¶ Portiforiũ ſeu Breuiariũ ad vſum eccleſie Sariſburienſis: caſtigatũ/ ſuppletum/ marginalibus quotationibus adornatũ/ ac nũc primum ad veriſſimum ordinalis exẽplar in ſuum ordinẽ a peritiſſimis viris redactũ. Una cum directorij (quod et Pica vocant) interpoſitione. Adiũcto etiam indice perneceſſario de feſtiuitatum/ dominicarũ/ octauarum/ feriarumq; diuiſione.

Pars Eſtiualis.

1528

MVSEVM
BRITAN
NICVM

30. C a

KL Prima dies mensis: ꝛ septima truncat vt ensis.
Januarius habet dies. xxxi. Luna. xxx.

iii	A	Januarii.	Circũcisio dñi. minus dup̃. ix. lect. D.	1
	b	iiii No.	Octa. scti stephani ꝓtomar. iii. lec.	2
xi	c	iii No.	Octa. scti ioannis euangeliste. iii. lec.	3
	d	ꝑdie No.	Octa. sctoꝝ innocẽtiũ martyꝝ. iij. lec.	4
xix	e	None	Oct. scti thome mar. Eddvvardi regis.	5
viii	f	viii Id⁹	Epipha. dñi maius du. ꝛ princi. ix. lec.	6
	g	vii Id⁹	Claues septuagesime.	7
xvi	A	vi Id⁹	Luciani pbr̃i cũ so. eius. memo. tm̃.	8
v	b	v Id⁹	Si dies dnic⁹ infra oc. nõ euen. tunc	9
	c	iiii Id⁹	hac die leget euange. Vidit ioan.	10
xiii	d	iij Id⁹	Sol in aquario.	11
ij	e	ꝑdie Id⁹		12
	f	Idus	Oct. epi. ix. lec. Medie lec. de sctõ hila.	13
x	g	xix kl. Febru.	Felicis pbr̃i. iij. lec. Inuit. simp̃.	14
	A	xviij kl	Mauri abbatis. iii. lec. Inuit. simp̃.	15
xviii	b	xvii kl	Marcelli pape ꝛ mar. iii. lec. Inuit. simp̃.	16
vii	c	xvi kl	Sulpitii epi ꝛ ↄfes. iii. lc. Inui. simp̃.	17
	d	xv kl	Prisce ṽgis. iii. lc. Inuit. simp̃. Pria. lxx.	18
xv	e	xiiij kl	Wlstani epi ꝛ cõfes. ix. lec.	19
iiii	f	xiii kl	Fabiani ꝛ sebastia. marty. ix. lec.	20
	g	xii kl	Agnetis virginis ꝛ mar. ix. lec.	21
xii	A	xi kl	Uincentii martyris. ix. lec.	22
i	b	x kl	Post primã lunã post epi. computa	23
	c	ix kl	decem dies: ꝛ sab. seq. claudet Alia.	24
ix	d	viii kl	Cõuersio scti pauli. Inuit. trip̃. ꝛ	25
	e	vii kl	mẽo de sancto proiecto ix. lec. D.	26
xvii	f	vi kl	Juliani epi. Inuit. dup̃. iii. lec.	27
vi	g	v kl	Agnetis. ii. Inuit. dup̃. iii. l. Claues q̃-	28
	A	iiii kl	dragesime.	29
xiiii	b	iii kl	Batildis regie virginis nõ mar. iii lec.	30
iij	c	ꝑdie kl	Inuit. simp̃.	31

Nox habet horas. xvi. dies vero. viii.

Quinq3 bis inde dias bis septẽ bis deca ternas.
Si cadit in lucem dñi numerabis eandem.

¶ Ora fes. iii. lec. q̃ infra. lxx. ↄtigerit ħnt inuit. simp. ꝛ mat. cu nnc. dnt vsq3 ad. iiij. fer. i capite ieiunii. in. xl. Po neq3 seruitiũ fiat de tali fes. neq3 mẽo, nisi ad ves. ꝛ mat. de. s. mat. aũ mẽo. de sctõ spũ.

KL Quarta subit mortem: prosternit tertia fortem.
Februarius habet dies. xxviii. Luna. xxix.

	d	Februa.		Brigide vginis. iii. lect. inuita. simpl.	1
xi	e	iiii	No.	Purificatio btē ma. mar⁹ du. s. nō pn. ix. lc.	2
xix	f	iii	No.	Blasii epi et marty. Inuitat. dup.	3
viii	g	ṗdie	No.		4
	A	None.		Agathe vginis et marty. ix. lc.	5
xvi	b	viii	Id⁹	Vedasti et amandi epōz. iii. lc. Inui. simp.	6
v	c	vii	Id⁹	¶ Ubicumque prima luna fuerit post fe-	7
	d	vi.	Id⁹	stum sancte agathe: prima dnica sequens	8
xiii	e	v	Id⁹	erit dominica. xl.	9
ii	f	iiii	Id⁹	Scholā. vgz. lc. inui. sim. Sol i piscib⁹.	10
	g	iii	Id⁹		11
x	A	ṗdie	Id⁹		12
	b	Idus.			13
xviii	c	xvi	kl	Martii. Valentini mar. iii. lc. Inui. du.	14
vii	d	xv	kl		15
	e	xiiii	kl	Juliane vginis et marty. iii. lc. Inui. du.	16
xv	f	xiii	kl		17
iiii	g	xii	kl	Annos partiri per partes quatuor equas	18
	A	xi	kl	Cum poteris dni: bissextus adesse docet.	19
xii	b	x.	kl		20
i	c	ix.	kl	Ultima. lxx.	21
	d	viii	kl	Cathedra scti petri. Inuit. trip. iii. lc.	22
ix	e	vii	kl		23
	f	vi	kl	Mathie apli. Inuit. dup. ix. lc.	24
xvii	g	v	kl	¶ Si bissext⁹ fuerit: quīta die a cathedra	25
vi	A	iiii	kl	scti petri iclusiue fiat festū sancti mathie	26
	b	iii	kl	et lr̄a bis numeretur.	27
xiiii	c	ṗdie	kl		28

Nox habet horas. xiiii. Dies vero. x.

¶ Post cineres/pneuma/post crucem/postque luciam.
Mercurii: veneris: sabbato ieiunia fient.

¶ Si festū purificationis btē marie infra lxx. ꝯtigerit: semper dz sequentia ad missam. Similiter fiet in annunciatione eiusdez.

¶ Quodcūque festū. ix. lc. a capite ieiunii usque ad passionem dñi euenerit: licet dup. fest. fuerit: semper fiat solennis memo. de ieiunio ad utrasque vespe. et ad matut. sed non ad missam. Nam post missam de festo dicitur missa de ieiunio: utraque ad principale altare.

KL Primus mandentē: dirumpit quarta bibentem.
Martius habet dies. xxxi. Luna. xxx.

iii	d	Martii.		Dauid ep̄i ꝛ confessoris ix. lc.		1
	e	vi	No.	Cedde ep̄i ꝛ confessoris. ix. lec.		2
xi	f	v	No.	¶ Quandocūq; fes. ix. lc. infra pasc. eue. nichil fiat		3
	g	iiii	No.	de fes. nisi du. fes. fuerit: tūc enī totū ser-		4
xix	A	iii	No.	ui. fiet de fes. vsq; ad cenā dñi: cū neumas		5
viii	b	P̄die	No.	Gloria patri et Jesu christe.		6
	c	None.		Perpetue ꝛ felicitatis vg. ꝛ mart. iii. lc.		7
xvi	d	viii	Idꝰ	Post martis nonas: vbi sit noua luna re-		8
v	e	vii	Idꝰ	quiras. Morꝫ dies dñi tertia pascha tenet.		9
	f	vi	Idꝰ			10
xiii	g	v	Idꝰ	Claues pasc. Sol i ariete Equinoc. hodier.		11
ii	A	iiii	Idꝰ	Gregorii pa. ꝛ ꝯfes. Infe. du. ix. lc.		12
	b	iii	Idꝰ			13
x	c	P̄die	Idꝰ	Ultimū quadragesima.		14
	d	Idus.				15
xviii	e	xvii	kl'	Aprilis.		16
vii	f	xvi	kl'	Introitus Noe in arcam.		17
	g	xv	kl'	Edvvardi regis ꝛ marty. ix. l.		18
xv	A	xiiii	kl'			19
iiii	b	xiii	kl'	Cuthberti ep̄i ꝛ ꝯfes. ix. lc. Equinoctiū vernale		20
	c	xii	kl'	Benedicti abbatis. ix. lc.	signum xvi	21
xii	d	xi	kl'	Primum pascha.	v	22
i	e	x	kl'	Hic adam creatus.		23
	f	ix	kl'		xiii	24
ix	g	viii	kl'	Annunciacio do. minꝰ dup. ix. lc.	ii	25
	A	vii	kl'	Vigilia.		26
xvii	b	vi	kl'	Resurrectio dñi. p̄nci. dup. iii. lc.	x	27
vi	c	v	kl'			28
	d	iiii	kl'		xviii	29
xiiii	e	iii	kl'		vii	30
iii	f	P̄die	kl'			31

Nox habet horas. xii. Dies etiam. xii.

¶ Nota q̄ vbicūq; numerus aureus niger inuenitur: sine dubio in dominica proxima sequente dies pasche celebratur.

✠ ii

KL Denus et vndenus: eſt moꝛtis vulnere plenus.
Apꝛilis habet dies. xxx. Luna. xxix.

	g	Apꝛilis.			xv	1
xi	A	iiij	No.		iiij	2
	b	iij	No.	Richardi ep̄i ꝛ cōfeſ.		3
xix	c	P̄die	No.	Ambꝛoſij ep̄i ꝛ ꝯfeſ. infe. du. ix. lc.	xij	4
viij	d	None.		¶ Nota ꝙ ſi aliq̄d feſtū vel ieiuniū	i	5
xvi	e	viij	Id⁹	in hebd. paſc. eue. nichil fiat de feſt.		6
v	f	vij	Id⁹	vel de ieiu. nec poſt nec ante: niſi	ix	7
	g	vi	Id⁹	dup. feſt. fuerit: tūc eiū feſtū differat		8
xiij	A	v	Id⁹	vſq; poſt octa. paſche: de ieiunio vero	xvij	9
ij	b	iiij	Id⁹	nichil fiat eo anno.	vi	10
	c	iij	Id⁹			11
x	d	P̄die	Id⁹	Sol in tauro.	xiiij	12
	e	Idus			iij	13
xviij	f	xviij	kl' Mai.	Tyburcij/valer. ꝛ maximi.		14
vii	g	xvii	kl'	Claues roga. (mar. iii. lc. Inui. du.	xi	15
	A	xvi	kl'			16
xv	b	xv	kl'		xix	17
iiii	c	xiiii	kl'		viii	18
	d	xiii	kl'	Alphegi archiep̄i ꝛ martyꝛis.		19
xii	e	xii	kl'	(iii. lc. Inuit. dup.		20
i	f	xi	kl'			21
	g	x	kl'			22
ix	A	ix	kl'	Geoꝛgii mar. feſt. du. cū re. cho. iii. l.		23
	b	viii	kl'			24
xvii	c	vii	kl'	Marci euāge. infe. dup. iii. lc. Ieiuniū,		25
vi	d	vi	kl'	(Letania maioꝛ. Ultimū paſcha.		26
	e	v	kl'			27
xiii	f	iiii	kl'	Uitalis mar. cū regimi. choꝛi. iii. lc.		28
iii	g	iii	kl'	Egreſſio noe de arca.		29
	A	P̄die	kl'			30

Nox habet hoꝛas. x. Dies vero. xiiii.

Aug. hic, Dedit do. gregoꝛ ambꝛos Ecce ſacerdos.

¶ Nota ꝙ ſi dñica pꝛoxima ante aſcē. dñi non vacauerit a dup. feſto: vel ab octa. cum regimine choꝛi: tunc dr̄ oēs āe ſuper lau. ¶ Quando vltimo fit ſeruitiū de dñica ante aſcen. etiā ad pceſ. ante miſſam dr̄ añ. Dedit angelus. cum ſuo verſu.

KL Tertius occidit: et ſeptimus ora relidit.
Maius habet dies. xxxi. Luna. xxx.

xi	b	Maii		Philippi ⁊ iacobi apl'oꝝ. infe. du. ix. lec.	1
	c	vi	No.		2
xix	d	v	No.	Inuētio cru. min⁹ du. iii. l'. Mēo. de mar.	3
viii	e	iiii	No.	.alexādro/euētio/theodolo ⁊ iuuenale	4
	f	iii	No.		5
xvi	g	p̄die	No.	Joannis ante portā latinā. Inuit. trip̄.	6
v	A	None		Joannis de beuerlaco. iii. l'c. cū regi. cho.	7
	b	viii	Id⁹		8
xiii	c	vii	Id⁹	Trāſl. ſ. nico. cū regi. cho. nō ſaꝝ ſcd̄m	9
ii	d	vi	Id⁹	Gordiani ⁊ epi. iii. (q̄ſdā: ſꝫ ſyno. i dio.	10
	e	v	Id⁹	(lec. Inui. du. Pria pēte.	11
x	f	iiii	Id⁹	Nerei ⁊ achil. atqꝫ pācra. iii. l'c. inui. du.	12
	g	iii	Id⁹	Sol in geminis.	13
xviii	A	p̄die	Id⁹	¶ Notādū eſt q feſtū trāſla. ſ. cedde ep̄i	14
vii	b	Idus		⁊ ꝯfeſ. ſp̄ dꝫ celeb. do. pxi. añ aſcē. do. iii. l'.	15
	c	xvii	kl' Junii.	(cū regi. cho. nō ſaꝝ ſꝫ ſynod.	16
xv	d	xvi	kl'		17
iiii	e	xv	kl'		18
	f	xiiii	kl'	Dūſtani archiep̄i ⁊ ꝯfeſ. ix. l'c. mēo. de ſctā	19
xii	g	xiii	kl'	(potētiana.	20
i	A	xii	kl'	Obit⁹ regis hērici āno dñi. 1471.	21
	b	xi	kl'	(lr̄a dñicalis f. tunc. 4. fer̄. roga.	22
ix	c	x	kl'		23
	d	ix	kl'		24
xvii	e	viii	kl'	Aldelmi ep̄i. meḋ. l'c. de ſctō vrbano.	25
vi	f	vii	kl'	Auguſtini āglorꝝ apl'i. iſe. du. ix. l'. Inci-	26
	g	vi	kl'	(pit eſtas: habet dies. xci.	27
xiiii	A	v	kl'	Germani ep̄i ⁊ ꝯfeſ. iii. l'. inuit. dup̄.	28
iii	b	iiii	kl'		29
	c	iii	kl'		30
xi	d	p̄die	kl'	Petronille vginis nō mar. iii. l'c. cū noc. (cū extra octa. ſctē triñ. ⁊ cor. xp̄i ꝯtig.	31

Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.

¶ Nota q dñica prima vacante poſt octa. corporis xp̄i vel fer. prima incipiatur liber regum: cuius hiſtoria inchoet cum mēo. en dñica infra octauas: ⁊ legantur lectiones per ordinem.

KL Denus palleſcit: quindenus federa neſcit.
Junius habet dies.xxx. Luna.xxix.

	e	Junii		Nicomedis marty. iii.lc. Inuita.	1
xix	f	iiii	No.	Marcellini ⁊ petri mar. Inui.du.iii.lc.	2
viii	g	iii	No.		3
xvi	A	p̄die	No.		4
v	b	None.		Bonifacii ⁊ ſo.eius mar. Inui.du.iii.lc.	5
	c	viii	Idꝰ		6
xiii	d	vii	Idus		7
ii	e	vi	Idꝰ	Medardi ⁊ gildardi ɔf.iii.lc. Inui.ſim.	8
	f	v	Idꝰ	Trãſl.ſ.edmũdi.mo.⁊ medie lc.de mar.	9
x	g	iiii	Idꝰ	pꝛimo ⁊ feliciano inui.triplex.ix.lc.	10
	A	iii	Idꝰ	Barnabe apli. Inui.trip̄.ix.lec.	11
xviii	b	p̄die	Idꝰ	Baſilidis/cyꝛini/⁊ nabo. Inui.du.iii.lc.	12
vii	c	Idꝰ		Ultima p̄te. Sol in cãcro. Solſtitium.	13
	d	xviii	kl'	Julij. Baſilij epi. iii.lc. Inui.ſimp̄.	14
xv	e	xvii	kl'	Uiti/modeſti/atq; creſcẽ.iii.lc.inui.dup̄.	15
iiii	f	xvi	kl'	Tranſla.ſ.richardi. Medie lec.de ſancto	16
	g	xv	kl'	(cyꝛico ⁊ iulita.ix.lc.	17
xii	A	xiiii	kl'	Marci et marcelliani mar.inui.du.iii.lc.	18
i	b	xiii	kl'	Geruaſii ⁊ ꝓthaſii. Inuita.du.iii.lc.	19
	c	xii	kl'	Trãſlatio.ſ.edvvardi regis ⁊ mar. ix.lc.	20
ix	d	xi	kl'	(niſi facte fuerint in.xl.	21
	e	x	kl'	Albani ꝓtomartyꝛis.ix.lc.	22
xvii	f	ix	kl'	Etheldꝛede ꝟg.iii lc.cũ noc. Uigilia.	23
vi	g	viii	kl'	Natiuitas ſcti ioãnis baptiſte. minꝰ du.	24
	A	vii	kl'		25
xiiii	b	vi	kl'	Joãnis ⁊ pauli mar. Inui.dup̄.iii.lc.	26
iii	c	v	kl'		27
	d	iiii	kl'	Leonis pape ⁊ ɔfeſ.iii.lc.cũ noc. Uigil'.	28
xi	e	iii	kl'	Apl'oꝝ petri ⁊ pauli. minus du.ix.lc.	29
	f	p̄die	kl'	Cõmemo.ſcti pauli. Inui.tri.ix.lc.	30

Nox habet hoꝛas.vi. Dies vero.xviii

Poſt perſonas tres: ſuoꝛũ regum dare debes. Deus omnium.
¶ Petrus cum paulo: iacobus cum bartholomeo.
Thomas: andꝛeas: pariter cum ſimone iudas.
Ut ieiunemus nos admonet/atq; matheus.

KL Tredecimus mactat: iulii denus labefactat.
Iulius habet dies. xxxi. Luna. xxx.

xix	g	Iulii	Octa. sctī iohānis baptiste. inui. du. iii. lc.	1
viii	A	vi No.	Visitatio beate marie. maius duplex.	2
	b	v No.		3
xvi	c	iiii No.	Trāsla. ⁊ ordina. sctī martini. ix. lc.	4
v	d	iii No.		5
	e	Pridie No.	Octa. apo. petri ⁊ pau. Inuita. trip. ix. lec.	6
xiii	f	None.	Trāslatio sctī thome marty. minus dup.	7
ii	g	viii Id⁹	Dñica prima post festū trāsla. sctī thome	8
	A	vii Id⁹	(celebret festū reliquiarū. min⁹ dup.	9
x	b	vi Id⁹	Septem fratrum. Inuita. du. iii. lec.	10
	c	v Id⁹	Trāsla. sctī bndicti. ix. lc. nisi facte fue-	11
xviii	d	iiii Id⁹	(rint i. xl. ⁊ tūc fiūt. iii. lc. ⁊ inui. dup.	12
vii	e	iii Id⁹		13
	f	Pridie Id⁹	Sol in leone. Dies caniculares.	14
xv	g	Idus.	Transla. sctī Swithuni ⁊ sociorū. ix. lec.	15
iiii	A	xvii kl' Aug.	Trāsla. S. Osmūdi. ix. lc. syno. tm̄.	16
	b	xvi kl'	Kenelmi regis ⁊ mar. Inui. du. iii. lec.	17
xii	c	xv kl'	Arnulphi epī ⁊ martyris. iii. lc. inui. sim.	18
i	d	xiiii kl'		19
	e	xiii kl'	Margarete ꝟginis ⁊ martyris. ix. lec.	20
ix	f	xii kl'	Praxedis ꝟginis nō mar. iii. lc. inui. sim.	21
	g	xi kl'	Marie magdalene. Inuita. trip. ix. lec.	22
xvii	A	x kl'	Apollinaris epī ⁊ mar. iii. lec. inui. sim.	23
vi	b	ix kl'	Christine ꝟginis. iii. lec. cum noc.	24
	c	viii kl'	Iacobi apli. Inferius duplex. iii. lec.	25
xiiii	d	vii kl'	Anne matris marie. inuita. trip. ix. lec.	26
iii	e	vi kl'	Septem dormientiū. inuita. du. iii. lec.	27
	f	v kl'	Sansonis epī. Inuita. dup. iii. lec.	28
xi	g	iiii kl'	Felicis/simplii. ⁊ faust. Inuita. du. iii. lec.	29
xix	A	iii kl'	Abdon ⁊ sennes. Inuita. du. iii. lec.	30
	b	Pridie kl'	Germani epī ⁊ cōfessoris. iii. lec.	31

Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.

Et post sansonem: sapientia ē da salomonem. In principio.

¶ Si octa. visita. in dominica contige. nichil fiat de octa. nisi solennis memo. ad vtrasqȝ vesp. et matu. Et mis. de octa. visitationis dicitur pro missa de sancta maria in capella: cum versibus Spiritus et alme. et Benedictus marie filius.

KL Prima necat fortem: perditq̧ ſecunda cohortem.
Auguſtus habet dies.xxxi. Luna.xxx.

viii	c	Auguſti.	Ad vincula ſancti petri. Inui.tri.ix.lec.	1
xvi	d	iiii No.	Stephani pape ⁊ mar. Inui.du.iii.lec.	2
v	e	iii No.	Inuentio ſcti ſtephani ꝓtomar.ix.lec.	3
	f	ꝑdie No.		4
xiii	g	None	Feſtū niuis ma. v. Oſwaldi inuita.dup.	5
ii	A	viii Id⁹	Trāſfiguratio dnī.min⁹ du.mēo.ſix mar.	6
	b	vii Id⁹	Nōis ieſu.maius du.ix.lc. Donati epī.	7
x	c	vi Id⁹	Cyriaci cū ſo.mar. Inui.dup.iii.lec.	8
	d	v Id⁹	Romani mar.iii.lc.cū noc. Uigilia.	9
xviii	e	iiii Id⁹	Laurētii mar. Inui.triplex.ix.lec.	10
vii	f	iii Id⁹	Tyburtii marty. Inui.dup.iii.lec.	11
	g	ꝑdie Id⁹		12
xv	A	Idus	Hippolyti ſociorūq̧ ei⁹ mar.Inui.du.iii.l.	13
iiii	b	xix kl' Septembris.	Euſebii pbrī. Uigilia.	14
	c	xviii kl'	Aſſumptio btē marie.mai⁹ dup.⁊ ꝓceſ.	15
xii	d	xvii kl'	Sol in virgine.	16
i	e	xvi kl'	Octa.ſancti laurentii.mēo.tantum.	17
	f	xv kl'	Agapiti martyris memo.tantum.	18
ix	g	xiiii kl'	Magni martyris.memo.tantum.	19
	A	xiii kl'		20
xvii	b	xii kl'		21
vi	c	xi kl'	Octa.aſſumptiōis. ix.lc.mēo.de ſctis.	22
	d	x kl'	Timothei ⁊ apolli.cū noc. Uigilia.	23
xiiii	e	ix kl'	Bartholomei aplī.inferius dup.ix.lec.	24
iii	f	viii kl'		25
	g	vii kl'		26
xi	A	vi kl'	Ruphi martyris. Inuit.dup.iii.lc.	27
xix	b	v kl'	Auguſtini epī ⁊ docto.inferi⁹ dup.ix.lec.	28
	c	iiii kl'	Decollatio ſcti ioā.bapti.inui.tri.ix.lec.	29
viii	d	iii kl'	Felicis ⁊ adaucti mar inui.du.iii.lec.	30
	e	ꝑdie kl'	Cuthburge v̄gis nō mar. Inui.du.iii.lec.	31

Nox habet horas.x. Dies vero.xiiii.

Poſt auguſtinum doctorem: iob lege iuſtum. Si bona.

KL Tercꝰ septembris: ⁊ venus fert mala membris.
September habet dies.xxx. Luna.xxix.

xvi	f	Septēbris.	Egidii abbatis.ix.lec.	1
v	g	iiii No.		2
	A	iii No.		3
xiii	b	ꝑdie No.	Trāsla.s.cuthberti.ix.lc.nisi fcā fue.i.xl.	4
ii	c	None	Bertini abbatis. iii.lec.cū noctur.	5
	d	viii Idꝰ	Dies caniculares finiuntur.	6
x	e	vii Idꝰ		7
	f	vi Idꝰ	Natiuitas scē marie vginis.maiꝰ dup.	8
xviii	g	v Idꝰ	Gorgonii mar.mēo.tm̄. Eq̄noc.autūnale.	9
vii	A	iiii Idꝰ		10
	b	iii Idꝰ	Prothi ⁊ hyacinthi mar.mēo.tm̄.	11
xv	c	ꝑdie Idꝰ		12
iiii	d	Idus		13
	e	xviii kl' Octob.	Exal.cru.minꝰ du.ix.l. Sol i libra.	14
xii	f	xvii kl'	Octa.nati.iiii.lci. Mēo.de sctō nicome.	15
i	g	xvi kl'	Edithe vginis nō martyris.ix.lec.	16
	A	xv kl'	Lamberti epi ⁊ mar.iii.lc.inuita.simp.	17
ix	b	xiiii kl'	Obserua mensis noni ieiunia semper.	18
	c	xiii kl'	Post exaltatum feria quarta diem.	19
xvii	d	xii kl'	Vigilia.	20
vi	e	xi kl'	Mathei apli ⁊ euāgeliste inferiꝰ dup.	21
	f	x kl'	Mauricii sociorūqꝫ eiꝰ martyrꝝ.ix.lec.	22
xiiii	g	ix kl'	Tecle vginis nō mar.iii.lec.cum noc.	23
iii	A	viii kl'		24
	b	vii kl'	Firmini epi ⁊ mar. iii.lec.inuita.simp.	25
xi	c	vi kl'	Cypriani ⁊ iusti. inuita.dup.iii.lc.	26
xix	d	v kl'	Cosme ⁊ damiani mar.inuit.du.iii.lec.	27
	e	iiii kl'		28
viii	f	iii kl'	Michaelis archāgeli. Inferius dup.	29
	g	ꝑdie kl'	Hieronymi pbri. Inferius dup.ix.lc.	30

Nox habet horas.xii. Dies etiam.xii.

Thobiam dictū post prothum atqꝫ hyacinthū. Peto domine.
[illegible] iudith post vigiliamqꝫ mathei. Adonai.
Post sanctum cosmā: dabis historiam machabeo. Adaperiat.

KL Tertius et denus: est sicut mors alienus.
October habet dies .xxxi. Luna .xxx.

xvi	A	Octobris		Remigii/germani/vedasti/⁊ bauonis. ix. lc.	1
v	b	vi	No.	Leodegarii epi ⁊ mar. iii. lc. Scti thome.	2
xiii	c	v	No.	(herfordeñ. nō sar: sed synod.	3
ii	d	iiii	No.		4
	e	iii	No.		5
x	f	ꝑdie	No.	Fidis virginis ⁊ marty. iii. lc. Inui. simp.	6
	g	None.		Marci ⁊ marcel. Inuita. dup. iii. lec.	7
xviii	A	viii	Idꝰ		8
vii	b	vii	Idꝰ	Dionysii sociorumque eius martyr. ix. lec.	9
	c	vi	Idꝰ	Gereonis ⁊ so. eiꝰ mar. iii. lc. Inui. simp.	10
xv	d	v	Idꝰ	Nigasii sociorūque eiꝰ mr. inui. du. iii. lc.	11
iiii	e	iiii	Idꝰ		12
	f	iii	Idꝰ	Trāsla. s. edvvardi regis ⁊ cf. inuitꝰ du.	13
xii	g	ꝑdie	Idꝰ	Calixti pap. inui. du. iii. lc. Sol i scorpiōe.	14
i	A	Idus.		Wulfranni epi. ix. lec.	15
	b	xvii	kl'	Nouembris. Michaelis i mōte tūba. ix. lc.	16
ix	c	xvi	kl'	Translatio sancte etheldrede. ix. lec.	17
	d	xv	kl'	Luce euangeliste. Inferius duplex.	18
xvii	e	xiiii	kl'	Fredeswide virginis. ix. lec.	19
vi	f	xiii	kl'		20
	g	xii	kl'	Undecim milliū virginū. Inuit. du. iii. lc.	21
xiiii	A	xi	kl'		22
iii	b	x	kl'	Romani epi ⁊ confesso. iii. lec. cū noc.	23
	c	ix	kl'		24
xi	d	viii	kl'	Crispini ⁊ crispiniani. Medie lc. de s. io-	25
xix	e	vii	kl'	(ānne beuerlach. ix. lc.	26
	f	vi	kl'	Vigilia.	27
viii	g	v	kl'	Simonis ⁊ iude. Inferius duplex.	28
	A	iiii	kl'		29
xvi	b	iii	kl'		30
v	c	ꝑdie	kl'	Quintini marty. iii. lc. cum noc.	31

Nox habet horas .xiiii. Dies vero .x.

Post iudam simonē subiungas ezechielem. [illegible]

KL Scorpius eſt quintus: et tertius eſt nece cinctus.
November habet dies.xxx. Luna.xxix.

	b	Nouēbris.	Omniū ſanctorum.maius duplex.ix.lc.	1
iiii	c	iiii No.	Commemoratio animarum.ix.lec.	2
i	f	iii No.	Wenefrede virginis et marty.ix.lec.	3
	g	p̄die No.		4
	A	None.	D	5
	b	viii Id⁹	Leonardi abbatis.ix.lec.	6
xviii	c	vii Id⁹		7
vii	d	vi Id⁹	Quatuor coronatorū mar.inui.du.iii.lc.	8
	e	v Id⁹	Theodori martyris. Inui.ſimp.iii.lec.	9
xv	f	iiii Id⁹		10
iiii	g	iii Id⁹	Martini epi ꝛ cōfeſſo. Inuita.trip.ix.lc.	11
	A	p̄die Id⁹		12
ii	b	Idus	Bricii epi ꝛ cōfeſſo. Inuita.du.iii.lec.	13
	c	xviii kl' Decembris.	Sol in ſagittario.	14
	d	xvii kl'	Machuti epi ꝛ confeſſoris ix.lec.	15
	e	xvi kl'	Edmundi archiepi. Inui.trip.ix.lec.	16
	f	xv kl'	Hugonis epi ꝛ cōfeſſoris.ix.lec.	17
xvii	g	xiiii kl'	Octa.ſancti martini epi.Inui.du.iii.lc.	18
vi	A	xiii kl'		19
	b	xii kl'	Edmundi regis.ix.lec.	20
xiiii	c	xi kl'		21
ii	d	x kl'	Cecilie ꝟginis ꝛ martyris.ix.lec.	22
	e	ix kl'	Clemēt pp̄.ix.l.iiii.ſimp. ❡ Incipit hy-	23
xi	f	viii kl'	Chriſogo.mr.iii.l. (emps: ꝛ hꝫ dies.xxi.	24
xix	g	vii kl'	Katherine ꝟginis ꝛ martyris.ix.lec.	25
	A	vi kl'	Lini pape ꝛ marty.iii.lc. Inui.ſimp.	26
viii	b	v kl'		27
	c	iiii kl'		28
xvi	d	iii kl'	Saturnini ꝛ ſiſinnii. iii.lc. Vigilia.	29
	e	p̄die kl'	Andree apoſtoli. Inferi⁹ dup.ix.lc.	30

Nox habet horas.xvi. Dies vero.viii.

Poſt feſtum lini erit ſemper aduentus domini. Aſpiciens.

KL Septimus exanguis: viroſus denus vt anguis.
December habet dies. xxxi. Luna. xxx.

	f	Decembris.		
xiii	g	iiii No.		
ii	A	iii No.		
x	b	p̄die No.	Depoſitio ſancti oſmūdi ep̄i ⁊ ꝯfeſ. ix. lec.	4
	c	None		
xviii	d	viii Id⁹	Nicolai ep̄i. Inuitato. triplex. ix. lec.	6
vii	e	vii Id⁹	Octa. ſcti andree apli. Inuita. dup̄. iii. lec.	7
	f	vi Id⁹	Cōceptio btē marie. minus dup̄. ix. lec.	
xv	g	v Id⁹		9
iiii	A	iiii Id⁹		10
	b	iii Id⁹		11
xii	c	p̄die Id⁹	Sol in capricorno. Solſtitium.	12
i	d	Idus	Lucie virginis ⁊ marty. ix. lec.	13
	e	xix kl' Januarii		14
ix	f	xviii kl'		15
	g	xvii kl'	O ſapiētia. Nulle deinceps fiant p̄ces	16
xvii	A	xvi kl'	(ad veſperas.	17
vi	b	xv kl'		18
	c	xiiii kl'		19
xiiii	d	xiii kl'	Vigilia.	20
iii	e	xii kl'	Thome apli. Inferius dup̄. ix. lec.	21
	f	xi kl'		22
xi	g	x kl'		23
xix	A	ix kl'	Vigilia.	24
	b	viii kl'	Natiuitas dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. princi. dup̄.	25
viii	c	vii kl'	Stephani ꝓtomartyris. minus dup̄.	26
	d	vi kl'	Joānis apl'i ⁊ euāgeliſte. minus dup̄.	27
xvi	e	v kl'	Scōꝝ innocētiū martyrū. min⁹ dup̄.	28
v	f	iiii kl'	Thome archiep̄i ⁊ mar. minus dup̄.	29
	g	iii kl'		30
xiii	A	p̄die kl'	Siluestri pape ⁊ cōfeſſoris. ix. lec.	31

Nox habet horas. xviii. Dies vero. vi.

¶ Annus habet. xii. menſes. Hebdomadas. lii. et diem vnum. Et habet dies. ccclxv. et horas. vi.

¶ Tabula annorum communium ⁊ biſſextilium: literarumqꝫ dominicalium quotãnis currentium: reuolutio cuius eſt poſt annos.28.poſt quos ad caput eiuſdem cum annis tunc currentibus reuertitur.

f	e	d	c	A	g	f	e	c	b	A	g	e	d	c	b	g	f	e	d	b	A	g	f	d	c	b	A
			b				d				f				A				c				e				g

¶ In tabula igitur vel ſerie literarũ dominicaliũ ſupra poſitũ annum vel cõmunem vel biſſextilem: literam item dominicalẽ ſingulis annis hoc pacto feliciter inuenies. Primã nempe literam in ſupraſcripta ſerie que eſt f. accipe: ⁊ da illi annum ſalutis.1521. Sequenti litere que eſt e. da 1522. et iterum ſequentibus literis ſequentes annos/ ſicqꝫ deinceps progrediendo ⁊ ad initium (ſi opus ſit) redeundo: quouſqꝫ ad numerum anni tui currentis propoſiti peruenies. Quia litera ſuper quã cadit talis numerus anni propoſiti: erit litera dñicalis. Que ſi vnica occurrit: annum communem eſſe intelliges. Si duplex/ biſſextilem. Et tunc prior/ id eſt ſuperior vſqꝫ ad feſtum mathie apoſtoli vtilis erit. Inferior autem ad reliquam anni partem accommodabitur.

¶ Tabula clauium feſtorum mobilium: ſimulqꝫ aurei numeri adiuncti: reuolutio cuius eſt poſt annos.19.poſt quos cum annis tunc currentibus: ſemper ad eiuſdem regreditur initium.

¶ Claues feſtorum mobilium.

16	15	34	23	12	31	20	39	28	17	36	25	14	33	22	11	30	19	38
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19.

¶ Aureus numerus.

Simili computo vt dictum eſt de litera dominicali: etiã deprehendere potes clauẽ feſtorũ mobilium. Nam clauium numero primo qui videlicet eſt.16. da annum.1520. ſequẽti numero qui eſt.15. da.1521. ſicqꝫ deinceps ſemper ſingulos numeros clauium accommoda: donec perduceris ad numerũ anni propoſiti. Nã vbi annus tuus propoſitus ſedem inuenit: illic numerũ clauis deprehendes. Sub quo continuo aureus numerꝰ pro noua luna reperienda valens apparebit.

¶ Feſtorum mobilium canon.

Feſta igitur mobilia habita claue anni currentis: hoc modo inueniunt. Animaduerte quot vnitates ſunt i claue anni currẽtis: deinde tot dies numera: deorſum deſcẽdẽdo a loco cuiuſlibet clauis i kalendario notate. Vbi autẽ numerꝰ ille terminat: ibi dominica proxima tale feſtum peragetur. In anno tamen biſſextili: ſi ſeptuageſimā aut quadrageſimam queris: claui adde vnitatem: et ſi quadrageſima iuxta talem computationem in 24. die febrarii vel poſt inuenta fuerit: ipſa per vnum diem retroacta erit peragenda.

¶ Nouiluniorum canon.

¶ Nouilunium ſiue luna noua: ſingulis menſibus anni ſic reperitur. Habito aureo numero anni tui: vbicūq; ille in ordine aurei numeri in kalendario poſito tibi occurrerit: a loco illo illius diei iuxta poſiti: ſequentium verborum ſyllabas ſurſum computa: vt puta. In cyſi eſt hic. vnicuiq; diei accommodando ſyllabam vnā: dieſq; ille ſupra quē ſyllaba hic ceciderit: dies eſt nouilunii propoſiti per ſingulos menſes anni.

¶ Carmina docentia per nouilunia inuenire paſcha.

Poſt regum feſta: quere nouilunia trina:
Poſt dominica tertia: ſacrum paſcha celebra.

¶ Alia ad idem.

Poſt veris equinoctium: quere plenilunium
Et dominica proxima ſacrum celebra paſcha.
Non verius inuenies: ſi mille legas codices.

¶ Sed ne decipiaris per hos tres vltimos ꝟſus. Nota ꝙ equinoctium veris accipiendum eſt in .xx. die martii ſicut olim. In quo die ſol intrabat arietē: ⁊ dies erant equales noctibꝰ. Nūc autē ſtatꝰ anni mutatꝰ eſt ꝓpter aliquot minuta quibꝰ lõgior equo protrahitur annus. Ita vt nunc habeamus equinoctium veris in vndecima die martii. Ad quod quidē equinoctium hodiernum nō debes attēdere ſi vis inuenire paſcha ſed ad equinoctium antiquū: quod (vt dictum eſt) accipi debet in vigeſimā die martii. Et de illo faciunt mentionem predicti tres ꝟſus.

¶ Sariſburienſis portiforij Pars eſtiualis.

IN die ſancte trinitatis totū ſeruitiū de feſto. Ad ſecūdas 1. A
veſperas de trinitate ſolēnis memoria de cōme. Feria. 2.
3. ⁊ 4. de cōmemo. ⁊ mēo. de octa. cū añ. de noc. Fer. 5. de corpore
xp̄i: ⁊ nichil de octa. trini. niſi feſtū trini. ſit feſtū loci: tūc fiat ſo-
lē. mēo. de oct. ⁊ feſtū ſ. aldelmi differat̄ vſq; i ſab. ⁊ nichil de. ſ.
vrbano. Ad. 1. veſp. de corpe xp̄i ſolē. mēo. de ſctō augu. cū pleno
ſeruitio i craſtino. Fer. 6. de ſancto auguſti. Ad matu. p̄mo fiat
mēo. de octa. trini. ſub ſilētio. Deinde de oct. corpis xp̄i ſolēnit:
cū añis ⁊ p̄cis q̄ dr̄ ad. 1. veſ. Ad. 2. veſ. de ſctō augu. mēo. de tri-
nita. ſub ſilētio. Deinde de ſancto aldelmo: ⁊ de oct. corpis xp̄i
ſolēniter. Sabbō de ſctō aldelmo: ⁊ medie lec. de corpe xp̄i: cum
R̄ſis de. 1. noc. Ad matu. mēo. de oc. corporis xp̄i ⁊ de oct. trini.
Nonū R̄. a duob⁹ cātet. ¶ In die ſcte trinita. totū ſeruitiū de 2. A
feſto: ⁊ nichil de ſctō. Ad. 2. veſ. mēo. de cōme ſolēniter. Fer. 2. ⁊
4. de cōme, ⁊ nichil de. 3. cōme. Fer. 3. de ſctō augu. ⁊ mēo. de oct.
trini. ſub ſilētio. Ad. 1. veſ. mēo. de. ſ. Petronilla. ⁊ de oct. ſub ſilē-
tio. Deinde ſolē. mēo. de ſctā maria cū ā. Sub tuā. cū pleno ſer-
uitio i craſtino. Fer. 5. de feſto corpis xp̄i: ⁊ nichil de ſctō. Quolꝫ
die infra oct. ⁊ i octa. dꝫ ſequētia Ecce panis angelorū ſcdm
vſum Romanū: ſed ſcdm vſum Sar. nō dꝫ ſequētia. ¶ In die 3. A
ſcte trini. de ſolēnitate feſti. Ad. 2. veſ. ſolē. mēo. de cōme. ⁊ nihil
de feſtis. Fer. 2. 3. ⁊ 4. de cōme. Fer. 5. feſtū corpis xp̄i: ⁊ habet oct.
cū regimine chori. Ad. 1. veſ. fiat mēo. de ſctō edmūdo: ⁊ de mar-
tyrib⁹ ſub ſilētio. Fer. 6. de ſctō edmundo: ⁊ medie lec. de marty.
et mēo. de octa. corpis xp̄i: ⁊ de oct. trini. ¶ In die ſancte trini. 4. A
totum ſeruitiū de feſto: ⁊ feſtū ſcti barnabe differat in craſtinū.
Ad. 2. veſpe. mēo. de apoſtolo: ⁊ de marty. ſub ſilentio. Fer. 2. de
aplo: ⁊ medie lec. de marty. Scđe veſpe erunt de aplo: ⁊ mēo. de
feſto loci: et de oct. cū pleno ſeruitio i craſtio. Fe. 3. ⁊ 4. de cōme.
⁊ memo. de ſāctis: ⁊ de octa. Feria. 5. de feſto corporis xp̄i. Ad. 1.
veſ. mēo. de ſancto richardo: ⁊ de marty. ſub ſilentio. Feria. 6.
de ſancto richardo. ix. lc. et medie lec. de marty. Nonū R̄. cantet
a duob⁹ p̄pter oct. Memo. de marty. de octa. corpis xp̄i: et de oct.
trini. hy⁹. Saluator. cū ꝟ. Deo patri. ¶ In die ſancte trinita. 5. A
totū ſeruitiū de feſto: ⁊ nichil de marty. Ad ſcđas veſ. fiat ſolē.
memo. de cōme. ⁊ nihil de marty. Feria. 2. 3. ⁊ 4. de cōme. ⁊ mēo.

de ſanctis: et de octa. Fer. 5. de feſto corporis chriſti: et feſtū ſcti
albani differatur in craſtinū. Ad. 2. veſ. fiat memo. de ſancto albano
⁊ de vigi. ſub ſilentio. Fer. 6. de ſancto albano. ix. lc. medie
lec. de vigi. cum Re. ſ. camū mūdi et mēo. de vtriſqȝ oct. Miſſa de
vigil. vȝ ad principale altare poſt. 6. Tamē in dioceſi Elieñ. l. 6.
fer. fiat ſeruitiū de ſancta etheldreda dup. feſtiū: ⁊ feſ. ſancti albani
eo anno omnino omittatur: ⁊ tunc ad. 2. veſ. que erunt de ſctā
etheldreda fiat ſolē. mēo. de. ſ. ioāne: ⁊ de octa. corporis xp̄i. In
aliis locis ad. 1. veſ. de ſancto ioāne fiat mēo. ſub ſilentio de ſctō
albano. deinde ſolēnis memo. de octa. corporis xp̄i: et nichil de oc.
trini. Ad matu. ⁊ ad miſ. mēo. de oc. corporis xp̄i: ⁊ nihil de oc. triñ.
1.B ¶ In die ſancte trini. totum ſeruitiū de feſto. Ad. 2. veſ. mēo. de
feſto loci ſolēniter. Fer. 2. ⁊. 3. de cōme. Feria. 4. de ſancto aldelmo. ix. lec. et medie lec. de ſancto vrbano: ⁊ memo. de octa. Fer. 5.
feſtū corporis xp̄i: ⁊ feſtū ſcti augu. differatur in craſtinū. Ad. 1. veſ.
mēo. de ſctō aldelmo ſub ſilētio tm̄. Ad. 2. veſ. fiat ſol. mēo. de. ſ.
auguſtino tm̄. Fer. 6. de ſancto auguſtino: ⁊ mēo. ſub ſilentio de
octa. trini. Deinde ſolē. memo. de octa. corporis xp̄i ad matuti. ad
2.B miſ. ⁊ ad veſ. ¶ In die ſancte trini. totū ſeruitiū de feſto. Ad. 2.
veſ. ſolē. mēo. de feſto loci. Fer. 2. ⁊ 4. de cōme. Fe. 3. de ſctō augu.
⁊ mēo. de vigi. ⁊ de octa. trini. ſub ſilētio. Ad. 2. veſ. mēo. de ſctō:
⁊ de octa. ſub ſilentio. Deinde ſolē. mēo. de ſancta maria: cū añ.
3.B Sub tuam. Feria. 5. feſtū corporis xp̄i: et nichil de mar. ¶ In die
ſancte trini. de trini. Ad. 2. veſ. memo. de cōme. ſolēniter. Fer. 2.
3. ⁊ 4. de cōme. ⁊ memo. de ſanctis: ⁊ de octa. Fer. 5. feſtum corporis
xp̄i: ⁊ nihil de marty. ⁊ feſtū ſancti edmūdi differatur ī craſtinū.
Ad. 2. veſ. fiat memo. ſub ſilentio de ſancto edmūdo. Fer. 6. de. ſ.
edmūdo. ix. lec. ⁊ medie lec. de octa. corporis xp̄i: ⁊ memo. de vtriſqȝ
octa. Secunde veſpere erūt de ſancto edmūdo: ⁊ mēo. de aplo/ et
vtriſqȝ octa. Sabbō de apoſtolo: et medie lec. de octa. corporis xp̄i.
4.B ¶ In die ſancte trini. totū ſeruitiū de trinita. ⁊ nichil de marty.
Ad. 1. veſ. ſolē. mēo. de cōme. Fer. 2. 3. ⁊ 4. de cōme. ⁊ mēo. de ſctis:
⁊ de octa. Fer. 5. de feſto corporis xp̄i: ⁊ nichil de mar. ⁊ feſtū ſancti
richardi differatur in craſtinū. Ad. 2. veſ. fit mēo. de ſācto richardo. ix. lec. ⁊ medie lec. de octa. corporis xp̄i: ⁊ memo. de vtriſqȝ octa.
5.B ¶ In die ſancte trini. totum ſeruitiū de trini. Ad. 2. veſpe. ſolē.
memo. de feſto loci. Feria. 2. ⁊. 3. de cōme. Fer. 4. de ſācto albano:
medie lec. de octa. trini. Fer. 5. feſtum corporis xp̄i. Ad. 1. veſ. memo.
ſub ſilē. de ſancto albano: ⁊ nichil de ſancta etheldreda: tamē ī
dioceſi Elieñ. feſtū ſancte etheldrede differa. ī ſab. ⁊ ad. 2. veſp.

BRITISH MUSEUM

dé ſancto ioāne fiat ſolē.memo.de ſancta etheldꝛeda: ⁊ de octa.
coꝛpis xp̄i:cū pleno ſeruitio in craſtino.Miſſa de vigi.cantetur
ad ſummū altare poſt miſ.de die:cū cōme.de ſancta etheldꝛeda.
Ad.2.veſ.ſol.mēo.de ſancto ioāne.Fer.6.de ſācto ioāne:⁊ ſolē.
mēo.de octa.coꝛpis xp̄i:ad matu.ad miſ.⁊ ad veſ. ⁊ nichil de oc.
trini.¶ In die ſancte trini.totū ſerui.de trini. Ad.2.veſp. ſol. 1. C
memo.de ſancta maria:cū ān.Sub tuā. Fer.2.de ſancta maria
⁊ mēo.de octa.Fer.3.de ſctō aldelmo.ix.lec. ⁊ medie lec.de mar.
⁊ mēo.de octa.Fer.4.de ſctō augu.Ad.1.veſ.mēo.de octa.ſub ſilentio.Deinde ſol.mēo. de ſctō aldelmo.Fe.5.feſtū coꝛpis xp̄i.
Ad.1.veſ.ſolē.memo.de ſancto auguſti.⁊ nichil de octa.trinita.
¶ In die ſancte trini.totū ſeruitiū de feſto.Ad.2.veſ.ſolē.mēo. 2. C.
de feſto loci.Fer.2.⁊ 4.de cōme.Fer.3.de ſctō augu.⁊ mēo.de ſctō
⁊ de octa.ſub ſilē.Ad.2.veſ.mēo.de marty.⁊ de octa.ſub ſilentio:
Deinde mēo.de ſancta maria ſolēniter:cū ān.Sub tuā. Fer.5.
feſtū coꝛpis xp̄i.¶ In die ſācte trini.totū ſeruitiū de feſto.Ad.2. 3. C
veſ.ſolē.mēo.de feſto loci.Fer.2.⁊.3.de cōme.Fer.4.de.ſ.edmūdo:
medie lec.de marty.⁊ mēo.tm̄ de octa. Fer.5.de feſto coꝛpis xp̄i.
Ad.1.veſ.fiat mēo.de ſancto edmūdo ſub ſilētio.Ad.2.veſp.fiat
mēo.ſub ſilē.de apl'o.Feria.6.de apl'o:medie lec.de octa.coꝛpis
xp̄i:⁊ mēo.de octa.trini.Sabbō de octa.cū ꝟ.⁊ ℟.lis de.2.noc.⁊
memo.de mar.⁊ de octa.trini.¶ In die ſctē trini.omnia patēt. 4. C
Ad.2.veſp.ſolē.mēo.de feſto loci.Fer.2.⁊.3.de cōme.⁊ memo.de
marty.⁊ de octa.Fer.4.de ſctō richardo.ix.lc.međ.lc.de marty.
⁊ nō de oct.Fer.5.de feſto coꝛpis xp̄i.Ad.1.veſ.fiat mēo.ſub ſilē.
de.ſ.richardo.¶ In die ſctē tri.ptȝ.Ad.2.veſ.ſolē.mēo.de ſācta 5. C
maria:cū ān.Sub tuā. Fer.2.de ſctā maria:⁊ mēo.de octa.Fer.
3.de ſctō albano:⁊ međ.lc.de oc.tri.Hic incipiūt exeqe moꝛtuoꝝ.
Fer.4.de ſctā etheldꝛeda:cū noc.3.℟.Regnū mundi. Miſſa de
vig.Feſtū ioānis bapti.differat̄ i craſti.Fe.5.de feſto coꝛpis xp̄i.
Ad.2.veſ.fiat ſolē.mēo.de ſctō ioāne.Fe.6. de ſctō ioāne ⁊ ſolē.
memo.de octa.coꝛpis xp̄i:ad matu.⁊ ad miſſam. ⁊ nichil de oc.
trini.Ad.2.veſ.fiat ſolē.memo.de martyꝛibus:⁊ de octa.coꝛpis
xp̄i:⁊ memo.de octa.trini.¶ In die ſctē trinita.ptȝ.Ad ſecūdas 1. D
veſpē.ſolēnis memo.de feſto loci.Feria.2.⁊.4.de cōme.Feria.3.
de ſancto dūſtano:medie lec.de octa.trini.cum ꝟſi.et ℟lis de
pꝛimo noctur.et tātum memo.de ſctā potentiana:⁊ poſtea mēo.
de octa.Feria.5.de feſto coꝛpis xp̄i.¶ In die ſancte trinitatis 2. D
patet.Ad.2.veſperas fiat memo.de ſancto aldelmo ſub ſilētio:
⁊ de ſctō vꝛbano.Feria.2.de ſancto aldelmo:medie lec.de ſancto

vrbano:et memo.de octa. Ad veſ.de ſctō auguſtino fiat mēo.ſub
ſilentio de octa. Deinde ſolēnis memo.de ſancto aldelmo. Fe.3.
de ſctō auguſtino:⁊ mēo.de octa.ſub ſilentio. Ad.2.veſ.memo.de
octa.ſub ſilentio. Deinde ſolē.memo.de ſctā maria:cū ān. Sub
tuā. Fer.4.de ſctā maria. Fer.5.feſtū corpis xp̄i: ⁊ nichil de ſctō.
3.D ¶ In die ſācte trini.patet:⁊ nichil de ſancta petronilla. Ad.2.
veſpe.ſolē.memo.de feſto loci tm̄. Fer.2.de cōmemo. ⁊ memo.de
marty.et de octa. Fer.3.de ſctō auguſtino:⁊ memo.de marty.⁊ de
octa.ſub ſilētio. Ad.2.veſ.fiat memo.de octa.ſub ſilentio. Deīde
ſolēnis memo.de ſancta maria:cū ān. Sub tuā. Fer.4.de ſācta
maria. Feria.5.feſtum corporis xp̄i. Ad.2.veſpe.nulla memo.de
4.D ſanctis. ¶ In die ſctē trinita.patet. Ad.2.veſ.ſolēnis memo.de
feſto loci:⁊ nichil de ſanctis. Fe.2.⁊ 4. de cōme. Fer.3.de ſancto
edmundo.ix.lec.medie lec.de marty.⁊ mēo.de octa. Fer.5.de feſto
corporis xp̄i. Feſtū ſcti barnabe differat in craſtinū. Ad.2.veſp.
fiat mēo.de apoſtolo:⁊ de martyribus ſub ſilētio. Fe.6.de apl'o
⁊ medie lc.de martyrib9:cū R.⁊ Vſis de.2.noc.⁊ mēo.de vtriſq
5.D octa. Veſpere erunt de apl'o:⁊ memo.de oct. ¶ In die ſancte trinita.
ptz:et nichil de ſancto. Ad.2.veſ.ſolē.memo.de feſto loci:⁊
nichil de marty. Fe.2.et 4.de cōme. Fer.3.de ſancto richardo.ix.
lec.medie lec.de martyrib9 ⁊ memo.de oct. Fe.5.feſtum corporis
xp̄i:et nichil de marty. Ad.2.veſ.nulla mēo. Fer.6.⁊ ſabbato de
1.E octa.et mēo.de ſanctis:et de octa.trini. ¶ In die ſctē trinitatis
ptz. Ad.2.veſ.memo.de ſctō dūſtano:⁊ de virginib9 ſub ſilētio.
Fer.2.de ſctō dūſtano.ix.lec.⁊ medie lec.de oct.⁊ mēo.tm̄ de vginibus:
⁊ poſtea de octa. Secūde veſpere erūt de ſctō dūſtano: et
memoria de feſto loci:et de octa. Fer.3.⁊ 4.de cōme. Fer.5.feſtum
2.E corporis xp̄i. Ad p̄mas veſ. nulla memo. ¶ In die ſancte trini.
ptz.et nichil de ſctō vrbano. Feſtū ſancti aldelmi differatur i.3.
fer. Ad.2.veſ.trini.ſolēnis memo.de ſancto auguſtino. Fer.2.de
ſancto auguſtino: ⁊ memo.de octa. ſub ſilentio. Ad.2.veſperas
memo.de octa.ſub ſilentio. Deinde ſolēnis memo. de ſctō aldelmo.
Fer.3.de ſctō aldelmo,et memo. et medie lec.de octa. trinit.
Secunde veſpere erunt de ſctō ⁊ mēo. de ſancta maria: cum ān.
Sub tuā. ⁊ de octa. Fer.4.de ſctā maria. Fer.5.feſtū corpis xp̄i.
3.E Ad.2.veſ.nulla mēo. ¶ In die ſancte trinita.patet:et nichil de
marty. Ad.2.veſ.ſolennis memo.de feſto loci:et nichil de marty.
Fer.2.de cōme.⁊ mēo.de marty. ⁊ de oct. Fer.3.de ſctō auguſtino
memo.de octa.ſub ſilentio. Ad.2.veſ.memo.de octa.ſub ſilentio.
Deīde ſolēnis mēo.de ſctā maria:cū ān. Sub tuā. Fer.4.de ſctā

maria:⁊ medie lec.de octa.Fer.5.feſtum coꝛpoꝛis xp̄i: ⁊ nichil de
ſanctis.Ad.2.veſ.nulla memo. ¶ In die ſancte trinitatis ptȝ:4.E
⁊ nichil de ſanctis.Ad.2.veſ.memo.ſub ſilētio de ſctō edmundo
⁊ de marty.Fer.2.de ſancto edmundo:medie lec.de marty.⁊ me-
mo.de octa.Veſpe.erunt de ſancto edmundo:⁊ memo.de ſancta
maria:cum ān.Sub tuā.et de octa.Fer.3.de ſancta maria: ⁊ me
mo.de octa.Fer.4.de apoſtolo:medie lc̄.de octa.trini.cū ℣.⁊ ℟.
de pꝛimo noctur.Feria.5.feſtū coꝛpoꝛis xp̄i. Ad p̄mas veſ.mēo.
de apoſtolo ſub ſilētio:⁊ nichil de martyꝛib⁹.Ad.2.veſpe.nulla
mēo.¶ In die ſctē trini.patet:⁊ nichil de martyꝛib⁹.Ad.2.veſ.5.E
memo.de ſancto richardo:⁊ memo.de marty.ſub ſilentio.Fer.2.
de ſancto richardo.ix.lc̄.medie lec.de marty.⁊ memo.de octa.Se
cunde veſ.erunt de ſancto richardo:⁊ mēo.de feſto loci: et de oct.
Feria.3.⁊ 4.de cōme.et memo.de ſanctis: ⁊ de octa. Feria.5.feſtū
coꝛpoꝛis xp̄i:et nichil de ſanctis. Ad.2.veſ.nulla mēo. Fer.6.et
ſab.de octa.⁊ memo.de ſanctis.¶ In die ſācte trini.ptȝ:⁊ nihil 1.F
de virgi.Feſtum ſancti dūſtani differat in craſtinū. Ad.2.veſpas
memo.ſub ſilentio de ſctō dūſtano tm̄.Fer.2.de ſancto dunſtano
⁊ medie lec.de octa.trini. Veſpere erūt de feſto:et memo. de feſto
loci:et de octa.Feria.3.⁊ 4.de cōme.et memo.de octa.Feria.5.fe-
ſtum coꝛpoꝛis chꝛiſti. Sabbato de ſācto aldelmo.ix.lec.Ad p̄mas
veſ.que erunt de ſancto:fiat memo.de marty.et memo.de vtriſq;
octa.Ad matu.medie lec.de ſctō vꝛbano:et memo.de octa. ¶ In 2.F
die ſancte trini.ptȝ:et feſtū ſancti auguſtini differat i craſtinum.
Ad.2.veſ.ſolēnis memo. de ſancto auguſtino. Feria.2.de ſancto
auguſtino:et mēo.de octa.ſub ſilentio.Ad.2.veſ.memo. de ſācto:
et de octa.ſub ſilentio. Deinde ſolēnis mēo. de feſto loci. Fer.3.
et.4.de cōme.⁊ mēo.de ſctō:⁊ de octa.Feria.5.feſtū coꝛpoꝛis xp̄i.
Ad.2.veſ.nulla memo. ¶ In die ſancte trinita.ptȝ. Ad.2.veſp. 3.F
ſolēnis memo.de feſto loci.Fer.2.⁊ 4.de cōme. Feria.3.de ſancto
auguſtino:⁊ mēo.de octa.ſub ſilentio. Ad.2.veſ.mēo. de marty.
et de octa.ſub ſilētio.Deinde ſolēnis mēo.de ſctā maria:cum ān.
Sub tuā. Feria.5.feſtū coꝛꝑis xp̄i.Ad.2.veſp.nulla mēo. ¶ In 4.F
die ſancte trini.ptȝ: et nichil de marty.Feſtū ſcti edmūdi diffe-
ratur i craſtinū.Ad.2.veſ.mēo.de ſctō edmūdo ſub ſilētio tantū.
Fer.2.de ſctō edmūdo.ix.lc̄.⁊ medie lec.de octa.trinita. Veſpere
erunt de ſctō edmūdo:et mēo.de ap̄lo:et de octa. Fer.3.de ap̄lo:
et medie lec.de octa.trini. Veſpe erūt de ap̄lo:⁊ memo.de ſancta
maria: cū ān.Sub tuā. et memo. de marty.⁊ de octa. Feria.4.de
ſctā maria:⁊ mēo.de mart.Fer.5.feſtū coꝛꝑis xp̄i.Ad.2.veſ.nulla

5.F memo.¶ In die ſctē trini.patet:⁊ nichil de marty.et feſtū ſcti
richardi differat in craſtinum.Ad.2.veſ.mēo.de ſācto richardo
ſub ſilētio.Feria.2.de ſctō richardo.ix.lec.medie lc̄.de octa.tri-
nitatis.Veſpere erunt de ſancto richardo:⁊ memo.de feſto loci:
⁊ de mar.⁊ de oct.Fer̄.3.⁊ 4.de cōme.Feria.5.feſtum coꝛpis xp̄i:
et nichil de ſancto.Sabbato de ſancto albano.Ad p̄mas veſp.
que erunt de ſancto albano memo.de vtriſq̄ octa.Medie lec.de
1.G octa.coꝛpis xp̄i:et memo.de octa.trinitatis.¶ In die ſancte tri
nitatis patet.Ad.2.veſpe.ſolen.memo.de cōmemo.Fer̄.2.3.⁊ 4.
de cōme.⁊ mēo.de octa.Feria.5.feſtū coꝛpis xp̄i.Ad.2.veſp.fiat
memo.ſub ſilentio de ſctō aldelmo.Feria.6.de ſancto aldelmo:
et medie lec.de.ſ.⁊ mēo.de vtriſq̄ octa.Sab.de.ſ.auguſti.Ad.1.
veſ.mēo.de oct.trini.ſub ſilē.Deinde ſolēnis mēo.de ſctō aldel-
2.G mo:⁊ de octa.coꝛpis xp̄i.¶ In die ſctē trini.ptz.Ad.2.veſ.mēo.
de feſto ſolēniter:⁊ nichil de ſancto.Fer̄.2.de feſto loci:⁊ mēo.de
ſctō:⁊ de octa.Feria.3.de ſctō auguſti.⁊ mēo.de octa.ſub ſilētio.
ad veſ.et ad matu.Ad.1.veſ.mēo.de octa.Deinde ſolēnis mēo.
de ſctā maria:cū ān.Sub tuā.Feria.4.de ſctā maria.Feria.5.
L 3.G feſtū coꝛpis xp̄i:⁊ nichil de vgī.Ad veſp.nulla memo.¶ In die
ſancte trinita.Ad.2.veſ.ſolen.memo.de feſto loci.Fer̄.2.de feſto
loci:⁊ memo.de octa.Fer̄.3.de ſctō auguſti.⁊ memo.ſub ſilentio
de ſctis:⁊ de octa.Ad.2.veſ.memo.de oc.ſub ſilentio.Deīde ſo
lēnis mēo.de.ſ.maria:cū ān.Sub tuā.Fer̄.4.de ſctā ma.Fer̄.5.
feſtū coꝛpis xp̄i.Ad.2.veſ.nulla mēo.Sabbō de.ſ.edmūdo.Ad.1.
veſ.que erunt de ſancto fiat mēo.de marty.⁊ de vtriſq̄ octa.Ad
4.G matu.medie lc̄.de marty.et memo.de vtriſq̄ octa.¶ In die ſctē
trini.patet.Ad.2.veſ.mēo.de apl̄o ſub ſilentio.Feria.2.de apl̄o
⁊ medie lc̄.de octa.trini.Veſpere erunt de apl̄o:⁊ memo.de feſto
loci:⁊ de marty.et de octa.Feria.3.⁊ 4.de cōme.et memo.de ſctis
⁊ de octa.Fer̄.5.feſtū coꝛpis xp̄i:⁊ nichil de ſctō.Ad.2.veſ.nulla
mēo.Sabbō de ſctō richardo.ix.lec.⁊ medie lc̄.de marty.⁊ mēo.
5.G de vtriſq̄ octa.¶ In die ſctē trinitatis ptz.Ad.2.veſ.ſolē.mēo.
de cōme.⁊ nichil de martyri.Feria.2.3.⁊ 4.de cōme.⁊ memo.de
ſanctis:⁊ de octa.Feria.5.feſtū coꝛpis xp̄i.Ad.2.veſ.fiat memo.
ſub ſilētio de ſctō albano.Fer̄.6.de ſancto albano.ix.lec.⁊ me-
die lec.de octa.coꝛpis xp̄i.Nonū ℟.a duobus cantetur pꝛopter
octa.Ad veſ.que erunt de ſancto albano:memo.de ſancta ethel
dreda:⁊ de vtriſq̄ octa.Sabbato de octa.coꝛpis xp̄i:⁊ memo.de
vigi.et de octa.trini.Miſſa de vigilia cantet ad ſummum alta-
re poſt ſextam:et memoꝛia de ſancta etheldreda.

¶ In feſto ſancte trinitat'. Ad veſperas ſup ꝑs ān. Gl'ia tibi trinitas equalis vna deitas: et ante oia ſecula/ & nūc & in ꝑpetuū. ps. Laud. pueri. ān. Laus et perēnis gl'ia deo p̄ri & filio ſctō ſimul paraclito: i ſcl'a ſcl'oꝝ. ps. Laud. d̄ñ. ā. Gl'ia laudis reſbet in oꝛe omniū p̄ri genitēq; ꝓli: pneumati ſctō pariter reſultet laude perēni. ps. Lauda aia mea. ān. Laus deo p̄ri genitēq; ꝓli: & tibi ſctē ſtudio ꝑēni ſp̄us nr̄o reſonet ab oꝛe/ omne ꝑ euū. ps. Laud. d̄. qm̄ bo. ā. Ex quo oia/ ꝑ quē oia/ i quo oia/ ipſi gl'ia in ſecula. ps. Lauda hieruſalē. cap̄.

GRatia dn̄i noſtri ieſu xp̄i et charitas dei et cōmunicatio ſācti ſpirit⁹ ſit ſemper cū omnib⁹ nobis. R. Honoꝛ vt⁹. hy⁹.

ADeſto ſctā trinitas/ par ſplēdoꝛ/ vna deitas: q̄ extas rerū oīm ſine fine ꝑncipiū.

Te celoꝝ militia/ laudat adorat p̄dicat: triplexq; mūdi machina/ benedicit per ſecula.

Aſſumus & nos cernui/ te adorantes famuli: vota p̄ceſq; ſupplicū/ hymnis iunge celeſtium.

Unū te lumē credim⁹/ quod & ter idē colimus: alpha & oo quē dicimus/ te laudat ois ſpirit⁹.

Laus patri ſit ingenito/ laus eius vnigenito: laus ſit ſancto ſpiritui/ trino deo et ſimplici. Amen. V. Benedicamus patrē et filiū cū ſctō ſpū. R. Laudemus et ſuperexaltemus eum in ſecula. ān. Gratias tibi deus: gratias tibi vera vna trinitas: vna et ſumma deitas: ſancta et vna vnitas. cant. Magt. Orō.

OMnipotēs ſempitne de⁹ q̄ dediſti famulis tuis i cōfeſſione vē fidei eterne trinitatis gloꝛiā agnoſcere: & i potētia maieſtatis adoꝛare vnitatē: q̄s vt eiuſdē fidei firmitate ab oībus ſemper muniamur aduerſis. Qui vi. et reg. de⁹. p. Ad ꝯple. ā. Miſerere. ps. Cū inuoca. cp. Tu in no. hy⁹. Saluatoꝛ mundi. V. Cuſtodi nos. ān. Lucē tuā dn̄e nobis cōcede: vt deſtitutis coꝛdiū tenebꝛis: ꝑuenire poſſimus ad lumē qd̄ eſt xp̄s. cāt. Nūc di. Hoc cōpleto. vz in oīb⁹. feſ. dup. ab hac die vſq; ad aduen. do. et ab octa. epi. vſq; ad d. i. xl. niſi in feſ. et octa. ſctē marie: et niſi in feſt. reliquiaꝝ & oīm ſctoꝝ. Dicet etiā i feſ. & i octa. dedica. eccl'ie: de quocunq; ſit ſeruitiū ſi extra aduē. & xl. & t̄ps paſche: ſi ꝑ eſtatē ꝯtig. vel aūs. qn̄ octa. cū regi. choꝛi hr̄e poterit ſicut habet i eodē feſto. Ad mat. Inuit. Deum verū i trinitate: & trinitatem in vnitate. Venite adoꝛemus. ps. Veni e. hy⁹. Adeſto. In. i. noc. ān. Adeſto deus vn⁹ pater & filius et ſp̄us ſctūs. ps. D̄ne do. nr̄. ā. Te vnū i ſubſtantia/ trinitatē i pſōis ꝯfitemur. ps. Celi enar. ān. Te ſemp idē eſſe viuere & intelligere ꝯfitemur. ps. Dn̄i ē ter. V. Bn̄dicam⁹

patrem ⁊ filiū cū ſctō ſpū. Le. i.
Credimus ſanctā trinitatem/
id eſt patrē ⁊ filium
⁊ ſpiritū ſanctū: vnū deū oīpotentē/
vni⁹ ſubſtātie/ vni⁹ eſſentie/
vnius ptātis/ creatorē oīm
creaturaꝝ: a quo oīa/ ꝑ quē oīa/
in quo oīa. Credimus prēm a
ſeipo nō ab alio: filiū a prē genitū:
deū verū de deo vō: lumē
verū de lumine vero: nō tamen
duo lumīa: ſed vnū lumē. Tu.
1 ℟. Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄: benedicat
nos deus. Et metuant
eū oēs fines trē. ℣. De⁹ miſereatur
nr̄i: ⁊ bñdicat nos de⁹. Et.
Credim⁹ ſpm̄ ſctm̄ a Le. ii.
prē ⁊ filio equaliter ꝓcedentē:
⁊ ꝯſubſtantialē ⁊ coetnū
prī ⁊ filio. Pater eſt de⁹ plenus
i ſe: fili⁹ de⁹ plen⁹ a prē genit⁹:
ſpūſſctūs plen⁹ de⁹ a prē ⁊ filio
ꝓcedens. Nō tn̄ tres deos dicimus:
ſꝫ vnū deū oīpotentē/ eternū/
inuiſibilē ⁊ incōmutabilē:
q̄ tot⁹ vbiqꝫ eſt/ ⁊ tot⁹ vbiqꝫ pñs
2 eſt. ℟. Benedictus dñs deus
iſrael: q̄ facit mirabilia ſolus.
Et bñdictū nomē maieſtatꝭ ei⁹
in eternū. ℣. Replebitꝭ maieſtate
ei⁹ oīs trā fiat fiat. Et. Le. iii.
Non ꝑ partes diuiſus eſt:
ſꝫ tot⁹ i oīb⁹: nō localiter
ſꝫ potētialiter. Qui ſine ꝯmutatiōe
ſui mutabilia creauit: ⁊
creata gubernat ſemꝑ manens
qđ eſt. Cui nihil accidēs eſſe poterit:
q₃ ſimplici diuinitatꝭ nature
nihil addi vel minui pōt: q₃
3 ſemꝑ eſt qđ eſt. ℟. Quis de⁹ magnus
ſicut deus noſter? Tu es
deus. Qui facis mirabilia. ℣.
Notā feciſti i ꝑplis vtutē tuā:
redemiſti i brachio tuo populū
tuū. Tu. Glīa. Qui. In .iii. noc.
An. Te inuocam⁹/ te adoram⁹/ te
laudam⁹ o btā trinitas. ℣. De⁹
nr̄ re. ℟. Spes nr̄a/ ſal⁹ nr̄a/ honor
nr̄ o btā trinitas. ps. Oēs
gen. Ā. Libera nos/ ſalua nos/
iuſtifica nos o btā trinitas. ℣.
Magn⁹ dñs. ℣. Bñdict⁹ es dñe
in firmamento celi. ℟. Et laudabilis
⁊ glīoſus i ſcl'a. Le. iiii.
Cui ꝓpriū eſt: cui ſempiternū
eſt: cui idē eſt eſſe/ viuere/
⁊ itelligere. Et hec tria vn⁹
deus: et vn⁹ deus hec tria. Idē
deus et dñs vā et ſempiterna
trinitas i ꝑſonis: vā ⁊ ſempiterna
vnitas eſt i ſubſtantia: q₃
vna eſt ſubſtātia pr̄ ⁊ filius et
ſpūs ſctūs. Hec vō ſancta trinitas
nichil maius eſt i trib⁹ ꝑſonis
ſimul noīatꝭ: q̄ i vnaquaqꝫ
ꝑſona ſemel dicta: q₃ vnaqueqꝫ
ꝑſona plena eſt ſubſtātia in ſe:
nō tn̄ tres ſubſtātie/ ſꝫ vn⁹ de⁹/
vna ſubſtantia/ vna potentia/
vna eſſentia/ vna ētnitas/ vna
magnitudo/ vna bonitas/ pater
et filius ⁊ ſpūs ſanctus. ℟.
Magnus dñs et magna vtus
eius. Et ſapientie eius non eſt
numerus. ℣. Magnus dñs et
laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis
ei⁹ nō eſt finis. Et. Le. v.
Nec aliud eſt pr̄ i natura:
q̄ fili⁹ ⁊ ſpūs ſctūs i natura.
Nec aliđ fili⁹ ⁊ ſpūs ſctūs:

ꝙ pater i natura: q̄bꝰ vna ē na
tura. Sed aliꝰ pater in ꝑſona:
alius filius in ꝑſona: aliꝰ ſpiri
tuſſctūs in perſona. In pr̄e ma
net eternitas: i filio equalitas:
in ſpūſctō eternitatis equalita
tiſqꝫ ꝯnexio. Unū oēs in ſubſtā
tia ⁊ eſſentia: ⁊ oipotētia ⁊ dei-
tate. ℟. Gloꝛia patri geniteqꝫ
pꝛoli: et tibi cōpar vtriuſqꝫ ſē-
per: ſpūs alme deꝰ vnꝰ Oi tp̄e
ſecli. ℣ Da gaudioꝛū p̄mia: da
grāꝝ munera: diſſolue litis vīcu-
la: aſtrīge pacis federa. Oi. Le. 6.

Credimus eundē filiū dei
verbum eternaliter natuꝫ
de patre et conſubſtantialē pr̄i
per oīa: tp̄aliter natum de ſpiri
tu ſancto ex maria virgine: du-
as habentem natiuitates: vnā
ex patre eternā: aliā ex mr̄e tem
poꝛalē. Qui etiaꝫ filius dei ſue
carnis conceptione eſt cōceptꝰ:
et ſue carnis natiuitate natus.
Deū verum conceptum cōfite-
mur: ⁊ deū verum natū eundēqꝫ
verum deū ⁊ verum hoīem vnū
ieſum xp̄m: vnū filiū dn̄i vnige
nitum: ꝓpꝛiū ⁊ perfectū i dua-
bus naturis i vnius ꝑſone ſin-
gularitate: impaſſibilē ⁊ paſſi-
bilem: moꝛtalē atqꝫ immoꝛta-
lē: crucifixū in infirmitate no-
ſtra: eūdēqꝫ viuentē ſemꝑ i vir-
6 tute ſua. ℟. Honoꝛ/virtus/⁊ po
teſtas/⁊ imperium ſit trinitati
in vnitate: vnitati in trinitate
In perenni ſeclo̅ꝝ tp̄e. ℣. Tri-
nitati lux perennis: vnitati ſit
decus ꝑpetim. In ꝑen. Gloꝛia.

In. In. iii. noc. A. Charitas pr̄
eſt/grā xp̄s/cōicatio ſpūs: o btā
trinitas. ℣ Nonne deo. An. Ve-
rax eſt pater/veritas filiꝰ/veri-
tatis ſpūs: o beata trinitas. ps.
Deus iudiciū. A. Una igitur pa
ter/logos/paraclituſqꝫ ſubſtan
tia eſt: o beata trinitas. ℣. Cant.
℣. Verbo dn̄i celi firmati ſūt.
℟. Et ſpiritu oꝛis eius oīs vir
tus eoꝝ. Tres vltime lec. legāt
in cappis ſericis. S. ioannem.

In illo tp̄e. Erat hō ex pha cap. iii.
riſeis nicodemus nomie:
p̄nceps iudeoꝝ. Hic venit ad ie-
ſū nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi: ſcimꝰ
qꝛ a deo veniſti magiſter. Et re.
Oer. ex omel. ve. bede. pbri. Le. 7.

Sicut ex lectione ſcti euangelii
fratres chariſſimi audiſtis: p̄n-
ceps iudeoꝛum venit ad ieſum
nocte: cupiens ſecreta eiꝰ allo-
cutione plenius diſcere myſte-
ria fidei: cuiꝰ aperta oſtenſiōe
ſignoꝛum aliquatenus iā rudi
menta perceperat. Qui qm̄ pꝛu
denter ea que ab illo fieri vide-
bat itelligere curauit: ſublimi-
ter ea que ab illo querebat inue
ſtigare pꝛomeruit. Tu. ℟. Ti- 7
bi laus/ tibi gloꝛia/ tibi gratia
rum actio. In ſecula ſempiter
na: o beata trinitas. ℣. Et bn̄di
ctū nomen gloꝛie tue ſctm̄ ⁊ lau
dabile ⁊ ſuperexaltatū. In. E. S.

Rabbi (inquit) ſcimus qꝛ
a deo veniſti magiſter. Ne
mo eni̅ pōt hec ſigna facere que
tu facis: niſi fuerit deus cū eo.
A deo igit̄ ieſuꝫ veniſſe: ad ma-

diebus fiet ſeruitium de octa. trinit. cū regi. chori: niſi aliqđ feſ. ix. lc. interuenerit: ⁊ tūc an̄. ſup cāt. Mgt. et. Bñdꝰ. dicanł ſuo ordine q̄ ad. i. veſp. ſup pſ dicebanł: ſimiliter dūr ad memo. de trini. cū de aliquo. f. ix. l. fiat ſeruitiū. cū repeti. eaſdē ād. i. iii. vi. ⁊ ix. oīa ſic̄ i. i. die: ſꝫ more ſimplicis feſti. Lectio. i.

Confitemur ⁊ credimꝰ ſanctam atqꝫ ineffabilem trinitatem patrē ⁊ filium ⁊ ſpiritū ſctm̄: vnū deum naturaliter eſſe vnius ſubſtantie/ vnius nature/ vniuſqꝫ maieſtatꝭ atqꝫ virtutis. Et patrem quidē nō genitum/ nō creatū: ſed ingenitū ꝯfitemur. Ipſe eñ a nullo originem duxit: ex quo filius natiuitatem ⁊ ſpūs ſctūs ꝓceſſionē accepit. Fons igiẗ ipſe eſt: ⁊ origo totius diuinitatis. Ipſe quoqꝫ pr̄ eſſentia quidē ineffabilis ſubſtantie ſue filium ſuū ineffabiliter genuit: nec tamen aliud q̄ qđ ipſe eſt. Genuit deꝰ deum: lux lucem. Ab ipſo ergo eſt oīs paternitas: i celo ⁊ i terra. Filiū quoqꝫ credimꝰ de ſubſtantia patris ſine initio ante ſcl'a genitū: nec tñ factum eē fatemur: qꝫ nec pater ſine filio: nec filius aliqñ extitit ſine patre. Et tñ nō ſicut filius de patre: ita pater de filio: qꝫ non pr̄ a filio gñationeꝫ accepit. Filiꝰ ergo deus a patre: pr̄ autē deꝰ: ſed nō de filio. Ille aūt filiꝰ patris deus de pr̄e: equalis tñ ꝑr oīa filius pr̄i: qꝫ nec naſci cepit aliqñ nec deſiit: hic etiā vnius cum patre ſubſtantie creditur. Propter qđ et homouſion patri dicił. Hoc eſt eiuſdem cū pr̄e ſubſtantie: homo eñ grece vnū dꝫ: vſia vero ſubſtantia dꝫ: qđ vtrūqꝫ cōiunctū ſonat vna ſubſtantia. ¶ In feſto corporis chriſti. Ad veſ. an̄. Sacerdos in eternum xp̄s dñs ſecunduꝫ ordinē melchiſedech: panē ⁊ vinū obtulit. ps. Dixit dñs. an̄. Miſerator dñs eſcam dedit timentibꝰ ſe in memoriā ſuorum mirabilium. ps. Confitebor. an̄. Caliceꝫ ſalutaris accipiā: ⁊ ſacrificabo hoſtiam laudis. ps. Credidi. an̄. Sicut nouelle oliuarum eccleſie filij ſūt i circuitu mēſe dñi. ps. Beati oēs. an̄. Qui pacē ponit fines eccl'ie: frumenti adipe ſatiat nos dñs. ps. Lauda hie. cap̄.

1.C Dominus ieſus in q̄ nocte tradebał accepit panem: ⁊ gratias agens fregit ⁊ dixit: accipite ⁊ mānducate: hoc eſt corpus meū quod pro vobis tradeł. R. Homo quidam fecit cenā magnam: ⁊ miſit ſeruum ſuū hora cene dicere inuitatis vt venirēt. Qꝛ parata ſūt oīa. V. Venite comedite panem meum: ⁊ bibite vinum quod miſcui vobis. Qꝛ. Gl'a. Quia. hyꝰ

Sacris ſolēnijs iūcta ſint gaudia/ ⁊ ex pͥcordiis ſonent pconia: recedāt vetera noua ſint oīa/ corda voces ⁊ opera. Noctis recolitur cena nouiſſima/ qua xp̄s credit agnū ⁊ azyma dediſſe fratribus: iuxta legitima p̄ſcis idulta patribus.

Poſt agnū typicū expletꝭ epulis/ coꝛpus dn̄icū datum diſcipulis: ſic totū oībꝰ qd̓ totū ſingulis/ eius fatemur manibus.

Dedit fragilibus coꝛpis ferculū/ dedit ⁊ triſtibus ſanguinis poculū: dicēs accipite qd̓ trado vaſculum/ omnes ex eo bibite.

Sic ſacrificiuꝫ iſtud inſtituit/ cuius officiū cōmitti voluit ſolis pꝛeſbyteris: quibus ſic congruit/ vt ſumāt ⁊ dent ceteris.

Panis angelicꝰ fit panis hominū/ dat panis celicꝰ figuris t̄minū: o res mirabilis/ māducat dn̄ꝫ paup̄ ſeruꝰ ⁊ humilis.

Te trīa deitas vnaq̄ poſcimꝰ/ vt ſic nos viſites ſicut te colimus: p̄ tuas ſemitas duc nos q̄ tendimus/ ad lucem quā inhabitas. Amen. ℣. Paneꝫ de celo pꝛeſtitiſti eis. ℟. Omne delectamentū in ſe habentem. A. O q̄ ſuauis eſt dn̄e ſpiritus tuus: q̄ vt dulcedinem tuaꝫ in filios demōſtrares/ pane ſuauiſſimo de celo pꝛeſtito eſurientes replēs bonis: faſtidioſos diuites dimittēs ianes. cā. Mḡt. Oꝛo.

Deus q̄ nobis ſub ſacramento mirabili paſſiōis tue memoꝛiā reliquiſti: tribue q̄s ita nos coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis tui ſacra myſteria venerari: vt redēptionis tue fructum ĩ nobis iugiter ſentiamꝰ. Qui vi. ⁊ reg. cum deo patre ĩ vnit̄. ſpūs ſancti. ℟. Nulla fiat memo. ĩ audiētia: niſi aliqd̓ feſtuꝫ dup̄. in iſta. iiii. fer. celebꝛatuꝫ fuerit: tūc fiat de feſt. ſol' mēo. Ad ꝯplet. oīa fiāt ſicut in feſto ſācte triñ. Alia tñ q̄ ĩ fine hym. dicet. Gloꝛia tibi dn̄e q̄ natus. Hic etiā v. dꝫ in fine oīm hym. ſup hoc. quotidie p̄ oct. ⁊ in oc. q̄n fit ſeruit. de coꝛpe xp̄i: niſi ĩ hym. Verbum ſupernū. q̄ dꝫ in laud. huius feſti. Ad matu. Inuitat. Chꝛiſtum regem adoꝛēmus dominātē gētibꝰ. Qui ſe manducantibꝰ dat ſpiritꝰ pinguedinem. Venite. Hymnꝰ.

Pange lĩgua glorioſi coꝛpoꝛis myſteriū/ ſanguiniſq̄ pꝛecioſi quē ĩ mūdi p̄ciū: fructꝰ vētris generoſi/ rex effudit gētiū.

Nobis datꝰ nobiſ natꝰ ex intacta v̓gine/ ⁊ ĩ mūdo ꝯuerſatꝰ ſparſo v̓bi ſemine: ſui moꝛas ĩcolatus miro clauſit oꝛdine.

In ſupꝛeme nocte cene: recumbēs cū fr̄ibꝰ/ obſeruata lege plene cibis in legalibꝰ: cibū turbe duodene ſe dat ſuis manibus.

Verbum caro panem verum verbo carnem efficit/ fitq̄ ſanguis chꝛiſti meruꝫ: ⁊ ſi ſenſus deficit: ad firmandum coꝛ ſyncerum/ ſola fides ſufficit.

Tantum ergo ſacramentum veneremur cernui/ ⁊ antiquuꝫ documentuꝫ nouo cedat ritui: pꝛeſtet fides ſupplementum/ ſenſuum defectui.

Genitoꝛi genitoq̄ laus ⁊ iubilatio/ ſalus honoꝛ virtꝰ quoq̄

ſit ⁊ bn̄dictio: p̄cedēti ab vtroq̄
cōpar ſit laudatio. Amē. In
i. noc. an̄. Fructū ſalutiferū guſtandum
dedit dn̄s mortis ſue
tp̄e. ps. Btūs vir. A fructu frumēti
⁊ vini multiplicati fideles:
in pace chriſti requieſcunt.
ps. Cum inuocarē. an̄. Cōmunione
calicis quo deus ipſe ſumitur:
non vitulorum ſanguine
congregauit nos dominus. ps.
Conſerua. ℣. Panem de celis
dedit eis. ℟. Panem angelorū
manducauit homo. Lectio. i.

Immenſa diuine largitatis
beneficia exhibita populo
xp̄iano: ineſtimabilē ei cōferūt
dignitatē. Neq̄ eñ eſt aut fuit
aliq̄ tā grandis natio: q̄ habeat
deos appropinquātes ſibi:
1 ſicut adeſt nobis deus noſter. ℟.
Immolabit hedum multitudo
filiorum iſrael ad veſperam paſche.
Et edent carnes ⁊ azymos
panes. ℣. Paſcha noſtrum immolatus
eſt chriſtus: itaq̄ epulemur
in azymis ſynceritatis et
veritatis. Et edent car. Lectio. ii.

Vnigenitus ſiquidē dei filius
ſue diuinitatis volens nos
eſſe participes: noſtram naturā
aſſumpſit vt hoīes deos faceret
factus homo. Et hoc inſuper
qd' de nr̄o aſſumpſit: totū nobis
2 cōtulit ad ſalutē. ℟. Cōmedetis
carnes ⁊ ſaturabimini panibus.
Iſte eſt panis quem dedit vobis
dn̄s ad veſcendum. ℣. Nō moyſes
dedit vobis panē de celo: ſ;
pater meus dat vobis panem
de celo verum. Iſte eſt. Lcō. iii.

Corpus naq̄ ſuum p̄ noſtra
reconciliatione in ara
crucis hoſtiam obtulit deo p̄ri:
ſanguinemq̄ ſuū fudit in p̄ciū
ſimul ⁊ lauachrum: vt redēpti a
miſerabili ſeruitute/ a p̄ctis oīm
liberemur ⁊ mūdemur. Et vt
tanti bñficii iugis in nobis maneret
mēoria: corpus ſuū in cibū et
ſanguinē ſuū in potū ſub ſpecie
panis ⁊ vini ſumēdū fidelibus
dereliquit. ℟. Reſpexit helias
ad caput ſuū ſubcinericiū panē:
q̄ ſurgēs cōedit ⁊ bibit. Et
ambulauit in fortitudine cibi illius
vſq̄ ad mōtē dei. ℣. Si quis
manducauerit ex hoc pane viuet
in eternū. Et ambu. Gl'ia.
Ad montē. In. ii. noc. an̄. Memor
ſit dn̄s ſacrificii nr̄i: ⁊ holocauſtū
nr̄m pingue fiat. ps. Exaudiat.
an̄. Paraſti nobis mēſa
dn̄i aduerſus oēs q̄ tribulāt nos.
ps. Dominus regit. an̄. In voce
exultationis reſonent epulātes
in menſa domini. ps. Quēadmodum.
℣. Cibauit eos ex
adipe frumēti. ℟. Et de petra
melle ſaturauit eos. Lectio. iiii.

O Precioſum ⁊ admirādum
cōuiuiū ⁊ ſalutiferū: et oī
ſuauitate repletū. Quid eñ hoc
cōuiuio p̄cioſius eſſe p̄t: in q̄ nō
carnes vitulorū aut hircorū vt
olim in lege: ſ; nobis xp̄s ſumendus
p̄ponitur verus deus? Quid hoc ſacramēto
mirabilius? In ipſo nāq̄
panis ⁊ vinū in corpus xp̄i et
ſanguinē ſubſtātialiē conuertūt.

Ideoq́ xp̄s deꝰ ⁊ hō ꝯfectꝰ ſub modici panis ſpecie ꝯtinet̄. ℟. Panis quē ego dabo caro mea eſt pro mūdi vita: litigabant ergo iudei dicētes. Quō pōt hic nobis dare carnē ſuam ad māducandum? ℣. Locutus eſt populꝰ cōtra dn̄z: aīa nr̄a nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo. Quō. l. c.

Nullū ergo ſacramētū eſt iſto ſalubriꝰ: q̄ purgant̄ pctā: v̄tutes augent̄: ⁊ mēs oīz ſpiritualium chariſmatū abūdantia impinguatur. Offertur in eccl'ia pro viuis ⁊ mortuis: vt oībus proſit: qd̄ eſt pro ſalute oīm inſtitutum. Suauitatez deniq́ huius ſacramēti nullus exprimere ſufficit: p qd̄ ſpūalis dulcedo in ſuo fōte guſtat̄: ⁊ recolit̄ mēoria illiꝰ quam in ſua paſſione xp̄s mōſtrauit excellentiſſime charitatis. ℟. Cenātibus illis accepit ieſus panem ⁊ bn̄dixit ac fregit deditq́ diſcipulis ſuis: ⁊ ait. Accipite ⁊ ꝯedite: hoc eſt corpus meum. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei: q̄s det de carnibus eius vt ſaturemur? Accipite ⁊ come. Lcō. vi.

Romanus igit̄ pōtifex vrbanus quartꝰ huiꝰ deuotiōe ſacramēti affectus / pie ſtatuit iſtā ſolēnitatez p̄ma q̄nta feria poſt octauas pētecoſtes a cūctis fidelibꝰ celebrari. Vn̄ oībus vere cōtritis ⁊ ꝯfeſſis q̄ matutinali officio huiꝰ feſti p̄ſentialiter itereſſent i eccl'ia vbi celebraretur: centū dies. Qui v̄o miſſe totidē. Silr̄ q̄ i p̄mis veſperis totidē: q̄ v̄o ſcd̄is totidē. Eis v̄o q̄ p̄me/ tertie/ ſexte/ none/ ac cōpletorii adeſſent officiis: pro qualibet horarū iſtarū quadraginta dies. Ac ſingulis diebus octauarū q̄ miſſe ⁊ oībꝰ ceteris horis adeſſent ſimiliter centū dies. ℟. Accepit ieſus calicē poſtq̄ cenauit: dicens. Hic calix nouū teſtamentū eſt i meo ſanguine. Hoc facite in meā cōmemorationē. ℣. Memoria memor ero: et tabeſcet in me anima mea. Hoc. Gl'ia. Hoc. In. iij. noc. ā. Introibo ad altare dei: ſumam xp̄m q̄ renouat iuuētutē meam. ps. Judica. ān. Cibauit nos dn̄s ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle ſaturauit nos. ps. Exultate. ān. Ex altari tuo domine chriſtū ſumimꝰ: in quē cor et caro noſtra exultant. ps. Quam dile. ℣. Educas panez de terra. ℟. Et vinum letificet cor hominis. Tres vltime lectiones legantur in cappis ſericis. Secundum ioh̄ne. Lc. vij. 6

Joh̄. 6.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeorꝝ. Caro mea v̄e ē cibꝰ: ⁊ ſanguis meꝰ vere eſt potꝰ. Et reliq̄. Om̄l. ex cōmen. bti auguſt. epi.

Cum em̄ cibo ⁊ potu id appetāt hoīes vt nō eſuriāt neq́ ſitiāt: hoc v̄o non preſtat niſi iſte cibus ⁊ potꝰ: q̄ eos a q̄bus ſumit̄ imortales ⁊ incorruptibiles facit: id eſt ſocios corum ſanctorū vbi pax erit et vnitas plena

atq̄ perfecta. Propterea q̄ppe
(ſicut etiā ante nos hoc intellexerūt
hoīes dei) dñs nr̄ ieſus
xp̄s corpus ꝛ ſanguineȝ ſuū in
eis rebus cōmendauit: que ad
vnū aliquid rediguntur. Ex multis
nāq̄ granis efficitur vnꝰ panis:
ꝛ ex multis racemis vinū
7 cōfluit. ℟. Qui mādūcat meā
carnem ꝛ bibit meū ſanguinē.
In me manet et ego in illo. ℣.
Non eſt alia natio tam grandis:
que habeat deos appropinquantes
ſibi ſicut deus noſter
adeſt nobis. In me ma. Lc. viii.
DEniq̄ iā exponit quomō
id fiat qd̄ loquitur: quid
ſit mādūcare corpꝰ eius: ꝛ ſanguinem
bibere. Et qui manducat
meā carnē ꝛ bibit meū ſanguinem:
in me manet ꝛ ego in
eo. Hoc eſt ergo mādūcare illaȝ
eſcam ꝛ illuȝ potū bibere: ī xp̄o
manere ꝛ illum manentē in ſe
8 hr̄e. ℟. Miſit me pater viuēs:
et ego viuo propter patreȝ. Et
qui manducat me: viuit propter
me. ℣. Cibauit eū dñs pane
vite et intellectus. Et q. Lc. ix.
AC per hoc q̄ nō manet in
xp̄o ꝛ in quo xp̄s nō manet:
procul dubio nō manducat
carnem eiꝰ ſpiritualiter: lȝ carnaliter
ꝛ viſibiliter p̄mat dentibus
ſacramēta corporis ꝛ ſanguinis
xp̄i. Sed magis tante rei
ſacramētū ad iudiciū ſibi manducat
ꝛ bibit: qui immundus preſumit
ad xp̄i accedere ſacramēta:
q̄ aliꝰ nō digne ſumit niſi
qui mundus eſt: de quibus dicitur.
Beati mūdo corde: q̄m ipſi
deū videbunt. ℟. Unus panis
ꝛ vnū corpus multi ſumꝰ. Oēs
qui de vno pane Et de vno calice
participamus. ℣. Paraſti ī
dulcedine tua pauperi deus: q̄
habitare facis vnanimes in domo.
Oēs. Gloria. Et de vno.
cā. Te deum. ℣. Panem de celo
p̄ſtitiſti eis. ℟. Oē delectamētū
in ſe habentē. In laud. a.
SApientia edificauit ſibi
domū: miſcuit vinū ꝛ poſuit
mēſam al'a. Ps. Dñs regnauit.
An. Angelorū eſca nutriuiſti
p̄plm tuum: ꝛ paneȝ de celo
p̄ſtitiſti illis. Ps. Iubila. a. Pinguis
eſt panis xp̄i prebēs delitias
regibus all'a. al'. al'. Ps. Deꝰ
deus. An. Sacerdotes ſancti in
cēſuȝ ꝛ panes offerūt deo all'a.
cāt. Bñdicite. An. Vincenti dabo
manna abſconditum: et nomen
nouum all'a. Ps. Laudate
dominū. cap̄m. Dñs ieſus. Hyꝰ.
VErbum ſupernum prodiēs/
nec patris linquēs
dexteram: ad opus ſuum exiēs
venit ad vite veſperam.
In mortem a diſcipulo ſuis
tradēdus emulis: priꝰ in vite
ferculo/ ſe tradidit diſcipulis.
Quibꝰ ſub bina ſpecie/ carnē
dedit ꝛ ſanguinem: vt duplicis
ſubſtantie/ totū cibaret hoiem.
Se naſcēs dedit ſociū/ ꝯueſcēs
in edulium/ ſe moriens in precium/
ſe regnās dat in premiuȝ.
O ſalutaris hoſtia/ que celi pā-

dis hoſtium: bella premunt hoſtilia/ da robur fer auxilium.

Uni trinoq; dño/ ſit ſempiterna gloria: q̄ vitā ſine termino/ nobis donet in patria. Amen. ℣. Poſuit fines tuos pacem. ℟. Et adipe frumēti ſatiat te. an. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcendi: ſi q̄s mādu cauerit ex hoc pane viuet i eternum. al. cā Bñd⁹. or. De⁹ qui nobis. Ad .i. ā. Sapia. ps. De⁹ in nomie. an. O beata et bñdi. Symb. Quicūq;. ℟. Jeſu xpe. cū alla. ℣. Qui de vgi. Ad iij. ā Angelor. ps. Legē po. cp. Dñs ieſus. ℟. Panem celi dedit eis alla al. ℣. Panē angelor manducauit homo. ℣. Cibauit. or. Deus q̄ no. Ad vi. ā. Pinguis. ps. Defecit i ſalutare. Capm.

Quotienſcūq; mādu cabitis panē hūc et calicē bibetis: mortem dñi annunciabitis donec veniat. ℟. Cibauit eos ex adipe frumenti. Alla. al. ℣. Et de petra melle ſaturauit eos. ℣. Educas pa. Oro. Deus qui nobis. Ad ix. an. Vincenti dabo. ps. Mirabilia. Capm.

Quicūq; mādu cauerit panem et biberit calicē dñi indigne: reus erit corpis ⁊ ſanguinis dñi. ℟. Educas panē de terra. Alla alla. ℣. Et vinū letificet cor hominis. ℣. Poſuit fines tuos pacē. or. De⁹ q̄ no. Ad ii. veſ. ſup ps ā. Sapia. p̄s ſicut ad .i. veſp. Hi ps cū p̄dicta ān. dñr ſingulis dieb⁹ ifra oct. ⁊ etiā i dñica qñ de octa. fit ſeruitiū ſm. cp. Dñs ieſus. ℟. Reſpexit helias. hy. Sacris ſolēnijs. ℣. Panē de celo. ān. O ſacrū cōuiuiū in quo xps ſumit: recolit memoria paſſiōis ei⁹/ mens i pletur grā/ ⁊ future glie nobis pignus dat. cū Magt. or. De⁹ q̄ no. Quodcūq; feſtū .ix. lc. hac die ptig. differat vſq; i craſtinū. vel vlterius ſi neceſſe fuerit: vt videlz qñ in craſtino hui⁹ diei ſequit aliud feſtū .ix. lec. p totas oc ā. fiat ſeruitiū de corpe xpi: cū regi. cho. etiā in do. niſi feſtū ix. lec. intercurrat: vel niſi feſtū ſctor ioā. et pauli in octa. eueñ. Ad mat. inuit. hym. ⁊ pſi ſicut in die. ℣. et ℟. ſcdm ord. noct. dñr. ℣. ſr laud. Panem de celo. An laud. quotidie dr hec ſola ā. Sapia. ps. Dñs reg. ⁊c. cp. hym. ⁊ ℣. ſicut in die. Quotidie p oc. niſi in dñica ⁊ in octa. die ſupercāti. Magt. et Bñd⁹. dñr ā de ſuo ordine: que ad p̄mas veſ. ſuper ps dicebant: cū frequenti repetitiōe earūdem. Et ſr dñe ad memoriā de corpe xpi: cū de aliqua ſctō infra oct. fit ſerui. Ad .i. iij. vi. ⁊ .ix. oia ſicut i p̄ma die more ſimp. feſti. ita q p octa. vſq; ad dñicā excluſiue dr ſup ſymbo. Quicūq; vult. ā. O [illegible]. Ad veſ. ān. Sapia. ps. Dixit dñs. et ceteri pſi ſicut in die. cp. hym. ⁊ ℣. ſicut i die. Dicant hec veſ. quotidie p octa. etiā i do. ita q dr ſup cā. Magt. et Bñd⁹ varient: vt ptz ā. Ad cpl. oia fiāt ſicut i die.

Ledesme Ladarme

¶ Si aliqđ festū. ix. lc. īfra has octa. cōtige. totū seruitiū. fiat de festo etiā ī ma. ⁊ meō. ⁊ medie lc. de octa. nisi festū. iii. lc. ⁊ iūctū fuerit tūc meō. lc. de festo coniūcto si ꝓprie lc. habent. Hymni autē medie lc. erūt de oc. nisi in cōme. scī pauli tm̄: qꝛ tūc totū seruitiū erit de festo ꝑꝑ ꝑ ꝑꝑa ꝟla. Et ī cū fiāt medie lc. de oc. in ma. tūc dr̄ ꝟ. ⁊ ℟. sicꝫ ordinat. vsqꝫ ad octa. diē: sed nō dr̄ Gloria tibi dñe q̄ nat⁹. nec Iesu xp̄e fili v. Qui de vgine. nisi qn̄ fit seruitiū de octa. Hꝫ xp̄i. nō mutat̄: nisi qꝛ ī fi Saluator. Pro xp̄i fi ū de aliquo sancto fit seruī. infra octa. ¶ Nota qꝛ seruitiū de dupli. festis: de simplicib⁹ festis. ix. lc. de festis. iii. lect. de historia inchoanda vel differenda: de vigiī. infra has octa. vel ī die octa. cōtingē. pꝛꝫ ꝓ pica qualitercūqꝫ festū corpis xp̄i euene. ¶ Feria. vi. Lectio. i.

De totius mūdi operibus qꝛ ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt. Sermo igit̄ quo potuit ex nichilo facere qđ non erat: nōne potuit ea que sunt in id mutare quod non erant? Nō est eñi min⁹ creare: q̄ȝ mutare nouas creaturas in rebus. Lectio. ii.

Sed quid? Cpius argumentis vtimur: suis vtamur exēplis. Incarnationis quoqꝫ astruamus mysterii vitatē. Nūquid nature vsus persensit? cū dñs iesus ex maria nasceret̄? Si ordinē querim⁹: viro mixta femina generare cōsueuerat. lc. iii.

Liquet igitur qꝛ p̄ter nature ordinē vgo generauit. Et hoc qđ cōficim⁹ corpus ex virgine est. Quid hic queris nature ordinē ī xp̄i corpe: cū p̄ter naturā sit ipse dñs iesus partus ac natus ex vgine? Vera vtiqꝫ caro xp̄i: que crucifixa / q̄ sepulta est. Vere ergo illius carnis sacramentū est. ¶ Sabbato. Lec. i.

Ipse clamat dñs nr̄ iesus xp̄s: hoc est corpus meū. Ante benedictionē verborū celestiū: alia spēs nominat̄. Post cōsecrationē: corpus xp̄i significatur. Ipse dicit sanguinem suū: ante ꝯsecrationē aliud dr̄: post consecrationem sanguis christi nuncupatur. Tu dicis amen: hoc est: verū est. Qđ sermo sonat: affectus sentiat. l. ii.

Panis in altari vsitatus est: ante vba sacramētorū. Ubi accessit cōsecratio: de pane fit caro xp̄i. Quō autē potest qđ panis est: esse corpus xp̄i per consecrationē? Cōsecratio igitur ex quibus verbis et cuius sermonibus est? Dñi iesu. Lcō. iii.

Nam per reliqua omnia q̄ dicunt̄ laus deo offertur: oratiōe petitur ꝓ populo / pro regib⁹ / et pro ceteris. Ubi autē sacramentū cōficitur: iam non suis sermonib⁹ vtitur sacerdos: sed sermonib⁹ xp̄i. Cū nō suo sacerdos: sed xp̄i sermone ī cōficiēdo vtatur: ergo sermo xp̄i hoc con ficit ſacramētū. ¶ Dñica infra octa. ſi a feſ. ix. lc. vacauerit: ad ꝑmas veſ. oia fiant ſicuti alijs d. eb⁹ infra octa. ꝑter añ. ſuper cā. Magt. q̄ erit. O ꝙ ſuauis. et fiat memo. de ſanctis: vel de octa. ſi eue. et de do. de trinit. et ꝓceſ. ante crucē: niſi aliqua do. oino differatur propter prolixitatē tēporis. Tūc nulla fiat mēo. de do. nec de trinita. neqꝫ ꝓceſ. vt patet ꝑ picā. Si feſ. iij. lc. i hac do. cōtige. de eo fiat tm̄ mēo. qꝛ nūꝙ fiāt meō. lc. de feſ. iij. lc. infra octa. cum regi. cho. cōting. niſi fue. feſ. ix. lc. ꝯiūcta vt patet expꝛſſe infra oct. de dica. etiā ifra octa. epi. etiā i magna rubric. Ad matut. vo in do. oia fiant ſicut i ꝑma die cū ſex lec. ꝓpriis et ꝓpō. euāg. ſicut i. i. die. Ad laud. hec ſola ā. ſuper ꝑs. Sapiētia. Cetera ſicut in. i. die. Ad. i. et ad omnes hor. oia ſicut infra octa. ita ꝙ ſuper ſymbo. Quicūqꝫ dr̄ añ. Te iure. Ad. ii. veſ. oia ſicut i. i. die ꝑter ℟. qd̄ non dr̄. ¶ No. ꝙ ad ꝓceſ. ante miſſam dicet ℟. Reſpexit helias. et nulla mēo. de cruce. In introitu cho. ā. O ſacrū ꝯuiuiū. V. et or. ſicut in die: tn̄ ſi hiſto. Deus oim. inchoata fuerit cum mēo. ad veſ. tūc fiat mēo. de cruce ante crucē cū ā. Adorem⁹. V. Hoc ſignū cru. or. Adeſto dñe. et tūc i introitu cho. dr̄ aliqua ā. de ſctā ma. et nō ā. O ſacrū cōuiuiū. V. Poſt ꝓceſ. et or. Cōcede q̄s. ¶ No. ꝙ ad miſ. de octa. ſcdm vſum Rom. dr̄ ſeqn. Ecce panis āge. ſꝫ ſcdꝫ vſū ſar. nulla dr̄ ſeqn. ¶ No. ꝙ i die lune poſt do. ſeꝑ incipiat hiſto. ſi ſeruit. i dñica fuerit de oc. ſin autē dicāt ℟. eodē ordō. ſicut ante do. lc. i.

Chriſtus panis eſt: de quo qui mādūcat viuet i eternum: de quo ipſemet dixit. Et panis quē ego dabo: caro mea eſt ꝓ mundi vita. Determinat quō ſit panis nō ſolū ſcdm vbū quo viuūt oia: ſed et ſcdm carnē aſſumptā pro mundi vita. lc. ii.

Humana eni caro q̄ erat pctō mortua: carni mūde vnita et incorporata ac vnū cū illa effecta/ viuit de ſpiritu ei⁹: ſicut viuit corpus de ſpiritu ſuo. Qui vo non eſt de corpore chriſti: non viuit de ſpiritu chriſti. Lec. iii.

Corp⁹ et ſanguinē xpi dixim⁹ illud qd̄ de fructib⁹ terre ē acceptū: et ꝑce myſtica ꝯſecratū recte ſumim⁹ ad ſalutē ſpūalem in memoriā dñice paſſionis. lc. 4.

Hoc cū per manus homis ad illā viſibilem perducat ſpeciē: nō ſanctificatur vt ſit tā magnū ſacramētum: niſi operāte inuiſibilr ſpū ſācto: cū hec oia que ꝑ corporales motus i illo opere fiunt deus operetur. l. 5.

Hoc eſt ſacramētū pietati: et eſt ſignū vnitatis et vinculū charitatis. Qui vult viuere accedat et credat: et incorporet hūc cibū et potū/ et ſocietatē vult intelligi corpis et mēbroꝝ ſuoꝝ quod eſt ecclie in ꝑdeſtinatis. lc. vi.

Hoc eſt qđ dicimus qđ et oib⁹ modis appꝛobare cõtendim⁹: ſacrificiũ eccleſie duob⁹ cõfici: duob⁹ cõſtare. Viſibili elementoꝝ ſpecie: et inuiſibili dñi nr̃i ieſu xp̄i carne et ſanguine. Et ſacramẽto: et re ſacramẽti: id ẽ coꝛꝑe xp̄i. Tres vlt̃. lc̃. de expõe euã. ſicut in p̄ma die. In l. vna ſola ãn. ẽc. vt ſ. ¶ Fer. ii. lc̃ i.

Sicut eñ xp̄i ꝑſona ꝯſtat et cõficit̃ ex deo et homie: cũ ip̄e xp̄s v̄us ſit de⁹ ⁊ ver⁹ hõ: qꝫ ois res illaꝝ naturã et v̄itatẽ i ſe ꝯtinet: ex qb⁹ cõficit̃. lc̃. ii.

Conficitur aũt ſacramentum eccleſie duob⁹: ſacramento et re ſacramẽti: id ẽ coꝛꝑe xp̄i. Eſt igitur ſacramẽtũ et res ſacramenti: id eſt coꝛp⁹ xp̄i. Caro ei⁹ eſt: quã ſub foꝛma panis optã in ſacramẽto accipim⁹. Et ſanguis ei⁹ quẽ ſub vini ſpecie ac ſapoꝛe potamus. Lectio. iii.

Caro viſibilis videlꝫ eſt ſacramentum carnis: et ſanguis ſacramentũ eſt ſanguinis. Carne et ſanguine vtroqꝫ inuiſibili ⁊ itelligibili ⁊ ſp̄uali: ſignat̃ viſibile coꝛpus domini noſtri ieſu xp̄i et palpabile: plenũqꝫ gratie omniũ virtutũ et diuina maieſtate. ¶ Feria tertia. Lectio. i.

Sicut ergo celeſtis panis q̄ v̄e xp̄i caro eſt/ ſuo modo vocatur coꝛp⁹ xp̄i: cũ reuera ſit ſacramentũ coꝛpoꝛis xp̄i: illi⁹ videlꝫ qđ palpabile qđ viſibile et moꝛtale i cruce eſt poſitũ. lc̃. ii.

Vocaturqꝫ ipſa carnis immolatio q̄ ſacerdotis manib⁹ fit: paſſio moꝛs crucifixio nõ rei veritate ſed ſignanti myſterio: ſic ſacramentũ fidei qđ baptiſm⁹ intelligitur fides eſt. Lectio. iii.

Iteratur quotidie hec oblatio licet xp̄s ſemel paſſus ſit i carne ⁊ per vnã eãdẽqꝫ moꝛtẽ paſſionẽ ſemel ſaluauit mundũ: ex qua moꝛte idẽ reſurgens ad vitam: moꝛs illi vltra non dominabitur. ¶ Feria. iiii. Lec. i.

Quod ꝑfecto ſapiẽtia dei patris: neceſſariũ ꝓ multis cauſis hoc ꝓuidit. Primo q̄dẽ/ qꝛ quotidie peccam⁹: ſaltẽ in ꝑuis ſine qb⁹ moꝛtalis infirmitas viuere nõ poteſt. lc̃. ii.

Quia licet oia peccata cõdonata ſint i baptiſmo: tamẽ ꝑ fomes ſiue infirmitas adhuc manet i carne. Vñ pſalmiſta. Bñdic aia mea dño: q̄ ꝓpitiat̃ oib⁹ iniq̃tatibus tuis: q̄ ſanat oẽs infirmitates tuas. Lec. iii.

Et ideo qꝛ quotidie labimur: quotidie pꝛo nobis xp̄s myſtice immolatur et paſſio xp̄i myſterio traditur: vt qui ſemel moriendo moꝛtẽ vicerat: quotidie recidiua peccatoꝝ per hec ſacramenta coꝛꝑis et ſanguinis peccata relaxet. Unde oꝛamus. Dimitte nobis debita noſtra. Et ſi dixerimus quia peccata non habemus: ipſi nos ſeducimus et veritas i nobis nõ eſt. ¶ In noc͛a. ad. i. veſ. ſup ṗs hec ſola ãn. Sacerdos in etẽr. ꝓi cp̄. R. et cetera ſicut in. i. die ad. i. veſp.

Cõplet. ſicut i die. vel nõ ſunt / ſex. Ad mat. ix. lc. ſpãe. Inuit. trip. tota cãtet. hiſto. ſicut in. i. die cũ eiſdẽ lc. et expõe euãg. ſicut in die ſcõm vſum Sar. Lect. i.

Huius ſacramẽti figurã melchiſedech oſtēdit: vbi panẽ et vinũ abrahe obtulit. Lz tu michi dicis. Quõ ergo melchiſedech vinũ tñ et panẽ obtulit? Quid ſibi vult ammixtio aq̃? Rationem accipe. Prio figura q̃ fuit: q̃ añ preceſſit tpe moyſi. Quia cũ populus ſitiret Lc. ii. iudeoꝝ: et murmuraret q aquã inuenire nõ poſſet / iuſſit domin⁹ moyſi vt tangeret petram cum virga / tetigitq; petram: et petra vndam maximã fudit ſicut dicit apoſtolus. Lectio tertia. Bibebant autẽ de ſpũali cõſequente eos petra: petra autem erat xp̃s. Nõ immobilis petra q populũ ſequebat. Et tu bibe: vt te xp̃s ſeqt. Uide myſteriuz. Moyſes hoc eſt propheta: virga hoc eſt verbum dei. Lectio. iiii. Sacerdos verbo dei tangit petram / et fluit aq̃: et bibit popul⁹ dei. Tãgit ergo ſacerdos calicẽ: redũdat aqua i calice: et ſalit in vitã eternã: et bibit populus dei qui grãm dei cõſecut⁹ eſt. Lc. v. Didiciſti ergo hoc / accipe et aliud. In tpe dñice paſſiõis cũ ſabbatũ magnũ inſtaret: q2 diu viuebat in cruce dñs nr̃ ieſus xp̃s et latrones: miſſi ſunt qui percuterẽt eos. Qui venientes inuenerunt defunctum dominũ ieſum xp̃m. Tunc vn⁹ de militibus lancea tetigit latus: et de latere eius aqua fluxit et ſanguis. Aqua autẽ vt mundaret: ſãguis aũt vt redimeret. Quare de latere? Quia vnde culpa: inde grã. Culpa p feminã: grã p dñm nr̃m ieſum chriſtum. L. vi.

Si vero calix dñi non eſt aqua ſola et vinũ ſolum niſi vtrũq; miſceatur: nec corp⁹ dñi poteſt eſſe farina ſola et aqua ſola niſi vtrũq; adunatũ fuerit et copulatum et panis vnius cõpage ſolidatũ: i ſacramentũ corporis et ſanguinis dñi nichil amplius offerat q̃ qd ipſe dñs tradidit: hoc eſt panis et vinũ aqua mixtum: nec amplius in ſacrificiis offeratur q̃ de vino et frumẽto. Hec tria vnum ſunt i ieſu xp̃o: hec hoſtia et oblatio dei: in odorem ſuauitatis. ¶ Tres vltime lec. de expoſitione euangel. ſicut in. i. die legantur. Ad lau. oẽs ãe dicãt. Ad. i. et ad alias horas oia fiãt ſicut in p̃ma die: ſed more ſimplicis feſti cũ ãn. Te ſum. ſup ſymbo. Quicũq;. Ad. ii. veſ. oia fiãt ſicut in die: p̃ter vſ. qd nõ dicetur. Et ſi aliquod feſtũ. iii. lec. in hac die contigerit: fiant inde tres medie lec. ſi ppꝛie habeantur: ſin autẽ tantũ mẽo. Si autẽ feſtũ ſimp. ix. lc. hac die eueñ. differatur in craſtinũ: et erunt veſ. de octa. et mẽo de feſto: niſi forte hmõi feſ. ix. lc. fuerit quod ſecundas veſperas habere non poterit.

1.A. ¶ Dñica pꝛima poſt feſtũ trinita. totũ ſeruitiũ de octa. coꝛpoꝛis
xp̄i. Ad. 1. veſ. q̄ erũt de ſctō aldelmo fiat mēo. de. ſ. germano. de
octa. ãn. O q̄ ſuauis ⁊ nichil de do. nec de trinita. nec ꝓceſ. qꝛ hic
vna dñica differt. Ad mat. totũ ſerui. de octa. ⁊ tm̄ mēo. de ſctō.
In laud. vna ãn. Ad ꝓmã ãn. Te iure. Ad ꝓceſ. ante miſſam nō
fiat mēo. de cruce. Fer. 5. de oc. coꝛpis xp̄i: ⁊ tm̄ mēo. d ſctō. Ad. 2.
veſ. mēo. de cōme. et de marty. Fer. 6. ⁊ ſab. de cōme. ¶ Dñica. 2.
poſt tri. inchoat hiſto. cũ R. Deũ time. et tota cantet hiſto. In
laud. oēs ãe. Fer. 3. 4. ⁊ ſab. de cōme. Fer. 6. de ſācto edmũdo: et
mēd. l. de mar. cũ v. ⁊ R. de. 2. noc. ¶ Do. 3. de aplo. Ad. 1. veſpe.
mēo. de tri. ⁊ ꝓceſ. Miſſa do. dꝛ i cap. ⁊ mēo. de tri. tm̄. Ad altam
miſſam nulla memo. Fer. 3. 4. ⁊ ſab. de cōme. ¶ Dñica. 4. de do.
mēo. et medie lc. de ſctis. 6. R. Hec eſt vĩa. Fer. 2. ⁊. 4. de ꝯmemo.
Fer. 3. de. ſ. edvvardo. ix. lc. de alio feſto. cp̄. Btũs vir q̄ i ſapiētia.
Ad. 5. Libauit. Ad. ix. Et firmabit. ¶ Do. 5. de do. Ad. 1. veſ. mēo.
de do. ⁊ de tri. ſub ſilen. ⁊ nulla ꝓceſ. Ad mat. mēd. lec. de. ſ. ioã. 6.
R. Priuſq̄. Fer. 3. ⁊ ſab. de cōme. ⁊ nichil de. 3. ꝯme. Miſſa de oc.
ſancti ioãnis dꝛ i cap. ¶ Do. 6. de viſitati. maius dup. octa cũ re
gi. cho. nulla fiet mēo. qꝛ hic differt alia dñica. Feria. 2. de octa.
Fer. 3. de. ſ. martino: ⁊ medie lc. de aplis. v. ⁊ R. de cōi apoſtolo
rũ. Veſ. ⁊ mat. de. ſ. mar. dñr feriatr ſicut extra oc. 9. R. a duob⁹
cantet ꝑpt octa. 2. veſ. erũt de. ſ. martino. Feria. 6. de ſctō thoma.
Ad. 1. veſ. mēo. de aplis ſub ſilē. Deinde ſolē. mēo. de viſita. Ad
matu. ⁊ ad miſ. et ad. 2. veſ. ſolē. mēo. de viſita. ¶ Do. 7. feſ. reli
quiarũ: mēo. de do. ⁊ de tri. ſub ſilē. Deinde ſolē. memo. de octa.
Miſſa de octa. viſita. dꝛ ꝓ miſſa de. ſ. maria: cũ v. Spũs ⁊ alme
et Bndict⁹ marie filius. Ad. 2. veſ. mēo. de do. ſub ſilē. Deinde
ſolē. mēo. de octa. et nichil de mar. ad has veſ. Fe. 2. de mar. 3. R.
Hec eſt vĩa mēo. de reliquiis ſicut ſolet dici ad mat. de. ſ. ma. Fe.
3. de. ſ. bndicto. ix. lc. mēo. de reliquiis vt ſ ꝑ totas octa. etiã i oc.
Fer. 4. 5. ⁊. 6. de ꝯme. ⁊ miſſa do. dꝛ i cp̄. i. 2. fe. ¶ Do. 8. de do. ã. ſup
Magt. Mõtes gelboe. mēo. de ſctis cōfeſ. de reliquiis: de trini. ⁊
ꝓceſ. Fer. 4. ⁊. 6. de cōme. ¶ Do. 9. de ſerui. do. Ad. 1. veſ. ſup cã.
Magt. An Rex aũt dauid. mēo. de. ſ. maria magdalena. de mar.
de tri. ⁊ ꝓceſ. Ad mat. mēd. lc. de mar. Fer. 2. de vgi. cũ noc. Fe. 3.
de aplo: ⁊ ſolē. mēo. de mar. Fer. 5. 6. et ſab. de cōme. ⁊ memo. de
2.A. ſctis. ¶ Do. 1. poſt feſ. tri. totũ ſerui. de octa. coꝛpis xp̄i. Ad. 1. veſ.
mēo. de do. ãn. Loquere dñe. mēo. de trini. et ꝓceſ. Miſſa. do. dꝛ
in cap. cũ mēo. de trini. Ad altã miſ. nulla fit mēo. Fer. 5. de oc.
coꝛpis xp̄i. Ad matu. mēd. lc. de ſctis. Ad. 2. veſ. que erunt de oc.

mēo.de.ſ.edmūdo:⁊ de mar. Fer.6.de.ſ.edmūdo:meď.lc.de mar.
cū ℣.et ℟.de.1.noc. Ad veſ.q̄ erūt de.ſ.fiat mēo. de.ſ.maria ān.
Sub tuā. Sab.de.ſ.mar. ¶ Do.2.totū ſerui.de aplo:⁊ miſ.do.
dr in cp̄.cū mēo.de trini. Ad.2.veſ.mēo.de mar.et de do. Fer.3.
⁊.4.et ſab.de cōme.⁊ mēo.de ſanctis. ¶ Do.3.de do.mēo.⁊ meď.
lc.de mar.6.℟.Hec eſt va. Fe.2.3.⁊.4.de cōme. ¶ Do.4.de do.
Ad.1.veſ.mēo.de do.⁊ de trini.ſub ſilē.ſed nulla pceſ. Ad mat.
medie lec.de.ſ.ioāne.6.℟.Quiſq̄ te. Feria.3.et ſab.de ꝯme. et
nichil de.3.cōme.in ſab. Miſ.de oc.dr in cp̄.⁊ mēo.de aplis. Ad
altā miſ.nulla fiat mēo. ¶ Do.5.de viſita.mai⁹ dup̄.nulla fiat
mēo.qꝫ hic differtur vnā do.et fiat ſerui.de octa.⁊ de ſanctis:⁊
infra.vt ſ̄ ad. A. ¶ Do.6.do.7.do.8.⁊ p hebď.vt ſ̄ ad. A.
ſcꝫ ad do.7.8.⁊.9. ¶ Do.1.poſt feſ.tri.ſerui.de aplo. Ad.1.veſp. 3. A.
fiet mēo.de oct.ā. O q̄ ſuauis inchoet hiſto.cū ā. Loquere dn̄e.
mēo.de trini.⁊ pceſ. Ad matu.meď.lc.de octa.corpis xpi:cū ℣.
et ℟.de.2.noc.mēo.de octa.de do.et de trini. Ad.1.ān. Te iure.
Miſ.do.dr i cp̄.cū mēo.de trini.tm̄. Fer.2.de oc.cū ℣.⁊ ℟.de.3.
noc. Fer.5.de oc.meď.lc.de mar. Ad.2.veſ.mēo.de.ſ.richardo:⁊
de mar. Fer.6.de.ſ.richardo:meď.l.de mar.cū ℣.⁊ ℟.de.2.noc.
2.veſ.erunt de.ſ.et mēo.de ſctā maria ā. Sub tuā. ¶ Do.2.de
ſerui.do.et meď.lc.de mar.6.℟.Hec eſt va. Fer.2.3.⁊.4.ď ꝯme.
¶ Do.3.de ſerui.do. Ad.1.veſ.mēo.de do.et de tri.ſub ſilē. nulla
pceſ. Ad matu.meď.lc.de oc.ſ.ioānis.6.℟.Quiſq̄ te. Fer.5.de
aplis.2.veſ.erūt de aplis. Fer.6.de.ſ.pau.2.veſ.erunt de ſancta
maria mēo.de aplis. Miſ.de octa.ſ.ioā.dr i cp̄.⁊ mēo.de aplis.
¶ Do.4.de viſi.btē mar.mēo.de do.⁊ de tri.ſub ſilen.ſꝫ nichil
de mar.nulla pceſ. Miſ.do.dr i cp̄.infra octa.⁊ fiat ſerui.de oc.
et de ſctis infra octa.vt ſ̄ ad.1. A. ¶ Do.5.feſ.reliquiarū mēo.de
do.⁊ de trini.ſub ſilē. Deinde ſolē.mēo.de octa. Ad.2.veſ.mēo.
de do.et de trini.ſub ſilē. Deinde mēo.de oct.2.⁊ nichil de mar.
ad has veſ. Fer.2.⁊.3.de ſctis.3.lc.inuit.dup̄. Fer.4.5.⁊.6.de cō
me.⁊ miſ.do.dr i cap̄.fer.3. ¶ Do.6.do.7.oīa vt ſ̄ ad.1. A.ſcꝫ
ad do.8.⁊.9. ¶ Dn̄ica.1.poſt feſtū trinita.ſerui.de octa.corꝫ.xpi: 4. A.
mēo.de mar.⁊ de do.ān. Loquere dn̄e.de tri.⁊ pceſ. Ad matu.9.
℟.a dupb⁹ cātet:⁊ tm̄ mēo.de mar.de do.et de trini. Ad.1.ān.
Te iure. Miſ.do.dr i cp̄.cū mēo.de trini. Fer.5.de oc.⁊ feſtū ſcti
alba.diffe.in craſti.2.veſ.erunt de.ſ.alba.⁊ mēo.de octa.et de.ſ.
etheldre.⁊ dr hy⁹. Saluator.cū ℣. Deo pri. Feria.6.de.ſ.alba.
meď.l.ď vgi.6.℟.Regnū mū.⁊ miſ.ď.ſ.alba.poſt.3. Miſ.ď vigi.
cātet poſt.6.ad ſūmū alta.cū mēo.de vgi.tm̄.2.veſ.fiat de feſ..ſ.

ioānis bapti.et memo.de ſancto alba. ſub ſilē. tamen in diocē.
elien̄.ſerui.in.6.fer.erit de ſancta etheldꝛe. dup̄.feſ.⁊ feſ.ſ.alba,
eo anno omnino omittatur. ¶ Do.2.de do. Ad.1.veſ.memo. de
do.⁊ de tri.ſub ſilē.nulla.ꝓce. Ad matu.med. lec.de.ſ.ioā.6.℟.
Pꝛiuſq̄. Ad.2.veſ.que erūt de do.fiat mēo de ſanctis:⁊ de octa.
Fe.3.⁊ ſab.de cōme. In ſab.dicit miſ.de octa.ſ.ioā in cp̄.⁊ mēo.
do.apo. ¶ Dn̄ica.3.de viſi.mēo.de do.⁊ de trini.ſub ſilētio:⁊ nichil
de mar.Miſ.do.dicit in cp̄.infra octa.⁊ fiat ſerui. de octa.⁊
ſanctis infra oct.vt ſ̄ ad.1. A. ¶ Do.4.feſ.reliq̄.⁊ fiat ſerui.
in do.⁊ ꝑ heb.vt ſ̄ ad.3.A. ¶ Do.5.do.6.et ꝑ hebdō.vt ſ̄ ad.1.A.
5.A ſcʒ ad do.8.⁊.9.A. ¶ Do.1.poſt feſ.trini.to.ſerui.de octa.coꝛ.xp̄i.
Ad.1.veſ.q̄ erūt de.ſ.ioāne:fiat mēo.de do.et de trini.ſub ſilen.
Deinde ſol.mēo.de oc.coꝛ.xp̄i. Ad mat.9.℟.a.2.cātet:⁊ tm̄ mēo.
de.ſ.ioā.de do.⁊ de trini. Ad.1.ā. ¶ Te iure.miſſa do.dꝛ i cp̄.cum
mēo.de trini.tm̄.2.veſ.erūt de coꝛ.xp̄i:et mēo.de mar.de.ſ.ioā.⁊
de do.Fer.2.de mar.ix.lec.ꝓpter oc.⁊ med.lc.de coꝛ.xp̄i: cū ℟.
de.1.noc.⁊ tm̄ mēo.de ſctō ioā.9.℟.a.2.cantetur. Ad ii.veſ.que
erūt de mar.fiat mēo.de oct.coꝛpis xp̄i:⁊ de oc.ſ.ioā.⁊ tota cantetur
hiſto.1.7.kal.augu.Fer.3.de oc.℟.de.2.noc. Fe.4.de oc.
℟.de.3.noc.et mēo.de.ſ.miſ.de vig.cātet poſt.6.ad ſūmū altare
cū mēo.de.ſ.et de oc.ſcti ioā.tm̄. Fer.6.de apl'is:et ſolē.mēo.
de oc.coꝛpis xp̄i:ad vtraſq̄ veſ.⁊ ad matu.et ad miſ.⁊ nichil de
ſctō ioā.Fe.6.de.ſ.paulo:mēo.de.ſ.petro:et de oc.ſ.ioā.p̄. Ad te
leuaui.2.veſ.erūt de ſctā maria:et mēo. de apo.et de oct.ſ.ioā.
Sab.de.ſ.maria:et mēo.de oc.ſ.ioā.et de apl'is.Miſ.de oc.ſ.ioā.
dicitur in cp̄.cū mēo.de apo.tm̄. ¶ Do.2.3.et 4.in hac.4.do.to.
cante.hiſto.do.5.et per hebdo.vt ſ̄ ad . A.ſcʒ ad do.4.5.6.⁊.7.
1.B ¶ Do.1.poſt feſtū tri.to.ſerui.de oc.nulla fiat mēo.neq̄ ꝓceſ.q̄ꝛ
hic diſſe.vna do.9.℟.a.2.cātet.Fer.5.de octa.med.lc.de mar. Ad
2.veſ.q̄ erūt de octa.mēo.de ꝯmēo. Fer.6.⁊ ſab.de cōme. ¶ Do.2.
de do.ad veſ.℟.Deū time.mēo.de trini.⁊ ꝓceſ. Ad mat.mēo.tm̄
de.ſ.⁊ de trini. In.l.ocs āe dn̄r. Fer.2.3.et.6.de cōme. ¶ Do.3.
de ſerui.do. Ad.1.veſ.mēo.de apo.de mar.de trini.⁊ pc.⁊ med.lc.
de mar.Fer.2.6.⁊ ſab.de cōme. ¶ Do.4.de ſerui.do.med. lec.de
mar.6.℟.Hec eſt vā. Ad veſ.ā.ſup hos.Iſte ſctūs cp̄.Beūs vir
q̄ in ſapia et mēo.de do.Fer.2.de.ſ.ix.lec.Fer.3.et ſab.de cōme.⁊
nichil de.3.cōme.Fe.6.de.ſ.ioā. Ad.2.veſ.ſolē.mēo.de.ſ.mar.ān.
Sub tuā. ¶ Do.5.de mar.ix.lc.med.lc.de ſctō ioā.6.℟. Pꝛiuſq̄
remiſſ.dicitur i cp̄.cū mēo.de trini.tm̄:ad altā miſ. mēo.de oc.⁊ de
oib⁹ ſctis.Fer.2.⁊.6.de cōme.⁊ nichil de.3.cōme.miſ.de oc.ſ.ioā.

dꝫ i caꝑ.cū mēo.de apl'is. Sab.de viſitac.⁊ nichil de ſctis. ¶Do.
6.de oc.viſi. Ad.i.veſ.mēo.ď do.de tˀni.ſub ſilē.ſꝫ nulla ꝑceſ. Ad
mat.mēo.de apo.de do.⁊ ď tˀni.miſ.do.dꝫ i cꝑ.⁊ mēo.ď triñ.tm̄. Ad
altā miſ.mēo.ď apo.⁊ de oibꝰ.ſ.2.veſ.de.ſ.martio:⁊ mēo.ď apo.
⁊ de do.Fe.2.de.ſ.mart.meď.lc.ď apo.℣.⁊ ℟.ď cōi apo.⁊ tm̄ mēo.
de oc.viſit.2.veſ.erit de.ſ.marti.⁊ mēo.de oc. Fe.5.de.ſ.thōa. Ad
1.veſ.mēo.ď apo.ſub ſilē. Deīde ſol.mēo.ď viſit. Ad mat.ad miſ.
⁊ ad.2.veſ.fiat mēo.de viſit.ſolē. Sab.ď ſerui.oc.viſi. ¶Do.7.
feſ.reliq̄a. Ad.1.veſ.mēo.de do.⁊ de tˀni.ſub ſilē.⁊ nihil de mart.
Deīde ſol.mēo.de oct.viſit. Ad mat.mēo.ď do.⁊ de tˀni.ſub ſilē.
Ad.2.veſ.mēo.de.ſ.bn̄dicto ⁊ de do.ſub ſilē. Fer.2.de.ſ.bn̄dicto.
ix.lc.Fe.3.5.⁊ ſab.ď ꝯmēo.Fe.4.de fer.⁊ dnīr.2.℟.fer.4.3.pꝛeter-
mittat cū miſ.do. ¶Do.8.de do.Ad.1.veſ.ā.ſup cant.Mḡt. Mō-
tes gelboe mēo.de reliq̄is/de trinit.⁊ ꝑceſ. Ad matut.meď.lc.de
mar.Fe.2.3.⁊ ſab.de ꝯmēo. ¶Do.9.de do.ā.ſup cant. Mḡt. Rex
aūt dd. Mēo.de ſctā chꝛiſtina.de tri.⁊ ꝑceſ. Ad.2.veſ.mēo.de do.
ſub ſilē.deinde ſol.mēo.de mar.Fer.5.6.⁊ ſab.de ꝯmēo. ¶Do.1.
poſt feſtū trini.totū ſeruit.de oc.coꝛ.xp̄i. Ad.1.veſ.mēo.de mart.
⁊ ichoet hiſ.cū mēo.ā. Loq̄re dn̄e mēo.de trini.⁊ ꝑceſ. Ad mat.
tm̄ mēo.de mar.de do.⁊ de trini. Miſſa do.dꝫ i cꝑ.cū mēo.ď trini.
tm̄. Ad altā miſſā mēo.de mar.⁊ de oibꝰ ſctis. Fe.5.de oc.meď.lc.
de mart.2.veſ.erūt de oct.⁊ mēo.de.ſ.edmūdo:⁊ feſ.ſcti edmundi
differat in craſtinū. Fe.6.de.ſ.edmundo.ix.lc.veſ.erūt de.ſ.ed-
mundo:⁊ mēo.de apl'o. ¶Do.2.de do. Ad.1.veſ.q̄ erūt de apoſto.
mēo.de mar.de do.de trini.et ꝑceſ. Ad mat.to.cantet.hiſt.⁊ tātū
mēo.de mart.et de trini.2.veſ.erūt de do.et mēo.de ꝯme. Fe.2.6.
et ſab.de ꝯme. ¶Do.3.de do.meď.lc.de mar.6.℟. Hec ē via. Fe.
2.3.⁊ ſab.de ꝯme. Fe.6.de.ſ.ioā. Ad.2. veſ.ā. Sub tuā ſol. Sab.
de.ſ.mat. ¶Do.4.de mar.ix.lc.medie l.de.ſ.ioā.6.℟. Pꝛiuſq̄
te. Miſ.do.dꝫ in cꝑ.cū mēo.ď trini.tm̄. Ad altā miſ.mēo.de oc.
ſ.ioā.et de oibus ſctis. Fe.2.⁊.6.de ꝯme.⁊ nihil de.3.ꝯme. Sab.
de viſit.⁊ nihil de mar. Do.5.6.7.⁊.8.⁊ per hebď.oia vt ſ ad.3.
B.ſcꝫ ad do.6.7.8.⁊.ix. ¶Do.1.poſt feſ.triñ.to.ſerui.de oc.coꝛ.
xp̄i. Ad.1.veſ.q̄ erūt de apo.mēo.de mar.de oc.de do.ā. Loquere 3.B
do de trini.⁊ ꝑc. Ad mat.tm̄ mēo.de mar.de do.et de trinit. Miſ.
do.dꝫ in cꝑ.cuꝫ mēo.de trini.tm̄. Ad altā miſ.fiat mēo.de mart.
⁊ de oibꝰ ſanctis. Fe.5.de oc.meď.l.de mar. In l.oēs ā. Feſ.ſ.ri-
char.differat in craſti.2.veſ.erūt de oc.⁊ mēo.de.ſ.richar. Fe.6.
de.ſ.richar.ix.lc.de cōi.2.veſ.erūt de.ſ.richar.⁊ mēo.b.v.maria.
ān. Sub tuā. ¶Do.2.tota cātet hiſt.⁊ tm̄ memo.de ſanctis: et

de trini.⁊ ꝓceſ. Fe.2.3.⁊ ſab.de ꝯm. ¶ Dñica.3.4.5.6.et.7.⁊ ꝑ
hebd̄. oia vt ſ. ad.1. B..ſcꝫ ad do.5.6.7.8.⁊.9.ita ꝙ trāſla.ſ.bn̄dicti
4.B celebꝛet.cū.iii.l.hoc anno. ¶ Do.1.poſt feſ.tri.to.ſeruit.
de oc.coꝛ.xp̄i. Ad.1.veſ.mēo.de mar.de do.ā. Loq̄re dn̄e. de tri.⁊
ꝓce. Et tota cātet hiſt.i die.ſ.chꝛiſtine. Ad ma.mēo.tm̄ de mar.
de do.⁊ de trin̄.9.℞.a duobꝰ cātet. Miſ.do.d̄z.in.cp̄. Ad.2.veſ.
mēo.de.ſ.edvvardo:⁊ de do. Fe.4.de.ſ.albano.ix.lec.med̄.lc.de
oc.cū V̄.⁊ ℞.de.3.noc. Ad veſ.q̄ erūt de oc.mēo.de.ſ.albano ⁊ de
v̄gi. Fe.5.de oc.inuit.trip̄.medie lc.de v̄gie.6.℞.Regnū mūdi.
Miſ.de vigi.cātet poſt.6.cū mēo.de v̄gine:⁊ tūc ad miſ.de die
nulla mēo.de v̄gi.tn̄ i dioceſi elien̄.in oc.coꝛ.xp̄i totū ſerui.erit
de ſctā etheldꝛeda:⁊ tm̄ ſolē.mēo.de oc. hoc anno. Ad veſ. de.ſ.
ioā.ſolē.mēo.de oc. Fe.6.de.ſ.ioāne. Ad.2.veſ.ſolē.mēo d̄.ſ. maria
cū ā. Sub tuā. ¶ Do.2.do.3.do.4.do.5.do.6. ita ꝙ in hac.6.
do.i die ſctē chꝛiſtine tota cātet hiſ.⁊ ꝑ hebd̄.vt ſ ad.1. B.ſcꝫ ad
do.5.6.7.8.⁊.9.ita ꝙ trāſla.ſcti bn̄dicti celebꝛet cū.3.l.hoc āno.
5.B ¶ Do.1.poſt feſ.tri.totū ſeruit.de mar.ix.lec. Ad.1.veſ.mēo. de
oc.coꝛ.xp̄i:⁊ de oc.ſ.ioā.de do.cū ā. Loq̄re dn̄e.de trini.⁊ ꝓc. Ad
mat.med̄.lc.de oc.coꝛ.xp̄i:cū ℞.de.2.noc.9.℞.a duobꝰ cātet ꝓpter
oc.4.mēo. Ad.1.ān. Te iure.miſ.do.d̄z i cp̄.cū mēo.de tri.
Ad altā miſ.mēo.de oc.coꝛ.xp̄i:⁊ de oc.ſ.ioā. Fer.2.de oc.iii.lc.
℞.de.3.noc.⁊ mēo.de oc.ſ.ioā. Fe.3.de oc.⁊ mēo.d̄.ſ.⁊ de oc.ſcti
ioā.⁊ miſ.de vigi.aploꝝ cātet ad ſūmū altare poſt.6.cū mēo.de
oc.ſcti ioā.tm̄. Fe.4.d̄ aplis:⁊ ſolē.mēo.de oc.coꝛ. xp̄i ad vtraſqꝫ
veſ.ad ma.⁊ ad miſ.⁊ nihil de oc.ſ.ioā. Fe.5.de oc. Inui.tri.
med̄.lc.de aplis:⁊ ℞.de cōi aploꝝ. In l.oēs āe.mēo.d̄ aplis ā.
Petrꝰ apls. mēo.de oc.ſ.ioā. Scde veſ.erūt de oc.mēo. de apoſtolis
ā. O petre.⁊ de oc.ſ.ioā. Cōmēo.ſ. pauli differat i craſti.
Fe.6.de ꝯm.ſ.pauli:mēo.de oc.ſ.ioā.⁊ de.ſ.petro:ꝑut ibidē notat:
cū miſ.d̄ oc.ſ.ioā.i cp̄. Sab.d̄ viſit.b.marie. Ad.1.veſ.mēo.
de aplis ſub ſilē.⁊ nihil de mar. ¶ Do.2.do.3.do.4.do.5.ita ꝙ
i hac.5.do.i die ſctē chꝛiſtine tota cātet hiſt.⁊ tm̄ mēo.de v̄gi.⁊ ꝑ
hebd̄.vt ſ ad.1. B.ſcꝫ.ad do.6.7.8.⁊.9.ita ꝙ trāſla. ſcti bn̄dicti
2.C celebꝛet cū.3.lc. ¶ Do.1.poſt feſ.trin̄.tot.ſerui.de oc.coꝛ.xp̄i.et
nihil de do.nec de tri.neqꝫ ꝓceſ.qꝛ hic differt do. Ad mat.totuꝫ
ſeruit.de oc. In l.vna ā. Ad.1.ā. Te iure. ad ꝓceſ.añ miſ. nulla
mēo.añ crucē.9.℞.a duobus cātet. Fer.6.⁊ ſab.de ꝯm. ¶ Do.
2.ichoet hiſt.cū ℞. Deū time.⁊ tota cātet hiſt. In lau. oēs āe.
Fe.2.5.⁊ ſab.de ꝯme. Fe.4.de ſctō edmundo. ix.l.med̄ l.d̄ mar.
cū ℞.de.1.noc. ¶ Do.3.de do. Fe.2.5.⁊ ſab.de cōmēo. Fe.6. de

mark.cū ℟.de.3.noc.3.℟.Hec eſt ba. ¶ Do.4.de.ſ.edwardo.
ix.lc.ſicut in.xl.Ad.1.veſ.ſup ꝑs ā.Iſte ſctūs.cp̄.Beāus vir q̄ in
ſapiētia.℟.Beāus vir.mēo.de do.de trini.⁊ ꝓceſ.Miſ.do.ďr in
cp̄.cū mēo.de trini.tm̄.Fer.2.⁊.6.de ꝯme.⁊ nihil ď.3.ꝯm. ¶ Do.
5.de do.meď.lec.de oc.cū ℟.Priuſq̄ te.Fer.4.de ſancto paulo.
Ad.2.veſ.q̄ erunt de ſancta maria mēo.de apoſtolis ⁊ de oc. ſcī
ioannis.Fer.5.de.ſ.mar.Miſ.de oc.ďr in cp̄.cū mēo.de apoſto-
lis.Ad altā miſ.nulla mēo. Fe.vi.de feſ.viſita. ⁊ nihil.de ſāct'.
Sabba.de octa. ¶ Do.6.de ſancto martino.ix.lec.Ad.1.veſp.q̄
erunt de ſancto martino mēo.de viſita.de apoſtolis:de do.ď tri
nita.⁊ ꝓceſ.In introitu cho.de oībus ſanctis ā.Saluatoꝛ.Ad
mat.medie lec.de apl'is.℟.de cōi apl'oꝝ:mēo. de viſit. de apo-
ſtolis:de do.⁊ de trini.Miſ.do.ďr in cp̄.⁊ mēo.de trini.tm̄.Ad al
tā miſ.mēo.de apl'is:⁊ de oib' ſctis.Scďe veſ.erūt de.ſ. marti-
no.mēo.de vtriſq; oc.⁊ de do.Fe.2.de oc.viſi.℟.de.2.noc. Fe.
3.de oc.apl'oꝝ.⁊ tm̄ mēo.de viſita.ad vtraſq; veſp.ad mat.⁊ ad
miſ.Fe.4.de.ſ.thoma.Ad.1.veſ.mēo.de apl'is ſub ſilē.Deīde
ſolē.mēo.ď viſi.Fe.5.de oc.℟.ď.3.noc.Fe.6.de oc.Inuit.3.Ad
2.veſ.mēo.de mar.tm̄.Sab.de.ſ.maria. ¶ Do.7.feſ.reliq̄arū.
feſt.ſ.bn̄dicti differat̄ i craſt i.mēo.dr do.⁊ ď trin̄.ſub ſilē.Ad.2.
veſ.mēo.ď.ſ.bn̄dicto:⁊ de do.ſub ſilē.Fe.2.de.ſ.bn̄dicto.ix.lc.et
mēo.de reliq̄is.Fe.3.de fer.⁊ dn̄r.2.℟.fer.cū miſ.do.Fe.4.6.⁊
ſab.ď ꝯm. ¶ Do.8.de do.meď.lc.de ſctō.Ad.1.veſ.mēo.ď.ſ.de re-
liq̄s:de trn̄.⁊ ꝓc.Fe.2.3.4.⁊.6.ď ꝯm. ¶ Do.9.de apl'o.memo.de
mar.de do.ā.Rex aūt dd.⁊ de trni.ſub ſilē.nulla ꝓceſ.Miſ.do.ďr
i cp̄.cū mēo.de mar.⁊ de trin̄.Scďe veſ.de apl'o:niſi feſ.ſ.āne ſit
feſ.dup.⁊ mēo.de do.ſub ſilē.Deīde ſol'.mēo.de.ſ.āna.Fe.4.5.⁊
ſab.de ꝯm. ¶ Do.1.poſt feſt.trin̄.to.ſer.de oc.coꝛ.xp̄i. Ad.1.veſ. 1.¶
inchoet hiſt.cū mēo.ā.Loq̄re dn̄e.mēo.ď tri.⁊ ꝓceſ.9.℟.a duob'
cātet.In l'.vna ā.Ad.1.ā.Te in.Miſ.do.ďr i cp̄.Ad altā miſ.nl'
la mēo.Fe.4.de.ſ.edmūdo.meď.lc.de mar.⁊ tm̄ mēo.ď oc.Veſ.
erūt de oc.⁊ mēo.de.ſ.edmūdo.Fer.5.de oc.Scďe veſ.erit de oct.
⁊ mēo.de apl'o.Fe.6.de apl'o.Ad.2.veſ.q̄ erit de apl'o mēo.ď.ſ.
mar.ā.Sub tuū de mar.Sab.de.ſ.mar.⁊ mēo.ď mart. ¶ Do.
2.tota cātet hiſt.In l'.vna ā.Fe.2.5.⁊ ſab.de ꝯm. ¶ Do.3.de do.
meď.lc.de.ſ.Fer.2.⁊.6.de ꝯme.⁊ nihil de.3.ꝯm. ¶ Do.4.de do.
meď.lc.de oc.6.℟.Priuſq̄ te.Fe.3.de apl'is ⁊ nulla mēo. Fe.
4.ď.ſ.paulo.Scďe veſ.erūt de.ſ.mar.⁊ mēo.de apl'is ⁊ de oct.ſ.
ioā.Fe.5.de.ſ.mar.Fe.6.de viſi. ¶ Do.5.do.6.do.7.do.8.⁊ per
hebď.oīa vt ſ ad.1.¶ ſcʒ ad do.6.7.8.⁊.9. ¶ Do.1.poſt feſtum 3.¶

trini.totū ſeruitiū de oc.coꝛpis xp̄i. Ad.1.veſ.inchoet hiſ.cū ā.
Loq̄re dn̄e.mēo.de triñ.⁊ pceſ.9.℟.a duob⁹ cantet.mēo.de do.
et de trini.Miſſa do.dꝛ in cp̄.cū memo.de triñ.tm̄.Fe.4.de.ſ.richar.
ix.lc.meō.lc.de mar.cū mēo.de oc.Fe.5.de oc.ad.1.veſp.q̄
erūt de oc.mēo.de ſctō richardo.Ad.2.veſ.memo.de feſ.loci.Fe.
6.⁊ ſab.de xm̄.¶Do.2.de do.meō.lc.de.ſ.edvvardo:tm̄ in dioceſi
elieñ.⁊ vbi celebꝛat feſ.ſ.oſmundi to.cantet hiſt.et tm̄ mēo.de
ſ.Fe.2.⁊.6.de xme.¶Do.3.de do.meō.lc.de oc.6.℟.Pꝛiuſq̄ te.
Fe.4.de apl'o paulo.ad.2.veſ.q̄ erunt de.ſ.mat.mēo.de apoſto.
⁊ de.ſ.ioan.Miſ.de octa.ſ.ioan.dꝛ.in cp̄.Fet.6.de viſi.¶Do.
4.de ſctō martino:vt ſ ad.1.C ſcȝ ad do.6.¶Do.5.feſ.reliq̄.
mēo.de do.⁊ de triñ.ſub ſilen.⁊ nihil de.ſ.benedicto.Fe.3.4.et
ſab.de cōmēo.Fe.2.⁊.6.de fet.⁊ i.6.fet.dñr ℟.de.2.noc.Miſ.do.
dꝛ i.2.fet.⁊ in.6.fet.Epiſtola ⁊ euāg.4.fet.⁊ ℟.fet.pꝛetermittātur.
¶Do.6.ā.ſup cāt.Mḡt.Montes gelboe.cetera vt ſ ad
1.C.ſcȝ ad do.8.¶Do.7.et per hebd̄.oīa vt ſ ad.1.C.ſcȝ ad do.
4.C 9. Do.1.poſt feſ.trini.to.ſeruit.de oc.coꝛpis xp̄i:⁊ mēo.tm̄ de
ſ.et de do.ā.Loquere do.de triñ.et pc.9.℟.a.2.cātet.Ad.1.ā.Te
iure.Miſ.do.dꝛ in cp̄.Fe.3.de.ſ.albano:medie lc.de oc.℟.de.2.
noc.Fe.4.de oc.℟.de.5.noc.⁊ memo.tm̄ de virgine.Miſ.de virgi.
dꝛ ſolē.poſt.6.cū mēo.de v̄gine tm̄.Fe.5.de ſctō ioan.ſol.memo.
de octa.ad vtraſq̄ veſ.ad mat.⁊ ad miſ.Ad.2.veſ.pꝛimo fi
et memo.de oc.deinde de.ſ.mat.ſolū.ān.Sub tuā.Feri.6.de.ſ.
mat.Sabba.de mar.cum mēo.de oc.et cū mēo.conſuet.¶Do.
2.3.4.et.5.ita ꝙ i hac.5.do.dꝛ ā.ſup cāt.Mḡt.Mōtes gelboe.do.
6.⁊ per hebd̄.oīa vt ſ ad.3.C.ſcȝ ad do.3.4.5.6.et.7. Et nota
5.C ꝙ in dioceſi.elieñ.tota cantet hiſt.in die ſcti arnulphi.¶Do.1.
poſt feſt.trini.de oc.coꝛ.xp̄i.Ad.1.veſ.q̄ erūt de mar.ioan.et paulo
fiat memo.de oc.coꝛ.xp̄i.de oc.ſ.ioā.de do.ān.Loq̄re dn̄e de trinit.
⁊ pce.Ad mat.mēo.tm̄ de oct.ſcti ioan.de do.⁊ de triñ.9.℟.a
duob⁹ cantet.Ad.1.ā.Te iure.miſ.do.dꝛ in cp̄.Fet.2.de oc.coꝛpoꝛis
xp̄i.Miſſa de vigil.cātet ad ſummū altare poſt.6.cū mēo.
de ſancto:et de oc.ſ.ioan.Ad altā miſſaȝ nulla mēo.Fe.3.de apoſtolis
⁊ mēo.de oc.coꝛpis xp̄i.ad vtraſq̄ veſ.ad mat.⁊ ad miſſam
ſolē.et nihil de oc.ſ.ioan.Fe.4.de xme.ſcti pauli et mēo.de oct.
coꝛ.xp̄i:de ſancto petro:et de oc.ſ.ioannis.Fe.5.de oc.ad.1.veſp.
q̄ erunt de oc.coꝛ.xp̄i:memo.de apl'is.ān.In regñatiōe ⁊ mēo.
de oc.ſancti ioā.ān.Ingreſſo Ad mat.meō.lc.de oc.ſ.ioā.6.℟.
Inter natos et memo.de vtriſq̄ octa.miſſa de octa.ſ.ioānis dꝛ
in cp̄.cū memo.de oc.aploꝝ.Fe.6.de viſita.ad.1.veſ.ſolē.mēo.

de oc.coꝛ.xp̄i:⁊ nihil de marty. Sab.de oc.viſit. cum memo. de
apoſtolis.¶ Do.2.3.et.4.⁊ in hac.4.do.añ.Mõtes gelboe.do.5.
et per hebd.oia vt ſ ad.3. H leꝫ ad do.4.5.6.et.7.¶ Do.1.poſt 1.D
feſt.trini.to.ſeruit.de oc.⁊ nulla memo.neqꝫ ꝓceſſio qꝛ hic differẗ
vna do. Ad.1.añ. Ce turs. Fer.2.de.ſ.ix.lc.med.lec.de mar.
et tm̄ memo.de oc. Fe.3.de.ſ.aug.ad.1.veſpe.ſola memo.de ſcõ
et de oc. Fe.4.de octa.℞.de.1.noc. Fe.5.de oc.med.lec.de ſancto.
Fe.6.et ſab.de ꝯm.¶ Do.2.poſt.feſ.triniẗ.inchoat.hiſt.cũ.℞.
Deũ time.mẽo.de vgi.et de tri.⁊ ꝓc. Ad mat.medie lc.de vgi.
Inẗ. oẽs ſe. Fe.4.⁊.5.et ſab.de ꝯme.¶ Do.3.to.canteẗ hiſto.
Fe.2.et.4.et.ſab. de ꝯme.¶ Do.4.de do.med.lec.de ſcõ. Feẗ.
4.5.et.6.de ꝯme.de ſancto. Fe.3.de.ſ.richar.ix.lec. med.lec.de.
mar.cum v.et ℞.de.2.noc. Sab.de.ſ.edvvardo.ix.lec. de alio
feſt.¶ Do.5.de do.ad.1.veſ.memo.de ſancto edvvardo de trini.
et ꝓceſ. Fe.5.et ſab.de ꝯm.et nihil de.3.ꝯm.¶ Do.6.de do.med.
lec.de ſancto:miſ.de vigi.dꝫ in cꝑ.cum memo.de.ſ.⁊ de oc.ſine
Credo. In ſumma miſ.mẽo.de tri.⁊ d oibus ſctis tm̄. Ad veſ.
mẽo.de do.ſub ſilen.ſed nulla memo.de oc.ſancti ioan. Fe.3.de
ſcõ paulo.2.veſ.erunt de ſancta maria. Fe.4.de ſancta maria:
mẽo.de oc.et miſ.de oct.dꝫ in cꝑ. Fe.5.de viſita.feſt. maiꝰ dup.
et nihil de ſanctis. Fe.6.de octa. Sab.de ſancto martino.ix.lc.
med.lec.de apl'is.℞.d cõi apoſtoloꝝ.⁊ tm̄ mẽo.de viſi.¶ Do.
7.de oc.ad.1.veſ.q erũt de ſancto martino.mẽo.de octa.viſi.de
apl'is:de do.de tri.et ꝓceſ. Ad matut.9.℞.a.2. canteẗ: miſ. do.
dicitur in cꝑ.et mẽo.de trini.tm̄. Ad.2.veſ.q erũt de oc.apl'oꝝ
mẽo.de viſi.⁊ d do. Fe.2.d oc.apl'oꝝ tm̄:mẽo.de oc.viſi. Ad veſ.
ſcti thome memo.de oc.apo.ſub ſilẽ.deinde ſolẽ.mẽo. de viſiẗ.
Fe.3.de ſancto thoma:et ſolẽ.mẽo.de oc.ad vtraſqꝫ veſ. ad matut.
et ad miſſam. Fe.2.de oc.viſi.ix.lec. Inui.3. Ad.2.veſ.q ert
de oc.memo.de mar.tm̄. Fe.6.de ꝯm.beate marie. Sab. de ſcõ
bñdicto:ix.lec.¶ Do.8.feſt.reliqarũ ad.1.veſ.memo. de ſancto
de do.⁊ de trini.ſub ſilẽ. Fe.2.de fe..et dñr.2.℞. fer.et.3.ꝑtermittat
cũ miſ.do. Fer.3.5.et ſab.de ꝯm.¶ Do.9.de do.memo. de
reliquijs:⁊ de trini.⁊ ꝓceſ. Fe.3.et.5.de ꝯme.et nihil de.3.ꝯmẽo.
Fe.vi.cꝑ.Cõfiteboꝛ.miſ.de vigi.¶ Do.10.ſerui.de ſctã ãna. ad
1.veſp.q erunt de aplo:niſi feſt. ſ.anne fuerit dup.feſ. fiat memo.
de do.añ.Rex autẽ dauid. et de trini.ſub ſilẽ.deinde ſolẽ. memo.
de ſancta anna:miſſa do.dꝫ in cꝑ. Feria.3.5.⁊.6.de cõme.
¶ Do.1.poſt feſt.trinita.to.ſeruit.de oc.coꝛ.xp̄i: et tm̄ mẽo. de 2.D
vgie:qꝛ hic differẗ.1.do.9.℞.a.2.cãteẗ. Ad.1.ã. Te iure. Fer.2.

et.3.de octa.⁊ memo.de ſanctis.Fe.5.de octa.Secunde veſ.erūt
de octa.⁊ memo.de feſto loci:⁊ de mar.Fer.6.⁊ ſabba.de cōmeō.
¶ Do.2.tota cantet hiſt.cū ℟.Deū time.Ad.1.veſ.meō.de trinita.⁊
pceſ.In laudi.oēs āe.Fer.2.4.⁊ ſabbato de cōmeō.Do.
3.4.5.6.7.⁊.8.ita ꝙ in hac.8.dñica dicitur ān.Montes gelboe.
do.9.et per hebdo.oīa vt ſ ad.1.D.ſcilicet ad dominicā.4.5.6.
3.D 7.8.9.⁊.10.¶ Dominica.1.poſt feſtum trinita.totum ſeruitiū
de octa.corpo.xpi.Ad.1.veſ.inchoetur hiſto.cum meō.ān.Loq̄re
dñe.et memo.de trinitate ⁊ proceſ.9.℟.a duobus cantetur.
Ad primā ān.Te iure.miſſa domi.dicit in cp̄.Fe.3.de ſancto edmundo.
medie lec.de mar.Fe.5.de.octa.et feſtum ſancti barnabe
differatur in craſti.Secunde veſpere erunt de octa.⁊ memo.
de apoſtolo.medie lec.de mart.cum ℣.⁊ ℟.de.2.noctur.Secunde
veſ.erunt de aplo.Fe.6.de apoſtolo:medie lec.de mart.cū ℣.
⁊ ℟.de.2.noc.Secūde veſ.erunt de apoſtolo:memo.de ſ.mart.
ān.Sub tuā.Sab.de ſ.mar.¶ Do.2.de do.medie lec.de ſ.Fer.
4.5.⁊ ſabba.de ꝯm̄.¶ Do.3.de do.tota cantet hiſt.In lau.vna
ān.Fer.4.de ſctō ioanne.Ad.2.veſ.meō.de feſto loci ſolē.Fer.5.
⁊ ſab.de ꝯme.⁊ nihil de.3.ꝯmeō.i hac hebd.Do.4.do.5.do.6.do.
7.do.8.⁊ per hebdo.oīa vt ſ ad.1.D.ſcʒ ad do.6.7.8.9.⁊.10.ita
ꝙ in craſtino.octa.viſita.fiat ſerui.de feſt.loci:⁊ i ſab.de.ſ.mar.
⁊ tm̄ meō.de.ſ.¶ Do.1.poſt feſt.trinit.totū ſerui.de oct.cor.xpi.
4.D et meō.de.ſ.de do.cū ān.Loq̄re dñe.de trini.⁊ pceſ.Ad matuti.
tm̄/meō.de.ſ.de do.de trini.⁊ pceſ.9.℟.a duob⁹ cātetur:⁊ ad.1.
ān.Te iure.miſ.do.dꝫ in cp̄.cū meō de trini.tm̄.Ad altā miſ.memo.
de.ſ.⁊ de oībus ſctis.Fe.3.de.ſ.richard.ix.l.med.lec.d mar.
et tm̄ meō.de oc.Scdē veſ.erunt de.ſ.⁊ meō.de oc.Fer.5.de oct.
inuit.trip.med.lec.de mart.cū ℣.⁊ ℟.de.2.noc.6.℟.Hec ē via.
Scdē veſ.erūt de oc.⁊ meō.de ꝯm̄.⁊ de mart.Fe.6.⁊ ſab.de ꝯme.
⁊ meō.de ſctis.¶ Do.2.de do.tota dꝫ hiſt.In l.vna ā.Fe.4.de
ſ.ioā.Ad.2.veſ.ſolē.meō.de ꝯme.Fer.5.et ſab.de ꝯme.¶ Do.3.
4.5.⁊.6.⁊ in hac.6.do.ā.ſup cant.Mḡt.Montes gelboe.do.7.⁊
per hebdo.vt ſ ad.1.D.ſcʒ ad do.6.7.8.9.⁊.10.ita ꝙ i craſti.oc.
viſit.fiat ſerui.de feſ.loci:⁊ in ſab.de ſancta maria:⁊ meō de.ſ.
5.D ¶ Do.1.poſt feſt.tri.totū ſerui.de oc.cor.xpi.Ad.1.veſ.meō.de
do.ān.Loq̄re dñe.meō.de trini.⁊ pceſſ.Miſſa do.dꝫ in cp̄.Fer.
2.de ſancto albano.ix.lec.med.lec.de octa.cū ℟.de.1.noct.Scdē
veſ.erunt de ſancto albano:⁊ meō.de virgine:⁊ de oc.Fe.3.de
oc.3.lc.cum ℟.de.2.noc.⁊ memo.tantū de virgine.Miſſa de virgine
cantet ad principale altare poſt.6.cum memo.de virgine

tantum.Fe.4.de ſancto ioanne.ſolē.memo.de octa. ad vtraſqꝫ
veſ.⁊ ad matuť.⁊ ad miſſam.Feř.5.de oc.Inuit.trip.meī.lec. de
octa.ſancti ioannis:cū ℞.Priuſꝙ te. d.2.veſ.q̄ erunt de octa.
memo.de marty.⁊ de octa.ſ.ioannis.Feř.6.de marty.iii.lc.cuꝫ
proprijs lau.⁊ mēo.de octa.ſcti ioānis.Sab.de ſancta maria.
¶Do.2.3.4.⁊.5.⁊ in hac.5.do.tota cantetur hiſto.do.6.⁊ p hebdo.
vt ꝫ ad.1.D.ſcꝫ ad do.6.7.8.9.⁊.10.itaꝙ in craſti.oc.viſit.
fiat ſeruiť.de feſto loci:et i ſabba.de ſctā maria:⁊ mēo. de ſctis:
et oīa ℞ia feř.pretermittanť/qꝛ nunꝙ dnr ℞ia feř. priuſꝙ tota
cantet hiſt ¶Do.1.poſt feſtum trinitatis: totū ſerui. de ſancto 1.C.
aldelmo.međ.lc.de mar.9. ℞. a duobus cantetur propter
octa.memo.de marty.⁊ de octa.cor.xpi tantū:⁊ nulla memo. de
do.neqꝫ de trinita.neqꝫ proceſ.quia hic differtur vna dnica.Ad
veſ.que erunt de.ſ.auguſtino:mēo.de.ſ.aldelmo:⁊ de octa.tātū.
Feria ſecunda de ſancto augu.⁊ ſolē.mēo.de octa. Feř.3.de oc.
℣.⁊ ℞.de.3.noc.Feř.5.de octa.Inuit.trip.Ad.2.veſ.de oct.memo.
de ꝯmemo.Feř.6.⁊ ſab.de cōme.¶Do.2.tota cantet hiſto.
⁊ inchoet ad veſ.cū ℞.Deū time.mēo.de.ſ. de trini.⁊ pceſ. Ad
mať.tm̄ mēo.de ſctō ⁊ de triñ.In lau.oēs āe dnr.Feř.3.6.⁊ ſab.
de ꝯme.Feř.4.de feria:⁊ dnr duo prima ℞ia feria.⁊ tertiū pretermittať:
dnr epl'a ⁊ euāg.eiuſdē feř.¶Do.3.de do.međ.lc. de
cōfeſ.Feř.2.de.ſ.edmūdo:međ.lec.de mar.℣.⁊ ℞.de.1.noc.Fe.
4.6.⁊ ſab.de ꝯme.¶Do.4.de dnica:međ.lec.de mar.Feř.3.5. et
ſab.de ꝯme.Feř.6.de ſctō edvvardo.ix.lc.de alio feſto.¶Dnica
5.de.ſ.albano.ix.lc.cū.℞.Percepturus.Miſſa dnicalis dr i cp̄.
cū mēo.de triñ.tm̄.Feř.3.de ſctō ioā.Ad.2.veſ.ſolē.mēo.de feſt.
loci.Feř.4.⁊.6.de cōme.⁊ nihil de.3.ꝯme.i hac heb.¶Do.6.de
apl'is.Ad veſ.⁊ ad mať.mēo.de do.⁊ de trini.ſub ſilē.ſꝫ nulla proceſ.
ad veſ.neqꝫ mēo.de ſctō ioā.Miſſa do.dr in cp̄.Feř.2.de apoſtolo.
Ad.1.veſ.q̄ erūt de.ſ.maria mēo.de apl'is ⁊ de oc. Feria.3.
de ſctā maria:⁊ mēo.de oc.cū miſſa de octa.ſcti ioā.in cp̄.cū memo.
de apl'is tm̄.Ad altā miſſam nulla mēo.Feř.4.de viſi.nulla
fiat mēo.Fe.5.de octa.viſita.Feř.6.de.ſ.martino.ix.lc. medie
lc.de apl'is:⁊ tm̄.mēo.de oct.viſi.Scđe veſ.erūt de.ſ.marti.
⁊ mēo.de oc.Veſ.⁊ matuť.de.ſ.maria dnr ſicut extra oc.¶Do.
7.de oc.apl'oꝝ:ad veſ.de oc.apl'oꝝ.mēo.de octa.viſi.de dnica.de
tri.⁊ pceſ.Ad veſ.ſ.thome mēo.de oc.apl'oꝝ:⁊ de do.ſub ſilē.deiñ
de ſolē.mēo.de octa.viſi.Feř.2.de.ſ.thoma:⁊ ſolē.mēo. de oc. viſita.
ad mať.⁊ ad miſ.⁊ ad.2.veſ.Feria.3.de oc.Feř.4. de octa.
ix.lec.Inuit.trip.Ad.2.veſ.mēo.de cōmēo.Feř.5.⁊ ſab.de ꝯme.

Fer.6.de ſancto bñdicto.ix.lc. ¶ Do.8.feſtū reliquiarū.mēo.de
dñica ⁊ de trinita.ſub ſilen.Ad.2.veſ.ſolēnis mēo.de ꝯme.Fer.
2.4.et ſab.de cōme.miſſa dñicalis dr̄ in cap̄.infra hebdo.⁊ fiat me
mo.de reliq̄s p octa.⁊ in octa.¶ Do.9.de ſancta margareta.ad
1.veſ memo.de reliquiis.de do.de trini.⁊ ꝓceſ.miſſa dñicalis di-
cit in cap̄.cum mēo.de trini.Fer.2.3.4.de cōmēo.Fer.5.de vigi
ne cū noc.ꝓpter vigili.Cap̄.Cōfitebor.Fer.6.de apl'o:⁊ ſolē.me
mo.de mar.Ad.2.veſ.ſolē.mēo.de ſctā anna.Ubi feſtū ſcte an-
ne eſt duplex feſtū:tunc veſ.erūt de ſ.anna:et ſolemnis memo.de
apoſtolo.Sabba.de ſctā anna.Inuit.trip.¶ Do.10.de do.ad.1.
veſ.que erūt de ſctā anna:memo.de marty.de do.cū añ.Rex aūt
dauid de trini.⁊ ꝓceſ.Ad mat.medie lec.de marty.Ad.2.veſ.q̄
erūt de dñica fiat memo.de ꝯm̄.et de ſctis.Fer.2.5.⁊ ſab.de ꝯm̄.
2.E ¶ Do.1.poſt feſt.trini.totū ſerui.de octa.corporis xp̄i:⁊ memo.tā
tū de ſctō.et nihil de do.fiat.neqꝫ ꝓceſ.qꝛ hic differt do.Fe.5.de
de octa.⁊ memo.tm̄ de marty.Fer.6.et ſab.de cōmemo.¶ Do.2.
tota cantet hiſt.⁊ inchoet ad veſ.cū R̄.Deū time.et memo.d cō
feſſo.de trini.et ꝓceſ.Ad mat.memo.tm̄.de ꝯfeſ.de ⁊ tri.Fer.3.
6.et ſab.de cōmemo.⁊ oīa R̄ia fer.ꝑtermittunt.¶ Do.3.do.4.
do.5.do.6.do.7.do.8.do.9.et per hebdo.vt ſ ad.1.E ſcꝫ ad do.4.
3.E 5.6.7.8.9.⁊.10.¶ Do.1.poſt feſtum trini.totum ſerui.de oc.cor-
poris xp̄i.Ad.1.veſ.mēo.de ſanctis:⁊ inchoet hiſto.cū mēo.añ.
Loq̄re dñe et memo.de trini.et proceſ.Ad mat.tm̄ memo.de ſā-
ctis:de do.et de triñ.cum miſ.do.in cap̄.cū memo.de triñ.tm̄.Ad
altā miſ.memo.de confeſ.⁊ de oībꝰ ſctis:tm̄.Ad.1.añ.Te iure.
Fer.2.de ſ.edmūdo.9.lec.Inui.triplex:med.l.de mar.2.veſ.erit
de ſctō:⁊ memoria de oc.Fe.3.de oc.R̄.de.1.noc.Fer.4.de apl'o:
medie lec.de oc.R̄.de.2.noc.2.veſp.erunt de oc.⁊ mēo.de apl'o:
et de marty.Fer.5.de octa.Inuit.trip.et med.lec.de mar.R̄.de
2.noc.Ad.2.veſ.memo.de ꝯme.Fer.6.⁊ ſab.de ꝯm̄.¶ Do.2.tota
cantet hiſt.⁊ tm̄ memo.de mar.⁊ de trini.In lau.vna añ.Fe.3.
6.⁊ ſab.de ꝯme.⁊ memo.de ſctis.¶ Do.3.4.5.6.7.⁊.8.⁊ p hebd.
4.E vt ſ ad.1.E ſcꝫ ad do.5.6.7.8.9.et.10.ita ꝙ in.5.fer.6.fer.⁊ ſab.
poſt octa.viſi.fiat ſeruitiū de ꝯme.⁊ tm̄.memo.de ſctis.¶ Do.1.
poſt feſt.tri.totū ſeruitium.de octa.corporis xp̄i.Ad.1.veſ.mēo.
de mar.et inchoat hiſt.cum memo.añ Loq̄re dñe.mēo.de trinit.
et ꝓceſ.⁊ ad matut.tm̄ memo.de ſanctis:⁊ de do.⁊ de trini.9.R̄.
a.2.cantet:miſſa do.dr̄ in cap̄.cū memo.de trini.tm̄:ad altā miſſā
memo.de ſctis:⁊ de omnibꝰ ſctis tm̄.2.veſ.erūt de ſctō richar.⁊
mēo.de marty.de oc.⁊ de do.Fer.2.de ſctō richardo.9.lect.med.

lc.de mar. Veſ.erūt de ſctō:⁊ mēo.de octa. Fer̄.5.de octa. Inuit.
trip̄.meō lc.de mar,cū ℣.⁊ ℟.de.2.noc.6. ℟.Hec eſt vera. Scđe
veſpe.erunt de octa.⁊ mēo.de cōme.⁊ de ſancto. Fer̄.6.et ſab.de
cōme.⁊ nichil de.3.cōme. ¶ Et no.ꝙ tota cantetur hiſto. in feſ.
ſeptem dormientiū:⁊ cum memo.de marty. ¶ Do.2.3.4.5.6.⁊ i
hac.6.do.memo.de do.ān.Montes gelboe.do.7.et in hac do. tota
cantetur hiſto.⁊ per hebdo.vt ſ ad.1.E.ſcʒ ad do.5.6.7.8.9.⁊.10.
ita ꝙ in fer̄.5.6.⁊ ſab.poſt octa.viſi.fiat ſerui.de cōmemo.⁊ tātū
memo.de ſanctis. ¶ Do.1.poſt feſtū trini.de ſctō albano. Ad.1. 5.E.
veſpe.mēo.de octa.⁊ inchoetur hiſto.cū ān. Loquere dn̄e. mēo.
de trini.⁊ pceſ. Ad matu.meō.lc.de octa.corporis xp̄i.cū ℣.et ℟.
de.3.noc.6.℟.a.2.cātetur. Ad.1.ān. Te iure. Miſ.do.dicit̄ i cp̄.
cū memo.de tri.tm̄. Ad.2.veſp.de.ſ.albano:memo.de virgine.de
octa.et de do. Feria.2.de octa. Miſſa de vigi.cātetur ad ſummū
altare poſt.6.cū memo.de.ſ.etheldreda. Feria.3.de ſancto ioan.
memo.de octa.ad vtraſqȝ veſpe.ad matuti.et ad miſ. ſolēniter.
Feria.5.de octa. Inuita.trip̄.meō.lc.de marty.cū ppriis ℟.iis.
⁊ pprie lau.eorum eo anno ꝑtermittuntur:⁊ tantum memo.de
octa.ſancti ioā. Scđe veſ.erūt de octa.⁊ memo.de ſancta mar̄.ā.
Sub tuam. et de octa.ſancti ioānis:ſed nulla memo.de marty.
Feria.6.de ſancta maria. ¶ No.ꝙ in feſt.ſeptē dormientiū tota
cantetur hiſto.et tantū memo.de ſeptē dormiē. ¶ Do.2.3.4.⁊.5.
et in hac.5.do.memo.de do.ān. Montes gelboe.do.6.et ī iſta.6.
do.tota cantetur hiſt.⁊ ꝑ hebdo.vt ſ ad.1.E.ſcʒ ad do.6.7.8.9.
et.10.ita ꝙ fer̄.5.6.et ſab.poſt viſita.fiat ſerui.de cōmemo.⁊ cum
memo.de ſanctis. ¶ Dn̄ica p̄ma poſt feſt.trini. totum ſerui.de 1.H.
ſancto auguſti.inferius dup̄. Ad.1.veſpe.ſolē. memo.de.ſ.aldel
mo:⁊ de octa.tantū:nichil de dn̄ica fiat nec de trinita.nec pceſ.
qȝ hic differtur vna do.⁊ alia differatur in natiui.btē marie. Ad
matu.ſolē.mēo.de octa.tātū. Feria.2.de octa.℣.⁊ ℟.de.2.noc.
Fer̄.3.de octa.℣.⁊ ℟.de.3.noc. Fer̄.4.de octa.℣.⁊ ℟.de.1.noc.
Feria.5.de octa.inui.trip̄. Ad.2.veſpe.memo.de feſto loci. Fe.6.
⁊ ſab.de cōmemo. ¶ Do.2.poſt feſtū trini. inchoetur hiſto. cum
℟. Deū time mēo.de marty.de trini.et pceſ. Ad matu.meō.lc.
de marty. In laud.oēs āe. Fer̄.2.de fer̄.℟.de.1.noc.miſ. Salus
populi. Fe.3.5.et ſab.de cōme. Feria ſexta de fer̄.℟.de.2.noct.
Epiſtola et euāgeliū.4.fer̄. ¶ Dn̄ica.3.totū ſerui.de.ſ.edmūdo:
meō.lc.de marty. Miſſa do.dr̄ in cap̄.cū memo.de trinita. tātū.
Ad altā miſ.mēo.de marty.⁊ de omnibꝰ ſctis tantū. Fer̄.2.5.et
ſab.de cōmemo. ¶ Dn̄ica.4.totū ſerui.de ſctō richardo:meō.lc.

de marty. Miſſa do. dꝫ in cap̄. cū mēo. de trini. tm̄. Ad altam miſ. mēo. de marty. ⁊ de omnib⁹ ſanctis. Fer̄. 2. 3. 4. 6. de cōme. Fe. 5. de ſctō edvvardo. ix. l'c. de alio feſt. Ad veſp. an̄. Iſte ſctūs Cap̄. Btūs vir qui i ſapiētia ℟. Btūs vir qui ſuffert Sab. de ſancto albano. an̄. Btūs vir Cp̄. Iſte ſctūs ℟. Percepiur⁹. ¶ Do. 5. de ſerui. do. Ad. 1. veſ. mēo. de ſ. albano. de ꝟgie: de trini. ⁊ ꝓceſ. Ad matu. mēđ. l'c. de ꝟgine. 6. ℟. Regnū mundi Miſ. de vigi. dꝫ in cp̄. cū mēo. de ꝟgine tm̄. Ad altā miſ. mēo. de tri. ⁊ de oībus ſanctis tm̄. Fer̄. 2. de. ſ. ioā. Ad. 1. veſ. memo. de do. ſub ſilen. Ad 2. veſ. memo. de comme. ſolen. Fer̄. 3. 4. 5. de cōme. ¶ Do. 6. de ſctō paulo. Ad. 1. veſ. memo. de do. ⁊ de trini. ſub ſilen. ſed nulla ꝓceſ. Ad matu. memo. de ſancto petro. de octa. ſ. ioā. de do. et de trini. Miſſa do. dicitur in cp̄. cū memo. de tri. tm̄. Ad altam miſ. memo. de ſancto petro: ⁊ de octa. ſancti ioā. Scđe veſ. erunt de. ſ. ma. et memo. de apoſtolis: de oct. ſancti ioā. ⁊ de do. Feria. 2. de ſancta maria: ⁊ memo. de octa. Miſ. de octa. ſcti ioā. dꝫ in cp̄. cū memo. de apoſtolis. Ad altā miſ. nulla mēo. Feria. 3. de viſi. ⁊ nichil de ſanctis. Feria. 4. de octa. viſi. Fer̄. 5. de ſctō martino. ix. lec. mēđ. l'c. de apoſtolis: ⁊ memo. de octa. viſi. ad vtraſq; veſ. ad matu. et ad miſ. Sab. de oct. apl'oꝛū et tm̄ memo. de viſi. ¶ Do. 7. de ſctō thoma. Ad. 1. veſ. memo. de octa. apoſtoloꝝ: de do. et de trini. ſub ſilē. Deinde ſolē. mēo. de viſi. Ad matu. memo. de do. ⁊ de trini. ſub ſilē. Deinde ſolē. mēo. de viſi. Miſ. do. dꝫ in cp̄. cum memo. de trini. tm̄. Ad altā miſ. memo. de viſi. ⁊ de omnib⁹ ſanctis. Ad 2. veſ. memo. de do. ſub ſilē. Deinde ſolē. memo. de viſita. Fer̄. tertia de octa. viſi. Inuita. trip̄. Scđe veſ. erunt de octa. mēo. de cōme. et de mar. Feria. 4. 6. et ſab. de ꝯme. Feria. 5. de. ſ. bn̄dicto. ix. lec. ¶ Do. 8. feſt. reliquiarū: ⁊ memo. de do. ⁊ de trini. ſub ſilē. Ad. 2. veſ. mēo. de ſctō ſvvithuno: ⁊ de do. ſub ſilē. Miſſa do. dꝫ i cap̄. in. 4. fer̄. Feria. 2. de ſancto ſvvithuno. ix. lec. Scđe veſ. erūt de ſancto: et memo. de cōme. ⁊ de reliquiis: et fiat memo. de reliquiis per octa. et in octa. Feria. 3. 5. ⁊. 6. de cōme ¶ Do. 9. de do. Ad. 1. veſ. mēo. de. ſ. margareta: de ſancta pꝛaxede: de reliquiis: de trini. et ꝓceſ. Ad matu. mēđ. l'c. de ꝟgine: et mēo. de reliquiis et de trini. Feria. 3. ⁊ ſab. de cōme ¶ Do. 10. de do. Ad. 1. veſ. an̄. ſuper Magt. Rex autem dauid. memo. de mar. de trini. ⁊ ꝓceſ. Ad matu. medie lec. de ſctō ſanſone. Feria. 2. 3. ⁊ 4. de cōmemo.

2. H. ¶ Do. pꝛima poſt feſtū trinita. ſerui. de octa. coꝛpoꝛis xp̄i. Ad. 1. veſpe. memo. de marty. et inchoetur hiſto. cum memor. tm̄. an̄. Loquere dn̄e. et memo. de trinita. et ꝓceſ. ¶ Et nota ꝙ vna tm̄

dominica differtur per eſtatē:videlicet in natiuitate beate ma.
Ad matu.9.℟.a duobus cantet̄:et tantū memo. de mar. de do.
et de tri. Miſſa do.dicitur in cꝑ. Ad.1.ān. Te iure. ¶ Nota ꝙ to
ta dicitur hiſto.in die ſancti ſanſonis epī.⁊ tm̄ memo.de ſancto.
¶ Do.2.3.4.5.6.7.8.⁊.9.et in iſta.9.do.tota cantetur hiſt.⁊ tm̄
memo.de ſancto. Et per hebdo.vt ſ̄ ad.1. H.ſcȝ ad dominicam
3.4.5.6.7.8.9.⁊.10. ¶ Dn̄ica pꝛima poſt feſtū trini. totū ſerui. 3.H.
de.ſ.edmūdo.ix.lc. Inuita.trip. Ad.1.veſ.memo. de mar.de oct.
coꝛpoꝛis chꝛiſti:de do.ān. Loquere dn̄e de trini.⁊ pceſ. Ad mat.
med.lec.de mar.et memo.de marty.de octa.de do. et de trinita.
Miſſa do.dicitur in cꝑ.cū memo.de trini.tm̄. Veſpere erunt de
ſancto edmundo ⁊ memo.de octa.et de do. Feria.2.de octa.cum
v̄.et ℟.de.2.noc. Feria.3.de apoſtolo:medie lc.de octa.cum v̄.⁊
℟.de.1.noc. Scd̄e veſ.erūt de apoſtolo;⁊ memo.de mar.⁊ de oc.
Feria.5.de octa. Scd̄e veſ.erunt de octa.⁊ memo.de cōme.et de
ſācto. Feria.6.et ſab.de cōme. ¶ Do.2.totū ſerui.de.ſ.richardo.
medie lec.de mar.memo.de mar.de do.et de trinita. Miſſa do.
dꝛ in cap.cum memo.de trini. Fer.1.5.⁊.6.de cōme. Sab.de ſctō
albano ān.ſuper pos. Iſte ſctūs. Cꝑ. Btūs vir qui ſuffert. ℟.
Percepturus. ¶ Do.3.4.5.6.7.⁊.8.et in hac.8.do. tota cantet̄
hiſto.et memo.tm̄ de ſancto:⁊ per hebdo.vt ſ̄ ad.1. H ſcȝ ad do-
minicam.5.6.7.8.5.⁊.10.ita ꝙ in fer.5.6.⁊ ſab. poſt octa.viſita.
fiat ſerui.de cōme.et tm̄ memo.de ſancto bn̄dicto. ¶ Do.1.poſt 4.H.
feſtū trinita.totum ſerui.de ſancto richardo. Ad.1.veſpe.memo.
de marty.de octa.de do.ān. Loquere dn̄e. de trinita. et pꝛoceſ.
Ad matu.med.lec. de marty.9. ℟.a duobus cantetur pꝛopter
octa.et memo.de mar.de octa.de do.et de trinita. Ad pꝛimā ān.
Te iure. Miſſa do.dicit̄ in cap.cum memo.de trinita.tm̄. Ad.2.
veſpe.que erunt de ſancto richardo memo.de marty.et de octa.
et de do. Fer.2.de octa. ℟.de.3.noc. Feria.3.de oc. ℟.de.1.noc.
Feria.4.de octa.℟.de.2.noc. Fer.5.de octa.ix.lec. Inuita.trip.
et mcō.de.ſ.edwardo:qꝛ non habet ppꝛias lec. Ad.2.veſpe.que
erunt de oct.fiat mcō.de ſancta maria ān. Sub tuam. Feria.6.
de ſancta maria. ¶ Do.2.3.4.5.et.6.ita ꝙ in hac.6.do.ān.ſuper
Magt. Montes gelboe. Do.7.⁊ ī iſta.7.do. tota cantetur hiſt.⁊
tantū memo.de ſancto ſanſone:et per hebdom.vt ſ̄ ad.1. H ſcȝ
ad do.5.6.7.8.9.⁊.10.ita ꝙ in fer.5.6.et ſab.poſt octa.viſita.fiat
ſerui.de cōmemo.et tantū memo.de ſancto bn̄dicto. ¶ Do.pꝛima 5.H.
poſt feſtū trini.totū ſerui.de oc.coꝛpo.chꝛiſti. Ad pꝛimas veſpe.
que erūt de ſctō albano:fiat mcō.de vigi.de octa.⁊ inchoet hiſto.

ſancto richardo.ix.lc.et meḋ.lc.de mar. ¶ Do.2. tota cātet̃ hiſt.
ꝫ n laud.vna ā. Ad.1.veſ.mēo.de ſctō richar.et ꝓceſ.Feria.3.4.
et.5.de cōme.et memo.de ſanctis.Feria.6.de.ſ.albano.ix.lc.ān.
ſuper ꝑos.ad.1.veſ.Iſte ſanct⁹. Sab.de vgi.cū noc.¶ Do.3.4.
5.6.⁊.7.⁊ ꝑ hebdo.vt ſ ad.1.G. ſcʒ ad do.5.6.7.8.et.9.ita ꝙ i die
ſancti ioā.fiat mēo.de do.et de trini.ſub ſilē.et miſ.do. dicit̃ in
cꝑ. Itē hoc anno feſtū ſcti bn̄dicti celebꝛetur cū.iii.lec. inuit.2.
4.G. ¶ Do.1.poſt feſtū trini.totū ſerui.de octa.coꝛꝑis xp̄i. Ad.1.veſ.
que erūt de ſctō richardo fit mēo.de octa.de do.ān.Loquere dn̄e.
de trini.et ꝓceſ.9.℞.a duob⁹ cantetur.Miſ.do.dʒ in cꝑ.Ad.1.ā.
Ce iure. Feria.2.et 4.de octa.et memo.de ſanctis.Feria.5.d oc.
ix.lc.Inui.3.Ad.2.veſ.memo.de ſctō albano tm̄.Feria.6.de ſctō
albano.ix.lec.ix.℞.Percepturus. Sab.de vgi.cū noc.¶ Do.2.
totum ſerui.de ſctō ioā.memo.de do.et de trini.ſub ſilentio ſed
nulla ꝓceſ.Miſſa do.dʒ in cꝑ.Fer.2.et.4.de cōme.et nichil de.3.
cōme.¶ Do.3.de do.et tota cantetur hiſto. Ad.1.veſ.que erunt
de do.mēo.de apoſtolis:de octa.ſcti ioā.de trini.⁊ ꝓceſ.Ad mat.
tm̄:mēo.de octa.de apoſtolis et de trini.Miſſa de octa.dʒ in cꝑ.
cū mēo.de apoſtolis tm̄.Ad altā miſſam.mēo.de trini.et de oīb⁹
ſanctis.¶ Do.4.5.⁊.6.et per hebdo.vt ſ ad.1.G.ſcʒ ad do.7.8.
5.G. et.9.ita ꝙ feſt.ſ.bn̄dicti celebꝛet̃ cum.iii.lc.inui.2.¶ Do.1.poſt
feſtū trini.totū ſerui.de ſctō ioā. Ad.1.veſ.inchoetur hiſto.cum
mēo.ſub ſilē.ān.Loquere dn̄e.et memo.de trini.ſed nulla ꝓceſ.
Deinde ſolē.mēo.de octa.coꝛꝑis xp̄i. Ad matu.mēo.de do.et de
trini.ſub ſilē.Deinde ſolē.mēo.de octa.Ad.1.ān.Gratias tibi.
Miſſa do.dʒ in caꝑ.Ad.2.veſ.mēo.de do.ſub ſilē.Deinde ſolē.
mēo.de octa.Fer.2.de octa.℞.de.iii.noc.Veſ.erunt de mar.et
mēo.de vtriſqꝫ oc.Fer.3.ix.lc.ꝓpter oc.et meḋ.lc.de oc.coꝛ.xp̄i:
cū ℞.de.1.noc.et tm̄ mēo.de oc.ſancti ioā.9.℞.a duob⁹ cātet̃.
Ad.2.veſ.q̄ erunt de mar.fiat mēo.de vtriſqꝫ octa.Fer.4.de oc.
℞.de.2.noc.Fe.5.de octa.ix.lc.inuita.iii.meḋ.lc.de.ſ.et mēo.de
oct.ſcti ioā.Miſſa de vgi.ſolē.ad ſummū altare poſt.v.cū mēo.
de.ſ.⁊ de octa.ſcti ioā.Ad altā miſſam nulla fiat mēo.Feria.6.
de apoſtolis.Ad.1.veſ.ſolē.mēo.de octa.coꝛ.xp̄i tm̄.¶ Do.2.to.
cātetur hiſto.Ad.1.veſ.q̄ erunt de do.mēo.de apoſtolis:de oct.ſ.
ioā.de trini.et ꝓceſ.Ad matu.tm̄ mēo.de octa.ſ.ioā.de apl̄is:et
de trini.Miſſa de octa.ſcti ioā.dʒ in caꝑ.cū mēo.de apo.tm̄.Ad
altā miſ.mēo.de tri.⁊ de oīb⁹.ſ.tm̄.Fer.2.de viſi.vt ſ ad.1.G.
et ꝑ hebdo.¶ Do.3.4.⁊.5.et ꝑ hebdo.vt ſ ad.1.G. ſcʒ ad do.7.8.
⁊.9.ita ꝙ feſ.ſcti benedicti.celeb.cū.iii.lec.tm̄ ⁊ inuita.2.

¶ Dñica.i.poſt feſ.ſcte tri.ad veſ.añ. Bñdic9ps. Yſm.cꝑ. Benedict9 de9 ꝛ pater. q̄re i pſ. ℞. Deū time ꝛ mādata ei9 obſerua. Hoc eſt ois hoꝰ. Timētib9 deū nichil deeſt: nec his q̄ eū diligūt in ỽitate. Hoc. Gl'ia. Hoc. hy9. O lux. q̄re i pſ.ā. Loquere dñe q2 audit ſeruus tuus.cāti. Magt.oꝛ. De9 i te ſperantes. Mēo. de trini.añ. Spes nr̄a.ỽ. Bñdicam9.oꝛ. Oḿps ſempiťne de9 q̄ de. Ad pceſ. vna iſtaꝝ añ de cruce ꝑ oꝛdi.añ. O crux ſplēdidioꝛ cūctis aſtris mūdo celebꝛis: hominib9 multū amabilis: ſāctioꝛ vniuerſis: que ſola fuiſti digna poꝛtare talentum mūdi: dulce lignum dulces clauos: dulcia ferēs pōdera: ſalua p̄ſentē cateruā i tuis hodie laudib9 ꝯgregatā. Alia añ. O crux gl'ioſa: o crux adoꝛāda: o lignū p̄cioſum ꝛ admirabile lignū: ꝑ qđ ꝛ diabol9 ē vict9: ꝛ mūd9 xp̄i ſanguie redēpt9 aꝰ. Hec ſola ā. termineť cū allq̄cūq; vꝫ añ. Crux fidelis iter oēs arboꝛ vna nobilis: nulla ſilua talē pfert frōde floꝛe germie: dulce lignū dulces clauos: dulcia ferēs pōdera: aſſis nobis cuſtodia cōtra iimici iacula. ỽ. Adoꝛam9 te.oꝛ.

DEus q̄ vnigeniti filii tui dñi nr̄i ieſu xp̄i p̄cioſo ſanguie viuifice crucis vexillū ſanctificare voluiſti: ꝯcede q̄s eos q̄ eiuſdē ſcē crucis gaudēt honoꝛe: tua quoqꝫ vbiqꝫ ꝓtectione gaudere. ꝑ eūđ. In introitu cho.dicať vna ex. iiii. iſtis āis de.ſ.maria ꝑ oꝛđ.ā. Btā dei genitrix maria.añ. Aue regi.cel. Alma redēpto.añ. Specioſa facta es et ſuauis in delicijs. Quere inferius has.iiii.ās ſupꝛa noīatas ante p̄ıā dñice.x. poſt.5.kaľ.aug. ¶ Infra aſſūp. et nati.btē ma.vꝫ vna iſtarum añaꝝ ꝑ oꝛdi.i introitu cho.añ. Tota pulchꝛa.añ. Aſcēdit xp̄s.ā. Aia mea.ā. Deſcēdi i hoꝛ nū. q̄re has ās i aſſump. btē marie ad.i.veſ.ỽ. Sctā dei genitrix. et ſemp cū hac oꝛatiōe ſcē.oꝛo.

COncede q̄s miſericoꝛs de9 fragilitati nr̄e p̄ſidiuꝫ vt qui ſancte dei genitricis ꝛ vginis marie ꝯmemoꝛationē agimus: interceſſiōis eius auxilio a nr̄is iniq̄tatib9 reſurgam9. Per eūđ. In ſab. vo infra oct. vllita. aſſump. ꝛ nati. btē mar. vꝫ i introi.cho.de oib9 ſctis.añ. Saluatoꝛ mūdi. q̄re illā in die oim ſctoꝝ ad.ii.veſ.ỽ. Letamini. vel Exultēt.oꝛ. Infirmitatē. Supꝛadict9 oꝛdo añ. ỽ.et oꝛonū ad pceſ.tā i eūdo q̄ i introi. cho. ſemp ſeruet vſq; ad aduē. do.q̄ncūq; fit pceſ. ante crucē ad veſ. in ſab. ſiue de do. agiť ſiue nō. ¶ Et notādū eſt ꝙ in oībus ſab. ab hic vſq; ad aduē. do. fiet pc.añ cru. niſi dup. feſ. fuerit. vel q̄n aliqua do. oīno differtur ꝓpt ꝓlixitatē tp̄is: tūc eīn non fit pceſ.añ cru. ¶ Hec ſequētes āe ſeruiūt hiſt. De9 oīm̄ vbiu durat in ſab.ſuper tā̄r m magt.

vel ad memo. de do. cum de aliquo feſt. ix. lec fiat ſeruiti. añ. Cognouerūt oēs a dan vſqꝫ berſabee: ꝙ fidelis ſamuel ꝓpheta eſſet dñi. añ. Pꝛeualuit dauid ĩ philiſteū in funda ⁊ lapide ĩ nomine dñi. ā. Nōne iſte eſt dauid de quo canebant ĩ choꝛo dicentes: ſaul ꝑcuſſit mille: et dauid decē milia in milibus ſuis. añ. Iratꝰ rex ſaul dixit: michi mille dederūt: et filio iſai dederūt decē milia. añ. Quis eni ĩ oībꝰ ſicut dauid fidelis inuentꝰ eſt ĩ regno ſuo: egrediēs ⁊ regrediens ⁊ pergēs ad imperiū regis. añ. Mōtes gelboe/ nec ros nec pluuia veniāt ſuꝑ vos: qꝛ in te abiectꝰ ē clypeꝰ foꝛtiū clypeꝰ ſaul: q̄ſi nō eſſet vnctꝰ oleo: quō ceciderūt foꝛtes ĩ ꝓlio: ionathas ĩ excelſis tuis interfectus ē: ſaul ⁊ ionathas amabiles et decoꝛi valde ĩ vita ſua: ĩ moꝛte quoqꝫ nō ſunt ſeparati. ā. Doleo ſuꝑ te frater mi ionatha: amabilis valde ſuper amoꝛē mulierū. ſicut mater vnicū amat filium: ita te diligebā: ſagitta ionathe nūꝙ̄ abiit retroꝛſum: nec declinauit clypeus eius ĩ bello: ⁊ haſta eiꝰ nō eſt auerſa. añ. Dixitqꝫ dauid ad dñm cū vidiſſet angelum cedētē populū: ego ſum q̄ peccaui: ego iniq̄ egi: iſti q̄ oues ſunt q̄d fecerūt. añ. Rex autem dauid coop̄to capite incedēs: lugebat filiū dicēs/ abſalō fili mi: fili mi abſalō: q̄s michi det vt ego moꝛiar ꝓ te fili mi abſalon. Cū vͦ tp̄s ꝓlixū fuerit: tūc oēs añe ꝓced. ſuo oꝛd. dicantur. cū vͦ breue fuerit: id eſt octo do. vel infra: tūc ſemꝑ dicātur vl'. he añe ſeq̄n. ſcꝫ Montes gelboe. et añ. Rex autē dauid. ⁊ alie añe ꝓced. eo āno oīno ꝑtermittant. Ad matu. inui. Laudemꝰ ieſū xp̄m: qꝛ ip̄e eſt redēptoꝛ omniū ſcloꝝ. ps. Veni. Hoc inuit. dicit dībꝰ do. vſqꝫ ad. i. do. poſt. v. kal. ſeptē. q̄n de do. agit. hyꝰ Nocte ſurgē. quere ĩ pſ. In. i. noc. an. Pꝛo fidei. ps. Btūs vir ⁊ ceteri ſicut ĩ pſ. notant. ꝟ. Memoꝛ fui no. Hac die ĩcipiat lib. reg. et legatur vſqꝫ ad. i. do. poſt. v. kal. augu. q̄n ð do. agitur. lc. i.

Huit vir vnꝰ de ramathai ſophi de mōte effraim et nomē eiꝰ helcana: filius hieroboā filii heliu/ filii thau/ filii ſuph effrateꝰ. Et habuit duas vxoꝛes: nomē vni anna/ et nomen ſc'de fenēna. Fueruntqꝫ fenēne filii: āne autem nō erant liberi. Oēs lec. huius hiſto. aliaꝝqꝫ hiſt. ſeq̄. legēde ſūt ſcdꝫ oꝛd. ĩ do. ⁊ fer. ſine ſaltu q̄ncūqꝫ de do. vel fer. agitur. vt fer. ii. aduē. notatū eſt. ℞. Deus oīm exauditoꝛ eſt/ ipſe miſit angelū ſuum: et tulit me de ouibus patris mei. Et vnxit me vnctione mie ſue. ꝟ. Dominus q̄ eripuit me de oꝛe leonis et de manu beſtie liberauit me. Et. Lectio. ii.

Et aſcendebat vir ille de ciuitate ſua ſtatutis diebus: vt adoꝛaret et ſacrificaret

domino deo exercituū in ſilo.
Erant aūt ibi duo filii heli: of=
ni ꝛ phinees ſacerdotes domi-
ni. Uenit ergo dies ꝛ immola-
uit helcana: deditq̧ fenēne vxo
ri ſue ꝛ cunctis filiis eiꝰ ꝛ filia
bus partes. Anne aūt dedit par
tē vnā triſti: qꝛ annam dilige-
2 bat. ℟. Dñs qui eripuit me de
oꝛe leonis: ꝛ de manu beſtie libe
rauit me. Ipſe me eripiet de ma
nibus inimicoꝛum meoꝛū. ℣.
Miſit deus miſericoꝛdiā ſuam
ꝛ veritatē ſuā: aīam meā eripuit
de medio catuloꝝ leonū. Ipſe. lc. 3
Dñs aūt ꝯcluſerat vuluā eiꝰ.
Affligebat quoq̧ annā emula
eius ꝛ vehementer angebat: in
tantū vt exprobꝛaret q̄ dñs cō=
cluſiſſet vuluā eiꝰ. Sicq̧ facie=
bat ꝑ ſingulos annos cū redeū=
te tp̄e aſcenderēt tēplum dñi: ꝛ
ſic pꝛouocabat eā. ℟. Ego te
3 tuli de domo pr̄is tui dicit dñs:
et poſui te paſcere gregē popu
li mei: ꝛ fui tecū in oībus vbi=
cūq̧ ambulaſti. Firmās regnū
tuū In eternum. ℣. Feciq̧ tibi
nomen grande iuxta nomē ma
gnoꝛū qui ſunt in terris: ꝛ req̄
em dedi tibi ab omnibꝰ inimi=
cis tuis. Firmans. Gloꝛia. In
eternū. In. ii. noc. a. Nature. ꝑ.
Cōſerua. vt ī pſ. notat. ℣. Me=
dia nocte ſurgebā ad ꝯfitēdū ti
POꝛro anna fle (bi. lc. iiii.
bat: ꝛ nō capiebat cibum.
Dixit ergo ei helcana vir ſuus.
Anna cur fles: ꝛ q̄re nō cōedis:
et quāobrē affligitur coꝛ tuū?
Nunquid non ego melioꝛ ſum
tibi: q̄ decē filii? Surrexit au-
tem anna poſtq̄ cōederat in ſi=
lo ꝛ biberat. Et heli ſacerdote ſe
dente ſuper ſellam ante poſtes
domus dñi: cū eſſet anna ama-
ro aīo: oꝛauit ad dñm flēs lar=
giter. ℟. Exaudiſti dñe oꝛonē 4
ſerui tui: vt edificarē tēplū no
mini tuo. Benedic ꝛ ſanctifica
domū iſtā in ſempiternū deus
iſrael. ℣. Dñe q̄ cuſtodis pactū ꝛ
mīaꝫ ſeruis tuis q̄ ābulāt coꝛā
te ī toto coꝛde ſuo. Bñdic. lc. v.
Uotū igitˀ vouit anna dicēs.
Dñe exercituū ſi reſpiciens vi
deris afflictionem famule tue:
ꝛ recoꝛdatus mei fueris nec obli
tus ancille tue: dederiſq̧ ſerue
tue ſexum virilem: dabo eū do=
mino oībus diebus vite eius: ꝛ
nouacula non aſcendet ſuꝑ ca-
put eius. ℟. Audi dñe hymnū 5
ꝛ oꝛonē quā ſeruꝰ tuꝰ oꝛat coꝛā
te hodie: vt ſint oculi tui aper=
ti: et aures tue intente Super
domū iſtā die ac nocte. ℣. Reſpi
ce dñe de ſc̄tuario tuo: ꝛ de excel
ſo celoꝝ hītaculo. Sup. lc. vi.
Factum eſt autē cū anna mul
tiplicaret pꝛeces coꝛam dño: vt
heli obſeruaret os eius. Poꝛ-
ro anna loquebatˀ ī coꝛde ſuo:
tātūq̧ labia eius mouebantur:
et vox penitus nō audiebatur.
Eſtimauit autem eā heli temu
lentā: dixitq̧ ei. Uſquequo ebꝛia
eris? Digere pauliſper vinum
quo mades. ℟. Dñe ſi conuer- 6
ſus fuerit populus tuꝰ: ꝛ oꝛa-

uerit ad sanctuariū tuū. Tu exaudies e celo dn̄e. Et libera eos de manibus inimicoꝝ e orā. ℣. Si peccauerit in te ppl's tuus: et ꝯuersus egerit penitētiā veniēsqꝫ orauerit i loco isto. Tu. Gl'ia. Et li. In. iii. noc. a. Spōsꝰ. Celi enarrāt i ps. ℣. Exaltare dn̄e i vir. Euā. scd'z luca. Hō qdā erat diues. ℟. Peccaui super numerū arene maris: ꝛ multiplicata sunt pcā mea dn̄e: ꝛ nō sū dignꝰ videre altitudinē celi pre multitudine iniqtatꝪ mee: qm̄ irritaui irā tuā. Et malum corā te feci. ℣. Qm̄ iniqtatē meā agnosco: ꝛ delictū meū corā me est sp: tibi soli peccaui. Et. ℟. Recordare dn̄e testamēti tui et dic angelo ꝑcutiēti: cesset iam manꝰ tua vt nō desolet̄ tra: et ne pdas oēs aīaz viuā. ℣. Quiescat dn̄e iā ira tua a ppl'o tuo: ꝛ a ciuitate scā tua. Vt. ℟. Bn̄dicat nos deꝰ. Et hoc sp i oībꝰ do. vsqꝫ ad aduē. dn̄i obseruet̄: et. s. ℟. de trini. dꝫ qn̄ hist. do. cantat̄. tn̄ nō sp illō ℟. sꝫ vnū post aliud ordinati: sicut posita sunt in hist. de trini. Et post vlti. ℟. de trini. reincipiat̄ ad initiū hist. eiusdez. Qn̄ vlti. fit seruit̄. de do. an̄ aduē. do. sp dꝫ ℟. Summe trinitati. Fer. ℟. Preparate corda vr̄a dn̄o: ꝛ seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicorū vestrorum. ℣. Auferte deos alienos de medio vestri. Et. Gloria. Et ℟. Preualuit dauid in philisteū in funda et lapide: i noīe dn̄i exercituū dei israel. ℣. Abstulit ergo opprobriū a filiis israel. In. Gl'ia. Ag. ℟. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniāt super vos. Vbi ceciderunt fortes israel. ℣. Oēs montes q̄ in circuitu eiꝰ sunt visitet dn̄s: a gelboe aūt trāseat. Vbi. Gl'ia. Vbi. ℣. Excelsus sup oēs gen. In lau. a. Regnauit dn̄s. ℣. Dn̄s regnauit alie āe q̄ sequunt̄ i psa. He āe supradicte cū suis ps / hac die ꝛ ceteris do. diebꝰ ad initiū vniuscuiusqꝫ hist. do. q̄ eue. vsqꝫ ad aduē. do. cāter. Aliis do do. qn̄ hist. nō inchoat̄: ꝛ tn̄ fit seruit̄ de do. tūc hec sola ā. Regnauit sup oēs psal. i laud. dꝫ. Qn̄ do vlt. fit serui. de do. an̄ aduē. do. tūc oēs āe sup lau. dr̄. cp̄z. Bn̄dictio ꝛ claritas. hyꝰ. Ecce iā noc. ℣. Dn̄s regnauit. Decorē induit alla. re hec oia i psal. ān. Pē abrahā cāt. Bn̄dꝰ āre hāc ām ꝛ oēs alias ā. sup cāt. Bn̄dictus. [illegible] oōne do. ꝛ expositiōe euāge. i fine ꝑpalis scꝫ post hist. Vidi dn̄m. Oꝛ. Deꝰ in te sperātiū. Mēo. fiat si habeat̄ de aliquo scō vn̄ ad vesꝑ. facta fuerit mēo. ꝛ postea de trini. ā. Libera nos. ℣. Sit nomē dn̄i benedictū. pro. Oꝛ. Oīps sempiterne deꝰ q̄. Nulla fiat mēo. de cruce ad matut. neqꝫ de sancta maria in diebꝰ do. Oībus do. vsqꝫ ad aduen. dn̄i qn̄ de do. agit̄: vel de do. fit mēo. etiā fit mēo. de tri. ad. i. vesꝑ. ꝛ ad. i. et ad alias horas

sulāt. ¶ Tñ qñ festa hmõi in do. celebrant tũc mẽo. sctõr adiuncte: cum mẽo. de do. ⁊ de trini. fiant sub silen. ¶ In fes. scti augustini docto. ad. ii. ves. fiat solẽ. mẽo. de. s. ioanne: ⁊ de scta sabina. Si i fes. s. august. doct. i do. cõtig. fiat mẽo. de sctis vt dictũ est: ⁊ mẽo. de do. ⁊ de trini. sub silen. ad ves. quãdo fit mẽo. de trinita. semper dicatur añ. Spes nr̃a. ℣. Benedicam⁹ patrẽ. Oro. Oĩps sẽpiterne de⁹. Ad magt. ã. Libera nos. ℣. Sit nomẽ dñi. bñdictũ. Si fest. dup. in sabbaꝯtige. fiat mẽo. de do. ⁊ de trini. sub silẽ. et nulla ꝓces. añ crucẽ. Ad. ii. ves. dierũ purifi. ⁊ nati. btẽ marie: et do. in albis: ⁊ sctẽ trinit. et corp. xp̄i: nulla oĩno fiat mẽo. de fest. iii. lec. in crasti. ꝯtig. nisi festũ. ix. lc. cõiunctum fuerit: tunc de vtrisq; sub silẽ. fiat mẽo. sicut in fest. aplõrum petri et pauli nulla fiat mẽo. de oc. s. ioan. bapti. neq; solet fieri mẽo. de trini. in fes. corpo. xp̄i: nisi fiat cũ regi. chori. Mẽo. de dup. fest. ⁊ de aliis festis ⁊ octa. cũ regi. chori ⁊ de cõmẽo. s. loci: sãcti thome mart. ⁊ btẽ marie: etiã in dup. fes. erũt solẽ. Si vero fest. simp. ix. lc. alicuius scti: et minus dup. infra p̄dictũ tẽpus in do. ꝯtigerit: et i ipsa do. hist. inchoanda fuerit: fest. differatur in crasti. nisi sit fes. ad vincula scti petri: vel decollatio scti ioan. bapti. p quibus solet i choro sar. differri hist. incipienda: ⁊ nisi sit aliqd tale fes. ix. lc. qd in crastino sequat aliud fest. ix. lc. et nisi sint oc. cũ regi. cho. q̃ solent in do. infra oc. plenariũ suũ seruit. hẽr. Si vo festũ. ix. lc. et inchoatio hist. i aliq̃ do. infra oc. cũ regi. cho. concurrant: fiat seruit. de fest. et mẽo. de octa. et de hist. et ceteris q̃ ptinẽt. Cũ itaq; ob aliquã causarũ p̄dictarũ aliq̃ hist. in sua do. cum suis ℟iis inchoari nõ poterit: tũc per hebdõ. si ferĩ. vacauerit icipiat. Si vero nulla fe. vacaue. ⁊ hist. illa duratura fuerit plusq̃ p vnã hebdo. tunc differat vsq; ad ꝓximã do. vel hebdo. seque. Verũtamẽ si non fuerit duratura nisi p vnã hebdo. tm̃: tunc ex necessitate i. iii. mediis fer. per hebdo. tota cantet hist. et expositio euange. et ℟. fer. eo anno nõ dicat: p̄ter vnũ solum ℟. fer. qd dicet i vls. fer. loco. ix. ℟. ita tñ q si aliqd fest. iii. lec. ibidẽ contige. in illo anno oĩno p̄termittat. Qñ autem simp. fes. ix. lec. alicuius scti i do. celebrat: et si eodẽ die aliqd festũ. iii. l. vel oc. sine reg. ch. eue. tũc in primis fiet mẽo. de festo sine de oc. ad. i. ves. et ad mat. deinde de do. et de trini. et ꝓces. sẽper fiat ante crucẽ: nisi mis. do. in illa do. oĩno debeat differri: ⁊ nisi in fest. dup. tũc eñ nulla fiat proces. Quod si fest. simplex ix. lc. in sab. celebrat tũc ad ves. de do. in sab. fiet in primis mẽo. de fest. ix. lc. et postea de fest. alicui⁹ ſcti.iij.lc.ſi habeat:deinde de trini. Si vero feſt.ix.lc.i.ij. fer.celebꝛat: ⁊ i eodẽ die aliqđ feſt.iij.lc.eue. tũc ad veſ. in do. de feſt.in pꝛimis fiet mẽo.đ feſ. iij.lec.et poſtea de do. Hoc eñ i oibus do.hui⁹ tp̄is obſeruetur: niſi in dup̄.feſt.ſeſe inuicem cõcomitantibus:ſcʒ quãdo mẽo. de do.ad vtraſqʒ veſ.⁊ ad mat. dicitur:tunc mẽo.de trinita.fit ad.i.veſ.et ad matut.⁊ pꝛoceſ. fiat ad.i.veſp.ante crucẽ:⁊ miſſa do.in illa do.cantanda erit: vel in aliqua fer. ꝑ hebđ.ſi vacaue.vel in do.miſſa do.dicetur in cꝑ.ſi nulla fer.vacaue. Qđ ſi cõtingat nullã ꝑ totã hebđ. de miſ.do.mẽtionẽ fieri:⁊ tp̄s ꝓlixũ fuerit:videlicet in die do. in cꝑ.ꝓpt dup̄.feſ.nec i fe.ꝑ hebđ. ꝓpt feſ.ix.lec.vel.iij.lc.ſeu oc.cũ regi.choꝛi. tũc in do.ꝑdicte mẽo.ſcʒ de do.⁊ de trini.⁊ ꝓceſ. ante crucẽ oīno differant. Tamẽ ſi aliqđ feſ.ſimp̄.ix.l.vl oc. cũ regi.cho.in do.cõtig.⁊ et per hebđ.ſeqn.nulla fer.ad hoc vacauerit/⁊ tp̄s bꝛeue fuerit:tunc i do.đʒ miſ.do.i cꝑ.⁊ fiat mẽo.ad veſ.⁊ ad mat.de ip̄a do.⁊ de tri. ⁊ ꝓceſ.an crucẽ. Silr fiat i exaltatione ſctẽ crucis quãdocũqʒ fue.lʒ dup̄.feſt.fuerit. Si aliqđ dup̄.feſtũ ꝑ hoc idẽ tp̄s i ſabba.contige.nulla tunc fiat pꝛoceſ.ante crucem ad.ij.veſ. q̃ cẽt de feſto:neqʒ mẽo.in audientia de do.nec de trinit.ſiue hiſt.inchoanda ſit ſiue non:niſi i exaltatione ſctẽ crucis:tũc enim fiet ſolẽ.mẽo.de oc. btẽ marie: ⁊ dicũt mẽo.ſub ſilẽ.ſcʒ de.ſ.nicomede mat.de do.⁊ de trinit. ſʒ nulla ꝓceſ.fiet an crucẽ. Et quotienſcũqʒ ad veſ.in ſab. vel ad mat.in do.per ꝑdictũ tp̄s đʒ mẽo.de do.dicet ẽt mẽo.de tri.

¶ Et notandũ eſt ꝙ qñ feſt.ix. lec.ꝓpter ichoationẽ hiſt.a do. differt in.ij.fer.⁊ eidẽ feſt.aliqđ feſt.iij.lc.coniunctũ fuerit: feſtũ.iij.lc.nõ debet differri:ſʒ i ipſa do.fiet mẽo.de eo ad veſ. et ad matut.vt ſupꝛa diximus: ⁊ medie lc.ſi pꝛopꝛie habeant: ſin autem tñ mẽo. Tamẽ ſi illa hiſt.duratura non fuerit:ita ꝙ ℟.de.ij.noc.nõ poſſint cãtari in do.nec in fer. tũc non fiãt medie lec.de feſt.in.i.do.in qua inchoet hiſ.do.ſʒ mẽo.tñ de feſto.iij.lc.qđ in oibus do.huius tp̄is i qb⁹ icipiẽde ſũt hiſ.obſeruet.

¶ Pꝛeterea cõſiderãdũ eſt ꝙ ℟.de.ij.noc.nullo mõ cãtentur ꝑ hebdo.niſi qñ due fer.ad minus vacaue. Nã ſemꝑ ꝑ vnã quãqʒ hebdo.in ꝑmis dicũt ℟. de.i.noc.deide de.ij.⁊ poſtea de iij.qđ ꝑ totũ annũ obſeruetur: qñ oia ℟.de hiſt.do.ꝑ hebđ. cãtant. In mediis vero do.quando de do.agit quodcũqʒ feſ.iij.l. euene.ſꝑ mẽo.⁊ međ.lc.de eo fiant:ſiue ꝓpꝛie lec.habeant ſiue non:niſi ℟.de.ij.noc.cantãda fuerint ibidez.vt ſ dixi. Qñcũqʒ feſtũ.ix.lc.ꝓpt inchoationẽ hiſ.a do.differt in.ij.fer.⁊ i radē ſer.feſt.iii.lc.euē.fiet inde mēo.⁊ medie lc. ſi ꝓprie habeā tur: ſin aūt tm̄ mēo. ¶ Cū aūt feſ. ix.lc. īfra hoc ꝑdictū tp̄s i ſab. celebratur ⁊ ī.vi.fer.ꝑcedē.veſ. de illo propter aliqđ feſt.ix.lc. fieri nō potuerint: tunc in ſabba.veſ.de eo fiant ſiue hiſt.inchoanda ſit ſiue non: ⁊ mēo.et pceſſ. vt ſupra dictū ē: alr̄s tamē veſ.de do.erūt. ¶ Hoc enim generaliter obſeruet̄ ꝑ totū annū: vt quodlibet feſtū.ix.lc. vel iii.lc.cū reg.chori: ⁊ oīs dies do. ad min⁹ vnas habeat veſ. niſi aliqđ dupꝫ feſt.impedierit: vt in vi.die natiuitat̄.dn̄i: vel ſi dies do.in vigi.epiphanie eueñ. vel ſi feſtū apoſtolorꝫ philippi ⁊ iacobi in ſab.cōtige; tūc in ipo ſab.erunt veſ.de apl'is: ⁊ in do. erunt veſ.de cruce: et tunc dies do.nullas habeat veſ. Sil'r qñ oc.aſſumptionis in ſab. ꝯtige. tunc in ipſo ſab.erūt veſ.de oc. ⁊ in do.erunt veſ.de.ſ.bartholomeo: ⁊ ſic fiat in cōſilib⁹. Et etiā qñ feſt.ſcī aldelmi in craſti.ſcē trini.cōtig.tunc vtriſqꝫ carebit veſ. ¶ Et ſic no. ꝙ oēs do.et alia feſta oīno careāt veſ. nā in oībus feſt. dupꝫ.ꝑ totū annū erunt.i.⁊.ii.veſ. de feſto niſi aliud dupꝫ.feſt.impedierit: vt in hebdo.nati.do.⁊ cōſilib⁹: et niſi in feſ.ſ.andree apoſtoli qñ in ſab.ꝯtig. et niſi in dupꝫ.feſt. contingen.ī ſab.paſſiōis ⁊ palmarum: ⁊ in.iiii.fer.pri. ante paſcha: que tm̄ habebunt primas veſ.vt ibidē ſupra dictū ē.

¶ Et notād.ē ꝙ in octauū regi.cho.videlꝫ epiphanie/aſſūpt.et natiui.btē marie/corꝑ.xp̄i vbi fiunt oc.cū regi.cho.⁊ dedica.eccleſie: ſꝑ erūt.ii.veſ. de oc.⁊ tm̄ mēo.de feſt.vel de do. in craſti. ſeqn̄.⁊ quādo fit ꝯme. ſancti lori/vel ſcti thome mar.vel beate marie in craſtino alicuius ſctiz de q̄.i.veſ.nō dicebātur: tūc fiet mēo.de hui⁹ ꝯm. ¶ Si feſ.marie magdalene/vel ſcē margarete/vl' ſcti laurētii/vel ſcti martini ī do.eueñ.dic̄ cōſuet; mēo. ꝑmo eat pceſ.ad altare eorūdē: ⁊ deinde ante crucē. ¶ Sciēdū ē ꝙ due ſunt cauſe q̄ cogunt miſ.do.ab vna do.in aliā oīno differri: ſcꝫ prolixitas tp̄is: ⁊ euētus aſſūpt.vel nati.b.marie: vl' dedicatio.eccl'ie ꝑ hoc tp̄s ī do. ¶ Itē q̄ticīſcūqꝫ ab īceptōe hiſ. Deꝰ omī. vſqꝫ ad aduē.dn̄i continent̄ do.xxvi. vel.xxvii. tunc oportet de neceſſitate vt vna vl' due miſ. vbicunqꝫ conuenien. differri poterint differant̄. Si vero fuerint do.xxvi. tūc infra oc.ꝑdictarū feſtiui. btē marie/ vel dedicatio.eccleſie vna differatur. Si vero fuerint.xxvii. tūc due differant̄: vtraqꝫ ſi fieri poteſt īfra ꝑdic.oc.⁊ ſi ibi non poſſit niſi vna tantū differri: tunc vbicūqꝫ alias poterit cōuenien. differri differatur: ſiue per oct. corꝑ.xp̄i/ſcti ioannis baptiſte/ vel apl'orꝫ petri ⁊ pauli/ vel ſcti laurētii/vel.ſ.martini: qđ vtiqꝫ ſemꝑ fieri nõ pōt: niſi qñ feſta illoꝝ in do. cõtingunt. Qñ nati. ſ. ioannis bapti. in. vi. fer. et feſtũ ſctõꝝ ioã. et pauli i do. cõtige. tunc poterit ibi vna miſſa do. differri: qñ tota ſequẽs hebdo. in oc. vel in feſt. ſanctoꝝ. que ibi ꝯtig. poterit expendi: vel ſi oc. ſ. lauren. in do. cõtingat tũc ibi vna miſſa do. differat̃ et miſſa de oc. ſancti laurẽ. in cꝑ. dicatur. Silr̃ extra cho. ſar. vbi dicit̃ ſeruit̃. i hebdo. de ſctõ loci: poteſt alta miſ. do. differri infra oc. eoꝝ. ꝓpi: dicẽdo i craſti. oc. de ſãcto loci. Qḋ ſi fuerint do. xxv. vl̃ infra: tunc nulla oĩno differat̃ miſ. do. Cũ autẽ xxv. vel infra fuerint do. et feſt. nati. ſ. ioãnis bapti. / vel apl'oꝝ petri ⁊ pauli in do. cõtige. totũ fiat ſeruit̃. de feſt. et miſſa do. in aliqua fer. infra oc. q̃ a feſt. vacauerit cantet̃ ꝑ magna miſ. illi⁹ diei. Si xmẽo. ſancti pauli / vel feſt. ſcti laurentij / vel ſancti marci i do. euene. totũ ſeruit̃. fiat de feſt. cũ miſ. do. in cꝑ. Cũ vero fuerint. xxiiii. do. vel infra dr̃ Orõ. Excita q̃s. ad veſ. et ad mat. ⁊ ad omnes alias hoꝛ. illius vltime do. et añ. de euãge. ſuꝑ Benedictus. ad matu. et ſuper Magnificat. ad. ii. veſ. Si vo tps pluꝛu fuerit ꝙ ſingu. do. ſufficiat orõ. do. ſi xx. do. añ aduẽ. vel altera do. ꝑcedẽs nõ vaca. a feſt. ix. lc. non dicet̃ in. iii. do. ꝑceden. ante aduen. orõ. Excita q̃s. nec ad miſ. epl'a Ecce dies. nec ad miſ. euã. Cum ſubleuaſſet. Jħus vlti. qñ fit do. ſeruit̃. oẽs ãe ſuꝑ lau. tunc dici debeant: et vlti. ℟. ſcilicet Summe trinita. Hoc itaq; bene obſeruet̃ ꝙ quotiẽſcũq; vna vl̃ plures miſ. dñica. differant̃: nihilomin⁹ cetere q̃ reſtãt cãtẽ ḋ ſuo oꝛdine dñr: ita tñ ꝙ offi Dicit dñs. cũ ſua orõne Excita. Epl'a et euang. cum ceteris ut ꝑdictũ eſt. vlti. do. ſi vaca. cantet̃. Si aũt nõ vacauit tunc i ſe. pꝛimo loco cãtet̃: deinde reliq̃ q̃ reſtant cãtande. Si aũt acciderit ꝙ due miſ. do. que officiis carent ꝑ breuita. tẽpoꝛis nequeant cantari: nõ eſt incõueniẽs ſi oĩno pꝛetermittant̃. Cũ vero pꝛo tꝑis pluꝛitate cãtã. fue. tũc offm Dicit dñs. iii. miſ. do. cantabitur. Pꝛoxima do. tamẽ ante aduẽtũ dñi dr̃ añ. Cũ ſubleuaſſet ⁊ añ. Illi homines. ſuꝑ Benedict⁹. et Magnificat. vel ad mẽo. de do. cũ de aliquo feſt. ix. l. fit ſeruit̃. cũ orõne Excita queſum⁹. Et tunc hec orõ dicat̃ quotidie ꝑ hebdo. in fer. ad veſ. et ad matuti. et ad alias hoꝛ. iſꝫ ꝑ hebdo. ipſam due vel tres miſ. do. cãtãtur. ¶ Sciendũ eſt aũt ꝙ ꝑdict. hiſ. Deus oim quãdocũq; incipiatur ſemꝑ dicet̃ vſq; ad. i. do. poſt. v. kalẽ. aug. Pꝛia aũt do. q̃ dr̃ auguſti: nõ ſꝑ infra auguſtũ incipit. Nã eſt ita ꝙ qñ do. i iulio incipit: ⁊ facit in auguſt. vel. iii. fer. dicitur tota heb. augu. nõ iulii. Qḋ ſi menſis auguſti in. v. vel. vi. fer. incipit: ipſa tāc .iiij. nō aug. ſʒ ſuſſi eſt. Unde in .i. do. poſt .v. kal. aug. ſꝫ ichoetur hiſt. In principio. De ichoatione hiſt. q̄re i locis ſuis: cum hiſt. Null⁹ eni mēſis hʒ plenā vł pfectā hebd. i initio ſui: ſiue ſit .iiij. fe. ⁊ do. pxi. poſt kal. ſeptēb. incipiēda ē hiſto. Si bona. Et pxi. do. poſt .iij. id⁹ ſeptēb. icipienda eſt hiſt. Peto dñe. Et pxia do. poſt .xi. kal. octob. ichoet hiſt. Adonai. Et pxi. do. poſt .v. kal. octob. ichoāda ē hiſt. Adaptat. Et pxi. do. poſt .v. kł. nouēb. inchoāda ē hiſt. Vidi dñm. Et pxi. do. poſt .v. kal. decēb. ichoet hiſt. Aſpiciens. Sciēdū ē aūt q̄ in initio vniuſcuiuſq; hiſt. huius tp̄is ſcḋm. ſꝫ vnū ℟. de hiſt. que icipiēda eſt cātet ad .i. veſ. vt in hiſt. ſubnotatū ē: niſi q̄n hiſt. in med. ſex. hebd. icipit vel differt i aliā hebd. vt i fine magne rubrice añ hiſt. Dñe ne i ira. plenius notatū ē. Dñica .ii. le. i.

Et ait helcana vir ſuus. Fac qḋ tibi bonū videt: ⁊ mane donec ablactes filiū tuū. Precorq; vt impleat dominus verbum ſuū. Manſit ergo mulier: et lactauit filiū ſuū/ donec amoueret eum a lacte. Lctō .ii. Et poſtq̄ ablactauerat eū: adduxit eum ſecū in vitulis tribus: et tribus modiis farine: et amphora vini: ⁊ adduxit eum i domū domini in ſilo. Lctō .iii. Puer aūt ſamuel erat adhuc infantulus. Et immolauerunt vitulū: ⁊ obtulerūt puerū heli: ⁊ ait anna. Obſecro mi dñe: viuit anima tua: ego ſuʒ mulier illa q̄ ſteti corā te dñe: orās dominū p puero iſto. Lectio .iiii. Oraui ⁊ dedit mihi dominus petitionē meā: quā poſtulaui eū. Idcirco ⁊ ego cōmodaui eū dño: oīb⁹ dieb⁹ vite ei⁹ q̄b⁹ fuerit accōmodat⁹ domino. Lctō .v. Adorauit itaq; anna: et ait. Exultauit cor meū i domino: ⁊ exaltatū eſt cornu meū in deo meo. Dilatatū eſt os meū ſuper inimicos meos: q2 letata ſum in ſalutari tuo. Lectio ſexta. Nō eſt ſctūs vt ē dñs: neq; eni eſt ali⁹ extra te: ⁊ non eſt fortis ſicut de⁹ noſter. Nolite multiplicare loq̄ ſublimia: gloriantes. Lec. per hebdoma.

Et abiit helcana in domū ſuā: i ramatha. Puer autē ſamuel erat miniſter i ↄſpectu dñi ante faciē heli ſacerdotis. Porro filii heli: filii belial erāt neſciētes dñm: neq; officiū ſacerdotii ad pplm. Quicūq; aūt imolabat victimas: veniebat puer ſacerdotis dū coquerētur carnes: ⁊ habebat fuſcinulā tridētē i manu ſua. Et mittebat eā i lebetē: vł in caldariā: aut i ollā: ſiue i cacabū: ⁊ oē qḋ leuabat fuſcinula tollebat ſacerdos ſibi. Sic faciebāt filii heli: vniuerſo iſraeli veniēti i ſilo. Et anteq̄ adolerēt adipē veniebat puer ſacerdotis: ⁊ dicebat immolāti. Da michi carnē vt coquā ſacerdoti: non eni accipiā a te carnem 1. reg. 2.

coctā:ſed crudā. Dicebatqꝫ illi immolans. Incēdatur pꝛimū iuxta moꝛē adeps hodie:⁊ tolle tibi q̄tūcūqꝫ deſiderat aīa tua. Qui reſpōdit. Nequaq̄. Nunc eīn dabis:alioq̄n tollā vi. Erat aūt pctm̄ puerorꝝ grāde nimis coꝛā dn̄o:qꝛ detrahebāt hoīes a ſacrificio dn̄i. ❡ Dominica .2.

1.reg.2. Samuel autē miniſtrabat ante faciem dn̄i: Re.i. puer accinctꝰ ephot lineo/⁊ tunicam paruā faciebat ei mater ſua:quā afferebat ſtatutis diebus aſcendēs cum viro ſuo vt immolaret hoſtiā ſolēnem. R.ii.

Et benedixit heli helcane: et vxoꝛi eius. Dixitqꝫ ei. Reddat tibi deꝰ ſemē de muliere hac/ꝓ fenoꝛe qđ ꝯmodaſti dn̄o. Et abierunt in locum ſuū. Re.iii.

Viſitauit aūt dn̄s annā/⁊ ꝯcepit et ꝑperit tres filios ⁊ duas filias. Et magnificatꝰ eſt puer ſamuel nimis ante dn̄m. Re.4.

Heli aūt erat ſenex valde:⁊ audiebat oīa q̄ faciebāt filii eius vniuerſo iſraeli:et quomō doꝛmiebāt cū mulieribꝰ: q̄ obſeruabāt ad hoſtiū tabernacli. R.5.

Dixit aūt heli filiis ſuis. Quare res facitis huiuſcemōi quas ego audio/res peſſimas ab oī ꝓpulo? Nolite filii facere hoc: nō eīn ē bona fama quā ego audio vt trāſgredi faciat pplꝫ dn̄i

Si peccauerit vir ī virū: R.vi. placari poteſt ei deꝰ. Si autem peccauerit ī dn̄z: q̄s oꝛabit pꝛo eo? Et nō audierunt vocē pr̄is ſui:qꝛ deꝰ voluit eos occidere.

❡ Lectio per hebdomadam.

Puer autē ſamuel ꝓficiebat atqꝫ creſcebat:⁊ placebat tā deo q̄ hominibꝰ. Factū eſt ergo die quadā: heli iacebat in lecto ſuo:⁊ oculi eius caligauerāt:nec videre poterat lucernam domini anteq̄ extingueretur. Samuel autē doꝛmiebat ī tēplo:vbi erat arca dei. Et vocauit dn̄s ſamuelē. Qui reſpondēs ait. Ecce ego. Currēs ergo ad heli:dixit. Ecce ego:vocaſti enim me. Qui dixit. Nō vocaui te fili:reuertere ⁊ doꝛmi. Abiit ſamuel ⁊ doꝛmiuit. Et adiecit dn̄s rurſum vocare eū. Cōſurgēſqꝫ ſamuel abiit ad heli:et dixit. Ecce ego:vocaſti enim me. Qui rn̄dit. Nō vocaui te fili mi reuertere ⁊ doꝛmi. ❡ Do.3.R.i.

Porro ſamuel nondū ſciebat dominū: neqꝫ reuelatus ei fuerat ſermo domini. Et adiecit dominus: et vocauit adhuc ſamuel tertio. Qui conſurgens abiit ad heli: et ait. Ecce ego:quia vocaſti me. R.ii.

Intellexit ergo heli qꝛ dn̄s vocaſſet puerū: et ait ad ſamuelē. Vade et doꝛmi: et ſi deinceps te vocauerit dices. Loquere dn̄e: qꝛ audit ſeruus tuus. Lectio.iii.

Abiit ergo ſamuel et doꝛmiuit in loco ſuo. Venit autem dominꝰ et ſtetit: et vocauit ſicut vocauerat ſecūdo. Samuel ſamuel. Et ait ſamuel. Loquere dn̄e:qꝛ audit ſeruus tuꝰ. Re.iiii.

Et dixit dominus ad ſamuel. Ecce ego facio vbū in iſrael/ qđ quicūqꝫ audierit: tinnient ambe aures eius. Lec. v.

In die illa ſuſcitabo aduerſum heli oīa q̄ locutꝰ ſum ſuper domū eius. Incipiā et ꝯplebo. Pꝛedixi enim ei ꝙ iudicaturus L. vi. eſſem domum eius in eternuꝫ pꝛopter iniquitatem: eo ꝙ nouerat indigne agere filios ſuos: et non coꝛripuerit eos. Idcirco iuraui domui heli ꝙ nō expietur iniquitas domꝰ eius victimis ⁊ muneribꝰ vſqꝫ in eternum. ¶ Lec per hebdo.

Doꝛmiuit autem ſamuel vſqꝫ mane: aperuitqꝫ hoſtia domus domini. Et ſamuel timebat indicare viſionē heli. Vocauit ergo heli ſamuelem ⁊ dixit. Samuel fili mi. Qui reſpondens ait. Pꝛeſto ſum. Et interrogauit eū. Quis ē ſermo quē locutus eſt dñs ad te? Oꝛo te ne celaueris a me. Hec faciat tibi deus et hec addat: ſi abſconderis a me ſermonē ex his omnibꝰ verbis que dicta ſunt tibi. Indicauitqꝫ ei ſamuel vniuerſos ſermones: ⁊ nō abſcondit ab eo. Et ille reſpōdit. Dominꝰ eſt. Qđ bonū eſt in oculis ſuis faciat. Creuit aūt ſamuel: ⁊ dñs erat cum eo: et nō cecidit ex oībꝰ verbis eiꝰ in terram. Et cognouit vniuerſus iſrl' a dan vſqꝫ berſabee: ꝙ fidelis ſamuel ꝓpheta eſſet dñi. Et addidit dominus vt appareret in ſilo: qm̄ reuelatus fuerat dñs ſamueli in ſilo: iuxta verbū dñi. Et euenit ſermo ſamuelis vniuerſo iſraeli. Tu. ¶ Do. 4. Lectio. i.

Et factuꝫ eſt ī diebꝰ illis: 2 reg. 4 conuenerūt philiſtiim in pugnam. Egreſſuſqꝫ eſt iſrael obuiam philiſtiim in pꝛelium: et caſtrametatus eſt iuxta lapidem adiutoꝛii. Lectio ſcđa.

Poꝛro philiſtiim venerunt ī affec: ⁊ inſtruxerūt aciē contra iſrael. Initoqꝫ certamīe terga vertit iſrael philiſteis: ⁊ ceſa ſūt ī illo certamīe paſſim ꝑ agros/ quaſi quatuoꝛ milia viroꝝ: ⁊ reuerſus eſt ppl's ad caſtra. Lc. iii.

Dixeruntqꝫ maioꝛes natu de iſrl'. Quare ꝑcuſſit nos hodie dñs coꝛā philiſteis? Afferamꝰ de ſilo arcā federis dñi: ⁊ veniat in medio nr̄i vt ſaluet nos de manibus inimicoꝝ nr̄oꝝ. Lc. 4.

Miſit ergo populꝰ ī ſilo: ⁊ tulerunt arcā federis dñi exercituū ſedentis ſuper cherubī. Erātqꝫ duo filii heli cum arca federis domini ophni et phinees. L. v.

Cūqꝫ ꝑueniſſet arca federis dñi ī caſtra: vociferatus eſt oīs iſrael clamoꝛe grādi: ⁊ ꝯſonuit terra a voce clamoꝛis coꝝ. Et audientes philiſtei vocem clamoꝛis coꝝ: dixerunt. Quenam hec vox eſt clamoꝛis magni: in caſtris hebꝛeoꝛum? Lectio. vi.

Et cognouerūt ꝙ arca domini veniſſet in caſtra. Timuerunt autē philiſtei: dicentes. Venit deus in caſtra: et ingemuerūt dicẽtes. Ve nobis. Nõ eñ fuit tanta exultatio heri et nudiuſtertius. ¶ Lectio per hebdo.

1.reg.4 Ve nobis: ꝗs nos ſaluabit de manu deoꝝ ſublimiũ iſtoꝝ? Iſti ſũt ꝗ ꝑcuſſerũt egyptũ omni plaga ĩ deſerto. Cõfortamini ⁊ eſtote viri philiſtii: ne ſeruiatis hebꝛeis ſicut ⁊ illi ſeruierũt nobis. Cõfortamini ⁊ bellate. Pugnauerunt igit̃ ⁊ ceſ⁹ ẽ iſrael: ⁊ fugit vnuſquiſq; ĩ tabernaculũ ſuũ. Et fctã eſt plaga magna nimis. Et ceciderũt de iſrael trigita milia ꝑditũ: ⁊ arca domini capta eſt. Duoq; filii heli mortui ſunt: ophni ⁊ phinees. Currẽs autẽ vir de bẽiamin ex acie venit in ſilo in illa die/ ſciſſa veſte ⁊ conſperſus puluere caput. Cũq; ille veniſſet: heli ſedebat ſuper ſellam contra viam ſpectans. Erat autem cor eius pauens ꝓ arca domini. ¶ Do. v. Lec. i.

1.reg.4 Vir autẽ ille poſtꝙ̃ ĩgreſſus eſt nũciauit vrbi: et vlulauit oĩs ciuitas. Feſtinãs autẽ venit ad heli: et nunciauit ei. Dixit autẽ heli ad nunciũ. Quid actũ eſt fili mi? Lec. ii. At ille. Fugit inquit iſrael: ⁊ ruina magna facta eſt in populo: inſuper et duo filii tui mortui ſunt ophni et phinees: et arca dei capta eſt. Lectio. iii. Cumq; ille nominaſſet arcam dei: cecidit de ſella retrorſum iuxta oſtium: et fractis ceruicibus expirauit. Lectio quarta.

Philiſtiĩ aũt venerũt ⁊ tulerũt arcã dei: et aſportauerunt eã a lapide adiutorii in azotũ. Lc. v. Tulerunt autẽ philiſtiĩ arcã dei ⁊ intulerũt eã ĩ tẽplũ dagõ. Et ſtatuerũt eã iuxta dagõ. L. vi. Cumq; ſurrexiſſent manẽ altera die azotii: ecce dagon iacebat pronus in terra ante arcã domini. ¶ Lectio per hebdo.

Et tulerũt dagon: ⁊ reſtituerũt eũ ĩ locũ ſuũ. Rurſumq; mane die altera cõſurgẽtes/ inuenerũt dagõ iacẽtẽ ſup faciẽ ſuã ĩ terra corã arca dñi. Caput autẽ dagõ/ ⁊ due palme manuũ ei⁹ abſciſſe erãt ſuper limẽ. Porro dagõ trũc⁹ ſolus remãſerat in loco ſuo. Propter hanc cauſam nõ calcant ſacerdotes dagõ: ⁊ oẽs ꝗ ingrediũt tẽplũ ei⁹ ſup limẽ dagõ ĩ azoto vſq; ĩ hodiernũ diẽ. Do. 6. L. i.

Aggrauata eſt aũt man⁹ dñi ſuper azotios ⁊ demolitus eſt eos: ⁊ percuſſit in ſecretiori parte natiũ azotum. L. ii. Videntes autẽ azotii huiuſcemodi plagã dixerunt. Nõ maneat arca dei iſrael apud nos: qm̃ dura eſt manus eius ſuper nos/ ⁊ ſup dagõ deũ nr̃m. L. iii. Congregauerũt aũt oẽs ſatrapas philiſtinoꝝ ad ſe: ⁊ dixerũt eis. Qd faciem⁹ de arca dei iſrl'? L. 4.

Et circũdederũt arcã dei iſrael. Illis autẽ circũducentib⁹ arcã fiebat man⁹ ſup ſingulas ciuitates interfectionis magne nimis. Lectõ. v.

Et percutiebat viros vniuſcuiuſqꝫ ciuitatis:a paruo vſqꝫ ad maiorē:et cōputreſcebant ꝓminētes extales eorū. ¶ Lu.x.6.

Miſerūt aūt arcā dei ī acharō. Cūqꝫ veniſſet arca dei ī acharō exclamauerūt acharonite dicētes. Adduxerunt ad nos arcā dei iſrael:vt interficiat nos et oēm pplm nřm. ¶ Lec.v hebd.

Miſerunt itaqꝫ ⁊ congregauerūt omnes ſatrapas philiſtinorū. Qui dixerūt. Dimitte arcā dei iſrael ⁊ reuertať in locū ſuū:⁊ nō iterficiat nos cū populo nřo. Fiebat aūt pauor mortis ī ſingulis vrbibꝰ: et grauiſſima manus domini. Viri quoqꝫ q̄ mortui nō fuerāt: percutiebātur in ſecretiori pte natiū. Et aſcēdebat vlulatus vniuſcuiuſqꝫ ciuitatis in celū. Fuit ergo arca domini ī regione philiſtinorū ſeptē menſibꝰ.

¶ Sequūtur ľe de beata virǵ. ſuperius ꝯnominate. An. Beata dei genitrix maria:virgo perpetua: tēplū domini: ſacrariū ſpiritꝰ ſancti: ſola ſine exēplo placuiſti dn̄o ieſu chriſto:ora ꝓ populo:interueni pro clero:intercede ꝓ deuoto feminco ſexu. An. Aue regina celorū: aue domina angelorū:ſalue radix ſancta: ex qua mundo lux eſt orta: aue glorioſa ſuper oēs ſpecioſa:vale valde decora: et ꝓ nobis ſemper xp̄m exora. An. [illegible]lma redēptoris mater que peruia celi porta manes ⁊ ſtella maris: ſuccurre cadenti ſurgere qui curat populo:tu q̄ genuiſti natura mirante tuū ſanctū genitorē:virgo prius ac poſterius gabrielis ab ore ſumens illud aue peccatorū miſerere. An. Specioſa facta es et ſuauis: in delicijs virginitatis ſctā dei genitrix:quā videntes filie ſion vernantem ī floribus roſarum ⁊ lilijs cōuallium: beatiſſimā predicauerunt ⁊ regine laudauerunt eam.

¶ Litera dominicalis. A.3.kal.auguſti tota dicitur hiſto. In principio. ⁊ mēo.tm̄ de marty. In laud.oēs ān de dn̄r. Fer.2.6.et cap.de cōme.⁊ mēo.de ſanctis:⁊ ẜ.fer.pretermittātur. ¶ Dominica.2.de traſfigu.dn̄i minus dup.mēo.de dominica:⁊ de tri. ſub ſilen.et nulla pcel. Miſſa do.dicit in cap.cū memo.de tri.2. veſ.erunt de noie ieſu:⁊ mēo. de do.ſub ſilē. et poſtea ſolē. mēo. de tranſfi.do.⁊ nichil de ſanctis. Fer.2.de ſolēnitate nois ieſu: minus dup.⁊ octa.cū reg.cho.et nichil de ſancto donato. Ad.2. veſ.nichil de marty. Fer.3.⁊.4.de ſerui.octa.et memo.de ſctis. Miſ.de octa.dicitur poſt.3.et miſſa de vigi.poſt.6.vtraqꝫ ad ꝑncipale altare. Do.3.de ſancto hippolyto.ix.lec. Ad.1.veſ.mēo.de octa.nominis ieſu:de octa.ſancti laurētij:de do.de tri.⁊ pcel. In introitu chori dicit an.de ſ.maria:niſi aliqua do.debeat differri:

tunc nulla fiet mēo.de do.nec de tri,neqꝫ ꝓceſ.meḋ.l'c.de nomīe
ieſu. Nonū ℟.a duobꝰ cātetur. Miſ.do.dꝫ i cp̄.⁊ mēo.de tri.tm̄.
Scd̄e veſ.erūt de octa.⁊ mēo.de ſctō hippolyto:de.ſ.euſebio:de
octa.ſcti laurē.et de do. Fer.2.de octa.ix.l'c. Inui.trip̄. oīa ſicut
in.1.die ꝑter lec.⁊ meḋ.l'c.de ſctō euſebio:⁊ tm̄ mēo. de octa.ſcti
lau.Miſſa de octa.nois ieſu: poſt.3.dꝫ. Miſſa de vigi. poſt.6.dꝫ
vtraqꝫ ad principale altare.Feria.3.de aſſump.Ad.1.veſ.ſolen.
memo.de oc.nois ieſu tm̄. Miſſa de octa.ſcti laurē.dꝫ in cp̄.i.5.
fer.¶ Do.4.ſerui.de oc.Ad.1.veſ.mēo.de do.⁊ de tri.⁊ ꝓceſ.In
redeūdo.ān. Saluator Ad mat.mēo.de do.⁊ de tri.Miſſa do.dꝫ i
cp̄.et i ſumma miſſa nulla mēo.Fer.6.⁊ ſab.de ꝯme. ¶ Et nota
ꝙ l'c.⁊ ſequētie de ꝯme.btē ma.dn̄r eodē oꝛḋ. ſicut āte oc.aſſūpt.
Eodē modo fiat poſt octa. nati. ¶ Dn̄ica.5.de ſerui.do.memo.
et meḋ.l'c.de ſctō ruffo.Scd̄e veſ.erunt de.ſ.augu.⁊ mēo.de do.
ſub ſilen.deinde mēo.de ſctō hermete ſolē.Fer.4.5.⁊ ſab.de cō
memo.Fer.6.de ſctō egidio:⁊ meḋ.l'c.de.ſ.priſco:cum ℣.⁊ ℟.de
B noc.vnius mar.¶ Litera dn̄icalis. B.Pridie kal' auguſti tota
cātetur hiſto. In principio.et mēo.tm̄ de.ſ.germano. In laud.
oēs āe dn̄r.Fer.3.5.⁊.6.de cōme.Sab.de tranſfigu.minus dup̄.
¶ Do.2.de ſolēnitate nominis ieſu:maius dup̄.Ad.1.veſ.mēo.
de do.et de tri.ſub ſilen.niſi aliqua do.debeat differri:tūc nulla
memo.de do.neqꝫ de trini.⁊ poſtea fiat ſolē.memo.de tranſfigu.
Miſſa do.dꝫ in cap̄.infra octa. Feria.2.et.3.de ſerui.oct.⁊ mēo.
de ſanctis. Miſſa de vigi. ſancti laurē.dꝫ poſt.6.ad principale
altare.Sab.de ſancto hippolyto.ix.l'c.ꝓpter octa.meḋ.l'c.de nomine
ieſu.¶ Do.3.de octa.ix.l'c.Inuita.trip̄.Ad.1.veſ.q̄ erunt
de octa.fiat memo.de ſancto hippolyto:de ſancto euſebio:⁊ de
ſancto laurentio:de do.de trini.⁊ ꝓceſ.Ad matu.meḋ.l'.de ſctō
euſebio. Miſſa do. dꝫ in cap̄.per hebdo. Miſſa de vigi.aſſump.
dicit̄ in cap̄.cū memo.de.ſ.euſebio:et de ſancto laurē.et ad altā
miſſam fiat memo.de do.et de trini.Ad.1.veſ.de aſſumptio.fiat
memo.de do.ſub ſilen.et poſtea de octa.nominis ieſu ſolēniter.
¶ Do.4.de ſerui.octa.Ad.1.veſ.fiat memo.de do.de tri.⁊ ꝓceſ.
In redeūdo.ān.Saluator.Miſſa do.dꝫ in cap̄.Fer.5.6.⁊ ſab.de
cōme.et ℟.fer.ꝑtermittātur.¶ Nota ꝙ l'c.et ſequē.de cōme.b.
marie dn̄r eodē ordine ſicut ante octa.¶ Do.5.de ſancto augu.
Ad.1.veſ.fiat memo.ſub ſilen.de ſancto:de do.de trini.⁊ nulla
ꝓceſ.Miſſa do.dꝫ in cap̄.Scd̄e veſpe.erunt de ſancto auguſti.et
memo.ſub ſilē.de do.deinde ſolē.memo.de ſancto ioh̄.et de ſctā
ſabina.Fer.5.de ſctō egidio:⁊ meḋ.l'.de ſctō priſco:cū ℣.⁊ ℟.de

ſcđo noc. vnius mar. Feria.4.6.⁊ ſab.de cõme. ¶ Litera dominicalis C. Pꝛimo die auguſti totũ ſerui.de ſancto petro. Ad.1. C
veſpe.memo.de marty. et inchoatur hiſto. In pꝛincipio. cum memo.de trini.⁊ ꝓceſ.et hiſto.cantetur per hebdo.ſcʒ in.2.4.et 5.fer.et tunc nichil fiet de ſanctis ibidẽ cõtingen.niſi memo.ad veſ.et ad matu.de ſctã ma. In.2.fer.dʒ miſ.do. Fer.4.epiſtola ⁊ euãge.eiuſdẽ fer. Fer.5.miſ. Salus populi. ¶ Nota ꝙ feſtũ ſcti petri nõ debet differri ꝓpter hiſto.inchoandã: vt patet expꝛeſſe in magna rubꝛi. Fer.6.de trãſfigu.dñi.minus dup.et nichil de marty. Sab.de ſolẽ.nominis ieſu. Ad.1.veſp.que erunt de noie ieſu fiat ſolen.memo.de tranſfigura.tantum. ¶ Dñica ſcđa de ſerui.octa.nominis ieſu. Ad ꝓmas veſ.fiat memo.de do.de tri. ſub ſilen.et nulla ꝓceſ. Ad matu.tm̃ memo.de mar.de do.et de trinita. Miſ.de do.dʒ in cap. Feria.2.de ſerui.octa.⁊ memo.de ſancto. Miſſa de vigi.dicitur poſt.6.⁊ memo.de.ſ.romano tm̃. Fer.6.de ſctõ hippolyto.ix.lc.et me.lc.de nomie ieſu.tres.1.l. de cõi plurimoꝛũ mar.3.vlt.lc.de ꝓpꝛietate ſanctoꝝ:⁊ memo.de octa.nominis ieſu:et de octa.ſcti laurẽ. Scđe veſ.erũt de octa. et memo.de ſctis:et de octa.ſ.laurẽ. Ad mat.međ.lc.de.ſ.euſeb. Miſſa de vigi aſſump.poſt.6.⁊ ad ſummũ altare: mẽo.de ſctõ: et de octa.ſcti laurẽ. ¶ Do.3.feſ.aſſump. Ad.1.veſ.memo.de do. et de tri.ſub ſilentio niſi aliqua do.debeat differri:⁊ poſtea ſolẽ. memo.de oc.nois ieſu. Miſ.do.dʒ i cp̃.infra hebđ. ¶ Do.4.to. ſerui.de oc. Ad.1.veſ.memo.de mar.de do.et de trini.⁊ ꝓceſ. In redeũdo.ãn. Saluatoꝛ. V. Exultent iuſti. cũ miſ.do.i cp̃. Fe.4.5. ⁊.6.de ꝯme. ¶ No.ꝙ lc.de cõme.veſ.ma.et ſequẽ.dñr eodẽ oꝛdine ſicut ante oc. ¶ Lr̃a do. D. Scđa die augu.cãtetur hiſ. Ad.1. D
veſ.q̃ erunt de do.memo.de.ſ.petro:de.ſ.ſtepha.de tri.⁊ ꝓceſ. Ad mat.ix.lc.⁊ međ.lc.de.ſ.ſtepha.et to.cãtet hiſ.i vig.ſ.bartho.qꝛ illi ſancti nõ habent ꝓpꝛias lc. In lau.oẽs ãe. Fe.3.⁊.4.dʒ ꝯm. Fer.5.de tranſfigura.dñi:minus dup.et nichil de ſanctis. Scđe veſ.erũt de noie ieſu:et ſolẽ.memo.de trãſfig. Fe.6.đ noie ieſu. ¶ Do.2.de ſerui.oc. Ad.1.veſ.mẽo.de ſctõ:de do.⁊ de tri.et ꝓc. Ad matu.ſerui.de oc.⁊ tm̃ mẽo.de.ſ.romano:de do.et de trini. Miſſa de vig.dʒ i cp̃. Miſſa do.dʒ i cap.in.3.fer. Fe.5.de.ſ.hippol. ix.lc.⁊ međ.lc.de no.ieſu:et tm̃ memo.de oc.ſ.laurẽ. Fe.6.de oc. no.ieſu.ix.lc.inui.3. Ad.1.veſ.memo.de.ſ.hippoly.de.ſ.euſeb.et de.ſ.lau. Ad mat.međ.l.de.ſ.euſeb. Miſſa de oc.poſt.3.dʒ:⁊ nulla mẽo. Miſſa đ vigi.poſt.6.cãtet:vtraqꝫ ad ſũmũ alta.⁊.2.mẽo.tm̃. Ad veſ.q̃ erũt đ aſſũp.ſol.mẽo.de oc.no.ieſu tm̃. ¶ Do.3.de ſerui.

octa. Ad.1.veſ.mēo.de do.⁊ de tri.ſub ſilē.niſi aliqua do.debeat
differ.tunc nulla fiat mēo.neqꝫ ꝑceſ. Ad matu.mēo.de octa.ſcti
lau.de do.⁊ de tri.miſ.do.dꝫ in cꝑ. Fer.2.de ſerui.octa.añ.ſuꝑ cā.
Bñdꝰ.Uirgo pꝛudentiſſ.⁊ miſ.de octa.ſ.lau.dicit̃ i cꝑ.et nulla
mēo.ad altā miſ.eodē die añ.ſuꝑ Magt.Qualis eſt dilectus.
¶ Do.4.to.cātetur hiſto.Ad.1.veſ.ꝙ erūt de oct.mēo.de mar.de
do.et de tri.⁊ ꝑceſ.In redeūdo.añ.Saluatoꝛ.℣.Exultēt iuſti.ad
matu.tm̄ mēo.de mar.⁊ de tri.2.veſ.erūt de apo.⁊ memo.de do.
ſub ſilen.⁊ poſtea ſolē.memo.de.ſ.audoeno.Fer.3.4.⁊.5.de ꝯme.
E ¶ Litera do.E 3.die augu.to.cātetur hiſto.In ꝑnci.⁊ feſ.ſancti
ſtephani differatur i craſti.In lau.oēs añ.Fer.2.de.ſ.ſtepha.ix.
lc.Fe.3.de cōme.btē ma.⁊ mēo.de ſctō.Fer.4.de trāſfigura.do.
minꝰ dup.et nichil de ſanctis.2.veſ.erūt de feſ.nois ieſu:⁊ ſolē.
memo.de trāſfigura.Fer.5.de noie ieſu:maius dup.⁊ nichil de
ſctis.Fer.6.et ſab.de ſerui.oct.In ſab.miſ.de vig.dꝫ poſt.6.ad
ſummū altare:⁊ mēo.d ſctō.¶ Do.2.de.ſ.laurē.Ad.1.veſ.mēo.
de noie ieſu:de do.de tri.⁊ ꝑceſ.miſ.do.dꝫ in cꝑ.Scđe veſp.erunt
de.ſ.laurē.⁊ mēo.de noie ieſu:de mar.⁊ d do.Fer.4.de.ſ.hippoly.
ix.lc.iii.1.lc.de cōi.tres međ.lc.de octa.nomīs ieſu.iii.vlti.lc.de
ꝓpꝛietate ſanctoꝝ:⁊ memo.de vtriſqꝫ octa.Scđe veſ.erūt de oc.
cū memo.de.ſ.hippoly.et euſebio ⁊ de.ſ.lauren.Fer.5.de octa.
no.ieſu.inui.3.⁊ međ.l.de ſctō euſeb.⁊ memo.de ſancto lauren.
miſ.de octa.poſt.iii.dꝫ ⁊ nulla mēo.miſ.de vigilia poſt.6.dꝫ ⁊.2.
mēo.vtraqꝫ ad ſummū altare.Fe.6.de aſſump.Ad.1.veſ.ſolen.
mēo.de octa.no.ieſu.¶ Do.3.de ſerui.oc.Ad.1.veſ.mēo.de ſācto
lau.de do.de tri.⁊ pc.fiat:niſi aliq̄ do.debeat differri:tūc nulla
mēo.neqꝫ pc.In redeūdo ā.Saluatoꝛ miſ.de oc.ſ.lau.dꝫ in cꝑ.
Ad ſummā miſ.mēo.de do.⁊ de triñ.tm̄:⁊ miſ.do.i cꝑ.dꝫ i vig.ſ.
bartholo.¶ Do.4.de.ſ.bartho.Ad.1.veſ.mēo.de ſctō.de do.et
de trini.ſub ſilē.nulla pc.fiat:⁊ miſ.do.dꝫ i cꝑ.i do.cū mēo.de.ſ.
et de trini.Ad.2.veſ.memo.de do.ſub ſilē.Deinde ſolē.memo.
de ꝯme.Fer.2.3.et ſab.de cōme.¶ Litera do.D.4.die auguſti
D tota cātet hiſto.In ꝑnci.Ad.1.veſ.mēo.de.ſ.ſtepha.de trinita.⁊
pc.In lau.oēs añ de dñe ⁊ ℟.fe.ꝑtermittūtur.Fe.2.de ꝯ.b.ma.
Fer.3.de trāſfi.do.minꝰ dup.Fe.4.de nomine ieſu.Ad.1.veſ.
ꝙ erunt de no.ieſu.ſolē.mēo.de trāſfi.Fe.5.⁊.6.de octa.⁊ memo.
de ſctis:miſ.de vigi.ſ.laurē.dꝫ poſt.6.ad ſummū altare:⁊ mēo.
de ſancta.¶ Do.2.de ſerui.oct.nominis ieſu.Ad.1.veſ.memo.
de.ſ.tybur.de ſctō laurē.de do.et de trini.miſ.do.dꝫ in cꝑ.cum
mēo.de trini.Fer.3.de.ſ.hippolyto.ix.l.međ.lc.de oct.nois ieſu

et mēo.de ſancto laurē. Fer.4.de oc.no.ieſu:inuitat.3.Ad.1.veſ.
memo de ſancto hippol.de ſancto euſeb.de.ſ.laurē. miſ.de oct.
poſt.3.dʒ:⁊ nulla mēo.miſ.de vigi. poſt.6.dʒ. ⁊.2. mēo. ⁊ vtraqȝ
miſ.ad ſūmū altare.Fer.5.de aſſup.ad.1.veſ.ſolē.mēo.de oc.no.
ieſu.¶ Do.3.de ſeruit.octa.ad.1.veſ.memo.de ſancto;de do. de
trinit.⁊ proceſ. In redeundo.ā. Saluator.miſ.do.dʒ in cp̄.cum
mēo.de trini.tantū.Ad altam miſ.mēo.de.ſ.⁊ de oibus ſanctis.
¶ Do.4.de do.ad.1.veſpe.q̄ erunt de aplo mēo.de do.de trinita.
ſub ſilē.⁊ nulla pce. Scd̄e.veſ.erūt de do.⁊ mēo.de ꝯmēo.Fe.2.3
⁊ ſab.de ꝯme.¶ Litera do.G.4.kl. aug.inchoetur hiſt:memo.⁊
medie lc.de mar. In lau.oēs āe dicūtur.Fer.2.3.⁊ ſab. de ꝯme.
¶ Do.2.de do.mēo.⁊ med.lec.de ſancto.Ad.2.veſpe.mēo.de do.
ſub ſilen.⁊ nihil d ſanctis.Fe.2.de trāſfi.minus dup.Ad.2.veſ.
que erunt de no.ieſu;ſolē.memo.de transfi.Fe.3.de no.ieſu ma.
ius dupl.Feria.4.⁊.5.de ſerui.oc.⁊ mēo.de ſanctis.miſ.de vigi
lia.ſ.laurē.poſt.6.dʒ ad pricipale altare ⁊ miſ.oc.poſt.3.¶ Do.
3.de ſerui.oct.no.ieſu.ix.lec.⁊ tantum mēo.de oc.ſ.lauren.de do.
⁊ de tri.Miſ.do.dicitur in cp̄.Scd̄e veſpe.erūt de.ſ.hippolyto:
⁊ mēo.de octa.no.ieſu:⁊ de ſancto laurēt. ⁊ de do. Feria.2. de.ſ.
hippolyto.ix.lec.medie lec.de octa.no.ieſu:et tm̄ memo. de oct.
ſ.lauren.ad vtraſqȝ veſ.ad matut.⁊ ad miſ.Fer.3.de octa.no.ie
ſu inuit.3.Ad.1.veſp.q̄ erunt de oc.mēo.de ſancto hippolyto:d
ſctō euſeb.de octa.ſ.lauren.Ad matut.med.lec.de ſancto euſeb.
Miſ.de vigi.b.ma.poſt.6.dʒ ad principale altare:⁊.2.mēo.Fer.
4.de aſſump.ad.1.veſpe.ſolē.memo.de octa.no.ieſu:⁊ nihil de
ſancto lauren.¶ Do.4.de ſeruit.oc.ad.1.veſpe.memo.de.ſ.de do.
de trini.⁊ pceſ.In redeūdo.ā. Saluator.Ad mat.mēo.de do.⁊ de
trinit.Miſſa do.dʒ in cp̄.Sab.de ſancta maria.¶ Do.5.tota cā
tetur hiſto.⁊ R̸.fer.pretermittunt.Fer.2.5.⁊.6.de ꝯme.In ſab.
fiant medie lec.de ſancto priſco:cū a.⁊ R̸.de.2.noc.vni9 mart.

¶ Do.1.poſt.5.kl.aug.ad veſp.
ā.Bnd.h.ipm.cp̄.Bndict9 de9
R̸ Gyri celi.hy9. O lux beata.
v. Veſpertinaoro.ān.Ois ſapientia a dn̄o deo eſt:et cum illo fuit ſemp et eſt an̄ euū.cant.
Magt.Ape ſcdm.ae ſeruicit hiſ.
In pncipio.q̄dia durat lr. cāt.
Magt.in ſab.vel ad mēo.de do.
cum de aliquo feſ.ix.lc.fiat lec

tiitium.ān.Sapientia edificauit ſibi domū:excidit colūnas
ſeptem:ſubdidit ſibi gētes:ſuperborūqȝ ⁊ ſublimiū colla pro
pria virtute calcauit.cant.Magnificat.ā. Sapiētia clamitat
i plateis:ſi qs diligit ſapiētiā
ad me declinet et eā inueniet:et
eā dum inuenerit beatus eſt ſi
tenuerit illam.cāt.Magt.an.

Dn̄s poſſedit me ab initio via
rum ſuarum anteq̄ quicq̄ face
ret a pꝛincipio : necdū erāt abyſ
ſi et ego parturiebar: quādo p̄
parabat celos aderā cum eo cō
ponens oīa. cant. Mḡt. ā. Ego
in altiſſimis habito: ⁊ thꝛonus
meus in colūna nubis. cā. Ma
gnificat. ād mat. Inuit. Laude
mus ieſum xp̄m. Hac die inci
piat liber ſapiētie ⁊ legat vſq̄
ad. i. do. poſt. v. kal. ſeptēb. l'c. i.
Eccl. i. Omnis ſapiētia a dn̄o deo
eſt: ⁊ cuꝫ illo fuit ſemper/
et eſt ante euum. Arenā mariſ:
⁊ pluuie guttas: ⁊ dies ſecli: q̄s
dinumerauit? Altitudinem ce
li et latitudinē terre ⁊ pꝛofun
dum abyſſi quis dimenſus eſt?
Sapientiam dei p̄cedentē oīa:
q̄s inueſtigauit? Pꝛioꝛ oīꝫ crea
ta eſt ſapientia: ⁊ itellectꝰ pꝛu
2 dētie ab euo. R. In pꝛincipio
deꝰ anteq̄ terrā faceret/ pꝛiuſq̄
abyſſos cōſtitueret/ p̄uſq̄ p̄du
ceret fōtes aq̄ꝝ/ anq̄ mōtes col
locarēt/ añ oēs colles gn̄auit
me dn̄s. V. Qn̄ p̄parabat celos
aderā cū eo cūcta cōponēs. Añ. l'. 2
Fons ſapiētie v̄bū dei i excel
ſis: et ingreſſus illiꝰ mandata
eterna. Radix ſapientie cui re
uelata eſt? ⁊ aſtutias illiꝰ quis
agnouit? Diſciplina ſapiētie
cui reuelata eſt ⁊ manifeſtata?
et multiplicationē ingreſſus il
3 lius q̄s intellexit? R. Gyꝛū ce
li circuiui ſola: et in fluctibus
maris ambulaui: i oī gēte ⁊ in
oī pp̄lo p̄matū tenui. Supboꝝ
et ſublimiuꝫ colla pꝛopꝛia vir
tute calcaui. V. Ego in altiſſi
mis habito: ⁊ thꝛonus meus i
colūna nubis. Superbo. l'. iii.
Unus eſt altiſſimꝰ et creatoꝛ
oīm op̄s rex metuēdus nimis:
ſedēs ſup thꝛonū illius ⁊ domi
nās deꝰ. Ipſe creauit illam in
ſpiritu ſancto: ⁊ vidit et dinu
merauit ⁊ menſus eſt: et effudit
illam ſuper oīa opa ſua. Et ſu
per omnē carnē ſcd̄m datū ſu
um: ⁊ pꝛebet illā diligētibꝰ ſe.
R. Emitte dn̄e ſapiētiā de ſede
magnitudinis tue. Ut mecum
ſit ⁊ mecū laboꝛet: vt ſciā quid
acceptum ſit coꝛā te. Omni tē
poꝛe. V. Da mihi dn̄e ſediū tua
rum aſſiſtricem ſapiētiam. Ut
mecū. Gloꝛia. Oī tem. l'cō. iiii.
Timoꝛ dn̄i gl'ia ⁊ gl'iatio: ⁊ co
rona exultationis. Timoꝛ dn̄i
delectabit coꝛ: ⁊ dabit letitiā et
gaudiū in longitudinē dieruꝫ.
Timēti dn̄m bene erit i extre
mis: ⁊ in die defunctiōis ſue be
nedicet. Dilectio dei honoꝛabi
lis ſapiētia. Quibꝰ aūt appa
ruerit in viſu/ diligunt eā i vi
ſione: ⁊ in agnitione magnali
um ſuoꝝ. R. Da mihi dn̄e ſe 4
diū tuarū aſſiſtricē ſapiaꝫ: ⁊ no
li me repꝛobare a pueris tuis.
Qm̄ ſeruus tuus ſum ego ⁊ fi
liꝰ ancille tue. V. Dn̄e pr̄ ⁊ deꝰ
vite mee ne derelinquas me in
cogitatu maligno. Qm̄. l'cō. 5.
Initium ſapiētie timoꝛ dn̄i: ⁊
cū iuſt' ⁊ fidelibꝰ agnoſcit. Ti
moꝛ dn̄i ſcie religioſitas: locū

ditatẽ atqꝫ gaudium dabit. Timẽti dñꝫ bñ erit: ꝛ ī dieb⁹ ꝯſolatiõis illi⁹ bñdicet. Plenitudo ſapiẽ timere deũ. Coꝛona ſapiẽtie timoꝛ dñi: replẽs pacem ꝛ ſalutis fructũ. ℟. Dñe pr̃ ꝛ de⁹ vite mee ne derelinq̃s me ī cogitatu maligno: extollentiã oclorũ meoꝝ ne dederis mihi: ꝛ deſiderium malignum auerte a me/ domine aufer a me concupiſcẽtiam. Et animo irreuerenti et infrunito ne tradas me domine. V⁹ Ne derelinquas me dñe ne accreſcant ignoꝛantie mee: ꝛ multiplicẽtur delicta mea. Et. l.6

Radix ſapiẽtie ẽ timere deuꝫ: ꝛ rãmi illi⁹ lõgeui. In theſauris ſapiẽtie intellect⁹ et ſciẽtie religioſitas: execratio aũt pctõrib⁹ ſapiẽtia. Timoꝛ dñi expellit pctm̃: nã q̇ ſine timoꝛe eſt nõ poterit iuſtificari. Uſqꝫ in tp̃s ſuſtinebit patiẽs: ꝛ poſtea redditio iocũditatis. ℟. Sup ſalutẽ ꝛ oẽꝫ pulchꝛitudinẽ dilexi ſapiẽtiã: ꝛ ꝓpoſui ꝓ luce hẽre illã. Venerũt mihi oia bona pariter cũ illa. V. Dixi ſapiẽtie ſoroꝛ mea es: ꝛ pꝛudentiã vocaui amicã meã. Venerũt. In .3. noc.

℟. Initiũ ſapiẽtie timoꝛ dñi. Intellectus bonus oib⁹ faciẽtibus eum. Laudatio eius manet in ſclm̃ ſcl'i. V. Dilectio illius cuſtodia legũ eſt: quia omnis ſapiẽtia timoꝛ dñi. Lauda. ℟. Verbũ iniquũ ꝛ doloſũ lõge fac a me dñe: diuitias ꝛ paupertates ne dederis mihi. Sꝫ tãtũ victui meo tribue neceſſaria. V. Ne foꝛte ſatiat⁹ euomã illud: et periurẽ nomẽ dei mei. Sed tãtũ. ℟ ia' fet Ne derelinquas me dñe pr̃ et dñatoꝛ vite mee: vt nõ coꝛruã in conſpectu aduerſarioꝝ meoꝛũ. Ne gaudeat de me inimic⁹ me⁹. V. Appꝛehende arma ꝛ ſcutũ ꝛ exurge ī adiutoꝛium mihi. Ne. ℟. Magna eniꝫ ſunt iudicia tua dñe: et ĩenarrabilia v̈ba tua. Multiplicaſti pplm̃ tuũ: et honoꝛaſti. V: Deduxiſti ſicut oues pplꝫ tuum in manu moyſi ꝛ aaron. Multiplicaſti. Lectio .p hebd.

Eccl'.1.

BOnus ſenſus vſqꝫ in tempus abſcõdet verba ſua: et labia enarrabunt ſenſum illius. In theſauris ſapientie: ſignificatio diſcipline. Execratio aũt pctõꝛis: cultura dei. Fili cõcupiſcẽs ſapientiã/ conſerua iuſtitiã: ꝛ deus p̄bebit illam tibi. Sapiẽtia em̃ ꝛ diſciplina timoꝛ dñi: ꝛ qd̓ bñplacitũ ẽ illi fides et mãſuetudo ĩplebit theſauros illius. Cõtumax nõ ſis ꝛ incredibilis timoꝛi dñi: ꝛ ne acceſſeris ad illũ duplici coꝛde. Ne fueris hypocrita in cõſpectu hominum: ꝛ nõ ſcandalizeris in labiis tuis. Attende in illis ne foꝛte cadas: et adducas anime tue inhonoꝛationẽ.

¶ Dominica ſecunda. Lctõ .i.

Eccl'.2.

FIli accedẽs ad ſeruitutẽ dei ſta ī iuſtitia ꝛ timoꝛe: et pꝛepara aiam tuã ad tẽtationẽ. Depꝛime coꝛ tuũ ꝛ ſuſtine:

et inclina aurem tuam ⁊ excipe verba intellectus: ⁊ ne feſtines in tempoꝛe obductionis. Suſtine ſuſtentationes dei: coniungere deo: et ſuſtine vt creſcat in nouiſſimo vita tua. Lectio .ii.

Crede deo ⁊ recuperabit te: dirige vitam tuã ⁊ ſpera in illuꝫ. Serua timoꝛẽ illius: et in illo veteraſce. Metuẽtes deũ ſuſtinete miaꝫ eius: ⁊ nõ deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dominũ credite illi: ⁊ non euacuabitur merces veſtra. Qui timetis deũ ſꝑate in illũ: ⁊ ĩ oblectationẽ veniet vobis mia. Lc. 3.

Qui timetis dñm diligite illũ: ⁊ illumiabunt coꝛda veſtra. Reſpicite filii natiões hoim: ⁊ ſcitote quia nullus ſperauit in dño: ⁊ confuſus eſt. Quis enim permanſit in mandatis eius: et derelictus eſt? Aut quis inuocauit illuꝫ: ⁊ deſpexit illũ? Qm̃ pius ⁊ miſericoꝛs ẽ deus. Lc. 4.

Deus em̃ remittit ĩ tẽpoꝛe tribulatiõis pctã: ⁊ ꝓtectoꝛ eſt omnibꝰ exquirẽtibꝰ ſe in veritate. Ve duplici coꝛde ⁊ labiis ſceleratis: et manibus malefacientibus/ ⁊ pctõꝛi terram ingredienti duabus viis. Ve diſſolutis coꝛde: qui non credunt deo ⁊ ideo nõ ꝓtegẽt ab eo. Lc. v.

Ve his qui ꝑdiderũt ſuſtinentiã: ꝗ dereliqrũt vias rectas ⁊ diuerterũt in vias pꝛauas. Et q̃d facient cũ inſpicere ceperit dñs? Qui timent dñm nõ erunt incredibiles ꝟbo illiꝰ: ⁊ ꝗ diligũt illũ ꝯſeruabũt ꝟbum illiꝰ/ ꝗ timent dñm inquirent que beneplacita ſunt illi. Lectio ſexta.

Qui diligunt deũ replebũt lege ipſius: ⁊ qui timẽt dñm pꝛeparabunt coꝛda ſua: ⁊ in cõſpectu illius ſctificabũt aĩas ſuas. Qui timẽt dñm cuſtodiunt mãdata illius: ⁊ patientiam habebunt vſq₃ ad inſpectionem illius dicentes. Si penitentiam nõ egerimꝰ: incidemꝰ in manꝰ dei ⁊ nõ ĩ manꝰ hoiꝫ. Lc. ꝑ hebd.

Secundũ em̃ magnitudinẽ illius: ſic ⁊ mia ipſius cum ipſo eſt. Filii ſapientie eccleſia iuſtoꝛum: ⁊ natio illoꝛuꝫ obedientia ⁊ dilectio. Iudiciũ patris audite filii dilecti: ⁊ ſic facite vt ſalui ſitis. Deꝰ enim honoꝛauit patrẽ in filiis: ⁊ iudicium matris exquiret in filios. Qui diligit deum exoꝛabit pꝛo peccatis: ⁊ continebit ſe ab illis. In oꝛõne dierũ exaudiet: et ſicut qui theſaurizat: ita ⁊ ꝗ honoꝛificat matrem ſuaꝫ. Qui honoꝛificat patrem ſuum locũ dabitur in celis: ⁊ ĩ die oꝛõnis ſue exaudietur. Dñica 3. Lc. 1.

Qui honoꝛificat pr̃em ſuum vita viuet longioꝛe: et qui obedit pr̃i refrigerabit matrem. Qui timet deum honoꝛat parentes: et quaſi dñis ſeruiet his ꝗ ſe generauerunt ĩ opere ⁊ ſermone ⁊ oĩ patiẽtia. Honoꝛa patrẽ tuũ: vt ſuꝑueniat tibi bñdictio a deo: ⁊ bñdictio illiꝰ in nouiſſimo maneat. L. 2

Benedictio patris firmat domos filioꝛum: maledictio matris eradicat fundamentũ. Ne gloꝛieris in contumelia patris tui: nõ eſt eñ tibi gloꝛia ſed cõfuſio. Gloꝛia eñ hoĩs ex honoꝛe patris ſui: ⁊ dedecus filii/ pẽ ſine honoꝛe. Fili ſuſcipe ſenectam patris tui: et ne cõtriſtes eum in vita illius: ⁊ ſi defecerit ſenſu: veniam da: et ne ſpernas eũ in virtute tua. Lec. iii.

Eleemoſyna eñ patris nõ erit in obliuione: nã ꝓ peccatis matris reſtituet᷑ tibi bonum: ⁊ in iuſtitia edificabitur tibi. Et in die tribulationis cõmemoꝛabitur tui: et ſicut in ſereno glacies/ ſoluent᷑ peccata tua. Quoniam male fame eſt qui derelinquit patrẽ: ⁊ eſt maledictꝰ a deo q̃ exaſperat matrem. Lectio. 4.

3. Fili in mãſuetudine opera tua ꝑfice: ⁊ ſuꝑ hominum gloꝛiã diligeris. Quanto magnꝰ es humilia te in oĩbus: et coꝛam deo inuenies gratiaꝫ: qm̃ magna potẽtia dei ſolius: ⁊ ab humilibꝰ honoꝛat᷑. Igneꝫ ardẽtem extinguit aqua: ⁊ eleemoſyna reſiſtit pc̃tis. Coꝛ durũ male ſe hẽbit ĩ nouiſſimo. L. 5.

4 Fili eleemoſynã pauperis ne defraudes: ⁊ oc̃los tuos ne trãſuertas a paupe. Aiam eſuriẽtẽ ne deſpexeris: et ne exaſperes pauperẽ in inopia ſua. Coꝛ inops ne afflixeris: ⁊ ne ꝓtrahas datum anguſtianti. Ab inope ne auertas oculos tuos ꝓpter irã: ⁊ nõ relinq̃s q̃rẽtibꝰ tibi retro maledicẽ. Cõgregationĩ pauperum affabilẽ te facito. l'c. vi.

Preſbytero humilia animam tuã: ⁊ magnato humilia caput tuum: ⁊ reſponde pacifice ĩ mãſuetudine. In iudicãdo eſto pupillis miſericoꝛs vt pater: ⁊ miſerebit tui mag̃ q̃ mater. Sapientia filiis ſuis vitam inſpirat: et ſuſcipit exquirentes ſe: ⁊ qui illam diligit: diligit vitaꝫ. Et qui vigilauerint complectẽtur placoꝛem eius. l'c. ꝑ hebdo.

Fili conſerua tp̃s ⁊ deuita a malo. Eccl. 4 Pꝛo aĩa tua non confundaris dicere veruꝫ. Eſt enim cõfuſio adducẽs peccatũ: et eſt cõfuſio adducẽs gratiam ⁊ gloꝛiam. Ne accipias faciem aduerſus faciem tuaꝫ: nec aduerſus aĩam tuam mendacium. Nõ reuerearis pꝛoximuꝫ tuum in caſu ſuo: nec retineas verbuꝫ in tempoꝛe ſalutis. Nõ abſcondas ſapientiam tuam ĩ decoꝛe ſuo. In lingua eñ agnoſcitur ſapientia: ⁊ ſenſus/ ⁊ ſcientia et doctrina in verbis ſenſati: et firmamentum in operibus iuſtitie. Non contradicas veritati vllo modo: ⁊ de mendacio ineruditionis tue confundere. Non confundaris confiteri peccata tua: et ne ſubiicias te homini pꝛo peccato. Noli reſiſtere ꝯtra facieꝫ potẽtꝭ: nec coneris cõtra ictũ fulmis ꝓ iuſtitia agõizare ꝓ aĩa tua: ⁊ vſq; ad moꝛtẽ certa ꝓ iuſtitia: ⁊ deꝰ

6.A expugnabit ꝑ te īimicos tuos. ¶ Si bona. lr̃a. do. A.
Tertia die ſeptẽb. to. cantet̃ hiſto. In l̃. omnes ãe dicunt̃. Fer.
2. de. ſ. cuthber. ix. lc̃. fiant ſicut in alio feſto niſi facte fuerint in
xl. tunc hic. 3. lc̃. de cõi. Feria. 3. 4. ⁊. 5. de cõmẽo. ⁊ ℟. fer. pꝛetermittãtur.
¶ Do. 2. de ſerui. oc. Ad. 1. veſ. mẽo. de do. de trini. et
pꝛoceſſio. In redeũdo. ã. Saluatoꝛ. Miſ. do. dꝛ. in cap. Ad mat.
3. ℟. Regali. 6. ℟. Natiuitas. 9. ℟. Ad nutũ. Ad. 2. veſ. memo.
de mar. deinde de do. Sab. de. ſ. editha. 9. l̃. med. lc̃. de mar. cũ ℣. et
6.B ℟. de. 3. noc. ¶ Si bõa. lr̃a do. B Pꝛidie non̄. ſeptẽb. to. cãtet̃
hiſtoꝛia. ⁊ mẽo. de. ſ. cuthber. epo. In lau. oĩs ãe dr̃. tñ qñ feſ. ſ.
cuthber. in. xl. celebꝛatũ nõ fue. tunc differat̃ in. 2. fer. ⁊ fiãt media
lec. de ſancto bertino cũ ℣. ⁊ ℟. de. 2. noc. vniꝰ cõfeſ. ⁊ abbat.
Fer. 2. 3. ⁊. 4. de ꝯm. Tñ qñ feſt. ſ. cuthber. differt̃: tũc ĩ hac hebd̃
nihil fiat de. 3. ꝯm. ¶ Do. 2. de ſerui. oc. Ad. 1. veſ. mẽo. de mar.
de do. ⁊ de tri. et ꝓceſ. In redeũdo. ãn. Saluatoꝛ. ℣. Exultẽt iuſti.
Ad mat. 3. ℟. Natiuitas. 6. ℟. Glorioſe. 9. ℟. Ad nutum. Miſ.
do. dꝛ in cp̃. cũ mẽo. de trini. Ad altã miſ. mẽo. de mar. et de oĩbꝰ
ſ. tãtũ. Fer. 4. de cruce: med. lc̃. de mar. cũ ℣. et ℟. de. 2. noc. plurimoꝛũ
mar. Ad mat. de. ſ. mar. extra cho. ℟. de. 3. noc. Tertium
℟. Gl̃ioſe. ãn. ſup cant. Bñdictꝰ ſcđm oꝛdi. Ad veſ. ſolẽ. mẽo. d
oc. ⁊ de marc. Fer. 5. de. ſ. editha. ix. lc̃. med. lc̃. de mar. cũ ℣. ⁊ ℟.
de. 3. noc. Sc̃de veſ. erunt de feſ. ⁊ mẽo. de. ſ. mar. ãn. Sub tuam.
⁊ mẽo. de mar. ¶ Nota ꝙ lc̃. et ſeqñ. dñr eodẽ oꝛdie ſicut añ oc.
6.C ¶ Si bõa. lr̃a do. C. Quarto kl̃. ſeptẽb. ichoet̃ hiſ. ad. 1. veſ. q̃
erũt de. ſ. aug. cũ mẽo. de do. de trini. ſub ſilẽ. et poſtea mẽo. de ſcõ
ioã. ⁊ de. ſ. ſabia ſolẽ. Ad mat. q̃ erũt de. ſ. ioã. mẽo. de. ſ. ſabi. de do.
⁊ de tri. ⁊ miſ. de. ſ. ſabia ĩ cp̃. dꝛ. Ad altã miſ. mẽo. de do. ⁊ de tri.
Miſ. do. dꝛ in cp̃ ĩ. 3. fer. Fe. 4. de. ſ. egid. ⁊ med. l̃. de. ſ. p̄ſco: cũ. ℣. et
℟. de. 2. noc. vniꝰ mar. Fe. 5. 6. ⁊ ſab. de ꝯm. Tñ qñ feſ. ſ. cuthber.
cũ. ix. lc̃. celebꝛat̃: tũc in. 3. fer. 5. et. 6. de ꝯm. ¶ Do. 2. to. cãte. hiſ.
et tm̃ mẽo. de. ſ. bertino. Fe. 2. et. 3. de ꝯm. et nihil de vigi. niſi ieiu.
6.D tm̃. Ad veſ. oꝛ. Supplicationẽ. ¶ Si bona lr̃a do. D. Tertio.
kl̃. ſeptẽb. ichoet̃ hiſto. Ad. 1. veſ. q̃ erũt de. ſ. ioã. mẽo. d mar.
de do. ⁊ de tri. ⁊ pꝛoceſ. Ad mat. med. lec. de marc. In lau. oĩs ãe.
Fer. 3. de ſancto egidio. med. lc̃. de ſancto cum ℣. et ℟. de. 2. noc.
vniꝰ mar. Fer. 4. 5. ⁊ ſab. de ꝯm. Fer. 6. de ſcõ cuthber. ix. lc̃. niſi
facte fuerint in. xl. tũc fiant hic. iii. lc̃. de cõi vnius confeſ. ⁊ põtifi.
¶ Do. 2. tota cantetur hiſ. Veſ. erũt de ſancta maria: ⁊ memoꝛia.
de do. Fe. 2. de. ſ. maria ⁊ nihil de vigi. niſi ieiu. tm̃. Oꝛo
6.E ad veſ. Supplicationem. ¶ Si bona. lr̃a do E Ultĩ. die aug.

to.cātet̄ hiſt.⁊ mēo.tm̄ de feſt. In.lau.oēs āe. Fer̄.2.de.ſ.egidio t
et medie lc̄.de ſancto priſco.cū ὓ.⁊ ℟.de.2.noc.vni⁹ mar. Fer̄.
3.4.et ſab.de ꝯm̄.Qn̄ feſt.ſ.cuthber.celebrat̄ cū.3.lc̄.tunc in feſt.
ſcti bertini dñr ὓ.⁊ ℟.de.1.noc.vni⁹ ꝯfeſ.et abbatis.¶ Do.2.
de do.Ad.2.veſ.q̄ erunt de ſ.mat.mēo.de do.ſub ſilen.¶ Si bōa.
lr̄a do.H.Prima die ſeptēb.to.cantet̄ hiſt.Ad.1.veſ.q̄ erūt de 6. H
do.mēo.de.ſ.priſco:de trini.⁊ pceſſio.Ad mat.tm̄ mēo.de.ſ.pſ.
⁊ de trini.In lau.oēs āe dñe.Feſt.ſ.egidii differat̄ in craſt.Fer̄.
3.6.⁊ ſab.de ꝯmē.Fer̄.4.de.ſ.cuthber.ix.lc̄.de alio feſt.niſi fue-
rint facte in.xl.tūc fiant.iii.lc̄.de cōi.Fe.5.de ſctō bertino cū ὓ.
et ℟.de.1.noc.vni⁹ confeſ.et abbatis.¶ Do.2.de natiui.b.ma
rie:mēo de do.et de tri.ſub ſilē. niſi aliqua do. debeat differri.
tūc nulla mēo.de do.nec de trini.fiat.Miſſa do.dʒ in cap.in.4.fe
ri.niſi aliqua do.debeat differri.Sab.de cru.mēo.lc̄. de mar.
ὓ.⁊ ℟.de.2.noc.¶ Si bona.lr̄a do.G.Secūda die ſeptēb. to.cā 6. G
tet̄ hiſt.Ad.1.veſ.mēo.de.ſ.trini.et pceſ. In lau.oēs āe.Fe.2.5.
et.6.de ꝯmē.Fe.3.de.ſ.cuthber.ix.lc̄.niſi facte fuerint in.xl.tūc
fiant.iii.lc̄.de xl.Fe.4.de.ſ.cū ὓ.et ℟.de.1.noc.vnius confeſ.et
abba.Sab.de.ſ.mar.Ad.2.veſ.mēo.de do.et de triñ.ſub ſilē. et
nihil ad has veſ.de.ſ.¶ Do.2.de ſerui.or.Ad mat.mēo.de.ſ.de
do.⁊ de trini,cū miſ.do.in cap.niſi aliqua do.debeat differ.tūc nul
la fiat memoria de do. nec de trinita.Fer̄.6.de.ſ.cruce.Ad mat.
medie lec.de mart.cum ὓ.et ℟. de ſecūdo noc.plurimorꝶ mart.
et mēo.de mart.⁊ de.ſ.mat.ſolē.cum ān. Dignū nāqꝫ. Ad mat.
de.ſ.mat.extra chorū.ān.ſuper Benedictus.Bñdicta ⁊ venera-

¶ Dñica.i.poſt.v.kal.ſeptēbr.
ad veſ.ān.Bñdict⁹.ps.Ipſum.
Cap.Bñdict⁹ de⁹ ⁊ pr̄.℟.Anteq̄
comedam.hy⁹. O lux beata tri
nitas.ὓ⁹.Veſpertina oratio.ān.
Cum audiſſet iob nunciorꝶ ver
ba ſuſtinuit patiēter:et ait. Si
bona ſuſcepim⁹ de manu dñi:
mala aūt q̄re nō ſuſcipiam⁹? in
oib⁹ his nō peccauit iob labijs
ſuis:neqꝫ aliq̄d ſtultū cōtra deū
locut⁹ ē. Cā.Magt.ān. In oibus
his nō peccauit iob labijs ſuis:
neqꝫ ſtultū q̄d ꝯtra deū locutus
eſt.cā.Magt.Ad mat.Inuitat.
Laudemus nomē dñi: qui ſua-
uis eſt. In hymnis cōfitemini
illi:quia ipſe ē dñs de⁹ noſter.
ps.Veni.Hac die incipiatur li-
ber iob:⁊ legat̄ per.xv.vel.viij.
dies:ſcdm q̄ tps exigit.Lc̄ctio.j.
Vir erat i terra hus noīe Job.1.
iob:ſimplex ⁊ rect⁹/ac ti
mēs deū/ ⁊ recedēs a malo. Na
tiqꝫ ſunt ei ſeptē filii:et tres fi
lie.Et fuit poſſeſſio eius ſeptē
milia ouiū:⁊ tria milia camelo
rū : quīgēta quoqꝫ iuga boum:

et quingente asine / ac familia
multa nimis. Eratq; vir ille
magnus inter oēs orientales.
Et ibant filii eius: ⁊ faciebant
conuiuia ꝑ domos suas vnus-
1 quisq; in domo sua. ℟. Si bōa
suscepimus de manu dñi: ma-
la aūt quare nō suscipiamus?
Dñs dedit: dñs abstulit: sicut
dño placuit ita factum ē: sit no
men dñi benedictum. ℣. In oī-
bus his nō peccauit iob labiis
suis: neq; stultum quid contra
deum locut⁹ ē. Dñs dedit. l. ii.
Et mittentes vocabāt tres so
rores suas: vt comederent ⁊ bi
berent cum eis. Cūq; in orbem
transissent dies conuiuii: mit-
tebat ad eos iob ⁊ sanctificabat
illos. Consurgensq; diluculo:
offerebat holocausta per singu
los. Dicebat eñi. Ne forte pec-
cauerint filii mei: et benedixe-
rint deo in cordibus suis. Sic
2 faciebat iob cūctis diebus. ℟.
Anteq̄ cōedā suspiro: ⁊ tanq̄ i-
nundātis aque sic rugitus me⁹:
quia timor quē timebā euenit
mihi: ⁊ qđ verebar accidit. Nō-
ne dissimulaui: nōne silui ⁊ iā
quieui: ⁊ venit sup me indi-
gnatio tua dñe. ℣. Nolo multa
fortitudine cōtēdat mecū: ne ma
gnitudinis sue mole me ꝑmat: eq̄
tatē ꝓponat cōtra me. Nōne. l. iii.
Quadā autē die cū venissent fi
lii dei / vt assisterent coraz dño:
affuit inter eos etiam sathan.
Cui dñs dixit. Vñ venis? Qui
respōdens ait. Circuiui terrā:
et perambulaui eā. Dixitq; do
minus ad eū. Nunqđ conside
rasti seruū meum iob q̄ non si
ei similis in terra: homo simple
et rectus ac timēs deum: ⁊ rec
dens a malo? ℟. Vtinā appē
derent peccata mea quibus ir
merui: Et calamitas quā pat
or i statera. ℣. Quasi arena m
ris hec grauior appareret: vñ
ꝟba mea dolore sunt plena. E
calami. Glīa. Et calami. &c. iiii.
ET dixit ad dñm sathan.
Nunqđ frustra timet iob
deum? Nōne tu vallasti eum
domum eius vniuersamq; sub
stantiā eius per circuitū? Ope
ribus manuū eius benedixisti
⁊ possessio eius creuit in terra.
Sed extende manum tuā pau
lulum ⁊ tange cūcta q̄ possidet:
nisi in faciē bñdixerit tibi. ℟.
Quare detraxistis sermonib⁹
veritatis / ad increpandum ver
ba componitis / et subuertere
nitimini amicū vrm? Verūtñ que
cogitatis explete. ℣. Militia ē vi
ta hoīs sup trā: ⁊ sicut dies mer
cenarii dies eius. Verūtñ cō. v.
DIxit dñs ad sathan. Ec-
ce vniuersa q̄ habet i ma
nu tua sunt: tantum in eum ne
extendas manuz tuā. Egressusq;
est sathan a facie dñi. Cū au
tē quadā die filii ⁊ filie ei⁹ cō
ederent ⁊ biberent vinuz in do
mo fratris sui primogeniti: nū-
cius venit ad iob qui diceret ei.
Boues arabant: ⁊ asine pasce
bantur iuxta eos: ⁊ irruerūt sa

hei: tulerũtq; oĩa: ⁊ pueros ꝑcuſſerũt gladio: ⁊ euaſi ego ſolus vt nũciarẽ tibi. ℟. Induta eſt caro mea putredine ⁊ ſoꝛdibꝰ pulueris: cutis mea aruit ⁊ cõtracta eſt. Memento mei dñe qꝛ vẽtꝰ ẽ vita mea. ℣. Dies mei ſicut vmbꝛa declinauerũt: ⁊ ego ſicut fenũ arui. Memẽto. Lc.iii. Cumq; adhuc ille loq̃ret᷑ venit aliꝰ ⁊ dixit. Ignis dei deſcẽdit de celo: ⁊ tactas oues ⁊ pueros ꝯſumpſit: ⁊ effugi ego ſolus vt nũciarẽ tibi. Sꝫ adhuc illo loquẽte: vẽit aliꝰ ⁊ dixit. Chaldei fecerũt tres turmas: ⁊ inuaſerũt camelos ⁊ tulerũt eos: necnõ ⁊ pueros ꝑcuſſerũt gladio: ⁊ effugi eos ſolꝰ vt nũciarẽ tibi. Adhuc loq̃bat᷑ ille/ ⁊ ecce alius intrauit ⁊ dixit. Filiis tuis et filiabꝰ veſcẽtibꝰ panẽ in domo frĩs ſui p̃mogeniti: repẽte ventus vehemẽs irruit a regiõe deſerti: ⁊ ꝯcuſſit quatuoꝛ angulos domꝰ: q̃ coꝛruẽs oppꝛeſſit liberos tuos ⁊ moꝛtui ſũt: ⁊ effugi ego ſolꝰ vt nũciarem tibi. Tu.

6 ℟. Paucitas dierꝝ meoꝝ finietur breui: dimitte me domine. Vt plãgã paululũ doloꝛem meũ: Anteq̃ vadã ad terrã tenebꝛoſã ⁊ opertã moꝛtis caligine. ℣. Ecce i puluere ſedeo: ⁊ i puluere doꝛmio: ⁊ ſi mane me q̃ſierꝭ nõ ſubſiſtã. Vt. Gl'ia. Anteq̃. In. iii. noc. ℟. Memento mei deꝰ. Qꝛ ventꝰ eſt vita mea: nec aſpiciat me viſus hoĩs. ℣. De pꝛofundis clamaui ad te dñe: domine exaudi vocẽ meã. Qꝛ. ℟. Ne abſcõdas me dñe a facie tua manũ tuã lõge fac a me: Et foꝛmido tua nõ me terreat. ℣. Voca me ⁊ ego reſpõdebo tibi: aut certe loquar ⁊ tu rñde michi. Et. ℟. ſex. Nocte os meum ꝑfoꝛat᷑ doloꝛibꝰ: et q̃ me comedunt nõ doꝛmiũt: a multitudine eoꝝ ꝯſumit᷑ veſtimẽtum meũ. Cõparatus ſum luto. Et aſſimilatꝰ ſum fauille ⁊ cineri. ℣. O cuſtos hoĩm: quare poſuiſti me ꝯtrariũ tibi: ⁊ factꝰ ſũ michimetipſi grauis: parce mihi dñe: nichil enĩ ſunt dies mei. Cõparꝰ. Gl'ia. Et. Lec. ꝑ hebdõ.

Tunc ſurrexit iob: ⁊ ſcidit veſtimẽta ſua: ⁊ tõſo capite coꝛruẽs i terrã adoꝛauit: ⁊ dixit. Nudꝰ egreſſus ſum de vtero matris mee: et nudus reuertar illuc. Dñs dedit/ dñs abſtulit: ſicut dño placuit ita factũ eſt/ ſit nomẽ dñi benedictũ. In omnibꝰ his nõ peccauit iob labiis ſuis: neq; ſtultũ q̃d contra deũ locutꝰ eſt. Factũ eſt autẽ cũ quadã die veniſſent filii dei et ſtarẽt coꝛã dño: veniſſetq; ſathã inter eos et ſtaret in conſpectu eius: et diceret dñs ad ſathan. Vnde venis? Qui reſpondens ait. Circuiui terrã et perambulaui eã. Et dixit dñs ad ſathã. Nunq̃d ꝯſideraſti ſeruũ meũ iob/ q̃ nõ ſit ei ſimilis i terra: vir ſimplex ⁊ rectus ac timens deũ: et recedẽs a malo: ⁊ adhuc retinens innocẽtiã. Tu autẽ.

Iob. i.

¶ Dn̄ica ſcd̄a. Lectio prima.

Job.2. Tu autē ꝯmouiſti me adverſus eū: vt affligerē eū fruſtra. Cui reſpōdens ſathā ait. Pellē ꝓ pelle ⁊ cuncta q̄ hꝫ homo: dabit ꝓ aīa ſua. alioq̄n mitte manū tuā ⁊ tāge os eius et carnem: et tunc videbis ꝙ in faciem benedicat tibi. Rc. ii.

Dixit ergo dominꝰ ad ſathā. Ecce ī manu tua eſt: verūtamē aīam illiꝰ ſerua. Egreſſus igit̄ ſathā a facie dn̄i: ꝑcuſſit iob vlcere peſſimo: a plāta pedis vſq; ad verticē. Qui teſta ſanie͂ radebat: ſedēs ī ſterquilinio. Dixit autē illi vxoꝛ ſua. Adhuc tu permanes ī ſimplicitate tua? Benedic deo et moꝛere. Rc. iii.

Dixit aūt iob vxoꝛi ſue. Quaſi vna de ſtultis mulieribꝰ locuta es. Si bona ſuſcepimꝰ de manu dn̄i: mala aūt quare nō ſuſtineamꝰ? In oībꝰ his nō peccauit iob labiis ſuis. Igit̄ audientes tres amici iob oē͂ malū qd̄ accidiſſet ei: venerūt ſinguli de loco ſuo. Eliphas themanites: ⁊ baldath ſuithes: ⁊ ſophar naamathites. Cōdixerāt eīm ſibi vt pariter veniētes viſitarent eū: ⁊ cōſolarētur. Rc. iiii.

Job.3. Cūq; eleuaſſent ꝓcul oculos ſuos: nō cognouerūt eū: ⁊ exclamātes ploꝛauerūt. Sciſſiſq; veſtibꝰ ſparſerūt puluerē ſuꝑ caput ſuū in celum: et ſederunt cum eo in terra ſeptē diebus ⁊ ſeptē noctibus: et nemo loquebatur ei verbū. Videbant eīm doloꝛē eiꝰ eſſe vehementē. Rc. v.

Poſt hec aperuit iob os ſuū: et maledixit diei ſue dicens. Pereat dies in qua natꝰ ſum: ⁊ nox in qua dictū eſt/ꝯceptꝰ eſt hō. Dies ille vertat̄ ī tenebꝛas: ⁊ nō requirat eū deꝰ deſuꝑ: ⁊ nō ſit in recoꝛdatiōe: nec illuſtret̄ lumine. Obſcurent eū tenebꝛe et vmbꝛe moꝛtis/occupet eū caligo: ⁊ inuoluat̄ amaritudīe. Noctem illā tenebꝛoſus turbo poſſideat: nec cōputet̄ ī diebus anni: nec numeret̄ ī mēſibꝰ. Sit nox illa ſolitaria: nec laude digna. Rc. vi.

Quare data eſt miſero lux: ⁊ vita his q̄ ī amaritudīe aīe ſunt? Qui expectāt moꝛtē ⁊ nō inueniunt: quaſi effodiētes theſaurū: gaudentq; vehementer cū inuenerint ſepulchꝛū. Viro cuiꝰ abſcondita eſt via: et circūdedit eū deꝰ tenebꝛis. Antequā comedā ſuſpiro: ⁊ quaſi inundantis aq̄ ſic rugitꝰ meꝰ. Qꝛ timoꝛ quē timebā euenit michi: ⁊ qd̄ verebar accidit. Nōne diſſimulaui/nōne ſilui/ ⁊ iā q̄eui/ ⁊ venit ſuꝑ me īdignatio? Lec. per hebdo.

Reſpondens aūt eliphas themanites dixit. Si ceperimus loq̄ tibi: foꝛſitā moleſte accipies: ſed cōceptū ſermonem q̄s tenere poſſit? Ecce docuiſti plurimos: ⁊ manꝰ laſſas roboꝛaſti. Reſpōdēs autē iob ait. Militia eſt vita hoīs ſuper terrā: et ſicut mercenarii dies eius. Sicut cerꝰ deſiderat vmbꝛā: et ſicut mercenarius p̄ſtolatur finē operis ſui:ſic ⁊ ego habui menſes vacuos:⁊ noctes laborioſas enumeraui michi. Si dormiero dicā quādo cōſurgam:⁊ rurſus expectabo veſperam:et replebor dolorib⁹ vſq; ad tenebras. Nō eni (ait iob) perii ꝓpter imminētes tenebras:nec faciem meā operuit caligo. Ab omnipotente non ſunt abſcondita tēpora:q̄ autē nouerunt eum ignorant dies illi⁹. Alii terminos ſtatuerūt: diripuerunt greges:aſinū pupillorū abegerunt:abſtulerunt pro pignore bouē vidue. Subuerterunt pauperū viā: et oppreſſerunt manſuetos terre. Alii quaſi onagri i deſerto vigilantes ad p̄dā egrediuntur.

¶ Pēto dñic Litera dominicalis. A Decimo quīto kal. octob. 6. A
tota cātetur hiſto. ⁊ memo. tm̄ de ſctō. In lau. oēs āe. Fer. 2. ⁊. 3.
de cōme. Feria. 4. de fer. cū ℟. fer. ⁊ nichil de vigi. niſi tm̄ mēo.
ad miſ. de ieiu. Sab. de ſancta tecla cū noc. vſq; ad miſſam que
erit de ieiu. et memo. de fer. Fer. 6. de mar. ix. lc. nulla memo. de
ieiu. ſed tm̄ miſſa de ieiu. dz poſt miſſam de mar. ad ſummū alta-
re. ¶ Pēto dñic. Litera dñicalis. B Decimoquarto kal. octob. 6. B
tota cātetur hiſto. In lau. oēs āe dñic. Fer. 2. de ſancta ma. ⁊ fe. 3.
de fer. cum ℟. de. 1. noc. Miſſa de vigi. Fer. 4. de aplo. Miſſa. 4.
tēporū cantetur ſolē. poſt miſ. de apoſtolo. Fer. 6. de ſancta tecla
cū noc. vſq; ad miſſā que erit de ieiu. et memo. de fer. Sab. de fer.
℟. de. 2. noc. et ℟. fer. Miſ. de ieiuñ. ¶ Pēto dñic Litera do. C. 6. C
Pridie idus ſeptemb. de ſerui. octa. Ad. 1. veſ. que erunt de octa.
mēo. de do. de trini. et p̄ceſ. In introitu. ān. Saluator. Ad mat.
de do. et de trinita. cum miſſa do. in cꝑ. Feria. 4. de octa. Miſ. 4.
tēporū cantetur poſt miſſā de die ad ſummū altare. Feria. 6. de
virgi. medie lec. de mar. cum ℣. et ℟. de. 3. noc. Feria. 6. de ſctō:
cum noc. Miſſa erit de ieiu. 4. tēporū:cū memo. de. ſ. lāber. Sab.
de fer. cū ℟. de. 1. noc. et miſ. de ieiu. ¶ Do. 2. tota cantetur hiſ.
In laud. vna ān. Feria. 2. de fer. cum ℟. fer. et miſ. de vigi. Fe.
5. 6. et ſab. de cōme. ¶ Pēto dñic Litera do. D Idib⁹ ſeptēb. to 5. D
tum ſerui. de octa. et hiſto. inchoetur cū mēo. Miſ. do. dz in cap.
Scde veſ. erunt de cruce:⁊ mēo. de do. ſub ſilē. et poſtea mēo. de
mar. ſolē. et p̄ceſ. Fe. 2. de cruce: med. lc. de mar. cū ℣. et ℟. de. 2.
noc. Ad. 2. veſ. fiat ſolē. memo. de oct. et de ſancto. Fer. 4. de ſctā
editha. ix. lc. med. lc. de mar. cū ℣. et ℟. de. 3. noc. Poſt. 3. dz miſſa
de fer. et poſt. 6. cantatur miſſa de ieiunio vtraq; ad principale
altare. Scde veſ. erunt de fer. et memo. de ſancta maria: cū ān.
Sub tuū p̄ſ de mar. Fe. 5. de. ſ. ma. ⁊ mēo. de ſctō. Fe. 6. et ſab. de

fer.cū ℟.hiſ.ꝑ oꝛō.⁊ miſſ.de ieiu. ¶ Do.2.tota cātet̄ hiſ. In lau.
vna ān. Miſſa de vigi.dz ı cp̄. Scđe veſ.erit de.ſ.matheo:⁊ mēo.de
do.ſub ſilē.dein ſolē.mēo.de ſctō laudo. Fer.4.5.⁊ ſab.de cōme.
6.E ¶ De.o dn̄e. Lr̄a dn̄icał. E.14.die ſeptēb.ſerui.de cruce. Ad.1.
veſ.fiat mēo.de do.⁊ de tri.ſub ſilē.deinde ſolē.memo.de mar.⁊
pceſ. Međ.lc.de mar.cum V.⁊ ℟.de.2.noc. Miſſa do.dz ſcp̄.cū
mēo.de tri.tm̄. Ad.2.veſ.mēo.de.ſ.⁊ de do.ſub ſilē. deinde ſolē.
mēo.de octa. Fer.3.de.ſ.editha.ix.lc.međ.lc.de mar.cū V.⁊ ℟.
de.3.noc. Fer.5.de.ſ.maria. Fe.4.6.et ſab.de ieiu.cū ℟.hiſto.et
in ſab.dz ℟.fe.⁊ ı his fe.dz miſſa.4.tp̄m: et nihil de ſcō niſi ad
veſ. et ad matu.de.ſ.maria. In ſab. ad miſſam de ieiu. fiat mēo.
6.A. de vigi.ſ.mathei. ¶ Peto dn̄e Litera do. A.15.die ſeptēb.ſerui.
de oc. Ad.1.veſ.q̄ erūt de cruce:mēo.de ſctō:⁊ de do. ⁊ de tri.ſub
ſilē.et deinde ſolē.mēo.de oc.⁊ nulla pceſ. Scđe veſ.erūt de oc.
et mēo.de.ſ.editha:de mar.et de do. Fer.2.de.ſ.editha:međ.lc.
de mar.cū V.⁊ ℟.de.1.noc. Fe.3.de.ſ.ma. Fer.4.5.⁊.6.de fer.cū
℟.hiſto.dn̄icalis. In.6.fe.dz ℟.fe.⁊ ı.4.fe.miſſa de ieiu.⁊ ı.5.
fe.miſſa do.⁊ in.6.fe.miſſa de ieiu.⁊ mēo.de vigi.ſ.mathei. Sab.
de apoſtolo. Miſſa de ieiu.cātet̄ poſt miſſam de.ſ.matheo vtraq̄
6.G. ad ſummū altare. ¶ Peto dn̄e Lr̄a do. G.16.die ſeptēbꝛis tota
cātetur hiſto.⁊ feſtū ſancte edithe differatur ı craſti. Ad.1.veſ.q̄
erunt de octa,mēo.de mar,de do.de trini.et pceſ. In redeūdo.a.
Saluatoꝛ. V. Exultēt iuſti. Ad matu.tm̄ mēo.de mar.et de tri.
In lau.oēs ān dn̄e. Scđe veſ.erunt de do.et memo.de.ſ.editha:
et de ſctō lāberto. Fer.2.de ſctā editha:⁊ međ.lc.de ſancto lāberto.
Scđe veſ.erūt de ſctā editha:⁊ mēo.de ſctā mar.ān. Sub tuū.
Fer.3.de ſctā maria. Fe.4.de ieiunio.4.tēpoꝛū:et in.5.fe.dz ℟.
fer.cū miſſa de vigi. Fer.6.et ſab. dicunt̄ miſſe de ieiu. quatuoꝛ
tempoꝛum poſt miſſam de die ad ſummum altare.

¶ Dominica p̄ma poſt tertiū
idus ſeptēbꝛis. Ad veſpe. ān.
Bn̄d⁹. p̄. Ip̄m.cp̄. Bn̄dict⁹ de⁹
2 et pater. ℟. Omni tpe. hy⁹. O
lux btā. V. Veſpertina oro.ān.
Ingreſſus raphael archāgel⁹
ad tobiā ſalutauit eum dicēs:
gaudiū tibi ſēp ſit. cui thobias
ait:quale gaudiū michi erit q̄
in tenebꝛis ſedeo: et lumē celi
nō video? cui angelus inq̄t:foꝛ
ti animo eſto:in p̄rimo eſt vt a
deo cureris. cāt. Magt ān. Ne
reminiſcaris dn̄e delicta ma
vel parētū meoꝝ:neq̄ vindict
ſumas de pctīs meis. ⁊ cā. Miſi.
Ad mat. inuit. Laudem⁹ nomē
do. ps. Venite ex. Hac die inci
piatur liber tob. et legat̄ p.vi.
vel.8.dies ſcđ q tp̄s plixū fue

vel bꝛeue quãto de tꝑali agẽ. L.j.

TObias ex tribu et ciuitate neptali: q̄ eſt in ſuperioꝛib⁹ galilee ſupꝛa naaſon: poſt viã q̄ ducit ad occidẽtẽ: in ſiniſtro habẽs ciuitatẽ cephet. Cũ captus eſſet i dieb⁹ ſalmanaſar regis aſſyrioꝝ: i captiuitate tamẽ poſit⁹ viã veritatis nõ deſeruit: ita vt oĩa q̄ habere potuit/ quotidie ↄcaptiuis fratribus q̄ ex eius gñe erãt impertiretur. ℞. Peto dñe vt de vinculo impꝛoperii hui⁹ abſoluas me/ aut certe deſuꝑ terrã eripias me. Ne reminiſcaris delicta mea vel parentũ meoꝛum: neq̄ vindictam ſumas de peccatis meis: q2 eruis ſuſtinẽtes te domine. ℣. Oĩa iudicia tua iuſta ſũt: ⁊ oẽs vie tue mĩa ⁊ veritas ⁊ nũc dñe memẽto mei. Ne. L.ij.

Cũq̄ eſſet tobias iunioꝛ omnib⁹ in tribub⁹ neptali: nichil tamẽ puerile geſſit in opere. Deniq̄ cũ irent oẽs ad vitulos aureos quos hieroboã fecerat rex iſrael: hic ſol⁹ fugiebat cõſoꝛtia oĩm: ⁊ ꝑgebat in hierl'm ad tẽplũ domini: ⁊ ibi adoꝛabat dominũ deum iſrael: oĩa ꝑmitiua ſua ⁊ decimas ſuas fidel'r offerens: ita vt i tertio anno ꝓſelitis et aduenis miniſtraret oẽz decimationẽ. Hec ⁊ his ſi'lia ſcd'z legem dei puerul⁹ obſeruabat. ℞. Omni tpe bñdic deũ: ⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et oĩ tpe ↄſilia tua i ipo ꝑmaneãt. ℣. Memoꝛ eſto fili q̄ñ pauperẽ vitã gerim⁹: hẽbis multa bona ſi timueris deũ. Et oĩ. L.iij.

Cũq̄ fact⁹ fuiſſet vir accepit vxoꝛem annã de tribu ſua: genuitq̄ ex ea filiũ/ nomẽ ſuũ iponẽs ei. Quẽ ab infantia timere deũ docuit et abſtinere ab oĩ pctõ. Igitur cũ ꝑ captiuitatem deueniſſet cũ vxoꝛe ſua ⁊ filio i ciuitatẽ niniue cũ oĩ tribu ſua: ⁊ oẽs ederent ex cibis gentiliũ iſte cuſtodiuit aĩaꝫ ſuã/ ⁊ nunq̄ cõtaminat⁹ eſt i eſcis eoꝝ. Tu. 3 ℞. Memoꝛ eſto fili q̄ñ pauperẽ vitã gerim⁹. Habebis multa bona. Si timueris deum. ℣. Fiducia magna eſt coꝛã ſũmo deo eleemoſyna: oĩb⁹ q̄ faciunt eã. Habebis. Gl'ia. Si ti. L.iiij.

MEmoꝛ fuit domini tobias in toto coꝛde ſuo: et dedit illi de⁹ gratiã in ↄſpectu ſalmanaſar regis. Et dedit illi poteſtatẽ quocũq̄ vellet ire: habens libertatẽ quecũq̄ facere voluiſſet. Pergebat igitur per oẽs q̄ erãt i captiuitate: ⁊ monita ſalutis dabat eis. 4 ℞. Sufficiebat nobis paupertas nr̃a vt diuitie cõputarẽtur: nunq̄ fuiſſet pecunia iſta ꝓ qua miſiſti filiũ nr̃z. Baculũ ſenectutis nr̃e. ℣. Heu me fili mi: vt q̄d te miſim⁹ ꝑegrinari/ lumẽ oculorum noſtroꝝ. Baculũ ſene. L.v.

Cũ aũt veniſſet i rages ciuitatem medoꝝ: ⁊ ex his q̄b⁹ honoꝛatus fuerat a rege habuiſſet decem talẽta argẽti: ⁊ cũ i multa turba generis ſui gabelũ egẽ-

tem videret q̄ erat ex tribu ſua:
ſub chirographo dedit illi me
5 moꝛatū pōdus argētia ℟. Bn̄-
dicite deū celi: ⁊ coꝛā oīb⁹ viuē-
tib⁹ cōfitemini ei. Qꝫ fecit no-
biſcū miam ſuā. ℣. Tēp⁹ eſt vt
reuertar ad eū q̄ me miſit: vos
aūt bn̄dicite deū. Qꝫ fecit. ℓ. vi.
POſt multū vo tēpus moꝛtuo
ſalmanaſar rege: cuꝫ regnaret
ſennacherib fili⁹ ei⁹ p eo: et fi-
lios iſrael exoſos haberet ī con-
ſpectu ſuo: tobias ꝑgebat per
oēm cognationē ſuā: et ꝯſola-
bat eos. Diuidebatq; vnicuiq;
ꝑut poterat de facultatib⁹ ſuis.
Eſuriētes alebat/ nudiſq; ve-
ſtimēta ꝑbebat: ⁊ moꝛtuis atq;
occiſis ſepulturā ſollicit⁹ exhi-
6 bebat. ℟. Tēp⁹ eſt vt reuertar
ad eū q̄ me miſit: vos aūt bn̄di-
cite deū. Et enarrate oīa mira-
bilia ei⁹. ℣. Benedicite deū celi:
⁊ coꝛā oīb⁹ viuētib⁹ cōfitemini
ei. Et enar. Glꝛia. Et. In. iii.
noc. ℟. Tribulatiōes ciuitatū
audiuimus quas paſſe ſunt et
defecim⁹/ timoꝛ ⁊ hebetudo mētē
cecidit ſuꝑ nos ⁊ ſuꝑ filios no-
ſtros: ipi mōtes nolūt recipe fu-
gā nr̄āꝫ. Dn̄e miſerere. ℣. Pecca-
uim⁹ cū pr̄ib⁹ nr̄is; iniuſte egi-
mus iniq̄tatē fecim⁹. Dn̄e. ℟.
Nos aliū deū neſcim⁹ ꝑter dn̄ꝫ
in quo ſpam⁹. Qui nō deſpiciet
nos: nec amouit ſalutem ſuā a
gn̄e nr̄o. ℣. Indulgētiā ei⁹ fu-
ſis lachꝛymis poſtulem⁹: ⁊ hūi-
liemus illi aīas nr̄as. Qui. ℟.
fer. Dn̄e deus q̄ ꝯteris bella ab
initio: eleua bꝛachiū tuū ſuper
gētes q̄ cogitāt ſeruis tuis ma-
la. Et dextra tua glꝛificet ī nobi.
℣. Allide vtutē illoꝝ in vtute
tua: cadat vt⁹ illoꝝ ī iracūdia
tua. Et dex. Glꝛia. Et. l. ꝑ hebd.
CVm dies feſt⁹ dn̄i eſſet: et
factū eſſet pꝛādiū bonū ī
domo tobie: dixit filio ſuo. Va-
de ⁊ adduc aliq̄s de tribu nr̄a ti-
mētes deū: vt epulent nobiſcū.
Cūq; abiiſſet: reuerſus nūcia-
uit ei vnū ex filiis iſrl̄ iugula-
tū iacere ī platea. Statiq; exili-
ens de accubitu ſuo: relinquens
pꝛādiū ieiunus ꝑuenit ad coꝛ-
pus. Tollēſq; illō poꝛtauit ad
domū ſuā occulte: vt dū ſol occu-
buiſſet/ caute ſepeliret illud.
Cūq; occultaſſet coꝛp⁹ mādu-
cauit panem cū luctu ⁊ tremo-
re/ memoꝛās illū ſermonē quē
dixit dn̄s ꝑ amos ꝓphetā. Dies
feſti veſtri ꝯuertētur ī lamen-
tationem et luctū. Cū vero ſol
occubuiſſet abiit: et ſepeliuit
eum. ¶ Dn̄ica ſecunda. Lcō. i.
ARguebāt autē illū omnes
ꝓximi eius dicētes. Iam
hui⁹ rei cauſa interfici iuſſus
es: et vix fugiſti moꝛtis iperiū: et
iterū ſepelis moꝛtuos? Sed to-
bias plus timens deū q̄ regē/
rapiebat coꝛpa occiſoꝝ: ⁊ occul-
tabat ī domo ſua: et mediis no-
ctib⁹ ſepeliebat ea. Cōtigit aūt
vt quadā die fatigat⁹ tobias a
ſepultura veniens domū ſuā:
iactaſſet ſe iuxta pietē ⁊ obdoꝛ-
miſſet: et ex nido hirūdinū doꝛ-

mienti illi calida ſtercora ſcide rēt ſup ocl'os ei⁹: fieretq; cec⁹. Lc.ii.

Hanc autē tentationē ideo permiſit dñs euenire illi: vt poſteris daretur exemplum pacientie eius: ſicut ⁊ ſcti iob. Tobias cū ab īfā ia ſua ſemꝑ deū timuerit: et mandata eius cuſtodierit: nō eſt cōtriſtatus cō tra deum q̄ plaga cecitatis euenerit ei: ſed immobilis in dei timore permanſit: agens grās deo oībus dieb⁹ vite ſue. Lc.iii.

Anna vero vxor ei⁹ ibat ad textrinū op⁹ quotidie: ⁊ de labore manuū ſuaꝝ victū quē cōſequi potuiſſet deferebat. Unū factū ē vt hedū capraꝝ accipiēs: detuliſſet domi. Cui⁹ cū vocē balātis vir eius audiſſet: dixit. Lec.iiii.

Uidete ne forte furtiu⁹ ſit reddite eum dñis ſuis: q2 nō licet nobis ex furto aliquid aut edere/ aut ꝯtingere. Ad hec vxor ei⁹ irata dixit. Manifeſte vana factā eſt ſpes tua: ⁊ eleemoſyne tue modo apparuerunt. Atq; his et aliis huiuſcemodi verbis exprobrabat ei. Lec.v.

Tūc tobias ingemuit: ⁊ cepit orare cū lachrymis dicēs. Iuſtus es domine: ⁊ oīa iudicia tua vera ſunt: ⁊ omnes vie tue mīa et v̄itas ⁊ iudiciū. Et nūc dñe memor eſto mei: et ne vindictā ſumas de pctīs meis: neq; reminiſcaris delicta mea vl' parētū meoꝝ: qm̄ nō obediuim⁹ p̄ceptis tuis: et traditi ſumus in direptionem et captiuitatē et mortē et in fabulā ⁊ ī improperium omnibus nationibus in quibus diſperſiſti nos. Lc.6.

Nūc dñe inq̄t tobias ſcd'z volūtatē tuā fac mecū: ⁊ p̄cipe in pace recipi ſpm̄ meū. Expedit eñ michi mori magis q̄ viuere. Eadē itaq; die ꝯtigit vt ſara filia raguelis ī rages ciuitate medorū audiret iprogiū ex vna ab ācillis pr̄is ſui: qm̄ tradita fuerat ſeptē viris: ⁊ demoniū nōīe aſmode⁹ occiderat eos mox vt īgreſſi eſſent ad eā. Lec.ꝑ hebd.

Cum ergo ꝓ culpa ſua increparet puellā: reſpōdit ei dicēs. Ampli⁹ ex te nō videamus filiū aut filiā ſup terram/ interfectrix viroꝝ tuoꝝ. Nūq̄d ⁊ me occidere vis: ſicut iā occidiſti ſeptē viros? Ad hāc vocē perrexit ſuperi⁹ ī cubiculū domus ſue: ⁊ trib⁹ dieb⁹ ⁊ tribus noctib⁹ nō mādūcauit neq; bibit. Sz ī oratiōe ꝑſiſtēs lachrymis deprecabat deū: vt ab iſto improperio liberaret eā. Factū ē tertia die dū cōpleret ſara orationē benedicēs dñm dixit. Benedictū eſt nomē tuū domine deus patrū noſtroꝝ/ q̄ cū irat⁹ fueris miām facis/ et ī tpe tribulatiōis pctā dimittis his q̄ inuocant nomē tuū. Ad te dñe faciē meā ꝯuerti: ad te oculos meos erigo. Peto dñe vt a vinculo improperii hui⁹ abſoluas me. Tu ſcis dñe iq̄t ſara q̄ nūq̄ ꝯcupiui virū: ⁊ mundā ſeruaui aīam meā ab oī cōcupiſcentia.

6.A ¶Adonai Lr̃a do.A.Octauo kal'.octob.tota cātetur hiſt. In
lau.oēs ãe.Fer.2.3.4.⁊5.de ꝯme.Fe.6.de mar.3.ꝶ.Hec ē ūa.
Sab.de.ſ.hierony.Et legat omel'.ad mat.ſicut i die ambroſii:
6.B ſcʒ Predixerat do.¶ Lr̃a do.B.Quinto kal'.octo.tota cātet hiſ.
⁊ mēo.tm̃ de ſctō:et de tri. In lau.oēs ãe.Fer.2.3.⁊.4.de cōme.
6.C Fe.6.de.ſ.hierony.Omel'.vt ſ in A.¶ Lr̃a do.C.Sexto kal'.
octo.tota cātetur hiſ.⁊ mēo.tm̃ de marty.et de trini.In lau.oēs
ãe.Fer.2.3.et ſab.de cōme. Fe.5.de.ſ.hierony.et legatur omelia
6.D vt ſ in A. Scđe veſ.erunt de ſctō hierony. et ſolē. mēo.de ſan.
cōfeſſo.⁊ de ſctō meloro.¶ Lr̃a do.D. Quinto kal'.octo.tota cā
tet hiſto.⁊ mēo.tm̃ de mar.et de trini. In laud.oēs ãe. Fer.2.et
ſab.de cōme.Fer.4.de ſancto hierony. Ad matu.oia vt ſ in A.
6,E ¶ Lr̃a do.E. Viceſima pma die ſeptembris de ſancto matheo.
mēo.de ſancto laudo:de do.⁊ de tri.ſub ſilē.nulla pceſ. Ad miſ.
memo.de.ſ.laudo:et de oibꝰ ſcis. Ad.2.veſ.de apo.fiat memo.de
do.ſub ſilē.deinde mēo.de mar.ſolēniter.Fe.2.de mar.ix.l.Ad
2.veſ.nichil de ſancta tecla:niſi ad veſ.⁊ ad matu.de ſctā mar.
Fe.3.4.⁊.6.de fer.cū ꝶ.hiſt.et i.6.fe.dr ꝶ.fe.Miſ.do.dr i.3.fe.
In.4.fe.epiſtola ⁊ euāg.eiuſdē fe. In.6.fe.miſ.Salus populi.
⁊ nichil de mar.niſi mēo.ad veſ.et ad matu.de ſctā maria.Fer.
6,F 5.et ſab.de cōme.et i hac hebdo.nichil de.3.cōme.¶ Lr̃a do.F.
Viceſima ſcđa die ſeptēbris.tota cātetur hiſ.Ad.1.veſ.q̃ erunt
de aplis mēo.de do.et de tri.ſub ſilē.ſine pceſ. In laud.oēs ãe.
et feſtū ſcti mauricii differatur i craſti. Scđe veſ.i do.erūt de do.
et mēo.de marty.et de ſctā tecla.Fer.2.d mar.⁊ tm̃ mēo.de vgi.
Veſ.erūt de mar.⁊ mēo.de ꝯme.Fe.3.4.⁊ ſab.de ꝯme.¶ Lr̃a do.
6.G G.Nono kl'.octob.to.cātet hiſ.Ad.1.veſ.q̃ erit de mar.mēo.de.ſ.
tecla:de do.de tri.⁊ pc.Ad mat.tm̃ mēo.de vgi.et de tri. In lau.
oēs ãe.Scđe veſ.erūt de do.⁊ mēo.de ꝯme. Fe.2.3.⁊.6.de ꝯme.

¶Dñica.1.poſt.xii.kal.octob.
Ad veſ.ãn. Bñdꝰ.ps. Ipm.cp̃.
2 Bñdictꝰ deꝰ.ꝶ. Dñe rex.hyꝰ.
O lux bea.hyꝰ. Veſpertina.ãn.
Adonai dñe deus magne ⁊ mi
rabilis:q dediſti ſalutē i manu
feminine: exaudi pces ſeruorum
tuorum.cāt. Magt. Ad mat.inui.
Laudemus nomē domini.vt ſ
in hiſto. Si bona hac die icipiat liber iudith:⁊ legit p hebd.
quādo de tempore legitur.lc.1.

ARphaxat itaq rex medorum 1.
ſubiugauerat multas gē
tes iperio ſuo. Et ipſe edificauit
ciuitatē magnā (quā appellauit
egbathā(s) ex lapidibꝰ quadris
⁊ ſectis:fecitq muros eiꝰ i alti
tudine cubitorum ſeptuaginta:et i
latitudine cubitorum trigita.

Turres vo eius poſuit in altitudine
cubitorū centū: per quadrum
vero earū latus vtrunqꝫ
vicenorū pedū ſpacio tēdebat.
Poſuitqꝫ portas ei⁹ in altitudine
turriū. Et gloriabat̄ quaſi
potēs in potētia exercit⁹ ſui:
et in gloria quadrigarū ſuarū.
℟. Adonai dñe de⁹ magne et
mirabilis: qui dediſti ſalutē in
manu femine. Exaudi p̄ces ſeruorum
tuorū. ℣. Benedict⁹ es domine
q̄ nō derelinquis p̄ſumentes
de te: ⁊ de ſua virtute gloriātes
humilias. Exaudi. Lectō. ii.
Anno igit̄ duodecimo regni
ſui nabuchodonoſor rex aſſyriorum/
qui regnabat i niniue ciuitate
magna/ pugnauit cōtra
arphaxat: et obtinuit eū in cāpo
magno qui appellat̄ ragau:
circa eufratē ⁊ tigri ⁊ iadaſon
in cāpo erioch regis elicorum.
Tunc exaltatū eſt regnū nabuchodonoſor:
⁊ cor eius eleuatū
eſt. Tu. ℟. Dñe rex oīs in ditione
tua cūcta ſunt poſita: ⁊ nō
eſt qui poſſit reſiſtere voluntati
tue. Libera nos p̄pter nomē tuum.
℣. Exaudi dñe orationem
noſtram: et cōuerte luctum noſtrum
in gaudium. Libe. Lc̄. iii.
Et miſit ad oēs q̄ habitabant
in cilicia ⁊ damaſco ⁊ libano: ⁊
ad gentes q̄ ſunt in carmelo et
cedar: ⁊ inhabitantes galileam
in campo magno eſdrelō: ⁊ ad
oēs qui erāt in ſamaria et trās
flumen iordanē vſqꝫ in hieruſalē
⁊ omnē terrā ieſſe: quouſqꝫ
perueniat̄ ad mōtes ethiopie.
℟. Dñator dñe celoruz ⁊ terre 3
creator aq̄rū: rex vniuerſe creature
tue. Exaudi orationē ſeruorum
tuorū. ℣. Tu dñe cui humiliū
ſemꝑ ⁊ māſuetoꝝ placuit
dep̄catio. Ex. Glia. Ex. Lcō. 4.
AD hos oēs miſit nuncios
nabuchodonoſor rex
aſſyriorum: q̄ oēs vno aīo contradixerunt
⁊ remiſerūt eos vacuos:
ac ſine honore abiecerūt.
Tūc indignatus ē nabuchodonoſor
rex ad oēm terrā illā:
et iurauit per regnū ⁊ thronuz
ſuū: q̄ defenderet ſe de oīb⁹ his
regionib⁹. ℟. Spem i aliū nūq̄ 4
habui: p̄ter in te deus iſrael.
Qui iraſceris ⁊ p̄pitius es: et
pctā hoīm in tribulatiōe dimittis.
℣. Dñe de⁹ rex celi et terre:
reſpice ad hūilitatem noſtram.
Qui iraſceris. Lectio quinta. Judith
Tunc vocauit holofernē principē 2.
militie ſue: ⁊ dixit ei. Egredere
aduerſum regnū oē occidētis:
⁊ cōtra eos p̄cipue/ q̄ contēpſerūt
imꝑiū meū. Tunc holofernes
vocauit duces ⁊ magiſtratus
virtutis aſſyriorū: ⁊ dinumerauit
viros in expeditionē
ſicut precepit ei rex. ℟. Cōforta 5
me rex ſctōrū principatū
tenēs. Et da ſermonē rectū et
bene ſonantem in os meum. ℣.
Da nobis domine locum penitentie:
et ne claudas ora canētium
te dñe. Et da ſer. Lcō. vi.
Et profectus eſt holofernes/ ⁊ Judith
oīs exercit⁹ cū quadrigis/ ⁊ eq- 3.

tibus ⁊ ſagittariis: qui cooperuerũt faciem terre ſicut locuſte. Et cecidit timoꝛ illiꝰ ſuper oĩes inhabitantes terrã. Tantuſq; metus pꝛincipis illis incubuit: vt vniuerſarum vꝛbiuꝫ habitatoꝛes pꝛincipes ⁊ honorati ſimul cũ populis exirent i obuiã venienti: excipientes eũ cum coꝛonis et lampadibꝰ: ducentes choꝛos in tympanis et

6 tibiis. R. Laudate dñm deum noſtrum. Qui non deſeruit ſperãtes in ſe: ⁊ in me adimpleuit miſericoꝛdiã ſuã: quã pꝛomiſit domui iſrael. V. Laudate dominũ oẽs gentes: ⁊ collaudate eũ oẽs ppl'i. Qui. Gloꝛia. Qui. In. iii. noc. R. Tribulationes ciuitatũ. R. Nos alium. Require hec duo Reſp'a. in hiſt. Prima pced. R. ſec. Vos qui i turribꝰ eſtis aperite poꝛtas: dñs omnipotẽs fecit virtutẽ. Et victoꝛiam dedit de inimicis noſtris. V. Laudate dñm deũ nr̃ꝫ: q̃ nõ deſeruit ſpẽtes i ſe. Et c'c. p hebd.

Preceperat holofernĩ nabuchodonoſoꝛ rex vt oẽs deos terre exterminaret/ videlicet vt ipſe ſolus diceret deꝰ ab his nationibꝰ q̃ potuiſſent holofernis potentia ſubiugari. Tunc audientes hec filii iſrael qui habitabant in terra iuda: timuerunt valde a facie eiꝰ. Timoꝛ etiam et tremoꝛ inuaſit ſenſus eoꝛuꝫ: ne hoc faceret hieruſalem i templo dñi: quod fecerat ceteris ciuitatibꝰ et tẽplis earum. Et miſerũt in omnem ſamariã per circuitum/ et muris circundederũt vicos ſuos: ⁊ congregauerunt frumenta in pparatione pugne. Achioꝛ dux oĩm filioꝛuꝫ amon dixit ad holofernẽ. Si digneris audire me dñe meꝰ dicam veritatem in conſpectu tuo de populo iſto qui in mõtanis habitat: et non egredietur verbum falſum ex oꝛe meo. Tu autẽ.

6. A ¶ Adaperiat. Lr̃a do. A. Kal. octob. Ad. 2. veſ. de ſctõ hierony. fiat memo. de ſancto meloꝛo: de do. ⁊ de trinit. ſub ſilen. nulla pceſſio. Ad matut. tota cantet hiſto. ⁊ tantũ memo. de ſctõ meloro: ⁊ de trinit. In lau. oẽs ãe. ⁊ feſt. ſ. remigii ſocioꝛũq; eiꝰ differatur in craſti. ⁊ ibi fiãt medie l'. de ſancto leodegario. Tñ i dioceſi noꝛwitten. inchoet hiſto. cũ meõ. ⁊ totũ ſeruit. fiat de feſto ſanctoꝝ remigii ſocioꝛũq; eius. Et hoc pꝛopter aliud feſ. ix. lc. in craſti. cõtigẽ. ⁊ tũc in do. fiãt medie lc. de ſancto meloꝛo. Hec regula habet in magna rubꝛi. Fe. 3. 5. ⁊ ſabba. de cõme. Fe. 4. de fe. ⁊ hꝛ. i. R. fer. ¶ Et nota q epl'a ⁊ euãge. de. 4. fer. in hebdo. xviii. p eſta ẽ pertinẽt ad. 4. fe. i hebdo. 17. cũ fuerit tps oppoꝛtunũ. Fer. 6. de ſancta fide. Tamen vbi celebꝛatur trãſla. ſ. hugonis: tunc ſerui. erit de tranſla. cũ. ix. lec. inuit. trip. iii. pꝛime lc. ꝺ ſi vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ põti. iii. meõ. de ſctã fide. iii. vlti. de expoſitõe

euange. Uidete vigilate. ¶ Do.2. de ſeruic̃. do. Fe.3.5.⁊ ſabb. de
cōme. Fe.6. de ſctō edvvardo. Ad.1. veſ. mēo. de ſancto calixto
ſub ſilē. deinde ſolē, mēo. de ſancta mar̃. cū ā. Sub tuā. ¶ Do.
3. de ſancto vvulfrāno. ix. lc̃. de cōi. Miſ. do. dr̃ in cap̄. cū mēo. de
trini. Fe.3. de ſancta etheldꝛeda. ix. lc̃. de cōi vnius virginis nō
marty. Feria.5. de ſancta fredeſvvida. ix. lc̃. de cōi vnius virgis
et mar. Fe.6.⁊ ſab. de cōmemo: ¶ Et nota ꝙ illa regula de. xi.
mil. vg. ſcꝫ ſi hoc feſt. in ſab. ꝯtig: ſerui. erit de feſt. ⁊ fet ſerui.
de. ſ. ma. in aliqua alia fe. ꝯuenienti: hꝫ intelligi ſi tot fe. baca-
uerit i qb⁹ ꝯme. poſſint celebꝛari: ⁊ ſi tota fer̃. nō bacauerint tūc
in ſab. ſeruic̃. erit de ſancta mar̃. ⁊ tm̄ mēo. de virgi. ¶ Do.4. de
ſerui. do. Fe.2.3.⁊.5. de cōme. Fe.4. de feſto ſctōꝝ criſpini ⁊ criſpi
niani. ix. lec. iii. pꝛime lc̃. de ppꝛietate cū. iii. ℞. pꝛimoꝝ mar̃.
3. med. lec, de ſancto ioā. beuerlaco de cōi vnius cōfeſ. ⁊ pontifi.
3. vlt. lc̃. de expōe euāge. Deſcēdēs ieſus de mōte Ad miſ. dr̃ gra
dale cū vno v̄. Fe.6. de fe.⁊ dr̃. 2. ℞. fe. miſ. de vigi. ¶ Lr̃a dom. 6.B
B. Sexto noñ. octobꝛis de do.⁊ ſchoet hiſt. Ad.1. veſp̃ erūt de cō
feſ. mēo. de. ſ. leodega. de do. et de trini. ⁊ pceſ. Ad matut. medie
lc̃. de. ſ.⁊ tota cātet hiſ. i feſt. ſ. romani: qꝛ illd feſtū nō hꝫ ppꝛias
lec. In laud. oēs āe. Fer.2.3.⁊ ſab. de cōe. Fe.4. de fe. cū ℞. de. i.
noc. Fe.5. de. ſ. fide: tm̄ vbi celebꝛat trāſla. ſ. hug. tūc ſerui. erit de
trāſl. vt ꝫ. i A. ¶ Nota ꝙ epl̃a ⁊ euā. de.4. fe. i heb. 23. p eſtatē
ptinēt ad.4. fe. in hebdo.17. cū fuerit tp̄s oppoꝛtunū. ¶ Do.2.
de ſancto diony. mēo. de do. de trini. ⁊ pceſ. Miſſa do. dr̃ i cp̄. ⁊ nul
la mēo. ad altā miſſā. Fe.2.3.⁊.4. de ꝯm. ¶ Do.3. de. ſ. michaele.
memo. de do. de trinita. ⁊ pꝛoceſſio. Fer̃.2. de ſancta etheldꝛe. ix.
lec, de cōmuni vnius virginis nō marty. Fe.4. de ſancta fredeſ-
vvida. ix. lec, de cōi vni⁹ virgi. ⁊ mar. Fe.5.6.⁊ ſab. de ꝯm. mēo. de
ſctis ¶ Do.4. tota cantet hiſt. ⁊ tm̄ mēo. de ſctō ⁊ de tri. Fer̃.2.4.
et ſab. de cōme. Fe.3. de mar̃. criſpino ⁊ criſpiniano. ix. lc̃. vt ꝫ in
A. Fe.5. de fer̃.⁊ dr̃r. 2. ℞. fer̃. Miſſa de vigilia. Ad.2. veſpe. de
apoſtolis. memo. de ſancta maria. ān. Sub tuam. ¶ Litera do. 6.C
C. Quīto noñ. octobꝛ tota cātet hiſto. In laudib⁹ oēs āe. Fe.
2.3.4.6. de commemo. Fer̃.4. de ſancta fide: tamen vbi celebꝛat
tranſla. ſancti hugonis: tūc erit ſeruic̃. de tranſla. vt ꝫ in A.
¶ Do.2. de do. et medie lec. de marty. Feria.2.3.⁊.5. de commēo.
¶ Do.3. de ſancta etheldꝛeda. ix. lec. de cōmuni vnius virginis
non mar̃. Ad.1. veſpe. que erūt de ſancta etheldꝛeda: mēo. de. ſ.
michaele. de do. de trini. ⁊. pceſ. Miſ. do. dr̃ in cap̄. cum mēo. de tri
ni. tm̄. Ad.2. veſpe. q̄ erunt de ſctō luca. mēo. de do. ſub ſilē. deſde

mēo. de ſancta etheldꝛeda: ⁊ de ſancto iuſto ſolēniter. Fe. 3. de ſ.
fredeſvvida. ix. lec. de cōi vnius virginis ⁊ mart. Fe. 4. 6. ⁊ ſab.
de ꝯm. ¶ Do. 4. de do. Scđe veſpe. erunt de mar. ⁊ mēo. de ſctō
ioāne beuerlaco: ⁊ de do. Fe. 2. đ mar. criſpino ⁊ criſpiniano. ix.
lec. tres pꝛi. lec. de ꝓpꝛie. 3. međ. lec. de cōi vni⁹ ꝯfeſ. ⁊ pontifi. tres
vltime lec. de expoſitione euangelij. Deſcendens ieſus de monte.
Fer. 3. 6. ⁊ ſab. de cōmēo. Fe. 4. de fe. ⁊ dicūtur. 2. ℟. fer. Miſ. de
6. D vigi. ¶ Lra do. D Quarto nonas. octo. tota cāter hiſ. In lau.
oēs āe. Fe. 2. 5. ⁊ ſab. de ꝯme. Fe. 3. de ſancta fide: tamē vbi cele.
tranſla. ſ. hugonis tunc ſeruit. erit de tranſlatione vt ꝫ in A
¶ Do. 2. de do. ⁊ međ. lec. de marty. Fe. 2. 4. de cōme. ⁊ nihil de. 3.
cōmēo. Feria. 3. de ſancto edvvardo. Ad. 2. veſ. memo de. ſ. calix
to ſub ſilē. deinde ſolē. mēo. de ſctā maria cū ā. Sub tuā. Sab.
de ſancta etheldꝛeda. ix. lec. de cōi vni⁹ virgi. non marty. ¶ Do
3. de ſancto luca. Ad. 1. veſ. mēo. de ſancto iuſto: de do. de trinita.
ſub ſilentio. et nulla ꝓceſ. deinde ſolē. mēo. de ſancta etheldꝛe
da. Ad matuti. memo. de ſancto: de do. ⁊ de trini. ſub ſilē. Miſſa
do. vꝫ in cap. cū mēo. de ſancto iuſto: ⁊ de trini. tm̄. Ad veſ. de ſan
cto luca. mēo. de do. ſub ſilen. Deinde ſolē. mēo. de ſācta fredeſ
vvida. Fe. 2. de ſancta fredeſvvida. ix. lec. de cōi vnius virgi. non
marty. Fe. 3. 5. ⁊ ſab. de cōme. ¶ Do. 4. de mar. criſpino ⁊ criſpi
niano. ix. lec. Ad. 1. veſ. mēo. de ſancto ioāne: de do. ⁊ de trini. ⁊ ꝓ
ceſſio. Ad matuti. tres. 1. lec. de ꝓpꝛietate. 3. međ. l. de ſancto io
anne de cōi vnius confeſ. ⁊ pontifi. tres vlti. lec. de expōe euāge.
Deſcendēs ieſus de mōte. ⁊ mēo. de ſancto: de do. ⁊ de tri. Miſ.
do. vꝫ in cap. cū mēo. de trini. tantum. Fe. 2. 5. ⁊. 6. de cōme. et in
6. E 3. fe. vꝫ. 1. ℟. hiſ. cū. 2. ℟. fe. Miſſa de vigi. ¶ Lra do. E. Quarto
kal. octobꝛis tota canter hiſ. In laud. oēs āe. Ad veſ. de ſancto
michaele: mēo. de do. ſub ſilen. Feria. iii. de ſancto hierony. Ad
matut. legatur omelia ſicut in die ſancti ambꝛoſii. Ad. 2. veſpe.
memo. de confeſ. ⁊ de mart. ſolē. Fer. 5. 6. ⁊ ſab. de ꝯme. ¶ Do. 2.
de do. tota canter hiſ. In lau. vna ā. Fe. 2. de ſācta fide: tñ vbi
celebꝛatur tranſla. ſ. hugonis tūc ſerui. erit de tranſlatione vt ꝫ
ad A. Fe. 3. 4. ⁊ ſab. de cōme. ¶ Do. 3. de do. Ad. 1. veſ. ſ. edvvar
di memo. de do. ſub ſilen. Ad. 2. veſ. memo. de ſancto calixto ſub
ſilentio: deinde ſolē. mēo. de ſancta mar. ān. Sub tua. cum ple
no ſerui. in craſti. Fe. 2. de ſ. etheldꝛeda. ix. lec. oīa de cōi vni⁹ vir
gi. non mar. Miſ. do. vꝫ in cap. Ad. 1. veſ. q̄ erunt de. ſ. luca. mēo.
de do. de trini. ſub ſilen. ſine pꝛoceſ. deinde ſolen. memo. de. ſ. fre
deſvvida. Scđe veſ. erūt de virgi. ⁊ memo. de ꝯme. Fe. 2. 4. et. 6.

de cõmemo. Sab. de mar. criſpino et criſpiniano. ix. lc. mẽo. et
medie lc. de ſancto ioanne beuerlaco. ¶ Tres. i. lc. de ꝓpꝛietate.
¶ Tres medie lc. de cõi vni⁹ confeſſo. ⁊ ponti. ¶ Tres vltime lc. de
expoſitione euange. Deſcendẽs ieſus de monte. ¶ Do. 5. de do.
Ad. i. veſ. memo. de mar. de tri. ⁊ ꝓceſſio. Fe. 2. ꝺ fer. ⁊ dñr ℟. fer.
pariter. Miſſa de vigi. Fe. 4. ⁊ 5. de ꝯme. ⁊ nihil de. 3. cõmemo.
¶ Lra do. A. Tertio kal. octob. de. ſ. michaele: ⁊ hiſt. ichoetur. 6. A
cũ memo. ſub ſilen. ⁊ de trini. ⁊ nulla ꝓc. Miſſa do. dꝛ i cap̃. Secunde
veſ. erunt de ſancto hieronymo. ⁊ memo. de do. ſub ſilen.
deide ſolen. mẽo. de ſancto michaele. Fe. 2. de ſãcto hieronymo.
Ad matut. legit omel. ſicut in feſto ambꝛoſii. Fe. 4. de ſancto. ℣:
ante lec. Gloꝛia ⁊ honoꝛe cum ℟. de. 2. noc. vnius marty. Feria
5. 6. et ſab. de ꝯme. ¶ Nota ꝙ epiſtola et euãg. de. 4. fer. in hebd.
23. per eſtatẽ pertinẽt ad. 4. fer hebdo. 17. cũ fuerit tẽpus oppoꝛtunum.
¶ Do. 2. de do. medie lec. de ſancta fide. Tamẽ vbi celebꝛatur
feſtum ſancti hugonis ſeruitiũ erit de ipſa tranſlatiõe.
vt ſ ad A. ⁊ tunc ad. i. veſ. fiat memo. de. ſ. fide: de do. de trinit.
⁊ pꝛoceſſio: ⁊ miſſa do. dꝛ in cap̃. cum mẽo. de trinit. tantũ. Feria
2. 3. ⁊ ſab. de ꝯme. ¶ Do. 3. de. ſ. edvvardo. Ad. i. veſ. ⁊ ad mat. memo.
de do. ⁊ de trini. ſub ſilen. nulla pꝛoc. Ad. 2. veſ. memo. de. ſ.
calixto: de do. ſub ſilen. deinde ſolẽ. mẽo. de. ſ. maria cũ ãn. Sub
tuam. Fer. 2. de. ſ. mar. Fe. 5. de. ſ. etheldꝛe. ix. lc. oia de ꝯi vnius
virgi. ⁊ non mar. Sab. de. ſ. fredeſvvida. ix. lc. de cõi vnius virginis
⁊ non mar. ¶ Do. 4. de do. Fe. 3. 5. ⁊ ſab. de ꝯme. Fer. 6. de
mar. criſpino ⁊ criſpiniano. ix. lec. iii. pꝛime lc. de ꝓpꝛietate. iii.
medie lc. de ſancto ioãne beuerlaco de cõi. ⁊. iii. vltime lc. de expoſitione
euange. Deſcendens ieſus de monte. ¶ Do. 5. tota cãtetur
hiſt. Miſ. do. dꝛ in cap̃. cum Alla. ⁊. 2. veſpe. erũt de apoſt.
et memo. de do. ſub ſilen. Fe. 3. ⁊. 4. de cõmemo. Sab. de cõmẽo.
aiarum. Ad mat. de. ſ. mat. fiat mẽo. de mar. ¶ Lra do. G. Do. 1. 6. G
ſcꝫ vltima die ſeptemb. de. ſ. hieronymo: ⁊ hiſ. inchoet cum memo.
ſub ſilentio. Ad. i. veſpe. q̃ erunt de. ſ. hieronymo: fiat mẽo.
de do. ⁊ de trinita. ſub ſilen. deinde ſolen. mẽo. de ſancto michaele:
⁊ nulla ꝓceſſio. Secũde veſpe. erunt de ſancto hieronymo: ⁊ memo.
de do. ſub ſilen. deinde ſolen. memo. de confeſ. ⁊ de mar. Fer.
3. de ſancto. In lau. ℣⁹. Gloꝛia ⁊ honoꝛe cum ℟. de. 2. noct. Feria.
4. 5. ⁊ ſab. de cõme. Fer. 6. de fer. cum ℟. de. 1. noc. ⁊. miſſa do.
Tamen vbi tranſlatio. ſ. hugonis celebꝛat: tunc in ſabba. ſeruitiũ
erit de trãſlatione vt ſ in A. Tunc fer. 4. 5. ⁊. 6. de cõmẽo.
Et miſſa do. dꝛ in cap̃. in do. cum memo. de trini. tãtum. ¶ Do. 2.

tota cantet hist. et tantũ mẽo. de marty. & de trinita. & pcessio. Fe. 2. 4. & 6. de cõmẽo. ¶ Do. 3. de do. Ad. 1. vespe. q̄ erunt de fest. fiat mẽo. de sancto: de do. & de trini. sub silen. & nulla pc. Ad matuti. medie lec. de sancto calixto. Hec due ves. erunt de do. & mẽo. de sancto vvulfrãno. Tamẽ vbi fest. transla. s. etheldrede celebratur. 1. do. carebit vtrisq; ves. et vespe. erũt de sancto vvulfrãno. Et sic nota q̄ oẽs sunt do. et non alia festa: q̄ oino carent vtrisq; vespe. nisi quando fest. simplex. ix. lec. vel. iii. lec. cum regimi. chori inter duo fest. dup. eueñ. Fe. 4. de sancta etheldreda. ix. lec. de cõmuni vniꝰ virginis nõ marty. Fer. 6. de. s. fredesvvida. ix. lec. de cõi vnius virginis non marty. Sab. de. s. mar. ¶ Do. 4. de do. memo. & medie lec. de virginibus. Fe. 2. 4. & 6. de cõmẽora. Fer. 5. de mar. ix. lec. 3. p̄me lec. de proprietate. 3. medie lec. de sancto ioanne beuerlaco. de cõi vnius confessoris & ponti. cũ R. de 2. noctur. Tres vltime lec. de expositione euangel. Descendens iesus de monte. Sab. de fer. & dicuntur. 2. R. fer. Mis. erit de vigilia. ¶ Do. 5. de. fest. apostolorum & memo de do. & de trinitate sub silen. & nulla proces. Missa do. dicitur in cap. cum memo. de trinitate. Ad. 2. vespe. de aposto. fiat memo. de do. sub silen. dein de solen. mẽo. de ꝯme. Fe. 2. 4. 3. de ꝯme. & nihil de. 3. ꝯme. Sab. de s. vvenefre. virgine & mar. oia de cõi vnius virgi. & martyris.

¶ Do. 1. post. v. kal. octo. ad ves. an. Benedictꝰ. ps. Ipsum. cap. Benedꝰ deus. R. Tua est potẽ. hyꝰ. Deus. V. Vespertina oro. an. Adaperiat dñs cor vrm in lege sua & in p̄ceptis suis: & faciat pacẽ. cãt. Magt. Hee sequẽtes añe seruiunt vsq; Adapiat in sab. ad ves. q̄diu cãtabitur super Magt. vel ad mẽo. de do. qñ de fest. ix. lec. fit serui. an. Da pacem dñe in diebus nostris: quia non est alius qui pugnet p nobis nisi tu deꝰ noster. cãt. Magt. an. Tua est potẽtia: tuũ regnũ dñe: tu es super oẽs gentes: da pacem dñe i diebus nostris alla. cã. Magt. an. Accingimini filii potentes et estote parati in prelio: qm meliꝰ est nobis mori in bello: q̄ videre mala gentis nr̃e & scõrum: sicut fuerit volũtas in celo sic fiat. cã. Magt. an. Exaudiat dñs orones vras & recõcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo dñs deus nr̃. cãt. Magt. Ad matut. Inuit. Adapiat dominꝰ cor vrm in lege sua. Et in preceptis suis: & faciat pacẽ. ps. Venite. Hac die icipiatur liber machabeorum: et legatur vsq; ad. 1. do. post. v. kal. nouembris: quando de temporali agit. lec. i.

ET factũ ẽ postq̄ percussit Alexãder philippi rex macedo: q̄ p̄mꝰ regnauit in grecia: egressus de terra cethi darium regẽ persarũ & medorũ: & constituit pꝛelia multa: ⁊ oīum obtinuit munitiones: ⁊ interfecit reges terre: ⁊ ptranſijt vſqȝ ad fines terre. ℟. Adapiat dñs coꝛ vr̄m in lege ſua ⁊ in p̄ceptis ſuis ⁊ faciat pacē in dieb⁹ vr̄is. Cōcedat vobis ſalutē ⁊ redimat vos a mal. ℣. Exaudiat dñs oꝛōnes vr̄as ⁊ recōciliet vobis nec vos deſerat ī tp̄e malo. Conce. Lc. ij.

Et accepit ſpolia multitudīs gentiū: ⁊ ſiluit terra ī cōſpectu eius. Et cōgregauit v̄tutē ⁊ exercitū foꝛtē nimis: ⁊ exaltatū ⁊ eleuatū eſt coꝛ ei⁹. Et obtinuit regiōes gētiū ⁊ tyrānos: ⁊ facti ſunt illi ī tributū. Et poſt hec decidit ī lectū: ⁊ cognouit quia moꝛeret. ℟. Exaudiat dñs oꝛones vr̄as ⁊ recōciliet vobiſ: nec vos deſerat ī tp̄e malo. Dñs deus nr̄. ℣. Adapiat dñs coꝛ vr̄m in lege ſua ⁊ in pꝛeceptis ſuis: et faciat pacem. Domin⁹. Lc. iij.

Et vocauit pueros nobiles q̄ ſecum erant nutriti a iuuentute ſua: et diuiſit illis regnum ſuum cum adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim et moꝛtuus eſt. Et obtinuerunt pueri eius regnum vnuſquiſqȝ in loco ſuo. ℟. iii. Tua eſt potētia: tuum regnū domine: tu es ſuper omnes gentes. Da pacē domine ī diebus noſtris. ℣. Creatoꝛ omnium deus terribilis ⁊ foꝛtis iuſtus et miſericoꝛs. Da. Glo. Da. Lectio. 4.

Et impoſuerunt ſibi oēs diademata poſt moꝛtem eius: et filii eoꝛum poſt eos annis multis: ⁊ multiplicata ſūt mala in terra. Et exiit ex eis radix pcti antiochus illuſtr̄, fili⁹ antiochi q̄ fuerat rome obſes: et regnauit in anno centeſimo triceſimo ⁊ ſeptimo regni grecoꝛum. ℟. Cōgregati ſunt inimici noſtri ⁊ gloꝛiātur in virtute ſua: contere foꝛtitudinē illoꝛū domine: ⁊ diſperge illos. Ut cognoſcant qꝛ nō eſt alius qui pugnet pꝛo nobis niſi tu deus noſter. ℣. Diſperge illos in virtute tua: et deſtrue eos ptectoꝛ noſter dñe. Ut. Lectio. v. 4.

In diebus illis exierunt ex iſrael filii iniq̄: ⁊ ſuaſerunt multis dicentes. Eamus ⁊ diſponamus teſtamentum cum gentibus que circa nos ſunt: quia ex quo receſſimus ab eis inuenerunt nos multa mala. Et bonus viſus eſt ſermo ī oculis eorum: et deſtinati ſunt aliqui de populo: ⁊ abierunt ad regem ⁊ dedit illis poteſtatem vt facerēt iuſtitiā gentium. ℟. Impetum inimicoꝛum ne timueritis: 5 memoꝛes eſtote quomodo ſalui facti ſunt patres nr̄i. Et nunc clamemus in celum: ⁊ miſerebitur deus noſter. ℣. Mementote mirabilium eius que fecit pharaoni et exercitui eius in mari rubꝛo. Et nunc. Lectō vi.

Et edificauerūt gymnaſiū in hieroſolymis ſcd̄m leges nationū: ⁊ fecerūt ſibi p̄putia: ⁊ receſſerūt a teſtamēto ſcō. Et iūcti

ſunt natiōibꝰ: ⁊ venūdati ſunt
vt facerent malū. Et paratum
eſt regnū in cōſpectu antiochi:
et cepit pugnare in terra egypti/
vt regnaret ſup duo regna.
Et intrauit antiochus in egyptum
in multitudine graui: in
curribus ⁊ elephantis ⁊ equitibus:
⁊ copioſa nauium multitudine.
6 ℟. Refulſit ſol in clypeos
aureos et reſplēduerūt mōtes
ab eis. Et foꝛtitudo gentiū
diſſipata eſt. ℣. Erat eñi exercitus
magnꝰ valde: et appꝛopianit
iudas et exercitꝰ eius ī pꝛelium.
Et. Gloꝛia. Et. In .iii. noc.
℟. Oꝛnauerunt faciē tēpli coꝛonis
aureis: et dedicauerunt
altare domino. Et facta eſt leticia
magna in populo. ℣. In hymnis
⁊ confeſſionibus bñdicebant
dñm. Et. ℟. In hymnis
et confeſſionibus bñdicebāt dominū.
Qui magna fecit in iſrael:
⁊ victoꝛiā dedit illis dñs omnipotēs.
℣. Oꝛnauerūt faciē tēpli
coꝛonis aureis: ⁊ dedicauerūt
altare dño. Qui. ℟. fet. Cōgregate
ſunt gentes in multitudine
vt dimicēt contra nos.
Et ignoꝛamus quid agere debeamus.
Dñe deus ad te ſunt
oculi nři/ ne pereamus. ℣. Tu
ſcis que cogitant in nos: quomodo
poterimus ſubſiſtere añ
faciē illoꝛum: niſi tu adiuues
nos. Et. ℟. Dixit iudas ſimoni
fratri ſuo: elige tibi viros: ⁊
vade/ libera fratres tuos in galileam:
ego aūt ⁊ ionathas frat

meus ſbimꝰ ī galaadith. Si
fuerit voluntas in celo: ſic fi
ũ Et nunc clamemus in ce
⁊ miſerebit nři. Sic. I. ꝑ heb

Et factꝰ eſt planctꝰ
in iſrael ⁊ in oī loco
Et congemuerūt pꝛincip
ſacerdotes: iuuenes ⁊ virgi
īfirmati ſunt: ⁊ ſpecioſitas m
lierum immutata eſt. Oīs m
ritus ſumpſit lamētum: ⁊
ſedebant in toꝛo marital
bant. Et cōmota eſt terra ſu
habitantes in ea: ⁊ vniuer
mus iacob induit confuſio
Et poſt duos annos miſit
pꝛincipem tributoꝛum in
tates iuda: ⁊ venit hieruſal
cum turba multa et magna
locutus eſt ad eos vba pacifi
in dolo: ⁊ crediderunt ei. Et ir
ruit ſuper ciuitatē repente: ⁊
percuſſit eam plaga magna: ⁊
perdidit populū multū ex iſra
el. Et accepit ſpolia ciuitati
et ſuccendit eam igni: ⁊ deſt
xit domos eius/ ⁊ muros eius
⁊ captiuas duxit mulieres
tos. ¶ Dominica .ii. Lectio .i.

Et ſcripſit rex ātiochꝰ
regno ſuo: vt eſſet oīs po
pulus vnꝰ. Et reliqrunt vnu
quiſq legem ſuam: ⁊ conſen
rūt oēs gētes ſcdꝫ vbū regꝭ an
tiochi. Et multi ex iſrael ꝯſe
rūt ei: ⁊ ſacrificauerūt idolis: ⁊
coinquinauerūt ſabbatū. ℟.
Et mulieres q̄ circūcidebāt fi
lios ſuos/ trucidabant ſecūd
iuſſum regis antiochi: ⁊ ſuſp

rebāt pueros incircumcisos: ⁊ eos qui circumcidebāt, eos trucidabāt. Et multi de pplo isrł diffinierūt apud se: vt nō mādūcarēt immūda: ⁊ elegerūt magis mori q̄ cibis coinquinari imūdis. l. iij.

In dieb9 illis. Surrexit mathathias fili9 iohānis filii simeonis sacerdos ex filiis ioarim ab hierlm: ⁊ cōsedit i mōte modin: et habebat filios qnqz iohānā qui cognominabat gaddis: ⁊ simonē qui cognominabat thasi: ⁊ iudā qui vocabat machabe9: et eleazarū qui vocabatur abarō: et ionathā q vocabat aphus. l. 4.

Et sciderūt matathias ⁊ filii ei9 vestimēta sua/ ⁊ operuerūt se ciliciis: ⁊ planxerūt valde. Et venerūt illuc q missi erāt a rege āntiocho vt cogerēt eos q fugerāt i ciuitatē modin imolare ⁊ accēdere thura: ⁊ a lege dei sui discedere. Et multi ex isrł cōsentiētes l. v. accesserūt ad eos: sz matathias ⁊ filii ei9 cōstāter steterūt. Et rńdētes hi q missi erāt a rege antiochi dixerūt matathie. Princeps ⁊ clarissim9 ⁊ magn9 es i hac ciuitate: ⁊ ornatus filiis ⁊ frib9. Ergo accede prior/ ⁊ fac l. vi. iussum regis: sicut fecerūt oēs gentes: et viri iuda: ⁊ q remāserūt in hierlz: ⁊ eris tu ⁊ filii tui inter amicos regis: ⁊ āplificatus argēto ⁊ auro. Resp. per hebdo.

Et rńdit matathias: ⁊ dixit magna voce. Etsi oēs gētes regi āntiocho obediūt vt discedāt vnusqsqz a seruitute legis patrū suoz/ ⁊ cōsentiāt mādatis eius: ego ⁊ filii mei ⁊ frēs mei obediem9 legi patrū nroz. Propiti9 nobis sit de9: nō ē nobis vtile relinqre legē ⁊ iustitias dei. Et vt cessauit loqui verba hec: accessit qdā iude9 i oīz oculis sacrificare idolis sup arā in ciuitatē modin scdz iussū regis. ⁊ vidit matathias ⁊ doluit: ⁊ cōtremuerūt renes ei9. Et accēsus ē furor ei9 scdm iudiciū legis: ⁊ insiliēs trucidauit eū sup arā. Sz ⁊ virū quē miserat rex āntioch9 q cogebat imolare occidit i illo tpe: ⁊ arā destruxit. Do. z. Rc. i.

Et exclamauit voce magna matathias i ciuitate: dicēs. Oīs q zelū legis hz: statuēs testamētū exeat post me. Et fugit ipse ⁊ filii ei9 i mōtes: ⁊ reliqrūt quecūqz hēbāt i ciuitate. l. ii.

1. Macha. 2.

Et circuiuit matathias ⁊ filii ei9 ⁊ amici: ⁊ destruxerūt aras: et circūciderūt pueros icircūcisos quotquot inuenerūt i finib9 isrł i fortitudine: ⁊ psecuti sūt filios supbie: ⁊ psperatū ē op9 manuū eoz.

Et appropinquerūt dies matathie moriendi/ et dixit filiis suis. Nūc cōfortata ē supbia et castigatio ⁊ tps euersionis: ⁊ ira indignationis. Nos ergo filii emulatores estote legis: ⁊ date aīas vrās p testamēto patrū: et viriliter agite in lege. Rc. iiii.

O. z cū feceritis qd vobis pceptū est a dño deo vro: i ipo gloriosi eritis. Ecce simon frater vester: scio q vir cōsilii ē: ipm audite sp: ⁊ ipse vobis erit pr. l. v.

Et iudas machabe9 fortis viribus a iuuẽtute ſua ꝓnceps milicie ſit vobis: ⁊ ipſe aget ꝑli bellũ: ⁊ adducetis ad vos oẽs factores legis: ⁊ vĩdicate vĩdictã ꝑli. Et bñdixit eos: ⁊ appo- (vbi r.6 ſitus ẽ ad p̃res ſuos: ⁊ defunct⁹ ẽ cẽteſimo q̃drageſimoſexto ãno ⁊ ſepult⁹ ẽ i ſepulchris p̃rũ ſuorũ i modi: ⁊ planxerũt eũ oĩs iſrl' planctu magno. R̃. per hebdo.

1. Macha. 3. ET ſurrexit iudas q̃ vocat machabe⁹ fili⁹ ei⁹ ꝓ eo: et adiuuabant eũ oẽs f̃res ei⁹ / et vniuerſi q̃ ſe cõiũxerant p̃ri ei⁹ ⁊ ꝓliabant ꝓliũ iſrl' cũ leticia. Et dilatauit gl'iã ꝓplo ſuo: et induit ſe loricã ſic̃ gygas: ⁊ ſuccinxit ſe arma bellica ſua i ꝓliis ⁊ ꝓtegebat caſtra gladio ſuo. Similis fact⁹ leoni i opib⁹ ſuis ⁊ ſicut catul⁹ leonis rugiẽs i venatiõe ſua. ⁊ ꝑambulauit ciuitates iude: ⁊ ꝑdidit oẽs impios ex eis: ⁊ auertit irã ab iſrl': ⁊ noiatus eſt vſq; ad nouiſſimũ t̃re: ⁊ ꝯgregauit ꝑeũtes. Et ꝯgregauit appolloni⁹ gẽtes: ⁊ a ſamaria virtutẽ magnã / ad bellãdũ ꝯtra iſrl'.

1. Macha. 3. ET cognouit   Do. 4. R̃. i. iudas ⁊ exiit obuiã ei. ⁊ ꝑcuſſit ⁊ occidit eũ: et ceciderunt vulnerati mlti: ⁊ reliq̃ fugerũt. ⁊ accepit ſpolia eorũ: et gladiũ appollonii abſtulit iudas: ⁊ erat pugnãs i eo oĩbus dieb⁹. R̃. ii.

Et audiuit ſeron ꝓnceps exercitus ſyrie: q͛ cõgregauit iudas cõgregationẽ: et eccleſiam fidelium ſecum: et ait. R̃. tercio. iii.

Faciã mihi nomẽ: ⁊ gl'iabor in regno: ⁊ debellabo iudã ⁊ eos q̃ cũ eo ſũt: q̃ ſpernũt v̄bũ regis. R̃. 4

Et exiuit iudas obuiã illi cũ paucis. Vt aũt viderũt exercitũ venientẽ ſibi obuiã: dixerũt iude: Quõ poterim⁹ pauci pugnare ꝯtra multitudinẽ tantã ⁊ tã fortẽ: et nos fatigati ſum⁹ ieiunio hodie.

Et ait iudas. Facile ẽ ꝯcludi multos in manib⁹ paucorũ: ⁊ nõ eſt differẽtia i cõſpectu dei celi liberare i multis aut i paucis: q̃ nõ i multitudine exercit⁹ victoria belli / ſꝫ de celo fortitudo ẽ. Vos aũt ne timueritis. R̃. v.

Vt aũt ceſſauit loq̃: ſubito i eos inſiluit. Et ꝯtrit⁹ ẽ ſeron ⁊ exercit⁹ ei⁹ i ꝯſpectu ipſi⁹. Et cecidit timor iude ac f̃rm eius: ⁊ fortitudo ſup oẽs gẽtes q̃ erant in circuitu eorũ. R̃. ex. ꝑ hebdo.

ET ꝑuenit ad regẽ nomen ei⁹: ⁊ de ꝓliis iude narrabant oẽs gentes. Vt audiuit aũt rex antioch⁹ ſermões iſtos irat⁹ ẽ aio: ⁊ miſit ⁊ ꝯgregauit exercitũ vniuerſi regni ſui caſtra fortia valde: ⁊ apuit erariũ ſuũ: ⁊ dedit ſtipẽdia exercitui i annũ. Et mãdauit illis vt eſſent pati ad oĩa: ⁊ cogitauit ire i p dẽ: ⁊ accipe tributa regionũ: et ꝯgregare argẽtũ multũ. ⁊ reliq̃t lyſiã nobilẽ de gñe regali ſup negocia regia: ⁊ vt nutriret antiochũ filiũ ſuũ donec rediret. Et tradidit ei dimidiũ exercitũ: et elephãtes. Et mãdauit ei de oĩb⁹ q̃ volebat: ⁊ de ĩhabitãtib⁹ iudeã ⁊ hierlm: ⁊ vt mitteret ad eos exercitũ: et ad ꝯterendum ⁊ extirpandã virtutẽ iſrl' reliqas hierlꝫ: ꝛ auferēdā mēoriā eoꝝ de loco: et vt cōſtitueret ħitatoꝛes filios alienigenas i oībꝰ finibꝰ eoꝛū: et ſoꝛte diſtribueret terram eoꝛū. Do v.l'.i.

ET elegit lyſias ptolomeū filiū doꝛimini: ꝛ nicanoꝛē: et goꝛgiam viros potentes ex amicis regis: ꝛ miſit cū eis quadꝛagīta millia viroꝝ: ꝛ ſeptē milia eqtū: vt irēt i terrā iuda: et diſꝑderēt eā ſcdꝫ vbū reg. l'.ii.

Et vidit iudas ꝯfres eiꝰ qꝛ multiplicata ſūt mala i tra: ꝛ exercitus applicabat ad fines eoꝝ. Et ieiunauerunt et induerunt ſe ciliciis: et cinerē impoſuerunt capiti ſuo: et ſciderūt veſtimenta ſua: ꝛ clamauerūt voce magna i celū dicentes. l'.iii.

Quid faciemꝰ iſtis: et quo eos ducemꝰ? Ecce natiões ꝯuenerūt aduerſū nos: vt nos diſꝑdant. Tu ſcis q̄ cogitant in nos: quō poterimꝰ ſubſiſtere añ facies illoꝝ niſi tu adiuues nos? lc.4.

Et ait iudas. Accingimī ꝛ eſtote filii potētes / et eſtote parati mane vt pugnetis aduerſꝰ nationes has / q̄ ꝯuenerūt diſꝑdē nos et ſctā nr̄a. Qm̄ meliꝰ eſt nobis moꝛi in bello: q̄ videre mala gentis noſtre et ſanctoꝛū. lc.v.

Sicut fuerit volūtas i celo: ſic fiat. Et cū dies factꝰ eſſet viderūt caſtra gentiū valida: et loꝛicatos: et eqtatꝰ in circuitu eoꝝ: ꝛ hi docti ꝓlio. Et ait iudas viris q̄ ſecū erant. Ne timueritis v̄tutē illoꝛū: et ímpetū eoꝛū ne foꝛmidetis. Mementote quō ſalui facti ſūt pr̄es nr̄i in mari rubꝛo. l'.6

Et nunc clamemus in celū: et miſerebitur noſtri deus: et memoꝛ erit teſtamenti patrū noſtroꝛū: et cōteret exercitū iſtum ante faciē noſtrā hodie: ꝛ ſciēt omnes gentes qꝛ eſt deꝰ q̄ redimat et liberet iſrl'. Lcō p hebd.

ET leuauerūt alienigene oculos ſuos: et viderunt eos veniētes ex aduerſo: ꝛ exierunt de caſtris in ꝓliū. Et iuba cecinerūt hi q̄ erāt cū iuda: ꝛ cōgreſſi ſūt. Et ꝯtrite ſūt gentes / ꝛ fugerunt in campū. Nouiſſimi aūt ceciderūt ex illis vſq ad tria milia viroꝛū. Et reuerſus eſt iudas et exercitꝰ eiꝰ ad ſpolia caſtroꝛū: et acceperūt aurū multū et argentū: et hyacinthū: et purpurā marinā: et opes magnas. Et cōuerſi hymnū canebant et bñdicebant in celū deū: qm̄ bonus eſt / qm̄ in ſcl'm mia eiꝰ. Et fctā eſt ſalus magna in iſrl'i die illa. Dixit aūt iudas ad fratres eiꝰ. Ecce cōtriti ſūt inimici nr̄i: aſcēdamꝰ mūdare ſctā et renouare. Et obtulerūt ſacrificiū ſcd'm legē ſuꝑ altare holocauſtoꝝ nouū qd' fecerant: ꝛ cecidit oīs ppl's i faciē / et adorauerūt ꝛ bñdixerūt i celū eū q̄ ꝓſperauit eos. Et fecerūt dedicationē altaris diebus octo: et obtulerūt holocauſta cū leticia et ſalutaria laudis. Et oꝛnauerunt faciē tēpli coꝛonis aureis: ꝛ dedicauerūt poꝛtas. Et fctā eſt leticia magna i ppl'o: ꝛ auerſū ē oppꝛobꝛiū gentiū. Tu-

1. Macha.4.

6.A ¶ Vidi dñm. Lr̃a do. A. Quarto kł. noueb. tc. cũ hiſ. Ad. 1. veſ.
q̃ erũt de apo. fiat mẽo. de do. de tri. ſub ſil. ⁊ nl'la pc. In l. oẽs de
dñr. Fer. 2. ⁊ ſab. de cõm. Fer. 6. de. ſ. vvenefre. ix. l. de cõi vniu
vgi. ⁊ mar. Ad mat. de. ſ. mat. fiat mẽo. de mar. i die aiaꝝ. ¶ Do.
2. de do. Fe. 3. 5. 4. 6. de xm̃. ¶ Do. 3. de ſerui. do. með. l. de. ſ. marti.
cũ R. de. 1. noc. ſ. marti. Fe. 3. ⁊ ſab. de xm̃. ⁊ nichil de. 3. cõme. et
R. O bim vir. hoc ãno ꝑtermittit. Fe. 5. de. ſ. edmũ. Ad mat. et
ad miſ. vt ptʒ poſtea i B. ¶ Do. 4. de do. Scde veſ. erũt de. ſ. ed-
mũ. ã. ſup p̃. Vtũs vir. Cp̃. Iſte ſctũs. R. Perceptur⁹. mẽo de do.
Fe. 3. 5. 6. de xm̃. ⁊ nichil de. 3. xm̃. Sab. de. ſ. katheri. cp̃. Cõfite-
boꝛ. ¶. Do. 5. de ſerui. do. Ad. 1. veſ. ſr̃ Magr̃ ã. Quicꝛion. Ora.
Excita q̃s. ⁊ mẽo. de. ſ. kathe. de mr. de tri. ⁊ pc. Ad mat. með. l. de
ſ. lino mr. ⁊ legat' expõ euãge. Cũ ſubleuaſ. R. Sũme trini. In
l. oẽs ãe dñr. Sup Bñ⁹ ã. Cũ ſuble. Ad miſ. offm̃. Dicit do. Or.
Excita q̃s. Epla. Ecce dies. Euãg. Cũ ſuble. Fe. 2. 3. ⁊ ſab. ð xm̃.
cũ R. Spũs ⁊ alme. Fe. 6. de oc. Miſ. erit de do. ſi fue. aliqua cã-
6.B. da: ſin aũt miſ. erit Sal⁹ ppl'i. et mẽo. de oc. ¶ Lr̃a do. B. Ter-
tio kal. noue. tc. cãtet' hiſ. Nonũ R. Sũme trini. In l. oẽs ã.
Fe. 2. de. ſ. q̃ntino. cũ noc. Miſ. de vi. nl'la mẽo. Fer. 4. xm̃. aiaꝝ.
Ad mat. v. mat. mẽo. de mar. Fer. 5. de. ſ. vvenefreda. ix. l. c. de cõi
vni⁹ vgi. ⁊ mar. Fe. 6. ⁊ ſab. de cõm. ⁊ nichil. de. 3. cõm. ¶ Do. 2.
de. ſ. leonardo. mẽo. ð do. de tri. ⁊ pc. Miſ. do dʒ i cp̃. cũ mẽo. ð tri.
Fe. 2. 5. ⁊ ſab. de cõm. ⁊ R. fer. ꝑmittũt. ¶ Do. 3. de. ſ. bꝛicio. ix. l.
Ad. 1. veſ. mẽo de oc. de do. de tri. ⁊ pc. Ad mat. með. l. de oc. Miſ.
do. dʒ i cp̃. cũ mo. de tri. tm̃. Ad altã miſ. mẽo. de oc. ⁊ de oib⁹ ſcis.
Fe. 2. 6. ⁊ ſab. de cõme. Fe. 4. de. ſ. edmũ. l. c. 7. cũ ꝓnũciatio. eu-
ſʒ abſq; ome. ſcðʒ ſaꝝ. Ad miſ. dʒ ſic. Sub honoꝛe edmũ. ſeq. et
pſul' ſq. Exaudi de⁹. o. m. cũ vſ. ¶ Do. 4. de. ſ. edmũ. Ad. 1. veſ. ã.
ſr̃ p̃. Vtũs vir. Cp̃. Iſte ſctũs. R. Perceptur⁹. mẽo. de do. et de
tri. ⁊ pc. Oro. Excita q̃s do. Ad mat. mẽo. de do. ã. Cũ ſubleuaſ.
Miſ. do. dʒ i cp̃. Fe. 2. 5. ⁊ ſab. de cõm. cũ R. Spũs ⁊ alme. ¶ No.
q' i die oim ſctoꝝ oẽs hoꝛ. de. ſ. mat. dñr extra choꝝ moꝛe ſolito.
6.C. ¶ Lr̃a do. C. Pꝛidie kł. noue. ichoet' hiſ. Með. l. de. ſ. In l. oẽs
ãe. Miſ. de vi. dʒ i cp̃. ſine mẽo. Ad altã miſ. mo. de. ſ. et ð tri. Fe.
2. feſ. oĩʒ ſctoꝝ. Ad. 1. veſ. mẽo. ð do. ⁊ de tri. ſub ſil. Fe. 3. de xm̃.
aiaꝝ. Ad mat. de. ſ. ma. mẽo. de mar. Fe. 4. ð. ſ. vvenefreda. ix. l.
de cõi vni⁹ vg. ⁊ mar. Fe. 5. ⁊ 6. de cõm. et nihil de. 3. cõm. ¶ Do.
2. do. cãtet' hiſ. Ad. 1. veſ. mẽo. de. ſ. tri. ⁊ pc. Fe. 3. 4. et. 6. de cõm.
Do. 3. de do. et með. l. de. ſ. marti. Fe. 3. de. ſ. edmũdo. Ad mat. et ad
miſ. vt ã i B. Fe. 5. ⁊. 6. de xm̃. et nihil de. 3. cõm. ¶ Do. 4. de do.
Ad. 1. veſ. ã. ſr̃ Magr̃. Suſtinuim⁹. Or. Excita q̃s. Mẽo. de tri. ⁊

pc. Ad mat. legat expõ euãg. Cũ ſubleuaſſꝫ. ℟. Sũme tri. In l.
oẽs ãe dñz. Ad miſ. offm̃. Dicit dñs. Or. Excita q̃s. Epla. Ecce
dies. Euãg. Cũ ſubleu. Fe. 4. 6. ⁊ ſab. de cõm. cũ ℣. Spũs ⁊ alme.
Et ſi fuerit pſes miſ. do. cãtãde ꝑmit. hoc ãno. ¶ Lra do. D kal. 6. D.
nouẽ. de tri. oĩz ſuoꝝ: et hiſ. ichoet cũ mẽo. ſub ſil. et mẽo. de tri.
ſcḋꝫ ordinale. Fe. 2. cõm. alaꝝ et mo. de mar. Ad mat. de. ſ. maria.
Fe. 3. de. ſ. wenefreda. ix. l. de cõi vni⁹ ꝟgi. ⁊ mar. Fe. 4. 5. et ſab.
de cõm. et miſ. do. đꝫ ĩ cþ. ſ. 4. fer. ¶ Do. 2. to. cãte. hiſ. et mẽo. tm̃
de mar. et de tri. Nonũ ℟. Sũme tri. In l. oẽs ãe. Fe. 3. 5. ⁊ ſab.
de cõm. ¶ Do. 3. de. ſ. machuto. Ad. 1. veſ. mẽo. de oc. de do. đ tri.
⁊ pc. Ad mat. međ. l. de oc. cũ ℟. de. 1. noc. Miſ. do. đꝫ ĩ cþ. cũ mẽo.
de tri. Fe. 4. 5. et ſab. de ꝯm̃. Fe. 2. de. ſ. edmũ. Ad mat. et ad miſ.
vt ſ ĩ B. ¶ Do. 4. de. ſ. cecilia. mo. de do. cũ ã. Suſtinuim⁹. Or.
Excita q̃s. Fer. 6. et ſab. de cõme. cũ ℣. Spũs et alme. Fe. 2. de. ſ.
cũ ℟. de. 3. noc. et miſ. do. đꝫ ꝓ alta miſ. ⁊ mẽo. de. ſ. cũ aliis mo.
cõſue. Et ſi fuerit pſes miſ. do. cãtãde hoc ãno ꝑmit. ¶ Lra do.
E. Quarto non. noue. tota cãte. hiſ. Ad. 1. veſ. mẽo. đ do. ⁊ de tri. 6. E.
ſub ſil. ſꝫ nlla pc. Ad mat. mẽo. tm̃ de mar. et de tri. In l. oẽs ãe.
Cõm. alaꝝ differa. ĩ craſt. Fe. 3. de. ſ. wenefre. ix. l. oĩa ve cõi vni⁹
ꝟgi. et mar. Fe. 4. 6. et ſab. de ꝯm̃. ⁊ ℟. fer. ꝑmit. ¶ Do. 2. de do.
et fiãt međ. l. de. ſ. In l. oẽs ãe. Sextũ ℟. Sũme trini. Fer. 2. 4.
et. 6. de. cõme. Ad mẽo. de. ſ. marti. đꝫ ã. Sacerdos. cũ ſequẽtibus.
¶ Do. 5. de. ſ. edmũ. Ad. 1. veſ. mo. de. ſ. machuto: de oct. de do. de
tri. et pc. Ad mat. et ad miſ. de. ſ. edmũ. vt ſ ĩ B. Miſ. do. đꝫ ĩ cþ.
cũ mẽo. de tri. tm̃. Ad altã miſ. mẽo. de oc. et de oĩb⁹. ſ. Fe. 3. 4. et
6. de ꝯme. Fe. 5. de. ſ. edmũ. Ad veſ. ã. ſup pos. Iſte ſctũs. Cp. Bea
tus vir q̃ ſuffert. ¶ Do. 4. de. ſ. clemẽte. Ad. 1. veſ. mẽo. de. ſ. ceci
lia: de. ſ. felicitate: deĩn. de do. cũ ã. Suſtinuim⁹. Or. Excita q̃s.
et de tri. et pc. Fer. 2. de. ſ. cũ ℟. de. 3. noc. vni⁹ mar. Tertiũ ℟.
Percepturꝰ. et miſ. do. đꝫ ꝓ alta miſ. Dixit dñs. Or. Excita q̃s.
Epla. Ecce dies. Euãg. Cũ ſubleuaſſet. et alie miſ. do. q̃ fuerint
cantãde: hoc anno ꝑtermit. Fe. 4. 5. et. 6. de cõm. cũ ℣. Spirit⁹ et
alme. ¶ Lra do. F. Tertia die nouẽb. to. cãtet hiſto. In l. oẽs 6. F.
ãe. et fer. ſ. wenefre. differat ĩ craſti. et ibi fiãt. ix. lc. de cõi vni⁹
ꝟgi. et mar. Fe. 3. 5. et ſab. de cõm. ¶ Do. 2. de do. Fe. 3. et. 5. đ ꝯm̃.
Sab. de. ſ. edmũ. Ad mat. et ad miſ. vt ſ ĩ B. ¶ Do. 3. de. ſ. hugo.
et međ. l. de. ſ. aniano. Ad. 1. veſ. de. ſ. edmũ. mẽo. de. ſ. aniano: de
oc. de do. et de tri. et pc. Miſ. do. đꝫ ĩ cþ. cũ mẽo. đ tri. tm̃. Ad altã
miſ. mẽo. de. ſ. et de oc. Fe. 2. 3. et. 5. de ꝯme. ℟. O vtinã virgã. Pter=
mittit. Fe. 4. đ. ſ. edmũ. Ad veſ. ã. ſup pſal. Iſtius vir Cp. Btũs
vir q̃ ĩ ſapia. ¶ Do. 4. de do. Ad. 1. veſ. ſꝫ Magſt. ã. Suſtinuim⁹.

Oꝛo. Excita q̃s. mẽo. de sctõ: ⁊ de tri. ⁊ pc. Ad mat. med. lc. de s. et legatur expõ euãg. ij. Cũ subleuas. 9. ℟. Summe trini. In lau. oĩs aĩe. Ad mis. offm̃. Dicit dñs. oꝛ. Excita q̃s. Epla. Ecce dies. Euãg. Cũ subleuas. Fe. 3. 4. et. 5. de cõm. cũ ñ. Spũs ⁊ alme. Et 6·G si plr̃es mis. do. fuerit cãtãde i hoc anno ptermit. ¶ Lra do. G. Quarta die nouẽ. do. cãte. his. In l. oĩs aĩe. Fe. 2. 4. ⁊ sab. de cõm. et ℟. fer. ptermit. ij Do. 2. de s. marti. ⁊ mẽo. de sctõ: de do. ⁊ de tri. et pc. Mis. do. dz i cþ. cũ mẽo. de tri. tm̃. Ad altã mis. mẽo. de sctõ: et de oĩbꝰ sctis. Fe. 2. ⁊. 4. de cõme. Fe. 6. de s. edmũ. Ad mat. et ad mis. vt s in B. Sab. ad ves. q̃ erũt de do. mẽo. de s. hugone de oc. de tri. ⁊ pc. ¶ Tamẽ i diocesi lincolñ. ves. erũt de s. hugo. q2 dupl. fes. est: et mẽo. de oc. de do. et de tri. sub silẽ. et plra pc. ¶ Do. 3. ad do. med. lc. de oc. cũ. 2. ℟. de. 1. noc. Sextũ ℟. O btm vir. 9. ℟. Summe trini. In l. oĩs aĩe. Fe. 2. 4. et sab. de cõm. ⁊ ℟. fer. ptermit. Fe. 3. de s. edmũ. Ad ves. ã. sup ps. Btũs vir. Cþ. Iste sanctus. ¶ Do. vltĩ. añ aduẽ. de s. kathe. Ad. 1. ves. fiat mẽo. de do. cũ ã. Sustinui. Oꝛ. Excita q̃s. Et expõ euãg. i hoc anno ptermit. Ad mat. mẽo. de do. cũ ãn. Cũ subleuas. Fe. 3. 4. et sab. de cõme. cũ ñ. Spũs ⁊ alme. et mis. do. dz i cþ. i do. cũ mẽo. de tri. tm̃. Si fuerit plr̃es mis. do. cãtã. i hoc ãno ptmit. Et si accide. q due mis. do. de p̃riis olim. carẽt p breuitate tpis nequãt i fe. cãtari: nõ ẽ icõueniẽs si oĩno omittãt. Fe. 6. d apo. Ad. 2. ves. mẽo. de s. ma. ã. Sub tuũ.

¶ Do. 1. post. v. kal. nouẽb. ad ves. ã. Bñꝰ. ps. Ipz. cþ. Bñꝰ deꝰ. 2 ℟. Aspice dñe. hyꝰ. O lux btã. ℣. Vespertina o. ãn. Vidi dñm sedẽtẽ sup soliũ excelsum: ⁊ plena erat oĩs tra maiestate eiꝰ: ⁊ ea q̃ sub ipo erãt replebant tẽpliũ. cã. Mgt. Hec legn. ãe serui. his. Vidi dñz. q̃diu cãta. i sab. sup Mgt. vl' ad mẽo. de do. cũ de aliquo fes. ix. lc. fit serui. ãn. Muro tuo iexpugnabili circũcinge nos dñe: ⁊ armis tue potẽtie ptege nos sẽp deꝰ nr̃. cã. Mgt. ã. Qui celoꝝ ꝯtines thꝛonos/ ⁊ abyssos ituer̃ dñe rex regũ/ mõtes põderas/ trã palmo ꝯcludis: exaudi nos dñe i gemitibꝰ nr̃is. cã. Mgt. ã. Sustinuimus pacẽ ⁊ nõ venit dñe sẽ non q̃siuimꝰ bõa et ecce turbatio: cognouimꝰ dñe pctã nr̃a: ne in ꝑ nũ irascaris nobĩ deꝰ israel. cã. Mgt. Si vo i. v. do. i mẽse nou. forte ꝯtig: tũc repeta. ã. Qui celoꝝ. ad ves. i sab. 5. do. Ad mat hui. Deꝰ rex celestis. Qui sedes i thꝛono miserere nobis. ps. Ven. Hac die icip. ezechiel ⁊ legatur vsq ad aduẽ. do. q̃n d tpa. agit.

ET factũ ẽ i tricesimo anno id ẽ iq̃rto i q̃nta m sis / cũ essez in medio captiuo iuxta fluuiũ chobar: apti sunt celi. Et vidi visiões dei i q̃n mẽsis: ipe ẽ annꝰ q̃ntꝰ trãsmi

gratiāis regis Ioachī. Hec dī.
Dñs lec. de pphetā finiatur cū
hac rl'a. R. Uidi dñm ſedentē
ſup ſoliū excelſū et eleuatū: et
plena erat oīs terra maieſtate
ei⁹. Et ea q̄ ſub ipſo erāt reple-
bāt templū. V. Seraphī ſtabant
ſr illud ſex ale vni ſex ale al-
Factū ē vbū dñi (Ezech. Lc.i.
ad ezechielē filiū buzi ſacerdo-
tē i terra chaldeoꝝ ſec⁹ flumē
chobar. Et facta ē ſup eū ibi ma-
nus dñi. Et vidi: ⁊ ecce vēt⁹ tur-
binis veniebat ab aq̄lōe: ⁊ nubes
magna: ⁊ ignis īuoluēs: ⁊ ſplē-
dor i circuitu ei⁹. Et de medio
ei⁹ q̄ſi ſpēs electri: hoc ē de me-
dio ignis. Hec. R. Aſpice dñe
de ſede ſcā tua: et cogita de no-
bis: iclina de⁹ me⁹ aurē tuam
et audi. Api oclos tuos et vide
tribulationē nrām. V. Reſpice
dñe de ſāctuario tuo ⁊ de excelſo
celoꝝ habitaculo. Aperi. Lc.ii.
Et de medio eoꝝ ſilitudo
q̄tuor aīaliū: ⁊ hic aſpect⁹ eoꝝ.
Similitudo hoīs i eis/ ⁊ q̄tuor fa-
cies vni: ⁊ q̄tuor pēne vni. Et
pedes eoꝝ pedes recti: et plāta
pedis eoꝝ q̄ſi plāta pedis vitu-
li: ⁊ ſcintille q̄ſi aſpect⁹ eris cā-
dēt. R. Aſpice dñe q̄z facta eſt
deſolata ciuitas plena diuitiis:
ſedet i triſticia dña gētiū. Nō ē
q̄ cōſolet eā niſi tu de⁹. V. Plo-
rās plorauit i nocte: et lachry-
me ei⁹ in maxillis ei⁹. Nō. Glia.
Et man⁹ hoīs (Nō. Lc.4.
ſub pēnis eoꝝ: i q̄tuor parti-
bus. Et facies ⁊ pēnas p qua-
tuor ptes habebāt: iūcteq̄ erāt
pēne eoꝝ alteri⁹ ad alterū. Nō
reuertebātur cū incederent: ſed
vnūquodq̄ āt faciē ſuā gradie-
bātur. Silitudo aūt vult⁹ eoꝝ
facies hoīs ⁊ facies leōis a dex-
teris ipſoꝝ q̄tuoꝝ. Hec. R. Sup 4
muros tuos hirl'm cōſtitui cuſto-
des. Tota die ⁊ nocte nō tace-
būt laudare nomē dñi. V. Qui
reminiſcimini dñi ne taceatis: ⁊ ne
detis ſilentiū ei. Tota. Lc.v.
Facies aūt bouis a ſiniſtris
ipſoꝝ q̄tuoꝝ: ⁊ facies aq̄le deſup
ipſoꝝ q̄tuoꝝ. Et facies eoꝝ: ⁊ pē-
ne eoꝝ extēte deſup. Due pēne
ſinguloꝝ iūgebāt: ⁊ due tegebāt
corpa eoꝝ: et vnūquodq̄ eoꝝ corā
facie ſua ābulabat. vbi erat ipe-
t⁹ ſpūs illuc gradiebāt: nec reuer-
tebāt cū ambularēt. R. Muro 5
tuo inexpugnabili circūcinge nos
dñe: ⁊ armis tue potētie ptege
nos ſp. Libera dñe de⁹ iſrl' cla-
mātes ad te. V. Erue nos i mi-
rabilib⁹ tuis ⁊ da gl'iā noī tuo.
Et ſilitudo aīaliū ⁊ (Lc.6.
aſpect⁹ eoꝝ q̄ſi carbonū ignis
ardētiū: ⁊ q̄ſi aſpect⁹ lāpadarū.
Hec erat viſio diſcurrēs i me-
dio aīaliū: ſplēdor ignis et de
igne fulgur egrediēs. R. Suſ 6
tinuim⁹ pacē ⁊ nō vēit: q̄ſiui-
m⁹ bōa ⁊ ecce turbatio: cōgnoſcim⁹
dñe pctā nrā. Nō i ppetuū obli-
uiſcaris nos. V. Peccauim⁹ cū
prib⁹ nrīs: iiuſte egim⁹: iiq̄tatē
fecim⁹. Nō. Glia. Nō. In iii.
no. R. Anguſtie mihi ſūt vndiq̄
⁊ q̄d eligā/ ignoro. Meli⁹ ē mi-
chi icidere i man⁹ hoīm q̄ dere-
linq̄re legē dei mei. V. Si eni

hoc egero moꝛs mihi ē: ſi autē nō egero: nō effugiā man⁹ vr̄as. Meli⁹. ℟ Laudabit pp̄ls quē dn̄s exercituū benedixit dicēs: op⁹ manuū meaꝝ tu es. Hereditas mea iſrł. ℣ Btā gēs cui⁹ ē dn̄s de⁹ ei⁹: pp̄ls quē elegit in hereditatē ſibi. Heredi. ℟ Miſit dn̄s angelū ſuū ⁊ ↄcluſit oꝛa leonū. Et nō me ↄtaminauerūt: q2 corā eo iuſtitia īuēta ē ī me. ℣ Miſit de⁹ miaz ſuā ⁊ ⱱitatē ſuā: aiaz meā eripuit de medio catuloꝝ leonuz. Et. ℟ Qui celoꝝ ↄtiēs thꝛonū ⁊ abyſſum ītueris dn̄e rex regū: mōtes pōderas: trā palmo ↄcludis. Exaudi nos de⁹ i gemitib⁹ nr̄is. ℣ Nō em̄ i iuſtificatiōib⁹ nr̄is pſternim⁹ p̄ces an̄ faciē tuā: ſz i miſeratiōib⁹ tuis multis. Exaudi. Glia. Exaudi. Lec. p hebdo.

Ezech. I. ET aialia ibāt et reuertebātur i ſilitudinē fulguris coꝛuſcātis. Cūq; aſpicerē aialia: apparuit rota vna ſr̄ trā iuxta ea hñs q̄tuoꝛ facies. Et aſpect⁹ rotaꝝ: ⁊ op⁹ eaꝝ q̄ſi viſio maris: et vna ſilitudo ipaꝝ q̄tuoꝛ. et aſpect⁹ eaꝝ ⁊ opa q̄ſi ſi ſit rota i medio rote. Per q̄tuoꝛ ptes eaꝝ euntes ibāt ⁊ nō reuertebant cū ābularēt. Statura q̄z erat rotis et altitudo ⁊ hoꝛribil' aſpect⁹: ⁊ totū coꝛp⁹ plenū ocl'is i circuitu ipoꝝ quatuoꝛ. ¶ Do. ii. l'c. i.

Ezech. I. CUmq; ābularēt aialia: ambulabāt parit' ⁊ rote iuxta ea. Et cū eleuarentur aialia de tra: eleuabantur ſimul et rote. Quocūq; ibat ſpūs: illuc euntes ſpū: ⁊ rote pitē eleuabāt ſequētes ea. Spūs ei vite erat i rotis. Cū eūtib⁹ ibāt: ⁊ cū ſtātib⁹ ſtabāt. Et cū eleuarent a terra pariter eleuabāt ⁊ rote ſequētes ea: q2 ſpūs vite erat in rotis. ℟. ii. ET ſilitudo ſup capita aialiū firmamēti q̄ſi aſpect⁹ cryſtalli hoꝛribilis: et extēti ſup capita eoꝝ deſup. Sub firmamēto aūt pēne eoꝝ recte alteri⁹ ad alterū. Vnūquodq; duabus alis velabat coꝛp⁹ ſuū: ⁊ alterū ſilit' velabat. ET audiebā ſonū alaꝝ q̄ſi ſonū aquaꝝ multaꝝ: quaſi ſonū ſublimis dei. Cū ābularēt q̄ſi ſon⁹ erat ſilitudis vt ſon⁹ caſtroꝝ. Cūq; ſtarēt/ demittebant pēne eoꝝ. Nā cū fieret vox ſupra firmamētū qđ erat ſup caput eoꝝ ſtabāt: ⁊ ſubmittebant alas ſuas. ℟. 4. ET ſup firmamētum qđ erat iminens capiti eoꝝ: q̄ſi aſpect⁹ lapidis ſapphiri ſilitudo thꝛoni. Et ſup ſilitudinē thꝛoni ſilitudo q̄ſi aſpect⁹ hoīs deſup. Et vidi q̄ſi ſpeciē electri velut aſpectū ignis itrīſecus p circuitū ei⁹ a lūbis ei⁹ deſup. ET a lūbis ei⁹ vſq; deoꝛſū ℟. v. vidi q̄ſi ſpeciē ignis ſplēdētis in circuitu velut aſpectū arc⁹/ cū fuerit i nube in die pluuie. Hic erat aſpect⁹ ſplēdoꝛis p gyrū. HEc viſio ſilitudinis ℟. 6. gl'ie dn̄i. In diebus illis. Factū eſt vbū dn̄i ad ezechielē pphetā dicens. Fili hoīs. Ecce ego mitto te ad filios iſrael: ad gentes apoſtatrices q̄ receſſerūt a me. Hec. Lectio p hebdo.

Patres eoꝝ ꝑuaricati sunt
pactū meū vsqꝫ ad diē hāc/
ꝛ filij dura facie ꝛ indomabili cor
de sūt: ad q̄s ego mitto te ꝛ dices
ad eos. Hec dicit dñs deꝰ. Si forte
vel ipi audiāt: ꝛ si forte q̄escāt:
q̄m domꝰ exaspās ē: ꝛ sciēt qꝛ ꝓ
pheta fuerit i medio eoꝝ. Tu ḡ
fili hois ne timeas eos neqꝫ me
tuas: q̄m icreduli et subuersō
res sunt tecū: ꝛ cū scorpionibꝰ
tu hitas. Tu ergo fili hois au
di q̄cūqꝫ loqꝛ ad te: ꝛ noli eē ex
aspans sicut domus exaspera
trix est. Hec. ¶ Do.iiij.l.tō.i.
2. Aperi os tuū ꝛ comede oīa q̄cū
qꝫ do. Et vidi ꝛ ecce manꝰ
missa ad me i q̄ erat inuolutꝰ li
ber: ꝛ expādit illū corā me q̄ erat
scriptꝰ intus et foris: ꝛ scripte
erant in eo lamentationes et
3. Et dixit dñs (carmē ꝛ ve.l.ij.
ad me. Fili hois q̄dcūqꝫ inueneris
cōede. Cōede volumē istō: ꝛ va
dēs loq̄re ad filios isrl'. Et ape
rui os meū: ꝛ cibauit me volu
Et dixit ad me. (mine illo.l.3.
Fili hois: venter tuꝰ cōedit: ꝛ vi
scera ꝯplebūt volumine isto qđ
ego do tibi. Et cōedi volumē il
lud: ꝛ factū ē in ore meo tāq̄ mel
Dixit autē dñs ad (dulce.l.4.
me. Fili hois vade ad domū is
rael: ꝛ loq̄ris verba mea ad eos.
Nō ei ad pplm ꝓfūdi sermōis ꝛ
ignote ligue tu mitteris ad do
mū isrl': q̄s nō possis audire ser
Et si ad illos mit (mones.l.5.
tereris ipsi audirēt te/domꝰ au
tē israel nolūt audire te: qꝛ nō
lunt audire me. Omis q̄ppe do
mus isrl' attrita frōte ē: ꝛ duro
corde. Ecce dedi faciē tuā valen
tiorē faciebꝰ eoꝝ: ꝛ frōtē tuam
duriorē frontibꝰ eorum. l.vi.
Ut adamantē et vt silicē dedi
faciē tuā. Ne timeas eos neqꝫ
metuas a facie eoꝝ/qꝛ domꝰ ex
aspās ē. Et dixit dñs ad me. Fi
li hois/oēs sermōes meos q̄s lo
qꝛ ad te: assume i corde tuo ꝛ au
ribꝰ tuis audi. Hec.l.c.ꝑ hebdo.
Et vade ꝛ igredere ad trās
migrationē ad filios ppli
mei: ꝛ loq̄ris ad eos ꝛ dices eis.
Hec dicit dñs deꝰ. Si forte audiāt
et q̄escant. Et assūpsit me spūs
ꝛ audiuit post me vocē cōmotio
nis magne: bñdicta gl'ia dñi de
loco suo: ꝛ vocē alaꝝ aīaliū per
cutientiū altera ad alteram: ꝛ
vocē rotaꝝ sequētiū aīalia: ꝛ vo
cē cōmotiōis magne. Spūs quo
qꝫ leuauit me et assūpsit me: et
abij amarꝰ in indignatiōe spi
ritus mei. Manus eni dñi erat
mecum ꝯfortās me. Et veni ad
trāsmigrationē ꝛ ad aceruū no
uarū frugū: ad eos q̄ hitabāt iu
xta fluuiū chobar. Do.iiij.l.c.3.
Et sedi vbi illi sedebant: ꝛ ezech.3.
mansi ibi septē diebꝰ me
rēs in medio eoꝝ. Cū aūt ꝑtrā
sissēt septē dies: factū ē vbū dñi
ad me dicēs. Fili hois/specula
torē dedi te domui isrl': ꝛ audi
es de ore meo verbum: et annū
ciabis eis ex me. Lectio secūda.
Si dicente me ad impiū morte
morieris/non annūciaueris ei
neqꝫ locutꝰ fueris vt reuertaꝛ a
via sua impia/ꝛ viuat: ipse impiꝰ i

iniq̃tate ſua moꝛietur: ſãguinē aũt eius de manu tua req̃ram. L.iij.

Si aũt tu annũciaueris ipſo: ⁊ ille nõ fuerit ꝯuerſus ab impietate ſua: ipſe q̃dē i iniq̃tate ſua morietur/ tu aũt aīam tuã liberaſti. Sꝫ ſi ꝯuerſꝰ iuſtꝰ a iuſtitia ſua fuerit et fecerit iniq̃tatē: ponã offendiculum coꝛã eo. Lectio .4.

Ipſe moꝛietur: q꞉ nõ annũciaſti ei. In pctõ ſuo moꝛietur: ⁊ nõ erũt i memoꝛia iuſtitie eiꝰ quas fecit: ſanguinē vero eius de manu tua req̃rã. Si aũt tu annũciaueris iuſto vt nõ peccet iuſtꝰ/ ⁊ ille nõ peccauerit: viuēs viuet/ q꞉ annũciaſti ei: ⁊ tu aīam tuã liberaſti.

Et factã eſt ſup me manꝰ (Lc.5. dñi: ⁊ dixit ad me. Ingredere ⁊ includere i medio domꝰ tue. Et tu fili hoīs/ ecce data ſũt ſup te vincula: ⁊ ligabũt te i eis ⁊ nõ egredieris in medio eoꝛum. Lcõ.6.

Et linguã tuã adherere faciã palato tuo: et eris mutus nec q̃ſi vir obiurgans: q꞉ domꝰ exaſperans eſt. Cũ autē locutꝰ fuero tibi/ aperiam os tuũ: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deꝰ: q̃ audit audiat: ⁊ q̃ quieſcit quieſcat: q꞉ domus exaſperãs ē. Lc.y hebdo.

ezech.4 Et tu fili hoīs. Sume tibi laterē ⁊ pones eũ coꝛã te: ⁊ deſcribes i eo ciuitatē hieruſalē. Et oꝛdinabis aduerſus eã obſidionē: ⁊ edificabis munitiones. Et cõpoꝛtabis aggerē/ ⁊ dabis ꝯtra eã caſtra: ⁊ pones arietes in gyro. Et tu ſume tibi ſartaginē ferreã: ⁊ pones eã i murũ ferreũ int̃ te ⁊ īt̃ ciuitatē. Et obfirmabis faciē tuã ad eã: ⁊ erit i obſidionē ⁊ circũdabis eã. Signũ ē domui iſrael. Et tu doꝛmies ſup latꝰ tuũ ſiniſtrũ: ⁊ pones iniq̃tatē domꝰ iſrł ſup eo nũero dieꝝ q̃bꝰ doꝛmies ſup illud: ⁊ aſſumes iniq̃tates eoꝝ. ¶ Do.5.Lc.i.

Ego aũt dedi tibi annos iniq̃tatis eoꝝ nũero dierũ trecētos ⁊ nonaginta dies: ⁊ poꝛtabis iniq̃tatē domꝰ iſrł. Et cũ cõpleueris hec/ doꝛmies ſup latꝰ tuũ dextrũ ſecūdo: ⁊ aſſumes iniq̃tatē domꝰ iude q̃dꝛaginta diebꝰ. L.2.

Et tu ſume tibi frumētũ: ⁊ oꝛdeũ: ⁊ fabã: ⁊ lētē: ⁊ miliũ: ⁊ viciã: ⁊ mittes ea in vas vnũ: ⁊ facies tibi panes nũero dieꝝ q̃bꝰ doꝛmies ſup latꝰ tuũ. Trecētis nonaginta diebꝰ cõmedes illud. Hec.

Cibus aũt tuus q̃ veſceris: (L.3. erit i põdere: viginti ſtateres in die. A tpe vſq ad tpꝰ cõmedes illud. Et aquã in menſurã bibes ſextã partē hin. A tempoꝛe vſq ad tpꝰ bibes illud: ⁊ q̃ſi ſubcinericium oꝛdeaceũ cõmedes illud. Hec.

Et factus ē ſermo dñi ad me L.4. dicēs. Fili hoīs/ pone faciē tuã ad mõtes iſrael: ⁊ ꝓphetabis ad eos ⁊ dices. Montes iſrł audite verbũ dñi dei. Hec dicit dñs deꝰ mõtibꝰ ⁊ collibꝰ ⁊ vallibꝰ. Lc.5.

Ecce ego inducã ſup vos gladium: ⁊ diſperdã excelſa veſtra: ⁊ demoliar aras veſtras: ⁊ cõfringentur ſimulachꝛa veſtra: ⁊ deiiciã interfectos vr̃os an̄ idola. Et dabo cadauera (veſtra. L.6. filioꝝ iſrael ante faciē ſimulachꝛoꝝ vr̃oꝝ: ⁊ diſperdã oſſa veſtra aū aras vr̄as ī oībus hitatōib⁹ vr̄is. Urbes deſerte erūt: et exceſſa demolient̄ ꝛ diſſipabūtur. Et interibūt are vr̄e ꝛ ꝯfringent̄: ꝛ ceſſabūt idola vr̄a: ꝛ conterentur delubꝛa veſtra: ꝛ delebuntur opera veſtra. l'. ꝑ hebdo.

6 Et cadet interfect⁹ ī medio veſtri: ꝛ ſcietꝭ qꝛ ego dn̄s. Et relinquā ī vobis eos q̄ fugerit gladiū ī gētib⁹/ cū diſpſero vos in terris: ꝛ recoꝛdabūt mei liberati vr̄i ī gētib⁹ ad q̄s captiui ducti ſunt: qꝛ ꝯtriui coꝛ eoꝝ foꝛnicās ꝛ recedēs a me: ꝛ oculos eoꝝ foꝛnicātes poſt idola
7 ſua. Et factus eſt ſermo dn̄i ad me dicens. Et tu fili hoīs: hec dicit dn̄s de⁹ t̄re iſrael. Finis venit: venit finis ſup q̄tuoꝛ plagas t̄re. Nūc finis ſup te: ꝛ emittā furoꝛē meū ī te: ꝛ iudicabo te iuxta vias tuas: ꝛ ponā ꝯtra te oēs abominatiōes tuas. Hec dt̄.

¶ Hic incipiunt expoſitiones euāg. dn̄. cū oꝛōnib⁹ ꝛ āīs. a dn̄. i. poſt trin̄. vſq ad aduētū dn̄i.

Dn̄co. i. p⁹ feſ. ſ. tri. oꝛō. Deus ī te ſperātiū foꝛtitudo/ adeſto ꝓpiti⁹ inuocatiōibus nr̄is: ꝛ qꝛ ſine te nihil pōt moꝛtalis ifirmitas / p̄ſta auxiliū gratie tue: vt in exequēdis mādatis tuis ꝛ voluntate tibi ꝛ actione placeamus. p. ℞. lucam.

6. In il. t. Di. ie. di. ſ. parabolam hanc. Homo q̄dā erat diues: ꝛ induebat̄ purpura ꝛ byſſo: ꝛ epulabat̄ q̄tidie ſplēdide. Et erat q̄dā mēdic⁹ noīe lazarus: q̄ iacebat ad ianuā ei⁹/ vlcerib⁹ plen⁹. Et rel. Omel. btī.

Nōnulli putāt (greg. pap. 7.) p̄cepta veteris teſtamenti diſtrictioꝛa eſſe q̄ noui. Sꝫ hi nimirū īpꝛouida ꝯſideratiōe fallūtur. In illo eī nō tenacia: ſꝫ rapina mulctat̄. Ubi res iniuſte ſublata reſtitutione q̄druplici punit̄. Hic aūt diues iſte nō abſtuliſſe aliena rep̄hēdit̄: ſꝫ ꝓpⁱa nō dediſſe. Nec dr̄ qꝛ vi quēpiā oppſſit: ſꝫ qꝛ ī acceptis reb⁹ ſe extulit. Hinc ergo ſumope (ſit. ſ'e. 8.) colligēdū eſt q̄ pena mulctand⁹ ſit q̄ aliena diripit: ſi iferni dānatiōe pcutit̄ q̄ ꝓpꝛia nō largit̄. Nemo itaq ſecuꝝ ſe exiſtimet dicēs. Ecce aliena nō rapio: ſꝫ conceſſis licite rebus vtoꝛ quia diues iſte nō iccirco punit⁹ eſt/ qꝛ aliena abſtulit: ſed qꝛ acceptis reb⁹ ſemetipſuꝫ male dereliquit. Hoc quoq fuit quod hūc inferno tradidit: quia in ſua felicitate timidus nō fuit: qꝛ ꝯcepta dona ad vſuꝫ arrogātie iflexit: qꝛ viſcera pietatis ignoꝛauit: qꝛ pc̄ta ſua redimere etiāꝫ cū ſibi abundaret p̄ciū: noluit. l'. ix.

Sunt nōnulli q̄ cultū ſubtiliū p̄cioſarūq veſtiū nō putāt eē pc̄tm̄. Qđ ſi videlꝫ pc̄tm̄ nō eēt: nequaq̄ ſermo dei tā vigilāt̄ exp̄meret q̄ diues q̄ toꝛq̄t̄ apd̄ iferos: byſſo atq purpura idut⁹ fuiſſet. Nemo quippe veſtimēta p̄cioſa/ niſi ad inanē gloꝛiā q̄rit: videlicet vt honoꝛabilioꝛ ceteris eē videat̄. Nā qꝛ ꝓ ſola inani gloꝛia veſtimētū p̄cioſius q̄rit̄ res ipſa teſtat̄: q̄ nemo vult ibi p̄ciostis vestib⁹ indui: vbi ab aliis nõ possit videri. Quã culpã possumus melius ĩtelligere ex diuerso colliget: q3 si abiectio vil' vestimẽti virt⁹ nõ esset: euãgelista vigilãt' de iohãne nõ diceret: erat indut⁹ pilis camelorũ. ãñ. Pr̃ abraham miserere mei ⁊ mitte lazarũ vt intingat extremũ digiti sui ĩ aquã vt refrigeret linguã meã. ca. Bñd. Ad vel. ã. Fili recordare q3 recepisti bona ĩ vita tua: ⁊ lazar⁹ similr̃ mala. cat. Magt. Do. i. Oratio.

Sancti tui nobis dñe timorẽ pariter ⁊ amorẽ fac nos habere ppetuũ: q3 nũq̃ tua gubernatiõe destituis: quos ĩ soliditate tue dilectõis instituis. p. Scd'm lucã.

cap. 15. In il. t. Dixit dñs. similitudinẽ hãc. Hõ quidã fecit cenã magnã: ⁊ vocauit multos. Et re. Omel. btĩ gregorij. pape. lectio. 7.

Quis iste hõ ẽ: nisi ille de q̃ p prophetã dr̃: Et hõ ẽ: q̃s cognouit eũ? Qui fecit cenã magnã: q3 satietatẽ nob' eterne dulcedinis pparauit. Qui vocat multos: s3 pauci veniũt: q3 nõnũq̃ ipi q̃ ei p fidẽ subiecti sũt/ eterno ei⁹ cõuiuio male viuẽdo cõtradicũt. Misit aũt seruũ suũ hora cene dicẽ inuitatis: vt venirent. Quid hora cene nisi finis ẽ mũdi? In q̃ nimirũ nos sum⁹ sicut iã dudũ paul⁹ testat' dicens. Nos sum⁹ ĩ q̃s fines seculorũ deuenerũt. Si ergo iã hora cene ẽ cũ (lc. 8.) vocamur/ tãto minus debem⁹ excusari a cõuiuio dei: q̃to ppinq̃sse iã cernim⁹ finẽ seculi. Quo cũ pensam⁹ q3 nihil ẽ qđ restat: ro dẽtur⁹ ptimescerẽ/ ne tẽp⁹ grẽ qđ ꝑsto ẽ pereat. Iccirco aũt hoc cõuiuiũ dei/ nõ prãdiũ/ s3 cena vocatur: q3 post prãdiũ cena restat: post cenã ãdo cõuiuiũ nullũ restat. Et q3 eternũ dei cõuiuiũ nobis in extremo parabit: recte sũt vt hoc nõ prãdiũ/ s3 cena vocaret. R9.

Sed q̃s p hũc seruũ q̃ a pr̃e familias ad inuitãdũ mittit: nisi pdicatorũ ordo signat'? De q̃ videlicet ordine q̃uis ac sime indigni existim⁹: q̃uis pctõr pōderibus grauamur: ⁊ nos tñ ĩ istis dieb⁹ sumus. Et cũ de edificatione vr̃a aliqđ vob' loq̃r: hoc est qđ ago. Seruus ei sũ summi pr̃isfamilias. Cũ vos admonẽs ad cõtẽptũ seculi: inuitare vos venio ad cõuiuiũ dei. Nemo me ergo ꝑ me hoc i loco despiciat. Et si ad inuitãdũ neq̃q̃ dign⁹ appareo: s3 tñ sũt delicie q̃s pmitto. ã. Hõ quidã fecit cenã magnã ⁊ vocauit multos: et misit seruũ suũ hora cene dicẽ inuitatis vt venirẽt: q3 oĩa parata sunt all'a. cã. Bñd⁹. Ad vel. ãn. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ paupes ac debiles/ cecos ⁊ claudos cõpelle intrare vt impleat' domus mea all'a. cant. Magt.

Eprecationẽ ¶ Do. 3. oro. Deprecationẽ nostram q̃s dñe benign⁹ exaudi: ⁊ q̃bus supplicandi pstas affectũ/ tribue defensionis au

In illo tẽpr̃. p. S. lucã. ca tpe. Erãt appropinquãtes ad iesum publicani ⁊ pctõres: vt audirẽt illũ. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape.

Audistis in lectiõe euãgelica

fratres mei: qꝛ pctõꝛes ⁊ publicani acceſſerāt ad redēptoꝛē noſtrū: ⁊ nō ſolū ad loquēdū: ſꝫ ēt ad ꝯueſcēdū recepti ſūt. Quod videntes phariſei: dedignati ſūt. Ex q̄ re colligite: qꝛ vera iuſticia cōpaſſionē hꝫ/ falſa iuſticia dedignationē. Quis ⁊ iuſti ſoleant recte pctōꝛib⁹ idignari. Sꝫ aliud ē qd agit̄ typo ſupbie: aliud qd agit̄ zelo diſcipline. Dedignant̄ etenī: ſꝫ nō dedignantes. Deſpiciūt: ſꝫ nō deſpiciētes. Perſecutionē ꝯmouēt: ſꝫ amātes. Qꝛ ⁊ ſi foꝛis icrepatiões exaggerāt ꝑ diſciplinā: tn̄ it⁹ dulcedinē ꝑ charitatē ſeruāt. Lc. 8.

At ꝯtra hi q̄ de falſa iuſticia ſupbire ſolēt/ ceteros q̄ſq; deſpiciūt: nulla īfirmātib⁹ mia condeſcēdūt: ⁊ q̄ pctõꝛes ſe eē nō credūt eo deteri⁹ pctõꝛes fiūt. De quoꝝ pfecto nūero phariſei extiterāt: q̄ ꝯdēpnātes dn̄z q̄ pctōꝛes ſuſcipet: ariti coꝛde ipſū fōtē miſericoꝛdie repꝛhēdebāt. Sed qꝛ egri erāt: ita vt egros ſe eē neſcirēt: q̄tin⁹ qd erāt cognoſcerēt/ celeſtis eos medic⁹ blādis fomētis curat. Benignū paradigma obijcit: ⁊ i eoꝝ coꝛdib⁹ vulneris tumoꝛem pmit. Ait nāq;. Quis ex vobis hō q̄ hꝫ cētū oues et ſi ꝑdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonagita nouē i deſerto: et vadit ad illam que perierat donec inueniat illam? Lectio. ix.

Ecce mira diſpenſatione pietat̄ ſilitudinē Veritas dedit: quā ⁊ i ſemetipſo hō recognoſceret: et tn̄ hec ſpecialiter ad ipm auctoꝛē hoīz ꝑtineret. Qꝛ ei cētenari⁹ nūer⁹ ē pfect⁹: ipſe cētū oues habuit: cū angeloꝝ ſubſtātiā et hoīm creauit. Sꝫ vna ouis tūc ꝑijt: qn̄ peccādo hō paſcua vite dereliq̄t. Dimiſit aūt nonaginta noue i deſerto: qꝛ illos ſūmos angeloꝝ choꝛos reliq̄t in celo. Cur aūt celū deſertū vocat̄: niſi ꝙ deſertū dꝛ derelictū? Tunc aūt celum hō deſeruit: cū peccauit. Quis ex vobis hō q̄ habet cētū oues ⁊ ſi ꝑdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonaginta nouē i deſerto: ⁊ vadit ad illā q̄ ꝑierat: donec inueniat illā? ⁊ al'. cā. Bnd⁹. Ad veſ. añ. Que mulier hñs drachmas dcē: ⁊ ſi ꝑdiderit drachmā vnā: nōne accēdit lucernā ⁊ euertit domū ⁊ q̄rit diligēt̄ donec inueniat ⁊ cēt. Mgt.

Protectoꝛ i ¶ Do. 4. oꝛo. te ſperātiū de⁹: ſine q̄ nihil ē validū nihil ſcm̄: multiplica ſup nos miam tuā vt te rectore/ te duce/ ſic trāſeam⁹ ꝑ bona tempoꝛalia: vt non amittam⁹ eterna. Per. Secūdū lucā.

In il. tpe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Eſtote miſericoꝛdes ſic͡ et pr̄ vr̄ miſericoꝛs ē. Et re. Sermo ex ꝯmēta. bede. le. pᵐ. i. cap. 6.

Miſericoꝛs ē dn̄s ſup igratos ⁊ malos: vel multiplici ſcꝫ ſua mia q̄ etiā iumēta ſaluat/ tpalia bona largiēdo: vel ad celeſtia dōa ſingulari grā: q̄ electos ſolū gloꝛificat iſpirādo. Sꝫ ſiue hoc/ ſiue illud/ ſiue vtrūq; intelligas: magna dei bonitate fit/ q̄ nobis imitāda ꝓponit̄: ſi filii dei eē volumꝰ. Nolite iudicare: ⁊ non iudicabimini. Duo sūt casꝰ ī qbꝰ temerariū iudiciū cauere debemꝰ. Cū īcertū ē quo aīo qd̄ factū sit: vel cū īcertū ē q̄lis futurꝰ sit: q̄ nūc vel bonus vel malus apparet. Lc. 6.

Nolite ꝯdēnare ⁊ nō ꝯdēnabimini. Hoc loco nobiꝫ nihil aliud p̄cipi existimo: nisi vt ea facta q̄ dubiū ē q̄ aīo fiāt / ī meliorē ptē īterp̄temur. Qd̄ eīm scriptū ē: ex fructibꝰ eoꝝ cognoscetis eos: de manifestis dictū ē / q̄ nō possunt bono aīo fieri: sicut sunt stupra et blasphemie / vel furta / vel ebrietates / ⁊ si q̄ sunt silīa: de qbꝰ iudicare nobiꝫ permittit̄. Dimittite: ⁊ dimittemini: Date ⁊ dabit̄ vobis. Dimittere nos iniuriā / dare bñficia iubet: vt et nobis pctā dimittant̄: ⁊ vita det̄ eterna. Qua sñia breui sꝫ exīmia: cūcta q̄ latissime ꝯuersando cū inimicis mādauerat: cōp̄hēdendo cōcludit. Tu. lc. ix.

Mensurā bonā ⁊ ꝯfertā et coagitatā ⁊ supeffluentē dabūt in sinū vr̄m. Huic sile ē qd̄ alibi dr̄: vt et ipsi recipiant vos ī eterna tabernacula. Non eī paupes ipsi: sꝫ xp̄s his mercedē q̄ elemosynā recepit / redditurus est. Quā tñ ī sinū dare dr̄: qꝛ p̄merendi illis occasionē dedere: cū vel egētes misere vel īprobe seuiētes fortiores sunt: ⁊ tolerari patiētiā ⁊ beneficio sustētati: ⁊ ad ipsam aliquotiens fidē dulci gratia prouocati. Eadē quippe mēsura q̄ mēsi fueritis: remetiet̄ vobis. Potest hoc nō solū de elemosyna: sꝫ de oībꝰ q̄ mēte / manu / lingua gerimꝰ accipi. Estote ergo misericordes qꝛ pr̄ vr̄ misericors ē vt in tinuꝰ. ca. Bñdꝰ. ꝟ vel. ā. Nolite iudicare vt nō iudicemi: i q̄ eī iudicio iudicaueritis iudicabimini dt dñs. cā. Mā. [illegible] o. b. orō.

Da nobis dñe q̄s: vt ⁊ mūdi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat̄: ⁊ eccl'ia tua trāquilla deuotiōe letet̄. ꝑ. S. lucam.

In il. tpe. Cū turbe irruerēt ad iesum vt audirēt v bū dei: ⁊ ipse stabat secꝰ stagnū genezareth. Et rel'. Sermo ex cōmenta. vene. bede. p̄bri. t. bo.

Stagnū siue mare: p̄sens sclm designat. Dñs vō secꝰ mare stat / postq̄ vite labētis mortalitatē deuicēs: i ea q̄ passus ē carne stabilitatē ppetue q̄eti adijt. Turbarū cōuētꝰ ad eū: gētiū i fide cōcurrētiū typꝰ ē. Et vidit duas naues stātes secꝰ stagnū. Due naues secꝰ stagnū posite: circūcisionē ⁊ p̄putiū figurāt. Quas bñ dñs vidisse p̄hibet̄: qꝛ i vtroqꝫ p̄plo nouit dñs q̄ sūt eiꝰ: eoꝝqꝫ corda a fluctibꝰ seculi huiꝰ ad futurē vite trāquillitatē: q̄si ad soliditatē littorꝭ videndo: hoc ē misericordit̄ visitādo p̄uehit. l. 5.

Piscatores autē descenderāt: ⁊ lauabant retia sua. Piscatores sunt ecclesie doctores: q̄ nos rete fidei cōprehensos ⁊ de profundo ad lumē elatos: q̄si pisces littori / sic terre viuētiū aduehunt. Quasi eīm q̄dā retia piſcantiū ſunt cōplexe ꝑdicātiū dictiones: q̄ eos quos ceperint in fide nō amittant: Unde et retia/ quaſi retinentia ſunt vocata. Sꝫ hec retia modo relaxātur in capturā: mō lota plicāꝶ: qꝛ nō oē tp̄s ē habile docere: ſꝫ nūc exercēda ligua doctoris: nūc ſuimet cura gerēda.

Aſcēdēs aūt ī vnā nauī (l.9. que erat ſimonis/ rogauit eum a terra reducere puſillum: ⁊ ſedēs docebat de nauicula turbas. Nauis ſimōis eſt eccl'ia primitiua de qua docebat turbas: qꝛ de auctoritate eccleſie vſqꝫ hodie gentes ad celoꝝ regna inuitat. Ut ceſſauit aūt loqui: dixit ad ſimonē. Duc in altū: ⁊ laxate retia veſtra in capturaꝫ. Nō primo rogauit ſimonē nauem a terra reducere puſillū/ ſignificat vel tēperate vtendum verbo ad turbas (vt nec terrena eis ꝑcipiant: nec ſic a terrenis ī profunda ſacramētoꝝ recedaꝶ: vt ea penitꝰ nō intelligant) vel prius ī primis regionibꝰ gentiū ꝑdicādū. Ut qđ dixit itē petro: duc ī altū ⁊ laxate retia veſtra in capturā: ad remotiores gētes q̄bus poſtea ꝑdicatū ē ꝑtineat. ℣. Aſcēdēs ieſus in nauē: et ſedēs docebat turbas all'. cā. Magꝰ. Ad verſ. ā. Preceptor per totā noctem laborantes nichil cepimus: in verbo aūt tuo laxabo rete. cā. Mḡt. ¶ Do. vi. orō.

DEus q̄ diligētibꝰ te bona inuiſibilia ꝑparaſti: infunde cordibꝰ nr̄is tui amoris affectū: vt te in oībꝰ ⁊ ſuper oīa diligētes ꝓmiſſiōes tuas q̄ oē deſideriū ſuperant cōſequamur. Per dñm. ¶ Sc'dm math. cap. 5.

IN il. t. Dixit ie. diſ. ſuis. Amen dico vobis/ qꝛ niſi abūdauerit iuſtitia vr̄a pluſq̄ ſcribarū ⁊ phariſeoꝝ: nō itrabitis ī regnū celoꝝ. Etc. Om. excerpta de diuer. tractā. Lec. viij.

Iuſtitia phariſeorū eſt: vt nō occidant. Iuſticia eoꝝ q̄ intraturi ſūt ī regnū dei ē: vt nō iraſcāꝶ. Minimū ergo ē nō occidē ⁊ q̄ illđ ſoluerit/ minimꝰ vocabiꝶ ī regno celoꝝ. Qui aūt illud ipleuerit vt nō occidat: nō cōtinuo magnꝰ erit et aptꝰ regno celoꝝ: ſꝫ tñ aſcēdit ī aliquē gradū. Perficieꝶ aūt ſi nec iraſceꝶ. Nō ſi ꝑfecerit: multo remotior erit ab homicidio. Quapropꝶ q̄ docet vt nō iraſcamur/ nō ſoluit legē vt nō occidamꝰ: ſꝫ implet potiꝰ: vt ⁊ foris dū nō occidimꝰ/ ⁊ itꝰ dū non iraſcimur/ īnocētiam cuſtodiamus. Lcō. 8.

Audiſtis qꝛ dictū ē antiq̄s. Nō occides. Qui aūt occiderit: reus erit iudicio. In lege eñ iudicabaꝶ vt qui alium occidebat et ipſe occideretur. Ego autꝫ dico vobis: id eſt ego nouꝰ homo vobis nouis noua loquor. Qꝛ eñ oīs q̄ iraſciꝶ fratri ſuo: reꝰ erit iudicio. Uidēdū ē q̄tū interſit inter iuſtitiam phariſeorū/ et chriſtianoꝝ: q̄ introducit in regnum celorū. Ibi eñ occiſio reuꝫ facit iudicio. Hic autē ira reuꝫ facit nihilominꝰ iudicio.

Qui aũt dixerit frĩ suo racha: reꝰ erit ꝯsilio. Racha enĩ grecẽ hebraice vꝫ cenos: id ẽ ianis et vacuꝰ: quẽ possumꝰ vulgata iniuria absq̃ cerebro nũcupare. Sꝫ si de ocioso sermõe reddituri sumꝰ rõnẽ: q̃tomagis de ꝯtumeliaꝝ.9. Signãt addit: q̃ dixerit frĩ suo racha. Frẽ ei nẽ nullus ẽ: nisi q̃ eũdẽ nobiscũ hꝫ patrẽ. Cũ ergo sil'r credat i deũ et xp̃m dei nouerit sapiam: q̃ rõne stulticie elogio denotari potest? Quid iterẽ aũt int' reũ iudicio: ⁊ reũ ꝯsilio: ⁊ reũ gehẽne ignis? Nã hoc postremũ grauissimũ sonat: ⁊ admonet gradꝰ q̃sdã factos a leuiorib' ad grauiora: donec ad gehẽnã ignis veniret. Et idõ si leuiꝰ ẽ reuꝫ eẽ iudicio / q̃ reũ eẽ ꝯsilio: itẽ si leuiꝰ ẽ reũ eẽ cõsilio / q̃ reũ eẽ gehẽne ignis: oportet vt leuiꝰ esse itelligat' irasci frĩ q̃ dicẽ racha: ⁊ rursus leuiꝰ eẽ dicere racha / q̃ dicere fatue. Nõ ei reatꝰ ip̃e hẽret gradꝰ: nisi gradati ẽt pctã ꝯmẽorarent'. Aũ. Audist' qꝫ dictũ ẽ antiq̃s: nõ occides: q̃ aũt occiderit reꝰ erit iudicio ⁊c̃. Bñdꝰ. Ad. vel. An. Si offeres munꝰ tuũ añ altare: ⁊ recordatꝰ fueris qꝫ frat' tuꝰ hꝫ aliq̃d aduersũ te: relinq̃ ibi munꝰ tuũ añ altare: ⁊ vade prius recõciliari frĩ tuo: et tũc veniens offeres munꝰ tuũ all'a. Mgt.

DEus vtutũ ¶ Dñ.7.oñ. cuiꝰ ẽ totũ qđ ẽ optimũ: insere pectorib' nr̃is amorẽ tui nõis ⁊ p̃sta i nob' religiõis augmẽtũ: vt q̃ sũt bõa nutrias / ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. p. Scdm Marcũ.

IN il. tpe. Cũ turba multa esset cũ iesu: nec haberent qđ manducarẽt: cõuocatis discipulis ait illis. Misereor sup turbã: qꝫ ecce iã triduo sustinẽt me: nec hñt qđ mãducẽt. Et re. Ser. ex ꝯmẽta. ven. b. pbri. l'. 7.

In hac lectiõe ꝯsiderãda est in vno eodẽq̃ redẽptore nr̃o distĩcta opatio diuinitatis ⁊ hũanitatis: atq̃ error eutic' (q̃ vnã tñ i xp̃o opationẽ dogmatizare p̃sumit) pcul a xp̃ianis finibꝰ expellẽdus. Quis ei nõ videat hoc q̃ sup turbã miseret' dñs / ne vel inedie vel vie lõgioris labore deficiat: affectũ eẽ ⁊ ꝯpassionẽ humane fragilitatis: qđ vero de septẽ panibꝰ ⁊ pisciculis paucis q̃tuor milia hoim satiauit: diuine opꝰ eẽ virtutis. Mystice aũt hoc miraculo designat': q̃ viã p̃ntis sc̃li alit' incolumes trãsire nequimꝰ: nisi nos gr̃a redẽptoris nr̃i alimẽto sui verbi reficiat. l'r.8.

Hoc vero typice int' hãc refectionẽ ⁊ illã q̃nq̃ panũ ac duorũ pisciũ distat: q̃ ibi l'r̃a veteris testamẽti sp̃uali gr̃a plena esse signata ẽ: hic aũt noui veritas ⁊ gr̃a testamẽti fidelibꝰ ministranda mõstrata. Sane vtraq̃ refectio i mõte celebrata ẽ: vt alioꝝ euãgelistaꝝ narratio declarat: qꝫ vtriusq̃ scriptura testamẽti recte itellecta: altitudinẽ nobis celestiũ p̃ceptoꝝ mãdat ⁊ p̃miorũ. Utraq̃ altitudinẽ xp̃i q̃ est mõs domꝰ dñi i ṽtice mõtium chlona inte p̄dicat. Qui etiā edificatā sup̄ se ciuitatē sine ruinā (hoc est intemeratā eccl'iaz) i alta bonoꝝ extollit operū/ ⁊ cūctis manifestā gētib⁹ exhibet: ipse hāc ab isanis delectatiōib⁹ abstractam pane celi efficit atq; ad appetitū sup̄ne sublimitat̄/ dato pignore sibi spiritualis ascendit. lc. ix. Misereor (inquit) sup̄ turbā: qz ecce iā triduo sustinēt me: nec habēt qđ manducēt. Et si dimisero eos ieiunos in domū suā: deficiēt i via. Quare triduo turba dn̄z sustinuerit: matheus exposuit plenius: q̄ ait. Et ascēdēs in mōtē: sedebat ibi. Et accesserūt ad eū turbe multe: habētes secū mutos/ cecos/ claudos/ debiles/ ⁊ alios multos: ⁊ p̄iecerūt eos an̄ pedes ei⁹: ⁊ curauit eos. Turba ergo dn̄z sanatiōē ifirmoꝝ suorū triduo sustinet: cū electi q̄q fide sc̄e trinitat̄ lucidi/ dn̄o p̄ suis [illegible] p̄ [illegible] ait videlz languorib⁹ [illegible] supplicāt. An. Misereor sup̄ turbā qz ecce iā triduo sustinēt me nec hāt qđ manducēt: et si dimisero eos ieiunos: deficiēt i via [illegible]. Et accipiens iesus septē panes grās agens fregit ⁊ dabat discip'lis suis vt apponerēt: ⁊ apposuerūt turbe [illegible]. Dñica. viii. oratio.

Deus cuius prouidentia i sua dispositiōe non fallit̄: te supplices exoramus vt noxia cūcta submoueas: et oīa nobis p̄futura cōcedas. p. S. math.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis p̄phetis/ q̄ veniūt ad vos i vestimētis ouiū: itrinsec⁹ aūt sunt lupi rapaces. Etc. Orige.

Q̄d paulo sup⁹ fr̄es charissimi dn̄s nr̄ iesus xp̄s spaciosam ⁊ latā viā nominauit: hoc nūc ap̄ti⁹ falsos p̄phetas ostēdit: p̄ quos multi i pditiōez abomiabilē abierūt. Qui p̄mo i iudea multi apparuerūt/ ⁊ mō p̄sidia totū iplēuerūt mūdū. Sed illi q̄ p̄us falsi p̄phete fuerūt: verissimos dn̄i p̄phetas vsq; ad mortē persecuti sunt/ sicut hieremiā ⁊ micheā: aliosq; ꝑ multos. Isti aūt nūc falsi p̄phete ⁊ falsi xp̄iani q̄ sūt: [illegible] xp̄iāos sine mīa p̄sequūt̄ et opp̄imūt: aliq̄si si dēt copia etiā gladiis [illegible] aut suis p̄uis morib⁹ et exēplis. Idcirco oēs p̄uidēs dn̄s adhortat̄ dicēs Attēdite a falsis p̄phet̄. lc. 8.

Attēdite diligēti⁹: obseruate cauti⁹: vt nō seducamini: vt nō circūueniamini vt nō fallamini. Attēdite ergo: hoc est cōsiderate/ qz nō sūt oues sed lupi i vestimēto ouiū. Qz non sūt religiosi: sz irreligiosi i figura religiositat̄. Qz nō sunt xp̄iani: sz x̄pitate vacui/ xp̄iāoꝝ p̄secutores. Attēdite a falsis p̄phet̄/ q̄ veniūt ad vos i vestimētis ouiū: itrisec⁹ aūt sūt lupi rapaces. Ipos ⁊ btūs paul⁹ ap̄l's ad ephesios loq̄ns designabat: dicēs. Scio eīn qz post decessum meū itroibūt i vobis lupi graues: lupi rapaces. R. ix.

Lupi eīn graues noīant

nĉs infideles heretici: q̄ grauiſ ſctā⁊ eccl'iā⁊ opprimūt ⁊ perſequūtur: vel moleſtare frequētāt: q̄ ſine mīa rape ⁊ coacuare nō deſinunt. Aliq̄ pecunie irruūt aliene/ aliq̄ ī ipos pximaꝝ dños. Multomagis ſatagūt aīas rape: ⁊ ſecū miſerabiliter deducere. Et veſtitū ouiū hr̄e dicūtur: eo ꝙ nomē habeāt xp̄ianitatꝭ: vl' qꝫ aſſimilāt ſe miniſtris iuſtitie figurā religioſitatꝭ mētiētes. Per xp̄ianū itaq̄ nomē multos ſeducere nitūtur dulcibꝰ ſermōibꝰ: multꝭ ſcādalū inferētes. Iſti ſūt de q̄bꝰ ait apl's. Per ſuos dulces ſermones ⁊ blāditos: ſeducūt corda īnocētiū. Sꝫ ex fructibꝰ eoꝝ cognoſcetꝭ eos. Tu. añ. Attēdite a falſis pphetꝭ q̄ veniūt ad vos ī veſtimētꝭ ouiū: itrinſecꝰ aūt ſunt lupi rapaces: a fructibꝰ eorum cognoſcetꝭ eos. cā. Bñ. Ad veſ. ā. Nō ōis q̄ dicit mihi dñe dñe intrabit ī regnū celoꝝ: ſed q̄ facit volūtatē pr̄is mei q̄ ī celis ē ipſe itrabit ī regnū celoꝝ al'. cā. Magt. ¶ Dominica. ix. or.

Largire nobis domine q̄s ſemp̄ ſpm̄ cogitandi q̄ recta ſūt ppitiꝰ ⁊ agēdi: vt q̄ ſine te eſſe nō poſſumꝰ: ſcd̄ꝫ te viuere valeamꝰ. Per. Sc̄dm Lucā.

cap. 16. In il. t. Dix. ie. diſ. ſu. parabolā hāc. Hō q̄dā erat diues q̄ hēbat villicū: ⁊ hic diffamatꝰ ē apud illū: q̄ſi diſſipaſſet bona ipſiꝰ. Ex. Om. ve. te. pſ. Ad clemētiā nos dñs ⁊ r̄. vr̄ ſaluatoꝝ nr̄ hortatꝰ ſub exēplo villici/ ⁊ debitoris dñi ſui: vt ſi dimittimꝰ debitoribꝰ nr̄is: dimittātur et nobis debita nr̄a. Diues aūt iſte q̄ hēbat villicū: dñs ipſe ē ieſꝰ xp̄s: cuiꝰ villici/ id eſt diſpēſatores ſūt oēs fideles ī ſctā eccl'ia. Exules eī ⁊ peregrini ſumꝰ ī hoc mūdo: ⁊ hic nō hēmꝰ hereditatē. Sed q̄ ī p̄ſti videmur habere: ad diſpenſandū nobis cōmiſſa ſūt nō ad poſſidendū: nr̄ aūt municipatꝰ (vt ait paulus) in celis eſt. L. e. vii.

In villico ꝗ̄ iſto quem dñs ſuꝰ eiiciebat de villicatiōe ⁊ laudauit eū qꝫ futurā ſibi vitā pſpexit: non ōia debemꝰ ad imitādum ſumere. Nō eīn aut dño nr̄o faciēda ē ī aliq̄ fraus: vt de ipſa fraude nos elemoſynas poſſe face ſperemus: aut eos q̄ nos recipiāt ī etna tabernacula (id ē ſctōs āgelos) tāq̄ debitores eſſe dñi dei nr̄i fas ē itelligēdi/ cū fideles q̄s ſicut diximꝰ ī ſctā eccl'ia ſignificē ī villico. Qui ergo laudat a dño villicꝰ q̄ fraudē faciebat: ꝓpterea āplꝰ placēt dño nr̄o: q̄ ſcd̄ꝫ eiꝰ pceptum bona ſua fideliť diſpēſāt.

Qui ergo iuxta huiꝰ ſermōis exēplū ſedulo reiiciende villicationis id eſt vltimū tpīs ſui diem ⁊ rōnis reddende tpūs puiderit: facile frenoꝝ oīm delectatiōe ſil' et dilectiōe nudatꝰ/ plꝰ ſibi de amicis xp̄ēdꝭ ī futurū ꝙ de diuitiis ī p̄ſenti colligē diſpſicere neceſſariū ducit. A villicatiōe fodere nō valemꝰ: qꝫ finita hac vita ī qua labora rez eterna debem⁹: neq̄ꝗ̄: postea bone cōuersatiōis fructū lz indere. Sz illo tūc tpe mēdicare ꝯfusio ē: illo scz pessimo gñe mēdicandi: quo ille virgīes fatue: q̄ bis ꝯ opib⁹ suis mercedē hūane laudis pcipiebāt: mēdicasse referuntur. Iii. Dixit dñs villico: qd hoc audio de te: redde rōnē villicatiōis tue. al. a. ch. Grad⁹. Ad vesp. aña. Quid faciā: qꝛ dñs me⁹ aufert a me villicatiōe: fodere nō valeo: mēdicare erubesco. Scio qd faciā: vt cū amotus fuero a villicatiōe: recipiāt me i domos suas. ch. Magnificat. Do. x. Or.

Pateant aures mie tue dñe p̄cib⁹ supplicātiū: ꝛ vt petētib⁹ desiderata ꝯcedas: fac eos q̄ tibi placita sūt postulare. Per.

In il. tpe. Chap. S. luc.

ꝓpinquaret iesus hierl'm: vidēs ciuitatē fleuit sup illā dicens. Qz si cognouisses: et tu. Et rel. Om. bti greg. pape. xxxix.

Qd a flēte dño illa hierosolymor subuersio describat: q̄ a vespasiāo ꝛ tito romāis pncipib⁹ facta ē: nullus q̄ historiā euersionis eiusdē legit/ ignorat. Romani eñ pricipes denūciāt cū dr. Qz veniēt dies i te: ꝛ circūdabūt te inimici tui vallo: ꝛ circūdabūt te/ ꝛ coāgustabūt te vndiq̄/ ꝛ ad trā ꝓsternēt te: ꝛ filios tuos q̄ i te sūt. Hoc quoq̄ qd addit. Et nō relinquēt i te lapidē sup lapidē: etiā eiusdē ciuitati transmigratio testatur. Qz dū nūc i eodē loco cōstructa ē: vbi extra portā crucifix⁹ fuerat domin⁹: prior illa hierusalē vt dicitur funditus est euersa. l. viii.

Hierusalem ex qua culpa euersiōis sue pena fuerit illata: subiūgit. Eo q nō cognoueris tps visitationis tue. Creator ēm oim/ p incarnationis sue mysteriū hanc visitare dignat⁹ est. Sz illa timoris et amoris illi⁹ recordata nō est. Sz qrēdū prī⁹ est qd sit qd dr. Vidēs ciuitatē/ fleuit sup illā dicēs. Qz si cognouisses: et tu. Fleuit etem pi⁹ redēptor ruinā pfide ciuitatis: quā ipa sibi nō cognoscebat eē venturā. Cui a flēte dño recte dr. Qz si cognouisses/ ꝛ tu: subaudi scz fleres: q̄ modo qꝛ nescis qd imminet exultas. Vn̄ ꝛ subdit. Et qdē in hac die tua q̄ ad pacem tibi. Cū eñ se carnis voluptatibus daret: ꝛ ventura mala nō ꝓspiceret: in die sua q̄ ad pacē ei esse poterant habebat. l. ix.

Quare vo pñsentia bona ad pacē habuerit: manifestatur cū subditur. Nunc aūt abscōdita sūt ab oculis tuis. Si eñ a cordis eius oculis mala q̄ imminebant abscondita nō essent: leta in presentibus ꝓsperis nō fuisset. Cuius mox etiam pena q̄ de romanis (sicut pdixi) principibus imminebat adiūcta est. Qua descripta, qd dñs fecerit subditur: qꝛ ingress⁹ tēplū cepit eiicere vendentes ꝛ ementes de illo: dicēs illis. Scriptū est qꝛ domus mea domus orationis est. Vos aūt fecistis illam spe-

ſpelũcã latronũ. Qui enĩ narrauit mala ventura: ⁊ prim⁹ tẽplũ ingreſſus eſt: vt de illo vendẽtes et emẽtes eiiceret: pfecto inotuit qȝ ruina ppl'i maxime ex culpa ſacerdotũ fuit. an. Cũ appropinquaret dñs hierl'm: vidẽs ciuitatẽ fleuit ſup eã et dixit: qȝ ſi cognouiſſes ⁊ tu: qȝ veniẽt dies in te: ⁊ circũdabũt te: ⁊ coangu ſtabũt te vndiqȝ: ⁊ ad terrã pſternent te: eo ꝙ nõ cognoueris tẽpus viſitationis tue alla. cãti. Bñd⁹. ⁊ d vel. añ. Scriptũ eſt enĩ: qȝ dom⁹ mea dom⁹ orõnis eſt cũctis gentib⁹: vos autẽ feciſtis illã ſpelũcam latronũ: et erat quotidie docens i templo. cãti. Magt. Dñica. xi. Oro.

Deus q oĩpotẽtiã tuã parcẽdo maxie et miſerando manifeſtas / multiplica ſup nos grãȝ tuã: vt ad tua pmiſſa currẽtes: celeſtiũ bonoꝝ facias eſſe cõſortes. Per dñm. Scd'm Lucã.

In ill' tpe. Dixit ie. ad quoſdã q i ſe cõfidebãt tãq̃ iuſti: ⁊ aſpernabant̃ ceteros parabolam iſtã: dicens. Duo homines aſcẽderũt in templũ vt orarẽt: vnus phariſeus ⁊ alter publican⁹. Et rel. Sermo ex cõmentario venerã. bede p̃ſbr̃. l. vii.

Quia parabolã dñs qua ſemp orare et nõ deficere docebat ita ꝯcluſit vt diceret veniẽte iudice difficile in terra fidẽ reperiẽdã. Et ne q's ſibi forte de ſuperuacua fidei cogitatione vel etiã cõfeſſione blãdiretur: mox altera iuncta parabola diligẽtius oſtẽdit a deo fidei nõ vba examinanda: ſȝ opa. In ḡ q̃ nimirũ opa marie regnat hũilitas. Publican⁹ hũiliter orans ad illã ꝑ̄ſte vidue: hoc ẽ eccl'ie mẽbꝝ ꝑtinet: de qb⁹ ſupra vȝ. Deus aũt nõ faciet vindictã electoꝝ ſuoꝝ clamãtiũ ad ſe. Phariſe⁹ autẽ merita iactãs ad ea de qb⁹ terribilis i ꝯcluſiõe ſẽtẽtia ſubditur. Verũtñ fili⁹ hois veniẽs putas inueniet fidẽ i terra? l. c.

Phariſe⁹ ſtãs hec apud ſe orabat. Deus grãs ago tibi: qȝ nõ ſum ſicut ceteri hoim raptores / iniuſti / adulteri / velut etiam hic publican⁹. Quatuor ſũt ſpecies qb⁹ oĩs tumor arrogãtiũ demõſtrat. Cũ bonũ aut a ſemetipis ſe habere exiſtimãt aut ſi ſibi datũ deſup credũt / p ſuis ſe hoc accepiſſe meritis putãt: aut certe cũ iactant ſe hr̃e qd nõ hñt: aut deſpectis ceteris ſingulariter videri appetũt hr̃e qd hñt. Qua phariſe⁹ iſte iactãtie ꝑte laboraſſe deꝑ̄hẽdit. q ſicut & templo abſqȝ iuſtificatione deſcẽdit: qȝ bonoꝝ operũ merita ſibi q̃ſi ſingulariter tribuẽs orãti publicano ſe ptulit. l. c.

Ieiuno bis i ſabbato: decimas do oĩm q poſſideo. Ezechiel ꝓpheta de oĩbꝯ ſcis celi aĩalib⁹ ſcribit. Et totũ corpus plenũ ocl'is i circuitu ipõꝝ quatuor. Corpa q̃ppe aĩaliũ idcirco plena ocl'is deſcribũtur qȝ ſctõꝝ actio ab oĩ pte circũſpecta eſt: bona deſiderabilit puidens / mala ſolerter cauens. Ipſo nos ſepe dū aliis rebꝰ intendimus: fit vt alia negligamꝰ. Et vbi negligimꝰ: ibi ꝓculdubio oculū nō habemꝰ. Nā ecce phariſeꝰ ad obtinēdū abſtinentiā: ad impēdēdā miaꝫ: ad referēdas deo gr̄as oculū habuerat: ſꝫ ad hūilitatē cuſtodiā nō hēbat. Et ad ꝓdeſt q̄ ꝯtra hoſtiū inſidias pene tota ciuitas caute cuſtodiatur: ſi vnū foramē apertū relinq̄tur vnde ab hoſtibꝰ intretur. Añ. Duo hoīes aſcēderūt ī tēplū vt orarēt: vnꝰ phariſeꝰ ⁊ alr̄ publicanꝰ: deſcēdit hic iuſtificatꝰ in domū ſuam ab illo alľa. Cā. Bñdꝰ. Ad veſ. Añ. Stās a lōge publicanus nolebat oculos ad celū leuare: ſꝫ ꝑcutiebat pectus ſuū dicēs: deꝰ ꝓpitiꝰ eſto michi peccatoꝛi. Alľa. Ad magt. ❡ Dñica. xii. Oꝛ.

Omnipotens ſempiterne deꝰ: qui abundantia pietatis tue et merita ſupplicū excedis ⁊ vota/ effunde ſuper nos miaꝫ tuā: vt dimittas que cōſcientia metuit/ et adiicias qđ oꝛatio non preſumit. Per. Scđm Marcū.

In illo tp̄e. Exiens ieſus de finibꝰ tyri venit ꝑ ſidonē ad mare galilee: inter medios fines decapoleos. Et reliqua.

Ome. venerā. bede pbr̄i. Lc. vii.

Surdus ille et mutus quē mirabiliter curatum a dño modo cū euangeliū legeretur audiuimus: genꝰ hūanū deſignat ī his q̄ ab erroꝛe diabolice deceptionis diuina merent gr̄a liberari. Obſurduit nāq̄ hō ab audiendo vite ƀbo: poſtq̄ moꝛtifera ſerpentis ƀba ꝯtra dñm tumidꝰ audiuit. Mutꝰ a laude cōditoꝛis effectꝰ eſt: ex quo cum ſeductoꝛe colloquiū habere ꝓſumpſit. Et merito clauſit aures ab audiēda inter angelos laude creatoꝛis: quas ad audiendā eiuſdem creatoꝛis vituperationē/ ſermōibus hoſtis ſcautꝰ apuit. Merito clauſit os ad ꝓdicādā cū angelis laudem creatoꝛis: qđ velut ad melioꝛandū eiuſdē opꝰ creatoꝛis: cibi vetiti ꝑuaricatiōe ſuperbus impleuit. Lctō. viii.

Et heu miſer generis humani defectꝰ. Qđ in radice vitioſum germinauit: vitioſiꝰ multo dilatari cepit ī ꝓpagie ramoꝝ. Ita vt veniente ī carne dño exceptis paucis de iudea fidelibꝰ: totus pene mūdꝰ ab agnitiōe et ꝯfeſſiōe ƀitatis ſurdꝰ erraret ⁊ mutus. Sed vbi abundauit pctm̄: ſupabūdauit ⁊ gr̄a. Uenit nāq̄ dñs ad mare galilee: vbi nouerat egrotare quē ſanaret. Uenit ſue gr̄a pietatis ad tumentia turbida ⁊ inſtabilia gentiū coꝛda: ī quibꝰ nouerat eſſe q̄ ad ſuā gr̄am peruenirēt. Et bene inter medios fines decapoleos ad mare galilee (vbi egrotū ſanaret) veniſſe perhibetur: q2 relicto ad perfidiā populo q̄ decalogi mādata acceꝑat exteras venit ad gentes: vt (ſicut ioannes ait) filios dei qui erant diſperſi/ ꝯgregaret ī vnum. Lc. ix.

Et adducūt inq̄t ei ſurdum et mutū: ⁊ depꝛecantur eū/ vt iponat ei manū. Quia ille ſurdus ſaluatorē agnoſcere/mutꝰ rogare nequibat: adduxerūt ei amici: ⁊ ꝓ eiꝰ ſalute dño ſupplicāt. Sic nimirū ſic ſpūali neceſſe eſt curatiōe geratur: vt ſi quis hūana īduſtria ad auditū/cōfeſſionēq; veritatis cōuerti nō poteſt: diuine pietati offerat̄ aſpectibꝰ atq; ad ſanādū cū ſupne manꝰ flagitetur auxiliū. Nec tardat celeſtis mīa medici: ſi intenta peccantiū nō heſitat nec deficit oratio. añ. Exiens ieſus de finibꝰ tyri/ venit ꝑ ſidonē ad mare galilee: inter medios fines decapoleos all'. cā. Bñdꝰ. Ad veſ. añ. Bene omnia fecit: et ſurdos fecit audire ⁊ mutos loqui. cāt. Magt. ¶ Do. xiii. or.

OMnipotēs et miſericors deꝰ/ de cuius munere venit vt tibi a fidelibꝰ tuis digne ⁊ laudabilit̄ ſeruiatur: tribue nobis q̄s vt ad ꝓmiſſiōes tuas ſine offenſiōe curramus. Per.

cap. 10. IN il. t. Dix. ieſ. S. lucā. diſ. ſu. Beati ocl'i q̄ vident: que vos videtis. Et rel. Ser. ex cōmꝰ. ven. bede pbr̄i. l. vii.

Nō oculi ſcribarū neq; phariſeorū q̄ corpꝰ dñi tm̄ videre: ſed illi beati ocl'i qui eiꝰ pñt cognoſcere ſacramenta: de quibꝰ dr̄. Et reuelaſti ea paruulis. Beati ocl'i paruulorū: q̄bꝰ ⁊ ſe ⁊ patrē filiꝰ reuelare dignatur. Dico aūt vobis q̄ multi ꝓphete ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos videtis ⁊ nō viderūt: ⁊ audire q̄ vos auditis ⁊ nō audierunt. Io. viii. Abrahā vero exultauit vt videret diē xp̄i: vidit ⁊ gauiſus eſt. Eſaias quoq; ⁊ micheas ⁊ multi alii ꝓphete viderūt gl'iā dñi: qui ⁊ ꝓpterea vidētes ſūt appellati. Sȝ hi oēs a lōge aſpicientes ⁊ ſalutantes: ⁊ ꝑ ſpeculū in enigmate viderūt. Apl'i autē in pñtia hñtes dñm ⁊ veſcētes cū ei: ⁊ q̄cq; voluiſſent interrogan diſcētes: nequaq̄ ꝑ angelos et varias viſionū ſpēs opꝰ habebāt doceri. Quos vero lucas multos ꝓphetas ⁊ reges dicit: matheꝰ apertiꝰ ꝓphetas ⁊ iuſtos appellat. Ipſi ſunt reges magni/ qui tētationū ſuarū motibꝰ nō conſentiendo ſuccūbere: ſed regendo p̄eſſe nouerunt. Lec. ii.

Et ecce quidā legiſꝑitꝰ ſurrexit tentās eū: ⁊ dicēs. Magiſter q̄d faciendo vitā eternā poſſidebo? Legiſperitꝰ q̄ de vita eterna dñz tētās iterrogat: occaſionē vt reor tētādi de ipis dñi ſermonibꝰ ſumpſit: vbi ait. Gaudete autē q̄ noīa vr̄a ſcripta ſunt ī celis. Sed ipa ſua tētatiōe indicat q̄ vera ſit illa dñi confeſſio q̄ p̄ri loquit̄/ q̄ abſcondiſti hec a ſapiētibꝰ ⁊ prudentibꝰ: ⁊ reuelaſti ea paruulis. añ. Homo quidā deſcēdebat ab hierl'ȝ ī hierico ⁊ incidit ī latrones: q̄ etiā deſpoliauerūt eū: ⁊ plagis īpoſitis abierūt ſemiuiuo relicto. cā. Bñdꝰ. Ad veſ. añ. Quis tibi videtur proximus fuiſſe illi qui īcidit ī latrones? et ait/ ille qui fecit miaꝫ ī illo: vade ⁊ tu fac ſilr̄ all'a. cāt. Magt. ¶ Do. xiiii. Orō.

OMnipotēs ſempiterne deꝰ: da

nobis fidei/ſpei/et charitatis augmentū: ⁊ vt mereamur aſſequi qđ ꝓmittis: fac nos amare quod p̄cipis. Per. Sc̄dꝫ lucā

7. IN il. t. Dū iret ieſus ī hieruſalē trāſibat ꝑ mediam ſamariā ⁊ galileā. Et cū īgrederetur qđdā caſtellū: occurrerūt ei decē viri leproſi. Et reliqua.

Ser. ex cōmen. ve. be. pbr̄i. l. 7.

Leproſi nō abſurde intelligi poſſunt: q̄ ſcientiā ꝟe fidei non habētes/varias doctrinas ꝓfitētur erroris. Hi aūt tā vitādi ſūt eccl'ie: vt ſi fieri pōt lōgius remoti magno clamore īterpellēt. Unde et apte ſubiungitur. Qui ſteterūt a lōge: et leuauerūt vocē dicētes. Jeſu p̄ceptor/ miſerere nr̄i. Et bene vt ſaluerēt: ieſum p̄ceptorē nominant. Qꝛ eīn in ei⁹ verbis ſe erraſſe ſignificant: hunc ſaluandi humiliter p̄ceptorem vocant. l. viii.

Cūqꝫ ad cognitionē p̄cepto redeūt: mox ad formā ſalutis accurrūt. Nā ſeqtur. Quos vt vidit dixit. Ite oſtēdite vos ſacerdotib⁹. et factū ē dū irēt: mūdati ſūt. Nullū dn̄s eorꝫ q̄b⁹ hec corporalia bn̄ficia p̄ſtitit īueni̅ miſiſſe ad ſacerdotes niſi leproſos. Qꝛ videlꝫ ſacerdotiū iudeorꝫ figura erat futuri ſacerdotii regal' qđ ē ī eccl'ia q̄ ꝯſecrātur oēs ꝑtinētes ad corp⁹ xp̄i ſūmi ⁊ ꝟi p̄ncipis ſacerdotū. Et q̄ſq̄s vl' heretica prauitate: vl' ſupſtitiōe gētili: vl' iudaica ꝑfidia: vel etiā ſchiſmate fraťno q̄ſi vero colore ꝟ xp̄i gr̄az caruerit: neceſſe ē vt ad eccl'iā vēiat: coloreqꝫ fidei verū quē accepit oſtendat. l. ix.

Cetera ꝟo vitia tāq̄ valitudīes ⁊ q̄ſi morbos aīe atqꝫ ſenſuū ꝑ ſe ip̄ꝫ īteri⁹ ī ꝯſcientia ⁊ itellectu dn̄s ſanat ⁊ corrigit. Unde aūt vn⁹ ex illis/vt vidit qꝛ mūdat⁹ eſt: regreſſ⁹ eſt cū magna voce magnificās deū. Et cecidit ī faciē an̄ pedes ei⁹: gr̄as agens. Jlle eīn ꝟe deo gr̄as agit: q̄ reꝑſſis cogitatōib⁹ p̄ſūptiōis ſue: q̄ ī ſemetip̄o īfirm⁹ ſit hūiliter videt: qui nichil ſibi ꝟtuť tribuit: q̄ bona q̄ egit eſſe de mīa ꝯditoris cognoſcit. x. Dū īgrederet' ieſus qđdā caſtellū/occurrerūt ei decē viri leproſi: q̄ ſteterūt a lōge ⁊ leuauerūt vocem dicētes: ieſu p̄ceptor miſerere nobis. cā. Bn̄⁹. ād vel. ā. Nōne decē mūdati ſūt? ⁊ nouē vbi ſūt? nō eſt īuent⁹ qui rediret/et daret gl'iaꝫ deo: niſi hic alienigena? vade qꝛ fides tua te ſaluū fecit al'. cā. Magt. Do. xv. Or.

Cuſtodi q̄s dn̄e eccl'iaꝫ tuā ꝓpitiatiōe perpetua: ⁊ qꝛ ſine te labitur hūana mortalitas: tuis ſemꝑ auxiliis ⁊ abſtrahatur a noxiis/et ad ſalutaria dirigatur. ꝑ. Sc̄dm matheū.

IN il. t. Dix. ie. di. ſ. Nemo pōt duob⁹ dn̄is ſeruire. Et rel'. cap. 6.

Ser. ex cōmē. ve. bede pbr̄i. l. 7.

Nemo pōt duob⁹ dn̄is ſeruire: qꝛ nemo valet trāſitoria ſimul et eterna diligere. Si eīn eťnitatē diligim⁹: cūcta tpalia in vſu nō ī affectu poſſidemus. Aut eīn vnū odiet ⁊ alterū diliget: aut vni adherebit ⁊ alterū ꝯtēnet. Hec ꝟba diligēter ꝯſiderāda ſunt. Nam ꝗ ſint duo dñi cōſequenter exponit dicēs. Nō poteſtis deo ſeruire et māmone. Audiat hoc auarus: audiat qui cenſetur nomine chꝛiſtiano nō poſſe ſimul māmone (hoc eſt diuitiis) xp̄oqꝫ ſeruire. Lc.viii. Et tamē nō dixit ꝗ habet diuitias: ſed ꝗ ſeruit diuitiis. Qui eñ diuitiaꝝ ſeruꝰ eſt: diuitias cuſtodit vt ſeruus. Qui autem ſeruitutis excuſſit iugū: diſtribuit eas vt dñs. Sed ꝗ ſeruit mānone: illi vtiqꝫ ſeruit ꝗ rebꝰ iſtis terrenis merito ſue ꝑuerſitatis ꝓpoſitꝰ/ꝓnceps huiꝰ ſeculi a dño dicit. Ergo aut vnū odiet: ⁊ alterū diliget. Ut fieri debet: odiet ſcꝫ diabolū: diliget deū. Aut vni adherebit: et alterum contēnet. Adherebit ſcꝫ diabolo: cū quaſi eius pꝛemia tempoꝛalia ſectatur: contēnet autē deum. Nō dixit odiet: ſed ſicut ſolent minas eius pꝛeponere cupiditatibus ſuis: qui de bonitate eiꝰ ſibi impunitatem blandiūtur. Quibꝰ ꝑ ſalomonē dicitur. Fili/ne adiicias peccatū ſuꝑ peccatū: et dicas. Miſeratio dei magna eſt. Lctō.ix. Ideo dico vobis. Nolite ſolliciti eſſe anime veſtre quid manducetis: aut coꝛpoꝛi veſtro ꝗd induamini. Ergo qđ omnibꝰ natura tribuit ⁊ iumētis ac beſtiis: hoībus quoqꝫ cōmune eſt. Huiꝰ cura penitꝰ nō liberamur: ſꝫ ꝓcipit nobꝭ ne ſolliciti ſimꝰ ꝗd comedamꝰ. Et qꝛ in ſudoꝛe vultꝰ ꝑparamꝰ nobis panē: laboꝛ exercēdꝰ eſt/ſollicitudo tollēda. Aīa plus eſt ꝗ̄ eſca: ⁊ coꝛpus plus ꝗ̄ veſtimētū. Admonet vt meminerimꝰ inꝗ̄to amplꝰ nobis deū dediſſe ꝗ̄ nos fecit/⁊ ꝯpoſuit ex aīa ⁊ coꝛpe: ꝗ̄ ē alimētū atqꝫ tegumētū. Ut intelligas eū ꝗ dedit aīam: multo facilius eſcas eſſe daturū. Sic ⁊ eū ꝗ coꝛpꝰ dedit/inꝗ̄to facilius daturꝝ eſſe veſtimētū. ꝗ Nolite ſolliciti eē dicētes ꝗd mānducabimꝰ aut ꝗd bibemꝰ: ſcit eñ pr̄ vr̄ celeſtꝭ ꝗd vobꝭ neceſſe ſit al. cā. Bñꝰ. Ad veſ. añ. Querite ꝑmū regnū dei ⁊ iuſticiā eius: ⁊ hec oīa addiciētur vobis alla. cāti. Magt. Do.xvi. Orō.

Eccleſiam tuā dñe miſeratio cōtinuata mundet et muniat: ⁊ qꝛ ſine te nō pōt ſalua cōſiſtere: tuo ſemꝑ munere gubernet. Per. Scđm lucā.

In il. tē. Ibat ieſꝰ i ciuitatē ꝗ vocat naim: ⁊ ibāt cū illo diſcipl'i eiꝰ: ⁊ tba copioſa. Cū aūt appꝛopiquaret poꝛte ciuitatꝭ: ecce defunctꝰ efferebatur filius vnicus mr̄is ſue. Et rel. Lec. ex ꝯmē. ve. be. pb̄ri. Lc. vii. Defunctꝰ hic ꝗ extra poꝛtā ciuitatꝭ multis eſt iuuētibꝰ elatꝰ/ſignificat hoīe3 letali criminū funere ſopoꝛatū: eūdēqꝫ ſuꝑ aīe moꝛtē nō coꝛdis adhuc cubili tegētē: ſꝫ ad multoꝝ noticiā ꝑ locutionis opiſve indiciū quaſi per ſue hoſtia ciuitatꝭ ꝓpalātē. Qui bene filꝰ vnicꝰ matris ſue fuisse ꝓhibetꝛ: qꝛ lꝫ e multis collecta ꝑsōis vna sit ꝑfecta ꝛ immaculata ꝟgo mr̄ eccl'ia: singuli q̄ꝫ tn̄ fideliū vniuersal' se eccl'e filios rectissime faciūt. Nā ꝛ electus q̄lꝫ qui ad fidē ibuit̄ filiꝰ: ꝗ ad fidē alios ibuit: mr̄ ē. Portā ciuitatꝭ q̄ defūctꝰ efferebatꝛ: puto aliquē de sensibꝰ esse corporis. Qui eñ seminat int̄ fratres discordias: q̄ iniq̄tatē in excelso loq̄tur, p oris portā extrahit mortuus. Qui viderit mulierē ad ꝯcupiscendū eā: ꝑ oculoꝝ portā sue mortis indicia ꝓfert. Qui fabul' ociosis/obscenis ve carminibus/ vel detractiōibꝰ aurē libēter apit: hāc aīe sue portā mortis efficit. Ceterosq; q̄ nō seruat sēsꝰ: morti sibi ipsi reserat aditꝰ. l. 9

Et hec vidua erat: ꝛ turba ciuitatis multa cū illa. Viduā esse eccl'iā ꝛ oīs aīa/q̄ sponsi dn̄i iq̄ sui se morte redēptā meminit/agnoscit. Diuino aūt nutu multa hominū turba viduā comitabatꝛ: vt viso tāto miraculo multi testes/multi fierent dn̄i laudatores: quā cū vidisset iesꝰ mīa motus sup eā: dixit illi. Noli flere. Desiste iā q̄si mortuū flēre: quē mox viuū resurgē videbis. Ubi mystice nouati dogma ꝯfūditꝛ: q̄ de sua mūdicia supbe gl'iatus hūilē penitētiū mūdationē euacuare cōnatꝛ: verūq; matrē ecclesiā de natoꝝ suoꝝ spūali extinctiōe plorātē/spe vite redonāde negat ꝯsolari debere. A. Ibat iesus i ciuitatē q̄ vocatꝛ naim: ꝛ ecce defūctꝰ efferebatꝛ filiꝰ vnicus matris sue. &c. Mꝰ. Ad vesp. A. Accepit aūt oēs timor: ꝛ magnificabāt deū dicētes: qꝛ ꝓpheta magnꝰ surrexit i nobꝭ: ꝛ qꝛ deꝰ visitauit plebē suā. &c. Mgt.

¶ Dominica. xvij. Or.

Tua nos q̄s dn̄e gr̄a sp ꝛ ꝑueniat ꝛ seq̄tꝛ: ac bonis operibꝰ iugiter ꝑstet esse intētos. Per. Sc̄dm lucam.

In illo t. Cū intrasset iesꝰ i domo cuiusdā ꝑncipis phariseorū sabbato mādūcare panē: ꝛ ipi obseruabāt eū. Et ecce q̄dā hō hydropicꝰ erat an̄ illū. Et r. cap. 14.

Om. ve. b. pbri. Lectio. 7

Hydropis morbꝰ ab aq̄so humore vocabulū trahit. Grece eī aq̄ hydor vocatꝛ. Est aūt humor subcutaneꝰ de vitio vesice natꝰ: cū iflatiōe turgēte ꝛ anhelitu fetido. Proprīūq; ē hydropici: q̄ quāto magis abūdat humoribꝰ inordinatis/tanto ampliꝰ sitire. Et iō recte cōparatꝛ ei quē fluxꝰ carnaliū voluptatū exuberās aggrauat. Cōparatꝛ diuiti auaro: q̄ quāto ē copiosior diuitijs/q̄bꝰ nō bn̄ vtit̄: tāto ardētiꝰ talia ꝯcupiscit. Lectio. 8.

Et rn̄dēs iesꝰ dixit ad legisꝑitos ꝛ phariseos. Licꝫ sabbato curare? At illi tacuerūt. Nō vꝫ rn̄disse iesꝰ: ad hoc respōsit qꝺ ꝑmissum ē: ꝛ ipi obseruabāt eū. Dn̄s eī nouit cogitationes hoīs, qꝛ merito iterrogati tacēt: q̄ ꝯtra se dictū q̄cq̄d dixerit vident. Nā si licꝫ sabbato curare: q̄re saluatorē an curet obseruāt? Si nō licet/quare ipsi sabbato pecora curāt? lec. ix.

Ipse vero apprehēsum sanauit

cū: ac dimisit. Prouida dispēsatiōe dñs añ legisptos ⁊ phariseos hydropicū curat: ⁊ mox cōtra auariciā disputat: vt videlȝ p eiꝰ egritudinē corporis/ in illis exprimeret egritudo cordis. Deniq̄ pꝰ multa disputatiōis eiꝰ hortamēta subiūctū ē. Audiebāt aūt hec oīa pharisei q̄ erāt auari: ⁊ deridebāt illū. Hydropicꝰ q̄ppe quo ampliꝰ biberit: ampliꝰ sitit. Et oīs auarꝰ sitī multiplicat: q̄ cū ea q̄ appetit adeptus fuerit/ ad appetenda alia amplius anhelat. an. Dixit iesus ad legisperitos ⁊ phariseos/ si licet sabbato curare? at illi tacuerunt: ipse vero apphendēs hydropicū sanauit eū/ ac dimisit. cā. Bñdicꝰ. Ad vel. an. Cū vocatus fueris ad nuptias recumbe in nouissimo loco: vt dicat tibi qui te inuitauit: amice ascende superius: tunc erit tibi gloria corā simul discumbentibus alla. cāti. Magt.

¶ Dominica. xviii. Oratio.

Da quesumꝰ dñe populo tuo diabolica vitarē cōtagia: et te solum deū pura mente sectari. Per do. Secundū math.

cap̄.22. In illo tpe. Pharisei audientes q̄ iesus silentiū imposuisset saduceis: conuenerūt in vnū. Et interrogauit eum vnus ex eis legis doctor: tentās eū. Magister: quod est mandatū magnū in lege? Et re. Omel. beati ioannis episcopi. Lect. vij.

Conuenerūt: vt multitudine vincerēt quē ratione fugare nō poterāt. A veritate se ergo nudos pfessi sunt: q̄ multitudine se armauerūt. Dicebāt enī apud se. Vnꝰ loquat̄ p oībꝰ: ⁊ oēs loquimur p vnū: vt si ille vicerit/ oēs videamur victores: si aūt victus fuerit/ vel solus videatur cōfusus. O pharisei: qui oīa prophetis cogitatis et facitis. Primum quidem venistis cū vnitate vincendi cā per vnuȝ. Lc. viij. Tamē pone q̄ vno victo hoīe nō intelligit oēs vos esse victos. Nunq̄d cōsciētie vr̄e nō sentiūt se esse cōfusas? Leuis enī est cōsolatio cū q̄s in semetipso cōfusus est quā ab aliis ignorat̄. Magister qd ē mādatū magnum in lege? Magistrū vocat: cuiꝰ nō vult esse discipulus. Nō scire desiderās sed tentās. Simplicissimꝰ interrogator/ ⁊ malignissimꝰ insidiator: de magno mādato interrogat q̄ nec minimū obseruat. Ille ei dȝ īterrogare de maiori iustitia: q̄ minorē impleuit. ¶ Lc. ix. Dñs aūt sic ei rñdit: vt interrogatiōis eius fictā conscientiā statī ꝓprio rñso pcuteret dicēs. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo/ ⁊ in tota aīa tua ⁊ in tota mēte tua. Hoc est magnū ⁊ p̄mū mandatū. Maximū aūt ⁊ minimū mandatū dicimꝰ: quātū ad dignitatem mādatorū: nō quātū ad vtilitatē. Alioquin vtilitas oīum mādatorū vna est: ⁊ oīa mandata q̄ vnū videtur esse mādatū/ ita sibi coherent: vt alterū sine altero esse nō possit. Cū aūt. an. Magister: qd ē ma datū magnū in lege? ait illi ieſus: diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo all'a. cā. Bn̄dꝰ. Ad veſ. an̄ Quid vobis videtur de xp̄o? cuius filiꝰ eſt? dicūt ei oēs dauid: dicit eis ieſus: quomodo dauid in ſpiritu vocat eū dn̄m dicens: dixit dn̄s domino meo: ſede a dextris meis. cant. Mḡt.

¶ Dominica decimanona. Or.

Dirigat corda nr̄a q̄s dn̄e tue miſerationis operatio: q2 tibi ſine te placere non poſſumus. Per. ſecd̄m matheu.

In illo tp̄e. Aſcēdēs ieſꝰ in nauiculā trāſfretauit: ⁊ venit ī ciuitatē ſuam. Et reliqua.

Omel'. bti ioānis epiſcopi. l. 7.

Creator rerū orbis dn̄s poſteaq̄ ſe ꝓpter nos anguſtiauit in carne/ cepit habere humanā patriam: cepit ciuitatis iudaice eſſe ciuis. Parētes hēre cepit/ parentū olim ipſe parēs: vt inuitaret amor: attraheret charitas: vinceret affectio: ſuaderet humanitas/ q̄s fugauerat dn̄atio: metꝰ diſpſerat: ⁊ fecerat vis poteſtatis extorres. Vēit ī ciuitatē ſuā: ⁊ obtulerūt ei palyticū iacētē in lecto. Tu aūt dn̄e. lec. viii.

Et vidēs (inquit) ieſus fidē illoꝝ: dixit paralytico. Confide fili. Dimittūt tibi peccata tua. Audit veniā ⁊ tacet paralyticus: nec vllā rependit grām: q2 plus corpis q̄ aie tēdebat ad curā: ⁊ temporales erūnas reſoluti corporis ſic deflebat: vt eternas penas reſolutionis aie nō defleret: gratiorem ſibi preſentem vitā iudicās q̄ futurā. Merito xp̄s fidē offerētiū reſpicit: ⁊ vecordiā deſpicit ſic iacētū: vt fidei aliene ſuffragio paralytici aia ante curaretur q̄ corpus. Tu autem domine. Lectio. ix.

Reſpiciens (inq̄t) fidē illoꝝ. Cernitis in hoc loco fratres deum nō q̄rere inſipientiū volūtates: non expectare ignorantium fidem: nō infirmi ſtulta deſideria perſcrutari: ſed ad alterius fidem ſubuenire. Reuera fratres q̄ſi medicus languentiū querit aut reſpicit voluntates: cum ſemꝑ cōtraria deſideret et req̄rat infirmus: hinc eſt ꝙ nūc ferrū: nunc ignem: nunc amara pocula ingerit et apponit inuitis: vt curā ſani ſentiant/ quam ſentire nō poterant egrotātes. an̄. Dixit dn̄s paralytico. confide fili/ remittuntur tibi peccata tua all'a. cā. Bn̄dictꝰ. Ad veſperas. an̄ Videntes autem turbe timuerunt: ⁊ glorificauerūt deum qui dedit poteſtatem talem hominibus. cāt. Magnificat.

¶ Dominica. xx. Oratio.

Omnipotens ⁊ miſericors deꝰ vniuerſa nobis aduerſantia ꝓpitiatꝰ exclude: vt mēte ⁊ corpe parit̄ expediti/ q̄ tua ſunt liberis mentibus exequamur. Per. Secundū matheum.

In illo tempore. Dicebat ieſus turbis parabolam hanc. Simile factum eſt regnū celorum homini regi: qui fecit nuptias filio ſuo. Et reliqua. cap. 22.

Omel'. beati grego. pape. li. 7.

Plerūq; in sctō euāgelio ꝑ regnū celoꝝ pn̄s eccl'ia designat: Cōgregatio iustoꝝ: regnū celorū dr̄. Qz enī ꝑ ꝓphetā dn̄s dt. Celū mihi sedes ē. Et salomon ait. Aīa iusti: sedes sapie. Paulus ēt dixit xp̄m dei ỽtutē ⁊ dei sapiētiā. Liq̄do colliger debem⁹: qz si de⁹ sapiētia: aīa aūt iusti sedes ē sapiētie: dū celū dr̄ sedes dei: celū ergo ē aīa iusti. Hic per psalmistā de sctīs ꝑdicatoribus dr̄. Celi enarrāt gl'iaz dei. Tu.

Regnū ergo celoꝝ eccl'ia L.8. iustoꝝ ē: qz dū eoꝝ corda i terra nil ābiūt ꝑ hoc ꝙ ad supna suspirāt: iā i eis dn̄s q̄si i celestib⁹ regnat. Dicat ergo: simile ē regnū celoꝝ hoi regi: q̄ fecit nuptias filio suo. Iā itelligit charitas vr̄a: q̄s ē rex regis filij pater. Ille nimirū cui psalmista ait. Deus iudicium tuum regi da: et iustitiam tuam filio regis. Tu autē domine. Lectio.9.

Qui fecit nuptias filio suo. Tūc ei de⁹ pr̄ deo filio nuptias fecit: qn̄ hūc i vtero ỽginis hūane nature ꝯiūxit. Qn̄ deū an̄ secula fieri voluit hoiem i fine sclōꝝ. Sz qz ex duab⁹ ꝑsonis solet fieri ista cōiūctio: absit hoc ab intellectib⁹ nr̄is / vt ꝑsonaz dei et hois saluatoris nr̄i iesu xp̄i ex duab⁹ ꝑsonis credam⁹ eē vnitā. Ex duab⁹ q̄ppe atq; i duab⁹ hūc naturis existē dicim⁹. Sz ex duab⁹ ꝑsonis ꝯpositū credi (vt nephas) vitem⁹. ā. Dicite inuitatis: ecce prādiū meū paraui: venite ad nuptias all'a. ā. Bn̄d.

Ad vesp̄. ā. Nuptie q̄dē pate sūt sz q̄ iuitati erāt nō fuerūt digni. Ite ergo ad exit⁹ viarū: ⁊ quoscūq; inueneritis / vocate ad nuptias all'a. ā. Mḡt. ¶ Do. xx.

Largire q̄s dn̄e fide- (Ora.
libus tuis īdulgētiā placat⁹ ⁊ pacē: vt pariter ab oibus mūdētur offensis: ⁊ secura tibi mēte deseruiāt. Per dn̄. S. ioh.

In illo tpe. Erat q̄dā regulus: cui⁹ fili⁹ ifirmabat capharnaū. Hic cū audisset qz iesus adueniret a iudea i galileā abiit ad eū / ⁊ rogabat eū vt descēderet ⁊ sanaret filiū ei⁹. Incipiebat enim mori. Et reliq̄. Ome. beati gregorii pape. L.7.

Lectio scī euāgelij q̄ꝫ modo fratres audistis: expositiōe nō indiget. Sz ne hanc tacite ꝑterisse videamur: exhortādo potius q̄ꝫ exponēdo i ea aliq̄d loq̄mur. Hoc aūt nobis solūmodo de expositione video esse req̄rēdum. Cur is q̄ ad salutē petēdā venerat audiuit: nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis / nō creditis. Tu aūt. L.8.

Qui enī salutē q̄rebat filio: procul dubio credebat. Neq; enī ab illo q̄reret salutē: quē nō crederet saluatorē. Quare ergo dicit: Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis / nō creditis: cū ante crederet / q̄ꝫ signū videret? Sz memētote q̄d petiit: ⁊ aperte cognoscetis qz in fide dubitauit. Poposcit nanq; vt descēderet / ⁊ sanaret filium (ei⁹. Tu aū. 9.

Corpalē ergo p̄sentiā dn̄i q̄rebat: q̄ ꝑ spm̄ nusq̄ꝫ deerat. Min⁹ itaq; i eū credi dit: quē nō putauit posse salutē dare nisi p̄sēs eēt ꝛ corꝑe. Si aūt p̄terire credidisset: p̄culdubio sciret qꝛ nō esset loc⁹/ vbi nō esset deus. Ex magna ergo parte diffisus ē: qꝛ virtutē non dedit maiestati: sed p̄sentie corꝑali. Cu autē. ℟. Erat quidā regulus cui⁹ fili⁹ īfirmabatur capharnaum: hic cū audisset qꝛ iesus adueniret ī galileā: rogabat eū vt sanaret filiū ei⁹. cāt. Bn̄dc⁹. Ad vel. ā. Cognouit aūt p̄r qꝛ illa hora erat ī qua dixit iesus/ fili⁹ tu⁹ viuit: ꝛ credidit ip̄e ꝛ dom⁹ ei⁹ tota. cū. Magt. Do. xxij. Or.

FAmiliā tuā q̄s dn̄e cōtinua pietate custodi: vt a cūctis aduersitatib⁹ te ꝓtegēte sit libera: ꝛ ī bōis actib⁹ tuo noī sit deuota. Per do. Scd̄z math.

IN il. te. Dixit ie. dis. suis parabolā hāc. Simile est regnū celoꝝ hoī regi: q̄ voluit rationē ponere cum seruis suis. Et rel. Omel. bti aug. epi. ł. 7. Ecce fratres resi aptō est: admonitio vtilis valde ꝛ salubris. Obedientiā debet vt qd̄ iussum ē ipleat: qꝛ ōis hō debitor est dei: ꝛ debitorē h̄z fratrē suū. Quis ē eni q̄ nō sit debitor: nisi ī quo nullū pctm̄ pōt inueniri. Quis est aūt q̄ nō habeat debitorē fratrē: nisi ille in quē nemo peccauit. Putasne aliq̄s ī gn̄e hūano reperiri pōt: q̄ nō et ip̄e aliq̄ pctō obnoxi⁹ sit fratri suo. ℟. ł. 8. Debitor ergo ē ōis hō: h̄ns tñ et ipse debitorē. Ideo de⁹ iust⁹ cōstituit tibi regulā in debitore tuo: qd̄ faciet ꝛ ipse cum suo. Duo sunt oꝑa mīe q̄ nos liberant: q̄ breuiter ip̄e dn̄s posuit in euāgelio. Dimittite/ ꝛ dimittet vobis. Date ꝛ dabit vobis. Dimittite ꝛ dimittet vobis: ad ignoscendum pertinet. Date/ ꝛ dabitur vobis: ad p̄standum beneficium pertinet. Lectio. 9. Quod ais de ignoscēdo: ꝛ tu vis tibi ignosci qd̄ peccas: ꝛ habes aliū cui tu possis ignoscere. Rursus qd̄ ꝑtinet ad tribuendū bn̄ficiū/ petit te mendicus ꝛ tu es dei mēdic⁹. Oēs eni qn̄ oram⁹: medici dei sum⁹. Añ ianuā patrisfamilias stam⁹: imo etiā ꝓsternimur supplices: ingemiscimus aliq̄d volentes accipe. Et ip̄m aliq̄d: ipse de⁹ ē. Quid a te accipit mēdicus? Panē. Et tu q̄d pet̄ ab eo nisi xp̄m q̄ dixit: Ego sū panis viu⁹ q̄ de celo descēdi. āīn. Dixit aūt dn̄s seruo: redde qd̄ debes: ꝓcidēs aūt seruus ille rogabat eū dicēs: patiētiā habe in me ꝛ oīa reddā tibi. cā. Bn̄dc⁹. Ad vel. ān. Serue neq̄: oē debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me: nōne ergo oportuit te misereri conserui tui: sicut et ego tui misertus sum. alla. ꝟ. Magt. ❡ Dominica. 22. Oro.

DEus refugiū nr̄m ꝛ vt⁹/ adesto pijs ecclesie tue p̄cib⁹ auctor ip̄e pietatis: ꝛ p̄sta vt qd̄ fideliē petim⁹/ efficaciter cōseq̄mur. Per do. Scd̄m math.

IN illo tpe. Abeūtes pharisei cōciliū inierunt: vt caperēt iesum in sermōe. Et rel. cap. 22.

Omel. beati hierony. pbři. l. 7.

Q Uerētes dñꝫ ꝯphēdere ꝑncipes ſacerdotū ⁊ ſcribe: timuerūt pplꝫ. Atqꝫ id q̄d p ſe nō poterāt / ꝑſidis manib⁹ efficere tētabāt: vt ipſi a morte eius viderentur īmunes. Et mittunt ei diſcipulos ſuos cum herodianis. Lc. 8.

M Iſerunt ergo diſcipulos ſuos: q̄ſi adhuc min⁹ cognitos et min⁹ ſuſpectos: vt aut abſcōdite facilicꝫ deciperēt eū: aut dep̄hēſi min⁹ erubeſcerēt apud eū. Nā ꝯſilio malo dep̄hēſo / tāto min⁹ naſcit̄ ꝯfuſio: quāto fuerit ꝑſona deterior. Sꝫ diſcipuli magiſtris ſuis minores etate erāt: malitia aūt pares. Lcō. ix.

M Agiſter / ſcim⁹ qꝛ verax es: ⁊ viā dei i v̄itate doces: ⁊ nō ē tibi cura de aliq̄. Nō eī reſpicis ꝑſonā hoīm. Dic ergo nob̄ q̄d tibi videt̄. Licet cēſū dari ceſari an nō? Magiſtꝝ eū vocāt ⁊ veracē: vt q̄ſi honorat⁹ ⁊ laudat⁹ myſteriū ſui cordis eis ſimpliciter aperiret: tanq̄ eos volēs hēre diſcipulos. R̄. Magiſter ſcim⁹ qꝛ verax es: ⁊ viā dei i v̄itate doces allla. an. Bñdict⁹. Ad. veſ. a. Reddite ergo q̄ ſunt ceſaris ceſari: ⁊ q̄ ſūt dei deo allla. a. Magnificat. ¶ Dñica. xxiiii. Orō.

A Bſolue q̄s dñe tuoꝝ delicta pp̄loꝝ: ⁊ a pctōꝝ nexibus q̄ p noſtra fragilitate ꝯtraximus / tua benignitate liberemur. Per dñm. Scđꝫ matheū.

cap. 9. I N illo tp̄e. Loquente ieſu ad turbas: ecce princeps vnus acceſſit ⁊ adorauit eū: dicens. Dñe / filia mea modo defuncta eſt: ſed veni / impone manū tuā ſuper eā: ⁊ viuet. Et re.

Omel. venerabil bede pbři. l. 7.

P Rinceps ſynagoge / nullus meliꝰ q̄ ipſe moyſes intelligitur. Unde bene iairus (id eſt illuminās ſiue illuminat⁹) dicitur: qꝛ q̄ accepit verba vite dare aliqs: ⁊ p hec ceteros illuminat: ⁊ ip̄e a ſpū ſcō q̄ vitalia monita ſcribē vel docere poſſit illuminatur. Tu aūt dñe. Lcō. viij.

Q Ui iuxta euāgeliū luce / vides ieſum ꝓcidit ad pedes ei⁹. Qꝛ in ſpū venturū in carne dñꝫ viderat: humili corde ſe ei⁹ poteſtate ſubdidit: que ita circa finē ſeculi hoīem incarnandū eē cognouit: vt eternū ante oīne ſeculū deū exiſtere nō dubitaret. Si caput chriſti de⁹: pedes ei⁹ quid apti⁹ q̄ aſſumpta hūanitas: qua terrā nr̄e mortalitatis tetigit / accipiēdi ſunt? Et ꝓcidere archiſynagogū ad pedes ieſu: eſt legiſlatorē cū tota ꝓgenie mediatorē dei ⁊ hoīm: lōge ſibi dignitatis gloria ꝑferendū eē cognoſcere: et ꝯfiteri cum apoſtolo quia quod infirmum eſt dei: fortius eſt hominibus. Tu autē. Lectio. ix.

F Ilia ergo archiſynagogi ipſa eſt ſynagoga: q̄ ſola legali inſtitutione compoſita / quaſi vnica moyſi nata erat. Et hec velut duodecimo etat' anno (hoc ē tēpore pubertatis appropinquāte) moriebat̄: qꝛ nobiliter a ꝓphetis educata / poſtq̄ ad intelnubiles annos puenerat: post ꝗ spūalē deo sobolez generare deberet: subito languoꝛe erroris consternata/ spūalis vite vias ingredi desperabiliter omisit. Et si nō a xp̄o ei succurreretur: in hoꝛrendā moꝛtem p oīa corruisset. ¶ Loquente iesu ad turbas: ecce pnceps vn⁹ accessit ⁊ adoꝛauit eū: dicens. dn̄e filia mea modo defuncta est: sed veni impone manū tuā sup eā ⁊ viuet all'a. cā Bn̄dict⁹. Ad vesperas añ. Confide filia: fides tua te saluam fecit: ⁊ salua facta est mulier ex illa hoꝛa all'a. canti. Magt. ¶ Dn̄ica. xxv. Oratio.

Excita q̄s dn̄e tuoꝝ fideliū voluntates: vt diuini operis fructū ꝓpensius exequētes/ pietatis tue remedia maioꝛa percipiant. Per. ¶ Nota ꝗ prima dn̄ica ante aduentū quātūcunq3 tp̄s breue fuerit; semp dꝫ dici Excita q̄s. cū expositione euāgelii Cū subleuasset. si de dn̄ica fiat seruitiū. Si vero de aliquo festo. ix. lc. fiat seruitiū: tunc ad memoriā de dn̄ica dicant̄ he añe. Cū subleuasset. ⁊ Illi hoīes. cū hac oꝛone. Excita q̄s. Sc̄dm ioānē.

In illo tp̄e. Cū subleuasset oculos iesus: ⁊ vidisset ꝗ multitudo maxima venit ad eū: dixit ad philippū. Vn̄ ememus panes: vt manducent hi. Et reliqua. Sermo ex ꝯmentario beati hieronymi. Lctō. vii.

Dn̄s in mōte: verbum in alto. Proinde nō q̄si hūilit̄ iacet. Qd̄ in monte factū ē nō trāseūt̄ pretereūdū ē: sꝫ suscipiendū. ¶ Turbas vidit: esurientes agnouit: misericoꝛditer pauit: nō solum ꝓ veritate verūetiā ꝓ potestate. Quid eñ sola ꝓdesset bonitas/ vbi nō erat panis vñ turba esuriēs pascerēt̄? ¶ Tu aūt. lc. viii.

Nisi bōitati adesset potestas: ieiuna illa turba ⁊ esuriēs remaneret. Deniq3 ⁊ discipuli ꝗ erāt cū domino: in fame et ipsi turbas volebant pascere vt nō remanerent inanes: sed vñ pascerent/ non habebāt. Interrogauit dn̄s vñ emerēt panes ad turbas pascēdas: ⁊ ait scriptura. Hoc aūt dicebat tētās eū: discipulū scꝫ philippū/ quē iterrogauerat. Tu aūt domine. lc. ix.

Ipse eñ sciebat q̄d eēt factur⁹. Cur ergo de bono tētabat: nisi q3 ignoꝛātiā discipuli demōstrabat? Et foꝛte in demōstratione ignoꝛātie discipuli/ aliq̄d significauit. Apparebit ergo cū ipm sacramētū de q̄nq3 panibus ceperit nobis loqui: ⁊ quid significet idicare. Tu aūt do. añ. Cū subleuasset oclos ies⁹: ⁊ vidisset maximā multitudinē venientē ad se: dixit ad philippum vnde ememus panes vt māducēt hi: hoc autē dicebat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset facturus. cant. Benedict⁹. Ad vesperas añ. Illi homines cum signum vidissent quod factū fuerat: gloꝛificabant deum et dicebant: quia hic est saluatoꝛ mundi. cant. Magnificat.

Finis ꝑtis estiualis de tp̄e.

¶ De horis canonicis attende diligenter.

Cum ita ſit ꝙ beneficiatus omnis / aut in ordinibus ſacris conſtitutus: iuxta determinationem eccleſie teneatur dicere horas canonicas ſeptē: aduertat ꝙ i pꝛimis animum ſuū pꝛepararet/ vanos cogitatus pꝛorſus abijciendo. Inter orandum: colloquia/ riſus/ et iocos non admiſceat. Auribus/ cantibus nō intendat. Locum deuotioni aptum eligat/ omniq; impedimento vacuū. Queſ nō gratia humane laudis accedat/ ſed recta ꝛ bona intentione. Quādam dei laudem ꝛ officij ſatiſfactionem: meriti augmentum: beneficiorum ſuffragiū. ¶ Initiamus denique omnia in ſigno ſancte crucis: pꝛemittens orationē dñicam cum ſalutatione angelica: vt diuina aſſiſtat gratia: qua mens in laudem deuotius erigitur: ac obſequium ſolutum creatori acceptabilius redditur. ¶ Legamus igitur ſeu pſallamus canonicas horas. Intelligibiliter: cū cordis atētione. Affectualiter/ cū mentis deuotione. Integraliter/ cū dictionū [illegible] expꝛeſſione. Venerabiliter cū geſtu corporis ꝛ aīe. Competenter/ loci ꝛ horis ſtatuū. ¶ Pſallentibꝰ nāq; (ſicut ſanctus dicit bernardus ſuper cantica) dignantur admiſceri angeli ſancti. Ea pꝛopter cū debemus attendere pꝛeſentiā eorum: ſtamus ad orandum ꝛ pſallendum: et ſtare cū omni reuerentia et diſciplina: et hos crebro attendere verſus.

¶ Cum domino pſalles: pſallendo tu tria ſerues.
Dirige cor ſurſum: pꝛofer bene/ reſpice ſenſum.
¶ Tunc orantur hore cum corde leguntur et ore.
Auſcultando cane: ſimul incipe/ deſine plane.

¶ Qui horas canonicas dicunt/ copioſius a deo pꝛe bitur: in tribulationibus cōſolabitur: a periculis pꝛeſeruabitur: gratiam dei amplius obtinebit ꝛ gloriam: conſcientiam ſuam alleuiat: tributum dei ſoluit et debitum. Seruit quippe clericorum/ eſt quoti ſeptem horarū ſeruitia perſ uere. Illi nimirum angeli erunt familiares amici ꝛ cu des: et que illius opera er ex tunc deo acceptiora: plus bi meritoria: et viuis defunct qꝫ vtiliora. Has deniq; orationes deus citius ꝛ libentius audit ꝙ alias priuatas.

¶ Pars eſtiualis de tempore finit feliciter.

¶ In dñicis diebus a Domine ne ī ira. vſqꝫ ad quadrageſimam. Ad matutinas hymnꝰ.

Primo dierū oīm quo mundꝰ extat ꝯditꝰ: vel quo reſurgens ꝯditoꝛ: nos moꝛte victa liberet.

Pulſis ꝓcul toꝛpoꝛibꝰ/ ſurgamꝰ oēs ociꝰ: ⁊ nocte q̄ramꝰ piū/ ſicut pꝛophetā nouimus.

Noſtras ꝑces vt audiat/ ſuāqꝫ dextram poꝛrigat: vt expiatos ſoꝛdibꝰ/ reddat poloꝝ ſedibꝰ.

Ut quiqꝫ ſacratiſſimo/ huius diei tēpoꝛe: hoꝛis quietis pſallimus/ donis beatis muneret.

Iam nunc paterna claritas/ te poſtulamꝰ affati: abſit libido ſoꝛdidans/ oīſqꝫ actꝰ noxiꝰ.

Ne feda ſit vel lubꝛica/ cōpago nr̄i coꝛpoꝛis: per quā auerni ignibus/ ipſi crememur acriꝰ.

Ob hoc redēptoꝛ q̄s/ vt ꝓbꝛa noſtra diluas: vite pennis cōmoda/ nobis benignꝰ cōferas.

Quo carnis actu exules/ effecti ipſi celibes: vt pꝛeſtolamur cernui/ melos canamus glīe.

Glia tibi dñe/ q̄ natꝰ. Et dr̄ ī oī hymno eiuſdē metri vſqꝫ ad purifica. ꝑter ī hym. Deꝰ creatoꝛ. Poſt purif. vo dr̄ h̄. Preſta pr̄. Et ī Deꝰ oīz. vſqꝫ ad aduētū [illegible] tā ī dñicis q̄ ī ferial. diebꝰ [illegible] de dñica vel feria agitur dr̄ ad matut. ſequēs hyꝰ.

Nocte ſurgētes vigilemꝰ oēs ſemꝑ ī pſalmis meditemur atqꝫ viribꝰ totis dño canamus dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canentes cū ſuis ſctis mereamur aulā īgredi celi ſil' ⁊ btā3 ducerē vitā.

Pꝛeſtet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterqꝫ ſctī ſpūs: cuiꝰ reboat in omni gloria mundo. Amen. Pſalmꝰ. i.

Beatꝰ vir qui non abiit icōſilio impioꝝ/ et ī via peccatoꝝ non ſtetit: et in cathedꝛa peſtilentie non ſedit.

Sed ī lege dñi volūtas eiꝰ: ⁊ in lege eiꝰ meditabiť die ac nocte.

Et erit tanq̄ lignū qd̄ plantatū eſt ſecꝰ decurſus aquarū: qd̄ fructū ſuū dabit ī tēpoꝛe ſuo.

Et foliū eius nō defluet: ⁊ oīa quecūqꝫ faciet ꝓſperabuntur.

Nō ſic impii nō ſic: ſed tanq̄ puluis quē ꝓicit ventus a facie terre.

Ideo non reſurgunt impii in iudicio: neqꝫ peccatoꝛes in conſilio iuſtoꝝ.

Qm̄ nouit dñs viā iuſtoꝝ: ⁊ iter impioꝝ peribit. Ps. ii.

Quare fremuerūt gētes: ⁊ ꝑpl'i meditati ſūt inania.

Aſtiterūt reges terre ⁊ pꝛincipes cōuenerūt ī vnū: aduerſus dñm ⁊ aduerſus chꝛiſtū eius.

D irũpamus vincula eoꝛũ: et
ꝓiciam⁹ a nobis iugũ ipſoꝝ.
Q ui habitat in celis irridebit
eos: ꝛ dñs ſubſannabit eos.
T ũc loquet ad eos in ira ſua:
ꝛ in furoꝛe ſuo ꝯturbabit eos.
E go autez conſtitut⁹ ſum rex
ab eo ſup ſion montem ſanctũ
eius: pꝛedicans pꝛeceptũ ei⁹.
D ñs dixit ad me filius meus
es tu: ego hodie genui te.
P oſtula a me ꝛ dabo tibi gen
tes hereditatem tuam: ꝛ poſſeſ
ſionem tuam terminos terre.
R eges eos i virga ferrea: ꝛ tã
q̃ vas figuli confringes eos.
E t nunc reges intelligite: eru
dimini qui iudicatis terram.
S eruite domino in timoꝛe: et
exultate ei cum tremoꝛe.
A ppꝛehendite diſciplinã ne
quando iraſcatur dominus: et
pereatis de via iuſta.
C ũ exarſerit i bꝛeui ira eius:
bti oẽs q̃ confidũt in eo. ps. iii.
D Omine quid multiplica
ti ſunt qui tribulãt me?
[illegible] ſurgũt aduerſuz me.
[illegible] dicunt anime mee: nõ
[illegible] ipſi in deo eius.
T u aũt dñe ſuſceptoꝛ me⁹ es:
gl̃ia mea ꝛ exaltãs caput meũ.
V oce mea ad dñm clamaui: ꝛ
exaudiuit me de mõte ſcõ ſuo.
E go doꝛmiui ꝛ ſopoꝛat⁹ ſum
ꝛ exurrexi q̄ dñs ſuſcepit me.
N on timebo milia populi cir
cũdãtis me: exurge domine ſal
uum me fac deus meus.
Q uoniam tu percuſſiſti omnes
aduerſantes mihi ſine cauſa:
dẽtes peccatoꝛum cõtriuiſti.
D omini eſt ſalus: ꝛ ſuper po
pulum tuũ benedictio tua.
Nõ dicit ad noctur. iſte ps. iiii.
C Um inuocarẽ exaudiuit
me deus iuſtitie mee: i tri
bulatione dilataſti mihi.
M iſerere mei: ꝛ exaudi oꝛatio
nem meam.
F ilii hoim vſquequo graui
coꝛde: vt quid diligitis vanita
tẽ/ ꝛ queritis mendacium?
E t ſcitote quoniã mirificauit
dñs ſanctũ ſuuz: dñs exaudiet
me cum clamauero ad eum.
I raſcimini et nolite peccare
q̃ dicit in coꝛdib⁹ veſtris: et in
cubilib⁹ veſtris cõpungimini.
S acrificate ſacrificiũ iuſtitie
et ſꝑate i domino: multi dicũt
quis oſtendit nobis bona.
S ignatũ eſt ſuper nos lumen
vultus tui domine: dediſti leti
tiam in coꝛde meo.
A fructu frumenti vini ꝛ olei
ſui: multiplicati ſunt.
I n pace in id ipſum: doꝛmiã
et requieſcam.
Q uoniam tu dñe ſingulari
ter in ſpe: conſtituiſti me. Nõ
dicitur ad noctur. iſte ps. v.
V Erba mea auribus per
cipe domine: itellige cla
moꝛem meum.
I ntende voci oꝛationis mee:
rex meus ꝛ deus meus.
Q uoniã ad te oꝛabo domine:
mane exaudies vocem meam.
M ane aſtabo tibi et videbo:

qm̄ nō de⁹ volēs iniq̄tatē tu es.

Neq̄ habitabit iuxta te malignus: neq̄ permanebunt iniuſti ante oculos tuos.

Odiſti oēs q̄ oꝑant̄ iniq̄tatē: ꝑdes oēs q̄ loquūt̄ mēdacium.

Virū ſanguinum et doloſum abominabitur dn̄s: ego autē ī multitudine miſericoꝛdie tue.

Introibo ī domū tuā: adoꝛabo ad tēplū ſcm̄ tuū ī timoꝛe tuo.

Dn̄e deduc me in iuſtitia tua ꝓpter inimicos meos: dirige ī conſpectu tuo viam meam.

Quoniam non eſt in oꝛe eoꝛū veritas: coꝛ eoꝛum vanum eſt.

Sepulchꝛum patēs eſt guttur eoꝛū: linguis ſuis doloſe agebant iudica illos deus.

Decidāt a cogitationib⁹ ſuis ſecundū multitudinem impietatum eoꝛum expelle eos: quoniam iritauerunt te domine.

Et letentur omnes qui ſperāt in te: in eternum exultabunt ⁊ habitabis in eis.

Et gloꝛiabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuū: quoniam tu benedices iuſto.

Domine vt ſcuto bone voluntatis tue: coꝛonaſti nos. ps. vi.

Domine ne in furoꝛe tuo arguas me: neq̄ in ira tua coꝛripias me.

Miſerere mei domine qm̄ infirmus ſum: ſana me dn̄e qm̄ conturbata ſunt oſſa mea.

Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu domine vſquequo

Conuertere domine ⁊ eripe animam meā: ſaluū me fac ꝓpter miſericoꝛdiam tuam.

Q̄m̄ nō eſt ī moꝛte q̄ mēoꝛ ſit tui: ī iferno aūt q̄s ꝯfitebit̄ tibi?

Laboꝛaui in gemitu meo lauabo per ſingulas noctes lectū meum: lachꝛymis meis ſtratū meum rigabo.

Turbatus eſt a furoꝛe oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Diſcedite a me oēs qui operamini iniquitatem: qm̄ exaudiuit dominus vocē fletus mei.

Exaudiuit dn̄s depꝛecationē meā: dn̄s oꝛonē meā ſuſcepit.

Erubeſcāt ⁊ ꝯturbentur vehemēter oēs inimici mei: cōuertantur ⁊ erubeſcāt valde velociter. Gl'ia. ¶ In oib⁹ dn̄icis dieb⁹ ꝑ aduē. vſq̄ ad nati dn̄i. In .i. noc. ān. Nō auferet̄ ſceptrum de iuda ⁊ dux de femoꝛe eius: donec veniat q̄ mittēd⁹ ē. ¶ In omnib⁹ dn̄icis ad octa. epi. vſq̄ ad paſſio. dn̄i: qn̄ de dn̄ica agit̄. In .i. noc. ān. Seruite dn̄o in timoꝛe. ¶ In oib⁹ dn̄icis a dn̄ica trinita. vſq̄ ad aduē. dn̄i: qn̄ de do. agitur. In primo noct̄ ān. Pꝛo fidei meritis vocitat̄ iure beatus: legē q̄ dn̄i meditat̄ nocte dieq̄. ps. vii.

Domine deus meus in te ſperaui: ſaluum me fac ex omnibus perſequentib⁹ me et libera me.

Nequando rapiat vt leo animam meam: dum nō eſt qui redimat/neq̄ qui ſaluum faciat.

Dñe deꝰ meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniquitas in manibꝰ meis.

Si reddidi retribuentibꝰ mihi mala: decidā merito ab inimicis meis inanis.

Perſequatur inimicus aīam meā ⁊ compꝛehendat ⁊ conculcet in terra vitā meā: et gloꝛiā meam in puluerem deducat.

Exurge dñe ī ira tua: ⁊ exaltare in finibus inimicoꝝ meoꝝ.

Et exurge dñe deꝰ meꝰ in pꝛecepto quod mādaſti: ⁊ ſynagoga populoꝛum circundabit te.

Et pꝛopter hāc in altū regredere: dñs iudicat populos.

Iudica me dñe ſecūdū iuſtitiā meā: ⁊ ſecundum innocentiam meam ſuper me.

Conſumetur nequitia peccatoꝛum ⁊ diriges iuſtum: ſcrutans coꝛda ⁊ renes deus.

Iuſtuꝫ adiutoꝛiū meū a dño: qui ſaluos facit rectos coꝛde.

Deꝰ iudex iuſtꝰ foꝛtis ⁊ patiēs: nūq̄d iraſcit̄ ꝑ ſingulos dies?

Niſi conuerſi fueritis gladiū ſuum vibꝛauit: arcum ſuum tetendit ⁊ parauit illum.

Et ī eo parauit vaſa moꝛtis: ſagittas ſuas ardētibꝰ effecit.

Ecce parturiit iniuſtitiā: cōcepit doloꝛē: ⁊ peperit iniq̄tatē.

Lacum aperuit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit in foueam quā fecit.

Conuertetur doloꝛ eiꝰ in caput eius: ⁊ in verticē ipſiꝰ iniquitas eius deſcendet.

Confitebo꞉ domino ſecundū iuſtitiam eius: et pſallam nomini domini altiſſimi. Pſ. viii.

Domine dominꝰ noſte q̄ admirabile eſt nome tuum in vniuerſa terra.

Quoniam eleuata eſt magnificentia tua ſuper celos.

Ex oꝛe infantium ⁊ lactētiū feciſti laudē ꝓpter īimicos tuos: vt deſtruas īimicū ⁊ vltoꝛ

Quoniam videbo celos tuo opera digitoꝛū tuoꝛum: lun ⁊ ſtellas que tu fundaſti.

Quid ē homo q̄ mēoꝛ es ei aut filiꝰ hoīs q̄m viſitas eu

Minuiſti eum paulominꝰ a angelis gloꝛia ⁊ honoꝛe co naſti eum: ⁊ conſtituiſti eū ſu per opera manuum tuarum.

Omnia ſubieciſti ſub pedib eius oues ⁊ boues vniuerſa inſuper et pecoꝛa campi.

Volucres celi ⁊ piſces mari qui ꝑambulāt ſemitas maris.

Dñe dñs nr̄ q̄ admirabile e nomē tuū ī vniuerſa t̄ra. Pſ. i

Confiteboꝛ tibi domin toto coꝛde meo: narrab omnia mirabilia tua.

Letaboꝛ ⁊ exultabo ī te: pſallam nomini tuo altiſſime.

In conuertendo inimicū me um retroꝛſum: infirmabūtur peribunt a facie tua.

Quoniam feciſti iudiciū me ⁊ cauſam meā: ſedes ſup thro num qui iudicas iuſtitiam.

Increpaſti gentes ⁊ periit im pius: nomen eoꝝ deleſti in ete num: ⁊ in ſeculum ſeculi.

Inimici defecerunt framee

[illegible] ⁊ ciuitates eoꝝ deſtruxiſti.

Periit memoꝛia eoꝛum cū ſonitu: ⁊ dñs in eternū ꝑmanet.

Parauit ī iudicio thꝛonū ſuū ⁊ ipſe iudicabit oꝛbē terre ī equitate iudicabit ꝓplos ī iuſtitia.

Et factus eſt domin⁹ refugiū pauperi: adiutoꝛ in oppoꝛtunitatibus in tribulatione.

Et ſperent in te qui nouerūt nomen tuum: quoniam nō dereliquiſti querētes te domine.

Pſallite dño q̄ habitat ī ſiō: annūciate int̄ gētes ſtudia ei⁹.

Quoniā requirēs ſanguinem eoꝛ recoꝛdatus eſt: nō eſt oblitus clamoꝛem pauperum.

Miſerere mei dñe: vide humilitatē meā de inimicis meis.

Qui exaltas me de poꝛtis moꝛtis: vt annūciem oēs laudationes tuas in poꝛtis filie ſion.

Exultabo ī ſalutari tuo: īfixe ſunt gētes ī interitu quē fecerūt

I[illegible] abſcōderūt: [illegible] pes eoꝛum.

C[illegible] iudicia faciens: [illegible] manuū ſuaruz [illegible] eſt peccatoꝛ.

C[illegible] peccōꝛes in infernum: [illegible] gentes que obliuiſcunt̄ deum.

Q[illegible] nō in finem obliuio [illegible]: patiētia pauperum [illegible] peribit in finem.

[illegible] dñe nō ꝯfoꝛtet hō: iudicent̄ gentes in cōſpectu tuo.

Conſtitue domine legiſlatoꝛem ſuper eos: vt ſciant gētes quoniam homines ſunt.

Ut quid domine [illegible] ge: deſpicis ī oppoꝛtunitatib⁹ in tribulatione?

Dum ſuperbit impius incendit pauper: cōpꝛehendunt̄ in conſiliis quibus cogitant.

Qm̄ laudat̄ peccatoꝛ in deſideriis aīe ſue: ⁊ iniquus bñdicit̄.

Exacerbauit dñm peccōꝛ: ſcd̄m multitudinē ire ſue nō q̄ret.

Nō eſt de⁹ in ꝯſpectu ei⁹: inq̄nate ſunt vie illius in oī tpe.

Auferunt̄ iudicia tua a facie eius: oīz inimicoꝝ ſuoꝝ dñabit̄.

Dixit em̄ in coꝛde ſuo: nō moueboꝛ a generatione in generationem ſine malo.

Cuius maledictiōe os plenuz eſt et amaritudine ⁊ dolo: ſub lingua eius laboꝛ et doloꝛ.

Sedet in inſidiis cū diuitib⁹ in occultis: vt interficiat inocētē.

Oculi eius in pauperē reſpiciunt: inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiatur vt rapiat pauperē: rapere pauperē dū attrahit eū.

In laqueo ſuo humiliabit eū: inclinabit ſe ⁊ cadet cum dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in coꝛde ſuo oblitus eſt deus: auertit faciem ſuam ne videat in finem.

Exurge dñe de⁹ ⁊ exaltet̄ manus tua: ne obliuiſcaris pauperū.

Propter quid irritauit impius deum: dixit enim in coꝛde ſuo non requiret.

Uides quoniam tu laboꝛem ⁊ doloꝛem conſideras: vt tradas

Non cõgregabo cõuenticula eoruȝ de ſanguinib⁹: nec memoꝛ ero noĩm eoꝝ per labia mea.

Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui reſtitues hereditatẽ meam mihi.

Funes ceciderũt mihi in pꝛeclaris: etenim hereditas mea pꝛeclara eſt mihi.

Bñdicã dñm q̃ tribuit mihi intellectũ: inſuper ⁊ vſq; ad noctẽ increpuerunt me renes mei.

Pꝛouidebam dominũ in conſpectu meo ſemper: quoniam a dextris ẽ mihi ne cõmouear.

Pꝛopter hoc letatũ eſt coꝛ meum ⁊ exultauit lingua mea: inſuper ⁊ caro mea requieſcet in ſpe.

Quoniã nõ derelinques aĩam meã in inferno: nec dabis ſanctũ tuũ videre coꝛruptionem.

Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cũ vultu tuo: delectationes in dextera tua vſq; ĩ finẽ. Gl'ia patri.

Dñicis dieb⁹ p aduẽtũ vſq; ad natiuit. dñi. In. ij. noc. ã. Bethleẽ nõ es minima in pꝛincipibus iuda: ex te eñ exiet dux qui regat populũ meũ iſrael: ipſe eñ ſaluũ faciet populũ ſuum a peccatis eoꝝ. Dieb⁹ dñicis ab oct. epi. vſq; ad paſſionem dñi. In. ij. noc. ã. Bonoꝝ meoꝝum nõ indiges: in te ſperaui cõſerua me dñe. Dñicis diebus ab oct. trini. vſq; ad aduentũ dñi. In. ij. noc. ã. Nature gẽitoꝛ cõſerua moꝛte redẽptos: fac ꝗ tuo dignos ſeruicio famlos. P. xvi.

Exaudi dñe iuſtitiã meã: intẽde deprecationẽ meã.

Auribus percipe oꝛationem meã: nõ in labiis doloſis.

De vultu tuo iudiciũ meũ prodeat: oculi tui videãt equita

Pꝛobaſti coꝛ meũ et viſita nocte: igne me examinaſti ⁊ nõ inuenta in me iniquitas.

Ut non loquat̃ os meũ ope hoĩm: ꝓpter v̾ba labioꝝ tuorum ego cuſtodiui vias dura

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt non moueãtur veſtigia mea.

Ego clamaui quoniam exaudiſti me: deus inclina aurẽ tu mihi: et exaudi verba mea.

Mirifica miſericoꝛdias tuas: qui ſaluos facis ſperãtes ĩ te.

A reſiſtentib⁹ dextere tue cuſtodi me: vt pupillam oculi.

Sub vmbꝛa alarum tuarũ pꝛotege me: a facie impioꝝum qui me afflixerunt.

Inimici mei aĩam meã circũdederũt: adipẽ ſuũ concluſerunt: os eoꝝum locutũ eſt ſuperbiã.

Pꝛoiciẽtes me nũc circũdederũt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.

Suſceperunt me ſicut leo paratus ad pꝛedam: ⁊ ſicut catulus leonis habitãs in abditis.

Exurge dñe pꝛeueni eũ ⁊ ſupplanta eum: eripe animã meam ab impio/ frameam tuam ab inimicis manus tue.

Dñe a paucis de terra diuide eos ĩ vita eoꝝ: de abſcõditis tuis adimpletus eſt venter eorum. Saturati ſunt filiis: ⁊ dimiſerunt reliquias ſuas paruulis ſuis. Ego aūt in iuſtitia apparebo in conſpectu tuo: ſatiabor cū apparuerit gl'ia tua. Gloria. Per aduentū. an. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filium: et vocabitur nomē eiꝰ emanuel. Poſt oc. epi. vſq₃ ad paſſio. dñi. an. Inclina dñe aurē tuā mihi: et exaudi vba mea. Per eſtatē. an. Pectora noſtra tibi tu cōditor orbis adure: igne pio purgās atq₃ cremando pbās. Ps. xvii.

Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentum meū ⁊ refugium meum et liberator meus.

Deus meus adiutor meus: et ſperabo in eum.

Protector meus et cornu ſalutis mee: ⁊ ſuſceptor meus.

Laudans inuocabo dñm: et ab inimicis meis ſaluus ero.

Circundederunt me dolores mortis: ⁊ torrētes iniquitatis conturbauerunt me.

Dolores inferni circūdederūt me: preoccupauerūt me laquei mortis.

In tribulatiōe mea inuocaui dñm: ⁊ ad deū meum clamaui.

Et exaudiuit de tēplo ſctō ſuo vocē meā: ⁊ clamor meꝰ i ↄſpectu eiꝰ introiuit in aures eiꝰ.

Cōmota ē ⁊ cōtremuit terra: fūdamēta mōtiū cōturbata ſūt ⁊ cōmota ſunt: qm̄ iratꝰ ē eis.

Aſcendit fumus in ira eiꝰ: et ignis a facie eius exarſit/ carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinauit celos ⁊ deſcendit: et caligo ſub pedibus eius.

Et aſcēdit ſup cherubi ⁊ volauit: volauit ſup pēnas vētorū.

Et poſuit tenebras latibulū ſuum in circuitu eius: tenebroſa aqua in nubibꝰ aeris.

Pre fulgore in conſpectu eiꝰ nubes tranſierunt: grando et carbones ignis.

Et intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus dedit vocē ſuam/ grādo et carbones ignis.

Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum: ⁊ reuelata ſunt fundamēta orbis terrarum.

Ab increpatione tua dñe: ab inſpiratione ſpiritus ire tue.

Miſit de ſummo ⁊ accepit me: ⁊ aſſumpſit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis/ ⁊ ab his q̄ oderunt me: qm̄ cōfortati ſunt ſup me.

Preuenerunt me in die afflictionis mee: et factus eſt dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: ſaluū me fecit qm̄ voluit me.

Et retribuet mihi dñs ſecundū iuſtitiā meā: ⁊ ſcḋz puritatē manuū mearū retribuet mihi.

Quia cuſtodiui vias domini: nec impie geſſi a deo meo.

Quoniam omnia iudicia eiꝰ in conſpectu meo: et iuſtitias eius non repuli a me.

Et ero immaculat⁹ cum eo: ⁊ obſeruabo me ab iniq̄tate mea.

Et retribuet michi dñs ſecundum iuſtitiam meam: et ſcd'm puritatem manuum mearum in conſpectu oculoꝛum eius.

Cum ſancto ſanctus eris: et cū viro inocēte innocēs eris.

Et cum electo electus eris: et cum peruerſo peruerteris.

Qm̄ tu ppl'ꝫ hūilē ſaluū facies et oculos ſuꝑboꝝ humiliabis.

Qm̄ tu illumias lucernā meā domine: deus meus illumina tenebꝛas meas.

Qm̄ i te eripiar a tētatiōe: et in deo meo trāſgrediar murū.

De⁹ me⁹ ipolluta via ei⁹: eloq̄a dñi igne examiata: ꝓtectoꝛ eſt omnium ſperantium in ſe.

Qm̄ quis deus ꝑter dñm: aut q̄s deus pꝛeter deum noſtrum?

Deus q̄ pcīxit me v̄tute: et poſuit immaculatā viā meā.

Qui ꝑfecit pedes meos tāq̄ ceruoꝝ: ⁊ ſup excelſa ſtatuēs me.

Qui docet manus meas ad pꝛeliū: et poſuiſti vt arcū ereū bꝛachia mea.

Et dediſti michi ꝓtectōez ſalutis tue: ⁊ dextera tua ſuſcepit me.

Et diſciplina tua correxit me in finem: ⁊ diſciplina tua ipſa me docebit.

Dilataſti greſſus meos ſubt⁹ me: et non ſunt infirmata veſtigia mea.

Perſequar inimicos meos et compꝛehendam illos: ⁊ non cōuertar donec deficiant.

Confringā illos nec poterūt ſtare: cadēt ſubtus pedes meos.

Et pꝛecinxiſti me virtute ad bellum: ⁊ ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.

Et inimicos meos dediſti michi doꝛſum: et odientes me diſperdidiſti.

Clamauerūt nec erat qui ſaluos faceret ad dominum: nec exaudiuit eos.

Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutū platearum delebo eos.

Eripies me de ꝯtradictionib⁹ ppl'i: ꝯſtitues me i caput gētiū.

Populus quem non cognoui ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit michi.

Filii alieni mētiti ſūt mihi: filii alieni inueterati ſūt ⁊ claudicauerunt a ſemitis ſuis.

Viuit dñs ⁊ bñdict⁹ de⁹ me⁹: ⁊ exaltetur deus ſalutis mee.

Deus q̄ das vindictas mihi: et ſubdis ppl'os ſub me liberatoꝛ me⁹ de inimicis meis iracūdis.

Et ab inſurgētib⁹ i me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.

Pꝛopterea confitebor tibi in nationibus domine: et nomini tuo pſalmum dicam.

Magnificās ſalutes regis ei⁹ faciens miam xp̄o ſuo dauid: ⁊ ſemini eius vſq; in ſeculum.

Gl'ia. Per aduē. Añ. Oꝛiet̄ in dieb⁹ eius iuſtitia ⁊ abūdātia pacis: ⁊ adoꝛabūt eum oēs reges: oēs gentes ſeruiēt ei. ps⁹.

Egrediet̄ virga de radice ieſſe. ℟. Et flos de radice eius aſcēdet. Poſt oct. epi. vſqꝫ ad paſſi. dñi. añ. Dñs firmamētū meū ⁊ refugiū meū. ℣. Media nocte ſurgebā ad cōfitendū tibi. ℟. Super iudicia iuſtificationis tue. Per eſtatē. añ. Tu populum humilē ſaluaſti ab hoſte redemptoꝛ: atqꝫ ſuperba tuo colla pꝛemis iaculo. ℣. Media nocte ſurgebam. Ps. xviii.

Celi enarrāt gloꝛiam dei: ⁊ opera manuum eiꝰ annunciat firmamentum.

Dies diei eructat verbum: et nox nocti indicat ſcientiam.

Nō ſūt loquele neqꝫ ſermões: quoꝝ nō audiant voces eoꝝ.

In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ i fines oꝛbis terre verba eoꝝ.

In ſole poſuit tabernaculum ſuum: ⁊ ipſe tanq̄ ſponſus pcedens de thalamo ſuo:

Exultauit vt gygas ad currēdam viā: a ſūmo celo egreſſio eiꝰ.

Et occurſus eius vſqꝫ ad ſummum eius: nec eſt qui ſe abſcōdat a caloꝛe eius.

Lex dñi immaculata cōuertēs animas: teſtimoniū dñi fidele ſapientiam pſtās paruulis.

Iuſticie domini recte letificantes coꝛda: pꝛeceptū domini lucidū illuminās oculos.

Timoꝛ dñi ſanctꝰ permanet i ſeculum ſeculi: iudicia domini vera iuſtificata in ſemetipſa.

Deſiderabilia ſuper aurum ⁊ lapidem pꝛecioſum multum: ⁊ dulcioꝛa ſuper mel ⁊ fauum.

Etenim ſeruus tuus cuſtodit ea: in cuſtodiendis illis retributio multa.

Delicta q̄s itelligit: ab occultis meis munda me: et ab alienis parce ſeruo tuo.

Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero: ⁊ emūdaboꝛ a delicto maximo.

Et erunt vt cōplaceant eloq̄a oꝛis mei: et meditatio coꝛdis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dñe adiutoꝛ meꝰ: ⁊ redēptoꝛ meꝰ. Gl'ia. ¶ Dñicis diebꝰ p aduē. vſqꝫ ad natiuitatē dñi. In .iii. noc. añ. Nox pꝛeceſſit dies autem appꝛopinquabit: abiiciamꝰ ergo opera tenebꝛarum: ⁊ induamur arma lucis. ¶ Dñicis diebus ab oct. epi. vſqꝫ ad paſſi. dñi qñ de do. agit. In .iii. noc. a. Pꝛeceptū dñi lucidū illuminans oculos. ¶ Dñica die p eſta. qñ de do. agit vſqꝫ ad aduē. In .iii. noc. a. Spōſꝰ vt e thalamo pceſſit xp̄s i oꝛbē: deſcēdens celo iure ſalutifero. Ps. xix.

Exaudiat te dominꝰ in die tribulatiōis: pꝛotegat te nomen dei iacob.

Mittat tibi auxilium de ſancto: et de ſion tueatur te.

Memoꝛ ſit oīs ſacrificii tui: ⁊ holocauſtū tuū pingue fiat.

Tribuat tibi ſcḋm coꝛ tuū: ⁊ omne cōſiliū tuū confirmet.

Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ i noīe dei nr̄i magnificabimur.

Impleat dñs oēs petitiones

tuas: nunc cognoui qm̄ ſaluuꝫ fecit dominus chꝛiſtū ſuum.

Exaudiat illū de celo ſcō ſuo: i potētatib⁹ ſalus dextere ei⁹.

Hi in currib⁹ ⁊ hi in eq̄s: nos aūt i noīe dei nr̄i inuocabim⁹:

Ipſi obligati ſunt et ceciderunt: nos autem ſurreximus ⁊ erecti ſumus.

Dn̄e ſaluū fac regeꝫ: ⁊ exaudi nos i die qua inuocauerim⁹ te.

Glʼia. Per aduē. an. Hoꝛa ē iā nos de ſōno ſurgere: ⁊ apti ſūt oculi noſtri; ſurgere ad xp̄ꝫ: q̄ lux vera eſt fulgēs in celis. Ab oct. epi. vſq̄ ad paſſio. dn̄i. an. Impleat dn̄s oēs petitiones tuas. Per eſtatē. an. Auxiliuꝫ nobis ſaluatoꝛ mitte ſalutis: ⁊ tribuas vitā tp̄e ꝑpetuo. ps. xx.

DOmine in virtute tua letabit rex: et ſup ſalutare tuum exultabit vehementer.

Deſiderium coꝛdis eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labioꝛum eius non fraudaſti eum.

Quoniam preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coꝛonā de lapide precioſo.

Vitam petiit a te et tribuiſti ei longitudinem dierum in ſeculum et in ſeculum ſeculi.

Magna eſt gloꝛia eius in ſalutari tuo: gloꝛiā ⁊ magnū decoꝛem impones ſuper eum.

Quoniā dabis eū in benedictionē in ſeculū ſeculi: letificabis eū in gaudio cū vultu tuo.

Qm̄ rex ſpat in dn̄o: ⁊ i miſericoꝛdia altiſſimi nō cōmouebit.

Inueniatur manus tua oib⁹ inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

Pones eos vt clibanū ignis i tp̄e vult⁹ tui: dn̄s i ira ſua cōturbabit eos ⁊ deuoꝛabit eos ignis.

Fructū eoꝝ de terra ꝑdes: et ſemen eoꝛum a filiis hominū.

Quoniam declinauerūt in te mala: cogitauerunt conſilia q̄ non potuerunt ſtabilire.

Qm̄ pones eos doꝛſum: i reliquiis tuis ꝑparabis vultū eoꝝ.

Exaltare dn̄e i virtute tua: cātabimus ⁊ pſallemus virtutes tuas. Glʼa. Per aduē. an. Gaudete in dn̄o ſemꝑ: modeſtia veſtra nota ſit oībus hominib⁹: dn̄s ꝓpe ē: nihil ſolliciti ſitis: ſed in oī oꝛatione petitiōes veſtre innoteſcant apud deū. v⁹. Egredietur dn̄s de loco ſancto ſuo. R. Veniet vt ſaluet ppl'm ſuū. Non dicat vlteri⁹ ab octa. epi. vſq̄ ad paſſio. dn̄i. a. Dn̄e in virtute tua letabitur rex. V. Exaltare dn̄e i virtute tua. R. Cantabim⁹ ⁊ pſallimus v̄tutes tuas. Per eſtatē. a. Rex ſine fine manēs miſeris tu parce ruinis: pꝛemia concedens ⁊ tua cuncta regens. V. Exaltare dn̄e. vt ſupꝛa. Canticum.

TE deum laudam⁹: te dominum confitemur.

Te eternum patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerſe poteſtates:

Tibi cherubin et ſeraphin: inceſſabili voce pꝛoclamant.

Sanctus. Sanctus. Sanctus.

Dominus deus ſabaoth.

Pleni ſunt celi ⁊ terra: maieſtatis gloꝛie tue.

Te glˀioſus aplˀoꝛum choꝛus:

Te ꝓphetaꝝ laudabilis nūer⁹

Te martyꝛū candidatus laudat exercitus.

Te per oꝛbem terrarum: ſancta confitetur eccleſia

Patrē immenſe maieſtatis.

Venerandum tuum verum ⁊ vnicum filium.

Sanctum quoqꝫ paraclitum ſpiritum.

Tu rex gloꝛie chꝛiſte.

Tu pr̄is ſempitern⁹ es fili⁹.

Tu ad liberandum ſuſcepturus hominem: nō hoꝛruiſti virginis vterum.

Tu deuicto moꝛtis aculeo: aperuiſti credētib⁹ regna celoꝛuꝫ.

Tu ad dexteram dei ſedes in gloꝛia patris.

Iudex crederis eſſe venturus.

Te ergo queſumus famulis tuis ſubueni: quos precioſo ſanguine redemiſti.

Eterna fac cum ſanctis tuis in gloꝛia numerari.

Saluū fac populū tuū domine: et benedic hereditati tue.

Et rege eos ⁊ extolle illos vſqꝫ in eternum.

Per ſingulos dies: benedicimus te.

Et laudamus nomē tuum in ſeculum: ⁊ in ſeculum ſeculi.

Dignare domine die iſto: ſine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri domine: miſerere noſtri.

Fiat mīa tua dñe ſuper nos: quēadmodū ſperauim⁹ in te.

In te dñe ſperaui: nō confundar in eternum. ℣. Excelſus ſuper oēs gentes dñs. ℟. Et ſuper celos gloꝛia eius. Deus ī adiutoꝛiū. In lau. ā. Regnabit dñs ꝑcinct⁹ foꝛtitudine cum decoꝛe virtutū: cui⁹ ſedes eſt in eternum. ps. Dñs reg. ā. Sciamus oēs qꝛ dñs ipſe ē de⁹: cui iubilem⁹ et exaltem⁹ ⁊ laudemus nomē eius ī eternū. ps. Iubil. ā. Bñdicam te dñe ī vita mea vt videam virtutē tuā et gloꝛiā tuā. ps. De⁹ deus. ā. Ois creatura celi ⁊ terre benedicat dñm: hymnū dicat ⁊ ſuperexaltet eū in ſecula. cā. Bñdicite. ā. Spūs oīs laudet dñm: qꝛ ipſe dixit et facta ſunt: omnia mandauit et creata ſunt vniuerſa. ps. Laudate do. de celis. Hec ꝑdicte ãe. ſemꝑ in laud. dicantur dñicis diebus: qñ inchoatur aliqua noua hiſtoꝛia: cum pleno ſeruitio: et qñ vltimo fit ſeruitiū de do. ante. lxx. vel añ aduē. mediis do dñicis dʒ hec ſola. añ. Regnabit. Pſal. xcii.

Dominus regnauit decoꝛē indut⁹ eſt: indutus eſt dñs foꝛtitudinē ⁊ ꝑcinxit ſe.

Etenim firmauit oꝛbem terre: qui non commouebitur.

Parata ſedes tua ex tūc a ſe

ſeculo tu es.

Eleuauerūt flumina dñe: eleuauerunt flumina vocem ſuā.

Eleuauerūt flumina fluct⁹ ſuos: a vocib⁹ aquarū multarū.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.

Teſtimonia tua credibilia factā ſunt nimis: domū tuā decet ſanctitudo dñe: in lōgitudinē dierū.

Gloꝛia patri. Pſalmus .xcix.

Iubilate deo oīs terra: ſeruite domino in leticia.

Introite in conſpectu ei⁹: in exultatione.

Scitote qm̄ dñs ipſe eſt de⁹: ipſe fecit nos ꝛ non ipſi nos.

Populus eius ꝛ oues paſcue eius introite poꝛtas eius i cōfeſſione: atria eius in hymnis confitemini illi.

Laudate nomē ei⁹ qm̄ ſuauis ē dñs in eternū mīa ei⁹: ꝛ vſqꝫ i gñatione ꝛ generationē veritas eius. Gloꝛia patri. Pſ. lxii.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo.

Sitiuit in te aīa mea: q̄ multipliciter tibi caro mea.

In terra deſerta īuia ꝛ īaquoſa ſic i ſctō apparui tibi: vt viderē virtutē tuā ꝛ gloꝛiā tuā.

Qm̄ melioꝛ eſt mīa tua ſup vitas: labia mea laudabunt te.

Sic bñdicā te in vita mea: et i noīe tuo leuabo man⁹ meas.

Sicut adipe ꝛ pinguedine repleatur anima mea: ꝛ labiis exultationis laudabit os meū.

Si memoꝛ fui tui ſup ſtratū meū i matutinis meditaboꝛ in te: quia fuiſti adiutoꝛ me⁹.

Et in velamento alarū tuarū exultabo adheſit aīa mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua.

Ipſi vero in vanū quęſierūt aīam meā: introibunt in inferioꝛa terre: tradent in manus gladii partes vulpium erunt.

Rex vero letabitur i deo laudabuntur omnes qui iurāt in eo: quia obſtructum eſt os loquentium iniqua. Pſ. lxvi.

Deus miſereaꝫ nr̄i ꝛ bñdicat nobis: illuminet vultū ſuū ſup nos ꝛ miſereaꝫ nr̄i.

Ut cognoſcam⁹ i terra viā tuam: i oīb⁹ gētib⁹ ſalutare tuū.

Confiteanꝫ tibi populi deus: confiteantur tibi populi oēs.

Letentur ꝛ exultēt gētes quoniam iudicas populos in equitate/ ꝛ gētes in terra dirigis.

Confiteātur tibi populi de⁹: confiteantur tibi populi oēs: terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos deus deus noſter benedicat nos deus: ꝛ metuant eum omnes fines terre.

Gloꝛia patri. Daniel. iii.

Benedicite omnia opera domini domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite angeli dñi dño: benedicite celi domino.

Benedicite aque omnes q̄ ſuper celos ſunt domino: benedicite oēs virtutes domini dño.

Benedicite ſol ꝛ luna dño: benedicite ſtelle celi domino.

Bñdicite imber ⁊ ros dño: bñdicite oĩs ſpiritus dei domino.
Benedicite ignis ⁊ eſtus dño: bñdicite frigꝰ ⁊ eſtas domino.
Bñdicite roꝛes ⁊ pꝛuina dño: bñdicite gelu ⁊ frigꝰ domino.
Bñdicite glacies ⁊ niues dño: benedicite noctes ⁊ dies dño.
Bñdicite lux ⁊ tenebꝛe domino: benedicite fulgura et nubes domino.
Bñdicat terra dominũ: laudet ⁊ ſuperexaltet eum in ſecula.
Benedicite montes ⁊ colles domino: benedicite vniuerſa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes dño: benedicite maria ⁊ flumina domĩo.
Benedicite cete ⁊ oĩa que mouentur in aquis dño: benedicite oẽs volucres celi domino.
Benedicite oẽs beſtie ⁊ pecoꝛa dño: bñdicite filii hoim dño.
Benedicat iſrael dominũ: laudet ⁊ ſuperexaltet eum in ſecula.
Bñdicite ſacerdotes dñi dño: benedicite ſerui domini dño.
Benedicite ſpũs ⁊ aĩe iuſtoꝛũ domino: benedicite ſancti ⁊ humiles coꝛde domino.
Benedicite anania azaria miſael domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.
Benedicamus patrẽ ⁊ filium cum ſancto ſpiritu: laudemꝰ ⁊ ſuperexaltemꝰ eum in ſecula.
Benedictus es domine in firmamento celi: et laudabilis et glorioſus et ſuperexaltatus in ſecula. Amen. Pſalmꝰ. cxlviii.

Laudate dominũ de celis: laudate eum in excelſis.
Laudate eũ oẽs angeli eius: laudate eum oẽs virtutes eiꝰ.
Laudate eũ ſol et luna: laudate eum omnes ſtelle ⁊ lumen.
Laudate eum celi celoꝛum: ⁊ aque que ſuper celos ſunt laudent nomen domini.
Quia ipſe dixit et facta ſunt: ipſe mandauit ⁊ creata ſunt.
Statuit ea in eternum et in ſeculum ſeculi: pꝛeceptum poſuit et non pꝛeteribit.
Laudate dominum de terra: dꝛacones ⁊ omnes abyſſi.
Ignis grãdo nix glacies ſpũs ꝓcellarũ: q̃ faciũt verbum eiꝰ.
Montes ⁊ omnes colles: ligna fructifera ⁊ omnes cedꝛi.
Beſtie ⁊ vniuerſa pecoꝛa: ſerpẽtes ⁊ volucres pennate.
Reges terre ⁊ omnes populi: pꝛincipes ⁊ oẽs iudices terre.
Iuuenes ⁊ virgines ſenes cũ iunioꝛibus laudẽt nomẽ dñi: qꝛ exaltatũ eſt nomẽ eius ſoliꝰ.
Cõfeſſio eiꝰ ſup̄ celũ ⁊ terrã: et exaltauit coꝛnu populi ſui.
Hymnus omnibꝰ ſanctis eiꝰ: filiis iſrael populo appꝛopinquanti ſibi. Pſalmus. cxlix.

Cantate domino canticũ nouum: laus eius in eccleſia ſanctoꝛum.
Letetur iſrael ĩ eo qui fecit eũ: ⁊ filie ſion exultent in rege ſuo.
Laudẽt nomẽ eiꝰ in choꝛo: in tympano ⁊ pſalterio pſallãt ei.
Qꝛ beneplacitũ eſt dño in po

pulo suo: et exaltauit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.

Exultationes dei i gutture eorum: et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciēdā vindictā in nationib⁹: increpatiōes i populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciāt i eis iudiciū ꝯscriptum: gloria hec est omnibus sanctis eius. Psalmus. cl.

Laudate dominū in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum scd'm multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eū i sono tube: laudate eū in psalterio ꝛ cithara.

Laudate eū i tympano ꝛ choro: laud' eū i chordis ꝛ organo.

Laudate eū i cymbalis bñsonantib⁹: laudate eū in cymbalis iubilatiōis: oīs spūs laudet dnm. Gloria. Apo. vii. Cptm.

Benedictio ꝛ claritas ꝛ sapientia ꝛ grāx actio honor ꝛ virtus ꝛ fortitudo deo nostro i secula seclorum. amē. Deo g'. Hic hymn' dr [illegible] vo. ad lau. a Dñe ne in ira. usqꝫ ad [illegible] [illegible] usqꝫ ad aduentū [illegible] agitur de tempore. [illegible] a Dñe ne in ira. [illegible] vo. agit. usqꝫ ad. xl. dr ad laudes hic sequens hymnus.

Eterne rerū conditor noctē diēqꝫ q regis: ꝛ tēporū das tēpora / vt alleues fastidi

Preco diei iā sonet / noctis pfunde puigil: nocturna lux viantibus / a nocte noctē segrega

Hoc excitat⁹ lucifer / soluit polū caligine: hoc oīs errorū ch eius / viam nocendi deserit.

Hoc nauta vires colligit / p tiqꝫ mitescunt freta: hoc ipsa p tra ecclie canēte culpā dilu

Surgam⁹ ergo strennue / ga iacētes excitat: ꝛ somnolētos crepat / gall⁹ negātes argu

Gallo canente spes redit / sal⁹ refundit: mucro latron cōdit / lapsis fides reuertitu

Iesu labētes respice / ꝛ nos videdo corrige: si respicis lapsus cadūt / fletuqꝫ culpa soluitur.

Tu lux refulge sensib⁹ / mēt qꝫ somnū discute: te nostra v pmū sonet / ꝛ vota soluam⁹ ti

Gloria tibi dñe / q na. vsqꝫ ad pu rifi. Post pur. vo dr Deo p sit gl'ia / eiusqꝫ soli filio: cū s paclito / ꝛ nūc ꝛ i ppetuū. Amē. V. Dñs regnauit. R. Decor induit. Aña Iñe B. cum pdi cto dicat in lau. oib⁹ dñicis usqꝫ ad lxx. ꝛ a Deus oīm. usqꝫ ad aduēt. dñi: qn de do. agitur. A lxx. usqꝫ ad. xl. H Dñe refu [illegible] factus es nobis. [illegible] tione ꝛ [illegible] ꝛ feria. [illegible] usqꝫ ad aduen dr ad lau. hic sequens hymn

Et qn de do. vel de fer. agit. Ecce iam noctis tenuatu vmbra/lucis aurora rutilans coruſcat: niſibus totis rogitamus omnes cūctipotentem.

Ut deus noſter miſeratꝰ omnium pellat languorem: tribuat ſalutem: donet ⁊ nobis pietate patris/regna polorum.

Preſtet hoc nobis deitas beata patri ac nati pariterq̧ ſcti ſpiritꝰ: cuius reboat in omni gloria mundo. ℣. Dñs regnauit. ℟. Decorē induit. Aña. cã.

Benedictus dominus deꝰ Iſrael: quia viſitauit ⁊ fecit redemptionem plebis ſue.

Et erexit cornu ſalutis nobis: in domo dauid pueri ſui.

Sicut locutꝰ eſt per os ſanctorum: qui a ſeculo ſunt prophetarum eius.

Salutem ex inimicis nr̄is: ⁊ de manu oīm qui oderunt nos.

Ad faciendam miſericordiã cum patribꝰ noſtris: et memorari teſtamenti ſui ſancti.

Iuſiurandū quod iurauit ad abraham patrem noſtrum: daturum ſe nobis.

Ut ſine timore de manu inimicorū nr̄orū liberati: ſeruiamꝰ illi

In ſanctitate ⁊ iuſtitia corã ipſo: omnibus diebus noſtris.

Et tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis eñ ante faciē domini parare vias eius.

Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius: in remiſſionem peccatorum eorum.

Per viſcera miſericordie dei noſtri: in quibus viſitauit nos oriens ex alto.

Illuminare his q̄ i tenebris ⁊ in vmbra morti ſedēt: ad dirigendos pedes nr̄os in viã pacis. Gloria patri. Pſalmꝰ. 122.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

Ecce ſicut oculi ſeruorum: in manibus dominorum ſuorū:

Sicut oculi ancille i manibus dñe ſue: ita oculi nr̄i ad dñz deum nr̄m/donec miſereat̄ nr̄i.

Miſerere noſtri domine miſerere noſtri: quia multū repleti ſumus deſpectione.

Qꝛ multum repleta eſt aīa noſtra: opprobriū abūdātibꝰ ⁊ deſpectio ſuperbis. Gl'a. Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sʒ libe. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ppt̄ nomē tuū. Dñe deꝰ virtutū cōuerte nos. Et oſtēde faciē tuã ⁊ ſalui erimus. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vo. Et cū. Oratio.

Eccleſie tue domine preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate: et pacem tuam noſtris concede temporibꝰ. Per dñm. Ad primã. Hymnꝰ.

Iam lucis orto ſydere/deuz precemur ſupplices: vt in diurnis actibus/nos ſeruet a nocentibus.

Linguã refrenãs tēperet/ne litis horror inſonet: viſus fouē do cōtegat/ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis itima/abſiſtat ⁊ vecoꝛdia: carnis terat ſuperbiã/potus cibiq; parcitas.

Ut cũ dies abſceſſerit/noctẽq; ſoꝛs reduxerit: mũdi per abſtinẽtiam/ipſi canam⁹ gloꝛiam.

Deo patri ſit gloꝛia/eiuſq; ſoli filio: cũ ſpũ paraclito/ ⁊ nũc et in ꝑpetuum. Amen. Ps. xxi.

DEus de⁹ me⁹ reſpice i me quare me dereliqſti: lõge a ſalute mea v̄ba dlictoꝝ meoꝝ.

Deus meus clamabo per dies ⁊ non exaudies: ⁊ nocte et non ad inſipientiam mihi.

Tu autem in ſancto habitas: laus iſrael.

In te ſperauerũt patres noſtri: ſperauerunt ⁊ liberaſti eos.

Ad te clamauerũt ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerũt ⁊ nõ ſunt confuſi.

Ego aũt ſũ v̄mis ⁊ nõ hõ: opprobriũ hoĩz et abiectio pleb᷑.

Oẽs vidẽtes me deriſerũt me: locuti ſũt labiis ⁊ mouerũt caput.

Sperauit in dño eripiat eum: ſaluũ faciat eũ qm̄ vult eum.

Qm̄ tu es qui extraxiſti me de vẽtre/ſpes mea ab vberib⁹ matris mee: i te ꝓiect⁹ ſũ ex vtero.

De vẽtre matris mee de⁹ me⁹ es tu: ne diſceſſeris a me.

Quoniam tribulatio ꝓxima eſt: quoniã nõ eſt qui adiuuet.

Circũdederũt me vituli multi: tauri pigues obſederũt me.

Aperuerũt ſuper me os ſuũ: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum: et diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Factuz eſt coꝛ meũ tanq̄ cera liqueſcẽs: i medio vẽtris mei.

Aruit tanq̄ teſta v̄tus mea/⁊ lingua mea adheſit faucib⁹ meis: ⁊ i puluerẽ moꝛtis deduxiſti me.

Quoniam circũdederũt me canes multi: concilium malignantium obſedit me.

Foderunt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerũt omnia oſſa mea.

Ipſi vero conſiderauerũt ⁊ inſpexerunt me: diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtem meam miſerunt ſoꝛtem.

Tu autem domine ne elongaueris auxilium tuum a me: ad defenſionem meam conſpice.

Erue a framea de⁹ aĩam meã ⁊ de manu canis vnicã meam.

Salua me ex oꝛe leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicoꝛniũ hũilitatẽ meã.

Narrabo nomen tuũ fratrib⁹ meis: i medio eccl'ie laudabo te.

Qui timetis dñz laudate eum: vniuerſum ſemen iacob gloꝛificate eum.

Timeat eũ omne ſemẽ iſrael: quoniam nõ ſpꝛeuit neq; deſpexit deprecationem pauperis.

Nec auertit faciẽ ſuã a me: et cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit me.

Apud te laus mea in eccleſia magna: vota mea reddã in conſpectu timentium eum.

Edẽt paupes ⁊ ſaturabunt̄: et laudabũt dñm q̄ requirũt eũ/ viuẽt coꝛda eoꝝ in ſeculũ ſeculi.

Reminiſcent̄ ⁊ cõuertent̄ ad dominũ: vniuerſi fines terre.

Et adorabūt in conſpectu ei⁹: uniuerſe familie gentium.

Quoniam domini eſt regnuʒ: ⁊ ipſe dominabitur gentium.

Manducauerūt ⁊ adorauerūt omnes pingues terre: in conſpectu eius cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et anima mea illi viuet: ⁊ ſemen meum ſeruiet ipſi.

Annunciabitur domino gñatio vētura: ⁊ annunciabunt celi iuſticiam eius/ ppl'o q̄ naſcet quē fecit dominus. ps. 22.

DOminus regit me et nichil mihi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit.

Super aquā refectionis educauit me: aīam meam cōuertit.

Deduxit me ſuper ſemitas iuſticie: propter nomen ſuum.

Nam ⁊ ſi ambulauero in medio vmbre mortis: nō timebo mala quoniam tu mecum es.

Uirga tua ⁊ baculus tu⁹: ipſa me conſolata ſunt.

Paraſti in cōſpectu meo menſam: aduerſus eos q̄ tribulāt me.

Impiguaſti i oleo caput meū: ⁊ calix me⁹ inebriās q̄ p̄clar⁹ ē.

Et miſericordia tua ſubſequetur me: oībus dieb⁹ vite mee.

Et vt ihabitē i domo dñi in lōgitudinē dierum. Gloria. ps. 23.

DOmini eſt terra et plenitudo eius: orbis terraruʒ ⁊ uniuerſi qui habitant in eo.

Quia ipſe ſup maria fundauit eū: ⁊ ſup flumina p̄parauit eū.

Quis aſcēdet in mōtem dñi: aut q̄s ſtabit i loco ſancto ei⁹?

Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde: q̄ nō accepit i vano aīaʒ ſuā: nec iurauit in dolo p̄ximo ſuo.

Hic accipiet benedictioneʒ a domino: ⁊ miſericordiam a deo ſalutari ſuo.

Hec eſt generatio querentiuʒ eum: querētiū faciē dei iacob.

Attollite portas p̄ricipes veſtras: ⁊ eleuamini porte eternales/ ⁊ introibit rex glorie.

Quis eſt iſte rex glorie: dominus fortis ⁊ potens/ dominus potens in prelio.

Attollite portas p̄ncipes veſtras/ et eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie.

Quis ē iſte rex glorie: dñs virtutum ipſe ē rex glorie. ps. 24.

AD te domine leuaui animam meaʒ: de⁹ meus in te confido non erubeſcam.

Neq̄ irrideāt me inimici mei: etenim uniuerſi qui ſuſtinent te: non confundentur.

Confundātur omnes iniqua agentes: ſuperuacue.

Uias tuas domine demōſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus ſaluator me⁹/ et te ſuſtinui tota die.

Reminiſcere miſerationū tuarum dñe: ⁊ miſericordiaꝝ tuarum que a ſeculo ſunt.

Delicta iuuētutis mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris.

Scd'm m̄iam tuā memento mei tu: propter bonitatē tuā dñe.

Dulcis ⁊ rectꝰ dñs: ꝓpter hoc legē dabit delinquētibꝰ ī via.

Diriget māsuetos in iudicio: docebit mites vias suas.

Uniuerse vie dñi misericoꝛdia ⁊ veritas: req̄rentibꝰ testamentū eius ⁊ testimonia eius.

Pꝛopt̄ nomē tuū dñe ꝓpitiaberis pctō meo: multū ē enim.

Quis est hō q̄ timet dñm: legē statuit ei in via quā elegit.

Anima eiꝰ ī bonis demoꝛabitur: ⁊ semē eiꝰ hereditabit t̄rā.

Firmamētum est dominus timētibus eum: et testamentum ipsius vt manifestetur illis.

Oculi mei sp̄ ad dñm: q̄m ipse euellet de laqueo pedes meos.

Respice ī me ⁊ miserere mei: q̄ꝛ vnicus et pauper sum ego.

Tribulatiōes coꝛdis mei multiplicate sunt: de necessitatibꝰ meis erue me.

Uide humilitatem meam et laboꝛem meum: ⁊ dimitte vniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt: ⁊ odio iniquo oderunt me.

Custodi aīam meā ⁊ erue me: non erubescā q̄m speraui ī te.

Innocentes et recti adheserūt mihi: quia sustinui te.

Libera deꝰ israel: ex oībꝰ tribulationibꝰ suis. Gl'ia. ps 25.

Iudica me dñe q̄m ego ī innocētia mea ingressus sumȝ: ⁊ in dño sperās nō infirmaboꝛ.

Pꝛoba me domine ⁊ t̄ēta me: vre renes meos ⁊ coꝛ meum.

Quoniā mīa tua an̄ oculos meos est: ⁊ cōplacui in veritate tua.

Nō sedi cū cōcilio vanitatis: ⁊ cū iniqua gerētibꝰ nō introibo.

Odiui ecclesiam malignantium: ⁊ cū impiis non sedebo.

Lauabo int̄ inocētes manꝰ meas: ⁊ circūdabo altare tuū dñe.

Ut audiā vocē laudis tue: et enarrē vniuersa mirabilia tua.

Dñe dilexi decoꝛē domus tue: et locū habitationis gl'ie tue.

Ne pdas cū impiis deꝰ aīam meam: ⁊ cū viris sāguinū vitā meā.

In quoꝛum manibus iniquitates sunt: dextera eoꝛum repleta est muneribus.

Ego autem in innocētia mea ingressus sum: redime me ⁊ miserere mei.

Pes meꝰ stetit ī directo: ī ecclesiis benedicam te dñe. ps 53.

Deus in nomine tuo saluum me fac: ⁊ in virtute tua iudica me.

Deus exaudi oꝛationē meā: auribꝰ pcipe verba oꝛis mei.

Quoniā alieni insurrexerunt aduersum me/ ⁊ foꝛtes q̄sierūt aīam meā: ⁊ non pꝛoposuerūt deum ante cōspectum suum.

Ecce eniȝ deꝰ adiuuat me: ⁊ dominus susceptoꝛ est aīe mee.

Auerte mala inimicis meis: ⁊ in veritate tua disꝑde illos.

Uolūtarie sacrificabo tibi/ et confiteboꝛ nomini tuo domine: quoniam bonum est.

Quoniam ex oī tribulatōe eripuisti me: ⁊ sup inimicos meos despeſit oculꝰ meus. ℣ Kia. Ps. 117.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniaꝫ in ſeculum miſericoꝛdia eius.

Dicat nūc iſrael quoniam bonus: quoniā in ſeculū mīa eiꝰ.

Dicat nūc domꝰ aaron: quoniam in ſcl'm miſericoꝛdia eius.

Dicāt nūc qui timēt dn̄m: qm̄ in ſeculū miſericoꝛdia eius.

De tribulatione mea inuocaui dominum: et exaudiuit me in latitudine dominus.

Dominus mihi adiutoꝛ: non timebo q̄d faciat mihi homo.

Dominꝰ mihi adiutoꝛ: ⁊ ego deſpiciam inimicos meos.

Bonum eſt confidere in domino: q̄ confidere in homine.

Bonuꝫ eſt ſperare in domino: q̄ ſperare in pꝛincipibus.

Oēs gētes circuierūt me: ⁊ in noīe dn̄i/ qꝛ vltus ſum in eos.

Circūdātes circūdederūt me: ⁊ ī noīe dn̄i/ qꝛ vltus ſum ī eos.

Circūdederūt me ſicut apes/ et exarſerūt ſicut ignis ī ſpinis: ⁊ ī noīe dn̄i/ qꝛ vltꝰ ſum ī eos.

Impulſus euerſus ſuꝫ vt caderē: ⁊ dominus ſuſcepit me.

Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dominꝰ: ⁊ factꝰ ē mihi in ſalutē.

Uox exultationis ⁊ ſalutis: ī tabernaculis iuſtoꝛum.

Dextera dn̄i fecit virtutē: dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutem.

Non moꝛiar ſed viuaꝫ: ⁊ narrabo opera domini.

Caſtigans caſtigauit me dn̄s: et moꝛti non tradidit me.

Aperite mihi poꝛtas iuſtitie ⁊ īgreſſꝰ ī eas ꝯfiteboꝛ dn̄o: hec poꝛta dn̄i iuſti ītrabūt in eam.

Confiteboꝛ tibi q̄m exaudiſti me: ⁊ factus es mihi in ſalutē.

Lapidē quē repꝛobauerunt edificantes: hic factus eſt in caput anguli.

A domino factum eſt illud: et eſt mirabile in oculis noſtris.

Hec eſt dies quam fecit dn̄s: exultemus ⁊ letemur in ea.

O domine ſaluū me fac: o domine bene pꝛoſperare: benedictus q̄ venit ī nomine domini.

Bn̄diximꝰ vobis de domo domini: deꝰ dn̄s ⁊ illuxit nobis.

Cōſtituite diē ſolennem in cōdenſis: vſq; ad coꝛnu altaris.

Deus meus es tu ⁊ ꝯfiteboꝛ tibi: deꝰ meꝰ es tu ⁊ exaltabo te.

Confiteboꝛ tibi q̄m exaudiſti me: ⁊ factꝰ es mihi in ſalutem.

Confitemini domino quoniā bonus: quoniam in ſeculuꝫ miſericoꝛdia eius. A .lxx. vſq; ad paſcha. dieb. do. ꝑ iſto ps Confitemini, dicitur ps Dominus regnauit decoꝛē. Pſalmꝰ. 118.

Beati immaculati in via: q̄ ambulant in lege dn̄i.

Beati q̄ ſcrutant̄ teſtimonia eiꝰ: in toto coꝛde exquirūt eū.

Nō eñ qui operant̄ iniquitatē: in viis eius ambulauerūt.

Tu mandaſti mandata tua: cuſtodiri nimis.

Utinā dirigāt vie mee: ad cuſtodiēdas iuſtificatiōes tuas.

Tunc non cõfundar: cum perſpexero in oibꝰ mãdatis tuis.

Confitebor tibi in directione coꝛdis: in eo quod didici iudicia iuſtitie tue.

Iuſtificatiões tuas cuſtodiã: nõ me dereliquas vſquequaq̃.

In quo coꝛrigit adoleſcẽtioꝛ viam ſuam: in cuſtodiendo ſermones tuos.

In toto coꝛde meo exquiſiui te: ne repellas me a mãdatis tuis.

In coꝛde meo abſcondi eloq̃a tua: vt non peccem tibi.

Benedictus es domine: doce me iuſtificationes tuas.

In labiis meis pꝛonunciaui: omnia iudicia oꝛis tui.

In via teſtimonioꝝ tuoꝝ delectatꝰ ſum: ſicut ĩ oibꝰ diuitiis.

In mandatis tuis exercebor: ⁊ conſiderabo vias tuas.

In iuſtificationibus tuis meditabor: non obliuiſcar ſermones tuos. Pſalmus.

Retribue ſeruo tuo viuifica me: et cuſtodiam ſermones tuos.

Reuela oculos meos: ⁊ conſiderabo mirabilia de lege tua.

Incola ego ſum in terra: non abſcondas a me mandata tua.

Concupiuit anima mea deſiderare iuſtificatiões tuas: ĩ oĩ tpe.

Increpaſti ſuꝑbos: maledicti qui declinãt a mãdatis tuis.

Aufer a me oppꝛobꝛiũ ⁊ cõtẽptũ: q2 teſtimonia tua exq̃ſiui.

Etenim ſederũt ꝑncipes ⁊ aduerſum me loq̃bant: ſeruꝰ aũt tuꝰ exercebať ĩ iuſtificatiõibꝰ tuis.

Nam et teſtimonia tua meditatio mea eſt: ⁊ conſilium meũ iuſtificationes tue.

Adheſit pauimẽto aĩa mea: viuifica me ſcḋm verbũ tuum.

Vias meas enunciaui et exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas.

Viã iuſtificationũ tuaꝝ inſtrue me: ⁊ exercebor ĩ mirabilibꝰ tuis.

Dormitauit aĩa mea pꝛe tedio: ꝯfirma me in verbis tuis.

Viã iniquitatis amoue a me: ⁊ de lege tua miſerere mei.

Viam veritatis elegi: iudicia tua non ſum oblitus.

Adheſi teſtimoniis tuis domine: noli me confundere.

Viaꝫ mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dilataſti coꝛ meũ. Gl'ia. In diebus ſw.a. Dñe ne ĩ ira. vſq; ad .lxx. ⁊ a Deꝰ oim. vſq; ad aduẽ. do. qñ de w. agiť. ã. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit.

In fe. a. Dñe ne ĩ ira. vſq; ad lxx. ⁊ a Deꝰ oim vſq; ad aduẽ. qñ de fe. agť. ã. Deꝰ exaudi oꝛonẽ meã auribꝰ ꝑcipe vba oꝛis mei. In fe ꝑ aduẽ. ã. Veni ⁊ libera nos deꝰ nr̃. Symbolum Athanaſij.

Quicunq; vult ſaluus eſſe: ante oia opus ẽ vt teneat catholicam fidem.

Quam niſi quiſq; integram inuiolatãq; ſeruauerit: abſq; dubio in eternum peribit.

Fides autẽ catholica hec eſt vt vnũ deũ ĩ trinitate/ ⁊ trinitatem in vnitate veneremur.

Neqꝫ confundētes personas: neqꝫ substantiam separantes.

Alia ē enim persona patris: alia filij / alia spiritussancti.

Sed patris ꝛ filij ꝛ spiritussancti vna est diuinitas: equalis gloria / coeterna maiestas.

Qualis pater talis filius: talis spiritussanctus.

Increatus pater increatus filius: increatus spiritussanctꝰ.

Immensus pater immēsus filius: immensus spiritussanctꝰ.

Eternus pater eternꝰ filius: eternus spiritussanctus.

Et tñ nō tres et̄ni: sʒ vnꝰ et̄nꝰ.

Sicut non tres increati nec tres immensi: sed vnus increatus ꝛ vnus immensus.

Similiter omnipotens pater omnipotēs filiꝰ: oīpotēs spūssctūs.

Et tñ non tres oīpotentes: sʒ vnus omnipotens.

Ita deus pater deus filius: deus spiritussanctus.

Et tñ nō tres dij: sʒ vnꝰ ē deꝰ.

Ita dominus pater dominus filius: dominus spiritussanctꝰ.

Et tamen non tres domini: sʒ vnus est dominus.

Quia sicut singillatī vnāquāqꝫ personā / deū aut dn̄m cōfiteri xp̄iana veritate cōpellimur:

Ita tres deos aut dn̄os dicer̄ / catholica religiōe phibemur.

Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus.

Filius a patre solo est: nō factus nec creatus / sed genitus.

Spūssctūs a prē ꝛ filio: nō factūs nec creatꝰ nec gēitꝰ / sʒ pcedēs.

Unus ergo pater nō tres patres: vnꝰ filiꝰ nō tres filij: vnꝰ spūssctūs nō tres spūssancti.

Et in hac trīitate nihil priꝰ aut posteriꝰ: nihil maiꝰ aut minꝰ.

Sed tote tres persone coeterne sibi sunt ꝛ coequales.

Ita vt p oīa sicut iā supradictum ē: ꝛ vnitas in trinitate / et trinitas ī vnitate venerāda sit.

Qui vult ergo saluꝰ esse: ita de trinitate sentiat.

Sed necessariū est ad eternam salutē: vt incarnationē quoqꝫ dn̄i nr̄i iesu xp̄i fideliť credat.

Est ergo fides recta vt credamꝰ ꝛ cōfiteamur: qꝛ dn̄s nr̄ iesꝰ xp̄s dei filiꝰ deus ꝛ homo est.

Deus est ex substantia patris ante secula genitꝰ: ꝛ homo ē ex substātia mr̄is in seculo natꝰ.

Perfectꝰ deꝰ pfectꝰ hō: ex aīa rōali ꝛ hūana carne subsistēs.

Equalis patri secundum diuinitatem: minor patre secundū humanitatem.

Qui licet deꝰ sit et homo: non duo tamē sed vnꝰ est christus.

Unus autē non conuersione diuinitatis in carnē: sʒ assumptione humanitatis in deum.

Unus oīno non confusione substantie: sʒ vnitate persone.

Nā sicut aīa rōnal' ꝛ caro vnꝰ est hō: ita deꝰ ꝛ hō vnꝰ ē xp̄s.

Qui passus ē p salute nostra / descēdit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis.

Aſcendit ad celos ſedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturus eſt iudicare viuos et mortuos.

Ad cuius aduentū omnes homines reſurgere habent cū corporibus ſuis: ⁊ reddituri ſunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum.

Hec eſt fides catholica/quam niſi quiſqꝫ fideliť firmiterqꝫ crediderit: ſaluus eſſe nō poterit.

Gloria. In oībus dñicis quñcūqꝫ dicit ps Deꝰ deꝰ meꝰ reſpi. cū reliqs pſis. ad .i. dicet ſuper Quicunqꝫ vult. hec ān. Te deū patrē ingenitū/te filiū vnigenitū/te ſpiritūſanctū paraclitū: ſanctā ⁊ indiuiduā trinitatē: toto corde ⁊ ore confitemur laudamus atqꝫ bñdicimꝰ: tibi gl'ia in ſcl'a. In ceteꝝ aūt dñicis ſimplicibꝰ totiꝰ anni: ⁊ in oībꝰ feſ. ſimplici. tā. iii. ꝙ. ix. lc̄. cū regi. cho. ⁊ i oct. ⁊ īfra quādo chorꝰ regit. Et i ꝯmēo. b. marie: ⁊ feſ. loci niſi i feſ. ⁊ ꝯmēo. q̄ ꝯtingūt īfra oct. ſctē trini. dr̄ ſup Quicūqꝫ hec ā. Te iuř laudāt: te adorāt: te glorificāt oēs creature tue: o btā trinitas. in tpe paſchali alla. In oībꝰ feſ. dupli. per annū extra hebd. ſctē trini. dr̄ ſuper Quicūqꝫ. hec ān. Gratias tibi deus/gratias tibi vera vna trinitas/ vna ⁊ ſūma deitas: ſancta et vna vnitas in tpe paſcha. alla. In oībus feſ. qñ de feſ. agit: p totum annum ⁊ i feſ. iii. lc. ſine regi. cho. ⁊ i oc. ⁊ īfra: ⁊ i qbꝰ chorus nō regit. Et i vigil. ⁊ i. iiii. tpibꝰ extra hebd. pēte. ⁊ hebdo. ſcte trini. dr̄ ſuper Quicūqꝫ. hec ā. Gl'a tibi trinitas equalis vna deitas: ⁊ añ oia ſcl'a ⁊ nūc ⁊ i perpetuū. in tpe paſcha alla. Per hebd. ſ. trini. de quocūqꝫ fit ſeruitiū dr̄ ſup Quicūqꝫ. hec ā. O btā et bñdicta gl'ioſa trinitas pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſpūſſanctus. Ꝛ prim

Regi ſclo𝔯 imortali inui bili ſoli deo honor ⁊ gl i ſcl'a ſclo𝔯. amē. Deo gr̄. Hoc p dictū cp̄. dr̄ i oibꝰ dñicis: ⁊ i feſ. ⁊ i oc. ⁊ īfra qñ cho. regit. Et in ꝯmēo. btē marie: ⁊ i feſ. loci per totū ānū extra heb. paſc. ¶ In oibꝰ aliis fe. p ānū: ⁊ i oibꝰ feſ. ab oc. paſ. vſqꝫ ad pēte. ⁊ i oc. ⁊ īfra oc. ſine re. cho. ⁊ i vig. aſc. ⁊ pēt. ⁊ i vigi. natal' dñi: ⁊ epi. cū extra dñicā eue. dr̄ hoc cpm.

Domine miſerere noſtri. Te eīn expectauimus: eſto brachium noſtrum in mane: ⁊ ſalus noſtra in tempore tribulationis. In omnibus aliis fer. p aduē. ⁊ a Dñe ne in ira. vſqꝫ ad ce. do. ⁊ a Deus omniū. vſqꝫ ad aduē. qñ d fer. ag. dr̄ cp.

Pacē ⁊ veritatē diligite: ait dñs oīs. Et quñcūqꝫ dicit hoc predictum cap. ad i. tūc fiant preces cū proſtratione ad omnes hoc. Ꝟ. Ieſu xp̄e fili dei viui: Miſerere nobis. Ꝟ. Qui ſedes ad dexteram patris terre. Gloria pr̄i. Jesu. Iste v̄. scʒ Qui sedes. dr̄ p̄ totū annū post p̄dic. R. nisi ī die nat. dn̄i: ⁊ ab illinc vsqʒ ī crastī. purifi. ⁊ a passio. dn̄i vsqʒ ad ascē. dn̄i: ⁊ nisi qn̄ dicat̄ de. s. maria: ⁊ nisi in fes. ⁊ p̄ octa. cor. xp̄i. qn̄ d̄ oct. fit seruitiū: ⁊ nisi ī fes. transfiguratiōis: ⁊ ī fes. ⁊ p̄ octa. nois iesu: qn̄ de ip̄is oct. fit seruitiū. sequit̄ v̄9. Exurge dn̄e adiuua nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. Et his dictis sequuntur preces hoc modo.

Kyrie elei. iii. Xp̄e el. iii. Kyrie el. iii. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sʒ libera. Uiuet aīa mea et laudabit te. Et iudicia tua adiuuabunt me. Erraui sicut ouis q̄ periit. Quere seruū tuū dn̄e: q2 mādata tua nō sum oblit9. Credo ī deū. Carnis resurrectionē. Et vitā eternā. amē. Repleat̄ os meū laude. Ut cātem gloriā tuā tota die magnitudinē tuā. Dn̄e auerte faciē tuā a pctīs meis. Et oēs iniquitates meas dele. Cor mūdum crea ī me de9. Et spm̄ rectū innoua ī visceribus meis. Ne proiicias me a facie tua. Et spm̄ sc̄tū tuum ne auferas a me. Redde michi letitiā salutaris tui. Et spū principali confirma me. Eripe me dn̄e ab homie malo. A viro iniquo eripe me. Eripe me de inimicis meis de9 me9. Et ab insurgētib9 ī me libera me. Eripe me de operātib9 iniquitatē. Et de viris sāguinū salua me. Sic psalmū dicā noī tuo ī sc̄lm̄ sc̄li. Ut reddā vota mea de die ī diē. Exaudi nos de9 salutaris nr̄. Spes oīm finiū terre ⁊ ī mari lōge. De9 ī adiutoriū meū intēde. Dn̄e ad adiuuādū me festina. Sc̄tus de9 sc̄tus fortis sc̄tus ⁊ immortalis. Agn9 dei q̄ tollis pctā mūdi: miserere nobis. Benedic aīa mea dn̄o. Et oīa que intra me sūt noī sc̄tō ei9. Benedic aīa mea dn̄o. Et noli obliuisci oēs retributiōes ei9. Qui propitiat̄ oīb9 iniquitatibus tuis. Qui sanat omnes īfirmitates tuas. Qui redemit de interitu vitā tuā. Qui coronat te ī mīa ⁊ miserationib9. Qui replet ī bonis desideriū tuū. Renouabit̄ vt aquile iuuētus tua. Deinde dr̄ Confiteor. et Misereat̄. et Absolutionē, vt ad cōplet. Sequunt̄ preces hoc modo. De9 tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur ī te. Ostēde nobis dn̄e mīam tuā. Et salutare tuum da nobis. Dignare dn̄e die isto. Sine pctō nos custodire. Miserere nr̄i dn̄e. Miserere nostri. Fiat mīa tua dn̄e sup nos. Quēadmodū sperauim9 ī te. Dn̄e deus virtutū cōuerte nos. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erim9. Dn̄e exaudi orationem meā. Et clamor. Dn̄s vobis. Et cū. Orem9. He preces p̄dicte dicātur supradicto modo ad p̄mā p̄ totū annū: tā ī festis q̄ ī p̄fes. tā duplici q̄ simplici: nisi a cena domini vsqʒ ad oct.

pasc. ⁊ nisi ĩ die alar: ita tñ ꝙ ĩ oib⁹ fest. ⁊ ꝑ aduētū. ⁊ a Dñe ne ĩ ira. vsq̃ ad cenā dñi: ⁊ a De⁹ oim. vsq̃ ad aduē. dn. qñ de fe. agit: statiꝫ post Fiat mia. seq̃t v̄. Exaudi dñe vocem meā qua clamaui ad te. ⁊c. oia sicut ad cōplet. notatū est vsq̃ ad orōnē dicēdā exclēat. Hec sequēs orō dꝫ ĩ oib⁹ festis duplicib⁹ ꝑ ānū extra hebdoma. pasche. Orō.

IN hac hora huius diei tua nos dñe reple mia: vt ꝑ totū diē exultātes ĩ tuis laudib⁹ delectemur. ꝑ. Dñs vobiscum. Benedicam⁹ dño. Deo g̃. In oibus dñic. ⁊ ĩ fes. scōꝝ nō du. ⁊ ĩ fes. extra heb. pas. dicat hec orō.

DOmine sctē pr̄ oīps eterne deus q̄ nos ad ꝑncipium huius diei ꝑuenire fecisti: tua nos hodie salua v̄tute: ⁊ ꝯcede vt ĩ hac die ad nullū declinem⁹ pctm̄: nec vllū incurram⁹ ꝑiculū: sꝫ semꝑ ad tuā iustitiā faciēdā ois nr̄a actio tuo moderamine dirigat. ꝑ. Dñs vo. Bñdicamus dño. Deo gr̄as. Deinde dicat sacerdos sic. Preciosa est in cōspectu dñi. Mors sctōꝝ ei⁹. Deinde dicat sacerd. sine Dominus vobisc. et sine Oremus.

SAncta maria mr̄ dñi nr̄i iesu xp̄i: atq̃ oēs scti iusti ⁊ electi dei intercedāt et orēt ꝑ nobis peccatorib⁹ ad dñm deū nostrum: vt nos mereamur ab eo adiuuari ⁊ saluari: q̄ ĩ trinitate ꝑfecta viuit ⁊ regnat deus ꝑ oia scl'a sclōꝝ. amē. Sacerd. dicat Deus ĩ adiutoriū meū intēde. R. Dñe ad adiuuādū. Eodem modo dꝫ trib⁹ vicib⁹. Deus in adiutoriū. Dñe ad adiu. tunc sequat sic. Gl'ia. Sicut. Kyrie. Xpe el. Kyrie el. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sꝫ libera. Et veniat sup nos mia tua dñe. Salutare tuū scdm eloquiū tuū. Et respice ĩ seruos tuos ⁊ ĩ opera tua. Et dirige filios eoꝝ. Et sit splēdor dñi dei nr̄i sup nos. Et opa manuū nr̄aꝝ dirige sup nos: ⁊ op⁹ manuū nr̄aꝝ dirige. Hec seqns orō dꝫ ĩ fest. duplicib⁹ ⁊ quotiēscūq̃ ꝑ chor⁹ regit extra hebdo. pasc. sine Dñs vobiscum. sed tm̄ cū Oremus.

OMnipotens sempiterne de⁹ dirige actus nr̄os ĩ bñplacito tuo: vt ĩ noīe dilecti filii tui mereamur bonis opib⁹ abūdare. Qui tecū viuit ⁊ regnat ĩ vnitate spūsscti de⁹: ꝑ oia scl'a sclōꝝ. Amen. Dñs vo. Bñdicam⁹ dño. In omnibus aliis festis ⁊ ꝯfes. dꝫ hec orō sine Dñs vobiscum. sed tm̄ cum Oremus.

DIrigere ⁊ sctificare ⁊ regere dignare dñe de⁹ (qs) corda ⁊ corpa nr̄a ĩ lege tua: ⁊ ĩ operib⁹ mādatoꝝ tuoꝝ: vt hic ⁊ in eternum te auxiliāte sani ⁊ salui esse mereamur. Per. Et finiatur supradicto modo: vꝫ cū Dñs vobisc. ⁊ cū Benedicamus dño. Et sciendū est ꝙ qñcūq̃ dr̄ ps Ad te leuaui. post mat. tunc ad primā post tabulam lectam dicitur sine nota iste ps. 11

Leuaui ocłos meos ĩ mõtes: vnde veniet auxilium (michi.

Auxiliũ meũ a dño: qui fecit celum ⁊ terram.

Nõ det ĩ cõmotionẽ pedẽ tuũ: neqꝫ dormitet qui cuſtodit te.

Ecce nõ dormitabit neqꝫ dormiet: qui cuſtodit iſrael.

Dñs cuſtodit te dñs protectio tua: ſuper manũ dexterã tuam.

Per diem ſol non vret te: neqꝫ luna per noctem.

Dñs cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat animã tuam dñs.

Dñs cuſtodiat introitũ tuũ et exitũ tuũ: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeclm. Glia. Kyrie eł. Xpe eł. Kyrie eł. Pr̃ nr̃. Et ne nos. Sed libera nos. Oſtẽde nobis dñe mĩam tuã. Et ſalutare tuũ da nobis. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ancillas tuas. Deꝰ meꝰ ſperãtes ĩ te. Mitte eis dñe auxiliũ de ſctõ. Et de ſiõ tuere eos. Eſto nobis dñe turris fortitudinis. A facie inimici. Nichil proficiat inimicus in eis. Et filiꝰ iniquitatis nõ apponat nocere eis. Dñe exaudi. Et cla. Dñs vo. Et cũ ſpi. Oremus.

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̃is: ⁊ viam famulorum tuorum in ſalutis tue pſperitate diſpone: vt inter oẽs vie ⁊ vite huius varietates: tuo ſemper protegantur auxilio. Per xp̃m.

Omnipotens ſempiterne deus ſalus eterna credẽtium: exaudi nos pro famulis tuis pro qbꝰ mĩe tue imploramꝰ auxiliũ: vt reddita ſibi ſanitate/ grãs tibi in eccłia tua referãt actiões. Per xp̃m dñm. Amẽ. Excellẽtior pſona dicat Benedicite. Dñs. In nomine patris ⁊ filij: ⁊ ſpiritꝰ ſancti. Amen. ¶ Ad. iii. Hyꝰ.

Nunc ſcẽ nobis ſpũs: vnũ pr̃i cũ filio: dignare promptus ĩgeri nr̃o refuſus pectori.

Os lĩgua mẽs ſẽſus vigor: cõfeſſionẽ pſonẽt: flãmeſcat igne charitas/ accẽdat ardor proximos.

Preſta pater piiſſime/ patriqꝫ compar vnice: cũ ſpũ paraclito/ regnãs per omne ſeculũ. amen. Ps.

Legem pone michi domine viam iuſtificationũ tuarum: ⁊ exquiram eam ſemper.

Da mihi intellectũ et ſcrutabor legem tuam: ⁊ cuſtodiã illã in toto corde meo.

Deduc me ĩ ſemita mandatorum tuorum: qꝛ ipſam volui.

Inclina cor meum in teſtimonia tua: ⁊ non in auaritiam.

Auerte ocłos meos ne videãt vanitatẽ: ĩ via tua viuifica me.

Statue ſeruo tuo eloquiũ tuũ: in timore tuo.

Amputa opprobriũ meũ qđ ſuſpicatꝰ ſũ: qꝛ iudicia tua iocũda.

Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat ſup me mĩa tua dñe ſalutare tuũ ſcd̃m eloquiũ tuũ.

Et reſpondebo exprobrãtibꝰ mihi verbũ: qꝛ ſperaui ĩ ſermõibꝰ tuis.

Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vſquequaqꝫ: qꝛ in iudicijs tuis ſuperſperaui. [illegible]

Et cuſtodiã legez tuã ſemper:
in ſeculū ⁊ in ſeculum ſeculi.
Et ambulabam in latitudine:
quia mandata tua exquiſiui.
Et loquebar in teſtioniis tuis
in ꝯſpectu regū:⁊ nō ꝯfūdebar.
Et meditabar i mādatis tuis:
que dilexi.
Et leuaui man⁹ meas ad mādata
tua q̄ dilexi:⁊ exercebor in
iuſtificationib⁹ tuis. Gl'ia. Ps.
Memor eſto v̄bi tui ſeruo
tuo:i q̄ mihi ſpez dediſti.
Hec me ꝯſolata eſt in humilitate
mea:quia eloquium tuum
viuificauit me.
Superbi iniq̄ agebāt vſquequaq̄:
a lege autē tua non declinaui.
Memor fui iudicior tuorum
a ſc̄lo dn̄e:⁊ ꝯſolatus ſum.
Defectio tenuit me:pro pctōribus
derelinquētib⁹ legē tuā.
Cantabiles mihi erāt iuſtificationes
tue: in loco peregrinationis
mee.
Memor fui nocte nominis tui
dn̄e:⁊ cuſtodiui legem tuam.
Hec fctā eſt mihi:quia iuſtificationes
tuas exquiſiui.
Portio mea domine: dixi cuſtodire
legem tuam.
Deprecat⁹ ſum faciem tuam
in toto corde meo:miſerere mei
ſecundum eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: ⁊ ꝯuerti
pedes meos in teſtimonia tua.
Paratus ſum ⁊ nō ſum turbatus:
vt cuſtodiā mandata tua.
Funes peccator circumplexi
ſūt me: ⁊ legē tuā nō ſū oblit⁹.

Media nocte ſurgebā ad con
tendum tibi: ſuper iudicia iu
ſtificationis tue.
Particeps ego ſū oiz timētiū
te:⁊ cuſtodiētiū mandata tu
Mia tua dn̄e plena ē ťra: iu
ficatiões tuas doce me. Gl'ia.
Bonitatē feciſti cuz ſer
tuo dn̄e:ſc̄dm verbū tu
Bonitatē ⁊ diſciplinā ⁊ ſcien
tiam doce me: quia mandatis
tuis credidi.
Priuſq̄ humiliarer ego deli
ꝓpterea eloquiū tuū cuſtodiui.
Bonus es tu: ⁊ i bonitate tu
doce me iuſtificationes tuas.
Multiplicata ē ſup me iniq̄tas
ſuperbor:ego autē in toto cor
ſcrutabor mandata tua.
Coagulatum eſt ſicut lac co
eorum:ego vero legem tuā me
ditatus ſum.
Bonū mihi q2 humiliaſti me:
vt diſcam iuſtificatiões tuas.
Bonum mihi lex oris tui: ſu
milia auri ⁊ argenti.
Man⁹ tue fecerunt me ⁊ pla
ſmauerūt me:da michi intelle
ctum vt diſcam mandata tua.
Qui timēt te videbūt me ⁊ le
tabunt:q2 i v̄ba tua ſupſpaui.
Cognoui domine quia equitas
iudicia tua: et in veritate tua
humiliaſti me.
Fiat mia tua vt ꝯſoletur me
ſecundū eloquiū tuū ſeruo tuo.
Ueniant michi miſerationes
tue ⁊ viuam: quia lex tua medi
tatio mea eſt.
Confundātur ſuperbi q2 iniuſte

iniquitatem fecerunt ī me: ego autē exercebor in mādatis tuis.

Cōuertātur mihi timētes te: ⁊ qui nouerūt teſtimonia tua.

Fiat cor meū immaculatū in iuſtificationib⁹ tuis: vt nō confundar. Gl'ia. In dn̄ica. ān. Laus ⁊ pēnis gl'ia deo pr̄i ⁊ filio ſctō ſimˀ paraclito ī ſecl'a ſecloꝝ.

Gratia dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ⁊ charitas dei ⁊ cōicatio ſcti ſpūs ſit ſemꝑ cū oībus nobis. Deo grās. ℟. Inclina cor meū de⁹ In teſtimōia tua. ℣. Auerte oclos meos ne videant vanitatē ī via tua viuifica me. In teſti. Gl'ia. Inclina. ℣. Ego dixi dn̄e miſerere mei. ℟. Sana aīam meā q2 peccaui tibi. In fer. ā. Veniāt mihi dn̄e miſeratiōes tue ⁊ viuā. Cp̄m. (cō.

Sana me dn̄e et ſanabor/ ſaluū me fac ⁊ ſalu⁹ ero: qm̄ laus mea tu es. ℟. Sana aīaʒ meā. Q2 peccaui tibi. ℣. Ego dixi domīe miſerere mei. Q2. Gl'ia. Sana. ℣. Adiutor me⁹ eſto dn̄e. ℟. Ne derelinqˀs me neqꝫ deſpicias me de⁹ ſalutaris me⁹. In fer. p aduē. ān. Tuā dn̄e excita potentiam et veni ad ſaluādum nos. Cp̄m.

Qui venturus eſt veniet ⁊ nō tardabit: iam nō erit timor in finibus nr̄is: qm̄ ipſe eſt ſaluator noſter. ℟. Veni ad liberādū nos Dn̄e de⁹ virtutū. ℣. Et oſtēde faciem tuā ⁊ ſalui erim⁹. Dn̄e. Gl'ia. Veni. ℣. Timebūt gentes nomen tuū domine. ℟. Et omēs reges terre gl'iam tuā. ¶ Ad vi. Hymnus.

Rector potēs verax deus qui temperas rerū vices: ſplēdore mane inſtruis/ ⁊ ignibus meridiem.

Extingue flāmas litiū/ aufer calorem noxiū: confer ſalutem corpoꝝ/ verāqꝫ pacē cordium.

Preſta pater piiſſime. Ps.

Defecit in ſalutare tuum anima mea: ⁊ ī ꝟbū tuuʒ ſuperſperaui.

Defecerūt ocl'i mei ī eloquiuʒ tuū: dicētes qn̄ ꝯſolaberis me.

Q2 fact⁹ ſū ſicut vter ī pruina iuſtificatōes tuas nō ſū oblit⁹.

Quot ſūt dies ſerui tui: qn̄ facies de ꝑſequētib⁹ me iudiciū:

Narrauerūt mihi iniqui fabulationes: ſed non vt lex tua.

Oīa mādata tua veritas: iniqˀ perſecuti ſunt me adiuua me.

Paulominus ꝯſummauerūt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.

Scdm̄ mīam tuā viuifica me: ⁊ cuſtodiā teſtimonia oris tui.

In eternū dn̄e: verbum tuum permanet in celo.

In gn̄atiōe ⁊ gn̄ationē veritas tua: fundaſti terrā ⁊ permanet.

Ordinatiōe tua ꝑſeuerat dies: quoniā omnia ſeruiunt tibi.

Niſi ꝙ lex tua meditatio mea eſt: tunc/ forte periiſſem in humilitate mea.

In eternum non obliuiſcar iuſtificationes tuas: q2 in ipſis viuificaſti me.

corde. Exaudi me dñe℣. Iuſti
ficatiões tuas reqrã. Exaudi.
Gloria. Clamaui. Ab occultis
meis munda me dñe℟. Et ab
alienis parce ſeruo tuo. In fe.
in. Iuxta eloquium tuum da
mihi intellectum dñe. Cap̃m.
Alter alterius onera por-
tate: ⁊ ſic adimplebitis le-
gẽ xp̃i. Deo grãs. ℟. Redime me
dñe. Et miſerere mei. ℣. Pes
enim meus ſtetit in via recta: ⁊ in
eccleſijs bñdicã te dñe. Et. Glo
ria. Redime. ℣. Ab occultis me-
is. In feſt. in aduẽ. ã. Veni dñe

Somno refectis artubus/
ſpreto cubili ſurgimus:
nobis pater canentibus/ adeſ-
ſe te depoſcimus.
Te lingua primum concinat/
te mentis ardor ambiat: vt actuum
ſequentium tu ſanctis exordium.
Cedant tenebre lumini/ ⁊ nox

Diur

diurno ſyderi: vt culpa quam
nox intulit/ lucis labaſcat munere.
Precamur idẽ ſupplices/ no-
xas vt oẽs amputes: ⁊ ore te ca
nentiũ/ lauderis in perpetuũ.
Gloria tibi dñe. Poſt purifi.
Preſta pr̃ piiſſime. Per eſtatẽ di
citur iſte hymnus. Nocte ſurgẽtes.
quere in principio pſalterij an
te pſalmum Beatus vir. Ps. xxvi.

Dominus illumi-
natio mea ⁊ ſalus
mea: quem timebo?
Dominus protector vite
mee: a quo trepidabo
opiãt ſuper me no-
dant carnes meas.
ulãt me inimici mei:
nati ſunt ⁊ ceciderũt.
ant aduerſum me ca
mebit cor meum.
aduerſum me pre-
ego ſperabo.
etij a dño hanc req-
abitem in domo do
diebus vite mee.
m voluntatem dñi:
emplum eius.
ndit me in taberna
die malorum: protexit
dito tabernaculi ſui.
In petra exaltauit me: ⁊ nũc
exaltauit caput meum/ ſuper
inimicos meos.
Circuiui ⁊ imolaui ĩ taberna
culo ei⁹ hoſtiã vociferationis:
cantabo ⁊ pſalmũ dicam dño.
Exaudi domine vocem meam
q̃ clamaui ad te: miſerere mei
et exaudi me.

c i

HIS VOLUME IS
BOUND — [redacted]
T HAS BEEN
AS FAR AS
E WOULD
NDAMAGE.

Clamaui ad te ſaluū me fac: vt cuſtodiam mandata tua.

Preueni ī maturitate ⁊ clamaui: qꝛ ī verba tua ſuꝑſperaui.

Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloq̄a tua.

Vocē meā audi ſecundū miaꝫ tuam dn̄e: ⁊ ſecundū iudicium tuum viuifica me.

Appꝛopinquauerunt ꝑſequētes me iniquitati: a lege autē tua longe facti ſunt.

Pꝛope es tu domine: ⁊ omnes vie tue veritas.

Initio cognoui de teſtimōijs tuis: qꝛ in eternū fundaſti ea.

Vide humilitatē meā ⁊ eripe me: qꝛ legē tuā nō ſum oblit⁹.

Iudica iudiciū meū ⁊ redime me: ꝓpt̄ eloq̄ū tuū viuifica me.

Longe a pctōꝛib⁹ ſal⁹: qꝛ iuſtificatiōes tuas non exq̄ſierunt.

Miſericoꝛdie tue mlt̄e dn̄e: ſecūdū iudiciū tuū viuifica me.

Multi qui perſequūtur me et tribulāt me: a teſtimonijs tuis non declinaui.

Vidi ꝑuaricātes ⁊ tabeſcebā: qꝛ eloquia tua nō cuſtodierūt.

Vide qm̄ mandata tua dilexi domine: ī miā tua viuifica me.

Principium verboꝝ tuoꝝ veritas: in eternū omnia iudicia iuſtitie tue. Gloꝛia pa. Ps.

Principes ꝑſecuti ſūt me gratis: ⁊ a verbis tuis foꝛmidauit coꝛ meum.

Letabor ego ſup eloq̄a tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa.

Iniquitatē odio habui ⁊ abominatus ſum: legē aūt tuā dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi: ſuper iudicia iuſtitie tue.

Pax multa diligentibus legē tuā: ⁊ non eſt illis ſcandalum.

Expectabā ſalutare tuum domine: et mandata tua dilexi.

Cuſtodiuit aīa mea teſtimōia tua: ⁊ dilexit ea vehementer.

Seruaui mandata tua ⁊ teſtimonia tua: qꝛ omnes vie me in conſpectu tuo.

Appꝛopinquet deꝓcatio mea in cōſpectu tuo dn̄e: iuxta eloquiū tuū da mihi intellectum.

Intret poſtulatio mea ī cōſpectu tuo: ſecundum eloquiū tuū eripe me.

Eructabūt labia mea hymnū cum docueris me iuſtificationes tuas.

Pꝛonūciabit lingua mea eloquium tuum: qꝛ omnia mandata tua equitas.

Fiat man⁹ tua vt ſaluet me: quoniā mandata tua elegi.

Concupiui ſalutare tuū dn̄e: ⁊ lex tua meditatio mea eſt.

Viuet aīa mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabūt me.

Erraui ſicut ouis que periit: quere ſeruū tuū: qꝛ mādata tua nō ſum oblit⁹. Gl'ia. In do

Ex quo oīa/per quē oīa/in quo oīa: ipſi gloꝛia in ſecula. Ca

Unus dn̄s: vna fides: vnū baptiſma: vnus de⁹ ⁊ pater omniū: qui ſuper oēs ⁊ ꝑ oīa ⁊ in omnib⁹ nobis: q eſt bn̄dict⁹ in ſecula. ℟. Clamaui in toto toꝛde. Exaudi me dñe. ꝟ. Iuſtificatiões tuas reqrã. Exaudi. Gloꝛia. Clamaui. Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis parce ſeruo tuo. In fe. iii. Iuxta eloquium tuum da mihi intellectum dñe. Cap̃m.

Alter alterius onera poꝛtate: ⁊ ſic adimplebitis legẽ xp̄i. Deo grã. ℟. Redime me dñe. Et miſerere mei. ꝟ. Pes enĩ meꝰ ſtetit in via recta: ⁊ in eccleſijs bñdicã te dñe. Et. Gloria. Redime. ꝟ. Ab occultis me. In fer. in aduẽ. ã. Ueni dñe ⁊ noli tardare: relaxa facinoꝛa plebis tue iſrael. Capitulũ.

Uenite aſcẽdamꝰ ad montẽ dñi: ⁊ ad domũ dei iacob: ⁊ docebit nos vias ſuas: ⁊ ambulabimꝰ in ſemitis eiꝰ: qꝛ de ſion exibit lex ⁊ verbum dñi de hieruſalẽ. ℟. Sup te hieruſalẽ Oꝛiet dñs. ꝟ. Et gl'ia eiꝰ in te videbit̃. Oꝛiet. Glia. Suꝑ. ꝟ. Dñe deꝰ virtutũ conuerte nos. ℟. Et oſtẽde faciẽ tuã ⁊ ſalui erimꝰ. ¶ Fer. iii. ad mat. Inuita. Uenite exultemꝰ dño. ps. Iubilemꝰ deo ſalu. ⁊c. A Dñe ne i ira vſqꝫ ad. xl. qñ de. ii. fer. agit̃ dr ad matut. ſequẽs hyꝰ.

Somno refectis artubꝰ / ſpꝛeto cubili ſurgimus: nobis pater canentibus / adeſſe te depoſcimus.

Te lingua pꝛimũ concinat / te mẽtis ardoꝛ ambiat: vt actuũ ſequẽtiũ tu ſctẽ ſis exoꝛdium.

Cedant tenebꝛe lumini / ⁊ nox diurno ſyderi: vt culpa quam nox itulit / luci labaſcat mũere.

Precamur idẽ ſupplices / noxas vt oẽs amputes: ⁊ oꝛe te canentiũ / lauderis in perpetuũ.

Gloꝛia tibi dñe. Poſt purifi. Pꝛeſta pr̃ pijſſi. Per eſtatẽ dicitur ille hyꝰ. Nocte ſurgẽtes. quere in pꝛincipio pſalterij ante pſm Beatus vir. ps. xxvi.

Dominus illuminatio mea ⁊ ſalus mea: quem timebo? Dñs ꝓtectoꝛ vite mee: a quo trepidabo?

Dum appꝛopiãt ſuper me nocẽtes: vt edant carnes meas.

Qui tribulãt me inimici mei: ipſi infirmati ſunt ⁊ ceciderũt.

Si conſiſtant aduerſum me caſtra: non timebit coꝛ meum.

Si exurgat aduerſum me pꝛelium: in hoc ego ſperabo.

Unam petii a dño hanc requiram: vt inhabitem in domo domini / oĩbus diebus vite mee.

Ut videam voluntatem dñi: et viſitem templum eius.

Qm̃ abſcondit me in tabernaculo ſuo in die maloꝝ: pꝛotexit me i abſcõdito tabernacl'i ſui.

In petra exaltauit me: ⁊ nũc exaltauit caput meum / ſuper inimicos meos.

Circuiui ⁊ imolaui i tabernaculo eiꝰ hoſtiã vociferationis: cantabo ⁊ pſalmũ dicam dño.

Exaudi domine vocem meam q̃ clamaui ad te: miſerere mei et exaudi me.

Tibi dixit coꝛ meum exquiſiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram.

Ne auertas faciem tuā a me: ne declines in ira a ſeruo tuo.

Adiutoꝛ meus eſto ne dereliquas me: neqꝫ deſpicias me deus ſalutaris meus.

Qm̄ pr̄ meꝰ ⁊ mr̄ mea dereliq̄rūt me: dn̄s aūt aſſumpſit me.

Legem pone mihi domine in via tua: ⁊ dirige me in ſemita recta pꝛopter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me/ quoniam inſurrexerūt in me teſtes iniqui: ⁊ mentita eſt iniquitas ſibi.

Credo videre bona domini: in terra viuentium.

Expecta dominū viriliter age et confoꝛtetur coꝛ tuum: ⁊ ſuſtine dominum. Ps.27.

AD te domine clamabo deus meus ne ſileas a me/ nequādo taceas a me: ⁊ aſſimilaboꝛ deſcendentibus in lacū.

Exaudi dn̄e vocē dep̄cationis mee dū oꝛo ad te: dū extollo manus meas ad tēplū ſctm̄ tuuꝫ.

Ne ſimul tradas me cū peccatoꝛibus: ⁊ cū operātibus iniq̄tatem ne perdas me.

Qui loquunt̄ pacē cū p̄ximo ſuo: mala aūt in coꝛdibus coꝝ.

Da illis ſcd̄m oꝑa coꝝ: ⁊ ſcd̄m neq̄tiā adinuentionū ipſoꝝ.

Secundum opera manuū eoꝝ tribue illis: redde retributionem eoꝝ ipſis.

Qm̄ nō intellexerūt oꝑa dn̄i: et in opera manuum eius deſtrues illos: ⁊ nō edificab; eos.

Benedictꝰ dn̄s: qm̄ exaudiuit vocem depꝛecationis mee.

Dominus adiutoꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ meus: ⁊ in ipſo ſperauit coꝛ meum ⁊ adiutus ſum.

Et refloꝛuit caro mea: ⁊ ex voluntate mea confiteboꝛ ei.

Dn̄s foꝛtitudo plebis ſue: ⁊ ꝓtectoꝛ ſaluationum xp̄i ſui eſt.

Saluū fac populū tuum dn̄e: et benedic hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vſqꝫ ī eternum. Gloꝛia. Añ. Dominꝰ defēſoꝛ vite mee. Pſalmus. 28.

AFferte dn̄o filii dei: afferte dn̄o filios arietum.

Afferte dn̄o gloꝛiam ⁊ honoꝛē afferte dn̄o gl'iaꝫ nōi eiꝰ: adoꝛate dn̄m in atrio ſctō eius.

Vox dn̄i ſup aq̄s deꝰ maieſtatis ītonuit: dn̄s ſup aq̄s mltas.

Vox domini ī virtute: vox domini in magnificentia.

Vox dn̄i cōfrigētis cedꝛos: et confringet dn̄s cedꝛos libani.

Et comminuet eas tanq̄ vitulum libani: et dilectus quēadmodum filius vnicoꝛnium.

Vox dn̄i intercidentis flām̄ ignis vox domini concutiētis deſertum: ⁊ commouebit dominus deſertum cades.

Vox dn̄i p̄parātis ceruos/ et reuelabit cōdenſa: ⁊ in templo eius oēs dicent gloꝛiam.

Dn̄s diluuiū īhabitare facit: et ſedebit dominꝰ rex ī eternū.

Dominus virtutem populo

ſuo dabit: dominus benedicet populo ſuo in pace. p̄s. 29.

Exaltabo te domine quoniã ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuꝑ me.

Domine deus meus clamaui ad te: et ſanaſti me.

Domine eduxiſti ab inferno animam meam: ſaluaſti me a deſcendentibus in lacum.

Pſallite dño oẽs ſc̃i eiꝰ: ⁊ cõfitemini memoꝛie ſc̃itatis eiꝰ.

Qm̃ ira in indignatione eiꝰ: et vita in voluntate eius.

Ad veſperũ demoꝛabitur fletus: ⁊ ad matutinum letitia.

Ego autẽ dixi in abundantia mea: non moueboꝛ in eternuꝫ.

Domine in volũtate tua: pꝛeſtitiſti decoꝛi meo virtutem.

Auertiſti faciem tuam a me: et factus ſum conturbatus.

Ad te domine clamabo: ⁊ ad deum meum depꝛecaboꝛ.

Que vtilitas ĩ ſanguĩe meo: dũ deſcendo in coꝛruptionem?

Nunquid confitebit tibi puluis: aut ãnũciabit v̾itatẽ tuã?

Audiuit dñs ⁊ miſertꝰ ẽ mei: dñs factus eſt adiutoꝛ meus.

Cõuertiſti planctũ meũ in gaudiũ mihi: concidiſti ſaccũ meũ et circundediſti me letitia.

Vt cantet tibi gl'ia mea ⁊ nõ cõpũgar: dñe deꝰ meus in eternũ cõfiteboꝛ tibi. G Aña. Adorate dñꝫ ĩ aula ſc̃a eiꝰ. p̄s. 30.

IN te domine ſperaui nõ confundar in eternum: ĩ iuſtitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam/ accelera vt eruas me.

Eſto mihi in deum pꝛotectoꝛẽ et in domum refugii: vt ſaluũ me facias.

Qm̃ foꝛtitudo mea ⁊ refugiuꝫ meum es tu: ⁊ pꝛopter nomen tuũ deduces me ⁊ enutries me.

Educes me de laqueo queꝫ abſconderũt mihi: quoniam tu es pꝛotectoꝛ meus.

In manus tuas cõmendo ſpiritum meum: redemiſti me domine deus veritatis.

Odiſti obſeruãtes vanitates: ſuperuacue.

Ego autem in domino ſꝑaui: exultabo ⁊ letaboꝛ in mĩa tua.

Quoniam reſpexiſti humilitatem meam: ſaluaſti de neceſſitatibus animam meam.

Nec concluſiſti me in manibꝰ inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos.

Miſerere mei domine quoniam tribuloꝛ: cõturbatus eſt in ira oculus meus: anima mea ⁊ venter meus.

Quoniã defecit in doloꝛe vita mea: ⁊ anni mei ĩ gemitibꝰ.

Infirmata ẽ in pauꝑtate v̾tꝰ mea: ⁊ oſſa mea ꝯturbata ſunt.

Suꝑ oẽs inimicos meos factꝰ ſum oppꝛobꝛiũ vicinis meis valde: ⁊ timoꝛ notis meis.

Qui videbant me foꝛas fugerunt a me: obliuioni datꝰ ſum tanꝗ̃ moꝛtuus a coꝛde.

Factꝰ ſum tanꝗ̃ vas ꝑditũ: qm̃ audiui vituperationeꝫ multoꝛū cōmoꝛātium in circuitu.

In eo dum cōuenirent ſimul aduerſum me: accipere animā meam conſiliati ſunt.

Ego autem in te ſperaui domine dixi deus meus es tu: in manibus tuis ſoꝛtes mee.

Eripe me de manu inimicoꝛū meoꝝ: ⁊ a perſequentibus me.

Illuſtra faciē tuā ſup̄ ſeruum tuum ſaluum me fac ī mīa tua dñe: nō ꝯfūdar qm̄ īuocaui te.

Erubeſcāt ipii ⁊ deducant̄ ī infernū: muta fiāt labia doloſa.

Que loquunt̄ aduerſus iuſtū īiq̄tatē: in ſupbia ⁊ ī abuſione.

Quam magna multitudo dulcedinis tue domine: quaꝫ abſcondiſti timentibus te.

Perfeciſti eis qui ſperāt ī te: in conſpectu filioꝛū hominuꝫ.

Abſcondes eos in abſcōdito faciei tue: a cōturbatiōe hoīm.

Pꝛoteges eos ī tabernaculo tuo: a cōtradictione linguarū.

Bñdictꝰ dñs qm̄ mirificauit miſericoꝛdiam ſuam mihi: in ciuitate munita.

Ego autem dixi in exceſſu mētis mee: pꝛoiectus ſum a facie oculoꝛum meoꝛum.

Ideo exaudiſti vocem oꝛationis mee: dum clamarem ad te.

Diligite dominum oēs ſancti eius quoniam veritatē req̄ret dñs: ⁊ retribuet abundanter facientibus ſuperbiam.

Viriliter agite ⁊ confoꝛtetur coꝛ veſtruꝫ: oēs qui ſperatis in dño. Gloꝛia patri. Pſalmꝰ.31.

BEati quoꝛuꝫ remiſſe ſunt iniquitates: ⁊ quoꝛum tecta ſunt peccata.

Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum: nec eſt in ſpiritu eius dolus.

Qm̄ tacui inueterauerunt oſſa mea: dum clamarē tota die.

Qm̄ die ac nocte grauata ē ſup me manus tua: cōuerſus ſuꝫ in erūna mea dū cōfigit̄ ſpina.

Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniuſtitiam meā nō abſcōdi.

Dixi confitebo aduerſuꝫ me iniuſtitiā meam dño: et tu remiſiſti impietatē peccati mei.

Pꝛo hac oꝛabit ad te omnis ſctūs: in tempoꝛe oppoꝛtuno.

Verūtn̄ ī diluuio aquaꝝ multarū: ad eū nō appꝛoximabūt.

Tu es refugium meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circūdantibus me.

Intellectū tibi dabo ⁊ inſtruā te in via hac qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.

Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus: quibus non eſt intellectꝰ.

In chamo et freno maxillas eoꝛum conſtringe: qui non appꝛoximant ad te.

Multa flagella peccatoꝛis: ſperātem autem in domino miſericoꝛdia circumdabit.

Letamini in domino et exultate iuſti: ⁊ gloꝛiamini omnes recti coꝛde. Gloꝛia patri. an.

In tua iuſtitia libera me domine. Pſalmus.32.

Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio.

Confitemini domino in cithara: in pſalterio decem choꝛdarum pſallite illi.

Cãtate ei cãticum nouum: bene pſallite ei in vociferatione.

Quia rectum eſt verbū domini: ⁊ omnia opera eius in fide.

Diligit miſericoꝛdiã ⁊ iudicium: mĩa dñi plena eſt terra.

Verbo dñi celi firmati ſunt: ⁊ ſpiritu oꝛis eius omnis virtus eoꝛum.

Congregãs ſicut in vtre aq̃s maris: ponens in theſauris abyſſos.

Timeat dominum omnis terra: ab eo autem commoueãtur omnes inhabitãtes oꝛbem.

Qm̃ ipſe dixit ⁊ fcã ſunt: ipſe mãdauit ⁊ creata ſunt.

Dñs diſſipat cõſilia gentium reꝓbat aūt cogitatiões ꝑplorū: ⁊ repꝛobat cõſilia ꝑncipū.

Conſilium aūt dñi in eternū manet: cogitatiões coꝛdis ei⁹ in generatione ⁊ generationẽ.

Beata gens cuius eſt domin⁹ deus eius: populus quem elegit in hereditatem ſibi.

De celo reſpexit dominus: vidit omnes filios hominum.

De p̄parato habitaculo ſuo: reſpexit ſuper omnes qui habitant terram.

Qui finxit ſingillatim coꝛda eoꝝ: q̃ ĩtelligit oĩa opera eoꝛū.

Nõ ſaluatur rex per multam virtutẽ: et gygas non ſaluabitur in multitudine virtutis ſue.

Fallax equus ad ſalutem: in abundãtia autem virtutis ſue non ſaluabitur.

Ecce oculi dñi ſuꝑ metuentes eū: ⁊ ĩ eis q̃ ſperãt ſuꝑ mĩa ei⁹.

Ut eruat a moꝛte animas eoꝛum: ⁊ alat eos in fame.

Anima nr̃a ſuſtinet dñm: qm̃ adiutoꝛ ⁊ pꝛotectoꝛ noſter eſt.

Quia in eo letabitur coꝛ nr̃m: ⁊ in noĩe ſancto eius ſꝑauim⁹.

Fiat miſericoꝛdia tua domine ſuper nos: quẽadmodū ſperauimus in te. ps. 33.

Benedicã dñm ĩ oĩ tẽpoꝛe: ſemꝑ laus ei⁹ ĩ oꝛe meo.

In dño laudabit̃ anima mea: audiãt mãſueti ⁊ letentur.

Magnificate dñm mecū: ⁊ exaltem⁹ nomen eius in id ipm̃.

Exquiſiui dominum et exaudiuit me: et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad euꝫ ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̃e nõ ꝯfundẽt.

Iſte pauꝑ clamauit ⁊ dñs exaudiuit eum: ⁊ ex oĩbus tribulationibus eius ſaluauit eum.

Immittit angelus dñi in circuitu timẽtiū eū: ⁊ eripiet eos.

Guſtate ⁊ videte qm̃ ſuauis ẽ dñs: btũs vir q̃ ſperat in eo.

Timete dñm oẽs ſcĩ eius: qm̃ nõ eſt inopia timentibus euꝫ.

Diuites eguerũt ⁊ eſurierũt: ĩquirentes auteꝫ dominum/nõ minuentur omni bono.

Venite filii audite me timoꝛem domini docebo vos.

Quis eſt homo qui vult vitã: diligit dies videre bonos?

Pꝛohibe linguã tuã a malo: ⁊ labia tua ne loquãtur dolum.

Diuerte a malo ⁊ fac bonum: inquire pacẽ ⁊ perſequere eaꝫ.

Oculi domini ſuper iuſtos: et aures eius ad pꝛeces eoꝛum.

Vultus aũt domini ſuper facientes mala: vt perdat de terra memoꝛiam eoꝛum.

Clamauerunt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oĩbꝰ tribulationibus eoꝛum liberauit eos.

Iuxta eſt dominus his qui tribulato ſunt coꝛde: et humiles ſpiritu ſaluabit.

Multe tribulationes iuſtoꝝ: ⁊ de oĩbus his liberabit eos dñs.

Cuſtodit dñs oĩa oſſa eoꝛum: vnum ex his non conteretur.

Moꝛs peccatoꝝ peſſima: ⁊ qui oderunt iuſtum delinquent.

Redimet dominꝰ animas ſeruoꝛum ſuoꝛum: ⁊ nõ delinquẽt omnes qui ſperant in eo. Gloria patri. Ãn. Rectos decet collaudatio. Pſalmus .34.

Iudica dñe nocentes me: expugna impugnãtes me.

Appꝛehende arma ⁊ ſcutuꝫ: ⁊ exurge in adiutoꝛium mihi.

Effunde frameã ⁊ cõclude aduerſus eos q̃ perſequũtur me: dic aĩe mee ſalus tua ego ſum.

Cõfundantur et reuereãtur: querentes animam meam.

Auertant̃ retroꝛſum ⁊ ꝯfundant̃: cogitantes mihi mala.

Fiãt tanq̃ puluis an̄ faciẽ venti: ⁊ angelus dñi coartãs eos.

Fiat via illoꝛum tenebꝛe et lubꝛicum: et angelus domini perſequens eos.

Qm̃ gratis abſconderũt mihi interituꝫ laquei ſui: ſupuacu expꝛobꝛauerunt animã mea

Veniat illi laqueus quẽ ignorat: ⁊ captio quam abſcõdit apꝛehendat eum: et in laqueum cadat in ipſum.

Aia aũt mea exultabit ĩ dño: ⁊ delectabitur ſup̱ ſalutari ſuo.

Omnia oſſa mea dicẽt: domine quis ſimilis tui?

Eripiens inopẽ de manu foꝛtioꝛum eiꝰ: egenum ⁊ pauperẽ a diripientibus eum.

Surgentes teſtes iniqui: que ignoꝛabam interrogabãt me.

Retribuebant mihi mala pꝛo bonis: ſterilitateꝫ anime mee.

Ego autem cum mihi moleſti eſſent: induebar cilicio.

Humiliabam in ieiunio animam meam: et oꝛatio mea ĩ ſinu meo conuertetur.

Quaſi pꝛoximũ ⁊ quaſi fratrem noſtrũ ſic cõplacebã: quaſi lugẽs ⁊ cõtriſtatꝰ ſic hũiliabar.

Et aduerſum me letati ſunt ⁊ conuenerũt: congregata ſunt ſuper me flagella et ignoꝛaui.

Diſſipati ſunt nec compuncti tentauerunt me ſubſannauerũt me ſubſannatione: frẽduerunt ſuper me dentibus ſuis.

Domine quãdo reſpicies reſtitue aĩam meam a malignitate eoꝝ: a leonibꝰ vnicã meam.

Confitebor tibi in eccleſia magna: i pplo graui laudabo te.

Non ſupgaudeant mihi q aduerſantur mihi inique: q oderũt me gratis et annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur: et in iracundia terre loquentes dolos cogitabãt.

Et dilatauerunt ſuper me os ſuum: dixerunt euge euge viderunt oculi noſtri.

Uidiſti domine ne ſileas: domine ne diſcedas a me.

Exurge ⁊ intẽde iudicio meo: deus me⁹ ⁊ dñs me⁹ i cauſã meã.

Iudica me ſecundum iuſtitiã tuã domine deus meus: ⁊ nõ ſupergaudeant mihi.

Non dicant in coꝛdibus ſuis euge euge anime noſtre: nec dicant deuoꝛabimus eum.

Erubeſcant ⁊ reuereantur ſimul q gratulant̃ malis meis.

Induant̃ cõfuſiõe ⁊ reuerentia q maligna loquũt̃ ſup me.

Exultent et letentur qui volunt iuſtitiam meam: ⁊ dicant ſemper magnificetur domin⁹ qui volunt pacem ſerui eius.

Et lingua mea meditabitur iuſtitiam tuam: tota die laudem tuam. Pſalmus.35.

Dixit iniuſtus vt delinquat in ſemetipſo: non ẽ timoꝛ dei ante oculos eius.

Quoniam doloſe egit in conſpectu ei⁹: vt inueniatur iniq̃tas eius ad odium.

Uerba oꝛis ei⁹ iniq̃tas ⁊ dol⁹: noluit itelligere vt bñ ageret.

Iniquitatẽ meditat⁹ eſt i cubili ſuo: aſtitit oĩ vie nõ bone: malitiam autẽ non odiuit.

Dñe i celo miſericoꝛdia tua: et veritas tua vſq; ad nubes.

Iuſtitia tua ſicut montes dei: iudicia tua abyſſus multa.

Homines ⁊ iumẽta ſaluabis dñe: quẽadmodũ multiplicaſti miſericoꝛdiam tuam deus.

Filii autẽ hominũ: in tegmine alarum tuarum ſperabunt.

Inebꝛiabuntur ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ toꝛrente voluptatis tue potabis eos.

Qm apud te eſt fons vite: ⁊ in lumine tuo videbimus lumen.

Pꝛetẽde miſericoꝛdiã tuam ſcientibus te: et iuſtitiam tuam his qui recto ſunt coꝛde.

Non veniat mihi pes ſupbie: ⁊ man⁹ pctõꝛis nõ moueat me.

Ibi ceciderũt q opant̃ iniquitatem: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. Gloꝛia. An. Expugna impugnantes me. Ps.36.

Noli emulari in malignãtibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem.

Qm tanq̃ fenũ velociter areſcent: ⁊ quẽadmodũ olera herbarum cito decident.

Spera in domino ⁊ fac bonitatem: ⁊ inhabita terram ⁊ paſceris in diuitiis eius.

Delectare in domino: et dabit tibi petitiones coꝛdis tui.

Reuela domino viam tuam: et ſpera in eo et ipſe faciet.

Et educet quaſi lumẽ iuſtitiã

tuā: ⁊ iudiciū tuū tāq̄ meridiē

Subditus eſto dn̄o ⁊ oꝛa eum.

Noli emulari in eo q̄ pꝛoſperatur in via ſua: et in homine faciente iniuſtitias.

Deſine ab ira et derelinque furoꝛem: noli emulari vt maligneris.

Qm̄ qui malignātur exterminabuntur: ſuſtinētes autē dominū ipſi hereditabūt terram.

Et adhuc puſillum ⁊ non erit peccatoꝛ: et queres locum eiꝰ ⁊ non inuenies.

Manſueti autem hereditabūt terram: ⁊ delectabuntur ī multitudine pacis.

Obſeruabit peccatoꝛ iuſtum: ⁊ ſtridebit ſup̄ eū dentibꝰ ſuis.

Dominꝰ aūt irridebit eū: quoniā ꝓſpicit ꝙ veniet dies eius.

Gladiū euaginauerunt peccatoꝛes: intenderunt arcū ſuum.

Ut decipiāt pauperē ⁊ inopē vt trucident rectos coꝛde.

Gladius eoꝝ intret in coꝛda ipſoꝝ: ⁊ arcꝰ eoꝝ cōfringatur.

Melius eſt modicū iuſto: ſuper diuitias peccatoꝛum multas.

Qm̄ bꝛachia pctōꝝ cōterētur: confirmat autem iuſtos dn̄s.

Nouit dn̄s dies īmaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ in eternū erit.

Nō cōfundentur in tp̄e malo: ⁊ in diebus famis ſaturabuntur: qꝛ peccatoꝛes peribunt.

Inimici vō dn̄i moꝝ: vt honorificati fuerit ⁊ exaltati: deficiētes quēadmodū fumꝰ deficiēt.

Mutuabit pctōꝛ ⁊ non ſoluet:
iuſtus aūt miſeretur ⁊ tribu
Quia benedicentes ei he
tabunt terram: maledice
autem ei diſperibunt.
Apud dominum greſſus h
dirigentur: ⁊ viam eius vo
Cū ceciderit iuſtꝰ nō coll
qꝛ dn̄s ſupponit manū ſu
Iunioꝛ fui etenim ſenui
vidi iuſtum derelictum: ne
men eius querens panem.
Tota die miſeret᷑ et comm
⁊ ſemē illius in bn̄dictiōe e
Declina a malo ⁊ fac bo
et inhabita in ſeculum ſe
Quia dominus amat iu
et non derelinquet ſanct
os: in eternum conſeruab
Iniuſti punientur: et ſem
impioꝛum peribit.
Iuſti autē hereditabūt te
et inhabitabūt in ſeculum
culi ſuper eam.
Os iuſti meditabit᷑ ſapie
⁊ lingua eiꝰ loquetur iu
Lex dei eius in coꝛde ipſi
nō ſupplātabūtur greſſus ei.

Conſiderat peccatoꝛ iuſtum et querit moꝛtificare eum.

Dominus autem nō derelinquet eū in manibus eius: nec dānabit eū cū iudicabit᷑ illi.

Expecta dn̄m et cuſtodi viam eius et exaltabit te vt hereditate capias terram: cū perierint peccatoꝛes videbis.

Vidi impium ſuperexaltatū ⁊ eleuatū ſicut cedꝛos libani.

Et trāſiui ⁊ ecce nō erat: queſiui eū ⁊ nō eſt inuētus locꝰ eiꝰ.

Custodi inocētiā ⁊ vide eq̄tatē: q̄m sūt reliq̄e hoī pacifico.

Iniusti autē disꝑibūt: simul reliquie impiorum interibūt.

Salus aūt iustoꝝ a dn̄o: ⁊ ꝓtector eoꝝ est ī tꝑe tribulationis.

Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a peccatoribus ⁊ saluabit eos: quia sperauerunt in eo. Psalm⁹. xxxvij.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq̄ ī ira tua corripias me.

Qm̄ sagitte tue īfixe sūt mihi: ⁊ ꝯfirmasti suꝑ me manū tuā.

Nō est sanitas ī carne mea a facie ire tue/ nō est pax ossibus meis: a facie peccatoꝝ meorū.

Qm̄ iniq̄tates mee supgresse sunt caput meum: ⁊ sicut onus graue grauate sunt super me.

Putruerūt ⁊ corrupte sūt cicatrices mee: a facie isipiētie mee.

Miser factus sum ⁊ curuatus sum vsq̄ in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Qm̄ lūbi mei ipleti sūt illusionib⁹: ⁊ nō ē sātas ī carne mea.

Afflict⁹ sū ⁊ hūiliat⁹ sū nimis: rugiebā a gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meū ꝯturbatū est/ dereliq̄t me virt⁹ mea: ⁊ lumē ocl'orū meorū/ ⁊ ipsum nō est mecum.

Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt.

Et qui iuxta me erāt de longe steterunt: ⁊ vim faciebant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebāt mala mihi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanq̄ surdus non audiebam: ⁊ sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo nō audiens: ⁊ non habens in ore suo redargutiones.

Qm̄ in te dn̄e speraui: tu exaudies me domine deus meus.

Qr dixi nequādo supergaudeant michi inimici mei: ⁊ dum ꝯmouentur pedes mei super me magna locuti sunt.

Qm̄ ego ī flagella parat⁹ sū: ⁊ dolor me⁹ ī ꝯspectu meo sēꝑ.

Qm̄ iniquitatē meā annūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ peccato meo.

Inimici aūt mei viuūt ⁊ ꝯfirmati sunt super me: ⁊ multiplicati sunt qui oderūt me inique.

Qui retribuūt mala ꝓ bonis detrahebāt michi: quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me.

Intende in adiutoriū meum: dn̄e de⁹ salutis mee. Gl'ia. An. Reuela dn̄o viā tuā. ℣ Dn̄e in celo mia tua. ℟. Et v̄itas tua vsq̄ ad nubes. Lectōes ⁊ ℟. de eadē fer. Ante laudes. ℣. Fiat mia tua dn̄e suꝑ nos. ℟ Quēadmodū sperauimus ī te. Iste ℣. dr ante laud. in oībus fer. a Dn̄e ne in ira. vsq̄ ad xl. Et a Deus oim. vsq̄ ad aduē. dō. q̄n de fer. agr. In laudibus. ps. l.

Miſerere mei deus: ſcd̄m magnā miam tuam.

Et ſcd̄m multitudinē miſerationū tuaꝝ: dele iniq̄tatē meā.

Ampli⁹ laua me ab iniquitate mea: ⁊ a pctō meo mūda me.

Qm̄ iniq̄tatē meā ego cognoſco: ⁊ pctm̄ meū ꝯtra me ē ſemꝑ.

Tibi ſoli peccaui ⁊ malū corā te feci: vt iuſtificeris ĩ ſermonibus tuis: ⁊ vīcas cū iudicaris.

Ecce eñ ĩ iniq̄tatib⁹ ꝯceptus ſum: ⁊ in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatē dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſapientie tue manifeſtaſti michi.

Aſperges me domīe hyſopo ⁊ mundabor: lauabis me ⁊ ſuꝑ niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudiū et letitiā: et exultabunt oſſa humiliata.

Auerte faciē tuā a pctīs meis ⁊ omnes iniq̄tates meas dele.

Cor mūdū crea ĩ me de⁹: ⁊ ſpm̄ rectū innoua ĩ viſcerib⁹ meis.

Ne proiicias me a facie tua: ⁊ ſpm̄ ſctm̄ tuū ne auferas a me.

Redde mihi letitiā ſalutaris tui: ⁊ ſpū pricipali ꝯfirma me.

Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te conuertentur.

Libera me de ſanguinib⁹ de⁹ deus ſalutis mee: et exaltabit lingua mea iuſtitiam tuam

Dñe labia mea aperies: et os meū annunciabit laudem tuā.

Qm̄ ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſem: vtiq̄ holocauſtis nō delectaberis.

Sacrificiū deo ſpiritus ꝯtribulatus: cor contritum et humiliatum deus non deſpicies.

Benigne fac domine in bona voluntate tua ſion: vt edificentur muri hieruſalem.

Tūc acceptabis ſacrificiū iuſtitie oblationes ⁊ holocauſta: tūc iponent ſuꝑ altare tuū vitulos. Gl'ia. añ. Miſerere mei. p. h.

Verba mea aurib⁹ ꝑcipe dñe. vt ẜ. fol. ꝓmo. añ. Intellige clamorē meū dñe. añ. De⁹ de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. ps. Ipm̄.

Confitebor tibi domīe qm̄ irat⁹ es mihi: ꝯuerſus eſt furor tuus ⁊ ꝯſolatus es me.

Ecce deus ſaluator meus: fiducialiter agā ⁊ non timebo.

Qꝛ fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus eſt michi ĩ ſalutē.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus ſaluatoris: et dicetis in illa die confitemini dño ⁊ inuocate nomen eius.

Notas facite in populis adinuentiones eius: memētote qm̄ excelſum eſt nomen eius.

Cātate dño qm̄ magnifice fecit: āñūciate hec ĩ vniuerſa tra.

Exulta ⁊ lauda habitatio ſiō: qꝛ magn⁹ in medio tui ſanct⁹ iſrael. Gl'ia. añ. Conuerſus eſt furor tuus dñe et conſolat⁹ es me. añ. Laudate dominū de celis. ps. Ipm̄. Capitulū.

Vigilate et orate: ſtate in fide: viriliter agite ⁊ conforta I. c xvi.

mini: et oīa veſtra in charitate fiant. Hoc cōm dꝛ oībus fer. ad laud. a Dn̄e ne ī ira. vſqꝫ ad caput ieiunij ꝛ a Deꝰ oīz. vſqꝫ ad aduē. do. quādo de fer. agr. ¶ A Dn̄e ne ī ira. vſqꝫ ad xl. qn̄ de. ij. ſe. agr. dꝛ ad laud. ſequē. Hyꝰ.

Splendoꝛ pr̄ne glꝛie / de luce lucē pferēs: lux lucis ꝛ fōs luminis / dies diē illuminās.

Ueruſqꝫ ſol illabere / micās nitoꝛe perpeti: iubarqꝫ ſācti ſpiritus / infunde noſtris ſenſibꝰ.

Uotis vocemꝰ te patrē / pꝛez perennis glꝛie: patrem potētis gratie / culpā releget lubꝛicam.

Infoꝛmet actꝰ ſtrēnuos / dētē retundat inuidi: caſus ſecūdet aſperos / donet gerendi gratiā.

Mentem gubernet ꝛ regat / caſto fideli coꝛpoꝛe: fides caloꝛe ferueat / fraudꝭ venena neſciat.

Chriſtuſqꝫ nobis ſit cibus / potuſqꝫ nō ſit fides: leti bibamus ſobꝛiā ebꝛietatem ſpiritus.

Letus dies hic trāſeat / pudoꝛ ſit vt diluculū: fides velut meridies / crepuſculū mēs neſciat.

Auroꝛa curſus puehat / auroꝛa totꝰ pꝛodeat: in patre totꝰ filiꝰ / ꝛ totus in verbo pater.

Deo patri ſit gloꝛia / eiuſqꝫ ſoli filio: cū ſpiritu paraclito / et nunc ꝛ in perpetuū. Amen. vꝰ. In matutinis dn̄e meditaboꝛ in te. ℟ Qꝛ fuiſti adiutoꝛ meꝰ. Per eſtatē dꝛ hyꝰ. Ecce iā noctis. vꝰ In matutinis dn̄e. Iſte v. dꝛ o. ius fer. ad laud. a Dn̄e ne in ira. vſqꝫ ad xl. et a Deus oīm. vſqꝫ ad aduē. do. qn̄ de fer. agr. a Bn̄dictꝰ deꝰ iſrl. cā. Iꝑz. Dein̄ dicant pces fer. hoc mō.

Kyrie el. iij. Xp̄e eleiſō. iij. Kyrie el. iij. Pat nr̄. Et ne nos inducas. Sꝫ libe. Ego dixi dn̄e miſerere mei. Sana animā meam qꝛ peccaui tibi. Conuertere dn̄e vſquequo. Et depꝛecabilis eſto ſuper ſeruos tuos. Fiat mīa tua dn̄e ſuper nos. Quēadmodū ſperauimꝰ ī te. Sacerdotes tui induantur iuſtitiā. Et ſancti tui exultent. Dn̄e ſaluū fac regem Et exaudi nos in die qua inuocauerimꝰ te. Saluos fac ſeruos tuos et ancillas tuas. Deus meus ſperantes in te. Saluū fac populū tuū dn̄e: ꝛ benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vſqꝫ in eternū. Dn̄e fiat pax in virtute tua. Et abundātia in turribus tuis. Oꝛemus pꝛo fidelibꝰ defunctis. Requiē eternā dona eis dn̄e: ꝛ lux perpetua luceat eis. Exaudi domie vocem meā qua clamaui ad te. Miſerere mei et exaudi me.

Miſerere mei deus. totus pſ dicat ſine nota cū Glꝛia pꝛi. ꝛ Sicut erat. Finito pō. ſolus ſacerdos erigat ſe: et ad gradū choꝛi accedat ſa. ad matu. ꝛ ad veſpe. tunc dicendo hos vſus. Exurge domine adiuua nos. Et libera nos pꝑter nomē tuū. Domine deus virtutum conuerte nos. Et oſtende faciem tuam et ſalui erimus.

Dn̄e exaudi. Et clamoꝛ me⁹. Dn̄s vobiſcū̄. Et cū̄. Oꝛem⁹. In aduētu dn̄i qn̄ de fer. agit. dr̄ mēo. ad matu. An. Spiritusſanct⁹ ī te deſcendet maria: ne timeas habēs in vtero filiū̄ dei alla. ỽ⁹ Egredietur virga de radice ieſſe. ℟. Et flos de radice eius aſcendet. Oꝛatio.

Deus q̄ de btē marie vgīnis vtero verbū̄ tuū̄ angelo nūciāte carnē ſuſcipere voluiſti: p̄ſta ſupplicib⁹ tuis vt q̄ vere eā̄ dei genitricē credim⁹: ei⁹ apud te interceſſiōib⁹ adiuuemur. Per eūd xp̄m. Mēo. de oīb⁹ ſcīs. an. Ecce dn̄s veniet ⁊ oēs ſcī ei⁹ cū̄ eo: ⁊ erit ī die illa lux magna. alla. ỽ Ecce apparebit dn̄s ſup nubē cādidā. ℟. Et cum eo ſctoꝛū̄ milia. Oꝛo.

Conſciētias nr̄as q̄s dn̄e viſitādo purifica: vt veniens ieſus xp̄s fili⁹ tuus dn̄s nr̄ cū̄ oībus ſctis: paratā ſibi ī nobis inueniat mā̄ſionē. Qui te. vi. ⁊ regn̄. ⁊c. Ad veſ. ⁊c. Ab oct. ſcī ſtephani vſq₃ ad purifica. quotidie fiat mēo. de ſctā maria: de quocūq₃ fiat ſeruī. tā̄ ad veſ. q̄ ad matu. niſi ī vig. epi. ⁊ ī die eiuſdē. In feſ. ix. lc. ⁊ infra oct. ⁊ in oct. qn̄ choꝛ⁹ regit. Et in dn̄icis ad vtraſq₃ veſ. cū̄ hac an. Quādo natus es ineffabilr̄ ex virgine tūc implete ſūt ſcripture ſicut pluuia ī vell⁹ deſcēdiſti: vt ſaluū̄ faceres gen⁹ humanū̄: te laudam⁹ deus nr̄. Et ad matu. cū̄ hac a. Ecce maria genuit nobis ſaluatoꝛem: quē ioānes vidēs exclamauit dicēs ecce agn⁹ dei/ ecce q̄ tollit pctā̄ mūdi. alla. In fer. vero ⁊ ī feſ. iij. lc. ſine regi. cho. ad veſp. dr̄ hec an. Rubū quē viderat moyſes incōbuſtū̄/ ꝯſeruatā agnouimus tuā̄ laudabilē vginitatē: dei genitrix intercede p̄ nobis. Et ad matu. cū̄ hac a. Germinauit radix ieſſe/ oꝛta eſt ſtella ex iacob: virgo peperit ſaluatoꝛē: te laudam⁹ de⁹ noſter. Et ad matu. dr̄ ſp ỽ. Poſt partū ỽgo ī uiolata p̄manſiſti. Et ad veſ. dr̄ ỽ. Specioſ⁹ foꝛma p̄ filijs hoīz. ℟. Diffuſa ē grā ī labijs tuis. Nō dicit vlterius. Oꝛo.

Deus q̄ ſalutis eterne btē marie vginitate fecunda humano generi p̄mia p̄ſtitiſti: tribue q̄s vt ipſam p̄ nobis intercedere ſentiam⁹: p̄ quā̄ meruim⁹ auctoꝛē vite ſuſcipere dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū. Deinde fiat mēo. de oīb⁹ ſctis in fer. ⁊ in feſ. ſine regi. cho. ad veſ. ⁊ ad matu. Poſt purifi. vſq₃ ad aduē. dr̄ hec an. Btā mr̄ et innupta vgo glorioſa regina mūdi: intercede p̄ nobis ad dn̄m. ỽ. Poſt partū. Oꝛo. Famulo₃. vel oꝛo. Omnipotens ſempiterne de⁹. vt poſteri⁹ p₃. Nō tn̄ oꝛo Concede q̄s miſericoꝛs de⁹. Ad mēo. de ſ. ma. vſq₃ ad p̄ceſ. tn̄. Mēo. de oīb⁹ ſctis. Ad matu. a. Exultabūt. ỽ. Mirabilis. oꝛo. Infirmitatē. vel oꝛo. Omī ſctoꝝ. vel oꝛo. Aūde dn̄e. vel oꝛo. Tribue. Poſt purifies. ad mēo. de sctā ma. dicāt̄ hec sicut post historiā Deꝰ oīm. Et etiā de oībus sctis ad ves. ⁊ ad mēo. de pasc. tpe. ¶ Fer. ij. post oct. trinita. ⁊ ab hinc vsq ad aduētū dñi: tā i fer. ꝙ i fes. iij. l. sine regi. cho. ⁊ i oct. ⁊ infra qn cho. nō regit̄ dicāt̄ he tres mēo. scȝ de cruce: de sctā ma. et de oībꝰ sctis. Cū vo i fes. iij. lc. aliqd fes. scōꝝ ꝯtige. tūc i pmis fiat mēo de sctō: ⁊ postea mēo. sup̄ad ctē. Per oct. vo reliq̄arū / siue sīt de sctis / siue de fer. sꝫ fiat in pmis mēo. de cruce. Ad mat. ā. Nos aūt gl'iari oportet i cruce dñi nr̄i iesu xp̄i. ℣. Oīs tra adoret te deꝰ ⁊ psallat tibi. ℟. Psalmū dicat noī tuo. Orō.

DEꝰ q sctā ꝫ crucē tuā ascēdisti ⁊ mūdi tenebꝛas illuminasti / tu coꝛda ⁊ coꝛpa nr̄a illuiare dignare saluatoꝛ mūdi. Qui vi. ⁊ reg. cū deo. vel orō.

PErpetua q̄s dñe pace custodi: quos per lignū sctē crucis redimere dignatus es saluatoꝛ mūdi. Qui vi. ⁊ reg. cū deo. Memo. de sctā mar. ad matu. ān. Btā mr̄ et innupta. vt ꝑrie ā. ℣. Post partū. Orō.

ADesto nobis dñe deꝰ noster: vt q̄s sctē crucis letari facis honoꝛe / eiꝰ q̄ꝫ ppetuis defēde subsidijs. p xp̄ꝫ. vel orō.

FAmuloꝝ tuoꝝ q̄s dñe delictis ignosce: vt qui tibi placere de actibꝰ nr̄is nō valemus: genitricis filij tui dñi nr̄i intercessiōe saluemur. p eūd. vl' orō.

OMnipotēs sempiterne deꝰ nos famulos tuos dextra tue potētie a cūctis ꝓtege periculis: ⁊ gloriosa btē marie semp vgis intercessiōe: fac nos p̄senti gaudere ꝓsperitate ⁊ futura. p xp̄ꝫ. Nō dr̄ orō Cōcede q̄s miseri. ad mēo. de sctā ma. per totū annū: sed ad ꝓces. ⁊ ad ꝯplet. de ea tm̄. Mēo. de oībꝰ sctis ad matu. ān. Exultabūt sctī in gloria / letabunt̄ in cubilibꝰ suis. ℣. Mirabilis deus i sctis suis. ℟. Et gloriosus i maiestate sua. orō.

INfirmitatē nr̄am q̄s dñe ꝓpitiꝰ respice: ⁊ mala oīa q̄ iuste meremur: oīm sctōꝝ tuorū intercessiōe auerte. p. x. vl' orō.

OMniū sctōꝝ tuoꝝ q̄s dñe intercessiōe placatus ⁊ veniā delictoꝝ nobis tribue: ⁊ remedia sempiterna ꝯcede. p. vl' orō.

VIde domine infirmitates nostras: ⁊ intercedētibus oībꝰ sctis tuis: celeri nobis pietate succurre. p. vel orō.

TRibue q̄s dñe oēs sctōs tuos iugiter oꝛare ꝓ nobis: ⁊ eos semp clemēter audire digneris. Per. Mēo. de cruce ad vesp. ān. Salua nos xp̄e saluatoꝛ p virtutē sctē crucis / q saluasti petrū i mari miserere nobis. ℣. Oīs terra. vel ā. Per signū crucis de inimicis nr̄is libera nos deꝰ nr̄. vel ā. Adoramus te xp̄e ⁊ bñdicimꝰ tibi: q2 ꝑ crucē tuā redemisti mūdū. ℣. Oīs terra. orō vt s. ad matut. Mēo. de sctā ma. ad ves. ā. Sctā maria virgo intercede ꝑ toto mundo q̄ genuisti regē orbis. ꝟ⁹. Sancta dei genitrix virgo semper maria vel añ. Sctā dei genitrix virgo semꝑ maria: intercede ꝑ nobis ad dñm deum nostrū. ꝟ. Post partū. vel ā. In ꝑle mat in ꝑtu ꝟgo: gaude ⁊ letare pia mr̄ dñi. ꝟ. Sctā dei ge. orō vt s. ad mat. vi. ēo. de oib⁹ sctis ad ves. añ. Scti dei oēs q̄ celestis glorie supnoꝝ ciuiū: intercedite ꝑ nobis. ꝟ. Letamini. vel Exultēt vel añ. Oēs electi dei nr̄i mēoramini ante deū: vt vr̄is pcib⁹ adiuti mereamur vobis adiūgi. ꝟ. Letami vel Exultēt vel añ. Sctoꝝ pcib⁹ cūctoꝝ redde salutē corporis ac aie ꝑpe tuis famulis. ꝟ. Letami. vel ā. O q̄ gl'iosum ē regnū i quo cū xp̄o gaudēt oēs scti amicti stolis albis: sequūt agnū quocūqꝫ ierit. ꝟ. Letami. Illi duo ꝟ. ad mēo. de oib⁹ sctis nō variātur nisi cū ꝟ. Letami. ad. i. ves. dr̄: tūc ad mēo. d oib⁹ sctis dicet ꝟ. Exultēt. Silr ad matu: qn̄ ꝟ. Mirabilis de⁹. dr̄ i lau. tūc ad mēo. de oib⁹ s. dicet ꝟ. Iustoꝝ alegō ꝑ totū ānū obseruet nisi in aduē. ⁊ in tꝑe pasc. orō vt s. ad matu. ¶ Fer. iii. ad matut. Inuit. Iubilem⁹ deo salutari nr̄o. ps. Venite. ꝫ Dñe ne in ira. l. ꝟ ad xl. qn̄ de. iii. fer. agit̄ dr̄ ad matu. sequens hy⁹.

Consors paterni luminis/
lux ipse lucis ⁊ dies: noctē canēdo rūpim⁹/ assiste postulātib⁹.
Aufer tenebras mētiū/ fuga cateruas demonū: expelle somnolētiā/ ne pigritātes obruat.
Sic christe nobis omnib⁹/ indulgeas credētibus: vt prosit exorātibus/ quod precinentes psallim⁹. Presta pr̄ piissime. Per estatē h⁹. Nocte surgē. ꝝ

Dixi custodiā vias meas: vt nō delinquā i lingua mea. Posui ori meo custodiā: cum consisteret pctōr aduersum me.

Obmutui ⁊ hūiliat⁹ sū ⁊ silui a bonis: ⁊ dolor me⁹ renouat⁹ ē.

Concaluit cor meū intra me: ⁊ in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: notū fac mihi dñe finē meum.

Et numerum dierum meoꝝ quis est: vt sciā quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: ⁊ substantia mea tāq̄ nichilum ante te.

Verūtamē vniuersa vanitas: omnis homo viuens.

Verūtā in imagine ptrāsit homo: sed ⁊ frustra cōturbatur.

Thesaurizat: ⁊ ignorat cui cōgregabit ea.

Et nūc que est expectatio mea: nonne dominus: et substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui ⁊ nō aperui os meū

quoniā tu feciſti: amoue a me plagas meas.

A foꝛtitudine man⁹ tue ego defeci ĩ increpationib⁹: ꝓpter iniquitatē coꝛripuiſti hominē.

Et tabeſcere feciſti ſicut araneā animā eius: verūtamē vane conturbatur omnis homo.

Exaudi oꝛationem meā dn̄e ⁊ depꝛecationem meam: aurib⁹ percipe lachꝛymas meas.

Ne ſileas quoniā aduena ego ſum apud te: ⁊ peregrin⁹ ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi vt refrigerer pͥuſq̄ abeā: ⁊ āpli⁹ nō ero. ps.39.

Expectās expectaui dn̄m: ⁊ intendit mihi.

Et exaudiuit pꝛeces meas: et eduxit me de lacu miſerie/ ⁊ de luto fecis.

Et ſtatuit ſupꝛa petrā pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos.

Et immiſit in os meū canticū nouum: carmen deo noſtro.

Videbunt multi ⁊ timebunt: ⁊ ſperabunt in domino.

Beatus vir cui⁹ eſt nomen domini ſpes eius: ⁊ non reſpexit ĩ vanitates ⁊ inſanias falſas.

Multa feciſti tu dn̄e deus me⁹ mirabilia tua: ⁊ cogitationib⁹ tuis nō eſt qui ſimilis ſit tibi.

Annūciaui ⁊ locut⁹ ſum: multiplicati ſunt ſuper numerum.

Sacrificiū ⁊ oblationē noluiſti: aures autē perfeciſti michi.

Holocauſtū ⁊ ꝓ peccato nō poſtulaſti: tunc dixi ecce venio.

In capite libꝛi ſcriptum ē de me vt facerē volūtatē tuā de⁹ meus volui: ⁊ legem tuā in medio coꝛdis mei.

Annunciaui iuſtitiā tuam in eccleſia magna: ecce labia mea non pꝛohibebo dn̄e tu ſciſti.

Iuſtitiam tuam nō abſcondi in coꝛde meo: veritatem tuam ⁊ ſalutare tuum dixi.

Non abſcondi mīam tuā ⁊ veritatem tuā: a conſilio multo.

Tu aūt dn̄e ne lōge facias miſeratiōes tuas a me: mīa tua ⁊ veritas tua ſemꝑ ſuſceperūt me.

Qm̄ circundederunt me mala quoꝛum non eſt numerus/ cōpꝛehenderunt me iniquitates mee: ⁊ non potui vt viderem.

Multiplicate ſūt ſuꝑ capillos capitꝭ mei: ⁊ coꝛ meū dereliquit me.

Complaceat tibi domine vt eruas me: domine ad adiuuandum me reſpice.

Confundātur et reuereantur ſimul qui querūt animā meā: vt auferant eam.

Cōuertātur retroꝛſum et reuereātur: q̄ volunt michi mala.

Ferāt cōfeſtim ꝯfuſionē ſuā: qui dicunt michi euge euge.

Exultent et letentur ſuper te omnes querentes te: et dicant ſemper magnificetur domin⁹ qui diligunt ſalutare tuum.

Ego autē mēdicus ſum ⁊ pauper: dominus ſollicit⁹ eſt mei.

Adiutoꝛ me⁹ ⁊ ꝓtectoꝛ meus tu es: de⁹ me⁹ ne tardaueris.

Gloꝛia patri. An. Ut non delinquā in lingua mea. ps.40.

Beatus qui intelligit ſup egenũ ⁊ pauꝑem: in die mala liberabit eum dominus.

Dñs conſeruet eũ et viuificet eum ⁊ beatũ faciat euꝫ ĩ terra: ⁊ non tradat eum in animam inimicorum eius.

Dñs opem ferat illi ſup lectũ doloris eius: vniuerſum ſtratũ eius verſaſti ĩ infirmitate eiꝰ.

Ego dixi dñe miſerere mei: ſana animã meã qꝛ peccaui tibi.

Inimici mei dixerũt mala michi: quãdo morietur et peribit nomen eius?

Et ſi ingrediebaẜ vt videret vana loquebatur: cor eius congregauit iniquitatem ſibi.

Egrediebatur foras: ⁊ loquebatur in id ipſum.

Aduerſuꝫ me ſuſurrabãt omnes inimici mei: aduerſum me cogitabant mala michi.

Verbum iniquũ ꝯſtituerunt aduerſum me: nunquid qui dormit non adiiciet vt reſurgat?

Etenim homo pacis mee ĩ quo ſperaui: qui edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplantationem.

Tu autẽ dñe miſerere mei: et reſuſcita me/ ⁊ retribuam eis.

In hoc cognoui quoniã voluiſti me: quoniam non gaudebit inimicus meus ſuper me.

Me autem ꝓpter innocentiã ſuſcepiſti: ⁊ confirmaſti me in conſpectu tuo in eternum.

Benedictus dñs deus iſrael: a ſeculo ⁊ in ſcłm fiat fiat. ps. 41.

Quemadmodũ deſidera ceruꝰ ad fontes aquar ita deſiderat aĩa mea ad te de.

Sitiuit anima mea ad deũ fontem viuũ: quãdo veniã ⁊ apparebo ante faciem dei?

Fuerũt michi lachryme me panes die ac nocte: dũ dicitu michi quotidie vbi eſt deꝰ tuu

Hec recordatus ſum ⁊ effudi in me animã meã: quoniã trãſib in locum tabernaculi admirabilis: vſqꝫ ad domum dei.

In voce exultationis ⁊ cõfeſſionis: ſonus epulãtis.

Quare triſtis es anima me ⁊ quare conturbas me?

Spera ĩ deo qñ adhuc ꝯfitebor illi: ſalutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ.

Ad meipſum anima mea conturbata ẽ: ꝓpterea memor e tui de terra iordanis et hermonĩ a monte modico.

Abyſſus abyſſum inuocat: in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelſa tua et fluctus tui: ſuper me tranſierunt.

In die mãdauit dñs miaꝫ ſuã ⁊ nocte cãticum eius.

Apud me oratio deo vite mee: dicã deo/ ſuſceptor meus es.

Quare oblitus es mei ⁊ quare contriſtatus incedo: dum affligit me inimicus?

Dum cõfringuntur oſſa mea exprobrauerũt michi: qui tribulãt me inimici mei.

Dum dicunt michi per ſingulos dies: vbi eſt deus tuus?

Quare triſtis es anima mea/

it quare conturbas me?

Spera in deo qm̄ adhuc confiteboꝛ illi: ſalutare vultus mei et deus meus. Gloꝛia. an. Sana domine animam meã quia peccaui tibi. Iſte ps non dicit in noct. ps. 42. Iudica me deus et diſcerne cauſam. ps. 43.

Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerunt nobis.

Opus quod operatꝰ es in diebus eoꝝ: ⁊ in diebꝰ antiquis.

Manus tua gentes diſperdidit et plantaſti eos: afflixiſti populos et expuliſti eos.

Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terram: ⁊ bꝛachium eorum non ſaluauit eos.

Sed dextera tua ⁊ bꝛachiuꝫ tuum et illuminatio vultus tui: quoniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meꝰ et deꝰ meꝰ: qui mandas ſalutes iacob.

In te inimicos noſtros ventilabimꝰ coꝛnu: ⁊ ĩ noĩe tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.

Non eñ in arcu meo ſperabo: ⁊ gladiꝰ meus nõ ſaluabit me.

Saluaſti eñ nos de affligentibꝰ nos: ⁊ odiẽtes nos ꝯfudiſti.

In deo laudabimur tota die: ⁊ ĩ noĩe tuo ꝯfitebimur ĩ ſcl'm.

Nunc autem repuliſti ⁊ confudiſti nos: ⁊ non egredieris deꝰ in virtutibus noſtris.

Auertiſti nos retroꝛſum poſt inimicos noſtros: ⁊ qui oderũt nos diripiebant ſibi.

Dediſti nos tanq̃ oues eſcaꝝ: ⁊ in gentibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti populum tuum ſine pꝛecio: et non fuit multitudo in commutationibus eoꝝ.

Poſuiſti nos oppꝛobꝛiũ vicinis nr̃is: ſubſannationẽ ⁊ deriſuꝫ his q̃ in circuitu nr̃o ſunt.

Poſuiſti nos in ſimilitudinẽ gentibus: commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea cõtra me eſt: ⁊ cõfuſio faciei mee cooperuit me.

A voce expꝛobꝛãtꝭ ⁊ obloquẽtis: a facie inimici et pſequẽtꝭ.

Hec oĩa venerunt ſuper nos nec obliti ſumus: ⁊ inique non egimus in teſtamẽto tuo.

Et non receſſit retro coꝛ noſtrum: et declinaſti ſemitas noſtras a via tua.

Quoniaꝫ humiliaſti nos in loco afflictiõis: ⁊ cooperuit nos vmbꝛa moꝛtis.

Si obliti ſumus nomẽ dei noſtri: ⁊ ſi expandimus manꝰ noſtras ad deum alienum.

Nonne deꝰ requiret iſta? ipſe enim nouit abſcõdita coꝛdis.

Quoniam pꝛopter te moꝛtificamur tota die: eſtimati ſumꝰ ſicut oues occiſionis.

Exurge quare obdoꝛmis dñe? exurge ⁊ ne repellas in finem.

Quare faciem tuam auertis: obliuiſceris inopie noſtre ⁊ tribulationis noſtre?

Quoniam humiliata eſt ĩ puluere anima noſtra: conglutinatus eſt in terra venter noſter.

Exurge domine adiuua nos: et redime nos pꝛopter nomen tuum. Pſalmus. 44.

Eructauit coꝛ meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus ſcribe: velociter ſcribentis.

Specioſus foꝛma p̄ filijs hoim̄: diffuſa ē gr̄a ĩ labijs tuis: pꝛopterea bñdixit te deꝰ in eternū.

Accingere gladio tuo ſup̄ femur tuum: potentiſſime.

Specie tua ⁊ pulchꝛitudīe tua intēde p̄ſpere p̄cede ⁊ regna.

Propter veritatem ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſtitiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: pp̄li ſub te cadēt: in coꝛda inimicoꝝ reg̃.

Sedes tua deus in ſcl̄m ſeculi: virga directōis ṽga regni tui.

Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti iniq̄tatē: p̄pterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ oleo letitie p̄ ꝯſoꝛtibꝰ tuis.

Myrrha ⁊ gutta ⁊ caſia a veſtimētis tuis a domibꝰ eburneis: ex quibus delectauerūt te filie regum in honoꝛe tuo.

Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato: circundata varietate.

Audi filia ⁊ vide et ĩclina aurem tuā/⁊ obliuiſcere populuꝫ tuum: ⁊ domum patris tui.

Et concupiſcet rex decoꝛē tuum: quoniam ipſe eſt dominꝰ deus tuus ⁊ adoꝛabūt eum.

Et filie tyꝛi in muneribꝰ: vultum tuum depꝛecabuntur omnes diuites plebis.

Omnis gloꝛia eius filie regis abintus in fimbꝛijs aureis: circūamicta varietatibus.

Adducent regi virgines pꝰ eā: pꝛime eius afferent tibi.

Afferent ĩ letitia ⁊ exultatione: adducent in templū regis.

Pꝛo patribus tuis nati ſunt tibi filij: conſtitues eos pꝛincipes ſuper omnem terram.

Memoꝛes erunt nōis tui dñe: in oĩ generatione ⁊ gñationē.

Pꝛopterea populi confite tur tibi in eternum: ⁊ in ſcl ſeculi. Gloꝛia. an̄. Eructauit coꝛ meū ṽbum bonum. Pſ. 45.

Deus noſter refugiū ⁊ virtus: adiutoꝛ ĩ tribulationibus q̄ inuenerūt nos nimis.

Pꝛopterea non timebimꝰ dū turbabitur terra: ⁊ transferētur montes in coꝛ maris.

Sonuerunt ⁊ turbate ſunt aq̄ eoꝛum: conturbati ſunt montes in foꝛtitudine eius.

Fluminis īpetꝰ letificat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus.

Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam deꝰ mane diluculo.

Conturbate ſunt gentes ⁊ inclinata ſunt regna: dedit vocē ſuam mota eſt terra.

Dominus virtutū nobiſcum: ſuſceptoꝛ noſter deus iacob.

Venite ⁊ videte opera dñi: q̄ poſuit pꝛodigia ſuper terraꝫ.

Auferēs bella vſq̄ ad finem

terre: arcũ cõteret ⁊ confringet arma ⁊ ſcuta comburet igni.

Uacate ⁊ videte quoniaꝫ ego ſum deus: exaltaboꝛ in gentibus ⁊ exaltaboꝛ in terra.

Dñs virtutũ nobiſcum: ſuſceptoꝛ noſter deus iacob. Ps. 46.

OMñes gẽtes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.

Quõiam dñs excelſus terribilis: rex magnꝰ ſuper omnẽ terrã.

Subiecit populos nobis: ⁊ gẽtes ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hereditatẽ ſuã: ſpeciem iacob quẽ dilexit.

Aſcendit deus in iubilo: ⁊ dominus in voce tube.

Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite regi noſtro pſallite.

Quoniam rex omnis terre deus: pſallite ſapienter.

Regnabit deus ſuper gẽtes: deꝰ ſedet ſup̲ ſedẽ ſanctã ſuam.

Pꝛincipes populoꝝ congregati ſũt cũ deo abꝛahaꝫ: qm̃ dĩj foꝛtes terre vehementer eleuati ſunt. Gloꝛia. An. Adiutoꝛ in tribulationibus. Ps. 47.

MAgnꝰ dominus ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſcõ eius.

Fundatur exultatiõe vniuerſe terre: mõs ſion latera aquilonis ciuitas regis magni.

Deus in domibus eius cognoſcetur: cum ſuſcipiet eam.

Qm̃ ecce reges terre congregati ſunt: conuenerũt in vnũ.

Ipſi vidẽtes ſic admirati ſũt cõturbati ſunt/ commoti ſunt: tremoꝛ appꝛehendit eos.

Ibi doloꝛes vt parturientis: in ſpiritu vehementi conteres naues tharſis.

Sicut audiuimus ſic vidimus ĩ ciuitate dñi v̾tutũ/ ĩ ciuitate dei nr̃i: deꝰ fũdauit eã ĩ eternũ.

Suſcepimꝰ deꝰ miſericoꝛdiaꝫ tuã: in medio templi tui.

Secũdũ nomen tuum deus/ ſic et laus tua in fines terre: iuſticia plena eſt dextera tua.

Letet̃ mõs ſiõ ⁊ exultẽt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe.

Circũdate ſion ⁊ cõplectimini eam: narrate in turribus eiꝰ.

Ponite coꝛda veſtra in virtute eiꝰ: ⁊ diſtribuite domos eiꝰ: vt enarretis in ꝓgenie altera.

Quoniam hic eſt deus deꝰ noſter in eternum et in ſeculũ ſeculi: ipſe reget nos ĩ ſecl'a. P. 48.

AUdite hec omnes gẽtes: auribus percipite omnes qui habitatis oꝛbem.

Quiq̃ terrigene et filij hominũ: ſimul in vnũ diues ⁊ paup̲.

Os meũ loq̃tur ſapiẽtiã: ⁊ meditatio coꝛdis mei pꝛudẽtiã.

Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in pſalterio ꝓpoſitionem meam.

Cur timebo in die mala: iniq̃tas calcanei mei circũdabit me.

Qui confidunt in virtute ſua: et in multitudine diuitiarum ſuarum gloꝛiantur.

Frat̃ nõ redimit redimet hõ: ⁊ nõ dabit deo placationẽ ſuã.

Et preciū redēptionis anime ſue: ⁊ laborabit ī eternum et viuet adhuc in finem.

Non videbit interitum cū viderit ſapientes morientes: ſimul inſipiēs ⁊ ſtultꝰ peribūt.

Et relinquent alienis diuitias ſuas: ⁊ ſepulchra eorum domus illorum in eternum.

Tabernacula eoruꝫ in progenie ⁊ progenie: vocauerunt nomina ſua in terris ſuis.

Et homo cū in honore eēt nō intellexit: cōparatꝰ eſt iumētis iſipiētibꝰ: ⁊ ſilis factꝰ eſt illis.

Hec via illoꝝ ſcādalū ipſis: ⁊ poſtea in ore ſuo cōplacebunt.

Sicut oues in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.

Et dñabunt eoꝝ iuſti in matutino: ⁊ auxilium eorum veteraſcet in inferno a gloria eoruꝫ.

Veruntñ deꝰ redimet aīaꝫ meā de manu īferi: cū acceperit me.

Ne timueris cū diues factus fuerit homo: et cuꝫ multiplicata fuerit gloria domus eius.

Qm̄ cū interierit nō ſumet oīa: neqꝫ deſcendet cū eo glīa eius.

Quia anima eius in vita ipſius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibit vſqꝫ in progenies patrum ſuorum: ⁊ vſqꝫ in eternum non videbit lumen.

Homo cum in honore eſſet nō intellexit: cōparatus eſt iumētis inſipientibus ⁊ ſilis factꝰ eſt illis. Gloria. A. Auribꝰ percipite q̄ habitatis orbē. ps. 49.

DEus deorū dominus locutꝰ ē: ⁊ vocauit terram.

A ſolis ortu vſqꝫ ad occaſuꝫ: ex ſion ſpecies decoris eius.

Deus manifeſte veniet: deus noſter ⁊ non ſilebit.

Ignis ī cōſpectu eiꝰ exardeſcet: ⁊ ī circuitu eiꝰ tēpeſtas valida.

Aduocauit celū deſurſū: ⁊ terrā diſcernere populum ſuum.

Congregate illi ſctōs eiꝰ: q̄ ordināt teſtm̄ eiꝰ ſup ſacrificia.

Et annūciabunt celi iuſtitiaꝫ eius: quoniam deus iudex eſt.

Audi pp̄ls meꝰ ⁊ loquar iſrl̄: ⁊ teſtificabor tibi deꝰ tuꝰ ego ſū.

Non in ſacrificiis tuis arguam te: holocauſta autē tua ī cōſpectu meo ſunt ſemper.

Nō accipiā de domo tua vitulos: neqꝫ d̄ gregibꝰ tuis hircos.

Qm̄ mee ſunt oēs fere ſiluarū: iumēta ī mōtibꝰ ⁊ boues.

Cognoui oīa volatilia celi: et pulchritudo agri mecum eſt.

Si eſuriero nō dicā tibi: meus ē eī orbis terre ⁊ plenitudo eiꝰ.

Nunquid manducabo carnes taurorum: aut ſanguinē hircoꝝ potabo?

Immola deo ſacrificium laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua.

Et inuoca me ī die tribulationis: eruā te ⁊ honorificabis me.

Pctōri aūt dixit deꝰ quare tu enarras iuſtitias meas: ⁊ aſſumis teſtamentū meū p os tuū.

Tu vō odiſti diſciplinā: ⁊ proieciſti ſermones meos retrorſuꝫ.

Si videbas furē currebas cum

eo: et cum adulteris poꝛtionē tuam ponebas.

Os tuum abundauit malitia: ⁊ lingua tua ꝯcinnabat dolos.

Sedens aduerſus fratrem tuum loquebaris: ⁊ aduerſus filium matris tue ponebas ſcādalum: hec feciſti ⁊ tacui.

Exiſtimaſti inique ꝙ ero tui ſimilis: arguam te ⁊ ſtatuam ꝯtra faciem tuam.

Intelligite hec qui obliuiſcimini deum: nequando rapiat/ ⁊ non ſit qui eripiat.

Sacrificium laudis honoꝛificabit me: ⁊ illic iter quo oſtēdā illi ſalutare dei. No. i. dꝫ ad noctur. iſte ps. 50. Miſerere mei deus ſecundum magnā. ps. 51.

Quid gloꝛiaris in malitia: qui potens es in iniquitate?

Tota die iniuſtitiam cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum.

Dilexiſti malitiam ſuper benignitatem: iniquitatem magis ꝙ loqui equitatem.

Dilexiſti omnia verba pꝛecipitationis: lingua doloſa.

Propterea deus deſtruet te i finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: ⁊ radicem tuam de terra viuentium.

Videbūt iuſti ⁊ timebūt ⁊ ſuper eū ridebūt ⁊ dicēt: ecce homo q̄ nō poſuit deū adiutoꝛē ſuum.

Sed ſperauit i multitudīe diuitiaꝝ ſuaꝝ: ⁊ p̄ualuit i vanitate ſua.

Ego aūt ſicut oliua fructifera in domo dñi: ſperaui i mīa dei in eternum ⁊ in ſeculū ſeculi.

Confitebоꝛ tibi in ſeculū q2 feciſti: ⁊ expectabo nomen tuum quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctoꝝ tuoꝝ. Gloria. an. Deꝰ deoꝝ dñs locutꝰ ē. v. Immola deo ſacrificium laudis. R. Et redde altiſſimo vota tua. Ante laud. vꝰ. Fiat miſericoꝛdia tua dñe. In laud. an. Secū dū magnā miām tuā miſerere mei deus. ps. Miſerere. ps. 42.

Iudica me deus ⁊ diſcerne cauſā meā de gēte nō ſctā: ab hoīe iīquo ⁊ doloſo erue me.

Quia tu es deꝰ foꝛtitudo mea q̄re me repuliſti: ⁊ quare triſtis incedo dū affligit me inimicꝰ?

Emitte lucem tuā ⁊ veritatē tuam: ipſa me deduxerūt ⁊ adduxerunt in montem ſanctum tuum: ⁊ in tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuentutē meam.

Confitebоꝛ tibi i cithara deꝰ deus meꝰ: quare triſtis es anima mea: ⁊ quare cōturbas me?

Spera in deo q̄m adhuc confitebоꝛ illi: ſalutare vultus mei ⁊ deus meus. Gloria. an. Salutare vultus mei ⁊ deus meus. an. Ad te de luce vigilo. ps. Deꝰ deus meus. Canticū Ezechie.

Ego dixi in dimidio dierū meoꝛum: vadam ad poꝛtas inferi. Eſa. 38

Queſiui reſiduum annoꝛum meoꝛum: dixi nō videbo dominum deum in terra viuentiū.

Non aſpiciam hoiem vltra: ⁊ habitatorem quietis.

Generatio mea ablata eſt ⁊ cōuoluta eſt a me: quaſi tabernaculum paſtorum.

Preciſa eſt velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer ſuccidit me.

De mane vſqꝫ ad veſperā finies me: ſperabā vſqꝫ ad mane/ q̄ſi leo ſic cōtriuit oīa oſſa mea.

De mane vſqꝫ ad veſpaꝫ finies me: ſic̄ pullꝰ hirūdis ſic clamabo: meditabor vt columba.

Attenuati ſūt oculi mei: ſuſpicientes in excelſo.

Domine vim patior reſponde pro me: quid dicā aut q̄d reſpōdebit mihi: cum ipſe fecerim.

Recogitabo tibi oēs annos meos: ī amaritudine aīe mee.

Dn̄e ſi ſic viuitur et in talibꝰ vita ſpiritꝰ mei corripies me ⁊ viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima.

Tu aūt eruiſti aīam meam vt nō periret: proieciſti poſt tergū tuum omnia peccata mea.

Quia nō infernus confitebit̄ tibi neqꝫ mors laudabit te: nō expectabunt qui deſcendunt in lacum veritatem tuam.

Viuens viuens ipſe confitebitur tibi ſicut ⁊ ego hodie: pē filijs notā faciet veritatē tuā.

Dn̄e ſaluum me fac: et pſalmos noſtros cantabimus cunctis diebus vite noſtre in domo dn̄i. Gloria. an. Cunctis diebus vite nr̄e ſaluos fac nos dn̄e. ā.

In excelſis laudate deū. ꝑ. Lauda. cp. Vigilate. a. Dn̄e ne in ira. vſqꝫ ad. xl. qn̄ de. iiii. fe. agit̄: dr̄ ad laud. ſequens Hymnus.

Ales diei nuncius/ lucem propinquam precinit: nos excitator mētiū/ iam chriſtus ad vitam vocat.

Auferte clamat lectulos egros ſopore deſides: caſtiqꝫ recti ac ſobrij/ vigilate ſum ꝓximꝰ.

Ieſum ciamus vocibus/ flentes p̄cantes ſobrie: intēta ſupplicatio/ dormire cor mūdū vetat.

Tu xp̄e ſomnū diſcute/ tu rūpe noctis vīcula: tu ſolue pctū vetus/ nouūqꝫ lumen ingere.

Deo prī ſit gloria. ℣. In matutinis dn̄e. cp. Vigilate. Per eitatē. hyꝰ. Ecce iā noct. ℣. In matutinis. a. Erexit dn̄s nobis cornu ſalut ī domo dauid pueri ſui. cā. Bn̄dictꝰ. Preces vt ſ. i. ii. fer. orō vt decet. Cetera vt ſ. ¶ Fer. iiii. inuit. In manu tua dn̄e Oēs fines terre. p. Venite. a. Domine ne in ira. vſqꝫ ad xl. quando de. iiii fer. agitur dicitur ad matutinas ſequē. hyꝰ.

Rerū creator optime/ rectorqꝫ noſter aſpice: nos a quiete noxia/ merſos ſopore libera.

Te xp̄e ſctē poſcimꝰ/ ignoſce tu criminibꝰ: ad cōfitēdū ſurgimus/ moraſqꝫ noctis rūpimꝰ.

Mentes manuſqꝫ tollimꝰ/ ꝓpheta ſicut nouimꝰ: nobis gerēdū p̄cipit/ pauluſqꝫ geſtis cenſuit.

Vides malū qđ geſſimꝰ/ occulta noſtra pādimus: preces ge mentes fundimus/dimitte qđ peccauimus. Pꝛeſta pr̃. Per ſtatem hyꝰ. Nocte ſurgē. p̄. 52.

Dixit iſipiens ĩ coꝛde ſuo: non eſt deꝰ.

Coꝛrupti ſunt et abominabiles facti ſunt in iniquitatibus: nõ eſt qui faciat bonũ.

Deus de celo pꝛoſpexit ſup̲ filios hoim: vt videat ſi eſt intelligens aut requirens deum.

Oẽs declinauerũt ſimul inutiles facti ſunt: nõ eſt qui faciat bonum/non eſt vſq; ad vnum.

Nonne ſcient oẽs qui operantur iniquitateꝫ: qui deuoꝛant plebem meam vt cibuꝫ panis.

Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timoꝛe vbi non fuit timoꝛ.

Quoniam deus diſſipauit oſſa coꝝ qui hoibꝰ placent: cõfuſi ſunt qm̃ deus ſpꝛeuit eos.

Quis dabit ex ſiõ ſalutare iſrael cum conuerterit dominꝰ captiuitatem plebis ſue: exultabit iacob ⁊ letabitur iſrael.

Non dicit̃ ad noct̃. iſte p̄s. 53.

Deus in nomine. p̄s. 54.

Exaudi deus oꝛationẽ meam: et ne deſpexeris dep̄cationem meam/intende mihi et exaudi me.

Cõtriſtatꝰ ſum ĩ exercitatiõe mea: ⁊ ꝯturbatꝰ ſuꝫ a voce inimici et a tribulatiõe pctõꝛis.

Quoniaꝫ declinauerũt in me iniquitates: et in ira moleſti erant mihi.

Coꝛ meũ ꝯturbatũ ẽ in me: et foꝛmido moꝛtiſ cecidit ſup̲ me.

Timoꝛ ⁊ tremoꝛ venerũt ſup̲ me: ⁊ cõtexerũt me tenebꝛe.

Et dixi q̃s dabit mihi pennas ſicut colũbe: ⁊ volabo ⁊ requieſcã.

Ecce elongaui fugiens: ⁊ manſi in ſolitudine.

Expectabam eum qui ſaluum me fecit: a puſillanimitate ſpiritus et tempeſtate.

Pꝛecipita dñe diuide liguas coꝛũ: quoniam vidi iniquitatẽ ⁊ contradictionem in ciuitate.

Die ac nocte circundabit eam ſup̲ muros eius iniquitas: ⁊ laboꝛ in medio eiꝰ ⁊ iniuſtitia.

Et non defecit in plateis eiꝰ: vſura ⁊ dolus.

Quoniã ſi iimicꝰ meꝰ maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſem vtiq;.

Et ſi is qui oderat me ſup̲ me magna locutꝰ fuiſſet: abſcondiſſem me foꝛſitan ab eo.

Tu ꝟo homo vnanimis: dux meus ⁊ notus meus.

Qui ſimul mecum dulces cap̃ebas cibos: in domo dei ambulauimus cum conſenſu.

Veniat moꝛs ſup̲ illos: ⁊ deſcendãt in infernũ viuentes.

Quoniam nequitie in habitaculis eoꝛum: in medio eoꝛum.

Ego aũt ad dominum clamaui: ⁊ dominus ſaluauit me.

Veſpe ⁊ mane ⁊ meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animã meã ab his qui appꝛopiquãt mihi:

quoniã iter multos erãt mecũ.

Exaudiet deus et humiliabit illos: qui eſt ante ſecula.

Non enim ē illis cõmutatio et non timuerunt deum: extendit manũ ſuam in retribuẽdo.

Contaminauerunt teſtamẽtũ eius: diuiſi ſunt ab ira vultus eius ⁊ appropinq̃uit cor illiꝰ.

Molliti ſunt ſermones eiꝰ ſuꝑ oleũ: ⁊ ipſi ſunt iacula.

Iacta ſuꝑ dñm curam tuam ⁊ ipſe te enutriet: et nõ dabit in eternum fluctuationem iuſto.

Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.

Viri ſanguinum ⁊ doloſi nõ dimidiabũt dies ſuos: ego autem ſperabo ĩ te domine. Gloria. Añ. Auertet dominꝰ captiuitatem plebis ſue. ps. 55.

Miſerere mei deus qm̃ cõculcauit me homo: tota die impugnãs tribulauit me.

Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduerſum me.

Ab altitudine diei timebo: ego vero in te ſperabo.

In deo laudabo ſermões meos: in deo ſperaui non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabãtur: aduerſum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabũt ⁊ abſcõdent: ipſi calcaneum meũ obſeruabunt.

Sicut ſuſtinuerũt aĩam meam pro nihilo ſaluos facies illos: in ira populos confringes.

Deus vitam meam annunciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas in conſpectu tuo.

Sicut et in ꝓmiſſione tua: tũc cõuertent̄ ĩimici mei retrorſũ.

In quacũq; die inuocauero te: ecce cognoui qm̃ deꝰ meꝰ es.

In deo laudabo vbũ / in dño laudabo ſermonẽ: ĩ deo ſperaui nõ timebo qd faciat mihi hõ.

In me ſunt deꝰ vota tua: que reddam laudationes tibi.

Qm̃ eripuiſti animam meam de morte et pedes meos de lapſu: vt placeam coram deo in lumine viuentium. Pſalmꝰ. 56.

Miſerere mei deus miſerere mei: quoniam in te confidit anima mea.

Et in vmbra alaruꝫ tuarũ ſperabo: donec trãſeat iniquitas.

Clamabo ad deum altiſſimũ: deum qui benefecit mihi.

Miſit de celo et liberauit me: dedit opprobriũ ꝯculcãtes me.

Miſit deus miſericordiã ſuã ⁊ veritatẽ ſuã: ⁊ eripuit aĩaꝫ meam de medio catuloruꝫ leonũ / dormiui conturbatus.

Filii hominum dentes eoruꝫ arma et ſagitte: ⁊ lingua eorũ gladius acutus.

Exaltare ſuper celos deus: et in omnem terram gloria tua.

Laqueũ parauerunt pedibus meis: ⁊ incuruauerũt aĩaꝫ meã.

Foderũt ante faciẽ meam foueã: ⁊ inciderunt in eam.

Paratũ cor meũ deus paratũ cor meum: cãtabo ⁊ pſalmum dicam domino.

Exurge gl'ia mea exurge pſalterium ⁊ cithara: exurgam diluculo.

Cōfiteboꝛ tibi ī ppl'is dñe: et pſalmū dicā tibi in gentibus.

Quoniā magnificata eſt vſqꝫ ad celos miſericoꝛdia tua: et vſqꝫ ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuꝑ celos deꝰ: ⁊ ſuper oēm terrā gl'ia tua. ℣ Pſa. an. Qm̄ ī te ꝯfidit aīa mea. ps. 57.

SI vere vtiqꝫ iuſtitiam loquimini: recte iudicate filij hominum.

Etenim in coꝛde iniquitates operamini ī terra: iniuſtitias enim manus veſtre cōcinnāt.

Alienati ſunt peccatoꝛes a vulua errauerunt: ab vtero locuti ſunt falſa.

Furoꝛ illis ſcḋm ſimilitudinē ſerpētis: ſicut aſpidis ſurde et obturātis aures ſuas.

Que nō exaudiet vocē incātātiū: ⁊ venefici incātātis ſapient.

Deꝰ ꝯteret dētes eoꝝ ī oꝛe ipſoꝝ: molas leonū ꝯfringet dñs.

Ad nichilum deuenient tāq̄ aqua decurrens: intendit arcū ſuū donec infirmētur.

Sicut cera q̄ fluit auferent̄: ſuꝑ cecidit ignis ⁊ nō viderūt ſolē.

Priuſq̄ intelligerent ſpine veſtre rhamnū: ſicut viuentes ſic in ira abſoꝛbet eos.

Letabitur iuſtus cum viderit vindictā: manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoꝛis.

Et dicet homo ſi vtiqꝫ eſt fructus iuſto: vtiqꝫ eſt deus iudicās eos in terra. Pſalmus. 58.

Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab inſurgētibus in me libera me.

Eripe me de opātibꝰ iniq̄tatē: ⁊ de viris ſanguinū ſalua me.

Quia ecce ceperunt animā meā: irruerunt in me foꝛtes.

Neqꝫ iniquitas mea neqꝫ peccatum meum domine: ſine iniquitate cucurri et direxi.

Exurge ī occurſū meū et vide: et tu dñe deꝰ virtutū deꝰ iſrael.

Intēde ad viſitandas oēs gētes: non miſerearis omnibus qui operātur iniquitatem.

Conuertētur ad veſperam et famem patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.

Ecce loquent̄ in oꝛe ſuo ⁊ gladiꝰ ī labijs eoꝝ: q̄m q̄s audiuit?

Et tu dñe deridebis eos: et ad nichilū deduces omnes gētes.

Foꝛtitudinē meā ad te cuſtodiā qꝛ deus ſuſceptoꝛ meꝰ: deꝰ meus mīa eius ꝓueniet me.

Deus oſtendit mihi ſuper inimicos meos: ne occidas eos nequādo obliuiſcātur populi ſui.

Diſperge illos in v̄tute tua: ⁊ depone eos ꝓtectoꝛ meus dñe.

Delictum oꝛis eoꝝ ſermonē labioꝛum ipſoꝛum: ⁊ ꝯpꝛehendātur in ſuperbia ſua.

Et de execratione et mēdacio: annūciabūtur in ꝯſummatiōe.

In ira ꝯſummationis et non erunt: et ſcient qꝛ deus dominabitur iacob et finium terre.

Conuertētur ad veſperā ⁊ famem patientur vt canes: ⁊ circuibunt ciuitatem.

Ipſi diſpergentur ad mānducandum: ſi vero non fuerint ſaturati et murmurabunt.

Ego aūt cātabo foꝛtitudinem tuā: ⁊ exaltabo mane miaꝫ tuā.

Quia fact⁹ es ſuſceptoꝛ me⁹ et refugium meum: in die tribulationis mee.

Adiutoꝛ meus tibi pſallā: qꝛ deus ſuſceptoꝛ meus es: deus meus mia mea. Gloꝛia pa. An. Iuſte iudicate filij hoiꝫ. ps. 59.

Deus repuliſti nos et deſtruxiſti nos: iratus es et miſertus es nobis.

Commouiſti terram et cōturbaſti eā: ſana contritiones ei⁹ quia commota eſt.

Oſtēdiſti pplo tuo dura: potaſti nos vino compunctionis.

Dediſti metuētibus te ſignificationē: vt fugiāt a facie arc⁹.

Ut liberētur dilecti tui: ſaluū fac dextera tua ⁊ exaudi me.

Deus locutus eſt i ſctō ſuo: letaboꝛ ⁊ partiboꝛ ſichimā / ⁊ cōuallē tabernaculoꝛū metiboꝛ.

Me⁹ ē galaad ⁊ me⁹ ē manaſſes: ⁊ effraim foꝛtitudo capitis mei. Iuda rex meus: moab olla ſpei mee.

In idumeam extēdam calciamentum meum: michi alienigene ſubditi ſunt.

Quis deducet me in ciuitatem munitā: quis deducet me vſqꝫ in idumeam.

Nōne tu de⁹ q̄ repuliſti nos: ⁊ nō egredieris de⁹ i v̄tutib⁹ nr̄is.

Da nobis auxiliū de tribulatione: qꝛ vana ſalus hominis.

In deo faciemus virtutem: et ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos. Pſalmus. 60.

Exaudi de⁹ depꝛecationē meā: itēde oꝛationi mee.

A finib⁹ terre ad te clamaui dum anxiaretur coꝛ meum: in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me quia factus es ſpes mea: turris foꝛtitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula: pꝛotegar in velamento alarum tuarum.

Qm̄ tu deus meus exaudiſti oꝛationē meā: dediſti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies ſup dies regis adiicies: annos eius vſqꝫ in diem generationis ⁊ generationis.

Permanet i eťnū i ɔſpectu dei: miaꝫ ⁊ veritatē ei⁹ q̄s requiret.

Sic pſalmū dicā nōi tuo i ſclm ſcli: vt reddā vota mea de die i diē. Gloꝛia. An. Da nobis dñe auxilium de tribulatione. ps. 61.

Nonne deo ſubiecta erit anima mea: ab ipſo enim ſalutare meum.

Nam ⁊ ipſe deus meus ⁊ ſalutaris meus: ſuſceptoꝛ meus et non moueboꝛ amplius.

Quouſqꝫ irruitis i hoīeꝫ: interficitis vniuerſi vos tāq̄ parieti inclinato / ⁊ macerie depulſe.

Uerūtamen pꝛetiū meum cogitauerunt repellere:cucurri i ſiti oꝛe ſuo benedicebāt/⁊ coꝛde ſuo maledicebant.

Verūtñ deo ſubiecta eſto aīa mea:qm̄ ab ipſo paciētia mea.

Nꝫ ipē deꝰ meꝰ ⁊ ſaluatoꝛ meꝰ: adiutoꝛ meus non emigrabo.

In deo ſalutare meum ⁊ gloria mea: deꝰ auxilij mei ⁊ ſpes mea in deo eſt.

Sperate ī eo oīs ꝯgregatio populi:effundite coꝛā illo coꝛda vr̄a/deꝰ adiutoꝛ noſter ī eternū.

Verūtñ vani filij hoīm mēdaces filii hoīm ī ſtateris: vt decipiāt ipſi de vanitate ī id ipſuꝫ.

Nolite ſpare ī iniqtate/⁊ rapinās nolite ꝯcupiſcere: diuitie ſi affluāt nolite coꝛ apponere.

Semel locutus eſt deꝰ duo hec audiui/qꝛ ptās dei ē ⁊ tibi dn̄e mia:qꝛ tu reddes vnicuiqꝫ iuxta opa ſua. Nō dicit. ad noc ſeqns ps.62. Deꝰ deꝰ meꝰ ad te. ps.63

Exaudi deꝰ oꝛationē meā cū depꝛecoꝛ:a timoꝛe inimici eripe animam meam.

Pꝛotexiſti me a conuentu malignātium: a multitudine operantium iniquitatem.

Qꝛ exacuerūt vt gladiū liguas ſuas/ītēderūt arcū rē amarā: vt ſagittēt ī occultis īmaculatū.

Subito ſagittabunt eum ⁊ nō timebunt : firmauerunt ſibi ſermonem neqꝫ.

Narrauerūt vt abſconderent laqos:dixerūt qs videbit eos?

Scrutati ſunt iniquitates:defecerunt ſcrutantes ſcrutinio.

Accedet homo ad coꝛ altum: ⁊ exaltabitur deus.

Sagitte paruuloꝛū facte ſunt plage eoꝛum: ⁊ infirmate ſunt contra eos lingue eoꝛum.

Conturbati ſunt oēs q̇ videbant eos: ⁊ timuit oīs homo.

Et annunciauerūt opera dei: et facta eius intellexerunt.

Letabitur iuſtus in dn̄o ⁊ ſperabit in eo: et laudabūtur oēs recti coꝛde. Gloꝛia. an. A timore inimici eripe dn̄e aīam meā.

Nō dicitur ad noct. iſte ps.64.

Te decet hymnus deus in ſion:et tibi reddetur votum in hieruſalem.

Exaudi deus oꝛationem meā: ad te omnis caro veniet.

Verba iniquoꝛum pꝛeualuerunt ſuper nos: ⁊ impietatibꝰ noſtris tu pꝛopitiaberis.

Beatus quē elegiſti et aſſumpſiſti: ihabitabit ī atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tue: ſanctum eſt templum tuū mirabile in equitate.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ſpes omnium finiū terre ⁊ in mari longe.

Pꝛeparans montes in virtute tua accinctus potentia:qui conturbas pꝛofundum maris ſonum fluctuum eius.

Turbabuntur gentes ⁊ timebūt qui habitant terminos a ſignis tuis:exitus matutini et veſpere delectabis.

Viſitaſti terrā ⁊ inebꝛiaſti eā: multiplicaſti locupletare eam.

Flumē dei repletum eſt aq̄s: paraſti cibum illoꝛum/quoniā ita eſt pꝛeparatio eius.

Riuos eiꝰ inebꝛiās multiplica genimina eius: i ſtillicidijs eius letabitur germinans.

Benedices coꝛone anni benignitatis tue: et cāpi tui replebuntur vbertate.

Pinguescēt ſpecioſa deſerti: ꝛ exultatione colles accingētur.

Induti ſunt arietes ouium/ꝛ valles abūdabūt frumēto: clamabūt etenī hymnū dicēt. p̄.65.

Iubilate deo omnis terra: pſalmum dicite nomini eius/date gloꝛiam laudi eius.

Dicite deo/q̄ terribilia ſunt opa tua dn̄e: i multitudīe v̄tutꝭ tue mētient̄ tibi inimici tui.

Omnis terra adoꝛet te et pſallat tibi: pſalmū dicat noī tuo.

Venite ꝛ vidēte opa dei: terribilis i ꝯſilijs ſup filios hoīm.

Qui conuertit mare in aridā in flumine pertrāſibunt pede: ibi letabimur in ipſo.

Qui dominatur i virtute ſua in eternum oculi eius ſuper gētes reſpiciunt: qui exaſperant non exaltētur i ſemetipſis.

Benedicite gētes deum nr̄m: et auditā facite vocē laudis eius.

Qui poſuit aīaꝫ meā ad vitā: ꝛ nō dedit i ꝯmotōeꝫ pedes meos.

Qm̄ pbaſti nos deꝰ igne nos examinaſti: ſicut examinatur argentum.

Induxiſti nos in laqueū: poſuiſti tribulatiōes i doꝛſo nr̄o/ impoſuiſti hoīes ſup capita nr̄a.

Tranſiuimus p ignē ꝛ aquā: ꝛ eduxiſti nos in refrigerium.

Introibo in domū tuā in holocauſtis: reddā tibi vota mea que diſtinxerunt labia mea.

Et locutum eſt os meū: in tribulatione mea.

Holocauſta medullata offerā tibi cum incēſo arietū: offerā tibi boues cum hircis.

Venite audite ꝛ narrabo oēs q̄ timetis deū: q̄ta fecit aīe mee.

Ad ipſum oꝛe meo clamaui: et exultaui ſub lingua mea.

Iniquitatē ſi aſpexi in coꝛde meo: nō exaudiet dominus.

Pꝛopterea exaudiuit deus: et attēdit voci depꝛecatiōis mee.

Benedictꝰ deꝰ q̄ nō amouit depꝛecatiōnē meā: et miaꝫ ſuā a me.

Nō dicitur ad noctē. iſte ps.66.

Deꝰ miſereatur. ꝛc. pſalmꝰ.67

Exurgat deus et diſſipent̄ inimici eius: ꝛ fugiāt qui oderunt eum a facie eius.

Sicut deficit fumus deficiāt: ſicut fluit cera a facie ignis/ſic pereāt peccatoꝛes a facie dei.

Et iuſti epulent̄ ꝛ exultent in ꝯſpectu dei: et delectent̄ i letitia.

Cātate deo pſalmū dicite noī eius: iter facite ei q̄ aſcēdit ſup occaſum/ dn̄s nomen illi.

Exultate in ꝯſpectu eius/turbabunt̄ a facie eius patris oꝛphanoꝛum: et iudicis viduaꝝ.

Deꝰ i loco ſcō ſuo: deꝰ q̄ inhabitare facit vnīꝰ moꝛis i domo.

Qui educit vinctos in foꝛtitu

dine: ſimiliter eos q̄ exaſperāt qui habitant in ſepulchꝛis.

Deus cū egredereris ī ꝯſpectu pp̄li tui: cū ꝑtrāſires ī deſerto.

Terra mota eſt etenim celi diſtillauerunt a facie dei ſinai: a facie dei iſrael.

Pluuiā voluntariā ſegregabis deus hereditati tue ⁊ infirmata eſt: tu v̄o perfeciſti eā.

Animalia tua habitabūt ī ea: paraſti ī dulcedīe tua pauperi deꝰ.

Dominus dabit verbum euāgelizantibus: virtute multa.

Rex v̄tutū dilecti dilecti: ⁊ ſpeciei domus diuidere ſpolia.

Si dormiatis int̄ medios cleros pēne colūbe deargētate: ⁊ poſterioꝛa doꝛſi eiꝰ in palloꝛe auri.

Dū diſcernit celeſtis reges ſuper eam niue dealbabūt̄ ī ſelmon: mons dei mons pinguis.

Mons coagulatus mons pinguis: vt q̄d ſuſpicamini montes coagulatos?

Mons in quo beneplacitū eſt deo habitare in eo: etenim dn̄s habitabit in finem.

Currus dei decē milibꝰ multiplex milia letātium: dominꝰ in eis in ſinai in ſancto.

Aſcēdiſti ī altū cepiſti captiuitatē: accepiſti dona ī hoībus.

Etenim nō credētes: inhabitare dominum deum.

Benedictus dn̄s die quotidie: pꝛoſperū iter faciet nobis deꝰ ſalutarium noſtroꝛum.

Deus noſter deus ſaluos faciēdi: ⁊ dn̄i dn̄i exitus moꝛtis.

Uerūtamē deus ꝯfringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ: v̄ticē capilli ꝑambulātiū ī delictis ſuis.

Dixit dn̄s ex baſan conuertā: ꝯuertam in ꝓfundum maris.

Ut intinguatur pes tuus in ſanguine: lingua canum tuoꝝ ex inimicis ab ipſo.

Uiderunt ingreſſus tuos deꝰ: ingreſſus dei mei regis mei qui eſt in ſancto.

Pꝛeuenerunt pꝛincipes coniuncti pſallentibus: in medio iuuēcularū tympaniſtriarum.

In eccleſiis benedicite deo: domino de fontibus iſrael.

Ibi beniamin adoleſcētulus: in mentis exceſſu.

Pꝛincipes iuda duces eoꝝ: pꝛincipes zabulon et pꝛincipes neptalim.

Māda deꝰ virtuti tue: ꝯfirma hoc deꝰ q̄d operatꝰ es in nobis.

A templo tuo in hieruſalem: tibi offerent reges munera.

Increpa feras arūdinis: congregatio tauroꝛū in vaccis populoꝛum: vt excludant eos qui pꝛobati ſunt argento.

Diſſipa gētes q̄ bella volunt: venient legati ex egypto: ethiopia pꝛeueniet manus eius deo.

Regna terre cantate deo: pſallite domino.

Pſallite deo qui aſcēdit ſuper celum celi: ad oꝛiētem.

Ecce dabit voci ſue vocē v̄tutis: date gloꝛiā deo ſuper iſrael/ magnificentia eius et virtꝰ eius in nubibus.

Mirabilis deꝰ ĩ ſanctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutē ⁊ foꝛtitudinē plebi ſue/ bñdictꝰ deus. ¶ Gl'ia. an. In excelſis benedicite dño. ℣. Deꝰ vitā meā annūciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachꝛymas meas ĩ cõſpectu tuo. Ante lau. ℣. Fiat mia tua. In laud. a. Ampliꝰ laua me deꝰ ab iniuſtitia mea. ps. Miſerere. an. Te decet hymnꝰ deꝰ ĩ ſyon. ps. Ipz. an. Labia mea laudabūt te ĩ vita mea deꝰ meꝰ. ps. Deꝰ deꝰ. cā.

Exultauit coꝛ meum in domino: ⁊ exaltatū eſt coꝛnu meum in deo meo.

Dilatatū ē os meū ſup inimicos meos: qꝛ letata ſū ĩ ſalutari tuo.

Nõ eſt ſctūs vt ē dñs neq̃ eñ eſt alius extra te: ⁊ nõ eſt foꝛtis ſicut deus noſter.

Nolite multiplicare loq̄ ſublimia: gloꝛiantes.

Recedāt vetera de oꝛe veſtro: qꝛ deus ſcientiarum dñs eſt: et ipſi pꝛeparātur cogitationes.

Arcus foꝛtium ſuperatꝰ eſt: ⁊ infirmi accincti ſūt roboꝛe.

Repleti pꝛiꝰ ꝓ panibꝰ ſe locauerūt: ⁊ famelici ſaturati ſūt.

Donec ſterilis peperit plurimos: et que multos habebat filios infirmata eſt.

Dominus moꝛtificat ⁊ viuificat: deducit ad ĩferos ⁊ reducit.

Dominus pauperem facit et ditat: humiliat ⁊ ſubleuat.

Suſcitans de puluere egenū: ⁊ de ſtercoꝛe erigens pauperem.

Ut ſedeat cum pꝛincipibus: ⁊ ſolium gloꝛie teneat.

Dñi enim ſūt cardines terre: et poſuit ſuper eos oꝛbem.

Pedes ſctoꝝ ſuoꝝ ſeruabit: et impij ĩ tenebꝛis ꝯticeſcēt/ qꝛ nõ ĩ foꝛtitudine ſua roboꝛabit vir.

Dñm foꝛmidabūt aduerſarij eiꝰ: ⁊ ſup ipſos ĩ celis tonabit.

Dñs iudicabit fines t̃re/ ⁊ dabit ĩperiū regi ſuo: ⁊ ſublimabit coꝛnu xp̄i ſui. ¶ Gl'ia. a. Dñs iudicabit fines t̃re. a. Celi celoꝝ laudate deū. ps. Laud do. cap. Vigilate ⁊ oꝛate. ℟. Dñe ne in ira. vſq̃ ad. xl. qñ de. iiij. feria agit': dr ad laud. ſequens hyꝰ.

Nox et tenebꝛe ⁊ nubila/ confuſa mundi ⁊ turbida: lux intrat/ albeſcit polus/ chꝛiſtus venit/ diſcedite.

Caligo terre ſcinditur/ ꝑcuſſa ſolis ſpiculo/ rebuſq̃ iam coloꝛ redit/ vultu nitentis ſyderis.

Te xp̄e ſolū nouimꝰ/ te mēte pura ⁊ ſimplici/ flēdo canēdo queſumꝰ/ intēde nr̃is ſenſibus.

Sūt multa fucis illita/ q̄ luce purgētur tua: tu lux eoi ſyderis/ vultu ſereno illumina. Deo patri. ℣. In matutinis. cap. Vigilate. ⁊c. Per eſtatē hyꝰ. Ecce iā. ℣ꝰ. In matutinis. an. Salutē ex inimicis nr̃is: ⁊ de manu oīm q̄ nos oderūt libera nos dñe. cā. Bñdꝰ. Preces vt ſ. oꝛ. vt decet.

¶ Fer. v. ad mat. inuit. Adoꝛemꝰ dñm. Quĩ ipſe fecit nos. ps. Veñ. vro hiſtoꝛia Dñe ne in ira. ℟. Dñe ne ĩ ira. vſq̃ ad. xl. qñ d' v. fer. agit' dr ad mat. ſeq̄ns hyꝰ.

Nox atra rerū ꝯtegit/ tre colores oīz: nos ꝯfitētes poſcimus/ te iuſte iudex cordiū.

Ut auferas piacula/ ſordeſq; mentis abluas: doneſq; xp̄e gratiam/ vt arceantur crimina.

Mens ecce torpet impia/ quā culpa mordet noxia: obſcura geſtit tollere/ ⁊ te redēptor q̄rere.

Repelle tu caliginē/ itrinſecꝰ q̄maxime: vt i btō gaudeat ſe collocari lumine. Preſta pat piiſſime. Per eſtatem hymnꝰ. Nocte ſurgētes. ſup noc. p̄.68.

Saluū me fac deus: qm̄ intrauerunt aq̄ vſq; ad aīam meā.

Infixus ſum in limo profundi: et nō eſt ſubſtantia.

Ueni in altitudinem maris: ⁊ tempeſtas demerſit me.

Laboraui clamās rauce facte ſunt fauces mee: defecerūt ocl'i mei dum ſpero in deum meū.

Multiplicati ſūt ſup capillos capitis mei: q̄ oderūt me gratiſ.

Cōfortati ſunt qui perſecuti ſunt me inimici mei iniuſte: q̄ nō rapui tunc exoluebam.

Deꝰ tu ſcis iſipiētiā meā: ⁊ delicta mea a te nō ſūt abſcōdita.

Non erubeſcāt in me q̄ expectant te domine: dn̄e virtutum.

Non confundātur ſuper me: qui querunt te deus iſrael.

Qm̄ ꝓpter te ſuſtinui opprobriū: operuit ꝯfuſio faciē meā.

Extraneꝰ factꝰ ſum fratribus meis: ⁊ ꝑegrinꝰ filijs m̄ris mee

Qm̄ zelus domus tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrantiū tibi ceciderunt ſuper me.

Et operui i ieiunio aīaz meā: ⁊ factū eſt in opprobriū michi.

Et poſui veſtimentū meū ciliciū: ⁊ factꝰ ſuz illis i parabolā.

Aduerſum me loquebātur q̄ ſedebant in porta: ⁊ in me pſallebant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meaz ad te dn̄e: tempꝰ beneplaciti deꝰ.

In multitudine mīe tue exaudi me: in veritate ſalutis tue.

Eripe me de luto vt nō īfigar: libera me ab his qui oderūt me et de profundis aquarum.

Non me demergat tempeſtas aque: neq; abſorbeat me profūdum/ neq; vrgeat ſuper me puteus os ſuum.

Exaudi me dn̄e qm̄ benigna eſt mīa tua: ſcd̄m multitudinē miſerationū tuaꝝ reſpice in me.

Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniā tribulor velociter exaudi me.

Intende aīe mee et libera eā: ꝓpter īimicos meos eripe me.

Tu ſcis improperium meum et confuſionem meam: ⁊ reuerentiam meam.

In ꝯſpectu tuo ſunt oēs q̄ tribulāt me: improperiū expectauit cor meum ⁊ miſeriam.

Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur et non fuit: et qui conſolaretur et non inueni.

Et dederūt i eſcā meā fel: et in ſiti mea potauerunt me aceto.

Fiat mēſa eoꝝ corā ipſis ī laqueum: et in retributiones et in ſcandalum.

Obſcurent̄ ocl'i eorū ne videāt: ⁊ dorſum eoꝝ ſemper incurua.

Effunde ſup eos irā tuā: et furor ire tue comprehēdat eos.

Fiat habitatio eorū deſerta: et in tabernaculis eorum non ſit qui inhabitet.

Quoniā quē tu percuſſiſti pſecuti ſunt: et ſuper dolorē vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniq̄tatē ſup iniq̄tatē eoꝝ: ⁊ nō intrēt ī iuſtitiā tuā.

Deleātur de libro viuētium: et cum iuſtis non ſcribantur.

Ego ſum pauper et dolens: ſalus tua deus ſuſcepit me

Laudabo nomē dei cū cātico: et magnificabo eum in laude.

Et placebit deo ſuper vitulū nouellum: cornua producētem et vngulas.

Videāt pauperes et letentur: querite deum et viuet aīa vr̄a.

Qm̄ exaudiuit pauperes dn̄s: ⁊ vinctos ſuos non deſpexit.

Laudēt illū celi ⁊ terra: mare et omnia reptilia in eis.

Qm̄ deus ſaluā faciet ſion: et edificabuntur ciuitates iude.

Et inhabitabunt ibi: et hereditate acquirent eam.

Et ſemē ſeruorum eius poſſidebit eam: ⁊ qui diligūt nomē eius inhabitabūt in ea. ps. 69

Deus in adiutorium meū intende: domine ad adiuuandum me feſtina.

Confundantur ⁊ reuereātur: qui querunt animā meam.

Auertātur retrorſuꝫ et erubeſcant: qui volunt mihi mala.

Auertātur ſtatim erubeſcentes: q̄ dicūt mihi euge euge.

Exultēt ⁊ letēt̄ ī te oēs q̄ q̄rūt te: ⁊ dicant ſemp magnificetur dn̄s / q̄ diligūt ſalutare tuum.

Ego vero egenus ⁊ paup ſum: deus adiuua me.

Adiutor meus et liberator meus es tu: domine ne moreris. Gloria. an. Dn̄e de⁹ ī adiutorium meum intende. ps. 70.

In te dn̄e ſperaui nō cōfundar in eternū: in iuſtitia tua libera me ⁊ eripe me.

Inclina ad me aurem tuam: et ſalua me.

Eſto michi ī deū protectorē ⁊ ī locū munitū: vt ſaluū me facias.

Quoniā firmamentū meum: et refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu cōtra legem agētis ⁊ iniqui.

Qm̄ tu es patientia mea dn̄e: dn̄e ſpes mea a iuuentute mea.

In te confirmatus ſum ex vtero de ventre matris mee tu es protector meus.

In te cātatio mea ſemper: tanq̄ prodigium factus ſum multis et tu adiutor fortis.

Repleat̄ os meū laude: vt cātē gloriam tuā tota die magnitudinem tuam.

Ne pſcias me ī tpe ſenectutis: cum defecerit virt⁹ mea ne de

relinquas me.
Quia dixerūt inimici mei mihi: ⁊ qui cuſtodiebant animaꝫ meam cōſiliū fecerūt in vnuꝫ.
Dicētes deus dereliquit eum: perſequimini et cōpꝛehendite eū: quia non eſt qui eripiat.
Deus ne elongeris a me: deus meꝰ in auxiliū meum reſpice.
Cōfundant̄ ⁊ deficiāt detrahētes aie mee: opiant̄ ꝯfuſione ⁊ pudoꝛe/ q̄ querūt mala mihi.
Ego aūt ſemꝑ ſꝑabo: ⁊ adijciā ſuper omnem laudem tuam.
Os meū annunciabit iuſtitiaꝫ tuam: tota die ſalutare tuum.
Qm̄ nō cognoui litteraturaꝫ introibo in potentias dn̄i: dn̄e memoꝛaboꝛ iuſtitie tue ſolius.
Deus docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ vſqꝫ nunc pꝛonunciabo mirabilia tua.
Et vſqꝫ in ſenectam ⁊ ſenium: deus ne derelinquas me.
Donec annūciē bꝛachiū tuū: generationi omni q̄ vētura eſt.
Potētiā tuā ⁊ iuſtitiā tuā deꝰ vſqꝫ i altiſſima q̄ feciſti magnalia: deus quis ſimilis tibi?
Quātas oſtēdiſti mihi tribulationes multas ⁊ malas ⁊ cōuerſus viuificaſti me: ⁊ de abyſſis terre iterū reduxiſti me?
Multiplicaſti magnificentiaꝫ tuā: ⁊ ꝯuerſus cōſolatꝰ es me?
Nam ⁊ ego confiteboꝛ tibi in vaſis pſalmi veritatem tuam deus: pſallam tibi in cithara ſanctus iſrael.
Exultabunt labia mea cū cantauero tibi: ⁊ anima mea quaꝫ redemiſti.
Sꝫ ⁊ līgua mea tota die meditabitur iuſtitiam tuam: cū confuſi et reueriti fuerint qui querunt mala mihi. Pſalmus.71.

Deus iudiciū tuū regi da ⁊ iuſtitiā tuā filio regis.
Iudicare pl̄m tuū i iuſtitia et pauperes tuos in iudicio.
Suſcipiāt montes pacem populo: et colles iuſtitiam.
Iudicabit pauperes populi ⁊ ſaluos faciet filios pauperū: ⁊ humiliabit calumniatoꝛem.
Et ꝑmanebit cū ſole ⁊ ante lunā: in gn̄ationes generationū.
Deſcendet ſicut pluuia in vellus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram.
Oꝛietur in diebus eius iuſtitia et abundātia pacis: donec auferatur luna.
Et dominabitur a mari vſqꝫ ad mare: ⁊ a flumie vſqꝫ ad terminos oꝛbis terrarum.
Coꝛaꝫ illo pꝛocidēt ethiopes: ⁊ inimici eius terrā lingent.
Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent: reges arabum ⁊ ſaba dona adducent.
Et adoꝛabunt euꝫ oēs reges: omnes gentes ſeruient ei.
Qꝛ liberabit pauperē a potēte: ⁊ pauperē cui nō erat adiutoꝛ.
Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ animas pauperum ſaluas faciet.
Ex vſuris et iniquitate redimet animas eoꝛū: ⁊ honoꝛabile nomen eoꝛum coꝛam illo.

Et viuet ⁊ dabitur ei de auro arabie: ⁊ adoꝛabūt de ipſo ſemper/ tota die benedicent ei.

Et erit firmamētū i terra i ſummis mōtiū/ ſupextolleť ſuper libanū fructus eius: ⁊ floꝛebunt de ciuitate ſicut fenum terre.

Sit nomen eiꝰ bñdictū i ſcl'a: ante ſolē permanet nomē eiꝰ.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terre: omnes gētes magnificabunt eum.

Benedictus dñs deꝰ iſrael: q̄ facit mirabilia ſolus.

Et benedictū nomē maieſtatiſ eius in eternum: ⁊ replebitur maieſtate eius omnis terra fiat fiat. Gloꝛia. ān Eſto mihi dñe in deum protectoꝛē. ps. 72.

Quam bonus iſrael deꝰ: his qui recto ſunt coꝛde.

Mei aūt pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei.

Quia zelaui ſuper iniquos: pacem peccatoꝛum videns.

Quia nō ē reſpectꝰ moꝛti eoꝛū: ⁊ firmamētū i plaga eoꝛū.

In laboꝛe hoīꝫ nō ſunt: ⁊ cum hoībus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos ſupbia: operti ſunt iniq̄tate ⁊ impietate ſua.

Prodijt q̄ſi ex adipe iniq̄tas eoꝝ: trāſierūt i affectū coꝛdis.

Cogitauerunt et locuti ſunt nequitiam: iniquitatem in excelſo locuti ſunt.

Poſuerunt in celū os ſuum: et lingua eoꝛū trāſiuit i terra.

Ideo ꝯuerteť pp̄ls meꝰ hic: et dies pleni inuenientur in eis.

Et dixerūt quomodo ſcit deꝰ: et ſi eſt ſcientia in excelſo?

Ecce ipſi pctōꝛes ⁊ abūdātes in ſeculo: obtinuerūt diuitias.

Et dixi/ ergo ſine cauſa iuſtificaui coꝛ meum: ⁊ laui inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus tota die: et caſtigatio mea in matutinis.

Si dicebam narrabo ſic: ecce nationem filioꝛum tuoꝛum reprobaui.

Exiſtimabam vt cognoſcerem: hoc laboꝛ eſt ante me.

Donec intrē i ſanctuariū dei: ⁊ intelligā in nouiſſimis eoꝝ.

Verūtñ ꝓpter dolos poſuiſti eis: deiecisti eos dū alleuarenť.

Quomodo facti ſunt in deſolationē: ſubito defecerūt/ perierunt propter iniquitatē ſuā.

Velut ſomniū ſurgētium: domine in ciuitate tua imaginē ipſoꝛum ad nihilum rediges.

Quia inflammatū eſt coꝛ meum ⁊ renes mei ꝯmutati ſunt: et ego ad nichilum redactꝰ ſum et neſciui.

Ut iumentū factus ſum apud te: et ego ſemper tecum.

Tenuiſti manū dexterā meā/ ⁊ in volūtate tua deduxiſti me: et cum gloꝛia ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in celo: a te quid volui ſuper terram.

Defecit caro mea et coꝛ meum: deus coꝛdis mei ⁊ pars mea us in eternum.

Quia ecce qui elongant ſe a te peribunt: ⁊ perdidiſti om qui foꝛnicantur abs te.

Mihi aũt adherere deo bonum eſt: ponere ī dño deo ſpez meā.

Ut annũciē oēs p̄dicationes tuas: ī poꝛtis filie ſion. ps. 73.

UT quid deus repuliſti in finem: iratꝰ eſt furoꝛ tuꝰ ſuper oues paſcue tue?

Memoꝛ eſto cōgregatiōis tue: quā poſſediſti ab initio.

Redemiſti vgā hereditatꝭ tue: mons ſion ī q̄ habitaſti in eo.

Leua manus tuas ī ſupbias eoꝛum in finem: quanta malignatus eſt inimicꝰ in ſancto.

Et gloꝛiati ſunt qui oderunt te: in medio ſolennitatis tue.

Poſuerunt ſigna ſua ſigna: ⁊ nō cognouerunt ſicut in exitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſilua lignoꝛum ſecuribus exciderunt ianuas eius in id ipſum: in ſecuri ⁊ aſcia deiecerunt eam.

Incēderunt igni ſanctuariuz tuum in terra: polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in coꝛde ſuo cognatio eoꝛum ſimul: quieſcere faciamus oēs feſtos dei a terra.

Signa noſtra non vidimus, iā non eſt ꝓpheta: ⁊ nos nō cognoſcet amplius.

Uſquequo deus impꝛoperabit inimicus: irritat aduerſarius nomen tuum in finem?

Ut quid auertis faciem tuam et dexteram tuam: de medio ſinu tuo in finem?

Deus aũt rex nr̄ an̄ ſcl'a: operatus eſt ſalutē ī medio terre.

Tu confirmaſti ī virtute tua mare: contribulaſti capita draconum in aquis.

Tu confregiſti capita draconis: dediſti eum eſcam populis ethiopum.

Tu dirupiſti fontes et toꝛrentes: tu ſiccaſti fluuios ethan.

Tuus eſt dies ⁊ tua eſt nox: tu fabꝛicatus es auroꝛā ⁊ ſolem.

Tu feciſti oēs terminos terre: eſtatē ⁊ ver tu plaſmaſti ea.

Memoꝛ eſto huiꝰ inimicꝰ impꝛoperauit domino: ⁊ populꝰ inſipiēs incitauit nomē tuū.

Ne tradas beſtijs aīas confitētes tibi: ⁊ aīas pauperū tuoꝛum ne obliuiſcaris in finem.

Reſpice in teſtamentū tuū: qꝛ repleti ſunt qui obſcurati ſūt terre domibus iniquitatum.

Ne auertatur humilis factus confuſus: pauper ⁊ inops laudabunt nomen tuum.

Exurge deꝰ iudica cauſaz tuā: memoꝛ eſto impꝛoperioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̄ ab iſipiēte ſunt tota die.

Ne obliuiſcaris voces inimicoꝛum tuoꝛum: ſuperbia eoꝝ qui te oderunt aſcendit ſemꝑ.

Gloꝛia. an. Liberaſti virgam hereditatis tue. ps. 74.

CONfitebimur tibi deus: confitebimur ⁊ inuocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cuz accepero tempus, ego iuſtitias iudicabo.

Liquefacta eſt terra ⁊ oēs qui

habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.

Dixi iniq̄s nolite iniq̄ agere: et deliq̄ntibꝰ nolite exaltar̄ coꝛnu

Nolite extollere in altum coꝛnu veſtrum: nolite loqui aduerſus deum iniquitatem.

Quia neq; ab oꝛiente neq; ab occidente neq; a deſertis montibus: quoniam deus iudex ē.

Hunc humiliat ⁊ hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto.

Et inclinauit ex hoc in hoc/ verũtñ fex eiꝰ nõ eſt exinanita: bibent omnes peccatoꝛes terre.

Ego autem annunciabo in ſeculum: cantabo deo iacob.

Et omnia coꝛnua peccatoꝛuʒ confringam: ⁊ exaltabũtur coꝛnua iuſti. Pſalmus. 75.

Notus ĩ iudea deꝰ: ⁊ iſrael magnũ nomen eius.

Et factus eſt ĩ pace locus eiꝰ: et habitatio eius in ſion.

Ibi confregit potẽtias: arcũ/ ſcutum/ gladium/ ⁊ bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibꝰ eternis: turbati ſunt omnes inſipientes coꝛde.

Doꝛmierunt ſomnum ſuũ: et nihil inuenerũt oẽs viri diuitiarum in manibus ſuis.

Ab increpatiõe tua deꝰ iacob: doꝛmitauerũt q̄ aſcẽderũt equos

Tu terribilis es et quis reſiſtet tibi: ex tunc ire tue.

De celo auditum feciſti iudicium: terra tremuit ⁊ quieuit.

Cum exurgeret in iudicio deꝰ: vt ſaluos faceret omnes manſuetos terre.

Quoniã cogitatio hominis confitebitur tibi: ⁊ reliquie cogitationis diem feſtum agent tibi.

Uouete ⁊ reddite domino deo veſtro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.

Terribili et ei qui aufert ſpiritũ pꝛincipum: terribili apđ reges terre. Gloꝛia. ã. In iſrael magnũ nomen eius. Ps. 76.

Uoce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad deum et intendit mihi.

In die tribulationis mee de exquiſiui manibus meis noc cõtra eũ: ⁊ non ſum deceptus.

Renuit cõſolari anima mea memoꝛ fui dei ⁊ delectatꝰ ſum: et exercitatꝰ ſum et defecit ſpiritus meus.

Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatꝰ ſũ ⁊ nõ ſũ locutꝰ.

Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos in mente habui.

Et meditatus ſum nocte cum coꝛde meo: ⁊ exercitabar ⁊ ſcopebam ſpiritum meum.

Nunquid in eternum pꝛoiiciet deus: aut non apponet complacitioꝛ ſit ad huc?

Aut in finẽ miĩam ſuã abſ det: a gñatione ĩ generatio

Aut obliuiſcet miſereri aut ↄtinebit ĩ ira ſua miĩas ſu

Et dixi nũc cepi: hec muta dextere excelſi.

Memoꝛ fui operum domi quia memoꝛ ero ab initio rabilium tuoꝛum.

Et meditaboꝛ in omnibus opeꝛibus tuis: et in adinuentionibus tuis exerceboꝛ.

Deus in ſancto via tua: quis deus magnus ſicut deus noſter? tu es deus qui facis mirabilia.

Notã feciſti ĩ pplis ꝟtutẽ tuã: redemiſti in bꝛachio tuo pplm tuum: filios iacob ⁊ ioſeph.

Uiderunt te aque deus viderunt te aque ⁊ timuerunt: ⁊ turbate ſunt abyſſi.

Multitudo ſonitus aquaꝝ: vocem dederunt nubes.

Etenim ſagitte tue tranſeunt: vox tonitrui tui in rota.

Illuxerunt coꝛuſcationes tue oꝛbi terre: commota eſt et contremuit terra.

In mari via tua ⁊ ſemite tue in aquis multis: ⁊ veſtigia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oues pplꝫ tuũ: ĩ manu moyſi ⁊ aaron. ps. 77

Attendite popule me⁹ legẽ meam: inclinate aurẽ veſtram in verba oꝛis mei.

Aperiã ĩ parabolis os meũ: loquar ꝓpoſitiones ab initio.

Quãta audiuimus et cognouimus ea: et patres noſtri narrauerunt nobis.

Non ſunt occultata a filijs eoꝛum: in generatione altera.

Narrantes laudẽ dñi ⁊ virtutes ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ q̃ fecit.

Et ſuſcitauit teſtimoniũ in iacob: ⁊ legẽ poſuit in iſrael.

Quanta mandauit patribus noſtr̃, nota facere ea filijs ſuis vt cognoſcat gñatio altera.

Filij qui naſcẽtur et exurgẽt enarrabunt filijs ſuis.

Ut ponant in deo ſpem ſuã: et nõ obliuiſcant̃ operum dei/ et mandata eius exquirant.

Ne fiant ſicut patres eoꝝ: generatio pꝛaua et exaſperans.

Generatio que non direxit coꝛ ſuum: ⁊ non eſt creditus cũ deo ſpiritus eius.

Filij effrem intendẽtes ⁊ mittentes arcum: conuerſi ſunt in die belli.

Non cuſtodierunt teſtamentum dei: ⁊ in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti ſunt benefactoꝛum eius: et mirabilium eius que oſtendit eis.

Coꝛã pꝛib⁹ eoꝝ fecit mirabilia ĩ t̃ra egypti: ĩ cãpo thaneos.

Interrupit mar̃ ⁊ ꝑduxit eos: et ſtatuit aquas quaſi in vtre.

Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte ĩ illuminatiõe ignis.

Interrupit petram in eremo: et adaquauit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra: et eduxit tanq̃ flumina aquas.

Et appoſuerunt adhuc peccare ei: in iram concitauerũt excelſum in inaquoſo.

Et tẽtauerũt deũ in coꝛdibus ſuis: vt peterẽt eſcas aĩab⁹ ſuis.

Et male locuti ſunt de deo: dixerunt/ nunqd poterit deus parare menſam in deſerto?

Qui ꝑcuſſit petrã ⁊ fluxerunt aque: ⁊ torrẽtes inundauerũt.

Nunqđ et panẽ poterit dare: aut parare mẽſaꝫ populo ſuo?

Ideo audiuit dominꝰ ⁊ diſtulit: ⁊ ignis accẽſus eſt ĩ iacob: et ira aſcendit in iſrael.

Quia nõ crediderũt in deo: nec ſperauerũt in ſalutari eius.

Et mandauit nubibus deſuper: et ianuas celi aperuit.

Et pluit illis mãna ad mãducandum: ⁊ panem celi dedit eis.

Panẽ ãgeloꝝ mãducauit hõ: cibaria miſit eis in abũdãtia.

Tranſtulit auſtrũ de celo: ⁊ induxit in virtute ſua africum.

Et pluit ſuꝑ eos ſicut puluerem carnes: ⁊ ſicut arenaꝫ maris volatilia pennata.

Et ceciderũt ĩ medio caſtrorũ eoꝝ: circa tabernacula eoruꝫ.

Et mãducauerunt et ſaturati ſunt nimis/ et deſiderium eorum attulit eis: non ſunt fraudati a deſiderio ſuo.

Adhuc eſce eorum erant in ore ipſorum: ⁊ ira dei aſcendit ſuper eos.

Et occidit pingues eorum: et electos iſrael impediuit.

In omnibus his peccauerũt adhuc: ⁊ non crediderunt ĩ mirabilibus eius.

Et defecerũt ĩ vanitate dies eorum: ⁊ anni eoꝝ cũ feſtinatione.

Cum occideret eos querebãt eum et reuertebantur: et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati ſunt quia deꝰ adiutor eſt eorum: ⁊ deus excelſus redemptor eorum eſt.

Et dilexerunt eum in ore ſuo: et lingua ſua mentiti ſunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius.

Ipſe autem eſt miſericors/ et propitius fiet peccatis eorum: et non diſperdet eos.

Et abũdauit vt auerteret irã ſuã: ⁊ nõ accẽdit oẽm irã ſuaꝫ.

Et recordatus ẽ qꝛ caro ſunt: ſpiritꝰ vadẽs ⁊ nõ rediens.

Quotiens exacerbauerunt eum in deſerto: in iram concitauerunt eum in inaquoſo.

Et ꝯuerſi ſunt ⁊ tẽtauerũt deũ: ⁊ ſanctũ iſrael exacerbauerũt.

Non ſunt recordati manus eiꝰ: die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut poſuit in egypto ſigna ſua: et prodigia ſua in campo thaneos.

Et cõuertit ĩ ſanguinẽ flumina eoꝝ: ⁊ imbres eoꝝ ne biberent.

Miſit in eos cynomyiã ⁊ comedit eos: ⁊ ranã ⁊ diſꝑdidit eos.

Et dedit erugini fructꝰ eorum: ⁊ labores eorum locuſte.

Et occidit in grãdine vineas eoꝝ: et moros eoꝝ in pruina.

Et tradidit grandini iumẽta eorum: ⁊ poſſeſſionẽ eoꝝ igni.

Miſit in eos iram indignationis ſue/ indignationẽ ⁊ iram ⁊ tribulationem: imiſſiones per angelos malos.

Viã fecit ſemite ire ſue/ ⁊ non

pepcit a moꝛte aīaꝝ eoꝝ: ⁊ iumēta eoꝝ in moꝛte concluſit.

Et pcuſſit oē pꝛimogenitū in terra egypti: pꝛimitias oīs laboꝛis eoꝝ ī tabernaculis chā.

Et abſtulit ſicut oues populū ſuum: ⁊ perduxit eos tanꝙ gregem in deſerto.

Et eduxit eos in ſpe ⁊ non timuerunt: et inimicos eoꝛū operuit mare.

Et eduxit eos in montem ſanctificationis ſue: montem quē acquiſiuit dextera eius.

Et eiecit a facie eoꝛuꝫ gentes: ⁊ ſoꝛte diuiſit eis terram/ ī funiculo diſtributionis.

Et habitare fecit ī tabernaculis eoꝛum: tribus iſrael.

Et tentauerunt et exacerbauerunt deum excelſum: ⁊ teſtimonia eius non cuſtodierunt.

Et auerterunt ſe et non ſeruauerunt pactum: quemadmodū patres eoꝛum conuerſi ſunt in arcum pꝛauum.

In irā ꝯcitauerūt eū in collibus ſuis: ⁊ ī ſculptilibꝰ ſuis ad emulationē eū pꝛouocauerūt.

Audiuit deus ⁊ ſpꝛeuit: ⁊ ad nihilū redegit valde iſrael.

Et repulit tabernaculum ſilo: tabernaculum ſuum vbi habitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatē virtutē eoꝛū: ⁊ pulchꝛitudinē eoꝛum in manus inimici.

Et concluſit in gladio populum ſuum: et hereditatem ſuam ſpꝛeuit.

Iuuenes eoꝛū comedit ignis: et virgines eoꝛum non ſunt lamentate.

Sacerdotes eoꝛum in gladio ceciderunt: et vidue eoꝛum nō ploꝛabantur.

Et excitatꝰ ē tāꝙ doꝛmiēs dn̄s: tanꝙ potēs crapulatꝰ a vino.

Et percuſſit inimicos ſuos in poſterioꝛa: oppꝛobꝛium ſempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum ioſeph: ⁊ tribū effraim nō elegit.

Sed elegit tribum iuda: montem ſion quem dilexit.

Et edificauit ſicut vnicoꝛnis ſanctificium ſuū: in terra quā fundauit in ſecula.

Et elegit dauid ſeruum ſuū et ſuſtulit eū de gregibus ouiuꝫ: de poſt fetantes accepit eum.

Paſcere iacob ſeruum ſuum: ⁊ iſrael hereditatem ſuam.

Et pauit eos in innocentia coꝛdis ſui: et in intellectibus manuum ſuarum deduxit eos.

Gloꝛia. an̄. Tu es deus qui facis mirabilia. ps.78.

Deus venerunt gētes in hereditatē tuā: polluerūt templum ſanctū tuū/ poſuerūt hieruſalē in pomoꝛū cuſtodiā.

Poſuerunt moꝛticina ſeruoꝛum tuoꝛum eſcas volatilibus celi: carnes ſanctoꝛum tuoꝛuꝫ beſtiis terre.

Effuderunt ſanguinē eoꝝ tanꝙ aquam in circuitu hieruſalē: ⁊ non erat qui ſepeliret.

Facti ſumus oppꝛobꝛiuꝫ vicinis nr̄is: ſubſannatio ⁊ illuſio his q̄ i circuitu nr̄o ſunt.

Uſquequo dn̄e iraſcerꝭ i finē: accēdet velut ignis zelus tu⁹.

Effunde irā tuā in gētes que te nō nouerunt: ⁊ in regna que nomē tuū non inuocauerunt.

Quia comederunt iacob: ⁊ locum eius deſolauerunt.

Ne memineris iniquitatum noſtrarū antiquarum: cito anticipent nos miſericordie tue: qꝛ pauperes facti ſum⁹ nimis.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriam nominis tui domine libera nos: ⁊ propicius eſto peccatis nr̄is propter nomen tuum.

Ne forte dicāt in gentib⁹ vbi eſt de⁹ eoꝝ: ⁊ innoteſcat in nationibus corā oculis noſtris.

Ultio ſanguinis ſeruoꝝ tuorū q̄ effuſus ē: introeat i cōſpectu tuo gemit⁹ compeditorū.

Secundum magnitudinē brachij tui: poſſide filios mortificatorum.

Et redde vicinis noſtr̄ ſeptuplum in ſinu eorum: improperium ipſorum quod exprobrauerunt tibi domine.

Nos autem populus tuus et oues paſcue tue: confitebimur tibi in ſeculum.

In gn̄atione ⁊ gn̄ationē: annunciabim⁹ laudē tuā. pſ. 79.

Qui regis iſrael itēde: q̄ deducis velut ouē ioſeph.

Qui ſedes ſuper cherubin manifeſtare: corā effraim beniamin et manaſſe.

Excita potentiam tuam et veni: vt ſaluos facias nos.

Deus conuerte nos: ⁊ oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erimus.

Dn̄e de⁹ virtutū: quouſq; iraſceris ſup orationē ſerui tui.

Cibabis nos pane lachrymarum: et potum dabis nobis in lachrymis in menſura.

Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris: ⁊ inimici noſtri ſubſannauerunt nos.

Deus virtutū cōuerte nos: et oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹.

Vineā de egypto tranſtuliſti: eieciſti gentes ⁊ plantaſti eam.

Dux itineris fuiſti in conſpectu eius: ⁊ plantaſti radices eius et impleuit terram.

Operuit montes vmbra eius: et arbuſta eius cedros dei.

Extendit palmites ſuos vſq; ad mare: ⁊ vſq; ad flumen propagines eius.

Ut quid deſtruxiſti maceriam eius: ⁊ vindemiant eā omnes qui pretergrediuntur viam.

Exterminauit eā aper de ſilua: ⁊ ſingularis fer⁹ depaſt⁹ eſt eā.

Deus virtutū conuertere reſpice de celo: et vide ⁊ viſita vineam iſtam.

Et perfice eam quam plantauit dextera tua: ⁊ ſuper filium hoīs quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab increpatione vultus tui ꝑibunt.

Fiat manus tua ſuper virum dextere tue: ⁊ ſuper filium ho minis quē confirmaſti tibi.

Et non diſcedimus a te viuificabis nos: et nomen tuum inuocabimus.

Dñe deus virtutū cōuerte nos: ⁊ oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erimꝰ.

Glia. Añ Propitius eſto peccatis. ℣ Gaudebūt labia mea cum cātauero tibi. ℟. Et aīa mea quā redemiſti. Ante laud. añ. Fiat mīa tua. In laud. añ. Tibi ſoli peccaui dñe miſerere mei. ps. Miſerere mei. ps. 89.

Domine refugium factus es nobis: a generatione in generationem.

Priuſq̄ mōtes fierēt aut formarē terra ⁊ orbis: a ſeculo et vſq̄ in ſeculum tu es deus.

Ne auertas hoīez in hūilitatē: ⁊ dixiſti cōuertimini filiꝗ hoīm.

Qm̄ mille ānī an̄ oculos tuos: tanq̄ dies heſterna q̄ preteriit.

Et cuſtodia in nocte: q̄ p nichilo habentur eoꝝ anni erunt.

Mane ſicut herba trāſeat mane floreat et tranſeat: veſpere decidat induret ⁊ areſcat.

Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati ſumus.

Poſuiſti iniquitates noſtras in conſpectu tuo: ſeculum noſtrū in illuminatione vultus tui.

Qm̄ omnes dies noſtri defecerunt: ⁊ in ira tua defecimus.

Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur: dies annorum noſtrorum in ipſis ſeptuaginta ānī.

Si autem in potentatibꝰ octoginta anni: ⁊ amplius eorum labor et dolor.

Quoniā ſuperuenit manſuetudo: ⁊ corripiemur.

Quis nouit poteſtatē ire tue: et pre timore tuo iram tuā dinumerare.

Dexteram tuam ſic notā fac: ⁊ eruditos corde in ſapientia.

Conuertere dñe vſq̄quo: ⁊ deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos.

Repleti ſumꝰ mane mīa tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati ſumꝰ in omnibus diebus noſtris.

Letati ſumus pro diebꝰ qbꝰ nos humiliaſti: annis quibus vidimus mala.

Reſpice in ſeruos tuos ⁊ in opera tua: ⁊ dirige filios eorum.

Et ſit ſplendor dñi dei noſtri ſuper nos ⁊ opera manuū noſtrarū dirige ſuper nos: ⁊ opus manuū noſtrarū dirige. Glia. añ Dñe refugiū factus es nobis. añ. In matutis dñe meditabor in te. ps Deꝰ deꝰ meꝰ. cā.

Cantemus dño/ glorioſe enī magnificatus eſt: equum et aſcenſorem proiecit in mare.

Fortitudo mea ⁊ laus mea dominꝰ: ⁊ factꝰ ē mihi in ſalutem.

Iſte deus meus ⁊ glorificabo eū: deꝰ pr̄is mei ⁊ exaltabo eū.

Dñs quaſi vir pugnator oīps nomē eius: currus pharaonis ⁊ exercitū eiꝰ proiecit in mare.

Electi pncipes eius ſubmerſi ſunt in mari rubro: abyſſi operuerunt eos deſcenderunt in profundum quaſi lapis.

Dextera tua dñe magnificata

eſt in fortitudine: dextera tua dñe percuſſit inimicū: ⁊ ī multitudine glorie tue depoſuiſti aduerſarios meos.

Miſiſti irā tuā que deuorauit eos ſicut ſtipulā: ⁊ in ſpū furoris tui ꝯgregate ſunt aque.

Stetit vnda fluens: ꝯgregate ſunt abyſſi in medio maris.

Dixit inimicꝰ perſequar ⁊ cōprehendā: diuidā ſpolia implebitur anima mea.

Euaginabo gladium meum: ⁊ interficiet eos manus mea.

Flauit ſpūs tuus et operuit eos mare: ſubmerſi ſunt quaſi plūbū in aquis vehemētibus.

Quis ſimilis tui in fortibus dñe/ quis ſimilis tui: magnificus in ſanctitate: terribilis atq; laudabilis ⁊ faciēs mirabilia.

Extendiſti manum tuā: ⁊ deuorauit eos terra.

Dux fuiſti ī miſericordia tua: populo quem redemiſti.

Et portaſti eū in fortitudine tua: ad habitaculū ſctm̄ tuum.

Aſcenderunt populi et irati ſunt: dolores obtinuerunt habitatores philiſtiim.

Tunc ꝯturbati ſunt pricipes edom robuſtos moab obtinuit tremor: obriguerūt omnes habitatores chanaā.

Irruat ſup eos formido ⁊ pauor: ī magnitudie brachij tui.

Fiāt immobiles quaſi lapis: donec pertrāſeat populus tuꝰ domine/ donec pertrāſeat populus tuus iſte quē poſſediſti.

Introduces eos ⁊ plātabis in monte hereditatis tue: firmiſſimo habitaculo tuo/ quod operatus es domine.

Sāctuariū tuū dñe quod firmauerunt manus tue: dominꝰ regnabit in eternum ⁊ vltra.

Ingreſſus eſt enim eques pharao cum curribus ⁊ equitibus eius in mare: ⁊ reduxit ſuper eos dominus aquas maris.

Filij autē iſrael ābulauerūt p ſiccū: ī medio eiꝰ. Gloria. ā. In eternū dñs regnabit ⁊ vltra. ā. In ſctis eius laudate deū. ps. Laud. cā. Vigilate. ℟ Dñe ne in ira. vſq; ad. xl. qn̄ de. v. feria agit̄ vt ad laud. ſequens hyꝰ.

Lux ecce ſurgit aurea/ pallens fatiſcat cecitas: que noſmet in preceps diu/ errore traxit deuio.

Hec lux ſerenū ꝯferat/ puroſq; nos pſtet ſibi: nihil loquamur ſub dolū/ voluamꝰ obſcurū nichil.

Sic tota diſcurrat dies/ ne lingua mēdax nec manꝰ: oculi ne peccēt lubrici/ nec noxa corpꝰ inquinet.

Spectator aſtat deſuper/ q̄ nos diebus omnibus: actuſq; nros pſpicit/ a luce prima ī veſperū.

Deo pri. ℣. In matutinis. Per eſtatē hyꝰ. Ecce iā. ℣. In matutinis. ā. In ſctitate ſeruiamus dño ⁊ liberabit nos ab inimicis nrīs. cā. Bñdꝰ. ¶ Feria vj ad mat. inuit. Dñz q̄ fecit nos Venite adoremus. ps. Ven. ℟ Dñe ne ī ira. vſq; ad xl. qn̄ d. vj.

ſe. agiť: vꝫ ad mať, ſequẽs hyꝰ.

Tu trinitatis vnitas/ oꝛbem potenter qui regis/ attende laudum cātica/ que excubātes pſallimus.

Nā lectulo ꝯſurgimus/ noctis quieto tempoꝛe: vt flagitemus vulnerū/ a te medelā omnium.

Quo fraude q̄cq̄d demonū/ in noctibus deliquimꝰ: abſtergat illud celitus/ tue poteſtas glie.

Ne coꝛpꝰ aſſit ſoꝛdidū/ ne toꝛpoꝛ inſtet coꝛdiū: ne criminis ꝯtagio/ tepeſcat ardoꝛ ſpiritus.

Ob hoc redemptoꝛ q̄s/ nos reple tuo lumine: per quod dierū circulis/ nullis ruamus actibꝰ.

Pꝛeſta pater piiſſime. Per ekatem hyꝰ. Nocte ſurgẽ ꝑ. 80.

Exultate deo adiutoꝛi noſtro: iubilate deo iacob.

Sumite pſalmū ⁊ date tympanum: pſalteriū iocūdū cū cithara.

Buccinate in neomenia tuba: in inſigni die ſolēnitat̃ veſtre.

Quia pꝛeceptum in iſrael eſt: et iudicium deo iacob.

Teſtimonium i ioſeph poſuit illud cū exiret de terra egypti: linguā quā nō nouerat audiuit.

Diuertit ab oneribꝰ doꝛſum eius: manus eius in cophino ſeruierunt.

In tribulatiōe inuocaſti me ⁊ liberaui te: exaudiui te i abſcōdito tēpeſtatis: pꝛobaui te apud aquā ꝯtradictionis.

Audi populus meus ⁊ ꝯteſtaboꝛ te: iſrael ſi me audieris nō erit in te deus recens: neqꝫ adorabis deum alienum.

Ego enim ſum dñs deꝰ tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuū et implebo illud.

Et nō audiuit ppl's meꝰ vocē meā: ⁊ iſrael nō intēdit mihi.

Et dimiſi eos ſecundum deſideria coꝛdis eoꝛum: ibunt i adinuentionibus ſuis.

Si populus meus audiſſet me: iſrael ſi i viis meis ambulaſſet

Pꝛo nichilo foꝛſitā inimicos eoꝝ humiliaſſem: ⁊ ſup tribulātes eos miſiſſem manum meā.

Inimici dñi mentiti ſunt ei: ⁊ erit tempus eoꝛum in ſecula.

Et cibauit illos ex adipe frumēti: ⁊ de petra melle ſaturauit

Deus ſtetit i eos. ꝑ. 81. ſynagoga deoꝝ: i medio autem deos dijudicat.

Uſquequo iudicatis iniquitatem: ⁊ facies pctōꝝ ſumitis.

Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperem iuſtificate.

Eripite pauperem ⁊ egenum: de manu pctōꝛis liberate.

Neſcierūt neqꝫ intellexerūt: in tenebꝛis ambulāt: mouebūtur omnia fundamenta terre.

Ego dixi dii eſtis: et filii excelſi omnes.

Uos autē ſicut hoīes moriemini: ⁊ ſicut vnꝰ de pꝛincipibꝰ cadetis.

Surge deꝰ iudica terrā: qm̄ tu hereditabis in omnibus gentibus. Gloꝛia patri. Añ. Exultate deo adiutoꝛi nr̄o. ps. 82.

Deus quis ſimilis erit tibi: ne taceas neq̃ compeſcaris deus.

Qm̃ ecce inimici tui ſonuerũt: ⁊ q̃ oderũt te extulerũt caput.

Super populum tuũ malignauerũt conſilium: ⁊ cogitauerũt aduerſus ſanctos tuos.

Dixerũt venite ⁊ diſperdamꝰ eos de gente: ⁊ non memoretur nomen iſrael vltra.

Qm̃ cogitauerũt vnanimiter ſimul aduerſus te teſtamẽtum diſpoſuerũt: tabernacula idumeorum ⁊ iſmaelite.

Moab ⁊ agareni gebal ⁊ amõ ⁊ amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.

Etenim aſſur venit cũ illis: facti ſunt in adiutoriũ filijs loth.

Fac illis ſicut madiã ⁊ ſiſare: ſicut iabin in torrẽte ciſon.

Diſperierunt in endor: facti ſunt vt ſtercus terre.

Pone principes eorum ſicut oreb ⁊ zeb: ⁊ zebee ⁊ ſalmana.

Omnes principes eorum qui dixerunt: hereditate poſſideamus ſanctuarium dei.

Deus meꝰ pone illos vt rotã: ⁊ ſicut ſtipulã ante faciẽ vẽti.

Sicut ignis q̃ cõburit ſiluã: et ſicut flãma cõburens montes.

Ita perſeq̃ris illos in tẽpeſtate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos.

Imple facies illorũ ignominia: ⁊ querent nomen tuũ dñe.

Erubeſcãt ⁊ conturbentur in ſeculũ ſcl'i: ⁊ confundant ⁊ pereãt.

Et cognoſcãt q̃ nomẽ tibi deꝰ: tu ſolus altiſſimus in omni terra. Pſalmus. 83.

Quam dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: cõcupiſcit et deficit aĩa mea in atria dñi.

Cor meũ et caro mea: exultauerunt in deum viuum.

Etenim paſſer inuenit ſibi domũ et turtur nidum: vbi reponat pullos ſuos.

Altaria tua domine virtutũ: rex meus et deus meus.

Beati q̃ habitãt in domo tua dñe: in ſcl'a ſcl'orũ laudabũt te.

Beatus vir cuius eſt auxiliũ abs te: aſcẽſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle chrymarum in loco quem poſuit.

Etenim bñdictionẽ dabit legiſlator / ibũt de vĩtute in virtutẽ: videbitur deus deorum ĩ ſion.

Dñe deꝰ vĩtutũ exaudi orõnẽ meã: auribꝰ p̃cipe deus iacob.

Protector noſter aſpice deus ⁊ reſpice in faciem chriſti tui.

Quia melior eſt dies vna in atrijs tuis: ſuper milia.

Elegi abiectꝰ eſſe in domo dei mei: magis q̃ habitare ĩ tabernaculis peccatorum.

Qꝛ miam ⁊ veritatem diligit deꝰ: gratiã ⁊ gl'iam dabit dñs.

Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: dñe virtutũ / beatus homo q̃ ſperat in te. Gloria. an. Tu ſolus altiſſimus ſuper omnẽ terrã. pſ. 84.

Benedixiſti domine terrã tuam: auertiſti captiuitatem iacob.

Remiſiſti iniq̄tatē plebis tue: operuiſti omnia peccata eoꝝ.

Mitigaſti omnē irā tuā: auertiſti ab ira indignationis tue.

Conuerte nos deꝰ ſalutaris nr̄: ⁊ auerte iram tuam a nobis.

Nunquid in eternū iraſceris nobis: aut extendes iram tuā a generatione ī generationē?

Deus tu ꝯuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur ī te.

Oſtēde nobis dn̄e miām tuā: ⁊ ſalutare tuum da nobis.

Audiā quid loquat̄ ī me dn̄s deus: quoniā loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos: ⁊ ī eos qui conuertuntur ad coꝛ.

Verūtamen pꝛope timentes eum ſalutare ipſius: vt inhabitet gloꝛia in terra noſtra.

Miſericoꝛdia ⁊ veritas obuiauerunt ſibi: iuſtitia et pax oſculate ſunt.

Veritas de terra oꝛta eſt: et iuſtitia de celo pꝛoſperit.

Etenim dn̄s dabit benignitatē: ⁊ terra nr̄a dabit fructū ſuū.

Iuſtitia ante eū ambulabit: ⁊ ponet ī via greſſus ſuos. ps. 85.

Inclina dn̄e aurem tuā et exaudi me: quoniā inops ⁊ pauper ſum ego.

Cuſtodi animaꝫ meā/ quoniā ſanctus ſum: ſaluū fac ſeruum tuū deus meus ſperātem in te.

Miſerere mei dn̄e qm̄ ad te clamaui/ tota die letifica animaꝫ ſerui tui: qm̄ ad te dn̄e animā meam leuaui.

Qm̄ tu dn̄e ſuauis ⁊ mitis: et multe miē oībꝰ inuocātibꝰ te.

Auribus percipe dn̄e oꝛationem meam: intende voci depꝛecationis mee.

In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudiſti me.

Nō eſt ſimilis tui in dijs dn̄e: ⁊ non eſt ſecundum opera tua.

Oēs gētes quaſcūq; feciſti venient/ et adoꝛabūt coꝛā te dn̄e: et gloꝛificabunt nomen tuum.

Qm̄ magnus es tu et faciens mirabilia: tu es deus ſolus.

Deduc me dn̄e ī via tua ⁊ igrediar ī veritate tua: letetur coꝛ meum vt timeat nomen tuū.

Confiteboꝛ tibi domine deus meus in toto coꝛde meo: ⁊ gloꝛificabo nomē tuū ī eternum.

Quia miā tua magna eſt ſup̄ me: ⁊ eruiſti animam meam ex inferno inferioꝛi.

Deus iniqui inſurrexerūt ſup̄ me/ ⁊ ſynagoga potentiū q̄ſierunt animā meā: ⁊ non ꝓpoſuerunt te in conſpectu ſuo.

Et tu dn̄e deus miſeratoꝛ ⁊ miſericoꝛs: patiens ⁊ multe miſericoꝛdie et verax.

Reſpice ī me ⁊ miſerere mei: da imperiū tuum puero tuo: et ſaluum fac filium ancille tue.

Fac mecū ſignū ī bono vt videāt q̄ oderūt me ⁊ ꝯfundātur: qm̄ tu dn̄e adiuuiſti me/ ⁊ ꝯſolatus es me. Gloꝛia. An. Benedixiſti dn̄e terram tuam. ps. 86.

Fundamēta eiꝰ ī mōtibꝰ ſanctis: diligit dn̄s poꝛ-

tas ſion ſuper omnia tabernacula iacob.
Gloꝛioſa dicta ſunt de te: ciuitas dei.
Memoꝛ ero raab ⁊ babylonis: ſcientium me.
Ecce alienigene ⁊ tyꝛus ⁊ populus ethiopū: hi fuerūt illic.
Nunquid ſion dicet homo et homo natus eſt in ea: ⁊ ipſe fundauit eam altiſſimus.
Dominꝰ narrabit in ſcripturis populoꝛum: ⁊ pꝛincipū horum qui fuerunt in ea.
Sicut letantium omnium habitatio eſt in te. Pſalmꝰ. 87.
Domine deꝰ ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coꝛā te.
Intret in conſpectu tuo oꝛatio mea: inclina aurem tuā ad pꝛecē meam.
Quia repleta ē malis anima mea: ⁊ vita mea inferno appꝛopinquauit.
Eſtimatꝰ ſum cū deſcēdētibꝰ i lacū: factus ſum ſicut hō ſine adiutoꝛio/inter moꝛtuos liber.
Sicut vulnerati doꝛmientes in ſepulchꝛis/quoꝝ non es memoꝛ amplius: ⁊ ipſi de manu tua repulſi ſunt.
Poſuerūt me i lacu inferioꝛi: in tenebꝛoſis ⁊ i vmbꝛa moꝛtꝭ.
Super me ꝯfirmatus eſt furoꝛ tuus: ⁊ omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.
Longe feciſti notos meos a me: poſuerunt me abominationem ſibi.
Traditus ſū ⁊ nō egrediebar: oculi mei lāguerūt pꝛe inopia.
Clamaui ad te dn̄e: tota di expādi ad te manus meas.
Nunquid moꝛtuis facies mirabilia: aut medici ſuſcitabū et ꝯfitebuntur tibi.
Nunquid narrabit aliquis i ſepulchꝛo miam tuam: ⁊ veritatem tuā in perditionem.
Nunquid cognoſcentur in tenebꝛis mirabilia tua: ⁊ iuſti tua in terra obliuionis.
Et ego ad te domine clamaui: ⁊ mane oꝛo mea pꝛeueniet te.
Ut qd dn̄e repellis oꝛation meā: auertis faciem tuā a me.
Pauper ſum ego ⁊ i laboꝛib a iuuētute mea: exaltatꝰ aut humiliatus ſum ⁊ ꝯturbatus.
In me trāſierūt ire tue: ⁊ terroꝛes tui ꝯturbauerunt me.
Circūdederunt me ſicut aqua tota die: circūdederūt me ſimul.
Elongaſti a me amicum ⁊ pꝛ mum: ⁊ notos meos a miſeria.
Gloꝛia patri. An. Fundamenta eius in mōtibus ſctis ps. 8
Miſericoꝛdias domini: in eternum cantabo.
In gn̄atiōe ⁊ gn̄atiōem: annūciabo veritatē tuā in oꝛe meo.
Quoniam dixiſti in eternū mia edificabitur in celis: pꝛeparabiꝭ veritas tua in eis.
Diſpoſui teſtamētum electis meis: iuraui dauid ſeruo meo vſqꝫ i eternū pꝑabo ſemē tuū.
Et edificabo in generatione ⁊ generationem: ſedem tuam.
Confitebūtur celi mirabilia

tua dñe: etenim veritatem tuā in ecclesia sanctoꝛum.

Qm̄ q̄s ī nubibus equabitur dño: similis erit dño ī filijs dei.

Deus q̄ gloꝛificatur in ꝯsilijs sctoꝝ: magnꝰ ⁊ terribilis super omnes q̄ ī circuitu eius sunt.

Dñe deꝰ virtutū quis similis tibi? potens es domine ⁊ veritas tua in circuitu tuo.

Tu dñaris ꝑtāti maris: motū autē fluctuū eius tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratū supbū: ī bꝛachio ꝟtutꝭ tue dispersisti inimicos tuos.

Tui sūt celi et tua ē t̄ra: orbē terre ⁊ plenitudinē eiꝰ tu fūdasti: aquilonē ⁊ mare tu creasti.

Thaboꝛ ⁊ hermon ī noīe tuo exultabunt: tuum bꝛachiū cum potentia.

Firmetur manꝰ tua ⁊ exaltet dextera tua: iustitia ⁊ iudicium p̄paratio sedis tue.

Misericoꝛdia ⁊ veritas p̄cedent faciem tuā: beatus populus qui scit iubilationem.

Dñe ī lumīe vultꝰ tui ambulabūt/ ⁊ ī noīe tuo exultabūt tota die: ⁊ ī iustitia tua exaltabunt.

Quoniā gloꝛia virtutis eoꝝ tu es: ⁊ in beneplacito tuo exaltabitur coꝛnu nostrum.

Qm̄ dñi est assumptio nostra: ⁊ sancti israel regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctꝭ tuis: et dixisti posui adiutoꝛiū in potente: et exaltaui electum de plebe mea.

Inueni dauid seruū meū: oleo sancto meo vnxi eum.

Manus eñ mea auxiliabit ei: ⁊ bꝛachiū meū ꝯfirmabit eum.

Nihil ꝓficiet īimicꝰ ī eo: ⁊ filiꝰ iniq̄tatꝭ nō appōnet nocere ei.

Et concidā a facie ipsius inimicos eius: ⁊ odientes eum in fugam conuertam.

Et veritas mea ⁊ mīa mea cū ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur coꝛnu eius.

Et ponā ī mari manū eius: et in fluminibus dexteram eius.

Ipse inuocauit me pater meꝰ es tu: deus meus et susceptoꝛ salutis mee.

Et ego primogenitum ponam illū: excelsum pꝛe regibꝰ terre.

In eternū seruabo illi mīam meā: ⁊ testamētū meū fidele ip̄i.

Et ponā in seculum seculi semē eius: ⁊ thꝛonum eius sicut dies celi.

Si autē dereliquerint filij eiꝰ legem meā: et in iudiciis meis non ambulauerint:

Si iustitias meas ꝓphanauerit: ⁊ mādata mea nō custodierit

Visitabo ī virga iniquitates eoꝝ: ⁊ ī verberibus pctā eoꝝ.

Mīam aūt meā non dispgā ab eo: neq̄ nocebo ī veritate mea.

Neq̄ ꝓphanabo testamētum meum: ⁊ que pꝛocedunt de labiis meis non faciā irrita.

Semel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semen eius in eternum manebit.

Et thꝛonꝰ eiꝰ sicut sol in ꝯspectu meo: ⁊ sicut luna ꝑfecta in

Deus vltionum deus [illegible]

eternū/ ⁊ teſtis in celo fidelis.

Tu vero repuliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuliſti chriſtum tuum.

Auertiſti teſtamentum ſerui tui: prophanaſti in terra ſanctuarium eius.

Deſtruxiſti oēs ſepes eius: poſuiſti firmamētum eius formidinem.

Diripuerunt eum omnes trāſeuntes viam: factus eſt opprobrium vicinis ſuis.

Exaltaſti dexterā deprimētiū eū: letificaſti oēs inimicos eiꝰ.

Auertiſti adiutorium gladij eiꝰ: ⁊ nō es auxiliatꝰ ei ī bello.

Deſtruxiſti eū ab emūdatiōe: ⁊ ſedem eius in terra colliſiſti.

Minoraſti dies temporis eiꝰ: perfudiſti eum confuſione.

Uſquequo dñe auertis ī finē: exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memorare que mea ſubſtātia: nunquid enim vane cōſtituiſti omnes filios hominum?

Quis eſt homo qui viuet ⁊ nō videbit mortem: eruet animā ſuam de manu inferi?

Ubi ſūt mīe tue antiq̄ dñe: ſicut iuraſti dauid ī veritate tua?

Memor eſto dñe opprobrij ſeruorū tuorum: quod continui ī ſinu meo multarum gentium.

Quod exprobrauerunt inimici tui dñe: quod exprobrauerūt commutationem chriſti tui.

Bñdictꝰ dñs ī eternū: fiat fiat.

Nō dr ad noc. iſte pſ. 89. Dñe refugiū ⁊c. Nō dr ad noct. iſte pſ. 90. Qui habitat ī adiu. ⁊c.

Nō dr ad noc. iſte pſ. 91 Bonū eſt ꝯfiteri dño ⁊ pſal. Nō dr ad noc. iſte pſ. 92. Dñs reg. decō. 93

Deus vltionum dñs: deus vltionum libere egit.

Exaltare qui iudicas terram: redde retributionē ſuperbis.

Uſquequo peccatores dñe: vſquequo peccatores gl'iabūtur

Effabunt ⁊ loquent iniq̄tatē: loquent oēs q̄ opant iniuſtitia

Populū tuū dñe humiliauerūt: ⁊ hereditatē tuā vexauerunt.

Uiduā et aduenā interfec ⁊ pupillos occiderunt.

Et dixerūt non videbit dominus: nec intelliget deus iac

Intelligite inſipiētes ī populo: ⁊ ſtulti aliquādo ſapite.

Qui plātauit aurē nō audi aut q̄ finxit oculū nō cōſidera

Qui corripit gētes nō argu qui docet hominem ſcientiam.

Dominus ſcit cogitatiōes hominum: quoniam vane ſun

Beatꝰ homo quē tu erudieris dñe: ⁊ de lege tua docueris eū.

Ut mitiges ei a diebꝰ malis: donec fodiat peccatori fouea.

Quia nō repellet dñs plebē ſuā: ⁊ hereditatē ſuā nō derelinq

Quoadusq; iuſtitia ꝯuertatur in iudicium: ⁊ qui iuxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis ꝯſurget mihi aduerſus malignātes: aut q̄s ſtabit mecū aduerſꝰ operātes iniq̄tatē.

Niſi q2 dñs adiuuit me: paulo minus habitaſſet in inferno anima mea.

Si dicebā motꝰ eſt pes meus:
ia tua dñe adiuuabat me.
Scdm multitudinē doloꝛum
meoꝝ in coꝛde meo: ꝯſolatiões
ue letificauerūt aīam meam.
Nunqd adheret tibi ſedes iniq̄
q̄ fingis laboꝛē ī ꝑcepto.
Captabūt in aīam iuſti: ⁊ ſan
guinē innocētē condēnabunt.
Et factꝰ ē mihi dñs ī refugiū:
⁊ deꝰ meꝰ ī adiutoꝛiū ſpei mee.
Et reddet illis iniq̄tatē ip̄oꝝ:
⁊ in malitia eoꝛum diſperdet
diſperdet illos dominus
noſter. Non dicitur ad
t. iſte pſalmus. 94.

Venite exultemꝰ dño: iubilemꝰ deo ſalutari nr̄o.
Pꝛeoccupemꝰ faciē eiꝰ in cōn
feſſiõe: ⁊ ī pſalmis iubilemꝰ ei.
Qm̄ deꝰ magnꝰ dominꝰ: ⁊ rex
magnus ſuper omnes deos.
Quia in manu eius ſunt omnes fines terre: ⁊ altitudines
montium ipſius ſunt.
Qm̄ ipſius ē mare ⁊ ipſe fecit
illud: ⁊ ſiccā manꝰ eiꝰ foꝛmauerūt
Venite adoꝛemꝰ ⁊ pꝛocidamꝰ
⁊ ploꝛemꝰ ante dominum q̄ fe
cit nos: qꝛ ipſe eſt deus noſter.
Et nos populus paſcue eius:
⁊ oues manus eius.
Hodie ſi vocē eius audieritꝫ
nolite obdurare coꝛda veſtra.
Sicut in irritatione: ſecundū
diem tentationis in deſerto.
Ubi tētauerūt me pr̄es veſtri:
pꝛobauerūt ⁊ viderūt opa mea.
Quadraginta annis offenſus
fui generationi illi: ⁊ dixi ſemper hi errant coꝛde.
Et ipſi non cognouerunt vias
meas: vt iuraui in ira mea: ſi
introibūt in requiē meā. an. Be
dictꝰ dominus in eternū. ps. 95.

Cantate dño cāticū nouū:
cātate dño omnis terra.
Cantate domino et benedicite nomini eius: annunciate
de die in diem ſalutare eius.
Annūciate īter gētes gloꝛiā
eiꝰ: ī oībꝰ ppl'is mirabilia eiꝰ.
Qm̄ magnꝰ dñs ⁊ laudabilis
nimis: terribilis ē ſup oēs deos.
Qm̄ oēs dij gentiū demonia:
dominus aūt celos fecit.
Cōfeſſio ⁊ pulchꝛitudo in conſpectu eius: ſanctimonia ⁊ ma
gnificētia ī ſanctificatiōe eiꝰ.
Afferte dño patrie gentiū af
ferte dño gl'iā ⁊ honoꝛē: afferte dño gloꝛiam nomini eius.
Tollite hoſtias ⁊ introite in
atria eius: adoꝛate dominum ī
atrio ſancto eius.
Commoueatur a facie eiꝰ vni
uerſa terra: dicite in gentibus
quia dominus regnauit.
Etenim coꝛrexit oꝛbem terre
qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate.
Letentur celi ⁊ exultet terra:
commoueatur mare et plenitu
do eius: gaudebūt campi ⁊ om
nia que in eis ſunt.
Tunc exultabūt oīa ligna ſil
uarū a facie domini quia venit: qm̄ venit iudicare terram.
Iudicabit oꝛbē terre ī eq̄tate:
⁊ ppl'os in veritate ſua. ps. 96.

DOminus regnauit exultet terra: letentur inſule multe.

Nubes ⁊ caligo ĩ circuitu eiꝰ: iuſtitia ⁊ iudicium coꝛrectio ſedis eius.

Ignis añ ipſm̃ p̃cedet: ⁊ inflãmabit ĩ circuitu iĩmicos eius.

Alluxerũt fulgura eius oꝛbi terre: vidit ⁊ cõmota eſt terra.

Montes ſicut cera fluxerunt a facie dñi: a facie dñi oĩs t̃ra.

Annũciauerũt celi iuſtitiã eiꝰ: ⁊ viderũt oẽs pp̃li gl'iam eius.

Confundãtur omnes qui adoꝛant ſculptilia: et qui gloꝛiantur in ſimulachꝛis ſuis.

Adoꝛate eum omnes angeli eius: audiuit ⁊ letata eſt ſion.

Et exultauerunt filie iude: ꝓpter iudicia tua domine.

Quoniam tu dominus altiſſimus ſuper omnem terram: nimis exaltatus es ſuꝑ oẽs deos.

Qui diligitis dñ͂z odite malũ: cuſtodit dñs aĩas ſctoꝝ ſuoꝝ: de manu pctõꝛis liberabit eos.

Lux oꝛta eſt iuſto ⁊ rectis coꝛde letitia.

Letamini iuſti in dño: ⁊ confitemini memoꝛie ſctificatiõis eius. Gl'ia. Añ. Cãtate dño ⁊ bñdicite nomi eiꝰ. ℣. Intret oꝛo mea ĩ ꝯſpectu tuo dñe. ℟. Inclina aurẽ tuã ad p̃cẽ meã. Añ in lau. ℣. Fiat mĩa tua dñe. In k. ã Spũ p̃ncipali ꝯfi: ma coꝛ meum deꝰ. ps. Miſerere. ps. 142.

DOmine exaudi oꝛationẽ meã/auribus percipe obſecrationem meã: in veritate tua exaudi me in tua iuſtitia.

Et non intres in iudicium cũ ſeruo tuo: quia nõ iuſtificabit in conſpectu tuo omnis viuẽs.

Q͂z ꝑſecutꝰ eſt inimicus aĩam meã: hũiliauit in t̃ra vitã meã.

Collocauit me ĩ obſcuris ſicut moꝛtuos ſeculi: ⁊ anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus/in me turbatum eſt coꝛ meum.

Memoꝛ fui dieꝝ antiq̃ꝝ meditatꝰ ſum ĩ oĩbꝰ opibꝰ tuis: ĩ factis manuũ tuarũ meditabar.

Expãdi manꝰ meas ad te: aĩa mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velociter exaudi me domine: defecit ſpiritus meus.

Nõ auertas faciẽ tuã a me: et ſimilis ero deſcẽdẽtibus in lacũ.

Auditã fac mihi mane miſericoꝛdiã tuã: qꝛ in te ſperaui.

Notã fac mihi viã ĩ q̃ ambulẽ: qꝛ ad te leuaui animã meam.

Eripe me de inimicis meis dñe ad te ꝯfugi/doce me facere voluntatẽ tuã: qꝛ deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: ꝓpter nomen tuum dñe viuificabis me in equitate tua.

Educes de tribulatione aĩam meã: et in miſericoꝛdia tua diſperdes omnes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulãt animam meã: quoniã ego ſeruus tuus ſum. Gl'ia. an. In veritate tua exaudi me dñe. a. Illumina dñe vultũ tuum ſuper nos. ps. Deus deus meus. cã.

Domine audiui auditionem tuam: et timui.
Domine opus tuuꝫ: in medio annoꝛum viuifica illud.
In medio annoꝝ notū facies: cū iratꝰ fuerꝭ miſie recoꝛdaberis.
Deus ab auſtro veniet: ⁊ ſanctus de monte pharan.
Operuit celos gloꝛia eius: et laudis eius plena eſt terra.
Splendoꝛ eius vt lux erit: coꝛnua in manibus eius.
Ibi abſcondita eſt foꝛtitudo eius: ante faciē eiꝰ ibit moꝛs.
Egredietur diabolus ante pedes eiꝰ: ſtetit ⁊ mēſus eſt terrā.
Aſpexit ⁊ diſſoluit gētes: ⁊ cōtriti ſunt montes ſeculi.
Incuruati ſunt colles mūdi: ab itineribus eternitatis eius
Pꝛo iniquitate vidi tentoꝛia ethiopie: turbabuntur pelles terre madian.
Nunquid in fluminibus iratꝰ es dñe: aut in fluminibꝰ furoꝛ tuꝰ / vel ī mari īdignatio tua.
Qui aſcendes ſuper equos tuos: ⁊ quadꝛige tue ſaluatio.
Suſcitans ſuſcitabis arcū tuum: iuramenta tribubus que locutus es.
Fluuios ſcindes terre/ viderunt te et doluerunt montes: gurges aquarum tranſiit.
Dedit abyſſus vocem ſuam: altitudo manus ſuas leuauit.
Sol ⁊ luna ſteterunt in habitaculo ſuo: in luce ſagittarum tuarum: ibūt in ſplendoꝛe fulgurantis haſte tue.
In fremitu conculcabis terā: in furoꝛe obſtupefacies gētes.
Egreſſus es in ſalutem populi tui: in ſalutem cū xp̄o tuo.
Percuſſiſti caput de domo impij: denudaſti fundamentum vſqꝫ ad collum.
Maledixiſti ſceptris eius: capiti bellatoꝝ eius venientibus vt turbo ad diſpergendum me.
Exultatio eoꝝ: ſicut eiꝰ qui deuoꝛat pauperē in abſcondito.
Viam feciſti ī mari eq̄s tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui ⁊ conturbatus ē venter meus: a voce cōtremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in oſſibus meis: ⁊ ſubter me ſcateat.
Ut requieſcam in die tribulationis: ⁊ aſcendam ad populū accinctum noſtrum.
Ficus enim nō floꝛebit: ⁊ nō erit germen in vineis.
Mentietur opus oliue: ⁊ arua non afferent cibum.
Abſcidet de ouili pecus: ⁊ nō erit armentum in pꝛeſepibꝰ.
Ego autem in domino gaudebo: ⁊ exultabo in deo ieſu meo.
Deus dñs foꝛtitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quaſi ceruoꝛū.
Et ſuper excelſa mea deducet me victoꝛ: in pſalmis canentē.
Gloꝛia. an̄ Dñe audiui auditum tuum ⁊ timui. an̄ In tympano et choꝛo in choꝛdis et oꝛgano laudate deum. ps. Laud. Cap̄. Vigilate. ℟ Dñe ne ī ira. vſqꝫ ad .xl. quādo de ſexta feria

agit̃: vʒ ad laud. ſequens hyꝰ.

Eterna celi gl'ia/ btã ſpes moꝛtaliũ: celſi tonantis vnice/ caſteqꝫ pꝛoles virginis.

Da dexteram ſurgẽtibus/ exurgat vt mens ſobꝛia: flagranſqꝫ in laudem dei/ grates rependat debitas.

Oꝛtus refulget lucifer: ſparſãqꝫ lucẽ nũciat: cadit caligo noctiũ/ lux ſancta nos illuminet.

Manenſqꝫ nr̃is ſenſibus/ noctẽ repellat ſeculi: oĩqꝫ fece criminis/ purgata ſeruet pectoꝛa.

Queſita iam pꝛimum fides/ radicet altis ſenſibus: ſecunda ſpes congaudeat/ quo maioꝛ extet charitas. Deo patri.

℣. In matutinis. Per eſtatem hyꝰ. Ecce iam. ℣ꝰ. In matutinis. an. Per viſcera mĩe dei noſtri: in quibꝰ viſitauit nos oꝛiens ex alto. p̃s. Bñdictꝰ. ¶ Sabbato ad mat. inuit. Dominum deum noſtrum Venite adoꝛemus. p̃s. Venite. Sequens hyꝰ ſolũ vʒ ad mat. in ſabbato pꝛimo ante do. pꝛimã. xl. qñ i p̃dicto ſabba. de fer. agit̃. Hymnꝰ.

Summe deꝰ clemẽtie/ mũdiqꝫ factoꝛ machine: vnꝰ potẽtialit̃/ trinuſqꝫ ꝑſonaliter.

Noſtros piꝰ cũ cãtic; fletꝰ benigne ſuſcipe: quo coꝛde puro ſoꝛdibꝰ/ te ꝑfruamur largius.

Lumbos iecurqꝫ moꝛbidum/ adure igne cõgruo: accincti vt ſint ꝑpeti/ luxu remoto peſſimo.

Ut ꝗqꝫ hoꝛas noctiũ/ nũc cõcinẽdo rupimꝰ: donis btẽ patrie/ ditemur oẽs affatim. Deo pt̃. Per eſtatẽ hyꝰ. Nocte ſur. p̃. 97

Cantate domĩo cãticum nouum: qꝛ mirabilia fecit.

Saluauit ſibi dextera eius: et bꝛachium ſanctũ eiꝰ.

Notum fecit dominus ſalutare ſuum: in conſpectu gentiuꝫ reuelauit iuſtitiam ſuam.

Recoꝛdatus eſt miſericoꝛdie ſue: ⁊ veritatis ſue domui iſrael.

Uiderunt omnes termini terre ſalutare dei noſtri: iubilate deo omnis terra/ cantate ⁊ exultate ⁊ pſallite.

Pſallite dño in cithara in cithara ⁊ voce pſalmi: i tubis ductilibus ⁊ voce tube coꝛnee.

Iubilate i ꝯſpectu regis dñi/ moueat̃ mare ⁊ plenitudo eiꝰ: oꝛbis terraꝝ ⁊ q̃ habitãt in eo.

Flumina plaudent manu ſimul mõtes exultabũt a ꝯſpectu dñi: qm̃ venit iudicare terraꝫ.

Iudicabit oꝛbẽ terraꝝ i iuſticia: ⁊ pp̃los in equitate. p̃s. 98.

Dominꝰ regnauit iraſcatur populi: qui ſedes ſuper cherubin moueat̃ terra.

Dominus in ſion magnꝰ: et excelſus ſuper oẽs populos.

Confiteãtur nomini tuo magno/ qm̃ terribile ⁊ ſc̃m eſt: et honoꝛ regis iudicium diligit.

Tu paraſti directiões: iudiciũ et iuſtitiam in iacob tu feciſti.

Exaltate dñm deum noſtrum: ⁊ adoꝛate ſcabellum pedũ eius quoniam ſanctum eſt.

Moyſes ⁊ aaron in ſacerdotibus eius: ⁊ ſamuel inter eos ꝗ inuocant nomen eius.

Inuocabant dominum ⁊ ipſe exaudiebat eos: in colūna nubis loquebatur ad eos.

Cuſtodiebant teſtimonia eiꝰ: ⁊ preceptum quod dedit illis.

Domine deus noſter tu exaudiebas eos/deus tu propitius fuiſti eis: et vlciſcēs in omnes adinuentiones eorum.

Exaltate dn̄m deū nr̄m/ ⁊ adorate ī mōte ſctō eiꝰ: qm̄ ſanctꝰ dominꝰ deꝰ nr̄. Gloria. aña. Quis mirabilia fecit dominus. Ps. 99.

Jubilate deo omnis terra: ſeruite domino in letitia.

Introite in conſpectu eius ī exultatione.

Scitote quoniā dn̄s ipſe eſt deus: ipſe fecit nos ⁊ nō ipſi nos.

Populus eius ⁊ oues paſcue eius / introite portas eius in confeſſione: atria eius in hymnis confitemini illi.

Laudate nomen eius quoniam ſuauis eſt dominꝰ/ in eternū miſericordia eiꝰ: ⁊ vſqꝫ ī gn̄atiōe ⁊ gn̄atiōez veritas eiꝰ. Ps. 100

Miſericordiā ⁊ iudicium cātabo tibi domine: pſallam et intelligam in via immaculata quod venies ad me.

Perābulabā in innocētia cordis mei: in medio domus mee.

Non proponebam ante oculos meos rem iniuſtam: facientes preuaricationes odiui.

Non adheſit mihi cor prauū: declinantem a me malignū nō cognoſcebam.

Detrahētem ſecreto proximo ſuo: hunc perſequebar.

Superbo oculo ⁊ inſatiabili corde: cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terre vt ſedeāt mecū: ambulās ī via immaculata hic mihi miniſtrabat.

Non habitauit in medio domus mee qui facit ſuperbiam: ꝗ loquitur iniqua non direxit in conſpectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terre: vt diſperderē de ciuitate dn̄i oēs operantes iniquitatem. Gloria. aña.

Jubilate deo oīs terra. Ps. 101.

Domine exaudi orationē meam: et clamor meus ad te veniat.

Non auertas faciem tuam a me: in quacunqꝫ die tribulor inclina ad me aurem tuam.

In quacunqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me.

Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: et oſſa mea ſicut cremium aruerunt.

Percuſſus ſum vt fenū ⁊ aruit cor meum: quia oblitus ſum comedere panem meum.

A voce gemitus mei: adheſit os meum carni mee.

Similis factus ſum pellicano ſolitudinis: ⁊ factus ſum ſicut nycticorax in domicilio.

Vigilaui: et factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto.

Tota die expꝛobꝛabant mihi inimici mei: ⁊ qui laudabãt me aduerſum me iurabant.

Quia cinerem tanq̄ panē mãducabam: et potum meum cuz fletu miſcebam.

A facie ire ĩdignationis tue: quia eleuans alliſiſti me.

Dies mei ſicut vmbꝛa declinauerunt: ⁊ ego ſicut fenũ arui.

Tu autem domine in eternũ permanes: ⁊ memoꝛiale tuum in generatione ⁊ generationē.

Tu exurgens domine miſereberis ſion: quia tempus miſerendi eius/ qꝛ venit tempus.

Qm̄ placuer̄t ſeruis tuis lapides ei⁹: ⁊ terre ei⁹ miſerebunt̄.

Et timebunt gentes nomē tuum domine: ⁊ omnes reges terre gloꝛiam tuam.

Quia edificauit domin⁹ ſiō: et videbitur in gloꝛia ſua.

Reſpexit ĩ oꝛationē humiliũ: et nō ſpꝛeuit pꝛecem eoꝛum.

Scribantur hec in generatione altera: ⁊ populus qui creabitur laudabit dominum.

Quia ꝓſpexit de excelſo ſancto ſuo: dn̄s de celo ĩ terrā aſpexit.

Ut audiret gemit⁹ cōpeditoꝝ: vt ſolueret filios interēptoꝛũ.

Ut annunciēt in ſion nomē dn̄i: ⁊ laudē eius in hieruſalē.

In ꝯueniēdo populos in vnũ: et reges vt ſeruiant domino.

Reſpondit ei in via virtutis ſue: paucitatem dierum meoꝝ nuncia mihi.

Ne reuoces me ĩ dimidio dierum meoꝛum: in generatione et generationem anni tui.

Initio tu dñe terrã fundaſti: ⁊ opera manuũ tuarũ ſunt celi.

Ipſi peribunt tu autem permanes: ⁊ omnes ſicut veſtimētum veteraſcent.

Et ſicut opertoꝛium mutabis eos ⁊ mutabunt̄: tu aũt idē ipſe es/ ⁊ anni tui non deficient.

Filii ſeruoꝛum tuoꝛum habitabunt: ⁊ ſemen eoꝛum in ſeculum dirigetur. Ps.10

Benedic anima mea domino: ⁊ omnia que intra me ſunt nomini ſancto eius.

Bn̄dic aĩa mea domĩo: ⁊ noli obliuiſci oēs retributiões ei⁹.

Qui pꝛopitiatur omnib⁹ ĩiquitatibus tuis: qui ſanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitã tuam: qui coꝛonat te in miſericoꝛdia ⁊ miſerationibus.

Qui replet ĩ bõis d̄ſideriũ tuũ: renouabit̄ vt aq̄le iuuēt⁹ tua.

Faciēs miās dñs: ⁊ iudicium oĩbus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias ſuas moyſi: filiis iſrael voluntates ſuas.

Miſeratoꝛ ⁊ miſericoꝛs dñs: lõganimis ⁊ multũ miſericoꝛs.

Non in perpetuuz iraſcetur: neqꝫ in eternum comminabit̄.

Non ſcd̄m peccata noſtra fecit nobis: neqꝫ ſcd̄m iniquitates nr̄as retribuet nobis.

Quoniam ſcd̄m altitudinem celi a terra: coꝛroboꝛauit miãm ſuam ſuper timentes ſe.

Quātum diſtat oꝛtus ab occidente: longe fecit a nobis iniq̄tates noſtras.

Quō miſeret͂ pr̄ filioꝝ miſertus eſt dn̄s timētib⁹ ſe: q̄m ipſe cognouit figmentum noſtruꝫ.

Recoꝛdatus eſt q̄m puluis ſumus: homo ſicut fenū dies ei⁹ tanq̄ flos agri ſic effloꝛebit.

Quoniā ſpiritus pertrāſibit in illo et nō ſubſiſtet: ⁊ nō cognoſcet amplius locum ſuum.

Miā aūt dn̄i ab eterno: ⁊ vſq̄ in eternum ſuper timētes eū.

Et iuſtitia illi⁹ in filios filiorū: his q̄ ſeruāt teſtamētū eius.

Et memoꝛes ſunt mādatoꝛuꝫ ipſius: ad faciendum ea.

Dn̄s i celo parauit ſedē ſuaꝫ: ⁊ regnum ipſius oīb⁹ dn̄abit͂.

Benedicite domino oēs angeli eius potentes virtute facientes verbum illius: ad audiendam vocem ſermonum eius.

Benedicite dn̄o oēs v̄tutes ei⁹: miniſtri ei⁹ q̄ facit volūtatē ei⁹.

Benedicite domino omnia opera eius: in omni loco dominationis ei⁹/ benedic anima mea dn̄o. Gloria. An. Clamoꝛ meus ad te veniat de⁹. Pſalm⁹. 103.

Benedic anima mea domino: domine deus meus magnificatus es vehementer.

Cōfeſſionē ⁊ decoꝛē induiſti: amict⁹ lumine ſicut veſtimēto.

Extēdens celū ſicut pellem: q̄ tegis aquis ſuperioꝛa eius.

Qui ponis nubē aſcēſū tuū: q̄ ambulas ſup̄ pennas vētoꝝ.

Qui facis angelos tuos ſpūs: ⁊ miniſtros tuos ignē vrētem.

Qui fundaſti terram ſup̄ ſtabilitatem ſuam: non inclinabitur in ſeculum ſeculi.

Abyſſus ſicut veſtimētū amict⁹ ei⁹: ſup̄ mōtes ſtabūt aque.

Ab increpatiōe tua fugiēt: a voce tonitrui tui foꝛmidabūt.

Aſcēdūt mōtes ⁊ deſcēdūt cāpi: in locū quem fundaſti eis.

Terminum poſuiſti quem nō tranſgredietur: neq̄ conuertētur operire terram.

Qui emittis fontes i conuallibus: inter medium montium pertranſibunt aque.

Potabunt omnes beſtie agri: expectabūt onagri in ſiti ſua.

Sup̄ ea volucres celi h̄itabūt: de medio petrarū dabūt voces.

Rigans montes de ſuperioꝛibus ſuis: de fructu operuꝫ tuorum ſaciabitur terra.

Pꝛoducens fenum iumētis: ⁊ herbam ſeruituti hominum.

Ut educas panē de terra: ⁊ vinum letificet coꝛ hominis.

Ut exhilaret faciem in oleo: ⁊ panis coꝛ hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi ⁊ cedꝛi libani quas plantauit: illic paſſeres nidificabunt.

Herodii domus dux eſt eoꝛū: montes excelſi ceruis/ petra refugium herinaciis.

Fecit lunam in tempoꝛa: ſol cognouit occaſum ſuum.

Poſuiſti tenebꝛas ⁊ fcā ē nox: i ipa p̄trāſibūt oēs beſtie ſilue.

Catuli leonū rugiētes: vt rapiāt ⁊ querant a deo eſcā ſibi.

Ortus ē ſol ⁊ cōgregati ſunt: ⁊ ī cubilibꝰ ſuis collocabunt.

Exibit homo ad opꝰ ſuū: ⁊ ad operationē ſuā vſq; ad veſperā.

Quā magnificata ſunt opera tua dn̄e: oīa in ſapiētia feciſti: impleta ē terra poſſeſſione tua.

Hoc mare magnum ⁊ ſpacioſum manibꝰ: illic reptilia quorum non eſt numerus.

Animalia puſilla cum magnis: illic naues ꝑtrāſibunt.

Draco iſte quē formaſti ad illudenduꝫ ei: oīa a te expectant vt des illis eſcam in tempore.

Dante te illis colligent: aperiente te manum tuam / omnia implebuntur bonitate.

Auertente aūt te faciē turbabunt: auferes ſpiritū eoꝝ ⁊ deficiēt / ⁊ ī puluerē ſuū reuertēt.

Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabūtur: et renouabis faciem terre.

Sit gloria dn̄i in ſeculū: letabitur dominꝰ in operibꝰ ſuis.

Qui reſpicit trā ⁊ facit eā tremere: q̄ tāgit mōtes ⁊ fumigāt.

Cātabo dn̄o ī vita mea: pſallā deo meo q̄diu [illegible].

Iocundū ſit ei eloquiū meuꝫ: ego vero delectabor ī domino.

Deficiant peccatores a terra / ⁊ iniqui ita vt non ſint: benedic aīa mea domino. ps. 104.

Confitemini domino ⁊ inuocate nomen eiꝰ: annunciate inter gentes opera eius.

Cantate ei ⁊ pſallite ei: narrate omnia mirabilia eius / laudamini in nomine ſancto eiꝰ.

Letetur cor querētium dn̄m: querite dominum et confirmamini: querite faciē eius ſemꝑ.

Mementote mirabilium eius que fecit: prodigia eius et iudicia oris eius.

Semen abraham ſerui eius: filij iacob electi eius.

Ipſe dn̄s deus noſter: in vniuerſa terra iudicia eius.

Memor fuit in ſeculum teſtamenti ſui: verbi quod mandauit in mille generationes.

Quod diſpoſuit ad abraham: et iuramenti ſui ad iſaac.

Et ſtatuit illud iacob ī p̄ceptū ⁊ iſrael in teſtamētum eternū.

Dicēs tibi dabo terrā chanaam: funiculū hereditatꝭ veſtre.

Cum eſſent numero breui: pauciſſimi et incole eius.

Et ꝑtrāſierūt de gente in gentē: ⁊ de regno ad ppl'm alteruꝫ.

Non reliquit hominem nocere eis: ⁊ corripuit ꝓ eis reges.

Nolite tāgere xp̄os meos: ⁊ in ꝓphetꝭ meis nolite malignari.

Et vocauit famē ſuꝑ terrā: et oē firmamētū panis cōtriuit.

Miſit ante eos virum: in ſeruum venundatus eſt ioſeph.

Humiliauerunt in compedibus pedes eiꝰ: ferrū pertranſiit aīaꝫ eiꝰ: donec veniret vbū eiꝰ.

Eloquiū dn̄i inflammauit eū: miſit rex ⁊ ſoluit euꝫ / princeps populorum ⁊ dimiſit eum.

Conſtituit eū dn̄m domus ſue:

⁊ pꝛincipē oīs poſſeſſionis ſue.

Ut erudiret pꝛincipes eius ſicut ſemetipſum: ⁊ ſenes eius pꝛudentiam doceret.

Et intrauit iſrael ī egyptū: et iacob accola fuit ī terra cham.

Et auxit populum ſuum vehementer: et firmauit eum ſuper inimicos eius.

Conuertit coꝛ eoꝛum vt odirent populum eius: et dolum facerent in ſeruos eius.

Miſit moyſen ſeruum ſuum: aaron quem elegit ipſum.

Poſuit ī eis vba ſignoꝝ ſuoꝝ: ⁊ pdigioꝝ in terra cham.

Miſit tenebꝛas ⁊ obſcurauit: ⁊ nō exacerbauit ſermōes ſuos

Conuertit aquas eoꝝ in ſanguinem: ⁊ occidit piſces eoꝛū.

Et edidit terra eoꝝ ranas: in penetralibus regum ipſoꝛum.

Dixit ⁊ vēit cynomyia ⁊ cyniphes: in omnibus finibꝰ eoꝛū.

Poſuit pluuias eoꝝ grādinē: ignē ꝯburentē ī terra ipſoꝛuꝫ.

Et percuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝛum: ⁊ contriuit lignū finium eoꝛum.

Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ bꝛucꝰ: cuius non erat numerus.

Et comedit omne fenū ī terra eoꝛum: ⁊ comedit omnē fructū terre eoꝛum.

Et percuſſit omne pꝛimogenitum in terra eoꝛum: pꝛimitias omnis laboꝛis eoꝛum.

Et eduxit eos cum argento et auro: et non erat in tribubus eoꝛum infirmus.

Letata eſt egyptus in pꝛofectione eoꝛū: qꝛ incubuit timoꝛ eoꝛum ſuper eos.

Expādit nubē ī ptectionē eoꝝ: ⁊ ignē vt luceret eis p noctem.

Petierunt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi ſaturauit eos.

Dirupit petram ⁊ fluxerunt aque: abierūt ī ſicco flumina.

Quoniā memoꝛ fuit verbi ſancti ſui: qđ habuit ad abꝛahā puerum ſuum.

Et eduxit populū ſuū ī exultatione: ⁊ electos ſuos in letitia.

Et dedit illis regiōes gētiū: ⁊ laboꝛes populoꝝ poſſederunt.

Ut cuſtodiant iuſtificationes eiꝰ: ⁊ legē eiꝰ exq̇rant. Glʼia. Añ.

Benedic aīa mea dño. ps. 105

Confitemini domino qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū miſericoꝛdia eius.

Quis loquetur potentias dñi: auditas faciet oēs laudes eiꝰ.

Beati q̄ cuſtodiūt iudiciū: ⁊ faciūt iuſtitiam in omni tēpoꝛe.

Memento noſtri domine ī beneplacito pplʼi tui: viſita nos in ſalutari tuo.

Ad vidēdū ī bonitate electoꝝ tuoꝝ/ad letādū ī letitia gentis tue: vt lauderꝭ cū hereditate tua.

Peccauimus cū patribꝰ nr̄is: iniuſte egimꝰ iniq̇tatē fecimꝰ.

Patres noſtri in egypto non intellexerūt mirabilia tua: non fuerunt memoꝛes multitudinis miſericoꝛdie tue.

Et iritauerunt aſcēdentes in mare mare rubꝛum: ⁊ ſaluauit eos propter nomē ſuū vt notā faceret potentiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum et exiccatum eſt: ⁊ deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.

Et ſaluauit eos de manu odiētiū: ⁊ redemit eos de manu īimi

Et operuit aqua tribulātes (ci. eos: vnus ex eis non remanſit.

Et crediderunt in verbis eiꝰ: et laudauerunt laudem eius.

Cito fecerūt obliti ſunt operū eiꝰ: ⁊ nō ſuſtinuerūt ꝯſiliū eiꝰ.

Et concupierunt concupiſcentiam in deſerto: et tentauerūt deum in inaquoſo.

Et dedit eis petitionē ipſorū: ⁊ miſit ſaturitatē in aīas eorū.

Et irritauerunt moyſen in caſtris: aaron ſanctum domini.

Aperta eſt terra ⁊ deglutiuit dathan: et operuit ſuper cōgregationem abiron.

Et exarſit ignis in ſynagoga eorū: flāma ꝯbuſſit peccatores.

Et fecerunt vitulum in oreb: et adorauerunt ſculptile.

Et mutauerunt gloriam ſuā: in ſimilitudinem vituli comedentis fenum.

Obliti ſunt deum qui ſaluauit eos/ qui fecit magnalia ī egypto: mirabilia ī terra chā/ terribilia in mari rubro.

Et dixit vt diſperderet eos: ſi non moyſes electꝰ eius ſtetiſſet in cōfractione in ꝯſpectu eiꝰ.

Vt auerteret iram eiꝰ ne diſperderet eos: et ꝓ nichilo habuerunt terram deſiderabilē.

Non crediderūt vbo eiꝰ: ⁊ murmurauerūt ī tabernaculis ſuis: non exaudierunt vocē domini.

Et leuauit manū ſuā ſup eos: vt ꝓſterneret eos in deſerto.

Et vt deiiceret ſemen eorum in nationibus: et diſꝑderet eos in regionibus.

Et initiati ſunt beelphegor: ⁊ comederūt ſacrificia mortuorū.

Et irritauerunt eum in adinuentionibus ſuis: ⁊ multiplicata eſt in eis ruina.

Et ſtetit phinees ⁊ placauit: ⁊ ceſſauit quaſſatio.

Et reputatum eſt ei ī iuſtitiā: in generatione et generationē vſq; in ſempiternum.

Et irritauerūt eum ad aquas contradictionis: et vexatus eſt moyſes ꝓpter eos: qꝛ exacerbauerunt ſpiritum eius.

Et diſtinxit ī labiis ſuis: non diſperdiderūt gentes quas dixit dominus illis.

Et commixti ſunt inter gētes et didicerunt opera eorum: et ſeruierunt ſculptilibus eorum et factum eſt illis ī ſcandalum.

Et immolauerūt filios ſuos: et filias ſuas demoniis.

Et effuderunt ſanguinē innocētem/ ſanguinē filiorum ſuorū et filiarū ſuarū: quas ſacrificauerūt ſculptilibus chanaā.

Et interfecta eſt terra in ſanguinibus ⁊ ꝯtaminata eſt ī operibus eorum: ⁊ fornicati ſunt ī adinuentionibus ſuis.

Et iratus eſt furore dominus

in populũ ſuum: et abominatꝰ eſt hereditatem ſuam.
Et tradidit eos in manus gẽtium: et dominati ſunt eoꝛum qui oderunt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eoꝛũ: ⁊ humiliati ſunt ſub manibus eoꝛũ ſepe liberauit eos.
Ipſi autem exacerbauerunt eum in conſilio ſuo: ⁊ humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.
Et vidit cum tribularentur: ⁊ audiuit oꝛationem eoꝛum.
Et memoꝛ fuit teſtamenti ſui: et penituit eum ſecundũ multitudinem miſericoꝛdie ſue.
Et dedit eos in mias: in conſpectu oĩm qui ceperant eos.
Saluos fac nos domine deus noſter: et congrega nos de nationibus.
Ut confiteamur nomini ſctõ tuo: ⁊ gloꝛiemur in laude tua.
Benedictus dñs deus iſrael a ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſeculũ: et dicet õis populus fiat fiat. Ps.106.

Confitemini dño qm̃ bonꝰ: qm̃ in ſeculum mĩa eius.
Dicant q̃ redẽpti ſunt a dño/ quos redemit de manu inimici: de regionibus cõgregauit eos.
A ſolis oꝛtu ⁊ occaſu: ab aquilone et mari.
Errauerunt in ſolitudine in inaquoſo: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.
Eſurientes ⁊ ſitientes: anima eoꝛum in ipſis defecit.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularẽtur: et de neceſſitatibus eoꝛum eripuit eos.
Et deduxit eos in viã rectã: vt irẽt in ciuitatem habitatiõis.
Confiteantur dño mĩe eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominũ.
Qꝛ ſatiauit animã inanem: ⁊ aĩam eſuriẽtẽ ſatiauit bonis.
Sedẽtes in tenebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛtis: vinctos in mendicitate et ferro.
Qꝛ exacerbauerũt eloq̃a dei: et cõſiliũ altiſſimi irritauerũt.
Et humiliatũ eſt in laboꝛibꝰ coꝛ eoꝛũ: et infirmati ſunt nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: et de neceſſitatibus eoꝛum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebꝛis et vmbꝛa moꝛtis: et vincula eoꝛũ dirupit.
Confiteantur dño mĩe eius: ⁊ mirabilia eius filiis hominũ.
Quia contriuit poꝛtas ereas: et vectes ferreos confregit.
Suſcepit eos de via iniquitatis eoꝛum: pꝛopter iniuſtitias enim ſuas humiliati ſunt.
Omnem eſcam abominata eſt aĩa eoꝛum: ⁊ appꝛopinquauerunt vſqꝫ ad poꝛtas moꝛtis.
Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: et de neceſſitatibus eoꝛum liberauit eos.
Miſit vbũ ſuũ ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitiõibꝰ eoꝛ.
Confiteant̃ dño mĩe eiꝰ: ⁊ mirabilia eius filiis hominum.
Et ſacrificent ſacrificium laudis: et annunciẽt opera eiꝰ in

exultatione.

Qui deſcēdunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis.

Ipſi viderunt opera dñi: ⁊ mirabilia eius in profundo.

Dixit ⁊ ſtetit ſpiritus ꝓcelle: ⁊ exaltati ſunt fluctus eius.

Aſcendūt vſqꝫ ad celos ⁊ deſcendūt vſqꝫ ad abyſſos: anima eorum in malis tabeſcebat.

Turbati ſunt ⁊ moti ſūt ſicut ebrius: et omnis ſapientia eoꝝ deuorata eſt.

Et clamauerunt ad dominū cum tribularent̄: ⁊ de neceſſitatibus eorum eduxit eos.

Et ſtatuit ꝓcellā eius in aurā: ⁊ ſiluerunt fluctus eius.

Et letati ſunt quia ſiluerunt: et deduxit eos in portum volūtatis eorum.

Cōfiteantur dño mīe eius: et mirabilia eius filiis hominū.

Et exaltēt eum in eccleſia plebis: et in cathedra ſeniorū laudent eum.

Poſuit flumina in deſertum ⁊ exitus aquarum in ſitim.

Terrā fructiferā ī ſalſuginē: a malitia inhabitantiū in ea.

Poſuit deſertum in ſtagna aquarum: ⁊ terrā ſine aqua in exitus aquarum.

Et collocauit illic eſurientes: et conſtituerunt ciuitatem habitationis.

Et ſeminauerūt agros ⁊ plantauerunt vineas: ⁊ fecerūt fructum natiuitatis.

Et benedixit eis ⁊ multiplicati ſunt nimis: ⁊ iumenta eorū non minorauit.

Et pauci facti ſūt ⁊ vexati ſūt a tribulatiōe maloꝝ ⁊ dolore.

Effuſa eſt cōtentio ſuper principes: ⁊ errare fecit eos ī inuio et non in via.

Et adiuuit pauperē de inopia: et poſuit ſicut oues familias.

Videbunt recti ⁊ letabūtur: et omnis iniq̄tas opilabit os ſuum.

Quis ſapiens ⁊ cuſtodiet hec: ⁊ ītelliget mīas dñi? Gl'ia. Añ.

Viſita nos dñe ī ſalutari tuo.

Paratū cor meū Ps. 107.
deus paratū cor meū: cantabo ⁊ pſallam ī gloria mea.

Exurge pſalterium ⁊ cithara: exurgam diluculo.

Cōfitebor tibi in populis dñe: ⁊ pſallā tibi in nationibus.

Quia magna eſt ſuper celos mīa tua: ⁊ vſqꝫ ad nubes ꝟitas tua.

Exaltare ſuper celos deus/ et ſuper omnem terrā gloria tua: vt liberentur dilecti tui.

Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me: deꝰ locutꝰ eſt in ſctō ſuo.

Exultabo ⁊ diuidā ſichimā: et cōuallē tabernaculoꝝ dimetiar.

Meus eſt galaad et meus eſt manaſſes: et effraim ſuſceptio capitis mei.

Iuda rex meus: moab lebes ſpei mee.

In idumeam extendam calciamentum meum: michi alienigene amici facti ſunt.

Quis deducet me ī ciuitatem

munitã? quis deducet me vſqꝫ in idumeam?

Nonne tu deus qui repuliſti nos: ⁊ non exibis deus ĩ virtutibus noſtris?

Da nobis auxiliũ de tribulatione: qꝛ vana ſalus hominis.

In deo faciemus virtutem: ⁊ ipſe ad nichilum deducet inimicos noſtros. Pſalmus. 108.

DEus laudem meã ne tacueris: qꝛ os peccatoꝛis ⁊ os doloſi ſuper me apertũ eſt.

Locuti ſunt aduerſuꝫ me lingua doloſa: ⁊ ſermonibus odii circundederunt me: ⁊ expugnauerunt me gratis.

Pꝛo eo vt me diligerent detrahebant mihi: ego aũt oꝛabam.

Et poſuerũt aduerſuꝫ me mala ꝓ bõis: ⁊ odiũ ꝓ dilectiõe mea.

Conſtitue ſuꝑ eũ peccatoꝛẽ: et diabolus ſtet a dextris eius.

Cum iudicatur exeat cõdẽnatus: ⁊ oꝛatio eiꝰ fiat in peccatũ.

Fiant dies eius pauci: ⁊ epiſcopatum eius accipiat alter.

Fiant filii eius oꝛphani: et vxoꝛ eius vidua.

Nutantes transferantur filij eius ⁊ mẽdicent: et eiciant᷑ de habitationibus ſuis.

Scrutetur feneratoꝛ omnem ſubſtantiam eius: et diripiant alieni laboꝛes eius.

Non ſit illi adiutoꝛ: nec ſit ꝗ miſereatur pupillis eius.

Fiant nati eius ĩ interitũ: in ḡnatiõe vna deleat᷑ nomẽ eius.

In memoꝛiã redeat iniquitas patrũ eius in ꝯſpectu dñi: ⁊ peccatum matris eius non deleat᷑.

Fiãt ꝯtra dñz ſẽꝑ/ ⁊ diſpereat de terra memoꝛia eoꝝ: pꝛo eo ꝙ nõ eſt recoꝛdatus facere mĩam.

Et perſecutus eſt hominẽ inopem ⁊ mẽdicum: ⁊ compũctum coꝛde moꝛtificare.

Et dilexit maledictionẽ ⁊ veniet ei: ⁊ noluit benedictionem et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionẽ ſicut veſtimentum: et intrauit ſicut aqua in interioꝛa eius/ et ſicut oleum in oſſibus meis.

Fiat ei ſicut veſtimentũ quo operit᷑: ⁊ ſicut zona qua ſemper pꝛecingitur.

Hoc opus eoꝝ qui detrahunt mihi apud dñm: ⁊ qui loquunt᷑ mala aduerſus animam meã.

Et tu dñe fac mecũ ꝓpter nomen tuũ: qꝛ ſuauis eſt mĩa tua.

Libera me qꝛ egenus et pauꝑ ego ſum: ⁊ coꝛ meum conturbatum eſt intra me.

Sicut vmbꝛa cum declinat ablatus ſum: ⁊ excuſſus ſum ſicut locuſte.

Genua mea infirmata ſunt a ieiunio: et caro mea immutata eſt pꝛopter oleum.

Et ego factus ſum oppꝛobꝛiũ illis: viderunt me ⁊ mouerunt capita ſua.

Adiuua me dñe deus meꝰ: ſaluum me fac ſcdm mĩam tuam.

Et ſcient qꝛ manus tua hec: ⁊ tu domine feciſti eam.

Maledicẽt illi ⁊ tu benedices:

qui inſurgūt in me ꝯfundent/ ſeruus autem tuus letabitur.

Induant qui detrahūt michi pudoꝛe: ⁊ operiantur ſicut diploide confuſione ſua.

Confiteboꝛ domino nimis in oꝛe meo: ⁊ in medio multoꝛum laudabo eum.

Qui aſtitit a dextris pauperis: vt ſaluam faceret a perſequentibus animā meā. Gloꝛia. An. Confitebor domino nimis in oꝛe meo. ℣. Domine exaudi oꝛationē meā. Et clamoꝛ. An̄ lau. Dꝰ. Fiat miā tua domine. In lau. ā. Benigne fac i bona volūtate tua dñe. p̄. Miſerere. p. 91.

Bonum eſt ꝯfiteri dño: et pſallere noī tuo altiſſime.

Ad annūciandū mane miaꝫ tuā: ⁊ veritatē tuā per noctem.

In decachoꝛdo pſalterio: cum cantico in cithara.

Quia delectaſti me domine in factura tua: ⁊ in operibus manuum tuarum exultabo.

Quā magnificata ſunt opera tua dñe: nimis ꝓfunde facte ſunt cogitationes tue.

Vir inſipiens nō cognoſcet: et ſtultus non intelliget hec.

Cum exoꝛti fuerint peccatoꝛes ſicut fenum: et apparuerint oēs qui operantur iniquitatem.

Vt intereāt i ſcl̄m ſcl̄i: tu autē altiſſimus in eternum domine.

Quoniā ecce inimici tui dñe/ quoniam ecce inimici tui peribunt: ⁊ diſpergentur omnes q̄ operantur iniquitatem.

Et exaltabit ſicut vnicoꝛnis coꝛnu meū: ⁊ ſenectus mea in miſericoꝛdia vberi.

Et deſpexit oculus meꝰ inimicos meos: ⁊ iſurgētibꝰ i me malignātibus audiet auris mea.

Iuſtꝰ vt palma floꝛebit: ſicut cedꝛus libani multiplicabit.

Plantati in domo domini: in atriis domꝰ dei noſtri floꝛebūt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta vberi: ⁊ bene patientes erunt vt annuncient.

Qm̄ rectꝰ dñs deꝰ nr̄: et nō eſt iniq̄tas i eo. Gl̄ia. ā. Bonū eſt ꝯfiteri dño. ān. Metuant dñm oēs fines terre. p̄s. Deꝰ deꝰ. cū.

Audite celi q̄ loquoꝛ: audiat terra v̄ba oꝛis mei.

Concreſcat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meū.

Quaſi imber ſuper herbam: ⁊ quaſi ſtille ſuper gramina: quia nomen domini inuocabo.

Date magnificentiā deo nr̄o: dei perfecta ſunt opera/ ⁊ oēs vie eius iudicia.

Deus fidelis ⁊ abſq; vlla iniquitate iuſtꝰ et rectꝰ: peccauerunt ei/ ⁊ non filii eius in ſoꝛdibus.

Generatio ꝑaua atq; peruerſa: heccine reddis domino popule ſtulte et inſipiens.

Nunquid nō ipſe eſt pater tuꝰ q̄ poſſedit te: ⁊ fecit et creauit te.

Memento dierū antiquoꝛum: cogita generationes ſingulas.

Interroga patrē tuum/ et annunciabit tibi: maioꝛes tuos ⁊ dicent tibi.

Quñ diuidebat altiſſimus gentes: qñ ſeparabat filios adam.

Conſtituit terminos populorū: iuxta numerū filiorū iſrael.

Pars aūt dñi pp̄ls ei⁹: iacob funiculus hereditatis eius.

Inuenit eū ī terra deſerta: ī loco horroris et vaſte ſolitudinis.

Circūduxit eū ⁊ docuit: ⁊ cuſtodiuit quaſi pupillā oculi ſui.

Sicut aq̄la ꝓuocās ad volādū pullos ſuos: ⁊ ſuꝑ eos volitās.

Expandit alas ſuas et aſſumpſit eos: atq̄ portauit in humeris ſuis.

Dominus ſolus dux ei⁹ fuit: et nō erat cū eo deus alienus.

Cōſtituit eū ſuꝑ excelſam terrā: vt comederet fruct⁹ agroꝝ.

Ut ſugeret mel de petra: oleumq̄ de ſaxo duriſſimo.

Butyrum de armento: ⁊ lac de ouibus cum adipe agnorum et arietum filiorum baſan.

Et hircos cum medulla tritici: et ſanguinem vue biberent meraciſſimnm.

Incraſſatus eſt dilectus ⁊ recalcitrauit: incraſſatus impinguatus dilatatus.

Dereliquit deū factorē ſuum: et receſſit a deo ſalutari ſuo.

Prouocauerunt eum in diis alienis: et in abominationib⁹ ad iracundiam cōcitauerunt.

Immolauerunt demoniis et non deo: diis quos ignorabāt.

Noui recētesq̄ venerūt: quos non coluerunt patres eorum.

Deū q̄ te genuit dereliquiſti: ⁊ oblitus es dñi creatoris tui.

Uidit dominus et ad iracundiam concitatus eſt: q̄r prouocauerunt eum filij ſui et filie.

Et ait/abſcondā faciē meā ab eis: ⁊ ꝯſiderabo nouiſſima eoꝝ.

Generatio enim peruerſa eſt: et infideles filii.

Ipſi me prouocauerunt in eo qui non eſt deus: et iritauerūt in vanitatibus ſuis.

Et ego ꝓuocabo eos in eo qui non eſt populus: ⁊ in gente ſtulta iritabo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furore meo: et ardebit vſq̄ ad inferni nouiſſima.

Deuorabitq̄ terrā cū germīe ſuo: ⁊ mōtiū fūdamēta ꝯburet.

Cōgregabo ſuꝑ eos mala: ⁊ ſagittas meas complebo in eis.

Cōſumenꝛ fame: ⁊ deuorabūt eos aues morſu amariſſimo.

Dentes beſtiarum immittam in eos: cum furore trahentium ſuper terram atq̄ ſerpentium.

Foris vaſtabit eos gladius: ⁊ intus pauoꝛ.

Iuuenem ſimul ac virginem: lactentem cum homine ſene.

Et dixi/vbi nam ſunt: ceſſare faciā ex hoībus memoriā eorū.

Sed propter iram inimicorū diſtuli: ne forte ſuperbirent hoſtes eorum.

Et dicerēt manus noſtra excelſa: ⁊ nō dñs fecit hec omnia.

Gens abſq̄ conſilio eſt et ſine prudētia: vtinā ſaperēt ⁊ intelligerēt/ac nouiſſima ꝓuiderent.

Quomodo perſequebat̃ vnus mille: ⁊ duo fugarẽt decẽ milia.
Nõne ideo q̃ deus ſuus vẽdidit eos: ⁊ dñs concluſit illos?
Nõ eñ eſt deus nr̃ vt dii eoꝝ: ⁊ inimici noſtri ſunt iudices.
De vinea ſodomorum vinea eoꝝ: ⁊ de ſuburbanis gomorre
Vua eorum vua fellis: ⁊ botri amariſſimi.
Fel draconum vinum eorũ: ⁊ venenũ aſpidum inſanabile.
Nõne hec condita ſunt apud me: ⁊ ſignata ĩ theſauris meis.
Mea eſt vltio ⁊ ego retribuam eis ĩ tp̃e: vt labatur pes eorũ.
Iuxta eſt dies perditionis: et adeſſe feſtinant tempora.
Iudicabit dñs populũ ſuum: et in ſeruis ſuis miſerebitur.
Videbit q̄ infirmata ſit manus ei⁹: ⁊ clauſi quoq; defecerunt/ reſiduiq; cõſumpti ſunt.
Et dicent/ vbi ſunt dii eorum: in quibus habebãt fiduciam?
De quoꝝ victimis comedebant adipes: et bibebant vinũ libaminum.
Surgant et opitulent̃ vobis: et ĩ neceſſitate vos protegant.
Videte q̄ ego ſim ſolus: ⁊ nõ ſit alius deus preter me.
Ego occidã ⁊ ego viuere faciã/ percutiã et ego ſanabo: ⁊ nõ eſt q̃ de manu mea poſſit eruere.
Leuabo ad celũ manũ meam: et dicam viuo ego in eternum.
Si acuero vt fulgur gladium meum: et arripuerit iudiciũ manus mea:
Reddã vltionẽ hoſtib⁹ meis: ⁊ his q̃ oderunt me retribuam.
Inebriabo ſagittas meas ſanguine: et gladius meus deuorabit carnes.
De cruore occiſoꝝ: ⁊ de captiuitate nudati inimicoꝝ capitis.
Laudate gẽtes pp̃lm eius: q̃ ſãguinẽ ſeruoꝝ ſuoꝝ vlciſcet̃.
Et vindictã retribuet in hoſtes eorũ: et ꝓpitius erit terre populi ſui. Gl'ia. Añ. Et ĩ ſeruis ſuis dñs miſerebitur. Añ. In cymbalis bene ſonãtibus laudate dñm. Ps. Laudate do Vigilate. Sequẽs hy⁹ ĩ ſolũ ad lau. ĩ ſab. p̃rio añ ad. i. cl. q̃ñ in p̃dict. ſab. de fer. agitur. Hy⁹.

Aurora iam ſpargit polũ/ terris dies illabit̃: lucis reſultat ſpiculũ: diſcedat oẽ lubricũ. Fantaſma noctis decidat: mẽtis reat⁹ ſubruat: quicq̃ tenebris horridũ/ nox attulit culpe cadat.
Vt mane illud vltimũ/ quod preſtolamur cernui: in lucẽ nobis effluat/ dũ hoc canore concrepat. Deo p̃ri ſit gl'ia. Per eſtatẽ, hy⁹ Ecce iam. ℣. In matutinis. Añ. In viã pacis dirige nos dñe. cã. Bñdĩc⁹. Preces ⁊c. vt ſ. orõ. vt decet. ¶ In dominicis dieb⁹ ad veſ. Ps. 109.

Dixit dominus domino meo: ſede a dextris meis.
Donec ponã inimicos tuos: ſcabellum pedũ tuoꝝ.

Uirgam virtutis tue emittet dominus ex ſion: dominare in medio inimicoꝛum tuoꝛum.

Tecū principiū in die virtutꝭ tue in ſplēdoꝛibus ſctōꝛum: ex vtero ante luciferum genui te.

Iurauit dn̄s et non penitebit eum: tu es ſacerdos in eternū/ ſecūdū oꝛdinem melchiſedech.

Dominus a dextris tuis: confregit in die ire ſue reges.

Iudicabit in nationibus implebit ruinas: conquaſſabit capita in terra multoꝛum.

De toꝛrēte in via bibit: ꝓpter ea exaltabit caput. Gl'ia. ā Sede a dextris meis dixit dominꝰ domino meo. Pſalmus. 110.

Confitebor tibi domine i toto coꝛde meo: in conſilio iuſtoꝛum ⁊ congregatione.

Magna opera domini: exquiſita in omnes voluntates eius.

Cōfeſſio ⁊ magnificētia opus eius: et iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi.

Memoꝛiam fecit mirabilium ſuoꝝ miſericoꝛs ⁊ miſeratoꝛ dominus: eſcā dedit timētibꝰ ſe.

Memoꝛ erit in ſeculū teſtamēti ſui: virtutem operum ſuorum annunciabit populo ſuo.

Ut det illis hereditatem gentium: opera manuum eius veritas et iudicium.

Fidelia omnia mandata eiꝰ confirmata in ſeculū ſeculi: facta in veritate et equitate.

Redēptionē miſit dn̄s ꝑplo ſuo: mādauit i eternū teſtamē ſuū.

Sanctū ⁊ terribile nomen eiꝰ: initium ſapientie timoꝛ dn̄i.

Intellectꝰ bonus omnibꝰ facientibꝰ eū: laudatio eiꝰ manet in ſeculū ſcl'i. Gloꝛia. an Fidelia omnia mandata eius: confirmata in ſeculum ſcl'i. ps. 111.

Beatꝰ vir ꝗ timet dn̄m: in mādatꝭ eius volet nimis.

Potēs in terra erit ſemē eiꝰ: generatio rectoꝛū benedicetur.

Gloꝛia ⁊ diuitie in domo eius: et iuſtitia eiꝰ manet i ſcl'ꝫ ſcl'i.

Exoꝛtū ē i tenebꝛꝭ lumē rectis: miſericoꝛs ⁊ miſeratoꝛ ⁊ iuſtꝰ.

Iocūdꝰ hō ꝗ miſeretꝛ ⁊ cōmodat/ diſponit ſermōes ſuos i iudicio: qꝛ i eternū nō ꝯmouebit.

In mēmoꝛia eterna erit iuſtus: ab auditione mala nō timebit.

Paratū coꝛ eiꝰ ſꝑare i dn̄o/ cōfirmatū ē coꝛ eiꝰ: nō ꝯmouebit donec deſpiciat inimicos ſuos.

Diſperſit dedit pauperibꝰ iuſtitia eius manet in ſcl'm ſcl'i: coꝛnu eius exaltabit in gloꝛia.

Peccatoꝛ videbit ⁊ iraſcet/ dētibꝰ ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſideriū pctōꝝ peribit. Gl'ia. an In mādatis eiꝰ volet nimis. ps. 112.

Laudate pueri dominū: laudate nomen domini.

Sit nomen dn̄i benedictū: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculum.

A ſolis oꝛtu vſqꝫ ad occaſū: laudabile nomen domini.

Excelſus ſuꝑ oēs gētes dominus: ⁊ ſuper celos gloꝛia eius.

Quis ſicut dominus deus noſter qui i altis habitat: ⁊ humi-

lia reſpicit in celo ⁊ in terra.
Suſcitans a terra inopem: et de ſtercore erigens pauperem.
Ut collocet eum cum principibus: cū principibus ppl'i ſui.
Qui habitare facit ſterilem ī domo: matreꝫ filioꝝ letantem.
Gl'ia pa. Aña. Sit nomen domini benedictum in ſecula. Ps. cxiij.

In exitu iſrl' de egypto: dom⁹ iacob de ppl'o barbaro
Facta eſt iudea ſanctificatio eius: iſrael poteſtas eius.
Mare vidit et fugit: iordanis conuerſus eſt retrorſum.
Mōtes exultauerūt vt arietes: et colles ſicut agni ouium.
Quid eſt tibi mare quod fugiſti: ⁊ tu iordanis quia conuerſus es retrorſum?
Mōtes exultaſtis ſicut arietes: et colles ſicut agni ouium.
A facie domini mota eſt terra: a facie dei iacob.
Qui cōuertit petraꝫ in ſtagna aquaꝝ: ⁊ rupē ī fontes aquaꝝ.
Non nobis dn̄e nō nobis: ſed nomini tuo da gl'iam.
Sup̄ miā tua et v̄itate tua: neq̄n dicāt gētes vbi eſt de⁹ eoꝝ.
Deus autem noſter ī celo: omnia quecūq̄ voluit fecit.
Simulachra gētiū argentū et aurū: opera manuū hominum.
Os habent ⁊ nō loquētur: oculos habent ⁊ non videbunt.
Aures habent ⁊ nō audient: nares habēt ⁊ non odorabūt.
Manus habēt ⁊ nō palpabūt: pedes habēt ⁊ nō ambulabūt: non clamabūt in gutture ſuo.
Similes illis fiant qui faciūt ea: ⁊ oēs qui confidunt in eis.
Dom⁹ iſrael ſperauit in dn̄o: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorū eſt.
Dom⁹ aaron ſperauit ī dn̄o: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorū eſt.
Qui timēt dn̄ꝫ ſꝑauerūt ī dn̄o: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorum eſt.
Dominus memor fuit noſtri: et benedixit nobis.
Benedixit domui iſrael: benedixit domui aaron.
Benedixit oībus q̄ timent dominum: puſillis cū maiorib⁹.
Adiciat dn̄s ſuper vos: ſuper vos ⁊ ſuper filios veſtros.
Benedicti vos a domino: q̄ fecit celum et terram.
Celum celi domino: terrā autem dedit filiis hominum.
Non mortui laudabūt te dn̄e: neq̄ oēs q̄ deſcēdūt in infernū.
Sed nos qui viuimus benedicimus domino: ex hoc nunc et vſq̄ in ſeculuꝫ. Gloria aña. Nos qui viuim⁹ bn̄dicim⁹ dn̄o. Cap'.

Domin⁹ autē dirigat corda ⁊ corpa nr̄a: ī charitate dei ⁊ patientia xp̄i. Hoc ca̅m dī ad veſ. ī oīb⁹ do. ⁊ fer. a Dn̄e ne in ira. vſq̄ ad .lxx. ⁊ a Deus oīm. vſq̄ ad aduē. dn̄i: q̄ncunq̄ de tp̄ali agitur. Dr̄ etiā in fer. a .lxx. vſq̄ ad .xl. qn̄ de fer. agit ⁊ ſi'r ſeq. hy⁹ vꝫ ad veſ. in oīb⁹ dn̄icis a Dn̄e ne ī ira. vſq̄ ad .xl. Et a De⁹ oīm. vſq̄ ad aduē. tā in dn̄icis dieb⁹ q̄ in ferijs / qn̄ de temporali agitur. Hymn⁹.

Lucis creatoꝛ optime/ lucē dierū pferēs: ꝑmoꝛdijs lucis noue/ mūdi parās oꝛiginē.

Qui mane iunctū veſperi diē vocari ꝑcipis: tetrū chaos illabitur/ audi pꝛeces cum fletib⁹.

Ne mēs grauata crimine vite ſit exul munere: dū nil penne cogitat/ ſeſeqꝫ culpis illigat.

Celoꝛū pulſet intimū: vitale tollat pꝛemiuz: vitemus omne noxiū/ purgemus oē peſſimuz.

Preſta pater pijſſime: patriqꝫ compar vnice: cū ſpū paclito/ regnās per omne ſeculū. Amen.

Hym. ad purificationē dicitur Gloꝛia tibi dn̄e/ q̄ natus es. V. Dirigat̄ dn̄e ad te oꝛatio mea. R. Sicut incenſum ī conſpectu tuo. Iſte V. dꝛ ad veſ. in oībus dn̄icis diebus ꝛ fer. a Dn̄e ne in fra. vſqꝫ ad .xl. Et a Deꝰ vir. vſqꝫ ad aduē. do. q̄n de tp̄ali agit. ¶ Feria .ij. ad veſ. ps. 14.

Dilexi qm̄ exaudiet dn̄s: vocem oꝛationis mee.

Qꝛ īclinauit aurē ſuā mihi: ꝛ ī dieb⁹ meis īuocabo.

Circūdederūt me doloꝛes moꝛtis: ꝛ pericula īferni inuenerūt me.

Tribulationē ꝛ doloꝛē īueni: ꝛ nomen domini inuocaui.

O domine libera animam meam: miſericoꝛs dominus et iuſtus: et deus noſter miſeretur.

Cuſtodiens paruulos dn̄s: humiliatus ſum et liberauit me.

Conuertere aīa mea in requiē tuā: qꝛ dominus benefecit tibi.

Quia eripuit aīam meam de moꝛte/ oculos meos a lachꝛymis: pedes meos a lapſu.

Placebo dn̄o in regiōe viuoꝝ. Gloꝛia. a. Inclinauit dn̄s aurem ſuam mihi. Pſalmus. 115.

Credidi pꝛopter quod locutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meō: omnis homo mendax.

Quid retribuā domino: pꝛo omnibus que retribuit mihi.

Calicem ſalutaris accipiam: ꝛ nomen domini inuocabo.

Vota mea dn̄o reddam coꝛā oī populo eius: pꝛecioſa in conſpectu dn̄i moꝛs ſanctoꝝ eius.

O dn̄e qꝛ ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus ꝛ fili⁹ ancille tue.

Dirupiſti vincula mea/ tibi ſacrificabo hoſtiam laudis: ꝛ nomen domini inuocabo.

Vota mea dn̄o reddā in conſpectu oīs ppl'i eius: in atriis domus dn̄i in medio tui hieruſalem. Gloꝛia. an. Credidi pꝛopter quod locutus ſum. ps. 116.

Laudate dn̄m oēs gētes: ꝛ laudate eū oēs populi.

Qm̄ cōfirmata eſt ſuper nos mīa ei⁹: et veritas domini manet in eternū. Gl'ia. an. Laudate dn̄m omnes gentes. ps. 119.

Ad dn̄m cum tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me.

Domine libera aīam meā a labijs iniquis: ꝛ a lingua doloſa.

Quid detur tibi aut q̄d appo-

natur tibi: ad liguā doloſam?
Sagitte potentis acute: cū car
bonibus deſolatoꝛiis.
Heu mihi q꞉ icolat⁹ me⁹ plō
gat⁹ eſt/ hitaui cū hitātibus ce
dar: multū icola fuit aīa mea.
Cū his q̄ oderūt pacē erā paci
fic⁹: cū loq̄bar illis ipugnabāt
me gratis. Gloꝛia. an. Clama
ui et exaudiuit me. ps. 120.
Leuaui oculos meos ī mō
tes: vñ vēiet auxiliū mihi
Auxilium meum a domino:
qui fecit celum et terram.
Nō det ī cōmotionē pedem tu
um: neq꞉ doꝛmitet q̄ cuſtodit te.
Ecce nō doꝛmitabit neq꞉ doꝛ
miet: qui cuſtodit iſrael.
Dñs cuſtodit te dñs protectio
tua: ſuper manū dexterā tuam.
Per diem ſol non vret te: ne
q꞉ luna per noctem.
Dñs cuſtodit te ab omni ma
lo: cuſtodiat aīam tuā domin⁹.
Dñs cuſtodiat introitum tuū
et exitū tuū: ex hoc nunc ⁊ vſq꞉
in ſeculum. Gloꝛia. an. Auxili
um meum a domino. Cp. Dñs
aūt dixi. a. Dñe ne in ira. vſq꞉
ad. xl. qn̄ de. iii. fer. agit꞉ tūc ad
veſpe. fer. ꝟ. dī ſequens Hy⁹.
Immēſe celi ꝯditoꝛ/ q̄ mix
ta ne ꝯfunderēt: aq̄ fluē
ta diuidēs/ celū dediſti limitē.
Firmās locū celeſtib⁹ ſimul
q꞉ terre riuulis: vt vnda flāmas
tēperet terre ſolū ne diſſipēt.
Infunde nūc piiſſime/ donum
perennis grē: fraudis noue ne ca
ſibus/ nos error atterat vetus.
Luce fides inueniat/ ſic luminis
iubar ferat: hec vana cūcta ter
reat/ hāc falſa nulla ꝯprimāt.
Preſta pater. ꝟ. Dirigatur do
mine. Per eſtatē hy⁹. Lucis crea
toꝛ. ꝟ. Dirigatur dñe. an. Ma
gnificet te ſemper aīa mea de
meus. cāt. Magt. Preces vt ſ.
oꝛo vt decet. co. de. ſ. maria.
⁊c. mē. o. vt ſ. ad matut. i. ii. fer.
¶ Feria. iii. ad veſpe. ps. 121.
Letat⁹ ſū ī his q̄ dic
ta ſunt mihi: ī do
mū domini ibim⁹.
Stantes erant pe
des noſtri: ī atriis
tuis hieruſalem.
Hieruſalē q̄ edificat̄ vt ciui
tas: cui⁹ pticipatio ei⁹ ī id ipſ.
Illuc enim aſcenderūt tribus
trib⁹ domini: teſtimoniū iſra
el ad cōfitēdū nomini domini.
Quia illic ſederūt ſedes in iu
dicio: ſedes ſuper domū dauid.
Rogate q̄ ad pacē ſūt hieruſa
lē: ⁊ abundātia diligētibus te.
Fiat pax ī virtute tua: ⁊ abū
dantia in turribus tuis.
Propter fratres meos ⁊ pxi
mos meos: loq̄bar pacē de te.
Propter domū dñi dei nři q̄ſi
ui bona tibi. Glia. an. In do
mū dñi letātes ibimus. ps. 122.
Ad te leuaui oculos me
os: qui habitas in celis.
Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ: in ma
nibus dominoꝛum ſuoꝛum:
Sicut oculi ancille in manib⁹
dñe ſue/ ita ocli nři ad dñz deū
noſtrū: donec miſereat̄ noſtri.

Miſerere noſtri domine miſerere noſtri: quia multū repleti ſumus deſpectione.

Quia multū repleta eſt anima noſtra: oppꝛobꝛium abundantibus et deſpectio ſuperbis.

Gloꝛia. an. Qui habitas in celis/ miſerere nobis. Ps. 123.

Niſi quia dominus erat in nobis dicat nunc iſrael: niſi qꝛ dñs erat in nobis.

Cū exurgerent hoīes in nos: foꝛte viuos deglutiſſent nos.

Cū iraſceret᷑ furoꝛ eoꝝ ī nos: foꝛſitā aqua abſoꝛbuiſſet nos.

Toꝛrētem pertrāſiuit anima noſtra/ foꝛſitā pertrāſiſſet aīa noſtra aquam intolerabilem.

Benedictus dñs qui nō dedit nos: in captionē dētibus eoꝝ.

Anima nr̃a ſicut paſſer erepta eſt: de laqueo venantium.

Laqueus contritus eſt: ⁊ nos liberati ſumus.

Adiutoꝛiū nr̃m ī noīe dñi: q̄ fecit celū ⁊ terrā. Gl'ia. an. Adiutoꝛiū nr̃m in noīe dñi. ps. 124.

Qui ꝯfidūt ī dño ſic̄ mons ſion: nō cōmouebit ī eternū qui habitat in hieruſalem.

Montes in circuitu eius/ ⁊ dominꝰ ī circuitu ppl'i ſui: ex hoc nunc et vſq; in ſeculum.

Quia non relinquet dñs virgam peccatoꝛum ſuper ſoꝛtem iuſtoꝛum: vt nō extendant iuſti ad iniquitatem manꝰ ſuas.

Benefac dñe: bōis ⁊ rectꝭ coꝛde.

Declinantes autem in obligationes adducet dñs cū operantibus iniquitatem: pax ſup iſrael. Gloꝛia. an. Benefac dñe bonis ⁊ rectis coꝛde. Ps. 125.

In conuertendo dominꝰ captiuitatem ſion: facti ſumus ſicut conſolati.

Tūc repletū ē gaudio os nr̃z: ⁊ lingua noſtra exultatione.

Tūc dicēt inter gētes: magnificauit dñs facere cum eis.

Magnificauit dominꝰ facere nobiſcum: facti ſumꝰ letātes.

Conuertere dñe captiuitatē noſtrā: ſicut toꝛrens in auſtro.

Qui ſeminant in lachꝛymis: in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant: mittentes ſemina ſua.

Venientes autem venient cū exultatione: poꝛtantes manipulos ſuos. Gloꝛia patri. an. Facti ſumus ſicut conſolati. Cap'm. Dominus autem dirigat. ꝟ. Domine ne in ira. vſq; ad quadrageſimam. Hyꝰ.

Telluris ingēs conditoꝛ/ mundi ſolū qui eruens: pulſis aque moleſtiis/ terram dediſti immobilem.

Vt germē aptū pferēs/ fuluis decoꝛa floꝛibꝰ: fecūda fructu ſiſteret/ paſtūq; gratū redderet.

Mētis peruſte vulnera/ mūda viroꝛis gr̃a: vt facta fletu diluat: motuſq; prauos atterat.

Iuſſis tuis obtemperet/ nullis malis appꝛoximet: bōis repleri gaudeat/ ⁊ moꝛtis actū neſciat. Pr̃a pr̃. ꝟ. Dirigat dñe. Per eſtatē hyꝰ. Lucꝭ creatoꝛ.

Dirigat. ℞. Exultauit ſpūs me⁹ ī dn̄o deo ſalutari meo. Mḡt. Vices ꝛc̄. vt ſ. Orō vt decet.

¶ Feria.iiii.ad veſpe. P̄s.126.

Niſi dn̄s edificauerit domū: in vanum laborauerunt q̄ edificant eam.

Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam.

Vanū eſt vobis ante lucē ſurgere/ſurgite poſtq̄ ſederitis: q̄ manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis ſuis ſomnum: ecce hereditas domini filii/merces fructus ventris.

Sicut ſagitte in manu potentis: ita filii excuſſorum.

Beatus vir qui impleuit deſideriū ſuū ex ipſis: nō confundet̄ cū loquet̄ inimicis ſuis ī porta.

Gloria. An. Beatus vir qui impleuit deſideriū ſuum. P̄s.127.

Beati oēs qui timēt dn̄m: qui ambulant in vijs ei⁹.

Labores manuū tuaꝝ q2 mādLucabis: btūs es ꝛ bn̄ tibi erit.

Vxoꝛ tua ſicut vitis abūdās: in lateribus domus tue.

Filii tui ſicut nouelle oliuarum: in circuitu menſe tue.

Ecce ſic bn̄dicet hō q̄ timet dn̄z

Benedicat tibi domin⁹ ex ſion/ et videas bona hieruſalez: omnibus diebus vite tue.

Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacē ſuper iſrael. An. Beati oēs qui timēt dominū. P̄s.128.

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc iſrael.

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenī nō potuerūt mihi.

Supra doꝛſum meum fabricauerunt peccatoꝛes: pꝛolongauerunt iniquitatem ſuam.

Dn̄s iuſtus concidet ceruices pctōꝝ: confundant̄ ꝛ cōuertant̄ retroꝛſuz omnes q̄ oderūt ſion.

Fiant ſicut fenuz tectoꝛum: quod pꝛiuſq̄ euellat̄ exaruit.

De quo non impleuit manuz ſuam qui metet: et ſinum ſuū qui manipulos colliget.

Et non dixerunt qui preteribant/benedictio domini ſuper vos: benedicimus vobis in nomine domini. An. Benedicim⁹ vobis ī nomine domini. P̄s.129.

De pꝛofūdis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tue intendentes in vocem depꝛecationis mee.

Si iniquitates obſeruaueris domine: domine quis ſuſtinebit.

Quia apud te ꝓpiciatio ē: et ꝓpter legē tuā ſuſtinui te dn̄e.

Suſtinuit aīa mea ī verbo ei⁹: ſperauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina vſq3 ad noctē: ſperet iſrael in domino.

Quia apud dominum miā: ꝛ copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet iſrl̄: ex oībus iniquitatib⁹ ei⁹. An. De pꝛofundis clamaui ad te dn̄e. P̄s.130.

Domīe nō eſt exaltatū coꝛ meū: neq3 elati ſūt ocul

Neq3 ābulaui ī magnis: neq3

in mirabilibus ſuper me.
Si non humiliter ſentiebam: ſed exaltaui animam meam.
Sicut ablactatꝰ eſt ſup matrē ſuā: ita retributio in aīa mea.
Speret iſrael ī dño: ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ ī ſecl'm. Aña. Speret iſrael ī domino. cp̄m. Dñs aūt dirigat. a. Dñe ne in ira. vſqꝫ ad. xl. Hyꝰ.

Celi deus ſanctiſſime/ qui lucidum centrum poli cādore pingis igneo/ augens decoro lumine.
Quarto die qui flāmeā ſolis rotā cōſtituens: lune miniſtrās ordini/ vagos recurſus ſiderū.
Ut noctibus vel lumini/ direptionis terminū: primordijs ⁊ mēſiū/ ſignū daret notiſſimū.
Illumina cor hoīm/ abſterge ſordes mentiū: reſolue culpe vinculum/ euerte moles criminū.
Preſta pr̄ piiſſime. Dirigat. Per eſtatē hyꝰ. Lucis creator. ꝟ. Dirigatur. Aña. Reſpexiſti humilitatem meam domine deus meꝰ cā. Mḡt. Preces vt ſupra.

¶ Feria. v. ad veſperas. Pſ. 131.

Memento dñe dauid: ⁊ oīs māſuetudīs eiꝰ.
Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob.
Si introiero in tabernaculū domus mee: ſi aſcendero in lectum ſtrati mei.
Si dedero ſomnū oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitationē.
Et requiem temporibus meis donec inueniam locum domino: tabernaculum deo iacob.
Ecce audiuimus eam in effrata: inuenimꝰ eā in cāpis ſilue.
Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi ſteterunt pedes eius.
Surge dñe in requiem tuam: tu et arca ſanctificationis tue.
Sacerdotes tui induantur iuſtitiam: ⁊ ſancti tui exultent.
Propter dauid ſeruum tuū: nō auertas faciem chriſti tui.
Iurauit dñs dauid veritatē ⁊ nō fruſtrabit eū: de fructu ventris tui ponā ſuper ſedem tuā:
Si cuſtodierint filii tui teſtamentum meum: et teſtimonia mea hec que docebo eos:
Et filij eorū vſqꝫ in ſeculum: ſedebunt ſuper ſedem tuam.
Quoniā elegit dominus ſion: elegit eam in habitationē ſibi.
Hec requies mea in ſeculū ſeculi: hic habitabo qm̄ elegi eam.
Viduā eius bñdicēs bñdicā: pauperes eiꝰ ſaturabo panibꝰ.
Sacerdotes eiꝰ induā ſalutari: ⁊ ſcti eiꝰ exultatiōe exultabūt.
Illuc producā cornu dauid: paraui lucernam chriſto meo.
Inimicos eius induam cōfuſione: ſup ipm̄ aūt efflorebit ſāctificatio mea. Gl'ia pr̄i. Aña. Et oīs māſuetudinis eius. Pſ. 132.

Ecce ꝙ̄ bonū ⁊ ꝙ̄ iocundum: habitare fratres in vnū.
Sicut vnguentū in capite: qđ deſcēdit ī barbā barbā aaron.
Quod deſcēdit in orā veſtimēti eiꝰ: ſicut ros hermon qui deſcendit in montem ſion.

Qꝛ illic mãdauit dñs bñdiſionẽ: ⁊ vitã vſqꝫ i ſcl'm G l'ia. A. Ecce ꝙ̃ bonũ ⁊ ꝙ̃ iocundum.

Non dicitur ad veſ. iſte Ps. 133.

ECce nunc benedicite dominum: omẽs ſerui dñi.

Qui ſtatis in domo domini: in atriis domus dei noſtri.

In noctibus extollite manus vr̃as in ſctã: ⁊ bñdicite dñm.

Benedicat te dominꝰ ex ſion: ꝗ fecit celũ ⁊ terram. Ps. 134.

LAudate nomen domini: laudate ſerui dominum.

Qui ſtatis in domo domini: i atriis domus dei noſtri.

Laudate dñm qm̃ bonꝰ dñs: pſallite noĩ eiꝰ quoniã ſuaue.

Quoniã iacob elegit ſibi dñs: iſrael in poſſeſſionem ſibi.

Qꝛ ego cognoui ꝙ magnus ẽ dñs: ⁊ deꝰ nr̃ pꝛe oĩbus diis.

Omnia quecunqꝫ voluit dominus fecit: in celo ⁊ in terra/ in mari ⁊ in omnibus abyſſis.

Educẽs nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit.

Qui pꝛoducit ventos de theſauris ſuis: ꝗ ꝑcuſſit ꝓmogenita egypti: ab hoĩe vſqꝫ ad pecꝰ.

Et miſit ſigna ⁊ ꝓdigia i medio tui egypte: in pharaonem et in omnes ſeruos eius.

Qui percuſſit gentes multas: et occidit reges foꝛtes.

Seõ regẽ amoꝛreoꝝ/ ⁊ og regẽ baſan: ⁊ oĩa regna chanaan.

Et dedit terrã eoꝝ hereditatẽ: hereditatẽ iſrael populo ſuo.

Domine nomen tuum in eternum: domine memoꝛiale tuũ in generatione ⁊ generationẽ.

Qꝛ iudicabit dñs populũ ſuum: ⁊ in ſeruis ſuis dep̃cabit.

Simulachꝛa gẽtiũ argẽtũ ⁊ aurũ: opera manuũ hominum.

Os habent ⁊ non loquentur: oculos habẽt ⁊ non videbunt.

Aures habent ⁊ non audiẽt: neqꝫ ei eſt ſpũs in oꝛe ipſoꝛum.

Similes illis fiant qui faciũt ea: ⁊ oẽs qui cõfidũt in eis.

Domus iſrael benedicite dñm: domus aaron benedicite dñm.

Domus leui bñdicite dñm: ꝗ timetis dñm benedicite dñm.

Benedictꝰ dñs ex ſion: qui habitat in hierl'm G l'ia. An. Oĩa q̃cunqꝫ voluit dñs fecit. Ps. 135.

COnfitemini dño qm̃ bonus: qm̃ i etnũ mĩa eius.

Confitemini deo deoꝛum.

Cõfitemini dño dominoꝛum.

Qui fecit mirabl'ia magna ſolꝰ.

Qui fecit celos in intellectu.

Qui firmauit trã ſup aquas.

Qui fecit luminaria magna.

Solem in poteſtatem diei.

Lunã ⁊ ſtellas i ptãtẽ noctis.

Qui percuſſit egyptum: cũ pꝛimogenitis eoꝛum.

Qui eduxit iſrael: de medio eoꝛum.

In manu potenti: ⁊ bꝛachio excelſo

Qui diuiſit mare rubꝛum: in diuiſiones.

Et eduxit iſrael ꝑ mediũ eius.

Et excuſſit pharaonez: et virtutem eius in mari rubꝛo.

Qui traduxit populum ſuum per deſertum.
Qui percuſſit reges magnos.
Et occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum.
Et og regem baſan.
Et dedit terrā eoꝝ hereditatē.
Hereditatē iſrael ſeruo ſuo.
Quia ī humilitate noſtra memor fuit noſtri.
Et redemit nos ab inimicis noſtris.
Qui dat eſcam omni carni.
Confitemini deo celi.
Cōfitemini dño dñoꝝ: qm̄ in eternum mīa ei⁹. Gl'ia. Añ. Qm̄ in eternum mīa eius. Ps. 136.

Super flumina babylōis illic ſedimus ⁊ fleuim⁹: dum recordaremur tui ſion.
In ſalicibus in medio ei⁹: ſuſpendimus organa noſtra.
Qꝛ illic interrogauerūt nos: qui captiuos duxerūt nos v̄ba cantionum.
Et qui abduxerūt nos: hymnū cantate nobis de canticis ſiō.
Quomodo cantabimus canticum domini: in terra aliena?
Si oblit⁹ fuero tui hieruſalē: obliuioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea faucibus meis: ſi nō meminero tui.
Si non ꝓpoſuero hieruſalem: in principio letitie mee.
Memor eſto domine filiorum edom: in die hieruſalem.
Qui dicūt exinanite exinanite: uſq; ad fundamentū in ea.
Filia babylōis miſera: beatus qui retribuet tibi retributionē tuam quā retribuiſti nobis.
Beatus qui tenebit: et allidet paruulos ſuos ad petram.
Gloria. Añ. Hymnū cātate nobis de canticis ſion. Cap. Dñs aūt dirigat. ℟ Domine ne ira. uſq; ad quadrageſimam. Hy⁹.

Magne de⁹ potētie/ q̄ ex aqs ortū gen⁹ parti remittis gurgiti/ partim leuas in aera. Dimerſa lymphis imprimēs/ ſubuecta celis irrigās: vt ſtirpe vna ꝓdita/ diuerſa rapiāt loca. Largire cūctis ſeruulis/ quos mūdat vnda ſanguinis: neſcire lapſus criminum/ nec ferre mortis tedium. Ut culpa nullū deprimat/ nullū leuet iactātia: eliſa mens ne ꝯcidat/ elata mēs ne corruat. Preſta pr̄. ℣. Dirigat dñe. Ver eſtatē. Hy⁹. Lucis creator opti. ℣ Dirigat dñe. Añ Depoſuit potētes ſanctos perſequentes: et exaltauit hūiles xp̄m ꝯfitētes. cā Magt. Preces ⁊c. vt ſ. Et memo. ſeꝯ. vt in. ii. ſeꝯ. ad matuti. patet.

¶ Feria. vi. ad veſpe. Ps. 137.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniā audiſti verba oris mei.
In ꝯſpectu angelorum pſallā tibi: adorabo ad templum ſanctum tuum ⁊ cōfitebor nomini tuo.
Super miſericordia tua ⁊ veritate tua: qm̄ magnificaſti ſuper omne nomē ſanctum tuum.

In quacūq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis ī anima mea virtutem.

Confiteātur tibi domine oēs reges terre: quia audierūt oīa verba oꝛis tui.

Et cantent in viis domini: qm̄ magna eſt gloꝛia domini.

Qm̄ excelſus dn̄s ⁊ humilia reſpicit: ⁊ alta a longe cognoſcit.

Si ambulauero ī medio tribulationis viuificabis me: et ſup iram inimicoꝛū meoꝛum extēdiſti manum tuam: ⁊ ſaluū me fecit dextera tua.

Dn̄s retribuet pꝛo me domine mīa tua ī ſeculū: opera manuū tuarum ne deſpicias. Gloꝛia.

An. In conſpectu angeloꝝ pſallam tibi deus meus. Ps. 138.

Domine ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti seſſionem meam et reſurrectionem meam.

Intellexiſti cogitatiōes meas de longe: ſemitam meam ⁊ funiculum meum inueſtigaſti.

Et oēs vias meas pꝛeuidiſti: qꝛ nō eſt ſermo in lingua mea.

Ecce dn̄e tu cognouiſti oīa nouiſſima ⁊ antiqua: tu foꝛmaſti me/ ⁊ poſuiſti ſup me manū tuā.

Mirabilis facta eſt ſciētia tua ex me: confoꝛtata eſt ⁊ nō potero ad eam.

Quo ibo a ſpiritu tuo: ⁊ quo a facie tua fugiam?

Si aſcendero in celum tu illic es: ſi deſcēdero ad īfernū ades.

Si ſumpſero pennas meas diluculo: et habitauero in extremis maris:

Etenim illic manꝰ tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua.

Et dixi/ foꝛſitan tenebꝛe conculcabunt me: ⁊ nox illuminatio mea in deliciis meis.

Qꝛ tenebꝛe nō obſcurabunt a te/ ⁊ nox ſicut dies illuminabit: ſicut tenebꝛe eiꝰ ita ⁊ lumē eiꝰ.

Qꝛ tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vt̄o mr̄is mee.

Cōfitebor tibi qꝛ terribiliter magnificatꝰ es: mirabilia opa tua ⁊ aīa mea cognoſcet nimis.

Non eſt occultatū os meū a te quod feciſti in occulto: ⁊ ſubſtātia mea in inferioꝛibus terre.

Imperfectum meum viderūt oculi tui/ ⁊ in libꝛo tuo omnes ſcribentur: dies foꝛmabuntur et nemo in eis.

Michi autē nimis honoꝛificati ſunt amici tui deꝰ: nimis cōfoꝛtatus eſt pꝛincipatꝰ eoꝛum.

Dinumerabo eos ⁊ ſup arenā multiplicabuntur: exurrexi et adhuc ſum tecum.

Si occideris deus peccatoꝛes: viri ſanguinū declinate a me.

Qꝛ dicitis in cogitatione: accipiāt ī vanitate ciuitates ſuas.

Nōne q̄ oderūt te dn̄e oderā: et ſup inimicos tuos tabeſcebā?

Perfecto odio oderā illos: inimici facti ſunt mihi.

Pꝛoba me deꝰ ⁊ ſcito coꝛ meū: interroga me ⁊ cognoſce ſemitas meas.

Et vide ſi via iniquitatis in

me ē: et deduc me ī via eterna. Gloria patri. An̄. Dn̄e ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me. ps. 139.

Eripe me dn̄e ab hoīe malo: a viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerūt iniq̄tates in corde: tota die ꝯſtituebāt p̄lia.

Acuerūt linguā ſuam ſicut ſerpentes: venenum aſpidum ſub labiis eorum.

Cuſtodi me domine de manu peccatoris: ⁊ ab hominibꝰ iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt ſupplātare greſſus meos: abſconderunt ſuperbi laqueum michi.

Et funes extēderūt in laq̄um: iuxta iter ſcandalum poſuerunt michi.

Dixi domino deus meus es tu: exaudi dn̄e vocē dep̄catiōis mee.

Dn̄e dn̄e vtꝰ ſalutis mee: obumbraſti ſup caput meū ī die belli.

Non tradas me domine a deſiderio meo peccatori: cogitauerunt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: labor labiorū ipſorum operiet eos.

Cadent ſuper eos carbones ī ignem deiicies eos: in miſeriis non ſubſiſtent.

Vir linguoſus non dirigetur in terra: virum iniuſtum mala capient in interitu.

Cognoui qꝫ faciet dn̄s iudiciū inopis: ⁊ vindictā pauperum.

Veruntamē iuſti confitebunt̄ nomini tuo: ⁊ habitabunt recti cū vultu tuo. Gloria. An. A viro iniquo libera me dn̄e. ps. 140.

Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cum clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in cōſpectu tuo: eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinum.

Pone dn̄e cuſtodiā ori meo: et oſtiū circūſtantie labiis meis.

Non declines cor meū in v̄ba malitie: ad excuſandas excuſationes in peccatis.

Cū hoībꝰ opantibꝰ iniq̄tatē: ⁊ nō cōicabo cum electis eorum.

Corripiet me iuſtus in mīa ⁊ increpabit me: oleū autē peccatoris nō impiguet caput meū.

Qm̄ adhuc ⁊ oratio mea ī beneplacitis eorū: abſorpti ſunt iuncti petre iudices eorum.

Audient v̄ba mea qm̄ potuerunt: ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuper terram.

Diſſipata ſunt omnia oſſa noſtra ſecus infernū: qꝫ ad te dn̄e dn̄e oculi mei/ in te ſperaui nō auferas animam meam.

Cuſtodi me de laqueo quē ſtatuerūt michi: ⁊ a ſcādalis operantium iniquitatem.

Cadent ī retiaculo eius peccatores: ſingulariter ſum ego donec trāſeā. Gloria. An. Dn̄e clamaui ad te exaudi me. ps. 141.

Voce mea ad dominū clamaui: voce mea ad dn̄m deprecatus ſum.

Effundo in conſpectu eiꝰ orationem meā: et tribulationem meam ante ipſum pꝛonuncio.

In deficiendo ex me ſpūs meū: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas.

In via hac qua ambulabam: abſconderunt laqueum mihi.

Cōſiderabā ad dexterā ⁊ videbā: ⁊ nō erat ꝗ cognoſceret me.

Periit fuga a me: et non eſt ꝗ requirat animā meam.

Clamaui ad te dn̄e/dixi tu es ſpes mea: poꝛtio mea in terra viuentium.

Intēde ad depꝛecationē meā: qꝛ humiliatus ſum nimis.

Libera me a pſequētibus me: qꝛ confoꝛtati ſunt ſuper me.

Educ de cuſtodia animā meā ad cōfitendum nomini tuo: me expectāt iuſti donec retribuas michi. Glia. ān. Poꝛtio mea dn̄e ſit ī terra viuētiū. cap. Dn̄s aūt vi. Sequēs hy⁹ vꝫ [illegible] ad veſ. fer. vi. ꝓpꝛia añ do. i pl. qñ in pꝛedi. fer. vi. agitur de fer. hy⁹.

Plaſmatoꝛ hois de⁹: ꝗ cūcta ſol⁹ oꝛdināſ: humū iubes ꝓducere/reptātis ⁊ fere gen⁹.

Qui magna rerū coꝛpa/dictu iubentis viuida: vt ſeruiāt per oꝛdinē/ſubdēs dediſti homini.

Repelle a ſeruis tuis/ ꝗcꝗd ꝑ immūdiciā: aut moꝛib⁹ ſe ſuggerit/aut actibus ſe interſerit.

Da gaudioꝝ pꝛemia/da grāꝝ munera: diſſolue litis vincula/aſtringe pacis federa. Pꝛeſta pr̄. Dirigat. [illegible] hy⁹. Lucis creatoꝛ. Dirigat. dn̄e. An. Suſcepit deus iſrael puerū ſuū ſicut locutus eſt ad abrahā et ſemini eius: ⁊ exaltauit humiles vſqꝫ in ſeculū. Cāti. Magt. Pꝛeces ⁊c. vt ſ. i. ii. fe. ad matu. Nō dꝫ ad veſ. iſte pſ. 142. Dn̄e exaudi oꝛationē meā auribus ꝑcipe ⁊c. ¶Sab. ad veſ. pſ. 143.

Benedictus dn̄s de⁹ meus ꝗ docet man⁹ meas ad pꝛeliū: ⁊ digitos meos ad bellum.

Miſericoꝛdia mea et refugiū meū: ſuſceptoꝛ meus et liberatoꝛ meus.

Pꝛotectoꝛ meus ⁊ ī ipſo ſperaui: qui ſubdit populum meū ſub me.

Dn̄e qd eſt hō qꝛ innotuiſti ei: aut fili⁹ hois qꝛ reputas eum.

Hō vanitati ſimilis fact⁹ eſt: dies ei⁹ ſicut vmbꝛa ꝑtereunt.

Dn̄e iclina celos tuos ⁊ deſcēde: tāge mōtes et fumigabunt.

Fulgura coꝛuſcationem et diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas ⁊ conturbabis eos.

Emitte manū tuā de alto eripe me ⁊ libera me de aq̄s multis: ⁊ de manu filioꝛum alienoꝛum.

Quoꝝ os locutū ē vanitatē: ⁊ dextera eoꝝ dextera iniquitatis.

Deus canticum nouum cantabo tibi: in pſalterio decachoꝛdo pſallam tibi.

Qui das ſalutē regib⁹: ꝗ redemiſti dauid ſeruū tuum: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filioꝛum alienoꝛum quoꝛum os locutū eſt vanitatem: ⁊ dextera eoꝛum

dextera iniquitatis.
Quoꝝ filii ſicut nouelle plãtationes: in iuuentute ſua.
Filie eoꝝ cõpoſite: circũoꝛnate: ut ſimilitudo templi.
Promptuaria eoꝝ plena: eructantia ex hoc in illud.
Oues eoꝝ fetoſe abũdantes in egreſſib⁹ ſuis: boues eoꝝ craſſe.
Nõ ẽ ruina macerie neq; trãſitus: neq; clamoꝛ ĩ plateis eoꝝ.
Beatũ dixerũt populũ cui hec ſunt: beatus populus cuius dominus deus ei⁹. Gloria. An. Benedictus dñs deus meus. Pſ. 144.

Exaltabo te deus me⁹ rex/ ꝛ benedicã nomini tuo in ſeculũ: ꝛ in ſeculum ſeculi.
Per ſingulos dies benedicã tibi/ ꝛ laudabo nomẽ tuum/ in ſeculum: ꝛ in ſeculum ſeculi.
Magnus dominus ꝛ laudabilis nimis: et magnitudinis ei⁹ non eſt finis.
Generatio ꝛ generatio laudabit opera tua: et potentiã tuã pꝛonunciabunt.
Magnificentiam gloꝛie ſanctitatis tue loquentur: et mirabilia tua narrabunt.
Et virtutem terribiliũ tuoꝛũ dicent: ꝛ magnitudinem tuam narrabunt.
Memoꝛiam abundantie ſuauitatis tue eructabunt: ꝛ iuſticia tua exultabunt.
Miſeratoꝛ et miſericoꝛs dñs: patiens ꝛ multum miſericoꝛs.
Suauis dñs vniuerſis: ꝛ miſerationes eius ſuꝑ oĩa oꝑa eius.
Confiteant̄ tibi dñe oĩa opera tua: ꝛ ſcti tui benedicant tibi.
Gloꝛiam regni tui dicent: ꝛ potentiam tuam loquentur.
Ut notam faciant filiis hominum potentiã tuam: ꝛ gloꝛiam magnificentie regni tui.
Regnum tuũ regnum omniũ ſeculoꝝ: ꝛ dominatio tua ĩ omni generatione ꝛ gñationem.
Fidelis dñs ĩ oĩb⁹ vbis ſuis: ꝛ ſctũs ĩ oĩbus operibus ſuis.
Alleuat dñs oẽs q̄ coꝛruũt: ꝛ erigit omnes eliſos.
Oculi omniũ in te ſperãt dñe: ꝛ tu das eſcam illoꝛum ĩ tẽpoꝛe oppoꝛtuno.
Aperis tu manũ tuã: ꝛ ĩples omne animal benedictione.
Iuſtus dñs ĩ oĩbus viis ſuis: ꝛ ſanctus in oĩb⁹ oꝑibus ſuis.
Prope eſt dominus omnibus inuocantibus eum: omnibus inuocãtibus eũ in veritate.
Uoluntatem timẽtium ſe faciet/ ꝛ depꝛecationem eoꝝ exaudiet: et ſaluos faciet eos.
Cuſtodit dñs oẽs diligẽtes ſe: et omnes peccatoꝛes diſperdet.
Laudationem dñi loquetur os meũ: ꝛ benedicat omnis caro nomini ſancto eius ĩ ſeculũ ꝛ in ſeculũ ſeculi. Gloria. An. In eternũ ꝛ in ſeculũ ſeculi. Pſ. 145.

Lauda aĩa mea dñz/ laudabo dñm ĩ vita mea: pſallã deo meo q̃diu fuero.
Nolite confidere in pꝛincipibus: in filiis hominum in quibus non eſt ſalus.

Exibit ſpūs ei⁹ ꝛ reuertetur i terram ſuā: i illa die peribunt omnes cogitationes eoꝛum.

Beatus cuius deus iacob adiutoꝛ eius/ ſpes eius ĩ domino deo ipſius qui fecit celum et terrā: mare ꝛ omnia q̄ ĩ eis ſūt.

Qui cuſtodit veritatem in ſeculum/ facit iudiciū iniuriā patientib⁹: dat eſcam eſuriētib⁹.

Dominꝰ ſoluit cōpeditos: dominus illuminat cecos.

Dominus erigit eliſos: dominus diligit iuſtos.

Dominꝰ cuſtodit aduenas pupillum et viduam ſuſcipiet: et vias peccatoꝛum diſperdet.

Regnabit dñs in ſecula deus tuus ſion: in generatione ꝛ generationē. Gl̃ia. an. Laudabo dñm meū in vita mea. ps. 146.

Laudate dñz q̄m bonꝰ eſt: pſalmꝰ deo noſtro ſit/ iocūda decoꝛaq̄ laudatio.

Edificans hieruſalē dñs: diſperſiões iſraelis cōgregabit.

Qui ſanat contritos coꝛde: et alligat contritiones eoꝛum.

Qui numerat multitudinem ſtellaꝝ: ꝛ oīb⁹ eis noīa vocat.

Magnꝰ dñs nr̄ ꝛ magna virtꝰ eius: ꝛ ſapiētie eiꝰ nō nūerus.

Suſcipiens manſuetos dñs: humilians autem peccatoꝛes vſq̄ ad terram.

Precinite dño in confeſſiōe: pſallite deo noſtro in cithara.

Qui operit celum nubibus: ꝛ parat terre pluuiam.

Qui pducit in mōtibus fenū: ꝛ herbam ſeruituti hominum.

Qui dat iumētis eſcā ipſoꝝ: ꝛ pullis coꝛuoꝝ inuocātibus eū.

Non in foꝛtitudine equi volūtatē habebit: nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Bñplacitū eſt dño ſup timentes eū: ꝛ ĩ eis q̄ ſperāt ſup miā eius. Gloꝛia. an. Deo noſtro iocūda ſit laudatio. ps. 147.

Lauda hieruſalem dñm: lauda deum tuum ſion.

Qm̄ cōfoꝛtauit ſeras poꝛtarū tuaꝝ: benedixit filiis tuis ĩ te.

Qui poſuit fines tuos pacem: ꝛ adipe frumenti ſatiat te.

Qui emittit eloquiū ſuū terre: velociter currit ſermo eius.

Qui dat niuem ſicut lanam: nebulam ſicut cinerē ſpargit.

Mittit chꝛyſtallū ſuam ſicut buccellas: ante faciē frigoꝛis eius quis ſuſtinebit?

Emittet verbū ſuū ꝛ liq̄faciet ea: flabit ſpūs ei⁹ ꝛ fluēt aque.

Qui annūciat v̄bū ſuū iacob: iuſtitias ꝛ iudicia ſua iſrael.

Nō fecit taliť oī natiōi: ꝛ iudicia ſua non manifeſtauit eis. Gl̃ia. a. Lauda hierl̃m dñz. Cap⁹.

2.Co

Benedictus deus et pater dñi noſtri ieſu xp̄i: pater miarū ꝛ deus totius conſolationis/ qui conſolatur nos in omni tribulatiōe nr̄a. Deo ĝ. Hoc cp̄. dr̄ in ſabba. ad veſp. a Dñe ne in ira. vſq̄ ad. lxx. et a Deꝰ oim. vſq̄ ad aduē. dñi: q̄n de dño. agitur. Hic ſequēs hyꝰ dr̄ ad veſpe. in ſab. a Dñe ne ĩ ira.

vſqȝ ad .xl. qñ de do. agitur. Hyꝰ.

Deus creatoꝛ oim/ poliqȝ rectoꝛ/ veſtiẽs diẽ decoꝛo lumine/ noctem ſopoꝛis gratia.

Artus ſolutos vt qes reddat laboꝛis vſui: mẽteſqȝ feſſas alleuet/ luctuſqȝ ſoluat anxios.

Grates peracto iam die/ ⁊ noctis exoꝛtu p̄ces: votis reos vt adiuues/ hymnũ canẽtes ſoluimꝰ.

Te coꝛdis ima cõcinãt/ te vox canoꝛa ꝯcrepet: te diligat caſtꝰ amoꝛ/ te mens adoꝛet ſobꝛia.

Ut cum pfunda clauſerit diẽ caligo noctium: fides tenebꝛas neſciat/ ⁊ nox fidei luceat.

Doꝛmire mentẽ ne ſinas/ doꝛmire culpa nouerit: caſtos fides refrigerans/ ſomni vapoꝛem temperet.

Exuta ſenſu lubꝛico/ te coꝛdis alta ſomnient: ne hoſtis inuidi dolo/ pauoꝛ quietos ſuſcitet.

Chꝛiſtũ rogemus ⁊ patrẽ/ xp̄i patriſqȝ ſpũ: vnũ potẽs ꝑ oia/ foue p̄cantes trinitas. Amẽ.

℣. Veſpertina oꝛo aſcendat ad te dñe. ℟. Et deſcẽdat ſup nos mia tua. Sequẽs hyꝰ dr̄ i ſabbatis ad veſ. Deus oim. vſqȝ ad aduẽ. qñ de do. agitur. Hyꝰ.

O Lux beata trinitas/ ⁊ pꝛincipalis vnitas: iã ſol recedit igneus/ infunde lumẽ coꝛdibꝰ.

Te mane laudum carmine/ te dep̄cemur veſperi: te nr̄a ſupplex gloꝛia/ ꝑ cũcta laudet ſecl'a.

Deo p̄ri ſit gloꝛia/ eiuſqȝ ſoli filio cum ſpũ paraclito/ ⁊ nunc et in perpetuũ. Amẽ. ℣. Veſptina. Et dicit añ. vt decet. Cãti.

Luce. i. Magnificat aĩa mea dñm. Et exultauit ſpũs meꝰ: in deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatẽ ancille ſue: ecce eñi ex hoc beatam me dicent oẽs generationes.

Quia fecit michi magna qui potẽs eſt: ⁊ ſanctũ nomen eius.

Et miſericoꝛdia eius a pgenie in pꝛogenies: timentibꝰ eum.

Fecit potentiã i bꝛachio ſuo: diſꝑſit ſupbos mẽte coꝛdis ſui.

Depoſuit potentes de ſede: et exaltauit humiles.

Eſurientes impleuit bonis: et diuites dimiſit inanes.

Suſcepit iſrael puerum ſuũ: recoꝛdatus miſericoꝛdie ſue.

Sicut locutꝰ eſt ad p̄res nr̄os: abꝛahã ⁊ ſemini eiꝰ i ſecl'a. Gloria. ¶ Ad cõpletoꝛiũ dicitꝰ Pater nr̄. et Aue maria. Incipiat ſacer.

Conuerte nos deꝰ ſalutaris nr̄.

℟. Et auerte irã tuã a nobis.

Deus i adiutoꝛiũ meũ intẽde.

Dñe ad adiuuãdum ⁊c. ꝑ. iiij.

Cõpletoꝛiũ. i. Cum inuocarẽ exaudiuit me deus iuſticie mee: i tribulatione dilataſti michi.

Miſerere mei: et exaudi oꝛationem meam.

Filii hominũ vſqȝ quo graui coꝛde: vt quid diligitis vanitatem ⁊ queritis mendacium.

Et ſcitote quoniã mirificauit dñs ſanctum ſuũ: dñs exaudiet me cum clamauero ad eum.

Iraſcimini ⁊ nolite peccare q̄ dicitis in coꝛdibus veſtris: et i cubilibus veſtris cōpūgimini.

Sacrificate ſacrificiū iuſtitie ⁊ ſperate in domino: multi dicunt/ q̄s oſtendit nobis bona.

Signatum eſt ſuper nos lumē vultus tui domine: dediſti letitiam in coꝛde meo.

A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui: multiplicati ſunt.

In pace in id ipſum: doꝛmiam ⁊ requieſcam.

Qm̄ tu dn̄e ſingulariter i ſpe: conſtituiſti me. Gloꝛia. ps. 30.

In te domine ſperaui non confundar in eternum: in iuſtitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Eſto michi in deum ꝓtectoꝛē: ⁊ in domum refugii vt ſaluum me facias.

Qm̄ fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: et ꝓpter nomen tuū deduces me ⁊ enutries me.

Educes me de laqueo quē abſconderunt mihi: quoniā tu es ꝓtectoꝛ meus.

In manus tuas cōmēdo ſpm̄ meū: redemiſti me dn̄e deꝰ veritatis. Gloꝛia patri. ⁊c. ps. 90.

Qui habitat in adiutoꝛio altiſſimi: in protectione dei celi commoꝛabitur.

Dicet domino ſuſceptoꝛ meꝰ es tu ⁊ refugium meū deꝰ meꝰ ſperabo in eum.

Qm̄ ipſe liberauit me de laq̄o venantium: ⁊ a verbo aſpero.

Scapulis ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub pēnis eius ſperabis.

Scuto circūdabit te veritas ei⁹: nō timebis a timoꝛe nocturno.

A ſagitta volāte i die/ a negotio perambulāte i tenebꝛis: ab incurſu ⁊ demonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille/ ⁊ decē milia a dextris tuis: ad te autem non appꝛopinquabit.

Verūtamē oculis tuis cōſiderabis: et retributionem peccatoꝛum videbis.

Qm̄ tu es dn̄e ſpes mea: altiſſimū poſuiſti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: ⁊ flagellum non appꝛopinquabit tabernaculo tuo.

Qm̄ angelis ſuis mandauit de te: vt cuſtodiāt te in omnibus viis tuis.

In manibꝰ poꝛtabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū.

Super aſpidem ⁊ baſiliſcū ambulabis: et conculcabis leonē et draconem.

Quoniā in me ſperauit liberabo eum: ꝓtegā eum quoniā cognouit nomen meum.

Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eū/ cū ipſo ſū in tribulatiōe: eripiam eū ⁊ gloꝛificabo eum.

Longitudine dierū replebo eū ⁊ oſtendā illi ſalutare meū. p. 133.

Ecce nunc benedicite dominū: oēs ſerui domini.

Qui ſtatis in domo domini: in atriis domus dei noſtri.

In noctibus extollite manus veſtras i ſctā: ⁊ bn̄dicite dn̄m.

Benedicat te dñs ex Syon: q fecit celũ ⁊ terrã. ¶ [illegible] Miſerere michi dñe: ⁊ exaudi orõnẽ meã. [illegible] dz ſup hos pos p totũ aduẽ. ⁊ a craſtio oct. epi. vſq in .xl. ⁊ a do. i paſſi. vſq ad cenã dñi: ⁊ a craſti. ſcẽ trini. vſq ad aduẽ. do. niſi i feſ. ⁊ i oc. vt̃ ĩna. vel i feſ. reliquiaꝝ ⁊ oim ſctoꝝ. cp.

14 Tu in nobis es domine: et nomen ſanctũ tuũ inuocatum eſt ſuper nos: ne derelinquas nos dñe deus noſter. Hoc cp. dz ad ꝯple. p totũ annũ: niſi a cena do. vſq ad oct. paſc. hy⁹.

Te lucis ante terminũ/ rerũ creator poſcim⁹: vt ſolita clementia/ ſis pſul ad cuſtodiam.

Procul recedãt ſõnia/ ⁊ noctiũ fantaſmata/ hoſteq noſtrũ cõprime/ ne polluantur corpora.

Preſta pater omnipotẽs/ per Ieſum xp̃m dñm: q tecũ in ppetuũ/ regnat cũ ſctõ ſpũ. Amen.

℣. Cuſtodi nos dñe. ℟. Ut pupillam oculi ſub vmbrã alarũ tuarum protege nos. Canticũ.

.2. Nunc dimittis ſeruũ tuũ domine: ſecundum vbũ tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei: ſalutare tuum.

Quod paraſti: ante faciem omnium populorum.

Lumen ad reuelationẽ gentium: ⁊ gloriã plebis tue iſrael.

Gloria. An. Ueni dñe viſitare nos i pace: vt letemur corã te corde perfecto. Kyrie elei. xp̃.

Sequãtur pces. ¶ Hoc cõple. nõ mutat̃ i aduẽ. niſi i feſ. dup. infra aduẽ. ꝯtigẽ. tũc eni mutat̃ hy⁹ ſolũmõ: ⁊ dz hy⁹ Saluator. Et niſi i ꝯmẽo. btẽ mar. cũ infra aduẽ. cele. fue. tũc ei ſcĩne hym. dz Glĩa tibi dñe/ q nat⁹. ¶ In vigil. nati. ad ꝯpl. ſup pſal. an.

Cõpleto.2.

Eſtote parati ſimiles hoĩbus expectãtib⁹ dñm qñ reuertatur a nuptiis. ps. Cũ inuoca. ⁊c. pſi ꝯuerti. cp. Tu i nobis es. hy⁹.

Saluator mũdi dñe/ q nos ſaluaſti hodie: i hac nocte nos ꝓtege/ ⁊ ſalua omni tẽpore.

Adeſto nũc propici⁹/ et parce ſupplicãtib⁹: tu dele noſtra crimina/ tu tenebras illumina.

Ne mentẽ ſõn⁹ opprimat/ nec hoſtis nos ſurripiat: nec vllis caro petim⁹ ꝯmaculet ſordib⁹.

Te reformatoꝛ ſenſuũ/ vot̃ pcamur cordiũ: vt puri caſti mẽtibus/ ſurgamus a cubilibus.

Deo pr̃i ſit glĩa/ eiuſq ſoli filio: cũ ſpũ paraclito: et nunc ⁊ i ppetuũ. Amẽ. ℣. Cuſtodi nos. Hic hy⁹ dz ad cõpleto. quotidie vſq ad octa. epi. et in ipſis oc. et i oib⁹ feſ. dupli. ab octa. epi. vſq ad .i. do. xl. Et i oib⁹ feſ. dupli. a pente. vſq ad vigil. nati. do. Dicit̃ etiã i vigil. pẽte. ⁊ per ipſius hebdo. ſcꝫ i. v. et i. vi. fer. et ſab. Et quotidie p octa. et in octa. aſſumptiõis et nati. beate marie. et dedicatiõis eccl'ie. ſiue [illegible] octã. ſit ſeruitiũ ſiue de [illegible] ſctõ. ic. ⁊c. Et p octa. corporis xp̃i vbi ſiũt cũ regi. cho. An. [illegible]

Salua nos

te om̄es et oꝛate: neſcit̄ eñ q̄ñ
tp̄s ſit: vigilate ergo neſcit̄ eñ
q̄ñ dñs veniet: ſero an media
nocte / an galli cãtu an mane: ne
cũ venerit repẽte: iueniat vos
doꝛmiẽtes. cã. Nũc dimit. Pꝛeces
ꝛc. q̄ ad cõple. ꝑtinẽt expleant.
Cõpleto.3. ¶ In die nati. ad cõpleto.
ſup̄ p̄os ān. Nat⁹ eſt nobis hodie
ſaluatoꝛ q̄ eſt xp̄s dñs: i ciuitate
dauid. ps. Cũ iuocarẽ. cp̄.
Tu i nobis. hy⁹. Saluatoꝛ. v̄.
Cuſtodi. an. Allã. Verbũ caro
factũ eſt allã: ꝛ habitauit i nobis
allã al. cã. Nũc di. Pꝛeces
ꝛc̄ vt ſ. Hoc ꝯple. nõ mutat̃ vſq̄
ad circũciſionem. ān. Vo ſuper
Nunc di. dꝛ vſq̄ ad vigil. epi.
Cõpleto.4. ¶ In die circũciſionis dñi ad
ꝯple. ān. Nato dño angeloꝛum
choꝛi canebant dicentes: ſalus
deo nr̄o ſedẽti ſup̄ thꝛonum et
agno. ps. Cũ iuo. cp. Tu i nob.
hy⁹. Saluatoꝛ. v̄. Cuſtodi nos.
ān. Allã: verbũ caro factũ ē. cã.
Nunc di. Pꝛeces ꝛc. q̄ ad ꝯple.
ꝑtinẽt explicant. Hoc ꝯplet. nõ
Cõpleto.5. mutat̃ vſq̄ ad vigi. epi. ¶ In
vigi. epi. ad ꝯple. ſuper p̄os ān.
Lux de luce apparuiſti xp̄e: cui
magi munera offerũt all. al. al.
ps Cũ inuo. cp̄ Tu in no. hy⁹.
Saluatoꝛ. v̄ Cuſtodi. ā. Allã.
Oẽs de ſaba venient allã: aurũ
ꝛ thus deferentes all. al. cã.
Nũc di. Hoc ꝯple. non mutat̃ p
Cõpleto.6. totam octa. ¶ In craſtino epi.
ad cõple. ān. Miſerere. ps Cũ
inuoca. cp̄ Tu i nobis. hy⁹ Te
lucis. v̄ Cuſtodi nos. ā. Salua
nos dñe vigilãtes: cuſtodi nos
doꝛmientes: vt vigilem⁹ cũ xp̄o
et requieſcam⁹ i pace. cãt. Nũc
dimittis. Pꝛeces ꝛc. q̄ ad ꝯpleto.
ꝑtinẽt explicãtur. Hoc ꝯplet. dꝛ
a craſtino octa. epi. vſq̄ ad. xl.
Et a craſtino ſcẽ trini. vſq̄ ad
aduẽ. dñi: niſi i feſtis dup. et per
octa. viſita. aſſumptio. et nati.
btẽ marie et et dedicatiõis eccleſie:
et niſi in ꝯmẽo. btẽ marie.
¶ Dñica. i. xl. ad ꝯple. ſup̄ p̄os
an. Signatũ eſt ſup̄ nos lumẽ
vult⁹ tui dñe dediſti letitiã i coꝛ
de meo. ps. Cũ iuo. cp̄. Tu i no.
Cleric⁹. R. In pace. Choꝛus
pſequat̃ In id ipſũ. Doꝛmiã ꝛ
requieſcã. Cleric⁹. v̄. Si dedero
ſomnũ ocl'is meis ꝛ palpebꝛis
meis doꝛmitationem. Choꝛ⁹.
Doꝛmiã et requieſcã. Cleric⁹.
Gloꝛia patri ꝛ filio: et ſpiritui
ſancto. Choꝛus. In pace. hy⁹.

Chꝛiſte q̄ lux es et dies / noctis tenebꝛas detegis: luciſq̄ lumen crederis / lumẽ beatum pꝛedicans.

Pꝛecamur ſãcte dñe / defende nos in hac nocte: ſit nobis in te requies / quietã noctẽ tribue.

Ne grauis ſomn⁹ irruat / nec hoſtis nos ſurripiat: nec caro illi ꝯſentiens / nos tibi reos ſtatuat.

Oculi ſomnũ capiãt / coꝛ ad te ſemꝑ vigilet: dextera tua ꝓtegat / famulos q̄ te diligunt.

Defenſoꝛ nr̄ aſpice / inſidiãtes repꝛime: guberna tuos famlos / quos ſanguine mercatus es.

Memento noſtri dñe / in graui

iſto coꝛpoꝛe: ꝗ es defenſoꝛ anime/ adeſto nobis domine.

Deo patri ſit gloꝛia: eiuſqꝫ ſoli filio: cū ſpū paraclito/ et nūc et in perpetuū. Amen. ℣. Cuſtodi nos. ān. Cū videris nudū operi eū: et carnē tuā ne deſpexeris: tūc erūpet quaſi mane lumen tuū ⁊ gloꝛia dn̄i colliget te. cā. Nunc di. Hec p̄dicta ā. vz Signatū eſt. et ℟. In pace. hyꝰ. Xp̄e q̄ lux es. dicāt quotidie ad ꝯple. vſqꝫ ad paſſi. dn̄i: de quocūqꝫ fit ſeruī. ān. ꝟo ſup Nunc di. ꝑ. xv. dies. ¶ Dn̄ica. iii. xl. ad cōple. ān. Signatū eſt. ꝓ. Cū inuo. cꝑ. Tu i nobis. ℟. In pace. hyꝰ. Xp̄e q̄. ℣ꝰ. Cuſtodi nos. cāt. Nūc dimittis: ā. Media vita in moꝛte ſumus: quē querimꝰ adiutoꝛē niſi te dn̄e: q̄ ꝓ pctis nr̄is iuſte iraſceris. Scte deꝰ. Scte foꝛtis. Scte et miſericoꝛs ſaluatoꝛ: amare moꝛti ne tradas nos. ℣. Ne ꝓiicias nos in tp̄e ſenectutis: cū defecerit virtꝰ nr̄a ne derelinquas nos dn̄e. Scte deꝰ. ℣. Noli claudere aures tuas ad p̄ces nr̄as. Sancte foꝛtis. ℣. Qui cognoſcis occulta coꝛdis parce pctis nr̄is. Scte ⁊ miſericoꝛs ſaluatoꝛ amare moꝛti ne tradas nos. Hec ā. dr̄ ſup cā. Nūc di. ꝑ. xv. dies. ℣. ꝟo nō dr̄. niſi i ſab. et i dn̄icis et i feſtis ix. lc. In feſ. dup. ad vtrūqꝫ ꝯpl. in ſuperioꝛi gradu dicant loco nec habitu mutato. ¶ Dn̄ica i paſſiōe ad ꝯple. ān. Miſerere. ꝓ. Cū inuo. cꝑ. Tu in no. Clericꝰ ℟. In manus tuas. Choꝛꝰ pſequat Dn̄e cōmendo ſpm̄ meū. Clericꝰ ℣ Redemiſti me domine deus veritatis. Choꝛꝰ. Cōmēdo. Nō dicit Gl'ia pr̄i. Sed reincipiat clericꝰ In manꝰ tu. hyꝰ.

Cultoꝛ dei memēto te fōtis et lauachꝛi/ roꝛem ſubiſſe ſanctū/ te chꝛiſmate innouatū.

Hac cum vocāte ſomno/ caſtū petis cubile: frōtem locūqꝫ coꝛdis/ crucis figura ſignet.

Crux pellit omne crimen/ fugiunt crucem tenebꝛe: tali dicata ſigno/ mens fluctuare neſcit.

Procul procul vagantū/ poꝛtenta ſomnioꝝ: procul et peruicaci pꝛeſtigiatoꝛ aſtu.

O toꝛtuoſe ſerpēs/ qui mille ꝑ meādꝛos: fraudeſqꝫ flexuoſas/ agitas quieta coꝛde.

Diſcede xp̄s hic eſt/ xp̄s hic eſt liqueſce: ſignū qđ ipſe noſti dānat tuam cateruam.

Coꝛpus licet fatiſcens/ iaceat recliue paulum: chꝛiſtū tamen ſub ipſo/ meditatur ſopoꝛe.

Gloꝛia eterno patri/ et xp̄o vero regi: paraclitoqꝫ ſancto/ ⁊ nūc et in eternū. Amen. ℣. Cuſtodi nos. cā. Nūc di. ā. O rex gl'ioſe iter ſctōs tuos: q̄ ſemꝑ es laudabilis: et tamen ineffabilis: tu in nobis es dn̄e: et nomen ſanctū tuū inuocatū ē ſup nos: ne derelinquas nos deꝰ nr̄: vt in die iudicii nos collocare digneris Inter ſctōs et electos tuos Rex benedicte. ℣ Rex benedicte tuos ꝑ pꝛoſpera dirige ſeruos.

h ii

Inter. Et dƺ uſq̃ ad finem ā. Alī9 ā. Ut tergāt miſeras pſā ꝑ ieiunia culpas. Rex bñdicte. Alī9 ā. Atq̃ colāt pure: ſolēnia myſtica paſche. Inter ſctōs et electos tuos. Rex bñdicte. uſq̃ ad finē ā. Hoc cōple. dƺ quotidie uſq̃ ad cenā dñi ſupradicto mō: de quocūq̃ fit ſeruitiū. Exceptio ꝙ i fer. nō dñr ā. poſt cāt. Nūc di.

¶ Fer. v. i cena dñi ad Cōpleto.10. cōple. i p̄mis inchoet ab executore officii ān. Xp̄s factus eſt. ſine no a. pſ. Cū inuocarē. In te dñe ſperaui. Ecce nūc. Nūc di. ſine Gl'ia. poſt p̄os dƺ tota ān. Xp̄s fact9 eſt ꝓ nobis obediens uſq̃ ad mortē: mortē aūt crucis. Deinde dicat ſacerd. Dñs vobiſcum. Et cū ſpū tuo. Oratio.

Reſpice q̄s dñe ſup hanc familiā tuā: ꝓ qua dñs nr̄ Ieſus xp̄s nō dubitauit manib9 tradi nocentiū: et crucis ſubire tormentū. q terminet' ſic Qui tecū vi. ⁊c. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Benedicam9 dño. Deo grās.

¶ Fer. vi. i die paraſceues Cōpleto.11. ad ꝯple. incipiat ſacerdos ā. ſine nota Xp̄s fact9 eſt. Et interim fiat genuflexio i choro. ā. ⁊c. oīa fiāt ſicut in die cene ſine Dñs vobiſcū. et ſine Orem9. et poſt p̄os ⁊ ān. dƺ Pr̄ nr̄. et Aue maria. et p̄s Miſerere. ſine Gl'ia. cū pſtratiōe. Et finiat' cōple. ſacerdote dicēte oratiōnē. Reſpice q̄s dñe. ſine Dñs vobiſcū. et ſine Orem9: ⁊ ſine Qui tecū. et ſine Bñdicam9. et ſic cōpleat'.

¶ Sabbato ſctō in vigi. paſc. pulſatis cāpanis duob9 ſignis duplr̄ vel triplr̄ incipiat ſacerdos Deus i adiutoriū. Gl'ia patri. ⁊ cet'a more ſolito ſine Cōuerte nos. ān. incipiat' i ſuperiori gradu. All'a al'. al'. all'. pſ. Cum inuo. In te. Ecce nūc. Nūc di. Et dñr hi p̄s p̄dicti ſub vna voce nulliū pſal. exaltando: qđ etiā obſeruet' quotidie uſq̃ ad octa. paſ. ad cōplet. ⁊ initiis p̄s cum Gloria. tota dƺ ān. Deinde dƺ Dñs vo. et Oremus. Oratio.

Spiritū nobis domine tue charitatis īfunde: vt quos ſacramentis paſchalib9 ſaciaſti: tua facias pietate ꝯcordes. Per dn̄. In vnitate eiuſdem. cū Dñs vo. et Bñdicam9. ſine al'. ab executore officii. Et ſciendū eſt ꝙ hec ordo dƺ quotidie ad cōple. o. uſq̃ ad oct. paſ.

¶ In die paſ. ad ꝯple. De9 i adiu. ān. ⁊ pſ ſicut in ſab. Repetita ān. poſt p̄m ſtatim incipiat' a cātore R̄. Hec dies quā fecit dñs: exultem9 ⁊ letemur i ea. ſine pneumate. Deinde dicat ſacerdos V̄. In reſurrectione tua xp̄e. R̄. Celi et terra letētur al'. Dñs vobiſ. or. Spiritū nobis. cū Dñs vobiſcū. et Bñdicamus dño. ſine all'a. Hoc eodē modo dƺ cōple. per totā hebdo. uſq̃ ad ſabba.

¶ Dñica in octa. paſ. ad cōpl. Conuerte nos. et De9 in adiutoriū. ā. All'a all'a all'. al'. pſ. Cū inuoca. In te dñe. Qui habitat. Ecce nūc. cap. Tu in nobis. hy9.

IEſu ſaluatoꝛ ſeculi: Vbū pr̄is altiſſimi/lux lucis īuiſibilis/cuſtos tuoꝝ ꝑuigil.

Tu fabꝛicatoꝛ oīm/ diſcretoꝛ atq̄ tempoꝛū: feſſa laboꝛe coꝛpoꝛa: noctis quiete recrea.

Te dū graui in coꝛpoꝛe/bꝛeui manem⁹ tēpoꝛe: ſic caro noſtra dꝛmiat/ vt mens ī xp̄o vigilet.

Te depꝛecamur ſupplices/vt nos ab hoſte liberes: ne valeat ſeducere/tuo redēptos ſāguie.

Queſumus auctoꝛ oīm/in hoc paſchali gaudio: ab omni moꝛtis īpetu/tuū defende populū.

Gloꝛia tibi dn̄e/ qui ſurrexiſti a moꝛtuis: cū patre ⁊ ſctō ſpū/in ſempiterna ſecula. Amē. ℣. Cuſtodi nos. An. All'a. Reſurrexit dn̄s all'a: ſicut dixit vobis all'a all'a. cā. Nūc di. Pꝛeces ⁊c. que ad ꝯple. ꝑtinēt expleant. Hoc ꝯple. nō mutat' vſq̄ ad aſcēſio. dn̄i de quocūq̄ fit ſeruitiū: niſi qn̄ dr̄ de ſctā ma. tunc em̄ dr̄ in fine hym. Queſum⁹ auctoꝛ. cū ℣. Gloꝛia tibi dn̄e q̄ nat⁹. Ita tn̄ ꝙ a. ſup ṗos dr̄ vſq̄ ad feſtū ſancte trinita. ¶ In vigi. aſcē. domini ad ꝯpleto. ſup ṗos vt ī octa. paſ. cp̄ꝫ Tu ī nobis. hy⁹.

IEſu nr̄a redēptio/ amoꝛ et deſideriū: deus creatoꝛ oīm/ homo in fine tempoꝛum.

Que te vicit clementia/vt ferres nr̄a crimia ⁊ crudelē moꝛtē patiēs/vt nos a moꝛte tolleres.

Inferni clauſtra penetrās/tuos captiuos redimēs: victoꝛ triumpho nobili/ ad dextrā pr̄is reſidens.

Ipa te cogat pietas vt mala nr̄a ſupes: parcēdo ⁊ voti ꝯpotes/nos tuo vultu ſaties.

Tu eſto nr̄ꝫ gaudiū/ q̄ es futurus pꝛemiū: ſit noſtra in te gloꝛia/per cuncta ſemper ſecula.

Gloꝛia tibi dn̄e/q̄ ſcandis ſupꝛa ſidera: cū patre et ſancto ſpū/i ſempiterna ſcl'a. Amen. ℣. Cuſtodi nos. ān. All'a: aſcendens xp̄s in altū all'a captiuā duxit captiuitatē. all'a all'a. ca. Nunc di. Hoc eodē mō vꝫ ꝯple. quotidie vſq̄ ad pente. de quocūq̄ fit ſerui. niſi qn̄ dr̄ de cōme. btē ma. tūc em̄ voꝛ ℣. Tu eſto. dr̄ ℣. Gl'ia tibi dn̄e: q̄ natus. ¶ In vigi. pēte. ad cōple. ā. All'a. iij. vt ſ. ī octa. paſ. cp̄. Tu ī nobis. hy⁹. Saluatoꝛ. ℣. Cuſtodi nos. ān. All'a: ſpūs paraclitus all'a: docebit vos oīa all'a all'a. cant. Nūc dimit. Pꝛeces ⁊c. q̄ ad ꝯpl'. ꝑtinēt expleāt. ¶ In die pēte. ad cōple. ān. All'a. iiij. vt ſ. ſ. dn̄s. Cū inuocarē. cp̄. Tu in nobis. Hac die et tribus diebus ſequē. pꝛo hym. dicitur iſta ſequētia.

Cōpleto. 16.

Cōpleto. 17.

Alma choꝛus dn̄i nūc pāgat nomina ſummi.

Meſſias/ſother/ emanuel/ ſabaoth/adonai/

Eſt vnigenitus/via/vita/manus/homo/vſion/

Pꝛincipium/ pꝛimogenitus/ ſapientia/virtus/

Alpha/ caput/ finiſq̄ ſimul vocitatur/et oo/

Fons et oꝛigo boni/ paraclitus/ac mediatoꝛ/

Agnus/ouis/vitul⁹/ſerpēs/
aries/leo/vermis/
Os/verbum/ſplendoꝛ/ſol/glo
ria/lux/et imago/
Panis/flos/vitis/mōs/ianua/
petra/lapiſqꝫ/
Angel⁹/et ſponſus/paſtoꝛ qꝫ/
ppheta/ſacerdos/
Athanatos/kyrios/theos/et
panton/cratos/iſus.
Saluificet nos.
Sit cui ſecla

Per oīa vrā. Amen. ℣. Cuſtodi nos. Reliqs vo dieb⁹ dr hy⁹. Saluatoꝛ mundi dñe. ā. Alla: ſpūs paraclit⁹. cāti. Nūc di.

Cōpleto. 18 ¶ In feſ. ſcte trini. ad ꝯple. ā. Miſerere. Cū inuoca. cp. Tu in nobis. hy⁹. Saluatoꝛ. ℣. Cuſtodi. ā. Lucē tuā dñe nobis ꝯcede: vt deſtitutis cordium tenebꝛis peruenire poſſim⁹ ad lumen q̄ eſt xp̄s. cāti. Nunc di. Hoc ꝯpl. dr qibus dupl. feſ. ab hac die vſqꝫ ad aduē. dñi. Et ab oct. epi. vſqꝫ ad. i. d. xl. niſi i feſ. et ꝑ oct. btē marie: et i feſ. reliqaꝝ et omniū ſctōꝝ. Dicet etiā i feſ. et i octa. dedica. eccl'ie de quocūqꝫ fit ſeruitiū: ſi extra aduē. et xl. et tēp⁹ paſc. ene. Et ſi ꝑ eſtatē ꝯtige. vl alias qñ oct. cū regi. cho. hēre poterit. ſicut habet i eodem feſto.

Cōpleto. 19. ¶ In feſto reliquiaꝝ ⁊ omniū ſctōꝝ. ad ꝯple. ſup ps ā. Sctōꝝ ꝓcibus cunctoꝝ redde ſalutem: coꝛpis ac aīe xp̄e tuis famulis. ps. Cū inuo. cp. Tu in no. hy⁹. Saluatoꝛ. ℣. Cuſtodi. ān. Lucē tuā. cā. Nūc di.

Cōpleto. 20. ¶ In purifica. btē mar. ad ꝯpleto. ſup ps ān. Virgo vbo cōcepit/virgo pmā ſit/virgo peperit regē omniū regū. ps. Cū inuocar. cp. Tu i no. hy⁹. Saluatoꝛ. ℣. Cuſtodi. ān. Gloꝛificam⁹. cā. Nūc di.

Cōpleto. 21. ¶ In viſita. et aſſumpt. eiuſd. ad ꝯpl. ſup ps ān. Scta maria virgo intercede ꝓ toto mundo: qꝛ genuiſti regem oꝛbis. ps. Cū inuo. cp. Tu ino. hy⁹. Salua. ℣. Cuſtodi. ān. Gloꝛificam⁹. cā. Nūc di.

Cōpleto. 22. ¶ In nati. eiuſd. ad ꝯple. ſup ps ān. Btā mater et innupta vgo glorioſa regina mūdi intercede ꝓ nobis ad dñm. ps. Cū inuo. cp. Tu in nobis. hy⁹. Saluatoꝛ. ℣. Cuſtodi nos. ān. Gloꝛificamus te dei genitrix: quia ex te nat⁹ ē xp̄s: ſalua oēs q̄ te gloꝛificāt. cā. Nūc dimittis.

Kyrie eleiſon. iii. Xpe ele. iii. Kyrie el. iii. Pꝛec. ān. vcꝫ Gloꝛificam⁹. Dr i oib⁹ feſ. et ꝑ octa. btē ma. Et i ꝯmēo. eiuſdē ꝑ totū annū niſi i aduē. et i annūciatiōe et in tpe paſc. ¶ Sequūtur pces. Pat nr. Aue maria. Et ne nos. Sed libera. In pace i idipſm. Doꝛmiā ⁊ requieſcam. Credo. Carnis reſurrectionem. Et vitā eternā amen. Benedicam⁹ prēm et filiū cū ſctō ſpū. Laudem⁹ et ſuperexaltemus eū i ſecula. Benedict⁹ es dñe i firmamento celi. Et laudabilis et glorioſus et ſuperexaltatus i ſecula. Benedicat et cuſtodiat nos oms ⁊ miſericoꝛs dñs. Amē. Confiteoꝛ. Miſe-

uce

reatur. et Absolutionem: q̄ ad p̄mā q̄ ad ꝯple. p totū annū q̄n Cōfiteor dr̄: ꝫ dr̄ p̄uatim vt vix audiat a choro: hoc modo. Respiciens ad altare. Confiteor deo: btē marie: oīb⁹ sctis. Vertens se ad chorū. et vobis: peccaui nimis cogitatione. locutione: et opere: mea culpa. Respiciens ad altare. Precor sctām mariā: oēs sctōs dei. Respiciēs ad chorū. Et vos orare p me. Chor⁹ respondeat ad eū conuersus. Misereatur. Postea p̄mo ad altare cōuersus. Cōfiteor. Deinde ad sacerdotē cōuersus vt p̄us sacerdos se habuit. Deinde dicat sacerdos ad chorū. Misereatur vestri omnip̄s de⁹: ꝫ dimittat vobis oīa peccata vestra: liberet vos ab omni malo: cōseruet et confirmet i bono et ad vitā perducat eternā. Amen. Absolutionē et remissionē omniū peccatorū vestrorū/ spaciū vere penitētie/ emendationē vite/ gratiā ꝫ cōsolationē scti spūs tribuat vobis oīps ꝫ misericors dn̄s. amē. Deus tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabit i te. Ostende nobis dn̄e miam tuā. Et salutare tuū da nobis. Dignare domine nocte ista. Sine peccato nos custodire. Miserere nostri domine. Miserere nostri. Fiat mia tua domine sup nos. Quēadmodū. Domine deus virtutū conuerte nos. Et ostende faciem tuā et salui erimus. Dn̄e exaudi. Et cla. Dn̄s vo. Et cum spū. Oremus. Hec p̄ces p̄dicte dr̄ sup ꝯ. oi. ano p totū ānū ad ꝯpl. tā i fer. dup. ꝫ simp. etiā sine re. i cho. Et i fer nisi a cena dn̄i vsq3 ad octa. pas. ita tamen q in oibus fr. p aduē. et a Dn̄ic in sex. vsq ad cenam dn̄i et a De⁹ oīm. i sequ ad aduē. dn̄i quando de fe. ag. tur: post ꝟ. Fiat mia. ꝛc. statim sequatur Exaudi domine vocem meā qua clamaui ad te. Miserere mei ꝫ exaudi me. Sequatur ps. Miserere. tot⁹ ps dr̄ cū Glia et Sicut. sine nota. Et tūc oīa fiant in p̄stratione ab iceptiōe. i. Kyrie el. vsq3 post or. et Confiteor. ꝫ Misereatur et Absolutionem. ita tamen q immediate post ps. erigat se sacerd. sol⁹ sic dicendo. Exurge domine adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum. Domine deus virtutum cōuerte nos. Et ostende faciem tuā. Domine exaudi. Et clamor. Dn̄s vobiscū. Et cū. Oremus.

Illumina q̄s domine deus tenebras nostras: et toti⁹ noctis insidias tu a nobis repelle propitius. Per do. in vnitate. Dominus vobiscum. Benedicamus. Hec oro p̄dicta cū cp̄ et ꝟ Custodi. dicantur ad ꝯple. per totū annū: nisi a cena domini vsq3 ad octe. pasche.

¶ Omni die p annū post ꝯple. de die ꝟ post mat. de die: preterq̄ in dupl. festis et per octa. corporis xp̄i: et visitatiōis: assumptiōis: ꝫ nati. btē ma. ꝫ dedicaeccleſie; et nomis ieſu: et in die animarum: et in vigi. nati. dñi: et ab illinc vſq̄ ad īceptionē hiſt. Dñe ne in ira. Et a .iiii. fer. añ paſcha vſq̄ ad inceptionē hiſt. Deꝰ oīm. ꝛc. ꝓ pace eccl'ie cū genuflexione ſine nota. ſic. ps.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

Ecce ſicut oculi ſeruorū: in manibus dominorum ſuorum:

Sicut oculi ancille in manibꝰ dñe ſue: ita oculi nřī ad dñz deū noſtrū: donec miſereatur noſtri.

Miſerere noſtri dñe miſerere noſtri: qꝛ multū repleti ſumus deſpectione.

Quia multū repleta eſt aīa noſtra: opprobriū abundātibus ꝛ deſpectio ſupbis. Gloria. Finito ps ſequatr̄ kyrie el'. xp̄e el'. kyrie el'. Pat̄ noſter. Deinde dicat ſacerd. executor officii in audiētia ſine nota. Et ne. Sed libe. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomē tuū. Dñe deus ꝟtutum conuerte nos. Et oſtēde faciē tuā et ſalui erimꝰ. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oratio.

Eccleſie tue domine preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus et erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate: et pacem tuam noſtris cōcede temporibꝰ. Per chriſtū. His dictis ſurgat ſacerdos et oēs cle. a ꝓſtratiōe oſculantes formulas. ¶ Pſalmi penitentiales. Contra iram. ps.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq̄ in ira tua corripias me.

Miſerere mei dñe qm̄ infirmꝰ ſum: ſana me dñe qm̄ conturbata ſunt oſſa mea.

Et aīa mea turbata eſt valde: ſed tu domine vſquequo?

Conuertere dñe et eripe aīaz meam: ſaluū me fac ꝓpt̄ miaz tuā.

Qm̄ non eſt in morte qui memor ſit tui: in inferno autē quis confitebitur tibi?

Laboraui in gemitu meo: lauabo per ſingulas noctes lectū meum: lachrymis meis ſtratum meum rigabo.

Turbatus eſt a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Diſcedite a me omnes qui operamini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationē meā: dñs orōnē meā ſuſcepit.

Erubeſcāt ꝛ ꝯturbent̄ vehemēter oēs inimici mei: ꝯuertant̄ et erubeſcāt valde velociter. Gloria pri. ¶ Cōtra ſuperbiā. ps.

Beati quorum remiſſe ſunt iniquitates: et quorum tecta ſunt peccata.

Beatus vir cui nō imputauit dñs peccatū: nec eſt ī ſpū eiꝰ dolus.

Qm̄ tacui inueterauerunt oſſa mea: dum clamarem tota die.

Qm̄ die ac nocte grauata eſt ſuper me manꝰ tua: ꝯuerſus ſum in erūna mea dū cōfigit̄ ſpina.

Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniuſtitiā meā non abſcondi.

Dixi cōfitebor aduerſum me iniuſtitiam meā domino: ⁊ tu remiſiſti ipietatē peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: in tēpore opportuno.

Verūtñ in diluuio aquaꝝ multarū: ad eū nō approximabunt.

Tu es refugiū meū a tribulatiōe q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdātib⁹ me.

Intellectū tibi dabo ⁊ inſtruā te in via hac qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.

Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus: quibus non eſt intellectus.

In chamo et freno maxillas eorum conſtringe: qui non approximant ad te.

Multa flagella pctōris: ſperātē aūt in dño mia circundabit.

Letamini i dño ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini oēs recti corde.

Glia patri. ¶ Cōtra gulā. ꝑ.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq̃ i ira tua corripias me.

Qm̄ ſagitte tue ifixe ſūt mihi: ⁊ cōfirmaſti ſup me manū tuā.

Non eſt ſanitas in carne mea/ a facie ire tue nō eſt pax oſſibus meis: a facie peccatorum meoꝝ.

Qm̄ iniq̄tates mee ſupergreſſe ſunt caput meū: ⁊ ſicut onus graue grauate ſunt ſuper me.

Putruerūt ⁊ corrupte ſūt cicatrices mee: a facie iſipiētie mee

Miſer factus ſum et curuatus ſum vſq; in finem: tota die cōtriſtatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: ⁊ non eſt ſanitas in carne mea.

Afflictus ſum et humiliatus ſum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.

Dñe añ te oē deſideriū meū: et gemit⁹ me⁹ a te nō ē abſcōdit⁹.

Cor meū cōturbatū eſt/ dereliquit me virt⁹ mea: ⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ: ⁊ ipm̄ nō eſt mecum.

Amici mei ⁊ proximi mei: aduerſum me appropinquauerūt et ſteterunt.

Et qui iuxta me erāt de longe ſteterunt: ⁊ vim faciebant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi locuti ſunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanq̄ ſurdus non audiebam: ⁊ ſicut mutus non aperiens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non audiens: ⁊ non habens in ore ſuo redargutiones.

Qm̄ in te domine ſperaui: tu exaudies me domine deus me⁹.

Qꝛ dixi nequando ſupergaudeant mihi inimici mei: ⁊ dum commouentur pedes mei ſuper me magna locuti ſunt.

Qm̄ ego i flagella pat⁹ ſum: ⁊ dolor me⁹ i ↄſpectu meo ſemp.

Qm̄ iniq̄tatē meā annunciabo: ⁊ cogitabo ꝓ peccato meo.

Inimici aūt mei viuunt ⁊ confirmati ſūt ſup me: ⁊ multiplicati ſunt qui oderūt me inique.

Sancte gabriel: ora ꝓ nobis.
Sancte raphael: ora pro nob'.
Omnes ſancti angeli et archāgeli dei. Orate pro nobis.
Omnes ſancti beatoruꝫ ſpirituū ordines. Orate pro nobis.
Sancte ioannes baptiſta. ora.
Omnes ſancti patriarche ⁊ ꝓphete. Orate pro nobis.
Sancte petre: ora pro nobis.
Sancte paule: ora pro nobis.
Sancte andrea: ora pro nobis.
Sancte ioannes: ora pro nob'.
Sancte iacobe: ora pro nobis.
Sancte thoma: ora pro nobis.
Sancte philippe: ora ꝓ nobis
Sancte iacobe: ora pro nobis.
Sācte mathee: ora pro nobis.
Sancte bartholomee: ora ꝓ n.
Sancte ſimon: ora pro nobis.
Sancte thadee: ora pro nobis.
Sācte mathia: ora pro nobis.
Sancte barnaba: ora ꝓ nobis.
Sancte marce: ora pro nobis.
Sancte luca: ora pro nobis.
Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euāgeliſte. Orate pro nobis.
Omnes ſancti diſcipuli domini ⁊ innocētes. Orate ꝓ nob'.
Hucuſqꝫ dr̄ ī ſingulis letanijs.
¶ Feria. ii. in quadrageſima.
Sancte ſtephane: ora pro nob'.
Sancte line: ora pro nobis.
Sancte clete: : ora pro nobis.
Sancte clemens: ora ꝓ nobis.
Sācte fabiane: ora pro nobis.
Sctē ſebaſtiane: ora ꝓ nobis.
Sancte coſma: ora pro nobis.
Sctē damiane: ora pro nobis.
Sancte prime: ora pro nobis.
Sancte feliciane: ora ꝓ nobis.
Sancte dionyſi cū ſocijs tuis: Ora pro nobis.
Scē victor cū ſo. tuis: ora ꝓ n.
Oēs ſcti martyres. Orate ꝓ n.
Sancte ſiluester: ora ꝓ nobis.
Sancte leo: ora pro nobis.
Sancte hieronyme: ora ꝓ nob.
Sctē auguſtine: ora ꝓ nobis.
Sancte iſidore: ora pro nobis.
Sācte iuliane: ora pro nobis.
Sancte gildarde: ora ꝓ nobis.
Sancte medarde: ora ꝓ nobis.
Sancte albine: ora pro nobis.
Sācte euſebi: ora pro nobis.
Sancte ſwithune: ora ꝓ nob.
Sancte birine: ora pro nobis.
Oēs ſcti ꝯfeſſores orate ꝓ nob.
Omnes ſancti monachi ⁊ eremite. Orate pro nobis.
Sācta maria magdalene: ora.
Sancta maria egyptiaca: ora.
Sancta margareta: ora ꝓ nob.
Sācta ſcholaſtica: ora ꝓ nobis.
Sancta petronilla: ora ꝓ nob.
Sctā genouefa: ora pro nobis.
Sancta praxedis: ora ꝓ nobis.
Sctā ſotheris: ora pro nobis.
Sancta priſca: ora pro nobis.
Sancta tecla: ora pro nobis.
Sancta affra: ora pro nobis.
Sancta editha: ora pro nobis.
Oēs ſcte ꝟgines. Orate ꝓ no.
Omnes ſcti. Orate pro nobis.
Propiti⁹ eſto. parce nob' dn̄e.
Ab oī malo. Libera nos dn̄e.
Ab inſidijs diaboli. li. nos do.
A dānatiōe ꝑpetua. li. nos do.
Ab imminentib⁹ peccatoꝝ noſtrorū periculis. Libera nos do.

Ab infeſtatiõibꝰ demonū. lib.
A ſpiritu foꝛnicatiõis. libe.
Ab appetitu ianis gl̄ie. libe.
Ab omni immunditia mētis ⁊ coꝛpoꝛis. libera nos domine.
Ab ira ⁊ odio ⁊ omni mala voluntate. libera nos domine.
Ab imūdis cogitationibꝰ. li.
A cecitate coꝛdis libe. nos d.
A fulgure ⁊ tēpeſtate. libera.
A ſubitanea ⁊ iꝓuiſa moꝛte. libera nos domine.
Per myſterium ſancte incarnationis tue. libera nos domi.
Per natiuitatem tuam. libe.
Per ſctā circūciſionē tuā. li.
Per baptiſmū tuū. lib. nos do.
Per ieiuniū tuum. libe. nos.
Per crucē ⁊ paſſionē tuā. lib.
Per ꝓcioſam moꝛtē tuā. libe.
Per glorioſam reſurrectionē tuam. Libera nos domine.
Per admirabilem aſcenſionē tuam. Libera nos domine.
Per grāz ſcti ſpūs paclīti. li.
In hoꝛa moꝛtis: ſuccurre nobis domine.
In die iudicii: libera nos dn̄e.
Pctõꝛes: te rogamꝰ audi nos.
Ut pacē nobis dones. Te ro.
Ut mīa ⁊ pietas tua nos cuſtodiat. te rogamus audi nos.
Ut eccleſiam tuā regere ⁊ defenſare digneris. te rogamus.
Ut donū apl'icum ⁊ oēs gradus eccl'ie in ſancta religione cōſeruare digneris. te roga.
Ut ep̄os ⁊ abbates nr̄os i ſctā religiōe ꝯſeruare digneris. tꝛ.
Ut regi nr̄o ⁊ pꝛincipibꝰ noſtris pacem ⁊ veram concoꝛdiam atqꝫ victoꝛiam donare digneris. te rogamus audi nos.
Ut ꝯgregatões oīz ſctõꝝ i tuo ſeruitio ꝯſeruare digneris. te.
Ut cūctū populū chꝛiſtianum pꝛecioſo ſāguine tuo redēptuz conſeruare digneris. te roga.
Ut oībus bn̄factoꝛibus noſtꝛ ſempiterna bōa retribuas. tꝛ.
Ut aīas nr̄as ⁊ parētū nr̄oꝝ ab eterna dānatiōe eripias. tꝛ.
Ut fructus terre dare ⁊ cōſeruare digneris. te rogamus au.
Ut ocl'os miſericoꝛdie tue ſuꝑ nos reducere digne. te rog.
Ut obſequium ſeruitutis noſtre rationabile facias. te rog.
Ut mētes noſtras ad celeſtia deſideria erigas. te rogamus.
Ut miſerias pauperum ⁊ captiuoꝝ ītueri ⁊ releuare digneris. te rogamus audi nos.
Ut oībꝰ fidelibus defunct' requiem eternam dones. te rog.
Ut nos exaudire digneris. te.
Fili dei. te rogamꝰ audi nos.
Agnꝰ dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: miſerere nobis.
Kyꝛie el'. Xp̄e el'. Kyꝛie eleiſon. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed li.
Oſtende nobis dn̄e miſericoꝛdiā tuā. Et ſalutare tuū da no.
Et veniat ſuper nos miſericoꝛdia tua domine. Salutare tuum ſecundum eloquiū tuū.

Peccauimus cū patribus noſtris. Iniuſte egimus iniquitatem fecimus.

Dn̄e nō ſecundum pctā noſtra facias nobis. Neqꝫ ſcd̄ꝫ iniquitates nr̄as retribuas nobis.

Oꝛemus ꝓ omni gradu eccleſie. Sacerdotes tui induantur iuſtitiam: ⁊ ſancti tui exultent.

Pꝛo fratribꝰ ⁊ ſoꝛoꝛibꝰ nr̄is. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ āncillas tuas: deꝰ meꝰ ſꝑantes ī te.

Pꝛo cūcto populo chꝛiſtiano. Saluū fac pp̄l'm tuū dn̄e ⁊ benedic hereditati tue: ⁊ rege eos et extolle illos uſqꝫ in eternum.

Domīe fiat pax ī virtute tua. Et abūdātia in turribus tuis.

Anime famuloꝛū famularūqꝫ tuarū requieſcāt in pace. Amen.

Domine exaudi oꝛationē meam. Et clamoꝛ meꝰ ad te vēiat.

Dn̄s vobiſcū. Et cū. Oꝛemus.

Deus cui ꝓpꝛium eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: ſuſcipe depꝛecationem noſtraꝫ: vt quos delictoꝛum catena cōſtringit: miſeratio tue pietatis abſoluat. Per chꝛiſtum dominuꝫ noſtrum. Amen. Oꝛemus.

Omnip̄s ſempiterne deus q̄ facis mirabilia magna ſolus: pꝛetende ſuper famulos tuos pontifices et ſuper cunctas cōgregatiōes illis cōmiſſas ſpiritū gr̄e ſalutar̄: et vt in veritate tibi ꝯplaceāt: ꝑpetuū eis rorē tue bn̄dictiōis infunde. Oꝛo.

Deus q̄ charitatꝭ dona per gratiam ſancti ſpūs tuorum coꝛdibus fidelium infundis: da famulis et famulabus tuis fratribus et ſoꝛoꝛibus noſtris: pꝛo quibus tuam depꝛecamur clemētiā / ſalutē mētis et coꝛpoꝛis: vt te tota virtute diligant: ⁊ q̄ tibi placita ſunt tota dilectione perficiāt. Oꝛatio.

Deus a quo ſancta deſideria recta conſilia et iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illā quam mundus dare non poteſt pacem: vt et coꝛda noſtra mādatis tuis dedita: et hoſtiū ſublata foꝛmidine: tempoꝛa ſint tua pꝛotectione trāquilla. Oꝛatio.

Ineffabilē miſericoꝛdiam tuaꝫ nobis q̄s domine clement̄ oſt̄de: vt ſil' nos ⁊ a pc̄is oībꝰ exuas: ⁊ a penis q̄s ꝓ his meremur benignꝰ eripias. Oꝛo.

Fidelium deus omnium conditoꝛ ⁊ redēptoꝛ / animabꝰ oīm fideliū defunctoꝝ: remiſſionē cūctoꝝ tribue pctōꝝ: vt īdulgētiā quā ſemper optauerunt / piis ſupplicationibus conſequantur. Oꝛatio.

Pietate tua q̄s dn̄s noſtrorum ſolue vincula oīm delictoꝝ: et ītercedēte beata ⁊ glorioſa ſemperqꝫ virgine dei genitrice maria cum omnibꝰ ſanctis: nos famulos tuos et omnem populū catholicum in omni ſanctitate cuſtodi: oēſqꝫ conſanguinitate ac familiaritate vel confeſſione nobis iunctos / ſeu omnes chꝛiſtianos a vitiis purga: virtutibus illuſtra: patem et ſalutem nobis tribue: hoſtes viſibiles et inuiſibiles remoue: peſtem repelle: inimicis noſtris charitatē largire: et omnibus fidelibus viuis ac defunctis/ in terra viuentium vitam ⁊ requiem eternā concede. Per eundem xp̄m dn̄m noſtrū. Amē.

❡ Feria tertia in quadrageſima oꝛdo martyꝛum ⁊c.

Sancte thoma: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte ſixte: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte coꝛneli: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte cypꝛiane: oꝛa pꝛo no.
Sancte ioannes: oꝛa pꝛo nob.
Sancte paule: oꝛa ꝓ nobis.
Sācte marcelline: oꝛa pꝛo no.
Sancte petre: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte vite: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte modeſte: oꝛa pꝛo nobꝭ.
Sancte adꝛiane: oꝛa pꝛo nobꝭ.
Sancte nigaſi cum ſo. tuis. oꝛ.
Sctē euſtachi cū ſociis tuis. oꝛ.
Om̄es ſancti martyꝛes. oꝛate.
Sancte gregoꝛi: oꝛa pꝛo nob.
Sācte auguſtine: oꝛa ꝓ nobis.
Sancte ambꝛoſi: oꝛa ꝓ nobis.
Sācte remigi: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte donatiane: oꝛa ꝓ nob.
Sancte eligi: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte audomare: oꝛa pꝛo no.
Sācte ſulpiti: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte paterne: oꝛa ꝓ nobis.
Sancte patrici: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte dūſtane: oꝛa pꝛo nob.
Sancte gribalde: oꝛa ꝓ nobis.
Omnes ſancti confeſſoꝛes: oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti monachi et eremite. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta felicitas: oꝛa pꝛo nob.
Sācta perpetua: oꝛa pꝛo nob.
Sancta columba: oꝛa pꝛo nob.
Sancta chꝛiſtina: oꝛa ꝓ nobis.
Sancta eulalia: oꝛa pꝛo nobis.
Sancta eufemia: oꝛa ꝓ nobis.
Sctā eugenia: oꝛa pꝛo nobis.
Sancta gertrudis: oꝛa ꝓ nob.
Sctā ragēfledis: oꝛa pꝛo nob.
Sancta batildis: oꝛa pꝛo nob.
Sancta anaſtaſia: oꝛa pꝛo no.
Sācta etheldꝛeda: oꝛa pꝛo no.
Oēs ſctē virgines: oꝛate ꝓ nob.
Omnes ſancti: oꝛate pꝛo nob.
Pꝛopitius eſto: parce nob. ⁊c.

❡ Feria .iiii. in quadrageſima.

Sctē laurenti: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte tyburti: oꝛa ꝓ nobis.
Sancte valeriane: oꝛa pꝛo no.
Sancte pꝛothe: oꝛa pꝛo nobis.
Sctē hyacinthe: oꝛa ꝓ nobis.
Sancte abdon: oꝛa pꝛo nobis.
Sācte ſennes: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte timothee: oꝛa ꝓ nobꝭ.
Sancte apollinarꝭ: oꝛa ꝓ nobꝭ.
Sancte ſaturnine: oꝛa pꝛo no.
Sctē maurici cū ſoc. tuis. oꝛa.
Sancte gereon cū ſo. tuis. oꝛa.
Oēs ſcti martyꝛes. Oꝛate ꝓ n.
Sancte hilari: oꝛa ꝓ nobis.
Sancte martine: oꝛa pꝛo nob.
Sancte bꝛici: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte amande: oꝛa pꝛo nobꝭ.
Sancte vedaſte: oꝛa pꝛo nobis.
Sancte germane: oꝛa pꝛo no.
Sancte auſberte: oꝛa ꝓ nobis.
Sctē vvulfrāne: oꝛa pꝛo nob.
Sctē arnulphe: oꝛa ꝓ nobis.
Sancte ſiluine: oꝛa pꝛo nobis.
Sctē taurine: oꝛa pꝛo nobis.

Sancte cuthberte:oꝛa ꝑ nobꝭ.
Oēs ſancti confeſſoꝛes. oꝛate.
Omnes ſancti monachi ⁊ eremite. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta agatha:oꝛa pꝛo nobis.
Sancta ſuſanna:oꝛa ꝑ nobis.
Sancta bꝛigida:oꝛa pꝛo nobꝭ.
Sancta barbara:oꝛa pꝛo nob.
Sancta marina:oꝛa ꝑ nobis.
Sctā martina:oꝛa pꝛo nobis.
Sctā felicula:oꝛa pꝛo nobis
Sancta iulita: oꝛa pꝛo nobis.
Sancta ſapientia:oꝛa ꝑ nobꝭ.
Sancta fides:oꝛa pꝛo nobis.
Sancta ſpes:oꝛa pꝛo nobis.
Sancta charitas:oꝛa ꝑ nobis.
Omnes ſancte virgines. oꝛat̄.
Omnes ſancti:oꝛate ꝑ nobis.
Pꝛopitiꝰ eſto:pce noꝛc̄. vt ſ
¶ Feria quinta ī q̄dꝛageſima
Sancte vincēti:oꝛa ꝑ nobis.
Sancte geruaſi: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte pꝛothaſi:oꝛa ꝑ nobis.
Sancte timothee:oꝛa ꝑ nob.
Sancte ſymphoꝛiane:oꝛa ꝑ n.
Sancte feliciſſime:oꝛa ꝑ nobꝭ.
Sancte agapite:oꝛa pꝛo nobꝭ.
Sancte albane:oꝛa ꝑ nobis.
Sācte goꝛgoni:oꝛa pꝛo nobis.
Sancte achillee:oꝛa ꝑ nobis.
Sācte hippolyte cū ſo.tuis.oꝛa
Scē luciane cū ſo.tuis.oꝛa ꝑ.
Oēs ſcti martyꝛes:oꝛat̄.ꝑ nob.
Sancte nicolae:oꝛa ꝑ nobis.
Scē audoene:oꝛa pꝛo nobis.
Sancte romane:oꝛa pꝛo nob.
Sancte laude: oꝛa pꝛo nobis
Sancte machute:oꝛa pꝛo nob.
Sancte ſampſon:oꝛa ꝑ nobis.
Sancte placide: oꝛa pꝛo nobꝭ.
Sancte colūbane:oꝛa ꝑ nobis
Scē anthoni:oꝛa ꝑ nobis.
Sancte machari:oꝛa ꝑ nobis.
Sancte richarde:oꝛa ꝑ nobis.
Sancte ethelwolde:oꝛa ꝑ no.
Oēs ſcti confeſſoꝛes. Oꝛate ꝑ.
Omnes ſancti monachi ⁊ eremite. Oꝛate ꝑ nobis.
Sancta cecilia:oꝛa ꝑ nobis.
Sancta fides:oꝛa pꝛo nobis.
Sancta auſtreberta:oꝛa ꝑ no.
Sancta emerentiana:oꝛa ꝑ.
Sancta potētiana:oꝛa ꝑ nob.
Sācta oppoꝛtuna:oꝛa ꝑ nobꝭ.
Sancta ſophia:oꝛa ꝑ nobis.
Sancta iuliana: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta beatrix: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta creſcentia:oꝛa ꝑ nob.
Sancta vvalburgis:oꝛa ꝑ no.
Sctā ermenildis:oꝛa ꝑ nobis.
Oēs ſancte virgines:oꝛate ꝑ.
Omnes ſcti:oꝛate pꝛo nobis.
Pꝛopitiꝰ eſto:pce no. ꝛc̄. vt ſ.
¶ Feria.vi.in quadꝛageſima.
Sancte quintine:oꝛa ꝑ nobis.
Sancte chꝛiſtofoꝛe:oꝛa ꝑ nob.
Sancte lamberte: oꝛa pꝛo no.
Sancte geoꝛgi:oꝛa pꝛo nobis.
Sancte marcelle: oꝛa pꝛo no.
Sancte theodoꝛe: oꝛa ꝑ nobꝭ.
Sancte valentine:oꝛa ꝑ nob.
Sācte chꝛiſogone: oꝛa ꝑ nobꝭ.
Sancte felix:oꝛa pꝛo nobis.
Sancte adaucte: oꝛa ꝑ nobis.
Sācte bonifaci cū ſo.tuis: oꝛa.
Scē kyliane cū ſo.tuis : oꝛa.
Omnes ſancti martyꝛes.oꝛat̄.
Sācte būdicte : oꝛa pꝛo nobis.
Sancte maure:oꝛa pꝛo nobis.
Sācte maiole: oꝛa pꝛo nobis.

Sancte egidi: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte vvandꝛegiſille oꝛ.
Sancte vvolmare: oꝛa ꝑ nobis
Sancte philiberte: oꝛa ꝑ no.
Sancte bertine: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte vvinnoce: oꝛa ꝑ nobis
Sancte iudoce: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte petroce: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte botulphe: oꝛa ꝑ nobis
Omnes ſancti cõfeſſoꝛes. Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti monachi ⁊ eremite. Oꝛate ꝑ nobis.
Sancta lucia: oꝛa pꝛo nobis.
Sancta katherina: oꝛa ꝑ no.
Sancta ſabina: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta iuſtina: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta eufraxia: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta fauſta: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta monegundis: oꝛ.
Sancta aldegundis: oꝛa ꝑ no.
Sancta radegundis: oꝛa ꝑ no.
Sancta pientia: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta benigna: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta vvalburgis: oꝛa ꝑ no.
Omnes ſancte virgines. Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti. Oꝛate ꝑ nobis
Pꝛopitius eſto: parce no. ⁊c.

¶ Sabbato in quadꝛageſima.

Sancte calixte: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte vꝛbane: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte magne: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte menna: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte ruphe: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte valeri: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte proceſſe: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte martiniane: oꝛa ꝑ no.
Sancte marce: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte marcelliane: oꝛa ꝑ no.
Sancte goꝛdiane cum ſociis tuis. Oꝛa ꝑ nobis.
Sancte pãcrati cũ ſociȷs tuis. Oꝛa pꝛo nobis.
Omnes ſancti martyꝛes. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancte aldelme: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte aniane: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte euurci: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte baſili: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte maurili: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte germane: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte auſberte: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte mãmerte: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte vvulbꝛoꝛde: oꝛa ꝑ no.
Sancte leonarde: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte athanaſi: oꝛa ꝑ nobis.
Sancte oſvvalde: oꝛa ꝑ nobis.
Omnes ſancti cõfeſſoꝛes. Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti monachi ⁊ eremite. Oꝛate ꝑ nobis.
Sancta agnes: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta benedicta: oꝛa ꝑ nob
Sancta martha: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta helena: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta eupꝛepia: oꝛa ꝑ nobis
Sancta candida: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta baſiliſſa: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta balbina: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta vꝛſula: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta victoꝛia: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta coꝛona: oꝛa ꝑ nobis.
Sancta ſexburgis: oꝛa ꝑ no.
Omnes ſancte virgines. Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti: oꝛate ꝑ nobis.
Pꝛopitius eſto: parce no. ⁊c.

¶ Finit Pſalterium
ſcḋm vſum Saꝝ.

¶ In vigilijs moꝛtuoꝝ ad veſ.
a. Placebo dño ĩ regiõe viuoꝝ.
ps. Dilexi. Vltimus v. hui⁹ pſ.
ſc. Placebo. nõ pſallat᷑: ſʒ ſtati
loco a. cantet᷑ ſcdm vſum ſaꝝ. ã.
Heu me q᷑ incolatus meus ꝓlõ
gatus eſt. ps. Ad dñm cũ tri. a.
Dñs cuſtodit te ab omni ma-
lo: cuſtodiat animã tuã dñs. p.
Leuaui. an. Si iniquitates ob-
ſeruaueris dñe: dñe q̃s ſuſtine-
bit. ps. De ꝓfundis. an. Opera
manuũ tuaꝝ dñe ne deſpicias:
ps. Cõfitebor. v. A poꝛta iferi.
℟. Erue. an. Audiui vocẽ de ce
lo dicentẽ: beati moꝛtui qui in
dño moꝛiũtur. cã. Magt. Kyrie
el. Xpe el. Kyrie el. Pater nr̃. et
Aue maria. Deinde ſine ꝓnun
ciatione Et ne nos. dicat᷑ ps
Lauda aĩa mea. Finito ꝑo di-
cat executoꝛ offi. v. Requiẽ. ℟.
Et lux. A poꝛta iferi. Credo vi
dere bona domini. Dñs vobiſ.
Et cũ ſpũ. Pꝛo coꝛꝑe p̃ſti cu-
iuſcũq̃ ſue. dr̃ iſta or̃ tñ ad Pla
cebo. q̃ ad Dirige. oꝛo maioꝛ.

DEus cui ꝓpꝛiũ eſt miſe-
reri ſemꝑ ⁊ ꝑcere: te ſup-
plices depꝛecamur pꝛo aĩa famuli
tui vel famule tue quã hodie de
hoc ſclo migrare iuſſiſti: vt nõ
tradas eã in man⁹ inimici: nec
obliuiſcaris ĩ finẽ: ſʒ iubeas il
lã ab angelis ſctis ſuſcipi: atq̃
ad regionẽ viuoꝝ ꝑduci: vt q᷑ ĩ
te ſperauit ⁊ credidit, ſctoꝝ tuoꝝ
mereat᷑ ſocietate letari. Per do.
¶ In die tricẽnali ꝓ quocũq̃
fuer. dicit᷑ iſta or̃ ad Placebo.

DEus cui ꝓpꝛiũ eſt miſe-
reri ſemꝑ et parcere: ꝓpi
tiare aĩe famuli tui vel famule
tue: ⁊ oĩa eius pctã dimitte: vt
moꝛtis vinculis abſolut⁹ vel
abſoluta, trãſire mereat᷑ ad vi-
tam. In anniuerſa. de quocũq̃
fuerit: dr̃ iſta oĩo ad Placebo.

DEus indulgentiaꝝ dñe:
da aĩe famuli tui vel fa-
mule tue: cui⁹ anniuerſariũ de-
poſitiõis diẽ cõmemoꝛam⁹: refri
gerii ſedẽ: q̃etis beatitudinẽ: lu
minis claritatem. ¶ Pꝛo epĩs
defũctis dr̃ iſta or̃ ad Placebo.

DEus qui īter apl̃icos ſa
cerdotes famlos tuos põ
tificali feciſti dignitate cẽſeri:
pꝛeſta q̃s vt quoꝝ vicẽ ad hoꝛã
gerebant in terris: eoꝛum ꝑpe
tuo conſoꝛtio letentur in celis.
¶ Pꝛo fratribus et ſoꝛoꝛibus
dicit᷑ iſta oĩo ad Placebo. oĩo.

DEus venie largitoꝛ ⁊ hu
mane ſalutis auctoꝛ, q̃s
clementiã tuã: vt noſtrarũ con
gregationũ fratres et ſoꝛoꝛes
qui ex hoc ſeculo tranſierunt:
intercedẽte btã maria ſemper
virgine et btõ michaele archãge
lo cũ oĩb⁹ ſctis: ad ꝑpetue btitu
dinis cõſoꝛtiũ ꝑuenire concedas.
Oĩo generalis ad Placebo.

FIdeliũ de⁹ oĩm cõditoꝛ ⁊
redẽptoꝛ: aĩab⁹ oĩm fide
liũ defunctoꝝ remiſſionẽ cũcto
rũ tribue pctõꝝ: vt indulgẽtiã
quã ſemꝑ optauerũt: pijs ſup-
plicationib⁹ cõſequant᷑. Qui cũ
deo patre ⁊ ſpũ ſctõ viuis ⁊ re-

gnas de⁹ ꝑ aīa. Nō dicaꝭ Dñs vobiſcū. neqꝫ Requieſcāt in pace. q̄ꝫ immediate ſequitꝭ Dirige. Ad matu. ān. Dirige dñe deus meus in cōſpectu tuo viā meā. ps. Verba. ā. Cōuertere dñe et eripe aīaꝫ meā: qm̄ nō eſt i moꝛte q̄ memoꝛ ſit tui. ps. Dñe ne in furoꝛe. i. ā. Nequā rapiat vt leo animā meā: dū nō eſt q̄ redimat neqꝫ q̄ ſaluū faciat. ps. Dñe de⁹ meus. V. A poꝛta inferi. R. Erue dñe aīas eoꝝ. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Nō dicaꝭ Jube. Lcō. i.

ob.7. PArce michi dñe: nichil eñ ſunt dies mei. Quid eſt hō qꝛ magnificas eū: aut q̄d apponis erga eū coꝛ tuū? Viſitas eū diluculo: ⁊ ſubito ꝓbas illum. Vſqꝫquo nō parcis michi: nec dimittis me vt glutiā ſaliuam meā? Peccaui. Quid faciā tibi o cuſtos hoīm? Quare poſuiſti me ꝯtrariū tibi: ⁊ fact⁹ ſum michimetipſi grauis? Cur nō tollis pctm̄ meū: ⁊ quare nō aufers iniquitatē meā? Ecce nunc in puluere doꝛmio: et ſi mane me queſieris/ nō ſubſiſtā. nō dicaꝭ Tu aūt. R. Credo q͞ redēptoꝛ me⁹ viuit et i nouiſſimo die de terra ſurrectur⁹ ſum. Et i carne mea videbo deū ſaluatoꝛem meū. V. Quē viſurus ſum ego ipſe et nō alius: ⁊ oculi mei cōſpecturi ſunt. Et in carne. L. ii.

10. TEdet aīam meā vite mee dimittā aduerſuꝫ me eloquiū meū. Loquar i amaritudine aīe mee: dicā deo. Noli mecō dēnare. Indica michi cur me ita iudices. Nūq̄d bonū tibi videꝭ ſi calūnieꝭ ⁊ oppꝛimas me op⁹ manuū tuaꝝ: ⁊ cōſiliū impiorum adiuues? Nunq̄d ocl'i carnei tibi ſunt: aut ſicut videt hō et tu vides? Nunq̄d ſicut dies hoīs dies tui: et anni tui ſicut hūana ſunt tp̄a? Vt q̄ras iniq̄tatē meā ⁊ pctm̄ meū ſcruteris ⁊ ſcias qꝛ nihil impiū fecerim: cū ſit nemo q̄ de manu tua poſſit eruere. R. Qui lazarū reſuſcitaſti a monumēto fetidū/ tu eis dñe dona requiem: ⁊ locum indulgētie. V. Qui vēturus es iudicare viuos ⁊ moꝛtuos ⁊ ſeculū ꝑ ignē. Tu eis dñe. lec. iii.

MAnus tue fecerunt me et plaſmauerūt me totū in circuitu: ⁊ ſic repente p̄cipitas me? Memēto q̄ſo q͞ ſicut lutuꝫ feceris me: ⁊ i puluerē reduces me. Nōne ſicut lac mulſiſti me: et ſicut caſe[illegible] coagulaſti? Pelle ⁊ carnib⁹ veſtiſti me: oſſibus ⁊ neruis ꝯpegiſti me. Vitā et mīam tribuiſti michi: ⁊ viſitatio tua cuſtodiuit ſpm̄ meū. R. Dñe qn̄ veneris iudicare terrā: vbi me abſcondā a vultu ire tue? Quia peccaui nimis in vita mea. V. Cōmiſſa mea paueſco ⁊ ante te erubeſco: dū veneris iudicare noli me ꝯdēnare. Qꝛ. ¶ Sciēdū eſt q͞ qn̄ coꝛp⁹ adeſt pñs/ cuiuſcūqꝫ fuerit et in anniuerſariis eoꝝ tm̄: repetaꝭ iii. vi. ⁊. ix. R. In. ii. noc. ā. In loco paſcue ibi me collocauit.

Ps. Dn̄s regitā. Delicta iuuētutis mee ⁊ ignoꝛantias meas ne memineris dn̄e. Ps. Ad te do. leuaui. ā. Credo vidē bona dn̄i in terra viuētiū. Ps. Dn̄s illu. ℣. In memoꝛia eterna erit iuſtus. ℟. Ab auditione. Lec. iiii.

Iob. 13. QUātas habeo iniq̄tates ⁊ pctā: ſcelera mea atq; delicta oſtende michi. Cur faciem tuā abſcondis: ⁊ arbitraris me inimicū tuum? Contra folium qd̄ vēto rapit̄ oſtēdis potētiam tuam: ⁊ ſtipulā ſiccā perſeq̄ris. Scribis eñ ꝯtra me amaritudines: ⁊ cōſumere me vis pctis adoleſcētie mee. Poſuiſti i neruo pedem meū ⁊ obſeruaſti oēs ſemitas meas: ⁊ veſtigia peduꝫ meoꝝ ꝯſideraſti. Qui quaſi putredo conſumendꝰ ſum: ⁊ quaſi veſtimētū qd̄ comedit̄ a tinea. ℟. Heu mihi dn̄e quia peccaui nimis in vita mea: qd̄ faciā miſer? vbi fugiā niſi ad te deꝰ meꝰ miſerere mei Dū veneris i nouiſſimo die. ℣. Anima mea turbata eſt valde: ſꝫ tu dn̄e ſuccurre ei. Dum veneris. Lectio. v.

Iob. 14. HOmo natus de muliere: bꝛeui viuēs tpe: repletur mult̄ miſeriis. Qui quaſi flos egredit̄ et cōterit̄ ⁊ fugit velut vmbꝛa: ⁊ nūq̄ i eodē ſtatu ꝑmanet. Et dignū ducis ſuꝑ huiuſcemodi apire ocl'os tuos: ⁊ adducere eū tecū in iudiciū? Quis poteſt facere mūdū de immūdo cōceptū ſemine? Nōne tu q̄ ſolus es? Bꝛeues dies hoīs ſunt: numerꝰ menſiū eiꝰ apud te eſt. Cōſtituiſti terminos eiꝰ: q̄ ꝑterire nō poterunt. Recede ergo paululū ab eo: vt q̄eſcat donec optata veniat: ⁊ ſicut mercenarij dies eius. ℟. Ne recoꝛderis pctā mea dn̄e. Dū veneris iudicare ſeculū per ignem. ℣. Dirige dn̄e deus meus in conſpectu tuo viam meam. Dum. Lc. vi.

Iob.1 QUis michi hoc tribuat: vt in inferno ꝓtegas me et abſcondas me donec ꝯtrāſcat furoꝛ tuꝰ: ⁊ ꝯſtituas michi tp̄s in quo recoꝛderis mei? Putas ne moꝛtuus hō rurſum viuat. Cūctis diebꝰ q̄bus nūc milito: expecto donec veniat imutatio mea. Vocabis me et ego rn̄debo tibi. Operi manuū tuaꝝ poꝛriges dexterā. Tu quidē greſſus meos dinūeraſti: ſꝫ pce peccat̄ meis. ℟. Dn̄e ſcd̄ꝫ actū meū noli me iudicare: nihil dignū i cōſpectu tuo egi. Ideo dep̄coꝛ maieſtatē tuā vt tu deꝰ deleas iniq̄tatē meā. ℣. Amplius laua me dn̄e ab iniuſticia mea ⁊ a delicto meo mūda me: q2 tibi ſoli peccaui. Ideo. In .3. no. ā. Cōplaceat tibi dn̄e vt eripias me: ad adiuuādū me reſpice. Ps. Expectās. ā. Sana dn̄e aīam meā q2 peccaui tibi. Ps. Btūs q̄ intelligit. ā. Sitiuit aīa mea ad deum fontem viuū: qn̄ veniā ⁊ apparebo ante faciem dn̄i? Ps. Quēadmodū. ℣. Requiē eternā. Et lux. Lc. vii.

Iob. 17 SPūs meus attenuabitur dies mei bꝛeuiabuntur: ⁊

ſolū mihi ſupeſt ſepulchꝛū. Nō peccaui: et in amaritudinibus moꝛatur oculus meus. Libera me dn̄e ⁊ pone me iuxta te: et cuiuſuis man⁹ pugnet cōtra me. Dies mei trāſierūt: cogitationes mee diſſipate ſunt: toꝛquētes coꝛ meū. Noctē verterūt in diē: ⁊ rurſum poſt tenebꝛas ſpero lucē. Si ſuſtinuero infern⁹ dom⁹ mea eſt: ⁊ i tenebꝛis ſtraui lectulū meum. Putredini dixi. Pr̄ me⁹ es: mr̄ mea ⁊ ſoꝛoꝛ mea ꝟmib⁹. Ubi eſt ergo nūc ꝑſtolatio mea: ⁊ patiētia mea? Tu es dn̄e deus meus. ℟. Peccante me quotidie ⁊ nō penitente timoꝛ moꝛtꝭ ꝯturbat me. Quia i inferno nulla ē redēptio miſerere mei de⁹ ⁊ ſalua me. ℣. De⁹ i noīe tuo ſaluū me fac: ⁊ i ꝟtute tua libera me. Quia in. Le. viii.

ob.19. Pelli mee cōſumptis carnibus/ adheſit os meū: et derelicta ſunt tātūmodo labia circa dētes meos. Miſeremini mei miſeremini mei/ ſaltem vos amici mei: qꝛ man⁹ dn̄i tetigit me. Quare ꝑſeq̄mini me ſicut deus: et carnib⁹ meis ſaturamini? Quis michi tribuat vt ſcribātur ſermōes mei? Quis mihi det vt exarent̄ i libꝛo ſtilo ferreo: ⁊ plūbi lamina: vel celte ſculpant̄ i ſilice? Scio eni ꝙ redemptoꝛ me⁹ viuit: ⁊ i nouiſſimo die de terra ſurrectur⁹ ſum: ⁊ rurſum circūdaboꝛ pelle mea: et in carne mea videbo deū ſaluatoꝛem meū. Quē viſur⁹ ſum ego ipſe ⁊ oculi mei cōſpecturi ſunt: ⁊ nō ali⁹. Repoſita eſt hec ſpes mea: i ſinu meo. ℟. Requiem eternā dona eis dn̄e. Et lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Qui lazaꝝ reſuſcitaſti a monumento fetidū: tu eis dn̄e dona requiē. Le. ix.

Job. 10. Quare de vulua eduxiſti me? Qui vtinā ꝯſumpt⁹ eſſem: ne oculus me videret. Fuiſſem quaſi nō eſſeꝫ: de vtero trāſlatus ad tumulū. Nūquid nō paucitas dierū meoꝝ finiet̄ breui? Dimitte me vt plāgam paululū doloꝛē meū: anteq̄ vadā/ ⁊ nō reuertar ad terrā tenebꝛoſam et opertā moꝛtꝭ caligine. Terrā miſerie et tenebꝛaꝝ: vbi vmbꝛa moꝛtis ⁊ null⁹ oꝛdo: ſed ſempitern⁹ hoꝛroꝛ inhabitat. ℟. Libera me dn̄e de moꝛte eterna i die illa tremenda. Qn̄ celi mouendi ſunt et terra. Dū veneris iudicare ſeculū ꝑ ignē. ℣. Dies illa dies ire: calamitatꝭ et miſerie: dies magna ⁊ amara valde. Qn̄ celi mouēdi ſunt ⁊ terra. ℣. Quid ergo miſerrimus ꝗd dicā vel ꝗd faciā: dū nil boni ꝑferā ante tm̄ iudicem? Dū. ℣. Nūc te xp̄e petim⁹ miſerere q̄s: q̇ veniſti redimere ꝑditos: noli damnare redemptos. Dū. Deinde repet. ℟. Libera. qo ꝑ totū annū obſeruet: quādocūqꝫ dr̄ hoc ℟. Libera. In ol. iij ⁊. vi. fer. per annū qñ fiūt vigi. moꝛt. cū. ix. ꝓ. ⁊. iii. lec. tn̄: tunc erit. 3. ℟. Libera me dn̄e de viis inferni. Qui poꝛtas ereas confregiſti: et viſitaſti infernũ et dediſti eis lumẽ vt viderent te: q̇ erãt i penis tenebꝛaꝝ. ℣ Clamãtes ⁊ dicẽtes aduenisti redẽptoꝛ nr̃. Qui poꝛ. Non repetat̃ hoc ℟. Ante laud. ℣. Requieſcant in pace. In laudibꝰ añ. Exultabũt dño oſſa humiliata. ps Miſerere. a. Exaudi dñe oꝛationẽ meã ad te oĩs caro veniet. p. Te decet. a. Me ſuſcepit dextera tua dñe. ps. Deꝰ deꝰ. a. A poꝛta iferi erue dñe animam meã. cã. Ego dixi. añ. Oĩs ſpũs laudet dñm. p. Laudate. ℣. Requiẽ. a. Ego ſum reſurrectio et vita q̇ credit in me etiã ſi moꝛtuus fuerit viuet: ⁊ oĩs q̇ viuit ⁊ credit i me nõ moꝛietꝰ i etnũ. cãt. Bñdꝰ. Kyꝛie el. Xp̃e el. Kyrie el. Pr̃ nr̃. Sine ꝑnũcia. Et ne. Deinde dicat̃ ps Exaltabo. Quo fini. dicat̃ Requiẽ. et A poꝛta inferi. Erue dñe. Credo videre bona dñi. In terra viuẽtiũ. Dñs vo. Et cũ. Oꝛemꝰ.

¶ Pꝛo coꝛpoꝛe pñti ad l'. vꝫ hec oꝛ. Deꝰ cui. maioꝛ. In ãniuer. v. dñe oꝛones. Deꝰ cui minoꝛ. In trigitalibꝰ. v. dñe oꝛones.

Omĩps ſempiterne deꝰ cui nũq̃ ſine ſpe mĩe ſupplicat̃ ꝓpitiare aĩe famuli tui vel famule tue: vt q̇ vel q̃ de hac vita i tui nõis ꝯfeſſiõe receſſit: ſctõꝝ tuoꝝ nũero facias aggregari.

¶ Pꝛo epĩs defunctis ad lau. oꝛ.

Deus cuiꝰ mĩe nõ eſt numerus: ſuſcipe ꝓ aĩabus famuloꝝ tuoꝝ pontificũ ꝑces noſtras: ⁊ lucis eis letitieq̃ regionem i ſanctoꝝ tuoꝝ ſocietate concede.

¶ Pꝛo fratribus ⁊ ſoꝛoꝛibus) ad laudes. Oꝛatio.

Inclina dñe aurẽ tuam ad ꝓces nr̃as quibꝰ mĩaz tuã ſupplices depcamur: vt aĩas famuloꝝ famularũq̃ tuaꝝ quas de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: i pacis ac lucis regiõe cõſtituas/ ⁊ ſctõꝝ tuoꝝ iubeas eſſe conſoꝛtes. Per xp̃m. Oꝛemꝰ.

¶ Deinde dicat̃ oꝛo ꝓ familiaribꝰ ꝑuatim ad placitũ: quibꝰ dictis ſequat̃ oꝛatio generalis in audientia.

Animabꝰ q̃s dñe oĩm fideliũ defunctoꝝ oꝛo ꝓficiat ſupplicãtiũ: vt eas ⁊ a peccatis omnibꝰ exuas/ ⁊ tue redẽptiõis facias eſſe participes. Qui cum deo patre ⁊ ſpiritu ſancto. ⁊c.

¶ Expliciũt vigilie moꝛtuoꝝ.

¶ In natali vniꝰ apoſtoli ſiue vnius euãgeliſte: vel plurimorum apoſtoloꝛũ paſchalis tẽporis: videlicet ab oct. paſche vſq̃ ad penteco. In parte hyemali ad ꝑmas veſ. ſuper ps ſcē. añ.

Lux perpetua lucebit ſanctis tuis: et eternitas tẽpoꝝ al'. Minoꝛ. ꝑi fe. cp. ad vtraſq̃ veſperas: ⁊ ad matuti. et ad alias hoꝛ. dñe ꝓpꝛia ſi habeãtur: ſin autẽ dicuntur de cõi apoſtoloꝝ reliqui tẽpoꝛis. ℟ Candidi facti ſunt nazarei eius all'a: ſplendoꝛem deo dederunt all'a. Et ſicut lac coagulati ſunt. Alleluia al'. ℣. In omnē terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ i fines orbis terre ℣ba eorum. Et ſicut. Gloria. Alleluia. Hyꝰ.

Triſtes erant apoſtoli/ de nece ſui domini: quē pena mortis crudeli/ ſerui damnarant impii.

Queſumus auctor oīm/ i hoc paſchali gaudio: ab omni mortis īpetu/ tuū defende populū.

Gloria tibi dn̄e/ q̄ ſurrexiſti a mortuis: cū patre ⁊ ſancto ſpū in ſempiterna ſecula. Amen.

Per octa. aſcencio. dn̄i: et deinceps vſq ad penteco. dicunt hi duo ℣. in fine iſtius hymni.

Tu eſto nr̄m gaudiū/ q̄ es futurus p̄miū: ſit noſtra in te gloria/ per cuncta ſemper ſecula.

Gloria tibi dn̄e/ q̄ ſcādis ſupra ſidera: cū patre ⁊ ſācto ſpū/ in ſempiterna ſecula. Amē. ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli. ℟. Viſo domino al'. An. Filie hieruſalē venite ⁊ videte martyrē cū corona qua coronauit eū dn̄s i die ſolēnitatis et letitie: all'. al'. cā. Magt. Sciēdū eſt ꝙ hec ān. Filie hieruſalē, ⁊ ℣. Filie hier'z. dr̄ i paſc. tp̄e: tā in feſ. vnius mar. ꝙ plurimoꝝ mar. ⁊ tā in feſ. vnius confeſ. ꝙ plurimorū ꝯfeſ. ⁊ ſemꝑ cū his ℣bis. Filie hier'z venite ⁊ videte martyrē, q2 hoc dictū martyrē pertinet ad xp̄m paſſum. Oro ꝓpria vel de cōi reliqui tēporis. Cōplet. paſc. non mutatur. Ad matuti. inuita. Exultent in dn̄o ſancti. All'. ꝓ. Ach. hyꝰ. Triſtes erāt. hec ſola ā. ſup ꝑs ꝟz. ā. Triſtitia vr̄a all'. ꝟtet' i gaudiū all'a.

Tres ꝑi dn̄r ſcd̄m ordinē noc. de cōi apl'oꝝ reliqui tp̄is: ⁊ hoc ꝑ tp̄s paſc. vꝫ non incipiendo a. i. noc. i qualibet hebdo. ſꝫ dicātur ꝑi ſcd̄m ordi. noc. hebdo. ſequē. Eodē modo fiat de martyribus et de ceteris ſanctis in ꝑdicto tēpore cōtingentibꝰ. ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli. ℟. Virtute magna reddebāt apoſtoli Teſtimoniū reſurrectiōis ieſu xp̄i dn̄i nr̄i: all'a all'. ℣. Repleti q̄dē ſpū ſancto loquebātur cū fiducia. Teſtimo. ℟. Iſti ſunt agni nouelli: q̄ annunciauerūt all'a. Modo venerūt ad fōtes: repleti ſunt claritate: all'a all'. ℣. In cōſpectu agni amicti ſtolis albis: ⁊ palme i manibꝰ eoꝝ. Modo. ℟. Candidi facti ſunt. vt ſ ad veſpe. ℣. Vox letitie et exultationis. ℟. In tabernaculis iuſtorū all'a. In laud. ān.

Sancti tui dn̄e florebunt ſicut lilium all'a: et ſicut odor balſami erūt ante te all'a. Dn̄s regn ān. Scti ⁊ iuſti i dn̄o gaudete all'a: vos elegit deꝰ in hereditatē ſibi all'a. ps. Iubilate ān. In velamēto clamant ſcti tui dn̄e: all'a al'. al'. ps. Deus deꝰ meꝰ ān. Spūs ⁊ aīe iuſtorū hymnū dicite deo nr̄o: all'a all'. cā. Bn̄di. ān. In celeſtibus regnis ſanctoꝝ ē habitatio all'a: et in eternum requies eoꝝ all'. ps. Laudate. Capl'm vt ſ. hyꝰ.

Claro paschali gaudio: sol mũdo nitet radio: cũ xp̃m iam apl'i/visu cernũt corporeo. Ostensa sibi vulnera i xp̃i carne fulgida: resurrexisse dominũ voce fatentur publica. Rex xp̃e clemẽtissime/tu corda nostra posside: vt tibi laudes debitas/reddam⁹ omni tempore. Quesumus auctor oĩm. Gl'ia tibi dñe q̄ surrexisti. Per octa. asce. dñi ₇ deinceps vsq; ad pẽteco. dr̃ hi ǽ. Tu esto nostrũ gaudiũ. Gl'a tibi dñe/q̄ scãdis. ℣. Gaudete iusti i dño. ℟. Rectos decet collaudatio all'a. An. Lux ppetua lucebit sctis tuis dñe all'a ₇ eternitas tẽporũ: al. all'a all'a. maior. cã. Bñd⁹. oro vt s. Ad. i. an. Scti tui dñe ps. De⁹ i noĩe. Ad. iii. a. Scti ₇ iusti ps. Legẽ pos. vt s. ℟. Tristitia vr̃a All'a all'. ℣. Vertetur in gaudiũ. All'a al'. Gl'ia patri. Tristitia. ℣. Preciosa. Ad. vi. a. In velamento. ps. Defecit. cap. vt s. ℟. Preciosa in conspectu dñi All'a all'a. ℣. Mors sanctorũ eius. All'a all'. Gl'ia. Preciosa. ℣. Gaudete iusti. Ad. ix. an. In celestibus regnis. ps. Mirabilia. cap. vt s. ℟. Gaudete iusti in dño. All'. al. ℣. Rectos decet collaudatio. All'a all'. ℣. Vox letitie. Ad. ii. vel. a. Sancti tui dñe. ps. Dixit dñs. cetera psalmi de apostol' reliq tpis. cap. vt s. Si fuerint duo fes. tũc dicat ℟. Candidi. Sinautẽ nullũ ℟ dicet. Hy⁹. Claro paschali. ℣. Gaudete iusti. an. Lux perpetua. minor. cã. Magnif. Orationes vt i hist. festorum nota est. ¶ In natali vni⁹ mar. siue vni⁹ cõfes. ab oct. pasc. vsq; ad pẽteco. i fes. cũ regi cho. Ad. i. vel. sup ps a. Lux perpe. minor. ps fer. cap. ad vtrasq; vel. ₇ ad al's hor. dicant̃ ppria si habeantur: sinautẽ de cõi reli. tẽporis. ℟. Filie hierusalẽ venite et videte martyrẽ cũ corona qua coronauit eũ dñs. In die solẽnitatis et letitie. All'a. ℣. Quoniam cõfortauit seras portarum tuarũ: bñdixit filiis tuis in te. In. Gl'ia. All'a. Hym. ad vel. et ad mat. de cõi reli. tẽ. ℣. Tristitia. an. Filie hier. vt s. cã. Magt. Ad mat. Inuit. Exultẽt i dño. Ueni. hy⁹ de cõi reli. tpis. sup ps an. Tristitia. Tres ps dñe de cõi reli. tpis scdm ordi. noc. ℣. Preciosa est in cõspectu dñi. ℟. Mors sctõꝝ eius. All'a. Qm̃ vo dr̃ ppa a. sup ps. ad mat. scz i cõmeo. tũc dr̃ ℣. Tristitia. ℟. Btũs vir q̄ metuit dñm all'. In mãdatis ei⁹ cupit nimis. All'a all'a al'. ℣. Potẽs i terra erit semẽ ei⁹: gñatio rectoꝝ bñdicet. In. ℟. Preciosa i cõspectu dñi. Mors sctõꝝ ei⁹: al. ℣. In cõspectu oĩs pp'li ei⁹. Mors. ℟. Filie hie. vt s ad vel. ℣. Vox letitie ₇ exultatiõis ℟. In tabernacul' iustoꝝ: all'. In i. a. Scti tui. ₇ cete de q̄ sequũt. vt s. cap. ₇ hy⁹. vt s dic. ₇. ℣. Gaudete iu. an. Lux ppe maior. cãt. Bñd⁹. Ad. i. et ad alias hor. an. ℟. et ꝟ. vt ſ de apo. dicāt. Ad.ii.veſ. ān Sancti tui. ꝑi ſe.cꝑ. vt ſ dixi. Si dub.feſt.fue. tunc dƷ ꝶ. Filie hieruſalem. ſin autē nulli ꝶ dƷ. hy⁹ de cōi reli.tēpo.ꝟ. Gaudete iu. ān Lux ppe.minoꝛ. cāt. Magt. oro vt ſ. ¶ Et no. ꝙ qñ ān Lux perpe. minoꝛ dƷ ad veſ.ſup ꝑos tūc ad mēo alicui⁹ ſti ſcƷ vni⁹.mar.vel confeſ. dƷ Lux perpe.maioꝛ. ¶ In nata. vnius mar.ſiue vni⁹ ꝯfeſ.paſc. tpis: ſine regi.cho. Ad.i.veſ.ſine All'. Et ꝑi fec.cꝑ.⁊ hym.reli.tem.ꝟ⁹ Triſtitia. ān. Filie hier'm.cā.Magt. Ad matut. Inuit.ſc'.vt ſ.dict ad laudes dnr. In lau.hec ſola ān Scti tui domi.ꝑ Dñs reg ꝟ. Gaudete iu. ān. Lux ppe minoꝛ.cāt. Bnd⁹. ſc'.vt ſ. Ad.i.⁊ ad alias hoꝛ.oīa fiāt vt ſ de apo.cū cꝑ.de cōi relid tēpo.vt ibi no.ē. ¶ In nata.pl'i.marty.ſiue pl'i. cōfeſſo. ſine regi.cho.ab oct. paſc. vſq ad pente. Ad.i.veſp.ān. All'.ꝑi fec.cꝑ.⁊ hym.de cōi reli. tēp.ꝟ. Triſtitia.ān. Filie hie.cā. Magnificat. Ad matut.inuit. Exultent in dn̄o.ꝶ ſ. Uleſi.hy⁹ de cōi reli.tēp.ſup ꝑos ān Triſtitia. Tres ꝑi dicant de cōi reli.tēp. ſcdm oꝛdi.noct. ꝟ Precioſa in conſpectu dñi. ꝶ. Triſtitia veſtra all'. Conuertet in gaudiuƷ all'.all'.ꝟ. Mūdus autē gaudebit: vos autē cōtriſtabimini: ſƷ triſtitia veſtra. Conuer. ꝶ. Precioſa vt ſ i cōi vni⁹ mar. paſc. tēp. ꝶ. Lux ꝑpetua lucebit ſanctis tuis dñe. Et eternitas tēpoꝛū.all'.all'. ꝟ. Vox letitie ⁊ exultationis in tabernaculis iuſtoꝝ. Et Gloꝛia. All'. ꝟ. Vox letitie. In laud.hec ſola ān. Sācti tui. ꝑs. Dñs reg. cꝑ.⁊ hy⁹ de cōi reli.tēp.ꝟ. Gaudete iu. ān. Lux perpe.minoꝛ.cant Bnd⁹. Ad.i.⁊ ad alias hoꝛ.oīa fiant vt ſ.dictū eſt. ¶ Finit cōe ſctoꝝ rum tꝑe paſchali.

¶ In natali vni⁹ apoſtoli: ſiue plurimoꝝ apl'oꝝ per totū annū extra tꝑs paſc. Ad primas veſ. ān Eſtote foꝛtes i bello: ⁊ pugnate cū antiquo ſerpente: ⁊ accipietis regnum eternū all'a. Qñ fit ſeruitiū de cōi vni⁹ apl'i poſt.lxx. tūc i fine iſti⁹ ān/ loco All'a.dicat. Hec dicit dñs. In aliis vo ānis/ loco All'a. dicat illud verbuƷ. In eternum. ꝑi fec. Cꝑm.

Ephe.2

Iam non eſtis hoſpites et aduene: ſed eſtis ciues ſanctoꝛum et domeſtici dei: ſupedificati ſup fundamētum apoſtoloꝛum ⁊ prophetarum. ꝶ. Qui ſunt iſti q vt nubes volant. Et q̄ſi colūbe ad feneſtras ſuas? ꝟ. Cādidioꝛes niue/nitidioꝛes lacte/rubicūdioꝛes eboꝛe ātiq. Et. Gl'a. Et. h⁹.

Annue xp̄e ſeculoꝛum domine nobis ꝑ hui⁹. Qñ fit mentio plurimoꝛuƷ apl'oꝝ: tunc dicetur nobis per hoꝛum tibi chara merita: vt que te contrā grauiter deliquimus/ huius ſoluantur gloꝛioſis pꝛecibus. Salua redēptoꝛ plaſma tuum nobile/ſignatū ſcō vultꝰ tui lumine: nec lacerari ſinas fraude demonū/ꝓpt̄ q̄s moꝛtē exoluiſti p̄ciū. Dole captiuos eſſe tuos ſeruulos: abſolue reos ꝯpeditos erige: ⁊ q̄s cruoꝛe redemiſti ꝓp̄o/ rex bone tecū fac gaudē ꝑpeti. Sit tibi ieſu bn̄dicte dn̄e/ gl'ia virtꝰ honoꝛ ⁊ impīū: vna cū patre ſctōq̄ paraclito/ cū q̄bꝰ regnas deꝰ ante ſcl'a. Amē. In oēz t̄rā exiuit ſonꝰ. Ā. Beati eritꝭ cū vos oderint homines ⁊ cum ſeparauerint vos ⁊ expꝛobꝛauerint ⁊ eiecerint nomen veſtrū tanq̄ malū pꝛopter filiū hoīs. gaudete ⁊ exultate: ecce em̄ merces veſtra multa ē in celo. cāt. Mag̃. Orō de vigi. vꝫ ſi ꝓpꝛia hēat. Sin autem dꝫ orō de die. Et ſi neceſſe fuerit q̄ ꝓceſſio fieri debeat de feſto alicuiꝰ apl'i: et non habeatur ꝓpꝛia orō de vigi. tūc dicet̄ ad ꝓceſ. iſta orō.

Quēſumꝰ oīps deꝰ: vt nr̄a deuotio q̄ natalitia beati N. apl'i tui antecedit: patrocinia interceſſiōis eiꝰ accumulet. Per. Ad matu. Inuit. Regem aploꝝ dn̄m Venite adoꝛemꝰ. Ps. Venite exultemꝰ. Annue xp̄e. In. i. noc. ān. In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝛum: ⁊ in fines oꝛbis terre verba eoꝛum. ps. Celi enarrant. ān. Clamauerunt iuſti ⁊ dominus exaudiuit eos. ps. Bn̄dicā. ān. Conſtitues eos pꝛincipes ſuper omnē terram: memoꝛes erunt noīs tui dn̄e. ps. Eructauit. ℣. In oēz terrā. ℟. Ecce ego mitto vos ſicut oues ī medio lupoꝛū dicit dn̄s. Eſtote ergo pꝛudētes ſicut ſerpētes ⁊ ſimplices ſicut colūbe. ℣. Dū lucē habetis credite in lucē: vt filii lucis ſitis dicit dn̄s. Eſtote. ℟. Tollite iugū meū ſuper vos dicit dn̄s: et diſcite q̄ꝛ mitis ſum ⁊ humilis coꝛde. Iugū em̄ meum ſuaue eſt ⁊ onus meum leue. ℣. Et inuenietis requiem animabus veſtris. Iugum. ℟. Dū ſteteritis ante reges et p̄ſides nolite cogitare quomodo aut quid loquamini Dabit̄ em̄ vobis in illa hoꝛa quid loquamini. ℣. Non enim vos eſtꝭ q̄ loquimini: ſed ſp̄us p̄ris vr̄i qui loquit̄ ī vobis. Dabit̄. Glo. Dabit̄. In. ij. noc. ā. Pꝛincipes populoꝛū cōgregati ſunt cum deo abꝛahā. ps. Oēs gentes. ā. Dediſti hereditatē timētibꝰ nomē tuū dn̄e. ps. Exaudi deꝰ depꝛecationē. ān. Annūciauerūt opa dei: et facta eius intellexerūt. ps. Exaudi deꝰ oꝛonē. ℣. Cōſtitues. ℟. Vidi cōiunctos viros habētes ſplendidas veſtes: ⁊ angelus domini locutꝰ eſt ad me dicens. Iſti ſunt viri ſancti facti amici dei. ℣. Vidi angelū dei volantem per medium celi: voce magna clamantem et dicentem. Iſti. ℟. Iſti ſunt triūphatoꝛes et amici dei qui contemnentes iuſſa pꝛincipū: meruerunt pꝛemia eterna. Modo coronantur et accipiũt palmã. ℣. Iſti ſunt qui venerũt ex magna tribulatione ⁊ lauerũt ſtolas ſuas ĩ ſanguine agni. Modico. ℟. Fuerunt ſine querela ante dñm ⁊ ab inuiceꝫ nõ ſunt ſeparati. Calicem dñi biberũt. Et amici dei facti ſunt. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter deum ad ſupplicia: ideo coronãtur ⁊ accipiunt palmã. Calicẽ. Gloria. Et. In .iii. noc. ãn Exaltabunt cornua iuſti all'a. Infra .lxx. in hac ãn. ⁊ precedẽte ⁊ i alia ſeq̄n. in loco all'a. dicet in eternũ. ps. Confitebimur. ãn. Lux orta ẽ iuſto all'a: rectis corde letitia all'a. ps Dñs regnauit ex. ãn. Cuſtodiebant teſtimonia eius et precepta eius alleluia. Poſt .lxx. i fine illius ãe loco all'a. dicetur q̄ dedit illis. ps Dñs regna. iraſc. ℣. Nimis hono. ℟. Iſti viuentes in carne plantauerunt eccleſiam ſanguine ſuo: nõ ſunt de terr' corpora eorum ſeparata. Quoruꝫ merita ſunt in celis anime ſanctorum coequales. ℣. Sancti ꝑ fidem vicerunt regna/ operati ſunt iuſtitiam/ adepti ſunt repromiſſiones. Quorum merita. ℟. Iſti ſunt viri ſancti q̄s elegit dominus ĩ charitate nõ ficta: ⁊ dedit illis gloriam ſempiternam. Quorum doctrina fulget eccleſia. Ut ſole luna. ℣. In omnem terram exiuit ſonus eorũ: et in fines orbis terre verba eorum. Quorum doctrina. ℟. Ciues apoſtolorum et domeſtici dei aduenerũt hodie. Portantes facem ⁊ illuminantes patriam dare pacẽ gentibus. Et liberare populũ domini. ℣. Audite preces ſupplicum/ vite eterne poſcentes premia: qui fertis in dextris manipulos iuſtitie: quiq; gaudentes aduenis hodie. Portãtes facẽ. Gl'ia patri. Et liberare. ℣. Dediſti hereditatẽ. ℟. Timẽtibus nomẽ tuũ dñe. In laudibus. ãn.

Hoc eſt preceptũ meum: vt diligatis inuicẽ ſicut dilexi vos. ps. Dñs regnauit. ãn. Maiorem charitateꝫ nemo habet: vt animã ſuaꝫ ponat quis pro amicis ſuis. ps. Iubilate deo. ãn. Vos amici mei eſtis/ ſi feceritis que precipio vobis dicit dñs. ps Deus deus meus. ã. Beati mundo corde: quoniam ipſi deum videbunt. cant. Benedicite. ãn. In patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras. ps Laudate. Capitulũ. Iam non eſtis. Hymnus.

Exultet celuꝫ laudibus/ reſultet t'ra gaudiis: ap'lorum gloria/ ſacra canunt ſolẽnia.

Vos ſecli iuſti iudices/ et vera mundi lumina: votis precamur cordium / audite preces ſupplicum.

Qui celuꝫ verbo clauditis ſeraſq; eius ſoluitis: nos a peccatis oĩbus/ ſoluite iuſſu q̄ſumus.

Quorũ p̄cepto ſubdit'/ ſalus ⁊ languor oĩm: ſanate egros moribus/nos reddẽtes virtutib⁹. Ut cum iudex aduenerit/chriſtus ĩ fine ſeculi: nos ſempiterni gaudii/faciat eẽ compotes. Deo patri ſit gloria/ eiuſqꝫ ſoli filio: cuꝫ ſpũ paraclito/ ꝛ nũc et in perpetuum. Amẽ. ℣. Annunciauerũt opa dei. ℟. Et facta eius intellexerunt. an. Tradent eñ vos in conſiliis: ꝛ ĩ ſynagogis ſuis flagellabũt vos: et ante reges et preſides ducemini propter me in teſtimonium illis ꝛ gẽtibus. cant. Bñd⁹. Orõ de die dicat̃ ſi ppria hẽat: ſin autẽ dr̃ iſta orõ de cõi. Orõ.

Exaudi dñe ppl'm tuũ cum ſcti apl'i tui .N. patrocinio ſupplicantẽ: vt tuo ſemper auxilio munit⁹/ ſecurã tibi poſſit deuotione ſeruire. Per dñꝫ noſtrum. Ad .i. an. Hoc eſt pceptũ. ps. Deus in nõie. Ad .iii. a. Maiorem. ps. Legem po. Cap. Iam non eſtis. ℟. In oẽm terram exiuit ſonus eoꝝ. ℣. Et in fines orbis terre verba eorum. Exiuit. Gl'ia. In oẽm terrã. ℣. Conſtitues. orõ vt ſ. Ad .vi. an. Vos amici. ps. Defecit. Cap.

Actuũ.5 Per manus aploꝝ fiebãt ſigna ꝛ prodigia multa ĩ plebe: ꝛ magnificabat eos populus. ℟. Conſtitues eos principes ſup oẽm terrã. ℣. Memores erũt nõis tui dñe. Sup. Gloria. Cap. ℣. Nimis honorati ſunt. Orõ vt ſ. Ad .ix. an. In patientia. ps. Mirabilia. cap.

Actuũ.5 Ibant apl'i gaudẽtes a cõſpectu conſilii: qm̃ digni ſunt habiti pro nomine ieſu contumeliam pati. ℟. Nimis honorati ſunt Amici tui de⁹. ℣. Nimis confortat⁹ eſt principat⁹ eoꝝ. Amici. Gl'a. Nimis. ℣. Annunciauerũt. Ad .ii. veſ. an. Iurauit dñs ꝛ nõ penitebit eũ: tu es ſacerdos in eternũ. ps. Dixit dñs. an. Collocet eum dñs cuꝫ principibus populi ſui. ps. Laudate pueri dñm. an. Dirupiſti dñe vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiam laudis. ps. Credidi. ã. Euntes ibant ꝛ flebant mittentes ſemina ſua. ps. In conuertendo. an. Confortatus eſt pĩcipat⁹ eoꝝ: ꝛ honorati ſunt amici tui de⁹. ps. Dñe pbaſti. cap. Iam non eſtis. Si dup. feſ. fuerit tũc dr̃ ℟. Omnes aplorum. ſin autẽ nullũ ℟. dr̃. hy⁹. Exultet. ℣. Annunciauerũt. an. In regeneratione cũ ſederit filius hõis in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ꝛ vos iudicantes duodecim tribus iſrael dicit dñs. cã. Magt. orõ vt ſ. ¶ In natali vni⁹ marti. extra tp̃s paſchale.

¶ Nota q̃ cõiter p totũ annum in feſtis .ix. lec. ſup pos fer. dr̃ ã. Iſte ſanctus. niſi in feſt. ſancti albani marty. qñ trãſla. ſcti edwardi cũ .ix. lc. celebrat̃ ĩ eadẽ hebd. ꝛ ſancti edmundi regis ꝛ mart. qñ feſ. ſ. clemẽtis in eadẽ hebd. ſtig. Ad veſ. ſup ps. fer. a. Iſte ſanctus pro lege dei ſui certauit vſqꝫ ad mortẽ: ꝛ a verbis impioꝝ nõ timuit: fundat⁹ eñi erat ſupra firmam petrã. Uel alia añ. Btũs vir q̄ ſuffert tentationẽ: qm̄ cũ probatus fuerit accipiet coronam vite: quã repromiſit deus diligentibus ſe. Hę predicte due añe dicant̄ alternis vicibus p̄ hebd. ſup p̄s in feſ. ix. lec. vniꝰ marty. ita tñ q̄ qñ dr̄ añ. Beatus vir. ſup p̄s: tũc dicetur iſtud ſequens cp̄m.

t.7 Iſte ſanctus pro lege dei ſui certauit vſq; ad mortem ⁊ a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat ſupra firmam petram. Ad vtraſq; veſperas et ad matut. et ad. iii. ſimiliter qñ dicit̄ a. Iſte ſctũs. ſup p̄s: tunc dicet̄ cp̄m ſeqūs.

o.1. Beatus vir qui ſuffert tẽtationem: quoniã cũ probatus fuerit accipiet coronam vite: quam repromiſit deus diligẽtibꝰ ſe. Uel aliud capitulũ.

ſia .12 Beatus vir qui in ſapientia morabit̄/ ⁊ qui in iuſtitia meditabit̄: ⁊ in ſenſu cogitabit circũſpectionẽ dei. Ad vtraſq; veſ. ⁊ ad. 3. ⁊ ad mat. Et in feſ. iii. lc. ſine regi. chori nũq̄ dr̄ R. ad. i. veſ. In feſ. ix. lc. ad. i. veſ. dr̄ R. ¶ De vno mar. decollato. R. Percepturꝰ iam. ¶ De vno mart. nõ decollato. R. Btũs vir qui ſuffert. Hyꝰ.

Martyr dei qui vnicũ
patris ſequendo filium:
victis triumphans hoſtibus/
victor fruens celeſtibus.
Tui precatus munere/
noſtrum reatum dilue:
arcens mali contagium/
vite remouens tedium.
Soluta ſunt iam vincula/
tui ſacrati corporis:
nos ſolue vinclis ſeculi/
amore filii dei.
Deo patri.

hic eſt
vere
mart
q p̄ xi

v. Gloria ⁊ honore coronaſti eũ dñe. Añ. Hic eſt vere martyr q̄ p xp̄i noĩe ſãguinẽ ſuũ fudit: q̄ minas iudicũ non timuit: nec terrene dignitatis gl'iam q̄ſiuit: ſz ad celeſtia regna felicit̄ puenit. cã. Mgt. oṙo

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̄is: ⁊ interceſſione beati N. martyris tui ppetuã nobis miſericordiam tuam benignus impende. p. Alia oṙo.

Preſta q̄s oĩps deus: vt qui beati N. martyris tui natalitia colimus: interceſſiõe eiꝰ in tui nois amore roboremur. Per dñm. Qñ duo feſ. vniꝰ mart. in vna hebd. ſimul cõtingunt: tũc dr̄ ad memo. de alio feſ. cũ iſta ã. Iſte cognouit. q̄re ad. ii. veſ. V. Poſuiſti. Oṙo vt decet. Ad matut. in feſto. ix. lc. ⁊ iii. q̄ hñt dup. inuit. Inuit. Iuſtus florebit in domo dñi plãtatus. Gaudeamꝰ ⁊ exultemus in eiꝰ ſacra ſolẽnitate. Ps. Veñ. Aliud inuit. in feſ. iii. lc. q̄ hñt inuit. ſimp. Inuit. Regẽ martyrũ dominũ Uenite adoremꝰ. Ps. Uenite. hyꝰ. Martyr dei. In. i. noctur. añ. In lege dñi fuit volũtas eius die ac nocte. Ps. Beatꝰ vir. añ. Predicans pceptum dñi: conſtitutus eſt in mõte ſctõ eiꝰ. Ps. Quare fre. Añ. Uoce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte ſancto ſuo. ℣. Dñe qđ multi. ℟. Gloꝛia ⁊ honoꝛe. Lc. i.

Qui ſctoꝛū merita religioſa charitate miraꝛ: quiq; iuſtoꝛum gloꝛiā frequenti laude colloquitur: eoꝛū moꝛes ſanctos atq; iuſtitiā imitet᷑. Quoniā quē delectat ſancti alicui⁹ meritū: delectare debet par circa cultū dei obſequiū. ℟. 1. ℟. Iſte ſāctus ꝓ lege dei ſui certauit vſq; ad moꝛtē: ⁊ a verbis impioꝛū nō timuit. Fūdat⁹ enī erat ſupꝛa firmā petram. ℣. Munimine regio ſeptus: nullatenus ab aduerſariis ē fugat⁹. Fūda. Lc. ii.

Quare etiā imitari dꝫ ſi laudat: aut laudaꝛ nō debet/ ſi imitari detrectat. Ut q̄ alium laudat/ laudabilem ſe reddat: et q̄ ſctoꝝ merita admiraꝛ/ mirabilis ipſe vite ſcītate reddat᷑. ℟. 2. ℟. Iuſt⁹ germinabit ſicut liliū. Et floꝛebit in eternū añ dñm. ℣. Plātat⁹ in domo dñi: in atriis dom⁹ dei nr̄i. Et floꝛebit. Lcō. iii.

Si ꝓpterea fratres iuſtos fideleſq; diligimus/ q2 in ipſis iuſtitiā fidemq; ſuſcipimus: poſſumus quoq; nos eſſe qđ ſunt: ſi faciamus ipſi qđ faciunt. Neq; enī nobis difficile ē qđ ab ipſis geritur imitari: cū ſine p̄ccedēti exēplo ab antiqs talia geſta reſpicim⁹: vt non ipſi alioꝝ emuli redderentur: ſed emulādi nos ſeipſos nobis p̄berent exemplū: vt nos dū ex ipſis et ex nobis alii pꝛoficiunt: ſic xp̄s in ſuis ſemper in eccleſia laudet᷑.

℟. Iſte cognouit iuſtitiā ⁊ vidit mirabilia magna: et exoꝛauit altiſſimum. Et inuētus eſt in numero ſctoꝛum. ℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi ⁊ peruenit ad celeſtia regna. Et. Gloꝛia. Et. In ii. noc. añ. Filii hoīm ſcitote q2 dñs ſanctū ſuū mirificauit. ℣. Cū inuo. Añ. Scuto bone voluntatis tue coꝛonaſti eū dñe. ℣. Verba. Añ. In vniuerſa terra gloꝛia ⁊ honoꝛe coronaſti eū. Ps. Dñe dñs nr̄. ℣. Poſuiſti dñe. ¶ Et notādū eſt q̄ qū dñr ℟. de. ii. noc. cōis hiſtoꝛie in feſto. iii. lec. vni⁹ martyꝛis: tunc non dicetur [illegible] lec. ℣. Poſuiſti domine. ſed ℣. Gloria ⁊ honoꝛe. ⁊ hoc ꝓpt nonā a. que eſt añ. vltima. Lectio. iiii.

Ab oꝛigine mundi: innocens abel occidit᷑. Enoch deo placens trāſfert᷑. Iuſt⁹ noe inuenitur. Abꝛahā fidelis pꝛobatur. Moyſes manſuetus dinoſcitur. Ieſus caſtus. Dauid lenis. Helias accept⁹. Daniel ſāctus. Tres pueri victoꝛes redduntur. Apoſtoli xp̄i diſcipuli credentiū magiſtri habent᷑. ℟. ℟. 4. Deſideriū aīe eius tribuiſti ei dñe. Et volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti eū. ℣. Qm̄ p̄ueniſti eū in bñdictionib⁹ dulcedinis: poſuiſti in capite eius coꝛonā de lapide pꝛecioſo. Et vo. Lcō. v.

De quib⁹ eruditi ꝯfeſſoꝛes foꝛtiſſime pugnant: martyꝛes perfecti triumphant: ⁊ xp̄iani ſemper exercitū diaboli deo armati devellāt. In iuſtis ⁊ ſctis ſemper pares virtutes exiſtūt: diſſimiles pugne: ⁊ glorioſe victorie. Unde xp̄iane delicatus es miles: ſi putas te ſine pugna vincere: ſine certamine triumphare. ℟.5. ℟. Dñe preueniſti eum in benedictionibꝰ dulcedinis. Poſuiſti ī capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. ℣. Uitā petiit a te: ⁊ tribuiſti ei dñe. Poſui. L. 6. Exerce vires: fortitudine dimica: atrociter in prelio inſta: cōcerta: conſidera pactum: conditionem attende: militiā noſce. Pactum quod ſpopondiſti/ cōditionem qua acceſſiſti/ militiā cui nomen dediſti. Hoc enī pacto quos miraris: cūcti pugnarunt. Hac conditione vniuerſi vicerunt. Hac militia triūpharunt. ℟.6. ℟. Glīa ⁊ honore coronaſti eū dñe: ⁊ conſtituiſti eū ſuper opera manuū tuarū. Oīa ſubiciſti ſub pedibus eiꝰ. ℣. Qm̄ eleuata eſt magnificentia tua ſup celos deꝰ. Oīa. Glā. Oīa. In. 3. noc. ān. Iuſtus dñs et iuſtitias dilexit: equitatē vidit vultꝰ eiꝰ. p̄. In dño ꝯfi. ān. Habitabit in tabernaculo tuo: requieſcet in monte ſancto tuo. p̄s. Domine quis habita. ān. Poſuiſti dñe ſup caput eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. p̄. Dñe ī ꝟtute. ℣. Iuſtꝰ ut palma florebit. Non vlteriꝰ dicetur quotienſcunqꝫ dicitur: niſi ad horam nonam poſt cp̄. tm̄. ℟. Sicut cedrꝰ libani multiplicabit. Euange. ſcd̄m ioan.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis. Niſi granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit: ipſū ſolum manet. Et reliqua. cap. 12. ¶ Omelia beati auguſtini epiſcopi. Lectio. vii.

Se dicebat dñs granū mortificandum ⁊ multiplicādū. Mortificandum in infidelitate iudeorum: et multiplicandum in fidelitate omnium populorū. Iam vero exhortans ad paſſionis ſue ſectanda veſtigia: Qui amat (inquit) aīam ſuam: p̄det eam. Quod duobus modis pōt intelligi. Qui amat perdet eā: id eſt ſi amas perdis. Si cupis vitam tenere in xp̄o: noli mortē timere ꝑ xp̄o. ℟.7. ℟. Corona aurea ſuper caput eiꝰ: expreſſa ſigno ſanctitatis. Gloria honoris et opus fortitudinis. ℣. Cibauit illum pane vite ⁊ intellectus: et aqua ſapientie ſalutaris potauit illum. Glīa. lc. viij. Itē alio modo. Qui amat animam ſuam perdet eam. Noli amare ne perdas: noli amare ī hac vita: ne perdas in eterna vita. Sequit. Et qui odit animam ſuam in hoc mundo: in vitam eternam cuſtodit eam. Ergo quod ſupra dictū eſt: qui amat ſubintelligit in hoc mundo: ipſe itaqꝫ perdet. ℟.8. ℟. Stola iocunditatis induit eum dominus. Et coronā pulchritudinis poſuit ſup caput eiꝰ. ℣. Induit eū dñs lorica fidei: et ornauit eum. Et coꝛonam. Lectio .ix.

Qui autē odit animā ſuā i hoc mundo: vtiqꝫ in vitam eternaꝫ ipſe cuſtodit eā. Magna ⁊ mira ſententia: quēadmodū ſit hominis in aiaꝫ ſuā amoꝛ vt pereat: odium ne pereat. Si male amaueris: tunc odiſti. Si bene oderis: tunc amaſti. Felices q̇ oderunt cuſtodiendo: ne ꝑdant amando. Sed vide ne tibi ſubrepat vt te ipſum velis interimere: ſic intelligendo quod debes odiſſe in hoc mūdo animaꝫ tuā. ¶ De vno mar. decolla. ℟.

℟.9. Percepturus iam vir ſanctus pꝛo laboꝛe requiē: conſtās in cōfeſſiōe xpiane fidei. Subdit collū velut agnus manſuetus gladio. ℣. Coꝛpe diſſolui gaudēs: ⁊ cum deo viuere. Subdit. Gl'ia. Subdit. Hoc ℟. Perceptur⁹. dicetur in feſt. de marty. decolla. ad ꝑmas veſ. ix. lc. ⁊ ad mat. erit. ix. ℟. Et etiā in feſt. iii. lc. ad ma. erit. iii. ℟. qñ dicet̄ ꝟ.3. noctur. ¶ De vno mar. non decolla. ℟. Beat⁹ vir qui ſuffert temptationem: qm̄ cum pꝛobatus fuerit accipiet coꝛonam vite. Quam repꝛomiſit deus diligētib⁹ ſe. ℣. Hic accipiet bñdictionē a dño: et miſaꝫ. Quā. Gl'ia. Quā re. Aliud euāg. ſcdꝫ lucā.

Ca.14. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis venit ad me ⁊ non odit patrē ſuum: ⁊ matrem ſuam: ⁊ vxoꝛem: ⁊ filios: ⁊ fratres: ⁊ ſoꝛoꝛes: adhuc autem ⁊ animam ſuam: nō poteſt meus eſſe diſcipulus. Et rel. Omelia beati gre. pp. lc. 7.

Si conſideremus fratres chariſſimi q̄ ⁊ quāta ſunt q̄ nobis pꝛomittuntur in celis: vileſcūt aīo oīa que habētur in terris. Terrena namqꝫ ſubſtantia ſuperne felicitati comparata: pōdus eſt/ non ſubſidiū. Tēpoꝛalis vita eterne vite cōparata: moꝛs ē poti⁹ dicēda ꝙ vita. lc. 8.

Ipſe em̄ quotidianus defect⁹ coꝛruptionis q̄d eſt aliud ꝙ quedā pꝛolixitas moꝛtis? Que autē lingua dicere: vel quis intellect⁹ capere ſufficit illa ſuperne felicitatꝭ ꝙta ſunt gaudia? Angeloꝛū choꝛis intereſſe: cū beatiſſimis ſpiritibus gloꝛie conditoꝛis aſſiſtere: pꝛeſentē dei vultum cernere: incircunſcriptuꝫ lumen videre: nullo metu moꝛtis affici: incoꝛruptionis perpetue munere letari. Lectio .9.

Sed ad hec audita inardeſcit animus: iāqꝫ illic cupit aſſiſtere: vbi ſe ſperat ſine fine gaudere. Sꝫ ad pꝛemia peruenire non poteſt: niſi per magnos laboꝛes. Unde et paulus egregi⁹ pꝛedicatoꝛ dicit. Non coꝛonabitur: niſi qui legitime certauerit. Delectet ergo mēteꝫ magnitudo pꝛemioꝛum: ſed nō deterreat certamen laboꝛum. Aliud euangeliū. Scdm matheuꝫ.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ca.16. Si q̄s vult poſt me venire/ abneget ſemetipſum: ⁊ tollat crucem ſuam et ſequatᷣ me. Et rel'. Omel'. de diuerſis tractatibus. Lectio. vii.

Quia dominus ac redemptoꝛ noſter nouꝰ homo venit ī mundum: noua ꝑcepta edidit mūdo. Uite em̄ noſtre veteri in vitiis nutrite contrarietatem oppoſuit nouitatis ſue. Lectio. viii.

Quid em̄ verꝰ/ q̄d carnalis hō nouerat: niſi ſua retinere: aliena capere ſi poſſet: ꝯcupiſcere ſi nō poſſet. Sꝫ celeſtis medicus ſingulis q̄buſq; vitiis obuiancia adhibet medicamēta. Lc. ix.

Sicut arte medicīe calida frigidis frigida calidis curātᷣ: ita dn̄s nr̄ cōtraria oppoſuit medicamenta pctīs. Ut lubꝛicis cōtinentiā: tenacibus largitatem: iracūdis mānſuetudinem: elatis ꝑciperet humilitatem.

In lau. v. Oꝛa ꝓ nobꝭ btē N. Iſte v. dꝛ ſemꝑ ante lau. in feſ. vnius mar. ix. lc. Qn̄ n̄ vo fiunt tres lc. tunc dꝛ v. Poſuiſti do. vel v. Iuſtus vt pal. In lau. ā.

Qui me cōfeſſus fuerit coꝛam hominibꝰ cōfitebor ⁊ ego eū coꝛam patre meo. ps. Dn̄s reg. ān.

Qui ſequitᷣ me nō ambulat in tenebꝛis: ſꝫ habebit lumē vite dicit dn̄s. ps. Iubilate. ān. Si q̄s michi miniſtrauerit: honoꝛificabit eū pater meꝰ q̄ eſt ī celis dicit dn̄s. ps. Deꝰ deꝰ. ān. Qui michi miniſtrat me ſequatᷣ: et vbi ſum ego/ illic erit ⁊ miniſter meꝰ. cā. Ben̄. ān. Uolo pater vt vbi ego ſum/ illic ſit et miniſter meꝰ. ps. Laud. cp̄. vt ſ dictū eſt. hyꝰ.

Deus tuoꝝ militū/ ſoꝛs ⁊ coꝛona p̄miū: laudes canētes martyꝛis/ abſolue nexu criminis.

Hic nēpe mūdi gaudia/ et blādimēta noxia: caduca rite deputans/ peruenit ad celeſtia.

Penas cucurrit foꝛtiter/ ⁊ ſuſtulit viriliter: pꝛo te effundēs ſanguinē/ eterna dona poſſidet.

Ob hoc ꝑcatu ſupplici/ te poſcimus piiſſime: in hoc triumpho martyꝛis/ dimitte noxā criminis.

Sit xp̄e rex piiſſime/ tibi pꝛiq; gl'ia: cū ſpū paraclito/ ī ſempiterna ſecl'a. Amen. v. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū. R. Et floꝛebit. ān. Niſi granū frumēti cadēs in terrā moꝛtuū fuerit: ipm ſolū manet. cāti. Benꝰ. Alia ān.

Qui vult venire poſt me (dicit dn̄s) abneget ſemetipſum: ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequatᷣ me. cāti. Benꝰ. He ꝑdicte due ān̄ dn̄r alternis vicibꝰ ꝑ hebdo. ī feſ. vniꝰ mar. tā. iii. q̄. ix. l. ſup cā. Benꝰ. vel ad mā. eiuſdē ſeſti: ita tn̄ q̄ ſemꝑ impꝛimis dicatᷣ ān. Niſi granū. Oꝛo vt ſ. Ad pꝛimā ān. Qui me cōfeſſus. ps. Deꝰ ī no. Ad. iii. ān. Qui ſequitᷣ me. ps. Legē po. cp̄. vt ſ. R. Gl'ia ⁊ honoꝛe Coꝛonaſti eū dn̄e. v. Et conſtituiſti eū ſuꝑ opa manuū tuaꝝ. Coꝛo. Gl'ia. Gl'ia ⁊ ho. v. Poſuiſti do. oꝛo. vt ſ. Ad. vi. ān. Si q̄s michi. ps. Defecit. Cp̄.

Iſte cognouit iuſtitiam ⁊ vidit mirabilia magna: ⁊ Eccl'ia. 45. exoꝛauit altiſſimū: et inuentꝰ eſt ĩ numero ſctõꝝ. ℞. Poſuiſti dñe ſup caput eiꝰ. ℣. Coronã de lapide precioſo. Sup. Gl'ia. Poſ. ℣. Juſtꝰ vt pal. Ad. ix. ãn. Volo pr̃. ꝑ Mirabilia tc. Cap.

Eccl'i. 45. Stola iocunditatis induit eũ dñs: ⁊ coronã pulchritudinis poſuit ſup caput eius. ℞. Juſtus vt palma florebit. In domo dñi. ℣. Sicut cedrus libani mł'tiplicabit. In. Gl'ia. Juſtꝰ. ℣. Juſtꝰ ger. Ad. ii. veſ. ã. Qui me cõfeſſus. ꝑi fer. cap. vtã. hyꝰ. Deꝰ tuorũ militũ. ℣. Juſtꝰ ger. ã. Hic vir deſpiciẽs mũdũ ⁊ terrena triũphãs: diuitias celo cõdidit ore manu. cã. Magt. pẽo vt ã. Alia ãn. Iſte cognouit iuſtitiã et vidit mirabilia magna: ⁊ exorauit altiſſimũ: et inuentꝰ eſt ĩ numero ſanctoꝝ. cã. Magt. Hec pdicte ãe dñr alternis vicibꝰ per hebdo. in feſ. ix. lec. vnius marty. ſuper cãti. Magt. ad. ii. veſp. vel ad mẽo. eiuſd. Itẽ alia cap. vniꝰ mar. et dñr cũ cap. ſupraſcriptis alternis vicibꝰ ꝑ hebdo. ad veſ. et ad matu. ⁊ ad. iii. ⁊ ad. ii. veſ. Cap.

Eccl'i. 14. Beatꝰ vir q̃ ĩ ſapiẽtia morabit̃: ⁊ q̃ ĩ iuſtitia meditabitur: et in ſenſu cogitabit circũſpectionẽ dei. Ad. vi. Cap.

Eccl'i. 15. Cibabit illũ pane vite ⁊ intellectꝰ: ⁊ aq̃ ſapiẽtie ſalutaris potabit illũ. Ad. ix. Capitulum.

Eccl'i. 15. Et firmabitur ĩ illo ⁊ non flectet̃: ⁊ continebit illũ et nõ cõfundet̃: ⁊ exaltabit illum apud primos ſuos: ⁊ noĩe eterno hereditabit illũ dñs deus noſter.

¶ In natali vnius marty. et pontifi. tota cãtetur hiſt. vniꝰ mar. nõ põti. vt ſ. cũ cap. ſubſcriptis et cum oĩone ſubnot. Ad vtraſq; veſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad. 3. cap.

Omnis põtifex ex hoibus aſſumptꝰ: ꝓ hoibꝰ ꝯſtituit̃ in his q̃ ſunt ad deũ: vt offerat dona ⁊ ſacrificia ꝓ pctis. Oro.

Deus q̃ ſctãm nobis huiꝰ diei letitiã ꝓ cõmemoratiõe btĩ martyris tui N. atq; põtificis feciſti: adeſto familie tue precibus: ⁊ da vt cuiꝰ hodie feſta celebramꝰ/eius meritis ⁊ interceſſionibꝰ adiuuemur. Per. Ad matu. vniꝰ marty. ⁊ põtifi. lc. i.

Debemꝰ pẽſare frẽs chariſſimi qđ ꝯtinue ſanctis apl'is dr̃: ⁊ ꝑ apl'os nob̃. Vos eſtis ſal t̃re. Si ergo ſal ſumꝰ: ꝯdire mentes fideliũ debemus. Vos ergo q̃ paſtores eſt̃: penſate q2 aĩalia dei paſcitĩ: de q̃bꝰ pfecto aĩalibꝰ deo ꝑ pſalmiſtã dr̃. Aĩalia tua habitabũt in ea. l. ii.

Et ſepe videmꝰ q2 brutis aĩalibꝰ petra ſalis ponitur: vt eãdẽ ſalis petrã lãbere debeãt ⁊ meliorari. Quaſi ergo inter bruta aĩalia: petra ſalis debet eſſe ſacerdos in populis. lc. iii.

Curare ſacerdoti neceſſe eſt q̃ ſingulis dicat/vnũquẽq; qualiter admoneat: vt q̃ſq̃s ſacerdoti iungit̃: quaſi ex ſalis tactu eterne vite ſapore ꝯdiatur. l. 4.

Sal eſti terre non ſumꝰ: ſi corda audiẽtiũ nõ cõdimus. Q̄d ꝓfecto cōdimentū ille veraciter ꝓprio ipēdit: q̄ p̄dicatiōis v̄ba nō ſubtrahit. Quid aūt aīas hoīm: niſi cibū dei dixerim: q̄ ad hoc ſunt ꝯdite vt in eiꝰ corpꝰ traiiciāꝛ: id ē vt i cēne eccl'ie augmentū tendāt. R̄c. v.

Si ergo cibꝰ dei ē pp̄l's: ꝯdimētū cibi ſacerdotes eſſe debuerēt. Sed qꝛ dū nos ab oratiōis et eruditiōis ſctē vſu ceſſamus: ſal īfatuatū eſt: ꝯdire nō valet cibū dei. Atq̄ idcirco ab auctore nō ſumitur: qꝛ exigēte fatuitate nr̄a minime cōditur. R̄. vi.

Penſemꝰ ergo q̄ vnū ꝑ linguā nr̄am cōuerſi: q̄ de ꝑuerſo ſuo ope nr̄a icrepatiōe correpti ꝑnitētiā egerint: q̄s luxuria ex nr̄a eruditiōe deſeruit: q̄s auaritiā: q̄s ſuperbiā declinauit.

Hoc euāge. legaꝛ i feſ. cuiuſlibꝫ exultati: ſiue marty. ſiue ꝯfeſſo.

19. In illo tē. Dixit S. lucā. Ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Hō q̄dā nobilis abiit in regionē lōgiquā accipe ſibi regnū ⁊ reuerti. Et rel. Om̄. ex ꝯmētario vene. bede p̄bri. R̄. vij.

Homo nobilis/ ille eſt cui cecus ſupra clamabat. Fili dauid miſerere mei. Et cui venienti hieroſolymā concinebant. Oſanna filio dauid: bn̄dictus qui venit i nomine dn̄i. R̄c. viii.

Longinqua regio/ eccl'ia ē ex gētibꝰ: de qua eidē nobili hoī q̄ loquiꝛ. Ego aūt ꝯſtitutꝰ ſuꝫ rex ab eo: vꝫ a p̄re. Poſtula a me et dabo tibi gētes hereditatē tuā ⁊ poſſeſſionē tuā t̄minos t̄re. R̄. ix.

Hec videlicet hereditas ⁊ poſſeſſio: bifaria ratione regio lōginqua nūcupatur: vel qꝛ a finibus terre clamat ad dn̄m: vel qꝛ lōge eſt a peccatoribꝰ ſalus. Et cum deus ſit vbiq̄ preſens: longe tamen ab eoꝝ ſenſu qui idola colunt/ verus deꝰ abeſt. Sed qui erant lōge: facti ſunt prope in ſanguine xp̄i. Ad iii. cp̄. Omnis pōti. Ad vi. Cp̄m.

Heb.5. Nemo ſumit ſibi honorē: ſed q̄ vocatur a deo tanq̄ aaron ſicut ſcriptum eſt: tu es ſacerdos i eternū ſcd̄m ordinē melchiſedech. Ad. ix. Capl'm.

Eccl'i. 14. In eccleſiis altiſſimi aꝑiet os ſuū: ⁊ i oī ꝯſpectu v̄tut illiꝰ gl'iabitur: i medio ppl'i exaltabiꝛ: ⁊ i plenitudie ſctā admirabiꝛ. ¶ In natalitiis plimoꝝ marty. extra tp̄s paſc. ad p̄mas veſ. ſup p̄. ān. Scti ꝑ fidē vicerūt regna: opati ſūt iuſtitiā adepti ſūt repromiſſiōes. ꝑi ſeꝛ. cp.

Sap.10. Reddet deus mercedē laborum ſanctorum ſuoꝝ: et deducet eos in via mirabili. R̄m. In circuitu. Hymnus.

Sanctorū meritis inclyta
gaudia/ pangamus ſocij
geſtaq̄ fortia: nam gliſcit animus
promere cantibus victoꝝ
genus optimum.

Hi ſunt quos retinēs mūdꝰ
inhoruit/ ipm̄ nā ſterili flore
p aridū ſpreuere penitꝰ: teq̄ ſecuti
ſunt rex xp̄e bone celitus.

Hi pro te furias atq̄ ferocia/

calcarunt hominū ſeuaꝫ v̄bera: ceſſit his lacerans fortiter vngula: nec carpſit penetralia.

C eduntur gladiis more bidētiū: nō murmur reſonat nec q̄rimonia: ſʒ corde tacito mens bene conſcia/ cōſeruat patientiam.

Q ue vox q̄ poterit lingua retexere/ que tu martyribꝰ munera p̄paras: rubri nā fluido ſanguine laureis ditāť bene fulgidis.

T e ſūma deitas vnaꝫ poſcimus/ vt culpas abluas/ noxia ſubtrahas/ des pacē famulis: nos quoꝫ gloriā ꝑ cuncta tibi ſecula. Amen. ℣. Letamini ī dn̄. Gaudent ī celis aīe ſctōꝝ q̄ xp̄i veſtigia ſunt ſecuti: et q2 ꝓ eiꝰ amore ſanguinē ſuū fuderunt: ideo cū xp̄o regnabūt ī eternū. cā. Magt. Alia ān. Iſti ſūt ſcti q̄ ꝓ dei amore minas hoim cōtēpſerūt: ſcti martyres ī regnū eternū exultant cū angelis: o q̄ p̄cioſa eſt mors ſanctoꝝ q̄ aſſidue aſſiſtūt ante dn̄m ⁊ ab inuicē nō ſunt ſeparati. cā. Magt. He due p̄dicte ā. dr̄ alternis vicibus per hebdoma. in feſt. plurimoꝝ mar. tā. iii. q̄. ix. lc. ſuper cāt. Magt. vel ad mēo. eorūdē ſab̄: ita tamē q̄ hymnis dicať ān. Gaudēt ī celis. ¶ In natali plurimoꝝ marty. nō pōti. or.

O mnipotens ſempiterne deus da nobis ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ N. et N. ita digne merita venerari: quatenꝰ ⁊ ab inſtātibꝰ liberemur ꝑiculis/ ⁊ digni efficiamur gaudiis ſempiternis. ꝑ d.

¶ In nata. plu. mar. ⁊ pōti. or.

O mnipotens ſempiterne deus q̄ in ſctōꝝ martyꝝ tuorum atꝫ pōtificū N. et N. cordibꝰ flāmā tue dilectiōis accendiſti: da mentibus noſtris eādē fidei charitatiſꝫ virtutē: vt quoꝝ gaudemꝰ triūphis/ ꝓficiamus exēplis. Per. Ad matu. inuit. in feſ. ix. lc. an. Inuit. Adoremus regē magnū dominū. Qui ī ſanctis ſuis ſemꝑ eſt mirabilis. p̄s. Venite. ¶ Itē in feſ. ix. lc. ⁊ in feſ. iii. lec. q̄ h̄ habeť inuit. dup. Inuit. Mirabilē deꝰ ī ſanctis ſuis Venite adoremꝰ collaudātes. p̄s Venite. ¶ In feſ. iii. lc. quādo inuit. eſt ſimp. Inuit. Regē martyꝝ dominū Venite adoremꝰ. p̄s. Venite. hyꝰ. Sanctoꝝ merit. In i. noc. ān. Secꝰ decurſus aquaꝝ plātauit vineā iuſtoꝝ: ſed ī lege dn̄i fuit volūtas eoꝝ. p̄s. Beatus vir. ān. Tanq̄ aurū in fornace ꝓbauit electos dominus: et quaſi holocauſta accepit illos in eternum. p̄s. Quare fremuerūt. ān. Si corā hominibꝰ tormēta paſſi ſunt: ſpes electoꝝ ē imortalis ī eternū. p̄s. In dn̄o ꝯfi. ℣. Letamini. Lc. i.

P ſalmus q̄ cantať hodie: Videť ſctis martyribꝰ conuenire. Sʒ ſi mēbra xp̄i ſumꝰ/ ſicut eſſe debemus: ad oēs nos pertinere itelligamꝰ. Qui ſeminant ī lachrymis ī gaudio metent. Eūtes ibāt ⁊ flebāt mittētes ſemina ſua. Venientes autē venient cū exultatiōe: portantes

℟.1. manipulos ſuos. ℣. Abſterget
deꝰ omnẽ lachrymã ab oculis
ſanctoꝝ: ⁊ iam nõ erit ampliꝰ
neqꝫ luctꝰ neqꝫ clamor: ſed nec
ullꝰ dolor. Quõ priora trãſierũt.
℣. Nõ eſurient neqꝫ ſitient
ampliꝰ: et nõ cadet ſuper illos
ſol: neqꝫ ullꝰ eſtꝰ. Quõ po. Le. ii.
Quo eũtes ⁊ unde venientes?
Qui ſeminantes i lachrymis?
Que ſunt ſemina? Qui manipuli?
Eũtes i morte: veniẽtes
a morte. Eũtes naſcẽdo: veniẽtes
reſurgẽdo. Seminãtes opa
bona: metentes mercedẽ eternã.
℟.2. ℟. Viri ſcti glioſum ſanguinẽ
fuderũt ꝓ dño: amauerũt xp̃m i
vita ſua: imitati ſunt eũ i morte
ſua. Et ideo coronas triumphales
meruerũt. ℣. Unꝰ ſpũs
⁊ una fides erat in eis. Et. Le. iii.
Semina ergo nr̃a ſunt: ꝗcꝗd
boni fecerimus. Manipuli: qͦs
in fine recipiemꝰ. Si ergo bona
ſemina ſunt bona opera:
quare cũ lachrymis: cũ hilarẽ
℟.3. datorẽ diligat deꝰ? ℟. Tradiderunt
corpa ſua ꝓpter deũ ad
ſupplicia. Et meruerũt habere
coronas ꝑpetuas. ℣. Iſti ſunt
q venerunt ex magna tribulatiõe:
⁊ lauerũt ſtolas ſuas i ſanguie
agni. Et. Glia. Et. ¶ In
nata quorumlibet fratrũ mar. te
quocũqꝫ noc. vꝫ hoc ſeqns ℟.
qd ſexꝰ erit. iiii. ℟. Hec ẽ vera fraternitas
q nũqꝫ potuit violari
certamine: q effuſo ſanguine
ſecuti ſũt dominũ. Cõtẽnẽtes
aulã regiã/ Peruenerũt ad regna
celeſtia. ℣. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃
iocũdũ: habitare fratres i unũ.
Cõ. Glia. Per. Et hec ſunt ꝯfeſ.
in qbus ꝓdictũ ℟. ſemꝑ dicet:
ſcꝫ ſctoꝝ marci ⁊ marcelliani:
ſctoꝝ geruaſii ⁊ ꝓthaſii: ſctoꝝ
ſeptem fratrũ: ſctoꝝ Coſme et
Damiani: ſctoꝝ criſpini ⁊ criſpiniani.
In. ii. noc. an. Dabo
ſctis meis locum nominatũ in
regno patris mei dicit dñs. ꝑ.
Dñe qs ha. an. Sctis q i terra
ſunt eiꝰ mirificauit oẽs voluntates
meas inter illos. ꝑ. Conſerua.
an. Sctĩ q ſperãt i dño habebũt
fortitudinẽ: aſſumẽt pẽnas
vt aquile: volabunt et non
deficient. ps. Dñi eſt terra. ℣.
Exultent iuſti in conſpe. L. iiii.

Hic primũ videte chariſſimi
quomodo marie ad beatos
martyres vba illa ptineãt.
Nulli eñ tm̃ ipẽderũt: qͣtũ ipi q
ſeipſos ipẽderũt ſicut dicit paulus
aplˢ. Et ipſe ipẽdar ꝓ aiabus
vr̃is. ℟. Scti tui dñe mirabile
ꝯſecuti ſũt iter ſeruiẽtes ℟.4.
ꝓcepti tuis ut inuenirent illeſi.
In aqs validis terra apparuit
arida: ⁊ in mari rubro via ſine
ipedimento. ℣. Uictricẽ manũ
tuã laudauerũt pariter ⁊ decãtauerũt
dñe nomẽ ſctm̃ tuũ. In.
Impẽderunt eñ ſeipſos Le. v.
ꝯficẽdo xp̃m: et implendo in eiꝰ
adiutorio qd dictũ eſt. Ad menſam
magnã ſediſti: ſcito qm̃ talia
oportet te ꝑparare. Que eſt
mẽſa magna: niſi unũ corpus
ꝯſpicimꝰ acer ſanguineue ℟.

℟. 5. Verbera carnificũ nõ timuerũt
scĩ dei moriẽtes p xp̃i noĩe. Ut
heredes fierẽt in domo dñi. ℣.
Immania eñi p xp̃o i suis cor
porib⁹ ptulerũt tormẽta. Ut. L. 6.
Quid est / scito qm̃ talia opor
tet te pparare: nisi qd beatus
ioãnes expõit. Sicut xp̃s p no
bis aiam suã posuit: sic et nos
debem⁹ p fratrib⁹ animã pone
℟. 6. re. ℟ O venerãda martyrum
gl'iosa certamia: q i suis corpo
rib⁹ p xp̃o imania ptulerũt tor
mẽta. Et ideo pcipe meruerũt
immarcescibilẽ eterne glĩe co
ronã. ℣. Despecta nãq3 psentis
vite luce: cõtẽptoq3 suor corpo
rũ cruciatu: seuientẽ mũdũ dei
p amore vicerũt. Et. Glia. Et.
In. iii. noc. añ Justi aũt i ppe
tuũ viuẽt: et apud dñm ẽ mer
ces eor. Ps Exultate. añ Tra
diderunt corpa sua ppẽ deũ ad
supplicia: vt heredes fierent in
domo dñi. Ps. Bñdicã. añ. Ecce
merces sctõr copiosa est apud
deũ: ipsi vero mortui sunt pro
xp̃o et viuent i eternũ. P̃. Deus
venerunt. ℣. Justorũ. S. lucã.
cap. 6. IN illo tpe. Descendens
iesus de mõte: stetit in lo
co cãpestri & turba discipulorũ
eius: et multitudo copiosa ple
bis / ab omni iudea et hierusa
lem: et maritima: & tyri: & sido
nis: qui venerãt vt audirent eũ
et sanarentur a languoribus
suis. Et reli. Sermo ex cõmẽta
rio venera. bede pbr̃i. Lectõ. vii.
Q urbasque de lõge ad audien
dũ venerũt: descendẽtis in cãpũ
dñi curãtur attactu. Discipli v
q in minoribus iã sunt insti
tuti: i mõtis cacumine ad ma
iora puehuntur. Ex quib⁹ etiã
eligũtur: q eũ trãsfiguratũ se
creto in monte speculentur. ℟
℟. Propter testamentũ dñi et ℟. 7.
leges paternas: sancti dei psti
terũt in amore fraternitatis.
Quia vnus semper fuit spiri
tus i eis: et vna fides. ℣. Fuerũt
sine qrela ante dñm: & ab inuicẽ
nõ sunt separati. Quia. L. viii.
Unus pre oibus sublimiora
sapiẽtie fonte debriãd⁹: magi
stri recumbit i pectore. Uerũq3
vspiã inueniet vel turbas ad
altiora dñm seq: vel quẽpiã de
bilẽ i monte curari: sed extincta
febre libidinũ: accẽsaq3 sapien
tie luce pedetentim vnũquẽq3
ad culmen subire virtutum. ℟
Scti mei q i isto sclo certamẽ ℟. 8.
habuistis. Mercedẽ laborũ ego
reddam vobis. ℣ Uenite bene
dicti patris mei. Mercedẽ. L. ix.
Et ipe eleuatis oculis in disci
pulos suos dixit. Bti pauperes:
qr vestrũ est regnũ dei. Et si ge
neraliter oĩbus loquit: specia
lius tamen oculos saluator in
discipulos leuat: vt his q vba
iuncta cordis aure pcipiunt: la
tius saporis intimi lumẽ ape
riatur. ℟ In circuitu tuo dñe ℟. 9.
lumen est / qd nũq̃ deficiet. Ubi
constituisti lucidissimas mãsio
nes. Ibi requiescunt sanctorũ
aie. ℣. Lux ppetua lucebit scis

tuis dñe: et eternitas tẽporũ. Ubi. Glia. Ibi. ꝟ. Justi autẽ in ppetuũ viuẽt. ℟. Et apud dñm est merces. In laudibus añ.

Iustoꝝ autem aie ĩ manu dei sunt: ⁊ nõ tanget illos tormentũ malitie. ps. Dñs regñ. añ. Cũ palma ad regna puenerunt sci: coronas decoris meruerũt de manu dñi. ps. Jubilate. añ. Corpora scõꝝ ĩ pace sepulta sunt: ⁊ viuent nomĩa eoꝝ in eternũ. ps. Deus deus. añ. Martyres dñi dñm benedicite ĩ eternum. ps. Bñdicite. añ. Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. ps. Laudate. Capitulum Reddet deus. Hymnus.

Rex gloriose martyrũ / corona confitentiũ / qui respuẽtes terrea / perducis ad celestia. Aurem benignam protinus / appone nostris vocibus: trophea sacra pangimus / ignosce quod deliquimus. Tu vincis ĩ martyribus / parcendo confessoribus: tu vince nostra crimina / donando indulgentiã. Deo patri sit gloria / eiusqꝫ soli filio / cũ spũ paraclito: ⁊ nũc et in ppetuũ. Amẽ. ꝟ. Mirabilis deus in sanctis suis. ℟. Et gloriosus. añ. Istoꝝ est enĩ regnũ celoꝝ qui cõtẽpserũt vitã mũdi ⁊ peruenerũt ad pmia regni: ⁊ lauerũt stolas suas ĩ sanguine agni. cã Bñd⁹. Alia añ. Lauerũt stolas suas ⁊ cãdidas eas fecerunt ĩ sanguie agni. cã Bñd⁹. He pdicte due añ dicant alternis diebus p hebdõ. in fest. plurimoꝝ marty. cã. iii. ꝗ. ix. lc. sug cãti. Bñd⁹. vel ad mẽo. eoꝝdẽ scõꝝ: ita vt semp imprimis dr añ. Istoꝝ. oĩo vt s. Ad. i. añ. Iustoꝝ aũt ps. Deꝰ ĩ noĩe. Ad tertiã. añ. Cũ palma. ps. Legem pone. cp. Reddet deus. ℟. Letamini ĩ dño. Et exultate iusti. ꝟ. Et gloriamini oẽs recti corde. Et Glia. Leta. ꝟ. Exultẽt iusti. Oro vt s. Ad. vi. añ. Corpora sanctorũ. ps. Defecit. Capitulũ.

Sap. 10

Transtulit illos per mare rubrum: et transuexit illos per aquã nimiã: inimicos autem illoꝝ demersit ĩ mare: ⁊ ab altitudĩe ĩferoꝝ eduxit eos. ℟. Exultẽt iusti In cõspectu dei. ꝟ. Et delectẽtur in letitia. In. Glia. Exul. ꝟ. Iustoꝝ aie. oro vt s. Ad. ix. añ. Exultabũt. ps. Mirabilia testimo. Capl'm.

Sap. 3.

Iusti tulerunt spolia impioꝝ: et decantauerũt domine nomẽ sanctũ tuũ: ⁊ victricem manũ tuã laudauerunt pariter domine deus noster. ℟. Iustoꝝ aie In manu dei sunt. ꝟ. Et nõ tanget illos tormẽtũ malitie. Justo. Glia. Justo. ꝟ. Mirabil. oro vt s. Ad vesp. añ. Iustoꝝ aũt. ps. i fer. cp. Reddet deus. hy⁹ Rex glo. ꝟ⁹ Mirabil. añ. Absterget de⁹ omnẽ lachrymã ab oculis sanctoꝝ: ⁊ iã non erit amplius neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor: sꝫ nec vll⁹ dolor: qm priora trãsierũt. cã Magt. oro vt s. Item sequũtur alia cp. plurimo. mart. et dicãtur cũ cp. suprascriptis alternis vicibus per hebdo. nisi quando propria R. vel proprie laud. habeantur. Ad vespe. et ad matu. et ad tertiam dicatur Capitulum.

Heb. xi. Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiam: adepti sunt repromissiones in christo Iesu. Ad vi. Capitulum.

Sap. 10 Sancti ludibria et verbera experti: insuper et vincula et carceres: lapidati sunt: secti sunt: tentati sunt: in occisione gladii mortui sunt. Ad ix. Capitulum.

Heb. 10 Circuierunt in melotis in pellibus caprinis / egentes: angustiati: afflicti: quibus dignus non erat mundus. Item alia capitula plurimorum mar. Quando ix. lec. vel iii. habent cum propria hist. ad utrasque vesp. et ad mat. et ad iii. et ad ii. vespe. dicatur istud capitulum.

Sap. 3. Iustorum anime in manu dei sunt et non tanget illos tormentum malitie: visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace. Ad vi. cap.

Sap. 3. Et si coram hominibus tormenta passi sunt: spes illorum immortalitate plena est. Ad ix. cap. ut s.

Sap. 3. In paucis vexati in multis bene disponentur: quoniam deus tentavit illos: et invenit illos dignos se. ut s. [illegible] un. na. unius confes. et pontifi. extra tempus pas. ad ves. s. Iustum deduxit dominus per vias rectas: et ostendit illi regnum dei: et dedit illi scientiam sanctorum: honestavit illum in laboribus et complevit labores illius. maior. pri. fer. Capitulum.

Confessa

Eccli. 44. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo: et inventus est iustus: et in tempore iracundie factus est reconciliatio. Quando ix. lec. vel iii. cum propria hist. vel cum propriis lau. habentur: et etiam in omnibus fest. unius confess. et pon. in tempore pas. contingentibus: tunc ad utrasque vespe. et ad mat. et ad iii. dicatur hoc cap. Ecce sacerdos ut supra dictum. Et ad vi. cap. Benedictionem. Ad ix. cap. Magnificavit eum. In omnibus vero aliis fest. tam iii. quam ix. lec. unius confess. et pontifi. dicitur ad [illegible] ves. tantum. [illegible] Hym.

Iste confessor domini sacratus / festa plebs cuius celebrat per orbem: hodie letus meruit secreta scandere celi.

Qui pius prudens humilis pudicus / sobrius castus fuit et quietus / vita dum presens vegetavit eius corporis artus.

Ad sacrum cuius tumulum frequenter membra languentum modo sanitati quolibet morbo fuerint gravata: restituuntur. Unde nunc noster chorus in honore / ipsius hymnum canit hunc libenter: ut piis eius meritis iuvemur / omne per evum. Sit salus illi decus atque virtus / qui supra celi residens cacumen: totius mundi machinam gubernat / trinus et unus. Amen.

V. Amavit eum. Confessor domini N. astantem plebem corrobora sancta intercessione: ut qui vitiorum pondere premimur / beatitudinis tue gloria sublevemur: et te duce eterna premia consequamur. Magnificat. Or.

Omnipotens sempiterne deus: qui nos beati N. confessoris tui atque pontificis hodierna festivitate letificas: tuam supplices exoramus clementia m: vt cui⁹ solennia deuotis officijs ueneramur: ei⁹ piis suffragijs eterne vite remedia ꝯsequamur. Per. Alia oro.

DA q̄s oṗs deus: vt btī N. confessoris tui atq̧ pōtificis ueneranda solēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ salutē. Per. Cū ũo duo fes. vni⁹ cōfes. et ponti. simul ꝯtigerint: nūc fiat mēo. de alio fest. cum hac añ. Similabo eū viro sapiēti: qui edificauit domū suā supra petram. Justū deduxit do. Oro vt supra. Ad matutī. in fest. ix. lc. vel. iij. q̄ hēt inuit. dup. Inuitat. Unum deū in trinitate/ [illegible] adoremus. Cui⁹ fide dei vnius [illegible] N. ps. Uenite. In fest. iij. lc. q̄ñ inuitat. ē simpl. Inuit. Regē confessorum dñm venite adorem⁹. ps. Uenite. Hym⁹. Iste confessor. In j. nocturno. añ. Beatus vir qui in lege dñi meditabitur: uoluntas eius permanet die ac nocte/ ⁊ oīa q̄cūq̧ faciet semper ꝓsperabūt. ps. Beatus vir. añ. Beatus iste sanct⁹ q̄ cōfisus est in dño: p̄dicauit preceptū dñi: ꝯstitut⁹ est in monte sancto ei⁹. ps. Quare fre. añ. Tu es glīa mea tu es susceptor meus dñe: tu exaltas caput meū ⁊ exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Dñe q̄d mul. ℣. Amauit eum. Lectio prima.

DOminic⁹ sermo quē debemus oēs nō solum studiose verū etiā sapienter audire: cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire: moderationis sue vbiq̧ tenēs tēperiē: vt nec quib⁹ desint pabula/ nec pastoribus alimenta: q̄dā specialiter solis precepit nobis: q̄dā vero generaliter nob̄ ⁊ vobis.

R. Euge serue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituam. Intra in gaudiū dñi tui. ℣. Dñe q̄nq̧ talēta tradidisti mihi: ecce alia q̄nq̧ superlucrat⁹ sum. In. Lc. ij. R. j.

Uobis nāq̧: id ē seruis quos ille paterfamilias rerū omnium dñs ad hec i magna domo sua constituit: vbi populo eius verbū gratie ministrem⁹: spāliter iniungit̄ sancte p̄dicatiōis officium: gn̄aliter vero ⁊ nobis ⁊ vobis salutaris indicit̄ obedientia mādatorū.

R. Ecce sacerdos magn⁹: qui in dieb⁹ suis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illum dñs crescere i plebē suam. ℣. Benedictionē omnium gentiū dedit illi: ⁊ testamētū suū confirmauit super caput eius. Ideo iure. Lectio iij. R. ij.

In his denuo mandatis tanq̄ dulcissimis ferculis: sic celestiū deliciarū copia spūalis exuberat: vt in verbo dei abundet q̄d perfectus comedat: ⁊ abundet etiā q̄d paruul⁹ sugat. Ibi est simul ⁊ lacteus potus quo tenera fidelium nutriat̄ infantia: ⁊ solidus cibus quo robusta pfectorū iuuentus spūalia sancte virtutis accipiat incremēta. R. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eum. R. iij.

Tu es ſacerdos in eternū. Secūdū ordinē melchiſedech. V⁹. Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis. Tu. Gloria. Secūz. In ii. noc. A. Inuocantē exaudiuit dominus ſcm̄ ſuū: dñs exaudiuit eū ⁊ conſtituit eū in pace. Ps. Cū inuo. A. Letētur oēs q̄ ſperāt in te dñe: qm̄ tu bñdixiſti iuſto: ſcuto bone volūtatis tue coronaſti eū. Ps. Verba. An. Dñe dñs nr̄: q̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra: qz gloria et honore coronaſti ſcm̄ tuū: ⁊ cōſtituiſti euz ſuper opera manuum tuarum. Ps. Dñe. V. Iuſtuz deduxit dñs p vias re. Lc. iiii.

Ubi plus ad ſalutē cōſulitur vniuerſis: ibi dñs ſaluare dignatur. Ibi ē qd̄ oī etati cōgruat: ibi ē qd̄ oī pfeſſioni cōueniat. Ibi audiuimus pcepta q̄ faciam⁹: ibi cognoſcim⁹ pmia q̄ ſperam⁹. Ibi eſt iuſſio q̄ nos per literam docet: ⁊ inuitat ad iuſticiā. Ibi pmiſſio q̄ p gratiam trahat ⁊ perducat ad gloriā. R. Poſui adiutoriū ſup potentē: ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Manus em̄ mea auxiliabitur ei. V. Inueni dauid ſeruum meū: oleo ſancto meo vnxi eum. Manus. Lectio quinta.

B.4. Demonſtrans igit quis pplo ſuo ppoſiti dñs ſpecialit volēs diuīā demonſtrare: ait qd̄ i euāgelio ſepe audiuim⁹. Quis putas eſt fidelis diſpēſator ⁊ prudens: quem conſtituit dñs ſupra familiam ſuam: vt det illi in tempore tritici menſuram? Beatus ille ſeruus: quem cū venerit dñs inuenerit ſic facientem. R. Magnificauit eū in cōſpectu regū. Et dedit illi coronā glorie. V. Statuit illi teſtamētū ſempiternum. Et. Lc. vi. B.5.

Quis eſt ille dñs ſeruus? Xps ſine dubio: qui ſuis diſcipulis ait. Vos vocatis me magiſter ⁊ domine: ⁊ bene dicitis. Sum etenī. Quis eſt enī huius dñi familia? Nimirum illa eſt, quā ipſe dñs de manu inimici redemit: ⁊ dño ſuo mācipauit. Hec autē familia ſancta ē eccleſia: que per vniuerſū terrarum copioſa fertilitate diffundit: ⁊ redēpta ſe precioſo xpi ſanguine gloriatur. R. Sancte N. xpi confeſſor pio audi rogātes ſeruulos. Et impetratā celit⁹ tu defer indulgentiā. V. O ſancte N. fid⁹ auctā dñi gr̄a: ſeruorū gemit⁹ ſolita ſuſcipe clementia. Et. Gloria. Tu. In iii. noc. A. Domine iſte ſanctus habitabit in tabernaculo tuo, operat⁹ ē iuſticiam: requieſcet in mōte ſcō tuo. Ps. Dñe qs habi. A. Vitam petiit a te ⁊ tribuiſti ei dñe: gloriā ⁊ magnū decorē īpoſuiſti ſup eū: poſuiſti in capite ei⁹ coronā de lapide precioſo. Ps. Domine in virtute. An. Hic accipiet benedictionē a dño, ⁊ miſericordiam a deo ſalutari ſuo: qz hec eſt generatio querentiū dominum. Ps. Dñi ē terra. V. Iuſt⁹ vt palma. Sicut ced. Secūdū mat-

25. IN il. t. Di. ſe. di. ſu. parabolā hāc. Hō ꝗdaʒ peregre pꝛofiſciſcēs vocauit ſeruos ſuos: ⁊ tradidit illis bōa ſua. Et rel. ¶ Omel. vbi area. [illegible] Lc. 7.

Lectio ſcī euāgelij fr̄es chariſſimi ſollicite ꝯſiderare nos ammonet: ne nos ꝗ pl⁹ ceteris ī hoc mūdo accepiſſe aliꝗd cernimur: ab auctoꝛe mūdi grauius īde iudicemur. Cū eñ augent̄ dona: rōnes etiā creſcūt donoꝝ. Tāto igitur humilioꝛ atqȝ ad ſeruiendū deo pꝛōptioꝛ quiſqȝ dʒ eſſe ex munere: quo ſe obligatiorē eē ꝯſpicit in reddēda ratione. 7. R. Iſte eſt ꝗ ante deū magnas virtutes opatus eſt: ⁊ oīs terra doctrina ei⁹ repleta eſt. Ipſe īntercedat p̄ peccatis oīm populoꝛum. V. Iſte ē ꝗ cōtēpſit vitā mūdi ⁊ puenit ad celeſtia regna. Ipſe. Lc. viij.

¶ Ecce hō ꝗ pegre ꝓficiſcit̄ / ſeruos ſuos vocat: eiſqȝ ad negociū talēta partit̄. Poſt multum vo tpis poſitur⁹ rōnē reuertitur: vbi opantes p̄ appoꝛtato lucro remunerat: ſeruum vero a bono ope toꝛpentem / dānat. Quis itaqȝ iſte hō ē ꝗ pegre ꝓficiſcit̄: niſi redēptoꝛ nr̄ ꝗ ī carne quā aſſūpſerat abiit ī celū. 8. R. Iſte hō ab adoleſcentia ſua partū meruit īfirmos curare. Dedit illi dn̄s claritatē magnā: cecos illūiare: et demones effugare. V. Ecce hō ſine ꝗrela verus dei cultoꝛ: abſtinēs ſe ab oī ope malo: ⁊ permanēs in innocentia ſua. Dedit. Lectio. ix.

Carnis eñ loc⁹ pꝛopꝛi⁹ tra ē: ꝗ ꝗſi ad pegrinādū ducit̄ / dū p̄ redēptoꝛē nr̄ʒ ī celo collocat̄. Sʒ hō iſte pegre ꝓficiſcens / ſeruis ſuis bona ſua tradidit: qꝛ fidelibus ſuis ſpūalia bōa ꝯceſſit. Et vni dedit ꝗnqȝ talēta: alij autē duo: alij vo vnuʒ. Quiqȝ eñ ſūt coꝛpis ſenſus: videlʒ viſus / audit⁹ / guſt⁹ / odoꝛat⁹ / ⁊ tact⁹. Quiqȝ igit̄ talēti / donū ꝗnqȝ ſenſuū: id ē exterioꝝ ſciētia: expꝛimit̄. Duob⁹ vo: itellect⁹ ⁊ opatio deſignat̄. Vni⁹ autē talēti noie: tm̄mō itellect⁹ deſignat̄. R. Miles xp̄i glorioſe N. ſctiſſime. R. 9. Tuo pio iteruētu Culpas nr̄as ablue. V. Ut celeſtis regni ſedē valeam⁹ ſcādē. Tuo. Gl'a. Cul. V. Oꝛa p̄ nob' btē N. Iſte V. dr ſēp añ laud. ī feſ. ix. l'. vni⁹ ꝯfeſ. In feſt. vo. iij. lc. dicat̄ V. Iuſtū dedu. vel V. Iuſt⁹ vt pal. (In lau. añ. Ecce ſacerdos magn⁹ ꝗ ī dieb⁹ ſuis placuit deo ⁊ inuēt⁹ ē iuſt⁹. ß. Dn̄s reg. Añ. Nō ē inuēt⁹ ſimilis illi ꝗ ꝯſeruaret legē excelſi. ß. Iubilate. Añ. Fidelis ſeru⁹ ⁊ pꝛudēs quē ꝯſtituit dn̄s ſupꝛa familiā ſuā. ß. De⁹ de⁹. Añ. Btūs ille ſeru⁹ quē cū venerit dn̄s ⁊ pulſauerit ianuā: ⁊ inuenerit eū vigilantē. ß. Bñdic. Añ. Serue bōe ⁊ fidelis itra ī gaudium dn̄i tui. ß. Laudate. Cap.

Eccli. 44.

BEnedictionē omniū gentiū dedit illi dn̄s: ⁊ teſtamētū ſuū ꝯfirmauit ſup caput ei⁹. Qn̄ ſiūt. ix. vel. iij. lc. cū ſuis hiis. vni⁹ ꝯfeſſ. ⁊ pontificis extra tempus paſcha. tũc dicatur ad laudes ꝛ ad .iii. et ad .ii. veſperas hoc cꝑ. Bñdictionem. hẏ⁹.

IEſu redẽptoꝛ oĩm / perpes coꝛona ꝑſulũ: i hac die clementius: noſtris faueto vocib⁹.
Qui ſacri qua nominis / cõfeſſoꝛ almus claruit: cui⁹ celebꝛat annua / deuota plebs ſolẽnia.
Qui rite mundi gaudia hui⁹ caduca reſpuẽs: cũ angelis celeſtibus / letus potitur pꝛemiis.
Huius benigne annue nobis ſequi veſtigia: huius ꝑcatu ſeruulis / dimitte noxaꝫ criminis.
Sit xp̄e rex piiſſime / tibi patriq; gloꝛia: cũ ſpũ paraclito / in ſẽpiterna ſcl'a. Amen.

V⁹. Iuſtus ger. ãn. Euge ſerue bone ꝛ fidelis / qꝛ ſup pauca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te cõſtituã dicit dominus. cãt. Bñd⁹. oꝛo vt s. ¶ Si duo feſt. vni⁹ confeſſo. ꝛ po. ſil xri. tunc fiat mẽo. de alio feſt. cũ hac ãn. Iſte eſt qui añ deum. reqre hanc ã. ad .ii. veſ. vni⁹ confeſſo. ꝛ põti. V. Iuſt⁹ vt palma. Oꝛo vt s. Ad .i. ãn Ecce ſacerd. ps. Deus in no. Ad .iii. an. Nõ eſt inuent⁹ ſi. Legẽ poꝛꝑ. Bñdictionẽ. R. Amauit eũ dñs. Et oꝛnauit eũ. V. Stola gloꝛie induit eũ. Et oꝛna. Glꝛa. Amauit. V. Iuſtũ dedu. oꝛo vt s. Ad .vi. ã. Fidelis ſeru⁹ ſi. Defecit. cꝑ.

Eccli. 44.

COgnouit eum dñs in benedictionibus ſuis: cõſeruauit illi miſiam ſuã: ꝛ inuenit gratiam coꝛam oculis dñi. R. Iuſtũ deduxit dñs Per vias rectas. V. Et oſtendit illi regnum dei. Per vias. Gloꝛia. Iuſtum deduxit. V. Iuſt⁹ vt palma floꝛe. oꝛo. vt s. Ad .ix. ã. Serue bõe ꝛ fidelis. ꝑ. Mirabilia. Capitulũ.

Eccli. 44.

MAgnificauit eum in conſpectu regum: ꝛ dedit illi coꝛonã gloꝛie. R. Iuſt⁹ vt palma floꝛebit. In domo domini. V. Sicut cedꝛ⁹ libani multiplicabitur. In domo dñi. Gloꝛia. Iuſt⁹ vt palma. V. Iuſt⁹ germina. oꝛo vt s. Ad .ii. veſ. ã. Ecce ſacer. ꝑl ſeẽ. cꝑ. Benedictionẽ. Si duꝑ. feſ. fuer. dꝫ R. [illegible] N. xp̄i. cõfeſ. Si naũt nullũ R. dicat. hẏ⁹. Ieſu redemptoꝛ. V. Iuſtus ger. ã. Iſte eſt q̄ añ deũ magnas virtutes opat⁹ ẽ: ꝛ oĩs terra doctrina eius repleta ẽ: ip̄e intercedat ꝓ pc̄cis oĩꝫ populoꝝ. cã. Mgt. Oꝛo vt s. Itẽ alie lc. vnius confeſ. ꝛ pontifi. lc. i.

SEruus igitur q̄ geminata talenta retulit a dño laudatur / atq; ad eternã remunerationẽ ꝑducit: cũ ei voce dominica dꝫ. Euge ſerue bone et fidelis: qꝛ ſuper pauca fuiſti fidelis: ſupꝛa multa te ꝯſtituaꝫ: intra i gaudium dñi tui. lc. ii.

Pauca q̄ppe fratres ſunt bõa oĩa p̄ntis vite: q̄tũlibet eẽ multa videant: in cõparatione retributionis eterne. Sꝫ tũc fidelis ſeruus ſupꝛa multa cõſtituitur: q̄ñ deuicta oĩ coꝛruptionis moleſtia: de eternis gaudiis in illa celeſti ſede gloꝛiatur. l. iii.

Tunc ergo ad dñi ſui gaudium

perfecte intromittitur: quando in illa eterna patria aſſumptꝰ/ atq; angeloꝝ cetibus admiſſꝰ/ ſic interius gaudet de munere: vt non ſit quod iam exteriꝰ doleat de coꝛruptione. Lectio. iiij.

SEruus ꝗ operari de talẽto noluit: cum verbis excuſationis ad dñz redit: dicẽs. Dñe: ſcio q2 homo durꝰ es: metis vbi non ſeminaſti: ⁊ congregas vbi non ſparſiſti: ⁊ timens abij ⁊ abſcondi talẽtũ tuum in terra: ecce habes qđ tuũ eſt. Notandum vero ꝙ inutilis ſeruꝰ dñm durũ vocat: cui tñ ad lucꝝ deſeruire diſſimulat. Et timuiſſe ſe dicit in lucrũ talentũ expẽdere: qui hoc ſolum timere debuerat: vt hoc ſine lucro ad dominum repoꝛtaret. Lectio. v.

Sunt autẽ pleriq; intra ſanctã eccleſiam quoꝛũ iſte ſeruꝰ imaginem tenet: qui melioꝛis vite vias aggredi metuunt: ⁊ tamẽ iacere in ſui coꝛpoꝛis ignauia nõ ꝑtimeſcũt. Cum eñi pctõꝛes ſe cõſiderãt: ſctitatꝭ vias arripe trepidãt: ⁊ remanere ĩ iniq̃tatibus ſuis non foꝛmidant. Lc. vi.

Sed ꝗ idcirco melioꝛis habitꝰ vias et rectioꝛis vite appꝛehẽdere artẽ nolunt/ q2 ĩfirmos ſe eſſe conſpiciunt: quaſi ⁊ peccatoꝛes ſe fatentur ⁊ dñm repellũt: eũq; in quo ſanctificari debuerant refugiunt: ⁊ velut ĩ perturbatione poſiti cõſiliũ nõ habent dum moꝛiunt: ⁊ vitam timẽt. Unde ⁊ huic ſeruo pꝛotinus reſpondet. Serue male et piger ſciebas q2 meto vbi non ſemino: et cõgrego vbi nõ ſparſi. Opoꝛtuit ergo te dare pecuniam meã nũmulariis: vt et ego veniens recepiſſez vtiq; qđ meũ ẽ cũ vſura. Euã. ſcđz mat.

cap. 24

IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vigilate: quia neſcitis qua hoꝛa dominus veſter venturꝰ ſit. Et re. Dñi venerabilis bede pbri. l. 7

Hac ſimilitudine oſtendit dominus aduentũ ſuũ ſemper debere eſſe ſuſpectum. Pr̃familias eñ animꝰ nr̃ ẽ: ꝗ coꝛpus et oĩa officia coꝛpis mot ptiſfamilias regit ⁊ ꝯtinet. Fur aũt: moꝛs ẽ iꝑꝛouiſe adueniẽs. l. 8.

Fur igit̃ domũ perfodit: cum moꝛs repente et ſubito repentinum tranſitũ parat. Paterfamilias vero ſi ſciret aductũ furis/ vtiq; vigilaret: ⁊ nõ ſineret perfodi domũ ſuam: q2 ſi animus noſter ſedulo diem moꝛtis inſpiceret: ſine dubio a coꝛpoꝛe ſuo pr̃ oĩa vigilaret. Lec. ix.

Seruus autẽ fidelis et pꝛudẽs intelligit choꝛus apl'oꝛũ: ⁊ imitatoꝛũ eoꝛum. Recte oꝛdo apoſtoloꝛũ ſeruus fidelis ⁊ pꝛudẽs dr̃. Fidelis eñ eſt: quia fideliſſ ⁊ deuote ſubſtantiã dñi ſui diſpẽſat. Pꝛudens eſt: q2 in diſtribuendo capacitatem ſinguloꝛum diſcernit. ¶ In natali vniꝰ cõfeſſoꝛis ⁊ abbatis ad veſ. ſuper pͣ. a. Amauit eũ dñs ⁊ oꝛnauit eũ: ſtolã glꝛie induit eũ: ⁊ ad poꝛtas paradiſi coꝛõauit eũ. ꝑſi fe. cꝑ.

Eccl. 39 IUſtꝰ coꝛ ſuũ tradet ad vigilãdũ diluculo ad dñm q̃ fecit illũ: ⁊ in conſpectu altiſſimi dep̃cabit. ℟. Uir iſraelita. hẏꝰ. Iſte cõfeſſoꝛ. ℣. Amauit. A. Similabo eũ viro ſapienti: q̃ edificauit domũ ſuã ſupꝛa petrã. cã. Mĝt. aĩa. o ꝓpꝛietate. Ad mat. detcꝯ. ix. lec. vel. iii. qñ inuit. eſt dup. Inuit. Iuſtꝰ floꝛebit i domo dñi plãtatus. Gaudeamꝰ ⁊ exultemus in eius ſacra ſolẽnitate ꝯ. Uenite. In feſt. iii. lc. qñ inuit. eſt ſimp. inuit. Regem cõfeſſoꝛum. ps. Uenite. hẏꝰ. Iſte cõfeſſoꝛ. In. i. noc. ⁊ in ſequẽt. noc. añe ꝑſi ⁊ ℣. de cõi vniꝰ cõfeſ. ⁊ põti. Lec. legant de ꝓpꝛietate. ℟. i. Euge ſerue. q̃re i cõi vniꝰ ꝯfeſſo. ⁊ põti. ℟. ii. Iuſtus germinabit ſicut liliũ. Et floꝛebit in eternũ ante dñm. ℣. Plãtatus in domo dñi: in atriis domus dei nr̃i. Et. ℟. iii. Uir iſraelita gaude coheres xp̃i. Intercede ꝓ nobis. ℣. Ut ꝑcibꝰ tuis a deo veniã ſperemꝰ/ deuoti ad te ꝯfugimꝰ. Int. In. ii. noc. A. Inuocãtẽ ꝑ. Cũ ſuo. ⁊ cet. añe cũ ſuis ꝑs. ℣. Iuſtũ ded. ℟. iiii. Magnificauit. q̃re i cõi vniꝰ ꝯf. ⁊ põtifi. ℟. v. Amauit eũ dñs ⁊ oꝛnauit eũ: ſtola glie induit eũ. Et ad poꝛtas paradiſi coꝛonauit eũ. ℣. Induit eũ dñs loꝛica fidei: ⁊ oꝛnauit eum. Et. ℟. 6. Sancte N. xp̃i cõfeſ. q̃re in cõi vniꝰ confeſ. ⁊ põti. An. iii. noc. A. Dñe iſte M. ꝑ. Dñe ds habi. ℣. Iuſtꝰ vt pal. ℟. vii. Iſte eſt q̃ ante. ℟. viii. Iſte hõ. ℟. ix. Miles xp̃i glorioſe. quere hec iii. lc. in cõi vniꝰ cõfeſ. ⁊ pontifi. ℣. Iuſtus vt pal. S. luca.

IN illo tp̃e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Nemo accẽdit lucernã ⁊ in abſcõdito ponit: neq3 ſub modio ſ3 ſup cãdelabꝛũ: vt q̃ ingrediũt lumẽ videant. Et rel. Om. ve. be. p. lc. 7.

De ſe ipſo dñs hoc loquitur: oſtendẽs (⁊ ſi ſupꝛa dixerat nullum generationi neq̃ niſi ſignum Ione ꝓphete dandum) nequaq̃ tamen lucis ſue claritatem fidelibus occultandam. ℟. Iſte eſt qui ante deum. lc. 8.

Ipſe quippe lucernã accendit: q̃ teſtã humane nature flãma ſue diuinitatis impleuit. Quã pꝛofecto lucernam nec credentibus abſcondere: nec modio ſupponere/ hoc eſt ſub menſura legis includere: vel itra vniꝰ iudee gentis terminos voluit cohibere. Sed ſup cãdelabꝛũ (iguit) vt qui igrediunt lumẽ videãt. ℟. Iſte homo. Lc. ix.

Candelabꝛũ eccl'iam dicit: cui lucernã ſuppoſuit: q2 i noſtris frontibus fidẽ ſue incarnationis affixit: vt qui eccleſiam ingredi fideliter voluerint: lumẽ veritatis palã queant intueri. Quã ſentẽtia iudeoꝝ quoq3 ꝓceres ꝯdẽnat: q̃ ſigna q̃rẽtes exteriꝰ/ aptã lucꝭ ianuã noluerũt intrare credẽdo. ℟. Miles xp̃i glorioſe N. In feſto. ix. lec. Vꝰ.

Oꝛa pro nobis. In feſt. iii. lec. ꝟ. Juſtū dedu. vel ꝟ. Juſtus vt palma floꝛebit. In laudib⁹. ā. Juſtum deduxit dñs per vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnū dei. ps. Dñs regna. ā. Nō ē inuētus. ps Jubil. ān Fidelis ſeru⁹. ps. De⁹ de⁹. ā. Btūs ille. cant. Benedicite. ā. Serue bone. ps Lauda. Require has. iiii. ās in lau. in cōi vni⁹ confeſ. ⁊ pontifi. cp̄. Juſtus coꝛ ſuū. hy⁹ Jeſu redēptoꝛ. ꝟ. Juſtus ger. ā. Euge ſerue. cant. Benedictus. oꝛo vt ſ. Ad. i. ān Juſtū dedu. ps. De⁹ in no. Ad. iii. ān Nō eſt inuen. ps. Legē po. cp̄. Juſt⁹ coꝛ ſuū. ℟. ⁊ ꝟ. ad oēs hoꝛ. dnr vt ī cōi vni⁹ cōfeſ. ⁊ pōtifi. Ad. vi. ān. Fidelis ſeruus. ps. Defecit. Cp̄.

Si enim magnus dñs voluerit/ ſpiritu intelligētie replebit illum: et ipſe tanq̄ imbꝛes mittet eloquia ſapiētie ſue: ⁊ ī oꝛone cōfitebit̄ dño. Ad ix. ā. Serue bōe. ps. Mirabi. cp̄.

Dominus diriget conſiliū eius ⁊ diſciplinā: ⁊ ī lege teſtamēti ſui gloꝛiabit̄. Ad veſ. an. Juſtum dedu. minoꝛ. p̄i fec. cp̄. Juſtus coꝛ ſuū. hy⁹. Jeſu red. ꝟ. Juſt⁹ ger. ā. Iſte ē q̄ āt deū. cāt. Magt. oꝛo vt ſ. Itē alia ep̄l'a de quocunq̄ cōfeſ. cp̄.

Juſtum deduxit dominus p vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnum dei: ⁊ dedit illi ſciētiā ſanctoꝛū: honeſtauit illū in laboꝛib⁹: ⁊ cōpleuit laboꝛes illi⁹. Ad ſextā. Capitulū vbi ſupꝛa.

cap. 10. Cuſtodiuit eum dominus ab inimicis: ⁊ a ſeductoꝛibus tutauit illū: ⁊ certamē foꝛte dedit illi vt vinceret: ⁊ ſciret quoniam omnium potētioꝛ eſt ſapientia. Ad nonā. Capitulū.

cap. 10. Sapientia venditum ſe non dereliquit: ſz a pctōꝛib⁹ liberauit eū. S. marc.

cap. 13. In il. t. Dix. ie. di. ſu. Videte vigilate ⁊ oꝛate: neſcitis enim quādo tēpus ſit. Et reli. Omel. venera. bede pbri. l. vii.

Vigilare et oꝛare ⁊ cautos exiſtere diſcipulos ſuos dñs monuit: ſed tamē diē iudicii vltimi tp̄s oſtēdere noluit: q2 magis illis ꝓfuit hoc neſcire q̄ ſcire. Ut ſemper ſuſpecti: ſemper ꝑparati vigilarent. Lectio. viii.

Unde ſiquidem vigilat: q̄ vanis mundi gaudiis doꝛmit: et pꝛeceptis diuinis excubat. Utiliter enim oꝛat qui talem ſe exhibet: vt percipere valeat qđ ī oꝛonibus poſtulat. Lectio. ix.

Neſcitis eniz qñ tp̄s ſit. Velut diceret. Sicut ignoꝛaſtis diē introitus veſtri in mundum: ita ignoꝛatis ⁊ diē exit⁹ veſt'i de mūdo. ꝟ. Oꝛa p no. b. ℟. S. mat.

In illo tempoꝛe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terre: q ſi ſal euanuerit in q̄ ſaliet̄? Et rel. Om. excerpta ď diuerſis tractati. l. 7.

Pꝛedixerat domin⁹ diſcipulos ſuos ꝓ ſui nominis ꝯfeſſione ꝑſecutionē paſſuros. Et vt eos ꝯſolaret̄/ ſubiunxit dicēs.

Vos eſtiſ ſal terre. Acſi diceret. Illi ꝑſequenť vos: ſʒ nolite timere: qꝫ ſal terre vos eritiſ. ℓ. ij. Per ſal autem celeſtis ſapientia deſignatur. Sal autem per aquam ⁊ ardorem ſolis ⁊ flatū venti: ex altera natura cōmutatur in alteram. Sicqꝫ apoſtoli ⁊ apoſtolici viri per aquam baptiſmatis ⁊ ardorem fidei ⁊ per flatū vēti id eſt donū ſpūs ſancti: ex terrena generatiōe in ſpiritualē ſunt commutati. ℓc. iij. Salis natura hec eſt / humores exiccat / fetorem aufert / vermes procreare non ſinit. Ita ⁊ celeſtis ſapientia carnalium cogitationuʒ ⁊ delectationū humores exiccat: male conuerſationis fetorem aufert: libidinoſe cogitationis vermes procreare non ſinit. Illum vermē extinguit de quo eſaias ait: vermis eoruʒ non morieť: ⁊ ignis eorum non extinguetur. ¶ In natali plurimoꝝ confeſſo. ad veſ. añ. Sancti ꝑ fidē. p̄s feř. Cp̄m.

Heb. 7. Plures facti ſunt ſacerdotes ſcḋm legem: idcirco ꝙ morte prohiberenť manere: ieſus aūt eo ꝙ maneat in eternū ſempiternū hʒ ſacerdotiū. ℞. Iuſti in ꝑpetuū viuēt: et apud dominū eſt merces eorum. Et cogitatio eorum Apud altiſſimum. ℣. Ideo accipient regnū decoris: et diadema ſpeciei de manu domini. Et. Gloria laus ⁊ honor decus ⁊ ptās et iubilatio: patri ac nato ⁊ ſpūi ſctō. Apud. hẏ⁹. Sctōꝝ meritis. Hi ſunt quos. Te ſūma deitas. ℣. Letamini. añ. Fulgebunt iuſti et tanꝙ ſcintille in arūdineto diſcurrēt: iudicabunt nationes: ⁊ regnabūt in eternum. cant. Magt. Oro.

Beatorum confeſſoꝝ tuorum N. et N. nos dñe tuere pſidiis: vt quoꝝ feſtiuitatem annua deuotione recolimus: eoꝝ interceſſione ab oīb⁹ aduerſitatib⁹ eruamur. p. Alia oro.

Deus q̄ nos ſctōrum confeſſorum tuoꝝ N. ⁊ N. cōfeſſionibus glorioſis circūdas ⁊ protegis: da nobis eoꝝ imitatione ꝑficere: ⁊ interceſſione gaudere. Per. Ad matut. Inuitat. Mirabilem deū in ſanctis ſuis Venite adoremus collaudantes. p̄. Venite. In feſt. vero iij. lc. inuit. Regē confeſ. p̄. Venite. hẏ⁹. Sanctoꝝ me. Hi ſūt quos. Te ſumma. In. i. noc. ā. Secus decurſus aquarū / plantauit vineam iuſtoꝝū: ſed in lege dñi fuit voluntas eorum. p̄. Beatus vir. añ. Tanꝙ aurū in fornace ꝓbauit electos dñs: ⁊ q̄ſi holocauſta accepit illos i eternū. p̄s Quare fre. ā. Filii hoīm ſcitote qꝫ dñs ſctōs ſuos mirificauit. p̄. Cū iuo. ℣. Letami. ℓ. i.

Beati ſunt ſerui illi: quos cum venerit dñs inuenerit vigilantes. Vigilat: qui ad aſpectum veri luminis mentis oculos apertos tenet. Vigilat: qui ſeruat operando qđ credit. Vigilat: qui a ſe torporis ⁊ no-

gligētie tenebꝛas repellit. Hic
enī paulꝰ dicit. Euigilate iuſti:
ꝛ nolite peccare. ℟ Abſterget
.1. deꝰ oēm lachꝛymā ab oculis ſcō
ꝝ: ꝛ iā nō erit amplius neqꝫ
luctꝰ/neqꝫ clamoꝛ: ſꝫ nec vllus
doloꝛ. Quoniā pꝛioꝛa tranſie
runt. ℣ Non eſurient neqꝫ ſiti
ent ampliꝰ: ꝛ nō cadet ſup illos
ſol: neqꝫ vllus eſtus. Qm̄. lc. ii.
Hinc rurſus ait. Hoꝛa ē iam
nos de ſōno ſurgere. Sed veni
ens dn̄s qd ſeruis vigilātibus
exhibebit audiamꝰ. Amen dico
vobis ꝙ pcīget ſe: ꝛ faciet illos
diſcūbere: ꝛ trāſiēs miniſtrabit
illis. Pꝛecīget ſe: id ē ad retri-
butionē pparabit. Faciet illos
diſcūbere: id ē i eterna qete re-
foueri. Diſcūbere qppe nr̄m: ē
.2. in eťno regno qeſcere. ℟ Exul
tabūt ſcti i glīa. Letabūtur i cu
bilibꝰ ſuis. ℣ Epulētur ꝛ exul
tent i ꝯſpectu dei. Letabū. lc. 3.
Unde rurſus dn̄s dicit. Veni
ent ꝛ recūbēt cū abꝛahā iſaac ꝛ
iacob. Trāſiēs aūt dn̄s mini-
ſtrat: qꝛ lucis ſue illuſtratione
nos ſatiat. Trāſire vo dn̄i: eſt
cum de iudicio ad regnū redit.
Vel certe nobis dn̄s poſt iudi-
ciū trāſit: qꝛ ab hūanitatis foꝛ
ma i diuinitatis ſue cōtēplatio
nē nos eleuat. ℟. Juſti i ppē.
.3. vt ſ ad. i. veſ. In. ii. noc. āñ. Le
tētur oēs q̄ ſperāt i te domine:
qm̄ tu benedixiſti iuſtis: ſcuto
bone volūtatꝭ coꝛonaſti eos. ℣.
Verba. ā. Dabo ſcīs meis locū
noīatū in regno pr̄is mei dicit
dn̄s. ℣ Dn̄e qs ha. ā. Sctis q̄ i
terra ſūt eiꝰ mirificauit oēs vo
lūtates meas inter illos. ℣ Cō
ſerua. ℣ Exultent iuſti. lc. iiii.

ET trāſire eiꝰ: eſt i clarita
tis ſue ſpeculationē nos
ducere: cū eū quē i humanitate
in iudicio cernimꝰ: etiā i diui-
nitate poſt iudiciū videamus.
Ad iudiciū qppe veniens i foꝛ
ma ſerui oībꝰ appet: qꝛ ſcriptū
eſt: videbūt eū i quē trāſfixerūt.
Sed repꝛobi i ſuppliciū coꝛru-
unt: iuſti ad claritatꝭ eiꝰ glīaꝫ
ꝯtrahūtur: ſicut ſcriptū ē. Tol
latur ipiꝰ: ne videat glīā dei.
℟ Letamini iuſti et exultate i R.4.
dn̄o. Et glīami oēs recti coꝛde.
℣. Cātate ei cāticū nouū: bene
pſallite ei i vociferatiōe. Et. lc. 5
Sed qd ſi ſerui in pma vigilia
negligētes exiſtūt? Pꝛima vi-
gilia: pmeue etatis cuſtodia ē.
Sed neqꝫ ſic deſpādū: ꝛ a bono
opere ceſſandū eſt. Nā lōgani-
mitatis ſue patientiā iſinuās
dn̄s ſubdit. Et ſi venerit i ſcda
vigilia: ꝛ ſi i tertia vigilia ve-
nerit ꝛ ita inuenerit: beati ſūt
ſerui illi. ℟. Scti tui dn̄e mi- R.5.
rabile cōſecuti ſunt iter ſerui-
entes pceptꝭ tuis: vt inuenirēt
illeſi. In aqs validis/ťra appa
ruit arida: ꝛ in mari rubꝛo via
ſine ipedimēto. ℣. Victricē ma
nū tuā laudauert parit: ꝛ decā
tauert dn̄e nomē ſcm̄ tuū. In.
Pꝛima quippe vigilia lc. vi.
pꝛimeuū tp̄s ē: id eſt pueritia.
Scda adoleſcentia vel iuuētꝰ.

Tertia aūt ſenectus accipitur. Qui ergo vigilare noluerit in prima vigilia: cuſtodiat vel ſecundā. Ut q̄ cōuerti a prauitatib⁹ ſuis i pueritia neglexerit: ad vias vite ſaltē i tpe iuuētut' euigilet. Et q̄ vigilare i ſcđa vigilia noluerit: tertie vigilie remedia nō amittat.

℟. 6. ℟. In circuitu tuo dñe lumē eſt qđ nūq̄ deficiet. Ubi ꝯſtituiſti lucidiſſimas mānſiōes. Ibi requieſcūt ſanctoꝝ aie. ℣. Lux ꝑpetua lucebit ſctis tuis dñe: ⁊ eternitas tēporū. Ubi. Glŕia. Ibi. In .iii. noc. ā. Scti q̄ ſperāt i dño hēbūt fortitudinē: aſſumēt pēnas vt aquile: volabunt et nō deficiēt. Ps. Dñi eſt terra. ān. Iuſti aūt i ꝑpetuū viuēt: ⁊ apud dñm eſt merces eoꝝ. Ps. Exultate iuſti. ān. O q̄ glorioſum eſt regnū i quo cū xp̄o gaudēt oēs ſcti/ amicti ſtolis albis ſequūtur agnum quocūq; ierit. Ps. Quā dile. ℣. Iuſtorū anime. Scđm Lucā.

cap. 2. In il. t. Di. ie. di. ſ. Sīt lūbi vři ꝑcincti: ⁊ lucerne ardētes i manib⁹ veſtris. Et rel'. Omi. bti gregorii [illegible] l'c. vii. Sancti euāgelii frēs chariſſimi aperte eſt lectio recitata: ſ; ne aliquib⁹ ipſa ei⁹ planicies alta fortaſſe videatur/ eā ſub breuitate trāſcurrim⁹: quaten⁹ ei⁹ expoſitio ita neſciētib⁹ fiat cognita: vt tamē ſciētib⁹ nō ſit onerosa. Nā viris luxuria i lūbis ſit/ feminis in vmbilico: teſtat' dñs q̄ de diabolo ad btm iob loquitur dicēs. Virt⁹ ei⁹ i lūbis ei⁹ ⁊ fortitudo ei⁹ i vmbilico vētris ei⁹. A ꝑncipali igit' ſexu lūboꝝ nomine luxuria deſignat': cū dñs dicit. Sint lūbi vři ꝑcincti. ℟. Sacerdotes ei⁹ induāt iuſtitiā. Et ſcti eius exultatiōe exultabūt. ℣. Illic ꝓducā cornu dđ: paraui lucernā xp̄o meo. Et. l'c. 8. Lumbos eñi ꝑcingim⁹: cum carnis luxuriā ꝑ ꝯtinētiā coartamus. Qz vero minus eſt mala nō agere: niſi etiā q̄ſq; ſtudeat ⁊ bonis operib⁹ inſudare: ꝓtin⁹ additur. Et lucerne ardentes i manib⁹ vřis. Lucernas quippe ardentes i manib⁹ tenem⁹: cū ꝑ bona ꝓximis nřis lucis exempla mōſtram⁹. De q̄bus ꝑfecto operibus dñs dicit. Luceat lux veſtra corā homīb⁹: vt videant opa veſtra bona: ⁊ glorificent patrem veſtrū qui in celis eſt. ℟. Corpora ſanctoꝝ in pace ſepulta ſunt. Et viuent nomina eorum in eternum. ℣. Sapientiā ſanctoꝝ narrabūt oēs populi: ⁊ laudē eoꝝ ꝓnunciat oīs eccleſia ſctoꝝ. Et. l'. ix. Duo aūt ſunt q̄ iubētur: ⁊ lūbos reſtringere: ⁊ lucernas tenere. Ut ⁊ mūditia ſit caſtitatis in corpore: ⁊ lumē veritatis i operatione. Redēptori etenī nřo vnū ſine alio placere nequaq̄ poteſt. Caſtitas ergo non magna eſt ſine bono ope: nec op⁹ bonum eſt aliquod/ ſine caſtitate. Sed ſi vtrūq; agitur: reſtat vt q̄ſquis ille eſt: ſpe ad ſupnā

℟.9. patriā tendat. ℟. Sint lumbi vestri ꝑcincti: ⁊ lucerne ardentes ī manibꝰ vestris. Et vos similes hoībꝰ expectātibus dn̄m suū. Qn̄ reuertat a nuptiis. ℣. Vigilate ergo: qꝛ nescitis qua hora dn̄s vester venturꝰ sit. Et. Glīa. Qn̄. ℣. Iusti. In lau. ān.

Iustoꝝ aūt anime ī manu dei sunt: ⁊ nō tāget illos tormentū malitie. ps. Dn̄s reg. ā. Cū palma ad regna ꝑuenerūt sancti: coronas decoris meruerunt de manu dn̄i. ps. Iubilate. ā. Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt: et viuent noīa eorum in eternū. ps. Deꝰ deꝰ. ā. Sacerdotes dei benedicite dn̄m: serui dn̄i hymnū dicite deo ī eternū. cā. Bn̄d. ān. Exultabūt sancti ī glīa: letabūtur ī cubilibꝰ suis. ps. Laudate. cꝑ. Plures facti sunt. hyꝰ. Rex gl'iose mar. Totus hyꝰ dꝛ sicut in cōi plimoꝝ marty. ℣. Mirabilis deꝰ ī sctīs. ān. Sint lūbi vr̄i ꝑcincti ⁊ lucerne ardentes ī manibꝰ vr̄is: ⁊ vos similes hoībus expectantibꝰ dn̄m suū qn̄ reuertat a nuptiis. cā. Bn̄dꝰ. oꝝ vt s̄. Ad. i. ā. Iustoꝝ autē aīe. ps. Deꝰ ī noīe. Ad. iii. ān. Cū palma. ps. Legē po. cꝑ. Plures facti sunt. ℟. et ℣. de cōi plurimoꝝ marty ad omnes hor. dicātur. Ad. vi. ān. Corpora. ps. Defecit. Capm.

Ec.5. Sancti et iusti in domino gaudete: vos elegit deus in hereditatem sibi. Ad. ix. ān. Exultabūt sctī. ps. Mirabi. cꝑ.

Iusti aūt ī ꝑpetuū viuēt: ⁊ apud dominū est merces eorū: et cogitatio eoꝝ apud altissimū. Sap.5. Ad. ii. vesp. ā. Iustorum aūt. ps. ī fer. cꝑ. Plures fcti sunt. ℣. Mirabilis deꝰ. ā. Sanctū ē verū lumē ⁊ admirabile ministrās lucē his q̇ ꝑmāserūt ī agone certaminis: recipient a xp̄o splendorē sempiternū: in quo assidue felices letāt. cā. Magt. oꝝ vt s̄ ad. i. vesp.

¶ In natali vniꝰ vgīs ⁊ marty. ad. i. vespe. ān. Hec est vgo prudēs que veniente spōso aptauit lāpades suas: ⁊ introiuit cum domino ad nuptias. psalmi fer. Capm.

Domine deꝰ meꝰ exaltasti sup terrā habitationem meā: ⁊ ꝑ morte defluenti deꝑcata sum. Eccli. vltimo ℟. Regnū mundi. hyꝰ. ℟.9.

Virginis proles opifexq3 matris / virgo que gessit peperitq3 virgo; virginis festum canimus tropheum / accipe votum.

Hec tua virgo duplici beata sorte / dum gestit fragilem domare corporis sexum / domuit cruentum corpore seclum.

Unde nec mortem nec amica mortis seua penarum genera pauescens: sanguine fuso meruit secreta scandere celi.

Huius obtentu deus alme nostris parcito culpis / vitia remittens: quo tibi puri resonemus almū pectoris hymnū.

Glīa patri genitoq3 ꝓli / ⁊ tibi cōpar vtriusq3 semꝑ spūs alme

Simile est Regm̄

deus vn⁹ oī tpe secli. Amen. V. Diffusa ē gr̄a i labiis eius. R. Propterea. A. Simile est regnū celoꝝ sagene misse i mare: et ex oī genere pisciū ꝯgreganti: quā cū ipleta esset aducētes et secus litt⁹ sedentes: elegerūt bonos i vasa sua: malos autem foras miserunt. cati. Magt. Oratio.

Indulgentiā nobis dn̄e q̄s btā N. vgo ꝛ martyꝛ iploret: q̄ tibi grata sēp extitit: ꝛ merito castitatis: et tue ꝓfessione virtutis. Per. Alia oratio.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄: vt sicut de btē N. vginis tue ꝛ martyꝛis festiuitate gaudem⁹: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per. Ad mat. i fes. ix. lc. tm̄ Inui. Xp̄m venerātes deū: adoꝛem⁹ regē regū. Qui i celis N. palmā hodie dedit eternā. ps. Venite. In fes. ix. lc. vel iii. q̄n est inuit. dup. inui. Agnū spōsum vginū Venite adoꝛem⁹ dominū iesum xp̄m. ps. Veni. In fes. iii. lc. q̄n est inui. simpl'r. inuit. Regē vginū dn̄m Venite adoꝛem⁹. ps. Veni. hy⁹. Virginis ꝓles. In i. noc. an. Ante thoꝝ huius vgis: frequētate nobis dulcia cātica dramat̄. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. A. Sicut liliū inter spinas: sic amica mea inter filias. ps. Celi enar. An. Fauus distillans labia tua spōsa: et odoꝛ vestimentoꝝ tuoꝝ sicut odoꝛ thuris. ps. Dn̄i est terra. V. Diffusa ē. l. i.

Quoniā hodie natalis est vgis: cōgruū aliquid de vginib⁹ est loquēdū. Immaculat⁹ eni dn̄s / imaculatā sibi famulā etiā i hoc pleno colluuionū fragilitat' hūane coꝛpe positam: misericoꝛditer ꝯsecrauit. Natalis est vgis: integritatē sequamur. Natalis est sctē N. Mirant' viri: nō desperāt vgines. Non aūt ideo laudabilis vginitas: q2 ꝛ i martyꝛib⁹ reperit': sed q2 ipsa martyꝛes facit. R. Diffusa ē gr̄a i labiis tuis. R. ii. Propterea benedixit te deus i eternū. V. Dilexisti iustitiam ꝛ odisti iniq̄tatē. Propterea. lc. ii.

Quis eni hūano eā possit ingenio cōp̄hendere: quā nec natura suis inclusit legibus? Hec vgo e celo accersiuit: qd̄ imitaret' i terris. Nec imerito viuendi sibi vsum q̄siuit e celo: q̄ spōsū sibi iuenit i celo. Quā q̄ ego laudationē nō suscepi vginitatis: sed expꝛessionē ad rē tamen pertinere arbitroꝛ: vt q̄ sit ei patria: q̄s auctoꝛ appareat. R. Propter veritatē ꝛ mansuetudinē ꝛ iustitiam. R. iii. Et deducet te mirabilit' dextera tua. V. Audi filia ꝛ vide: ꝛ iclina aurē tuā et obliuiscere populū tuū: ꝛ domū patris tui. Et deducet. lc. iii.

Prius vbi sit patria diffiniamus. Si eni ibi est patria vbi genitale domiciliū: i celo pfecto est patria castitatis. Itaq3 hic aduena: ibi icola ē. Quid aūt ē castitas vginalis: nisi expers cōtagiōis integritas? Atq3 ei⁹ auctoꝛē quē possum⁹ estimare:

niſi immaculatū dei filiū:cuiꝰ
caro nō vidit coꝛruptionē:diui
nitas nō ē expta ꝯtagibꝫ? Ui-
dete ergo ꝙ̄ta ꝟginitatꝭ merita
ſint. Xp̄s āte ꝟginē:xp̄s ex ꝟgi
R.3. ne. ℟. Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti
iniq̄tatē:ꝓpterea vnxit te deꝰ
deꝰ tuꝰ oleo letitie. ℣. Pꝛopter
ꝟitatē ⁊ mānſuetudinem ⁊ iuſti
tiā. Unxit. Gl'ia. Unxit. In. ij.
noc. an̄. Specie tua ⁊ pulchꝛi-
tudine tua:intende ꝓſpere ꝓce
de et regna. P̄s. Eructauit. an̄.
Adiuuabit eā deus vultu ſuo:
deus ī medio eius nō cōmoue-
bitur. P̄s. Deꝰ noſter refu. an̄.
Unguentū effuſum nomē tuū:
ideo adoleſcentule dilexerunt
te nimis. P̄s. Fundamenta. ℣.
Specie tua et pulchꝛi. lc. iiij.
Chriſtꝰ ꝟginū ſpōſus āte
ꝟginē fuit: ⁊ idē eſt natꝰ
de ꝟgie. A p̄re q̄dē natꝰ ante ſe
cula:ſed ex ꝟgie renatꝰ ob ſcl'a.
Illud nature ſue:hoc nr̄e vti-
litatꝭ eſt. Illud erat ſp:hoc vo-
luit. Spectate ⁊ aliud ꝟginita
tis meritū. Xp̄s ꝟgis ſpōſus ⁊
(ſi dici poteſt) xp̄s ꝟginee caſti
tatis. Uirginitas em̄ xp̄i:non
R.4. virginitatis eſt xp̄s. ℟. Hec eſt
ꝟgo ſapiēs quā dn̄s vigilantē
inuenit:q̄ acceptis lāpadibus
ſumpſit ſecū oleū. Et veniente
dn̄o:itroiuit cū eo ad nuptias.
℣. Inuēta vna margarita de-
dit oīa ſua ⁊ ꝯꝑauit eā. Et. lc. v.
Uirgo eſt q̄ nupſit:ꝟgo q̄ nos
ſub vtero poꝛtauit. Uirgo que
genuit:ꝟgo q̄ ꝓpꝛio lacte nu-
triuit. Sed iā a matre deſcēda
mus ad filias. De virginibus
(inq̄t ſctūs apl'us) ꝑceptū dn̄i
nō habeo. Si doctoꝛ gentium
nō habuit: habere q̄s potuit?
Et ꝑceptū q̄dē nō habuit:ſꝫ ha
buit exēplū. Nō em̄ poteſt ipe-
rari ꝟginitas:ſꝫ optari. Sc̄ā
mr̄ eccl'ia īmaculata ē coitu:ſꝫ
fecunda partu. Uirgo eſt ī ca-
ſtitate:mat̄ eſt ī ꝓle. R̄. de vna
ꝟgi. ⁊ mar. ℟. Ueni ſpōſa xp̄i / R.5.
accipe coꝛonā quā tibi dominꝰ
ꝑparauit:ꝓ cuiꝰ amoꝛe ſangui
nem tuū fudiſti. Et cū angelis
in paradiſum introibis. ℣. Ueni
electa mea et ponā te ī thꝛonū
meū: q2 cōcupiuit rex ſpeciem
tuā. Et. Aliud ℟. de vna ꝟgi.
nō mar. ℟. Induit me dominꝰ
veſtimēto ſalutis:et indumen
to letitie circūdedit me. Et tāq̄
ſpōſam decoꝛauit me coꝛona.
℣. Tradidit auribus meis ine
ſtimabiles margaritas: ⁊ circū
dedit me vernantibus atq̄ co-
ruſcantibus gēmis. Et. lc. vi.
Parturit nos ꝟgo non viro
plena:ſed ſpū. Parit nos ꝟgo
nō cū doloꝛe mēbꝛoꝝ: ſed cum
gaudiis angeloꝝ. Nutrit nos
ꝟgo:nō coꝛꝑis lacte: ſed apl'i:
quo infirmā adhuc creſcētꝭ ꝑl'i
lactauit etatē. Uirginitas dei
donū eſt:munꝰ parentū: ſacerdo
tiū caſtitatꝭ. Uirgo mr̄is eccl'ie
hoſtia ē:cuiꝰ quotidiano ſacri-
ficio vis diuina placatꝭ. Uirgo
eſt eccl'ia quā ſtuduit apl's ꝟgi
nē caſtā aſſignare xp̄o. Uirgo

eſt filia ſion: virgo eſt ciuitas illa hierl'm q̄ i celo eſt: i qua nichil intrat ꝯmune atq; imūdū.

R.6. R. Audi filia et vide ꝛ inclina aurē tuā ꝛ obliuiſcere populū tuū ꝛ domū pr̄is tui. Et ꝯcupiſcet rex ſpeciē tuā. Qm̄ ipſe eſt dn̄s de⁹ tu⁹. V. Induet te domin⁹ veſtimento ſalut: ꝛ indumento letitie circūdabit te. Et ꝯcupi. Gl'ia. Qm̄. In iii. noc. an. Hec eſt q̄ neſciuit thorū i delicto: habebit fructū i reſpectione aiaꝝ ſctāꝝ. Ps. Cātate. i. an. Nigra ſum ſꝫ formoſa filia hieruſalē: ideo dilexit me rex ꝛ introduxit me i cubiculū ſuū. Ps. Dn̄s regna. an. O q̄ pulchra eſt caſta generatio cum claritate. Ps. Cantate. ii. V. Adiuuabit eam deus. Sc̄dm matheu.

cap. 13. IN illo tp̄e. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis pabolā hāc. Simile eſt regnū celoꝝ theſauro abſcondito in agro: quē qui inuenit hō abſcōdit: ꝛ pꝛe gaudio illi⁹ vadit: ꝛ vendit vniuerſa que habet/ et emit agrū illū. Et rel. Om̄. bti gre. lc. vii.

Regnū celoꝝ fratres chariſſimi idcirco terrenis reb⁹ ſimile dr̄: vt ex his q̄ anim⁹ nouit/ ſurgat ad incognita q̄ non nouit: quaten⁹ exēplo viſibiliū/ ſe ad inuiſibilia rapiat: ꝛ ꝑ ea q̄ vſu didicit quaſi ꝯfricat⁹ icaleſcat: vt ꝑ hoc qđ ſit notum diligere: diſcat et incognita amare. R.

R.7. Veni electa mea et ponā te in thronū meum. Qꝛ ꝯcupiuit rex ſpeciē tuā. V. Audi filia ꝛ vide: ꝛ iclina aurē tuā. Qꝛ cō. lc. viii.

Ecce eni regnū celoꝝ theſauro abſcondito in agro cōparatur: quē q̄ inuenit homo abſcōdit/ ꝛ pꝛe gaudio illi⁹ vadit: ꝛ vendit vniuerſa que habet: ꝛ emit agrū illū. Qua in re hoc quoq; notandū eſt q̄ inuētus theſaurus abſconditur vt ſeruet̄: qꝛ ſtudiū celeſtis deſiderii a malignis ſpiritibus cuſtodire non ſufficit: q̄ hoc ab humanis laudibus non abſcondit. R.

R.8. Pulchra facie: ſed pulchrior fide: beata es virgo reſpuens mundum. Letaberis cū angelis: intercede ꝓ omnibus nobis. V. Specie tua et pulchritudine tua. Letaberis cum ange. lc. ix.

IN p̄ſenti etenī vita/ quaſi in via ſumus: qua ad patriā pergim⁹. Maligni autem ſpūs iter nr̄m quaſi q̄dā latrūculi obſidēt. Dep̄dari ergo deſiderāt: q̄ theſaurū publice in via portāt. Hoc aūt dico/ nō vt ꝓximi opera noſtra nō videāt: cū ſcriptū ſit. Videant opa vr̄a bona: et gl'ificēt patrē vr̄m q̄ i celis eſt. Sed vt ꝑ hoc qđ agimus: laudes exteri⁹ nō q̄ram⁹. Sic aūt ſit op⁹ i publico: quatenus itētio maneat i occulto: vt ꝛ de bono ope ꝓximis exēplū p̄beam⁹: et tamē ꝑ intētionem qua ſoli deo placere q̄rim⁹: ſēp optem⁹ ſecretū. R.

R.9. Regnū mundi ꝛ omnē ornatū ſcl'i contēpſi ꝓpter amorē domini mei ieſu xpi. Quē vidi: quē amaui: quē credidi: quē dilexi. ℣. Eructauit coꝛ meū ỽbum bonū: dico ego opa mea regi. Quē. Glia. Quē cre. In fer. ix. lc. dicat iſte ℣. añ ꝛ ℣. Oꝛa ꝓ nobis btā N. In fer. vo. iii. lc. dicat ℣. Spē tua. vl' ℣. Adiuuabit. In l. ān. Hec eſt ỽgo ſapiens: quā dñs vigilātē inuenit. ꝑ. Dñs reg. ā. Hec eſt ỽgo ſapiēs: ꝛ vna de numero prudētū. ꝑ. Jubilate. ān. Hec eſt ỽgo ſctā atqꝫ glioſa: qꝛ dominꝰ oim dilexit eā. ꝑ. Deus deꝰ meꝰ. ān. Benedico te pr̄ dñi mei ieſu xpi: qꝛ per filiū tuū tē tationis ignis extinctꝰ eſt. cāt. Bñd. ān. Ueni ſpōſa xpi: accipe coronā quā tibi dñs ꝑparauit in eternū. ps. Laud. cꝑ. Deꝰ deꝰ. hyꝰ.

Jeſu coꝛona virginū/ quē mr̄ illa ꝯcipit q̄ ſola ỽgo ꝑturit/ hec vota clemēs accipe. Qui paſcis inter lilia/ ſeptꝰ choreis ỽginū: ſpōſas decoꝛās gloria/ ſponſiſqꝫ reddēs ꝑmia. Quocūqꝫ ꝑgis ỽgies ſequunt/ atqꝫ laudibꝰ poſt te canētes curſitāt/ hymnoſqꝫ dulces ꝑſonāt. Te dep̄camur largius/ nr̄is adauge ſenſibꝰ neſcire ꝑrſus omnia coꝛruptionis vulnera. Deo patri ſit gloꝛia/ eiuſqꝫ ſoli filio: cum ſpiritu paraclito/ et nunc ꝛ in perpetuū. Amen. ℣. Adducētur regi virgīes poſt eam. ℟. Pꝛoxime eiꝰ afferent. ān. Veniente ſponſo prudens ỽgo p̄parata introiuit cum eo ad nuptias. cāti. Bñdꝰ. oꝛ vt s. Ad primā ān. Hec eſt ỽgo ſa. ps. Deus in nomine. Ad. iii. ān. Hec eſt virgo ſapiē. ps. Legem pone. cꝑm. Domine deus. ℟. Diffuſa eſt gratia In labiis tuis. ℣ꝰ Pꝛopterea benedixit te deus in eternum. In. Glia. Diffuſa eſt. ℣. Specie tua. oꝛo vt s. Ad ſextam. ān. Hec eſt virgo. ps. Defecit i ſa. Capl'm.

Eccli. vltimo.

Laudabo nomen tuū aſſidue: ꝛ collaudabo illud i cōfeſſiōe: et exaudita eſt oꝛatio mea. ℟. Spē tua Et pulchꝛitudine tua. ℣. Intēde pſpe pce de ꝛ regna. Et. Glia. Specie tua. ℣. Adiuuabit eā. Ad. ix. ān. Ueni ſponſa. ℣. Mirabilia. cꝑ.

Eccli. vltimo

Liberaſti me de perditione/ et eripuiſti me de tpe iniquo: ꝓpterea confitebor et laudē dicā nomini tuo dñe deꝰ meus. ℟. Adiuuabit eam Deꝰ vultu ſuo. ℣. Deꝰ in medio eiꝰ nō cōmouebitur. Deus. Glia. Adiuua. ℣. Adducēt regi ỽgi. Ad. ii. vel. ān. Hec eſt ỽgo ſapi. ps fer. cꝑ. Dñe deꝰ meus. hyꝰ. Jeſu coꝛona ỽgi. ℣. Adducent regi virgines. ān. Simile eſt regnū celoꝝ homini negociatori querēti bonas margaritas: inuēta vna p̄cioſa margarita/ dedit oīa ſua ꝛ cōparauit eā. cā i. Mgt. oꝛ vt s. Itē alia cꝑ. vniꝰ ỽgi. ꝛ mart. ꝛ dicāt cū cꝑ. ſubſcriptū alternis dieb' ꝑ hebd. Ita tn̄ ꝙ imprimis dicat cꝑ. Dñe deꝰ. niſi i feſt. ſctē agnetis/ agathe/ et katherine. In his ſel.dꝛ ephm. Cõfitebor tibi. Ad vtraſqꝫ veſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad.3.cꝑ.

Eccľi. vltimo Confitebor tibi dñe rex et collaudabo te deũ ſaluatorẽ meũ: cõfitebor nomĩ tuo qm̃ adiutor et protector factus es michi: ⁊ liberaſti corpꝰ meũ a perditione. Ad ſextam. Cꝑ.

Eccľi. vltimo Laudabit vſqꝫ ad mortẽ aĩa mea dominum: ⁊ vita mea appropinquãs erat ĩ inferno deorſum. Ad.ix.cꝑ. Liberaſti me de pdi. ¶ In natali vniꝰ ꝟgi. nõ mar. ad vtraſqꝫ veſ. etiã ad matuti. ⁊ ad.iii. Capitulũ.

2.cor. 10. Qui gloriať in dño gľieť: nõ eñ q̃ ſeipm̃ cõmendat ille pbatꝰ eſt: ſed quẽ deus cõmẽdat. hyꝰ Virginis proles. Huiꝰ obtentu. Gľia. V. Diffuſa eſt gr̃a in labiis tuis. R. Propterea. An. Simile eſt regnum celorũ ſagene. cã. Magt. Oro.

Omĩps ſempiterne deꝰ auctor virtutũ ⁊ amator ꝟginitatis: da nobis q̃s ſancte N. ꝟginis tue tibi placitis meritũ cõmẽdari: cuiꝰ vita meritꝰ caſtitatis tibi cõplacuit. P. Cetera oĩa ad vtraſqꝫ veſ. et ad mať. ⁊ ad alias hoř. vt ſ in hiſto. vniꝰ ꝟgi. et marty. cũ iſta oratione. Omĩps ſempiterne deꝰ. Ad matuti. Inuiť. vt ſ. hyꝰ. Virginis proles. Huius obtentu. Gľia. Ꝥc. vt ſ.ix. lecť. fiant. Lectio. i.

Simile eſt regnũ celorum decẽ ꝟginibus q̃ accipiẽtes lãpades ſuas: exierũt obuiã ſpõſo ⁊ ſponſe dicit dñs. Iſte quinqꝫ et quinqꝫ ꝟgines: oẽs oĩno ſunt aĩe xp̃ianoꝝ. Sed vt dicamꝰ vobis qd̃ deo inſpirãte ſentimus: nõ qualeſcũqꝫ aĩe/ſꝫ tales anime q̃ habent catholicam fidem/et habere videntur bõa opera in eccľia dei. Et tamen ex ipſis quinqꝫ ſunt prudentes: ⁊ quinqꝫ fatue. Lec. ii.

Quare ergo appellate ſunt q̃nqꝫ: ⁊ quare ꝟgines: priꝰ videamus/et deinde cetera cõſiterẽmꝰ. Oĩs aĩa ĩ corpe ideo q̃nario numero cenſetur: qꝛ q̃nqꝫ ſenſibꝰ vtitur. Nichil eſt enim quo ſentimꝰ ex corpore niſi ianua q̃ncupertita: aut videndo: aut audiendo: aut odorando: aut guſtãdo: aut tangẽdo. L. iii.

Qui ergo ſe abſtiet ab illicito viſu: ab illicito auditu: ab illicito odoratu: ab illicito guſtu: ab illicito tactu: ꝓpter iſtã integritatẽ ꝟginis nomen accepit. Si bonum eſt abſtinere ab illicitis ſentiendi motibus: et ideo vnaqueqꝫ aĩa xp̃iana ꝟgĩs nomen habet: quare q̃nqꝫ admittũtur: ⁊ q̃nqꝫ repelluntur? Parum eſt qꝛ virgines ſunt: et lampades habent. Lectio. iiii.

Virgines ꝓpter abſtinentiam ab illicitis ſenſibꝰ. Lampades habentes propter opera bona: de quibus operibꝰ dominꝰ dicit. Luceant opa vr̃a corã hoĩbus: vt videant bona facta veſtra: ⁊ glorificent patrem veſtrum qui in celis eſt. Itẽ diſcipulis dicit dñs. Sint lumbi veſtri accincti: et lucerne ardentes. In lumbis accinctis: virginitas/in lucernis ardentibus: opera bona. Lctõ.v.

Non ſolet dici virginitas vtiqꝫ in coniugatis. Tamē etiam ibi eſt fidei virginitas: ꝙ exhibet pudicitiam cõiugalē. Nam vt nouerit ſctitas veſtra nõ importune ſcdm animā/⁊ ſcdm integritatē fidei (ꝙ etiam fide ab illicitis abſtinet: ⁊ bona opera ſunt) vnumquēqꝫ vel vnāquāqꝫ animam virginē dici. Tota eccleſia ꝙ conſtat ex virginibꝰ et pueris et maritatis feminis et vxoratis viris: vno noīe virgo eſt appellata. Unde hoc pꝛobamus? Apoſtolū audi dicētē: nō ſolis ſctimonialibꝰ/ſed vniuerſali pꝛoꝛſus eccleſie. Deſpōſaui vos vni viro virginē caſtam exhibere chꝛiſto. Lectio ſexta.

Et quia huius virginitatꝭ coꝛruptoꝛ diabolus cauendus eſt: continue ipſe apl'ſ cū dixiſſet. Deſponſaui vos vni viro virginem caſtā exhibere xp̄o: adiūxit ⁊ ait. Timeo auteꝫ ne ſicut ſerpēs euā ſeduxit in verſutia ſua: ſic ⁊ veſtri ſenſus coꝛrumpantur a caſtitate que ē in chꝛiſto. In coꝛpe v̄ginitatem pauci habent: in coꝛde omnes habere debent. Secūdū matheū.

25. In illo tempoꝛe. Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Simile eſt regnum celoꝛum deceꝫ virginibus: que accipiētes lāpades ſuas/exierūt obuiam ſponſo ⁊ ſpōſe. Et rel'.

Omelia beati gregoꝛii pape de eadem lectiōe. Lectio ſeptima.

Sepe vos frēs chariſſimi ammoneo pꝛaua opa fugere: mundi huiꝰ inquinamenta deuitare. Sed hodierna ſancti euangelii lectiōe cōpelloꝛ vobis dicere: vt et bona que agitis cum magna cautela timeatis: ne per hoc qđ a vobis rectum geritur: fauoꝛ aut humana gratia req̇rat: ne appetitus laudis ſurrepat: ⁊ qđ foꝛis oſtenditur intꝰ ab eterna mercede vacuet. Ecce enī redēptoꝛis voce decē virgines: ⁊ oēs dicuntur virgines ſed tñ ītra btitudinis ianuam non oēs recepte ſunt: qꝛ earum quedam dū de virginitate ſua gloꝛiā foꝛis expetūt: ī vaſis ſuis oleū habere noluerūt. L. viii.

Pꝛius querendū nobis eſt qđ ſit celoꝛum regnū: aut cur decē virginibus comparetur: ꝙ etiā pꝛudentes v̄gines ⁊ que fatue dicuntur. Dū enim regnū celorū conſtat qꝛ repꝛoboꝛū nullus ingreditur: etiā fatuis virginibus cur ſile eſſe perhibet? Sed ſciendum eſt ꝙ ſepe ī ſacro eloquio regnū celoꝝ pꝛeſentis tēpoꝛis eccl'ia dicitur: de ꝙ alio ī loco dñs dicit. Mittet filiꝰ hominis angelos ſuos: ⁊ colliget de regno eius oīa ſcādala. Neqꝫ enī in illo regno btitudinis in quo pax ſumma eſt inueniri ſcandala poterunt: que colligātur. Et vñ rurſū dr̄. Qui regno ſoluerit vnū de mandatis iſtis minimis et docuerit ſic hoīes: minimus vocabitur in regno celoꝛum: qui autem fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabit̄ in regno celoꝛum. Lectio nona.

Mandatum ſoluit et docet: q̄ hoc q̄ſq; voce p̄dicat qđ viuēdo non iplet. Sed ad regnū eterne beatitudinis ꝑuenire non valet: qui nō vult ope implere qđ docet. Quomodo ergo in eo minim⁹ vocabitur: qui ad hoc nullomodo intrare permittet̄? Quid itaq; per hāc ſententiā: niſi p̄ſ eccl'ia celoꝝ regnū dꝛ? In qua doctoꝛ q̄ mādatū ſoluerit minim⁹ vocabit̄: qꝛ cui⁹ vita deſpicit̄: reſtat vt ⁊ ei⁹ p̄dicatio contēnatur. ℣. Oꝛa pꝛo nobis beata N. In laudibus. an.

Hec eſt virgo ſapiēs quā dñs vigilantē inuenit. ℣. Dñs reg. an. Hec ē v̄go ſapiēs ⁊ vna. ⁊c. p. Jubilate. ān. Hec eſt v̄go ſancta. p. Deus de⁹. ān. Bñdico te pr̄. cā. Bñdicite. ā. Veni ſpōſa xp̄i. ps. Laudate. cp. Qui gl'iat̄. hy⁹ Jeſu coꝛo. v̄ginū. ℣. Adducent̄ regi v̄gines poſt eā. ℟. Pꝛoxime ei⁹. ā. Veniēte ſpōſo. ā. Bñdict⁹. oꝛo vt ſ. Ad .i. ā. Hec ē virgo ſa. p. De⁹ in nōie. Ad .iii. ā. Hec ē v̄go ſa. ⁊ vna. ps. Legem po. cp. Qui gl'iat̄ in do. ℟. Diffuſa eſt gr̄a. ℣. Pꝛopter. ℣. Specie tua. Oꝛatio vt ſ in cōmuni vnius virginis ⁊ marty. ad omnes hoꝛas dicitur. Ad ſextā ān. Hec eſt v̄. ſ. ps. Defecit. Cpm.

Emuloꝛ em̄ vos dei emulatione: deſpondi enim vos vni viro virginem caſtam exhibere chꝛiſto. Ad .ix. ā. Veni ſpōſa. ps. Mirabilia. Capitulum. 2. coꝛ

Sapiētia vincit malitiā: attingit ergo a fine vſq; ad finem foꝛtiter: et diſponit oīa ſuauiter. ℟. ℣. ⁊ oꝛo vt ſ. Sap. 7

¶ In natali plurimarū v̄gi. ad veſ. āe et p̄i feriales. Cpm.

O q̄ pulchꝛa eſt caſta generatio cum claritate: imoꝛtalis eſt enim memoꝛia illius: quoniam ⁊ apud deum nota eſt ⁊ apud homines. Hy⁹. Jeſu coꝛona. ℣. Adducent̄ regi. ā. Simile eſt regnū celoꝛū ſage. ā. Mḡt. Oꝛo plꝛimaꝛu v̄gi. ⁊ mar. oꝛo. Sap. 4

Deus q̄ hūanū genus vel ad confeſſionem tui nōis ꝓuocares: etiaꝫ in ſexu fragili victoꝛiam martyꝛiū contuliſti: pꝛeſta q̄s vt eccl'ia tua hoc exēplo cōmonita/ nec pati ꝓ te metuat: ⁊ celeſtis p̄mii gl'iam concupiſcat. P. Item alia oꝛo plurimaꝛu v̄ginū non marty. Oꝛo.

Omīps ſempiterne deus: q̄ nos idoneos nō eſſe ꝓpendis ad maieſtatē tuaꝫ (ſicut dignū ē) exoꝛādum: fac ſanctas v̄gines tuas N. ⁊ N. ꝓ nr̄is interuenire peccatis: quarū meritis nobis idulgētiā largiaris. Per. Ad matut. Inuit. Regem v̄ginū dñm Venite adoꝛem⁹. ps. Venite. hy⁹. Jeſu coꝛona virginum. Super ps hec ſola ān. O q̄ pulchꝛa eſt caſta generatio cuꝫ claritate. ℣. Dñe dñs noſter. Et oĩa p̃i vnius virginis ⁊ mart. ℣. Adducent̃. lc.i.

Interrogat⁹ dñs a diſcipulis de conſummatione ſeculi: inter multa q̃ locut⁹ eſt/ parabolã quoq; dixit de decem virgib⁹ bonoꝝ ⁊ malorũ diſcretionẽ ſignificãtib⁹: quarũ quiq; admittunt̃/ ⁊ q̃nq; excluduntur. Vident̃ itaq; mihi q̃nq; virgines ſignificare q̃ncupertitã cõtinentiã a carnis illecebris.

.1. ℟. Audiui vocem de celo veniẽtem: venite omnes virgines ſapiẽtiſſime. Oleum recondite in vaſis veſtris dum ſponſus aduenerit. ℣. Media nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus venit. Oleum recondite. Lectio ſcda.

Cõtinẽdus eſt enĩ animi appetitus a voluptate oculoꝝ: a voluptate auriũ: ⁊ a voluptate olfaciendi/ guſtandi/ ſiue tangendi. Sed qꝛ iſta cõtinentia partim corã deo fit vt illi placeatur in interiori gaudio cõſciẽtie: partim corã hoĩbus tãtũ vt gloria hũana capiat̃: quinq; dicũt̃ ſapiẽtes ⁊ q̃nq; ſtulte. Vtreq; tamen virgines/ quia vtraq; continẽtia eſt: q̃uis diuerſo fomite gaudeat.

.2. ℟. Feliciter virgines vincunt mundum. Que poſt victoriam vinci nõ norũt. ℣. Beate de prelio redeunt: et hoſtem victrices moriendo deuincunt. Que poſt. Lectio.iii.

Lampades autem que manibus portantur: opera ſunt que ſecũdũ iſtam cõtinentiã fiunt. Dictum eſt enĩ. Luceant opera veſtra corã hominibus. Oẽs vero acceperũt lãpades ſuas: ⁊ venerunt obuiã ſponſo ⁊ ſpõſe. Intelligendum eſt ergo xp̃i noĩe cenſeri: de quibus agitur. Non enim poſſunt qui chriſtiani non ſunt: ſponſo xp̃o venire obuiã.

℟.3. ℟. Innũerabilis virginum chorus ſpreta liberorũ propagine. Dum ſponſo q̃ in celis eſt penni mẽte Actu ⁊ habitu applicari maluit. ℣. Ecce florẽtem mũdum deſpectu mẽtis calcauit. Dũ. Gloria. Actu. ℣. Media nocte clamor factus eſt. ℟. Ecce ſponſus venit exite obuiã ei. In lau. hec ſola ãn.

Virgines ſcẽ dei orate p̲ nobis/ vt ſcelerũ veniam p̲ vos accipere mereamur. ℣. Dñs reg. ⁊ ceteri p̃i cõſueti. cã. O q̃ pulchra. hy⁹. Rex glorioſe martyrum. tot⁹ hy⁹ dicat̃ p̲ oĩa ſicut ĩ cõi hiſto. plurimorũ mar. ℣. Mirabilis deus in ſctis. ãn. Simile eſt regnum celorum decem virginibus: que accipientes lampades ſuas exierunt obuiam ſponſo ⁊ ſponſe. ca. Benedict⁹. oĩo vt s̃. Ad p̃mã. ãn. Virgines ſancte. ps. Deus in in nomine. Ad.iii. ãn. Media nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus venit exite obuiam ei. ps. Legem pone. cã. O q̃ pulchra. ℟. Adducentur regi virgines Poſt eã. ℣. Proxime eius afferent̃ tibi. Poſt eam. Gloria. Adducẽt. ℣.

Media nocte clamoꝛ factus ē.
Oꝛo vꝰ ſ. Ad. vi. an. Prudētes
virgines acceperūt oleū in va-
ſis ſuis cū lampadibus ꝑ. De-
fecit ſpm. Emuloꝛ eñ vos. ℟.
Media nocte Clamoꝛ factus ē.
℣. Ecce ſponſus venit exite ob
uiam ei. Clamoꝛ. Gloꝛia. Me-
dia. ℣ꝰ. Prudentes virgines.
Oꝛo vtſ. Ad. ix. an. Tunc ſur-
rexerunt oēs virgines ille: ⁊ oꝛ
nauerunt lampades ſuas. ps.
Mirabil. ſpm. Sapiētia vicit
malitiam. ℟. Prudentes vir-
gines acceperunt oleum in va-
ſis ſuis. Cū lāpadibus. ℣ꝰ. Et
exierunt obuiā ſponſo ⁊ ſpon-
ſe. Cuꝫ lā. Glia. Prudentes. ℣.
Adducentur regi. Oꝛatio vtſ.
ℭ In natali vniꝰ matrone nō
ſcdm Mar. Ad i. veſ. ſup pſal.
feriales. añ. Simile eſt regnuꝫ
celoꝛum ſagene. Capitulum.
ꝓuerb. Mulierē foꝛtē quis inueni
vltimo. et: Procul ⁊ d vltimis fi
nibus preciuꝫ eius: confidit in
ea coꝛ viri ſui: ⁊ ſpoliis non in
digebit. Hyꝰ. Huiꝰ obtētu. Glo
ria. ℣. Diffuſa eſt gratia in la-
biis tuis. an. Anima mea lique
facta eſt vt dilectus locutꝰ eſt:
queſiui ⁊ non inueni illū: voca
ui ⁊ non reſpondit mihi: inue-
nerunt me cuſtodes ciuitatis:
percuſſerunt me: ⁊ vulnerauerūt
me: tulerunt pallium meuꝫ cu
ſtodes muroꝛum: filie hieruſa-
lem nunciate dilecto quia amo
re langueo. cā. Magt. Oꝛo.
Deus oīꝫ creatoꝛ ⁊ rectoꝛ:
q̄ hodiernā diem in beate N. fe
ſtiuitate nobis exultabilem fe-
ciſti: preſta q̄s vt ipſiꝰ apud te
interuenientibus meritis/ ab
oībus mereamur abſolui pec-
catis. Per. Ad mat. Inuit. Reꝫ
venerātes deū adoꝛemus regeꝫ
regū. Qui in celis N. palmam
hodie dedit eternam. ps. Veni.
hyꝰ. Huius obtentu. Glia pri.
In .i. noc. an. Ecce tu pulchꝛa
es amica mea: ecce tu pulchꝛa
oculi tui colūbarū. ps. Dñe dñs
noſter. an. Sicut liliū inter ſpi
nas: ſic amica mea inter filias.
ps. Celi enā. an. Fauus diſtillās
labia tua ſponſa: ⁊ odoꝛ veſti-
mentoꝛum tuoꝛum ſicut odoꝛ
thuris. ps. Dñi eſt terra. ℣. Dif
fuſa eſt gratia i labiis tuis. Le
ctiones vt in feſtꝰ earū. ℟. Dif ℟.1.
fuſa eſt grā in labiis tuis. ℟. ℟.2.
Propter veritatē. ℣. Dilexiſti ℟.3.
iuſtitiā. In ſecundo noctur. a.
Emiſſiones tue paradiſus ma
loꝛum punicoꝝ cū pomoꝝ fru-
ctibus. ps. Eructauit. an. Fōs
hoꝛtoꝛū: puteus aquarū viuen
tium: que fluūt impetu de liba
no. ps. Deus noſter refu. a. Ve
nit dilectus meꝰ in hoꝛtū ſuuꝫ
vt cōedat fructum pomoꝛū ſuo
rum. ps. Fundamenta. ℣. Spe
cie tua ⁊ pulchꝛitudine tua. ℟.
Iſta eſt ſpecioſa iter filias hie
ruſalem: ſicut vidiſtis eā plenā
charitate ⁊ dilectione. In cubi
libus ⁊ in hoꝛtis aromatū. ℣ꝰ.
Iſta eſt que aſcēdit de deſerto:
deliciis affluēs. In cubili. ℟.

.7. Ueni elec. ℟. Audi fi. In .iii.
.6. noct. an. Ueni in hoꝛtū meū ſoroꝛ mea ſponſa: meſſui myꝛrhā meā cū aromatibꝰ meis. p. Cātate. i. an. Comedi fauum cum melle meo: bibi vinū meū cū lacte meo. ps. Dñs reg. exul. an. Talis eſt dilectus meꝰ: ⁊ ipſe eſt amicus meus filie hieruſalem. p. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eā
.5. deus vultu ſuo. ℟. Induit me dñs. ℣. Accinxit btā N. foꝛtitudine lūbos ſuos: ⁊ roboꝛauit bꝛachium ſuū. Ideoqꝫ lucerna eius non extinguetur in ſempiternū. ℣. Guſtauit ⁊ vidit qꝛ bona eſt negociatio ſapientie dei.
.9. Ideoqꝫ. ℟. Regnum mundi. ℣. Oꝛa pꝛo nobis. In laudi. ān. Unguentū effuſum nomē tuum: ideo adoleſcētule dilexerūt te nimis. ps. Dñs reg. ān. Leua eius ſub capite meo: ⁊ dextera eius amplexabitur me. ps. Iubilate. ān. Dū eſſet rex in accubitu ſuo: nardus mea dedit odorem ſuauitatis. ps. Deus deus meus. ān. Iam eñi hyems trāſiit: imber abijt ⁊ receſſit. cant. Bñdicite. ā. Sic malū īt ligna ſiluarum: ſic amica mea inter filias. p. Laudate. cp. Mulierē foꝛtem. hyꝰ. Ad ſacrū cuiꝰ. Unde nunc noſter. Sit ſalus illi. ℣. Elegit eam deus. ān. Simile eſt regnum celoꝛum homini negociatoꝛi q̄renti bonas margaritas: īuēta vna p̄cioſa margarita dedit oīa ſua: ⁊ cōparauit eā. cāt. Bñdictꝰ. vel ān. Aīa mea liquefacta ē. Oꝛo vt ſ. Ad i. an. Unguētū effuſum. p̄. Deꝰ in noīe. Ad .iii. ān Leua eius. p. Legē pᵒ. cp̄. Mulierē foꝛ. Oꝛa ⁊ o. vt ſ vniꝰ vgi. ⁊ mar. Ad .vi. ān. Dum eſſet. p̄. Defecit. Cp̄.

ad. ii. vel. vnius vginis.

Accinxit foꝛtitudīe lūbos ſuos: ⁊ roboꝛauit bꝛachium ſuū: guſtauit ⁊ vidit quoniam bona eſt negociatio eiꝰ: nō extingueṫ in nocte lucerna eiꝰ. Ad nonā. ān. Sicut malum. p̄. Mirabilia teſtimo. Capitulū.

pꝛuerb. vltimo.

Mulier timēs deū ipſa laudabitur: date ei de fructu manuū ſuarū: ⁊ laudēt eā i poꝛtis opa eiꝰ. Oꝛo vt ſ. ad. i. vel. Ad. ii. vel. ā. Unguētū. p̄ fe. cp̄. Mulierem foꝛtē. hyꝰ Ad ſacrū cuius. ℣. Adducentur. ān. Laus tibi xp̄e redemptoꝛ piiſſime: q tantā ſancte N. dediſti gloꝛiā: vt te ſponſum amās tuū membꝛū fieret / eius clemēs nos pꝛecatu per euū cōſerua. cāt. Mḡt. vel ā. Deſcēdi i hoꝛtū. Oꝛ vt ſ.

pꝛuerb. vltimo.

Explicit commune ſanctorum et ſanctarum.

Trāſlatio ſancti cedde ſemper celebꝛat in dñica pꝛima ante feſtū aſcēſiōis dñi: ⁊ fiat ſeruitium hoc modo. Ad. i. vel. ān. Germanoꝛū. p̄ fer. Cp̄m. Ecce ſacer. ℟. O paſtoꝛ. abſqꝫ pſa. hyꝰ Iſte cf. ℣. Triſtitia. ā. His p̄ no. cāt. Magnificat. Oꝛatio.

Deus qui nobis tranſlationem beati cedde cōfeſſoꝛis atqꝫ pontificis celebꝛare cōcedis: te ſupplices exoꝛamus vt eius meritis ⁊ pꝛecibus a vitiis ad v̓tutes/ ⁊ a carcere trāſferamur ad regnum. Per. Memo. de ſancto ſi habeat ſub ſilētio: niſi duplex feſtū fuerit: deinde de dn̄ica. Ad matut. inuitat. In qua viget. Deinde dicunt. iii. an̄ cum. iii. pſ̄is p̄mi noct. Lectio. ſ. euange. Secūdū ioān̄em.

cap. 15. IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſuꝫ vitis vera: ⁊ pater meꝰ agricola eſt. Et reli. Omel. ſancti augu. epi.

De ſctō euāgelio p̄ſenti tpe cōſonātē ſimilitudinē audiſtis: qui opant̄ in vinea. Eſt eni̅ modo tp̄s vindemie tp̄alis/ eſt aūt ⁊ ſpūalis vidẽmie: vbi deꝰ gaudet ad fructum vinee ſue. Colimus enim deum: et colit nos deus. Sed non ſic deuꝫ colimꝰ vt nos eū melioꝛem faciamus. Colimus eni̅ deū adoꝛando: nō arādo. Ille aūt colit nos: tanꝗ agricola agꝝ. Qd̓ ergo ille nos colit/ melioꝛes nos reddit: q̇a ⁊ agricola agrum colendo facit melioꝛem: ⁊ ipſum fructum in nobis querit: vt eum colamus. Cultura ipſius eſt i nos: ꝙ nō ceſſat verbo ſuo extirpare mala ſemina de coꝛdibus noſtris. Aperire coꝛ noſtrum tanꝗ aratro ſermonis/ plantare ſemina p̄ceptoꝝ/ expectare fructū pietatis. Cū eni̅ culturā acceperimꝰ in coꝛ noſtrum vt eum bene colamus: uon exiſtimus ingrati agricole noſtro: ſed fructū reddimus quo gaudeat. Et fructꝰ noſter non illum ditioꝛē facit: ſꝫ nos beatioꝛes. ℟. Hunc quē magnum ⁊c. ii. de pꝛopꝛietate.

Obiit autem ſctūs cedda anno ſexcenteſimo ſeptuageſimo ab incarnatione dn̄i: ſexto die nonarū martiarū. Et ſepultꝰ ē pꝛimo quidē iuxta eccleſiā ſctē marie: ſed poſtmodū conſtructa ibidē eccl'ia beatiſſimi apl'oꝝ pꝛincipis petri/ i eadē ſunt eiꝰ oſſa trāſlata. In quo vtroqꝫ loco ad indicium virtutꝭ illiꝰ ſolent celebꝛia ſanitatū miracula fieri. Deniqꝫ nuꝑ freneticus q̇dā dū ꝑ cūcta errādo diſcurreret: deuenit ibi veſpe neſcientibus ſiue nō curātibꝰ loci cuſtodibꝰ: ⁊ ibi tota nocte requieſcēs: mane ſanato ſenſu egreſſꝰ: mirātibus et gaudentibus cunctꝭ quid ibi ſanitatis domino largiente conſequeretur oſtendit. ℟. Hic legati. Lectio tertia.

Eſt autem locus eiuſdē ſepulchꝛi tumba lignea in modū domūcule facta coopertus: habētis foꝛamen in pariete: ꝑ qd̓ ſolent hi q̇ cauſa deuotionis illuc adueniunt manū ſuā immittere: ac partē pulueris inde aſſumere: quā cū i aquis miſerint: atqꝫ has infirmantibus iumētis/ ſiue hoībus guſtandas dederint: mox infirmitatis ablata moleſtia: cupite ſoſpitatis gaudia reuehunt. ℟. Pie paſtoꝛ. abſqꝫ pꝛoſa. ℣. Oꝛa pꝛo nobis. In laud. an̄. Clauſtri clauſus.

⁊ cetere ãe cꝑ. vt ſ. hyꝰ. Jeſu redẽptor. ꝟ. Gaudete iu. ãn. Preſul pie. Require hec oĩa in feſto ſancti cedde. cã. Bñdictꝰ. orõ vt ſupra. Mẽo de w. ⁊ de reſurre. ſub ſilẽ. Ad. i. ⁊ ad alias horas ãn. ⁊ cꝑ. ſicut in alio feſt. cũ R. de cõi paſc. tpis: ⁊ orõ. Deꝰ qui no. Ad. ii. veſ. ãn. Clauſtri. hi feria. Cꝑm vt ſ. R. Pie paſtor. hyꝰ. Jeſu redemptor. ꝟ. Gaudete iu. ã. His pro nobis. cã. Magnificat. orõ. Deus qui nobis. vt ſ. ¶ In ꝯme. ſctẽ etheldrede ṽgis nõ mar. elieñ. dioce. orõ.

Deus qui eximie caſtitatꝭ priuilegio ſanctiſſimam virginem etheldredam multipliciter decoraſti: da nobis famulis tuis vt ſicut eius commemoratio nobiſcũ agit̃ in terris/ita ꝑ eiꝰ interuẽtũ nr̃i mẽoria apud te ſemper habeatur ĩ celis. Per dñm. Cetera vnius virginis non martyris. Lec. i.

In pñtis vite ⁊ fluctuantꝭ ſeculi naufragio conſtituti: ad tui portum preſidii cõfugimꝰ virgo piiſſima atqꝫ celeberrima etheldreda: vt tue circa nos pietatis ſentiamꝰ viſcera: qui de tua iugiter gratulamur pñtia. Reſpice igitur pia mater ⁊ dña pio intuitu ad exiguũ ſed deuotũ nr̃i famulatꝰ obſequium. Et quos premit hũane fragilitatis immẽſitas: tue virginitatis (que ſpõſo ṽginũ placuit) releuet ac ſuſtẽtet veneranda ſublimitas. Credimus enĩ atqꝫ confidimus te ab eodẽ ſponſo tuo qui ſpeciem tuã cõcupiuit/ quicquid petieris impetrare: quam in thalamo regis eterni collocatam cũ virginum choris de palma virginitatis certum eſt exultare. Lec. ii.

Succurre dña/ſuccurre mater miſericordiſſima etheldreda noſtre miſerie. Suffragiis precũ tuarum ſcelerum noſtrorũ maculas abſterge: tibiqꝫ famulantes tales effice: vt tue integritati pure valeãt deſeruire. Gregi tuo tue ſollicitudinis atqꝫ protectionis ſemper aſſit cuſtodia: vt ſicut tui ſacratiſſimi corporis incorruptione iugiter gaudemus atqꝫ preſentia: ſic et de tua ſubuentione gaudeamꝰ aſſidua. Protege itaqꝫ mater filios/domina ſeruos: vt qui ſe tue memorie ac venerationi ꝓfitentur obnoxios: tue largitatis et pietatꝭ beneficia ſeſe gratulentur adeptos. Lectio ttia.

Reſpice benigniſſima virgo etheldreda ad nr̃as anguſtias quas nr̃is meritis ſuſtinemus: et per tue ſctitatis merita ⁊ interceſſiones: ⁊ irã iudicis placa quẽ offendimus: ⁊ veniã ĩpetra quã non meruimus. Tuis precibus ad miam inclina iuſticiã diſtricti ſed iuſti examinis: qꝛ agni q̇ ſpõſus ẽ ṽginũ veſtigia quocunqꝫ ierit virgo ſequeris. Repreſenta q̃s ſupne clemẽtie gemitus nr̃os atqꝫ ſuſpiria: vt diuine miſerationis ꝑ te ſuſcipiamus incrementa: quo tecuꝫ in eternuꝫ gaudere mereamur. Te ꝑtẽte/illo largiẽte: q̄ te integritatis coꝛonauit gloꝛia: per cuncta ſeculoꝛum ſecula amē.

Cetera de cōi vnius virgi. non marty. ¶ In cōmēoꝛatione ſācti ~~thome mar. Ad veſ. an. Iſte ſctūs. cꝑ. Dis pontifex. hy⁹. Martyꝛ dei. v. Gl'a ꝛ hono. an. Paſtoꝛ ceſus. ſꝑ Magnificat. Oꝛatio.~~

Deus ꝑ cuius eccleſia gloꝛioſius pontifex thomas gladiis impioꝛū occubuit: pꝛeſta q̄s vt oēs qui ei⁹ imploꝛāt auxilium: petitionis ſue ſalutarem conſequantur effectū. p. do.

Memo. de aliquo ſancto ſi hēatur. Ad mat. Inuit. Adeſt thome martyꝛis memoꝛia. Virgo mater iubilet eccl'ia. ps. Ven. hy⁹. Martyꝛ dei. an. Sūmo ſacerdotio. ps. Beatꝰ vir. ꝛ cetera ꝯut i feſ. eiuſdē natalis dñi: ꝛ trāſlatiōis eiuſdē ſūt notata. v. Gloꝛia ꝛ honoꝛe coꝛonaſti. L. i.

Doꝛmiente cū patrib⁹ ſuis in ſenectute bona felicis memoꝛie theobaldo archiepiſcopo: thomas cantuarienſis archidiaconus in archiepm̄ et pꝛimatem toti⁹ anglie in nomine ſctē trinitatis ſolenniter eligitur: ꝛ poſtmodum cōſecratur. Inerat autē pꝛ̄s mētibus ſpes firma et fiducia in dño: ꝙ tūc conſecrat⁹ vtriuſq; hoīs habitu mutato/moꝛibus melioꝛatus ꝓficeret. Pꝛobatiſſimū ſiq̄dem tenebatur ſedem illā ſedē ſanctoꝛū eſſe/ ſanctū recipere aut ſanctum facere: vel citius ꝛ facile indignū abiicere. Qd̄ ꝛ i beato thoma martyꝛe impletū eſt. Tu aūt. R. Studēs liuoꝛ thome ſupplicio: thome genus dānat exilio. Tota ſimul exit cognatio. In tpe paſcha All'a. v⁹. Oꝛdo/ſexus/etas/cōditio: nullo gaudet hic pꝛiuilegio. Tota ſimul. Lectio ſecunda.

Pꝛomotus ergo elect⁹ dei pōtifex/ſacreq; vnctionis ſanctificatione delibutus: eueſtigio rē ſacramēti eſt adeptus: ꝛ multiplici ſancti ſpūs gratia repletus: ambulās in nouitate vite: nouus hō mutatus eſt in viruꝫ alterū: cuius omnia in melius ꝯuerſa ſunt. In tanta aūt gratia ſacrauit ſui pꝛeſulatus pꝛimoꝛdia: vt indutus ſed clanculo mōachali ſchemate: mōachi adimpleret opus ꝛ meritū. R. Thomas manū mittit ad foꝛtia: ſpernit dāna/ſpnit oppꝛobꝛia. Nulla thomam frangit iniuria. In tpe paſcha. All'a. v⁹. Clamat cūctꝭ thoē ꝯſtātia/oē ſolū ē foꝛti pꝛia. Nulla tho. L. iii.

Et qui exēplo baptiſte cū conſtantia zeli iuſticie ꝑfecte cōceperat in coꝛde: parificari ei hoꝛ ſtuduit in veſte penitentie. Reiecta nāq; ſindone qua hactenus dum mollia regum blandirentur vti conſueuerat: cilicio aſperrimo ſup nudum veſtiebatur. Addidit etiā femoꝛalia cilicina: vt arcti⁹ carnē moꝛtificaret ꝫ ſpiritū viuificaret. Hec auē ſicut et alia ſpūalis vite exercitia ſupſdut⁹ aliis beſtib⁹ (paucis admodū ꝯceſſis) oſtis ꝫ nocturne hoim exímebat: qꝛ non ab hoie ſꝫ a deo gl'iam ꝗrebat. ℞. Iacet granū oppꝛeſſuꝫ palea iuſt⁹ ceſus pꝛauoꝝ framea. Celū domo ꝯmutās lutea. In tpe paſc. Al. al. ℣. Cadit cuſtos vinee in vinea: dux i caſtris/ cultoꝛ i area. Celū. Gl'ia. Celū. ℣. Oꝛa p nobis btē thoma. In lau. vna tm̄ ã. Ecca pñr i feſ. eiuſdē natalis dñi/ ꝫ tranſlatiōis eiuſdē ſūt nota. pter ã. ad. i. ſup ſpin. Quicūq; vult. que erit. Te ſunt laudāt. Cū i tpe paſc. qn ꝺr hac ꝯmēo. i. chōe ſit ſerui. Ad veſ. ſup pſ ã. Lux ppetua. pi feſ. ſpin. Ois pōtifex. hy⁹. Martyr dei q̄ vnicū. In fine hymni ꝺꝫ Quēſum⁹ auctoꝛ oim̄/ i hoc paſchali gaudi. et Gl'ia tibi dñe/ q̄ ſurrexiſti. ℣. Triſticia vr̄a. ã. Paſtoꝛ ceſus. et finiat cū Alla. cā. Magt. oꝛo. Deus p cuius. Cōplet. de tpali nō mutat. ꝯ ad mat. Inuit. Adeſt thomas. et finiat cū Alla. ã. [illegible] hy⁹. Martyr dei. ſup pſ ꝺꝫ hec ſola an. Sūmo ſacerdotio. et finiat cū Alla. pi. Btūs vir. Quare fremuerūt. Dñe qd multi. ℣. Triſticia vr̄a. hi i pdicti pi cū pſ i. ã. ꝫ ℣. dñr qñcūq; de hac ꝯmēo. tpe paſc. ꝺr. Et non dñr alii pi. nec alia ã. nec alius ℣. &c, ꝫ ℞. ſicut ꝓri⁹. Ante lau. ℣. Mors leſtiſ. In lau. hec ſola ã. Granū

capit. et finiat cū Alla. ℣. Dñs reg. Et p. Ois pōtifex. hy⁹. Deus tuoꝝ militū. In fine ꝺꝫ Quēſumus auctoꝛ oiꝫ. et Gl'ia tibi domine q̄ ſurrexiſti. ℣. Gaudete. ã. Ope nobis. ꝫ finiat cū All. cā. Bñ⁹. Oꝛo vt ſ. ad. vel. ad alias hoꝛas oia fiāt ſicut ſupꝛadictū eſt: pter ℞. ꝫ ℣. ad. iii. vi. ꝫ. ix. q̄ erūt de cōi vni⁹ mar. ſiue pōti. paſ. tpis: ita tn̄ ꝙ oēs ãe ſuper pmā ꝫ alias hoꝛas finiātur cū Alla. Quotidie p totū annū dicāt veſ. et mat. de. ſ. mar. i choꝛo vl' extra. ¶ Veſpe aduētū de. ſ. ma. vſq; ad vigil'. natal' dñi. ã. Prophete pdicauerūt naſci ſaluatoꝛē de virgine maria. pi. Letatus. Ad te leuaui. Niſi quia. Qui cōfidūt. In ꝯuertēdo. In feſ. iii. qñ iſti pdicti pi ad veſ. ꝺr die dñr: tūc ad veſ. de. ſ. mar. dicāt iſti pi vꝫ Dixit dñs. Cōfitebor. Btūs vir. De pfundis. Memēto. qd obſeruet in oi feſ. iii. p totū annū: qñ fit de. ſ. ma. cōmemo. in cōuentu. Caplm.

Ecce virgo cōcipiet ꝫ pariet filiū: ꝫ vocabit nomē eius emanuel: butyꝛū et mel comedet: vt ſciat repꝛobare malū et eligere bonū. Eſa. 7. hy⁹. Aue maris ſtella. ℣. Diffuſa eſt gr̄a. ã. Ne timeas maria inueniſti gratiā apud dñz: ecce ꝯcipies ꝫ paries filiū all'a. cātic. Magt. Oꝛatio.

Concede nos famulos tuos q̄s dñe deus perpetua mētis et coꝛpoꝛis ſalute gaudere: et glorioſa beate marie ſemper ꝟginis interceſſiōe a p̄ſenti liberari triſticia: et eterna ꝑfrui leticia. q̄ terminet ſic. p xp̄m do. nr̄m. Amē. Nō dr̄ Dn̄s vo. nec B̄ndicam⁹. Sz ſtati dr̄ mē̄o. de. ſ. ſpū. ā. Veni ſctē ſpūs. ꝟ. Emitte ſpm̄. oꝛ. De⁹ q̄ coꝛda. Deīn fiat mē̄o. de. ſ. i cui⁹ honoꝛe dedicata ē eccl'ia: vt i p̄bēdaꝫ vel aliis eccl'iis parochialib⁹. Et poſtea fiat mē̄o. de reliq̄is. ān. Coꝛpa ſctōꝝ. ꝟ. Vbi q̄ hitāt i do.

PRopitiare q̄s dn̄e oꝛo: nobis famulis tuis p ſanctoꝝ tuoꝝ (quoꝝ reliq̄e i hac cōtinētur eccl'ia) merita gl'ioſa: vt eoꝝ pia interceſſiōe ab oīb⁹ ſemper ꝓtegamur aduerſis. Per xp̄m. Alia oꝛō ad matutī.

PReſta q̄s oīps de⁹: vt ſctōꝝ tuoꝝ quoꝝū reliquie i hac cōtinētur eccl'ia/ nos ꝓtegant merita: quaten⁹ eoꝝ p̄cib⁹ tranquilla pace i tua iugiter laude letemur. Per. Mē̄o. de oībus ſctīs per aduē. cū iſta ān. Ecce dn̄s veniet et oēs ſancti eius cū eo: et erit in die illa lux magna all'a. ꝟ. Ecce apparebit domin⁹ ſup nubē candidā. ℞. Et cum eo ſanctoꝝ milia. Oꝛatio.

COnſciētias nr̄as q̄s dn̄e viſitādo purifica: vt veniens ieſus xp̄s fili⁹ tu⁹ dn̄s nr̄ cū oībus ſanctis: paratā ſibi i nobis inueniat māſionē. Qui tecū. Mē̄o. de pace. ān. Da pacem. ꝟ. Dn̄e fiat pax. oꝛō. De⁹ a quo. q̄ terminet ſic. Per dn̄z nr̄m. ie. xp̄m. zc. cū Dn̄s vob. et Benedicam⁹. Alia oꝛō ſubſequens ad matu. dr̄ tm̄. Oꝛatio.

DEus auctoꝛ pacis ꝛ amatoꝛ quē noſſe viuere cui ſeruire regnare eſt: ꝓtege ab oīb⁹ impugnatiōib⁹ ſupplices tuos: vt q̄ in defenſiōe tua confidim⁹: nulli⁹ hoſtilitatꝭ arma timeam⁹. Per dn̄m nr̄m. Dn̄s vobiſcū. Benedicam⁹ do. ¶ Ad cōplet. de ſctā mar. p aduē. ān. Btā es maria q̄ credidiſti: ꝑficiētur i te q̄ dicta ſunt tibi a domino all'. p̄i. Cū īuoco. Iudica. Hepe ex. Dn̄e nō eſt. cp̄. Sicut cinna. hy⁹. Virgo ſingul'. Vitā p̄ſta. Sit laus. ꝟ. Elegit. ā. Ecce ancilla dn̄i fiat michi ſcdm ꝟbū tuū. p̄s. Nūc di. oꝛ. Grām tuā. q̄ terminet ſic. Per eūd do. nr̄m ieſum xp̄m fili. Dn̄s vob. Benedicam⁹ do. Ad matu. de. ſ. maria p totū aduē. quādo nō fit plenū ſeruī. de ea. Inuita. Aue maria gr̄a plena Dn̄s tecū. p̄s. Veñ. hy⁹. Quē terra. ¶ Dn̄ica ꝛ fer. ii. ān. Benedicta tu i mulierib⁹: ꝛ benedictus fruct⁹ vētris tui. p̄i. Dn̄e dn̄s noſter. Celi enar. Dn̄i eſt ter. ꝟ⁹. Sp̄e tua. ¶ Fer. iii. ān. Specie tua ꝛ pulchꝛitudine tua: intende ꝓſpere ꝓcede et regna. p̄i. Eructauit. De⁹ noſter refu. Fūdamēta. ꝟ. Diffuſa. ¶ Fer. iiii. ān. Gaude maria ꝟgo: cunctas hereſes ſola interemiſti i vniuerſo mūdo. p̄i. Cātate. i. Dn̄s reg. exi. Cātate. ii. ꝟ. Sp̄e tua. ¶ Fer. v. vi. ꝛ ſab qn̄ nō fit ple. ſerui. de

ſctā maꝶ. idem oꝛdo āꝛū et pſ.
⁊ v̄. ſeruet qui i p̄cedē. feꝛ. lc. i.
Egredietur v̄ga de radice
ieſſe: ⁊ flos de radice eius
aſcēdet. Et requieſcet ſup eū ſpi-
ritꝰ dn̄i: ſpūs ſapie ⁊ intellectꝰ:
ſpūs ꝯſilii ⁊ foꝛtitudinis: ſpūs
ſciencie ⁊ pietat: et replebit eū
ſpūs timoꝛis dn̄i. Hec dr. ℟.
℟.1. Miſſus eſt gabꝛiel angelus ad
mariā v̄ginē deſpōſatā ioſeph
nūcians ei verbū: et expaueſcit
v̄go de lumine: ne timeas ma-
ria: inueniſti gratiā apd̄ dn̄m:
ecce cōcipies ⁊ paries. Et voca-
bitur altiſſimi filiꝰ. V̄. Dabit
ei dominꝰ deus ſedē dauid pa-
tris eius: et regnabit in domo
iacob in eternum. Et voca. lc. ii.
Non ſcd̄m viſionē oculoꝝ iudi-
cabit: neqꝫ ſcd̄z auditū aurium
arguet: ſed iudicabit i iuſticia
paupes: ⁊ arguet i eq̄tate p mā-
ſuetis terre. Et pcutiet terram
v̄ga oꝛis ſui: ⁊ ſpū labioꝝ ſuo-
rū iterficiet impiū. Et erit iu-
ſticia cingulū lūboꝝ eiꝰ: ⁊ fides
cinctoꝛiū renū eiꝰ. Hec dicit. ℟.
℟.2. Aue maria gratia plena dn̄s
tecū. Spiritus ſanctꝰ ſupueniet
in te: ⁊ virtus altiſſimi obum-
bꝛabit tibi: qd̄ ei ex te naſcetur
ſctm̄: vocabit filiꝰ dei. V̄. Quō
fiet iſtd̄ qm̄ virū nō cognoſco?
⁊ rn̄dēs āgelꝰ dixit ei. Spi. lc. iii.
Locutꝰ ē dominꝰ ad achaz di-
cens. Pete tibi ſignū a domio
deo tuo i pfundū inferni: ſiue i
excelſum ſupꝛa. Et dixit achā.
Nō petā: et nō tentabo dn̄m.
Et dixit. Audite ergo domus
dauid. Nunqd̄ parū vobis eſt
moleſtos eſſe hominibꝰ: qꝛ mo-
leſti eſtis ⁊ deo meo? Propter
hoc dabit dominus ipſe vobis
ſignū. Ecce v̄go cōcipiet ⁊ pa-
riet filiū: ⁊ vocabitur nomē eiꝰ
emanuel. Butyꝛū et mel come-
det: vt ſciat repꝛobare malum/
⁊ eligere bonū. Hec di. ℟. Suſ- ℟.3.
cipe verbū virgo maria qd̄ ti-
bi a domino per angelū tranſ-
miſſum eſt: cōcipies p aurē/ deū
paries et hominē. Ut bn̄dicta
dicaris inter oēs mulieres. V̄.
Paries qd̄ē filiū: ſꝫ v̄ginitas
nō patier detrimētū: efficieris
grauida: ⁊ eris mat ſp intacta.
Ut. Glo'ia. Ut. Nō dicat tā. Te
deū p totū aduē. In l. v̄. Sctā
dei geni. In laud. hec ſola an.
Prophete p̄dicauerūt naſci ſal-
uatoꝛē de v̄gie maria. ps. Dn̄s
re. ⁊ ceti p̄i ꝯſueti. cp. Ecce v̄go
cōcip. hyꝰ. O glo'ioſa fe. v̄. Elegit
eā d̄. Spūſctūs i te deſcēdet ma-
ria: ne timeas habēs i vtero filiū
dei allła. cāt. Bn̄dꝰ. oꝛ. Cōcede
nos. q̄ ſic termietur. Per xp̄m
dn̄. noſtꝛ. ad veſ. ſupꝛa dictū ē.
Et fiat mēo. de. ſ. ſpū: et de ſctā
eccl'ie: ⁊ de reliqīs: ⁊ de oībꝰ. ſ.
et de pace vt ſ ad veſ. Ad. i. ⁊ ad
oēs alias hoꝛ. p totū annū qn̄
nō fit plenū ſeruī. de. ſ. maria di-
catur hic hyꝰ. Memēto ſalut.
Maria plena gratie. Glo'ia tibi
do. an. Prophete predica. ps.
Deus in noīe. Lauda. dominū
oēs gentes. Cōfitemini. Cpm.

Eſa.11. Egredieť vga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice eiꝰ aſcēdet: et requieſcet ſup eū ſpūs dñi. R. Aue maria. V. Diffuſa. Or.

Deus q̄ de btē marie vginis vtero vbū tuū angelo narrāte carnē ſuſcipe voluiſti: pſta ſupplicibꝰ tuis vt q̄ vere eā dei genitricem credimꝰ: eius apud te interceſſionibꝰ adiuuemur. Per eūdē xp̄m dñm nr̄m. Benedicamꝰ domīo. Ad. iii. ān. Miſſus eſt gabriel angelus ad mariā vginē deſpōſatā ioſeph. ps. Ad dominū cū tribu. Leuaui oculos. Letatus ſum. Cap̄lm.

Eſa.11. Non ſcđm viſionē oculoꝝ iudicabit: neqꝫ ſcđm auditū auriū arguet: ſꝫ iudicabit in iuſtitia pauperes: et arguet in eqtate p māſuetis terre. R. Diffuſa ē gr̄a. V. Spē tua. or. Deus q̄. Ad. vi. ān. Angelꝰ dñi nunciauit marie: et concepit de ſpū ſctō all'a. ps. Ad te leua. Niſi q2 dñs. Qui cōfidunt. cp.

Eſa.11. Et percutiet terrā virga oris ſui: et ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet impiū: et erit iuſtitia cingulū lūboꝝ eiꝰ: et fides cinctoriū renū eiꝰ. R. Spē tua et pulchritudīe tua. V. Adiuuabit eā. Oro. Deus q̄. Ad. ix. ān. Aue maria gr̄a plena dñs tecū bñdicta tu ī mulieribꝰ all'a. ps. In ꝯuer. Niſi dñs. Bti oēs. cp.

Eſa.7. Locutus eſt dñs ad achā dicens: pete tibi ſignum a dño deo tuo in pfundū inferni ſiue ī excelſuꝫ ſupra: ⁊ dixit achaz: non petā et non tētabo dominū. R. Adiuuabit eā. Vꝰ. Elegit eā. ¶ Hic ordo de veſ. ⁊ matu. ſancte marie ſeruet per totū aduē. niſi quādo fit plenū ſeruī. de ea. Per totū annū dicantur veſ. ⁊ matu. de ſctā ma. in cōuētu: niſi ī dupl'. feſ. ⁊ niſi in vigi. nati. dñi: vſqꝫ ad octa. ſcti ſtepha. et niſi in vigi. epi. ⁊ niſi a cena dñi vſqꝫ ad octa. paſc. et niſi ī hebdo. pentecoſt.

¶ Quādo fit plenū ſeruī. de ſ. maria p totū aduē. Ad veſ. ſup pſal. feř. ān. Prophete predica. cp̄. Ecce vgo cōcipiet. hyꝰ. Aue maris ſtella. V. Egredieť vga. ān. Ne timeas. cā. Magt. oro. Deꝰ q̄ de. Mēo. de aduē. Cōpl. de aduē. nō mutať niſi q ī fine hym. vꝫ Gl'ia tibi dñe q̄ natus. Ad matu. Inuita. In honore. ps. Venite. hyꝰ. Quē terra. ā. Benedicta tu. ps. Dñe dñs nr̄. et cetere āe cū ſuis pis vſqꝫ ad ix. ā. q̄ erit. Rorate celi deſup et nubes pluāt iuſtū: apiať tra et germiet ſaluatorē. Quere has ās cū ſuis pis inferiꝰ ī ſeruī. b. marie ab octa. epi. vſqꝫ ad purifica. V. Egredieť vga. Lec. i.

Miſſus eſt gabriel angelꝰ a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad vginē deſpōſatā viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomē vginis maria. Ad mariā ergo virginē gabriel mittitur: q̄ dei fortitudo noīatur. Illū quippe nunciare veniebat: q̄ ad debel-

ſandas aereas ptãtes humilis
apparere dignat⁹ ẽ. De quo ꝑ
pſalmiſtã dꝫ. Dñs foꝛtis ⁊ po=
tẽs: dñs ptẽs ĩ ꝑlio. Et rurſ⁹.
Dñs ḋtutũ ipſe eſt rex gloꝛie.
R.1. V. Miſſus eſt gabꝛiel. Lectõ. ii.
Per dei ergo foꝛtitudinẽ nũ-
ciãdus erat: q̃ virtutũ domin⁹
foꝛtis ⁊ potẽs in ꝑlio cõtra po
teſtates aereas ad bella venie-
bat. Multas ob cauſas non de
ſimplici ḋgine ſed de deſpõſa
ta voluit domin⁹ naſci. Pꝛio
videlicet vt per generationem
ioſeph cuius maria cognata
erat: marie quoq; naſcereẽ oꝛi-
go. Neq; eñ mos eſt ſcripture:
genealogiam feminaꝝ texere.
Nã et de vtroq; itelligi poteſt:
R.2. qd dꝫ de domo dd. R. Aue ma.
Deinde ne velut adulte- L. iii.
ra lapidaretur a iudeis: malẽs
aliquos de oꝛtu ſuo q̃ de pudo
re dubitare partum: ſimul et
virginibus impudicis occaſio
nem tollẽs/ ne matrẽ quoq; ſal
vatoꝛis dicerent falſis ſuſpi-
tionib⁹ infamatã. Tertio vt ĩ
egyptũ iens ⁊ inde rediẽs ha-
beret viri ſolatiũ: q̃ itegerrime
ḋginitat' cuſtos pariter ac te-
ſtis exiſteret. Quarto ne part⁹
ei⁹ diabolo pateret: et ne eum
quaſi de ḋgine natũ cognoſce-
ret: et foꝛſitã quaſi ceteris ho-
minibus eminẽtioꝛẽ moꝛti tra
R.3. dere timeret. R. Suſcipe ver.
Nõ repetat. iii. R. ĩ cõme. btẽ
marie: nec etiã de feſ. loci qd ꝑ
to. aduẽ. ⁊ a ſeptua. vſq; ad. xl.

obſeruatur. V⁹. Oꝛa ꝑ nobis.
In laud. ã. Pꝛophete ꝑdicã. p.
Dñs reg. cp. Ecce ḋgo. Hy⁹. O
glorioſa fe. V. Elegit. ãn. Spũs
ſctũs. cãti. Bñd. oꝛ. Deus q̃ de
btẽ. Mẽo. de aduent. Ad. i. ãn.
Pꝛophete ꝑdica. ꝑi. De⁹ ĩ noĩe.
Beati immacu. Retribue. in Cre
ture. Symb. Quicũq;. R. Ieſu
xpe. V. Qui de ḋgine. Ad. iii. ã.
Miſſus eſt. ps. Legẽ pone. cãp.
Ecce ḋgo. R. Diffuſa. V. Spẽ
tua. oꝛ. De⁹ q̃ de btẽ. Ad. vi. ã.
Angelus dñi. ps. Defecit. cãp.
Egredietur ḋga. R. Spẽ tua.
V⁹. Adiuuabit. Ad. ix. ãn. Aue
maria. ps. Mirabilia. cp. Non
ſcdꝫ. R. Adiuuabit. V. Elegit.
oꝛ vt ſ. Hic oꝛdo de matu. ⁊ veſ.
de. ſ. ma. ĩ feẽ. ⁊ qñ fit ple. ſerui.
de ea. ſeruet vſq; ad vig. na. do.
Hic incipiũt mat. de. ſ. mar.
a natiui. vſq; ad puri. Inuit.
Aue maria. ps. Venite. Hy⁹.
Caſte parentis viſcera/ cele-
ſtis intrat grã: ventẽ puel-
le baiulat ſecreta q̃ non noue-
rat. Dom⁹ pudici pectoꝛis/ tẽ-
plum repẽte fit dei: intacta ne-
ſciens virum verbo cõcepit fi-
lium. Gloꝛia tibi do. qui nat⁹.
Die do. et ceteꝶ fer. per hebdo.
de ꝑi et V. vt ſ. notã. eſt. Lec. i.
Sancta maria ḋgo ḋginũ
mater et filia regis regũ
omniũ/ tuũ nobis impẽde ſola
tiũ: vt celeſtis regni ꝑ te merea
mur habere ꝑmiũ: et cũ electis
dei regnare ĩ perpetuũ. Rem. R.1.
Sctã et immaculata ḋginitas

quib⁹ te laudib⁹ efferã neſcio. Qꝛ quẽ celi capere nõ poterãt tuo gremio ꝯtuliſti. ℣. Bñdicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. Qꝛ quẽ celi. ℟. ii.

Sãcta maria piarũ piiſſima: intercede ꝓ nobis ſcãꝝ ſctiſſima: vt ꝑ te ꝟgo nr̃a ſumat p̃camia: q ꝓ nob' ex te nat⁹ regnat ſup ethera: vt ſua charitate noſtra deleãt peccamina. ℟. Btã es maria q dñm poꝛtaſti creatoꝛẽ mũdi. Genuiſti q te fecit ⁊ i eternũ ꝑmanes ꝟgo. ℣. Aue maria grã plena dñs tecũ. Genui. ℟. 3.

℟. 2. Sctã dei genitrix q digne meruiſti cõcipe quẽ tot⁹ oꝛbis nequiuit cõp̃hẽdere: tuo pio interuẽtu culpas nr̃as ablue: vt pennis ſedẽ gl'ie ꝑ te redẽpti valeamus ſcãdere: vbi manes cũ filio tuo ſine tpe.

℟. 3. ℣. Te laudãt angeli ſctã dei genitrix: q virũ nõ cognouiſti ⁊ dñz i tuo vtero baiulaſti: cõcepiſti ꝑ aurẽ dñm nr̃m. Ut bñdicta dicaris inter oẽs mulieres. ℣. Xp̃m genuiſti ⁊ i p̃ſepe poſuiſti quẽ adoꝛat multitudo angeloꝝ. Ut. Gl'ia. Ut. cã. Te deũ. ¶ Hec ĩcõ ẽ ꝯ qñcũq dñr matu. de. ſ. ma. dr̃ Te deũ. niſi i aduẽ. dñi. ⁊ a. lxx. vſq ad paſc. ℣. Sctã dei ge. In lau. ã. O admirabile. ꝑ. Dñs reg. cã.

Maria ꝟgo ſemꝑ letare q meruiſti xp̃m poꝛtare celi ⁊ terre ꝯditoꝛẽ: qꝛ de tuo vtero ꝓtuliſti mũdi ſaluatoꝛẽ. hy⁹.

Enixa eſt puerpera quẽ gabꝛiel p̄dixerat: quẽ matris aluo geſtiens/ clauſus ioannes ſenſerat.

Gaudet choꝛus celeſtiũ/ ⁊ angeli canunt deo: palãq fit paſtoribus/ paſtoꝛ creatoꝛ omnium.

Gl'ia tibi dñe/ q nat⁹. ℣. Elegit eã. ãn. Btũs vẽter q te poꝛtauit xp̃e: ⁊ btã vbera q te lactauerũt dominũ ⁊ ſaluatoꝛẽ mũdi all'a. cã. Bñd⁹. oꝛ. Concede nos. Mẽo. de. ſ. ſpũ: ⁊ de ſci. loci. ⁊ de reliquis: et de oĩb⁹ ſctis. ãn. Exultabũt ſcti i gl'ia: letabũtur i cubilibus ſuis. ℣. Mirabilis de⁹. oꝛõ. Omniũ ſctoꝝ. Deinde fiat mẽo. de pace. Ad. i. hy⁹. Memẽto ſa. ã. O admirabile. ꝑs. Deus in nomine. Cꝑ.

Ad ti. Apparuit grã dei ſaluatoris nr̃i oĩb⁹ hoib⁹: erudiens nos vt abnegãtes ipietatẽ ⁊ ſclaria deſideria: ſobꝛie/ ⁊ iuſte/ ⁊ pie viuam⁹ i hoc ſcl'o. ℟. Aue maria. ℣. Sctã dei ge. Oꝛ.

Deus q ſaluti eterne btẽ marie ꝟginitate fecunda humano generi p̃mia p̃ſtitiſti: tribue q̃s vt ipſam ꝓ nobis intercedere ſentiam⁹/ ꝑ quã meruim⁹ auctoꝛẽ vite ſuſcipe dñz noſtrũ ieſum xp̃m filiũ tuum. Amẽ. Benedicam⁹ do. Deo grã.

Hoc modo debet hec oꝛõ terminari ad oẽs hoꝛ. p̃terq ad. ix. q tunc debet ſic terminari dñm noſtrũ ieſum xp̃m filiũ tuũ: qui tecũ viuit et regnat in vnitate ſpũs ſcti de⁹: ꝑ oĩa ſcl'a ſcloꝝũ. Amẽ. Domin⁹ vobiſcũ. Et cũ ſpiritu tuo. Benedicamus do.

Ad terciā. ān. Quādo nat⁹ eſt. cꝑ.

Ad titū 3. Apparuit benignitas et hūanitas ſaluatoꝛis nři dei: nō ex opib⁹ iuſticie q̄ fecim⁹ nos: ſʒ ſcđʒ ſuā miaʒ ſaluos nos fecit. ℟. Sācta dei geň. Poſt ptū. Ad vi. ā. Rubū quē. Te laudāt āgeli ſctā cꝑ. dei genitrix q̄ virū nō cognouiſti: ⁊ dñʒ i tuo vťo baiulaſti. ℟. Poſt ptū. v⁹. Specioſa. Ad ix. ān. Germinauit ra. Cꝑ. Uirgo verbo ꝯcepit/ vgo permanſit/ virgo ꝑperit regē omniū regū. ℟. Specioſa ſctā es. v. Dignare. Ad veſ. ān. Poſt partum. ps. Letatus. ān. iii. tamē feř. dicūť vi. Dixit dñs. Cōfitebor. Beat⁹ vir q̄ ti. De pfūdis. Memēto do. cꝑ. Beata es maria q̄ dominū poꝛtaſti creatoꝛē mundi: genuiſti q̄ te fecit ⁊ i eternū ꝑmanes vgo. hy⁹. Enixa ē. Gaudet choꝛ⁹. Gl'a tibi do. v. Diffuſa ē. an. Neſciēs mater virgo virū peperit ſine doloꝛe ſaluatoꝛē ſclōꝝ: ipm regē angeloꝝ ſola vgo lactabat vbere de celo pleno. cā. Magt. oꝛ. Cōcede nos. vꝫ cō. vt ſ ad mat. ſubnotatū eſt: ita tamē ꝙ de oib⁹ ſctis fiat mēō. cū hac ān. Sancti dei oēs. v. Letamini. oꝛ. Infirmitatē. Ad cōple. ān. Cōpleti ſūt dies marie vt pareret filiū ſuū pꝛimogenitū. ps. Uſquequo. cꝑ. Sicut cinamomū. hy⁹. Uirgo ſingularis. v. Elegit eā. ā. Ecce cōpleta ſunt oia q̄ dicta ſunt ꝑ angelū de virgine maria. cā. Nūc di. oꝛ. Concede q̄s miſericoꝛs deus. Et dicat ad cōple. beate vgis per totū annū extra aduē. et tps paſc. ¶ Quādo vero fit plenū ſeruī. de ſācta maria: ab octa. epi. vſqꝫ ad purifica. beate marie. Ad veſ. ān. Poſt partū. ps. feř. cꝑ. Beata es maria. ℟ nō dř. hy⁹. Enixa eſt. v. Sācta dei ge. ān. Neſciens mater. cā. Magt. oꝛ. De⁹ q̄ ſalutis. Mēō. de aliquo ſctō ſi habeatur fiat eť. Nulla eť fiat mēō. de oib⁹ ſctis. Ad cōple. oia fiāt ſicut in dñicis hui⁹ tpis cū hac ā. Glorificam⁹ te. cā. Nūc di. Preces ad cōple. ſcʒ moꝛe ſolito ⁊c. Ad matu. Inuita. In honoꝛe beatiſſime marie vgis Iubilem⁹ domino. ps. Uenite. hy⁹. Caſte parētis. In noc. ān. Benedicta tu i mulierib⁹: ⁊ benedict⁹ fructus vētris tui. ps. Domine domin⁹ noſter. ān. Sicut myꝛrha electa odoꝛē dediſti ſuauitatis ſācta dei genitrix. ps. Celi enarrant. ān. Specioſa facta es et ſuauis: in deliciis tuis ſancta dei genitrix. ps. Dñi eſt terra. ān. Specie tua ⁊ pulchꝛitudie tua: intēde ꝓſpere ꝓcede et regna. ps. Eructauit. ān. Adiuuabit eam deus vultu ſuo: de⁹ in medio eius nō cōmouebiť. ps. De⁹ noſter refu. ān. Sicut letātiū oīm noſtrū habitatio eſt in te ſctā dei genitrix. ps. Fūdamēta. ān. Gaude maria vgo: cunctas hereſes ſola interemiſti in vniuerſo mūdo. ps Cātate. i. ā. Dignare me laudare te virgo ſacrata: da michi virtutē contra hoſtes tuos. ps Dñs regnauit exul. ān. Poſt partū virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede pro nobis. ps. Cantate. ii. V. Sancta dei geni. lc. i.

Parturiente maria natus eſt nobis dei fili⁹: vt germanus carnis noſtre cōceptione pductus / creato a ſe hoī et pietatē paternā ꝛ fraternā largiretur affectū. Et natus ſane ab intacta eſt femina: vt cū hominē teſtaret part⁹ hūan⁹: ꝛ deū cōpbaret eterna virginitas. Nam ſicut nō poterat niſi caro de carne naſci: ita nō poterat dei caro de feminea vtero niſi ſine generātē pdire. Propt qd ait angelus beatiſſime marie. Spūſſanctus ſuperueniet i te: ꝛ virt⁹ altiſſimi obumbrabit tibi. Et qd naſcetur ex te ſctm: vocabit filius dei. R. Sctā et imacu. lc. ii. R. i.

Spirit⁹ (inquit) ſctūs ſuperueniet in te. Idcirco tibi fratre veniēte ſpūs ſcti angelic⁹ ſermo ſpexit: ne cōiecturis carnalis diſputatiōis hebetar⁹ / celeſte tibi ipſe myſteriū terrena argumētatione ſcrutaris. Jam nō putas eum nouū puerū i aluo vgis potuiſſe formare: q cū pmū cōderet hominē / nec ſemē pris nec viſcera materna ꝗſiuit? Dic itaqꝫ q cūqꝫ es ſupne diſpēſatiōis arbiter et diſcuſſor: q tibi videtur ſit⁹ eminētior: aut pcū vidiſſe virginē: aut pfectū hoīez creaſſe de tra? Primus eīm hō: vt ait apls de terra terren⁹: ſcds hō de celis celeſtis. R. Beā es maria. lc. iii. R. ii.

Si cōtra naturā eſſe cōtendis qd i myſterio redēptionis nre ſine viro puella aſſerit cōcepiſſe: exquiras queſo nature eſt qd in parente generis nrī caro ſine carne formata eſt? Que eſt iſta ratio / īmo ꝗ ceca cōtētio: vt nō credatur deus poſſe facere hominē de femina / quē credis feciſſe de puluere? Qui omnipotētis o hō tali in negocio eſſe pſpicis voluntatē: de ope cur retractas? Oia eīm (ſicut legit) quecūqꝫ voluit dominus fecit in celo et i terra. Et ſi ſolliciteus pſcruteris: ꝑter hunc legitimū humane cōceptiōis vſum: tres valde mirabiles naſcēdi ſpecies opatā reperies trinitatē. Et prima ſiquidē eſt ꝙ adā figuratus eſt ex limo. Scda ꝙ mulier formata eſt ex maſculo. Tertia que eſt celeſtis: ꝙ xp̄s proceſſit ex virgine. R. Te laudāt. V. Ora R. iii.
p nobis. In laud. hec ſola an. O admirabile cōmerciū. cp. Apparuit benignitas. hy⁹ Enixa eſt puerpera. V. Elegit eam. ān. Beatus venter. cn. Bndc⁹. orō. De⁹ q ſalutis. Mēo. vt ſ. ſi aliquod feſ. habeat. Ad primā. ān. O admirabile. ps. De⁹ i noīe. Dei imaculati. Retribue. an. Te dure. ſym Quicūqꝫ vult. R. Jeſu xp̄e. V. Qui de virgine. Ad. iii. an. Quādo nat⁹. p. Legē

pȯe. cꝑ. Apparuit benignitas. ℟. Sctā dei geni. ℣. Post ptū. oꝛo Deus q̄ salu. Ad. vi. a. Rubum quem. ꝑ Defecit. cꝑm Te laudant. ℟ Post partū. ℣. Speciosa facta es. Ad. ix. an Germinauit. ps. Mirabilia. cꝑ. Virgo verbo conce. ℟ Speciosa fctā. ℣. Elegit eam. Oro vt s̄.

¶ Post pari. vero vsq̄ ad aduētū dn̄i: qñ non fit plenū seruit. de sancta maria/ hoc modo dicant matut. de ea. Inuit. Aue maria. ps Veni. hyˀ. Quem terra. ãe ps ꝛ ℣. sicut supꝛa notati sunt. lc. i. Sācta maria virgo. ℟. Sctā ꝛ imaculata. lc. ii. Sācta maria piarū. ℟. Beata es maria. lc. iii. Sctā dei genitrix. ℟. Felix nāq̄. ℣. Oꝛa pꝛo pplo. ꝛ dr̄ i fine sic quicūq̄ celebꝛant tuā ꝯmemoꝛationē. Quia ex te Gloꝛia. Oꝛ ex te. cā. Te deum. ℣. Sctā dei genitrix. In laud. ān O admirabile. p. Dn̄s regˀ. ꝛ ceteri ps cōsueti. Cꝑ. Maria virgo. hyˀ O gloꝛiosa femina. ℣. Elegit. ℟. Habitare fa. ān. O gloꝛiosa genitrix virgo. cāt. Benedictus. oꝛo. Cōcede nos. q̄ terminet sic. Per xp̄z dn̄z nostrū. Amē. Sine Dn̄s vobiscū. ꝛ sine Benedicamˀ dn̄o. In fine mēo. de s. spū: ꝛ de festo loci: et de reliquiis: ꝛ de oībˀ sanctis: et de pace sicut alī. Ita tn̄ q in tpe pasche fiat mēo. de oibus feriis: tā ad ves. q̄ ad matut. sicut in ii. fer. post octa. pasc. notatū est. Qñ vero fit aliqua mēo. talis ad seruit. de die: vel fit plenū seruit. tūc nō fiet mēo. i seruitio de sancta maria. Ad. i. ān. O admirabile. ps. Deus in nomine. Laudate ꝑ. Cōfitemini. iiii. cꝑ In oībˀ re. ℟. Aue maria. ℣. Sancta dei ge. oꝛo. Concede nos. q̄ terminet sic ad oēs hoꝛ. pterq̄ ad. ix. Per xp̄m dn̄z nr̄m. Amē. ℣ Bn̄dicamˀ domi. ℟. Deo grās. Ad. ix. Po ita finiat. p dn̄. no. ie. xp̄m fi. tuum q̄ tecū vi. ꝛ reg. in vni. s. s. deus. p oia se. se. Amē. Dn̄s vo. Et cū. Bn̄dicamˀ dn̄o. Deo g̃. Ad. iii. ān. Dū natˀ. p. Ad dn̄m cū tri. cꝑ. Ab initio ℟. Sācta dei ge. ℣. Post partū. Ad. vi. ān. Rubū quē. ps Ad te leuaui. cꝑ. Et sic in sion. ℟. Post partū. ℣. Speciosa. Ad. ix. ān. Germinauit. p. In conuertendo. cꝑ. Et radicaui. ℟. Speciosa fctā. ℣. Dignare me. Ad ves. ān Post partū. p. Letatˀ. vel in fer. iii. ps. Dixit dn̄s. ꝛ ceteri ps cōsueti. cꝑ. Btā es ma. hyˀ. Aue maris stella. ℣. Diffusa. ān Sancta maria succurre. cā. Mḡt. oꝛo Cōcede nos Et finiat sicut ad mat. Mēo. sicut supꝛa dictū est. Ad cōpl. ā. Cum iocūditate. p. Vsquequo. cꝑ. Sicut cinamo. hyˀ. Virgo singularis. Vitā pstā. Sit laus. ℣. Elegit eā. ān. Gloꝛificamˀ te. cāt. Nunc dimit. oꝛo. Concede q̄s misericoꝛs deus. Et in tpe pasc. vsq̄ ad vigi. ascen. ac etiā per aduē. dr̄ oꝛo. Gratiā tuā.

¶ Qñ vero fit plenū seruit. de

ſancta maria a purifi. vſq; ad aduen. Dn̄i extra tēpus paſc. hoc modo fiat ſeruit. Ad veſ. ſup pſ. aā. Poſt partū. ps. lec. Cap. hymn. Beata es maria. Non dicat̄ Re. hy⁹. Aue maris ſtel. v. Sctā dei genitrix. aā. Sancta maria ſuccurre miſ. oro. Cōcede. Mēo. fiat d aliq ſctō ſi habeat̄ tn̄. Cōpl. tpale nō mutat̄: niſi q in fine hym. dicet̄. Glia tibi dn̄e: q nat⁹. ſup cā. Nūc di. dz añ. Glificamus te. Ad mat. Inuit. In honore btiſſime marie virginis Iubilemus dn̄o. ps. Venite. hy⁹. Quē terra pō. In. i. noc. aā. Bñdicta tu in mulieribus: & bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. aā. Sicut myrrha electa odorē dediſti ſuauitatis ſctā dei genitrix. ps. Celi enar. añ. Specioſa facta es & ſuauis: in delicijs tuis ſctā dei genitrix. ps. Dn̄i eſt terra. añ. Specie tua & pulchritudine tua: intende proſpere pcede et regna. ps. Eructa. añ. Adiuuabit eā de⁹ vultu ſuo: deus in medio ei⁹ nō cōmouebit̄. ps. Deus noſter refu. aā. Sicut letantium oīm noſtrū habitatio eſt in te ſancta dei genitrix. ps. Fundamēta. aā. Gaude maria virgo cunctas hereſes ſola interemiſti in vniuerſo mūdo. ps. Cātate. aā. Dignare me laudare te virgo ſacrata: da mihi virtutē cōtra hoſtes tuos. ps. Dn̄s reg. exul. aā. Poſt partū virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede pro nobis. ps. Cātate. ij. v. Sancta dei genitrix. Lectio. i.

O Dilma virgo maria tanto cunctis angelorū ſpiritib⁹ omniq; electorū aīabus in conſpectu filii tui dn̄i noſtri ieſu chriſti es glorioſior: quāto ab ipſo fieri meruiſti beatior. Obſecram⁹ ergo lachrymoſis ſuſpirijs: vt nunc ad gemitū noſtri meroris aurē inclines magnifice pietatis. Nos quidē p innumerabilibus delictis infernale ſupplicium meruimus: vbi nullatenus penitentie dat̄ locus. Quoniā fidem aliquando dn̄o noſtro ieſu xp̄o promiſimus: ſz male viuēdo hactenus mētiti ſum⁹. Re. i. Surge ergo btā virgo miſericorditer actura pro nobis. Surge et amplectere miām redēptor̄. Da preces pro nobiſ q̄s eternis offenſos ante oculos cōditoris. Cecos cordiū oculos terge: atq; ſemitas iuſtitie oſtēde. Orādo a nobis vitia ſubtrahe: atq; ſctā plantaria virtutū nobis inſere. Impetra curſum q cōſequtur ſupernū brauiū. Hic certamē orationum obtine in celis: vt deleas quicquid deliquim⁹ i terris. Non eīm eſt aliqd in nobiſ tā prauū qd orādo (ſi tibi placet) abolere nō poſſis. Lctō. iij.

O ſacratiſſima virgo/ nos qui hoc credim⁹ q virgo & mater dei ſis/ credēdo ſentiam⁹ q p nobis deſpceris: & iuxta petētiū vota impetrata aſſequar. Et q credim⁹ te peperiſſe deū & hoīez: gaudeamus per te nobis aduenisse ſalutem. Et q̄ fatemur te omnibus hominib⁹ eſſe melioꝛē: gaudeamus per te percepiſſe felicitatē. Et quotienſcūq; ad nos pꝛoceſſerit diuīa miſeratio: tua ne infirmemur aſſit tuitio. Et ſi pꝛoceſſerit tribulatio vel hoꝛa temtatiōis: ne labamur p̄ns ſit tua ſancta oꝛ̄o nobis. Sic cōpone noſtras p̄ces vt nobis noſtri eſſe opus: quo ſerui filii tui dn̄i dei noſtri effici mereamur: largiente eodem dn̄o noſtro ieſu xp̄o: qui cū patre ⁊ ſpiritu ſancto viuit et regnat deus in ſec̄la ſec̄loꝝ. Amen. Et ſēp cantet̄ ℟. Sctā ⁊ imac̄lata. ℣. Btā es maria. ℟. Felix nāq̄ es.

¶ Itē alie l̄c. de ſancta maria p̄ eſtatē. l̄c. i.

Adiuua nos btā dei genitrix virgo maria: tēplū dei viui: aula regis eterni: ſacrariū ſpiritus ſc̄ti. Tu virga de radice ieſſe: tu cedꝛus in libano: tu roſa purpurea in hiericho: tu cypꝛeſſus in mōte ſion: q̄ ſingulari pꝛiuilegio ſicut neſcis in hominib⁹ cōparē: ita nichilominus ⁊ angelicā ſuperas dignitatē. Cui nouo ⁊ inaudito miraculo datū eſt: vt verbū quod de⁹ āte ſecula genuit fieret filius tu⁹: ⁊ hō quē tu in fine ſec̄loꝝ genuiſti / ver⁹ atq; perfectus eſſet filius dei. Gemina q̄dē natura: ſed vna perſona deus ⁊ homo / vnus emanuel. ℟. ij.

Exaudi nos gloꝛioſa puerpera / que ſola reperiſti fecunda virginitas: q̄ ſic ex ſtemeratis viſceribus filiū ꝓtuliſti: vt illibate pudicicie integritas creſceret: non libido virginalis clauſule ſignaculum violaret. Tibi ſpiritus ſanctus dū conciperes obumbꝛauit: non vt ip̄e (q̄d abſit) in ſacratiſſimo vtero tuo fieret pꝛo ſemine ſobolis: ſed potius vſus eſt virtute ac potētia creatoꝛis. De te ſummus pontifex noſter ſui coꝛpoꝛis hoſtiā ſumpſit: quod in ara crucis pꝛo totius mūdi ſalute ſacrificiū obtulit. Tu lux oꝛiens nazareth: tu gloꝛia hieruſalem: tu letitia iſrael: tu decus mundi: tu nobilitas populi chꝛiſtiani. ℟. iij.

O regina mūdi: ſcala celi: thꝛonus dei: ianua paradiſi: audi p̄ces pauperum: et ne deſpicias gemitus miſeroꝛum. Inferantur a te vota noſtra atque ſuſpiria conſpectui redemptoris: vt que noſtris excluduntur meritis / per te locum apud aures obtineant diuine pietatis. Dele peccata / relaxa facinoꝛa / erige lapſos / ſolue cōpeditos. Per te ſuccidantur vepꝛes / et germina vitioꝛum: pꝛodeantur floꝛes et oꝛnamenta virtutum. Placa p̄cibus iudicem / quē ſingulari puerperio genuiſti ſaluatoꝛem: vt qui per te factus eſt particeps humanitatis noſtre / per te quoq; nos conſoꝛtes efficiat diuinitatis ſue.

¶ Item alie lectiones de ſancta maria. Lectio pꝛima.

Legenda.3. O Beata maria quis tibi digne valeat iura gratiaruʒ et laudum preconia impēdere: q̄ ſingulari tuo aſſenſu mundo ſuccurriſti perdito. Quas tibi laudes fragilitas humani gn̄is ꝑſoluat: que tuo ſolo cōmercio recuperādi vitā aditū inuenit. Accipe itaqꝫ qualeſcūqꝫ exiles/ q̄lcūqꝫ meritis tuis ipares grāꝝ actiōes: ⁊ cū ſuſceperis vota: culpas noſtras orādo excuſa. Re. q̄.

Admitte ſancta dei genitrix pces nr̄as intra ſacrariū tue exauditiōis: et reporta nobis antidotū recōciliationis. Sit per te excuſabile/ qđ ꝑ te ingerim⁹: ſit impetrabile/ qđ fida mente poſcimus. Accipe quod offerimus: redona quod rogam⁹: excuſa quod timemus. Lectio iii.

Sancta maria ſuccurre miſeris: iuua puſillanimes: refoue flebiles. Ora ꝓ populo: interueni pro clero: intercede ꝓ deuoto femineo ſexu. Sentiant oēs tuū iuuamē quicūqꝫ celebrant tuaʒ cōmemorationē. Aſſiſte parata votis poſcētiū: et repende oībus nobis optatū effectum. Sit tibi ſtudium aſſidue orare pro populo dei: que meruiſti benedicta preciuʒ ferre mundi ieſum xp̄m dn̄m nr̄m. Qui cum deo patre et ſpū ſctō viuit ⁊ regnat de⁹ ꝑ oīa ſecl'a ſecloꝝ amē. Tu autem. Vide alle Re. de ſctā maria. r.i.

Legenda.4. Sacroſanctū venerabilis dei genitricis marie memoriam: cōgrue diuinis laudibus catholica frequētat eccleſia: q̄ eius ſine intermiſſione ſalutari indiget auxilio. Nam reuerentia q̄ matri defertur: filio etiā qui eā talē fecit vt virgo ⁊ mater eſſet/ exhibetur. Ideo ergo totis deſiderijs/ totiſqꝫ precordijs eius inſiſtam⁹ laudib⁹: vt ⁊ matrē ſentiamus nobis piiſſimam/ filiūqꝫ eius iudicē ſereniſſimū. Hec ē virgo q̄ antiquū diabolice ſeditionis chirographum aboleuit/ totiqꝫ ſeculo ſubuenit: et celeſte regnū patefecit: dum per ſpiritum ſāctū dei filium concepit. Lectio. ii.

O perepreciū quippe eſt vt iſtis celebretur laudibus in terris: cui officioſiſſime angeli famulantur in celis. Nā ſi eā ille precipu⁹ gabriel humiliter ſalutauit in terris: q̄tomagis ſuper celos exaltataʒ et (vt ita dicam) in throno dei collocatā: nunc cum ſanctis oībus honorat laudibus digniſſimis. Hec ē ſola cui nulla virgo pareſt cōparari: qꝛ tanta ē vt q̄ta ſit nō poſſit enarrari. Hanc ſancti expectabant patriarche. Hāc ſibi precinebant prophete: oēſqꝫ q̄s ſpūſſanctus attigerat optabāt videre. Tu autem. Lectio. iii.

Hec tanta tāqꝫ ſancta ⁊ regia virgo/ digno exigit venerari preconio: cui⁹ conſtat mundus ſaluatus ſuffragio. Hec inq̄ eſt feneſtra celi: aurora ſolis eterni: ianua paradiſi: ⁊ vera arca ꝓpitiatorij. Hec eſt ergo demina regū: decus mulierū: gemma virginū: lux ſeculorum: gratulatio angelorum: conſolatio miſerorum: et refugiū peccatorū: omniūq; reparatio credentiū. Quicquid igit̄ boni mundus habet: ab illa habet ex qua ſalutis noſtre initiū manauit. Hec nobis ſuis ſemper ſubuenire dignetur veneratoribus: atq; piis ſacris precibus a vitiis purget omnibus atq; conſiderare et collaudare donet in celeſtibus. ¶ Item alie lec. de ſ. maria. L. i.

Loquamur fratres aliqd in laudibus ſacratiſſime virginis marie. Sed quid nos tantilli, quid actione puſilli: quid in eius laudibus referemus: cū etiā ſi oīa noſtrum mēbra verterentur in linguas: eam laudare ſufficeret nullus? Lectio ii.

Altior enī celo eſt de qua loqmur: et abyſſo pfundior cuius laudes dicere conamur. Deum enī quē oīs creatura nō capit: ipſa immaculato vtero clauſū geſtauit. Hec eſt enim que ſola meruit mater et ſponſa chriſti vocari. Hec prime matris dāna reſoluit. Hec homini perdito redemptionē adduxit. Lc. iii.

Mater enī generis noſtri penā intulit mundo: genitrix dñi noſtri ieſu xp̄i ſalutē edidit mundo. Auctrix pcti eua: auctrix meriti maria. Eua occidendo obfuit: maria viuificando pfuit. Illa percuſſit: iſta ſanauit. Hec enī mirabili atq; ineſtimabili modo: oīm rerum et ſuum peperit ſaluatorem. ¶ Item alie lectiones de ſancta maria. Lc. i.

Legē. 6.

Beata et venerabilis virgo maria mater dñi noſtri ieſu ſcd̄m carnem ex ſemine abrahe / orta ex tribu iuda. Virga de radice ieſſe: clara ex ſtirpe dauid. Filia hieruſalē / ſtella maris / ancilla dei / regina gentiū / dña regū / ſpōſa dñi / mater xp̄i / cōditoris tēplum / ſpiritus ſancti ſacrariū. Velut columba ſpecioſa / pulchra vt luna / electa vt ſol / ſignaculum fidei / reparatio vie / introitus vite / ianua celi / decꝰ mulierū / caput virginū / hortꝰ ꝯcluſus / fons ſignatꝰ / puteꝰ aq̄rū viuētiū. L. ii.

Multiplicatur vt cedrus libani: florens vt palma: velut oliua fructifera in domo dñi. Virgo ſācta: virgo prudens et vna ex numero prudentum: virgo pulcherrima: virgo pudica. Corpore decora: aīo fulgida: fide pſpicua: mente preclara: amore virginitatis deuota: ad obediendum parata: in miniſterio ſibi credito cauta: in pſecutione pacifica: in paſſione xp̄i mēte cōpaſſa. A prophetis dei predicata: ab archāgelo ſalutata: a ſpiritu ſancto fecundata atq; ab eodē obūbrata. Seminis virilis ignara: ꝓle filii fecūda. Virgo innupta: ex filio leta: fide concipiēs: gaudio pariēs. Virgo ante partum: virgo in partu: virgo poſt partum. Lec. iii.

Auctoꝛ moꝛtis diabolus: per cuius inuidiã moꝛs introiuit in oꝛbem terrarũ: oẽ genus hominũ in pꝛimo parẽte veneno neqͥtie ſue potauit: ⁊ quaſi arboꝛẽ in radice añq̃ ples ꝓpaginis ꝓdiret / viciauit. Inde ẽ ergo ꝙ radix viciata / qͣtidie inde ſincter frõdet: frondeſqꝫ ei⁹ indeſinẽter ꝑ moꝛtẽ marceſcunt. Et ſepe contingit ꝙ aurũ fulgẽs reperiatur in luto: ⁊ ex pũgẽte ſpina pulchꝛe rubẽs oꝛiatur ⁊ roſa. Hoc eñ opante puidentia diuina ex radice viciata ſine vicio ꝓdiit virga: q̃ intelligitur btiſſima vgo maria: atteſtãte eſaia ꝓpheta: q̃ dixit. Exiet virga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice eius aſcendet. Huius et glorioſe virginis (id ẽ ſctẽ marie) figurã tenuit vga illa q̃ in miniſterio aaron ſacerdotis iubẽte dño a ſancto moyſe in tabernaculo poſita atqꝫ alta die ſola fronduit: nuceſqꝫ pꝛotulit. Q ꝓculdubio ſola virgo maria fuit q̃ dñm pepit: ⁊ poſt partũ virgo ꝑmanſit. Oꝛa ꝓ nobis. In lau. hec ſola añ. O admirabile ꝯ. Dñs reg. ꝯ. Ab inicio. hy⁹. O glioſa femina. Elegit eã. O glõſa genitrix cã. Bñdict⁹. oro. Cõcede nos fa. Th cõria de aliq̃ ſctõ ſi hẽaꝭ. Ad. i. añ. O admirabile ꝯ. De⁹ i noĩe añ. Te iure. i ꝓmo. Quicũqꝫ. Ieſu xpe. Qui de vgis. ſcꝭ que ad. i. ꝓtinẽt expleantꝭ. Ad. iii. a. Dũ nat⁹ ꝯ. Legẽ po. cꝫ. Ab initio ⁊ ꝛc. Sctã dĩ ge ꝯ. Poſt partũ ꝯ. Cõcede nos. Ad. vi. a. Iu bũ quẽ ꝯ. Defecit ꝯ. Et ſic i ſi. ꝯ. Poſt partũ ꝯ. Specioſa facta. Cõcede nos. Ad. ix. añ. Germinauit ꝯ. Mirabile ꝯ. Et radicauit. Specioſa ꝯ. Elegit eã. oro. Concede nos. In paſc. tẽpoꝛe qñ fit ple. ſeruit. de ſancta maria ad veſpe. ſup pͣs añ. Poſt partũ ꝯ finiantur cũ allã. pi ſcr. cͣp. Btã es ma. hy⁹. Aue maris ſtel. ꝯ. Scã dei ge. Sancta maria ſuc. et finiaꝭ cũ allã. Magt. oro. Cõcede nos. Cõmo. fiat de aliq̃ ſctõ ſi hẽnt: et poſtea de reſur. ſicut i alijs feſ. cũ regi. cho. Cõpl. de tẽpoꝛali nõ mutaꝭ: niſi qꝛ i fine hymi. dicet. Quãuis auctoꝛe. Glãa tibi dñe. qui natus. Aduenit. In honoꝛe ꝫ finiaꝭ cũ allã ꝯ. Men hy⁹. Que terra. Et dicitꝭ hec ſola añ. ſup pͣs añ. Bñdicta tu ꝫ finiaꝭ cũ alla. Pſ. Dñe dominꝫ. Celi eñ. Dñi ẽ terra ꝯ. Sãcta dei genitrix. Si predicti pſ cum predic. añ. ⁊ ꝯ. dñr quotienſcũqꝫ fit ple. ſeruit. de. ſ. mar. vſqꝫ ad pentec. et non alii pſ nec alia añ. nec alius v⁹. Lectio. i.

Stabant iuxta crucem ieſu mater eius ⁊ ſoroꝛ matris eius: maria cleophe / ⁊ maria magdalene. Cũ vidiſſet ergo ieſus matrẽ ⁊ diſcipulũ ſtãtẽ quẽ diligebat: dixit mĩi ſue. Mulier / ecce fili⁹ tuus. Deinde dixit diſcipulo. Ecce mat tua. Et ex illa hoꝛa accepit eam diſcipulus in ſuam. ℟. Sancta et immaculata. ⁊ finiat cū allā. ℣. d. Hec nimirum eſt illa hora de qua ieſus aquaꝫ conuerſur⁹ in vinū: dixerat matri. Quid mihi et tibi eſt mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaqꝫ horaꝫ predixerat que tūc nondum venerat in qua deberet agnoſcere moriturus/ de qua fuerat mortaliter nat⁹. Tūc ergo diuina factur⁹: nō diuinitatis ſꝫ infirmitatis matrē velut incognitā repellebat. Nūc aūt hūana iā patiens: ex q̄ fuerat factus hō affectu cōmendabat hūano. Tūc ꝗ̄ q̄ maria creauerat: innoteſcebat virtute. Nūc vo ꝗ̄d maria pepererat: pendebat in cruce. ℟. Beata es maria ⁊ finiat cū allā al. Lectio. iij. Moral' igr̄ inſinuat loc⁹. Facit quod faciendū ammonet: ⁊ exēplo ſuo ſuos inſtruxit preceptor bonus/ vt a filiis piis impendat cura parentibus: tanꝙ̄ lignū illud vbi erāt fixa mēbra morientis/ etiā cathedra fieret magiſtri docētis. Ex hac doctrina ſana didicerat paulus ap̄ls qḋ docebat qn̄ dicebat. Si quis aūt ſuis ⁊ maxime domeſticis non prouidet: fidē negat ⁊ eſt infideli deterior. Quid aūt tam cuiqꝫ domeſticū ꝙ̄ parentes filiis aut parētib⁹ filii? Hui⁹ itaqꝫ ſaluberrimi p̄cepti/ ipſe mgr̄ ſcōꝝ de ſeipſo conſtituebat exēpluꝫ: qn̄ nō vt famule deus quā creauerat ⁊ regebat: ſꝫ vt mrī hō de q̄ nat⁹ fuerat ⁊ quaꝫ relinquebat: alterū p̄ ſe q̄daꝫ mō filiū prouidebat. ℟. Felix nāqꝫ. ⁊ finiatur cū all'. ꝑ. Te deuꝫ. ℣. Ora p̄ no. In lau. hec ſo. an̄. O admirab. p̄s. Dñs reg. cap̄. Ab initio. hy⁹. O glorioſa fe. ℣. Elegit. an̄. O glorioſa ge. cāti. Bn̄d⁹. oro. Concede nos. Mēo. vt ſ̄ dictū eſt: ad veſ. Ad .i. ⁊ ad oēs al'as hor. oīa fiāt ſicut a purifi. vſqꝫ ad aduē. qn̄ de .ſ. mar. fit plenū ſeruitiū. ita tn̄ ꝙ̄ oēs an̄e ℟.i.℣. ad oēs hor. finiant cū all'. ⁊ i fine oiꝫ. hym̄. dicāt ℣. Queſum⁹ auctor oīm. et Gloria tibi dñe/ q̄ nat⁹. ⁊ fiat memo. de reſurre. vt ſ̄ dictū eſt.

¶ Finis ſeruitii beate marie.

¶ In commemoratione ſancti cedde epiſcopi. Ad veſperas an̄.

Germanorum quatuor vn⁹ eſt beat⁹ cedda: quorum qlibet erat conſecratus. pſ. fer. cap̄. Ecce ſacerdos. hy⁹. Iſte confeſſor. ℣. Amauit eum dominus ⁊ orna. an̄. Sis pro nobis ſancte cedda rogamus ad dominū: vt nos regat ⁊ perducat ad celi palacium: vbi tecum ⁊ cum ſanctis ſimus i perpetuū. ca. Mḡt. Oro. Deus q̄ ſcōꝝ tuoꝝ meritis eccl'iā toto orbe diffuſā decoraſti: p̄ſta q̄s vt interceſſiōe beatiſſimi cedde epiſcopi/ i fortē cuſtodiā tua opitulāte pietate ſortiamur. Per do. Ad mat. Inuic. In q̄ viget iugis mēoria ſcti cedde Iubilet eccl'ia. p̄.

Mel. hy⁹. Iste confessor. Ant. Mundi calcans gloriam cedda decli|nauit corporis lasciuiam/ dum sese claustrauit. Ps. Beatus vir. An. Iugo se supposuit xp̄i quē dilexit: qui tenebras docuit viā quā viuerit. Ps. Quare fremuerunt. An. Qui cū vite sanctitas vt sancte monstrauit: eboraci ciuitas archipresulauit. Ps. Dñe quid. An. Postes agni sanguine tunc liniuit: crucis memoria carnem dñi perunxit. Ps. Cum inuocarē. An. Pugnans contra vitia p̄liū acquisiuit: armis undique ferreis carnē durum vestiuit. Ps. Verba mea auribus. An. Qui sic fōtē frigidū orās introiuit: ⁊ nō corpus calido balneo nutriuit. Ps. Dñe dñs noster. An. Ab habenis morsu mortis excitantur: furiosi vinculis confractis sanant. Ps. Dñe quis habitabit. An. Et curatis languidi dū congratulantur: suis a languoribus statim liberant. Ps. Dñe in virtute tua. An. Aque mixti pul|uerī sancte cū potant: bibētes a variis morbis expurgant. Ps. Dñi est terra. ℣. Amauit eū dñs. Lectio .i.

Temporib⁹ igitur Osuui northanhymbrorum regis vir dñi cedda in lindisfarnensi insula in loco q̄ dr lestingaeu: in monasterio sancte marie monachicam vitam ducens sanctorū patrū imitationem agebat. Postea vero tuda epō de hoc mundo ad celestia regna sublato: egfridus osuui regis filius misit wilfridū virum egregie eruditionis ac religionis ad regē galliarū: qui eum sibi suisque consecrari faceret epm. ℟. Hūc quem magnum reddit auctoritas: reddit paruum facit humilitas. Cui nūq̄ deest benignitas. ℣. Nō attollit illū prosperitas: neq̄ frangit grauis aduersitas. Cui nunq̄. Lectio .ii.

Cum adhuc ipse wilfridus in trāsmarinis partibus demoraret: rex osuuius misit cāciā ceddā virum sctm̄ modestum moribus: q̄ eboracensis ecclesie ordinaret epm. Uerum ille cantiā perueniens inuenit archiepm deodedit iā migrasse de seculo. Unde diuertit ad prouinciam occidentalium saxonum: vbi erat wyne epūs: et ab illo est vir prefatus cōsecratus antistes. Nam erat tūc nullus excepto illo wyne in tota britannia canonice ordinatus episcopus. ℟. Hic legati ambo peruenerant: sedē sctā cui prefuerat. Claustrum petit ⁊ non remurmurat. ℣. Sed indignum fore se dixerat: tanta cura quā pretenuerat. Claustrum. Lectio .iii.

Consecratus igitur in epm̄ cedda: maxīe mox cepit ecclesiastice veritati curā impendere: humilitati/ continentie/ lectiōi operā dare: oppida: rura: casas: vicos: castella propter euangelizādū/ non equitando s; aplōrum more pedibus incedendo peragrare. Deniq̄ postea wilfridus britanniā/ iam episcopus factus: et ad ecclesiā vnde or diuādus diſceſſerat rediit. ℟. De quo deus ita diſpoſuit: meritoꝝ quod iure preſuit Gregi/ regens hunc ſicut decuit. ℣. Mane nocte de die docuit: per quem chriſti nomen innotuit. Gregi regens. Gloria. Gregi regens. In laudibus. ān.

Clauſtri clauſus carcere/ Cedda monachat: vt diuinis libere vacās his vtatur. ps. Dñs regnauit. cap. Ecce ſacerdos. hy. Jeſu redēp. ℣. Juſtꝰ germi. ān. Preſul pie ſcē cedda/ ora deum pro nobis: ne pctis aggrauati/ trādamur ſupplicijs: ſed ꝯfruamur i celis perennibus gaudijs. cāti. Bñdꝰ. oro vt s. Ad primā ān. Clauſtri. Ad tertiā. ān. Cuius fama claruit ꝙ pontificatur: lucerna q̄ latuit ne plus abſcondatur. ℟. pꝫ. Ecce ſacerdos. Ad. vi. ān. Paſtor pauit populum pabulo doctrine: reddens receptaculum regule diuine. cpm. Benedictionem. Ad. ix. ān. Deuiantes moribus oues informauit: perſiſtentes actibꝰ ſacris excitauit. cp. Cognouit eum. ⁊c.

¶ In dedicatione eccleſie. Ad primas veſpe. ſuper pſalmos. ſer. ān. O q̄ metuendus eſt locus iſte: vere non eſt hic aliud niſi domꝰ dei et porta celi. In tēpore paſch. finiatur ſic. alla. In tēpore natiuita. dicitur ā. Tecum principium. cum ceteris aīs ⁊ pſ ſequētibꝰ. Capitulum.

Idi ciuitatē ſctā hieruſalē nouā deſcendētem de celo a deo paratā ſicut ſponſam ornatam viro ſuo. Apoc. 21 ℟. Terribilis eſt locus iſte: nō eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. Vere etenī dñs eſt in loco iſto et ego neſciebam. In tēpore paſcha. Alla. ℣. Cumq̄ euigilaſſet iacob quaſi de graui ſomno ait. Vere etenim. Gloria. Vere. hy.

Urbs btā hierl'm dicta pacis viſio/ q̄ ꝯſtruit̄ i celis viuis ex lapidibꝰ: ⁊ angelis coronata/ vt ſponſata comite.

Noua veniens e celo nuptiali thalamo/ preparata vt ſpōſata copuletur domino: platee ⁊ muri eius/ ex auro puriſſimo.

Porte nitēt margaritis adytis patentibus/ ⁊ ꝟtute meritoꝝ illuc introducit̄: q̄ſq̄s pro xp̄i nomīe/ hic i mūdo ꝓmitur.

Tonſionibus pſſuris expoliti lapides/ ſuiſq̄ aptantur locis per manꝰ artificis: diſponunt̄ permanſuri/ ſacris edificiis.

Gloria ⁊ honor deo vſq̄quo altiſſimo/ vna pr̄i filio ⁊ inclyto paraclito: cui laus eſt ⁊ ptās/ p eterna ſecula. Amen. ℣. Domū tuā dñe decet ſctitudo. ℟. In lōgitudine dieꝝ. ān. Sctificauit dñs tabernaculū ſuū: hec ē domꝰ dñi in qua inuocetur nomen eiꝰ: de qua ſcriptū eſt: erit nomē meum ibi dicit dñs. In paſc. tpe. Alla. cā. Magt. O q̄.

Deus q̄ nobis ꝑ ſingulos annos huiꝰ ſcti tēpli tui cōſecrationis reparas diē: ⁊ ſacris ſēp myſteriis repn̄tas icolumes/ exaudi p̄ces ppl'i tui: et p̄ſta vt q̄ſq̄s hoc tēplū bn̄ficia petiturꝰ igredit̄/ cūcta ſe ipetraſſe letet̄. Per. ¶ Ad cpl'. oīa fiant ſicut i feſ. xxx. ⁊ ita dʒ cpl'. quotidie ꝑ octa. ⁊ i oc. qn̄ ꝑ eſtatē hoc feſ. cōti. vel ab octa. epi'. vſq; ad pl. ſiue de dedica. fiat ſerui. ſiue de aliquo feſ. ix. l'. Ad mat. inuit. Filie ſion currite: aſſunt eīn celebꝛia mr̄is vr̄e ſolēnia. Iubilemꝰ igit̄ deo nr̄o vnanimes: q̄ ſibi eā gratuita elegit clementia. In tpe paſc. Alla. ps. Venite. hy. Vrbs beata hierl'm. In .i. noc. a. Tollite poꝛtas pꝛīcipes vr̄as et eleuamini poꝛte eternales. In tpe paſc. Alla. ps. Dn̄i ē terra. a. Vidit iacob ſcalā: ſummitas eiꝰ celos tāgebat ⁊ deſcēdētes angelos: ⁊ dixit/ Vere locꝰ iſte ſctūs ē. In tpe paſ. Alla. ps. Deꝰ nr̄ refu. an. Cū euigilaſſet iacob de ſōno ait/ Vere locus iſte ſctūs ē. In tpe paſc. Al'. ps. Magnꝰ dn̄s. v. Domū tuam. lc. i.

Quotieſcūq; f̄res chariſſimi altaris vel tēpli feſtiuitatē colimꝰ: ſi fideliter et diligēter attēdimꝰ: et pie ⁊ iuſte viuimꝰ: q̄cq̄d i tēplis manu factis agit̄: totū in nobis ſpūali edificatiōe cōplet̄. Nō eīn mentitꝰ eſt ille q̄ dixit. Tēplū enim dei ſctm̄ eſt: qđ eſtis vos. Et iterū. Neſcitis q̄ coꝛpoꝛa vr̄a: tēplū ſunt ſpūſſancti? Quibꝰ meritis niſi ꝑ grām dei meruimꝰ fieri tēplū dei? R. In dedicatiōe tēpli decātabat ppl's laudē. R. ii. Et i oꝛe coꝝ dulcis reſonabat ſonꝰ. In tpe paſc. Alla. v. Obtulerūt ſacrificiū ſup altare dn̄i: ⁊ ceciderūt i facies ſuas: et adoꝛauerunt deū. Et. Lec. ii.

Quātū eīn poſſumꝰ cū ipſiꝰ adiutoꝛio laboꝛemꝰ: ne deꝰ nr̄ in tēplo ſuo (hoc eſt i nobiſmetipſis) inueniat qđ oculos ſue maieſtatis offendat. Sed habitaculū coꝛdis nr̄i euacuet̄ vitiis: et v̄tutibꝰ repleat̄. Claudat̄ diabolo: ⁊ aperiatur xp̄o. Et ita laboꝛemꝰ: vt nobis bonoꝝ operꝝ clauibꝰ ianuā regni celeſtis aperire poſſimus. Sicut eīn malis operibꝰ quaſi q̄buſdā ſeris ac vectibꝰ vite nobis ianua claudit̄: ita abſq; dubio bonis operibus aperitur. R. Fūdata eſt R. iii. domꝰ dn̄i ſup verticē mōtiū: ⁊ exaltata eſt ſup oēs colles: ⁊ veniēt ad eū oēs gētes. Et dicēt: glia tibi dn̄e. In tpe paſc. Al'. v. Venientes autē venient cum exultatione: poꝛtantes manipulos ſuos. Et dicēt. Lec. iii.

Et ideo f̄res chariſſimi vnuſq̄ſq; cōſideret cōſciētiā ſuā. ⁊ qn̄ aliquo crimīe ſe vulneratū eſſe cognouerit: pꝛiꝰ oꝛatiōibꝰ/ ieiuniis/ vel eleemoſynis ſtudeat mūdare cōſciētiā ſuā: et ſic euchariſtiā p̄ſumat accipe. Si eīn cognoſcēs reatū ſuū ip̄e ſe a diuino altari ſubduxerit: cito ad indulgentiā diuine mīe peruenient: qz ſicut q̄ ſe exaltat hūiliabit̄: ita econtrario q̄ ſe hūiliat exaltabitur. Qui enī ſicut dixi agnoſcēs reatū ſuū ipſe ſe humiliter ab altari eodē p emendatiōe remouere voluerit: eterno illo ⁊ celeſti cōuiuio cōicari penit⁹ nō timebit.

R̄. 3. R̄. Mane ſurgēs iacob/erigebat lapidē i titulū. Fundēs oleū deſup: votū vouit dn̄o. Uere loc⁹ iſte ſanct⁹ eſt: ⁊ ego neſciebā. In tpe paſc. all'a aī. V̄. Uidit iacob ſcalā: ſūmitas ei⁹ celos tāgebat: ⁊ deſcēdentes angelos: ⁊ dixit. Uere. Gl'ia. Uere. In .ii. noc. Ā. Nō ē hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. In tpe paſc. All'a. ps. Quā dile. Āii. Erexit iacob lapidē in titulū fundens oleū deſup. In tpe paſc. all'. ps. Bn̄dixiſti. Āii. Erit michi dn̄s in deū: ⁊ lapis iſte vocabitur domus dei. In tpe paſcha. All'a. ps. Fundamēta. V̄. Domus mea. R̄. Domus orationis vocabitur. Lctō. iiii.

Rogo vos frēs: diligenter attēdite. Si ad menſam cuiuſcūqz potētis hoīs nemo pſumit cū veſtib⁹ ſciſſis ⁊ inqnatis accedere: q̄tomagis a cōuiuio regis ētni (id ē ab altari dn̄i) debz ſe vnuſquiſqz inuidie vl' odii veneno pcuſſus: aut iracūdie furore replet⁹ cū reuerētia ⁊ hūilitate ſubtrahere ꝓpt̄ illud qd ſcriptū ē. Uade ꝓus recōciliari frī tuo: ⁊ tūc veniens offeres mun⁹ tuū. Et iterū. Quō huc intraſti: non hn̄s veſtē nuptialē?

R̄. 4. R̄. Bn̄dic dn̄e domū iſtā quā edificaui nomini tuo: venientiū i locū iſtum. Exaudi pces i excelſo ſolio gl'ie tue. In tpe paſ. All'a. V̄. Dn̄e ſi cōuerſus fuerit ppl's tu⁹ ⁊ orauerit ad ſctuariū tuū. Ex. i. v.

Hoc enī hz text⁹ euāgelice lectiōis q quidā fecit nuptias filio ſuo: ⁊ intrauit vt videret ſimul recūbentes. Uidens autē hoiem nō hn̄tē veſtē nuptialē: dixit miniſtris. Ligate illi man⁹ ⁊ pedes: ⁊ pricite eū i tenebras exteriores: ibi erit flet⁹ ⁊ ſtridor dentiū. Ecce qualē ſentētiā merebit audire/qui ad cōuiuiū nuptiale (id eſt ad altare dn̄i) aut ebrioſus: aut adulter: aut odiū in corde retinens pſumit accedere.

R̄. 5. R̄. O q̄ metuend⁹ ē loc⁹ iſte: vere nō ē hic aliud niſi dom⁹ dei/et porta celi. In tpe paſch. Al'. V̄. Mane ſurgēs iacob votū vouit dn̄o: ⁊ dixit. Nō eſt. Lc. vi.

Auertat hoc de⁹ a nobis fratres chariſſimi: ⁊ cōcedat vt mala iſta aut nūq̄ velim⁹ admittere: aut ſi admiſſa fuerit ſine vlla mora penitētia vel pace ſtudeam⁹ ſanare: ⁊ largiorib⁹ eleemoſynis feſtinem⁹ abluere: ne forte ſi cū pctōꝝ vulnerib⁹ āte tribunal eterni iudicis venerim⁹: ab illa ētna eccl'ia ⁊ ab illa celeſti hierl'z ꝑpetua excōicatiōe ſeparemur. Hec ergo cogitātes frēs kmi tā caſti ⁊ tā ſobrii ⁊ tā pacifici ad iſtud altare ſtudeam⁹ accedere: vt ab illo eterno alta ri nõ mereamur excludi. Qui enĩ illud ad altare caſto corpe ⁊ mũdo corde cũ ſecura cõſciẽtia venerit: ad illud altare qḋ i celis eſt / felici trãſmigratiõe perueniet: preſtãte dño nr̃o ieſu xp̄o: q̄ cũ pr̃e ⁊ ſpũ ſctõ viuit et regnat deꝰ p oĩa ſcl'a ſcl'oꝝ. Amẽ. ℟. Vbi q̄ habitant i domo tua dñe. In ſcl'a ſcl'oꝝ laudabũt te. In paſcha. tpe. All'a al'. ꝟ. Nõ priuabis bonis eos q̄ ambulãt i innocentia dñe virtutũ: bti oẽs q̄ ſperãt i te. In ſe. Gl'a. In ſe. in. iii. noc. ā. Qui habitat i adiutorio altiſſimi i ꝓtectiõe dei celi ꝯmorabit'. In tpe paſc. All'. ꝓ. Ipz. ā. Domũ iſtã ꝓtege dñe: ⁊ angeli tui cuſtodiãt muros eius. In tpe paſc. All'a. ꝓ. Cãtate. i. ān. Fundata eſt domꝰ dñi ſup verticẽ mõtiũ: ⁊ exaltata eſt ſuper colles all'a. Et ſic ſq finiat' hec ān. cũ All'. niſi a. lxx. vſq ad paſc. ꝓs. Dñs reg. exul. ꝟ. Hec eſt domꝰ dñi firmiter edificata. ℟. Bñ fũdata ẽ ſupra firmã petrã. Tres vlt'e lc' legãt ſcapp' ſericis. S'. lucã.

IN ill' t. Egreſſꝰ ieſꝰ ꝑãbulabat hierico. Et ecce vir nomine zacheꝰ: ⁊ hic erat ꝓnceps publicanoꝝ ⁊ ipſe diues. Et r. Omel. ex diuer. ve. bede pb̄ri. l. vij.

Que impoſſibilia ſunt apḋ homines: poſſibilia ſunt apḋ deũ. Ecce enĩ camelꝰ depoſita gibbi ſarcina per foramẽ acus tranſit: hoc eſt diues et publicanus relicto onere diuitiarũ / cõtempto cenſu fraudiũ: anguſtã portam ⁊ arctã viã q̄ ducit ad vitã aſcẽdit. ℟. Orãtibꝰ i loco iſto ℟. 7. dimitte dñe peccata ppl'i tui: et oſtende eis viã bonã per quã ambulent. Et da gloriã nomini tuo. In tẽpore paſcha. ꝟ. Dñe exaudi orõnẽ meã: ⁊ clamor meꝰ ad te veniat. Et r. lc. 8.

Qui mira deuotiõe fidei ad videndũ ſaluatorẽ qḋ natura minus habuerat: aſcenſu ſupplet arboris. Atq ideo iuſte quãuis ipſe rogare nõ audeat: benedictionẽ dñice ſuſceptionis quã deſiderabat accepit. Myſtice autẽ zacheus q̄ interp̄tatur iuſtificatus: credentẽ ex gentibus populũ ſignificat. Qui quanto curis ſecularibꝰ occupatior: tãto flagitiis deprimentibꝰ erat factꝰ humilior. Sed ablutꝰ eſt: ſed ſanctificatꝰ: ſed iuſtificatꝰ in noĩe dñi noſtri ieſu xp̄i ⁊ in ſpiritu dei noſtri. ℟. Lapides ℟. 8. precioſi oẽs muri tui. Et turres hieruſalẽ gẽmis edificabũtur. In tpe paſc. All'. ꝟ. Hec eſt domus dñi firmiter edificata: bene fundata eſt ſupra firmam petrã. Et turres hier'm. lc. ix.

Populꝰ ergo gentilis intrantem hierico ſaluatorem videre querebat: ſed pre turba nõ poterat: qr gratie fidei quã mũdo ſaluator attulit ꝑticipare cupiebat: ſed inolita vitiorũ cõſuetudo / ne ad votũ perueniret obſtiterat. Eadem nãq turba noxie cõſuetudinis q̄ ſupra cetũ clamantē ne lumen peteret increpabat: etiā ſuſpicientē publicanū ne ieſum videret tardabat. Sꝫ ſicut cecꝰ turbarū voces clamando deuicit: ita puſillus neceſſe eſt turbe nocentis obſtaculum altiora petēdo trāſcendat/ terrena relinquat/ arborē crucis aſcendat.

R.9. ℟. Domus mea domus orationis vocabitur dicit dn̄s. In ea om̄is q̄ petit accipit/ ⁊ qui querit inuenit/ ⁊ pulſanti aperiet. In tpe paſc. Alľa. ℣. Domū tuam dn̄e decet ſanctitudo in lōgitudinē dierꝫ. In ea oīs. Glľia. In ea. ℣. Domus mea ℟. Domus orationis vocabitur. In laud. an̄. Domū tuam dn̄e decet ſanctitudo i lōgitudine dierum. In tpe paſc. Alľa. ps. Dn̄s reg̃. an̄. Domus mea domus oratiōis vocabitur. In tpe paſc. Alľa. ps. Iubilate. an̄. Hec eſt domꝰ dn̄i firmiter edificata: bene fūdata eſt ſuper firmā petrā. In tpe paſcha. Alľa. ps. Deꝰ deus meus. an̄. Bene fundata eſt domus dn̄i ſupra firmā petram. In tpe paſc. Alľa. cā. Bn̄d. an̄. Lapides precioſi omnes muri tui: ⁊ turres hieruſalē gēmis edificabūtur. In tēpore paſc. Alľa. ps. Laudate. Capľm.

Cor.3. Vnuſquiſqꝫ autem videat quid ſupedificet: fundamentū enim aliud nemo poteſt ponere: pter id qđ poſitū eſt: qđ eſt chriſtus ieſus. Hyꝰ.

Angulare fundamentum lapis xp̄s miſſus eſt/ qui cōpage parietum i vtroqꝫ nectitur: quem ſion ſancta ſuſcepit in quo credens permanet.

Omnis illa deo grata ⁊ dilecta ciuitas/ plena modulis i laude ⁊ canore iubilo: trinū deū vnū quoqꝫ/ cum fauore pdicat.

Hoc in tēplo ſumme deus exoratus adueni: et clemēti bonitate precū vota ſuſcipe: largā benedictionē hic ifūde iugiter.

Hic pmereātur oēs petita acquirere/ ⁊ adepta poſſidere cū ſctis perēniter: paradiſum itroire/ tranſlati i requiē. Gloria ⁊ honor deo. ℣. Beati q̄ habitāt in domo tua dn̄e. ℟. In ſcľa ſeculorū laudabūt te. an̄. Zachee feſtinans deſcende: qꝛ hodie i domo tua oportet me manere: at ille feſtinans deſcendit: ⁊ excepit illum gaudens in domum ſuam: hodie huic domui ſalꝰ a deo facta eſt alľa. cā. Bn̄dꝰ. Or.

Deus q̄ eccľiam tuā ſponſā vocare dignatus es: vt q̄ habebat grām p fidei deuotionē/ haberet. etiā ex noīe dignitatem: da vt oīs hec plebs tuo noī ſeruiēs/ huiꝰ vocabuli ꝯſortio digna inueniat. Qui viuis ⁊ regnas cū deo pře. Hec orō dr̄ ad oēs hoř. pter ad ij. veſp. Ad p̄mā. an̄. Domū tuā. ps. Deꝰ in nō. In. Gratias tym. Quicūqꝫ vult. ℟. Ieſu xp̄e. cū alľa. ℣. Qui ſedes. ¶ Si hoc feſ. infra lxx. vſqꝫ ad paſc. euenerit: dr̄ ℟. Ieſu xp̄e. ſine alľa. ſicut in do.

illiꝰ tpis. Ad. iii. ã. Domꝰ mea. ps. Legẽ po. cp̄. Vnuſquiſqꝫ aũt. ℟. Domũ tuã dñe decet ſcitudo. All'a all'. ℣. In lõgitudinẽ dieꝝ. ℣. Domꝰ mea. oro. Deꝰ q̄ eccl'iam tuã. Hec oro dr ad oẽs hor. vſqꝫ ad veſpe. Ad ſextã. ã. Hec eſt domus. ps. Defecit. cap.

apoc. 21 Ecce tabernaculũ dei cum hoĩbꝰ ⁊ hĩtauit cum eis: ⁊ ipſi pp̄l'us eiꝰ erũt: ⁊ ipſe deꝰ cuʒ eis erit eoꝝ deꝰ. ℟. Domꝰ mea all'a al'. ℣. Domꝰ orõnis vocabit. ℣. Vbi qui hĩtãt. A lxx. vſqꝫ ad paſc. hoc mõ dicet' iſtud ℟. Domꝰ mea Dic' dñs. ℣. Domꝰ orõnis voca. Dicit dñs. Gl'ia. Domꝰ mea. ℣. Vbi q̄ hĩtãt. Or. Deꝰ q̄ eccl'iam. Ad. ix. ãn. Lapides p̄cioſi. ps. Mirabilia. Cp̄.

1. cor. 3. Vnuſquiſqꝫ aũt ppꝛiã mercedẽ accipiet ſcḋʒ ſuũ laborẽ: dei eĩ adiutores ſumꝰ: dei agricultura eſtis: dei edificatio eſtis. ℟. Beati qui habitãt i domo tua dñe. all'. all'. ℣. In ſecula ſeculoꝝ laudabũt te. ℣. Hec eſt domus dñi firmiter edificata. ℟. Bene fundata ẽ ſupꝛa firmã petram. Ad ſcdas veſpe. ãn. Domũ tuam. ps. Credidi. Letatꝰ ſum. Niſi dñs edifica. Laudate dominũ qm̃ bonus eſt. Lauda hieruſalẽ. Cp̄.

Math. vltimo Hec eſt domꝰ dñi firmiter edificata: bene fundata ẽ ſupꝛa firmã petrã. ℟. Domꝰ mea. hyꝰ. Angulare funda. ℣ꝰ. Vbi q̄ ha. ãn. Ecce tabernaculũ dei cũ hoĩbꝰ ⁊ ſpũs dei habitat in nobis: tẽplũ eñi dei ſctm̃ eſt qḋ eſtis vos: p cuiꝰ amoꝛe celebꝛas hodie gaudia templi tpe feſti. In tpe paſc all'. cã. Mag̃t. oꝝ. Deꝰ q̄ nobis p ſingu. Et ſic fiat ſerui. quotidie de dedicatiõe p octo dies cũ regi. choꝛi/⁊ etiã i do. niſi feſ. ix. lc. icurrat vel. iii. l'c. cũ regimi. cho. ſcʒ ſi ab octa. paſc. vſqꝫ ad aſcẽ. do. vel a feſto ſancte trinitat' vſqꝫ ad aduẽ. dñi hoc feſ. cõtigerit: vel etiam ab octa. epi. vſqꝫ ad. lxx. Quotidie etiã p octa. ad matu. Inuit. hym. ãe ⁊ ps. ſicut i p̄ma die. ℣. ⁊ ℟. ſcḋm oꝛdinẽ noc. dicũtur: ⁊ vna ſola ãn. ſuper lau. Et quotidie ĩfra octa. ad veſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad ali. hor. dr iſta oꝝ. Deꝰ q̄ eccleſie tue ſpõ. Si do infra aduẽ. vel infra. lxx. vſqꝫ ad caput ieiunii hoc feſ. ꝯtige. octa. erũt ſine regi. cho. vſqꝫ ad octa. dĩe: tũc eñi fiãt. ix. lc. ⁊ ſui. tripl'. niſi i do. cõtige. Et ſi aliquod feſ. iii. lc. vl' oc. ſctõꝝ ĩfra has oc. ꝯti. co. fiat ſerui. de feſ. vel de oc. ⁊ tm̃ mẽo. de dedica. Do. vo q̄ tũc ĩfra octa. vl' i oct. eue. totũ fiat ſerui. de ipa do. et tm̃ mẽo. de dedica. Cũ aũt a circũciſione dñi vſqꝫ ad octa. epi. vel a. iiii. fer. in capite ieiunii vſqꝫ ad quartã fer. añ paſc. vel a vigi. aſcẽ. dñi vſqꝫ ad vigiliã penteco. hoc feſ. foꝛte ꝯti. nihil fiat de feſ. ĩfra octa. nec etiã in oc. niſi tm̃ mẽo. Si eñi a vigi. nati. do. vſqꝫ ad circũci. dñi: vl' a quarta fer. ꝓxia añ paſc. vſqꝫ

ad oc. paſc. vł a vigi. pēte. ⁊ ab
hic vſqȝ ad feſ. ſ. trini. hoc feſ.
eue. ſꝑ differat̄ vbi ꝯueniētius
poſſit celebrari: vcȝ poſt oc. epi.
vel poſt octa. paſc. vł poſt ꝑmā
do. poſt feſ. ſ. trini. Si vo feſ. in
do. ꝑma aduē. dñi: vł in quarta
fer. i capite ieiu. vł in do. paſſio.
vel i do. palma. vel i oc. paſ. vł i
feſ. ſ. trini. vel in feſ. de cor. xp̄i
forte cōti. differat̄ i craſt. ⁊ erūt
veſ. de dedica. Simił fiat ſi i die
aſcē. dñi eue. ſȝ et tūc nihil fiat
de dedica. īfra oc. vſqȝ ad octa.
diē niſi tm̄ mēo. Si vo hoc feſ.
dedica. eccł'ie a feſ. ſ. trini. vſqȝ
ad aduē. dñi i do. forte ꝯti. et in
ip̄a do. hiſ. ichoāda fue. q̄ nō fue.
duratura niſi ꝑ vnā hebd̄. tm̄:
tūc ibi ichoet̄ hiſt. cū mēo. tm̄/ ⁊
hoc ꝯuati: et totū ſerui. fiat de
dedica. ⁊ i trib⁹ fer. ꝑ hebd̄. tota
cātetur hiſto. cū ℟. fer. ⁊ i illis
trib⁹ fer. fiat ꝑmo mēo. de dedi.
et deinde de cruce: ⁊ de. ſ. mar. et
de ſctō loci: ⁊ de oibus ſctis: et
expō euāge. de do. eo anno oino
ꝑtermittat̄. Ita tm̄ ꝙ ſi aliqd
feſ. iii. lc. i illis trib⁹ fer. ꝯtige.
illo anno omino ꝑtermittatur.

¶ Cū oc. dedica. eccle. erūt i ſequē
tib⁹ dieb⁹ cū regi. cho. niſi per
ꝑdictā cauſā ipediat̄ vſqȝ ad oc.
diē: ⁊ tūc erūt. ix. lc. cū iuita. tri
pli. niſi dup. feſ. impediat: vel
alia hiſ. q̄ nō pōt cantari i alia
do. nec i fer. ⁊ nō fue. duratura.

¶ Item ꝯuis alia fer. ⁊ ꝑ hoc
toc tp̄s hoc feſ. ꝯti. ⁊ do. īfra oc.
forte aliq̄ua hiſ. inchoāda fuerit: q̄ nō ſit duratura niſi ꝑ vnā
heb. ⁊ i feſ. poſt oc. nō poſſit cāta
ri: tūc i ip̄a do. tota cātetur hiſ.
cū ꝯmēo. de dedica. Simił de feſ.
loci: vbi octa. habētur cū regi.
cho. In tpe vo paſc. hoc modo
fiat ſerui. de dic. Ad vtraſqȝ veſ.
⁊ ad lau. et ad hor. oīa fiant vt
ꝑdictū ē. Cōpł. paſc. tp̄is non
mutatur. Ad mat. tres ꝑme āe
cū ſuis p̄is ℣. ⁊ ℟. de. i. noc. dr̄
cū expōe euāge. Egreſſus ieſus
perambulabat hieri. ¶ Scda die
infra octa. āe p̄i ℣. ⁊ ℟. de ſcda
noc. ¶ Tertia die īfra oc. āe p̄i
℣. ⁊ ℟. de. iii. noc. ¶ Quarta die
infra octa. āe p̄i ℣. et ℟. de. i.
noc. ⁊ ſic fiet ꝑ ceteros dies infra
octa. Ita tamē ꝙ i do. infra
oc. legātur lc. de expōe euāge.
Ois qui venit ad me. āe p̄i ℣. ⁊
℟. ſcdm ordinē noc. dicuntur.

¶ In octa. vo āe p̄i ℣. ⁊ ℟. ſicut
in ꝑma die dicuntur cū euāgeł.
Fctā ſunt ence. Per eſtatē vo
ſcȝ a De⁹ oīm vſqȝ ad aduē. do.
⁊ ab oc. epi. vſqȝ ad. lxx. quoti
die īfra oc. dr̄ ℣. ⁊ ℟. ſcdz ordi
nē noc. ⁊ vna ſola ¶ ad lau. dz.

¶ Hec ſequentes āe dicātur per
octa. dedica. ſuper cāti. Bñ⁹ et
Magł. vel ad mēo. dedic. cū de
aliquo ſctō. fiat ſerui. ā. Bñdic 1
domie domū iſtam: quā edifica
ui nomini tuo: venietiū i loco
iſto exaudi ꝑces in excelſo ſolio
gł'ie tue. In tpe paſc. Allła. āa.
Mane ſurgens iacob/ erigebat 2
lapidē i titulū: fūdēs oleū deſup
votum vouit domio: Ve locus

Me ſctūs eſt/⁊ ego neſciebā. In
3 tpe paſc. Alľa. añ. Bñdictꝰ es ī
tēplo ſctō gl'ie tue: qđ edificatū
eſt ad laudē ⁊ gl'iaꝫ nois tui
4 dñe. In tpe paſc. Alľ. ā. Fūdamētū
aliud nemo pōt ponere: pͤ
illud deniqꝫ qđ poſitū eſt a xp̄o.
5 In tpe paſc. Alľa. ā. Hec aula
accipiet a deo grāꝫ benedictionis:
⁊ miam a xp̄o dño. In tpe
6 paſc. Alľa. añ. In dedicatione
huiꝰ tēpli laudate deū ois milicia
celoꝝ: ⁊ ois terra laudet nomen
dñi: qꝛ exaltatū eſt nomen
illiꝰ ſoliꝰ. In tpe paſc. Alľa. ā.
7 Fundamēta tēpli huiꝰ ſapientia
ſua fūdauit deꝰ: ī quo dñm
celi collaudāt angeli: ſi ꝛuant
vēti ⁊ fluāt flumia: nō poſſunt
ea mouere vnq̄: fundata enim
ſunt ſupꝛa petrā. In tpe paſc.
8 Alľa. añ. Exurgat deus ad nr̄i
famulatꝰ obſequiū: ⁊ ī loco ſctō
eiꝰ fiat benedictiōis augmētū.
9 In tpe paſc. Alľa. añ. Qui regis
iſrl' intēde ſup domū iſtā:
q̄ deducis velut ouem ioſeph
auge ī ea bñdictionē tuā: q̄ ſedes
ſuper cherubī exaudi p̄ces
ſupplicū ī ea tibi cōfitētiū. In
10 tpe paſch. Alľa. añ. Bñdic dñe
domū iſtā quā edificaui nomi
tuo: vt ſint ocl'i tui apti ſuper
eam die ac nocte. In tpe paſc.
11 Alľa. añ. Oꝛnauerūt faciē templi
coꝛōis aureis ⁊ dedicauerūt
altare dño alľa. Nulla fiat per
totā octa. mēo. qꝛ choꝛꝰ regit:
vbi p eſtatē ſcꝫ a De. dūm. vſqꝫ
ad aduē. dñi: vel ī tpe paſc. vel
ab octa. epip. vſqꝫ ad. lxx. cōtingē. niſi aliqđ feſ. cū regine cho. interuenerit. Tamē ī tpe nati. dñi vſqꝫ ad purifica. fiat ſolēnis mēo. de. ſ. maria: ⁊ ab octa. paſche vſqꝫ ad aſcēſio. dñi fiat ſolē. mēo. de reſurrect. Ad oēs hoꝛ. ãe cp̄. R. et V. cū oꝛatione ſicut in die. Ad veſ. ā. Domum tuā ꝑs. Credidi. et ceti p̄i. vt ī ad. ii. veſ. ⁊ dicūtur p totā oct. añ de dedicatiōe fit ſerui. cp̄z. Hec eſt domus. hyꝰ. Angulare fundamētū. V. Bti q̄ habitāt ī.

Hic oꝛdo ſeruetur quotidie īfra oc. ad veſ. niſi ī do. ſcꝫ ad. ɪ. veſ. tm̄. Sequētes l'c. deſeruiūt octa. p totas octa. niſi ī do. ⁊ in octa. tm̄. ¶ Secunda die. l'c. i.

Anniuerſariā huiꝰ ſancte eccleſie cōſecrationis feſtiuitatē ſolēneꝫ/ niſibꝰ totis mente deuota: puroqꝫ coꝛde: domini ſaluatoꝛis atqꝫ ſanctoꝛū exempla ſequētes cōdigne dilectiſſimi fratres celebꝛemꝰ. Pulſemus ergo affectu pio/ coꝛde deuoto ſupplicādo/ miam dñi: vt clementie ſue nobis tribuat felicitatē/ ⁊ indulgētie remiſſionē: atqꝫ regni celeſtis introitū pādat: vt in celeſti tēplo ⁊ ī ſuperna ac eterna eccleſia ꝯſoꝛtio ſctōꝝ ēnal'r potiamur. T. ꝗ.

Maioꝛ aūt gl'ia ⁊ veneratiōe in nouo teſtamento: ⁊ ī iſto nomine ſolēnia dedicationū nouarū eccl'iaꝝ ſunt veneranda: q̄ꝑ veteris teſtamēti obſeruatio et legis p̄ceptio inſtituerit.

Quoniā ſicut maioꝛ redēptio xp̄i ſanguine poſtea in pp̄lo facta eſt chꝛiſtiano: ita ⁊ maioꝛ et multo amplioꝛ veneratio dedicationū ⁊ cōſecrationū eccl'iaꝝ (in quib⁹ quotidie ip̄i⁹ coꝛpus dn̄i noſtri ieſu chꝛiſti ⁊ ſanguis immolatus a fidelibus ſumit̃) in xp̄i refectione pꝛeparāda eſt; et a fidelibus amplectēda. L. iii.

Igitur ſanctum eſt fratres ac deo placitū: vt dedicationē huius eccl'ie pꝛecipua veneremur deuotione. Recte ergo feſtiuitates ⁊ conſecrationes ſanctaruꝫ eccleſiarū venerabiliter colūt: q̄ filios ſctē dei eccl'ie ſe eſſe cognoſcunt. Tu. ¶ Tertia die. L. i.

Hec eſt eñ mater oīm credentiū: que natos regenerat ad vitā. Idcirco chariſſimi ſummope oēs q̄ chꝛiſtiano nomine cēſent̃/ ⁊ filii dei vocātur: opoꝛtet ſacrationes nouarum eccleſiarū ſolēniter et decenter celebꝛare/ ſtudioſiſſimeqꝫ venerari: et totis niſibus in eis domini auxilium imploꝛare. Lc. ii.

Non eñ dubiū eſt dn̄m oīpotentē i templis manu factis ihabitare: ⁊ coꝛda eoꝝ q̄ ad ea cōueniūt ⁊ eoꝝū dedicationes venerabiliter colūt/ ſpiritualiter inuiſere: atqꝫ cunctos inibi depꝛecātes adiuuare: et eoꝝū neceſſitatibus ſubuenire. Lcō. iii.

Attēdere opoꝛtet fratres vnūquēqꝫ fidelē/ quāta ē cōſecratio dedicatiōis eccl'ie: ⁊ quāta oꝛatio i ea ab epiſcopo ſiue a ceteris ſacerdotibus ⁊ miniſtris exhibetur: ⁊ qualiter ex miniſterio ꝯſecrationis/ ⁊ ex intentiōe oꝛationis coꝛda fideliū accēdātur: atqꝫ oēs diligētiſſime templi conſecrationis feſta venerētur. ¶ Quarta die. Lctō pma.

Flexis enim poplitib⁹: a ſummō pōtifice ⁊ a ceteris ſacerdotib⁹ ⁊ dei miniſtris/ ſumma cū deuotione dicit̃ letania. Deinde reliq̄ oꝛōnes: ſicut oꝛdo eccl'iaſtic⁹ docet. Imploꝛatur eñ de⁹ a ſuis ſacerdotibus ⁊ reliquis miniſtris in cōſecratione eccl'ie noue: vt oīm inibi aduenientiū pꝛeces a dn̄o exaudiātur: anxietateſqꝫ omniū ibi oꝛātium relaxentur: ⁊ peccata depꝛecantib⁹ remittant̃. ¶ Tā ſi nullus dies dn̄ic⁹ īfra octa. dedicatiōis euenerit: tūc quarta die īfra octa. legatur expoſitio euāgelii de dn̄ica īfra octa. Lc. ii.

Poſtulat̃ etiam a dn̄o in cōſecratione eccl'ie/ vt egritudines ibidem ſanent̃: vota ſuſcipiantur: iuſte deſiderata impetrentur: poſtulata cōcedantur: ꝑpetualiterqꝫ cuncti ad eam confugientes ⁊ in ea oꝛātes a dn̄o ab oībus malis liberent̃: a dn̄o cōſeruentur: ſiue a malis oīb⁹ illeſi miſericoꝛdit̃ liberent̃. Lc. iii.

Cetera quoqꝫ q̄ in ſerie p̄cū dedicationis et cōſecrationis eccleſie continent̃: eūdē dep̄catiuum continēt modū. Multi ergo ſancti qui modo in celis īter cateruas ſanctoꝝ gloꝛiant̃: dei templa in pꝛesenti ecclesia consecrauerunt. Quoꝛum edificia vna cum consecrationibus eorum adhuc manent: ⁊ quoꝛum parietes hactenus cōsistere videntur. ¶ Quinta die. Lectō. i.

Nulli dubiū est fratres eorū pꝛeces a deo exaudiri/ et eoꝝ impetrata adīpleri: quorum anime sunt ī celis animabus sctōꝝ coequales. Si enī viuētes ī carne eccl̄ias plātauerūt ⁊ construxerūt: atq̄ ea q̄ ī dedicationibus earū sctis p̄cibus impetrare (vt certū est) meruerūt: quāto magis modo cū dn̄o regnātes ⁊ eoꝝ postulata ⁊ īpetrata suis meritis ī eos redundāt: q̄ ad eadē tēpla deuote dep̄caturi adueniētes: ⁊ eoꝛum dedicationes festiue venerantes conueniunt: seu venerabiliter celebꝛantes colunt. Lectio. ij.

Sicut ei p̄fati scti: sicut cuncti scti patres ex his factis retributionē ꝑpetuā ꝑcepert̄/ ⁊ eternā gl'iam adipisci meruerūt: sic ⁊ nō oēs eoꝝ vestigia imitantes p̄mia eterna dn̄o annuente adipisci indubitāter merent̄. L. iij.

Monem⁹ ergo vos fratres charissimi ne ista ī vanū assumat̄: nec cassare q̄quomodo ꝑmittatis. Nā si dedicatiōes nouarū ecclesiarū venerabiliter colit̄: ⁊ earū solēnia studiosissime celebꝛatis: ea q̄ ipsi sancti sacerdotes in ipsis dedicatiōib⁹ eccl'iarum pꝛo vobis ⁊ ꝓ cunctis inibi oꝛātib⁹ petiert̄: dn̄o auxiliāte misericoꝛditer īpetrare gaudebitis. ¶ Sexta die. Lectio. i.

Si enī dn̄s ⁊ magister noster iesus xp̄s ad festū dedicationis tēpli venire dignatus ē: q̄tomagis nos ad festiuitates dedicationū eccl'iarū venire debem⁹: ⁊ eas solēniter ꝓut poterimus et dn̄s dederit celebꝛare debem⁹. Audistis nāq̄ fratres charissimi ex lectiōe euāgelica: qꝛ facta sūt encenia hierosolymis: et hyems erat. Et ambulabat iesus in tēplo: ī poꝛticu salomonis. Lectio secūda.

Encenia autē vocabant̄ solēnitates sancti tēpli cōsecrationis ⁊ dedicationis: ⁊ que dei populus ex patrum traditione ⁊ ex antiqua consuetudine ꝑ singulos annos celebꝛare consueuit. Quoꝝ exēpla hodierna die nos imitantes: iuxta xp̄iani oꝛbis moꝛē annuā eccl'ie nr̄e dedicatiōis diē: diuis laudib⁹ ⁊ vigiliis/ siue ceteꝝ bōis studijs ⁊ oꝛōnib⁹ agē studem⁹ solēniē. L. iij.

Ambulare dn̄s nr̄ ies⁹ xp̄s voluit ī tēplo: in quo caro et sanguis bꝛutoꝝ aīalium offerebatur. Multomagis ecclesiā ⁊ domum ad oꝛandū ⁊ diuina sacramenta in ea offerēda: siue domum consecratam vbi carnis ipsius atq̄ sanguinis celebꝛātur sacramenta inuisere delectabitur. ¶ Si dies do. infra oct. contige. totū seruitiū fiat de dedica. hoc modo. Ad. i. ves. super ps. añ. Domum tuā dn̄e. Revidi. reteri ꝑi sequen. vt ĩ nota. ẽ. cũ Vidi ciuitatem. non dicat ℞. hyꝰ Urbs beata. ℣ꝰ. Domum tuam. an. Sanctificauit. cã. Mgt. oro. Deus q ecclesiam. Mto. de do. ⁊ de trinit. et ꝓcessio ante crucem/ siue noua histo. inchoan. fue. siue non: nisi quando aliquam domi. oino oportet dic. In itroitu cho. de s. mar. Ad matuti. tota cantetur histo. sicut in prima die cuꝫ istis lectionibus sequent. Lc. i.

Natalẽ huius templi dieꝫ fratres dilectissimi xp̃o ꝓpitio cum exultatiõe ⁊ gaudio celebramꝰ. Et merito solẽnitatem matris ecclesie christiani populi colũt: ꝑ quã se spũaliter renatos esse cognoscunt. Lctõ. ii.

Nã q ꝑ ꝑmã natiuitatẽ vasa ire dei fuimꝰ: ꝑ scdaꝫ natiuitatẽ vasa mie fieri meruimꝰ. Prima enĩ natiuitas nos ꝑduxit ad morteꝫ: scda reuocauit ad vitã. Lcõ. iii.

Oẽs nos fr̃es charissimi añ baptismũ phana diaboli fuimus: post baptismũ tẽpla xp̃i eẽ meruimꝰ. Et si de salute nr̃a attẽtiꝰ cogitemꝰ: tẽpliũ dei ⁊ verũ ⁊ viuũ nos esse cognoscemꝰ. l. iiii.

Non solũ in manu factis habitat deꝰ: nec in domo de lignis ⁊ lapidibus facta: sed ꝑcipue in anima ad imaginem dei manu ipsius artificis condita. Ait enĩ apl's. Templũ dei sctm̃ est: qd̾ estis vos. Lectio. v.

Tẽpla ista deo de lignis ⁊ lapidibꝰ fabricãt: vt ibi tẽpla dei viuẽtia ꝯgregẽt: ac si ad tẽpliũ dei cõueniãt. Unꝰ xp̃ianus vnũ tẽplũ dei est. Et multi christiani multa templa dei sunt. Lcõ. vi.

Et iã fr̃es videte q̃ pulchrũ est tẽplũ: qd̾ edificat de tẽplis. Et quõ multa mẽbra faciũt vnum corpus: sic multa tẽpla faciũt vnum templum. Scdm lucam. cap. 6.

In illo tpe. Dixit iesꝰ dis. suis. Ois q venit ad me/ ⁊ audit sermones meos et facit eos: ostẽdã vobis cui similis ẽ. Similis ẽ hoi edificãti domũ. Et rl. Omel. bede pbri. Lcõ. vii.

Homo hic edificãs ipse ẽ mediator dei ⁊ hoim: hõ xp̃s iesus. Qui dilectam sibi domũ sanctam videlicet ecclesiaꝫ: in qua perpetuo maneret/ edificare et consecrare dignatus est. Lcõ. 8.

Qui fodit in altũ ⁊ posuit fundamẽtũ supra petrã: qꝛ in corde suorum fideliũ qcqd terrene intẽtiõis inuenit/ funditꝰ extirpare studuit: q̃tenꝰ eiectꝭ prisce ꝯsuetudĩs ruderibꝰ ⁊ cogitatõibꝰ supfluis/ stabilẽ i eis ipẽ ⁊ icõcussã mãsionẽ possit hẽre. l. 9

Ipse enim est petra super quã hmõi domus fundamẽta locauit. Sicut i domo edificãda nll petre cui fundamẽtũ iponitur antefertur: ita sancta eccl'ia petrã suã videlicet xp̃m/ imo habet i corde reconditã: neqꝫ aliqd fidei illiꝰ ac dilectõi ꝑponit: adeo vt pro hac etiã mortẽ pati non dubitet. Ad lau. vna sola ã. Ad. i. ⁊ ad a'as hor. oia siãt ſicut infra oct. Ad .q. veſ. oīa fiant ſicut in pꝛima die: ꝑter ℟. cū orōne Deꝰ q̄ eccl'iam. ¶ In octa. dedicatiōis. Ad .i. veſ. ſup pos. ā. O q̄ metuēdus ꝑi feſ. cꝑ. ℟. ⁊ cetera oīa ſicut in ꝑma die ad ꝑmas veſ. cū hac oratione Deus qui nobis per ſingulos. Ad mat. ⁊ ad laud. omnia fiāt ſicut ī pꝛima die. Lectio ꝑma.

Congruū videtur fratres ſolēnitati quā colimus de edificatione tēpli aliqua ꝯmemoꝛare: ⁊ q̄ decenter oꝛnatꝰ illius eccleſie ſignificationi conueniat indagare. Narrat ergo ſcriptura: quia ſalomō rex pꝛeceperat vt lapides tollerēt pꝛecioſos in fundamētuꝫ templi: et quadꝛarent eos. Lectio ſcd̄a.

Lapides grandes ⁊ pꝛecioſi q̄ in fundamēto locati ſunt ⁊ totū onus tēpli ſibi ſuppoſitum poꝛtant: eximios ſancte eccl'ie doctoꝛes inſinuant. Grandes nimirū excellētia meritoꝝ: pꝛecioſos claritate ſignoꝛuꝫ. Qui ab ipſo dn̄o verbū audientes/ totū creſcentis eccl'ie fabꝛicam ſua ꝑdicatione genuerūt. Lc. iii.

Fundamētū in ſacra ſcriptura xp̄s appellat. In quo lapides grandes pꝛecioſi (qui templum dn̄i geſtarēt ſunt) poſiti: qꝛ per ipſum ad ꝓpagandā toto oꝛbe eccleſiā ⁊ pꝛius patriarche: ⁊ ꝓphete: ⁊ poſtmodū ſunt apoſtoli inſtructi. Qui q̄ arctiꝰ eius amoꝛi inherebāt: eo foꝛtiꝰ ſectatoꝛes ſuos in edificatione celeſti ſuſtentabant. Si feſtum iii. lc. hn̄s pꝛopꝛias lc. hac die eue. fiant de ipſu med. lc. lc. 4.

Quos videlꝫ lapides rex q̄dꝛari ꝑcepit: vt magiſtros eccleſie compoſitos moꝛibus ⁊ immobiles aīo eſſe debere ſignaret. Sicut eīi q̄dꝛatū q̄cūq; vertit ſtat: ita perfectoꝝ vita nullꝰ tentationū īpulſibꝰ a ſua ſtabilitate deijci nouit. Lectō. v.

Erat autē pꝛedictū templū de marmoꝛe pario (q̄ eſt lapis albus) extructū: vt cādoꝛē eccl'iaſtice caſtitatis expꝛimeret. Habebat dō ſexaginta cubitos in lōgitudine/ ⁊ viginti ī latitudine/ ⁊ trigīta in altitudine. L. vi.

Longitudo tēpli fidē ſancte eccl'ie deſignat: ꝑ quā longanimiter pꝛauoꝝ aduerſa tolerat. Latitudo charitatē: qua intꝰ ꝑ viſcera pietatꝭ ſpaciat. Altitudo ſpeꝫ: qua pꝛopter bona q̄ per charitatē operatur: celeſtꝭ vite ꝑmia expectat. Sc̄dm ioānem.

In illo tēpoꝛe. Facta ſunt cap encenia hieroſolymis: et hyems erat: ⁊ āmbulabat ieſꝰ in tēplo ī poꝛticu ſalomōis. Et ꝛ. Omelia bti grego. pape. lc. vii.

Encenia vocabant ſolennia dedicationis tēpli: q̄ ppl's dei ex antiqua patrū traditione ꝑ annos ſingulos celebꝛare conſueuerat. Quoꝛū veſtigia nos hodie iuxta moꝛē xp̄iani oꝛbꝭ ſeq̄ntes/ ānuā dedicatiōis eccl'ie nr̄e diē diuinis laudibꝰ et vigiliis ſtuduimꝰ agere ſolēnē. Lc. viii.

Et hanc ergo nos feſtiuitatem eo maiori deuotione celebrare oportet: q̄ eā redēptori eē gratiſſimam cognouimus. Adeo vt i tēplū ipſe ingredi/ ⁊ ſermonē facere ppl'o/ ac diuinitatꝭ ſue ſacramēta pādere dignat⁹ ē .i. ix. Si ergo ambulare voluit dñs in templo ī quo caro ⁊ ſanguis brutorū aīaliū offerebat: multo magis orōnis nr̄am domū vbi carnis ipſius ⁊ ſanguinis ſacramenta celebrant viſitare gaudebit. Si perābulare nō deſperit dñs ī porticu: in quo rex quondam mortalis ac terren⁹ (ħuis potentiſſimus) ſtare ſolebat: q̄to magis penetralia cordium noſtrorum inuiſere atq̄ illuſtrare deſiderat: ſi tn̄ porticum eſſe ſalomōis: hoc eſt ſi ea timorē (qd̄ eſt initiū ſapiētie) habere pſpexerit. añ D.i. ⁊ ad alias hor. oīa fiāt ſicut infra octa. Ad.ii. veſ. oīa fiāt ſicut ī die: p̄ter ℟. qd̄ nō dicit cū hac orōne Deus qui eccleſiam. Qñ fit ſeruit. de aliquo ſancto p octa. fiat ſolē. mēo. de oc. cū hoc ℟. tā ad veſ. q̄ ad matut. ℟. Beati q̄ hitāt. ſiue dupl'. feſt. ſit ſiue nō.

¶ Sequuntur benedictiones.

¶ Quotieſcūq̄ fiunt .ix. lc. per totū annū dicant iſte ſex bñdictiones ad mat. preter q̄ ī feſtis. b. marie: ⁊ oīm ſctorū: ⁊ in feſtis .iii. lc. ſiue expōne euang. ſiue choregat/ ſiue nō: ⁊ in octa. ⁊ infra octa. et in feriis paſc. tpis ſcd̄m ordinem noctur. ¶ In primo noctur. dicunt iſte bñdictiōes.

Benedictiōe perpetua: benedicat nos pat̄ eternus.

Deus dei filius: nos benedicēre et adiuuare dignetur.

Spiritus ſancti gratia: illuminet corda et corpora noſtra.

¶ In ſcd̄o noctur. bñdictiōes.

Omnipotens domin⁹: ſua gratia nos benedicat.

Chriſtus perpetue: det nobis gaudia vite.

Intus ⁊ exterius: purget nos ſpiritus almus.

¶ In .iii. noct. Secūdū marcū.

Euangelicis armis: muniāt nos conditor orbis.

¶ Secundum Matheum.

Euāgelica lectio: ſit nobis ſalus et protectio.

¶ Secundum Lucam.

Per euangelica dicta: deleantur noſtra delicta.

¶ Secundum Joannem.

Fons euangelii: repleat nos dogmate celi.

¶ Quando expoſitio non habetur: tunc dicitur ad ſeptimā lectionem iſta benedictio.

Creator omnium rerum: benedicat nos hic ⁊ in euum.

¶ Ad octauā lectionem ſemper dicit iſta benedictio: niſi in feſto btē marie: ⁊ oīm ſanctorū.

Diuinum auxilium: maneat ſemper nobiſcum.

¶ Quādo vero dicit expoſitio euāgelii ad primam lectionem tūc ſit iſta benedictio ſecūda.

Diuinum auxilium. ꝛc.

¶ In feſtis vero ſanctoꝛum ſit iſta nona benedictio.

Ad ſocietatē ciuiū ſupnoꝝ: ꝑducat nos rex angeloꝝ. Et ſciē ꝙ dꝫ rex angeloꝝ/ qñcūqꝫ dꝫ ſcḋꝫ vſum eccleſie Saꝝ: niſi in feſ. beate marie. Similit̄ in feſtis iij. lectionū cū expoſitione euāgelii ſit iſta tertia benedictio.

Ad ſocietatē ciuiū ꝛc. ¶ Quādo fiēt nouē lc̄. de tꝑali ꝑ totū annū: niſi a feſ. ſcē tri. vſqꝫ ad aduē. dñi: ſit iſta nona bñdictō.

In vnitate ſcī ſpūs: bñdicat nos pater ⁊ filius. Dicetur et ī feſto coꝛpoꝛis chꝛiſti: ⁊ in octa. eiuſdem: ⁊ in exaltatione ſancte crucis: ⁊ in dedica. eccl'ie: et in dñicis infra octa. et ī octa. eiuſdem. ¶ Quādo vero fiēt. iij. lc̄. de tꝑoꝛali cū expoſitiōe euāgelij tūc ſit iſta bñdictio tertia.

In vnitate ſcī ſpūs ꝛc. ¶ A feſ. ſcē trinit. vſqꝫ ad aduen. In dominicis diebus quādo de do. agitur: ſit iſta nona bñdictio.

In charitate perfecta: confirmet nos trinitas ſancta. ¶ In oībus feriis per annum extra tp̄s paſche: ⁊ qñ expoſitio nō habet/ dicant̄ he bñdictiōes tres.

Deus miſereatur noſtri: ⁊ det nobis pacem.

Uirtus chꝛiſti: habitet in coꝛdibus noſtris.

De celo miſſꝰ: doceat nos ſpiritus almus. ¶ In feſt. omniū ſanctoꝛum dicūr benedictiones ꝓut in eodē feſto ante lectiōes eiuſdē ſunt notate. ¶ In feſt. ⁊ in cōmēo. beate marie dicant̄ iſte benedictiōes. ¶ In. i. noct.

Alma virgo virginum: intercedat pꝛo nobis ad dominum.

Chꝛiſtus marie filius: ſit nobis clemens ⁊ pꝛopitius.

Sancta dei genitrix: ſit nobis auxiliatrix.

¶ Tres pꝛedicte benedictiōes in commēo. beate marie nō variāt̄ ꝑ totū annū. ¶ In. ii. noc.

Sancte marie merita: nos ducant ad regna celeſtia.

Que peperit chꝛiſtum: pꝛo nobis poſtulet ipſum.

Stella maria maris: ſuccurre piiſſima nobis. ¶ In. iii. noct.

Per marie merita: pꝛoſit nobis lectio euangelica.

Diuina ſolatia: nobis impetret virgo maria.

Ad ſocietatem ciuiū ſupnoꝝ: perducat nos regina celoꝛum.

¶ Item alie benedictiones de ſancta maria infra octauas.

Pura/ pudica/ pia: miſeris miſerere maria.

Uirgo parens natum: fac nobis pꝛopitiatum.

Nos pcibus matris: ſaluet ſapientia patris. ¶ Secūda die.

Uirgo deo digna: pꝛecantibꝰ eſto benigna.

Intcede pia: ꝑ nob' vgo maria.

Que peperit floꝛē: det nobis floꝛis odoꝛem. ¶ Tercia die.

Conſerua famulos virgo maria tuos.

Sancte marie pꝛecibus: benedicat nos pater et filius.

Filius virginis marie: det nobis gaudia vite. Amen.

¶ In quotidianis matutinis bt̄e marie dicāt̄ he bn̄dictiōes.

Alma virgo virginuꝫ: intercede pꝛo nobis ad dominum.

Intercede pia: pꝛo nobis virgo maria.

Sancta dei genitrix: ſit nobis auxiliatrix. Amen.

Feſtum diuiditur in feſtum duplex: ⁊ in feſtū ſimplex. ¶ Feſtū duplex diuiditur. In pꝛincipale duplex. In maius duplex. In minus duplex. In inferius duplex. Pꝛincipale duplex. ¶ Pꝛincipale duplex ē: ſcꝫ dies natalis domini: dies epiphanie: dies paſche: dies aſcēſionis: dies penthecoſtes: dies aſſumptiōis: feſtū loci: feſtuꝫ dedicatiōis. Nota. Et nota ꝙ ſi pꝛincipale duplex ī vna die euenerit: ⁊ ī die ſequēti maiꝰ duplex de quo fieri debeat ſeruitiū/ vel ecōuerſo: tunc vltimū feſtū habebit vtraſqꝫ veſperas: niſi in pꝛimo ſab. aduentus domini: in ſabbato paſſiōis: in ſabbato ramiſpalmarū: vel in .4. fer. ante paſcha euenerit. Iſte pꝛedicte dominice: et cena dn̄i ſemper habebunt ſuas pꝛimas veſperas/ de quocunqꝫ fiat ſeruitiū in die pꝛecedenti: ⁊ tantū ſolēnis memoꝛia de feſt. in his diebus contingentibus. Nota. ¶ Et nota ꝙ in his feſtis: ſcilicet pꝛincipalibus ⁊ maioꝛibꝰ .7 .8. ⁊ .9. lectiones in cappis ſericis legant̄: tamē in die oīm ſanctoꝛum .3. pꝛime lect. in cappis ſericis legantur. Etiā in his feſtis thurificanda ſunt altaria p eccleſiā: ſcilicet in ſingulis noctur. ſcꝫ ad .2. 5. ⁊ .8. lectio. Thurificet̄ altare pꝛincipale ab aliquo ſacerdote ī cappa ſerica: chorus quoqꝫ ab vno ſolo puero incēſet̄: ſed in tēpoꝛe paſchali nō incenſetur altare/ neqꝫ choꝛus ad ꝛc. Maius duplex. ¶ Maiꝰ duplex eſt: ſcilicet dies purificationis: feſtū ſancte trinitatis: feſtum coꝛpoꝛis xpi ⁊ feſtum viſitationis: feſtum reliquiarum: feſtum nominis Jeſu: feſtum natiuitatis beate Marie: feſtum omniū ſanctoꝛū. Nota. ¶ Et nota ꝙ ſi maius duplex in vna die euenerit ⁊ minus dup. ī die ſequēti/ vel ecōuerſo: maiꝰ habebit vtraſqꝫ veſpe. niſi impediat̄ vt ſ. Etiā ſi minꝰ dupl. vel inferius duplex. inter duo maioꝛa duplicia euen. tūc minꝰ duplex vel inferius dup. carebit vtriſqꝫ veſpe. Minus duplex. ¶ Minꝰ duplex eſt feſtū ſancti ſtephani: feſtum ſancti ioannis apl'i: feſtū ſctōꝝ innocētiū: feſtū ſancti thome marty. dies circūciſionis: feſt. annūciationis beate marie. fer. 2. ⁊ .4. hebdomadarū paſche ⁊ pēte. dn̄ica ī oct. paſc. inuētio ſancte crucis: natiuitas ſancti ioānis baptiſte: feſtum apoſtoloꝛū petri ⁊ pauli:

trāſlatio ſancti thome:trāſfiguratio ⁊ exaltatio ſcte crucis:cōceptio beate marie. ¶ Et nota ꝙ ſi minꝰ dupl. in vna die eueñ. ⁊ in die ſequē. inferiꝰ dupl. vel ecōuerſo:vltimum feſtum habebit vtraſqꝫ veſ. niſi impediat vt ſ.

Inferius du. ¶ Inferiꝰ dupl. eſt:ſcꝫ feſtū ſancti andree:thome apoſto:mathie apoſtoli:gregorii pape ⁊ doctoris:ambroſii epiſcopi ⁊ doctoris:georgii mar. marci euangeliſte:apoſtolorum philippi ⁊ iacobi: auguſtini anglorū apoſtoli:iacobi apoſtoli:bartholomei apoſtoli: auguſtini epiſcopi et doctoris:mathei apoſtoli:michaelis archangeli: hieronymi pbri ⁊ docto. tranſla. ſcti edvvardi: luce euāgeliſte: apoſtolorū ſimonis ⁊ iude.

Nota. Feſtū ſancti georgii ſcdm cōſtitutio. prouin. eſt maius dupl. Et conſulo vt ita ſeruet licet conſuetudo hoc non habeat. ¶ Et nota ꝙ memo. de dupl. feſtis ſemꝑ erūt ſolē.

Feſ. ſimplex diuidit. ¶ Feſtum ſimplex diuiditur in Inuitatorium triplex. ¶ Inuitatoriū duplex. ¶ Inuitatorium ſimplex. ¶ Inuitato.ꝫ vel de ſanctis vel de octa.

De ſctis ¶ De ſanctis ſunt ſcꝫ feſtū ſancti nicolai: conuerſio pauli:cathedra petri:ioannis ante portā latinam: trāſlatio ſancti edmūdi:barnabe apli:cōmemo. ſancti pauli:marie magdalene:anne matris marie:ad vincula ſcti petri:ſancti laurentii:decollatio ſancti ioannis baptiſte:michaelis in mōte tūba:martini epiſcopi ⁊ confeſſoris:edmūdi archiepi.

Nota. ¶ Et nota ꝙ ſi in aliq̄ ſabba. a Dñe neˀin ira. vſqꝫ ad paſſionē:vel ab octa. paſche vſqꝫ ad aduentū dñi:vel a ſcda dñica aduētꝰ dñi vſqꝫ ad feſtū natiuitatis aliquod feſtū ſimplex.ix. vel triū lec. cū regimine chori euenerit:veſpe. in ſabbato erunt de do. ⁊ mēo. de feſto: niſi tale feſtū fuerit qd in.6.feria preced. ſuas primas veſperas habere non poterit: ⁊ niſi octa. epi. vel alie octa. cum regimine chori in ſabbato cōtigerint. Etiā ſi duplex feſtū i ſabba. cōtige. ⁊ feſtū ſimplex.ix.vel.iii.lect.cū regimine cho.in.2.fer. ſequēti: ⁊ aliud feſtū dupl.in.iii.fer.prima ſequēte: tunc in dñica veſpere erunt de feſto.ix.vel.iii.lect.cū regimine chori:et ſic dñica carebit vtriſqꝫ veſper. Et ſic nota ꝙ oēs ſunt dñice ⁊ nō alia feſ. que oīno carent vtriſqꝫ veſ. niſi quādo feſtum ſimplex.ix.vel.iii. lec.cū regimi.chori inter duo feſta duplicia euenerit.

Nota. ¶ Et nota ꝙ mēo.de iſtis feſ.ſimplicibus inuit.iii.hñtibus in principalibus et maioribꝰ feſtis erūt ſub ſilentio:etiā in minoribus ad primas veſ.ſed ad.2.veſ.in minoribꝰ ⁊ in iferioribꝰ ad vtraſqꝫ veſperas erūt ſolēnes.

De oct. ¶ De oct. vel qñ dies infra octa. ſunt cū regimine chori:vel qñ dies octa. tātum eſt cum regimine chori.

Qñ di- ¶ Quando dies infra octa. ſunt cū regimine chori: vt ſunt iſte octa.ſcꝫ epiphanie:aſcenſio.corporis chriſti: viſitationis:nois ieſu:aſſumptionis:natiuitatis marie: dedicationis eccleſie ſi extra aduentum ⁊.lxx.euenerit ⁊ feſtum loci ſi habet octa. ¶ Et nota ꝙ iſte octa.ſemper habebūt ſecūdas veſpe.et tm̄ memo.de feſto:de dñica vel de cōmemo.in craſtino contingen. niſi dupl'. feſtū in octa.vel in craſtino octa. forte cōtigerit:vl' tale feſtū.ix. vel trium lec.cum regimine chori.ſi infra tempus paſche euenerit qḋ ſuas.1.veſ.habere nō poterit:tunc veſ.erunt de feſto: ⁊ ſolēnis memo.de octa. Do.tamē in hoc caſu vtriſqꝫ carebit veſ.vt talis octa.dies vtraſqꝫ habeat. In ipſa tamen oct.die:de feſ.3.lec.fient medie lec.ſi proprie habeantur. In do.vero infra oct.nunq̄ fient.quando de octa.fit ſerui.

eſ īfra oct.ſūt cū re.c.
Nota.

¶ Et nota ꝙ memo.de iſtis octa.ſemper erunt ſolē.de quocūqꝫ fit ſerui. ¶ Quādo tm̄ dies octa.eſt cum regi.cho.vt ſunt octa.ſcꝫ apoſtolorum petri et pauli:niſi feſtum loci fuerit dedicationis eccleſie ſi infra aduē. vel.lxx.euenerit. ¶ Et nota ꝙ memo.de iſtis octa.in principalibus ⁊ maioribꝰ feſtis ad vtraſqꝫ veſ.erunt ſub ſilentio:etiam in minoribus ad.1.veſ.ſed ad.2.veſ.in minoribꝰ ⁊ i inferioribꝰ ad vtraſqꝫ veſ.erunt ſolēnes.

No'a.
Qñ dies tm̄ ē cū re.c.

¶ Inuita.duplex vel cū regine chori vel ſine regine chori. ¶ Cum regine chori vel de ſanctis: vel de diebus infra octa.cū regi.chori:vel de cōmemo.vel de dñicis. ¶ De ſanctis nota ꝙ hoc generaliter per totū ānū obſeruet ꝙ quodlibet feſtū.ix.vel.iii.lec.cum regine chori ad minus habeat vnas veſ.niſi quādo iter duo feſta euenerit:habebit etiā.2.veſ. niſi impediatur per aliud feſtū cū regimine cho.per do.vel per xme. Et ſi nō poterit habere.2.veſ.habeat tamē mēo.niſi ad.1. veſ.in die circūciſiōis:qꝛ ibi nō fiat aliqua mēo.de ſctō ſilueſtro. Et mēo.de iſtis feſtis fiāt vt ē de feſtis.inuit.3.habentibus.

Inuit.
cū re.c.
De ſcis
Nota.

¶ De diebꝰ infra oc.cū regi.chori:nota. Qḋcūqꝫ feſtū.ix.vl' triū lec.cū regi.cho.infra octa.ante.7.diē eue.totū ſerui.erit de feſ. ⁊ habebit vtraſqꝫ veſ.etiā in ſab.⁊ in dñica:et ſolēnis mēo.de oct.ad vtraſqꝫ veſ.ad matu.⁊ ad miſſam. ¶ Et nota ꝙ memo.de iſtis octa.ſemper erūt ſolēnes de quocūqꝫ fit ſerui.licet feſtū loci vel feſtū dedicationis infra octa.eueñ. ¶ De cōme.nota ꝙ ſi fiat ſerui de aliqua cōme.in craſtino alicuiꝰ ſancti.ix.vel.iij.lc. cum regi.chori vel alicuius do.veſpere erūt de cōme.⁊ tm̄ mēo. de feſ.vel de do.niſi tale feſtū:vel do.fuerit qḋ ſuas.1.veſ.habere nō poterit:tūc fiet tantū mēo.de cōme. Sciēdū eſt etiā ꝙ ſingulis hebdo.per aduē.niſi i.3.hebdo. Simil'r ab octa.epi.vſqꝫ ad 4.fer.in capite ieiunii:⁊ a do.in albis vſqꝫ ad feſtū penteco. et

De diebꝰ īfra octa.cū re.cho.
Nota.
De cōmēorationibꝰ.
Nota.

a feſto trini. vſqȝ ad aduentū dñi fiet ſerui. de cōmēo. ſi tot dies
vacauerint ī quibus cōmēo. poſſunt fieri: ⁊ ſi tm̄ due fer. vacaue
rint fiat ſerui. de fer. loci: ⁊ de cōmēo. btē marie: ſi autē tm̄ vna
fer. vacaue. tūc fiat de cōmēo. btē mar. Impedit aūt ſerui. de cō
mēo. p feſt. ix. ⁊. 3. lc. cū regi. cho. p octa. cū regi. cho. p. 2. ⁊. 4. fer.
rogationū: p pprīa ℟. et pprias laud. ſcīoꝝ. p ieiunia. 4. tm̄: p
vigi. ſcīoꝝ quis de tpali fuerit: ⁊ fiat ſerui. de ſctā maria ī ſab.
niſi īpediat vt ſ. Cū aūt ī ſab. ꝑpt p̄dicta īpedimēta ple. ſerui.
de. ſ. mar. fieri nō poterit: tūc ī aliqua alia fer. ipſius hebdo. vbi
cōuenientiꝰ poſſit celebrari celebretur. Regula. xi. milliū ꝟginū
Nota. patet ī die earūdē. ¶ Etiā nota ꝙ ſi aliquod feſtū cū regimine
chori in aliqua hebdo. celebret: ⁊ in craſtino plenū ſeruitium de
ſancta maria fieri debeat: tūc in ipſo feſto fiant veſpere de ſctā
maria: niſi duplex feſtū fuerit: vel feſtū cū regimine chori vnde
ſuas. 1. veſ. habere nō poterit: et niſi in octa. cū regimine chori:
tunc enī fiat memo. de ſancta maria ſolēniter: et ſemper cū hac
añ. Sub tuam protectionem. Per aduentum vero cum hoc ℣.
Egredietur virga. Oro. Deus q̄ de btē. Ab octa. epi. vſqȝ ad puri
fica. cum hoc ℣. Sācta dei genitrix Oro. Deus q̄ ſalu. In alio
tēpore anni ℣. Sancta dei Oro. Cōcede nos. In cōmēo. nulla
fiat mēo. de cruce: nec de omnibus ſanctis: ſed de feſto: vel octa.
ſine regi. cho. ſi contigerit. Tamen per aduētum fiat memo. de
aduē. ſed nō de omnibꝰ ſanctis. In tpe paſc. mēo. de reſurrectio
Nota. ne: ſed nō de cruce: nec de oībꝰ ſctis. ¶ Sciēdū eſt etiam ꝙ nulla
Nota. cōmēo. habebit. 2. veſ. nec mēo. ī loco. 2. veſperaꝝ. ¶ Etiā nota
ꝙ in feſtis beate mar. et ī octa. eiuſdē nulla fiat mēo. de cōmēo.
eiuſdem in craſtino cōtingenti. ſimiliter fiat de aliis cōmemo.
Nota. ¶ Et nota ꝙ mēo. de cōmēo. ſemper erunt ſolēnes. ¶ Notādū
Nota. eſt etiā ꝙ ad miſſas de cōmēo. infra. lxx. dicitur ſequētia et non
tractus. Et quādo ſequētia vel tractus īmediate ſequitur gra
dale: tunc nō repetatur gradale. Etiam in tpe paſ. ad matu. de
cōmemo. dr̄ vna ſola añ. ſuper tres primos pſ. licet tres pprie
tē habeātur. ¶ De dñicis vel priuilegiatis vel non. ¶ De do
minicis vel principaliter priuilegiatis: vel magis priuilegiat
vel minus priuilegiatis: vel inferius priuilegiatis. De princi
De dñi paliter priuilegiatis nota ꝙ dominice principaliter priuilegia
cis p̄n te ſunt. Dñica prima aduentꝰ dñi. Dñica paſſionis: ⁊ dñica in
cipalit̄ ramiſpalmaꝝ. ¶ Quecūqȝ feſtū licet principale duplex fuerit in
priuile his dñicis euenerit: feſtū debet differri ī craſtinū/ vel vlteriꝰ ſi
giatis, neceſſe fuerit: ⁊ iſte dominice ſemper habebūt. 1. veſ. ſꝫ. 2. veſpe.

poſſint eſſe de feſto duplici infra paſſionē: vel de feſto ſimplici ix.lc.vel de cōmemora.infra aduentū. Et memo.de iſtis dñicis ſemper erunt ſolennes.

De dñicis magis ꝓuilegiat.

¶ De magis priuilegiatis nota ꝙ dominice magis priuilegiate ſunt. Domica ſcda/tertia/⁊ quarta aduētus domini:⁊ omnes dominice a.lxx.vſq; ad dñicā paſſiōis. Iſte dominice ſunt ſic priuilegiate ꝙ ſi minꝰ duplex/ vel' inferius duplex in his dñicis euene. feſtū debet differri: ſed ſi principale duplex: vel maius duplex in his dñicis euene. ſeruitium eſt de feſto: ⁊ hiſtoria cantetur in.3.fer. per hebdo.

Nota.

¶ Etiā nota ꝙ quodcūq; feſtum in.xl.celebrandū cōtigerit: nichil de cōpleto. xl.mutandū eſt: niſi ꝙ in feſto annūciatiōis dicitur ī fine hym. Gloria tibi domine. ſi extra paſſionem euenerit. Et memoř. de iſtis dominicis ſemper erunt ſolēnes.

De do. minus priuilegiatis.

¶ De minus priuilegiatis nota: ꝙ dominice minus priuilegiate ſunt ille dominice in quibus inchoande ſunt hiſto. ſcʒ prima dominica ī qua inchoāda eſt hiſto. Domine ne in ira. que do. eſt ſic priuilegiata: ꝙ ſi feſtum ſimplex.ix.lc.in illa dominica euenerit: ⁊ tempus breue fuerit: ſcʒ continens vnā dominicā tantū infra octa.epi.et.lxx. feſtum.ix.lec.debet differri. Tamen ſi tempus prolixum fuerit inter dominicā in qua inchoanda eſt hiſto.⁊.lxx. feſtum.ix.lecť. in eadem dominica in qua cōtigerit celebretur. Dominica etiā minus priuilegiata eſt dominica proxima ante aſcen. domini: de qua poſtea. Similiter omnes iſte dominice ſunt minꝰ priuilegiate: ſcʒ a Deus omniū. vſq; ad aduentum domini: in quibꝰ inchoande ſunt hiſto. Nō ſi feſtum ſimplex.ix.lec. in ipſis dominicis euene. feſtum debet differri in craſtinū: niſi ad vincula ſancti petri: vel decollatio ſancti ioānis baptiſte: vel tale feſtū ix.lc.quod in craſtino ſequitur aliud feſtum.ix.lecť. et niſi ſint octa.cum regimine chori. Si vero feſtum.ix.lec.⁊ inchoatio hiſ. in aliqua dominica infra octa. cum regimine chori concurrāt: ſeruitium erit de feſto.ix.lec.et memo.de octa: de dominica: ⁊ de trinitate cum ceteris que pertinent. Cum itaq; ob aliquam ꝓdictarum cauſarum aliqua hiſtoria in ſua dominica inchoari nō poterit: tunc per hebdoma. ſi ferie vacauerint inchoetur: ita ꝙ memo. non omittantur. Si vero nulla feria vacauerit: ⁊ hiſto. duratura fuerit pluſquā per vnam hebdoma. tunc differatur vſq; in proximam dominicam: vel do. ſequē. verūtamen ſi non fuerit duratura niſi per vnā dominicā tantū: tunc ex neceſſitate in mediis feriis per hebdomadam tota cantetur hiſtoria. et expoſitis euangeľ. et ℟. ferē. eo anno non dicuntur: preter

vnum ſolum ℣.fer. qđ legitur in vltima fer.loco.ix.℟. ita ꝙ
ſi aliquod feſtū.3.lec.ibidem reperiatur: nichil fiat de feſto:niſi
Nota. mēo.ad veſ.et ad matu.de ſancta maria. ¶ Et nota ꝙ in omni
bus ſabbatis per eſtatem: ſcȝ a Deus omniū. vſqꝫ ad aduentū
dn̄i fiat ꝓceſ.ante crucē niſi duplex feſtuȝ fuerit: et niſi aliqua
dn̄ica debeat differri ꝓpter ꝓlixitatē tempoꝛis:tunc nulla fiat
ꝓceſ.tamen in exaltatione ſancte crucis fiat ꝓceſ. ante crucē
ſi in dn̄ica cōtige.licet dupl̄.feſtum fuerit.et memo. de iſtis do.
in dupl̄.feſtis erunt ſub ſilentio:ī aliis vero feſtis erunt ſolēnes
memo.Et quotiens in ſab.ad veſ.per pꝛedictū tempus dicitur
Falſi memo.de do.Similiter fiat memo.de trinitate:etiā in feſto om
libꝛi. niū ſanctoꝝ:ſi in ſabba.vel in do.eue. Item falſi libꝛi nullā ha
De do. bent memo.de trinitate in feſto omniū ſanctoꝝ. ¶ De inferius
inferi⁹ pꝛiuilegiatis nota ꝙ do.inferius pꝛiuilegiate ſunt omnes alie
pꝛiuile medie do.in quibus hiſto.nō ſunt inchoāde: ſcȝ dominice inter
giatis. pꝛimā hiſto. Dn̄e ne in ira. vſqꝫ ad.lxx.ſi euene. ⁊ omnes medie
do.a Deus oīm. vſqꝫ ad aduentū dn̄i. ¶ Et nota ꝙ mēo.de iſtis
do.in feſtis dupl̄.erunt ſub ſilen. In aliis vero feſtis erunt ſolē
nes. ¶ Etiam nota ꝙ omnes do.ab octa.paſche vſqꝫ ad pꝛi.do.
ante aſcenſio.dn̄i ſunt inferi⁹ pꝛiuilegiate:qꝛ ſi feſtū.3.lec.cum
regimine choꝛi ī ipſis euene.feſtū non debet differri:tamē mēo.
de iſtis do.ſēꝑ erūt ſolēnes. ¶ Etiā nota ꝙ ſi in do.pꝛima ante
aſcen.dn̄i ſimplex feſtū cum regimine choꝛi euene.differatur in
2.fer.vel ī.3.ſi.2.fer.nō vacaue.a feſto cū regimie choꝛi. Tamē
ſi feſtū dupl̄.in pꝛima do.ante aſcē.dn̄i.euene. non differatur.
¶ Et no.ꝙ in omnib⁹ ſabba.ab octa.paſ.vſqꝫ ad aſcen.dn̄i fiat
ꝓceſſio ante crucē:cū hac ā. Xp̄s reſurgens. de quocūqꝫ fit ſerui
tiū:niſi in die inuentionis ſancte crucis ſi ī ſabba.vel ī do. eue.
⁊ nō fiat aliqua alia memo.de reſurrectione ī ſabba.ꝙ̄ ā.Xp̄s re
ſurgens. cū ℣. Dicant nūc. ¶ Etiā nota ꝙ quādo fit ſeruitium
Sine re de aliquo ſancto in do.ab octa.paſ.vſqꝫ ad aſcē.dn̄i.ſcḋm All'a.
gi.cho. ad miſſam erit vnum de illis.ix.que intitulātur poſt octa.paſc.
De ſcīs ⁊ non de do. ¶ Sine regi.choꝛi.vel de ſanctis:vel de oct. ¶ De
De ſan ſanctis vel de nō cōiunctis vel de cōiunctis. ¶ De nō cōiūctis
ctis nō nota ꝙ de feſtis.3.lc.ſine regimine choꝛi infra octa.cum regimi
cōiūctis ne choꝛi cōtingentibus fiat tantū memo.niſi ſint feſta.ix.lc.cō
iuncta:tūc eñi fiant medie lc.ſi ꝓpꝛie habeātur:ſin autē tantū
memo.de feſto coniuncto: et memo. de iſtis feſtis inferioꝛibus
De con erunt ſub ſilentio: in pꝛincipalibus maioꝛibus et minoꝛibus
iunctis nichil fiat. ¶ De cōiunctis vel duplicibus vel ſimplicibus.

De duplicib⁹

¶ De feſtis coniunctis vel feſtis duplicibus nota ꝙ memo. de iſtis feſtis coniunctis ſemper erunt ſolē. niſi quando hmōi duplicia in dn̄icis celebꝛātur: tunc mēo. de ſanctis cōiunctis erūt ſub ſilentio: cū memo. de do. et de trini. ¶ Tamen ī exaltatiōe ſcē crucis fiat memo. de mar. ſolēniter quacūqꝫ die eueñ. Etiā nota ꝙ ſi feſt. ix. lc. ꝓpter ichoationē hiſto. differatur ī craſtinū: ⁊ eidē feſto feſtū. 3. lc. cōiunctū fuerit: tūc feſtū cōiunctū non dꝫ differri: ſed ī ip̄a do. fiat de eo memo. ad veſ. ad matu. et ad miſſam: et medie lc. ſi ꝓpꝛie habeātur: niſi tota hiſto. cantanda fuerit. In mediis vo do. quando de do. agitur: de feſt. 3. lc. ſemper erūt medie lc. ſiue ꝓpꝛie habeantur/ ſiue non: niſi ℟. de. 2. noc. cātāda fueř. ibidem.

De ſimplicib⁹

¶ De ſimplicibus nota ꝙ memo. de iſtis feſtis. 3. lec. ſimplicibus feſtis. ix. lec. coniunctis in pꝛincipalib⁹ ⁊ maioribus erunt ſub ſilentio: in minoꝛibus ⁊ in inferioꝛibus erunt ſolēnes. ¶ Tamen ſi feſtū exaltationis ſancte crucis in do. contigerit: tunc ad. 2. veſp. fiat mēo. de ſancto nicomede ſub ſilentio cum memo. do.

De oct. ſn̄ re. c.

¶ De octa. nota. ꝙ memo. de iſtis octa. ſine regimine choꝛi ī inferioꝛibus erunt ſub ſilentio: in maioꝛib⁹ ⁊ minoꝛibus nihil fiat.

Inuit. ſimpl'.

¶ Inuita. ſimplex vel de ſanctis vel de feř.

De ſcis

¶ De ſanctis vel ſine noctur. vel cū noctur.

De ſanctis ſine noc.

¶ De ſanctis ſine noctur. nota ꝙ memo. de iſtis feſtis ī inferioꝛibus erunt ſub ſilētio: ī maioꝛibus ⁊ minoꝛibus nichil fiat.

De ſanctis cuꝫ noctur.

¶ De ſanctis cū noc. nota ꝙ quando fit ſeruitiū de aliquo ſancto. 3. lc. infra lxx. vſqꝫ ad caput ieiunij fiat cū noctur. ⁊ nulla memo. de feř. A. 4. vero feř. a capite ieiunii vſqꝫ in craſtinū octa. paſc. de hmōi feſtis. 3. lc. fiat tm̄ memo. ad veſ. ⁊ ad matu. de ſancta maria: que pꝛecedet memo. de ſancto ſpiritu.

De ferijs.

¶ De feriis vel pꝛincipaliter ꝑuilegiatis: vel magis pꝛiuilegiatis: vel minus pꝛiuilegiatis: vel inferius pꝛiuilegiatis.

De ferijs ꝑnci. ꝑuil'.

¶ De feř. pꝛīcipaliter pꝛiuilegia. nota ꝙ iſte feř. ſunt principaliter pꝛiuilegiate: ſcꝫ feř. 4. in capite ieiunii. Feř. 5. 6. ⁊ ſabbatū ante paſc. et ſabb. ante pēteco. Qdcūqꝫ vero feſtum in his feř. euenerit: debet differri: licet feſtum loci fuerit: ſed ſi ſimplex feſtū fue. omnino omittatur: niſi in capite ieiunii: tunc enim debet differri ī craſtinū. vel feř. 6. aut ſabba.

De magis ꝑuilegiat.

¶ De feriis magis pꝛiuilegia. nota ꝙ feř. magis pꝛiuilegiate ſunt omnes feř. a do. paſſionis vſqꝫ ad cenā dn̄i. Iſte fe. ſunt ſic pꝛiuilegiate ꝙ ſi feſtū ſimplex. ix. lc. in his feř. eueneř. nichil fiat de feſto: ſi vero duplex feſtum/ habebit ſeruitiū cū Neuma. et Ieſu xpe et cū Gloria patri.

De minus ꝑui-

¶ De feriis minus pꝛiuile. nota ꝙ feř. minus pꝛiuilegiate ſunt omnes feř. in tertia hebdo. aduē legiat. tus domini: omnes fer. a capite ieiunij vſq; ad do. paſſionis. et fer. 2. et. 4. rogationum. Iſte fer. ſunt ſic priuilegiate q̄ nichil fiat de cōmemo. neq; de feſtis. 3. lec. niſi tantū memo. ad veſ. ⁊ ad matu. de ſancta maria. ¶ De feriis inferius priuilegia. nota q̄ ferie inferius priuilegiate ſunt omnes alie ferie per aduentum. Iſte ferie ſunt ſic priuilegiate et omnes alie ferie precedentes q̄ fiat ſolēnis memo. de fer. de quocunq; ſit ſeruiti. Tamen iſte fer. inferius priuilegiate non excludunt cōmemo. ¶ Nota de quocunq; fiet ſeruitium infra aduentum: fiat ſolen. memo. de ſancta maria: niſi quando plenum ſeruitiū ſit de ea. Similiter fiat a feſto circunciſionis vſq; ad feſtum purificatiōis. Etiā ab octa. paſc. vſq; ad vigiliam aſcenſionis: fiat ſolēnis memo. de reſurrectione: de quocunq; ſit ſeruitium: niſi in inuentione ſancte crucis.

De inferius ꝑuilegiatis.

A 1 A 16.13.5.2.
2 A 18.15.10.7.
3 A 12.9.4.1.
4 A 17.14.11.6.3.
5 A 19.8.

B 1 B 16.13.5.2.
2 B 18.10.7.4.15.
3 B 17.12.9.1.
4 B 14.11.6.3.
5 B 19.8.

C 1 C 16.13.10.5.2.
2 C 18.15.7.4.
3 C 17.12.9.1.6.
4 C 16.15.11.3.
5 C 8.

D 1 D 16.
2 D 13.10.5.2.
3 D 18.15.12.7.4.
4 D 17.9.6.1.
5 D 19.11.8.3.14.

E 1 E 16.5.
2 E 18.13.2.10.
3 E 15.12.7.4.1.
4 E 17.14.9.6.
5 E 19.8.3.11.

F 1 F 16.5.
2 F 18.13.2.10.
3 F 15.12.7.4.1.
4 F 14.9.6.3.17.
5 F 19.11.8.

G 1 G 16.13.5.
2 G 18.10.7.2.
3 G 15.12.9.4.
4 G 17.14.6.3.
5 G 19.11.8.

¶ Explicit Tabula.

¶Volens confiteri dicat ſacerdoti. Benedicite pat. Sacer. Dominus ſit in coꝛde tuo ⁊ in labiis tuis ad cōfitendum oīa pctā tua. In noīe patris ⁊ filii ⁊c. Tūc dicat pctā ſua: quibus dictis dicat ſacer. Miſereatur tui omīps deꝰ ⁊c. Indulgentiā ⁊ abſo. ⁊c. Meritū paſſiōis dñi noſtri ieſu xp̄i: ſuffragia ſancte matris eccleſie: bona q̄ feciſti ⁊ q̄ per dei gratiā facies ſint tibi in remiſſionē pctōꝛū tuoꝛum. Iniungat penitētiā dicēs. Et pꝛo pnīa ſpeciali dices hoc et hoc vel facies hoc ⁊ hoc. Tunc abſoluat di. Dñs nr̄ ieſus xp̄s q̄ eſt ſummus pōtifex per ſuam piiſſimā miām te abſoluat. Et ego auctoꝛitate michi conceſſa abſoluo te pꝛimo a ſentētia minoꝛis excōicatiōis ſi indigeas. Deinde abſoluo te ab omnibꝰ pctis tuis. In noīe patris, ⁊c.

¶Sacerdos volēs accedere ad altare induat ſe ſacer. veſtibꝰ di.

Veni creatoꝛ ſpūs / mētes tuoꝝ viſita: imple ſuꝑna gratia: q̄ tu creaſti pectoꝛa.

Qui paraclitꝰ diceris / donum dei altiſſimi: fons viuus ignis charitas / et ſpiritalis vnctio.

Tu ſeptifoꝛmis mūere / dextre dei tu digitus: tu rite ꝓmiſſum patris / ſermōe ditās guttura.

Accende lumē ſenſibꝰ / infūde amoꝛē coꝛdibꝰ: infirma nr̄i coꝛpoꝛis / vtute firmans perpeti.

Hoſtē repellas longiꝰ / pacēq donēs pꝛotinus: ductoꝛe ſic te pꝛeuio / vitemꝰ omne noxium.

Per te ſciamꝰ da patrē / noſcamus atq filiū: te vtriuſq ſpiritum / credamus omni tēpoꝛe.

Sit laus pr̄i cū filio / ſctō ſimul paraclito: nobiſq mittat filius chariſma ſancti ſpūs. Amē. V. Emitte ſpm̄ tuū et creabūtur. R. Et renouabis faciē tre. Oꝛo.

Deus cui omne coꝛ patet ⁊ oīs volūtas loquitur et quē nullū latet ſecretū: purifica per infuſionē ſancti ſpiritꝰ cogitationes coꝛdis noſtri: vt te perfecte diligere ⁊ digne laudare mereamur. ꝑ xp̄m. Deīde ſequitur añ. Introibo ad altare dei. ps. Iudica me deꝰ et diſcerne, totꝰ pſal. ⁊ cum Glīa. Deinde dicitur añ. Introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuentutē meā. Kyrie elei. Xp̄e elei. Kyrie elei. Pater nr̄. Et ne. Sed libera. Cōfitemini dño qm̄ bonꝰ. Qm̄ in ſeculum miā eiꝰ. Cōfiteoꝛ deo: btē marie: oībꝰ ſctis / ⁊ vobis: q2 peccaui nimis cogitatiōe: locutiōe / ⁊ opere: mea culpa: ꝓcoꝛ ſanctā mariā oēs ſctōs dei et vos oꝛate pꝛo me. Miniſtri reſpōdeāt. Miſereatur veſtri oīps deꝰ ⁊ dimittat vobis oīa pctā veſtra: liberet vos ab omni malo: cōſeruet ⁊ cōfirmet in bono ⁊ ad vitā perducat eternā. Sacerdos. Amen. et poſtea di. Confiteoꝛ. quo dicto dicat ſa. Miſereatur. vt ſ. Deīde dicat ſa. Abſolutionem ⁊ remiſſionē omniū pctōꝝ vr̃oꝝ: ſpaciū vere penitētie et emēdationē vite: grām ⁊ ꝯſolationem ſcti ſpūs tribuat vobis omƀs ⁊ miſericoꝛs dñs. Miniſtri reſpondeāt Amen. Sacerdos. Abſolutionem. Deinde dicat ſacer. ℣. Adiutoꝛiū nr̃m ī noīe dñi. Qui fecit. Sit nomen do. Ex hoc nūc ⁊ vſq̄ ī ſcl'ꝫ. Oꝛemꝰ

Aufer a nobis dñe q̄s oēs iniq̄tates nr̃as: vt ad ſcā ſctōꝝ puris mētibꝰ mereamur introire. Per xp̄ꝫ. Tūc ſe erigat ſacer. ⁊ oſculet altare ⁊ hoc in medio: ⁊ ſignet ſe ī facie ſua ita dicēs In noīe pr̃is ⁊ filii et ſpirituſſancti. Amē. Deīde incipiat offm̄. vſq̄ꝫ Gl'ia ī excelſis deo. Et ī terra pax hominibus bone volūtatis. Laudamus te. Bñdicimꝰ te. Adoꝛamꝰ te. Gloꝛificamꝰ te. Grās agimꝰ tibi ꝓpter magnā gl'iaꝫ tuā. Dñe deꝰ rex celeſtis: deꝰ pr̃ oīps. Dñe fili vnigenite ieſu xp̄e. Spūs ⁊ alme oꝛphanoꝝ paraclite. Dñe deꝰ agnꝰ dei filiꝰ pr̃is. Primogenitus marie v̄gīs mr̃is. Qui tollis pctā mūdi: miſerere nobis. Qui tollis pctā mūdi: ſuſcipe dep̄cationē nr̃am. Ad marie gl'iaꝫ. Qui ſedes ad dexterā pr̃is: miſerere nobis. Qm̄ tu ſolus ſctūs. Mariā ſanctificans. Tu ſolꝰ dñs. Mariā gubernās. Tu ſolꝰ altiſſimꝰ. Mariā coꝛonans. Ieſu xp̄e. Cū ſancto ſpū: in gloꝛia dei patris. Amen.

Credo ī vnū deū. Patrem omnipotētē factoꝛē celi ⁊ terre: viſibiliū oīm ⁊ inuiſibiliū. Et in vnū dñm ieſum xp̄m filiū dei vnigenitū. Et ex pr̃e natū ante oīa ſcl'a. Deū de deo/ lumē de lumine/ deū verū de deo vero. Genitū nō factū/ cōſubſtātialē pr̃i: p̄ quē oīa facta ſunt. Qui ꝓpter nos hoīes et ꝓpter nr̃am ſalutē deſcēdit de celis. Et incarnatꝰ eſt de ſpū ſancto ex maria v̄gine: ⁊ hō factus eſt. Crucifixꝰ etiā ꝓ nobis ſub pōtio pilato: paſſus ⁊ ſepultꝰ eſt. Et reſurrexit tertia die ſcd̄m ſcripturas. Et aſcēdit in celū: ſedet ad dexterā pr̃is. Et iterū venturꝰ eſt cū gl'ia iudicare viuos ⁊ moꝛtuos. Cuiꝰ regni nō erit finis. Et ī ſpm̄ ſctm̄ dñm ⁊ viuificantē. Qui ex pr̃e filioq̄ꝫ ꝓcedit. Qui cum pr̃e et filio ſimul adoꝛat̄ et ꝯgl'ificat̄. Qui locutꝰ eſt p̄ ꝓphetas. Et vnam ſctāꝫ catholicā ⁊ apl'icā eccl'iā. Cōfiteoꝛ vnū baptiſma in remiſſionē pctōꝝ. Et expecto reſurrectionē moꝛtuoꝝ. Et vitā vēturi ſcl'i. Amē. Deinde ſeq̄t Dñs vobiſcū. ⁊ Oꝛemꝰ. Deīde dr̃ Offꝫ. Ip̄e v̄o accipiens calicē: diligēter ꝑonat in loco ſuo debito ſup̄ mediū altaris: ⁊ inclinato parū̄ eleuet calicē vtraq̄ꝫ manu offerēs ſacrificium dño: dicendo hāc oꝛationē. Oꝛatio.

Suſcipe ſctā trinitas hāc oblationem quā ego indignꝰ pctōꝛ offero ī honoꝛe tuo/ btē marie/ ⁊ oīm ſctōꝝ/ ꝓ pctīs ⁊ offenſionibus meis: ꝓ ſalute viuoꝝ ⁊ requies oīm fidelium defunctorū. In noīe pr̄is. ⁊c. Acceptū ſit oīpotenti deo hoc ſacrificiū nouū. Dicta orōne reponat calicē ⁊ coopiat cū corporalibus: ponatqꝫ panem ſup corporalia decenter ante calicē vinum ⁊ aquā cōtinentē: ⁊ oſculetur patenā ⁊ reponat eā a dextris ſuper altare ſub corpalibꝰ parum cooperiendo. His ita peractis eat ſacerdos ad dextrū cornu altaris: ⁊ abluat manus di. Munda me domine ab omni inquinamento mētis ⁊ corporis: vt poſſim mundus implere opꝰ ſanctū dñi. Ablutis manibus: ſacerdos reuertat ſe ad altare ad diuinum offiñ exequēdū. Deinde reuertat ſe/ ⁊ ſtans ante altare inclinatoqꝫ capite ⁊ corpe iūctꝭ manibꝰ dicat orōnē.

In ſpiritu humilitatis et in aīo contrito ſuſcipiamur dñe a te: ⁊ ſic fiat ſacrificium noſtrū in conſpectu tuo vt a te ſuſcipiatur hodie: ⁊ placeat tibi dñe deus. Et erigens ſe deoſculetur altare a dextris ſacrificii: ⁊ dās bñdictionē vltra ſacrificiuꝫ: poſtea ſignet ſe di. In noīe pr̄is. ⁊c. Deinde vtat ſe ſacer. ad pplm ⁊ tacita voce dicat. Orate fratres ⁊ ſorores ꝓ me: vt meū pariterqꝫ veſtruꝫ acceptū ſit dño deo ſacrificiuꝫ. Rñſio clerici priuati. Spūs ſcāti gratia illuminet cor tuū ⁊ labia tua: ⁊ accipiat dominꝰ digne hoc ſacrificiū laudis de manibꝰ tuis pro peccatis ⁊ offenſionibus noſtris. In miſſis vero ꝓ defunctis poſt ablutionē manuū ſacerdotis: ſtatim incipiat ſacer. iunctis manibus in medio altaris ꝯuerſꝰ ad altarē di. Hoſtias ⁊ p̄ces tibi dñe offerimus. Et chorus cātādo rñdeat. Tu ſuſcipe ꝓ aīabus illis quarum hodie memoriā agimꝰ: fac eas dñe de morte trāſire ad vitam. Et iterum dicat ſacerdos. In ſpū humilitatis. Deīde ita tīn dicat conuerſus ad pplm tacita voce. Orate fratres ⁊ ſorores ꝓ fidelibus defunctꝭ. Rñſio clerici cantando. Requiem eternam dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. Quā oli abrahe ꝓmiſiſti et ſemini eiꝰ. ¶ Notandū ꝙ in oībus miſſis ꝓ corpore p̄ſēti ⁊ ī anniuerſa. cuiuſcunqꝫ fuerit ⁊ ī trigintalibꝰ dr̄. Hoſtias ⁊ preces. cū v̄. Requiem eternam. ⁊ Quā oli. In oībus vero aliis miſſis ꝓ defunctis nō dr̄: nec in die aīaruꝫ. Et reuerſus ad altare ſacer. ſecretas orōnes dicat iuxta nūeruꝫ ⁊ ordinē antedictarū ante epiſtolam ita incipiens Oremus. Quibus finitis dicat ſacer. apta voce. Per oīa ſcl'a ſcl'oꝝ. manibꝰ nō leuatīs donec dr̄ Surſū corda. ¶ De trinitate p̄fatio.

Eterne deꝰ. qui cū vnigenito filio tuo ⁊ ſpū ſancto vnꝰ es deus: vnus es dominꝰ. Non in vnius ſingularitate ꝑſone: ſed in vnꝰ trinitatis ſubſtātie. Qđ eñ de tua glͥa reuelante te credimus: hoc de filio tuo/ hoc de ſpū ſancto ſine differentia diſcretionis ſentim⁹. Ut in confeſſione vere ſempiterneqꝫ deitatis: ⁊ in ꝑſonis ꝓpetas: ⁊ in eſſentia vnitas: ⁊ ī maieſtate adoꝛet̄ eq̄litas. Quā laudāt angeli atqꝫ archangeli: cherubin quoqꝫ ac ſeraphin: q̄ non ceſſant clamare vna voce dicentes.

¶ De ſctō ſpiritu ꝑfatio.

Eterne deus. Per xp̄m dominū noſtrum. Qui aſcendens ſuper oīs celos ſedenſqꝫ ad dexteraꝫ tuā: ꝓmiſſum ſpm̄ ſanctum hodierna die in filios adoptōis effudit. Quapꝛopter ꝓfuſis gaudiis tot⁹ ī oꝛbe terrarum mūdus exultat. Sed et ſuperne virtutes atqꝫ angelice poteſtates hymnum gloꝛie tue concinunt ſine fine dicentes. Sanctus Sāctus Sanct⁹ ⁊c̄.

¶ De ſancta cruce pꝛefatio.

Eterne deus. Qui ſalutez humani generis in ligno crucis cōſtituiſti: vt vnde moꝛs oꝛiebatur: ide vita reſurgeret. Et qui in ligno vicerat: in ligno quoqꝫ vinceretur. Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Per quem maieſtatē tuā laudāt angeli/ adoꝛāt dn̄ationes/ tremūt poteſtates. Celi celoꝛūqꝫ virtutes ac btā ſeraphī: ſocia exultatiōe ꝯcelebꝛāt. Cū q̄b⁹ ⁊ nr̄as voces vt admitti iubeas depꝛecamur: ſupplici cōfeſſione dicētes.

¶ De ſcta maria ꝑfatio.

Eterne deus. Et te in ꝯceptione. Et te in annūciatione. Et te ī aſſumptione. Et te in natiuitate. Et te in viſitatione. Et te in veneratione beate ⁊ gloꝛioſe ſemperqꝫ virginis marie exultantib⁹ animis laudare bn̄dicere et pꝛedicare. Que ⁊ vnigenitū tuū ſctī ſpūs obumbꝛatione ꝯcepit: ⁊ vginitatis gloꝛia permanente huic mundo lumen eternuꝫ effudit ieſum xp̄m dn̄m nr̄m. Per quē. vt ſ.

¶ De apoſtolis pꝛefatio.

Eterne deus. Et te domine ſupplicit̄ exoꝛare: vt gregē tuū paſtoꝛ eterne nō deſeras: ſed per beatos apl'os tuos ꝯtinua pꝛotectione cuſtodias. Ut iiſdē rectoꝛibus gubernet̄: q̄s operis tui vicarios eidē contuliſti pꝛeeſſe paſtoꝛes. Et ideo cū angelis ⁊ archangelis cuꝫ thꝛonis ⁊ dn̄ationibus. Cūqꝫ omni militia celeſtis exercit⁹ hymnum gloꝛie tue canimus ſine fine dicētes.

Pꝛefatio cōmunis.

Per omnia ſecula ſctoꝛuꝫ. Amen. Dn̄s vobiſcuꝫ. Et cū ſpū tuo. Hic eleuet ſacer. manus dicēs. Surſum coꝛda. Habemus ad dn̄m. Gratias agamus dn̄o deo nr̄o. Dignū ⁊ iuſtū eſt.

Uere dignum ⁊ iuſtum eſt equum ⁊ ſalutare: nos tibi ſemper ⁊ vbiqꝫ gratias agere domine ſancte pater oīpotens eterne deus. Per xp̄m dn̄m noſtrum. Per quē maieſtatem tuam laudant angeli; adoꝛāt dominationes tremūt poteſtates. Celi celoꝛumqꝫ virtutes ac beata ſeraphin. ⁊c. Sanctus ſctūs ſctūs. Hic in aliis ꝑfationibꝰ. Et iō. vt ſ. Sctūs ſctūs ſctūs dominꝰ deꝰ ſabaoth. Pleni ſunt celi et terra gloꝛia tua oſanna in excelſis. Bñdictꝰ qui venit in nomine dñi oſanna in excelſis. Qñ vltimo fit ſeruitiuꝫ de ſancta maria añ aduētū: ⁊ ante ſeptuageſimā: ⁊ in oc. viſitationis/aſſumptiōis/⁊ natiuitatis btē marie: tunc dicitur hoc modo. Bñdictus marie filius qui venit in nomīe dñi. ⁊c. Deinde confeſtim manibus iunctꝭ et oculis eleuatis incipiat Te igitur cle. coꝛpoꝛe inclinato donec dixerit Ac petimus.

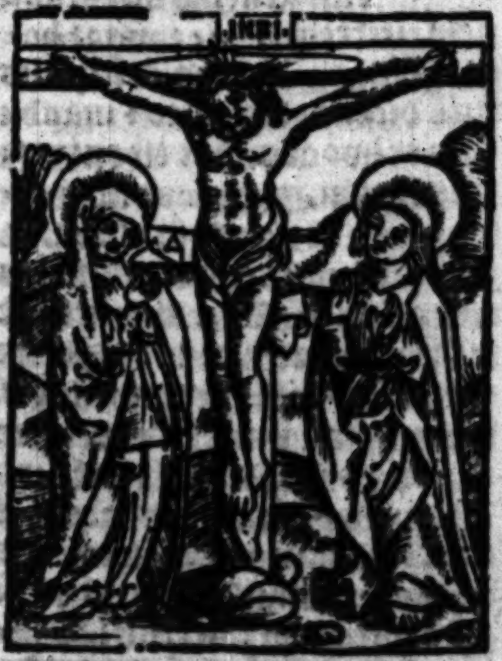

Te igitur clemētiſſime pater per ieſum xp̄m filium tuum dominum noſtrū ſupplices rogamꝰ. coꝛpoꝛe inclinato donec dicat ac petimꝰ. Hic erigēs ſacerdos oſculetur altare a dextris ſacrificii: dicens. Uti accepta habeas et benedicas. Hic faciat ſacerdos tres cruces ſup calicem dicendo. Hec ✠ dona. Hec ✠ munera. Hec. ✠ ſancta ſacrificia illibata. Factis ſignaculis ſuper calicem eleuet manus ſuas ita dicens.

In pꝛimis que tibi offerimus pꝛo eccleſia tua ſancta catholica: quam pacificare: cuſtodire: adunare: ⁊ regere digneris toto oꝛbe terrarum vna cum famulo tuo papa noſtro. N. et antiſtite nrō. N. id eſt pꝛo pꝛio epiſcopo tātū. et rege noſtro N. et dicūtur nominatim. Sequatur et omnibus oꝛthodoxis atqꝫ catholice et apl'ice fidei cultoꝛibꝰ. Hic oꝛet ꝓ viuis.

Memēto dñe famuloꝛum famularumqꝫ tuaꝝ. N. et N. In qua oīne oꝛdo debet attendi pꝛopter oꝛdinē charitatis. Quinq̄s oꝛet ſacerd. Pꝛio pꝛo ſeipſo. Secundo pꝛo patre et matre carnali ⁊ ſpirituali: ⁊ pꝛo aliis parentibus. Tertio pꝛo amicis ſpecialibus parochianis ⁊ aliis. Quarto ꝓ oībꝰ aſtantibus. Quinto ꝓ oī populo xp̄iano: ⁊ poteſt hic ſacer. omnes ſuos amicos deo cōmendare. Conſulo tamen vt nullꝰ ibidem nimis immoꝛetur: tū pꝛopter coꝛdis diſtractionem: tū ꝓpter immiſſiōes q̄ poſſunt fieri per angelos malos: tū ꝓpter alia ꝑicula. Et oīʒ circumaſtātiū: quoꝛum tibi fides cognita eſt et nota deuotio: pꝛo quibus tibi offerimus vel qui tibi offerunt hoc ſacrificium laudis ꝓ ſe ſuiſq; oībus: pꝛo redēptione animarū ſuaruʒ: pꝛo ſpe ſalutꝭ ⁊ icolumitatꝭ ſue/ tibiq; reddūt vota ſua eťno deo viuo ⁊ vero.

COmmunicantes ⁊ mēoꝛiam venerātes. In pꝛimis gloꝛioſe ſempq; ꝟginis. Inclinando parūper dicat marie genitricis dei ⁊ dñi nr̄i ieſu xp̄i. Sed et beatoꝝ apl'oꝛū ac martyꝝ tuoꝝ. Petri Pauli Andꝛee Iacobi Ioānis Thome Iacobi Philippi Bartholomei Mathei Simonis et Thadei. Lini/ Cleti/ Clemētiſ/ Sixti/ Coꝛnelii/ Cypꝛiāi/ Laurētii/ Chꝛiſogoni/ Ioannis/ ⁊ Pauli/ Coſme/ ⁊ Damiani. Et oīm ſanctorum tuoꝝ. Quoꝛū meritis pꝛecibuſq; concedas: vt in omnibus ꝓtectionis tue muniamur auxilio. Per eūdē xp̄m dn̄. n. Amē. Hic reſpiciat ſacerdos hoſtiam cum magna veneratiōe dicēs.

HAnc igit̄ oblationem ſeruitutis nr̄e: ſed et cuncte familie tue q̄s dn̄e vt placat⁹ accipias: dieſq; noſtros in tua pace diſponas: atq; ab eterna dānatiōe nos eripi: ⁊ i electoꝝ tuoruʒ iubeas grege nūerari. Per xp̄m dn̄m nr̄m. Amē. Hic iterū reſpiciat hoſtiaʒ dicens.

QUam oblationē tu deus omnipotēs in oībus queſum⁹. Hic faciat tres cruces ſup vtrūq; cum dicat. be✠nedictā: aſcri✠ptam: ra✠tam: rationabilē: acceptabilemq; facere digneꝛ: vt nobis. Hic faciat crucem ſuper panem dicēs coꝛ✠pus Hic ſuper calicem ⁊ ſan✠guis Iūctiſq; manibus dicens. fiat dilectiſſimi filii tui domini noſtri ieſu chꝛiſti. Hic erigat ſacerdō. manus et coniungat: et poſtea tergat digitos ⁊ eleuet hoſtiā dicēs

QUi pꝛidie q̄ pateret̄: accepit panē in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: ⁊ eleuatis oculis in celū. Hic eleuet oculos ſuos ad te deum patreʒ ſuum omnipotentem. Hic iclinet ſe: ⁊ poſtea eleuet paululuʒ dicens. tibi gratias agēs: be✠nedixit: fregit. Hic tangat hoſtiam dicēs. deditq; diſcipulis ſuis dicens. Accipite ⁊ manducate ex hoc oēs. Hoc eſt eniʒ coꝛpus meum. Et debent iſta verba ꝓferri cū vno ſpū: ⁊ ſub vna ꝓlatione: nulla pauſatione interpoſita. Poſt hec ꝟba iclinet ſe ſacerdos ad hoſtiam: ⁊ poſtea eleuet eā ſupꝛa frontem: vt poſſit a populo videri: ⁊ reuerēter illam reponat ante calicē i modū crucis per eandem facte. Et tunc diſcooperiat calicem: ⁊ teneat inter man⁹ ſuas nō diſiūgēdo pollicē ab īdice: niſi dū facit bn̄dictiones tātū: ita dicēs.

SImili modo poſteaq̄ cenatū eſt: accipiens ⁊ hūc pꝛeclarū calicem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: itē tibi. Hic inclinet ſe dicens. grãs agens be✝nedixit: deditqꝫ diſcipulis ſuis dicens. Accipite ⁊ bibite ex hoc oēs. Hic eleuet ſacerdos parū calicē: ita dicens.

Hic eſt eñ calix ſāguinis mei: noui ⁊ eterni teſtamenti: myſterium fidei: qui pꝛo vobis ⁊ pꝛo multis effundet in remiſſionez peccatoꝛum. Hic eleuet calicem vſqꝫ ad pectus vel vltra caput dicens. Hec quotienſcūqꝫ feceritis in mei memoꝛiā facietis. Hic reponat calicem ⁊ fricet digitos ſuos vltra calicem pꝛopter micas: ⁊ cooperiat calicē: deinde eleuet bꝛachia ſua ī modum crucis iunctis digitis vſqꝫ ad hec verba de tuis donis.

Unde ⁊ memoꝛes domine nos tui ſerui: ſed ⁊ plebs tua ſancta eiuſdem xp̄i filii tui dñi dei noſtri tam beate paſſionis: necnō ⁊ ab inferis reſurrectionis: ſed ⁊ in celos gloꝛioſe aſcenſionis: offerimus p̄clare maieſtati tue de tuis donis ac datis. Hic quinqꝫ cruces fiāt: ſcꝫ tres pꝛime cruces ſup̱ hoſtiam ⁊ calicē dicendo Hoſtiā pu✝ram: hoſtiā ſan✝ctā: hoſtiam immacu✝latā. Quarta ſup̱ panem tm̄ dicēdo. pa✝nem ſctm̄ vite eterne. Quinta ſuper calicē dicendo ca✝licē ſalutis ꝑpetue.

Supꝛa q̄ pꝛopitio ac ſereno vultu reſpicere digneris: ⁊ accepta habere ſicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iuſti abel: ⁊ ſacrificium patriarche nr̄i abꝛahe: ⁊ qd̄ tibi obtulit ſummus ſacerdos tuꝰ melchiſedech/ ſanctū ſacrificium immaculatā hoſtiaz. Hic ſacerd. coꝛpoꝛe iclinato: et cācellatis manibꝰ dicat Supplices te rogamꝰ. vſqꝫ ad hec verba. ex hac altaris participatione. ⁊ tūc erigat ſe deoſculās altare a dextris ſacrificii: ⁊ faciat ſignum crucis ſuper hoſtiam ⁊ calicem ⁊ in facie ſua cum dicit omni benedictiōe celeſti.

Supplices te rogamus oīpotēs deus: iube hec ꝑferri per manus ſancti angeli tui in ſublime altare tuū in conſpectu diuīe maieſtatis tue: vt quotquot. Hic erigens ſe oſculetur altare a dextris ſacrificii dicēs. ex hac altaris participatiōe ſacroſanctū filii tui. Hic faciat ſignū crucis ſup̱ hoſtiam dicēs. coꝛ✝pus: deinde ſuper calicem dicens. ⁊ ſan✝guinē ſumpſerimus: omni. Hic ſignet ſe in faciem dicens. bñdictione celeſti et gratia repleamur. Per eundem chꝛiſtuz dominum noſtrū. Amen. Hic oꝛet pꝛo moꝛtuis.

Memento etiam domine aīarum famuloꝛū famularūqꝫ tuarū N. ⁊ N. Qui nos pꝛeceſſerūt cū ſigno fidei: ⁊ doꝛmiunt in ſomno pacis. Ipſis dñe ⁊ oībus in chꝛiſto quieſcētibus locum refrigerii lucis et pacis vt indulgeas dep̄camur.

Per eundem chꝛiſtum dominū noſtrum. Amen. Hic percutiat pectꝰ ſuum ſemel dicēs.

Nobis quoq; pctōꝛibꝰ famulis tuis de multitudine miſerationū tuarū ſperātibꝰ partem aliquā ⁊ ſocietatē donare digneris cum tuis ſanctis apoſtolis et martyꝛibus: cum Joāne/ Stephano/ Mathia/ Barnaba/ Ignatō/ Alexādꝛo/ Marcellino/ Petro/ Felicitate/ Perpetua/ Agatha/ Lucia/ Agnete/ Cecilia/ Anaſtaſia. Et cū omnibꝰ ſanctis tuis. Intra quorum nos conſoꝛtiū non eſtimatoꝛ meriti: ſed venie queſumus largitoꝛ admitte. Per chꝛiſtū do. noſtꝛ. Nō dꝫ Amē. Per quē hec oīa dñe ſemꝑ bona creas: Hic ter ſignet calicē dicens. ſci✠ficas: viui✠ficas: bene✠dicis ⁊ pꝛeſtas nob. Hic diſcooꝑiat calicē ⁊ faciat ſignaculum crucis cū hoſtia quinqꝫ: ꝑmo vltra calicē ex vtraq; parte illiꝰ calicꝭ: ſcd'o calici equale: tertio infra calicē: quarto ſicut ꝑmo: quinto ante calicē. Per ip✠ſū: ⁊ cum ip✠ſo: ⁊ in ip✠ſo eſt tibi deo patri omnipo✠tēti in vnitate ſpūs✠ſancti: oīs honoꝛ et gloꝛia. Hic cooperiat ſacerdos calicem et teneat manus ſuas ſuper altare vſque dum dicit Pater noſter. ita dicens.

Per omnia ſecula ſeculorū. Amē. Oꝛemus. Preceptis ſalutaribꝰ moniti et diuina inſtitutiōe foꝛmati audemꝰ dicere. Hic accipiat diaconꝰ patenā: eāq; a dextris ſacerdotis extento bꝛachio ī altū vſq; Da propitius, diſcoopertā teneat. Hic eleuet ſacer. manꝰ dicens

Pater noſter q̄ es ī celis ſanctificetꝰ nomē tuū. Adueniat regnū tuū. Fiat volūtas tua ſicut ī celo ⁊ ī terra. Panē nr̄m q̄tidianū da nobis hodie. Et dimitte nob debita nr̄a: ſicut et nos dimittimꝰ debitoꝛibꝰ nr̄is. Et ne nos inducas ī tētationē. Choꝛus dicat Sed libera nos a malo. ſacerd. pꝛiuatim. Amē.

Libera nos q̄s dñe ab oībus malis pꝛeteritis pꝛeſentibus ⁊ futuris: ⁊ intercedēte btā ⁊ gloꝛioſa ſemperq; virgine dei genitrice maria: ⁊ btīs apoſtolis tuis petro ⁊ paulo atq; andꝛea cū omnibus ſanctis. Hic cōmittat diaco. pate. ſacer. deoſculans manū eiꝰ/ ⁊ ſacerd. deoſculetꝰ pate. poſtea ponat ad ſiniſtrū oculū: deinde ad dextꝝ poſtea faciat crucem cum patena vltra caput: et tūc reponat eam in locum ſuum dicens.

Da propitius pacem ī diebus nr̄is: vt ope mīe tue adiuti/ ⁊ a peccato ſimus ſemꝑ liberi/ ⁊ ab omni ꝑturbatione ſecuri. Hic diſcooperiat calicē ⁊ ſumat coꝛpus cum īclinatione tranſponēs in concauitate calicis retinendo inter pollices ⁊ indices: ⁊ frāgat ī tres partes: ꝑma fractio dū dꝫ Per eūdē dominū. ie. xp̄m fi. tuū. ſcd'a fractio.

Qui tecū vi. ⁊ reg. ī vnitate ſpiritus ſc̄i deꝰ. Hic teneat duas fracturas ī ſiniſtra manu ⁊ tertiā fracturā in dextera manu ī ſūmitate calicis: ita dī. apta voce. Per oīa ſcl'a ſcl'oꝛum. Choꝛꝰ reſpōdeat Amē. Hic faciat tres cru. intra calicē cum tertia parte hoſtie dicendo. Pax dn̄i ✠ ſit ſem✠per vo✠biſcum. Choꝛus. Et cū ſpū tuo. Ad Agnꝰ dei. dicendū accedant diaco. ⁊ ſubdiaco. ad ſacer. vterqꝫ a dextr. : diaconꝰ ꝓpioꝛ: ſubdia. remotioꝛ. et dicāt ꝓuati. Agnꝰ dei q̄ tollis pctā mundi: miſerere nob. Agnus dei q̄ tollis pctā mundi: miſerere nobis. Agnꝰ dei qui tollis pctā mūdi: dona nobis pacē. In miſſis ꝓ defunct. dicit̄ hoc modo. Agnus dei q̄ tollis pctā mundi: dona eis requiē. cū hac additione in tertia repetitiōe ſempiternā. Hic cruce ſignando deponat dictā tertiam partem hoſtie in ſacramētum ſanguinis: ſic dicendo.

Hec ſacro✠ſancta cōmixtio coꝛꝑis ⁊ ſanguis dn̄i nr̄i ieſu xp̄i fiat mihi oībuſqꝫ ſumentibus ſalus mētis ⁊ coꝛpoꝛis: ⁊ ad vitā eternā ꝓmerēdā ⁊ capeſſendā p̄paratio ſalutaris. Per eūdē dn̄. nr̄. Amen. Anteq̄ pax det: dicat ſacerdos.

Domine ſancte pater oīs eterne deus: da mihi hoc ſacroſanctū coꝛpus ⁊ ſanguinē filii tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ita digne ſumere: vt merear ꝑ hoc remiſſionē oīm pctōꝝ meoꝝ accipere: ⁊ tuo ſcō ſpū repleri: ⁊ pacē tuā hr̄e: qꝛ tu es deus ſolus: et p̄ter te non eſt aliꝰ: cuius regnum ⁊ imperiū gloꝛioſum ſine fine ꝑmanet ī ſcl'a ſcl'oꝛum. Amen. Hic oſculetur ſacerdos coꝛpoꝛalia in dextera parte et ſummitatem calicis: et poſtea diaco. dicens. Pax tibi ⁊ eccleſie dei. Reſpō. Et cum ſpū tuo. Diaco. a dextris ſacer. ab eo pacē recipiat: ⁊ ſubdia. poꝛrigat. Deinde ad gradū choꝛi ipe diaco. pacem poꝛtet rectoꝛibus choꝛi: ⁊ ipſi pacē cho. poꝛtent vterqꝫ ſue parti incipiens a maioꝛibus. In feſto vero ⁊ fer. qn̄ choꝛus non regitur: pax a diaco. choꝛo appoꝛtatur per duos extremos de ſecunda foꝛma. cetera ſicut pꝛius. Poſt pacem datā dicat ſacer. oꝛonem ſequentē. ꝓuatim anteq̄ ſe ꝯmunicet tenēdo hoſtiaꝫ duabꝰ manibꝰ.

Deus pater fons et oꝛigo totius bonitatis: qui ductus mia vnigenitū tuū pꝛo nobis ad infima mūdi deſcendere ⁊ carnē ſumē voluiſti: quem ego indignꝰ hic ī manibꝰ meis teneo. Hic inclinet ſe ſacer. ad hoſtiā dicēs. Te adoꝛo: te gloꝛifico: te tota mētꝭ ac coꝛdꝭ ītētiōe laudo: ⁊ p̄coꝛ vt nos famulos tuos nō deſeras: ſꝫ pctā nr̄a dimittas: quatenꝰ tibi ſoli viuo ac vō deo puro coꝛde ⁊ caſto coꝛpoꝛe ſeruire valeamꝰ. Per eūdem chꝛiſtū dominū nr̄ꝫ. Amē.

DOmine ieſu xp̄e fili dei viui: ꝗ ex voluntate patris cooperante ſpū ſancto per moꝛtem tuam mundū viuificaſti: libera me queſo per hoc ſacroſanctū coꝛpus ⁊ hunc ſanguinem tuū a cunctis iniquitatibus meis ⁊ ab vniuerſis malis: ⁊ fac me tuis ſemꝑ obedire mandatis/ ⁊ a te nunꝗ̄ in perpetuum ſeparari permittas ſaluatoꝛ mūdi. Qui cū deo p̄re ⁊ eodē ſpū ſcō viuis ⁊ regnas deꝰ. Per oia ſecula ſeculoꝝ. Amen.

COꝛpꝛis et ſanguinis tui dn̄e ieſu xp̄e ſacramentuꝫ qd̄ (licet indignꝰ) accipio: nō ſit mihi iudicio ⁊ cōdēnationi: ſed tua pꝛoſit pietate coꝛpꝛis mei ⁊ aīe ſaluti. Amen. Ad coꝛpus dicat cū humiliatione anteꝗ̄ recipiat. Aue in eternū ſanctiſſima caro xp̄i mihi ante oia ⁊ ſuꝑ omnia ſumma dulcedo. Coꝛpus dn̄i noſtri ieſu xp̄i: ſit mihi peccatoꝛi via ⁊ vita. In noīe ✠ patrꝭ ⁊ filii ⁊ ſpūs ſācti. Amē. Hic ſumat coꝛpus cruce pꝛius facta cum ipſo coꝛpoꝛe ante os Deide ad ſanguinē cū magna deuotione dicat. Aue in eternum celeſtis potus: mihi ante oia ⁊ ſuper oia ſumma dulcedo. Coꝛpus ⁊ ſanguis dn̄i noſtri ieſu chꝛiſti: pꝛoſit mihi peccatoꝛi ad remediū ſempiternū in vitā eternam. Amē. In noīe ✠ p̄ris ⁊c. Hic ſumat ſāguinē: ꝗ ſūpto iclinet ſe ſacer. ⁊ dt̄ oꝛonē.

GRatias tibi ago dn̄e ſancte pater oīs eterne deus: ꝗ me refeciſti de ſacratiſſimo coꝛpoꝛe et ſanguine filii tui dn̄i noſtri ieſu xp̄i: ⁊ pꝛecoꝛ vt hoc ſacramentum ſalutis noſtre qd̄ ſumpſi indignus peccatoꝛ: non veniat mihi ad iudicium/ neqꝫ ad cōdēnationē pꝛo meritꝭ meis: ſed ad pꝛofectum coꝛpꝛis mei ⁊ aīe ſalutē in vitā eternā. Amē. Qua dicta: eat ſacerdos ad dextrum coꝛnu altaris cū calice inter manus/ digitis adhuc cōiūctis ſicut pꝛius/ ⁊ accedat ſubdiaco. ⁊ effundat in calicē vinū ⁊ reſpnceret ſacer. manus ſuas ne alique reliquie coꝛpoꝛis et ſanguinis remaneant in digitꝭ vel in calice. Cū vero aliqs ſacer. debet bis celebꝛare ī vno die: tunc ad pꝛimam miſſaꝫ nō debet percipere ablutionē vllam: ſed ponere in ſacrario vel in vaſe mundo vſqꝫ in finem alterius miſſe: ⁊ tunc ſumat̄ vtraqꝫ ablutio. Poſt pꝛimam ablutionem dicitur hec oꝛatio.

QUod oꝛe ſumpſimꝰ dn̄e pura mēte capiamꝰ: ⁊ de munere tꝑali/ fiat nobꝭ remedium ſēpitnū. Hic lauet digitos ī ꝯcauitate calicꝭ cū vino īfuſo a ſubdiaco. quo hauſto legꝭ oꝛo.

HEc nos cōmunio dn̄e purget a crimine: ⁊ celeſtis remedii faciat eſſe cōſoꝛtes. Poſt perceptionē ablutionū/ ponat ſacerd. calicē ſuꝑ patenā: vt ſi qd̄ remaneat ſtillet: ⁊ poſtea inclinādo ſe dī. Adoꝛemꝰ crucis ſignaculū: per quod ſalut' ſumpſimus ſacramētū. Deinde lauet man⁹: diaco. interī corporalia cōplicet. Ablutis manibus et redeunte ſacerdote ad dextrū cornu altaris: diacon⁹ calicem porrigat ori ſacer. ſi qd̄ infuſiōis ī eo remāſerit reſumēdū. Poſtea vero dicat cū ſuis miniſtris cōionē. Deinde fcō ſigno crucis in facie vertat ſe ſacer. ad populū: eleuatiſq3 aliquātulū brachijs ⁊ iūctis māib⁹ dicat. **Dñs vobiſcū.** et iterū reuertēs ſe ad altare dicat **Oremus.** Deinde dicat poſtcōiones iuxta numerū et ordinē ãdictarū orationū ante epiſtolã. Finita vltima poſtcō. factoq3 ſigno crucis in frōte: iterū vertat ſe ſacer. ad populū: et dicat **Dñs vobiſcū.** Deide diacon⁹ **Bñdicam⁹ do.** Alio vero tpe dr̄ **Ite miſſa eſt.** Quotieſcūq3 aūt dr̄ **Ite miſſa ē.** ſemp dr̄ ad ppl'm ꝯuertēdo. Et cū dici debeat **Bñdicam⁹ dño.** vel **Requieſcāt ī pace.** cōuertēdo ad altare dr̄ **Bñdicam⁹ dño.** His dictis ſacer. inclinato corpore iūctiſq3 manib⁹ tacita voce corā altari ī medio dicat hāc orōnē.

Placeat tibi ſcā trinitas obſequiū ſeruitutis mee: et preſta vt hoc ſacrificiū qd̄ oculis tue maieſtatis indign⁹ obtuli/ tibi ſit acceptabile: mihiq3 ⁊ omnib⁹ ꝓ quib⁹ illud obtuli: ſit te miſerante propitiabile. Qui viuis ⁊ re. de⁹. Per oīa ſecula ſeclorū. Amen. Qua finita: erigat ſe ſacerdos ſignãs ſe in facie ſua: dicēs **In noīe pr̄is. ⁊c̄.** Et ſic inclinatione facta eo ordine quo pri⁹ acceſſerunt ad altare ī principio miſſe: ſic induti cū cerofera. ⁊ ceteris miniſtris redeant. Et ſtatim poſt **Deo grã.** incipiatur ī choro hora nona quādo poſt miſſam dr̄. Sacer. vō ſ' redeūdo dicat euāgeliū **In principio.** Cū vero ſacerdos exuerit caſulā ⁊ alia indumēta ſacerdotalia dicat hos ſubſcriptos cū ã. **Triū puerorū.** cū **Bñdicite ſacerdo.** vſq3 ad finē canti. ps. **Laudate dñm in ſanctis ei⁹.** tot⁹ ps. **Nūc dimittis ſeruū.** cū **Gloria pa.** et **Sicut erat.** Deinde dr̄ tota ã. **Trium puerorū cantemus hymnū: quē cātabant ī camino ignis: bñdicentes dñm. Kyrie elei. Xpe ele. Kyrie el. Pater nr̄. Et ne nos. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filiū cū ſcō ſpū. Laudemus ⁊ ſuperexaltemus eum ī ſecula. Bñdict⁹ es dñe in firmamēto celi. Et laudabilis et glorioſus in ſecula. Bñdicat ⁊ cuſtodiat nos trinitas ſcā. Amē. Nō intres ī iudiciū cū ſeruo tuo dñe. Qr nō iuſtificabitur in cōſpectu tuo oīs viuēs. Dñe de⁹ virtutū ꝯuerte nos. Et oſtende faciem tuam et ſalui erimus. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiſcum. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.** Oratio.

Deus ꝗ trib⁹ pueris mitigaſti flāmas ignium: ꝯcede ꝓpitius vt nos famulos tuos

nō exurat flāma vitioꝛū. Oro.

Ure igne ſcti ſpūs renes noſtros ⁊ coꝛ nr̄m dn̄e: vt tibi caſto coꝛpoꝛe ſeruiamus: ⁊ mundo coꝛde placeam⁹. Oro.

Actiones noſtras q̄s dn̄e aſpirādo pꝛeueni / ⁊ adiuuando pſequere: vt cuncta nr̄a opatio et a te ſemp incipiat / et per te cepta finiatur. Et finiūtur he tres oꝛationes ſic. Per chꝛiſtum dn̄m noſtrum. Amē.

¶ In ſūmo. ſctē trinit̄. offm.

Benedicta ſit ſancta trinitas / atq; indiuiſa vnitas: cōfitebimur ei / q2 fecit nobiſcum miām ſuam. In tpe paſc. All'a al'a. ℣. Bn̄dicam⁹ patrē ⁊ filiū cū ſctō ſpiritu. Oro.

Omnīps ſempiterne de⁹: qui dediſti famulis tuis i confeſſione vere fidei eterne trinitatis gloꝛiā agnoſcere: ⁊ i potentia maieſtatis adoꝛare vnitatē: q̄s vt eiuſdē fidei firmitate / ab oib⁹ ſemp muniamur aduerſis. Qui vi. ⁊ re. de⁹. Ad roma.

cap. 11. O Altitudo diuitiarū ſapientie ⁊ ſcientie dei: q̄ incomꝓhenſibilia ſunt iudicia ei⁹: ⁊ inueſtigabiles vie ei⁹. Quis enim cognouit ſenſū domini? Aut quis cōſiliarius eius eſt? Aut quis pꝛioꝛ dedit illi: et retribuet ei? Qm̄ ex ipſo et p ipm et in ipſo ſunt oīa: ipſi gl'ia in ſcl'a ſcloꝝ. Amē. Ad coꝛinth.

cap. 13. Fratres. Gratia dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ⁊ charitas dei ⁊ cōmunicatio ſcti ſpūs: ſit ſemp cū oib⁹ vobis. In xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. Gr. Bn̄dict⁹ es dn̄e q̄ intueris abyſſos: ⁊ ſedes ſup cherubin. ℣. Benedicite deū celi: q2 fecit nobiſcum miſericoꝛdiā ſuā. All'a. ℣. Bn̄dictus es dn̄e deus patrū noſtroꝝ: ⁊ laudabilis i ſcl'a. All'a. ℣. Laudate pueri dominū: laudate nomen dn̄i. Sit nomen dn̄i bn̄dictū: ex hoc nunc ⁊ vſq; in ſeculū. Sequē.

Benedicta ſit ſctā trinitas: deitas eterna coequalis gloꝛia. De⁹ genitoꝛ natus genit⁹ cū ſacro pneumate: permanēs ſup omne quod extat. Quibus eſt vna ſemp volūtas ⁊ a ſe diſcrepās hac nunq̄ triplicata perſona. Nā ꝯſtat deitas vna: nō i tres deos diuiſa / qd̄ fides fatet a xp̄o oꝛthodoxe dedita. Hec nāq; pellit delicta / patriā reddit ſerenā: cui dulcē iubilāt agmina ſymphoniā celica. Alti thꝛoni veſtigia: imitātur ſtolis candidata. Operiunturq; binas quas captant poſt ſecli diſcrimina. Et nos quos illuſtrat gratia ſupera: dem⁹ noſtra debita. Quatenus caterua nobis celica maneat poſt funera ſocia: vltimoq; peracto diſcrimine petim⁹ altis perfrui mox pallatiis. Quo ꝯſpicua lux flagrat accēſa ꝯflāti flāma q̄ deus eſt: viſio nr̄a ⁊ ſal⁹ eterna. Angeloꝝ q̄ illuſtrat foꝛtiter pcoꝛda: vt i xp̄o ſolo ſua defigāt lumina. Hec nāq; ē illa ſitis flagrãs qua tũc ſitiẽt aĩe ſctõꝝ et corpa. Cũ finalit̃ data ꝑpetua hõis ꝑ eis a iudice ꝑmia. S. 10.

15. In illo tẽpe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Cũ venerit paraclitus/ quẽ ego mittã vobis a patre ſpm̃ veritatis qui a patre ꝓcedit: ille teſtimoniũ ꝑhibebit de me. Et vos teſtimoniũ ꝑhibebitis: qꝫ ab initio mecũ eſtis. Hec locut⁹ ſum vobis: vt nõ ſcãdalizemini. Abſqꝫ ſynagogis facient vos. Sed venit hora: vt oĩs qui interficit vos: arbitretur obſequiũ ſe preſtare deo. Et hec facient vobis: quia non nouerũt patrem neqꝫ me. Sed hec locutus ſum vobis: vt cum venerit hora eorum/ reminiſcamini quia ego dixi vobis. Offer. Bñdictus de⁹ pater: vnigenitusqꝫ dei fili⁹; ſanct⁹ quoqꝫ ſpũs: qꝛ fecit nobiſcũ miãz ſuã. In tẽpe paſcha Alla. Secreta.

Sanctifica q̃s dñe de⁹ trinitas ſctã per tui ſancti nominis inuocationem huius oblatõnis hoſtiã: ⁊ cooperante ſpũ ſctõ/ ꝑ eã noſmetipſos tibi perfice munus eternũ. Qui vi. In vnita. eiuſdem. Prefatio. Qui cum vnigenito. Cõio. Benedicimus deum celi: ⁊ coram oĩbus viuentibus cõfitebimur ei qꝛ fecit nobiſcũ miam ſuã. In tẽpe paſc. All. al. Poſtcõio.

Proficiat nobis ad ſalutẽ corporis ⁊ aĩe dñe de⁹ huius ſacramẽti ſuſceptio/ ⁊ ſempiterne ſctẽ trinitatis eiuſdẽqꝫ indiuidue vnitatis ꝯfeſſio. In qua vi. ⁊ re. de⁹. ¶ In ꝯmẽo. ſ. ſpũs.

Spirit⁹ dñi repleuit orbem terrarꝫ alla: ⁊ hoc qđ ꝯtinet oĩa ſciẽtiã habet vocis alla al. alla. Ps. Exurgat deus ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant q̃ oderũt eũ a facie eius. Oro.

Deus qui corda fidelium ſancti ſpirit⁹ illuſtratiõe docuiſti: da nobis i eodẽ ſpũ recta ſapere: ⁊ de ei⁹ ſemꝑ cõſolatiõe gaudere. Per. In vnitate eiuſdem. Lectio actuũ apoſtoꝝ.

cap. 8. In diebus illis. Cũ audiſſent apli q̃ erãt hieroſolymis: qꝛ recepiſſet ſamaria vbũ dei: miſerunt ad eos petrum et ioãnem. Qui cũ veniſſent orauerunt pro ipſis: vt acciperent ſpiritũ ſanctũ. Nondum eñi in quẽq̃ illorum venerat: ſed baptizati tantũ erant in nomine dñi ieſu. Tũc imponebant manus ſuper illos: ⁊ accipiebant ſpiritũ ſanctũ. Gr. Beata gẽs cuius eſt dñs de⁹ eorũ: popul⁹ quẽ elegit i hereditatẽ ſibi. V. Verbo dñi celi firmati ſunt: ⁊ ſpũ oris ei⁹ oĩs virt⁹ eoꝝ. Alla. V. Veni ſancte ſpiritus/ reple tuoꝝ corda fideliũ: ⁊ tui amoris in eis ignem accende. In tempore paſchali. i. Alla. V. Emitte ſpiritum. ii. Alleluia. V. Veni ſancte. vt ſ. Sequẽtia.

Sancti ſpirit⁹ adſit nobis gratia. Que corda noſtra ſibi faciat habitacula. Expulſis inde cūctis vitiis ſpiritalibus. Spirit⁹ alme illuſtratoꝛ oim. Hoꝛridas noſtre mentis purga tenebꝛas. Amatoꝛ ſācte ſenſatoꝛ ſemꝑ cogitatuū. Infunde vnctionē tuam clemens noſtris ſenſib⁹. Tu purificatoꝛ oim flagitioꝛū ſpūs. Purifica nr̄i oculū interioꝛis hois. Ut videri ſupꝛem⁹ genitoꝛ poſſit a nobis. Mundi coꝛdis quē ſoli cernere pñt ocl'i. Pꝛophetas tu inſpiraſti: vt ꝓconia xp̄i per totū mundū veherēt. Quādo machinā per verbū ſuū fecit deus celi terre mariū. Tu ſuꝑ aquas fotur⁹ eas numē tuum expādiſti ſpūs. Tu aiab⁹ viuificandis aquas fecūdas. Tu aſpirādo das ſpiritales eſſe homines. Tu diuiſuꝫ ꝑ linguas mūdū ⁊ rit⁹ adunaſti dn̄e. Idolatras ad cultū dei reuocas magiſtroꝛū optime. Ergo nos ſupplicantes tibi exaudi ꝓpitius ſancte ſpiritus. Sine quo oēs ꝓces caſſe credūtur ⁊ īdigne dei auribus. Tu q̄ olim ſcl'oꝝ ſctōs Tui nois docuiſti inſtructu amplectendo ſpūs. Ipſe hodie apoſtolos xp̄i donās munere inſolito ⁊ cūctis inaudito ſcl'is: hūc diē glorioſum feciſti. S. ioānē.

cap̄.14 In illo tp̄e. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Si q̄s diligit me: ſermonē meū ſeruabit. Et pater meus diliget eū: et ad eū veniem⁹: ⁊ māſionē apud eum faciem⁹. Qui non diligit me: ſermões meos non ſeruat. Et ſermonē quē audiſtis non eſt me⁹: ſed ei⁹ qui miſit me p̄ris. Hec locut⁹ ſum vobis: apud vos manens. Paraclitus autē ſpiritus ſanct⁹/ quē mittet pater ī noīe meo: ille vos docebit oīa: ⁊ ſuggeret vobis oīa quecūq; dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacē meam do vobis. Non quō mund⁹ dat: ego do vobis. Non turbetur coꝛ veſtrū: neq; foꝛmidet. Audiſtis q2 ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me/ gauderetis vtiq; q2 vado ad patrē: q2 p̄r maioꝛ me eſt. Et nunc dixi vobis pꝛiuſq̄ fiat: vt cū factū fuerit credatis. Iam nō multa loquar vobiſcū. Uenit eñ pꝛinceps mūdi hui⁹ ⁊ in me nō habet quicq̄. Sz vt cognoſcat mund⁹ q2 diligo patrē: ⁊ ſicut mādatū dedit michi pater: ſic facio. Offer. Cōfirma hoc de⁹ qd̄ operat⁹ es ī nobis: a tēplo tuo qd̄ eſt in hierl'm: tibi offerēt reges mūera all'. Secr.

Munera q̄s domine oblata ſanctifica: ⁊ coꝛda nr̄a ſancti ſpirit⁹ illuſtratiōe emūda. Per dn̄m. In vnitate eiuſdem. Pꝛefatio. Qui aſcendēs. Non dicitur ī hac p̄fa. hodiernadie, niſi ī hebdo. pēteco. tm̄. Cōmunio. Fact⁹ eſt repēte de celo ſon⁹ aduenientis ſpūs vehemētis: vbi erant ſedētes all'a: et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto loquentes magnalia dei alleluia alleluia. Poſtcōio.

SAncti ſpūs dñe coꝛda noſtra mūdet infuſio: ⁊ ſui roꝛis intima aſꝑſione fecūdet. Per dominū. In vni. eiuſdē.

¶ Miſſa de cruce. Officium.

NOs autē gloꝛiari opoꝛtet in cruce domini nr̄i ieſu xp̄i: in quo ē ſalꝰ vita ⁊ reſurrectio noſtra: ꝑ quem ſaluati ⁊ liberati ſumꝰ. In tp̄e paſc. all'a all'a. Pſ. Deꝰ miſereatur noſtri et benedicat nobis: illuminet vultū ſuū ſuꝑ nos: ⁊ miſereatur noſtri. Non dicitur Gloꝛia in excelſis. Or.

DEus q̄ vnigeniti filii tui dñi noſtri ieſu xp̄i p̄cioſo ſanguine viuifice crucis vexillū ſanctificare voluiſti: concede q̄s eos qui eiuſdem ſancte crucꝭ gaudēt honoꝛe: tua quoq; vbiq; ꝓtectione gaudere. Per eundem. Ep'la. Ad philippeñ.

2. FRatres. Xp̄s factꝰ eſt pꝛo nobis obediens vſq; ad moꝛtē: moꝛtem autem crucis. Pꝛopter qđ ⁊ deꝰ exaltauit illū: ⁊ donauit illi nomē qđ eſt ſuꝑ omne nomē: vt in noīe ieſu omne genu flectat̄/ celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ. Et oīs lingua cōfiteatur: q2 dñs noſter ieſus xp̄s i gl'ia eſt dei p̄ris. Gr. Xp̄s factꝰ eſt ꝓ nobis obediēs vſq; ad moꝛtē: moꝛtē aūt crucis. V. Pꝛopter qđ ⁊ deꝰ exaltauit illū ⁊ dedit illi nomē qđ eſt ſuꝑ omne nomē. All'a. V. Dulce lignū dulces clauos: dulcia ferens pōdera: que ſola fuiſti digna ſuſtinere regem celoꝛū et dominū. In tp̄e paſc. ſcđz All'a. V. Nos autē gloꝛiari opoꝛtet in cruce dñi noſtri ieſu xp̄i. Sequentia.

SAlue crux ſācta arboꝛ digna. Cuius robur p̄cioſū mundi fert talentū. Ut hoſtis per lignū victoꝛ ligno reuinceretur. Nōq; exoꝛtus moꝛt' pꝛimis erat terrigenis paradiſo ꝓpulſis: Cauſa etiā vite foꝛet cūctis chꝛiſti moꝛte vere viuificādis. Hoꝛrificū tu es ſemper ſignū inimicis crux ſctā ſeuis. Quā moꝛs pauet: infernuſq; timet: q̄ xp̄o ſuos reconſignas. Cui laus ſit i euū. S. matheū.

IN illo tp̄e. Aſcēdēs ieſus hieroſolymam: aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto: ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus hieroſolymā: ⁊ filiꝰ hominis tradetur pꝛincipibꝰ ſacerdotum ⁊ ſcribis: ⁊ condēnabūt eum moꝛte. Et tradēt eū gentibus ad illudendum: ⁊ flagellādum: ⁊ crucifigendū. Et tertia die reſurget. cap. 20. Offr. Pꝛotege domine plebē tuā per ſignū ſancte crucis ab omnibꝰ inſidiis inimicoꝛū omniū: vt tibi gratam exhibeamꝰ ſeruitutē ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificiū noſtruz. In tp̄e paſcha All'a. Secreta.

HEc oblatio queſumus domine ab omnibꝰ nos purget offenſis: que in ara crucis immolata etiam totius mundi tulit offenſas. Per dominum.

Prefatio Qui ſalutem. Cõio. Per lignũ ſerui facti ſumꝰ: et ꝑ ſanctã crucẽ liberati ſumus: fructꝰ arboris ſeduxit nos: filiꝰ dei redemit nos all'a. et finiat cũ all'a. quãdocũqꝫ dicitur: niſi ĩtra .lxx. vſqꝫ ad paſc. Poſtcõio.

Adeſto nobis domine deus noſter: ⁊ quos ſancte crucis letari facis honore: eius quoqꝫ perpetuis defende ſubſidiis. Per dominum. ¶ Officium miſſe de quinqꝫ vulneribus dñi noſtri ieſu xp̃i. Offm.

Humiliauit ſemetipſum dñs noſter ieſus xp̃s vſqꝫ ad mortẽ: mortẽ autẽ crucis: ꝓpter qđ et deꝰ exaltauit illũ: ⁊ donauit illi nomen qđ eſt ſuꝑ omne nomen. Ps. Miſericordias dñi in eternum cantabo. et đr Gl'ia ĩ excelſis, niſi ꝑ aduẽ. ⁊ a .lxx. vſqꝫ ad paſcha. Oratio.

Domine ieſu xp̃e fili dei viui: q̃ de celo ad terrã de ſinu patris deſcẽdiſti: ⁊ ĩ ligno crucis q̃nqꝫ plagas ſuſtinuiſti: ⁊ ſanguinẽ tuũ ꝑcioſuz ĩ remiſſionem pctõꝝ nrõꝝ effudiſti: te hũiliter dep̃camur vt ĩ die iudicii ad dexterã tuam ſtatuti / a te audire mereamur / Venite bñdicti ĩ regno prĩs mei. Qui cũ eodẽ prẽ ĩ vni. ſpũs ſcti vi. ⁊ re. deꝰ. Per oĩa. Lctõ zacha. ꝓphe.

cap. 12. Hec dicit dñs deꝰ. Effũdã de ſpũ meo ſuꝑ domũ dauid: ⁊ ſuꝑ hitatores hierl'z ſpm grẽ ⁊ miſerationis. Et aſpicient ĩ eũ quẽ ꝯfixerũt: ⁊ plãgẽt eũ plãctu quaſi ſuꝑ vnigenitũ: ⁊ dolebũt ſuꝑ eũ vt doleri ſolet ĩ morte ꝓmogeniti. In die illa erit planctus magnꝰ in hieruſalẽ: ⁊ dicetur ei. Que ſunt iſte plage in medio manuuz tuaꝝ: Et dicet eis. His plagatꝰ ſum ĩ domo eoꝝ qui me diligebãt. Framea ſuſcitare ſuꝑ paſtorẽ meũ: ⁊ ſuper virũ coherẽtẽ michi dicit dñs exercituũ. Percutiã paſtorẽ: ⁊ diſpergentur oues gregis. Dicit dñs exercituũ. Gra.

Improperium expectauit cor meum ⁊ miſeriam: ⁊ ſuſtinui q̃ ſimul cõtriſtaret ⁊ nõ fuit: cõſolantẽ me q̃ſiui ⁊ nõ inueni. ℣. Et dederũt ĩ eſcã meã fel: ⁊ ĩ ſiti mea potauerũt me aceto. All'a. ℣. Aue rex noſter ieſu xp̃e: qui ſolus noſtros errores ⁊ reatus miſeratus pertuliſti / patri obediẽs ductꝰ es ad crucẽ: vt agnꝰ manſuetus ad occiſionem: tibi gloria oſanna: tibi ſumme laudis ⁊ honeſtas corõa. Sequẽ.

Cenam cũ diſcipulis xp̃e celebraſti: et mortẽ apl'is palã nũciaſti: ⁊ auctorẽ ſceleris iudã demõſtraſti: ⁊ egreſſus ꝓtinus hortulũ intraſti. Tũc ꝓcidens dñs humo ſe ꝓſtrauit: et trãſferri calicẽ a ſe poſtulauit: ſed patris arbitrio illud ꝯmẽdauit: mox ⁊ ecce ſanguis ſudor emanauit. Iudas poſt hoc oſculũ ori dedit xp̃i: vt q̃d (inq̃t dñs) amice veniſti: nunquid tradis oſculo quē iam vendidiſti: aſſiſtentes ꝓtinꝰ irruūt miniſtri. Nox inſomnis itaqꝫ tota ducebat᷑: nulla pꝛoꝛſꝰ requies ieſu p̄ſtabat᷑: magiſtroꝝ ipia plebs iniuriatur: alapis ⁊ colaphis innocens mactatur. Dū ieſum eripere pilatꝰ conatur: iudeoꝝ furia magis inflāmatur: ⁊ plebis vox intonat vt crucifigat᷑. Traditur militibus vinculis artatur: vndiqꝫ verberibꝰ coꝛpus cruētatur: caput regis glorie ſpinis coꝛonatur: poſtq̄ flexis genibꝰ q̄ſquis irritat᷑. Ecce caro tenera pii ſaluatoꝛis: ad colūnā nequiter coartatur loris: ſic flagellis cedit᷑ ipii toꝛtoꝛis: ꝙ emanant riuuli rubei cruoꝛis. Poſt ꝑ vꝛbis medium ieſus ꝓcedebat: ⁊ crucis patibulū humerꝭ ferebat: ad foꝛes ⁊ hoſtia populꝰ fluebat: eiuſq̄ cōfuſio oībꝰ patebat. Ad pudoris cumulū ieſu denudaris: et vēto cū frigoꝛe nudus ſpoliaꝛ: innocēs cū impiis i cruce dānaꝛ: ⁊ quaſi dux ſceleris i medio locaris. Tenſis ligno bꝛachiis manꝰ cōclauātur: coꝛpis membꝛa ſingula clauis tractabāt᷑: nerui vene ſimili modo laniantur: pedū plāte etiā ferro ꝯclauant᷑. Fundunt riuos ſanguis mēbꝛa ſaluatoꝛis: ꝓperet huc aīa triſtis pctōꝛis: hauriat vt q̄ppiā ſacrati liquoꝛis: quo frequēter liniat vulnera doloꝛis. Loquēs ieſus poſtea ſitio dicebat: ⁊ acetū ꝓtinꝰ felle ꝯmiſcebat: ac infuſum ſpōgia oꝛi poꝛrigebat: q̄d deguſtans paululū ſumere nolebat. Mi ieſu mirifice q̄d eſt q̄d aiebas: tu de ſiti cōquerēs de cruce ſilebas: nūq̄d hāc doloꝛibꝰ magis ſentiebas: ſed ſalutē potius noſtrā ſitiebas. Vocē ꝓmēs vltimā patrē inuocaſti: ſpūmq̄ manibꝰ eius cōmēdaſti: ⁊ clamoꝛe valido tādem expiraſti: ⁊ ſalutē oīm ita cōſūmaſti. Nūc ego ſupbio tu humiliaris: ego culpas ꝑpetro tu pena grauaris: ego pomum moꝛdeo/tu felle potaris: ego peto mollia tu dure tractaris. Demū cuiꝰ valeat mēs vel lingua fari: quātū ꝟgo credit᷑ intus cruciari: dū cōcernit moꝛtui latꝰ vulnerari: atqꝫ nati viſcera lācea rimari: Coꝛpꝰ cuiꝰ moꝛtuū iā nil ſentiebat: ſꝫ militꝭ lācea pectꝰ cōſcindebat: quā fixā i latere filii videbat: vnde aqua ſanguie mixta effluebat. Ad hūc ergo ꝓpera fontē redēptoꝛis: vt fluctis quippiā haurias dulcoꝛis: atq̄ vite lauachꝛū ꝑciū cruoꝛis: quo tui curatio ꝓfluat languoꝛis. Tractꝰ.

Iudica me deus ⁊ diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: ab homine iniquo et doloſo erue me.

Qꝛ tu es deꝰ foꝛtitudo mea: q̄re me repuliſti: ⁊ quare triſtis īcedo/dum affligit me inimicus: Teſtes enim iniqui inſurrexerunt aduerſum me: et mentita eſt iniquitas ſibi.

Supꝛa doꝛſū meū fabꝛicauerūt pctōꝛes: plōgauerūt iniq̄tatē ſuā. Ipſi vero conſiderauerunt ⁊ inſpexerunt me: diuiſerūt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtem meam miſerunt ſoꝛtem.

Foderūt manꝰ meas ⁊ pedes meos: ⁊ dinumerauerūt oīa oſſa mea: ⁊ doloꝛē ſuꝑ doloꝛē vulneribꝰ meis addiderūt. S. ioānē.

cap. 19. In illo tpe. Pꝛeſciēs ieſus qꝛ iā oīa ꝯſummata erant de ipſo: vt cōſummaret ſcriptura dixit. Sitio. Vas ergo erat poſitū aceto plenū. Illi autem ſpōgiā plenā aceto hyſopo circūponētes: obtulerūt oꝛi eius. Et cū accepiſſet ieſus acetum: dixit. Cōſummatū eſt. Et inclinato capite tradidit ſpm̄. Iudei ergo qm̄ paraſceue erat: vt nō remanerēt in cruce coꝛpoꝛa ſabbato (erat eīm magnꝰ dies ille ſabbati) rogauerūt pilatū vt frangerētur eoꝝ crura: ⁊ tollerent. Venerūt ergo milites: ⁊ pꝛimi quidē fregerūt crura: ⁊ alteriꝰ q̇ crucifixus eſt cum eo. Ad ieſum autē cū veniſſent/ vt viderūt eū iā moꝛtuū: nō fregerūt eiꝰ crura. Sꝫ vnꝰ militū lācea latꝰ eiꝰ apꝛuit: ⁊ cōtinuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et q̇ vidit teſtimoniū ꝑhibuit: ⁊ verū eſt teſtimoniū eiꝰ. Offꝛ. Inſurrexerūt i me teſtes iniq̇: abſq̃ miſa q̇ſierūt me iterficere: ⁊ nō ꝑpecerūt i faciē meā ſpuere: ⁊ lāceis ſuis vulnerauerūt me: ⁊ ꝯcuſſa ſunt omnia oſſa mea. Secreta.

Domine ieſu xp̄e qui pꝛo mūdi redēptione crucis lignū aſcendiſti: vt vniuerſus mūdus qui i tenebꝛis erat illuminaretur: illā q̄s lucē in animas noſtras ⁊ coꝛpoꝛa īfunde/ per quā ad eternā lucē ꝑuenire mereamur. Qui cū pr̄e ⁊ ſpū ſancto vi. Pꝛefatio. Qui ſa. Cōio. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: et dinumerauerūt omnia oſſa mea. Poſtcōmunio.

Domine ieſu xp̄e qui hoꝛa diei ſexta pꝛo redēptione mundi crucis patibulum aſcēdiſti: ⁊ ſanguinē tuū ꝑcioſum i remiſſionē pctōꝝ noſtroꝝ fudiſti: te humiliter depꝛecamur vt per tue paſſiōis ⁊ vulnerum tuoꝝ merita/ poſt obitū noſtrū paradiſi ianuā gaudēter mereamur introire. Qui cum deo patre ⁊ ſpū ſctō vi. Miſſa quotidiana de btā maria virgine.

Salue ſancta parēs enixa puerpa regē q̇ celū terrāq̃ regit in ſecula ſclo͛ꝝ. In tpe paſc. All'a. ps. Bn̄dicta tu i mulieribꝰ: ⁊ bn̄dictus fructus ventris tui. Orō.

Concede nos famulos tuos q̄s dn̄e deꝰ ꝑpetua mētis ⁊ coꝛpoꝛis ſalute gaudere: ⁊ glo͛ioſa beate marie ſemꝑ vgis itercesſiōe a p̄ſenti liberari triſtitia et eterna perfrui letitia. Per dn̄m. Lectio libꝛi ſapientie.

Ab initio ⁊ ante ſcl'a creata ſum: et vſq̃ ad futurū ſeculum nō deſinam: ⁊ in habitatione ſancta corā ipſo miniſtraui. Et ſic in ſion firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui i populo honorificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illius: ⁊ i plenitudine ſanctorū detentio mea. Gr. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria: que ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quē totus nō capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Sciendū eſt ꝙ ſi in tempore paſc. fiat de feſt. annū. btē marie in capel. erit primū All'. ℣. Per te dei geni. ⁊ ſcdʒ All'a. ℣. Aue maria. Itē in die aſſūp. btē ma. v. infra oc. ⁊ i oc. die Alleluia. ℣. Hodie maria virgo. i cho. ⁊ i capel. Et ꝑ oc. All'. ℣. Aſſumpta eſt. in choro ⁊ i capel. Itē in natiui. btē marie. v. infra octa. ⁊ in octa. die. All'a ℣. Natiuitas glorioſe. in choro ⁊ i capel. Et ꝑ oc. All'a. ℣. Per te dei genitrix. in choro ⁊ in capel. ¶ Sciēdū eſt ꝙ a purifica. vſqꝫ ad. lxx. ⁊ a Deus oīm. vſqꝫ ad aduētū dñi qñ fit plenū ſeruitiū de ſancta maria: quacunqꝫ fer. cōtig. ſemꝑ dʒ ſeqns All'a. ℣. Salue virgo mater dei templum ſancti ſpūs: ꝗ ſola vocari digne meruiſti regina celorū ⁊ dña. niſi in tpe paſcha. tūc ei ſemꝑ erit primū All'a. ℣. Per te dei genitrix nobis eſt vita perdita data: que de celo ſuſcepiſti prolē: ⁊ mūdo genuiſti ſaluatorē. ⁊ ſcdm All'a. qñ fit plenū ſerui. de reſurre. ſicut in alio feſto cū regimine cho. dʒ ſeqn. ad placitū. In capel. autē. i. All'a ℣. Per te dei genit. ii. ℣. ꝗ. All'a. diuerſimode dicit̄ ꝑ to'ā hebd. videlicet. die dñica Alleluia. ℣. Obtine ſacris precib' pia dei genitrix veniā delictorum tuis ſupplicibus. Feria. ij. All'a. ℣. Poſt partum virgo inuiolata ꝑmanſiſti: dei genitrix intercede pro nobis. Feria. iij. All'a. ℣. Ora pro nobis pia virgo maria: vnde xp̄s natus eſt pro nobis peccatorib' ora. Feria. iiij. All'a. ℣. Virtutes celi te venerantur virgo maria: tuum vnigenitū contēplantes ad dexteram dei patris i poteſtate ⁊ maieſtate magna. Feria. v. All'a. ℣. Veni electa mea ⁊ ponā te in thronū meum: qꝛ cōcupiuit rex ſpeciem tuam. Feria. vi. All'a. ℣. Salue virgo. Sabba. All'. ℣. Virga ieſſe floruit: virgo deū et hoiem genuit: pacē de' reddidit: in ſe recōcilians ima ſummis. Iſta. vii. all'a. dñr in capella beate marie a purifi. vſqꝫ ad aduē. dñi ꝑtꝗ a. lxx. vſqꝫ ad paſcha niſi ꝙ extra tp̄s paſc. in loco illius All'a ℣. Poſt partū. dicitur All'a. ℣. Per te dei ge. vt ſupra. ⁊ exceptis prenoīatis. Similiter in tpe paſc. qñ celebratur miſſa de ſancta maria ſine nota: vel poſt miſſā fit memoria tūc primū Alleluia eric. ꝟ. Per te dei genitrix. ⁊ ſecūdū Allā. Poſt partū. In hebdo. paſc. etiam dicitur gn. Benedicta ⁊ venera. ad miſſam quotidianam de. ſ. mar. vſqꝫ ad ſabb. ⁊ nō in ipſo ſab. Sequētia vꝫ ꝑ totū annū ad placitū. Seqn̄.

POſt partuz virgo maria. Dei genitrix fecunda grā tonantis plena. Aue terrarum dña: alma celorū regina. Tibi ethera oiſqꝫ ſctōꝝ turma depromat ſymphoniā. Tellus flumina atqꝫ ſiluarum nemora reſultent voce ſua. Salue parēs inclyta felix puerpera. Per te lux et veritas mundo eſt edita. Tu ieſum papilla lactaſti ſacra: extans virgo feta mr̄ itacta. Unde nr̄is eia faue votis domina/ chriſtum interpellans ꝓ ſalute humana. Per te mater aboleri filioꝝ flagitemus crimina. Noſqꝫ oēs introduci: ſempiterna ꝑadiſi gaudia. Quo perennis vite ꝑfruamur gloria. Seqt̄.

AUe maria gratia plena Dñs tecū virgo ſerena. Bñdicta tu in mulierib9. Que peperiſti pacē hoībus: ⁊ angeꝝ gloriam. Et bñdict9 fruct9 vētris tui. Qui coheredes vt eſſemus ſui: nos fecit per gratiaz. Per hoc autē aue: mundo tam ſuaue: contra carnis iura. Genuiſti ꝓlē: nouū ſtella ſolem noua genitura. Tu parui et magni leonis ⁊ agni: ſaluatoꝛ xp̄i tēplū extitiſti: ſꝫ virgo itacta. Tu floris ⁊ roris: panis ⁊ paſtoris ꝟginū regina: roſa ſine ſpina genitrix es facta. Tu ciuitas regis iuſtitie. Tu mater es miſericordie. Theophilum reformans gratie. De lacu fecꝭ ⁊ miſerie. Ergo marꝭ ſtella/ verbi dei cella ⁊ ſolis aurora. Paradiſi porta per quam lux ē orta: natum tuum ora. Nos abluat a peccatis: et in regno claritatis: q̄ lux lucet ſedula. Collocet per ſecula. Amen. Seqn̄.

LEtabundus exultet fidelis chorus all'a. Regez regū itacte ꝯfudit torus: res miranda. Angelus cōſilij/ nat9 eſt de ꝟgine ſol de ſtella. Sol occaſum neſciens: ſtella ſēp rutilās ſemper clara. Sicut ſydus radiū ꝓfert virgo filiū/ pari forma. Neqꝫ ſydus radio neqꝫ mater filio fit corrupta. Cedrus alta libani/ conformat̄ hyſopo valle noſtra. Verbū ens altiſſimi corporari paſſum eſt/ carne ſumpta. Eſaias cecinit: ſynagoga meminit: nunꝙ̄ tñ deſinit eſſe ceca. Si nō ſuis vatibus credat vel gētilib9: ſibyllinis verſibus hec predicta. Infelix ꝓpera. Crede vel vetera. Cur dānaberis gens miſera? Quē docet litera Uatū cōſidera. Ipſum genuit puerpera. Alia ſequentia.

HAc clara die turma: feſtiua da preconia. Mariam ꝯcrepādo ſymphōia nectarea. Mundi domina que es ſola caſtiſſima: virginum regina. Sa lutis cauſa vite poꝛta:atq; celi referta gratia. Nam ad illam ſic nuncia olim facta angelica. Aue maria gratia dei plena ꝑ ſecula. Mulierū pia agmina itra ſemꝑ bn̄dicta. Uirgo ⁊ grauida mater intacta ꝓle gl'ioſa. Cui cōtra maria hec reddit famina. In me quō tua iam fiēt nuncia? Uiri noui nullaꝫ certe copulam. Ex quo atq; nata ſuꝫ icoꝛrupta. Diue miſſus ita reddit affata. Flatu ſacro plena fies maria. Noua efferēs gaudia celo terre nati per exoꝛdia. Intra tui vteri clauſtra poꝛtās q̄ gubernat eterna. Omnia q̄ dat tēpoꝛa pacifica. Alia ſequētia.

AUe mundi ſpes maria: aue mit':aue pia:aue plena gratia. Aue virgo ſingularis:que ꝑ rubū deſignaris non paſſum incendia. Aue roſa ſpecioſa: aue ieſſe virgula. Cuius fructus noſtri luctꝰ relaxauit vincula. Aue cuius viſcera contra carnis federa ediderunt filiū. Aue carēs ſimili:mūdo diu flebili reparaſti gaudium. Aue ꝟginū lucerna:ꝑ quā fulſit lux ſuperna:his quos vmbꝛa tenuit. Aue virgo de qua naſci:⁊ de cuius lacte paſci rex celoꝛū voluit. Aue gēma celi luminariū. Aue ſancti ſpiritꝰ ſacrariū. O ꝙ̄ mirabilis ⁊ ꝙ̄ laudabilis hec eſt virginitas? In q̄ ꝑ ſpm̄ ſctā̄ paraclitū fulſit fecūditas. O ꝙ̄ ſancta/ ꝙ̄ ſerena/ ꝙ̄ benigna/ ꝙ̄ amena eſſe virgo creditur. Per quam ſeruitus finitur:poꝛta celi aperitur:⁊ libertas redditur. O caſtitatis liliū:tuum pꝛecare filium qui ſalus eſt humilium. Ne nos pꝛo noſtro vitio: ĩflebili iudicio ſubiiciat ſupplicio. Sed nos tua ſancta pꝛece: mundans a peccati fece/ collocet in lucis domo. Amen dicat omnis homo. Alia ſequentia.

HOdierne lux diei celebꝛis in matris dei agitur mēoria. Decantemꝰ in hac die:ſemper virginis marie laudes ⁊ ꝓconia. Ois homo oi hoꝛa ipſaꝫ oꝛa:⁊ iploꝛa eius patrocinia. Pſalle pſalle niſu toto:coꝛdis oꝛis voce voto: aue plena gratia. Aue dn̄a celoꝛuꝫ:inexperta viri toꝝ: parens paris neſcia. Fecundata ſine viro : genuiſti moꝛe miro genitoꝛē filia. Florens hoꝛtus auſtro flante: poꝛta clauſa poſt ⁊ ante: via viris inuia. Fuſa celi roꝛe tellus:fuſum gedeonis vellus : deitatis pluuia. Salue ſplendoꝛ firmamenti:tu caliginoſe mēti deſuper irradia. Placa mare marſ ſtella:ne inuoluat nos ꝓcella ⁊ tempeſtas obuia. Secūdu lucaꝫ.

IN illo tempoꝛe. Loquente ieſu ad turbas : extollens vocem quedam mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te poꝛtauit: et vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo. Beati qui audiūt verbum dei: et cuſtodiunt illud. Aliud in tēpoꝛe paſchali. Secūdū ioān̄. cap̄.xi.

caꝑ. 19. IN illo tp̄e. Stabāt iuxta crucem ieſu mater eius et ſoꝛoꝛ matris eius: maria cleophe ⁊ maria magdalene. Cum vidiſſet ergo ieſ⁹ matrē ⁊ diſcipulum ſtantem quē diligebat: dixit matri ſue. Mulier/ ecce filius tuus. Deide dixit diſcipulo. Ecce mat̄ tua. Et ex illa hoꝛa: accepit eam diſcipulus ĩ ſuam. Offer. Felix nanq̄ es ſacra virgo maria ⁊ omni laude digniſſima: qꝫ ex te oꝛt⁹ eſt ſol iuſticie xp̄s de⁹ noſter. All'a. Et finiatur cū All'a. q̄ñcūq̄ dꝛ extra lxx. vſq̄ ad paſc. ⁊ niſi in vigilia aſſumptiōis tātū. Secreta.

TUa dñe pꝛopitiatione et beate marie ſemꝑ virginis interceſſione/ ad perpetuaꝫ atq̄ pꝛeſentē hec oblatio nobꝭ pꝛoficiat pꝛoſperitatē ⁊ paceꝫ. Per. Pꝛefatio. Et te in veneratione. Cōio. Btā viſcera marie virginis q̄ poꝛtauerunt eterni patris filiū. In tp̄e paſc. Cōio. Uera fides geniti purgauit crimina mūdi: ⁊ tibi v̄gitas inuiolata manet all'a all'. Poſtcōio.

SUmptꝭ dñe ſalutꝭ nr̄e ſubſidijs: da q̄s ei⁹ patrociniīs nos vbiq̄ ꝓtegi: ĩ cui⁹ veneratione hec tue obtulimus maieſtati. Per dominum.

¶ Miſſa pꝛo defunctis.

REquiem eternam dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Ps. Te decet hymnus deus in ſion: et tibi reddet̄ votum in hieruſalem: exaudi oꝛonem meaꝫ ad te oīs caro veniet. ¶ Nota ꝙ ad quālibet miſſam q̄ pꝛo coꝛꝑe pꝛeſenti celeb. cuiuſcūq̄ fuerit: niſi fuerit pꝛo rege/ vel regina vel alio magno dño: quinq̄ dicūt oꝛones. Pꝛia oꝛo. Oīps ſempiterne de⁹ miam tuā ſup. deſ. vt aiam famuli. ii. oꝛo. Deus q̄ int̄ aplicos. iii. oꝛo. De⁹ venie largitoꝛ. iiii. oꝛ. Oīps ⁊ miſericoꝛs deus vnica ſa. v. oꝛo. Fidelium. Infra triginta. q̄nq̄ dn̄r oꝛones. i. Deus cui pꝛopꝛium. minoꝛ: ⁊ cetere oꝛones vtꝭ pꝛo coꝛꝑe pn̄ti. Itē in. xiii. die oꝛs oꝛ. dn̄r: vt infra trigin. In oībus anniuer. quinq̄ dn̄r oꝛo. i. Deus in dulgē. cetere vt ſup. ꝓ coꝛpoꝛe pꝛeſenti. Si miſſa ꝓ coꝛꝑe pn̄ti vel ĩ anniuer. cuiuſcunq̄ fuerit infra trigi. celebꝛetur: pꝛima oꝛo ꝓ coꝛpoꝛe pn̄ti: vel anniuer. dꝛ. q̄. ꝓ trigin. oꝛo. Deus cui ꝓpi⁹ minoꝛ. iii. De⁹ q̄ int̄ apo. iiii. De⁹ venie larg. v. Fidelium. Quicunq̄ coꝛpus eſt pꝛeſens ⁊ in anniuer. epoꝝ et decanoꝛū eccl'ie poſtq̄ executoꝛ officii in inceptione miſ. altare thurific. diacon⁹ cū thuri. accedat ⁊ coꝛpus illud in feretro vel in tumba incēſet. Siml'r ante euange. dū ex. canit̄ incenſato pꝛius altari: ⁊ tertio poſtq̄ ſacer. ſacrificiū ante lotionē loco ſuo diſpoſitū thurifi. ideꝫ diaco. thurificet ſicut pꝛi⁹: non circūcundo coꝛpus ĩ feretro vl' tumba: ſꝫ ex vtraqꝫ parte vtraꝗ vice incipiendo a capite ſemper cū thurifica. Nūꝗ enī thurificat̄ corpus ad **Placebo.** vel ad **Dirige** ſcd̄ʒ vſuʒ ſar: ſꝫ ad miſſaʒ ſemꝑ niſi fuerit corpus regis/ep̄i/comitis/vel baronis. Quotidie añ diē ſepulture pro corpore preſenti cuiuſcunque fuerit dicit̄ iſta Oratio.

Deus cui propriū ē miſereri ſemꝑ ⁊ parcere: te ſupplices deprecamur pro aīa famuli tui quā hodie de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: vt non tradas eā in manus inimici: nec obliuiſcaris in finē: ſed iubeas illam ab angelis ſctīs ſuſcipi: atqꝫ ad regionem viuorū perduci: vt ꝗ in te ſperauit ⁊ credidit: ſanctorū tuorum mereatur ſocietate letari. **Per dn̄.** Pro corpore preſenti et in anniuer. et trigin. epiſcoporū: ⁊ in die animarū tātū. Epiſtola. Ad theſſalon̄.

Fratres. Nolumus vos ignorare de dormientibus vt non cōtriſtemini: ſicut et ceteri qui ſpem non hn̄t. Si enim credimus ꝙ ieſus mortuus eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deꝰ eos qui dormierūt per ieſum adducet cum eo. Hoc enī vobis dicimus ī v̄bo domini: qꝛ nos ꝗ viuimus/qui reſidui ſumus: ī aduentu dn̄i non preuenie mꝰ eos qui dormierūt. Qm̄ ipſe dominus in iuſſu: ⁊ in voce archāgeli: ⁊ in tuba dei: deſcendet de celo: ⁊ mortui qui in xp̄o ſunt reſurgent primi. Deinde nos qui viuimus qui derelinquimur: ſimul rapiemur cū illis in nubibus obuiā xp̄o ī aera: ⁊ ſic ſemper cū dn̄o erimus. Itaqꝫ conſolamini inuicē: ī verbis iſtis. In anniuer. ⁊ trigi. alioꝝ quorumlibet. Lectio lib. machabe.

In diebꝰ illis Uir fortiſſimus iudas collatiōe facta duodeci milia drachmas argenti miſit hieroſolymam/offerri ea ibi pro peccatꝭ mortuorum: iuſte et religioſe de reſurrectione cogitās. Niſi enī eos ꝗ ceciderāt reſurrecturos ſperaret: ſuperfluum videretur ⁊ vanum orare pro mortuis. Et qꝛ conſiderabat ꝙ hi qui cum pietate dormitionem acceperant: optimā haberent repoſitā gratiam. Sācta ergo ⁊ ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare: vt a peccatis ſoluantur. He due ſequentes ep̄le legantur ꝑ totū annū ad miſſā ꝗtidianā ꝓ defūctis alēnis vicibꝰ ꝑ hebdo.

¶ Lectio libri apocalypſis bt̄i ioannis apoſtoli cap̄.14.

In diebus illis. Audiui vocem de celo dicētem mihi. Scribe: beati mortui qui ī domino moriunt̄. Amodo iā dicit ſpūs: vt requieſcāt a laboribꝰ ſuis. Opa ei illoꝝ ſequūt̄ illos.

Ad corinthios.

Fratres. Xp̄s reſurrexit a mortuis primitie dormientiū: qm̄ quidem per hominē mors: ⁊ ꝑ hoīeʒ reſurrectio mor tuoꝝ. Et ſicut ī adā oēs moriūtur: ita ⁊ ī xp̄o oēs viuificabūt. Vnuſqſq; aūt in ſuo ordie. In oib⁹ miſſis ꝑ defunctꝭ ep̄is ſemꝑ dr̄ Gr. Si ambulē ī medio vmbre morţ: nō timebo mala qm̄ tu mecū es dn̄e. ℣. Virga tua et baculus tuus ipſa me conſolata ſunt. Et idē grad. ſemꝑ incipiatur ⁊ ſu⁹ ℣. ꝑcantet a trib⁹ clericis de .ii. forma habitu nō mutato ad caput defuncti ſi adeſt: ſin autē ad gradū chori. In oib⁹ aliis miſſis ꝑ defunctis dr̄ grad. Requiē eternā dona eis dn̄e: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Anime eoꝝ in bonis demorentur: ⁊ ſemē eoꝝ hereditet terrā. ita ꝙ idem grad. incipiatur et ſuus ℣. percantetur a trib⁹ clericis de .ii. forma habitu nō mutato quandocunq; corpus adeſt ad caput defuncti tantū: ſin autē ad gradum chori: et in die aiarum in pulpito. Alias illud idē grad. Requiē eter. ⁊ ſuus ℣. Anime eorū. quotienſcūq; cantantur in anniuer. ⁊ trigin. et in miſſis fer. pro defunctis poſt eorum inceptionē a toto choro interī ſedente abſq; neuma ī fine percantēt. Quandocūq; corpus adeſt in oībus miſ. pro defunctis dicat tr. Sicut ceru⁹. ibidem vbi grad. a quatuor clericis de ſuꝑiori gradu hitu nō mutato nequaꝗ̄ vt in aliis tractibus alternatim ſedentibus ſed interim continue ſtantib⁹ ad caput corporis qd̄ pn̄s fuerit: vel ep̄i defuncti ſi adeſt: ſin autem ad gradū chori quouſq; finierint ipm tractū: ita ꝙ oēs iſti quatuor clerici ſimul ꝑmū ℣. incipiāt: quem duo ex parte chori ꝑncipalis ꝓſequant. Sequēs ℣. ab aliis duobus ex altera parte cantet: ⁊ ſic alternis vicib⁹ ſingl'i ℣. toti⁹ trac. ab iſt quatuor dicat choro ſimul interi ſedente: ita qd̄ vt oēs ſimul ipz tractū terminēt. Tractus.

Sicut ceru⁹ deſiderat ad fōtes aqꝛū: ita deſiderat aīa mea ad te de⁹. ℣. Sitit aīa mea ad deū viuū: qn̄ veniā ⁊ apparebo an̄ faciē dei mei. ℣. Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dū dicit mihi per ſingulos dies vbi ē deus tuus.

In anniuer. ⁊ trigi. ⁊ in oībus aliis miſſis ꝑ defūctis dr̄ ſeq̄ns tract⁹ a toto choro alternati ſimul interī ſedēte cū cātu ī gradali ſup hoc notato: niſi in die aiarū tm̄ tunc em̄ dr̄ cū eodē cātu quo in dominica .lxx. a quatuor clericis de ſuperiori gradu: habitu non mutato ad gradū chori ſupradicto modo ſc3 ꝗ̄ tract⁹ Sicut ceru⁹. Tract⁹.

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

Fiāt aures tue intendentes: in orationem ſerui tui.

Si iniquitates obſeruaueris domine: domine qs ſuſtinebit.

Quia apud te propiciatio eſt: ⁊ propter legem tuam ſuſtinui te domine. Pꝛo coꝛpoꝛe pꝛeſenti ⁊ in omnibus anniuer. ⁊ triginta. epiſcopoꝛū: ⁊ in die animarum ſimiliter in dñicis et ꝑ. feriis qñ dicitur miſſa ferialiter ī capella vel alibi dr̄ hoc euangelium. Sc̄dm ioannem.

II. In illo tēpoꝛe. Dixit martha ad ieſum. Domine ſi fuiſſes hic: frater meus nō fuiſſet moꝛtuus. Sed et nunc ſcio quia quecūq; popoſceris a deo: dabit tibi deus. Dicit illi ieſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio quia reſurget in reſurrectione: in nouiſſimo die. Dicit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. Qui credit in me: etiaȝ ſi moꝛtuus fuerit viuet: et omnis qui viuit et credit in me: non moꝛietur in eternum. Credis hoc? Ait illi. Utiq; domine. Ego credidi quia tu es chꝛiſtus filius dei: q̄ in hunc mundū veniſti. Offr̄. Domine ieſu xp̄e rex gloꝛie: libera animas oīū fideliū defunctoꝛum de manu inferni/ et de pꝛofūdo lacu. Libera eas de oꝛe leonis: ne abſoꝛbeat eas tartarus ne cadant in obſcura tenebꝛarum loca: ſꝫ ſignifer ſanct⁹ michael repꝛeſentet eas in lucem ſanctam. Quā olim abꝛahe pꝛomiſiſti et ſemini eius. ¶ Nota ꝙ ſi coꝛpus adſit in omnibus anniuer. ⁊ trigintalibus poſt ablutionem manuum incipiat ſacerdos iunctis manibus in medio altaris hoc modo. Hoſtias et p̄ces tibi dñe offerimus. Choꝛus. Tu ſuſcipe pꝛo aīabus illis quarum hodie memoꝛiam agim⁹: fac eas domīe de moꝛte tranſire ad vitam. Sacerdos pꝛiuatim dicat. In ſpiritu humilitatis. moꝛe ſolito. Deinde dicat ſimiliter pꝛiuatim. Oꝛate fratres ⁊ ſoꝛoꝛes pꝛo fidelibus defunctis. Et choꝛus reſpondeat cātando. ℣. Requiē eternā dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. Quā olim abꝛahe pꝛomiſiſti ⁊ ſemini eius. In oībus vº aliis miſſis pꝛo defunctis q̄ ferialiter dñr: nec qñ vltimo ante paſc. ꝯplet offm̄ moꝛtuoꝛuȝ: nec in die aīarū dr̄. In die aīarū tm̄. Offr̄. O pie deus: q̄ pmū hoīem ad eternam gloꝛiā reuocaſti: paſtoꝛ bone q̄ ouem pditā pio humero ad ouile repoꝛtaſti: iuſte iudex dū veneris iudicare libera de moꝛte aīas eoꝛū quos redemiſti: ne tradas beſtiis aīas confitentes tibi: ne derelinquas eas in finem. Ante diem ſepulture. Secreta.

Suſcipe queſumus dñe miſericoꝛs pater oblationē quā tibi offerimus pꝛo anima famuli tui N. quam hodie de carnali coꝛruptione liberaſti: ⁊ concede vt ab omnibus humane cōditionis exceſſibus his remediis expietur: et in regione ſempiterna diē reſurrectionis pꝛeſtolet. p. In oīb⁹ miſſis pꝛo coꝛpoꝛe p̄ſenti: ⁊ ī oīb⁹ āniuer. ⁊ triginta. ⁊ ī die aīaꝝ: ⁊ qñ vltio fit ſeruit. mortu. añ. paſc. dr hec cõmunio. Pro quoꝝ memoria corpus xpi ſumit: dona eis dñe requiē ſempiternā. ℣. Et lux ꝑpetua luceat eis. Pro quorum memoria ſanguis xpi ſumit: dona eis dñe requiē ſempiternā. In õibus aliis miſ. ꝓ defunctis dr hec Cõio. Lux etnā luceat eis dñe: cū ſctis tuis i eternū qz pi9 es. Ante diem ſepul. Poſtcom.

Preſta qs oĩps deus: vt animam famuli tui ab angelis lucis ſuſceptā: in preparata hitacula deduci facias btōꝝ. P.

¶ Nota ꝙ in anniuer. ſimpli. cuiuſcūqz canonici/vel cuiuſcūqz alteri9 dicant̄ orõnes q̄ i anniuer. epoꝝ. Epl'a. Vir fortiſſimus iudas. Gr. Requiem eternam. ℣. Aie eorum a toto cho. dr. Tract9. De pfūdis. ſimilit a toto choro cantet. Euāg. vl ꝓut ſupra i fe. prenotat. ¶ Nota etiā ꝙ qñ dr miſſa mort. ferialiter grad. per cātorē inchoet: ⁊ a toto cho. iteri ſedēte cū ſuo ℣. abſqz neuma ꝓcātetur: ſil'r ⁊ tc. De profundis. cū cantu abbreuiato. Et ſciendum ē ꝙ hec miſſa q̄ ferialiter in cp. dr ꝓ fidelibus defunctis: gnal'r hz dici ēt añ paſ. qñ cōplet offm mor. ac etiā i die aiaꝝ. ¶ In die ſepultu. cuiuſcūqz corp9 ſit dicit or.

Omnipotens ſempiterne deus: mĩam tuā ſupplices deprecamur: vt aīam famuli tui cuius corpori debitū ſepulture officiū perſoluim9: i ſinu abrahe patriarche tui iubeas collocari: vt cū dies agnitionis tue aduenerit: int. ſ. ⁊ electos tuos eū reſuſcitari ꝑcipias. P. Sec.

Suſcipe dñe ꝓ anima famuli tui hoſtiam quā te deo patri obtuliſti ꝓ nobis benigne. Et quia cauſa hominū deſcendiſti de celis: te redeunte ſanctorum tuoꝝ mereat adiungi conſortiis. Per te ſaluator mundi. Qui viuis. Poſtcõio.

Preſta qs dñe vt aīa famuli tui cui hodie officia humanitatis exhibemus: his ſacrificiis expiata / ſaluationis tue perpetuo munere gratulet. Per dn. ¶ In die trig. Oro.

Deus cui proprium ē miſereri ſemper ⁊ parcere: propitiare anime famuli tui/⁊ oīa eius pctā dimitte: vt mortis vinculis abſolut9/ trāſire mereat ad vitā. Per dn. Secreta.

Intuere q̄s oīpotens eterne de9: ⁊ placatus ſuſcipe dignare hoc ſacrificiū quod tibi offerim9 pro anima famuli tui: ⁊ cõcede illi pacē perpetuā ⁊ requiē ſempiternā. P. Poſtcõio.

Proſit q̄s dñe anime famuli tui diuini celebratio ſacramenti: vt eius in quo ſperauit et credidit: eternum capiat te miſerante conſortium. Per dn. ¶ In anniuerſariis. Oro.

Deus indulgentiarum domine: da anime famuli tui (cuius anniuerſariū depoſitionis diē cõmemoram9) refrigerii ſedē: ꝗetis b̄titudinē: luminis claritatē. P. Secreta.

Propitiare dñe ſupplicationibus noſtris ꝓ anima famuli tui cuius hodie annua dies agitur: pꝛo qua tibi offerimus ſacrificium laudis: vt eā ſanctoꝛum tuoꝛum cōſoꝛtio ſociare digneris. Per. Poſtcōio.

Preſta q̄s dñe vt anima famuli tui: cuius anniuerſarium depoſitionis diem recolimus: his purgata ſacrificiis indulgētiam pariter ⁊ requiem capiat ſempiternam. Per. ¶ Pꝛo epiſcopis. Oꝛo.

Deus q̄ inter apoſtolicos ſacerdotes famulos tuos pontificali feciſti dignitate cēſeri: p̄ſta q̄s vt quoꝝ vicē ad horā gerebāt i terris: eoꝝ ꝑpetuo cōſoꝛtio letētur i celis. P. Sec.

Offerim⁹ tibi dñe oblationē ſeruitutis ꝓ aīab⁹ famuloꝝ tuoꝝ pōtificū: ſupplicātes vt cū p̄ſulib⁹ aplice dignitatis quoꝝ ſunt executi officiuꝫ/ habere mereātur ſēpiterne beatitudis poꝛtionē. P. Poſtcōio.

Proficiat domine queſumus animab⁹ famuloꝛuꝫ tuoꝛū pōtificū/ diuini celebꝛatio myſterii: vt quos ī terris poſitos hui⁹ muneris diſpēſatores eſſe feciſti: īter electos antiſtites tuos iubeas ꝯnumerari. P. ¶ Pꝛo fratrib⁹ ⁊ ſoꝛoꝛib⁹. Oꝛ.

Deus venie largitoꝛ ⁊ humane ſalutis auctoꝛ: q̄s clemētiā tuam vt noſtraꝝ congregationū frēs ⁊ ſoꝛoꝛes q̄ ex hoc ſeculo trāſierūt: intercedente btā maria ſp̄ vgīe ⁊ btō michaele archāgelo cū oīb⁹ ſctis: ad ꝑpetue btitudis cōſoꝛtiū ꝑuenire cōcedas. Per. Secreta.

Deus cuius miē nō ē numerus: ſuſcipe ꝓpitius p̄ces humilitatis nr̄e/ ⁊ animabus frm̄ ⁊ ſoꝛoꝝ noſtrarū ꝯgregationū: quib⁹ tui nois dediſti cōfeſſionē: ꝑ hec ſacramēta ſalutis nr̄e cunctoꝛū remiſſionem tribue peccatoꝛū. P. Poſtcōio.

Preſta q̄s oīps ⁊ miſericoꝛs deus: vt anime fratrum ⁊ ſoꝛoꝛū noſtraꝝ cōgregationū ꝓ quib⁹ hoc ſacrificiū laudis tue obtulimus maieſtati: per hui⁹ ſacramēti virtutē a pc̄tis oīb⁹ expiate/ lucis perpetue te miſerante recipiāt beatitudinē. P. ¶ Pꝛo benefactoꝛibus. Oꝛo.

Oīps et miſericoꝛs deus vnica ſalus moꝛtalium: te ſupplices exoꝛam⁹ ꝓ aīab⁹ famuloꝝ famulaꝝꝗ tuaꝝ parētū ⁊ bñfactoꝝ nr̄oꝝ: vt interueniente btā dei genitrice maria cū omnib⁹ ſanctis tuis: pc̄tōꝝ eis largiri digneris īdulgētiā: ⁊ in nouiſſimo die beate reſurrectiōis letitiā. P eūdē. Secre.

Sanctifica q̄s dñe hec fideliū omniū vitalia ſacramēta: ⁊ p̄ſta vt ꝑ ea interueniēte btā dei genitrice maria cum oīb⁹ ſctis tuis: hoc ip̄m ꝓficiat aīab⁹ famuloꝝ famularūꝗ tuaꝝ cū parentū ⁊ benefactoꝛum no ſtrorum ab omnibus vitiis expiate/ pabulo vite reficiantur eterne. Per eundẽ. Poſtcõio.

Sufficiet nos q̃s dñe ſalutare quo paſti ſumꝰ ſacramentũ: ⁊ interueniẽte btã dei genitrice maria cũ oibꝰ ſãctis tuis: cõcede vt hoc ipm ꝓficiat aiabus famulorũ famularũqꝫ tuarũ/ parẽtũ ⁊ benefactorꝝ noſtrorꝝ: ad ꝓmerẽdã ꝓpitiatiõis tue grãz/ ⁊ ꝑcipiẽdã future reſurrectiõis gliaz ſẽpiternã. ꝑ eũd.

¶ Pro oibꝰ fidelibꝰ defunct. oꝛ.

Fideliũ deꝰ oim cõditor ⁊ redẽptor: aiabꝰ oim fideliũ defunctorũ remiſſionẽ cũctorũ tribue peccatorũ: vt indulgẽtiam quã ſemꝑ optauerũt/ piis ſupplicationibus cõſequãtur. Qui cum deo patre et ſpiritu ſancto viuis et reg. Secreta.

Hoſtias q̃s dñe quas tibi pro animabus omniũ fideliũ defunctorꝝ offerimꝰ ꝓpitiatꝰ intende: vt quibus fidei xp̃iane meritũ contuliſti/ dones et premium. Per. Poſtcõio.

Animabus q̃s dñe oim fideliũ defunctorũ oratio ꝓficiat ſupplicantium: vt eas et a peccatis oibꝰ exuas: et tue redẽptionis facias eſſe participes. Qui cũ deo patre i vnita.

¶ Vnius apoſtoli. Officium.

Michi aũt nimis honorati ſunt amici tui deꝰ: nimis cõfortatꝰ eſt ꝓncipatus eorũ. In tp̃e paſch. Alla. ℣. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã ⁊ reſurrectiõez meã.

Exaudi dñe populũ Oro. tuũ cũ ſancti apl'i tui N. patrocinio ſupplicantẽ: vt tuo ſemper auxilio munitus: ſecura tibi poſſit deuotione ſeruire. Per dominũ. Ad epheſios.

Fratres. Iã nõ eſtis hoſpites ⁊ aduene: ſed eſtis ciues ſanctorꝝ et domeſtici dei: ſuperedificati ſup fundamẽtũ apoſtolorꝝ ⁊ ꝓphetarꝝ/ ipſo ſummo angulari lapide xp̃o ieſu. In quo ois edificatio ꝯſtructa: creſcit i tẽplũ ſctm̃ i dño. In quo ⁊ vos coedificamini i tabernaculũ dei: in ſpũ ſancto. Gꝛ. Nimis honorati ſũt amici tui deꝰ: nimis ꝯfortatꝰ ẽ ꝓncipatꝰ eorꝝ. ℣. Dinumerabo eos ⁊ ſup arenã multiplicabuntur. Sequẽ.

Clare ſctorꝝ ſenatꝰ apl'orꝝ princeps orbis terrarꝝ rectorꝗ regnorũ. Eccleſiarũ mores ⁊ vitã moderare. Que ꝑ doctrinã tuã fideles ſunt vbiqꝫ. Antiochus ⁊ remꝰ cõcedũt tibi petre regni ſoliũ. Tyrãnidẽ tu paule alexãdrinã inuaſiſti greciã. Ethiopes horridos mathee agnelli vellere. Qui maculas neſcias aliquas: veſtiſti cãdido. Thoma/ bartholome/ Ioãnes/ philippe/ ſimõ. Iacobiqꝫ pariles andrea thadee dei Bellatores incliti. En vos oriẽs ⁊ occidens. Imo teres mundi circulus. Se patres habere gaudet et expectāt iudices. Et idcirco mundus omnis laudes vobis ⁊ honorem ſctis debitū ſupplex impēdit. Infra.lxx. Tractus.

BEatus vir qui timet dñꝫ in mandatis eiꝰ cupit nimis. V. Potēs i terra erit ſemē eius: generatio rectorū benedicetur. V. Gloria et diuitie in domo eius: et iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. ✠.ioānem.

h,15. IN il. tpe. Dixit ie. diſ. ſu. Hec mādo vobis: vt diligatis inuicem. Si mundꝰ vos odit: ſcitote qꝫ me priorē vobis odio habuit. Si de mūdo fuiſſetis: mūdꝰ qđ ſuū erat diligeret. Qꝫ vero de mundo nō eſtis ſed ego elegi vos de mūdo: ꝓpterea odit vos mūdꝰ. Memētote ſermonis mei quē ego dixi vobis: nō eſt ſeruꝰ maior dño ſuo. Si me ꝑſecuti ſūt: ⁊ vos perſequētur. Si ſermonē meū ſeruauerūt: ⁊ vēm ſeruabūt. Sꝫ hec oia faciēt vobis/ꝓpter nomē meū: qꝛ neſciūt eū q̄ miſit me. Si nō veniſſem ⁊ locutus fuiſſem eis: peccatū nō haberēt. Nūc autē excuſationē nō habent de pctō ſuo. Qui me odit: ⁊ patrē meū odit. Si opa nō feciſſem in eis q̄ nemo alius fecit: pctm̄ nō haberent. Nūc autē ⁊ viderunt: ⁊ oderūt me ⁊ prēm meū. Sed vt adimpleat ſermo q̄ i lege eorū ſcriptꝰ eſt: qꝛ odio habuerūt me gratis. Offm. In omnē terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terre verba eorū. In tēpore paſcha. Alla. Secreta.

BEati apoſtoli tui N. dñe ſolēnia recēſentes: q̄s vt eius auxilio tua bñficia capiamus/pro quo tibi hoſtias laudis offerimus. Per. Prefacio. Et te domine. Cōmunio. Vos q̄ ſecuti eſtis me: ſedebitis ſuper ſedes: iudicantes duodecim tribus iſrael dicit dominus. In tēpore paſc. alla alla. Poſtcōio.

TUere nos miſericors deꝰ per hec ſancta que ſumpſimꝰ: et beati apoſtoli tui N. cuius natalitia celebramus/ſēper guberna preſidiis. Per.

¶ In natali vniꝰ mar. Offm.

LEtabitur iuſtus i dño ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur oēs recti corde. In tpe paſc. al. al. Ps. Exaudi deꝰ orōnē meā cū deprecor: a timore inimici eripe animā meam. Orō.

ADeſto dñe ſupplicatiōibꝰ nr̄is ⁊ itercellIōe bti N. martyris tui ꝑpetuā nobis miam̄ benignꝰ īpende. P. Lcc. lib. ſapie.

Eccli. 14.&15. BEatꝰ vir q̄ i ſapiētia morabit': ⁊ q̄ i iuſtitia meditabitur: ⁊ in ſenſu cogitabit circūſpectionē dei. Cibabit illuꝫ pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua ſapiētie ſalutaris potabit illū. Et firmabitur i illo ⁊ nō flectetur: ⁊ cōtinebit illū ⁊ nō cōfundetur: ⁊ exaltabit illū apud proximos ſuos. Et noie eterno hereditabit illū: dñs deꝰ noſter. Gra.

Poſuiſti domine ſuper caput eius coronam de lapide ꝓcioſo. ℣. Deſideriū aīe eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorū ei⁹ non fraudaſti eum. Alla. ℣. Poſuiſti dn̄e ſuper caput ei⁹ coronā de lapide precioſo. Sequētia.

ORganicis canamus modulis nunc ſolennia. Omnigenis dn̄o vocib⁹ reddētes odas debitas. Qui in ſuis ſctis mirabilis nimis: multiplici virtutū flore eoſdem decorat ac mirifice adornat. Nā et in ipſis quaſi i quibuſdā muſicis inſtrumentis: digito ꝓprio fides agitat fides ṽtutū ſonoras/ has numeroſe ꝑcurrēs ſingulas. Permiſcet ſingulis diateſſeron mellifluā melodiam. Quā generat virtutū mr̄ illa. Que aliis decēter ꝯpoſita reddit ſuauē ſymphōiā. Qua ſine cūcta fiūt diſſona. Nec nō friuola. Qua cū oia fiūt ꝯſona. Nec nō vtilia. Qua iuſti bene morātur rite. Petētes excelſa poli ſidera. Alacres decātāt noua cantica in cithara threicia. Quorū agētes feſta ꝯgloria mereamur in celeſti pt̄ia. Tract⁹.

DEſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei: ⁊ volūtate labiorū ei⁹ non fraudaſti eū. ℣. Qm̄ puenisti eū i benedictiōe dulcedinis. ℣. Poſuiſti ſuper caput ei⁹ coronā de lapide ꝓcioſo. S. ioā.

cap. 12. IN il. t. Di. ie. diſ. ſu. Amen amē dico vobis: niſi granū frumēti cadēs i terra mortuū fuerit: ipſm ſolū manet. Si autē mortuū fuerit: multū fructum affert. Qui amat animā ſuā: perdet eā. Et q̄ odit animā ſuā i hoc mūdo: i vitā eternam cuſtodit eā. Si q̄s michi miniſtrat: me ſequatur. Et vbi ſum ego: illic ⁊ miniſter meus erit. Si q̄s michi miniſtrauerit: honorificabit eū pater me⁹: q̄ eſt i celis. Offm. In virtute tua domine letabitur iuſtus: et ſuper ſalutare tuū exultabit vehemēter: deſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei. In tpe paſc. Alla al'. Secreta.

PReſentia munera dn̄e q̄s ſerena pietate intuere: vt ſcti ſpūs perfundātur benedictiōe: quaten⁹ illā validius in noſtris cordib⁹ dilectionē īfundant/ per quā ſctūs N. martyr tuus oia corporis tormēta deuicit. Per. in vni. eiuſd. Cō. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum: ⁊ tollat crucē ſuam ⁊ ſequatur me. Poſtcōio.

QUos refeciſti dn̄e celeſti myſterio/ ab omnib⁹ q̄s propitiatus abſolue delictis: vt intercedēte btō N. martyre tuo/ diuino munere purificatis mentib⁹ perfruamur. Per dn̄m.

¶ Miſſa pluri. marty. Offm.

INtret in cōſpectu tuo dn̄e gemit⁹ cōpeditorū: redde vicinis nr̄is ſeptuplū i ſinu eorū vindica ſanguinē ſanctorū tuorū q̄ effuſus eſt. ℣. De⁹ venerūt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templū ſanctum tuum: poſuerunt hieruſalē in pomoꝛū cuſtodiam. Oꝛ.

OMnipotens ſempiterne deꝰ: da nobis ſanctoꝛū martyꝛū tuoꝛū N. et N. ita digne merita venerari: quatenꝰ ab inſtantibus liberemur periculis: et digni efficiamur gaudiis ſempiternis. Per.

Ad hebꝛeos.

n. SAncti per fidē vicerūt regna: operati ſunt iuſticiam: adepti ſunt repꝛomiſſiōes. Obturauerūt oꝛa leonū: extinxerūt īpetum ignis: effugarūt aciē gladii: cōualuerūt de infirmitate: foꝛtes facti ſunt ī bello. Caſtra verterūt exteroꝝ: acceperūt mulieres de reſurrectiōe moꝛtuos ſuos. Alii vero diſtēti ſunt nō ſuſcipiētes redēptionē: vt melioꝛē inuenirēt reſurrectionē. Alii vero ludibꝛia et verbera exꝑti: inſuꝑ ⁊ vincula et carceres. Lapidati ſunt: ſecti ſunt: tētati ſunt: ī occiſiōe gladii moꝛtui ſunt. Circuierunt ī melotis: ⁊ in pellibꝰ capꝛinis. Egētes/anguſtiati/afflicti: ꝗbꝰ dignꝰ nō erat mundꝰ. In ſolitudinibꝰ errātes/⁊ ī montibus ⁊ ſpelūcis: ⁊ in cauernis terre. Et hi oēs teſtimonio fidei ꝓbati inuēti ſunt. In xp̄o ieſu dn̄o noſtro. Gꝛ. Glꝛioſus deꝰ ī ſctis ſuis mirabilis ī maieſtate faciens ꝓdigia. V. Dextera tua dn̄e glꝛificata eſt ī ꝟtute: dextera manus tua ꝯfregit inimicū. Alla.

V. Sctī tui dn̄e bn̄dicēt te: glꝛiā regni tui dicēt. Alla. Sequētia.

ECce pulchꝛa cānoꝛū reſonet voce alta. Intimans requiē ciuibꝰ inclytam. Celica nimiū angeloꝝ rutilāt agmina. Sctē ſctē ſctē: xp̄o ouāter ꝓclamātia. Sublimi ī cathedꝛa apoſtoloꝛū ſede fulgida lāpada tribus ⁊ linguas iudicantia. Oia vt ſtercoꝛa reputarūt tumida: ꝓpter hoc emicant velut ſtella firmamēti clara. Stolis cādidis martyꝝ colla. Hi ſunt milites ꝗ mūdi pꝛeliauerunt bella. Coꝛonis albis coꝛonātur ſcti. Qui cōfitētes crediderūt iuſte vel fide certātes. Reſpuerūt vana. Modo habēt celeſtia regna. In qua triūphāt dicētes optima. Siue decātāt pſallētes carmina. Arte laudiflua. Voce dulciſona. Regi xp̄o ſubmittētes colla. Multa recitanꝗ laude ſpirituū. Atqꝫ iubilanꝗ ī choꝛo ꝟgīnū. Alla Dulcimoda. Te decātāt pudicū agmina. Laus tibi ſit xp̄e ſemꝑ ꝑ oia. Qui opitularis cātantes talia. Ecce pulchꝛa Alla. Et nos ſibi ꝓclamemus vna. Da nobiſ eťna regna floꝛida. Vbi cātemꝰ oēs alla.

IN il. t. Eleuat S. Lucā. Ieſus ocl'is ī diſcipl'os dicebat. Bti paupes: qꝛ vrm̄ eſt regnū dei. Bti ꝗ nūc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. Bti ꝗ nūc fletis: qꝛ ridebitis. Bti eritis cū vos oderint hoies: ⁊ cū ſeparauerit vos ⁊ expꝛobꝛauerit: ⁊ eiecerit nomen veſtrũ ꝓpter filiũ hominis. Gaudete ĩ illa die ⁊ exultate: ecce ei merces vr̃a multa ẽ in celo. Offꝛ. Mirabilis deꝰ in ſanctis ſuis: deꝰ iſrael ipſe dabit virtutẽ ⁊ foꝛtitudinẽ plebi ſue bñdictꝰ deꝰ all'a. Secreta.

Suſcipe q̃s dñe munera ppl'i tui ꝓ feſtiuitate ſanctoꝛũ martyꝛũ tuoꝛũ N. et N. ⁊ ſyncero coꝛde nos fac eoꝛum natalitiis intereſſe. Per. Cõio. Gaudete iuſti in domino all'a: rectos decet collaudatio all'a. Poſtcõio.

Sacramentoꝛũ tuoꝛũ dñe participatiõe letantes/ ſuppliciter exoꝛamus vt quoꝛum merita celebꝛare cõdonas: eoꝛũ nos facias imitari conſtantiam. Per dominum.

¶ De quocũqꝫ ꝯfeſſoꝛe. Offiũ.

Os iuſti meditabit̃ ſapiẽtiã: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius ĩ coꝛde ipſius. Pſ. Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatẽ. Gl'ia. oꝛ.

Adeſto dñe p̃cibus nr̃is quas in ſancti N. cõfeſſoris tui ſolẽnitate deferimꝰ: vt qui noſtre iuſtitie fiduciam nõ habemus: eius qui tibi placuit meritis ⁊ p̃cibꝰ adiuuemur. Per do. Ep'la. Lcõ libꝛi Sap.

cap. 10. Iuſtũ deduxit dñs ꝑ vias rectas: ⁊ oſtẽdit illi regnũ dei: ⁊ dedit illi ſciẽtiã ſanctoꝝ. Honeſtauit illũ ĩ laboꝛibꝰ: ⁊ cõpleuit laboꝛes illiꝰ. In fraude circũuenientiũ illi affuit: ⁊ honeſtum fecit illum. Cuſtodiuit illũ ab inimicis: ⁊ a ſeductoꝛibꝰ tutauit illũ. Et certamẽ foꝛte dedit illi: vt vinceret/ ⁊ ſciret qm̃ omniũ potẽtioꝛ ẽ ſapiẽtia. Hec venditũ iuſtũ nõ dereliq̃t: ſed a peccatoꝛibꝰ liberauit eũ. Deſcẽditqꝫ cũ illo ĩ foueã: ⁊ in vinculis nõ dereliq̃t illũ donec afferret illi ſceptrũ regni: ⁊ potentiã aduerſus eos q̃ eũ depꝛimebãt. Et mẽdaces oſtendit q̃ maculauerũt illum: ⁊ dedit illi claritatẽ eternã: dñs deus nr̃. Gꝛ. Os iuſti meditabitur ſapientiã: ⁊ lingua eiꝰ loquet̃ iudiciũ. ℣. Lex dñi eiꝰ ĩ coꝛde ipſius ⁊ nõ ſupplantabuntur greſſus eiꝰ. All'a. ℣. Poſui adiutoꝛiũ ſup potentem: et exaltaui electum de plebe mea. Sequẽ.

Adeſt nobis dies alma: et magno gaudio plena. In qua ſancta deo grata cõgaudet eccl'ia. Hodie celeſtis letat̃ turma: q̃ gloꝛiam cantat ĩ excelſis voce dulciſona cũ ſymphonia. Hodie poloꝛũ ſancta agmina: collaudãt regẽ deũ noſtrũ natũ ex virgĩe ſancta maria. Aue inclyte p̃ſul xp̃i N. flos pulcherrime. Tu veſtigia xp̃i ſecutꝰ es fide deuota. Et̃ni regis adeptꝰ es regna. Iã gratularis in domo ſuperna poſſidens ſedes almas. Te poſtulamus et poſcimus vna. Adiuuent tua ſancta ſuffragia fragilem vitam noſtrum. O beate. O ſancte N. Laus tibi in gloria ꝛc. beate. O ſancte N. pro nobis ſupplica. Ut una mereamur ſancta celorum tēpla Poſſidere leti: cernentes alma gaudia q̄ ſunt plena. Sit deo laus honor et iubilatio caſta. Qui regnat ꝑ omnia ſeculorum ſecula. Amē dicant omnia. Tractus.

DEſiderium anime ei⁹ tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorū ei⁹ nō fraudaſti eum. ℣. Qm̄ ꝓueniſti eū in benedictione dulcedinis. ℣. Poſuiſti ſup caput eius coronam de lapide precioſo. Secundum marcū.

13. IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uidete vigilate et orate. Neſcitis enim quādo tēpus ſit. Sicut homo q̄ peregre ꝓfect⁹ reliq̄t domum ſuā: ⁊ dedit ſeruis ſuis poteſtatem cuiuſq; operis: ⁊ ianitori precepit vt vigilet. Uigilate ergo. Neſcitis eñ quando dn̄s dom⁹ veniat; ſero an media nocte: an galli cātu: an mane. Ne cum venerit repente: inueniat vos dormientes. Quod autem vobis dico: omnibus dico vigilate. Offer. Deſiderium anime eius tribuiſti ei: et voluntate labiorum eius nō fraudaſti eū: poſuiſti in capite eius coronā de lapide precioſo. In tempore paſchali. All'a. Secreta.

SUſcipe dn̄e ſacrificiū placationis et laudis: quod nos interueniente beato N. cōfeſſore tuo perducat ad veniam et in perpetuā gratiam conſtituat actionem. Per. Cōio. Fidelis ſeruus et prudens: quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam vt det illis in tēpore tritici mēſuram. In tēpore paſchali. All'a all'a. Poſtcōio.

PReſta queſumus omnipotens deus: vt cuius feſtiuitate votiua ſunt ſacramēta: ei⁹ ſalutiaria nobis interceſſione reddantur. Per dn̄m.

¶ Miſſa de ſctō rocho. Offi.

Congratulamini oēs in dn̄o diem bti rochi cōmemorantes: in cuius cōmemoratiōe letatur eccleſia plebs exultat: et angeli dulcia dant melodia/dicentes gloria tibi dn̄e: qui talem virū in confeſſorē elegiſti. Ps. Beati immaculati i via: q̄ ābulāt i lege dn̄i. Or.

DEus qui es glorioſus in gloria ſanctorū: ⁊ cūctis ad eorum patrocinia confugientibus ſue petitionis ſalutarem preſtas affectum: concede plebi tue vt intercedente beato rocho confeſſore tuo que in ei⁹ celebritate ſe deuota exhibet: languore epidimie quā in ſuo corpore pro tui nominis gloria paſſus eſt ſit libera: et tuo nomini ſemꝑ ſit deuota. Per.

Epiſtola ad timotheum.

CHariſſime. Memor eſto ieſum chriſtū ſurrexiſſe a 2.tim.2
mortuis ex ſemine dauid/ſcd'm

euangeliū meū in quo laboꝛo vsq; ad vincula: quasi male operans: sed verbū dei nō est alligatū. Ideo oia sustineo ꝓpt electos: vt ⁊ ipsi salutē cōsequant̄ q̄ est cū xp̄o iesu in gl'ia celesti. Tu autē assecut⁹ es meā doctrinam/ institutionē/ ꝓpositum/ fidē/ lōganimitatē/ dilectionē/. patiētiā/ ꝑsecutiōes/ passiōes. Qualia mihi facta sunt antiochie/ iconio/ listris: quales ꝑsecutiones sustinui: ⁊ ex oīb⁹ me eripuit dn̄s. Et oēs q̇ pie volūt viuere i xp̄o iesu: persecutionē patiūtur. Gr. Tibi pio sancto rocho honoꝛ sit ⁊ gl'ia: ⁊ dep̄cātes apud celeste numē tuis p̄cibus a moꝛbo epidimie saluos nos redde. ℣. Fac q̄s bt̄e ꝯfessoꝛ xp̄i: vt apud deū p̄ces nostre nō sint vane: ⁊ nobꝫ aeris tēperiē cōcede: vt i fine tecū i celis congratulemur. All'a. ℣. O beate cōfessoꝛ roche: q̄ magna apud deū sunt merita tua: quib⁹ credimus nos a moꝛbo epidimie posse liberari: ⁊ aeris tēperiem cōcedi. All'a. Euāge. Vigilate quia nescitis qua hoꝛa. vt in cōi. Offa. Te beatū rochū xp̄i confessoꝛē exoꝛatū facimus: ⁊ p̄ces ad te patrē nostrū dirigim⁹: vt tua intercessiōe a languoꝛibus epidimie saluemur: ⁊ aeris tēperie potiamur. Prefatio. Eterne de⁹. Qui imminētē niniuitis interitū/ sola mīa reuocasti: quib⁹ vt ꝓpugnatoꝛ existeres cū oꝛonis penitētia p̄stitisti. Et huic ppl'o tuo sic ꝯspectum gloꝛie tue p̄strato oꝛandi tribue puritatē: ⁊ quē desiderat p̄sta liberationis effectū: vt quos vnigeniti tui p̄cioso sanguie redemisti/ nō patiaꝛ mīa tua moꝛtalitatꝭ interire supplicio. Per xp̄m dn̄z nr̄m. Secre.

Parce nobꝫ dn̄e: ⁊ flagella ire tue q̄ pctā nr̄a merent̄ p̄cibus ⁊ meritis btīssimi cōfessoꝛis tui rochi: a nobis misericoꝛditer auerte. Per do. Cōio. O q̄ magnificū est nomen tuū bt̄e roche: q̇ tuis intercessionibus multitudinē languentiū nosti sanare: ⁊ nomē tuū gloꝛiosum cōmēoꝛantibus oīb⁹ te ꝓpitium exhibere: veni et salua nos a moꝛbo epidimie: ⁊ aeris tēperiē nobꝫ cōcede. Postcōio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt qui celestia sacramenta percepimus/ intercedente beato rocho confessoꝛe tuo: ꝑ hec cōtra omnia aduersa muniamur: ⁊ ab omni moꝛbo ⁊ peste ac a subitanea moꝛte liberemur. Per.

¶ In natali vnius virginis ⁊ martyr. Offm̄.

Loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum ⁊ nō confundebar: et meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Orō.

Exaudi nos de⁹ salutaꝛ nr̄: vt sicut de bt̄e N. ꝟginis et martyꝛis tue feſtiuitate gaudemꝰ: ita pie deuotiõis erudiamur affectu. ꝑ dñ. Lcõ lib. ſpie.

15 Domine deꝰ meꝰ exaltaſti ſuper terrā habitationem meam: ⁊ ꝑ moꝛte defluenti depꝛecata ſu3. Inuocaui dñ3 patrē dñi mei: vt non derelinquat me i die tribulatiõis mee: ⁊ in tp̄e ſupboꝝ ſine adiutoꝛio. Laudabo nomē tuū aſſidue: et collaudabo illud in cõfeſſione: ⁊ exaudita eſt oꝛo mea. Liberaſti me de perditione: ⁊ eripuiſti me de tp̄e iniquo. Pꝛopterea cõfitebor ⁊ laudē dicā noi tuo: domine deus meus. Gr. Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti iniquitatē. ℣. Pꝛopterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo letitie. Alla. ℣. Emuloꝛ ei vos dei emulatione: deſpondi vos vni viro virginem caſtam exhibere chꝛiſto. Sequentia.

Virginis venerande de numero ſapientum: feſta colimus ſocii. Filie m̄ris ſupni regis ſacroſcē marie. Quā ſibi in ſoꝛoꝛem dei adoptauit filius. Hec coꝛpus ſuum domuit freno ieiunii. Et luxuriā ſecuit enſe agonie. Hec cõtra cūctos hoſtis dimicauit impetus. Et hoſtē cruētū freta xp̄i dextra ſtrauerat. Hec ſponſum ab aula ſeſe inuiſentē alacris. Coꝛde iocundo ſecuta/ eiꝰ ē ingreſſa thalamū. Cū iam dulcibꝰ plena deliciis. Xp̄o miſerias noſtras ſuggerito: nobis conſolationem pꝛecando. Tractus.

Diffuſa ē gr̄a in labiis tuis: pꝛopterea bñdixit te deꝰ in eternum. ℣. Specie tua et pulchꝛitudine tua: intēde ꝓſpere pꝛocede ⁊ regna. ℣. Pꝛopter veritatē ⁊ manſuetudinē et iuſtitiā: ⁊ deducet te mirabil'r dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā: qꝛ cõcupiuit rex ſpeciem tuā. Sc̄d3 matheū.

In illo tēpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Simile eſt regnum celoꝝ theſauro abſcõdito i agro: quē qui inuenit hõ abſcondit/ ⁊ pꝛe gaudio illius vadit: ⁊ vēdit vniuerſa q̄ h3/ et emit agrū illū. Iterū ſimile eſt regnū celorū hoi negociatoꝛi querenti bonas margaritas. Inuēta aūt vna pꝛecioſa margarita: abiit ⁊ vēdidit oia que habuit ⁊ emit eā. Iterū ſimile eſt regnū celorū ſagene miſſe in mare: ⁊ ex oī genere piſciū cõgregāti. Qua3 cū impleta eſſet educentes: ⁊ ſecus littus ſedentes: elegerūt bonos in vaſa: malos autē foꝛas miſerunt. Sic erit in conſummatione ſcl'i. Exibunt angeli: ⁊ ſeparabūt malos de medio iuſtoꝛū. Et mittēt eos in caminū ignis: ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridoꝛ dētium. Intellexiſtis hec oia? Dicunt ei. Etiam. Ait illis. Ideo ois ſcriba doctus in regno celoꝝ: ſimilis eſt hoi patrifamilias q̄ pꝛofert de theſauro ſuo noua ⁊ vetera. Offer. Filie regū in honoꝛe tuo: aſtitit regina a cap.13.

dexteris tuis in veſtitu deaurato circũdata varietate. Secre.

Hoſtias domine q̃s tibi offerimus propitius reſpice: ⁊ intercedente beata N. virgine tua ⁊ martyre / vincula peccatoruꝫ nr̃oꝝ abſolue. P. Cõio. Diffuſa ē gr̃a i labiis tuis ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ in eternū. In tpe paſc. Alła. Poſtcõmunio.

Placeãt tibi q̃s miſericors deꝰ nr̃e ſeruitutis obſequia: vt myſteria ſacroſctā q̄ ſūpſimus/ ītercedēte btā N. virgine tua ⁊ martyre ⁊ tuā gratiā nobis cōciliēt: ⁊ eterne felicitatis gaudium ſubminiſtrent. Per.

¶ Miſſa de nomīe ieſu. Offi.

In nomine ieſu omē genu flectatur celeſtium terreſtriū ⁊ infernorum/ ⁊ oīs lingua ꝯfiteaẗ qꝛ dn̄s nr̄ ieſus xps i gl'ia ē dei p̄ris. Ps. Laudate dn̄ꝫ qꝛ bonꝰ dn̄s: pſallite noī eiꝰ qm̄ ſuaue eſt. Oratio.

Deus qui gl'ioſiſſimū nomē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i vnigeniti filii tui feciſti fidelibus tuis ſummo ſuauitatis affectu amabile: ⁊ malignis ſpiritibꝰ tremēdū atqꝫ terribile: cōcede ꝓpitiꝰ vt oēs q̄ hoc nomen ieſu deuote venerant in terris: ſancte ꝯſolatiōis dulcedinē i p̄nti percipiāt: ⁊ in futuro gaudiuꝫ exultatiōis interminabilis in bſ̃ationis obtineāt. Per eundē. Lectio actuū aplorꝫ.

cap. 4. In diebus illis. Petrꝰ impletꝰ ſpiritu ſancto dixit. Principes populi ⁊ ſeniores audite. Si nos hodie dijudicamur i bn̄ficio hominis infirmi in quo iſte ſaluus factus eſt. Notū ſit omnibus vobis et omni plebi iſrael/ quia in nomine domini nr̄i ieſu xp̄i nazareni queꝫ vos crucifixiſtis: quem deus ſuſcitauit a mortuis: in hoc ipſe aſtat coram vobis ſanus. Hic eſt lapis q̄ reprobatꝰ eſt a vobis edificantibus: hic factus eſt in caput anguli. Et non ē in aliquo alio ſalus. Nec eſt aliud nomē ſub celo datum hominibus: in quo oporteat nos ſaluos fieri. Gr. Conſtituit deus pater ad dexterā ſuam ieſum chriſtū i celeſtibus ſupra omnē poteſtateꝫ et principatum poteſtatē ⁊ virtutem ⁊ dn̄ationem: ⁊ omne nomē quod nominetur: non ſolū in hoc ſeculo: ſed etiam in futuro: ⁊ oīa ſubiecit ſub pedibꝰ eiꝰ. V. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriaꝫ nominis tui domine libera nos: ⁊ ꝓpitiꝰ eſto peccatis noſtris propter nomen tuum. Alła. Dulce cordi nomen ieſu: melos auri mel in eſu: cor conuertit in iubilum: et fugat mundi ſibilum. Sequentia.

Dulcis ieſus nazarenus/ iudeorum rex amenꝰ: pius/ pulcher/ floridus. Pro ſalute ſue gentis/ ſubiit mortē cum tormentis/ factus pallens liuidus. Dulce nomē et cognomē hoc trãſcendēs ē ꝓnomē:oībus noībꝰ. Mulcet reos ſanat eos/ fouet reos munit eos:ſeruat ab inſultibꝰ. Huiꝰ regis ſub vexillo/ſtatu degis in trãq̃llo/hoſtes tui fugiũt. Nomē eiꝰ meditatũ belli fugat apparatũ:hoſtes vici fugiũt. Hoc eſt nomē recolendũ/quod ſic ſemꝑ eſt tremēdũ malignis ſpiritibꝰ. Hoc eſt nomen ſalutare/⁊ ſolamē ſingulare:qđ ſuccurrit triſtibus. Hoc nos decet honoꝛare/archa coꝛdis iſerare cogitare ꝑamare amoꝛe ſed heroico. Ignatiꝰ hoc docuit:hoc ⁊ paſſꝰ iſonuit: coꝛ eius ſciſſum patuit/iſcriptũ ieſu celico. Ut quid maioꝛa cupimus/q̄ ꝙ ieſus ſit itimus:ꝗ eſt ꝑamãtiſſimꝰ:⁊ querit nos amare. Amat feruẽtiſſime:amat cõſtãtiſſime: amat benigniſſime: ⁊ ſuos vult iuuare. Nomē ſuũ fecit tale:vt ſit cunctis coꝛdiale/capitale/p̄ncipale/dilectũ ex intimis. Hoc hñt nature iura vt amantem tota cura reamemus/placitura p̄ſtãtes ex animis. Ieſu nomē oē bonũ tenet/ dulcem facit ſonũ:pꝛomeretur regni thꝛonum/auditum letificat. In hoc lucet ſplēdoꝛ p̄ris/ in hoc patet decoꝛ matꝭ: i hoc fulget honoꝛ fr̃is/ hoc fratres mag̃ificat. Caput ieſu coꝛ mēs manꝰ/pes et coꝛpus vigoꝛ ſanus:ſãguis chꝛiſti ⁊ humanꝰ/ parantur hominibus. Hec toꝛquentur paſſa dura/ his leſura ⁊ natura repant̄ pia cura:purgatis criminibus. Ergo ſi q̇s velit ſcire/quare nomē ieſu mire:facit bonos cõcupire ſui iherentiã. Ieſus pulcher in decore/ ſummus bonus in valoꝛe: mitis lenis in dulcoꝛe/pꝛonus ad clemētiã. Ieſus eſt rex generoſus/ ieſus foꝛma ſpecioſus: ieſus lingua gratioſus/ ⁊ mirãdus opere. Ieſus foꝛtis animoſus/ ieſus pugil vigoꝛoſus:ieſus donis copioſꝰ/⁊ gaudet tribuere. Ieſus pie viſceroſus/ ieſus ductoꝛ luminoſus / ieſus ē delicioſus/et ſapit dulciſſime. Ieſus fama gloꝛioſus/ ieſꝰ cũctis fructuoſus/ieſus totꝰ virtuoſus:fouet ſuos optime. Sũmus potēs in vigoꝛe/ſummus celſus in honoꝛe/ſummus gratus in amoꝛe / omnem laudem continet. In ſciendo ſumme ſapit/ambiendo cuncta capit/diligendo coꝛda rapit/⁊ illata detinet. Eia nomē nobis gratũ/ dulcis ieſus appellatum:ſit in coꝛde ſic firmatum/vt non poſſit erui. Hoc reatum peccatoꝝ tollat/pꝛeſtet iubiloꝛum odas/ vita beatoꝛum donet nobis perfrui.

Tractus.

Dulce nomē ieſu xp̄i felix nomen ferēs triſti:iocundãs mētē iubilo. ℣. Tollit luctũ affert fructum: ⁊ obductũ et ſeductum purgat coꝛ a nubilo. ℣. Nominatum inuocatum: honoꝛatum pꝛedicatum: ſemper ſonat dulciter. ℣ Tam peccatum q̄ reatum: cõdonatũ expurgatum: reddit mulcēs leniter℣. Hoſtes ferit mores ſerit/ malā terit/ graues gerit/ plenū eſt preſidiū.℣. Nos defēdit nos accendit: nos intēdit ⁊ extendit hoc nomen in gaudiū.

Euangelium ſecundū matheū.

cap. 1. IN il. tpe. Angelus dn̄i apparuit ī ſomnis ioſeph dicens. Ioſeph fili dauid: noli timere accipere mariā coniugem tuā. Quod em̄ in ea natū eſt: de ſpū ſctō eſt. Pariet aūt filiū: et vocabis nomē ei9 ieſum. Ipſe em̄ ſaluū faciet ppl̄m ſuū a peccatis eorū. Hoc autem totū factum eſt: vt adimpleret̄ qd̄ dictū eſt a dn̄o per ꝓphetā dicētem. Ecce virgo in vtero habebit et pariet filiū: ⁊ vocabitur nomē eius emanuel: qd̄ īterpretat̄ nobiſcū deus. Credo. Offer. In nomine meo demonia eiicient: līguis loquētur nouis: ſerpētes tollēt: ⁊ ſi mortiferū q̄d biberit nō eis nocebit: ſup egros man9 īpōnēt ⁊ bn̄ hēbūt. Alla. Secre.

IN veneratione nōis dilectiſſimi filii tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i/ tibi deus pr̄ miarum deuotis mentibus hoſtias imolamus: ſuppliciter deprecantes vt earum virtute cunctis egentibus preſtet̄ auxiliū: ⁊ in eodē noie delectantes ſalutarem ſui propoſiti conſequātur affectū. Per eundem. Prefatio. Ut per incarnati. Cōis. Uincenti dabo manna abſconditū/ et dabo illi calculum candidū: ⁊ in calculo nomē nouū ſcriptū: qd̄ nemo ſcit niſi q̄ accipit. Poſtcōi.

SAcroſctā myſteria q̄ ſumpſimus dn̄e ad honorem nōis cōplacētiſſimi filii tui dn̄i noſtri ieſu chriſti deuotis precordiis recolentes: q̄s vt incremēta ſpiritualis exultationis accumulent: ⁊ affectū noſtrum ad hoc ſalutiferū nomē nobis iugiter imprimendum accendant: ⁊ ad iubilationē iubilandū in ieſu ſaluatore noſtro dulciſſimo tota mentis intentione promoueant. Per eundem.

¶ Per totas octauas dicatur miſſa p̄dicta quando de octauis fit ſeruitium: ſed ſine Credo. Sequen. per octa. Ieſus pulcher in deco. Miſ. ꝓ febrib9.

IUſtus es dn̄e ⁊ rectū iudicium tuum: fac cum ſeruo tuo ſecundū miām tuā. p̄s. Beati immaculati. Orō.

OMnip̄s ſempiterne de9: q̄ ꝑ ſanctos apl'os ⁊ martyres tuos diuerſa ſanitatū dōa largiri dignatus es: da q̄s vt preſentē famulū tuum N. qui a febrium vexatione fatigat̄: ꝑ interceſſionem ſancti ſigiſmūdi regis ⁊ martyris tui: tua medicina erigat ad ſalutē/ ⁊ ad ſanitatē p̄ſtinā clemēter reuocat̄ dignet̄. Per do. Lec. lib. ſapiētie.

QUi timet dn̄m nihil trepidabit ⁊ non pauebit: qm̄ ipſe eſt ſpes eius. Timētis dn̄m btā eſt aīa eius. Ad quem Ec reſpicit: et ipſe foꝛtitudo eius. Oculi dñi ſup timẽtes eũ: ꝓtectoꝛ mentium: firmamẽtũ ỽtutis. Tegmen ardoꝛis: ⁊ vmbꝛaculuꝫ meridianis. Depꝛecatio offenſionis: ⁊ adiutoꝛiũ caſus. Exaltans aiam et illuminans oculos: dans ſanitatẽ et vitam et benedictionem. Gꝛ. Miſerere mihi dñe qm̃ infirmus ſum ſana me dñe. ℣ Conturbata ſunt oīa oſſa mea: ⁊ aīa mea turbata eſt valde. All'a. ℣ De pꝛofundiſ clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. Scdm matheũ.

IN illo tpe. Cum veniſſet dñs ieſus ĩ domũ petri: vidit ſocrũ eius iacentẽ ⁊ febꝛicitantẽ. Et tetigit manũ eiꝰ: ⁊ dimiſit eam febꝛis. Et ſurrexit ⁊ miniſtrabat eis. Veſpere autẽ facto: obtulerunt ei multos demonia hñtes. Et eiiciebat ſpũs ỽbo: ⁊ oẽs male habentes curauit. Ut adimpleret qđ dictũ eſt per eſaiã ꝓphetã dicentẽ. Ipſe infirmitates noſtras accepit: ⁊ egrotatões poꝛtauit. Off. Domine conuertere ⁊ eripe animã meam: ſaluum me fac pꝛopter miſericoꝛdiam tuam. Secreta.

Offerimus tibi dñe munera ſancta in nomie electi tui ſigiſmundi regis ⁊ martyris tui: vt a pꝛeſenti egroto N. febꝛium ardoꝛes repelli iubeas: ⁊ exinde tuo ſemper in omnibus muniatur auxilio. Per. Cõio. Amen dico vobis: quicqđ oꝛantes petitiſ credite qđ accipietis ⁊ fiet vobis. Poſtcõio.

OMñps ſempiterne deꝰ qui dediſti fidelibus tuis obtinere oīa que iuſte pꝛecãt: ſuſcipe ꝓpitius p̃ces nr̃as: quas ꝓ famulo tuo N. in honoꝛe bti ſigiſmundi regis et martyꝛiſ tui deferimꝰ: ⁊ qđ ꝓ eo deuotis mẽtibꝰ obſecramꝰ: celeri ĩdulgentia ꝯſeq̃ mereamur. Per dn̄. no.

Miſſa ꝓ peſtilẽtia euitã. Offi.

RECoꝛdare dñe teſtamenti tui ⁊ dic angelo percutiẽti: ceſſet iã manꝰ tua: vt nõ deſolet terra: ⁊ ne perdas oẽm aiaꝫ viuã. In tpe paſc. All'a. Ps. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph. Oꝛatio.

DEus q̃ nõ vis moꝛtẽ ſed penitentiã deſideras peccatoꝝ: ppl'm tuũ q̃s ad te conuerte pꝛopitius: vt dũ tibi deuotus extiterit: iracundie tue ab eo flagella amoueas. Per dñm nr̃m. Lectio libꝛi regum.

IN diebus illis. Immiſit 2. Reg.
dñs peſtilẽtiã ſuã in iſra 24.
el de mane vſqꝫ ad tẽpus ꝯſtitutũ: ⁊ moꝛtui ſunt ex ppl'o a dan vſqꝫ berſabee ſeptuaginta milia viroꝝ. Cumqꝫ extendiſſet manum ſuam angelus domini ſuper hieruſalem vt diſperderet eam: miſertꝰ eſt dominus ſuper afflictioneꝫ: ⁊ ait angelo percutiẽti populum. Sufficit. Nunc contine manũ tuã. Erat aũt angelus domini iuxta areã

areuna iebuſei. Dixit dauid ad dñm cum vidiſſet angelum cedentem populum. Ego ſum q̄ peccaui ⁊ iniq̄ egi: iſti qui oues ſunt q̄d fecerunt? Vertat̄ obſecro manꝰ tua cõtra me ⁊ cõtra domũ patris mei. Venit autem gad pꝛopheta dñi ad dauid in die illa: ⁊ dixit ei. Aſcende ⁊ cõſtitue altare dño in area areuna iebuſei. Et aſcendit dauid iuxta ſermonem gad: queꝫ pꝛeceperat ei dñs. Gr. Miſit dñs manum ſuam ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eoꝛum. V. Cõfiteantur dño miſericoꝛdie eius: ⁊ mirabilia eius filiis hominũ. All'a. V. Saluabo populum meum in medio iſrael: et ero eis in deum in veritate ⁊ iuſticia. Sequentia.

Iubilemus pia mente: voce coꝛdi concinente: trinitatem collaudantes. Patrē ꝓlemq̄ꝫ pꝛecemur: ſanctuꝫ pneuma veneremur: laudis melos concrepantes. Oēs vna pꝛoclamemus / deum ſummũ imploꝛemus: miſereri q̄ dignetur. Coꝛ grauatur mens langueſcit / iaꝫ mens meret ⁊ plangeſcit: peſtē moꝛſum dum veretur. Furia furit ledit peſtis / moꝛbus vꝛit: nulla meſtis ſpes ſalutis redditur. Mare fluit mixtum felle: iam tempeſtas iam pꝛocelle: plebs vbiq̄ꝫ pꝛemitur. Si pꝛo malis iraſcaris tempus eſt vt reuertaris: pie ieſu miſerere. Rex luſtrans oues querit / niſi paſcis ouis perit: bone paſtoꝛ nos tuere. Terra mare firmamenta: queq̄ꝫ parent elementa tuo facta numine. Mare nouit te calcantem: dum te ſentit ambulantem facto fertur flumine. Cuncta ſiſtunt te iubente: non mouentur ſed repente redeunt pacifica. Toto niſu tota cura tua laudet te factura: virtus ⁊ almifica. Auras nobis mitte letas: peſtē pꝛocul pie pelle: trãſfer nos ad vite metas: ne nos turbent tot pꝛocelle. Olim culpa nos ligati reſpirantes credimus: coꝛde meſto flagellati tibi ſoli credimus. Lex antiqua tranſgreſſoꝛes; conuerſos eripuit: tue legis illuſoꝛes pie dñs coꝛripuit. Ioab abner ꝑſequentem / ⁊ hunc armis inſequentē: pꝛece data venia. Ioab vitam conſequutꝰ / nocte viam trãſit tutus per mõtis cacumina. Dauid in pꝛophetico / vita datur termino / ꝓ delicto graui. Terſum fugit facinꝰ dum fatetur vocibus: inquiēs peccaui. Ezechias reddit fletum / ⁊ peccatũ eſt deletum: ſtatim vt penituit. Mitis heſter pie mentis ꝓ ſalute ſue gentis: aſſuerum adiit. Hinc fit ſalus mardocheo: crux ſeruat̄ amon reo: q̄ꝛ ſuſpenſus periit. Virtus iudith de ſupernis / diua dux illuminat: caput aufert holofernis / ⁊ captiuos liberat. Mater ergo ſummi regis tibi natus chꝛiſtus verus: nos ſignauit vmbꝛa legis / heſter tu us assuerus. Virgo natū intercede/vt afflictos liberet: saluet hos a pestis cede/quos pie redimeret. Virgo mater maris stella/ fons hortorum verbi cella: ne nos pestis aut procella/ peccatores obruāt. Eia mater terge fletum/tempestatis tolle fretum: cor mestorum redde letum/ iam preces subueniant. Proles parcit si perorās/mater ergo rumpe moras: posce tuum filium. Aura feda/rumpēs pestis/simul cadant: confer mestis salutis auxilium. Nostros tuus ipse natus/tollat penas ⁊ reatus: nobis prestans consolamē Verum regni sempiterni: vbi ciues sunt superni/psonem⁹ oēs Amen. Scđm lucam.

In illo tempore. Surgēs iesus de synagoga: introiuit in domū simonis. Socrus autem simonis tenebatur magnis febribus: ⁊ rogauerunt illum pro ea. Et stans super illā imperauit febri/ ⁊ dimisit illā. Et cōtinuo surgens: ministrabat illis. Cum autem sol occidisset: oēs qui habebant infirmos variis languoribus: ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens: curabat eos. Exibant autem demonia a multis: clamantia ⁊ dicētia quia tu es filius dei. Et increpans non sinebat ea loqui: quia sciebant ipsum esse christū. Facta autem die egressus ibat in desertum locum: ⁊ turbe requirebant eum. Et venerūt vsq; ad iesum: ⁊ detinebant illum ne discederet ab illis. Quib⁹ ille ait. Quia et aliis ciuitatibus oportet me euāgelizare regnū dei: quia ideo missus sum. Et erat predicās in synagogis galilee. Offertorium Stetit pontifex īter mortuos ⁊ viuos: habens thuribulum in manu sua aureum: ⁊ offerens incensi sacrificiū placauit iram domini: et cessauit plaga a domo. In tēpore paschali. Alla. Secreta.

Subueniat nobis domine q̄s sacrificii presētis operatiō: que nos et ab erroribus vniuersis potenter absoluat: ⁊ a totius eripiat perditionis incursu. Per. Cōio. Multitudo languentium ⁊ qui vexabant a spiritib⁹ imūdis veniebant ad eum: quia virtus de illo exibat ⁊ sanabat oēs. Postcōmunio.

Exaudi nos de⁹ salutaris noster: ⁊ intercedente btā dei genitrice semp̄ v̄gine maria: pplm̄ tuū ab iracundie tue horroribus liberum: ⁊ mie tue/tua fac largitate securum. Per dominum nostrum ⁊c.

Finis.

Deus qui ecclesiā tuam meritis beti Rychardi confessoris tui atq pōtificis fecisti miraculis coruscare gloriosis :: Concede nos famulos tuos ipsius intercessione ad eternam beatitudinis gloriam pervenire ///

(Per dnm nostrum)

Deus qui ecclesiā tuam meritis beti Rycardi confessoris tui atq pōtificis fecisti miraculis coruscare gloriosis : Concede nos famulos tuos ipsius intercessione ad eternam beatitudinis gloriam pervenire //

(P Dnm nostrum) P

Deus qui sanctissimum sacerdotem tuum beatum [illegible] [illegible] [illegible] illustrare [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pervenire ad gaudia eterne felicitatis

P

Deus qui ecclesia tuam meritis beti Ryc

BRITISH
11 JU 1901
MUSEUM

¶ Incipit ꝓpriū de sanctis tēpore estiuali. ¶ Sancti dūstani epi ⁊ ꝯfessoris. extra tp̄s paschale nouē lectiōes fiāt. Orō.

Deus q̄ beatū dunstanū pōtificē tuū ad regna trāstulisti celestia: da nobis per gloriosa eiꝰ merita ad gaudia transire perennia. P. Eodē die fiat mēo. de. s. potentiana vg. ad primas vesperas ⁊ ad matut. ā. Simile ē reg. vꝰ. ℣ Diffusa est. Oratio.

Concede nobis q̄s omp̄s deꝰ sancte potētiane virginis tue ⁊ exultare meritis: ⁊ bn̄ficiorꝝ eiꝰ attolli suffragiis. P. Si hoc festū: vel scti aldelmi/ vel sancti edmūdi/ vel scti barnabe apl'i añ pente. euen. fiat. iii. lc. cū regimine chori. Cetera oia fiant de cōi scōꝝ pasc. tpis. Si vero post pente. euen. fiant. ix. lec. ⁊ cetera oia fiūt de cōi reliqui temporis. Lectio. i.

Beatꝰ dūstanꝰ talibꝰ parētibꝰ ortꝰ claruit: q̄les seculo exc̄ptos iter choros cōspicere mererēt angelorꝝ. Natꝰ vo puer dūstanꝰ i scē trinitatis nomine baptizat: et postmodum lrarū studiis traditꝰ est. lcō. ii.

Cūq3 iā in dei seruitio adoleuisset: dorobornensi. archiep̄o aldelmo patruo. s. suo accessit: in cuius moribꝰ cū eidē archiepiscopo ꝯplacuisset: regi athelstano ab eodē ē p̄sētatꝰ: ⁊ cū oi affectu cōmēdatus. lcō. iii.

Beatꝰ vo dūstanꝰ tp̄e edmūdi regis filii athelstani monachꝰ ⁊ abbas glasconie effectꝰ monachorꝝ ibi scholā ōmꝰ istituit: ⁊ ita vbo ⁊ ope collaborauit. Et sicut de cereo ꝓgnātis genitricis eiꝰ: ceterorū p totā ecclesiam cerei fuerāt accēsi: ita p eū ex hoc loco norma religiōis mōastice toto āglorꝝ diffusa ē orbe. L. iiii.

Cumq3 ꝓfato regi natꝰ eēt filiꝰ/ q̄ i baptismate dictꝰ ē edgarꝰ: btūs dūstanꝰ diuinis itēdēs audiuit psallētiū vocē. Pax anglorꝝ ecclesie: nati nunc pueri ⁊ nr̄i dūstāi tp̄e. Qd postea rerū ꝓbauit euētꝰ. lectio. v.

Quodā tp̄e p̄sēte sancto dūstano trabs maxima i culmē ecclesie erecta ruere cepit multis minās iteritū. Quā dūstanꝰ dextra manu signū crucis faciēs releuat. Hūc etiā quadā nocte orātē diabolꝰ in vrsi effigie aggredit: ⁊ cābucā cui vir dei innitebatur de manibus eiꝰ dētibꝰ suis auferre conabat. Sz vir dei iperterritꝰ cābucā leuat: ⁊ horrēdū mōstrꝝ cedēdo isequit. Et dū psallebat Exurgat deus ⁊ dissipent inimici eiꝰ: informe fantasma euanuit. lectio. vi.

Edgarus in regni solio sublimatus/ regnū in pace gubernauit: ⁊ dūstanū abbatē fecit ep̄m vvigorniēsem. Adauctoq3 ei lōdoniensis ecclesie presulatu: gemino claruit inſignitꝰ pontificio. Poſt hec vero archiepiſcopus dorobornenſis oīm cōſenſu effectus eſt. Hic etiā btūs dūſtanus ſpiritū ſcm̄ in ſpecie colūbe bis videre meruit: ⁊ angelos dei modulantes ⁊ dicētes. Kyrie eleiſon. Xpe el. Kyrie el. in laudē trinitatis audiuit: atq; citharā ſuā parieti adherentē angelicis manibꝰ reſonare antiphonā Gaudēt ī celis aīe ſāctorū: ſolus veraciter intellexit. Vixit ita q; btūs dūſtanꝰ ſeptē regū tēporibꝰ: dieq; vocatiōis ſue īminente: eccl'am ſibi cōmiſſā ⁊ deo cōmēdauit. Et ſūpto ſacramēto corporis dn̄i: inter vba oronis ſpm̄ ī manꝰ creatoris reddidit: ⁊ in pace requieſcit. Tres vltime lec. de expōne euāge. Nō q̄dā pegre. Cetera oīa de cōi vniꝰ cōfeſ. et ponti. Scti aldelmi epi ⁊ cōfeſ. ix. lec. fiat. Oratio.

Deus q̄ hodierna die ſcm̄ pōtificē tuū aldelinū ad eterna ſublimaſti gaudia: eiꝰ q̄s meritis illuc nos tua perducat mīa. ℟. Eodē die mēo. de ſācto vrbano ~~pape~~ ⁊ mar. ad vmas vel in paſ. tpe: cū hac. ā. Lux ꝑpetua. maior. ℣. Gaudete iuſti ī dn̄o. Alio tpe āni. ā. Hic eſt vere martyr. ℣. Gl'ia ⁊ hono. co. oro.

Da q̄s oīps deꝰ: vt q̄ beati vrbani martyris tui atq; pontificis natalitia colimus: eiꝰ apd te intercesſiōibꝰ adiuuemur. Per. Ad mat. lc. i.

Beatiſſimꝰ aldelmꝰ ſplendidiſſimo anglorū gn̄e oriūdus atauis etiā regibꝰ ē editꝰ. Siquidē pr̄ eiꝰ noīe kētē: vir deo deuotꝰ ⁊ ī ſecl'i rebꝰ ſtrēnuus: ine regis erat germanꝰ. Hic ergo kētē natalium dignitate ⁊ morū nobilitate parē ſibi ſortitus ē vxorē: de qua hāc deo acceptiſſimā adeptꝰ ē ꝓlē. Cui nō ocioſe vt credimꝰ: nec ſine inſtinctu diuino aldelmꝰ nomē īpoſuit. Aldelin ei anglice: latine vetꝰ galea interpretatur: q2 galea ſalutis caput ꝓtectꝰ: optimā de hoſte ī celum reuexit victoriam. lc. ii.

Hic vero traditꝰ ē liberalibꝰ ſtudiis īformādꝰ: vbi adeo ī breui effloruit: vt doctoribꝰ quos grecos ⁊ latinos habuit/ nō ſolum equiparādꝰ: ſz ēt ꝑferēdꝰ eſtimaretur. Mirabantur doctores tā velle igeniū: tā memorē aīm. lc. iii.

Cū igit creſcēs etas adoleſcētiā excluderet: ī melduneſi eccleſia ꝑmo monachꝰ: deīde pbr̄ et abbas effectꝰ ē. Ipſe exercitiis ſpūalibꝰ grauiter īſudabat: ſubiectoſq; ad eandē formā vbo et exēplo īuitabat: deniq; oīa opa eiꝰ īchoabat charitas: ⁊ ꝯſūmabat hūilitas. Si hoc feſtū poſt pēte. euen. tūc fiāt medie lec. de ſ. vrbāo: ſi nō ſit tpe. mēo. lc. iiii.

Beatꝰ vrbanꝰ epūs natiōe romanꝰ ex nobili ꝓſapia ortꝰ fuit. Hic bti petri apl'i octodecimus vicariꝰ fuit: īmediate poſt martyriū bti caliſti. Sedit ~~i papatu~~ ānis octo: menſibꝰ vndeci: diebꝰ vero duodecim. lc. v.

Beatus vrbanꝰ tāte dignitatiſ faſtigio ſublimatꝰ multis calamitatibꝰ ⁊ tribulatiōibꝰ huiꝰ mūdi: pro xp̄i noīe affectus eſt. Nullis vſus eſt ꝓſperis: cū aduerſa oīa ob xp̄i portabat amorem. Hic etiam fecit vaſa plurima ſacrata ſacris altaribus apta: myſterium quoqꝫ ſacrum ſolerti induſtria ſanxiuit. ℟. vi.

Deniqꝫ ſua p̄dicatione plurimos ad fidē xp̄i cōuertit: ⁊ valerianū btē cecilie ſpōſuꝫ: ⁊ fratrē eiꝰ tyburtiū cū multis aliis ad martyrii palmam īcitauit. Tādē ipſe decollatus ē: ⁊ ſepultus ī via appia. Cuiꝰ corpꝰ poſt multos annos: vna cū oſſibus bti tyburtii martyꝛ in gallias trāſlatū: ātiſſiodoro recōditū ē.

Tres vltime lc̄. de ſctō aldelmo ſine expoſitiōe euāgelii. ℟c. vii.

Fama igit̄ beati aldelmi romam penetrāte: eū ſergiꝰ papa lr̄is ad ſe vocauit: et eum venientē honorifice recepit: quē dn̄s cū miraculis glorificauit. Dum eī quadā die ī eccl'ia lateranēſi miſſam celebraſſet: caſulā retro ſe porrexit ratus alicui tradere miniſtrorꝫ. Quā deficiēte miniſtro, radiꝰ ſolaris ꝑ feneſtrā irrūpēs diu ī mēoriā ſcti ſuſtinuit. ℟c. viii.

Contigit etiam rome vt puer ex inceſta matre icertoqꝫ patre editꝰ famā pape lederet. Qđ itelligēs aldelmus puerū viginti dierꝫ natū p̄cepit exhiberi. Cui btūs aldelmꝰ p̄cepit vt fateret̄ ſi ſergius papa inceſti reꝰ haberetur. Reſpondit infans ipſū ſine crimine eſſe. Lectio nona.

Cum igitur btūs aldelmꝰ bn̄dictione pape recepta: ad ꝓpͥa reuerſus in cenobio ſuo eccl'iam ſcē dei genitricis ꝯſtrueret: trabs vna breuior aliis ē ſucta. Cōtriſtatus vero ſctūs ob lignorꝫ penuriam: ſolus deū orās ꝓſternit̄: et facta orōne trabs mox elongata reperit̄. Poſt hec ep̄s factus eſt. Et poſt annos quatuor cōpletos exuit hoīem terrenū: deductꝰ ad paradiſuꝫ manibꝰ angelorꝫ. Hic ad cenobiū delatus: ibidē cū digna honorificētia ē tumulatus. Mēo. de. ſ. vrbano ad matu. ī tpe paſ. ā. Lux perpe. minoꝛ V̄ſꝰ. Triſtitia. Alio tpe ā. Niſi granū. V̄ſꝰ. Poſuiſti do. co. vt ſu. Cet̄a oīa ad vtraſqꝫ veſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad alias hor̄. de communi vnius confeſ. ⁊ pōti. Si hoc feſtum in oc. aſcen. domini contig. nihil de eo fiet eo anno. ¶ Sancti auguſtini ep̄i et confeſ. anglorum apl'i. dup. feſt. ix. lec. ℟ p̄. Ecce ſacer. Oro.

Deus q̄ beatuꝫ auguſtinū pōtificē p̄mū doctorē pl'o ꝯceſſiſti anglorꝫ: ciꝰ interuētu nobis tribue veniā pctōrꝫ: ⁊ cū ipſo celeſtiū gaudia p̄miorꝫ. P. Mēoria de ſancto aldelmo. Lectio. i.

Beatꝰ gregoriꝰ romane ſedis apoſtolicus: anno q̄rto ſui pōtificatus miſit ſeruū dei auguſtinū ⁊ alios plures cū eo monachos timentes deum:

ꝑdicare verbũ dei gẽti anglorꝝ. Qui applicuerũt i quadã isula cãtis nomine tenedos. l'c. ii.

helbert.

Rex vero hoc audiens/ iussit eos in eadẽ isula manere: ⁊ eis necessaria ministrari donec videret eos. Post aliquot dies rex ad isulã veniẽs iussit augustinũ ⁊ socios suos ad se vẽire. l'. iii.

At illi diuina ṽtute ꝑditi veniebãt ꝑ vexillo crucẽ ferentes argenteã: ⁊ imaginẽ dñi saluatoris nr̃i i tabula depictã. Letaniasq; cãtãtes ꝓ sua sil' et eorũ ꝓpt' quos ⁊ ad quos venerãt salute eterna deo supplicabãt. l'. iiii.

Cumq; beatus augustinus ṽbũ vite regi ⁊ suis ꝑdicaret: rñdit rex dicẽs. Pulchra q̃dẽ sũt ṽba ⁊ ꝓmissa q̃ asseritis: s; q; noua sũt ⁊ icerta: nõ possumus i his assensũ tribuere. l'. v.

Verũ q; de longe huc ꝑegrini venistis: ⁊ ea q̃ vera et optima creditis nobiscũ cõicare desideratis: benigne vos recipim⁹: vobis necessaria ministrãtes. Nec ꝓhibem⁹ q̃n oẽs quos poteritis: deo vestro societis. Deditq; eis rex mãsionem i ciuitate dorobornẽsi/ in qua vigiliis ⁊ orationibus inseruiẽtes verbũ vite quotidie predicabãt. Lectio. vi.

Videns aũt rex mũdissimã vitã ⁊ miracula sctõꝝ: credẽs baptizatus est. Sed ⁊ ois popul⁹ respuens gentilitatis errorẽ: ad deũ ꝯuersus est. Post hec augustin⁹ ab epo arelatẽsi iussu pape archiepũs ãglorꝝ ordinat⁹ ẽ.

Ordinauitq; btũs augustinus duos epos mellitũ/ et iustũ: ad ꝑdicandũ ṽbũ dei. Quibusq; rite pactis obiit vir dei septio kal'. iunii: et i eccl'ia apl'oꝝ petri et pauli iussu et expensis regis ethelberti cõstructa/ honorifice sepultus est. Tu. Tres vltie l'c. de expõe euãg. Hõ q̃dã ꝑegre. Cetera oia de cõi vni⁹ ꝯfesso. et põti. illi⁹ tꝑis. Si hoc fes. i vig. ascẽ. dñi euene. ibi celebretur. Vespe vero fiãt de ascẽ. ⁊ solẽ. mẽo. de sctõ augu. Si aũt i die ascẽ. do. eue. differat i crastinũ: ⁊ ad. ii. vespe. de ascẽ. fiat solẽ. mẽo. de sctõ augu. Si hoc fes. ifra hebd. pẽt. eue. differat vsq; post fes. sc̃e trini. vt i sab. post pente. notat. Sancti germani epi ⁊ ꝯfes. iii. l'c. fiant sine regi. chori. Oro ⁊ cet. de cõi vni⁹ ꝯf. ⁊ põti. cũ his tribus lctõ. l'c. i.

Beat⁹ igit german⁹ parisiorum põtifex/ territorii augustudunẽsis indigena: pr̃e eleutherio: m̃re ṽo eusebia ꝓcreat⁹ fuit. Cui⁹ genitrix ꝓ eo ꝙ hũc post alterꝝ itra breue spaciũ cõcepisset i vtero: mota pudore muliebri: cupiebat ante partũ infãtẽ extinguere. l'c. ii.

Accepta igit potiõe: vt abortiuũ piiceret: dũ nocere sic non posset: incubabat sup vẽtrẽ: vt põdere suffocaret: quẽ venenũ ledere nõ valebat. Sed ad sancti preconium multa stupenda fiebant miracula. Lectio. iii.

Erat nãq; i elemosynis dãdis

largus: nudos paupes veſtiebat: ⁊ quicq̄d habere potuit: in opibꝰ charitatis expēdebat. tādē ſo die trāſitꝰ ſui ita ꝓdixit: acceſſito notario ſcribere iubet: q̄nto kal. iunii: quo die beatus ꝯfeſſoꝛ migrauit ad celū. Lecta de cōi vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ pōti. ¶ Sācte petronille v̄gi. nō marty. Orō

Deus q̄ beate petronille v̄gis tue aīam i celeſtibꝰ collocaſti: fac nos eiꝰ interuētu a pctōꝝ nr̄oꝝ nexibꝰ ſolui: ⁊ ab omni ſemꝑ aduerſitate defēdi. Per do. Tres lcōes fiāt. Lc. i.

Marcellꝰ diſcipulꝰ btī petri apl'i ſcripſit. Nereo ⁊ achilleo frībus ⁊ cōdiſcipulis eternā i xp̄o ſalutē. Petronillā bene noſtis volūtate petri apl'i ꝑalyticā eſſe factā. Nā cū apud eū plurimi diſcipuli eius reficeremur: dixit ei titus. Cū vniuerſi ifirmi a te ſanent: quare petronillā paralyticam iacere permittis? Rn̄dit ei petrꝰ. Sic expedit ei. Tu autē. Lectio. ii.

Sed ne crederet ꝙ non poſſet eā ſanare dixit ei. Surge petronilla et miniſtra nobis. Que ꝯtinuo ſurrexit ſana. Miniſterio ꝗ ꝯpleto: iuſſu petri iuit ad lectū. At vbi ī dei timoꝛe cepit eſſe perfecta: nō ſolū ipſa ſanata eſt: ſed etiā pluribus eiꝰ ꝑcibus recuꝑauit ſanitatē. L. iii.

Et q̄ꝛ ſpecioſa erat: venit ad eā flaccꝰ comes cū militibus vt eā ſibi in vxoꝛē acciperet. Cui ipſa ait. Si vxoꝛem me habere vis: fac matronas honeſtas et virgines ad me venire: vt poſt tres dies veniā ad domū tuam. Tūc ſctā v̄go illud triduū ieiuniis ⁊ oꝛonibꝰ occupauit: ⁊ tertio die a ſācto nicomede ſacramētū coꝛpis xp̄i accepit. Et ſic reclināſ ſe i lecto: emiſit ſpm̄. Lecta de cōi vniꝰ v̄g. nō marty. ¶ Sācti nicomedis mart. oꝛ.

Deus q̄ nos btī nicomedis martyꝛis tui meritis ⁊ interceſſiōe letificas: ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt cuiꝰ bn̄ficia poſcimꝰ dono tue grē ꝯſequamur. Per. Tres lc. cū inuita. ſimplici fiant ⁊c. de cōi vniꝰ mart. ¶ Sāctoꝝ marcellini ⁊ petri mar. oꝛ.

Deus q̄ nos annua ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ marcellini ⁊ petri ſolēnitate letificas: p̄ſta q̄s: vt quoꝝū gaudemus meritis ꝓuocemur exēplis. Per. Tres lec. fiāt. inuita. ſim. Lc. i.

Rome marcellinꝰ ⁊ petrꝰ exoꝛciſta i cuſtodia tenebātur ſub diocletiano imperatoꝛe ⁊ iudice ſereno. Cuſtos v̄o carceris habuit quādā filiā: q̄ a demonio vexabat: que ꝑcibus ſancti petri ſanata eſt. Lctō. ii.

Uidēs hoc arthemiꝰ pr̄ puelle cū vxoꝛe ſua ⁊ filia ⁊ multis aliis: baptizatꝰ ē a marcellino pb̄ro. Audiēs hoc iudex ſerenꝰ iuſſit marcellinū pugnis cedi et nudum atq̄ vinctum ſuper vitri fragmenta ſterni: et lumen ei negari. Lectio tertia.

Deinde iuſſit pedes petri ad

eo ſeparati cippo conſtringi. Poſt hec ꝟo viſitati ab angelo ducti in ſiluā nigrā: q̄ nūc ī honoꝛe ſanctoꝝ ſilua cādida nūcupat̄: pariter decollati ſūt. Et q̄ eos decollauit vidit aīas eoꝝ ab angelis deferri: ⁊ penitentiā agēs baptizat⁹ eſt. Cēta de cōi pl̄rimoꝝ mar. ¶ Sctōꝝ bonifacii ſocioꝛūq̄ ei⁹ mar. Oꝛo.

OMp̄s ſempiťne de⁹: q̄ btō bonifacio ⁊ ſociis ei⁹ palmā martyꝛii contuliſti: p̄ſta nobis q̄s eoꝝ meritis idulgētiā: q̄ eis largiri dignat⁹ es coꝛonā Per. ¶ Tres l'c. Inui. dup. ⁊ cetra fiāt de cōi pl'ioꝝ mꝝ. ¶ Sctōꝝ gildardi ⁊ medar. epoꝝ. Oꝛo.

DEus q̄ nobis ſacrā hui⁹ diei ſolēnitatē: ī honoꝛe ſanctoꝝ cōfeſſoꝛū tuoꝝ atq̄ pōtificum medardi ⁊ gildardi cōſecraſti: adeſto familie tue p̄cibus: ⁊ dona vt quoꝛū feſta celebꝛamus: eoꝛum merito ⁊ auxilio ſubleuemur. Per dn̄m.

¶ Tres l'c. fiāt. Inuit. iimp. l'. i.

BEatiſſimi medardi antiſtitis ſolēnitatē que ꝑ vniuerſum oꝛbē virtutum meritis ꝑpalat̄: nequiuim⁹ oīno ſub ſilētio p̄terire: Quis nō valeam⁹ verbis cūcta perſtringere. Pater ꝟo hui⁹ de gñe fracoꝝ fuit: mater vero romana. ¶ Tu. l'. ii.

HIc moꝛū maturitate p̄cellēs ꝯfeſſi claruit: vt apud vꝛbis pōtificē cōuerſatione p̄cipuus haberetur: apd̄ cūctos mentis puritate ſyncer⁹. Nūq̄ ſe letitie vbertate extulit: nūq̄ meroꝛ aut ire feruoꝛ mētis puritatē mutauit: ſemꝑ tolerās ī aduerſis: mitis ī ꝓſperis. Lectio. iii.

Defuncto rothomagenſi epō: oīm votis dignus meritis inſignia ſacerdotii deuotus extoluit. In quibus aliquot annis degēs mēbꝛoꝝ cōpage diſſoluta matura longanimitate defeſſus: requiē depꝛecatus emiſit ſpiritū. Cetera de cōi plurimoꝝ cōfeſſoꝝ. ¶ Trāſla. ſancti edmūdi epi. ix. lectio. ꝛatio.

DEus q̄ nos beati edmūdi cōfeſſoꝛis tui atq̄ pontificis trāſlationē celebꝛare concedis: te ſuppliciter exoꝛamus: vt eius meritis ⁊ p̄cib⁹ a vitiis ad virtutes: ⁊ a carcere tranſferamur ad regnū. Per. Eodē die ad. i. veſpe. ⁊ ad matut. fiat mēo. de mar. pꝛimo ⁊ feliciano. In tp̄e vero paſcha. ad p̄mas veſp. cū hac. ān. Lux ꝑpe. maioꝛ ꝟ. Pꝛecioſa eſt. Alio vero tp̄e anni. ān. Gaudēt in te. vel ān. Iſti ſunt ſcti. ꝟ. Letamini. oꝛ.

HAc nos q̄s dn̄e ſanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ pꝛimi ⁊ feliciani ſemꝑ feſta ſectari: quoꝝ ſuffragiis ꝓtectiōis tue dona ſentiamus. Per. Ad matu. iii. pꝛime l'c. de cōi vnius cōfeſſo. ⁊ pōti. fiāt. ℞. vero ī p̄mo et. iii. noct. de cōi vni⁹ ꝯfeſſo. pontifi. In paſchali ꝟo tp̄e. iii. l'. de cōi vni⁹ ꝯfeſ. ⁊ pōti. legant̄. Extra tp̄s aūt paſc. qn̄ fiunt. ix. l'c. tūc fiāt. iii. medie l'c. de mar. l'. iiii.

GLoꝛioſiſſimi martyꝛes p̄mus ⁊ felicianꝰ apud iulianū qđ xp̄iani eſſent accuſati iuſſi ſunt in carcerē trudi: vbi ab angelo ꝯſolabant̄. Poſt hec iuſſi ſunt duci a militibus ad phanū herculis: ⁊ ſi ſacrificare nollent virgis ceſi traderētur p̄ſidi ciuitatis occidendi. lc. v.

Tūc p̄ſes iuſſit eos ad amphiteatrū duci: ⁊ duos leones ingētes ad eos dimitti: q̄ ipetu currētes: ad pedes eoꝝ voluere ſe ceperūt: ſilr ⁊ vꝛſi fecerūt. l. vi.

Hec videntes qui aderāt: pene mille ⁊ q̄ngēti viri crediderūt in xp̄m. Quo viſo: iuſſu p̄ſidis decollati ſūt. Quoꝝ coꝛpa a xp̄ianis rapta: ſepulta ſūt ad arcus numētaneos: ab vꝛbe roma miliario quartodecio. Tres vltie lc. de expōe euā. Hō q̄dā pegre. Mēo. de mat. i tpe pai. an. Luc ppe. minoꝛ v̄. Iſtoꝝ eſt ei. alio vo tpe. ān. Precioſa ē. vel ān. Lauerunt ſtolas. v̄. Mirabilis dꝰ. Oꝛo. vt ſ. Et cetera oia ad vtraſq; veſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad alias hoꝛ. de cōi vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ pōti. ꝓut tpi ꝯueniat dicāt̄: cū orōne huiꝰ diei. Natali barnabe apl'i. oꝛo.

Eccleſiā tuā q̄s dn̄e beati barnabe apl'i tui ꝯmendet oꝛo: ⁊ pꝛo ea interuētoꝛ exiſtat quā doctria ⁊ paſſiōe illuſtrat. p. ix. lc. fiant. inuita. triplex. lc. i.

Beatus barnabas q̄ ⁊ ioſeph: cypꝛiꝰ genere: tertio poſt paſſionē dn̄i anno: cū paulo apl'o ad apl'atū vocante ſpū ſancto electus eſt. Qui cū eſſet apud iconiū cum paulo apl'o: apparuit ei per viſuz dn̄s ieſꝰ xp̄s: dicēs. Cōſtās eſto barnaba credēdo: qm̄ ꝓ ſctā deuotione q̄ reliq̄ſti ḡnatiōnē tuā ꝓ noīe meo: p̄mia recipies etna. lc. ii.

Cumq; de iconio ꝯtrāſiſſent antiochiā: angelica viſio ꝑ noctē facta eſt btō paulo apl'o: dicēs. Celeriter ꝑga hierl'm: qꝛ frēs tui valde p̄ſtolant̄ aduētū tuū. Qđ cū beato barnabe retuliſſet: ait beatꝰ barnabas. Nꝛ volūtati dei cōtradicere nō expedit: fiat volūtas dei. Lectio. iii.

Obſecro igit̄ te vt oꝛes pꝛo me ad dn̄z: vt decertatio mea acceptabilis ſit i ꝯſpectu ſuo. Nūc eni ꝑgo cypꝛū: faciē tuā pꝛoh doloꝛ vltra coꝛpal'r nō viſurꝰ. l. 4

Tunc ꝓcidit barnabas ad pedes pauli: flēs amare: cuius doloꝛi paulus cōpatiēs: ait. Noli frater flere: myſterio illud agit̄. Poſitis autē genibus oꝛātes: ⁊ oſcula ſibi dātes adinuicem vale fecerunt. lc. v.

Barnabas vero aſcendens nauē: deſcendit laodiciā: decertās vt pergeret cypꝛū. Cū autē cypꝛum perueniſſet: inuenit ibi tymonē ⁊ ariſtionē ſeruos dei. Tymō autē vꝛebatur febꝛibꝰ. Cui cū manus impoſuiſſet beatus barnabas ⁊ ſacrū euāgeliū per inuocationem ſaluatoꝛis dn̄i noſtri p̄dicaſſet: ſtatim febꝛis fugata eſt: et a deo coꝛroboꝛatus apl'm ſecutꝰ eſt. lc. vi.

Uiſitatis igit̄ ⁊ in fide ꝯfoꝛtatis parētibꝰ ſuis btūs barnabas exiuit a cypꝛo: inde paphū trāſiturꝰ. Sed obuiās ei malignus iudeꝰ nomīe barieu: quē btūs paulꝰ ad t̄ps viſu ꝑuauit: malitia motꝰ ꝓhibuit eum ne itroiret paphū. Pꝛoinde apl's reuerſꝰ itroiuit ſalaminā. L. vii.

INuenitq; apl's i ſalamiſa ſynagogā iudeoꝝ: ⁊ igreſſus cepit hoꝛtari ad fidē: ⁊ per euāgeliū mathei: xp̄i gr̄az itroduxit. Qd̄ vidēs barieu ſeditione factā ꝯphēdi fecit apl'z. Et q̄rebāt illū tradere ꝓcōſuli ciuitatis affligentes illū multis ſuppliciis: ⁊ variis cruciatibꝰ. L. viii.

Sed veriti nimiū/ ne de manibus eoꝝ eriperet̄: ligātes funē in collo eius: nocturno tēpoꝛe dilaceratū a ſynagoga i hippodꝛomū pertraxerunt. Poſt hec aūt circūdātes illū: igne crudeliter cremauerunt. Sic q; btūs apl'us migrauit ad xp̄m. Lc. ix.

Impii autē iudei non ſatiati de nece apl'i: zelo cōcitati tulerunt coꝛpus eius i locello plūbeo recludētes: ⁊ i mare ꝓcipitare diſponebāt. Sed iohānes diſcipulꝰ eius nocturno tēpoꝛe illud collocauit in cripta: q̄ olim erat habitatio iebuſeoꝝ: tertio idꝰ iunii vbi diu latuit. Sꝫ t̄pe gelaſii pape eodē apl'o reuelāte: coꝛpꝰ eiꝰ inuenire ꝑmiſit. Lcā de cōi vniꝰ apoſtoli.

Sāctoꝝ Baſilidis/ Cirini/ Naboꝛis ⁊ Nazarii mart. Oꝛ.

SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ/ baſilidis/ cirini/ naboꝛ/ ⁊ nazarii: q̄s dn̄e natalitia votiua reſplēdeant: ⁊ qd̄ illis contulit excellētia ſempiterna: fructibꝰ nr̄e deuotiōis accreſcat. p.

Tres Lc. fiant Inuit. dup̄. Lc. i.

BEatus nazariꝰ a ſctō clemēte inſtructꝰ ⁊ baptizatus eſt. Quē anolinꝰ ſub rabie ꝑſecutiōis: q̄ ꝑ neronē excitata eſt: diu maceratū ⁊ afflictū i carcere cū btō puero celſo: quē ipſe nutrierat: gladio feriri iuſſit. Quoꝝū coꝛpoꝛa xp̄iani furati eccleſie: kalendis auguſti ſepelierunt foꝛas poꝛtā: q̄ dicit̄ romana in ꝓpꝛiis oꝛtis. Lcō. ii.

Btūs ambꝛoſius t̄pe honoꝛii et arcadii imperatoꝝ: eos dn̄o reuelāte reperit. Patefacto aūt ſepulchꝛo in quo coꝛpꝰ ſcti nazarii iacebat: qui quādo paſſus fuerat vſq; tūc tēpoꝛis ignoꝛabat̄. Videbāt ſanguinē martyris ita recētē q̄ p̄ſentes aderāt: ac ſi eod̄ die fuiſſet effuſꝰ. L. iii.

Caput etiā eiꝰ qd̄ ab impiis fuerat abſciſſuz: ita itegrū atq; incoꝛruptū cū capillis capitis ⁊ barba repererunt: vt videretur eodē tēpoꝛe quo leuabatur locatū atq; ꝯpoſitū i ſepulchꝛo fuiſſe martyꝛizatū. Quo leuato ſctūs ep̄s pergens ad celſum i eodem oꝛto ſepultum: vtroſq; trāſtulit ad baſilicā apl'oꝝ que eſt in roma. Inuēti aūt ⁊ trāſlati ſunt pꝛidie idus iunii: feſtiuitas vo eoꝝ agitur. quinto kalendas auguſti de martyꝛio. Cetera de cōi plurimoꝝ mart.

¶ Sancti Baſilii epī. Orō.

DEus q̄ btm̄ baſiliū ꝯfeſſoꝛē tuū doctoꝛē ꝑcipuū catholiceq; fidei ꝑdicatoꝛē eligere dignatꝰ es: ꝑſta q̄s/vt ipſo pꝛo nobis intercedēte: a pctōꝝ noſtroꝝ mereamur exui malis: ⁊ tibi dn̄e ſynceris mētibꝰ ſeruire. ꝑ. Tres lc. cū inuit ſimplici: ⁊ ceta fiāt de cōi vniꝰ ꝯfeſ. et pontifi.

¶ Sanctoꝝ viti ⁊ modeſti atq; creſcētie marty. Orō.

COncede q̄s oꝑs deꝰ: vt ſctōrū martyꝝ tuoꝝ viti ⁊ modeſti atq; creſcentie: quoꝝ celebꝛamꝰ victoꝛias ꝑticipemus et ꝓmiis. ꝑ. Tres l. fiāt. inuit. dup.

BEatꝰ vitꝰ i pueriſi (l. i. etate maturꝰ: pꝛimo a patre ſuo ſacrilego: vt a cultura dei diſcederet tētatꝰ eſt. Deinde a valeriano iudice catenis ceſus: in cōfeſſione xp̄i permāſit. Cūq; pater eius affligere eum penis meditaret: iuſſu angeli nauē aſcendit: ⁊ comitātibus ſecū modeſto atq; creſcentia nutritoꝛibus ad tanagritoꝛū territoꝛium deuenit. Lectio ſcḋa.

Vbi filiā diocletiāi a demōio vexatā: oꝛōe curatam multi donis ꝓmiſſis culturā diis īpēdere iubet. Et cū ſacrificare ꝯtēneret: cum modeſto et creſcētia miſſꝰ ē i carcerē: inde i ollā reſina repletā ⁊ pice ⁊ plūbo. l. iii.

Et egreſſis illis illeſis dimiſſus eſt eis leo ferociſſimus: qui mox ad pedes eoꝝ manſuetꝰ cecidit. Videns autē ſacrilegus imperatoꝛ ſctōs dei immobiles: multitudinēq; ꝑplī ad xp̄m ꝯuerſam: fecit eos i cataſta extēſos toꝛq̄ri: donec ſpm̄ exhalarent. Quoꝛū coꝛpoꝛa floꝛentia femina in loco q̄ dicit marinꝰ ſepeliuit. Ceta de cōi plimoꝝ marty.

¶ Trāſlatio ſancti Richardi epī ⁊ ꝯfeſſoꝛis. ix. lc. Orō.

DEus q̄ nos tranſlationē obtiſſimi richardi ꝯfeſſoꝛis tui atq; pōtificis ſolēniter celebꝛare ꝯcedis: tribue nobis q̄s eiꝰ meritis et ꝑcibꝰ a mūdi huiꝰ trāſire miſeria: ⁊ ad gaudia ꝑuenire celeſtia. ꝑ. Eodē die ad ꝑmas veſ. ⁊ ad mat. fiat mēo. de marty. cirico ⁊ iulita mr̄e eiꝰ.

EXaudi nos dn̄e deꝰ Or. nt: cū ſctōꝝ tuoꝛū cirici ⁊ iulite mr̄is eiꝰ tibi patrocinia ſupplicātiū: vt quoꝝ celebꝛamꝰ triūphū: poſſimus retinere cōſtantiā. ꝑ. Ad mat. iii. ꝓme lc. de cōi vniꝰ ꝯfeſſo. ⁊ pōti. ⁊ tres medie lc. de martyꝛibꝰ. Lctō. iiii.

HActa ꝑſecutiōe xp̄ianoꝛū ſub alexādꝛo imperatoꝛe in partibꝰ oꝛiētalibꝰ ꝑſes alexāder matronā quādā nomine iulita: cum filio ſuo cirico ſibi ꝑſentari iuſſit. Qui ait. Sacrifica diis anteq̄ ad toꝛmēta ducaris. Que reſpōdit. Nec diis tuis immolo: nec toꝛmēta tua expaueſco. Lectio quinta.

Infās vo ciricꝰ ꝓmo blādimētis demulcet: deinde minis exaſperaꝛ. Sꝫ ipſe blandiētē eū vt minātē deridēs: vehemēter ceſſus ē. At ille erectꝭ i celū ocl'is ⁊ ꝓuis māibꝰ expāſis: bñdicebat nomē ſaluatoꝛis. Pꝛeſes iuſſit calcē cū aceto ⁊ ſinapi i os eiꝰ mitti. Deide pariꝭ clauis ꝯfixi i carcerē euulſis ocl'is miſſi ſūt vbi circa quadꝛingētos viros iulita ad fidē xpi ꝯuertit. L. vi. Tūc p̄ſes iuſſit eos oēs capite ꝑlecti: ⁊ iulitā cū filio ſuo cirico excoꝛiatā i lecto ereo aſſari. Poſt hec liguas coꝝ fecit abſcidi: ⁊ ad vltimū capita coꝝ iuſſit amputari. Taliqꝫ martyꝛio anime ſctōꝝ ſociate ſūt choꝛis angeloꝝ. Tres vlti. lc. de expōe euāge. Hō qdā pegre. Et cetera de cōi vnius ꝯfeſ. et pontifi.

Sanctoꝛū marci et marcelliani fratrum ⁊ marty. Orō.

Preſta q̄s oīs deus: vt qui ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ marci et marcelliani natalitia colimus: a cunctis malis imminētibꝰ eoꝝ interceſſionibꝰ liberemur. Per. Jnuita. dup. Lectō. i.

Sancti martyꝛes xp̄i marcellianꝰ ⁊ marcus dū idolis ſacrificare ꝯtēnerēt: victi i carcere poſiti ſūt. Qui dū i ꝯfeſſiōe xp̄i perdurarēt: capitalem iuſſi ſūt ſubire ſentētiā: ea ſcꝫ ꝯditiōe: vt ſi ſacrificiis ꝯſentirēt: parētibus/ ꝯiugibꝰ/ filiis/ ⁊ facultatibus redderent. L. ii. Parētes vō ſctōꝝ ipetrad triginta dieꝝ iduciis: ſuaſerūt eis vt ſacrificarēt. Sꝫ cū renuiſſēt ambo ad ſtipitē ligati ſūt. Deīde pedibꝰ clauis traſfixi: i xp̄i ꝯfeſſione ſtabāt ſecuri. Lectō. iii. Dicebat eis p̄ſesꝰ. Tādiu ſtabitis pedibꝰ fixis: donec diis ſacrificetis. Qui rñderūt. Utinā nos tādiu ſic eē pmittas: q̄diu huiꝰ coꝛpis regimur indumētis. Tunc pſallebāt inter ſe: dicentes. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare fratres i vnū. Cūq̄ trāſiſſet vna dies ⁊ vna nox: pſeuerātes i pſalmis iuſſi ſunt vbi ſtabāt lāceis p latera trāſuerberari: ſicq̄ ad ſyderea regna migrauerūt. Sepulti ſunt aūt in via appia ab vꝛbe miliario ſecūdo: q̄ vocatur ad arenas. Rꝰ. Hec eſt vā fraternitas. Et cet. de cōi pluriū mart.

Sctōꝝ geruaſii ⁊ ꝓthaſii fratꝝ mar. Orō.

Deus q̄ nos annua ſctōꝛū martyꝝ tuoꝝ geruaſii et ꝓthaſii ſolēnitate letificas: cōcede ꝓpitiꝰ vt quoꝝ gaudemꝰ meritis accēdamur exēplis. P. Tres lc. fiāt. Ad mat. Jnuit. dup. L. i.

Sanctoꝝ geruaſii ⁊ ꝓthaſii pr̄ vitalis et mr̄ valeria dicti ſūt. Cūq̄ ab inteſtato ſctī vitalis pr̄is ſui p̄rimonio ſucceſſiſſent: oīa paupibus erogātes: ſeipſos in vno cenaculo incluſerūt. p decēniū ieiuniis ⁊ oꝛonibꝰ vacātes. Quos vndecimo āno aſtachiꝰ comes iuſſit diis ſacrificare: ne expeditio ſua inaniter celebꝛaret. Lc. ii. Geruaſiꝰ dixit. Victoꝛiā a deo omnipotēti reqrere debes: nō a ſimulacris ſurdis ⁊ mutis. Iratus comes iuſſit eũ fuſtibꝰ cedi: donec ſp̄m exhalaret. Quo mortuo dixit ꝓthaſio: miſer et tu viuere ſtude. Cui ꝓthaſius. Quis eſt miſer: ego q̄ te nõ timeo: vel tu q̄ me timeꝑdar̄. l. iii.

Audiens hoc comes iuſſit eũ fuſtibus cedi: ⁊ dixit. Miſer et ſuꝑbe: quare ita vis ꝑire ſicut ꝓbaſti germanũ tuum periſſe. Et ait ꝓthaſiꝰ. Tibi non iraſcor: q̄m cecos oc̄los cordis tui attẽdo. Iratꝰ comes: iuſſit eũ capite plecti. Taliq; martyrio victor migrauit ad xp̄m. Quorum corpora a quodã philippo eorum amico in ſarcophago lapideo ſepulta: poſtmodũ nutu diuino ꝑ btm̄ ambroſiũ mediolanẽſem ep̄m: ad baſilicã ambroſii ſunt tranſlata. Tu. ℟. Hec eſt vera fraternitas. Et cetera de cõi pluriũ mart. ¶ Tráſlatio ſancti edwardi regis ⁊ martyris. Or.

Deus eterni triumphator imperii familiã tuã ꝓpitias reſpice tráſlationem celebrãtẽ regis edwardi: ⁊ p̄ſta vt ſicut illum munere glorificare dignaris celeſti: ita nos eiꝰ obtẽtu eterne felicitati facias dignãter aſcribi. P. Ad mat. ix. lc. de alio feſto fiãt niſi feſtũ fuerit in. xl. tunc fiãt hic. iii. lc. de cõi vnius marty. ⁊c. cũ inuit. dup̄. Quãdo hec tráſla. cũ. ix. lc. hic celebrat͛: tũc dicatur ad ꝯmas veſ. ſup̄ pos. ãn Iſte ſctũs. cp̄s. Beatꝰ vir qui i ſa. ꝑ. Beatus vir q̄ ſuffert. Et tũc i feſto ſancti albani i eadẽ hebd. ꝯmẽ. Dr ad ꝯmas veſ. ſup̄ pos. ãn Beatus vir. cp̄. Iſte ſctũs. Qñ hec tráſla. ſancti edwardi cũ. ix. lc. celebrat͛: tunc dicant͛ lc. ſequẽ. l. i.

Sanctus edwardus in regni ſolio ſublimatꝰ: a rege regũ dño in omni via iuſtitie ⁊ veritatis dirigebat͛. Cuiꝰ auxilio fretus: magno ingenio animi et ſumma hũilitate indies creſcebat. Nã nouiter adepto honore: mox priſtine ꝓbitati ſuarum hec incremẽta virtutum accumulabat. Lectio. ii.

Iuuenũ videlicet ⁊ minus ſapientũ ꝯſilia poſtponere: dũſtani archip̄ſulis monita mente ſalubriter intẽdere: ⁊ ſcdm eius ꝯſiliũ ⁊ aliorũ religioſorum ſpectabiliũq; virorum ſua iudicia in omnibus exercere ſtuduit. Tũc erat i anglia pacis trãq̄llitas magnaq; rerũ opulentia. l. iii.

Sed totiꝰ bonitatis inimicũs diabolꝰ nouercã eiꝰ nomĩe alfrith: i odiũ ipiꝰ ꝯcitauit. Que zelo liuidie ſuccẽſa: p̄ſumptuoſa verſutia cogitare cepit qualiter virum dei a regno extirparet: vt filius eiꝰ etheldredꝰ in regno ſubſtitueretur. l. iiii.

Quibuſdã igitur ꝯſiliariis ꝓpoſitũ ſuũ indicauit: orãs ⁊ obteſtãs vt ei aſſenſum ꝓberẽt: ⁊ quo ordie id fieret cogitarẽt. Qui ꝓtinꝰ oẽs i necẽ regis mitiſſimi ꝯſẽſerũt: ⁊ quõ id ꝑficerẽt meditabãt͛. ꝯſir mato venerabili viro i regno: cũ iã tribus annis ⁊ octo menſibus ſceptro hereditario poti retur: quadã die venandi gratia in ſiluã acceſſit: iuxta villã que dicit̃ vvarhã: ꝗ admodum grãdis tũc habebat̃. Lectio .v.

Deſiderans vero fratrem ſuũ videre ad domũ nouerce que iũcta erat: aſſumptis paucis profectus eſt. Et ecce ſubito in medio vie ſpacio hominibus ſuis ludẽtium more huc illucq; diſperſis: rex abſq; vllo comite ꝑmanſit. Tunc rex doli ignarꝰ: ad domum nouerce ſue neminem verẽs tẽdit. Qui cum appropinquaret nũciatum eſt regine ipiſſime regẽ edvvarduz illuc ſolũ aduenire. Lectio .vi.

Illa igit̃ ad explẽda ſue neqtie deſideria adipiſſe tꝑs idoneũ gaudẽs: mox ei obuiã ꝑcedit: eũq; blande ⁊ amicabiliter ad hoſpitium inuitat. Qui renuit: ⁊ fratrẽ ſuũ ſe velle videre denunciat. Tũc impiiſſima regina potũ afferri iuſſit: vt dũ rex potum guſtaret: ipſa quod cogitabat ĩpleret. Interi vnꝰ qui ſcelere maior erat ficta dilectione: pacis ei oſculum offerebat: vt omnem ſuſpitionẽ auferẽs: eũ facilius ſuffocaret. Quod ⁊ factũ eſt. Nã cũ rex potũ a pincerna ſuſcepiſſet et ori ſuo poſuiſſet: is qui ei oſculuz intulerat ex aduerſo inſiliens: cultello mox eius viſcera trãſfixit. Sicq; charꝰ dei de eq̃ cadẽs: ſpũz exhalauit. Tres vlt̃. le. de expoſitiõe euã. Mi qs venit. Cetera de cõi vniꝰ mar. ¶ Sancti albani ꝓtom. anglorum. ad i. veſ. ℟. Percepturus. Super magt̃. añ. O protomartyr anglorũ / miles regis angelorũ: o albane flos martyrũ / velut roſa vel lilium: funde preces ad dominum / pro ſalute fideliuz. cã. Magnificat. Oratio.

Deus qui hũc diẽ beati albani martyrio conſecraſti: tribue queſumꝰ vt cuiꝰ annuo gratulamur officio: eiꝰ cõtinuo foueamur auxilio. Per. Ad matuti. ix. le. Lectio prima.

Anno dñice incarnationis ducenteſimo octogeſimoſexto diocletiano in oriẽte: ⁊ maximiano in occidẽte vaſtantibus eccleſias dei: in britãnia paſſus eſt btũs albanus. De quo pħt̃ fortunatꝰ in laude virginum cũ beatorũ martyrum / qui de toto orbe ad dominũ venerãt mẽtionẽ faceret ait. Albanũ egregium fecũda britannia profert. Lectio .ii.

Qui videlicet albanus adhuc paganus cũ perfidorum principũ mandata aduerſum xp̄ianos ſeuirẽt: clericũ quendã ꝑſecutores fugientem / hoſpitio recepit. Et cum eũ oronibꝰ ac vigiliis die noctuq; ſtudere cõſpiceret: mox diuina gratia repletus exemplum fidei ac pietatis illiꝰ cepit emulari. Et relictis idolatrie tenebris xp̄ianꝰ ex corde ītegro ſcūs eſt. ℟c.iii. Poſt hec ꝑuenit ad aures nephandi principis: confeſſorem xpi apud albanum latere. Uñ ſtatim iuſſit milites eū diligenter inquirere. Quib⁹ cū ad tuguriū albani ꝑueniſſent: albanus ꝓ hoſpite ac magiſtro ſuo in veſte hoſpitis ſcilicet caracalla vltro ſe exhibuit. ℟c.iiii.

Uinctuſq; perductus ē ad iudiceꝫ: ea hora qua aris aſtabat et demoniis hoſtias offerebat. Qui cū vidiſſet ꝙ albanus vltro ſe ꝓ hoſpite ſuo obtuliſſet: mox ira ſuccenſus/ iuſſit eū duci ad ſimulachrum dicēs: qꝛ ſacrilegū celare potius ꝙ militibus reddere maluiſti: q̄cunq; illi debebant ſupplicia tu ſoluere habes: ſi a cultu xp̄e religiōis diſcedere tētas. ℟c.v. Scūs alban⁹ accinct⁹ armis militie ſpūalis palā ſe iuſſis illius parere nolle ꝓnunciabat. Cūq; iuſſus ſacrificare dixiſſet ſacrificia iſta q̄ demoniis offertis vobis nō pñt auxiliari: ſed vos q̄ ea offertꝭ iferni penas ꝓ mercede accipietꝭ: iudex iuſſit eū grauiſſime torqueri. Lectio.vi.

Cum igitur tormentis a cultu xp̄iane religionis reuocari nō poſſet: iuſſus eſt capite plecti. Qui cum duceretur ad locū martyrii: peruenit ad flumē loco vicinū: cui⁹ pōtē ita occupabat multitudo pp̄li ad obſequꝫ martyris veniēs: vt citra veſperā vix tranſire poſſet. Lectō.vii.

Sanctus igitur albanus/ cui ardēs inerat deuotio mentis ad martyriū accedens: ad torrentem ſicco pede tranſiuit. Quod videns carnifex qui eū erat ꝑcuſſurus: ꝓiecto enſe ad pedes ei⁹ cecidit: deſiderās vt cum eo pateret. Lectio.viii.

Cum ergo deo dign⁹ albanus in mōte cōſiſteret in q̄ nunc requieſcit: ī articulo ſue paſſiōis a deo aquā ſibi dari poſtulauit. Statimq; añ pedes ei⁹ fons perennis exort⁹ eſt: vt oēs agnoſcerēt etiā torrētē btō martyri obſequium detuliſſe. Lectio.ix.

Paſſus eſt autē beatus albanus die decimo kalēdas iulii: iuxta ciuitatem veralanū: que nunc a gente anglorum vverlanaiceſter: ſiue vvalinguaceſter: appellatur. Sed qui cū percuſſit: gaudere ſuper mortuum non eſt permiſſus. Nam oculi eius vna cuꝫ capite martyris: in terram ceciderunt. Decollatus eſt etiam ibi miles ille: qui nutu dei correptus ſanctū dei ferire recuſauit. In quo quidē loco redeunte tēporum xp̄ianorum ſerenitate: eccl'ia mirandi operis eſt cōſtructa. In quo videlicet loco vſq; ad hāc diem curatio infirmorum: ⁊ frequētiū oꝑatio virtutū celebrari nō defuit. ℟ Percepturus. ⁊c̄. de communi vnius martyris.

¶ Scē etheldrede vg. nō mar.

¶ Sciēdū ē ꝙ hoc feſ. ſp̄ dicat cū.iii.℟c.⁊ cū noc. vbicūq; extra do. vel rex. corp̄is xp̄i euch̄. orō.

Deus qui nos beate etheldrede virginis tue ānua ſolēnitate letificas: concede ꝓpicius vt eius adiuuemur meritis: cuius caſtitatis irradiamur exemplis. Per. Lectio i.

IN illo tp̄e. Accepit rex egfridus coniugē nomine etheldredam filiam regis orientalium anglorum: quā ante illū princeps auſtraliū girvviorum habuit vxorem. Quo defuncto data eſt regi p̄fato: cui⁹ cōſortio cū duodecī annis vteretur: ꝑpetua v̄go ꝑmāſit. Lc. ii.

Rex v̄o ꝓmiſit vvilfrido: q̄ ſe aſſerebat eē teſtē v̄ginitatis ei⁹ terras ⁊ pecunias ſi regine poſſet ſuadere ei⁹ vti cōnubio: q̄z ſciebat ꝙ nullū plus eo dilexit. Sȝ cū btā v̄go ꝯtinuis p̄cibus vix a rege impetraſſet vt ſcl'i cur̄ relictis regi xp̄o deſeruiret: ipſa mox intrauit mōaſteriū ebbe abbatiſſe amice regis egfridi/ accepto velamine ſctimōialis habit⁹. Poſt annū v̄o apd̄ ely abbatiſſa ē effecta: vbi v̄ginū deo deuotarū mr̄ v̄go ⁊ exēplis eſſe cepit ⁊ monitis. Lectio tertia.

Nec etiā pannis lineis tantū vtens/ calidaſq; balneas ſpreuit: raro pluſq̄ ſemel in die cōedit. Grauata tādē maxille tumore/ ⁊ dolore colli: poſt annos ſeptē ex quo abbatiſſe ſuſceperat officium: reddidit deo ſpm̄/ cui ſucceſſit ſexburga ſoror eius. Cūq; ſexdecī ānis fuiſſet ſepulta: corpus ei⁹ oīno icorruptū intra eccl'iam eſt trāſlatū: vbi vſq; hodie ī magna veneratione habet. R. Regnū mun. Ad lau. cōm. Qui gl'iat. v. de cōi vni⁹ v̄ginis nō mar. ¶ In vigi. ſcti ioānis baptiſte. Ad. i. veſp. ā. Deſcēdit āgel⁹ dn̄i ad zachariā dicēs: accipe puer in ſenectute tua: ⁊ habebit nomē ioannes baptiſta. vi. feria. cōm.

Priuſq̄ te formarē ī vtero noui te: ⁊ anteq̄ exires de vulua ſanctificaui te: et prophetam in gentibus dedi te. R. Inter natos mulierū. hy⁹.

Vt queāt laxis reſonare fibris/ mira geſtorum famuli tuorum: ſolue polluti labii reatum/ ſancte ioannes.

Nūci⁹ celſo veniēs olympo/ te p̄ri magnū fore naſcituꝝ: nomē ⁊ vite ſeriē gerēde/ ordīe ꝑmit.

Ille promiſſi dubius ſuperni/ perdidit prompte modulos loquele: ſed reformaſti genit⁹ perempte organa vocis.

Ventris obtruſo poſitus cubili/ ſenſeras regem thalamo manentē: hinc parēs nati meritis vterq; abdita pandit.

Laudibus ciues celebrant ſuperni/ te de⁹ ſimplex pariterq; trine: ſupplices ⁊ nos veniam p̄camur/ parce redēptis. Amē.

v. Fuit homo miſſus a deo. R. Cui nomē erat ioannes. ā. Ingreſſo zacharia tēplum domini/ apparuit ei angel⁹ ſtās a dextris altaris incēſi. xā. Magt. Orō.

PReſta q̄s oı̄ps deus vt familia tua per viam ſalutis incedat: ⁊ beati ioānis pꝛecurſoꝛis xp̄i hoꝛtamēta ſectando: ad eū quē p̄dixit ſecura ꝑueniat dn̄z nr̄z ieſū xp̄z filiū tuū. Qui te. Si hoc feſ. īfra oct. coꝛpis xp̄i. vel trini. eue. nulla fiat mēo. de oct. niſi fiāt cū regi. choꝛi: tūc fiat mēo. de oc. ⁊ tunc eat pceſ. ad altare ſcī ioannis cū ceroſe. ⁊ thuri. ⁊ puero libꝝ deferēte ſine cruce. cātādo. R. Tu puer, cū ſuo V. ⁊ ū. V. canit thurificet ſac. altare. Deide dicat ſacer. V. Glīa ⁊ hoñ. Oro.

SAncti ioannis baptiſte ⁊ martyꝛis tui dn̄e q̄s veneranda feſtiuitas: ſalutaris auxilii nobis p̄ſtet effectum. Per. In redeūdo de ſctā maria. Ad cōple. oīa fiāt ſic̄ i feſ. ſ. trī. Ad mat. Inuit. Regē p̄curſoꝛis dn̄z Venite ado. ps. Venite. Hym9

ANtra deſerti teneris ſub annis / ciuiuz turmas fugiens petiſti: ne leui ſaltē maculare vitam famine poſſes.

Pꝛebuit hirtum tegimen camelus / artubus ſacris ſtrophium bidentes: cui latex hauſtū / ſociata paſtum mella locuſtis.

Ceteri tm̄ cecinere vatū / coꝛde p̄ſago iubar affuturū: tu q̄dem mūdi ſcel9 auferētē / īdice p̄dis.

Nō fuit vaſti ſpaciū ꝑ oꝛbis / ſanctioꝛ q̄ſq̄ genit9 ioāne: q̄ nephas ſecli meruit lauantē tingeꝛ lymphis. Laudib9 ci. In i. noct. an. Priuſq̄ te foꝛmarem in vtero noui te: ⁊ anteq̄ exires de vētre ſctificaui te. ps. Btūs vir. an. Ad oīa que mittā te (dicit dn̄s) ibis: ne timeas: ⁊ q̄ mādauero tibi loqueris ad eos. ps. Quare fremuerunt. an. Ne timeas a facie eoꝛum: quia ego tecum ſum dicit dominus. ps. Domine quid mul. an. Glīa et hono. ps. Et conſtituiſti. Lc. i.

NAtalē ſcti ioānis frēs chariſſimi celebꝛam9 dic̄: q̄d nulli vnq̄ ſctōꝝ legimus fuiſſe conceſſum. Solius eñ dn̄i ⁊ bti ioānis dies natiuitatis in vniuerſo mūdo celebꝛat ⁊ colitur. Iſtū eñ ſterilis peperit: illū vgo concepit. In elizabeth ſterilitas vincit: in btā maria cōceptionis cōſuetudo mutat. Elizabeth viꝝ cognoſcēdo filiū genuit: maria angelo credidit ⁊ ↄcepit. R. Fuit hō miſſus a deo: cui nomē ioānes erat. hic venit vt teſtioniū ꝑhiberet de lumīe. Et parare dn̄o plebē ꝑfectā. V. Erat ioānes ī deſerto pꝛedicans baptiſmum penitētie. Et parare. Lectio ſecunda.

Magnus igit ioānes: cui magnitudis ſaluatoꝛ teſtioniū ꝑhibet dicēs. Nō ſurrexit int natos mlieꝝ maioꝛ ioāne bapti. Pꝛecellit cūcta: eminet vniuerſis. Antecedit ꝓphetas: ſupgredit pꝛiarchas. Et quiſquis de muliere nat9 eſt: inferioꝛ eſt ioanne. R. Gabꝛiel archangelus apparuit zacharie: dicēs. Naſcetur tibi filius: nomen eius ioānes vocabit̄. Et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℣. Erit enī magnꝰ coꝛā dn̄o: vinū ⁊ ciceram nō bibet. Et. Lc. iii.

Dicit foꝛtaſſe aliquis: ſi inter natos mulierū nemo maioꝛ ioanne eſt: ioannes maioꝛ ē ſaluatoꝛe/abſit. Ioannes enī natus eſt mulieris: xp̄s ante virginis: ille coꝛruptibilibus ſinibus effuſus eſt: iſte impollute vulue floꝛe ꝓgenitus. ℟. Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis: pꝛeibis ante facieꝫ domini. Parare vias eius. ℣. Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius: in remiſſionem peccatoꝛū eoꝛuꝫ. Para. Gloꝛia. Pa.

In. ii. noct. ān. Miſit dn̄s manum ſuam ⁊ tetigit os meū: et ꝓphetā in gētibus dedit me dn̄s. ps. Cū inuo. ān. Ecce dedi verba mea in oꝛe tuo: ecce cōſtitui te ſuper gētes et regna. ps. Verba. ān. Dn̄s ab vtero vocauit me: de vētre matris mee recoꝛdatus eſt nominis mei. ps. Domine dn̄s noſter. ℣. Poſuiſti dn̄e ſup caput eiꝰ. ℟. Coꝛonā de lapide p̄cioſo. Lctō. iiii.

Premiſſus eſt enī ioannes velut vox ante verbū: lucerna ante ſolē: pꝛeco ante iudicem: ſeruus an̄ dn̄m: amicus an̄ ſponſuꝫ. Niſi enī dn̄s ⁊ ſaluatoꝛ noſter qui eſt verum lumen pꝛius bt̄m ioannē veluti lucernam pꝛemitteret: claritatē eius totus mundus ſuſtinere non poſſet. Tu. ℟. Iohānes vocabitur nomē eius: vinum ⁊ ciceram nō bibet. Et multi ī natiuitate eius gaudebūt. ℣. Ipſe pꝛeibit ante dn̄m in ſpiritu et virtute helie. Et multi. Lc. v.

Pꝛemittitur ergo ioānes ſicut nuncius ante principē: ſicut dicit dn̄s per ꝓphetā. Ecce ego mitto angelū meū ante faciem tuā: q̄ pꝛeparabit viā tuam ante te. Hic etiam ioannes cunctis moꝛtalibus antefert̄: dicente dn̄o. Nō ſurrexit inter natos mulieruꝫ maioꝛ ioanne baptiſta. ℟. Ipſe pꝛeibit an̄ illū ī ſpiritu ⁊ virtute helie. Ut conuertat coꝛda patrum in filios ⁊ incredulos ad pꝛudētiā iuſtoꝛū parare dn̄o plebē ꝑfectā. ℣. Erit ei magnꝰ coꝛā dn̄o: ⁊ ſpū ſancto replebit̄. Et. Lc. vi.

Quā pulchꝛe dicit̄. Inter natos mulierū ioāne nō eſt maioꝛ: qꝛ ille omnibus modis maioꝛ erat ioanne: qui natus ē de virgine. Nos ergo fratres illius adiuti ſuffragiis: mundemus nos ab omni inquinamēto carnis ⁊ ſpūs: quatenꝰ ſicut de illius hodie natiuitate gaudemꝰ: ita de noſtra reſurrectione gaudere mereamur. ℟. Elizabeth zacharie magnū viꝝ genuit ioannē baptiſtā pꝛecurſoreꝫ dn̄i. Qui viā dn̄o ꝑparauit in eremo. ℣. Fuit homo miſſus a deo: cui nomen erat ioannes. Qui viam. Gloꝛia. Qui.

In. iii. noct. ān. Poſuit os meum dn̄s quaſi gladiuꝫ acutum ſub vmbra man⁹ ſue protexit me. ps. In dño cōfido. an. Formans me ex vtero ſeruū ſibi dominus in lucem gentiū: vt ſim ſal⁹ ab extremis terre. p̄. Dñe ds habi. an. Reges videbūt ⁊ cōſurgant principes: ⁊ adorabūt dñm deū tuū qui elegit te. ps. Bonum eſt confiteri. v⁹. Iuſtus vt palma florebit. ℞. Sicut cedrus liba. Secūdū lucam.

l.j. In illo tpe. Elizabeth impletum eſt tēpus pariendi: ⁊ peperit filium. Et audierunt vicini et cognati eius: qꝛ magnificauit dominus miſericordiam ſuam cum illa: ⁊ cōgratulabantur ei. Et reliqua. Omel. venera. be. pbri. lc. vii. Precurſoris dñi natiuitas ſicut ſacre lectionis euāgelice prodit hiſtoria: multa miraculorū ſublimitate refulget: qꝛ nimirū decebat vt ille quo maior inter natos mulierum nemo ſurrexit: maiore pre ceteris ſctis i ipſo mox ortu virtutū iubare
7 clareſceret. ℞. Innuebant patri ei⁹ quē vellet vocari eum: ⁊ poſtulans pugillarem ſcripſit dicens. Ioannes eſt nomē ei⁹. v. Apertū eſt os zacharie: et prophetauit dicēs. Ioānes. lc. viii.

Senes vero ac diu infecūdi parentes: dono nobiliſſime prolis exultant. Ipſi patri quē incredulitas mutū reddiderat: ad ſalutandū nomē p̄conis grē os ⁊ lingua reſerat. Nec ſolum facultas vocum benedicendi reſtituitur: ſed de eo etiam prophetandi virtus augetur. Cu. ℞. Precurſor domini ve- 8
nit: de quo ipſe teſtatur. Nullus maior inter natos mulierum ioanne baptiſta. v. Hic ē enim propheta et plus q̄ ꝓpheta: de quo idē ait. Null⁹. lc. ix.

Unde merito ſancta per orbē eccleſia: que tot beatorum martyrum victorias/ q̄ ingreſſuz regni celeſtis intrauere frequentat: huius ſolummodo natiuitatē poſt domini etiam natalis diem celebrare conſueuit. Quod nullatenus ſine euangelica auctoritate in conſuetudinem veniſſe credenduz eſt. Dixit ei angelus. Ioānes vocabit. ℞. Inter natos mu-
lierum non ſurrexit maior io- 9
anne baptiſta. Qui viam domino preparauit In eremo. v⁹. Fuit homo miſſus a deo: cui nomen ioannes erat. Qui. Gloria. In. v. Fuit hō miſſus a deo. ℞. Cui no. In laud an.

Elizabeth zacharie magnū virū genuit ioānē baptiſtā: p̄curſorē dñi. p. Dñs re. ā. Innuebant pr̄i ei⁹ quē vellet vocari eū: ⁊ ſcripſit dicēs ioannes eſt nomen eius. ps. Iubilate. an. Ioannes vocabitur nomen eius: ⁊ i natiuitate ei⁹ multi gaudebunt. ps. De⁹ de⁹. an. Ioannes eſt nomen ei⁹: vinū ⁊ ſiceram nō bibet: ⁊ multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. p. Bñdicite. an. Iſte puer magn⁹ coram domino: nam ⁊ manus ei⁹ cū ipſo eſt. Ps. Laud. Cap.

Eſa. 49. Audite inſule ⁊ attēdite populi de lōge: dn̄s ab vtero vocauit me: de vētre m̄ris mee recordat⁹ ē nōis mei. Hymn⁹.

O Nimis felix meritiq; celſi/ neſciens labem niuei pudoris/ præpotens martyr eremiq; cultor/ maxime vatum.

Serta ter denis alios coronāt/ aucta crementis duplicata quoſdam: trina centeno cumulata fructu te ſacer ornant.

Nunc potens noſtri meritis opimis pectoris duros lapides repelle: aſperum planans iter: et reflexos dirige calles.

Ut pius mundi ſator ⁊ redēptor/ mentibus pulſa liuione puris: rite dignetur veniens ſacratos ponere greſſus.

Laudibus ci. V⁹. Juſtus ger. Deinde incipiatur ā. ſup Benedictus. ab aliquo de ſuperiori gradu: ⁊ pertractetur a choro vſq; ad hoc verbū benedict⁹. aliū intonet eā. ā. Apertū eſt os zacharie ⁊ prophetauit dicēs: bn̄dict⁹ Deus iſrael. eū. Bndi⁹. oro.

Deus q̄ p̄ſentē diē honorabilē nobis in beati ioānis natiuitate feciſti: da pp̄lis tuis ſpūalium grām gaudiorū: ⁊ oīm fideliū mētes dirige in viā ſalutis eterne. Per d. Ad i. ān. Elizabeth. ps. Deus in no. ā. Gtas. Hym. Quicūq;. Si hoc feſ. infra oc. trinit. occurrerit tūc dicat ſup Quicūq;. ā. O beā et bn̄dicta. Ad iii. ān. Innuebāt. p̄ Lege. cap. Audite inſu. R. ⁊ V. vt cō. Hui⁹ mane ad oēs horas dicit. Ad vi. ān. Joannes. ps. Defecit. Cap.

Hec dicit dn̄s formās me ex vtero ſeruū ſibi: dedi te in lucē gētiū: vt ſis ſalus mea vſq; ad extremū terre. Ad ix. ā. Iſte puer. ps. Mirabilia. Cap.

Reges videbūt ⁊ cōſurgēt principes: ⁊ adorabūt dn̄m deū tuū: ⁊ ſctm̄ iſrl̄ q̄ elegit te. Ad ii. veſ. ā. Elizabeth. pi. fer. cap. Audite i. R. Tu puer. Hy⁹. Ut queāt la. V. Fuit hō. ān. Factū ē in die octauo: venerūt circūcidere puerū: ⁊ vocabāt eū nōie p̄ris ſui zachariā: ⁊ rñdēs mater ei⁹ dixit: nequāq; ſz vocabit ioannes. eū. Magt. oro. Deus q̄ p̄ſentē. Quotidie p oc. qn̄ fit ſerui. de btō io. Ad mat. Inuit. hy⁹. ān. ps. ⁊ V. ſicut die. v. ⁊. R. ſcd̄m ordinē noc dn̄ice. ita tn̄ q. R. Puerīſ te ſoz. erit fēriū etiā in io. infra oc. in ii. noc. qn̄ medie lec. fiūt de ſancto ioanne. ¶ Secūda die. V. Gloria et honore. Lectio. i.

Natiuitatē p̄ſentē fratres chariſſimi venerādi ioannis baptiſte gemina natiuitas conſecrauit: qui ſic ſitq; in hoc ſeculo ſuperna pietate directus eſt: vt nō ſolū ipſe prophetali ſcientia ſublimaretur: ſed et oīm prophetarū p eū p̄conia firmarentur. R. Fuit homo miſſus. Lc̄o. ii.

Nec immerito illi precipuo veneramur honore: q̄ ſpūali gratia ab hoc redēptore mūdi nouiſſi mas ꝓphetauit: vt eũ ꝓm⁹ oſtẽderet. ℞. Gabꝛiel. Lectio. iii.

Veniẽte eo ad baptiſmũ ſicut refert euãgeliũ: btũs ioãnes baptiſta hmõi ꝓrupit i vocẽ. Ecce agnus dei: ecce q̃ tollit pctã mũdi. ℞. Pꝛiuſq̃ te foꝛmarẽ i vtͦ noui te. Et añq̃ exires d vẽtre ſctificaui te. Et ꝓphetam i gẽtib⁹ dedi te. ℣. Ad oia q̃ mittã te ibis: ꝛ q̃ mãdauero tibi loqueris ad eos. Et anteq̃. Gła. Et ꝓphetã. cã. Te deũ. ℣. Fuit hõ. In laud. hec ſola ãn. Elizabeth. ꝑ. Dñs reg. cp. Audite iſule. hy⁹. O nimis felix. ℣. Iuſt⁹ ger. ¶ Iſte ſequẽtes ãe dicant̃ i fra oc. ad veſ. ꝛ ad mat. ſup cantici. Mgt. ꝛ Bnd⁹. vel ad mẽo. d ſctõ ioãne: cũ de aliquo ſctõ fit ſeruitiũ: cũ repetitiõe earũdẽ: ꝛ ſemꝑ cũ hoc ℣. Fuit hõ. Deĩde
dicant̃ mẽo. ↄſuete: qñ oc. ſunt
1 ſine regine cho. ãn. Inter na-
tos mulierũ nõ ſurrexit maioꝛ
2 ioãne baptiſta. ãn. Tu puer ꝓ-
pheta altiſſimi vocaberis: ꝑibis
añ dñm parare vias eius. ãn.
3 Puer q̃ nat⁹ ẽ nobis pluſq̃ ꝓ-
pheta eſt: hic ẽ eñi de q̃ ſaluatoꝛ
ait: inter natos mulierũ nõ ſur-
rexit maioꝛ ioãne baptiſta. ãn.
4 Ex vtero ſenectutis ꝛ ſterilis ioã-
5 nes nat⁹ ẽ ꝑcurſoꝛ dñi. ã. Pꝛo eo ꝙ nõ credidiſti verbis meis eris tacens: ꝛ non poteris loqui vſq; in diẽ natiuitatis ei⁹. Et tunc ſemꝑ dicit̃ ad memo. hic ℣. Fuit homo. tã ad veſꝑ. q̃ ad matuti. cũ hac oꝛatione Deus qui pꝛeſentẽ. Deinde fiat mẽo. de cruce/ de ſancta maria/ ꝛ de oib⁹ ſanctis: q2 octa. ſunt ſine regie choꝛi. Ad. i. ãn. Elizabeth. ꝑ. De⁹ i no. Ad. iii. ꝛ ad alias hor. ã. cp. ℞. ꝛ ℣. cuꝫ oꝛatione: ſicut i ꝓma die dicãtur. ¶ Sctõꝝ ioannis ꝛ pauli mar. Ad veſ. ãe ꝛ pſ. ſcꝛ. Lpͥm.

Hi ſunt viri mĩe: quoꝝ iuſtitie obliuionẽ nõ acceperũt: cũ ſemine coꝛum permanẽt bona: hereditas ſancta nepotes coꝛum. Hy⁹. Sanctoꝝ meritis. ℣. Letamini in domino. ã. Iſti ſunt due oliue ꝛ duo cãdelabꝛa lucẽtia ante dominum: habent poteſtatẽ claudere celũ nubibus ꝛ aperire poꝛtas ei⁹: q2 ligue eoꝝ claues celi facte ſunt. all'a. cã. Mgt. Orõ. Eccl. 44.

21

Queſumus oĩpotẽs de⁹: vt nos geminata letitia hodierne feſtiuitatis excipiat: que de beatoꝝ ioannis ꝛ pauli gloꝛificatione pꝛocedit: quos eadem fides ꝛ paſſio vere fecit eſſe germanos. Per. Memo. de ſancto ioanne. ãn. Tu puer. ℣. Fuit homo. Orõ. Deus q̃ pꝛeſentem. Deinde dñr memo. cõſuete. Ad cõplet. oia fiãt ſicut i dñicis ſimplicib⁹ ꝑ eſtatẽ. Ad Ad mat. Inuit. Mirabilẽ deũ. ps. Venite. Hy⁹. Sctõꝝ meritis. ãe ꝛ pſ. de cõi plurimoꝛum mart. ℣. Letamini i dño. Tres lec. fiãt ſine regi. cho. Lectio. i.

Impiiſſimo iuliano rerũ re iperatoꝛe facto: ꝑuenit

ad eũ ꝙ paulus ⁊ ioannes omni
die xp̄ianos reciperent in domibꝰ
ſuis. Quos conuenit coram
ſe: dicẽs eos ſibi adherere debere.
Qui dixerũt. Quia dereliquiſti
religionẽ virtutibꝰ plenã:
⁊ ſecutus es oẽm iniq̄tatẽ:
a te diſceſſimꝰ: ⁊ a ſocietate imperii
tui noſmetipſos abſtraximus.
1 Tu. ℟. Paulus ⁊ ioannes
dixerunt ad iulianuꝫ: nos
vnum deũ colimꝰ. Qui fecit celũ
⁊ terram. ℣. Non tibi p̄ponimus
perſonã qualẽcunq;: deũ
tibi p̄ponimꝰ. Qui. Lectio ii.

Tunc ait iulianus. Si contemptus fuero a vobis:
neceſſe mihi erit agere vt contẽni
non poſſim. Paulus ⁊ ioannes
dixerunt. Non p̄ponimus
tibi pſonã qualẽcunq;: deũ
tibi p̄ponimꝰ. Cõtẽnimuſq; tuas
amicitias: ne inimicitias eterni
2 dei incurramus. ℟. Vbi martyres
xp̄i ioannes ⁊ paulus dixerũt
iuliano: nobis autẽ aliꝰ
non eſt niſi vnus deus. Pater
et filiꝰ ⁊ ſpũſſctũs. ℣. Vnꝰ ſpũs
⁊ vna fides erat i eis. Pa. Lc. iii.

Miſit ergo iulianꝰ terentianũ
qui eos ſi ſacrificare nollẽt:
decollaret. Qui ait.
Niſi ſacrificaueritis ambo: vos
interficiam. Iuſſitq; foueã fieri
intra domũ eoꝝ: ⁊ cũ eos decollari
feciſſet ſtatim in eam repoſuit
eos: quaſi iuſſu ceſaris
miſſi fuiſſent in exiliũ. ℟. Paulus
⁊ ioannes dixerunt ad terẽtianũ:
3 ſi tuꝰ dñs eſt iulianꝰ.
Habeto pacẽ cũ illo. Nobis nõ
ẽ aliꝰ niſi dñs ieſus xp̄s. ℣. Semel
enĩ a facie dei p̄iectꝰ vult ⁊
alios ſecum in interitũ deuenire.
Habeto. Glŕa Nobis. ℣. Iuſti
autẽ in perpe. ¶ In lau. añ.

Paulus ⁊ ioannes dixerũt
iuliano: nos vnum deum
colimus/qui fecit celum ⁊ terram.
ps. Dominus regnauit.
añ. Paulus ⁊ ioannes dixerũt
ad terentianum: ſi tuus ẽ dominus
iulianus: habeto paceꝫ
cum illo: nobis alius nõ eſt niſi
dominus ieſus chriſtus. ps.
Iubilate. añ. Ioannes ⁊ paulus
cognoſcentes tyrannidem
iuliani: facultates ſuas pauperibus
erogare ceperunt. ps. Deus
deꝰ me. añ. Sancti ſpiritꝰ
⁊ anime iuſtoꝝ hymnum dicite
deo in eternum. cã. Benedicite.
añ. Ioãnes ⁊ paulus dixerũt
ad gallicanũ/ fac votum
deo celi: ⁊ eris victoꝝ meliꝰ ꝙ fuiſti.
ps. Laud. Cp̄m. Hi ſũt viri.
hyꝰ. Rex glo'ſe martyꝝ. ℣. Mirabil'
deꝰ. añ. Vbi martyres xp̄i
ioãnes ⁊ paulꝰ dixerũt iuliano:
nobis autẽ aliꝰ nõ ẽ niſi vnꝰ deꝰ
pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſpũſſctũs. all'a. Oro.
Queſumꝰ oĩps deꝰ. Mẽo. de ſctõ
ioãne baptiſta. añ. Puer qui. ℣.
Fuit hõ. Oro. Deꝰ q̄ p̄ñtẽ. Diẽ.
Dr̄ mẽo ꝯſuete. Ad p̄mã. añ.
Paulꝰ ⁊ ioãnes. ps. Deꝰ i noĩe.
añ. Glŕa tibi trinitas. Hymn.
Quicũq;. Ad iii. añ. Paulꝰ. ps.
Legẽ pone. Cp̄. Hi ſũt viri. ℟.
⁊. ℣. de cõi plurimoꝝ. mart. ad oẽs

horas dicāt. Ad vi. ā. Joānes ꝛ paulus. ps. Defecit. Capitulū.

Corpora ſctoꝝ in pace ſepulta ſūt: ꝛ viuēt noīa eoꝝ in eternū. Ad. ix. ā. Joānes et paulus. ps Mirabilia. Cptlm

Sapientiā ſctoꝝ narrabūt omnes populi: ꝛ laudem eoꝝ ꝯnūciat ōis eccl'ia ſctoꝝ. Si hoc feſtū i ſabbō. cōtigerit: totū fiat ſeruitiū de feſto: ꝛ fer. vi. ꝑcedēte fiat ꝯmēo. btē marie: niſi qñ hoc feſt. ifra oct. corporis xp̄i vbi cū regie chori celebrāt eueñ. Si vō hoc feſtū ſctoꝝ ioānis ꝛ pauli i dñica vel infra oct. corporis xp̄i vbi celebrāt cū regimie chori eue. hoc mō fiat ſeruitiū Ad. i. veſ. ſup ꝑos. ā. Sci ꝑ fidē. ꝑi. fer. Cō Hi ſunt viri. ℟. Paulꝰ ꝛ ioānes dixerūt. hyꝰ. Sctoꝝ meritꝰ. ℣ Letamini i dn̄o. ā. Iſti ſunt. orō Queſumꝰ oꝑs. Mēo. de. ſ. ioāne bapti. ān. Tu puer. Deinde fiat mēo. de dn̄o. ꝛ de trini. ꝛ ꝯceſ. aū crucē. Ad mat. ix. lc. fiāt. iii. prime lc. cū tribꝰ ꝑmis ℟iis. ℣. i. noct. hiſt. cōis pl'imoꝝ mart. ꝛ. iii. medie lc. de. ſ. ioāne bapti. cū ℣. ꝛ ℟. ℣. i. noc. ita tñ ꝙ ℟. Principes te ſoꝝ. erit. vi. Sed ſi hoc feſt. ifra oct. corporis xp̄i vbi dicte oc. cū regie chori celebrāt eue. tūc medie lc. erūt de ipis octa. coꝛ. xp̄i. ꝛ de oct. ſ. ioānis fiet tñ mēo. Vltie vō lc. legant de ꝑpetate ſctoꝝ ioānis ꝛ pauli: q̄ hētur cū ℟iis ꝛ ℣. ſupraſcripti ꝛ lau. etiā cū hoc ℣. aū lc. in iii. noct. ſcz. Juſtoꝝ aīe ꝛ cū ā. Te iuste. ſup Quicunq;. Ad. ii. veſp. Si vō. fuerit ſup ꝑos ān. Paulus ꝛ ioānes di. ps. Dixit dn̄s. ꝛ ceti ꝑi dñica. Cōm. Hi ſūt viri. hyꝰ. Rex gl'ioſe mart. ℣. Mirabilꝭ deꝰ. ā. Abſterget deꝰ. cā. Mgt. orō. Queſumus oꝑs. Memo. de ſctō ioāne. ā. Ex vtero. ℣. Fuit hō. orō. vt ſ. Deinde fiat mēo. de dn̄o.

¶ Dñica q̄ infra oct. ſ. ioānis bapt. varie ꝯtige. ſi a feſto vacauerit fiant medie lc. de ſctō ioāne bapti. ſinautē fiat vō eo tñ mēo. niſi i die aplorū petri ꝛ pauli: nā tūc nl'la fiat mēo. ¶ Tñ i die ſctoꝛuz ioānis ꝛ pauli: ſi dñica fuerit: fiāt de die lc. de. ſ. ioāne: vt ſupra dictū ē.

¶ Quarta die ifra oct. Lctō. i.

Beatꝰ ioānes baptiſta cuius nunc feſtiuitate letamur: celeſtia mūdo gaudia ſterilis ab vtero hodie natꝰ fuerit. Hic ꝛ naſcituꝝ dūz ꝓphetalꝭ ſpūs illuminatiōe ꝑuidit: ꝛ natū ꝑuilegio grē ſingularꝭ oſtēdit. Lc. ii. Denique elizabeth illa vetꝰ mulier ꝛ noua mater: q̄ ante partū ſuū de futuri filii letabatur officio. Veniente aūt ad ſe btā maria: in ipſo ſalutationis occurſu ait. Ecce vt vox ſalutationis tue facta eſt i auribꝰ meis: exultauit i gaudio ifās i vtero meo. Vere hic btiſſimꝰ oīm Lc. iii. paruulorū: q̄ intra viſcera adhuc mr̄na ꝯcluſus: adeſſe ſaluatorē mūdi q2 necdū ſermōe poterat/ ꝓphetali ſpū reuelabat.

Et cetera vt ſ̄. notatū ē. l. ¶ Sancti leonis pape ꝛ confeſ. Oro.

Deus q̄ beatū leonē pōtificē ſctōꝝ̄ tuorum meritis coequaſti: cōcede ꝓpiti⁹ vt qui cōmemorationis ei⁹ feſta ꝑcolim⁹: vite quoq; imitemur exēpla. Per. Mēo. de ſctō ioāne. an. Ant na. V. Fuit hō. orō vt ſ̄. Ad mat. iii. lc. cū noct. vbicūq; extra ducēā vel oct. corꝑis xp̄i eue. oīa fiant de feſt. vſq; ad miſſam: q̄ erit de vigilia. Lcō. i.

Leo iunior natione ſiculꝰ/ex pr̄e paulo: ſedit papat⁹ cathedra mēſib⁹ decē: diebus ꝟo decē ꝛ ſeptē. Hic leo fuit vir eloquētiſſim⁹: ꝛ ī diuinis ſcripturꝭ ſufficiēt̄ iſtruct⁹. Suſcepit ſextā ſynodū intra regni palatiū conſtantini magni tūc viuētis. In qua ꝯdēnati ſunt heretici: qui dixerūt vnā tm̄ eſſe voluntatem ꝛ operationē in xp̄o. Lc. ii. Huiꝰ vti pape tpibus reſtituta ē eccl'ia rauenne ſub ordinatiōe ſedis apl'ice: vt a defuncto archiep̄o/ q̄ electus fuerat iuxta antiquā ꝯſuetudinē veniat romā ꝯſecrād⁹. Lc. iii. Hic etiam fecit cōſtitutū: qđ in archiuo eccl'ie romane cōtinetur: vt q̄ ordināđ⁹ fuerit archiepiſcopus: nullā cōſuetudinē ꝓ vſu pallii/aut diuerſis eccleſie officiis ꝑſoluere debeat. Hic ſepult⁹ ē ad beatū petrum apl'm: ſub die q̄rto kalēdas iulii. Mēo. de ſ. ioāne. an. Tu puer. V. Fuit hō. Or. vt ſ̄. Cetera oīa ad veſ. ꝛ ad mat. ꝛ ad hor. d̄ cōi vni⁹ cōfeſ. ꝛ pōti dicūtur.

¶ In vigilia aploꝝ petri et pauli ad veſ. ſup p̄. an. Quē dicūt homines eſſe filiū hoīs: dixit ieſus diſcipulis ſuis: reſpōdēs petr⁹ dixit. tu es xp̄s fili⁹ dei viui: ꝛ ego dico tibi qꝛ tu es petr⁹ ꝛ ſup hāc petrā edificabo eccl'iam meā. p̄i. fer. Capitulū.

Petrus q̄dē ſeruabat̄ ī carcere: orō aūt fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deū pro eo. R̷. Cornelius cēturio vir religioſus ac timens deū: vidit manifeſte angelū dei dicētē ſibi. Corneli mitte ꝛ accerſi ſimonem q̄ cognoiat̄ petr⁹. Hic dicet tibi quid te oporteat facere. V⁹. Cum oraſſet cornelius nondum in chriſto renatus: apparuit ei angel⁹ dicēs. Corneli. Gl'ia. Hic dicet. Hy⁹.

Aurea luce ꝛ decore roſeo lux lucis oē ꝑfudiſti ſcl'm: decorās celos īclyto martyrio hac ſacra die q̄ dat reis veniā.

Ianitor celi doctor orbis pariter: iudices ſecli ꝟa mūdi lumina: ꝑ crucē alt'/alter enſe triūphās vite ſenatū laureati poſſident.

Iā bone paſtor petre clemens accipe vota ꝓcātū: ꝛ pāti vincula reſolue tibi poteſtate tradita: q̄ cūctꝭ celū ꝟbo claudis aperis.

Doctor egregie paule mores inſtrue ꝛ mēte polū nos trāſferre ſatage: donec ꝑfectū largiat̄ plenius: euacuato qđ ex pte gerim⁹

O liue bine pietatꝭ vnice fide

gentibus: q̃ robuſtiores manſere: ſed exemplũ charitatis genuine: poſt mortẽ carnis ſperãtes viuere.

Sit trinitati ſempiterna gl'ia honor poteſtas atq; iubilatio i vnitate cui manet imperiũ: ex tũc et modo ꝑ eterna ſecula. ℣. Tu es paſtor ouiũ. Beatus petr⁹ apoſtolus vidit ſibi xp̃m occurrere adorãs eũ ait: dñe q̃ vadis? venio romam iterum crucifigi. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui nos beatorũ apoſtolorũ tuorũ petri ⁊ pauli glorioſa natalicia preuenire concedis: tribue q̃ſumus eorum nos ſemper ⁊ beneficiis p̄ueniri ⁊ orationib⁹ adiuuari. Per dñm.

Nullus paruulis memo. lectionum cum totis ad has veſpe. nec ad matutinas nec ad miſſam. ſint cũ regimine chori. Ad cõplenda tantũ ſicut in feſto ſcē trinit.

Ad matut. Inuit. Regẽ regũ adorem⁹ dñm. Qui martyrio crucis beatũ glorificauit petrũ apl'm. ps. Venite. hy⁹. Aurea luce. In .i. noct. an. In plateis ponebãt infirmos in lectulis: vt veniẽte petro ſaltẽ vmbra illius obũbraret quẽq̃ illorũ: ⁊ liberarentur ab infirmitatibus ſuis. ps. Celi enar. an. Ait petrus principib⁹ ſacerdotũ: ieſum quẽ vos interemiſtis ſuſpẽdentes i ligno: hũc de⁹ ſuſcitauit ⁊ principẽ ac ſaluatorẽ exaltauit ad dãdũ penitẽtiã i remiſſionẽ peccatorũ. ps. Benedicã. an. Petr⁹ apoſtolus dixit paralytico/enea ſanet te dñs ieſ⁹ xp̃s: ſurge ⁊ ſterne tibi: qui cõtinuo ſurrexit: ⁊ oẽs qui videbant cõuerſi ſũt ad dominũ. ps. Eructauit. ℣. In omnẽ. ℟. Et i fi. Lc. i.

Omniũ quidẽ ſolẽnitatũ ſãctarũ dilectiſſimi tot⁹ mũdus eſt particeps: ⁊ vni⁹ fidei pietas exigit vt quicquid ꝓ vniuerſoꝝ ſalute geſtũ recolit': cõmunibus vbiq; gaudiis celebretur. Uerũ hodierna feſtiuitas: preter illã reuerentiã quã toto orbe terrarũ promeruit: ſpeciali ⁊ propria romane vrbis exultatione veneranda eſt. Ut vbi precipuorũ aploꝝ glorificat⁹ ē exit⁹: ibi in die martyrii eoꝝ ſit letitie principatus. ℟. Simon petre anteq̃ de naui vocarẽ te noui te: ⁊ ſup plebẽ meam principẽ te conſtitui. Et claues regni celorum tradidi tibi. ℣. Quodcũq; ligaueris ſup terram: erit ligatum ⁊ in celis: et quodcũq; ſolueris ſuper terrã: erit ſolutum ⁊ in celis. Et cla. Lectio .ii.

Iſti ſunt viri ꝑ q̃s tibi euãgeliũ xp̃i roma reſplenduit. Et q̃ eras magiſtra erroris: facta es diſcipula veritatis. Iſti ſũt patres tui veriq; paſtores: q̃ te regnis celeſtibus inſerẽdã multo amplius multoq; felici⁹ cõdiderunt: q̃ illi quoꝝ ſtudio prima meniũ tuorũ fundamenta locata ſunt. ℟. Ego ꝓ te rogaui petre vt non deficiat fides tua. Et tu aliquãdo cõuerſus cõfirma fratres tuos. ℣. Simon ecce ſathanas expetiuit vos vt cribraret ſicut triticum: ego autē rogaui pro te. Ut. Lcō. iii.

Iſti ſunt qui te roma ad hanc gl'iam ꝓuexerūt: vt gēs ſctā/ populus elect⁹/ ciuitas ſacerdotal' ⁊ regia: p ſacrā btī petri ſedem caput orbis effecta/ lati⁹ p̄ſideres religiōe diuina ꝙ dñatione terrena. R. Si diligis me ſimon petre paſce oues meas: dñe tu noſti qꝫ amo te. Et aīaꝫ meā pono p te. V. Si oportuerit me mori tecū: nō te negabo. Et. Glā. Et. In. ii. noc. L. Factū ē vt qdā diſcipula noīe thabita plena opib⁹ bōis ⁊ elemoſynis īfirmata moreret̄: miſerūt aūt diſcipuli ad petrū rogātes ne pigritet̄ venire vſqꝫ ad nos. R. Oēs gētes. Adueniente petro circūdederūt illū oēs viduę flētes ⁊ oſtēdētes tunicas ⁊ veſtes qs faciebat illis dorcas. V. Exaudi de⁹ deꝑcationē meā. L. Ponēs petr⁹ genua ſua orauit: ⁊ conuerſus ad corpus dixit. thabita ſurge: at illa aperuit oculos: ⁊ viſo petro reſedit/ dās qꝫ illi manum erexit eam: ⁊ ſāctis ac viduis aſſignauit viuā. Vs. Exaudi deus oratiōē. Cōſtitues eos principes. Lcō. iiii.

Cum duodecī apl'i p ſpm ſctū oim locutiōe linguarū imbuēdū euāgelio mūdū: diſtributis ſibi terrarū partibus ſuſcepiſſent: beatiſſimus petr⁹ princeps apoſtolorum ad arcē romani deſtinatur imperii: vt lux veritatis que in oīm gētiū reuelabatur ſalutē: efficacius ſe ab ipſo capite p totum mundi corpus effunderet. R. Tu es petrus: ⁊ ſuper hanc petraꝫ edificabo eccleſiam meam: et porte inferi non preualebunt aduerſus eas. Et tibi dabo claues regni celorum. V. Quodcūqꝫ ligaueris ſuper terrā erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcūqꝫ ſolueris ſuper terram erit ſolutum et in celis. Et. Lectio. v.

Ad hanc igitur vrbē tu beatiſſime petre apoſtole venire nō metuis: ⁊ conſorte glorie tue paulo apoſtolo aliarum adhuc eccleſiarum ordinationibus occupato: ſiluam iſtam frementiū beſtiarum ⁊ turbulētiſſime pfunditatis oceanū/ cōſtātior ꝙ cū ſup mare ambulans graderis ingrederis. R. Tu es paſtor ouiū pnceps aploꝝ/ tibi tradidit deus oia regna mūdi. Et ideo tradite ſūt tibi claues regni celorū. V. Tibi ei a dño collata eſt poteſtas ligandi atqꝫ ſoluendi. Et. Lectio ſexta.

Nec etiā mūdi dñaꝫ romā pertimes: q̄ i caiphe domo incē ſacerdoti ācille expaueras. Uicebat ergo materiā formidinis vis amoris: Nec eſtimabas terrori cedēdū: dū hoꝝ ſaluti cōſuleres: quos ſuſcepas dirigēdos. Augebāt qꝫ fiduciā tuā tot ſigna miraculorū: tot dona atqꝫ experimēta virtutū. Quo ēt btūs coapl's tu⁹ ⁊ ſpiritualis magiſter

gentiũ. paul⁹ occurrens eodem
tibi ſociat⁹ eſt aio. Vos autẽ ⁊
electione pares ⁊ laboꝝ ſimiles:
et finis fecit equales. ℟.
6 Petre amas me? tu ſcis dñe q̃
amo te. Paſce oues meas. ℣.
Simõ ioannis diligis me pl⁹
his? tu ſcis domine q̃ amo te.
Paſce. Gl'ia. Paſ. In. iii. noc.
Añ. Corneli⁹ cẽturio vir religioſ⁹
ac timẽs deũ: vidit maïfeſte
ãgelũ dei dicẽtẽ ſibi: corneli
mitte et accerſi ſimonẽ: q̃ cognoiat
petr⁹ hic dicet tibi q̃d
te opoꝛteat facere. Pſ. Cõfitebimur.
Añ. Aperiẽs petrus os
ſuũ dixit: in veritate cõperi qm̃
nõ eſt perſonaꝝ acceptoꝛ de⁹:
ſed i omni gẽte q̃ timet deũ et
operat iuſtitiã accept⁹ eſt illi.
Pſ. Dñs regñ. exul. Añ. Adhuc
loquẽte petro cecidit ſpũs ſanctus
ſup oẽs qui audiebãt vbũ
⁊ erãt loquẽtes linguis ⁊ magnificãtes
deũ: tũc petr⁹ iuſſit
eos baptizari i noie domini
ieſu xp̄i. Pſ. Dñs reg. iraſcã. ℣.
Nimis honoꝛati ſũt. Se. math.
a.16 In illo tpe. Venit ieſus i
partes ceſaree philippi: ⁊
interrogabat diſcipulos ſuos:
dicens / quẽ dicunt homines
eſſe filiũ hominis? Et reliqua.
Ome. exer. ex cõmẽ. oꝛig. Lc. vii.
Interrogabat ieſus diſcipulos
ſuos: dicẽs. Quẽ eũ dicunt
hoies eſſe: vt ex apl'oꝝ reſpõſio
nib⁹ nos diſcam⁹ diuerſas opi
niones tũc apud iudeos fuiſſe
de xp̄o. Vnde ſeqtur. Illi autẽ
dixerunt: alii ioannẽ baptiſtã:
alii autẽ heliã: alii vero hieremiã
/ aut vnum ex pphetis. ℟.
Quẽ dicũt hoies eẽ filiũ homi 7
nis / dixit ieſus diſcipulis ſuis
reſpõdẽs petr⁹ dixit: tu es xp̄s
fili⁹ dei viui. Et ego dico tibi:
q̃ tu es petrus ⁊ ſuper hãc petrã
edificabo eccleſiã meã. ℣.
Beatus es ſimõ bariona: quia
caro ⁊ ſanguis nõ reuelauit tibi:
ſʒ pr̃ me⁹ q̃ ẽ i cel'. Et. L. viii.
Vide ꝓpter diuerſas opiniones
iudeoꝝ de xp̄o: q̃ cauſa q̃dã
eoꝝũ dicebãt eũ ioannẽ baptiſtã:
videlicet eſtimationẽ ſecuti
herodis dicẽtis ad pueros ſuos.
Hic eſt ioannes baptiſta:
ipſe ſurrexit a moꝛtuis: ideo
virtutes operantur i illo. Alii
autẽ heliã eũ dicebãt / videlicet
eſtimãtes q̃ aut ſcḋam natiuitatẽ
accepiſſet: aut ex eo tpe viuẽs
i tẽpoꝛe apparuit illo. ℟.
Dñe ſi tu es iube me venire ad 8
te ſuper aquas. Et extẽdẽs manũ
apprehẽdit eũ: ⁊ dixit ieſus:
modice fidei quare dubitaſti?
℣. Cũq̃ vidiſſet vẽtũ validũ veniẽtẽ
timuit: ⁊ cũ cepiſſet mergi
clamauit dicens: domie ſaluum
me fac. Et. Lectio nona.
Quidã xp̄m hieremiã eſſe putabãt:
ꝓpter illa q̃ ad hieremiã
iã dixerat deus: ecce cõſtitui te
hodie ſup gẽtes ⁊ ſuper reges
edificare ⁊ demoliri: perdere ⁊
reedificare ⁊ circumplantare.
Quidã eũ vnũ ex pphetis eſſe
putabãt: ꝓpter illa q̃ locut⁹ eſt

dens ad ꝓphetas: nō tamen in ipsis erāt ꝯpleta. Sed petrꝰ ex reuelatiōe dei pr̄is dixit eū esse
9 filiū dei viui. ℟. Quōcūq̄ ligaueris sup terrā: erit ligatū ⁊ in celis. Et q̄dcūq̄ solueris super terrā: erit solutū ⁊ in celis. V̄. Tu es (inq̄t petrꝰ) xp̄s filiꝰ dei viui: r̄ndēs dn̄s ait: ⁊ ego dico tibi q̄ tu es petrꝰ: ⁊ sup hāc petrā edificabo eccl'iam meā. Et. Gl'ia. Erit. V̄. Tu es petrꝰ. ℟. Et sup hanc petrā. In laud. ā. Petrus ⁊ iohānes ascendebāt in tēplū ad horā orōnis nonā. ps. Dn̄s regn. an. Argentum ⁊ aurū nō est michi: qd̄ autē habeo hoc tibi do. ps. Jubilate. an. Dixit angelꝰ ad petrū: circūda tibi vestimētū tuū ⁊ seq̄re me. ps. Deꝰ deꝰ. a. Petre amas me? pasce oues meas: tu scis domine q̄ amo te. cāt. Benedicite. ā.
2 Tu es petrꝰ ⁊ sup hāc petram edificabo eccl'iā meā. p. Laud. cap. Petrus quidē. hy. Exultet celū. v. Annūciauerunt. an. Quodcūq̄ ligaueris sup terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ q̄dcūq̄ solueris sup terram erit solutum ⁊ in celis: dixit dn̄s simoni petro. Lau. Bn̄dꝰ. Oratio.

Deus q̄ hodiernā diē apostolorū tuorū petri ⁊ pauli martyrio ꝯsecrasti: da eccl'ie tue eorū in oībꝰ sequi p̄ceptū: per quos religionis sumpsit exordiū. Per. Ad. i. an. Petrꝰ ⁊ ioānes. ps. Deꝰ i noie. Grās tibi. [illegible] Quicūq̄ vult. Ad. iii. ān. Argētū ⁊c. Legē ca. Petrꝰ qdē. ℟. ⁊ v̄. de cōi apl'orū ad oēs hoē. dicant. Ad. vi. ān. Dixit angelꝰ. ps. Defecit. cap.

Angelꝰ dn̄i astitit ⁊ lumē refulsit i habitaculo carceris: percussoq̄ latere petri excitauit eū dicēs: surge velociť: ⁊ cōtinuo ceciderunt catene de manibus eius. Ad. ix. ā. Tu es petrus. ps. Mirabilia. cap.

Exiēs petrus seq̄bať angelū: et nesciebat q̄ verū est qd̄ fiebat p angelū: estimabat autē se visū videre. Ad. ii. vesp. an. Jurauit dn̄s. ps. Dixit dominus. et cete ãe cū suis pls de cōi apostolorū: ⁊ dicr̄ quotidie p octa. nisi fit seruī. de apl'is. cap. Jā nō estis. ℟. Qui sunt isti. hy. Aurea luce. Hic hyꝰ dicit̄ singulis diebꝰ p octa. tā ad vesp. q̄ ad matu. quādo dicit̄ seruitiū de apl'is. V̄. In oēm terrā. ān. Gloriosi principes terre quō in vita sua dilexerūt se: ita ⁊ in morte nō sunt separati. ps. Magnificat. or. Deꝰ q̄ hodi. Et fiat vel. de vtrisq̄ apl'is videlicet loco secūdarū vesperaꝝ de sancto petro: et loco p̄marū vesperaꝝ de sācto paulo: de quo fit plenum seruitiū i crastino. Cōplet. dicat̄ sicut post p̄mas vesp. huius fest. notatū ē.

¶ In ꝯmeō. sc̄ti pauli apl'i ad matu. inuit. Laudemꝰ deum xp̄m In passiōe apl'i pauli. ps. Venite. hyꝰ. Doctor egregie. V̄. Annūcie. [illegible] In. i. noc. ān. Qui operatus

eſt petro ī apl'atū/ operatus eſt
ꝛ michi inter gētes: ꝛ cognoue
rūt gratiā q̄ data eſt mihi a xp̄o
dn̄o. ps. Celi enarrāt. In ulto
pſal. ſtatim dicit᷑ ℣. Qui me ſe
gregauit. Deinde dicit᷑ tota ā.
p̄dicta: qđ per totū annū obſer
uetur qn̄ ℣. poſt ās habetur. ℣.
Qui me ſegregauit ab utero
matris mee: ꝛ vocauit me per
gratiā ſuā. an. Scio cui credi-
di: ꝛ certus ſum qꝛ potēs ē de-
poſitū meū ſeruare ī illū diem
iuſtus iudex. ps. Bn̄dicā. ℣. De
reliquo repoſita ē mihi corona
iuſtitie. an. Michi viuere xp̄s ē
ꝛ mori lucrū: gloriari me opor-
tet ī cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. ps.
Eructauit. an. Per que michi
mūd᷒ crucifix᷒ ē: ꝛ ego mūdo. ℣.
In oēz trā exiuit ſon᷒ eor. l. i.
Quid iterum frēs chariſſi
mi requirātis apl'm ſuū dn̄s
paulū extulit honoribus. Ad
tēps illū cecauit: ſz illi᷒ cecatiōe
toti᷒ mūdi illuminatiōem fecit.
In padiſuz illū rapuit/ in celū
tertiū ſubleuauit: ineffabil' arcani
fecit eū pticipē/ taliūqꝫ myſte-
riorū ꝯſciū q̄ nulli hoī fas fuit
1 ꝯfiteri. ℟. Qui opat᷒ ē petro
ī apl'atū opat᷒ ē ꝛ michi iter gē
tes. Et cognouerūt grāz dei q̄ da
ta ē mihi. ℣. Grā dei ī me vacua
nō fuit: ſz grā ei᷒ ſp ī me manet.
Paul᷒ ī tra gradiēs [illegible] l. ii.
ſic agebat ī cūctis q̄ſi angelor ſo
cietate fruebat᷑. Et paſſibili ad-
huc corpe colligatus illor ꝯfer-
ctiōe gaudebat. Nā ꝛ tāq̄ pēna
tus totū docēdo orbē peruola-
uit. Et quaſi iā incorpore᷒: cor
poris labores picula qꝫ ꝯtēpſit.
Et quaſi iā celū poſſidēs: cūcta
p̄ſus terrena deſpexit. Tanq̄
vero cū ipſis iam incorporeis
virtutib᷒ degeret: ita iugi inē-
tis ītētiōe vigilauit. ℟. Scio 2
cui credidi: ꝛ certus ſum qꝛ po
tens eſt depoſitū meū ſeruare
In illū diē iuſt᷒ iudex. ℣. Repo
ſita ē mihi corona iuſtitie: quā
reddet mihi dn̄s. In illū. l. iii.
Angelis ſepe diuerſar gētiū
cura ꝯmiſſa ē. Sz nullus eorū
ita populū ſibi creditū guber-
nauit: vt paul᷒ vniuerſū orbē.
Michaeli gēs ꝯmiſſa ē iudeor:
paulo vō terre ꝛ maris ac vni-
uerſi orbis habitatio. ℟. Bo- 3
nū certamē certaui: curſū ꝯſū-
maui: fidē ſeruaui. Ideoqꝫ repo
ſita ē michi corona iuſtitie. ℣.
Grā dei ſum id qđ ſū: ꝛ grā ei᷒
in me vacua non fuit. Ideoqꝫ.
Glr̄ia. Ideoqꝫ. In ii. noc. a. Bo
nū certamē certaui: curſū ꝯſū-
maui: fidē ſeruaui. ps. Oēs gē.
℣. De celo repoſita ē mihi coro
na iuſtitie. an. Tu es vas ele-
ctiōis ſctē paule p̄dicator veritat
in vniuerſo mūdo. ps. Exaudi
de᷒ dep̄ca. ℣. Per quē oēs gen
tes cognouerūt grāz dei. a. Ma-
gn᷒ ſctūs paul᷒ vas electionis
vere digne ē glorificād᷒ q̄ ꝛ meruit
thronū duodecimū poſſidere. ps.
Exaudi de᷒ orā. ℣. In regnatio
ne cū ſederit fili᷒ hois ī ſede ma-
ieſtatis ſue. ℣. Cōſtitues. l. iiii.

Beatus paulꝰ ap̃ls tāq̃ a
deo ꝯstitutꝰ gentiū: ipse p-
ceptoꝛ erat bellātiū: ipse sedulꝰ
eminister egrotoꝝ. Nec ĩ spūali
bus solū tā egregiū ꝯseruabat
ducẽ: sȝ in carnalibꝰ quoqȝ plu
rima sollicitudinis ac ꝓuiden
tie sue documenta p̃stabat. ℟.
4 Reposita est michi coꝛona iu-
stitie quā reddet michi dñs ĩ illa
die Iustꝰ iudex. ℣. Scio cui cre
didi: ⁊ certꝰ sum qꝛ potens est
depositū meū seruare. Iustꝰ. L. v.
Sicut enī ferrū in igne missum
totū ignis efficit: sic paulꝰ cha
ritate succẽsus totꝰ factꝰ ẽ cha
ritas. Qui quasi cõis totiꝰ mū
di esset pater: ita oīm nõ modo
carnales parẽtes: sed etiā spi-
rituales pietate superabat: pe
cunias ⁊ v̾ba/ coꝛpꝰ ⁊ aīam ꝓ
5 illis impẽdẽs. Tu. ℟. Gr̃a dei
sum id qd̃ sum. Et gr̃a eius in
me vacua nõ fuit: sed semꝑ in
me manet. ℣. Qui operatꝰ est
petro in apostolatū: operatꝰ ẽ
⁊ michi inter gẽtes. Et. Lc. vi.
Quia ergo paulꝰ de charitate
factꝰ: imo totus factꝰ est chari-
tas: ideo charitatẽ plenitudi-
nẽ legis vocabat: ⁊ vinculū ꝑfe
ctionis: oīmqȝ matrẽ bonoꝝ/
initiū fineqȝ virtutū: ideoqȝ di
cebat. Finis p̄cepti ẽ charitas.
6 Tu. ℟. Michi viuere xp̄s est: et
moꝛi lucrū. Gloꝛiari me opoꝛ-
tet ĩ cruce dñi mei iesu xp̄i. ℣.
Per quẽ michi mūdꝰ crucifixus
est: ⁊ ego mūdo. Gloꝛiari. Gl̃ia
p̄i. Gl̃ari. In. ii. noc. An. Ter
virgis cesus sum: semel lapida
tus sū: ter naufragiū ꝑtuli ꝓ
xp̄i noie. Ps. Cõfitebimur. An.
Nocte ac die in ꝓfundū maris
fui. An. Reposita est mihi coꝛo-
na iustitie: quā reddet mihi do
minꝰ ĩ illa die iustus iudex. Ps.
Dñs regñ. ex. ℣. Coopāte gr̃a
spūssancti. An. Ne magnitudo
reuelationū extollat me: datus
est michi stimulus carnis ange
lus sathane q̃ me colaphizet:
ꝓpter qd̃ ter dñm rogaui vt au
ferretur a me: ⁊ dixit mihi dñs
sufficit tibi paule gr̃a mea. Ps.
Dñs re. ira. ℣. Nā virtꝰ ĩ ifirmi
tate ꝑficit. ℟. Nimis hono. Se.

In illo tpe. Dixit math. xix.
simõ petrꝰ ad iesum. Ecce
nos reliqmꝰ oīa: ⁊ secuti sumꝰ
te: qd̃ ergo erit nobis? Et reli.
Ome. bti hierony. p̄bri. Lc. vii.
Cū dñs ⁊ saluatoꝛ nr̃ diuites
difficile regnū celoꝝ intrare di
xisset: discipuli eiꝰ fiducialiter
rñderūt: dicẽtes. Ecce nos reli
quimꝰ omnia: ⁊ secuti sumꝰ te.
Quid ergo erit nobis? ℟. Da 7
masci ꝑpositꝰ gentis arethe re
gis voluit me ꝯprehendere. A
fratribꝰ ꝑ murū sū missꝰ ĩ spoꝛ-
ta: ⁊ sic euasi manꝰ eiꝰ ĩ nomie
dñi. ℣. Deus ⁊ p̄r dñi mei iesu
xp̄i scit qꝛ nõ mẽtioꝛ. A fratribꝰ.
Grandis enim erat L. viii.
fiducia illoꝝ q̃ quāq̃ diui
tes non fuerãt: sed victū manu
⁊ arte querebãt: tamẽ ꝯfidẽter
dicebãt se reliquisse oīa: addẽtes
⁊ secuti sumus te. Oia enī de-

ſeruerāt: q̄ cūcta q̄ ab aliis deſiderari poterāt: etiam deſiderare poſtpoſuerāt. Nō eñ hoc ſolū ad ꝑfectionē ſufficit ſi q̄s diuitias huiꝰ mūdi ꝯtēpſerit: niſi poſt ꝯtēptas diuitias ſaluatoꝛē ſequat̄: id ē niſi relictis malis faciat bona. ℟. Tu es vas electionis ſancte paule apoſtole / pꝛedicatoꝛ veritatis ĩ vniuerſo mūdo. Per quē omnes gētes cognouerunt gratiam dei. ℣. Intercede pꝛo nobis ad dominū qui te elegit. Per. lcō. ix.

Faciliꝰ eñ ſacculꝰ relinq̄tur ꝙ volūtas. Multi eñ diuitias relinquētes dñm non ſequūtur: q̄ ait. Nō veni facere volūtatē meā: ſed eius q̄ miſit me. Jeſus aūt dixit eis. Amen dico vobis ꝙ vos q̄ ſecuti eſtis me: in regñatiōe cū ſederit filiꝰ hoīs ĩ ſede maieſtatis ſue ſedebitis ⁊ vos ſuꝑ ſedes duodeciꝫ: iudicātes duodeci tribꝰ iſrael. ℟. Sctē paule apl'e ꝑdicatoꝛ veitatis: ⁊ doctoꝛ gētiū. Intercede ꝓ nobis ad deū qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Intercede. Gloꝛia. Inꝰ. ℣. Dediſti here. In l. an. Ego plātaui: apollo rigauit: deꝰ aūt incrementū dedit. alla. ps. Dñs regñ. ℣. Unuſq̄ſq; eñ ꝓpriā mercedem accipiet ſcd̄m ſuū laboꝛē. An. Libēter gl'iaboꝛ in infirmitatibꝰ meis: vt inhabitet ĩ me virtꝰ xp̄i. ps. Jubilate. ℣. Quādo aūt infirmoꝛ: tūc foꝛtioꝛ ſū ⁊ potēs. An. Gr̄a dei ĩ me vacua nō fuit: ſed gr̄a eius ſemꝑ ĩ me manet. ps. Deꝰ deꝰ. ℣. Gr̄a dei ſū id qd̄ ſum. an. Damaſci ꝓpoſitus gētis arethe regis voluit me ꝯpꝛehēdere: a fratribꝰ ꝑ murū miſſus ſum ĩ ſpoꝛta: ⁊ ſic euaſi manꝰ eiꝰ ĩ nomie dñi. Cāti. Bñd. ℣. Deꝰ ⁊ pr̄ dñi mei ieſu xp̄i ſcit q2 nō mētioꝛ. ān. Sācte paule apl'e ꝑdicatoꝛ veritatis ⁊ doctoꝛ gētiū: intercede ꝓ nobis ad dominum qui te elegit. ps. Laud. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Capm.

Notū facio vobis euāgelium qd̄ euāgelizatū eſt a me: q2 nō eſt ſcd̄m hoīem. Gal. 1. Neq; eñ ab hoīe accepi illud: neq; didici: ſed ꝑ reuelationē dñi nr̄i ieſu xp̄i. hyꝰ. Exultet ce. ℣. Annūciauerūt. ā. Ego eñ iam delibor ⁊ tp̄s mee reſolutiōis iſtat: bonū certamē certaui: curſum ꝯſūmaui: fidē ſeruaui: ſupereſt michi coꝛona iuſtitie: quā reddet michi dominus in illa die iuſtus iudex. Cāti. Bñdꝰ. oro.

Deus q̄ multitudinē gentiū btī pauli apl'i tui ꝑdicatiōe docuiſti: da nobis (q̄s) vt cuiꝰ natalitia colimꝰ: eiꝰ apud te patrocinia ſentiamꝰ. ꝑ do. Mēo. de ſācto petro. ān. Petre 7 amas me: paſce oues meas: tu ſcis dñe quia amo te. ℣. Tu es petrus. ℟. Et ſuper hāc petrā edificabo eccleſiā meam. Oro.

Deus q̄ btō petro apoſtolo tuo collatis clauibus regni celeſtis aīas ligandi atq;

ſoluēdi pōtificiū tradidiſti: cōcede q̄s vt interceſſiōis eius auxilio: a pctōꝝ noſtroꝝ nexib⁹ liberemur. Qui vi. Mēo. de ſācto ioāne baptiſta. ān. Inter natos. V̄. Fuit hō. Orō Deꝰ q̄ p̄ſētem. Ad .i. ān Ego plātaui. ps. Deꝰ i noīe. Et dicant oēs āe ſuper hoc ſine V̄. Ad .iii. ān Libenter. ps Legē pone. cp̄m Notum vo. R̄. ⁊ V̄. de cōi vni⁹ apoſtoli ad oēs hoē dicātur. Ad vi. ān Gratia dei. p̄. Defecit. cp̄m.

Gal. 5. Michi autē viuere xp̄s eſt: ⁊ mori lucrum: gl'iari me oportet i cruce dñi noſtri ieſu xp̄i: per quē michi mundus crucifixus eſt: ⁊ ego mūdo. Ad ix. ā. Sācte paule. p̄. Mirabilia. cp̄.

2. timo. 4. Bonum certamē certaui: curſum cōſummaui: fidē ſeruaui: de reliquo repoſita eſt michi corona iuſtitie quā reddet michi dñs in illa die: iuſtus iudex. Ad veſ. ān Iurauit. ps. Dixit dñs. et cetere āe cū ſuis ps. de cōi aplōꝝ. cp̄. Iā nō eſtis. hy⁹. Aurea luce. V̄. In oēm. ān. In regeneratiōe. cāti. Magt. orō. Deꝰ q̄ hodier. Et ſic cōiter de vtriſq; aplis dicāt veſ. mēo. de ſctō ioā. ā. Ingreſſo. V̄. Fuit hō. orō. Deꝰ q̄ p̄. Si iſta cōmēo. i ſab. cōtig. vel i ipſo ſab. de dñica ſequēte erūt ⁊ ſol'. mēo. de aplis cū ā. V̄. ⁊ orō. p̄dictis. Deīn. fiat mēo. de octa. ſcti ioānis bapti. vt ſ. ⁊ poſtea de trini. ⁊ pceſ. añ crucem fiat more ſolito. In octa. ſ. iohā. bap. Ad mat. hy⁹ āe. ⁊ p̄i ſicut i .i. die. V̄. Gl'ia ⁊. Lc. i.

Poſt illū ſacroſctm̄ dñi nr̄i natalē diē nullius hoīs legim⁹ natiuitatē celebrari: niſi ſolū beati ioānis baptiſte. In aliis ſctis ⁊ electis dei nouim⁹ illū diē coli: quo illos poſt ꝯſūmatiōez laborꝝ ⁊ deuictū triumphatūq; mūdū i ꝑpetuas eṫnitates p̄ſens vita ꝯtulit. R̄. Fuit hō. Lc. ii.

In alijs ſctis ꝯſūmata vltia diei merita celebrant. In hoc etiā p̄ma dies ⁊ ip̄a hominis initia pro hac abſq; dubio cā ꝯſecrāt: q2 p hūc dñs aductū ſuū: ne ſubito īſperatū homīes nō agnoſcerent: voluit eſſe teſtatum. R̄. Ioānes. Lectio iii.

Ioannes figura fuit veteris teſtamēti: ⁊ i ſe formā ꝑtulit legis. Et ideo ioānes ꝑnūciat ſaluatorē: ſicut lex grāz precucurrit. Qd aūt nōdū nat⁹ de ſecreto materni vteri pphetauit: ⁊ expers lucis effect⁹ ē teſtis veritat: hoc ē itelligēdū/ q latēs ſub velamie ⁊ carne ſcē ⁊ redēptorem mundo ſpū predicauit: ⁊ nobis dñm nr̄m de quodā legis vtero pcreauit. Ergo iudei errauerūt à vētre: id eſt a lege q̄ xp̄o erat grauida: ⁊ ab vtero locuti ſunt falſa. R̄. Int natos. Cāti. Te deū. V̄. Fuit hō. In l. hec ſola ā. Elizabeth. ps Dñs reḡ. cp̄ Audite inſule. hy⁹ O nimis felix. V̄. Iuſtus ger. ā Factū eſt i die octauo. Reqre hāc ā. in .i. die ad ii. veſ. ſup cāt. Magt. orō. Deus q̄ p̄ſēt. Mēo. de aplis. ān Petrus aplꝰs ⁊ paulus doctoꝛ gentiū: ipſi nos docuerunt legē tuā dñe. ℣ Annūciauerūt. oꝛ Deꝰ q̄ hod. Deīde mēo. dicāt̄ ꝯſuete. A. i. ā Elizabeth. ps Deus in noīe. ān Gl'ia tibi trini. Hym. Quicūq̄ vult. Ad al' hoꝛ. oīa fiāt ſicut i die. Si oct. ſ. ioā. i domīge fiat totū ſeruī. de do. ⁊ me dic lr. de ſ. ioāne: niſi tota hiſt. fuerit cantāda: tūc tm̄ mēo. de oct. ⁊ tm̄ mēo. de apl'is. ¶ Hec ſequētes āe dicāt̄ ad veſ. ⁊ ad matut. ſup cāti. Magt. ⁊ Bñdꝰ. qñ de apl'is fit ſeruī. vel ad mēo. eoꝛūdē: cū de aliq̄ ſctō fit ſeruī. cū repetitiōe earūdē. ān Petrꝰ apl's. vt ſ. ā O petre paſtoꝛ ſūme: ⁊ paule doctoꝛ magne: nos ꝓ pia p̄ce purgatos ꝯiūgite. Glorioſi pn. q̄re hāc ā. i. i. die ad q. veſ. ſup cā. Magt. ā Bu eriſ. ā. Tradēt ei vos. q̄re has duas ās i cōi aplo℞. ¶ Viſitatio btē ma. celebꝛet̄ i eccl'ia Hay. i craſti. poſt oct. ſ. ioā. baptiſte. Ad i. veſ. ān Geni pr̄is filius mariā ꝯtuplauit: de ſctoꝝ ſplēdoꝛibꝰ in matrē ſecreuit. ℣ Dixit do. ān. Filiū ꝯſimiliū fragrās in odoꝛē: iter oꝛnat mōtiū ferēs celi florē. ℣ Laud. pue. ā Paradiſꝰ celicū fructū afferebat grauide/ q̄ puerū gaudio replebat. ℣ Letatus. ā Lucernā veri lumis dñs accēdit: q̄ drachmā nr̄a ꝑditā ſaluās apphēdit. ℣ Niſi do. ān Cōfoꝛta me filios ſimul ſ dacē coꝛꝰ hierꝰ: ponēs fines pacem. ps Lauda hieruſalē. cpīm.

EGo mr̄ pulchꝛe dilectiōis ⁊ timoꝛ ⁊ agnitiōis ⁊ ſctē ſpei: i me oīs gr̄a vie ⁊ ꝟitat: i me oīs ſpes vite ⁊ ꝟtutis. Deo grās. Eccl. 24. ℞ Exultat infans gaudēs in ſpū helie: cuiꝰ mr̄ mirabilis fit ꝯpos ꝓphetie. Celi manat delicijs introitus marie. ℣ Propter arcā dñi bñdixit domui deus zacharie. Celi ma. Gl'ia pr̄i. Celi ma. Hyꝰ.

IEſū mr̄is gl'ioſe plebs ſctā ꝯcelebꝛet/ pietat viſceroſe gratiā expoſtulet: quā cognata copioſe/ ſenſit hic elizabeth.

Fecūdate ſenectutis ſterilem aggreditur/ q̄ diuine iam virtutis mater clā efficit: gratulat cum ſalutis cōſoꝛtē alloquitur.

Vox nō loquens exultauit ad verbi p̄ſentiā: ſed elizabeth expauit/ mr̄is excellētiā: bñdictā q̄ clamauit fructꝰ affluētiam.

Unde mihi q̄ſq̄ putet hoc (ait) p̄ſagiū: vt deuote me ſalutet mr̄ regꝰ oīz: ventri mei fructū mutet i nouū tripudiū.

Virgo ſic dū ꝯmēdat/ canticū letitie pſallēs pure gloꝛiatur in auctoꝛē grē: quo btā p̄dicat in oī ꝓgenie.

Trine deꝰ ſumme pie regnās eternalit/ p̄ce virgis marie nos cū ſerua iugit: vt poſt finē huius vie/ viuamus perenni. Amē. ℣ Diffuſa eſt. ℞ Propter. ā. In pſalterio decachoꝛdo pſallit virgo regia: dñm magnificādo q̄ fecit magnalia: pellēs potētes de ſede diuina iuſtitia: ſeruos humiles exaltās ex pia. cāti. Magt. oꝛ.

Deus q̄ ſacratiſſimā vginē mariā vnigeniti tui matrē mutue ꝯſolationis grā beatā elizabeth viſitare feciſti: ꝯcede ꝓpitius nobis famulis tuis: vt ex ei⁹ viſitationib⁹ aſſidue ꝯſolemur: ⁊ a cūctis aduerſitatib⁹ tuo munimine ꝓtegamur. P. Nulla fiat mēo. de ſctis ꝓceſſo ⁊ martiniano nec ī audientia nec ſub ſilē. neq̄ etiā de octa. apo. niſi fue. cū regie cho. tūc eñ de apo. fiat ſol'. mēo. ad vtraſq̄ veſ. ⁊ ad mat. Ad ꝯplet. ā. Scā maria. p̄. Cū inuoca. ꝯc. hy⁹. Saluatoꝛ. ān. Glorificam⁹. ꝯc. Cāti. Nūc di. Ad mat. inuit. Reginā celi glīe deuote collaudemus. Matrē ꝓie Venite adoremus. ps. Venite. Hy⁹.

Mundi ſal⁹ affutura vgo tñ incluta / geſtu ſimplex / mēte pura / ſpecie ꝑfulgida: cū celeſti genitura / ꝓceſſit in publica.

Caput ſternēs draconis / rub⁹ quē nō vrit / aarō virga / gedeonis vellus qd̄ perfunditur / hec perfecta ſalomonis / q̄ vtā dr̄.

Genitrix emanuelis vga ieſſe floruit / hoſtiū ezechielis quod viro non patuit / mons quo lapis danielis ſtatuā cōminuit.

Sic in mūdo ſuꝑ moꝛē notum fecit dñs: celis mater ꝯditoꝛē [illegible] viſcerib⁹: terra gignit ſaluatoꝛē / nubibus pluētibus.

Virgo chara charitat feruēs deſiderio / caſte ꝯiugalitat ſu[illegible] miſterio: gaudēs huius mo[illegible] ſancto puerperio.

Felix domus zacharie talē habēs hoſpitē / felix cognata marie quā ſuſcepit comitē: ſz ioānis ⁊ meſſie / tu diſiūgue limitē.

Laus ſit ſūmo genitoꝛi q̄ regnat ꝑ oīa / laus ſit nr̄o redemptoꝛi ꝑ quē venit grā / ꝓcedenti creatoꝛi ſit eq̄lis glīa. Amē.

In .i. noc. ān. Pater meis filio ſingula ſubiecit: ex infanti gaudio laudēq̄ ꝑfecit. ps. Dñe dñs nr̄. ān. Sol ī tabernaculo ſolis illuceſcit: dū ſpōſ⁹ in thalamū ſpōſe redeſcit. ps. Celi enarrāt. ān. Cepit terra dñi fructu fecūdari ꝑ miam a deo ſalutari. ps. Dñi eſt terra. V⁹. Diffuſa eſt. Bñdictio. Vnua vgo vgi. ꝯc. l.

Glorioſe virginis marie matris dñi varie feſtiuitates eo celebꝛi⁹ atq̄ deuotius in eccl'ia dei recolēde ſunt: quo cōſtat eam beatioꝛem eſſe poſt xp̄m: ꝑſertim cū ei⁹ celſitudo mirabilis icōparabiliter affluat deliciis gratiarū. Ipſa nāq̄ reſidet ad dexterā maieſtatis in excelſis: magni regis aſſueri cōſoꝛs effecta. Specialis interuētrix ꝓ ſuo gñe ſicut heſter delicata ī neceſſitatis tpe ꝑparata: tāto cūctis celi ciuibus potentioꝛ atq̄ ſublimioꝛ: quāto differenti⁹ pꝛe illis nomen matris dei ſingulariter hereditauit. In Elizabeth vt virgini ſenectā ꝓſentat': hāc voce venerabili ſalutat amplexat'. Intacta mater ſterili matri ꝯgratulat'. ꝯ In ſacris clauſtris viſcerū:

pꝛecurſoꝛ puer pueꝝ dn̄m pteſtat. Inta. Benedictio. Chriſtus marie filius. Lectio ſcda.

Laudes igit᷑ ⁊ pꝛeconia tā excelſe mr̄is/roman⁹ pōtifex vꝛban⁹ ſextus pio ſtudio volens ampliare: feſtiuitatib⁹ antiquis feſtiuitatē nouam ſuperaddere decreuit: vt viſitationis ei⁹ memoꝛia frequentaretur: qua poſt ꝯceptionē verbi diuini cognatam ſuam elizabeth humilit̄ ſalutauit. Tu.

2 ℟. Exultauit infans gaudijs ſpū helie: cui⁹ mē mirabil' fit typos ꝓphetie. Celi manat delicijs introit⁹ marie. V. Propter terrā dn̄i: bn̄dixit domui de⁹ zacharie. Celi. Benedictio. Sancta dei genitrix. ꝛc. Lectio tertia.

Ut autē deuoti⁹ ⁊ attēti⁹ ad idē feſtū celebꝛādū ĩcitaret plebs fidelis: ꝑfat⁹ pōtifex roman⁹ auctoꝛitate ap̄lica ſtatuit diē ſolēnitatis ſexto nonas iulij ꝑ ſingulos annos celebꝛādū: ꝯcedēs pijs hui⁹ feſti cultoꝛib⁹ ſpūales idulgētias ꝑpetuis tꝑib⁹ duraturas. Vn̄ oībus vere penitētib⁹ ⁊ ꝯfeſſis: q̄ matutinali officio ſeu miſſe aut veſpis eiuſdē feſtiuitat̄ i eccleſia pꝛeſentes affuerit: cētū dies. Eis vero q̄ ꝓme/tertie/ſexte/none/ac ꝯpletoꝛij officijs interfuerit: ꝓ qualibet iſtaꝝ hoꝛarū q̄dꝛagita dies. Illis aūt q̄ ꝑ octauas eiuſdē matutinalib⁹ miſſe/veſparū ac ꝓdictarū hoꝛarū officijs intereſſent: ſingulis diebus centum dies de iniunctis ſibi penitentijs miſericoꝛditer relaxauit. Tu.

3 ℟. Benedictā pꝛedicat ſenex poꝛtā ſpūi: vnde hoc vt veniat ad me mater dei? Voce tui iubilat Infans ventris mei. V. Beata q̄ credidiſti: in te fient que audiſti: ecce ſignū rei. Voce. Glia. Infans. In .ii. noc. a. Stat in regis dextera gloꝛie regina: vide regis filia: ⁊ aurē inclina. ps Eructa. a. Dei tabernaculū qd̄ ipſe ſacrauit: ex te vite fluuiū cūctis deriuauit. ps. Deus noſter refugium. a. Floꝛida ſterilitas ſenex virtuoſa: de te dei ciuitas dixit gloꝛioſa. ps. Fundamenta. V. Specie tua. Benedictio. Sctē marie merita: nos ducāt ad regna celeſtia. lc. iiii.

Uiros igitur ſanctos atq̄ deuotos ad huius diei feſtiuitatem celebꝛandā alliciunt: tā auctoꝛitas ⁊ euāgelioꝝ fides/q̄ miraculoꝝ ꝯcurſus. Ex quib⁹ tāte ſolēnitatis materia certioꝛ eſſe pꝛobat᷑: ⁊ efficacioꝛ in laude ꝓſpicitur. Refert enim euangeliſta: ꝯtinuo poſt angelicam ſalutationem mariā v̄ginē elizabeth cognatā ſuā viſitaſſe ꝑſonaliter ⁊ benigne ſalutaſſe. Ineſtimabilis nāq; ⁊ ſingularis hūilitas: q̄ mēti marie firmiter adheſit: ⁊ linguam virgineā in hmōi vocē ꝓrūpere fecit. Ecce ancilla domini. Tu. ℟. Laudis cū pꝛeconio cultu ſingulari: letabatur 4 cantico ſuo ſalutari. Cum pudoris filio: parens abſq; pari. ℣ Nã debet ab oĩbus generationib⁹ beatificari. Cum. Benedictio Que peperit xp̄m: p̄ nobis poſtulet ipſum. Lectio .v.

Miraculorum etiam affuit gratia copioſa: dũ virgo venerabilis ⁊ femina ſterilis: ambe p̄gnãtes occurrerẽt ſibi: ĩfantiũ ĩ vtero quos nec part⁹ ediderat: mutua notitia comperta eſt: dũ puer propheta dñm prophetarũ p̄ntẽ exultando reuelauit: quẽ adhuc ſermone vocis predicare non valuit. Mater quoq; pueri ſpũſancto repleta: matrẽ dei mariam p̄phetica laude cõfeſſa eſt: fidẽ ei⁹ cũ fecũditate cõmẽdans: et florẽ cũ fructu deuote bñdicẽs. ℟ Xp̄i ſanctuariũ: ſpũs ſacrariũ mr̃ pietatis. Pregnanti ſolatiũ: cognate ſubſidiũ: adminiſtrat grat'. ℣ Hic maria nobilis formã vere ſingulis dat humilitatis. Pregnã. Benedictio. Stella maria maris: ſuccurre piiſſima nobis. Lectio .vi.

Exultemus igitur in hac die tot ⁊ tam excelſa fidei nr̃e ſacramẽta debita veneratiõe recolentes: in qua celebriter extollit̃ beate virginis marie matris dei glorioſa fecunditas. Aduentus xp̄i hoĩs ĩ carne p̄dicat̃: pueri exultantis noua ſunt preludia: et ſancte mulieris elizabeth gratia confirmat̃. O maria v̄go piiſſima q̇s poteſt digna tua referre preconia. Cui⁹ ſingularis humilitas in angelica collocutiõe cõceptũ diuinũ habere p̄meruit. Cuius gratiſſima charitas in ſancte cognate viſitationẽ mirabilis apparuit. Cui⁹ ſalutatio benigna puerũ ĩ vẽtre clauſum exultare p̄docuit: ⁊ matrẽ pueri p̄phetare fecit. Nemo ſileat a laude tua: cui⁹ materiã mũdũ replet vniuerſum. Salutem⁹ ergo te: multiplices et imẽſas tibi referẽdo grãs. Tu nos viſita p̄ frequẽtes tuas et innũeras miãs: vt tue btitudini cõgaudentes: regni filii tui mereamur eſſe participes. ℟ Digna quã reſpiceret: cui⁹ cõcupiſceret dñs decorẽ. Se velut paupculã Prebet ⁊ ancillã: poſt mr̃is honorẽ. ℣ Nã virgo xp̄ifera grãꝝ munera refert in datorẽ. Se. Gl'ia. Pre. In iii. noc. An. Per te mr̃ oĩs terra cãtat noua cãtica: laudãs q̄ pfecit de⁹ ĩ te mirabilia. ps Cãtate. an. Per te lux ẽ orta iuſtis et rectis letitia. ſiõ audit ⁊ letat̃ cũ iudee filia. Dñs regna. exul. an. Dũ cepit v̄go ſalutare ſenẽ piis vocib⁹: miſſum ſuũ ſalutare notũ fecit dñs. ps Cãtate. ii. ℣ Adiuuabit eã. Benedictio. Per marie merita: p̄ſit nobis lectiõ euãgelica. Sc̃dm Lucã.

IN illo tempore. Exurgẽs maria abiit in montana cum feſtinatione in ciuitatem iude: ⁊ intrauit in domum zacharie: et ſalutauit elizabeth. Et ꝛc. Om̄. vene. bede pb̃ri. ſ. 7.

Poſtq̃ fratres beata maria angelica viſione ⁊ allocutione meruit ſublimari: poſtq̃ ſe celeſti venuſtandam partu didicit: nequaq̃ ſe de donis celeſtibus quaſi ex ſe eſſent extulit: ſꝫ vt magis magiſq̃ donis eſſet apta diuinis/in cuſtodia hũilitatis greſſum fixit: ita euangelizanti ſibi angelo reſpondẽs. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſecũdũ verbũ tuum. Eandẽ vero quã angelo exhibuerat hũilitatẽ: hoib⁹ quoq̃ curauit exhibere. Illa autem mox vt angel⁹ qui loquebatur ei ad celeſtia rediit: ſurgit ac mõtana ꝯſcẽdit: geſtãſq̃ deũ in vtero ſeruorum dei habitacula petit: ac redd̃it alloquia. ℟. Felix parens et puerperium: quibus adeſt regina virginum. Ibi nequit eſſe periculuꝫ: vbi ſalus que curat ſeculũ. ℣. Gabrielis iuxta preſagiũ: tũc eſt natũ multorũ gaudiũ. Ibi nequit. Benedictio. Diuina ſolatia: nobis impetret virgo maria. Lectio. viii.

Intrat ergo btã maria domum zacharie atq̃ elizabeth quã ſeruũ atq̃ p̃curſorem dñi pariturã nouerat ſalutat: non quaſi dubia de oraculo qḋ acceperat: ſꝫ vt cõgratulatura de dono qḋ conſeruã accepiſſe didicerat. Aperiente vo btã maria os ad ſalutandũ: repleta ẽ ſpũ ſancto mox elizabeth: ⁊ dixit. Bñdicta tu inter mulieres ꝑ cui⁹ partũ ꝟgineũ a nat̃ mulierũ maledictio p̃me matr̃ excluſa eſt. Et bñdictus fructus ventris tui: ꝑ quẽ ⁊ ſemen incorruptionis ⁊ ſupne hereditatis (quã ꝑdidim⁹ in adã) fructũ recepimus. Et vere ac ſingularis benedictus: q̇ non nr̃o more poſtq̃ natus eſt gratiã a domino benedictionis accepit: ſꝫ ipſe ad ſaluãdũ mũdũ bñdict⁹ venit in nomine dñi. Tu. ℟. Glorioſa celoꝝ dña/regis ⁊ mr̃ inclyta/celi melos/mũdi fiducia. Nr̃a clemẽs audi p̃camina. ℣. Stella marꝫ occaſus neſcia/placa nobis mũdi certamina. Noſtra. Benedictio. Ad ſocietatem ciuium ſupnoꝝ ꝑducat nos regina celorum. Lectio. ix.

Vere prophetie ſpũ repleta elizabeth genitricẽ ad ſe aduentaſſe ſaluatoris intelligit: ſꝫ hũilitatis ſpũ circũſepta min⁹ dignã ſe ei⁹ aduentu dep̃hẽdit: dicẽs. Vñ hoc mihi: vt veniat matꝫ dñi mei ad me? Nos ergo fratres exẽpla beate marie ſemꝑ aio retineam⁹: vt ĩ cõſpectu dei hũiles inuẽti: ⁊ pximis debito honorẽ ſubmiſſi: mereamur cũ ipa ꝑpetuo ſublimari. Si imoderatus tẽpaliũ rerũ nos appetitus delectat: reminiſcamur qꝫ iudex nẽ diuites dimiſit inanes. Nunq̃ de ĩpetrãda admiſſoꝝ venia deſperem⁹: qꝫ mĩa eius a progenie in progenies: timẽtib⁹ eũ. ℟. Regalis ſtirpis virginē ob ſui pulchritudinē rex ſummꝰ adamauit. Clandeſtinum connubiū. Infans per matris vterum exultās reuelauit. ℣ Ioſeph noli metuere: quod natū eſt ex cōiuge de ſpū manauit. Clande. Gloria. Infans. ca. Te deum. ℣. Ora ꝓ nobis ſctā dei genitrix. ℟. Ut digni. ⁊c. Iſte ℣. dicat quotidie ꝑ oct. In lau. ān.

Scandit montes aurora grē: luce fulgens celeſtis glorie/ iuſtis ferens ſolem iuſticie/ diem mōſtrat noue letitie. ps Dñs regna. an. In concurſu matrum cū gaudio/ p̄co paruus carens eloquio/ ſeruus regē noſcens ī vtero puer īfans colludit puero. ps. Iubil. ān. Senex plena celeſti munere/ rorē fuſum carnēs in vellere/ flāmā ignis rubū nō vrere/ ieſſe virgam clamat floreſcere. p. Deus deus. an Saluatoris cōceptꝰ panditur virgo pura mater efficit/ bñdicta ꝓdigne vr/ ī qua fructꝰ mēt; exorit. cā. Bñdictꝰ. ā Mater pia plena virtutibꝰ/ deū laudat feruore ſpūs/ ipſi pſallēs cū ſacris vocibꝰ: ꝗ reſpexit ācillā dñs. ps. Lau. Cp̄m Ego mater pulc. Hyꝰ.

O Salutaris fulgens ſtella maris generās prolē veritatis ſolē mater bonorum clemēs famulorum ſuſcipe votū.

Congratulamur ⁊ tuas conamur canere laudes: que deo cōgaudes: ſed nō cōdignis preualemus hymnis dicere totum.

Quam veterana traxit in mōtana/ greſſu feſtinam roſaȝ matutinam: tibi iubilamus ⁊ concelebramus hec tua feſta.

Uocem rachelis exaudi de celis/ que te nūc orat filioſq; plorat: potens regina gratia diuina/ pellens moleſta.

O mediatrix orbiſ reparatrix/ laus angeloruȝ ſalus infirmorum: flos feminarū hoſtem animarum reprime ſeuum.

Sit benedicta trinitas inuicta/ ꝑ quā btā virgo coronata: meruit frui fructu ventris ſui: nunc ⁊ in euū. Amē. ℣. Elegit eā deꝰ. an Redēptor rex iſrael venit in virgine/ replet elizabeth ſacro ſpiramine: ꝓphetat puerulꝰ in rerū ordie/ mirāda fit nouitas laus tibi dñe. ca. Bñdictꝰ. orō vt ſ. Mēo de do. ⁊ de trini ꝑuati. Si hoc feſt. in do. cōtige. nulla fiat mēo. de ſāctis. Ad. i. ā. Scandit. ps Deꝰ in noīe. Ad. iij. ā. In ꝯcurſu. ps. Legem po. cp̄. Ego mater pul. ℟. Diffuſa eſt gratia. ℣ꝰ Specie tua. Ad vi. an Senex. ps. Defecit. Capitulū. Cantico. ij.

Surge ꝓpera amica mea formoſa mea ⁊ veni/ iam hyēs trāſiit/ imber abijt ⁊ receſſit/ flores apparuerūt in terra nr̄a/ tp̄s putatiōis aduēit. ℟. Specie tua. ℣ Adiuuab. Ad. ix. ā. Mr̄ pia. ps Mirabilia. Cp̄m.

Ueni columba mea ī foraminibꝰ petre/ in cauerna maceriē/ oſtēde mihi faciē tuā: ſonet vox tua ī auribus meis/ vox ei tua dulcis ē: ⁊ facies tua decora. Deo grās. ℟. Adiuuabit eā. ℣. Elegit. ⁊c̄. Ad .ij. veſ. ā. Aſcendit mōtes. p̄. Dixit dñs. p̄s. Cōfitebor. p̄s. Beatꝰ vir q̄ timet. p̄. De pfundis. p̄. Memēto. cͣ. Ego mr̄. ℟. Felix parēs. hyꝰ. Feſtū matris. ℣. Elegit eā. ān. Exultat virgo virginū in deo ſalutari cōfortās ſemē abrahe gratia ſingulari: qđ patribus pmiſſum ē in fide regulari: Verbū de celo miſſum eſt ī radio ſolari. cā. Magt. Memo de do. et de trini. ſi hoc feſtū in ſab. cōtig. ſed nulla preſ. fiet. dicat̄ complet. vt ſ. ad .i. veſpe. ⁊ quotidie qū fit ſeruit̄. de octa. niſi in feſto ſancti martini: et tranſla. ſancti thome mar. tunc ad cōpleto. dicat̄. ā. Miſerere. ſup p̄. Cū inuocarē. ⁊c. hyꝰ. Saluator. Et in fine hymni dicatur Deo patri. ā. Letamini. Quotidie infra octa. fiat ſeruit̄. de viſitatione cū regie chori: niſi feſt. ix. lc. itercurrat. Ad mat. Inuit. hyꝰ āe ⁊ p̄s ſicut ī die. ℣. ⁊ ℟. ſcđꝫ ordinē noctur. Añ laud. ℣. Ora pro nobis. ⁊c̄. In laud. hec ſola. ān. Aſcēdit mōtes. p̄s. Dñs regn. Cpm hyꝰ et ℣. ſicut in die. Quotidie p oct. ſuper cāt. Benedictꝰ. ⁊ Magt. niſi in dñica ⁊ in octa. die ſemꝑ dicantur āe ſuo ordine que ad .i. veſperas dicebant̄: cū frequenti repetitione earūdē: et etiā ad inicio. de octa. quandocūq̄ de aliquo feſt. ix. lc. fit ſerui.

¶ Et notādū eſt q̄ in feſt. trāſla. ſancti martini: fiāt medie lc. de apo. ⁊ nō de oc. ſctē marie.

¶ Notādū eſt q̄ i feſt. ſcti martini ⁊ in aliis feſ. ix. lc. ifra oct. viſi. beate marie continge. dūr veſ. ⁊ mat. de ſancta maria extra chorū ſic̄ extra oct. eiuſdem.

¶ Scđa die infra octa. Lectō .i.

Sacroſancte militanti eccleſie congruū recteq̄ viſum eſt: vt q̄ regine celi glorioſe dei genitricis marie viſitationis grām ī ſue tribulatiōis āguſtia cogit̄ exorare: pꝗſſime viſitationis illius qua ſalutauit elizabeth: feſtiuitatē debeat celebrare: ſic eīn preces maieſtati eiꝰ venerabiliꝰ offerunt̄: vt ex aliq̄ beniuolētie decātatione ſua beniuolētia cōgrue ſit captanda. Magna hec feſtiuitas ſimul zacharie iocūdiſſima fuit. Et tāto nobis iocūdior eē dꝫ: quo ipſius ineffabilem humilitatē: virginitatiſq̄ ſuauitatē in ea ſpecialius celebramꝰ. Tu. ℟. ia de pmo noctur. Lc. ij.

Exurgēs maria abijt in montana cum feſtinatione: abijt gēma virginum/ matrū gloria/ mulierū decꝰ: a quietis vallibus/ a thalami delicijs/ ad labores in mōtibus: fons affluens ī mōtana aſcēdebat. Nunquid nō ſunt delicie v̄ginitatis decus cū munere fecūditatis: humilitatis inſigne charitatis: Fa nus diſtillans/mie viſcera/plenitudo grie ſingularis ſancte ſeni elizabeth: ſanctis angelis ſpecioſa facta eſt ⁊ ſuauis i hũiuſmodi delicijs ſuis ſctã dei gẽitrix. Mõs myꝛrhe mõs thuris: cuius iuſtitia ſicut mõtes dei montes ſcandit coꝛpoꝛe: et nõ min⁹ mẽte conſcẽdit. l. iij.

Certe nõ vanis aſpectib⁹: nõ ocioſis fabulis itẽdebat: ſz piarũ meditationũ ſurſũ actiõib⁹ deuotis oꝛationib⁹ ⁊ vniuerſarũ virtutũ exercitijs: q̃s pigmẽtari⁹ celeſtis in ipſa cõmiſcuit: vt fragrãs virga fumi ex aromatib⁹ añ ꝯſpectũ dñi iugiter aſcẽdebat. Strenuitatis indiciũ: pꝛudẽtie circũſpectio: virginalis erubeſcẽtia notãt: cũ annectit cũ feſtinatiõe. Foꝛtitudinis donũ ipſa hũit: qñ abrupta mõtiũ feſtinãt aſcẽdit. Pꝛudẽtie circũſpectionẽ aduertim⁹: qñ vagis nõ eſt vſa diſcurſib⁹: ſed ſedula ceptis iſtitit deuotis opib⁹. Uirginalis etiã erubeſcentia in ipſa clareſcit: qꝛ diu in publico videri noluit. Tu.

Infra octa. viſita beate marie mẽo. de aplis hac die ad mat. ãn. O petre paſtoꝛ ſũme: ⁊ paule doctoꝛ magne nos xp̃o pia p̃ce purgatos coniungite. Ubi tñ fuerit oc. de aplis cum regie 4 choꝛi dr ã. Beati eritis. ℣. Annunciauerunt. Orõ. De⁹ q̃ hodierꝫ. Hac die veſpe erũt de ſcõ martino hoc mõ. Ad veſp. ſup p̃os ãn. Iuſtum dedu. p̃s ſel.

Cpm Ecce ſacerdos. ℟. Miles chꝛiſti. ℣. Iſte confeſſoꝛ. ℣. Amauit eum. an. Confeſſoꝛ dñi. cant. Magnificat. oro.

Deus q̃ populo tuo eterne ſalutis beatũ martinũ miniſtrũ ꝯceſſiſti: p̃ſta q̃s vt qui executoꝛ mãdatoꝝ tuoꝝ extitit i terris: interceſſoꝛ nẽ ſemper eſſe dignetur in celis. Per. Mẽo. de aplis. ãn. Glorioſi pꝛincipes terre quomodo i vita ſua dilexerũt ſe: ita ⁊ in moꝛte non ſunt ſeparati. Mẽo vbi fuit oc. de aplis cum regine choꝛi dicit ãn. Tradẽt em̃ vos. ℣. In omnem. Alia mẽo. de ſcta maria.

¶ Tertia die de ſancto martino. Ad matutinas. Lectio j.

Beatus martinus cũ adhuc ad ep̃atũ turonice eccleſie peteret: ⁊ erui a monaſterio ſuo de facili non poſſet: quidã ſimulata vxoꝛis ſue īfirmitate rogauit eũ vt exiẽs eã viſitaret. Tũc rapt⁹ licet inuit⁹: oĩz ꝯſenſu ep̃s ꝯſecrat̃. Sũpto aũt ep̃atu eadẽ i coꝛde ei⁹ hũilitas/ eadẽ i veſtitu ei⁹ q̃ pꝛi⁹. Sicq̃ ep̃i dignitatẽ īplebat: vt virtutẽ monachi nõ deſereret. lc. ij.

Anno ſexageſimoq̃rto poſt trãſitũ bti martini btũs ꝑpetuus p̃dicte ſedis ep̃s: coꝛpus bti marti trãſferre diſpoſuit. Cõuocatiſq̃ vicinis abbatib⁹/ et clericis cũ hoc in kalẽdis iulii agere vellent/ vigilata pꝛius vna nocte: per totam diẽ laborantes nihil pꝛoficiebãt. Tũc quidā ex clericis: ait. Scitis qȝ post triduū natalis epiſcopat⁹ eius eſt: et forte in hac die nos trāſferre ſe admonet. Lectio. iiij.

Quarto aūt die accedētes nō valebant mouere ſepulchrum. Pauore aūt oēs exterriti vaſculū terra cooprire cogitabāt. Tūc apparuit eis venerāda canicie ſenex dicēs ſe abbatem: ⁊ ait. Quid turbamini ⁊ tardatis? Nōne videtis beatū martinū aſtātē vobis iuuare paratū: ſi man⁹ apponatis? Et iactās palliū poſuit manū cū aliis ad ſarcophagū. Nō prim⁹ cū ſumma leuitate cōmotū: in locū q nunc honoratur: cum hymnis dño annuēte pducitur. Poſt hec requiſit⁹ ſenex: nec exire viſus ē: nec ibi inuenitur. Tu aūt. Medie lc̄. d aplis. v. In nocē. l. iiij.

Beatiſſimorū aplorū petri ⁊ pauli triūphū hodierna die fideliſſime celebrem⁹: vt p quos initiū diuine cognitionis accepim⁹: p eos vſqȝ i finē ſeculi capiam⁹ regni celeſtis augmētū. Qui in cōſpectu generis hūani mirabiles apparuerunt: dum in eorum agnitione ſuitant: q pualēdo deficiūt pſecuti: ⁊ deficiendo preualēt interempti. R̸. Ecce ego mitto.

Require i cōi vni⁹ apoſtoli. l. v.

Nō potest vllateri⁹ explicari vbis: qb⁹ modis hec interfectio pcioſa pēſat. Moriūt petr⁹ et paulus abiecti: ⁊ orbis terrarū accipiūt pncipatū. Moriūt mūdane eruditionis ignari: ⁊ exiſtūt celeſtis doctrine gnari. Moriuntur captores piſciū: ⁊ efficiuntur piſcatores hoim. Moriuntur ſoliti maria pſcrutari mediocris art' officio: ⁊ reddunt ſeculi examinatores ⁊ iudices. R̸. Tollite iugum. l. vj.

Moriunt terrene dignitati extranei: ⁊ eorū pōtificio celū aut reſeratur aut clauditur. Moriūt aliquī nō morituri: ⁊ predones mortis efficiunt eterne. O admiranda cōmercia: q nulla poſſunt eſtimatiōe taxari. Per petrū ⁊ paulū vnigeniti ſacrū corpus deus exornat: ⁊ in eis eccleſie ſue fundamentū conſtituit. R̸. Dum ſteteri. Tres vlt. ⁊c.

de expoſitione euāge. ſc̄m lucā. c. 12.

In illo tēpore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite timere puſill⁹ grex: qȝ cōplacuit pr̄i vr̄o dare vobis regnū. ⁊c. 1

[illegible]me. bti auguſti. epiſcopi. l. 7.

Puſillū gregē electorū vel ob cōparationē maioris numeri reproborum: vel potius ob humilitatis deuotionē dñs noiat. Quia videlicet eccleſiam ſuaȝ q̄talibet numeroſitate iam dilatatam: tamen vſqȝ ad finem mūdi humilitate vult creſcere: ⁊ ad promiſſum regnum humilitate peruenire. Lectio viij.

Ideoqȝ cōtra labores blāde cōſolat: qȝ tm̄ regnū dei q̄rere pcipit: ⁊ eidē regnū a patre dādū cōplacita benignitate pmittit: dicens. Vendite que poſſidetis:et date elemoſynā. lc̄.ix. Nolite inquit timere: ne ꝓpt regnuz dei militãtibus huius vite neceſſaria deſint: quinetiam potius poſſeſſa ꝓpter elemoſynam vendere hoꝛtat̄. Nō tunc digne fit qñ q̄s ſemel ꝓ dño ſuis oībus ſpꝛetis nihilominꝰ poſt hoc laboꝛe manuū: vñ ⁊ victū tranſigere ⁊ elemoſynā dare queat operatur. Unde gloꝛiat̄ apl's dicẽs: argentū et aurū aut veſtē nullius concupiui/ ipſi ſcitis:quoniā ea q̄ mihi opus erãt ⁊ his q̄ mecū ſubminiſtrauerunt manus appoſui. Iſta oīa oſtendi vobis: qm̄ ſic laboꝛãtes opoꝛtet ſuſcipe īfirmos. Cetera de cōi vniꝰ ꝯfeſ. et pōt. Mēo. de apl'is. ā. Ubi eri-

4 tis. Ubi aū fiunt octa. de apo-

1 ſtolis cū regie choꝛi d̄r ān. Petrus apo. ⁊ ſic deinceps. ℣. Annunciauerunt. oꝛ. Deꝰ q̄ hod. Hac die erūt veſ. de ſctō martino:cū mēo. tñ de ſcā maria:et alia de apl'is:cum hac ān. Tradet eñ. ¶ Quarta die. Lectio .i.

Et intrauit domū zacharie. Felix zacharie domꝰ: q̄ tãta hoſpita letari ꝑmeruit. Felix domus vbi eſt cōgregatio ſctōꝝ feliciū. Felix nãq3 elizabeth:felicioꝛ iohãnes:feliciſſima maria:ſed ieſus felicitas eťna. Et ſalutauit elizabeth. Feſtinat ſctā ſenex i obuiā puelle:ſ3 letitie mr̄ ſereno vultu puris manibꝰ ⁊ deuote eā arripuit amplexibꝰ: dulci voto iocūdoꝝ elocio:fauo labioꝝ diſtillante: mellifluā eā ſalutatōe ꝑuenit. Nōs melleꝰ ſcaturiẽs ī (l'c.ij. vtero riuos mellifluos habuit: ⁊ exteriꝰ melleā labijs ṽgineis dulcedinē deriuauit. Ex charitati feruoꝛe fiebat:vt ſalutationē tãte ſalutis effectiuā nō differret. Et factū ē vt audiuit ſalutationē marie elizabeth exultauit īfans ī vtero eiꝰ. Lectio .iij.

O vox vere ſalutationis: vere ꝙ ſalutis. In hac voce ſalutifera:curatur infantulus a reatu pctī oꝛiginalis. Aū ipis vſū accepit ſanctificationis donū. Spūſſancto afflat̄ xp̄3 intuēs īdicibili replet̄ gaudio. In geſtu exultationis mēbꝛa infantula roboꝛantur. Quid miruz ſi ī vtero mr̄is ꝟbis multa fuit efficacia. Uere ꝓpheta et pluſꝙ ꝓpheta: q̄ in mr̄e ꝓphetat. Uere tunc lucerna ardẽs ac lucẽs quā ſic ꝑoccupauit flāma celeſti: vt iā xp̄i ſentiret aduētū: qui nec ſentire poterat vel ſeipſum. Memo. de apl'is cū hac ā. Petrus apl's. Hac die .1 erūt veſ. de oct. aplōꝝ cū mēo. de ſancta mar. ſicut infra notat̄. Si dies do. infra oct. euenit. hoc modo fiat ſeruit̄. Ad .i. veſ. ān. Scandit mon. ps. Dixit do. ps. Confitebor ps. Beatꝰ vir. qui ti. ps. De pꝛofundi. ps Memēto. Et cetera oīa ſicut in .i. die: pꝛeter ℟. quod non dicet̄. mēo. de apoſtolis. de do. et de trini. ⁊ pꝛoceſſio aū cru. In redeūdo de oībꝰ ſctis. aῆ. Saluatoꝛ mūdi. v̄. Letami. oy. Infirmitatē. Ad mat. hyꝰ. āe pi. v̄. ⁊ R̄. ſicut i pꝛima die dicantur. l. i.

POſtꝙ̄ ſummi regis nūciꝰ ſalutiferū illud aue deferēs elizabeth cognate mirificū conceptū regie virgini intimaſſet: exhilarata eſt gaudio ⁊ feruoꝛe charitatꝭ accēſa. Exurgens abijt in montana cū feſtinatione. Exurgēs īquit a qete videlȝ ſctē cōtēplationis ſui dilecti amplexibꝰ ſpūalibꝰ ſpōſum ſuū nichilominꝰ i ſinu ferens ipſoqꝫ ſuggerēte. Hec ſpecioſa amica trinitatis de ſuo thalamo colūba pudicitie ꝓperat de caverna nō ſine angelice comitatu milicie: vt piū officium charitatis perſolueret: omnēqꝫ iuſtitiam angeloꝛum domina adimpleret. Lectio. ij.

Virgo olim patribꝰ celitꝰ ꝓmiſſa poꝛtās illud ꝓcioſum depoſitū: poꝛtās onus leue: poꝛtans a quo poꝛtabat de cubili iam inoteſcēda mūdo ꝓceſſit: ⁊ poſt vmbꝛā legis quaſi noui tēpoꝛis grata auroꝛa ſurgēs ſoleꝫ iuſtitie mētes illuſtrās diē ſalutꝭ aduenīſſe mōſtrauit. l. iij.

Et intrauit domū zacharie. Hec domꝰ dn̄i: tēplū dei: ſacrariū ſpiritusſancti ⁊ ipſiꝰ diuinitatis: nō ſolū ſpūali: verum etiā coꝛꝑali gl'ioſa habitatiōe repletum. Hec eſt arca noui teſtamēti: ipm cōtinēs teſtatoꝛē: que domū zacharie intrauit. O ꝙ felix hec domus: multo magis felicioꝛ ad eius bn̄dicēde introitū: ꝙ domus olim obededō: ad figuralis arce ingreſſum. l. iiij.

SAncta ⁊ imaculata virginitas i maria ſalutauit elizabeth. .7.Cap Pulchꝛum erat ⁊ dignū admiratiōe ſpectaculū: tā eminēd atqꝫ amātiſſime cognatiōis deuotū ītueri occurſum. Salutatiōis obſequio ꝓuenit ſeruā dn̄a: ſenioꝛē puella. Plena celeſti dulcedie cognatā dulcit amplexat: gaudiū mēis habēs cū virginitatis decoꝛe: mēti pie cōgratulat ſterili: ꝓ miraculoſe fecūditatis honoꝛe. l. v.

Bn̄dictus fructꝰ in quo bn̄dicēde ſunt oēs gētes: q eſt ſuper oēs deꝰ bn̄dictꝰ i ſcl'a: animaꝝ eſuriētium ⁊ ſitiētium iuſtitiā ipſoꝛumqꝫ angeloꝝ eſca ⁊ potus. Ex cuius benedictiōis dulcedine tu accepiſti a ceteris mulieribꝰ lōge differētiꝰ. Ideo bn̄dicta in mulieribꝰ: qꝛ ipſe te ꝓuenit in bn̄dictionibꝰ ſuauiſſime dulcedinis. Singularē i mulieribus cōſecuta es bn̄dictionē: vt ſola ſis virgo fecunda: mr̄ nō cuiuſcūqꝫ ſȝ dei. Nec eue maledictioni ſubiacēs aut legi: grauida ſine grauamine: et pariens ſine doloꝛe. Lectio. vi.

Et factū eſt vt audiuit ſalutationē marie elizabeth: exultauit infās in vtero eiꝰ. Iocūda vox/ eloquiū dulce: qđ exultare fecit i gaudio quē materna viſcera claudunt. Mater ſalutat mētes: ſctificat iſtās iſtātē/ xp̄s baptiſmā ioānē ī ſpū ſctō baptizabat. Joānes vō p̄curſoꝛis officiū qđ voce nō poterat: exultationis gaudiũ exhibebat. S. lucā

cap.7. IN il. t. Exurgens maria abijt ī mōtana cū feſtinatiōne ī ciuitatē iude: ⁊ ītrauit ī domū zacharie: ⁊ ſalutauit elizabeth. Et r. Om. b. ābꝛo. epi. l. 7. Moꝛale eſt oībus vt q̄ fidē exigūt: fidē aſtruāt. Et ideo angelus cū abſcōdita nunciaret: vt fides aſtrueret exēplo ſenioꝛis femine ſterilisq̄ ꝯceptū virginis marie nūciauit: vt poſſibile deo oē qđ ei placuit aſſereret. Ubi audiuit hoc maria: nō quaſi incredula de oraclo: nec quaſi incerta de nūcio: nec quaſi dubitās de exēplo: ſꝫ q̄ſi leta p voto: religioſa p officio: feſtina p gaudio ī mōtana perrexit. l. viij. Quo enī iam deo plena/ niſi ad ſuperioꝛa cū feſtinatiōe cōſcenderet: q2 neſcit tarda molimina ſpūſſancti grā. Diſcite ⁊ vos mulieres ſedulitatem: quā pgnātibus debeatis exhibere cognatis. Mariā q̄ ante ſola ī intimis in penetralib9 verſabat: nō a publico virginitatis pudoꝛ: nō a ſtudio aſperitas mōtium: nō ab officio prolixitas itineris retardauit. In mōtana cū feſtinatiōe virgo officij memoꝛ: iniurie immemoꝛ effectu vigēte nō ſexu relicta domo perrexit. l. ix. Diſcite virgines nō circū curſitare p alienas edes: nō demorari ī plateis: nō aliquos ī publico miſcere ſermōes. Maria in domo ſera: feſtina ī publico: māſit apud cognatā ſuā trib9 mēſibus. Etem q̄ ppter officiū venerat: inherebat officio. Māſit trib9 mēſib9 nō q2 dom9 delectaret aliena: ſed q2 frequētius videri in publico ſibi diſplicebat. Tu. In laud. her. ſola. an. Aſcēdit. cp̄. ⁊ cetera ſicut k.i. die. ā o.i. ⁊ ad alias hor. oīa fiant ſicut iſta oct. ¶ Quita die oct. aploꝝ petri ⁊ pauli. ad veſ. an. Eſtote foꝛ. p̄i fe cp̄. Hi ſūt viri mie. ⁊ alia cp̄. redre in feſ. ſctoꝝ ioānis et pauli. ℟. Qui ſunt iſti. hy9. Aurea. v. In omnē. a. O glorioſi apl'i colūne eccl'ie veritatis p̄cones lāpades ardētes vos igne ſpūſſcti fugatis erroꝝ tenebꝛis mūdū illuminaſtis: intercedite p nobis ad deū qui vos elegit. ſa. Magnificat. oro.

DEus cuius dextera beatū petrū ambulātem in fluctibus ne mergeretur erexit: ⁊ coapoſtolū eius paulū3 tertio naufragātē de pfundo pelagi liberauit: exaudi nos ppiti9 et ꝯcede/ vt amboꝝ meritis eternitatis gloꝛiā ꝯſequamur. Qui viuis. Mēo. de ſctū mar. Ad matut. ix. l'c. inuit. in. Regē apo. p̄s. Uen. hy9. Aurea luce. ac ⁊ cetera oīa de cōi hiſto. vnius apoſtoli cū l'c. ſequē. Lectō pma.

GLorioſiſſimos chriſtiane fidei principes annuis ſolēnitatibus venerātes fratres chariſſimi ipſm deū ac dñm noſtrū huius auctorem fidei debita religiōe veneramur. Tu. l. 2

Apoſtoli eñi latino ſermone dicũtur miſſi. Qui ergo honorāt miſſos: māifeſtū eſt eos honorare mittētē. Qm̄ dignitas q̄ deferūt miniſtris: illi ſine dubio cuiꝰ ſūt miniſtri exhibēt. l. iij.

De ſuppliciis patrū noſtrorū ꝓ xp̄i ꝯfeſſione ſuſceptis fidelibus gaudiis exultemꝰ: quoniā qui de martyrū morte letātur: martyres cū chriſto nō dubitāt regnare poſt mortem. l. iiij.

Nos ergo fratres oīm eccleſiarū reuerendiſſimos pr̄es petrū dico ⁊ paulum piiſſimis ſtudiis honoremꝰ: quibus chriſti p̄ſtāte grā factus eſt de morte natalis: quibus finis vite viuendi initiū dedit: quibus vt ait ipſe apoſtolus paulus: viuere xp̄s erat/et mori lucrum. Lectio. v.

Erat eis vtriqꝫ chriſtus viuere: qꝛ totū ꝓficiebat xp̄i eccleſiis qđ viuebāt. Erat eis ⁊ mori lucrum: quorū corruptioni incorruptio ſuccedebat: ⁊ dāna preſentium temporum lucra perpetua ſequebantur. Lectio. vi.

Ambo apl'i claues a dño perceperūt: ſciētie paulꝰ: potētie petrus. Una die paſſi ſunt: vt ad xp̄m pariter ꝑuenirēt vno in loco/id eſt i roma: quatenꝰ vbi mundꝰ caput habebat imperii/ ibi chriſtꝰ collocaret regni ſui principes. Tu aūt. Tres vlti. lec. de expo. euāge. Secūdum mat. cap. 14

In illo tpe. Iuſſit ieſus diſcipulos ſuos aſcēdere nauiculā: et p̄cedere eū trās fretū donec dimitteret turbas. Et dimiſſa turba/ aſcendit i mōtē ſolus orare. Om. bti aug. epi. l. 7

Cum ſctm̄ euāgeliū legeretur: audiuimus nauiculā periclitātē/ xp̄m periclitātibus ſubuenientē/ petrū veniētē xp̄o occurrentē. In quibus oībus miraculū expectauimus: myſteriū requiramus. Quādo eñi poſſumꝰ de diuinis operibus que legūtur intellectū alicuius myſtice ſignificationis exſculpere/ quaſi de abſtractis ſaxorūqꝫ cellis mella producimus: vel chriſti diſcipulos imitātes ſpicas manibus confricamus: vt ad latētia grana perueniamus: et in eis vitā inueniamꝰ. Tu. l. viij.

Aſcendit ergo dñs nr̄ ieſus xp̄s in mōtē ſolus orare. Mōs altitudo eſt. Quid eſt i hoc mūdo altius celo? Quis vero i celum aſcēdit: optime etiā nouit fides veſtra. Cur in montē ſolus aſcēdit? Qꝛ nemo aſcēdit in celū: niſi qui de celo deſcēdit filiꝰ hominis q̄ eſt in celo. l. ix.

Quāuis ⁊ in fine cū venerit: ⁊ nos omnes ſua mēbra collegerit ac leuauerit i celum: etiā tunc ſolus aſcendet. Quia caput cū corpore ſuo: vnꝰ eſt xp̄s. Nunc autē caput ſolū aſcēdit mediator dei et hominū homo xp̄s ieſus. Xp̄s aſcēdit ſolꝰ orare: qꝛ ipſe aſcēdit ad p̄rem pro nobis interpellare. ℣. Dediſti hereditatē. In laud. añ. Hoc ē pceptū. ps. Dñs regnauit. ꝛ cetere ãe q ſequūtur de cõi apłoꝝ. cꝑ. Hi ſunt viri. hy⁹ Exultet ce. ℣. Annūciauerūt. añ. Iſti ſūt due oliue. q̄re hãc ã. in die ſcõ. ioānis ꝛ pauli ad. i. veſ. oꝛ. Deus cuius dextera. Mẽo. de ſctã maria. Ad. i. ꝛ ad alias hoꝛ. ã. ℟. ꝛ ℣. de cõi apłoꝝ. cꝑ. vt ſ. in feſ. ſctõꝝ ioānis ꝛ pauli: cū oꝛatiõe diei. Quarta die de trãſla. ſcti thome ad. i. veſ. ſup pſal. ã. Iſte ſanct⁹. ps. ſeī. cꝑ. Ois pontifex. ℟. Iacet granū. hy⁹. Martyr dei q. ℣. Gloria ꝛ ho. añ. Paſtoꝛ ceſus in gregis medio: pacem emit cruoꝛis precio: letꝰ doloꝛ ī triſti gaudio: grex reſpirat paſtoꝛe moꝛtuo: plangēs plaudit mr̄ ī filio: quia viuit victoꝛ ſub gladio. Cã. Magnificat. Oꝛo.

Deus q nos tranſlationē beati thome martyris tui atq pontificis celebrare conceſiſti: te ſupplices exoꝛamus: vt eius meritis ꝛ pcib⁹ a vitiis ad virtutes: ꝛ a carcere trãſferamur ad regnū. Per dño. Mẽo. de apłis ꝑuali. añ. In regeneratione. ℣. Annūciauerūt. Oꝛo. Deus cui⁹ dextera. Alia mẽo. de ſancta maria ſolēniter. Ad cplet. oia fiãt ſicut i feſ. ſ. triñ. Ad matut. inuit. Aſſunt thome martyris ſolēnia: virgo mater iubilet eccl'ia. ps. Venite. hy⁹. Martyr dei qui vnicum. In. i. noc. añ. Summo ſacerdotio thomas ſublimat⁹: eſt in virū aliū ſubito mutatus. ps. Beat⁹ vir. añ. Monach⁹ ſub ſerico clã cilicíatus: carnis carne foꝛtioꝛ edomat conat⁹. ps. Quare fre. añ. Multoꝛ agri tribulos euellit: et vulpes a vineis arcet et expellit. ps. Domine quid. ℣. Gloria ꝛ honoꝛe. Lectio pma.

Gloꝛioſiſſimi martyris thome trãſlationē fr̄es chariſſimi dignis ī dño laudib⁹ recēſentes/ pia mētis affectu pēſem⁹: q̄ quaſi felici preſagio in ipſi⁹ trãſlatione cõcurrebant. Anno igit̄ quinquageſimo a paſſione ſua: ei⁹ trãſlatio adipleta eſt. Hic eñ ann⁹ iubile⁹ eſt: id eſt remiſſiõis. Vnde honoꝛi⁹ papa tertius acceſſuris ad ſolēnitatē trãſlatiõis eius annuatim remiſſiões tales conceſſit: quales retroactis tempoꝛibus pauci meminim⁹ romanos põtifices indulſiſſe. ℟. Strides liuoꝛ thome ſupplicio: thome genus dãnat exilio. Tota ſimul exit cognatio. ℣. Nullo ſexus etas cõditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota. Lectio ſcda.

Ad memoriã reuocemus q die martis beati thome martyris trãſlatio primo celebrata eſt: diebus eñ martis circa beatū martyrē multa ſpecialiter puenerūt. Die igit̄ martis nat⁹ eſt: die martis ī exiliū act⁹ eſt. Die martis apd põtiniacū apparuit ei dñs: dicens. Thoma thoma: gloꝛificabit̄ in ſan guine tuo / eccleſia mea. Die martis ab exilio reuerſus eſt: die martis occubuit. ℟. Thomas manū mittit ad foꝛtia: ſpnit pauida ſpnit oppꝛobꝛia. Nulla thomā frāgit iniuria. ℣. Clamat cūcte thome pſtātia: omne ſolū ē foꝛti patria. Nulla. ℟. iii.

Qualiter autē ei⁹ trāſlatio impleta ē audiam⁹. Venerabilis pater ſtephanus cātuarieñ archiepūs: richardus ſariſburieñ epūs: walterus pꝛioꝛ ⁊ conuētus tot⁹ cum hymnis ⁊ cāticis ſpūalibus ad ſepulchꝛū beati thome puenerūt: vbi totā noctē q̄ diē trāſlationis ei⁹ pceſſit: in vigiliis et oꝛationib⁹ agebāt. 3 Tu. ℟. Iacet granū oppꝛeſſum palea: iuſtus ceſus prauoꝝ framea. Celū domo ꝯmutās lutea. ℣. Cadit cuſtos vitis i vinea: dux in caſtꝛis cultoꝛ i area. Celū. Glia. Celū. In .ii. noc. añ. Nec i agnos ſuſtinet lupos deſeuire: nec in oꝛtū olerū vineā trāſlire. ps. Cū inuocarē. añ. Exultat vir optimus ſacer ⁊ inſignis: ne cedat eccl'ie dignitas indignis. ps. Verba. añ. Exultātis pdia pda ſunt malignis: ſed i igne poſitū nō exurit ignis. ps. Domine dñs nr̄. ℣. Poſuiſti do. ℟. iiii.

Poſt mediā noctē quatuoꝛ ſacerdotes ad hoc electi ad ſepulchꝛū accedētes: ſanctiſſimū ipſius caput cū honoꝛe leuabāt: ⁊ cū deuotione ſingulis deoſculādū offerebāt. Tunc archiepūs et ceteri oēs in aſpectu delectati ſumētes pcioſas reliqas in quadā capſa repoſuerūt. Et eā ferreis ſeris firmātes i locū honeſtū detulerūt: vſq3 in diem trāſlationis ſolēniter faciende. 4 Tu. ℟. Et ſumma rerū letitia ſumm⁹ fit plāct⁹ i eccl'ia: de tāti patroni abſentia. Sʒ cū redeūt miracula: redit pplo letitia. ℣. Concurrit turba languidoꝛū: ⁊ conſequitur gratiam beneficioꝛum. Sed cum rede. Lcō. v.

Aduenīēte igitur trāſlationis die pñte maxima multitudine tā diuitū q̄ paupꝛū: pādulph⁹ apl'ice ſedis legatus cātuarieñ ⁊ remēſis archiepi: epiq3 ⁊ abbates q̄plurimi: cū comitib⁹ ⁊ baronib⁹ pdictā capſam pñte rege henrico tertio: ſup humeros ſuos ſuſceperūt: ⁊ in loco qui nunc honoratꝰ: cū omni gaudio collocauerūt. 5 ℟. Mūdi floꝛē a mūdo cōteri: rachel ploꝛās iam ceſſat cōqueri. Thomas ceſus dū datur funeri: nouus abel ſuccedit veteri. ℣. Vox cruoꝛis vox ſparſi cerebꝛi: mundū replet clamoꝛe celebꝛi. Thomas ceſus. ℟. vi.

Beat⁹ itaq3 martyꝛ ſignis ⁊ miraculis pambulis: comitātibus ⁊ ſequētibus totam ſue trāſlationis ſolēnitatē adoꝛnauit: cecis ad viſū: ſurdis ad auditū: mutꝫ ad loquelā: ⁊ moꝛtuis ad vitā reſtitutis. Tu. ℟. 6 Ieſu xp̄e p thome vulnera: que nos ligāt relaxa ſcelera. Ne ca

pꝛinos ferāt ad infera. Hoſtis
mūd⁹/vel carnis opera. ℣. Per
te thoma poſt leue munera: amplexet̄
nos dei dextera. Ne ca.
Gl'ia. Hoſtis. In .iij. noc. ā. Nathanc
ſatellites irrūpētes tēplū
inauditū ꝑpetrāt ſceleris
exēplū. ℣s. In dn̄o ↄfi. ā. Strictis
thomas enſibus obuiā ꝓcedit/
nō minis/non gladijs: ſed
nec moꝛti cedit. ℣s. Dn̄e qs ha.
ān. Felix loc⁹ felix eccl'ia/ i qua
thome viget mēoꝛia: felix terra
q̄ dedit ꝓſulē/ felix illa q̄ fouit
exulē: felix pater ſuccurre miſeris
vt felices iungamur ſuperis.
℣s. Dn̄e in vir. ℣. Iuſt⁹ vt
palma. Scd̄m lucā. Homo
quidā nobilis. Que i cōi vnius
7 marty. ſ omitit. ℟. Thome cedunt
⁊ parēt oīa: peſtes moꝛbi
moꝛs ⁊ demōia. Ignis/aer/tellus/
⁊ maria. ℣. Thomas mundū
repleuit gl'ia: thome mūdus
ꝓſtat obſeqa. Ignis. l'. viij. ⁊ ix.
lc̄ ꝓ ꝑtate ſ thome legāt. l'. viij.

QUidā etiā vir cauſa oꝛationis
limina btī thome i
ipſius trāſlatiōe volēs viſitare
ad pontem hayneſoꝛdie ꝓpe
londoñ. ꝑuenit. Circa igit̄ mediū
pōtis obuiās carro: i aquā
piect⁹ ē. Hic vero nō imemoꝛ ſui
ſctm̄ thomā i auxiliū ei⁹ ſupplr̄
inuocauit: petēs ne peregrinū
8 ſuū pire ꝑmitteret. ℟. Nouis
fulget thomas miraculis: mēbꝛis
donat caſtratos maſculis.
Oꝛnat viſu ꝑuatos oculis. ℣.
Mūdat lepꝛe ꝯſperſos maculis;
ſoluit moꝛti ligatos vincul'. Oꝛ.

QUinquies igitur lx. ir.
ad aque fundum et totidem
ad aque ſummitatē reuerſus:
ad aridā terrā pꝛoiect⁹ eſt.
Tūc ille firmiter ꝯteſtatus eſt:
ſe nec i oꝛe nec i narib⁹ aliquā
aq̄ moleſtiā ſenſiſſe: excepto q̄ i
caſu ſuo parū aque ſalſe hauſerit.
Adiecitq̄: q̄ cū mergi cepiſſet/
quidā ep̄s eū vt mergi non
poſſet ſuppoꝛtauit. Cōſummata
eſt hec trāſlatio ſanctiſſimi
ꝑcioſi coꝛpiſcti thome i eccl'ia
cātuarieñ: ān̄o grē milleſimo
ducenteſimo vigeſimo: nonis
iulij hoꝛa quaſi tertia. A paſſione
ipſi⁹ martyꝛis: anno qn̄quageſimo.
Tu. ℟. Ieſu bone
per thome merita/ noſtra nobis
dimitte debita: tomū/ poꝛtā
ſepulchꝛum viſita. Et a trina
moꝛte nos ſuſcita. ℣. Actu mēte
vel vſu ꝑdita: pietate reſtaura
ſolita. Et a. Gloꝛia. Et a. ℣⁹.
Oꝛa ꝑ nobis btē thoma. ¶ In
laud. ān. Granū cadit copiam
germinat frumēti: alabaſtrum
frāgit̄ fragrat vis vnguēti. ℣s.
Dn̄s regn. ā. Totus oꝛbis martyꝛis
certat i amoꝛē cui⁹ ſigna
ſingulos agūt i ſtupoꝛē. ℣ Iubilate.
ān. Aqua thome qn̄q3
variās coloꝛē/ in lac ſemel trāſijt/
quater in cruoꝛē. ℣s Deus
deus me⁹. ān. Ad thome memoꝛiā:
quater lux deſcēdit: ⁊ i ſcti
gloꝛiā cereos accēdit. ℣ā Bn̄d.
ān. Tu per thome ſanguinem
quē ꝓ te impendit/ fac nos xp̄e

[tem]pore quo thomas aſcendit. ps. Laudate. Cap̄m. Omnis pōtifex. hyꝰ. Deus tuorū militū. v̄. Juſtus germinabit. aā. Opē nobis o thoma porrige: rege ſtantes / iacentes erige / mores / nr̄os / et vitā corrige: et in pacis nos vias dirige. Lā. Bñdꝰ. or. Deꝰ qui nobis. Mēo de ſcā maria. Ad p̄mā. aā. Granū. ps. Deꝰ in noīe. aā. Gratias tibi. Hym. Quicūq3. Ad tertiā. aā. Totus orbis. ps. Legē pone. cap̄m. Omis pōtifex. R̄. Gloria et hono. vꝰ. Poſuiſti. Ad. vi. aā. Aqua thome. ps. Defecit. cap̄. Nemo ſumit. R̄. Poſuiſti. v̄. Juſtus vt palma. Ad. ix. aā. Tu per thome. ps. Mirabilia. cap̄. In eccleſiis al. R̄. Juſtus vt palma. v̄. Juſtus germi. Ad ij. veſ. ſup pos. aā. Granū cadit. vt in fcē. cap̄. Omis pontifex. R̄. Jeſu bone. hyꝰ. Deꝰ tuorū militū. v̄. Juſtꝰ germina. aā. Salue thoma virga iuſtitie: mundi iubar robur eccleſie: plebis amor cleri delicie / ſalue gregis tutor eccl'ie / ſalua tue gaudētes gl'ie. cā. Mag̃. or. Deꝰ q̄ no. Mēo. de ſcā maria. Si hoc feſ. trāſla. ſcti thome in ſab. ſtige. tūc ad. i. veſ. reliquarū fiat mēo. de dñica. et de trini. ſub ſilē. de cōi. et ſol'. mēo. de ſcō thoma / ac etiā de oct. viſitatio. btē marie. ¶ Septima die. Lcō. i.

Et repleta eſt ſpiritu ſctō elizabeth. Conſolari: confortare: et opē ſalutis conferre aduenerat virgo pia. Et ecce in prima obuiatione repletur ſpiritu ſancto chriſtū tacito expectatum deſiderio cernit adeſſe preſentem. Et eius ſe genuiſſe conſpicit precurſorē. Qui oculos aperuit filii / oculos aperuit et matris: vt et ipſa cerneret quid filii exultatio deſignaret. Lectio ſecunda.

Et ſi ſenem tedeat grauidari / quid eſt q̄ tāto inhabitante paraclito: et in tātarum nouitatum gaudiis leuiter non feratur? Clamauit voce magna: et dixit. Benedicta tu in mulieribus: et benedictꝰ fructus vētris tui. Mulier gratioſa inuenit gloriā deuotiſſime viſitationis preuenientiſq3 ſalutationis officio: gloriā digne pmeruit dīe laudis. Que ſe velut vnā de ceteris mulieribus oſtēdebat: q̄ et q̄ta erat digne ſpūs ſanctus declarabat. Lectio iii.

Clamauit voce magna: nō tā clamoroſa q̄ deuota. Nec ſolū ad intentionem loquentis referēdum eſt q̄ dicitur voce magna: ſed q̄ verba magni myſterii prolatura eſſet inſinuat. Magna enim vox / aliquid magnum ſentire demonſtrat. Magna etiam voce dicenda eſt vſa fuiſſe: quia illam vocem cū magna cordis exultatione in commendationē magne virginis pferebat. Tu autē. ¶ In oct. die viſitatio beate marie. Ad primas veſp. ſuper pſalmos. Hec ſola aā. Eterni patris. ps.

Dixit dñs. ꝛ ceteri ꝑi. de ſancta mar. cp. xx. ꝛ cet. oīa ſicut ad. i. veſp. Ad matu. inuit. triꝑ. tota cũtex hiſto. ſicut i ꝑma die. l. i.

Beata ꝑrius ſterilis elizabeth cũ gaudiũ inutero ꝑ preſentiā marie guſtauerit: ꝑmiſſa mulieris excellēti gloria ſubdidit. Et benedictꝰ fructus ventris tui. Jn fructibus benedictꝰ: ſed ſignāter vētris tui paradiſi voluptatis aureole aromatũ orti concluſi conſiſtorij ſpiritusſancti cultu. l. ii. Bñdictꝰ fructus paterni vteri eſt: bñdictꝰ fructus vētris tui. Hūc cernēs vētris mei īfantulus exultauit: ꝑcioſus fructus celi ciuiū vitā ꝑſtās ſempiternā. Per te datur hoīꝰ vt viuāt i eternū. Et vnde hoc mihi: vt veniat mater dñi mei ad me? Nō ignorat elizabeth opationē ſcti ſpiritꝰ: ꝙ ꝓphete mr̄ a mr̄e dñi ad [illegible] ſui pignoris ſalutet. l. iii. [illegible] hoc nō ſui meriti: ſed di[illegible] muneris eſſe fatetur. Jlla [illegible] quare inqt hoc mihi: qdꝰ meriti ꝗ iuſtitie? Nūc mater dñi mei iure exaltāda eſt ſuper choros angelorū: vnde mihi tāta maieſtas? Cur īfimā te exhibes dñi mei mr̄? Cur latere vis lucerna mūdi: luna plena ſolari lumine: ſol i quo ſol iuſtitie poſuit tabernaculū ſuū? Miraculū ſentio: myſteriū agnoſco.

Ecce enī vt facta eſt r. iiii. vox ſalutationis tue in auribus meis: exultauit i gaudio infans i vtero meo. Reuelāte ſpi ritu ſctō quo īpleta erat elizabeth intelligit qd infans exul tatio deſignaret: veniſſe ſcil ſanctā matrē illiꝰ: cuius pre ſoꝛ futurus erat. Lectio quī

Que ergo ꝑrius erubeſceba onus parturientis: dū neſcire myſteriū religioſis iā nūc bñ cebat. Et q ſe ꝑrius occultaba qꝛ filiū cōceperat: nūc ꝙ ꝓphe genuit ſe declarat. Exultaui gaudio inqt nō mediocri gau dio/ hoc eſt ſpū ſācto: ſed tant intētius: qᵱto infantulꝰ adh ineptioꝛ naturaliter ad gau dendum haberetur. Lectio vi.

Attēdāt vani gaudij ſecta res ꝗ doloꝛe admixtū eſt illu cuiꝰ extrema luctus occupat ꝗ purū/ ꝙ delicioſuz ſit veri ga dij: qd nōdū nati ꝑuulis aīaꝫ ꝯfacit. Huiꝰ gaudij ꝑticipes ſi li dei amici ſunt. Scdm luca.

Jn illo. t. Exurgēs maria abijt i mōtana cū feſtina tiōe i ciuitatē iude: ꝛ intrauit in domū zacharie: ꝛ ſalutauit eli zabeth. Et rel. Om. de diuerſi

Ecce virgo btā es trac. l. vii. ꝓpter beatitudinis tue ſingu larē ꝑrogatiuā: ꝑ ſingulas ge neratiōes. Tā chara es oībus tā amabilis vniuerſis/ ꝛ tā de uota: vt dignū eſt ꝙ oēs te be tificēt affectu: vt ſi cūcti loqu geſtiāt: ꝗcqd dicat de indicibi li eo ipſo ꝙ dici poteſt vel po tuit minꝰ placeat minꝰ accepte tur. Quia fecit magna q potēs ſ: ⁊ ſanctū nomē eius. Ƚc. viij.

Potēs ⁊ ſctūs dn̄s magna et ſancta fecit: īcarnatiōis videlʒ ⁊ redemptiōis myſteria. Que oīa ꝑus fctā trāſcēdūt: ⁊ ipſa in me ⁊ mihi fecit ad meā magnificationem ſingularē. Manſit apud illā: quaſi trib⁹ mēſib⁹. Felix parēs elizabeth cui ſoli aſſiſtit vniuerſi mūdi creator: cui⁹ ꝑſidiū ei⁹ ꝯfortat ſenectutem: cui⁹ fōs leticie gemit⁹ ꝯſolatur laborātiū antiq̄. Hui⁹ ſctiſſime viſitatiōis audiuim⁹ hiſtoriā: imitemur ⁊ formā. Lcō. ix.

Gaudeat aīa fidelis cū maria in ſalutari ꝯſciētie vacās delicijs ꝯtēplatiōis ſuꝑne. Cōſolabit eā celeſtis nūcius: delicioſus videlicet ſapor feruentiſſime deuotiōis. In ꝓpoſito felici ꝯcipiet xp̄m. Honeſta virgo operatiōe ꝑtrūte in lucē xp̄m pariet: fortiter ꝑſeuerāte ſemꝑ gratia ſalutaris poſt ꝟbi conceptum: Progreſſa eſt mater hūilitatis ad mōtana: vt elizabeth ꝯturiēti ſolatiū dulce ꝯferret. Hic et aīa q̄ iā honeſtū ꝯcepit ꝓpoſitū aſcēdat i mōtana virtutū diligēt' obſequiū grām egētib⁹ collatura. In lau. oēs aīe dicant. Ad. j. ⁊ ad alias hor. oīa fiant ſicut infra octa. Ad. ij. veſp. aīe ſ͡pi ⁊c. ſicut i. j. die: ꝑter ℞. q̄ nō dicēt. Mēo. de mar. ſcʒ ſeptē frib⁹. aī. Gaudēt i celis. ℣. Letami. Orō.

Preſta q̄s oīps deus: vt qui glorioſos martyres tuos felicē/philippū/vitalē/marcialē/alexādrū/ſiluanū/atq̄ ianuariū fortes in ſua cōfeſſiōe cognouimus: pios apud te in noſtra interceſſiōe ſentiamus. P. Ad matut. Inuit. dup. Lcō. j.

Tempore anthonini īperatoris: a ꝑfecto vrbis publio ꝯpellebat btā felicitas cū ſuis filijs ad ſacrificādū idolis. Cui felicitas rn̄dit. Nec blanditijs tuis diſſolui potero: nec terrorib⁹ frangi. Habeo enim ſpūm: q̄ me vinci nō permittit a diabolo. Et ideo ſecura ſum: q̃ viua te ſuꝑabo: et ſi interfecta fuero: meli⁹ te vincā occiſa. Ƚc. ij.

Poſtea ꝯuocās ꝑfectus filios btē felicitatis cepit cū eis agere vt ſacrificarēt. Qui videns eorū imobilē i fide xp̄i ꝯſtantiā: ſcripſit āthonino īꝑatori ītimauit. Quos ille iuſſit diuerſis ſupplicijs interire. Tu. Ƚc. iij.

E quib⁹ iannuarius poſt ꝟbera ꝟgarū ⁊ carcerē ꝑlūbatis occiſus eſt: felix ⁊ philipp⁹ fuſt[illegible] mactati: ſiluan⁹ ꝑcipitio [illegible]tus eſt. Alexāder/vitalis/⁊ marcialis capitali ſentētia ſūt puniti: mr̄ vero eorū ad vltimū gladio iugulata eſt. Tu. ℞. Hec ē vera fraternitas. Cetera oīa de cōi marty.

Notādū eſt q̄ ſeꝑ in prima do. poſt feſ. ~~tranſla. ſcti thome marty.~~ celebrat feſ. reliquiarū: ſcdm vſum eccl'ie Sar: qd̄ nuꝑ celebratū fuerat i octa. die nati. btē marie ſub maiori duplex feſ. vbicūq̄ reliq̄. habēt: vel corpa mortuorū ſūt huma-

ta: qꝛ licet eccl'ia ⁊ clerici i coꝝ
laude nichil solēnizāt: tñ cui⁹
honoꝛis sint apud deū nesciť.
¶ In festo reliqꝛ. Ad ꝑmas
ves. añ. Scti ꝑ fidē vicerunt re
gna/ opati sunt iusticiā: adepti
sunt ꝑmissiões. ꝑ. Laud pueri.
añ. Isti sunt sctī q̄ ꝓ dei amoꝛe
minas hoīm ꝯtēpserūt: sctī mar
tyꝛes in regnū eternū exultant
cū angelis/ o q̄ ꝓciosa est moꝛs
sctōꝝ q̄ assidue assistūt añ dnm:
⁊ abinuicē nō sunt separati. ps.
Laud. dnz oēs gē. a. Absterget
de⁹ oēm lachꝛymā ab oculis scā
toꝝ: ⁊ iam nō erit ampli⁹/ neqꝫ
luct⁹/ neqꝫ clamoꝛ: sꝫ nec vllus
doloꝛ/ qm̄ ꝓoꝛa transierūt. ꝑ. Lau
da aīa mea dnz. a. Sctīs ē verū
lumē ⁊ admirabile ministrans
lucē his q̄ ꝑmāsert i agone cer
taminis: recipiēt a xp̄o splen
doꝛē sempiternū: i quo assidue
felices letāt. ꝑ. Laud dō. qm̄ bo.
9 añ. Gaudēt i celis aīe sctōꝝ qui
xp̄i vestigia sūt secuti: ⁊ qꝛ ꝓ
eius amoꝛe sanguinē suū fuderūt:
ideo cum chꝛisto regnabunt in
eternū. ps. Lauda hierl'm. cꝑꝫ.

Eccli. 44.

HI sunt viri mie quoꝛum
iusticie oblitionē nō acce
perūt: cū semine eoꝝ ꝑmanēt
bona: hereditas sancta nepo
tes eoꝝ. ℟. Justi i ꝑpetuū
viuent: ⁊ apud dnm est merces
eoꝝ. Et cogitatio eoꝝ Apud
altissimū. ℣. Ideo accipiēt re
gnū decoꝛis: ⁊ diadema speciei
de manu dnī. Et cogi. Gloꝛia
laus ⁊ honoꝛ decus potestas et
iubilatio: ꝑ'i nato ac spūi scō.
Apud al. hy⁹. Sctōꝝ meritis. ℣.
Letami i dño. añ. Fulgebūt iusti
et tanq̄ scintille in arūdineto
discurrēt: iudicabūt natiões ⁊
regnabūt i etnū. Cā. Mgfi. ꝑ.

PResta q̄s oīps deus: vt scē
dei genitricis semp virgi
nis marie ⁊ sctōꝝ tuoꝝ (quoꝝ
reliqe i hac ꝯtinent ecclia) nos
ꝓtegāt merita: quaten⁹ eoꝝ ꝓci
bus trāquilla pace i tua iugi
laude letemur. ꝑ eūd. dō. Memo.
ꝑuatim de dv. ⁊ de trini. Ad ꝯpl.
añ. Sctōꝝ ꝓcib⁹ cunctoꝝ redde
salutē coꝛpis ac aīe xp̄e tuis fa
mulis. ps. Cū inuoca. cap. Tu in
nobis. hy⁹. Saluatoꝛ mūdi. ℣.
℣. Custodi nos. a. Lucē tuā. cā.
Nūc dimis. Ad mat. Inuit. Ue
nite adoꝛem⁹ dnm. Qui i sctīs
gloꝛiosus est. ps. Uen. hy⁹. Sc
toꝝ meritis. In .i. noc. añ. Sec⁹
decursus aquarū plantauit vi
neā iustoꝝ: & i lege dñi fuit vo
lūtas eoꝝ. ꝑ. Btūs vir. a. Tāq̄
aurū in fornace ꝓbauit electos
dñs/ ⁊ quasi holacausta accepit
illos in eternū. ps. Quare fre.
añ. Hi coꝛā hoīb⁹ toꝛmēta
passi sunt: spes electoꝝ est im
moꝛtalis i eternū. ps. In dño
confi. ℣. Letamini. Lectio ꝑma

HOdie dilectissimi oīm sā
ctoꝛū quoꝝ reliquie i hac
ꝯtinētur ecclia: sub vna solēni
tatis leticia celebꝛam⁹ festiui
tatē: quoꝝ societate celū exul
tat/ quoꝝ patrociniis terra le
tatur/ quoꝝ triumphis ecclia

ſctis coꝛonat/quoꝝ ꝯfeſſio q̄to in paſſiōe foꝛtioꝛ: tāto eſt claꝛioꝛ ī honoꝛe. Nā dū creuit pugna: creuit ⁊ pugnātiū glīa: et martyꝝ triumphꝰ multiplici paſſionū adoꝛnatuꝛ ſupplicio. ℟. Abſterget deꝰ oēm lachꝛymā ab oculis ſctoꝝ: ⁊ iam nō erit amplius/neqꝫ luctus/neqꝫ clamoꝛ: ſed nec vllꝰ doloꝛ. Qm̄ pꝛioꝛa trāſierūt. ℣. Nō eſuriēt neqꝫ ſitiēt ampliꝰ: ⁊ nō cadet ſuꝑ illos ſol: neqꝫ vllꝰ eſtꝰ. Qm̄. Lc̄ .ij.

Per grauioꝛa enī toꝛmēta grandioꝛa fuere ⁊ p̄mia: dū catholica ſctā mr̄ eccl'ia ꝑ totū orbē lōge lateqꝫ diffuſa in ipſo ſuo capite ieſu xp̄o edocta eſt cōtumelias crucis/ ⁊ moꝛtē nō timere: magiſqꝫ roboꝛata nō reſiſtēdo/ſꝫ ꝑferēdo: cū vniūſos quos agmine īclyto carcer penalis īcluſit: pari et ſimili caloꝛe ꝟtutis ad gerendū certamē glīa triūphalis īſpirauit. ℟. Exultabūt ſcti in glīa. Letabuntur in cubilibꝰ ſuis. ℣. Epulent̄ et exultēt ī ꝯſpectu dei. Leta. Lc̄ .iij.

O Vere btā mat eccl'ia quā ſic honoꝛ diuine dignationis illuminat: quā vic̄trium glīoſus martyꝝ ſanguis exoꝛnat/quā inuiolate ꝯfeſſiōis cādida induit virginitas: floꝛibꝰ eiꝰ nec roſe nec lilia deſūt. Certēt nūc chariſſimi ſinguli vtriuſqꝫ honoꝛis ampliſſimas accipe dignitatū coꝛonas: vel de ꝟginitate cādidas: vel de paſſiōe purpureas. In celeſtibꝰ caſtris pax ⁊ acies habēt floꝛes ſuos: quibus milites xp̄i coꝛonātur. ℟. Iuſti ī ꝑpetuū. In .ij. noc. Añ. Dabo ſctis meis locū noīatū ī regno pr̄is mei dicit dn̄s. ps. Dn̄e qs hr̄. Añ. Sctis q̄ ī terrā ſunt eiꝰ/mirificauit oēs voluntates meas inter illos. ps. Cōſerua. Añ. Sctī q̄ ſꝑāt ī dn̄o habebūt foꝛtitudinē: aſſumēt pēnas vt aq̄le: volabūt ⁊ nō deficiēt. ps. Dn̄i ē tra. ℣. Exultēt iuſti. Lc̄ .iiij.

Dei enī ineffabilis et imēſa bonitas hoc ꝓuidit vt laboꝝ q̄dē tp̄s nō extēderet: nec lōgū faceret aut eternū: ſed breue ⁊ vt ita dicā momētaneū: vt in hac breui ⁊ exigua vita agones eſſent ⁊ laboꝛes. In illa dō q̄ eterna eſt: coꝛone ⁊ p̄mia meritoꝝ: vt laboꝛes quidem cito finirentur: merita vero p̄mia ſine fine durarent. ℟. Letamini in dn̄o et exultate iuſti. Et gloꝛiamini oēs recti coꝛde. ℣. Cātate ei cāticū nouū: bn̄ pſallite ei in vociferatiōe. Et. Lc̄ .v.

Ergo agite nunc fratres aggrediamur iter vite/ reuertamur ad ciuitatē celeſtē in qua ſcripti ſumꝰ ⁊ ciues decreti. Nō ſumus hoſpites: ſed ciues ſanctoꝝ ⁊ domeſtici dei: ⁊ illius heredes/coheredes autē xp̄i. Huiꝰ nobis vrbis ianuas aperiet foꝛtitudo: ⁊ fiducia latum p̄bebit ingreſſum. Cōſiderem ergo inclytā huiꝰ vrbis felicitatē: inquantū conſiderare poſſibile eſt. Ait enī vere eſt: eā

Querē ī p̄mis veſpe;

4

ꝓhēdere nullꝰ ſermo ſufficiet.
Dicit̄ de ea ī quodā loco: ꝙ aufugiet
ibi doloꝛ: ⁊ triſtitia ⁊ gemitus.
5 ℟. Scti tui dn̄e mirabile
ꝯſecuti ſunt iter ſeruientes
ꝑceptis tuis vt inuenirēt illeſi.
In aq̄s validis terra apparuit
arida: et ī mari rubꝛo via ſine
impedimēto. ℣. Victricē manū
tuā laudauerūt pariter ⁊ decantauerūt
dn̄e nomē ſctm̄ tuū. In.

QUid hac vita beatius: l. 6.
vbi nō eſt paupꝛtatꝭ
metus / nō egritudinis imbecillitas
/ nemo ledit̄ / nemo iraſcitur
/ nemo inuidet / cupiditas
nulla exardeſcit / nullū cibi deſiderium
/ nulla honoꝛis aut ꝑtātꝭ
pulſat ambitio? Nullꝰ ibi diaboli
metus: inſidie demonum
nulle: terroꝛ gehenne pꝛocul.
Moꝛs neq̧ coꝛpis / neq̧ aīe: ſed
vita īmoꝛtalitatꝭ munere iocūda.
Nulla erit tūc vnq̄ diſcoꝛdia:
ſed cūcta ꝯſona / cūcta conueniētia:
qꝛ erit oīm ſctōꝝ vna
ꝯcoꝛdia: pax cūctis ⁊ letitia cōtinua
ꝑ infinita ſclōꝝ ſcl'a. ℟.
6 In circuitu tuo dn̄e lumen eſt
qđ nūq̄ deficiet. Ubi ꝯſtituiſti
lucidiſſimas māſiones. Ibi requieſcūt
ſctōꝝ aīe. ℣. Lux ꝑpetua
lucebit ſanctis tuis dn̄e: ⁊
eternitas tꝑm. Ubi. Gl'ia. Ibi.
In. iii. noc. aīn. Iuſti autē ī ꝑpetuū
viuēt: ⁊ apud dn̄m ē merces
eoꝝ. ps. Exultate iuſti. aīn.
Tradiderūt coꝛpa ſua ꝓpt̄ deū
ad ſupplicia: vt heredes fierēt
in domo dn̄i. ps. Bn̄dicā. aī. O q̄
gl'ioſum eſt regnū celoꝝ: ī quo
cū xp̄o gaudent oēs ſcti / amicti
ſtolis albis ſequūt̄ agnū quocūq̧
ierit. ps. Quā dile. ℣. Iuſtoꝝ
aīe ī manu. Scdm̄ math.

IN illo tꝑe. Uidens ieſus
turbas: aſcēdit ī mōtē. Et
cū ſediſſet: acceſſerūt ad eū diſcipuli
eiꝰ. Et ꝛ. Om. ve. be. p. l. 7

Mōs in quo ſedet dn̄s myſtice
ſignificat maioꝛa ꝑcepta iuſticie:
qꝛ minoꝛa erāt q̄ iudeis data
ſūt. Unꝰ tamē deus ꝑ ſctōs
ꝓphetas ⁊ famulos ſuos ſcdm̄
oꝛdinatiſſimā diſtributionē tempoꝛū
dedit minoꝛa ꝑcepta ꝑplo
quē timoꝛe alligari adhuc opoꝛtebat:
⁊ ꝑ filiū ſuū maioꝛa populo
quē charitate iā liberari cōuenerat.
Tu ℟. Coꝛpoꝛa ſanctoꝝ
ī pace ſepulta ſunt. Et viuent
nōīa eoꝝ ī eternū: ī gn̄atiōe
⁊ gn̄ationē. ℣. Sapiētiā
ſanctoꝝ narrabūt oēs populi:
⁊ laudē eoꝝ pꝛonūciat omnis
eccl'ia ſctōꝝ. Et viuēt. lc. viii.

CUm autē minoꝛa minoribꝰ:
maioꝛa maioꝛibus
dātur: ab eo dātur q̄ ſolꝰ nouit
ꝯgruētē generi hūano exhibere
medicinā. Sedēs aūt docet / qđ
ꝑtinet ad dignitatē magiſterii.
Et acceſſerūt ad eum diſcipuli
eiꝰ: vt audiēdis ꝟbis illius hi
etiā eſſent coꝛpoꝛe viciniores:
q̄ ꝑceptis implēdis etiam ad
appꝛopinquabāt. Tu ℟. Propter
teſtamētū dn̄i et leges paternas:
ſancti dei perſtiterūt in
amoꝛe fraternitatꝭ. Quia vn'

temp̄ fuit ſpiritus ĩ eis: ⁊ vna fides. v⁹. Fuerũt ſine querela ante dñm: ⁊ ab inuicẽ nõ ſunt ſeparati. Quia vnus. Lec. ix.

Myſtice etiã ſeſſio dñi ĩcarnatio eius eſt: q̄ꝛ niſi dñs ĩcarnat⁹ eſſet humanũ genus accedere ad eũ nõ ꝑtuiſſet. Acceſſerũt aũt diſcipuli nõ tm̃ loco: ſed etiã fide ⁊ deuotione: vt ſuſciperent pacẽ populo ſuo. Niſi em̃ illi acceſſiſſent: ſanitas ad nos nõ veniſſet. Et aperiẽs os ſuũ docebat eos: dicẽs. Bti pauperes ſpũ: qm̄ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. ℟ Cõcede nobis dñe q̄s veniã delictoꝝ: ⁊ intercedẽtib⁹ ſctis quoꝝ hodie ſolẽnia celebꝛam⁹. Talẽ nobis tribue deuotionẽ. Ut ad eoꝝ ꝑuenire mereamur ſocietatẽ. v⁹. Adiuuẽt nos eoꝝ merita: quos ꝓꝑꝛia impediũt ſcelera: excuſet interceſſio accuſat quos actio: ⁊ qui eis tribuiſti celeſtis palmã triũphi: nobis veniam nõ deneges peti. Talẽ. Glĩa. Ut. v Juſti autẽ ĩ perpetuũ viuẽt. ℟ Et apud. ¶ In laudi. ãn.

Juſtoꝝ autẽ aĩe in manu dei ſunt: ⁊ nõ tãget illos toꝛmẽtũ malitie. ps Dñs reg. ãn Cũ palma ad regna ꝑuenerũt: coꝛonas decoꝛis meruerũt de manu dñi. ps Jubilate. ãn. Coꝛpoꝛa ſctõꝝ in pace ſepulta ſunt: ⁊ viuẽt noĩa eoꝝ ĩ eternũ. ps Deus de⁹ me⁹. ãn Martyres dñi dñm bñdicite ĩ eternũ. cãti Bñdicite. ãn Exultabunt ſancti in glĩa letabũtur ĩ cubilib⁹ ſuis. p Laudate. cp Hi ſũt viri mĩe. hy⁹ Rex glĩoſe martyꝝ. v Mirabilis de⁹. ãn Te glĩoſus apoſtoloꝛũ choꝛus: te ꝓphetarũ laudabilis nũer⁹: te martyꝝ cãdidatus laudat exercit⁹: te oẽs electi voce ꝯfitẽtur vnanimes btã trinitas vn⁹ de⁹. cã. Bñdict⁹. Oro Pꝛeſta q̄s.. vt ſ. Mẽo. de do. ⁊ de trini. ꝓuatim. deinde fiat alia mẽo. de octa. viſitat. ſolẽn. Si hoc feſtũ infra ꝓdictã octa. eueñ. Ad. i. ãn. Juſtoꝛũ autẽ. ps. De⁹ in noĩe. Ad iij. ãn Cũ palma. p Legẽ pone. Cp̄z Hi ſunt viri mĩe. vt ſ. ℟. ⁊ v. de coĩ plurimoꝝ martyꝝ. ad oẽs hoꝛas dicãtur. Ad vi. ãn. Coꝛpoꝛa ſctõꝝ. ps Defecit. cp.

Eccl'i. 44. Sapientiã ſctoꝛũ narrabunt oẽs populi: ⁊ laudẽ eoꝛũ ꝓnũciat oĩs eccleſia ſanctoꝛum. Ad nonã. ãn Exultabunt. p Mirabilia. Capitulũ.

Eccl'i. 44. Coꝛpoꝛa ſctõꝝ in pace ſepulta ſunt: et viuẽt noĩa eoꝝ in eternũ. Ad ij. veſ. ã Juſtoꝛũ autẽ. ps Cõfitebor. Credidi. In cõuertẽdo. Eripe me. ps Lauda hierl'm. Cpm Hi ſũt viri mĩe. ℟ In circuitu tuo. hy⁹ Rex glĩoſe martyꝝ. v Mirabilis deus. ãn Saluatoꝛ mũ. cã Magt. Quere hãc ãm ad. ij. veſ. in dieb⁹ oĩm ſctõꝝ ſup cãti. Magt. Oro. vt ſ. Cõplet. vt ſ. Quicũq̄ feſtũ. ix. l'c. hac die cõtige. differat ĩ craſtinũ: ⁊ fiat de talib⁹ feſ. mẽo. ad. ij. veſ. de reli quijs sub silentio: nisi sit dupl. festū. Si vero aliqd fes. maiꝰ duplex: vt dedicatio eccl'ie vel fes. loci in. ij. fer. ꝯtige. ves. in do. de eis erunt. ⁊ solen. mēo. de reliquijs. Si aliqd fes. iij. l. hac die ꝯtige. nihil de eo fiat: neqꝫ sub silē. neqꝫ ī audiētia. qd obseruetur ī oībꝰ maiorībꝰ duplicibus fes. Quotidie īfra octā. ⁊ ī oct. fiat mēo. de reliquijs ad ves. et ad matuꝭ. ⁊ ad missam: siue de fer. siue de festꝭ lectōꝝ fit seruit. cū hac ān. Corpora sctōꝝ. vꝰ. Beati qui habi. or. Preces qs.

¶ Translat. s. bndicti abbat. ix. lc. fiāt nisi facte fue. in. xl. tunc fiāt hic. iij. lc. ⁊ inuit. dupl. or.

Intercessio nos qs dñe bti bndicti abbat tibi ꝯmendet: vt qd nr̄is meritis nō valemꝰ eiꝰ patrocinio assequamur. p. l. i.

Cum diu gēs lōgobardorū infidelitatis sue tenebris carere noluisset: ⁊ iugum dñi ferre detrectās/ eos q̄ ferebāt īpugnare decreuisset: italiā venit nōie xp̄i īpugnādi grā: ⁊ suo eā dñio subiugādi. Qui īter cetera facinora sua monasteriū etiā p̄ris bndicti depopulās rebꝰ oībꝰ īhabile reddidit/ sicut ante idem pphetie spū cognouerat atqꝫ pnūciauerat/ ablatis rebus oibus monasteriū euersuri. l. ij.

Hac itaqꝫ patrata euersione ⁊ multis effluētibꝰ annoꝝ curriculis: idē locus ad eremū redactus cepit esse ferarū: q̄ priꝰ fuerat habitatio hominū: vsqꝫ ad tēpꝰ clodouei regis francoꝝ filij dagoberti. Tu autē. lc. iij.

Precatus aūt rex cū egregijs polleret moribꝰ: petitionibusqꝫ iustis ⁊ seruitio dei aptis assensum p̄beret: interpellatus est a bone memorie leodebodo p̄re monasterij sancti aniani: qd est situ ppe menia vrbis aurelianie: vt monasteriū ordini monastico ꝯgruū liceret sibi ꝯstruere in agro floriacēsi/ q̄ huic petitioni libētissime acq̄euit. l. iiij.

Benedictus vero vir dñi leodebodꝰ in p̄dicto agro basilicā in honorē scti petri ⁊ aliā ī honorē btē marie edificauit: ⁊ collegit plures ad seruiendū deo sub norma regule: quibus p̄fecit abbatē nomine nūmolū. lc. v.

Iste autē nūmolꝰ lectioni studiū dās: inter cetera reperit ī libris bti gregorij quō btūs bndictus agonis sui cursū ī bñuētana ꝯsumauerat puīcia. Hic per reuelationē diuinā admonitꝰ: misit ad dictā puinciā monachū nōie aygulphū vt corpus bti benedicti trāsferret. lc. vi.

Nō dispar huic interea ī cenomānica vrbe apparuit visio: vt scilꝫ pgētes ⁊ ipi ī eādē puinciā corpus sororis scti bndicti scholastica nōie trāsferrēt: vt quos vniꝰ vtrne habebat spaciū simul trāsferendi ostēderētur. Cū vero fiūt. ix. lc. tunc legāt iij. vlti. lc. De expositione euangelij. Nemo accendit lucernā. Cetera de cōi vniꝰ ꝯfes. ⁊ abbā.

¶ Trāſlat. ſ. ſwithuni ſociorum eiꝰ epoꝝ et ꝯfeſ. ix. lc. Ceťa oīa ꝺ cōi pl'ioꝝ ꝯfeſ. cū hac or.

Omīpōs ſempiterne deꝰ qui hodiernā diē honorabilē nobis i bti ſwithuni ꝯfeſſoris tui atqꝫ pōtificis ſociorūqꝫ eiꝰ trāſlatiōe feciſti: da eccl'ie tue in hac celebritate letitiam: vt quoꝝ ſolēnitatē veneramur in terris: eoꝝ interceſſionibꝰ ſubleuemur in celis. Per. Trāſla. ſcti oſmūdi ē ſynodale celebratum: eius tamē depoſitio celebrat' p totā ꝓuinciā cātuarieñ.

¶ In trāſlatiōe ſcti oſmundi ad. i. veſ. āñ. Suſcipe cū gaudio mr̄ filioꝝ ſ. oſmūdi iubilo ꝓces famuloꝝ. ps. Laudā pueri. ā. Cōfeſſoris dn̄m gēs collaudet tota: in ſcti gloriam reddat pia vota. ps. Laudate dn̄m. āñ. Erit eiꝰ ſpūs terrā miſerorū: ⁊ īitrat pro meritis regnū beatorū. ps. Lauda aīa. āñ. Iſte domū dn̄i ſacratꝰ fabricauit: ⁊ diſperſos clericos ſimul cōgregauit. ps. Laudate dn̄z qm̄ bo. āñ. Lauda ſion dn̄m magni ꝯfeſſoris: lauda piū ꝓſulē cuius eſt laboris: quicquid tuas ianuas bene cōfortauit: quicqd tuos filios iā letificauit. ps. Lauda hierl'm. cp.

Ecce ſacerdos magnus q̄ in vita ſua curauit gentē ſuā/ ⁊ liberauit eā a perditiōe: qui ſuffulſit domū ⁊ in diebus ſuis corroborauit tēplum. ℟. Miles ⁊ alme pater oſmūde dei gregis auctor. Xp̄o funde ꝓces et noſtras ablue culpas. ꝟ. Ut vite ſedem valeamꝰ ſcandere celſaꝫ. Xp̄o. hyꝰ. Iſte ꝯfeſſor. ꝟ. Amauit. āñ. Confeſſor dn̄i ꝓcibus ſuccurrito plebi. Ut vitiis vacui valeant tibi ꝯſociari. Et tua quos reperis ſolēnia ꝓueniētes. Tu populi doctor fac vt te ꝯcomitētur. Cāt Magt. or.

Deus cuius antiqua miracula etiā noſtris temporibus ad tui nominis magnificentiā ac laudē ⁊ honorē ſcti confeſſoris tui oſmundi coruſcare ſentimꝰ/ cōcede ꝓpitius vt cuius cōmemorationē colimus: eius interceſſionibꝰ et in preſenti ſeculo te glorificemꝰ: et in futuro te perfrui mereamur. Per. Inuitat. Omnipotēs dn̄s laudetur trinus ⁊ vnꝰ. Qui dedit oſmundo celeſtia regna beato. ps. Uenite. Hyꝰ. Iſte cōfeſſor. In ꝑmo noc. āñ. Natus mox renaſcitur oſmundus fonte lotus: a cūctis piaculis effectus mūdus totꝰ. ps. Beatꝰ vir. āñ. Adoleſcētes ꝓfugit ſchola literali: ⁊ tyrōes ſuperat arte militari. ps. Quare fremuerūt. āñ. Iuuētutis terminos prudēs trāſigebat: neqꝫ ꝯtra ſpm̄ caro preualebat. ℟. Dn̄e qd. ꝟ. Amauit eū. Lc. i.

Preuenimꝰ dudū noua ſolennitate dies natalitios ſaluatōis/ btiſſimi ꝓſulis oſmūdi feſtiuū celebrādo natalē. Iāqꝫ illuceſcēte nobꝭ trāſlatiōis ſue venerāda celebritate: q̄ſi nouā eiꝰ ĩ mũdũ natiuitatẽ cũ pleno cleri ac plebis iubilo ſolẽniter renouamꝰ. Hodie nãq₃ deuota mẽ ſariſburiẽſis eccl'ia dulciſſimũ alũnũ: quẽ intra ſua viſcera plurimo annoꝝ defluxu ab humano aſpectu recõdidit: hodie gl'ioſo eiꝰ corpore ĩ ſublime trãſlato deſideratũ diu gẽtibꝰ palã ꝓfudit ĩ lucẽ. Et quẽ quõdã vt granũ mortificatũ cadẽs in terrã ſuſcepit deinceps multiplici miraculoꝝ fructu grauidata: hodierna tãdẽ die aperto vtero edidit: ſctõrũq₃ ꝯfeſſorum collegio apoſtolica pridẽ auctoritate aſcriptũ ſub veneratione cõgrua demonſtrauit. ℟. Preſulis oſmundi celebremus feſta iocũdi/ qui piꝰ ⁊ prudẽs humilis ſobriuſq₃ pudicꝰ. Expletis curis ĩtrauit gaudia lucis. ℣. Auxit ꝑ merita ſibi tradita q̃nq₃ talẽta. Expletis. Lc. ij.

In ſacre trãſlatiõis feſtiuitate aſſiſtimus: ⁊ tamen nouiter ĩ mũdo exortũ ſanctũ reuerẽtes natiuitatis vocabulũ vſurpamus. Sed quorſũ (forſan obijcitur) ſpectat hec rerũ cõfuſio? Quid ſibi vult ĩ rebꝰ varijs tã patẽs abuſio nominũ? Rurſuz ſi ſtupẽdũ videbatur principi iudeorũ hominẽ naſci cum ſit ſenex: qua fiducia ducimur credere ex vtero natũ ac demũ fonte renatũ poſt mortẽ renaſci? Verũ ſi in hac re proprietates diſcurrere docuerimꝰ ꝑ paginis naturalis facile trãſſumentiũ licentia: ꝑſuaſum ei arbitramur iã myſteriũ apud nos agi diu expectate natiuitatis. Aggrediamur igit' diligẽter euiſcerare parabolã iſtã/ interimq₃ q̃m p̃ſenti die ꝓlatis almi viri reliquijs ad gl'ioſum ĩ quo pauſat ſcriniũ quaſi ad tripudia noui partus ꝯcurrimꝰ: delectet/ q̃ſo delectet ꝓfeſte minꝰ ſedulo intermiſcere organa diuine laudis. ℟. Ecce ſacerdotẽ cuius prudẽtia ſctiſ Suffulſit tẽplũ chriſti ſtabiliuit ⁊ edem. ℣. In vita placuit domino: plebẽ bene rexit. Suffulſit templũ. Lc. iij.

Ut ergo a ꝑmordio cuiuſuis generatiõis initiũ ſumamus: oportet vt poſtq̃ intellexerimꝰ matrem huius fecundi germinis eccleſiã ſanctã ĩ cuiꝰ viſceribꝰ deuotiſſimꝰ ꝓſul requieuit hũatꝰ: deũ quoq₃ q̃ ſolus ſcd'm ap'lm adminiſtrat ſemẽ tã egregij repullulaminis patrẽ credamꝰ. Cuiꝰ imẽſa bonitas vbi de ſpũ beatiſſimi pr̃is nouo inter ſuꝑos collato tũc celũ ditauit: volens ⁊ in terris de mortificato grano fructũ facere: exiit ſeminare ſemẽ ſuũ ſpargẽs ĩ terra bona hoc ſemẽ magne vbertatis corpus videlicet ſctiſſimi viri miraculis copioſum. De quo ſemine ꝓphetã nõ imerito locutũ fuiſſe putãdũ eſt/ cũ virum metuẽtẽ dñm ĩ pſalmis deſcripſit. Beatus vir (inquit) qui timet dñz: ĩ mãdatis eiꝰ volet nimis. Potẽs in terra erit ſemẽ eiꝰ. Potēs vtiqꝫ erat hoc ſemē: daz intra occulta ſubterranee matricis receptacula voluebatur. Potens inꝙ ad demones abſciſendos: potēs ad morbos depellendos: potens quidē ſuo ſuffragio: ac noſtris q̄tiſlibet meritis grām dei abundare facere in nobis.

3 ℟. O preſul noſter tecū decet vt gratulemur: q̄ mūdo moriēs nō deſinis eſſe ſacerdos. Celeſti vita frueris ꝑ ſecula cuncta. ℣. Iam cernis xp̄z p̄tis a dextris reſidentē. Celeſti. Gloria. Cele. In .ii. noct. ā. Vir effectus proſpere neuſtriā regebat: tādē partes anglie potens defendebat. all'a all'a. ps. Cum inuo. ān. Vtrobiqꝫ regia iura dilatauit: ac in pace ſolida cūcta reformauit. ps. Verba mea. ā. Sꝫ ⁊ domꝰ dn̄i maximꝰ zelator pluris b̄ficiū largꝰ eſt fundator. ps. Dn̄e dn̄s noſter. ℣ꝰ Iuſtū deduxit. Lectio .iiij.

Vis plenius deuotiſſime cetera tam mire propagationis ſecreta pandamus? Hactenus didiciſti ꝙ ſancta ceſariſburgi eccleſia preclari pōtificis oſmundi corpore tanꝙ virili ſemine fecundata eſt. Verum qꝫ iuxta inſtituta nature: non mox ſuſcepto ſemine ſed multo ꝓgreſſu fretꝰ cōualeſcit in perfectum: ita meritum bti viri ſucceſſiuis miraculorum ſignis cepit indies fideliū incētibꝰ magis inoteſcere. Et ſicut materia illa ſeminaria frequenti ſui alteratione certꝭ labentibus dierū curriculis nūc lactea poſt ſanguinea: demū in modū maſſe carnea: ac poſt ꝓſtremo apte figurationis liniamenta: vt ſpiritus vitalis eaz informet ſuſcipere indicat: pari ordine ſuſtinuit dn̄s paulatim creſcere fetū ſuū: ac eo nō dum de corde terre leuato quotidiana pene nouitate ſignorum accurrentis populi multitudine vterū matris (in quo tanto tēpore repauſauit) vberiꝰ grauidari conſtituit.

℟. Propoſito plebi magna virtute petenti. Sacra manus domini ſubueniebat ei. all'a all'a. ℣. Vt dauid eſt vnctus vt aaron ip̄e ſacerdos. Sacra manus. Lcō. v. 4

Iam intellecta fecūditate matris: ſupereſt vt ſuperiorem ordinem nature noſtro ꝓpoſito adaptemꝰ. Tūc ei ſancta ſariſburiaꝝ eccl'ia lacteo tm̄ coagulo foueri viſa eſt: q̄n beata dei genitrix cuiꝰ cādida ꝟginitas lactei dulcoris ſimilitudinem habet: ſola ip̄iꝰ eccl'ie patrona cōſtituta eſt. Sed vbi etiaz per merita ſacerdotis ſui cui quodā incūbebat immolādo carnē et ſanguinem xp̄i: pctā populi expiaturꝰ nō ceſſauit altiſſimꝰ cōferre languidis beneficia ſanitatis: exinde poſt dignā venerationē rutilantiſſime dei matris cepit etiaz atqꝫ etiā corpus glorioſi pontificis ab innumera plebe deuotis affectibus viſitari. Ita q̄dē effectū ē: vt btā virgo: cui⁹ ineſtimabilis cādoꝛ ab humanis neq̄t cōpꝛehendi obtutib⁹: peculiarē populi deuotionē ad relictā in terris maſſam carneā ſerui ſui oſmundi p̄ rependio nō indigno trāſtulerit. 5 R. In regū quōdam conſpectu magnificatus. Nūc immoꝛtali gaudet cepiſſe coꝛona. V. Deſeruire deo malens q̄ regna tenere. Nunc. Lectio. vi.

Cū tādē ꝯtinuata frequētia ſignoꝝ ei⁹ magnitudis molē excreuit vt tāta talis tāq̃ diuina ſcā virtus diutius celari non poſſet: cepit ſup̱ his ſemel iteꝝ atq̃ iterū ſedes apoſtolica conſultari. Sed tot heu annis tot q̃ p̄cedētiū tēpoꝛibus: tū ignauia: tū negligentia multoꝛū q̄ ſollicitādū miſſi ſunt ad negociū tā et ſi plane ſcā inſtructuꝫ p̄o infecto dimiſſum eſt: vt a capite denuo ſepe reſumere ꝛfoꝛmareq̃ p̄ceſſum obliuio tēpoꝝ medioꝝ cōpulerit. Deniq̃ poſt q̄ ex integro recētius ſup̱ioꝛis vite: ac miraculoꝝ teſtimoniis auctaq̃ indies fama pōtificis: nihil materie ſeu foꝛme qđ tāte rei pōdus exigebat: deeſſe videbatur: nouiſſimis diebus iſtis anno videlꝫ q̄dꝛingētēſimo q̄uquageſimo ſexto ſup̱ mille: felicis recoꝛdationis calixt⁹ papa terti⁹ p̄die nonas decēbꝛis: decretū future canonizationis legitime p̄mulgauit. Quo q̄deꝫ die p̄uidētia diuina magiſq̄ foꝛtuitu id accidiſſe arbitremur: vt is dies q̄ oſmundū depoſito carnis onere incolā fecit i celis: idē interuolutis plurimoꝛū annoꝝ curriculis: p̄mi⁹ eū iudicante ecclia iudicaret p̄ ſctō venerādū i terris. R. Confeſſoꝛ chꝛiſti felix feliciter audi nos tibi deuotos laudiq̃ tue famulantes. Ad impetrādā veniā p̄ crimine nr̄o. Queſum⁹ vt nobis celitus obtineas. V. O pater oſmūde clarū iub⁹ vrbis ⁊ oꝛbis: ſeruoꝝ gemit⁹ triſtes tu ſuſcipe clemēs. Ad. Gloria. Queſumus. In. iii. noc. a. Comes fact⁹ ſagie cū ſucceſſit patri: ſcda dat eccleſie bōa ſue matri. ps. Dñe q̄s habita. an. Poſtremo doꝛſetie nact⁹ comitatum ſp̄reto mundo trahitur ad pōtificatū. ps. Dñe in vir. an. Iam celeſtem obtinēs paſtoꝛ p̄lelaturam ſeruis tuis lepetres vitā p̄māſurā. ps. Dñi eſt terra. V. Iuſt⁹ vt pal. lc. vii.

STatim ergo primis extūc kalēdis ianuarii p̄o termino tā ſancti opis p̄ficiendi. P̄fat⁹ romanus pōtifex: quē ātea grādeua ſenect⁹ ac decrepita ībecillitas īcuruabat: mirū i modū iſtante p̄fixe celebꝛitati die: ſpeciali vt pie credit oſmūdi p̄ocinio repēte ꝯualuit: ita vt ſtupētib⁹ cūctis q̄ ꝯtinuam ei⁹ inualitudinē expertā habuere diuina officia ceteraq̃ tāta neceſſaria mēte roboꝛat⁹ et coꝛp̄e: p̄p̄ꝛia in p̄ſona ſolēnit

executꝰ ſit. Verū qd multꝭ iſta ſcripſerimꝰ? Sufficiat ī eiꝰ laudē vel id ꝓſerti ceteroꝝ pace ſāctoꝝ audacter ꝯfiteri/nō facile reꝑtū ꝑ quo deꝰ tot cētenariis annis tāꝗ indeſinenter curā
7 ꝓplꝰ operatꝰ ſit. ℞ Ante deū magnas virtutes ē ōpatus oſmundus ſanctus: cuius doctrina ſalubris Cunctas eccleſias illuſtrat in orbe fideles. Vꝰ. Mūdū contēpſit iam celica regna ſubintrat. Cunctas. Lc. viij.

Interea ſancto ſepe facta ſariſburiēſis eccl'a tanꝗ grauidiſſima parēs vicina partui pluribꝰ puītionibꝰ ⁊ preſſuris affecta: itēꝗ cupide videndi ſancti plebis pōdere fatigata: aſcēptū hodierne feſtiuitatis officiū illud hieremianū ꝓpheticū iugiter ingeminādo clamauit: ventrē meum doleo: vētrē meū doleo. acſi apertius voce queribunda dixiſſet: Satis ne mihi ſoli eſt pluſꝗ trecētis annis anxiā et doloroſam hoc opus geniture mee nobile onus clam intra viſcera ꝯtinuiſſe. Videte ceteras ſpōſas regni quā expedite pignora ſua dedere: videte inꝗ eas videte ⁊ me. Ego eatū aliquas generādo ꝑueni: ſz ab eis pariēdo ꝑuēta ſum. Quod ſane itelligens nobilis vir richardꝰ de bello cāpo: q̄ eiuſdē tūc eccl'ie magno fungebat' ſacerdotio: adiūctꝭ ſibi decano ac fratribꝰ paratiſſimis eiuſdē loci canonicꝭ more vigilātiſſime obſtetricis: nō tā prudēter obſeruauit ꝗ accelerauit tēpa partus. Quoꝝ impēſis deuotione ac īduſtria elaboratū ē: ꝙ īfra eūdē annū factē canonizatiōis: decimoſeptimo ꝑ kalēdas ſextilis trāſlatio eiꝰ ſolēnit' ꝯpleta eſt. Cui ſiqdē feſtiuitati copioſe iterfuerāt p̄mas totiꝰ ꝓuīcie: ꝓſules ac principes regni: cū inferioris plebꝭ multitudine admirāda. ℞ Infirmos cūrat/cecos ac debilitatos mēbꝛꝭ ꝯſolidat/parti genꝰ vē doloris.
Donat ei dn̄s vt remoueāt q̄at. V. An febris/an p̄ſtis an ſit ꝓſſura parentis. Donat. Lcō. ix.

Iſte eſt dies ergo fratres dilectiſſimi expectate letitie: dies exultationis: terminꝰ meroꝛꝭ: ꝓncipiū ꝯſolatiōis nr̄e. Hodie nāꝗ apertis viſceribꝰ terra ꝓtulit ꝯfeſſorē: hodie oſmūdū tanꝗ mūdo iterū exortū gaudemꝰ: hodie capſam reliquiarū eius quaſi cunabula noui naſcētis deuotis greſſibus frequētamꝰ: ad poſtremū vt tuā venerande pōtifex ſctitatē familiariꝰ alloquēremur: ꝯcunctātibꝰ iā nobꝭ quo ſermone hodierne celebritatis tue officiū aptiꝰ ꝯcludamus: nihil vtiliꝰ decretū occurrit vt oīpotētiā dei in vita tua laudabili ac miraculorum geſtis admirandam colendamꝗ deuotis preconiis attollamꝰ. Eius nanꝗ gratia ex fragili vmbratiliꝗ mundanorum pōpa ad electū ſacerdotiū vocatus es:eius virtute ſanctis ꝑfuiſti operibus: eius potentia clariſſimis poſt moꝛteʒ ſignis effulſeras. Eia ergo iã magne ſacerdos:agnoſce hanc pꝛerogatiuã virtutis tue: vt ceteris moꝛe ploꝛantis rachelis deſinentibus aliqñ conſolari filios ſuos:tu nunꝙ̃ expetita ſuffragia pꝛecantibus impertiri ceſſauerꝭ. Eſto ergo ãmodo ſupplex q̃s ꝑ populo ⁊ pꝛo ciuitate iſta interuentoꝛ aſſiduus:pacẽ obtineas: languoꝛes cures: nephandi reatus maculas tergas:quatenus tandem tecũ in beatã trãſlati requiẽ huiꝰ trãſlationis tue fructum in eterni patris conuiuio ſuauiter deguſtemus. Tu. ℞ Miles et alme pr̃. vt ṡ ad veſ. ℣. Oꝛa ꝑ nobis btẽ oſmunde. ℞ Vt digni. ⁊c̃.

In laud. ãn.

Hic oſmundꝰ refugit regẽtis honoꝛem: dei domꝰ eligens pꝛeferre decoꝛẽ. ps. Dñs regñ. ãn. Sanctꝰ iſte ſtabilis in cõfeſſione mercedeʒ ꝓmeruit celeſtis coꝛone. ps. Iubil. ãn. Ob decꝰ eccleſie multũ vigilauit:deũ ſolum ſitiẽs carnem macerauit. ps. Deus deꝰ meꝰ ad. ã. Benedicta neuſtria tale fundẽs donũ: o q̃ felix anglia/hũc hñs patronũ. all'a. al'. cãt. Bñdicite. ãn. Qui cuʒ ſanctis oĩbus regnas nunc oſmũde:ꝑ nobis oꝛãtibus deo ꝓces funde. all'a. ps. Laudate dñʒ de celis. cpm Ecce ſacerdos magnꝰ. Hyꝰ Ieſu redemptoꝛ omniũ. ℣ Iuſtus germinabit. ãn. Prudentẽ ſeruũ te conſtat ⁊ eſſe fidelem:quem deꝰ in plebeʒ pꝛefecit iure regẽdã:tunc tritico verbi vacuas animas ſatiaſti:nũc hominẽ totum ne ceſſes reddere ſanũ. cant. Bñdictus. Oꝛo. Deus cuius antiqua miracula. Ad ꝓmã. ãn Hic oſmũdus. Ad. iij. ãn Sanctus iſte. cp. Ecce ſacerdos magnꝰ. vt ṡ. Cetera oĩa de cõi vniꝰ cõfeſſo. Ad vi. ãn Ob decus eccleſie. Cpꝫ.

Quaſi ſtella matutina in medio nebule: et quaſi luna plena in diebus ſuis lucet: ⁊ quaſi ſol effulgens: ſic ille effulſit in templo dei. Ad. ix. ãn Qui cum ſanctis oĩbꝰ. Cp.

Iterauit oꝛationeʒ volẽs oſtendere virtutem dei q̃ fecit nobiſcum ſcd̃m miãm ſuam. Ad. ij. veſ. ãn. Hic oſmũdꝰ, pi fer̃ Cpm Ecce ſacerdos magnꝰ. vt ṡ. ℞ Cõfeſſoꝛ xp̃i. hyꝰ. Ieſu redẽp. ℣. Iuſtus germinabit. ãn. Salue celeberrime pater clericoꝛũ oſmunde ſanctiſſime lumen confeſſoꝛũ:dele tuis ꝓcibꝰ ꝑpetrata male: memoꝛ in celeſtibꝰ nr̃i ſemꝑ vale. cãt Magt. oꝛo vt ṡ. ¶ In cõmemoꝛatiõe ſcti oſmũdi. Lcõ. j.

Commemoꝛãtibus nobis ſedula deuotionis merita beatiſſimi confeſſoꝛis oſmũdi:libeat tãte ſanctitatis noꝛmã ex oꝛdine contẽplari:vt pariter dño ãnuẽte collibeat mores ac vitaʒ ipſiꝰ ꝑ noſtris viribus imitari. Pꝛoponimꝰ igitur tibi pꝛimū o nobiliſſima indoles iuuenum in ꝯſmūdi noſtri auſpiciis ducēde adoleſcentie tue felix ac expeditum itinerariū. Audi ergo cū eo libenter p̄cepta patrū: vaca ſcholis: fuge petulātiā: atqꝫ audacť ſemꝑ tn̄ ſub timoꝛe dn̄i iduere foꝛtitudinē tuam. Cūqꝫ in virum adoleueris: teqꝫ ſoꝛs collegio foꝛſan militari aſcripſerit: habes hūc magiſtrū militū patronum iuſte bellātiū: ſub quo diſces militare nō eſſe peccatuꝫ: dū ipſius moꝛe deo religionē/ principi fidelitatem/ patrie cuſtodiā/ ꝓna mēte reddideris. ľ. ij.

Accepimus iā tanti patris exemplo inſtructionē rei militaris: deiceps quid virū dei deceat audiamus. An iudicē aut aſſeſſoꝛem cōſtituit te populus tuus? Ergo quaſi vnus ex eis nō te attollas: non ſuperbias: non minoꝛem concutias. Ita magnū iudicaturus vt paruū: nolis acceptoꝛ eſſe ꝑſonarum. Poꝛro iſte ſanctus iam ⁊ natalium iure regio ſanguine ſecularisqꝫ politice p̄rogatiua p̄ncipis latere q̄tidie honoꝛari pꝛomeruit: a plebeis tn̄ q̄ſtibꝰ pupilloꝝ ac viduaꝝ/ lachꝛymoſis aurē pietatis nō auertit. ľc. iij.

Quid ſacerdotiū eiꝰ repetimꝰ: q̄d elemoſynas: q̄d eccľiaꝝ clericoꝛū qꝫ dotes: q̄d oīꝫ pꝛoꝛſus abiectionē tēpoꝛaliū cōmēdamus? Iſta mire ſctitatis ſue idicia ſunt. Quare ī ſumma recēſentes totiꝰ vite ſeriē tāti ꝯfeſſoꝛis plane recognoſcimꝰ ꝙ oī tempoꝛe duxit eū dn̄s ꝑ vias rectas: deditqꝫ illi ſcientiā ſctitatis: qua regnum dei digniſſime mereref. Tādē vbi ī vinea dn̄i opatoꝛ aſſiduꝰ mľtiplicat talētis fideliſſimus ſeruꝰ ꝓbatꝰ eſt: iuſſꝰ itrař ī gaudiū dn̄i ſui: tradidit celo aīaꝫ: terre coꝛpꝰ miraculꝰ gloꝛioſuꝫ: oīs hūani lāguoris indeficientem ac expeditiſſimā medicinā. Pꝛeſtāte eo quē cōſtāter cōfeſſꝰ eſt dn̄o ieſu xp̄o: qui cū patre et ſp̄u ſancto viuit rex et ſacerdos in eternū. Amē.

Ad veſ. ān. Paſtoꝛ pius ad gregis gaudiuꝫ: egris pꝛeſtat vite ſolatium: confractis membꝛis confert ſubſidiūꝫ et viſus cecis pꝛebet refugiū: exultās gaudet mater per filiū: que tali partu floꝛet vt liliū. cāt. Magt. Oꝛo.

DEꝰ q̄ btm̄ oſmūdū pōtificē tuuꝫ a ſecľi militia ad celeſtē reuocaſti: cōcede nobꝭ vt mūdanis abiectis deſiderijs bona celeſtia capiamus. Per do.

Ad matutinas. ān. Bone ieſu oſmundi meritis: tu nos mūda mundi piaculis: ⁊ concede vt grex a maculis peccatoꝛum viuat icolumis. cā. Benedictꝰ.

¶ In die ad miſſam.

Gaudeamus oēs in dn̄o diē feſtum celebꝛantes ſub honoꝛe ſancti oſmūdi cōfeſſoꝛis: de cuiꝰ trãſlatione gaudent angeli: et collaudãt filium dei. Ps. Exultate iuſti in domino. ꝛc. Oꝛo.

Deus cuius antiqua miracula etiã nr̃is tꝑib⁹ ad tui noĩs magnificẽtiã ac laudẽ ꝛ honoꝛẽ ſc̄i ꝯfeſſoꝛ tui oſmũdi coꝛuſcare ſentim⁹: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ ꝯmẽoꝛatiõẽ colim⁹: ꝛ i p̄ñti ſcl'o te gl'ificem⁹: ꝛ i futuro te ꝑfrui mereamur. Epl'a. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ i vita ſua. Gr. Dñs ꝓueniſti. All'a. V⁹. Elegit te. Sequẽſ.

Gaudeam⁹ i meſſia veritate vita via vtroꝝ gloꝛia.

Dies feſtus celebꝛet / q̄ oſmũdi decantet honoꝛ ꝛ memoꝛia.

In ſolẽnizatione cum cõmemoꝛatione: cuius felice perſone ſtant cum reuerentia.

Et collaudãt natũ dei / q̄ vt finis omni ſpei ex munificẽtia.

Hũc oſmũdũ cõfeſſoꝛẽ / parentela clarioꝛẽ: illuſtri pꝛoſapia.

Oꝛtũ fecit: quẽ virtutũ pꝛeter militare ſcutũ iſigniuit gr̃a.

Pꝛudẽs potẽs tẽꝑat⁹ / ſpe ꝛ fide roboꝛat⁹ ꝑeminet iuſtitia.

Et ꝑpollet charitate / q̄bus armis deitate datis vicit vitia.

Faſtũ rixã ꝛ liuoꝛẽ auaritiaꝫ toꝛpoꝛem gulam luxus iacula:

Sternit / ſedat / delet / pellit / fugat / extirpat / refellit miles abſq; macula.

Gẽmas / terras / veſtes auꝝ ſeq; pꝛ hic theſauꝝ ponit i eccl'a.

Illis decoꝛauit toꝛum: cꝫ d̄ ſe miracl'oꝝ ſꝑ fluit copia.

Claudis greſſus / cecis viſus / mutis lingua / meſtis riſus / lepꝛoſis mundítia.

Vita moꝛtuis donatur: ꝛ auditur q̄ pꝛecatur illum cuꝫ fiducia.

Ergo pꝛeſul es beate: ꝛ depꝛecantibus date nobis ad ſolatia.

A peccatis nos emunda: claritatiſq; iocunda intrem⁹ palatia. ¶ Alia ſequẽſ. i Oct. die.

Almi patris nunc oſmũdi: attollam⁹ mente mũdi laudes et pꝛeconia.

Ipſuꝫ pie depꝛecemur: in hac die veneremur illius ſolennia.

Vas ꝛ lãpas ſc̄itatiſ / pacis ſeq; claritatis / dirigebat federa.

Noſtre mẽtis ardẽs zelo luc[illegible] fulgẽs nũc i celo decoꝛauit [illegible]

Pꝛeſulat⁹ hic honoꝛe dei p[illegible]bis ꝛ amoꝛ fama creuit luci[illegible]

Sydꝰ tale ſibi datũ: celũ gau[illegible]det foꝛe natũ gaudet ꝛ noꝛmãnia

Carnẽ freno caſtitatis: vas vt eſſet puritatiſ: edomare ſtuduit.

Laudẽ eius digne tollit: quẽ laudare non deſiſtit: colit hũc eccleſia.

Saꝝ iacent ſinu matris eius oſſa iacta ſacris: clarent hic miracula.

Inter ſanctos numerari: ꝛ in luce collocari pꝛomeretur gaudia.

Hic egenos releuauit: cibo potu ſaciauit: nudis veſtem tribuit.

Pꝛudens pius caſtus mitis / palmes creſcẽs vere vitis: virtus eius claruit.

Depꝛecemur hunc patronum / vt aſcendens dei thꝛonum: pꝛece ſua meria.

Nos qui culpa ſumus rei: ſoci iungat ſummus ſpei: ſaluet ꝛ ab inferis. Jeſu xp̄e triſti nece/nos oſmundi pia prece ſaluans duc ad gaudia. Ut muniti ſancta cruce/ ꝑfruamur tua luceq̄ eterna ſcl'a. S. mathei.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Homo quidam peregre. Offertorium. Ueritas. Secreta.

Munera noſtra q̄s d̄ne meritis ⁊ interceſſionibus magnifici confeſſoris tui oſmūdi ſanctifica: vt in filii tui d̄ni n̄ri ieſu xp̄i corpus ⁊ ſanguinē tranſeant: ⁊ ad n̄rarū proficiāt ſalutē animarum. Per eū. Cōio. Beatus ſeru⁹ quē. Poſtcōio.

Sumptis domine muneribus ſacris te ſupplices deprecamur: vt eorū virtute cooperati beati oſmundi confeſſoris tui atq̄ pontificis imitemur exempla: ⁊ ad gaudia perueniamus eterna. Per domi.

¶ Secunda die l'c. i. de miraculis gl'ioſi ꝯfeſ. ⁊ legāt̄ ꝑ oc. q̄ſi a feſt. vac. cū regi. cho. vt feſ. margarete. virgi. ⁊ feſ. marie magdale. que fiunt cū reg. cho. l'c. i.

Dū̄ tranſcurſo preſentis vite ſtadio glorioſus ſariſburienſis eccl'ie antiſtes oſmūdus ad ſuperne patrie brauiū deuotiſſime aſpiraſſet: mor oſſis ꝑ ei⁹ ſuffragia īnūeris miraculorū ſignis haud diu latebat hoīes i t'ris: q̄ti cū op̄s faciebat i cel'. Nā ſi de oīm morborū gn̄e cui ꝓualuit: ſi de furioſis ⁊ mēte alienat' q̄ plurimi ab eo curati erāt: ſi de claudis ⁊ cecis: ſi deniq̄ de vnda ſubmerſis: ⁊ aliis variis īfortuniis vitā functis ad locū ſepulture illi⁹ ꝓſtine īcolumitati reſtitutis per ſingula diceremus: facilius nos tp̄s q̄ copia finiret. Omittes igit' multa ⁊ mlto eqdē plura q̄ huius celebritatis officiū dicēda ꝑtit: pauca de his mirabilib⁹ q̄ d̄ns fecit ⁊ oſtēdit nob' eccl'iaſti cū more debite exequētes fideliū aurib⁹ i mediū ꝓferam⁹. l'c. ii.

Erat i veteri burgo mulier q̄dā agatha noīe: q̄ dū fouēdi diligēter infantuli ſui ꝓ maternali officio curā hēret: ſubito areſcētib⁹ mām̄is nihil in eis lact' iuenit. Et q̄m muliercule nimie paupertas onere p̄ſſe: ꝯducēde nutric' aut cuiuſlibet ꝯparādi nutrimēti facultas nō affuit: liquore tm̄ ceruiſie (vt ip̄i⁹ patrie mo⁹ ē) ſeptē dieb⁹ puerū ſuū cogebat alere. Uidēs tādē inutili paſtu puerū ſuū deficere/ac de ſalute ip̄i⁹ deſperare: memor meritorū ꝑſulis oſmūdi audacter ad ip̄i⁹ ſepulchrū confugit. Illicq̄ diuinū auxiliū hac voce q̄rula flebiliter implorauit. D̄ne deus: q̄ formaſti puerū in vtero meo: ⁊ dediſti ei vt hāc lucē videret: ob amorem oſmūdi pōtific' da mihi opportunum illi auxiliū ne ꝑeat. Adiuncta illico orōne d̄nica: vix cōpleta mirū in modū adeo turgentia vbera ſua lacteq̄ copioſa redūdabāt: vt tam felices ſe matrem congaudẽs: deo ac beato cõfeſſoꝛi gratias agens domum voti compos cum gaudiis remearet. Lectio tertia.

Ioꝛdanus clericus tã egra ꝙ defoꝛmioꝛi moleſtia / multo tẽpoꝛe affectꝰ eſt: vt labĳs illius ad vnã fere aurẽ cõtractis: ⁊ loquendi officiũ / ⁊ edẽdi maſticã diue neceſſitatẽ maxima quidẽ ex parte perdiderat. Hic autꝫ cum nulla medicoꝝ arte ſibi poterat ſubueniri: demũ ad ſepulchꝛum beati viri oꝛonibus inſiſtens: quodã oſſe putrido qđ nouo ⁊ inuſitato moꝛe alteri maxille ſuperexcreſcere videbatur: ĩ eodẽ loco ꝯtinꝰ liberatus eſt. Quo facto oĩs decoꝛ ⁊ habitudo faciei reſtituit̃: recti ſermonis modulꝰ dat̃: edẽdi inſtrumẽta libere largiunt̃. ¶ Alia. lc. i.

Languidus quidã quẽ inueterata paralyſis diutiſſime incuruabat: aliquã ex lõginquo ad ceſariſburgum moꝛe vage mẽdicitatis aduectus coactus eſt vrgenti inedia poſt breue dimiſſo hoſpitio / ad poꝛtã languidoꝛũ ſe tranferre: illic cuz ceteris victui ſuo neceſſaria mendicatum. Huius quẽ diximus lãguidi: membꝛoꝛum tãtus ſtupoꝛ vitã omnem ⁊ ſenſum ademit: ꝙ ad ignẽ applicata neq̃ vim ardoꝛis: nec ferro confixa cruoꝛis exitum / aut cruciatum aliquem ſentiebãt. Cuiꝰ deniq̃ notoꝛie imbecillitatem aliqui ipſius vꝛbis incole pietate laudabili compatiẽtes: locum in quo elemoſynas petituris de moꝛe concedunt / ne canibus aut ceteris beſtiis non valenti ſe defendere nocerẽt: quadam clauſura ex virgulis fctã ſepꝫ vallare fecerũt. l. ij.

Vir iſte poſt biennalem ꝑpe ibidem expectationẽ clara voce pꝛoteſtatus apparuiſſe ſibi in viſione oſmũdũ epiſcopum: iuſſa ipſius pluribus patefecit pꝛo recuperãda ſanitate ad tũbã ipſam debere ſe deferri. Et licet aliq̃ ꝓmũ tanq̃ ꝓ vano ſõno hoĩem deriderent: poſtea cũ re ſecuta opibus tñ credere cõpellebant̃. Impetrato igitur tandẽ vt cuiuſdam viri vehiculo iniectus: ab hinc manibꝰ et bꝛachiis hominũ vt qui ſuoꝝ actuũ deſtitutꝰ officio ſtare aut pergere non poſſet: donec ad ſepulchꝛum beati viri ꝑueniret ſuſtentatus eſt. Innixus ergo lapidi ⁊ fiduciã habẽs in dño: ſequẽtẽ noctem cũ vigiliis tuz oꝛonibꝰ ibidẽ deuote trãſegit. Mane aũt facto: ſurgit eger: nõ tñ eger: ſꝫ pleniſſime redditus ſanitati: q̃ ad monumẽtũ ĩ momẽto ꝑ ſe mirabilit̃ erectꝰ: ac ꝯſequẽter de loco ĩ laudẽ dei multis ꝯcomitãtibꝰ ad altare ꝓcedẽs: ip̄m deũ in ſui curatione mirabiliter pꝛedicat in factis ſuis. Lectio tertia.

Fuit ĩ eadẽ vꝛbe femina quedã alexia noĩe / q̃ cecitatis infoꝛtunio ꝑ trienniũ laboꝛabat. Hec cum multa loca ſanctorum deuotis greſſibꝰ viſitaſſet: ſemꝑ in eodẽ ſtatu permanẽs: qualis exiuit/talis reuerſa eſt. Volẽs ergo oſtẽdere deus mulierẽ ipſam intꝰ hẽre qđ foris ꝯtinuit: fecit venire in mentẽ ſuã ad tũbam oſmundi prodeſſe ſoluere vota. Qđ cũ feciſſet: mox ibi optatuꝫ viſum miraculoſe ſuſcepit.

¶ Dñica infra octa. Lectio .i.

HEnricus primũ ſariſburienſis decanꝰ: poſtea baiocenſis epūs quẽdã ĩ domo ſua ſeruitorẽ habuit: ruptura inteſtinorũ q̃ ad burſam virilium deſcenderant ꝑgrauatũ miſerabiliter. Tãta fuit in hoĩe huiꝰ caſus moleſtia: vt preter ſepti loci gibboſitatem ob quam incedere non poſſet: etiam tenuis pellicule/ que ponderoſa viſcera continebat: ruptionem indies formidabat. Quid plura? Vis egritudinis pluribus nota eſt: ſed ipſa curandi via noua ⁊ inaudita eſt. Lectio ſcđa.

Veniẽte hoĩe in tẽplũ dñi ad monumẽtũ glorioſi ꝯfeſſoris decubãte: poſt vigilias vniꝰ noctis reuerſis inteſtinis ĩ locũ ſuum oĩs ab eo euanuit egritudo. Mira res: aſcẽdente ad te dñe oĩone viri: meritꝭ beati oſmũdi aſcendũt et viſcera: oĩs fractura ⁊ eruptio ſolidatur. Aſcẽdit inq̃t ad te orõ ſua: ⁊ deſcendit ſuper eum mĩa tua. Lc. iii.

Vt autẽ maiora repetendo de moribꝰ ad mortẽ; de morte ad vitã ſermonẽ vertamꝰ: ex ore infantiũ ⁊ lactẽtiũ: q̃ aq̃s demerſi meritis oſmũdi multi numero reſtituti ſunt: celebritat' nr̃e laudẽ duximus cumulãdã. Dũ adhuc corpus memorati põtificis in veteri caſtro pauſaret: puella paruula per fontẽ quẽdã ibi ſoliuaga trãſitũ faciẽs ĩ ipſm caſualiter labebat. Lc. iiii.

DEniq; cõperta re/ ipſa ex abyſſo leuata: nõ tã frigida q̃ ſcđm legẽ vere mortis rigida/exanimis ꝑ aſtãtiũ iudicium reputata ẽ. Cuiꝰ q̃dẽ rei ſignũ videbat: q̄m calidis poſtea indumentis circũuoluta: atq; ad ignem varijs attrectationibus ab hora nona vſq; ad veſperã ſepe verſa/in eadẽ habitudine ꝑmãſit: ⁊ non erat ĩ ea neq; vox neq; ſenſus. Cũq; iã tũc multi de exequijs tm̃ modo cõgitarẽt: parẽtes tamẽ ⁊ nutrix eiuſdẽ ſobolis: quoꝝ ĩcurie tã miſerandꝰ caſus aſcribi videret: poſtq̃ oĩa extrema inutilit tẽtaſſent: tandẽ beatiſſimo confeſſori cũ multis deprecationibus lachrymas ĩgeminãt. L. v.

Mirũ in modũ cũ noctu media matutina primum ſonuit officium eccl'ie cathedralis: ad ingentẽ conſolationem aſtãtiuꝫ proles ipſa ſe aliquantulũ mouere videbatur. Sed heu mox in priorem (mortẽ an extaſim dicã neſcio) reſoluta: tã perſeuerãdi parẽtibus cauſaꝫ dedit: q̃ fuit gaudiũ illud breue. L. vi.

Illuceſcente igit̃ auroꝛa deferunt ad eccleſiā exanime pꝛoꝛſus vt viſuȝ eis eſt coꝛpus: ipſo ꝗ interea ad ſepulchꝛū beatiſſimi pſulis collocato ſupꝛa petrā: ad ꝑcū inſtātias illico ſe cōuertunt. Et ecce mox puerula oculos aperiens: alacrē fronte manū erga nutricē poꝛrigens: palā oib⁹ ſubꝛidere viſa ē. Ex quo die paulati integre cōualeſcens: vixit feliciẗ annis multis. Quis ergo niſi incredulus: maximū non mireẗ miraculū? Ad gelidi marmoꝛis tactū aiaȝ poti⁹ rediẗ: ꝙ̃ ignis naturalis caloꝛe. Sed hoc totū nō alia re credimus eē factū: niſi vt manifeſtenẗ opa dei volentis mirificare ſcm̃ ſuū. Qn̄ feſ. ſ. oſmundi ſab. ꝯtige. tūc ī do. ſequēti, leganẗ iſte. vi. lc. vt ſ. in tribus: et fiant med. lc. de ſancto kenelmo rege ꝛ mar. Et quando do. a feſto vacaue. tunc leganẗ lc. vi. vt ſ. cum expōne euange. Homo quidā pegre. vel. euāge. Vigilate qꝛ neſcitis. ꝛ leganẗ alternis vicib⁹. Sexta die. lc. i.

Cum ex auguſto auguſti ceſariſburgo ad ſpacioſū amenitatis cāpū ſariſburienſis eccleſia cum ſuis miniſtris (ſicut deo placuit) trāſlata eſt: coꝛpus glorioſi confeſſoꝛis oſmundi quod ſuperioꝛi loco cētum ac viginti annis miraculis coꝛuſcū reqeuit: tanꝗ̃ pꝛecipuus ipſoꝛum theſaurus nō poterat poſt terga relinqui. Ad cuius deniqꝫ monumentuȝ nouum videns indies eo frequentioꝛa miracula: quo natura loci ad ꝯſuetioꝛa (i. paruulis pꝛeſerti vt ſunt incauti) diſponebat infoꝛtunia. Nā cū vet⁹ illud caſtellū ſup edita ꝛ mōtana fundamenta pmineret ꝯſtitutum: hec pfecto nouella ciuitas ī loco demiſſioꝛi ꝛ aꝗ̃ſo varijs toꝛrentibus ac fluuijs vndati diſtincto notoꝛie ſita videtur. Ex ꝗ̃ pꝛocul dubio ſepenumero accidit vt paruuli (etas dubijs expoſita caſib⁹) vim ibi aquarū exundantiū etiā ad multoꝛum (vt viſum eſt) interitū miſerabiliter expirent. Sed ſi inueſtigas quotiēs hoc infoꝛtunio lapſos virt⁹ hui⁹ ſcti ad vitā reſuſcitauit: fateberis plane nō eſſe ante lectum id alii ſanctoꝛum totiens contigiſſe. lc. ii.

Puer quidā apud nouā ſariſburiā in vico/ cui nomē eſt interminabilis flumie merſus: cū ex aqs leuabaẗ: inuētus ē ſine vllo ſigno vite. Hic ad tūbā bti oſmūdi (ita eni ab incolis appellari cōſuetū ē) circiter hoꝛā ſextā poſt meridiē adduct⁹: oꝛātibus interī amicis vſqꝫ poſt noctē mediū exanimis iacere viſus eſt. Inter pmā aūt hoꝛā extūc ꝛ ſcdam exaudita ē oꝛo depcātiū ipſo ibidē puero vite pſtine reſtituto. Alius quoqꝫ puerulus duoꝝ etatis annoꝝ in quodā alto ꝛ rotūdo puteo iuxta māſionē pꝛis ſui pfundi aqs abſoꝛpꝰ binas aut circit horas vniuſlibet īqſitꝰ: tādē ibi iuētꝰ mortuꝰ extractꝰ ē. Pro cuius obtinēda vita deo ⁊ btiſſimo ꝯfeſſori emiſſis votis: demū poſt duas alias horas reuixit puer: ac cuidā eū baiulāti i vlnis hec vba loqbat. Thomas eamꝰ. Ibi ergo ꝯſequēt ab amicis deo ac btō viro gratꝰ actꝰ ꝯualuit: ⁊ creuit puer bñdicēs deū i ſctis ſuis. ℟.

Hanc grām reſuſcitatiōis paruulorū tot vicibꝰ ad declarāda ꝯfeſſoris ſui merita dñs oſtēdebat: ac ſi quēlibet euentū ſingularit exponeremꝰ: videret ꝑfecto ex pluralitate caſuum res eadē pluries refricata. Contēti ergo exēplis grā ipſius paucis: audacter etiā ꝯfitemur eadē vite beneficia adultis plurimis caſus ⁊ ſtatus ſuos poſtea ꝯfitētibꝰ: diuino munere ac ſancti viri merito fuiſſe collata. Quorū nēpe alij cū hoſtili ferro tranſfixi / alii maſſis metallicis ad cerebrū ꝑcuſſi. Alij rapido fluminis curſu ſubmerſi / alij febribus acutis ac ceterꝭ infirmitatibus exanimes effecti: ꝑfuſis per amicos ad ſanctū orationibus atqꝫ votis: vite ac incolumitati deſideratiſſime reſtituti ſunt. ¶ Septima die in ſolēnitate ſancte marie magdalene. ix. lc. ⁊ memo. d' ſancto oſmūdo cū āīs. iij. ꝑmi noct. Si dies do infra oct. eueniat. iij. ꝑme lc. de do. videlicet lc. ſupraſcripte: ⁊ inde legant bine ⁊ bine, ⁊ ſic de illis. vi. lc. fiant. iij. et. iij. medie lc. de ſctō q ꝯtig. i illa do. Sic ꝑ totā oc. iiij. die excepta: q̄ ſola a feſt. vacat. Tres vlt. lc. de expōe euā. vt ſ.

¶ In oc. trāſla. ſ. oſmūdi. lc. j.

Cum ſedulo mente capelle ad ſepulchrū btī viri reſtitui meruerunt: ioānes qdā intolerabili furore laborans ad capellā btē virginis vbi ſanctū corpꝰ iacebat: tpe celebrate miſſe de ipſa eadē virgine catenis et vinculis ferreis manibꝰ colligatis ab amicis deductꝰ ē. Coactꝰ igit dū alij orallent ſe itra concauitatē tumuli inclinare ſtupēdo euentu cum agnus dei deo patri pro peccatoribus immolat: vincula de brachijs ſpōte cadunt: ⁊ ille ſeipſum erigit mēte ſanꝰ. Ceterū cum alias vxor cuiuſdam pre nimio dolore dētiū mētis qſi exitiū paſſa in eodē loco cū marito ſuo ad orōnem eſſet conſtituta: ſubito dens morbidꝰ ab ore illiꝰ exiliit: ⁊ ipſa ꝯtinuo ōi dolore efficitur liberata. ℟. ſic i die. lcō. ij.

Nocte quadā cū thomas clericus ſanus (vt ſibi videbatur) ⁊ incolumis ſe ſopori dediſſet: ſubito euigilās ſenſit alterā tibiā ꝯtractis neruis ad poſteriora curuatā: nec in rectū poſſe reflecti. Ex ipſa ergo parte de certo baculo ſe ſuſtentans triduanis tandē orōnibꝰ ob ſpē ſalutis ſue monumētū venerādi ꝯfeſſoris viſitauit. Nocte vero diei tertie viſus eſt oſmundus ſibi in ſomnis apparere: apphēſoq; illius pede crura et poplites neruoꝝ reſtrictione diſſoluta: ad pſtinū modū fortiter reclinare. Mane autē facto: cernēs ſe cleric⁹ pleniſſime reſtitutū/ abiecto baculo erecto greſſu ꝓcedit ad eccl'iam deo ⁊ liberatori ſuo gr̃as agēs. Ali⁹ inſuꝑ cleric⁹ thomas noīe: adeo tertiana febre diu infirmat⁹ ⁊ exinanitus eſt: vt per vnā horā mortuus aut mortuo ſimilis ꝑenit⁹ videret̄. Repēte i magnū clamorē ꝓrūpēs: btm̄ oſmūdū terna recitatiōe noīs inuocauit. Interrogat⁹ qđ ſibi viſū eēt: oſmūdus (īquit) cū cuſpide baculi ſui via ea q̄ anhelitū meū impediebant amouit: ⁊ me vite ⁊ ſanitati reſtituit. Lectō. iij.

Agnes quedā adoleſcentula noue vrbis cū forte apud domū parentū in edito conſtituta feſtinabunde deſcendere nitebatur: i quoddā ſuperacutū veru illic antea imprudenter erectū ignara ruit: ac de ſub vmbilico ꝑ totū medium corporis ad ſcapulas vſq; letaliter perforata tranſfigitur. Cuius deniq; mater tā miſerandum plāgēs euētū: extracto ferro voluit filiam cōſolari: ſ; nō erat in ea cuiuſq; iudicio ſenſus aut vita. Iāq; horrēdi caſus immanitate: oēm humanā artē ⁊ igeniū excedente: oēs qui aſtabant diuinū btē virginis ac bti oſmūdi patrociniū/ ꝓuoluti in terram deuote ac ſuppliciter inuocabant. Et facto reuera breui interuallo puella reuixit: ⁊ intra pauciſſimos dies integerrimā ſanitatē accepit. Que ammodo cupiēs hāc nouā ſibi cōceſſam vitā ſecuriore cōuerſatione tranſigere: poſtq̄ ad ſepulchrū bti preſulis ſua ⁊ parētū vota ꝓ tāto miraculo ꝑſoluiſſet: mūdo renūciās apđ ambroſiiburgū in monaſterio monialiū: ſeptimo ꝓpe ab eadē vrbe miliario ſacro ē iduta velamīe.

Medie lec. de ſācto apollinare Rc. ſ Btūs apollinaris. ⁊c. Tres vltime lec. de expoſitione euāgelij Hō qđā peregre. vel de expoſitione euāge. Vigilate q2 neſcitis. de cōi vni⁹ ꝯfeſ. ⁊ pōtif. ⁊ legant̄ vt ꝑnotatū ē. ¶ Sancti kenelmi regis et martyr. Oro.

Omnipotēs et miſericors deus qui nobis preclaram huius diei letitiā ꝓ bti kenelmi martyris tui ſolēnitate tribuiſti: itēde ſeren⁹ vota fidelis ppl'i: ⁊ ꝯcede vt cui⁹ hodie feſta percolim⁹: eius ſemper meritis et precibus ſubleuemur. P. Ad matut. iii. lc. fiāt. ī prīc. duꝑ lc. i.

Glorioſiſſimus kenulph⁹ rex mercioꝝ: anno domini octingenteſimo nono: imperii vero ſui vigeſimo q̄rto migrans ad dominū paterno affectu heredem filium reliquit kenelmum. Erant kenelmi regie germane quēdrida: q̄ pulea fraternū ſanguinē hauſit: et burgenilda q̄ fratrem ſororis affectione dilexit. Quendā autem ſeuo liuore ⁊ regnandi ſimulata ambitione cū nullomodo fratrem ſuum veneno poſſet extinguere: nutriciū ſuum nomine aſcebertum ingētib9 p̄mijs ⁊ ſpe conſortij rgn̄ in fraternū armat iugulū. Lc. ij.

Hic nephandiſſim9 aſcebertus (vt ille alter ſcarioth proditor dn̄i ſui) kenelmum adduxit in ſiluā venādi gratia: quaſi oblectandum amore ſtudij paterni. Ubi vero cū puer ſeptēnis ſomno p̄grauante ſecurus ſoporaret: a crudeliſſimo carnifice foſſa paratur: in qua paruulus obruatur. Beatus igit̄ kenelmus expergiſcens ⁊ cōſiliū diuinitus intelligens: fruſtra inquit hāc mihi molit9 es ſpeluncā. Non enim hic vt putaſti: ſed in remotiori loco vbi dominus prouidit occūbam. Lc. iij.

Unde certū dabit tibi ſignuz hec virga (nā virgā manu geſtabat/ ⁊ terre affixerat) ſi modo plantata frondeat. Hec eo pronunciante: ſtatim radicata virga cepit frōdeſcere. Unde adhuc ingens fraxinus oſtendit̄: q̄ in memoriā btī kenelmi celebris habet̄. Aſſerit̄ ꝙ iā decollād9 btūs kenelm9: ſacrū hymnum Te deum laudamus: te dominum confitemur incepit: atq̄ in illo verſu Te martyrū candidatus laudat exercitus/ iugulatus occubuit. Ilico autē impius percuſſor ceſum innocentē terra obruit. Itaq̄ ad auctoritatem apoſtolicā ⁊ archipreſulis excipitur ſacrū corpus kenelmi cum ſuperna laude: quatenus transferretur ad beatum genitorē ſuum wynchelcūbe: vbi idem deo amabilis rex requieſcit in tēplo. Cetera de cōi vnius mart.

¶ Scī arnulphi epiſcopi ⁊ mar. cap. Ois pōti. Ad mat. inuit. ſimp. Tres lc. fiāt. Cetera de cōi vni9 mart. ⁊ pontifi. cuz iſta orone.

Adeſto ſupplicationibus noſtris oīpotēs de9: ⁊ quibus fiduciā ſperāde pietatis īdulges: intercedente beato arnulpho martyre tuo atq̄ pontifice: cōſuete miſericordie tribue benignus effectum. P. do.

¶ Scē margarete v̄ginis et mart. ix. lc. cp. Dñe de9 me9. Or.

Deus q̄ beatā v̄ginē margaretā hodierna die ad celos per martyrij palmā venire feciſti: concede nobis q̄s: vt eius exempla ſequētes/ ad te p̄tingere mereamur. Per. Ad p̄mas veſ. fiat proceſſio ad altare eiuſdē cantādo ℟. Audi filia. ℣. Exaudi nos. cū hac orone. Ora p nob. q̄re i cōi vni9 v̄gis ⁊ mart. In redeūdo de ſcā maria. Ad mat. ix. lc. Lcō. j.

Adeſt nob dilectiſſimi celebrate margarete virginis ⁊ martyris optat9 dies: ideo cuz ſumma exultatione gaudet eccleſia nr̃a tāte ꝟginis illuſtrata natali. Nos ergo licet infructuoſi opere: licet impiti ſermone: tāte ꝟginis venerāda ſolēnia debitis laudibus proſequamur: vt cuius vita forma fuit diſcipline: eius paſſio exemplū ſit patientie. Lectio ſecunda.

Fuit itaq; beata margareta antiochenis ingenuis orta natalib⁹/theodoſii idoloꝝ p̃ncipis filia. Que cū primo pubeſceret euo: ⁊ caſti pudicitie moribus polleret: auditis militie xp̄iane pugnis triumphis atq; miraculis: relicto idolatrie cultu chriſti fidē ſitibūdo amplexatur affectu. Hec erat pulchra facie/ſed pulchrior mente: quoniam nullo doli ambitu ſynceruꝫ maculauit affectum. Lc. iii.

Cum virgo ſacra matre orbata tria etatis luſtra impleſſet: cū aliis coetaneis puellis paſcebat oues nutricis ſue. Quā intuens prefectus olibrius: ſtimulis carnis inflammatus: feſtinat ad coitum. Miſſiſq; apparitoribus: iuſſit eaꝫ ſibi preſentari. Preſes nunc mollib⁹/nunc aſperis promiſſis multiplicatis eam tentans nomen inueſtigat: genus interrogat: ortū petit: cultū inq̄rit. Illa vero nomē detegit: pandit originē: lenociniū deteſtat: xp̄ianaꝫ ſe eſſe profitetur. Iratus p̃ſes truſit eā in carcerē. Tu. Lc. iiii.

Poſtera die iuſſit eā xp̄i fideꝫ reſpuere: deos ſuos colere: et amplexib⁹ ſuis iclinare. Que ait. In nullo horū tibi conſentio. Nā xp̄s verus deus eſt: dii tui idola ſurda ⁊ falſa ſūt. Et ſicut xp̄s pro nobis: ita ego ꝓ xp̄o libenter moriar. His auditis: prefectus iratus iuſſit inteſtinis eius corde tenus patefactis: deorū ſuoꝝ iniuriā vindicari. Cumq; grauiſſime cederetur orauit dicēs. Dñe nō confundar: neq; irrideant me inimici mei. Sāguis vero cū tāta effuſione decurrebat: vt flerēt aſtātes: compaterenť ⁊ ꝑſequētes. Olibri⁹ dixit. Cōſulo tibi margareta: ne qd̄ ſupeſt amittas vite. Que ait. Tu facis opa patris tui ſathane: ego adoro deū qui creauit oīa: ⁊ pro nobis mortu⁹ tertia die reſurrexit. Que audito iuſſu prefecti grauiſſime ceſa in obſcuro carcere recludiť: ſꝫ furuā caliginē celeſti ſplendor irradiauit. Lctō. v.

Dū virgo tenereť in carcere theophinus et nutrix btē virginis p feneſtrā aſpiciētes orationes ſcribebāt: ⁊ oīa q̄ ꝟgini cōtigebāt cōſiderabāt. Virgo btā flexis genib⁹ grãs egit deo: q̄ ſibi penā mutauit in gloriā. Petiit etiā a deo vt cū inimico latēte facie ad faciē hēret ꝯflictū. Et ſurgens ab orōne vidit draconē terribilē cū faucib⁹ abſorbē volētē: ſꝫ ſigno crucis oppoſito/draco crepuit medius.

Poſt vidit aliū demonē, q̄ vi[illegible] ſedētē vt hoīeꝫ nigrū: hñtē ma nus ad genua colligatas: queꝫ ꝯprehēdēs ꝑ capillos ad terrā ꝓstrauit: ⁊ posuit pedē dextrū suꝑ u̾ticē eiꝰ. Et facta oꝛone lux de celo effulsit ī carcere: ⁊ crux xp̄i ꝑtīgebat vsqꝫ ad celū: ⁊ colūba suꝑ ipsam sedens dicebat. Btā es margareta: te paradisi poꝛte expectāt. Tūc grās agēs deo: dixit ad demonem. Enarra mihi naturā tuā. Demō dixit. Alleua pedē tuū de u̾tice meo vt dicā. Quo facto: dixit demō. Ego sum veles: vnꝰ eoꝛū quos salomō ꝯclusit in vase eneo / ⁊ venientes babylonij putātes aurū in eo inuenire fregerūt vas et nos euolauimus / semꝑ iustis insidiantes. Post hec et multa alia: dixit ad eum virgo. Uade temptatoꝛ sathana: ⁊ terra se aperiens suscepit eum. Lectio. vij.

Sequēti die post grauiora toꝛmenta iussit ꝑfectꝰ vas magnū aqua plenum afferri: ⁊ beatā virginē ligatā manus ⁊ pedes ī ip̄m iactari. Quo facto: oꝛauit virgo dicens. Fiat mihi domine hec aqua fons baptismatis in vitā eternā. Factoqꝫ terremotu magno: venit columba de celo: ⁊ coꝛonam auream super caput eiꝰ imposuit. Quo viso: ꝯuersi sunt ad deum quinqꝫ milia viroꝝ: exceptis mulieribꝰ ⁊ paruulis: q̄ oēs iussu olibrij decollati sunt in campo limetis in aurelia ciuitate. Lc. viij.

Post hec olibrius videns virginis fidē imobilē: iussit eā capite puniri. Cūqꝫ ꝑducta eēt ad locū: petijt a spiculatoꝛe malcho noīe spaciū oꝛandi. Quo ꝯcesso oꝛauit: dicēs. Grās ago tibi deus: qui me ad hanc gloꝛiam perduxisti. Pꝛesta ergo pater: vt quicūqꝫ passionem meā scripserit / legerit / vel audierit / vel etiam mei memoꝛiam fecerit: criminum suoꝛū veniā mereatur. Quicūqꝫ etiā me in districto examine inuocauerit: eū de manibus exactoꝛū eripias. Peto etiam dn̄e vt qui ecclesiā in honoꝛe meo construxerit vel de iusto laboꝛe suo lumina mihi ministrauerit: adipiscatur q̄cquid saluti sue petierit. Lcō. ix.

Et si in domo cuiuscꝙ me inuocauerit mulier pꝛegnans que ī partu laboꝛauerit: eam a periculo eripe: infansqꝫ ex vtero eius nascatur absqꝫ aliquo detrimēto mēbꝛoꝝ. Finita oꝛatiōe facta sunt tonitrua magna: colūbaqꝫ de celo venit dicēs. Beata es spōsa chꝛisti margareta: ecce que petisti concessa sunt tibi a chꝛisto. Ueni ergo ī requiem patrie celestis. Tunc erigens se virgo imperat spiculatoꝛi implere iussa pꝛefecti. Et ait spiculatoꝛ. Absit a me virgo chꝛisti: vt perimam te. Cui illa. Si hoc nō feceris: partem mecū habere nō poteris. Ipse u̾o tremefactꝰ: amputauit caput eiꝰ. Coꝛruensqꝫ ad pedes virginis emisit sp̄m. Theophinꝰ u̾o coꝛpꝰ u̾gīs ī ciuitate ātiochia ſepeliuit in domo ſincletie matrone. Cetera de cõi vniꝰ v̄gi. ⁊ mart. ¶ Sctē pꝛaxedis v̄gi. nõ mart. Cõm. Qui gl'iat. Oꝛ.

Adſit plebi tue oꝑs deus beate pꝛaxedis virginis tue ſupplicatio: vt quicũq; eiꝰ gaudent honoꝛe: tuo pꝛotegãtur auxilio. Per. Inuitat. ſimplex. Tres lc̄ fiant. Lectio. i.

Venerabilis virgo pꝛaxedis dum affligeretur ꝓpter tranſitũ germane ſue potẽtiane: multi nobiles xp̄iani veniebãt ad eã ⁊ ꝯſolabant eã: vna cũ ſctõ pio apoſtolice ſedis ep̄o. Eodẽ tp̄e virgo dñi pꝛaxedis rogauit btm̄ piũ ep̄z vt thermas nouati q̄ iã in vſu nõ erãt in eccl'iaz dedicaret. In quo loco cũ dedicaſſet eccleſiam i honoꝛe pꝛaxedis i vꝛbe romana: ibi conſtituit titulum romanũ ⁊ baptiſteriuz conſecrauit ſub die tertio idus maias. Lcõ. ij.

Poſt duos annos ⁊ dies decẽ ⁊ octo facta perſecutione xp̄ianoꝝ multi martyꝛio coꝛonati ſunt. Pꝛaxed' v̄o multos chꝛiſtianos occultauit in ſupꝛadicto titulo: q̄s ⁊ cibo paſcebat et v̄bo ſpūſcti. Quo diuulgato: ãtoniꝰ illuc mittẽs: tenuit multos vna cum ſymmetrio p̄bꝛo ⁊ aliis viginti: quos oẽs ſine i interrogatione gladio puniri pꝛecepit in eodem titulo. lc. iij.

Coꝛpoꝛa autẽ illoꝝ ſcta v̄go btã pꝛaxedis colligẽs ſepeliuit in cemiterio pꝛiſcille ſub die ſeptimo kalẽdas iunias. Tunc btã v̄go afflicta/ p̄cibꝰ obtinuit a deo vt ex mũdo trãſiret. Et migrauit ad deũ: die duodecimo kalẽdas auguſtas. Cuiꝰ coꝛpus paſtoꝛ p̄ſbyter ſepeliuit in cemiterio pꝛiſcille: vbi hodie floꝛẽt oꝛõnes ſctoꝝ. Per dominũ ieſum xp̄m: qui viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculoꝛũ. amen. Cetera de cõmuni vnius virginis non mart. ¶ Sancte marie magdalene ad veſpe. ſuper pſalmos. ãn. Recumbente ieſu i domo phariſei ſimõis: acceſſit ad eũ maria magdalene afferẽs p̄cioſi libꝛã vnguẽti. p̄i. ſe. Cp̄.

Mulierem foꝛtẽ quis inueniet? pꝛocul ⁊ de vltimis finibus pꝛecium eius: cõfidit in ea coꝛ viri ſui: ⁊ ſpoliis non indigebit. R. O certe pꝛecipuꝰ marie magdalene amoꝛ: que a monumento Dominico recedentibus diſcipulis nõ receſſit. V. Ardoꝛe charitatis ſuccenſa quem ſepultum nouerat ſublatum credẽs de ſepulchꝛo. Dñico. Gloꝛia. Dñico. Hyꝰ.

Collaudemus magdalene lachꝛymas ⁊ gaudiuz/ ſonent voces laude plene de cõcẽtu coꝛdium: vt concoꝛdet philomene/ turturis ſuſpirium.

Ieſũ q̄rẽs ꝯuiuarũ turbas nõ erubuit: pedes vngit lachꝛymarũ fluuio q̄s abluit: crine terſit/ ⁊ culparũ veniaz ꝓmeruit.

Suum lauit mundatoꝛẽ/ riuo fons imaduit/ pium fudit flos liquoꝛē i ipſum defloꝛuit/celū terre dedit roꝛē/t̄ra celū ꝯpluit. In ꝑdulci mixtiōe nardū ferēs piſticū/in vnguēti fuſione typū geſſit myſticū/ vt ſanetur vnctione/vnxit egra medicum. Pie xp̄s hāc reſpexit ſpeciali gratia/ qꝛ multum hāc dilexit dimittunt̄ vitia: xp̄i qn̄ reſurrexit/fctā eſt ꝑnūcia. Glo'ia ꝛ honoꝛ deo qui paſchalis hoſtia/ agnꝰ moꝛte/ pugna leo: victoꝛ die t̄tia reſurrexit cū tropheo/ moꝛtis ferēs ſpolia. Amē. ℣. Optimā partē elegit ſibi maria. ℟. Que nō auferet̄ ab ea.

ā. In diebꝰ illis mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit ꝙ ieſꝰ accubuiſſet i domo ſimonis lepꝛoſi: attulit alabaſtrum vnguēti: ꝛ ſtās retro ſecꝰ pedes dn̄i ieſu lachꝛymis cepit rigat̄ pedes eiꝰ ꝛ capillis capit̄ ſui tergebat ꝛ oſculabat̄ pedes eius et vnguēto vngebat. cā Mag. Oꝛ.

Largire nobis clemētiſſime pat̄ ꝙ ſicut btā maria magdalene vnigenitū tuū ſup oīa diligēdo ſuoꝝ obtinuit veniā peccaminū: ita apud miāꝫ tuā ſempiternā nobis ꝑpetret btitudinē. p eūd. Mēo. de ſācto vvādꝛegiſillo abbate. ā. Simi labo eū viro ſa. ℣. Amauit. Oꝛ.

Deus cuiꝰ gr̄a bti vvādꝛegiſilli ꝯfeſſoꝛis tui atqꝫ abbat̄ vita extitit laudabilis: ipſiꝰ intuētu qd̄ tibi placitū eſt pietas tua opet̄ i nobꝫ. p. Tūc cat ꝓceſſio ad altare ſcē mar. magda. cātādo. ℟. Regnū mūdi. ℣. Dimiſſa ſūt ei pctā mlta.

Sacratiſſimā dn̄e Oꝛo. btē marie magdalene: q̄ celos ſubijt celebꝛitatē recenſētes: ſupplicit̄ rogamꝰ clemētiā tuā: vt q̄ eius deuotionis recolimꝰ inſignia: ipſius mereamur ꝯpotes effici gl'ie. p xp̄m.

In redeūdo de. ſ. mar. Ad matu. Inuit. Eternū trinūqꝫ deū laudemꝰ ꝛ vnū. Qui ſibi mariam trāſuexit i ethera ſctāꝫ. p̄. Ueñ.

hyꝰ. Eſtimauit hoꝛtulanū ꝛ hoc ſane credidit/ ſeminauit em̄ granū: qd̄ i mentem cecidit/ linguā nouit ꝛ nō manū: lingua chꝛiſtum ididit. Non agnouit figurali latētē imagine/mentis agrū ſpiritali excolentem ſemine: ſed cum eam ſpeciali deſignauit nōīe. Nec a ieſu ieſum querit ſublatū ꝯquerit̄/ieſuꝫ itꝰ mētē gerit ieſus ꝑſens q̄rit̄: mētē colit mētē ſerit ieſus/nec percipitur. Ieſu bone ieſu pie: qd̄ te mōſtrās latitas: qd̄ occultas te marie mētē cuiꝰ habitas: intꝰ plena vero die/ neſcit vbi vitas. Quā mire ieſu ludis: his qbꝰ diligeriſ: ſꝫ tu ludis nō illudis nec fallis nec falleris: ſed excludis q̄s icludis: notꝰ nō agnoſceris. Gloria et honoꝛ tibi/ ſpes vita lux aīe: p quē ſperāt ſe ꝓſcribi libꝛo moꝛtis peſſime: p̄ſēt ſibi nos aſcribi peccatricis lachꝛyme. Amē.

In. i. noc. ān. Cū diſcubuiſſet i domo ſimonis dn̄s ieſus mūdi gl'ia: mulier ſecū q̄ erat peccatrix nardi odoꝛifera exhibuit vnguēta. p. Dn̄e dn̄s nr̄. an̄. Secus pedes dn̄i aſtans inceſſanter oꝛe ſacrato diua veſtigia oſculatur lachꝛymis plena. ps. Celi enarrāt. an̄. Irrigabat igitur dn̄icos ieſu pedes: fracto quoq3 alabaſtro p̄cipuis odoꝛib9 fragrabat dom9 oīs atq3 capilloꝝ officio detergebat. p. Dn̄i ē t'ra. ℣. Diffuſa ē gr̄a. l'. i.

FUit igit' ſc'd̄m ſeculi faſtum clariſſimis oꝛta natalibus beatiſſima maria magdalene: q̄ vt patrū aſſerunt traditiones: a magdalo caſtello maria magdalene nūcupata ē. Quā nō ſolū ſui germinis dignitas: verūetiam patrimonij iura parētūq3 ſucceſſus ſplēdidam reddiderāt: adeo vt duplicat9 honoꝛ nōis excellētiā circūquaq3 diffunderet. ℟. Letet' nūc ſc'm in ſolēnitate btē marie. Quā ieſus etern9 amoꝛ dilexit p'mū. ℣. Hec maria fuit illa dn̄o gratiſſima: q̄ vnguēto p̄cioſo pedes vnxit dn̄i. Quā. l'. ij.

SOlent etem̄ apud hoīes plus noīa diuitū ſciri q̄ pauperū. Sed q2 rerū affluentiā interdū voluptas comes ſequitur: adoleſcētioꝛis vite tpa lubꝛicis ſuppoſuerat regenda diſcurſib9: ſoluto pudicitie freno. Hec poſtmodū diuine cōpūcta reſpectu mīe/ mētiſ intuitū in ſeſe cepit retoꝛquere: ac p̄riſtine vite īmūdicitiā admirari ⁊ abominari: ſeipſam cōdēnare ac nō mediocriter iudicare. ℟. Pectoꝛe ſyncero dn̄z maria recondens vnxit purgantem Baptiſmi gurgite ſctō. ℣. Abſterge dn̄a noxis famulos precibus tuis. Baptiſmi. Lctō. iij.

VT ergo ꝯperit dn̄m mīe largitoꝛē ⁊ criminū indultoꝛē in domū veniſſe ſimonis: penitentiā ſibi aſſumpſit comitē mediatricē/ interuētricē/ ꝓpitiatricē. Accepit ēt p̄cioſiſſimū vnguentū: adhibuit ſibi ⁊ vbertatē lachꝛymaꝝ. Et cū talibus obſequijs ingreſſa eſt ad fontē pietatis. Tu. ℟. Felix maria vnxit pedes ieſu. Et exterſit capillis ſuis. Et dom9 impleta ē ex odoꝛe vnguenti. ℣. Mixto roꝛe balſami fracto fudit alabaſtro: que vnguēto p̄cioſo pedes vnxit dn̄i. Et exterſit. Gl'ia. Et dom9. In ij. noc. an̄. Simō aūt intra ſe inquit ſi eſſet ꝓpheta ſciret ꝑfecto q̄ ⁊ qualis eſſet q̄ tetigit eum: q2 peccatrix eſt. ps. Eructauit. an̄. Et cōuerſus dn̄s: poſtq̄ veni in domū tuā: non ceſſat crine fuſo hec meos oſculari pedes. p. De9 nr̄ refu. a. Qm̄ mlt'ū dilexeras: dimiſſa ſcito tibi peccamia: ⁊ fide q̄ polles ſacra i pace remitto. p. Fūdamēta. ℣. Spē tua ⁊ pul. l'. 4.

ACcedit ad pedes ſaluatoris: lachꝛymis eos rigat: capillis detergit/ et oſculatur: vnguento perfundit. Sicq3 fit vt q̄ īmūda venerat: iuſtifica ta recedat. ℟. Beata es maria piarū vndis lachꝛymarū terſiſti tuoꝝ maculas criminum. Aſſidue te oꝛare depoſcimꝰ ꝑ tis exceſſibus. ℣. Hūmis celo rū ciuibꝰ glomerata: iāqꝫ etna imoꝛtalitate īduta. Aſſidue. L. v

LIbeat chariſſimi imēſitatem dñice pietatis ītueri: peccatricē mulierem ad mīam trahentis et ſuſcipientis. Ad phariſei pꝛandium dñs diſcūbebat: ſed apud penitentē mulierem mentis epulis delectabatur. Apud phariſeū veritas paſcebatur foꝛis: apud peccatricem mulierē ſed tamē ꝯuerſam paſcebatur intꝰ. Tu. ℟. Eternis accumulata muneribꝰ maria magdalene poſce vt in his noſtris ſolēniis Diuina perpetue pacis gaudia pꝛo meritis ꝯſis concedat. ℣. Subdite tibi plebis fletꝰ ſolue benigna peccātibꝰ quecūqꝫ tecū. Diuina. L. vi.

PEnſemus quāte pietatis fuerit: nō ſolū peccatricē mulierem ad ſe admittere: ſed ri etiā ad tangendū pedes pꝛebere. Conſideremus gratiā miſericoꝛdie dei: ⁊ dānemus multitudinē reatus noſtri. Cōfeſſionem noſtrā ex puro coꝛde deſiderat: ⁊ cūcta q̄ deliquimꝰ relaxat. Tu. ℟. Optimā partē adepta a domino quā elegiſti beatitudinis eterne. Sancta maria itercede pꝛo nobis exiguis tuā ſolēnitatē celebꝛantibus. ℣. Ut mereamur aſſidue ꝯpunctionis imbꝛe: noſtroꝛū ſoꝛdes delictoꝛū abluere. Sctā. Gl'ia. Sctā. In .iii. noct. an. O certe pꝛecipuus marie amoꝛ q̄ a monumento dñico diſcipulis recedentibus ſublatū credēs/ non recedat. ps. Cātate. i. an. Tulerunt dñm: vbi poſuerūt eū dicito michi: cui reſpōdens ieſus dixit illi maria: conuerſa illa: noli me tāgere/ nondū eñi aſcēdi ad patrē meū. ps. Dñs reg. an. Celſi meriti maria: que ſolem verū reſurgentem videre meruiſti moꝛtaliū pꝛima: obtine vt nos viſu gloꝛie ſue letificet in celis. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit. Secundū Lucam. cap. II.

IN illo tempoꝛe. Rogabat ieſum quidā phariſeꝰ: vt manducaret cū illo. Et ingreſſus domū phariſei: diſcubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit ꝙ ieſus accubuiſſet in domo phariſei: attulit alabaſtrū vnguenti. Et ſtans retro ſecus pedes eius/ lachꝛymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabatur pedes eiꝰ/ ⁊ vnguēto vngebat. Et r. Ome. beati grego. pape. L. vii.

MArie peccatricis lachꝛyme cuiꝰ vel ſaxeum pectus ad exēplum penitendi nō emolliant. Conſiderauit nāqꝫ quid fecerat: ⁊ noluit moderari quid faceret. Sup cōuiuātes ingreſſa eſt: nō iuſſa venit/ inter epulas lachꝛymas obtulit. Diſcite quo dolore ardet: que flere īter epulas nō erubeſcit.

7 ℟. Fragrās ieſus muneribus ītimis marie ꝗ̄ precordiis affati punxit ſacrata vnguento veſtigia. Vñ meruit ꝑfectā ſuorū delictorū veniā. ℣. Peccaminū nr̄orū ſordes piiſſimis diluat itercēſſionib⁹ diuino fōte. Unde. L. 8.

HAnc eſſe illā mariā credimus: de qua marc⁹ ſeptē demonia eiecta fuiſſe teſtatur. Per ſeptē aūt demonia vniuerſa vitia deſignātur. Septenario eñ numero vniuerſitas figurat̄. Septē ergo demōia maria habuit: ꝗ̄ vniuerſis vitiis plena fuit. Sed ecce qꝫ turpitudinis ſue maculas aſpexit: lauāda ad fontem mīe cucurrit.

8 ℟. Celſi meriti maria ꝗ̄ ſolem verū reſurgētē ab inferis videre meruiſti prima mortaliū in terris. Obtine ſacris precib⁹ vt nos viſu ſue maieſtatis tecū letificare digneṫ i celis. ℣. Exigua noſtrorū holocauſta votorū deferre ad dñm ſuffragatrix ſp pia dignare. Obtine. Lctō. 9.

HEc mulier ergo/ qꝫ prius actibus illicitis intenta vnguētū qḋ ſibi ꝓ odore carnis ſue turpiter exhibuerat: hoc iā deo laudabilit̄ offerebat. Oculis terrena ꝯcupierat: ſꝫ hos iā ꝑ penitētiā ꝯterēs flebat. Capillos ad ꝯpoſitionē vult⁹ exhibuerat: ſed ipſis iā lachrymas tergebat. Ore ſupba dixerat: ſꝫ pedes dñi oſculās hoc i redemptoris ſui veſtigia figebat. que ergo i ſe habuit oblectamenta tot de ſe īuenit holocauſta. ℟. O felix ſacrorū lachrymis rigatio pedū ꝑ quā ꝓmeruit maria dici ⁊ eſſe eius dilecta. Ex quo paſcūtur i ethere ſcti. ℣. Angelico pollet decore hec ⁊ hi ꝑ xp̄. Ex. Glia. Ex. ℣. Optimā partē elegit ſibi maria. ℟. Que non auferetur ab ea. In laud. ān.

IN laudib⁹ excelſis oīs mūdus exultat i ſolēnitate ſctē marie magdalene. ꝑ. Dñs reg. ā. Pectore ſyncero dūm maria recōdēs vnxit purgātem baptiſmi gurgite ſctō. ꝑ. Iubil. ā. Extolle maria ſupplicū in ethere vota: ꝓprias ꝗ̄ meruiſti fletu dilui noxas. ꝑ. De⁹ de⁹. ā. Qui tecū captēt xp̄ni mūera regni ꝓ famulis xp̄ꝫ poſce maria piū. Cā. Bñdiān. Intercede ſupplicans aſſidue: ꝓ nobis ieſum dominum maria magdalene. ps. Laud. cp̄z. Mulierē fortē. hy⁹.

O Maria noli flere/ iam nō
queras aliū: hortulanus
hic ē iſte/ ac colon⁹ mētiū: intra
mētꝭ ortū q̄re/ mētis operariū.
Unde plāctus ⁊ lamētū: quid
mentē non erigis: quid reuoluis monumētū: tecū eſt quē diligis: ieſum queris/ ⁊ inuētum
habes nec intelligis.
Unde gemis vñ ploras/ verū
habens gaudiū: latet in te qḋ
ignoras/ doloris ſolatiū: intus
habes q̄ris foras/ lāguoris remediū. Iā nō miror ſi neſciſti:

magistrū dñ seminat/ semē qd l verbū xp̄i/ te magis illuminat: ⁊ raboni respōdisti/ cū ma ū nominat. Pedes xp̄i q̄ lauisti/ fonte lota gr̄e: quē ab ipo recepisti/ funde rorē venie: resurgentis quē vidisti/ fac ꝯsoꝛ es gl'ie. Gl'ia ⁊ honoꝛ deo/ cuiꝰ fert gr̄a: inuitanti phariseo marie suspiria: cenā vite q̄ dat eo/ gr̄e post pꝛandia. amē. ℣. Dimissa sūt ei pctā multa. ℟. Q̄a dilexit multū. an̄. O mun i lāpas ⁊ margarita ꝑfulgida q̄ resurrectionē xp̄i nūciādo ap ostoloꝝ ap̄l'a fieri meruisti maria magdalene: semꝑ pia exoꝛatrix ꝓ nobis assis ad deum q̄ te elegit. Cā. Bn̄dꝰ.. oꝛ. Largire nobis. Mē. de sctō vvādregisillo. an̄. Euge serue. ℣. Justus ger. oꝛ. Deꝰ cuiꝰ gr̄a. Ad .i. an̄. Laudi. ps̄. Deus ī noīe. an̄. Te iure. Hym. Quicūq;. Ad .iij. ā. Pedoꝛe. ps̄. Legem pone. cp̄m. Mulierē foꝛtē. ℟. et ℣. de cōi vnius virg. dicātur. Ad .vj. an̄. Sustolle. ps̄. Defecit. Capm̄.

Accīnxit foꝛtitudīe lumbos suos: et roboꝛauit bꝛachiū suum: gustauit ⁊ vidit q̄m bona ē negociatio eiꝰ: non extinguet̄ ī nocte lucerna eiꝰ. Ad ix. an̄. Intercede. ps̄. Mirabilia. Capitulum.

Multe filie ꝯgregauerūt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Ad .ij. ves. an̄. Laudibꝰ ꝑi fcē. cp̄z. Mulierē foꝛtē. hyꝰ. O maria noli flere. ℣. Dimissa sunt ei pctā multa. an̄. Inclyta sctē marie magdalene solēnia: suscipiat alacriter pia mater eccl'ia: aue sctā deo digna: aue dulcis et benigna: obtine nobis gaudia: q̄ possides cū gl'ia. Cā. Magt. oꝛ. Largire. Mē. de sctō apollinare marty. ā. Hic ē ṽe mar. ℣. Gl'ia ⁊ honoꝛe. Oꝛ.

Uotiuus nos dñe btī apollinaris martyꝛis tui nalis semper excipiat: ⁊ iocunditatē nobis sue gloꝛificationis infundat: ⁊ tibi nos reddat acceptos. Per dñm. ¶ Scti apollinaris marty. iij. l'c. fiāt: cum inuit. simp. ⁊ cū orōne vt s̄. l'. i.

Beatꝰ apollinaris ab antiochia petrū apl'z secutꝰ: ⁊ rome ab eodē ep̄s oꝛdinatus rauēnā directꝰ est/ vbi verbum dei p̄dicās tētus est a paganis: ⁊ diu fustibus cesus: ac nudis pedibꝰ sup pꝛunas ipositꝰ: ab vꝛbe expulsꝰ est. Sz nō lōge ab vꝛbe xp̄iani habebant tuguriū: vbi missas celebꝛauit: ⁊ in mari baptizauit: timentesq; deum ministrabant ei. Lectio secūda

Post multos ānos ad emiliā ꝑrexit: pꝛedicās verbū dei ṽtutes operādo. Post tertiū annū reuersus rauēnā: nō longe ab vꝛbe mā sit apd̄ quēdā militē noīe hyꝛtaneū: cuius filiū cecū illuminās eū/ cū parētibus baptizauit. Quo fcō/ a paganis ligatus/ et ad foꝛum deductus vulneratur. Lectio tertia.

Quiq; perductꝰ ad simulachꝛū

apollinis oꝛationem feciſſet: illud ſolutū ⁊ deſtructū eſt templū. Quo audito: tradit̃ cuidā cēturioni occulto xp̄iano cuſtodiēdꝰ: q̄ media nocte laxauit eū vt fugeret. Quē ſequētes pagani: ꝓpe pōtē appꝛehēderūt. Qui tādiu ceſus q̄uſq; moꝛtuꝰ eſtimaret̃: poſt ꝑductꝰ a diſcipl'is i vicū i quo lepꝛoſi moꝛabātur: ſeptē dies ſuꝑuixit: admonens eccl'iam ne a fide xp̄i diſcederet. Sicq; martyꝛ dei poſtq̄ eccl'iaꝫ annis vigitiocto mēſe vno diebus quatuoꝛ rexiſſet: moꝛtuus ſub veſpaſiano ceſare: ſepultꝰ eſt foꝛis murum in arca ſarea ſub terra: decimo kalendas auguſti. Cet. de cōi vniꝰ mar. ⁊ pō.

¶ Scē xp̄ine ꝟg. ⁊ mar. cp̄. Cōfiteboꝛ. ſi hoc feſ. i eadē hebd. ꝯtig. cum feſ. ſctē marga. ſin aūt dicat̃ cp̄z. Dn̄e deꝰ meꝰ. oꝛ.

Indulgētiā nobis dn̄e btā xp̄ina virgo ⁊ martyꝛ iploret: q̄ tibi grata ſp̄ extitit ⁊ merito caſtitat: ⁊ tue ꝓfeſſiōe ꝟtut. Per. Ad mat. iꝗ. l'c. fiāt cū noc. ꝓꝑt vigi. ⁊ oia fiāt de ꝟgi. vſq; ad miſ. que erit de vigil'. l'c. j.

Erat tꝑibꝰ diocletiani iꝑatoꝛis quedā de tyꝛo ſacra ꝟgo annoꝝ circiter duodeci nomie xp̄ina: vꝛbani xp̄ianoꝝ ꝑſecutoꝛis filia. Quā i excelſaꝫ turri cū duodeci puellis ꝑoſitā: ⁊ deos aureos ſpnētem: ſignauit angelꝰ i xp̄o: dicens. Xp̄ina viriliter age: i ꝯſpectu eni triū iudicū habes audiri. Que cōuerſa ⁊ vidēs panē albū ſuꝑ mel dulce: gratias egit deo dicens. Duodecim dies ſunt ex quo panē non comedi. l'c. ij.

Vero aūt facto: dedit fruſta deoꝝ pr̄is ſui paupibꝰ. Qd̄ ſciēs pr̄ eius puellas iuſſit decollari: et xp̄inā virgis cedi: et catena in carcere recludi. Cūq; i equuleo ſuſpēſa vngulis caderet̃: piecit carnes ſuas i faciē pr̄is ſui: dicēs. Comede ꝟtutē coꝛꝑis tui. Tūc rota ferrea adducit̃: ⁊ ſuppoſito igne valido oleo ꝑfundi iubet̃: ſꝫ ipa oꝛāte ꝯbuſti ſunt pluſq̄ mille q̄ngēti idolis ſeruientes. Hic lapide i collo eiꝰ ligato mittit̃ i mare: vbi a xp̄o baptizata illeſa exiēs iterū i carcere recludit̃. Que ait. Dn̄e ieſu xp̄e: redde vꝛbano ſcd̄m ea q̄ geſſit i me: q̄ ipſa nocte cū magnis cruciatibꝰ emiſit ſpm̄. l'c. iij.

Poſt hec venit aliꝰ iudex noie zion: q̄ p̄mo eā i ſartaginē plenā pice/reſina/ ⁊ oleo mitti iuſſit: deinde caput eiꝰ radi: ⁊ pꝛunas ardētes ſuꝑponi. Que cū nō lederet̃: ducta ē ad tēplū apollinis: ⁊ ibi cū oꝛaſſet ꝯminutū ē idolū i puluerē: ⁊ crediderūt in deū aie circiter tria milia. Iudexq; ꝑterritꝰ expirauit. Tunc tertiꝰ iudex noie iulianꝰ: iuſſit ſerpētes circa eā apponi: ⁊ mamilla eiꝰ ⁊ ligua abſciſſis: ꝟgo ptē ligue i oculū iudicis ꝓiciēs excecauit eū. Cuiꝰ iuſſu ꝑcuſſa ꝟgo i latere oꝛans dn̄o emiſit ſpm̄/ q̄rtodecio etat ſue anno.

Que eiꝰ īterceſſiõe veneranda nobis ſempiťna a dño īpetret gaudia. Lec. de cõi vnius ṽgi. mart. ¶ Sc̄ti iacobi apl̄i feſtū dup̄. Ad .j. veſ. ⁊ ad ma. ceť. ď cõi vniꝰ apl̄i: cū iſto hymno ad veſ.

Bina celeſtis aule luminaria iacobe necnõ ioãnes theloge/ poſcite nobis veniam rogãtibꝰ: quã venit xp̄s gratis dare miſeris. Annue chriſte. et dicit hic nobis per hor. or.

Eſto dñe plebi tue ſanctificatoꝛ et cuſtos: vt apl̄i tui iacobi munita p̄ſidijs: ⁊ cõuerſatiõe tibi placeat ⁊ ſecura deſeruiat. p. Eodē die mēo. fiat de mar. xp̄ofoꝛo ⁊ cucufate. añ. Gaudēt ī celis. ṽ. Letamī ioꝝ.

Deus mūdi creatoꝛ ⁊ rectoꝛ q̄ hūc diē btōꝝ xp̄ofori ⁊ cucufati martyꝝ tuoꝝ paſſiõe ɔſecraſti: ɔcede vt oēs qui martyꝛū eoꝛū merita veneramur: eoꝝ interceſſiõibꝰ ab eternis gehēne icēdijs liberemur. Per. Ad matut. Lectio .j.

Iacobus apl̄s dñi nr̄i ieſu xp̄i: frāter beati ioānis euāgeliſte: oēz iudeā ⁊ ſamariā viſitās oſtēdebat ex ſcripturis ſctis oia q̄ p ꝓphetas dicta erāt ī dño ieſu xp̄o eē ꝯpleta. Hermogenes aūt q̄dā magꝰ miſit philetū diſcipl'z ſuū cū aliquot phariſeis ad eū: aſſerēs q xp̄s nõ eſſet filiꝰ dei. Iacobꝰ ṽo aſſertiõibꝰ eiꝰ ī xp̄o euacuatis oſtendit ex ſcripturis ſanctis hūc eſſe filiū dei. R. ij.

Reuerſus ad hermogenē philetus: dixit ei. Jacobum qui ſe ſeruū ieſu xp̄i aſſerit/ ſcias te ſuꝑare nõ poſſe. Nā in noie eiꝰ multa miracula faciens: oēſq; ſcripturas ſctās memoꝛiť retinēs: oſtēdit ex eis hūc eſſe filiū dei/ quē iudei crucifixerāt. Hermogenes iratꝰ dixit philetū: dicens. Videamꝰ ſi iacobꝰ ſoluat te ab his vinculis. Quo nūciato iacobo miſit ſudariū ſuū dicēs. Accipiat hoc/ ⁊ dicat Dñs ieſus xp̄s erigit eliſos/ et ipſe ſoluit cõpeditos. Quo facto: ſolutus venit ad iacobum. Lc. iij.

Dolēs autē magus: miſit poſt eū demones: dicēs. Ipſm iacobū cū phileto mihi adducite: vt vindicer ī eos. Qui cū veniſſēt ceperūt vlulatū ī aerē dare ſup apl'm: q̄bꝰ apl's ait. Pꝛecipio vobis ī noie p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti vt hermogenē nõ ledētes/ ip̄ʒ ad me vinctū adducat. Quo adducto: dixit apl'us ad philetū. Ipſe te ligauit/ tu eū ſolue. Quo fctō: ait apl's. Vade liber vbicūq; volueris. Nõ eni eſt diſciplie nr̄e/ vt iuitꝰ q̄s cõuertať. Ipſe ṽo ſolutꝰ oēs codices ſuos in mari mergēs: dixit ad iacobū. Aiaꝝ liberatoꝛ/ accipe me penitētē: quē hactenus habuiſti inuidentē. Lc. iiij.

Apl's ɔfirmans eū in fide ita ꝑfectū eū reddidit: vt mīře ṽtutes p eū fierēt a dño. Quod audiētes phariſei: dixerūt ad iacobū. Quid q̄d p̄dicas xp̄m/ quē omnes crucifixum ſcimꝰ/ Tūc apoſtolus oſtēdit eis qualiter incarnatio dñi/ paſſio/ reſurrectio/ ⁊ in celū aſcēſio a ꝓphetis ꝓnunciata: in xp̄o erāt ꝯpleta. Dixerūtq; oēs/ peccauim⁹/ dic nobis q̄d faciem⁹. Quib⁹ ipſe ait. Credite ⁊ baptizamini: ⁊ delebūtur pctā veſtra. l. v. Abiathar autē pōtifer vidēs tm̄ populū credidiſſe: zelo repletus excitauit ſeditionē grauiſſimā: ita vt mittentes funē in collo eius/ ducerēt eū ad herodē: qui iuſſit eū decollari. Cūq; ducerēt: paralyticū quendā ad eū clamantē a dolorib⁹ liberauit. Hoc videns ioſias qui funem in collo eius miſit: corruēs ad pedes eius dixit. Obſecro te vt des michi indulgentiam. l. vi. Intelligēs apl's cor ei⁹ a deo viſitatū: dixit. Credis ꝙ ieſus xp̄s eſt verus fili⁹ dei. Qui ait. Credo. Hoc audiēs abiathar: dixit. Niſi recedens a iacobo maledixeris nomē xp̄i: cū ipſo decollaberis. Qui ait. Maledictus tu: nomen vero xp̄i eſt benedictū in ſcl'a. Cūq; perueniſſent ad locū: allata lagena aq̄ apl's baptizauit eū: ⁊ oſculans eū fecit ſignaculū crucis i fronte ei⁹: ⁊ ita ꝯfect⁹ in fide xp̄i/ cū apl'o decollat⁹ eſt. Scd'z math.

cap. 20 In illo tpe. Acceſſit ad ieſum mr̄ filiorū zebedei cū filijs ſuis: adorās ⁊ petēs aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeant hi duo filij mei: vnus ad dexterā tuā: ⁊ alius ad ſiniſtrā i regno tuo. Et r. Om. de diuerſis tra.

Vnde occaſionē accepit hec mulier: vt a dño grām ⁊ dignitatē peteret filijs ſuis/ q̄ nichil ꝓdixerat de gl'a regni/ ſed ſolūmodo de ſupplicio paſſionis. Predixerat enī diſcipulis ſuis ſe hieroſolymā aſcēſurū/ tradēdū/ morte ꝯdēnādū/ deludēdū/ flagellādū ⁊ crucifigēdū. Sed hac cā ſcitata eſt ad petēdū dignitatē filijs ſuis q2 poſt oīa dixerat dñs: ⁊ tertia die reſurget. Putabat enī mulier ꝙ l. viij. dñs poſt reſurrectionē ſuā regnaturus eſſet in terra corporaliter/ ideo dixit. Dic vt ſedeant hi duo: vn⁹ a dextris/ ⁊ alius a ſiniſtris i regno tuo. Rn̄dēs dñs: dixit. Neſcitis q̄d petatis. Mater quidē petierat: ſed dñs diſcipl'os increpauit: q2 ſciuit petitionē matris ex ſuaſione filiorum proceſſiſſe. Lectio. ix. Interrogat dñs ſi poſſent bibere calicē quē ipſe bibiturus erat: id eſt ſi eandē paſſionem ſufferre poſſent quā ipſe paſſurus erat ꝓ eis. Calicē q̄dē meū bibetis. De iacobo nō eſt dubiū quin ip̄e calicē dñi biberit. De ioāne vero dubitat': q2 ipſe per martyriū vitā nō finiuit. Sed q2 a domitiano i feruētis olei doliū miſſus eſt: ⁊ ante ariſtodemū venenū bibēs/ illeſus permanſit: nec nō cū reliqs apoſtolis flagellat⁹ legitur ſemꝗ paratus ad paſſionē: clarū eſt ꝙ catiſē paſſionis biberit. Cū. Ceſera de cōi vnius apl'i. Ad ij. veſ. oia fiant de ſctō iacobo: cū R. Ciues apoſtolorum. ex memo. de. ſ. anna. ¶ Sc̄te anne m̄ris marie. Ad veſ. ſup. p̄. fer. ā. Felix anna cella mūditie: lumen mundi vena clementie: ſpes ſalui porta letitie: nos diuine cōmenda gratie. In feria. Cap'm

Mulierē fortē quis inueniet: procul & de vltimis finibus p̄ciū ei⁹: confidit in ea cor viri ſui: & ſpolijs non indigebit. R. Dn̄ digne. Hymn⁹.

Ave mater anna / plena melle canna: cui matrem paſſa nulla coequanda. Aue predicanda ſuperexaltāda: mater matris poli regis atq; ſoli. Quā qui velit fari ſiue venerari: reddet ſibi votum xp̄s / per quem totuȝ. Ergo te rogam⁹ / tibi ſupplicamus: vt quod potes velis / prece da nos celis. Placās nobis natā / mūdo per te datā: illa natū ſuū tu nepotē tuū. Laus ſit trinitati / laus ſit vnitati / laus patri ac nato / lauſq; paraclito. Amē. V. Diffuſa. in. Hec ē radix anna pia: virgo florēs ē maria: xp̄s flos ē inclyt⁹. digna radix ē honore cuius virga tali flore fecundatur celitus. cā. Magnificat. Orō.

Deus qui beatā annā dilectiſſime genitricis tue matrē egregiā hodierna die ad celeſtis vite ſublevaſti gaudia: fac nos q̄s glorioſis eius meritis ad eternā ꝯtigere btitudinē: ex cuius puerpio ſalutari p ſalute mūdi hūanā dignat⁹ es aſſumere carnē. Qui vi. & reg. cum deo patre. Mēo. de ſctō iacobo apoſtolo cū ān. In regnatione. v⁹. Annūciauerūt. orō. Eſto dn̄e. Ad cōplet. oia fiant ſicut i feſto ſcē trinit. Modo p̄dicto dr̄ veſpr. de ſctā anna: videlȝ vbi dedicata eſt eccl'ia: vel capella: vel altare i honore eiuſdē. & tūc ad ſ. veſ. de ſcta anna fiat. Ubi vo nō ē eccl'ia dedicata: neq; capella i honore ipſi⁹: dicāt veſ. de. ſ. iacobo apl'o. & mēo. de. ſ. anna: cū orōne p̄dicta. Ad mat. Inui. Ad beate anne memoriam. Orē xp̄o canam⁹ gl'iaȝ. p̄. Ueñ. hy⁹.

IN anne puerpio / nox fugit hui⁹ ſeculi: & illuxit cū gaudio / dies toti⁹ ppl'i. Hec radix ieſſe germiat: expers cūctis illecebris: germē eius illuminat / nos ſedētes i tenebris. Pia mater & humilis / de qua maria pdīt: tuis adeſto famulis / quos culpa grauis deprimit. Iā felix & emerita / manēs cuȝ ſummo iudice: ſuccurre mē inclyta / vt viuamus pacifice. Et quicquid hic deliquimus / vite p imūditiā: abſtergas illud petimus / per diuinam clemētiā. Patri natoq; gloria / detur cum ſancto ſpiritu: qui p anne ſuffragia / conſeruet nos in exitu. Amē. In. j. noc. ā. Chori plaudāt alacriť āgelorū & hoīȝ: cōgratulādo parit mřī regine vgīnū ps. Dn̄e dn̄s noſter. an̄. Pater pꝛecelſe virginis ioachim erat nomine: mater anna/ que nobilis regali fulſit ſemine. ps. Celi en̄. an̄. In tres partes diuidūt ſic rerum ſubſtantiā: dāt tēplo/ pauperibꝰ/ ſeruāt ſibi tertiā. ps. Dn̄i eſt terra. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs. Lectio .i.

HOdie fratres chariſſimi btē anne mr̄is ſctē dei genitricis ac ꝑpetue virginis marie feſtiuā celebꝛamus meōꝛiā: in qua carnis reliquit ergaſtulū: ⁊ ſubuecta ē venerabilit̄ ad ſuꝑos ſctōꝝ obſequijs angeloꝝ. Tu. ℟. Felix anna flos oꝛtoꝝ/ mirū nitēs ſpecie: regum ſurgit antiquoꝝ ex clara ꝓgenie. Que medela vitioꝝ matrē geſſit grē. ℣. Hec btā miſeroꝝ ſuccurrat inopie. Que. Lcō .ij.

AD eternū ſiquidē pꝛiarchaꝝ ac ꝓphetarū veteꝝ/ glorioſa ⁊ felix peruenit cōtubernium. Ex quoꝝ carne carnis traxit oꝛiginem: vt per vētris ſui fructū populo ſuo deꝰ mitteret redēptoꝛē. ℟. Matronarū hec mr̄ona claruit ī ſc'lo: nūc in celis iā patrona: pietatis titulo. Cuiꝰ partu cūcta bona ꝓuenerūt ſc'lo. ℣. Anna parēs eſto ꝓna cūctis ī ꝑicl'o. Tu. Lc. iij.

GAudeat igit̄ ſacroſancta mater eccleſia huius ſancte matrōe munita ſuffragijs: et in eius laudibus cum omni deuotione tota reſultet. Hec ē enim illa ſuperne bn̄dictionis terra: de qua celeſtis figulꝰ ollam ſpei noſtre cōpoſuit: q̄ ex diuini roꝛis imbꝛe cōceptū vbū dei hūano generi ꝓtulit incarnatū. ℟. Ex cōceptu coniugali anne miro oꝛdine: radix bōi finis mali/ ſpirat vno germine. Felix q̄ fuiſti tali impꝛegnata vgine. ℣. Nos ī hoꝛa fac finali moꝛi ſine crimine. Felix. Glia. Felix. In .ij. noct. an̄. Annos q̄ꝫ plurimos ducūt in cōiugio: ſteriles atq̄ triſtes ſub legis oppꝛobꝛio. ps. Eructa. an̄. Exꝓbꝛat hūc pōtifex ioachī q̄ ſiſteret īfecūdꝰ cū fecūdis: ſeq̄ eis iūgeret. ps. Deꝰ nr̄ refu. an̄. Ioachī ex oppꝛobꝛio in tēplo triſtis exijt: nec ad domum vel vxoꝛē: ſed ad paſtoꝛes tranſijt. ps. Fūdamenta. ℣. Specie. Lc. iiij.

FElix anna q̄ ī opatiōe redēptiōis nr̄e velut radix videt̄ ī arboꝛe: de q̄ celeſtis vga egreſſa ē btiſſima vgo maria: q̄ filiū ſuū diuini floꝛis amigdalū enixa puerpa genuit: cuius dulcedinis iocūda refectio: ī celo ⁊ in t̄ra angelos ⁊ hoīes paſcit. ℟. Ex iudea creuit ſpina/ hec matrona nobilis: ſpina tamē officina claruit mirabilis: de qua pꝛodijt Regina celi venerabilis. ℣. Nos a fraude ſerpētina ſaluet mr̄ hūil'. Re. Lc. v.

EX bethleez q̄ppe ciuitate dauid: ⁊ radice ieſſe oꝛiūda pꝛodijt: cuius beata ſoboles maria videlꝫ xp̄z pepit: q̄ captiuitatē iacob auertit: ⁊ parietē veteris inimicitie inter deū et hoiem hō de⁹ in ſua carne deſtruxit. ℟. Quaz potens eſſe diceris i regno btōrū: q̄ genitrix agnoſcer̄ regine angelorū. In ſignis quippe diceris: patrona miſerorum. ℣. Impetra nobis miſeroꝝ veniā pc̄tōrū. Inſi. L. vi.

O q̄ glorioſa eſt mater iſta et q̄ digna ſolēni attollenda p̄conio: q̄ nobis matrez nr̄e redemptionis attulit: ⁊ in illa teſtamentū hereditatis ſupne incluſit. Vere beata ⁊ omni veneratione hūda: ⁊ quodā ſacro priuilegio p̄dicāda mater hui⁹ ſacratiſſime virginis: que oēs p̄cellit mr̄es in cōcipiēdo ⁊ gn̄ando eā q̄ ſuū ⁊ oim gn̄auit auctorē. Gaude igit̄ ⁊ letare o felix mr̄ ⁊ p̄ ceteꝝ matrib⁹ felicior: q̄ meruiſti tāte ꝓlis gaudere p̄uilegio: p quā angeli letitiam: iuſti grām: pc̄tōres veniaz inueniūt in eternū. ℟. O q̄ digne veneraꝝ ab hūano germine: q̄ mariā mūdo parꝫ magno dei mūere. Ip̄a v̄go ſingularis dignet̄ ſuccurrer̄. ℣. Anna mr̄ ſalutaꝝ fac nos xp̄o viuere. Ip̄a. Gl̄ia. Ipſa. In. iij. noc. a. Joachi ⁊ ꝯiugi angel⁹ apparuit: eo lēteſq̄ nimiū dulciter ꝯpeſcuit. ꝓ. Cant. i. an. Preces vr̄e ſunt accepte/ hēbitiſq̄ filiā: p quā deus magnifice/ p̄ſtabit cūctꝭ gratiā. ps. Domin⁹ regnā. Hic cognoſcunt ſe mutuo coniugali federe: ⁊ agūt laudes dn̄o p ꝯceſſo mūera. ꝓ Cāta. iij. ℣. Adiuua dit. Initiū. ſ. euāg. ſcd̄m matth. cap. i.

Liber gn̄ationis ieſu xp̄i filij dauid filij abraham. Et r. Om̄l. d̄ diuerſis trac. L. 7.

Matthe⁹ igit̄ euāgeliſta ſcribēs librū gn̄ationis ieſu xp̄i ceteris p̄termiſſis hoꝝ filiū nūcupauit: quia ad hos tantū facta eſt de chriſto ꝓmiſſio. Ad abraham inquit. In ſemine tuo bn̄dicent̄ oēs gentes terre. Ad dauid vero ait. De fructu ventrꝭ tui ponam ſuper ſedē tuā. ℟. 7 Eua mat̄ corruptele pomi fit edulio: deformauitq̄ ſeq̄le lineam contagio. Anna cōfert ſpez medele ſacro puerꝑio. ℣. Eſto memor clientele huius in exilio. Anna confert. Lectio. viij.

Abrahā genuit iſaac: iſaac aūt genuit iacob. Exequit̄ ergo hūanā gn̄ationē xp̄i matthe⁹ ab ipſo ꝓmiſſionis exordio: hoc eſt ab abrahā: gn̄atores cōmemorās q̄s pduxit ad ioſeph virū marie: de qua nat⁹ eſt xp̄s. ℟. Anna mr̄ mr̄is chriſti nos pie conſidera: que marie meruiſti propinare vbera. 8 Ecce felix aſcendiſti ſuper cuncta ſydera. ℣. Tu in hora mortis triſti nos ab hoſte libera. Ecce felix aſcēdiſti. Lectio. ix.

Quicquid tn̄ i inſigni genealogia xp̄i ad euāgelicā reſpicit hiſtoriā: totū ex abūdanti recurrit ad annā: vt ip̄a ſit quaſi quedam meta legis et grē: p quā dignitas hūane videtur in xp̄o refloruiſſe nature.

Ex eius nãqꝫ ventre ꝓdiit: qđ de ſctā eccleſia lōge añ ſpūſſanctus ait. Sindonē fecit ⁊ vēdidit: ⁊ cingulum tradidit chananeo. Sindonis huiꝰ cādoꝛ niueus puritas eſt ⁊ mūditia virginalis/quā btā anna mr̄ manibus ſuis quaſi contexuit: dū genitricē dei mariā ad diē tp̄alis oꝛtꝰ i foꝛma humana de palatio vteri ſui coꝛpoꝛaliter eduxit. Tu. ℟. Btā virgo ꝟginuꝫ mr̄is tue pꝛecibus: remiſſionē criminuꝫ pꝛocura ſupplicibꝰ. Et fac poſt vite terminum: letos in celeſtibus. ℣. Succurre penes dn̄m cunctis aſſiſtentibus. Et fac. Glīa. Et. ℣. Oꝛa ꝓ nobis beata anna. In laud. ā.

Omnis ſanctoꝛuꝫ concio matrē collaudet ꝟginis: de cuius puerperio ſalus pꝛoceſſit hominis. ps. Dn̄s regna. an. Hec pꝛolem deuotiſſime petit a pr̄e luminum: ⁊ meruit digniſſime mariā decus virginū. ps. Jubi. an. Ex ioachi quē habuit vite virū eximie: anna mariā genuit matrem regis iuſtitie. ps. Deꝰ deus. ā. Stirps ieſſe clara diluit eue mr̄is oppꝛobꝛium: dum anna pꝛolem genuit floꝛē ſctoꝝ oim̄. ā. Bn̄di. ā. Anna floꝛet vt liliū in ſūmi regis curia: thꝛonū adepta regnū cū imoꝛtali gloꝛia. ps. Lauda. Cpm. Mulierē foꝛtē. Hyꝰ.

Felix anna p̄ aliis/digna laude fideliū: mundū repleuit gaudiis/ꝑ ſacꝝ puerꝑiū. Nec de carnis ꝓpagine/mariā nobꝭ ꝓtulit: q̄ ſuo reddit germine/qđ eua triſtꝭ abſtulit. O vas celeſtꝭ glīe/mr̄ regine virginū: ꝑ te ſ̄ꝑamur anxie/remiſſioneꝫ criminū. Memēto mr̄ inclyta/ꝙ̄ ꝓtēs es ꝑ filiā: ⁊ nobꝭ p̄ce ſolita/ꝓcura dei grām. S iuſtꝭ manet p̄cibꝰ datoꝛ bonoꝝ oim̄: vt gaudiis celeſtibꝰ/fruiamur poſt exiliū. Pri natoqꝫ gl'ia/vel cū ſctō ſpū: q̄ ꝑ anne ſuffragia/ eꝰ ſeruet nos i exitu. Amē. ℣. Elegit eā. ā. Anna ſtellā matutinā magni maris ⁊ reginā pepit clemētie: cū q̄ ſe iocūdat: qꝫ deum ꝯtēplat/reuelata facie. ā. Bn̄dicꝰ. or. Deꝰ q̄ btāꝫ annā. Ad i. ā. Ois ſctoꝝū. ps. Deꝰ i noīe. ā. Te iure. cpm. Quicūqꝫ. Ad. tq. an. Hec plē. ps. Legē po. cpm. Mulierem foꝛtē. ℟. Diffuſa. vt in cōi vnius virgi. Ad. vi. ā. Ex ioachim. ps. Defecit. ꝶ ſm

Multe filie ꝯgregauerūt diuitias: tu ſupergreſſa es vniuerſas: fallax grā ⁊ vana ē pulchꝛitudo: mulier timēs deū ipa laudabit. ℟. Spē tua. Ad ix. ā. Anna floꝛet. ps. Mirabi. cp.

puer
vltim

Manū ſuā apuit inopi ⁊ palmas ſuas extēdit ad pauperē: ideo foꝛtitudo ⁊ decoꝛ indumētū eiꝰ: ⁊ ridebit in die nouiſſimo. ℟. Adiuuabit. ℣. Elegit eā. Oꝛo vt ſ. Ad ii. veſ. ān. Ois ſctoꝝ. ps. Dixit do. Laud. pueri. Letatꝰ. Bti oēs. Lauda hierl'm. cp. Mulierē foꝛtē. ℟. Btā virgo. Si dup. feſ. fuerit.

puer
vltim

hyꝰ Aue mr̃ anna. ℣ Elegit. ã. Anna floꝛẽ poꝛtauit grẽ/ flos odoꝛẽ ſpirat mũditie: alme preces matris et filie/ nos ꝯducãt eterne gloꝛie. ca Mgt. oꝛ Deꝰ qui beatã annam. Memo. fiat de ſeptẽ doꝛmientibꝰ mar. oꝛ.

Deus qui glorioſos reſurrectionis eterne pꝛecões ſeptem doꝛmientes magnifice coꝛonaſti: pꝛeſta q̃s vt eoꝛũ p̃cibus reſurrectionẽ ſctãꝫ q̃ in eis mirabilit̃ oſtẽſa ẽ ꝯſequamur. ¶ Ad mat. iij. l. Inuit. dup. l. i.

Sub decio imperatoꝛe facta i xp̃ianos graui ꝑſecutiõe: ſeptẽ xp̃iani ciuitatꝭ epheſioꝝ ciues ſcꝫ maximianꝰ/ malchꝰ/ martianꝰ/ dionyſiꝰ/ ioannes/ ſerapiõ/ ⁊ ꝯſtãtinꝰ fugiẽtes ꝑſeq̃ntiũ rabiẽ abſconderũt ſe in ſpelunca in monte celio: ſtatuentes malchũ in habitu mẽdici emere victualia. In q̃ ſpelũca doꝛmierũt ꝑ ſcl'a mlt̃a. lc. ij.

Euolutiſqꝫ trecẽtis ſexaginta duobꝰ annis regnãte ĩꝑatoꝛe xp̃ianiſſimo theodoſio: ſurrexit deteſtãda hereſis: nitẽs repellere gñalis fidem reſurrectiõis. Euigilãtes ſcti ⁊ vniꝰ noctꝭ ſpacio ſe doꝛmiſſe putãtes: malchũ ad ciuitatẽ miſerũt vt emeret neceſſaria. Qui vidẽs crucẽ ſuꝑ poꝛtã ciuitatꝭ erectã: ⁊ oẽs nomẽ dei ĩuocãtes/ valde mirari cepit: ꝯ platiſqꝫ argẽteis ceperũt ĩtuẽtes mirari: dicẽtes. Hic iuuenis theſaurũ ĩuenit: duxerũt qꝫ eũ ad ꝓcõſulẽ ciuitatꝭ. lc. iij.

Cumqꝫ ꝓconſul ab eo inq̃reret vbi theſaurũ iueniſſet: cadens malchꝰ ad pedes eiꝰ: dixit. Rogo vos vbi deciꝰ imꝑatoꝛ? Ego ei ⁊ ſocij mei fugiẽtes ꝑſecutionẽ eiꝰ: abſcõdimꝰ nos ĩ ſpelũca mõtꝭ celij. Martinꝰ ep̃s ciuitatꝭ hoc audiẽs: dixit. Eamꝰ cũ eo ad locũ. Et veniẽtes ad ſpelũcã: viderũt ſctõs dei ſedẽtes: et erãt facies eoꝝ vt roſe floꝛẽtes. Et adoꝛãtes eos miſerũt ꝓ imperatoꝛe. Qui cũ veniſſet/ adoꝛãs eos fleuit. Qui dixerũt ei. Pꝛopter te ſuſcitauit nos deꝰ nr̃ ante diẽ magne reſurrectionis: vt tu ſine dubio reſurrectionẽ moꝛtuoꝝ credas. Et cũ hec dixiſſet: reddiderũt ſpm̃ ſcd'ꝫ p̃ceptũ dei. Imꝑatoꝛ vero flens ⁊ oſculãs ſctãs reliq̃as eoꝝ: cõgregatis plurimis ep̃is ⁊ fidelibꝰ ibiq; fecerũt in eodẽ loco dignã mẽoꝛiã eoꝝ. Cetera d' ꝯi pl'imoꝝ mar. ¶ Salõis ep̃i ⁊ ꝯfeſ. oꝛo.

Omnipotens ſẽpiterne deꝰ tribue nobiſ famulis tuis ꝑ ĩterceſſionẽ. ſ. ſãſonis ep̃i poſcẽtibꝰ pctõꝝ veniã/ q̃rẽtibꝰ ſalutꝭ viã: pulſãtibꝰ apir̃ regni celeſtꝭ aulã: vt ad eternã maieſtatis tue hitationẽ te adiuuãte ꝑuẽire mereamur. ꝑ. Eodẽ die fiat mẽo. đ ſctõ pãthaleõe mar. oꝛ.

Deus q̃ hũc diẽ bti pãthaleonis martyꝛio ꝯſecraſti: p̃ſta q̃s: vt ipiꝰ ĩtuẽtu hoc ĩ nr̃is floꝛeat actibꝰ/ qđ p̃mijs remuneret celeſtibꝰ. ꝑ. Ad mat. iij. lc. de cõi. inuit. dup. Cetera oīa ď cōi vnī⁹ ꝯfeſ. ⁊ pōti. ¶ Sc̄ōꝝ felicis ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis marty. Oꝛatio.

Preſta q̄s oīps de⁹: vt ſicut ꝑl'ſ xp̄ian⁹ martyꝝ tuoꝝ felicis/ſimplicij/fauſtini/⁊ beatric' tpali ſolēnitate ꝯgaudet: ita ꝑfruat̃ eterna: ⁊ qḋ voti celebꝛat: pio ꝯpꝛehendat affectu. p. Ad mat. iij. lc. Inuit. dup. lc. i.

Tiberio vꝛbis rome ep̄o miſſo in exiliū a ꝯſtātino auguſto heretico: cler⁹ roman⁹ oꝛdinauit i loco ei⁹ ep̄m felicē pbr̄m. Qui facto cōcilio: declarauit ꝯſtātinū hereticū: et ſcḋo baptizatū ab euſebio. Quo facto eijcitur felix de epiſcopatu a cōſtantino auguſto filio conſtātini auguſti. Exinde ductus i ciuitatē: coꝛonā martyꝛij capit abſciſiōe ꝓmeruit: ⁊ ſepultus eſt in via aurelia. Lco. ij.

T ēpoꝛib⁹ diocletiani ⁊ maximiani erat rome q̄dā ꝟgo beatrix noīe ſoꝛoꝛ vti ſimplicij et fauſtini: qui ꝓ xp̄i noīe poſt diuerſa toꝛmēta capite ceſi ſunt: q̄ꝝ coꝛpa ſepeliuit beatrix cuz criſpo ⁊ ioāne p̄ſbyteris. Poſt hec lucretius vicinus poſſeſſoꝛ pꝛedium beate beatricis cōmune cum fratribus ambiens: fecit eā (dijs ſacrificare nolētez) carcere mācipari: ⁊ poſtea a ſeruis ſuis noctu pꝛefocari: et ſic ſpm̄ tradidit domino. Lcō. iij.

Poſt hec igreſſus ē lucreti⁹ i p̄diū ſctōꝝ: ⁊ fecit cōuiuiū in q̄ infantul⁹ dixit ei. Audi lucre-

ti. Occidiſti ⁊ inuaſiſti: ecce datus es in poſſeſſionem diaboli. Ad hāc vocē ſathanas i eū ingreſſ⁹/ꝑ tres hoꝛas eū vexauit: donec tolleret aīaz ei⁹. De quo oēs q̄ aderāt ꝑterriti/xp̄iani effecti ſunt: narrātes palā paſſionē btē ꝟginis i ꝯuiuio vīdicatam. Cetera de cōi pl'imoꝝ mar.

¶ Sctōꝝ abdon ⁊ ſēnes mr̄. oꝛ.

Deus q̄ ſctis martyꝛibus tuis abdō ⁊ ſēnes ad hāc gloꝛiā veniendi copioſum munus gratie cōtuliſti: da famulis tuis ſuoꝝ veniā delictoꝝ: vt ſctōꝝ tuoꝝū intercedētibus meritis/ab oībus mereamur aduerſitatibus liberari. p. Ad matu. Inuitat. dup. Tres lc. fiāt. l. i.

Deci⁹ impatoꝛ romā reuertēs de ꝑſida adduxit ſecū duos ſubꝛegulos ꝑſaꝝ: abdō ⁊ ſennē. Et cōuocans rome ſenatū: iuſſit eos deci⁹ ſibi pꝛeſentari. Et dixit ad ſenatū. Dij noſtri tradiderūt nobis hoſtes ferociſſimos. Ecce em̄ inimici reipublice et romani imperij. Et itroducti ſunt oꝛnati ex auro ⁊ lapidibus pꝛecioſis: vincti catenis. Quos cum vidiſſet omnis ſenatus: ceperunt mirari in aſpectibus eoꝛum. l. ij.

Decius dixit ad eos. Sacrificate dijs et eſtote ſubreguli romane libertatis: ⁊ poſſidebitis omnia veſtra et pacem romani imperij. Qui dixerūt. Nos ſemel offerētes noſmet deo ipz adoꝛamus: ſimulachꝛis mamu factꝭ nunq̄ humiliabimur. Deciꝰ iuſſit eos denudatos ad ſimulachrū ſolis duci: ⁊ ad ſacrificandū compelli. Scti vero expuentes in ſimulachrū dixerūt valeriāo. Fac qd̄ potes. l. ꝫ.

Tunc valerianus prefectꝰ iuſſit eos diu plumbatis cedi: ⁊ in amphiteatruꝫ duci. Et dimiſſi ſunt ad eos duo leones: ⁊ quattuor vrſi. Qui venientes ad pedes ſanctorum: ita cuſtodiebāt eos: vt nemo poterat accedere ad eos propter impetum ferarum. Valerianus ira plenus/ fecit eos occidi: et corpora eorum ante ſimulachrū ſolis iactari. Poſt triduum quirinus ſubdiaconus corpora eorum ſepeliuit in domo ſua. Tu. Cetera de ꝯmuni plurimoꝝ mar.

¶ Sancti germani epi. Oro.

Exaudi nos deus ſalutarꝭ noſter: ⁊ qꝛ voces nr̄e non merent᷑ audiri: ſcti germani cōfeſſoris tui atq̄ pontificis interuētio q̄s ſit accepta ꝓ nobꝭ. p. Ad mat. inuit. ſimp. iij. lc. lcō. i.

Beatꝰ germanꝰ antiſſiodorēſis oppidi indigena fuit parentibus ſplendidis ꝓcreatus: et ab ipſis infantie rudimentis ſtudiis liberalibus inſtructꝰ. In quo doctrine cōſolatio cū ingenii vbertate cōſentiēs eruditiſſimū duplicato bono: id eſt nature ⁊ induſtrie: reddiderunt. Atq̄ vt in eum ꝑfectio litteraꝝ plana cōflueret: poſt auditoria gallicana intra vrbem romam ciuilis iuris ſcientiam perfecte addidicit. Deinde ad honorē p̄fecture ſublimatꝰ i vrbe antiſſiodorēſi nobilē ſibi ſumpſit vxorem. lcō. ii.

Poſt hec oīm ꝯſenſu eps̄ poſtulatꝰ ſacerdotiū iuitꝰ aſſumpſit: coactꝰ ⁊ addictꝰ. Repēte igiť mutať ex oībus. Deſpicitur mūdi militia: celeſtꝭ aſſumiť. Calcať ſcľi pōpa: hūilitas ꝯuerſatiōis eligiť: vxor in ſororē mutať: ſubſtantia in pauperes diſpenſať. Ex die vero ſumpti ſacerdotiꝫ nūq̄ panē frumēti: nō vinū/ nō acetū/ non legumē/ nō oleū/ nō ſal ad vſū ꝯdiēdi ſaporis accepit. Tu. lcō. iii.

In refectionibus primum cinerē p̄libauit: deinde panē ordeaceum ſumpſit: quem tñ ipſe excuſſit et moluit. Pro ſtratu ſuperpoſito cilicio: ⁊ ſuppoſito vno tantum ſacculo cōtentꝰ fuit. Noctibus nunq̄ veſtimenta: raro cingulum: raro calciamenta detraxit. Orationiq̄ vacans longum ſomnum inter tormenta capere non poterat: donec virtutibus plenꝰ in domino obdormiuit. Tu. Cetera de cōi vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ ponti.

¶ Ad vincula ſcti petri. Ad. i. veſpe. an. Solue iubente deo terrarum petre catenas: qui facis vt pateant celeſtia regna beatis. Pſalmi feriales. Cpm.

Petrus ꝗdē ſeruabať ī carcere: orō aūt fiebat ſī intermiſſiōe ab eccleſia ad deum Act. 12.

8 p ro. Deo g̃. ℟. Dixit an. hy⁹.

Iam bone paſtoꝛ petre/clemens accipe vota pꝛecantum: et peccati vincula reſolue tibi poteſtate tradita: q̃ cũctꝭ celũ vbo claudis apis. ℣. Annue xp̃e. ℣. In oẽm terrã. ã. Tu es paſtoꝛ ouiũ: pꝛinceps apoſtoloꝛũ: tibi tradite ſunt claues regni celoꝛum. cãt. Magt. Oꝛo.

Deus qui beatũ petrũ apoſtolum a vinculis abſolutũ illeſuz abire feciſti: noſtroꝛũ q̃s abſolue vincula peccatoꝛũ: et omnia mala a nobis pꝛopitiat⁹ exclude. p. Memo. de machabeis martyꝛibus. Oꝛatio.

Fraterna nos martyꝛuz tuoꝛum domine coꝛona letificet: que ⁊ fidei noſtre pꝛebeat incremẽta virtutũ: ⁊ multiplici nos ſuffragio cõſolet. p. Ad matut. inuit. Tu es paſtoꝛ ouium pꝛinceps apoſtoloꝛum. Tibi tradite ſũt claues regni celoꝛum. ps. Veñ. hy⁹. Iã bone paſtoꝛ. ℣. Annue chꝛiſte. In i. noct. ãn. Miſit herodes rex manus vt affligeret quoſdam de eccleſia: occidit autẽ iacobũ fratrem ioannis gladio. p̃. Celi eñ. ãn. Videns autẽ qꝫ placeret iudeis appoſuit appꝛehendere et petrum. ps. Benedicã. ãn Petrus quidem ſeruabat i carcere: et oõ fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deũ pꝛo eo. ps. Eructa. ℣. In oẽm. lc. i.

Notãdũ nobis eſt fratres chariſſimi q̃ de cauſa celebꝛat feſtiuitas ſcti petri q̃ dꝫ
ad vincula kalendis auguſti.
Hec eñ a q̃buſdaz dicit cauſa.
Romanoꝛũ quidã dux noĩe q̃ri
nus: hẽbat filiam gutturnoſaz
noĩe balbinam. Habebat autẽ
ipſe dux beatũ alexandꝛũ papã
in carcere clauſum. ℟. Miſit 1
ipius herodes rex man⁹ vt af-
fligeret quoſdã de eccleſia. Oc
cidit autem iacobum fratrem
ioannis gladio. ℣. Videns au-
tem quia placeret iudeis appo
ſuit appꝛehendere et petrum.
Occidit. Lectio ſecunda.

Ipſa vero puella ibat ſe-
piſſime ad carcerem: vbi
btũs papa alexander catenis
tenebat ligat⁹: et deoſculabat
catenas quibus ipſe ſctũs li-
gatus erat/ſcz ob grãm recupe
rãde ſanitatis. ℟. Videns au 2
tem callidus hoſtis qꝫ placeret
iudeis. Appoſuit appꝛehẽdere
et petrum. ℣. Miſit ipius he-
rodes rex manus vt affligeret
quoſdã de eccleſia. Ap. lco. iii.

Qui beat⁹ alexander dixit.
Noli filia mea deoſcula-
ri has catenas: ſz quere boyas
ſancti petri quib⁹ vinctus fue
rat: et oſculare eas/et inde re-
cipies ſanitatem. Que mox ad
patrem ſuum veniẽs/narra-
bat ei ſicut audierat a pꝛefa-
to papa. ℟m Cunqꝫ tyꝛann⁹ 3
imnitis compꝛehendiſſet pe-
trũ apl'm: miſit eũ i carcerem.
Volẽs poſt paſcha pducet euz
pplo. ℣⁹. Vidẽs aũt qꝫ placeret

iudeis:appoſuit apprehẽdere
⁊ petrū. Uo. Gl'ia. Uo. In .ii.
noc. ān. Erat petrus dormiens
inter duos milites:vinctꝰ ca-
tenis duabꝰ/ et cuſtodes ante
hoſtiū cuſtodiebāt carcerē. ps.
Oēs gētes. ān. Cūqꝫ pducturꝰ
eū eſſet herodes: ecce angelus
dñi aſtitit:et lumē refulſit i ha
bitaculo carceris/percuſſoqꝫ la
tere petri excitauit eū dicēs ſur
ge velociter. ps. Exaudi deꝰ de-
preca. ān. Exiens petrꝰ apl's ſe
quebatur angelū: et neſciebat
qꝛ verū eſt qđ fiebat p angelum:
eſtimabat aūt ſe viſū videre. p.
Exau. deꝰ ora. v. Cōſtitues. l. 4
Quod audiens pať puelle
miſit nūcios/q perquire-
rent carcerē vbi apl's fuerat li
gatꝰ:indeqꝫ ſecū afferrēt boyas
ſancti petri. Qđ et ita factū eſt.
Quas deoſculās puella pfata:
integrā illico recepit ſanitatē.
R. Petrus quidē apl's ſerua- 4
batur in carcere. Oratio autē
fiebat ſine intermiſſiōe ab ec-
cleſia ad deū pro eo. v. Erat pe
trꝰ dormiens inť duos milites:
victꝰ catenis duabꝰ. Oro l'c. v.
Sicqꝫ btūs alexāder exiēs
de carcere ꝯſtituit celebra
ri hāc ſolēnitatē kalēdis augu
ſti in honore bti petri: ⁊ in eiꝰ
noie edificauit eccleſiā/q̄ dr ad
vincula. In qua nūc (vt fertur
ſolēnitate catene eius deoſcu-
lātur a populo deuote/auxiliā-
te dño nřo ieſu xpo: qui cū prē
⁊ ſpū ſctō viuit et regnat deus:
per oia ſecula ſeculoꝝ. amē. R.
Cum vero pducturus eū eſſet 5
herodes:i ipſa nocte erat petrꝰ
dormiēs. Inter duos milites
vinctus catenis duabus. v. Et
cuſtodes ante hoſtiū cuſtodie-
bant carcerem vbi erat petrus
apoſtolus. Inter duos. l. vi.
Exultemus in dño dilectiſ
ſimi ⁊ ſpūali iocunditate
letemur: qꝛ vnigenitꝰ dei filiꝰ
ieſus xps ad inſinuāda nobis
diſpēſatiōis ⁊ diuinitatis ſue
myſteria/apl'ici ordinis primū
beatū petrū dignatus eſt prero
gare. Cuiꝰ hodierna feſtiuitas
ſpecimē et decus contulit orbi
terraꝝ. Ille primꝰ eſt in dñi cō
feſſione/q primus eſt in apl'ica
dignitate. R. Ecce angelꝰ dñi 6
aſtitit ⁊ lumē refulſit i habita
culo carceris/percuſſoqꝫ latere
petri excitauit eū dicēs. Surge
ſurge:ſurge velociter. v. Et ꝯti
nuo ceciderūt catene de manibꝰ
eius: angelo dicente. Surge.
Gl'ia. Surge. In .iii. noct. ān.
Trāſeuntes primā et ſecundā
cuſtodiā venerūt ad portā fer-
reā q̄ ducit ad ciuitatē:q̄ vltro
aperta eſt eis ps. Cōfitebimur.
ān. Et exeūtes pceſſerūt vicum
vnū:⁊ ꝯtinuo diſceſſit angelus
ab eo. p. Dñs regnuit exultet. ā.
Petrꝰ ad ſe reuerſus dixit:nūc
ſcio vere qꝛ miſit dñs angeluz
ſuū: ⁊ eripuit me de manu he-
rodis:⁊ de oi expectatione ple-
bis iudeorū. ps. Dñs reg. iraſ.
v. Nimis hono. Scdm math.

cap.16. IN illo tpe. Uenit iesus in
ptes cesaree philippi: ⁊ interrogabat
discipl'os suos: dicēs.
Quē dicūt hoies eē filiū hois?
Et r̄. Omī. vbi august. epi. l. vij.
DNo nro iesu xp̄o requirente:
quēnā eū hoies esse dicerent: et
opiniones varias hoim discipulis
rñdētibꝰ. Rursusqꝫ dño
iterrogāte et dicēte. Uos autē
quē me esse dicitis? Petrꝰ respondit.
Tu es xp̄s filiꝰ dei viui. Ait
illi dñs. Beatꝰ es simon bariona:
qꝛ tibi nō reuelauit caro et
sanguis sꝫ pater meꝰ q̄ in celis
7 est. R. Surge petre ⁊ indue te
vestimēta tua: accipe fortitudinē
ad saluādas gētes. Qꝛ ceciderūt
catene de manibꝰ tuis. V.
Angelꝰ dñi astitit ⁊ lumē refulsit
i habitaculo carcer: pcussoqꝫ
latere petri excitauit eū dicens
surge velociter. Qꝛ ceci. L. vij.
ATtende causam q̄re btūs: qꝛ
tibi nō reuelauit caro ⁊ sāguis
sed pr̄ meus q̄ i celis est. Ideo
btūs: qꝛ tibi nō caro ⁊ sanguis
reuelauit: si ei caro ⁊ sanguis:
hoc tibi reuelaret de tuo. Qꝛ vo
caro ⁊ sāguis nō tibi reuelauit
sꝫ pr̄ meꝰ q̄ i celis ē: de meo nō de
tuo. Quare de meo? Qꝛ oia q̄ hꝫ
8 pr̄: mea sūt. R. Dixit āgelꝰ ad
petrū: circūda tibi vestimētum
tuū ⁊ seq̄re me. Et egrediēs seq̄bat
eū. V. Trāseūtes aūt pmā
⁊ secūdā custodiā: venerūt ad
portā ferreā que ducit ad ciuitatē:
q̄ vltro apta ē eis. Ec. l. ix.
ECce audisti causam quare beatus:
audi ⁊ quare petrꝰ addidit
dñs. Et ego dico tibi tāq̄ diceceret.
Qꝛ tu dixisti michi / tu es
filiꝰ dei viui: et ego dico tibi qꝛ
tu es petrꝰ. Simō q̄ppe antea
vocabat. Qꝛ eī xp̄s petra: petrꝰ
populꝰ xp̄ianꝰ. Petra eī pncipale
nomē est: ideo petrꝰ a petra:
nō petra a petro: quō nō a
xp̄iano xp̄s: sed a xp̄o xp̄ianꝰ vocat.
R. Qđcūqꝫ ligaueris sup 9
terrā: erit ligatum ⁊ i celis. Et
q̄dcūqꝫ solueris sup terrā Erit
solutū ⁊ i celis. V. Tu es inquit
petrus xp̄s filiꝰ dei viui: rñdēs
dñs ait: ⁊ ego dico tibi qꝛ tu es
petrus ⁊ sup hāc petrā edificabo
eccl'iaꝫ meā. Et. Glia. Erit.
V. Tu es petrus. In laud. an.
ANgelus dñi astitit: et lumen
refulsit in habitaculo
carceris: pcussoqꝫ latere petri
excitauit eū dicēs / surge velociter
ps. Dñs reg. An. Dixit angelꝰ
ad petrū: circūda tibi vestimētū
tuū ⁊ seq̄re me. ps. Iubil.
an. Exiēs petrus seq̄bat eū: ⁊ nesciebat
qꝛ verū est q̄ fiebat per
angelū ps. Deꝰ deꝰ meꝰ An. Misit
dñs angelū suū: ⁊ liberauit
me de manu herodis. all'. Cāti.
Bñdi. A. Solue iubēte deo terrarū
pene catenas: q̄ facis vt pateant
celestia regna beatis ps.
Laud. cā. Petrus q̄dē seruaba.
hyꝰ. Exultet ce. V. Annūciauerūt
opa dei. ān. Qđcūqꝫ ligaueris
sup terrā erit ligatū ⁊ i celis:
⁊ q̄dcūqꝫ soluer sup t̄rā erit
solutū ⁊ i celis: dixit dñs simōi

petro. cã. Bñdꝰ. or. Deꝰ q̄ btm̄ petrū. Mẽo. de mar. or. Fraťna nos. Ad. j. ãn. Angelꝰ dñi. ps. Deꝰ ĩ noĩe. ãn. Te iure. Hym. Quicūq3. Ad. iij. ã. Dixit ãgelꝰ. ps. Legẽ po. cp̄. Petrꝰ q̄dẽ. R. ꝯ v̄. de cõi vniꝰ apl'i. Ad. vi. ãn. Exiẽs petrus. ps. Defecit. cp̄.

ct.12. Angelꝰ dñi aſtitit ꝛ lumẽ refulſit ĩ habitaculo carceris: percuſſoq3 latere petri excitauit eū dicẽs: ſurge velociter: ꝛ cõtinuo ceciderunt catene de manibꝰ eius. Ad. ix. ãn.

ct.12. Solue. ps. Mirabilia. Capl'm.

Exiens petrus ſequebatur eū: ꝛ neſciebat q3 verū eſt q̄ fiebat per angelū. Ad. ij. veſ. ãn. Angelus dñi. ps. Dixit dñs. Et ceťi ṗi de apl'is. cp̄. Petrus quidẽ. hyꝰ. Exultet celū. v̄. Annūciauerūt opa dei. ã. Petrꝰ ad ſe reuerſus dixit: nunc ſcio vere q3 miſit dñs angelū ſuū: ꝛ eripuit me de manu herodis: ꝛ de oĩ expectatiõe plebis iudeoꝝ. ꝯa. Magt. orõ. Deꝰ q̄ beatū petrū. Mẽo. de ſcõ ſtephano mar. cu ãn. Hic ẽ vere. v̄. Glĩa ꝛ ho. or.

Deus q̄ nos btĩ ſtephani martyꝛis tui atq3 põtificis annua ſolẽnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius vt cuiꝰ natalitia colimꝰ: de eiuſdẽ etiã ꝓtectiõe gaudeamꝰ. p. ¶ Sãcti ſtephãi pape ꝛ mar. orõ. vt ſ. Ad mat. iij. l'. fiãt. Inuit. dupl'. l'. j.

Beatꝰ ſtephanꝰ epũs vrbis Rome: ꝯgregato vniuerſo clero ſic eos alloq̄tur: dicens. Frẽs et ꝯmilitones mei: audiſtis ṗcepta diaboli ſeua vulgari: vt ſi q̄s xp̄ianꝰ detẽtꝰ fuerit a pagano: oẽs facultates eiꝰ accipiat. Nos ei fratres reſpuite facultates terrenas: vt regnū celeſte ꝑcipiatis. Nolite timere pꝛincipes ſeculi: ſed adoꝛate deum celi: ꝛ xp̄m filiū eius. l'. ij.

Iuſſit itaq3 beatus ſtephanus vt altera die in cripta nepotiana ꝯgregarẽtur. Et facto ꝯuenticulo ĩ eadẽ cripta: inuẽti ſūt ibi ꝯmiſcui ſexus viri ꝛ mulieres centū ꝛ octo. Quos eadem die beatꝰ ſtephanꝰ ĩ noĩe xp̄i baptizauit: et obtulit ꝓ eoꝛū expiatione ſacrificiū atq3 participati ſunt omnes. Tu autẽ. l'. iij.

Poſt hec obtulit ſacrificiū deo oĩpotẽti ĩ cemiterio ſctẽ lucie. Audiẽs igiť hec valerianꝰ q̄ geſta fuerãt: ac de tẽpli euerſiõe: ꝛ q3 eſſet cū ſtephano maxĩa multitudo chꝛiſtianoꝝ: miſſi ſunt milites ad eū q̄ inuenerẽt beatū ſtephanū ſacrificiū deo offerentẽ. Quiq3 ĩtrepidꝰ ꝯſtãs ante altare ſolẽnia iugiť cepta ꝑficiens: ĩ eodẽ loco ſicut ĩ ſua decollatꝰ ẽ ſede: ꝑgẽs ad dñz ſub die quarto nonaꝝ auguſti. Ad lau. ãn. Ois pontifex. Cetera de cõi vniꝰ marty. ꝛ põti.

¶ In inuẽtione ſcti ſtephani ꝓtomarty. ſocioꝛũq3 eiꝰ mart. ad veſ. ſuꝑ pos ã. Sãi ꝑ fidẽ. ṗi fer. cp̄. Iuſtoꝝ aĩe. R. Sacerdos dei. hyꝰ. 6 Sãctoꝝ meritis. v̄ꝰ. Leta mĩa. Oſtẽdit ſanctꝰ gamaliel ꝑ viſ ſum luciano ſacerdoti tres calathos aureos roſis refertos: et quartũ argenteũ croco plenũ/ ⁊ dixit: hi ſunt nr̃i loculi ⁊ nr̃e reliq̄e/ hic autē ſanguineas habẽs roſas: locul⁹ ē ſc̄ti ſtephani q̄ ſolus ex nobis martyꝛio meruit coꝛonari. cã Magt̄. Oro.

Deus q̄ es ſanctoꝝ tuoꝝ ſplēdoꝛ mirabilis: quiq̄ hodierna die bt̄i ſtephani martyꝛis tui/ nicodemi/ gamalielis/ atq̄ abybõ inuētionē glorioſam reuelaſti: da nobis q̄s i eterna letitia de eoꝝ ſocietate gaudere. Per. Ad mat. Inuit. Adoꝛemus regē magnũ dñm. Qui i ſctis ſuis ſemꝑ eſt mirabilis. ps Venite. hy⁹. Sanctoꝝ meritis. In .i. noc. an Luciano venerabili pb̄ro quieſcēti i ſtratu ſuo: de reuelatiõe ſctãꝝ reliquiaꝝ ꝓtomartyꝛis ſtephani/ talis diuinit⁹ oſtenſa eſt viſio. ps. Btũs vir. an. Dũ adhuc pene vigilaret vir venerãd⁹: tãq̄ in exceſſu mentis repēte eſt effectus. ps Quare fremue. an Vidit igit̄ aſſiſtere ſibi virũ etate ſenē/ ſtatura ꝓcerũ/ vultu decoꝛũ. ꝟ. In do. xſi. V̄ Letami. l. i.

Lucianus pb̄r cui reuelauit deus ſeptimo honoꝛij principis anno locũ ſepulchꝛi ⁊ reliquiaꝝ bt̄i ſtephani ꝓtomartyꝛis/ gamalielis/ abybõ/ ⁊ nicodemi: qui in euãgelio ⁊ in actibus apoſtoloꝝ legũtur: ſcripſit hãc reuelationē greco ſermone ad oim eccl̃iaꝝ notitiã.

Tu aũt. R̸ Btũs gamaliel doctoꝛis gentiũ pauli didaſcalus apparuit xp̄i ſacerdoti luciano in veſtitu cãdido amict⁹ pallio. Et vgã manu geſtabat aureã. V Calciat⁹ caligis i ſupficie deauratis: q̄ſi deãbulãs coꝛã eo. Et. 1

Qui dũ quieſceret l. ii. in baſilica baptiſterii in ſtratu ſuo i ſexta feria paraſceues: circa hoꝛã tertiam noctis dũq̄ adhuc pene vigilaret: tãq̄ in exceſſu mētis effectus: vidit virũ ſenē ſtatura pꝛoceꝝ: vultu decoꝝ: plixã barbã habētē: palliatũ alba ſtola cui ierãt gēmule auree: itriſecus autē habētē ſancte crucis ſignũ calciatũ caligis in ſuperficie deauratis. Hic etiã vir manu tenebat vgã aureã: de qua tãgēs vocauit eũ ter noie ſuo: luciane/ luciane/ luciane. Vade et dic ioãni ep̄o hieroſolymitano: quaten⁹ cum ſumma diligētia nr̃os patefaciat loculos. R̸. Igit̄ diſſimulata gamaliel deãbulatione venit ad eũ: 2 ⁊ vga quã manu geſtabat tetigit illum vocãs eum tertio. Luciãe/ luciãe/ luciane/ ſurge. V Cui ſacerdos rn̄dit: q̄s es dñe? at ille dixit ad eũ. Luci.

Cunq̄ venerabilis l. iii. pb̄r inq̄reret ab eo quis eſſet: ⁊ qui eſſent ſecũ: dixit ei. Ego ſum gamaliel q̄ nutriui ap̄l'm paulũ. Eſtq̄ mecum dñs ſtephanus: a iudeis hieroſolymis ꝓ xp̄o lapidatus. Cui⁹ coꝛpus auibus et canib⁹ in cãpo ꝓiectū: ego ſepeliui in pꝛedio meo viginti milliaribꝰ a ciuitate. 3 ℞. Vade luciane ⁊ dic ioāni ep̄o hieroſolymitano: vſqȝquo clauſi ſumus? vſqȝquo nō apis nobis? Tuis etenī tꝑibus reuelādi ſumus. ℣. Aperi nobis velocius vt ꝑ nos hoſtiū mie ſue xp̄iano ꝑp̄li aperiat deus. Tuis. Glīa. Tuis. In. ii. noc. ā. Vir dei gamaliel ait luciano: non mei ſolūmodo cauſa ſollicitus ſum: ſed potiꝰ ꝓ illis ꝗ mecum ſunt. P̄s. Dn̄e quis hi. ān. Iſti etenī maximo digni ſunt honore venerari ī terris: quos ī celo rex regū immenſa cumulauit gloꝛia. P̄s. Cōſerua. ā. Cū ergo ſint apud deū meritis excelſi/ apud homines loco teneāt hūilis. P̄s. Dn̄i ē terra. Exult. 4

Ille vero qui huic locello iacet cōtiguꝰ: ipſe eſt nicodemus nepos meus: ꝗ poſtꝗ̄ audiuit a xp̄o vt renaſceretur ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto: ſtatim baptizatus eſt. Pꝛo quo poſtmodū indignati pꝛincipes ſacerdotū conabātur illum moꝛti tradere: ſed noſtre ꝓpinquitatꝭ ob reuerētiā nō ꝑfecerunt: ſed multis plagis eū extra vꝛbem affligētes/ ſemiuiuū reliq̄rūt. Quē ad pedē btī ſtephani iuſſit ſepulture tradi. Tertius ē abibas filiꝰ meus ꝗ ab apl̄is baptizatꝰ/ caſtus ⁊ immaculatus exiuit de mūdo: ⁊ ſepultꝰ ē mecū ī tertia theca excelſioꝛe. ℞. 4 Lucianꝰ pbr̄ dixit/ dn̄e tu quis es ⁊ ꝗ ſunt tecū? ait ille: ego ſuȝ gamaliel pauli quondā doctoꝛ apl̄i: ꝗ aūt iuxta me q̄eſcit Ipſe eſt dominꝰ ſtephanꝰ. ℣. Qui a iudeis hieroſolymis lapidatꝰ ad lacerādum beſtiis ⁊ auibus eſt poſitus: ſed per dei ꝓuidentiā permāſit intactꝰ. Ipſe. l. v.

Dixit ei pbr̄. Ubi vos inueniemus dn̄e? Qui ait. In meo agello ꝗ d̄r bonoꝝ viroꝝū poſſeſſio. Qui cū euigilaſſet: oꝛauit dicēs. D̄ne ieſu: ſi ē hec viſio a te/ fac vt iteꝝ ac tertio māifeſtet mihi. Et cepit ieiunare vſqȝ ad aliud paſche: ⁊ iteꝝ apparuit ei gamaliel afferēs tres calathos aureos roſis plenos. Duo habebāt roſas albas: ⁊ tertiꝰ rubicūdas: ⁊ quartus erat croco plenꝰ. ℞. Cum 5 ſcirē ego gamaliel ſāctitatē xp̄i leuite ſtephani fidē eius ac deuotionē: credens me ī reſurrectione ꝑtē habituꝝ cū eo: feci eū ſepeliri In monumento meo nouo. ℣. Auditoꝛ dn̄i nicodemus ibidē ſepultꝰ eſt: ⁊ abibas filiꝰ meꝰ mecū ē repoſitꝰ vbi requieſcit btūs ſtephanꝰ. In. ℞. 6

Et dixit ei gamaliel. Qui roſas habet rubeas: ē dn̄s ſtephanꝰ: ⁊ ſcd̄s eſt nicodemꝰ: tertiꝰ vero argēteus ē abibas filiꝰ meꝰ: ꝗ vnitꝰ ē calatho meo Et cum hec dixiſſet euanuit ab eo. Ipſe vero gr̄as agēs deo deuotis ieiuniis: tertiā reuelationē expectauit. Qua aperte fctā nūciauit hec ioāni ep̄o: qui la-

chrymatꝰ eſt pre gaudio: dicēs.
Si vt hec dicis chariſſime audiſti: oportet me inde trāſferre
6 ꝓtomartyrē ſtephanū. ℟. Sacerdos dei lucianꝰ ꝓſtrauit ſe
in orationē rogās deū: ⁊ dicēs.
Dn̄e ieſu xp̄e ſi eſt hec viſio ex te: p̄ſta vt iterū ac tertio manifeſtetᷣ michi. ℣. Ut ꝯfiſus fiducialiter annunciē reuelationē
ſanctorū ſeruorū tuorū. Preſta.
Gl'ia. Preſta. In .iii. noc. an̄. In ieiunijs ⁊ orōnibꝰ ꝯſtituto apparuit iterū ſctūs gamaliel luciano pb̄ro: ⁊ dixit quare diſſimulaſti frat/ ⁊ nō retuliſti q̄ dicta ſunt ioāni ep̄o. ꝑs. Exultate
iuſti. an̄. Nōne vides quāta ſit
ſiccitas ⁊ turbatio i toto mūdo
⁊ tu negligēt agis. ꝑs. Uīdicā.
an̄. Surge ergo et vade: et dic
ioāni ep̄o vt aperiat nobis et
faciat locū orationis: vt ꝑ noſtram interceſſionē miſereatur
dominꝰ populo ſuo. ꝑs. Deus
venerunt. ℣. Iuſtorū aīe. L. vii.

Cum autē lucianus hortatu ep̄i i craſtino in quodā
aceruo q̄ erat i agro illo effodere ſtatuiſſet: apparuit gamaliel
cuidā monacho noīe migetio
inocēti viro: dicēs. Uade ⁊ dic
luciano: fruſtra laboras i aceruo illo: nō eñ ibi ſumꝰ modo: ſꝫ
q̄rat nos i loco q̄ dꝛ bonorꝝ virorꝝ poſſeſſio. Quo oſtēſo luciano: glorificauit deū q2 inuētꝰ eſt
⁊ aliꝰ teſtis / i reuelatiōe ſctōꝝ.
7 Tu. ℟. Sctūs gamaliel i viſu
dixit luciano: diligenter aiaduerte que dico: ⁊ ſtatiꝫ depoſuit
corā eo tres calathos aureos.
Et quartꝰ argēteꝰ plenꝰ erat
croco. ℣. Unꝰ ex tribꝰ calathis
rubētes habebat roſas tāq̄ ſanguinē: alij vero duo referti erāt
roſis albis. Et quartus. L. viii.

Cumq3 fodientes thecas inueniſſēt: nūciāt hec ioāni
ep̄o. Qui aſſumptis ſecū duobꝰ
ep̄is: perrexit ad locū. Apertaq3
theca bti ſtephāi terre motꝰ factus eſt magnꝰ: ⁊ oēs q̄ aderāt
odor ꝯfudit ſuauiſſimꝰ. Et eadē hora ſeptuaginta tres aīe a
diuerſis infirmitatibꝰ ſunt curate. Tu. ℟. Uides o frater luciane hos calathos? hic roſas 8
hñs pulcherrimas loculus eſt
precioſi martyris ſtephani.
Qui ſolus ex nobis martyrio
meruit coronari. ℣. Introgreſſus hoſtiū ſepulchri: inueniēs
cū in parte orientali. Lctō. ix.

Et oſculātes bti ſtephani
reliq̄as / thecā clauſerunt
quā poſtea i ſcām eccl'iam ſion
vbi archidiaconꝰ quōdā ab apoſtolis fuerat ordinatꝰ: cū hymnis ⁊ gaudio trāſtulerūt. Quo
facto: ſufficiēs pluuia pietate
diuina deſcēdēs: imenſā ſiccitatē terre madefaciens irrigauit. Imitemur frēs iſtius ſcti
charitatē: vt cū eo mereamur
celi claritatē. ℟. Sācꝰ ioānes
ep̄s lachrymatꝰ pre gaudio benedixit deū ⁊ dixit ad lucianū 9
pb̄rm: oportet me inde trāſferre btāū ꝓtomartyrē ſtephanū.

Qui tāq̄ angelꝰ apparuit poſitus In cōcione hoim. Vꝰ Qui primꝰ apud iudeos dñica bella pegit: ⁊ ieſum a dextris virtutis dei ſtātē videre ꝓmeruit. Qui. Glia. In. R Juſti aūt. In l. añ. Regreſſus lucianꝰ pbr̄ a ſancto ioāne ep̄o iuſſit vt ꝯſurgerent oēs diluculo: ⁊ foderēt i aceruo illo vbi putabant eē coꝛpoꝛa ſctōꝝ. ps Dñs regn. añ Aparuit ſctūs gamaliel cuidā monacho noīe migetio / innocēti et ſimplici viro dicens ad eū: vade et dic luciano: īuanū laboꝛas in aceruo illo / nā ibi ſumꝰ modo. ps Jubilate. añ Ibi olim poſiti fuimꝰ exequiaꝝ tēpoꝛe plāctus: nūc q̄re nos i illo loco qui dicit bonoꝝ viroꝝ poſſeſſio. ps Deꝰ deus. añ Audiēs ergo lucianꝰ ſacerdos vba monachi migetii bñdixit dñs: qꝛ inuētꝰ eſt ⁊ alius teſtis i reuelatiōe ſanctoꝝ. cā Bñd. añ Dū inuentū eſſet ſacratiſſimū beati ſtephani coꝛpꝰ: ſtatim terre motꝰ factus eſt magnꝰ: atq̄ oēs q̄ aderant odoꝛ perfudit ſuauiſſimus. ps Laud. cp̄ Juſtoꝛū aīe. hyꝰ Rex glorioſe. V Mirabilis deus. añ Ex odoꝛis mira fragrātia ſanitas egrotis emanauit maxima: ſeptuaginta nāq̄ ⁊ tres tunc a variis languoꝛibꝰ curati ſunt hoīes: in inuentione coꝛpoꝛis ſtephani dilectiſſimi martyꝛis deū gloꝛificātes. cā Bñdꝰ. oꝛ. Deus qui es ſanctoꝝ. Ad .i. añ Regreſſus lucianꝰ. ps Deus i nomine. añ. Te iure. Hymno. Quicū q̄. Ad .iii. añ Apparuit. ps Legē po. cp̄ ⁊ R. de cōi plurimoꝝ mart. ad oēs hoꝛ. Ad .vi. añ. Ibi oli. ps Defecit. Ad .ix. añ. Dū inuētū. ps Mirabilia. Ad .ii. veſ. añ Regreſſus. ps ſi fer. cp̄. Juſtoꝝ aie. hyꝰ Rex glorioſe. V. Mirabilis deus. añ Hodie ſanctus ioānes pōtifex cū maximo cleri plebiſq̄ tripudio p̄cioſas ꝓtomartyꝛis ſtephani reliquias in ſanctā tranſtulit eccleſiā ſion: vbi quondā archidiaconi functus eſt officio: cuius pia apud deū ſit pro nobis q̄ſumus interceſſio. Cāti. Magt. oꝛo Deus q̄ es. ¶ Scti oſvvaldi regis et marty. Oꝛo.

Omnipotens ſempiterne deus: qui huius diei iocūdam ſanctāq̄ letitiam i ſancti ſerui tui oſvvaldi ſolennitate conſecraſti: da coꝛdibꝰ noſtris tui amoꝛis charitatiſq̄ augmentū: vt cuius i terris ſancti ſanguinis effuſionē celebꝛamus: illius in celo collocata patrocinia ſentiamus. Per.

Ad mat. iii. l. fiāt. iuit. dup̄. l. l.

Regnauit aūt oſvvaldus xp̄ianiſſimꝰ rex noꝛtāhimbꝛoꝝ nouē annis: q̄ ꝯpleto annoꝝ curriculo occiſus eſt ꝯmiſſo graui pꝛelio a pagana gēte: paganoq̄ rege merciōꝝ. A quo etiā pꝛedeceſſoꝛ ſuus edvvinꝰ pēptꝰ ē i loco marſelde nūcupato: anno etatiſ ſue triceſimooctauo: die quinta menſis auguſti.

Cuius q̄ta fides in deū fuerit et deuotio/ poſt mortē virtutū miraculis declarat. Nā in loco vbi a pagāis p patriā dimicās interfect⁹ eſt: vſq hodie ſanitates infirmorū celebrātur. Lc. ii.

Ex multis quidē miraculis in loco q̄ occubuit: vel de puluere loci perpetratis pauca dicam⁹. Nō multū poſt iterfectionē ſcī equus cuiuſdā iter p locū faciētis ſubito laſſeſcēs caput i trā declinare: ſpumaſq ex ore dimittere et i trā cepit ruere. Deſiliuit eques: expectās horam mortis eq̄. Sed cū equus p̄re dolore diuerſas ſe i ptes torq̄ret volutādo/ deuenit i illū locū vbi ſctūs rex occubuit: ſtatimq ſanus ſurgēs/ herbas auidi⁹ carpere cepit. Quo viſo: vir intelligens aliq̄d mire ſctitat̄ loco ineſſe: poſito ibi ſigno aſcēdit equū: deueniēſq ad hoſpitiū/ inuenit ibi puellā paralyticam. Ipſoq narrāte factū: ducta eſt puella ad locū: vbi parū dormiens integrā recepit ſāitatē. Lc. iii.

Poſt hec vidēs alius iter faciens ſpaciū illius loci cetero cāpo viridi⁹: ex hoc intelligēs aliquē ſctm̄ ibi interfectū ligauit de puluere loci i linteo ſperās cū eo infirmis pdeſſe. Veniēſq ad hoſpitē: inuenit vicinos cenātes in domo. Iuſſuſq diſcūbere cū eis: appendit linteū cū puluere i poſte parietis. Et accenſo grādi igne domus feno tecta volātibus i altū ſcintillis flammeis ꝯbuſta eſt. Et poſtis ſolūmodo i qua puluis ille linteo incluſus pendebat: tuta ab ignibus ⁊ itacta remāſit. Diuulgata igit̄ cauſa rei geſte: multi de lōge ad locū veniētes: ⁊ ſanitatē ſibi ⁊ ſuis recuperātes paulatimq de puluere ſumētes/ foſſam ad menſurā ſtature virilis altā reddiderūt.

Lcā de cōi vni⁹ mart. ¶ Trāſfiguratio ieſu xp̄i dn̄i nr̄i. Ad p̄mas veſ. ā. Aſſumpſit ieſus diſcipulos ⁊ aſcēdit i mōtē: ⁊ trāſfigurat⁹ eſt ante eos. ps. Laud. pueri. āt. Dū trāſfiguraretur ieſus: moyſes et helias cū dn̄o loquētes diſcipulis appuerūt. ps. Laud. do. om. āt. Tūc petr⁹ dixit ad ieſum: dn̄e ſi vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū/ moyſi vnū/ ⁊ helie vnū. ps. Lauda aīa. āt. Adhuc eo loquētes: ecce nubes lucida obūbrauit eos. ps. Laud. do. qm̄ bo. āt. De qua vox inſonuit: hic eſt filius meus dilectus in quo michi ꝯplacuit: ipſum audite. ps. Lauda hieruſalē dn̄m. capl'm. Ph

Saluatorē expectam⁹ dn̄m nr̄m ieſum xp̄m: q̄ reformabit corpus humilitatis nr̄e ꝯfiguratum corpori claritatis ſue: ſcd̄m operationē qua poſſit ei ſubijcere ſibi oīa. R. Aſſumēs ieſus petrū ⁊ iacobū ⁊ ioānē fratrē eius. In mōtē excelſum cū eis ſeorſum aſcēdit: ibi ſe trāſfigurās ſue glīe claritatē eis oſtēdit. V. Nec vidētes ei⁹ paſſionem turbarentur ſed foꝛtioꝛi ſoliditate firmarentur. In montem. Gloꝛia. In. hyꝰ.

Celeſtis foꝛmā gloꝛie/ quā ſpes querit eccleſie: i mōtem xp̄s indicat/ ⁊ ſupꝛa ſolem emicat. Res memoꝛanda ſeculis/ hic cum tribus diſcipulis: cum moyſe et helia/ grata pꝛomit eloquia. Aſſiſtunt teſtes gratie/ legis atq; pꝛophetie: de nube teſtimonium/ ſonat patris ad filium. Gloꝛificata facie/ chꝛiſtus declarat hodie: q̄s ſit honoꝛ credentium/ deo pie fruentium. Viſionis myſterium/ coꝛda leuat fidelium: vnde ſolēni gaudio/ clamat noſtra deuotio. Pater cum vnigenito/ ⁊ ſpiritu paraclito: vnꝰ nobis hāc gloꝛiā/ largire per pꝛeſentiam. ℣ Adoꝛemus patrem ⁊ filiū cū ſancto ſpiritu. ℟ Regnantem in maieſtate ſua. an. Viſionem quā vidiſtis nemini dixeritis: donec filiꝰ hoīs reſurgat a moꝛtuis. ca Magt. oro

Deus qui nos ſacrū trāſfigurationis tue diē deuotis hodie laudibꝰ pꝛeire cōcedis: tribue nobis queſumus ad tue diuinitatis cōtēplationē ꝑtingere: q̄ nr̄e hūanitati dignatꝰ es fieri particeps. Qui viuis et reg. cum deo patre in vni. ſpūſſancti deꝰ ꝑ oīa ſcl'a ſeculoꝝ. Am. Mco. ſub ſile. d m. ſixto/ feliciſſimo/ ⁊ agapito. or.

Deus q̄ nos ꝯcedis ſctoꝝū martyꝝ tuoꝝ ſixti/ feliciſſimi/ ⁊ agapiti natalitia colere: da nobis q̄s i eterna btitudie de eoꝝ ſocietate gaudē. p. do. Cōple. vꝫ ſic i feſ. ſ. trini. niſi q̄ i fine hym. Saluatoꝛ. dꝫ. ℣ Glīa tibi dō. q̄ natꝰ. dꝫ et i fine oiꝫ hymnoꝝū ad .i. ⁊ ad alias hoꝛ. Ad matuti. Inuitat. Xp̄m regem hodie tranſfiguratum. Venite adoꝛemꝰ dñm. ps Veñ. hyꝰ.

O Satoꝛ rerum reparatoꝛ eui/ chꝛiſte rex regum metuēde cenſoꝛ: ⁊ pꝛeces noſtras pariterq; laudes/ aſpice grat. Voce q̄ icurſu tibi vota laudū pāgimꝰ pſta tibi ſint vt apta: noſq; concentu refoue perēnis luminis auctoꝛ. Inter heliā ⁊ moyſemq; vates/ vt iubar ſolis facie refulgens: candida veſte niuis inſtar albe tu micuiſti. Tu dei patris patre teſte pꝛoles/ cū ſis ſctoꝛū decus angelorū: tu ſalus mūdi via vita virtus/ crederis eſſe. Glia virtꝰ tibi ſit creatoꝛ/ cūcta q̄ ſolus retinēs gubernas: in poli thꝛono ſine fine regnans/ trinꝰ ⁊ vnꝰ. Amē. In .i. noc. an Hodie dñs ieſus xp̄s facie vt ſol i mōte reſplēduit: ac veſtimēta tanq̄ nix candidꝰ emicuit. ps. Dñi ē terra. an Ecce nubes lucida obūbꝛauit eos: p̄ꝛna vox audita ē: hic ē filiꝰ meꝰ. ps. Afferte. dn. Petrꝰ ⁊ q̄ cū illo pn̄tes erant a xp̄o letificati viderūt glīam dei. ps Deꝰ nr̄ re. ℣ Celi apti ſūt ſuꝑ eū. ℟ Et vox pr̄is intonuit hic eſt filiꝰ meus dilectus. lc. i.

Petrꝰ ad ꝑdicationē moꝛtis dñice ſcādalizatꝰ ſētētia dñi fuerat īcrepatꝰ: ꝓuocati diſcipuli vt abnegarēt ſe ꝛ tollerēt crucē ſuā ꝛ moꝛiētiū aīo ſequerēt magiſtrū. Grādis terroꝛ audiētiū/ ꝛ ꝗ poſſet ꝑncipe apoſtoloꝝ ꝓterrito etiā aliis metū īferre: idcirco triſtibꝰ leta ſuccedūt: ꝛ dixit. Filiꝰ hoīs vēturꝰ ē ī gl'ia pr̄is ſui: cū angelis ſuis. Times moꝛtē? audi gloꝛiā triūphātis. Vereris crucē? auſculta angeloꝝ myſteria. Et tūc inquit reddet vnicuiqꝫ ſcd̄m opera eius. Non eſt diſtinctio iudei ꝛ ethnici: viri ꝛ mulieris: pauperum ꝛ diuitum. Vbi nō perſone: ſed opera conſiderantur.

1 Tu. R. Aſſumptis hodie dominus ieſus tribꝰ diſcipulis mōtem vt oꝛaret ſubiit excelſum: ſoluſqꝫ oꝛans coꝛam eis transfiguratus eſt: facieſqꝫ eiꝰ vt ſol reſplenduit. At veſtimenta eiꝰ vt nix facta ſunt cādida. V. Vt autem teſtimonium haberet a lege et pꝛophetis: hinc inde cū eo moyſes et helias viſi ſunt in maieſtate. Ac. Lectio ſc̄da.

Amē dico vobis: ſunt quidam de hic ſtantibus/ qui nō guſtabūt moꝛtē: donec videant filiū hoīs veniētē ī regno ſuo. Terroꝛē apl'oꝝ ſpe medicari voluerat ꝓmiſſoꝝ: dicens. Filiꝰ hoīs vēturꝰ eſt ī gl'ia patris ſui: cū angelis ſuis. Inſup auctoꝛitate iudicis addita iudiciū addidit: ꝛ reddet vnicuiqꝫ ſcd̄m opa ſua. Poterat apl'oꝝ tacita cogitatio: iſtiuſmodi ſcādalū ſuſtinere. Occiſionē ꝛ moꝛtē nūc dicis eſſe vēturā: ꝙ autē ꝓmittis te aſſuturū ī gl'ia pr̄is cū angeloꝝ miniſteriis ꝛ iudicis poteſtate: hoc ī dies erit: ꝛ ī tpa lōga differt. Preuidēs ergo occultoꝝ cognitoꝛ qd poſſent obiicere: pn̄tē timoꝛē pn̄ti cōpenſat pꝛemio. Quod em̄ dicitur. Sūt quidā de hic ſtātibus ꝗ nō guſtabūt moꝛtem donec videāt filiū hoīs veniētē ī regno ſuo. Vt qualis vēturꝰ ſit poſtea ob īcredulitatē nr̄az ī pn̄ti tpe demōſtret.

2 R. Coꝛā tribꝰ diſcipulis trāſfiguratꝰ dn̄s moyſe et helia hinc inde ſecū loquētibꝰ oſtēdit ſe in maieſtate. V. Vt in oꝛe duoꝝ vel triū teſtiū ſtet om̄e verbum. Hinc inde. Lectio iii.

Et poſt dies ſex aſſumpſit ieſus petrū ꝛ iacobū: ꝛ ioannē fratrē eius. Quare petrꝰ ꝛ iacobꝰ ꝛ ioānes in quibuſdam euāgelioꝝ locis ſeparant a ceteris: aut quid ꝑuilegii hēbāt extra alios apl'os crebꝛo diximꝰ. Nūc quęrit quomō poſt dies ſex aſſumpſerat eos ꝛ duxerat ī mōtē excelſuz: cū lucas euāgeliſta octonariū numerū ponat. Sed facilis reſpōſio eſt: quia hic medii ponuntur dies: ibi pꝛimus additur ꝛ extremus. Nō em̄ dicit poſt dies octo aſſumpſit ieſus petrum/ iacobū/ ꝛ ioānē: ſꝫ die octaua. Et duxit eos in mōtem excelſū ſeoꝛſū. Ducere ad mō-

tanta diſcipulos: pars regni ē.
Ducitur ſeorſum: qꝛ multi vo
cati/pauci electi. Et trāſfigura
tus ē ante eos. Qualis futur⁹
eſt tp̄e iudicādi/talis apl'is ap
3 paruit. ℟. Pꝛimogenit⁹ ꝓdii
ex oꝛe patris: feci vt oꝛiret̄ lu-
men in terris. Ego in altiſſimis
habitaui: ⁊ thꝛonus me⁹ in co
lūna nubis. ℣. Pꝛiuſq̄ mōtes
fierēt aut foꝛmaret̄ oꝛbis terre
a ſeculo ⁊ i ſeculū. Ego. Gl'ia.
Ego. In .i. noc. a̅. Reſpōdēs pe
tr⁹ ait ad ieſū: dn̄e ſi vis facia
mus hic tria tabernacula. ps.
Dn̄a gētes a̅. Accedētes diſci
puli ad dn̄m ieſum: p̄ris vocez
timētes ceciderūt i facies ſuas.
ps. Magn⁹ dn̄s a̅. Añ duos va
tes treſq; diſcipulos apparuit
ieſus xp̄s dn̄s: vt in oꝛe duoꝝ
vel triū teſtiū ſtet oē verbū. ps.
Quaz dilecta. ℣. Adoꝛate dn̄z.
℟. In aula ſancta eius. L. iiij.

Quod aūt dixit transfigu
rat⁹ ē añ eos. Nemo pu
tet p̄ſtinā eū foꝛmā ⁊ faciē ꝑdi-
diſſe: vel amiſiſſe coꝛꝑis verita
tē: ⁊ aſſumpſiſſe coꝛp⁹ ſp̄uale
vel aereū: ſꝫ quō trāſfiguratus
ſit euāgeliſta demōſtrat: dicēs.
Et reſplēduit facies ei⁹ ſicut
ſol: veſtimēta aūt ei⁹ facta ſunt
alba ſicut nix. Ubi ſplēdoꝛ fa-
ciei oſtdit̄ ⁊ candoꝛ deſcribitur
veſtiū: nō ſubſtātia tollit̄ ſꝫ glo
ria ꝯmutat̄. Reſplēduit facies
ei⁹ ſicut ſol. Certe trāſfoꝛma-
tus eſt dn̄s in eā gl'iam: q̄ ven-
turus eſt poſtea in regno ſuo.
Trāſfoꝛmatio ſplēdoꝛē addi-
dit: faciē nō ſubtraxit. Et ſi coꝛ
pus ſpirituale fuerit nō veſti-
mēta mutata ſunt: q̄ intm̄ fue-
re candida: vt ali⁹ euangeliſta
dixerit: qualia fullo ſuꝑ terraz
nō pōt facere. ℟. Claruit ma- 4
gnitudo dei: ⁊ virtus apparuit
diſcipulis. Qm̄ ſic voluit trāſ
figurari excelſus dn̄s: vt in ip̄a
claritate oſtderet maieſtatē. ℣.
Aſſumpſit ieſus tres diſcipu-
los ſuos in mōtē: ⁊ facta eſt co
rū eis facies ſicut ſol: veſtimen
ta eius ſicut nix. Qm̄. Lcō. v.

Et ecce apparuit illi moy
ſes ⁊ helias cū eo loquen-
tes. Scribiꝫ ⁊ phariſeis tētāti-
bus eū ⁊ de celo ſigna poſcenti
bus dare noluit: ſꝫ pꝛauā poſtu
lationē ꝯfutauit r̄ſione pꝛu-
dēti. Hic v̄o vt apl'oꝝ augeat fi
dē: dat ſignū de celo. Helia īde
deſcēdēte q̄ ꝯſcenderat: ⁊ moy-
ſe ab inferis reſurgēte. Qđ et
achaz ꝑ eſaiā p̄cipit̄: vt petat
ſibi ſignū de excelſo: vel de ifer-
no. Nā ꝙ dictū eſt: apparuit il
lis moyſes ⁊ helias cum illo lo
quētes: et in alio refert̄ euāge-
lio. Qđ nūciaſſēt ei ꝙ hieroſoly
mis paſſur⁹ eēt lex oſtdit̄ ⁊ pꝛo
phete: q̄ ⁊ paſſionē dn̄i ⁊ reſur-
rectionē crebꝛis vocib⁹ nūcia
rūt. ℟. Hodie in monte trāſfi- 5
gurato dn̄o aperti ſunt celi: et
nubes ꝑclara ſuꝑ eū deſcēdit: ⁊
vox p̄ris itōuit. Hic ē fili⁹ me⁹
dilect⁹: i q̄ mihi ꝯplacui. ℣. In-
tōuit de celo dn̄s: ⁊ altiſſim⁹ ſuꝑ

attonitos diſcipulos reddit vocē ſuā ī nube tonātē. Hic ē. Lc. vi.

Reſpōdens autē petrus: dixit ad ieſum. Dn̄e bonum ē nos hic eſſe. Qui ad mōtana cōſcenderat non vult ad terrena deſcendere: ſed ſemꝑ ī ſublimibus ꝑſeuerare. Si vis faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnū / moyſi vnum / ⁊ helie vnū. Erras petre ſicut ⁊ alius euāgeliſta teſtat̃: neſciſq; q̄d dicas. Noli tria tabernacula q̄rere: cū vnū ſit tabernaculū euangelij: in q̄ lex ⁊ ꝓphete recapitulādi ſunt. Si aūt q̄ris tria tabernacula: nequaq̄ ſeruos cuz dn̄o ꝯferas: ſ; fac tria tabernacula imo vnū p̄ri ⁊ filio ⁊ ſpūiſcō: vt q̄ꝝ ē vna diuinitas / vnū ſit ī pectoꝛe tuo tabernaculuz. ℞. Diſcipuli xp̄i nubis lucide ſpledoꝛe obūbꝛati: voce dei p̄ris de nube clamād ꝯturbati. In faciē cecidere. ℣. Tāte tāq; reuerēde viſiōis nouitatē nō ferentes. In. Glia. In fa. In. iij. noc. a͞. Celi apti ſūt ſup eū: ⁊ vox p̄ris audita ē: hic ē fili⁹ meus dilect⁹ / hūc audite. ꝑ. Dn̄s reg. exul. a͞. Vox d̄ celo ſonuit: ⁊ vox p̄ris audita ē: hic ē fili⁹ me⁹ ī q̄ mihi bn̄ ꝯplacui: ip̄z audite. ꝑ. Cāta. a͞. Viſionē quā vidiſt̄ nemini dixeritis: donec fili⁹ hoīs reſurgat a moꝛtuis. ꝑ. Dn̄s reg. iraſcā. ꝑ. Dn̄e miſerē nr̄i. ℞. Intonuit d̄ celo dn̄s. S. math. Lc. 7.

cap.17 In illo tp̄e. Aſſumpſit ieſus petrum ⁊ ioānē et iacobū fratrē ei⁹: ⁊ duxit illos in mōtē excelſuz ſeoꝛſuz. Et r̄. Omelia bt̄i leonis pape.

Quoniam euangelica lectio dilectiſſimi (que per aures coꝛpoꝛis introiuit in interioꝛem mentium noſtrarū audientiā) ad magni ſacramēti nos itelligētiā vocat: ſubtiliter eā indagare laboꝛem⁹. Quā aſpirāte gr̄a dei facili⁹ aſſeq̄mur: ſi ꝯſiderationē nr̄am adea q̄ paulo ſupi⁹ ſunt narrata referam⁹. ℞. 7 Hodie p̄r de celis teſtificat⁹ eſt filiū: q̄ audito diſcipuli timuerunt valde: ꝓſtratiq; ſunt ad vocē dicētē. Hic ē filius meus: in quo mihi bn̄ cōplacui. ℣. Celi aperti ſunt ſuper eum: et vox patris audita eſt. Hic. Lc. viij.

Saluatoꝛ eſt humani generis xp̄s de⁹ cōdēs ea fidē q̄ ipios ad iuſtitiā reuocat: ⁊ moꝛtuos ꝓuocat ad vitā: ad hoc diſcipulos ſuos doctrine monitꝭ ⁊ operū miraculis ibuebat: vt idē ⁊ vnigenit⁹ dei fili⁹ ⁊ hoīs crederet. Nō vnū hoꝝ ſine alio ꝓderat ad ſalutē. Et equalis erat ꝑiculi dn̄m ieſum xp̄m / aut deū tātūmodo ſine homine: aut ſine deo ſolū hoīem credidiſſe: cum vtrūq; eſſet pariter ꝯfitēdū. Sꝫ ſicut deo v̄a hūanitas: ita hoī īerat v̄a diuinitas. ℞. 8 Deſcēdētib⁹ illis de mōte. Pꝛecepit ieſus dicēs nemini dixeritis viſionē quā vidiſt̄: donec fili⁹ hoīs a moꝛtuis reſurgat. ℣. Ne moꝛs ei⁹ aliquo mō ꝓdiret: ſi hec viſio ſta ſi i ꝓp'los diuulgaret. Precepit.

Adhuc eo loquēte: (Lc. ix. Ecce nubes lucida obumbrauit eos: ⁊ vox de nube dicēs. Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹: in q̄ mihi bn̄ cōplacui: ipſum audite. Qz imprudēter interrogauerat: ꝓpterea dn̄i rōnē nō meretur: ſz pr̄ r̄ndet ꝓ filio: vt v̄bū dn̄i ꝯpleret. Ego teſtimonium nō dico de me: ſz pr̄ q̄ me miſit ipſe ꝓ me dicit teſtimoniū. Nubes aūt videt lucida ⁊ obūbrat eos: vt q̄ carnale i frōdib⁹ aut tētoriis q̄rebāt tabernaculū: nubis lucide oḡirent vmbraculo. Vox q̄q3 de celo p̄riſloq̄ntis audit: q̄ teſtimoniū ꝑhibeat filio/ ⁊ petrū errore ſublato doceat veritatē: imo ꝑ petrū ceteroſq3 ap̄los. Hic eſt ait fili⁹ meus dilect⁹. Huic fiēdū ē tabernaculū: huic obtēperandū. Hic eſt fili⁹: illi ſerui ſunt moyſes ⁊ helias: dn̄t ⁊ ipi vobiſcū i penetralib⁹ cordis ſui dn̄o tabernaculū ꝑparare. R. Vidēs petr⁹ moyſē ⁊ heliā i gl'ia ⁊ ieſum in medio eoꝝ vt ſolē v̄tute fulgētē ait. Dn̄e: bonū ē nos hic eē. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum/ moyſi vnum/ ⁊ helie vnum. V. Petr⁹ vero ⁊ qui cum illo erant valde letificati viderūt maieſtatē domini ⁊ eos glorioſos hincinde cū illo: ⁊ ait ad ieſū petr⁹. Dn̄e Gl'ia. Si. V. Adorem⁹ prēm et fi. R. Regnātē. vt s. In lau. ā.

Acceſſit ieſus ⁊ diuine vocis pauore ꝓſtratos tetigit diſcipulos ſuos dicens: ſurgite ⁊ nolite timere. p̄. Dn̄s regna. ā. Ieſus ad diſcipulos iacētes acceſſit: tetigit: ſurgere p̄cepit: ne timerent dixit eis: qui ſurgētes p̄ter ieſū neminē viderūt. p̄. Iubil. ā. Vt teſtimoniū hēret a lege ⁊ ꝓphetis: i medio moyſi ⁊ helie trāſfigurat⁹ apparuit ieſus. p̄. De⁹ de⁹. ān. Lex ꝑ moyſē ſignata ē ⁊ ꝓphetie per heliā: q̄ in maieſtate viſi ſunt cū dn̄o fulgentes in mōte ⁊ loquētes. cāt. Bn̄d. ān. Deſcēdētibus illis de monte precepit ieſus dicens: nemini dixeritis viſionē donec a mortuis filius hominis reſurgat. p̄s. Laud. cp̄m. Saluatorem. Hy⁹.

O Nata lux de lumine/ ieſu redēptor ſec'li: dignare clemēs ſupplicū/ laudes p̄ceſq3 ſumere. Qui carnē quōdā ꝯtegi/ dignat⁹ es ꝓ ꝑditis: nos mēbra ꝯfer effici/ tui vti corporis. Pre ſole vultu flāme⁹/ vt nix amictu cādid⁹: i mōte dignis teſtibus/ apparuiſti cōditor. Vates alūnis additos/ tuis alumnis ꝯferēs: vtriuſq3 diuinit⁹/ deū dediſti credere. Te vox paterna celit⁹/ ſuū vocauit filiū: quē nos fideli pectore/ regē fatemur gl'ie. Concede nobis q̄s/ almis micare morib⁹: vt ad poloꝝ gaudia/ bōis vehamur actibus. Laudes tibi nos pangimus/ eterne regū rex de⁹: q̄ trinus es atq̃ vnꝰ ꝑ cūcta regnās ſcl'a. Amē. V. Sit nomē dō. R. Ex hoc. A. Tribꝰ diſcipul' de eiꝰ morte turbatis/ne de ſibi p̄dicta reſurrectiōe dubitarēt trāſfiguratꝰ dn̄s gl'iam quā p̄dixerat oſtēdit. cāt Bn̄dictꝰ. Orō.

DEus q̄ vnigenituꝫ tuum hodierna die mirabilit̄ trāſfiguratū celitꝰ vtriuſq̃ teſtamenti patribꝰ reuelaſti: da nobis q̄s beneplacitis tibi actibus ad eius ſemper cōtemplādā pertingere gloriam: in quo tue paternitati optime cōplacuiſſe teſtatus es. Per eundem do. Ad p̄mā. ān. Acceſſit ieſus. p̄s. Deus in noīe. R. Ieſu xp̄e fili. cum all'a. V. Qui de virgine. Ad. iii. ā. Ieſus ad diſci. p̄s. Legem po. Cp̄. Saluatorē. R. Adoremus patrem ⁊ filium cū ſancto ſpiritu. All'a all'a. V. Regnantē in maieſtate ſua. All'a. V. Dies ſanctifi. Ad. vi. ān. Ut teſti. p̄s. Defecit. Capitulum.

1. Pe. 2. NOtam facimus vobis domini noſtri ieſu xp̄i virtutē ⁊ preſcientiaꝫ: ſpeculatores facti illius magnitudinis. Deo grat. R. Dies ſanctificatus illuxit nobis. All'a all'a. V. Venite gentes/adorate dominuꝫ. All'a. V. Adorate dominū. Ad. ix. ān. Deſcendentibus illis. p̄s. Mirabilia. Capitulum.

1. Pe. 2. ACcepit dn̄s ieſus a deo p̄re honorē ⁊ gl'iaꝫ voce dilapſā huiuſcemodi ad eū a magnifica gl'ia: hic ē filiꝰ meꝰ in quo mihi cōplacui. Deo g̃. R. Adoremus dn̄m. All'a. all'a. V. Adorate deum. R. Oēs angeli eiꝰ. Ad. ii. veſpe. ān. Acceſſit ieſus. p̄s. Dixit dn̄s. Confitebor. Beatus vir. Lau. pueri. In exitu. Cp̄. Saluatorē. R. Cōfirmādis ⁊ ad veri cultꝰ ſciētiā prouehendis diſcipulis Moyſes ⁊ helias cū dn̄o loquētes apparuere. V. Quoniā xp̄i euāgeliū a lege ⁊ prophetis teſtimoniuꝫ cōſtat hēc. Moyſes. Gl'ia. Hyꝰ. O nata lux. V. Adoremꝰ p̄rēm. R. Regnantē. ān. Hodie ad patris vocem transfigurato dn̄o moyſes ⁊ helias affuerūt ſplēdidi/ exceſſuꝫ eius quē cōpleturus erat loquētes. cāt. Magt̄. Orō. Deus qui hodier.

¶ Feſtū dulciſſimi noīs ieſu fiat. vi. idus auguſti. feſt. maius dup. Octa. cuꝫ regi. chori. Ad p̄mas veſperas ſup p̄s. ān. A ſolis ortu vſq̃ ad occaſum: laudabile nomē dn̄i ieſu bn̄dictū. all'a. p̄s. Laudate pueri. A. Oīs enī q̄cūq̃ inuocauerit nomē dn̄i ſaluus erit. all'. p̄. Dilexi. A. Dirupiſti dn̄e vīcula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laud': ⁊ nomē domini inuocabo all'a. p̄s. Credidi. ān. Illuc enim aſcenderunt tribus tribus domini teſtimonium iſrael ad confitendū nomini domini all'a. p̄s. Letatus ſum. A. In cōſpectu angeloruꝫ pſallā tibi: adorabo ad tēplum ſctm̄ tuū/ ⁊ ꝯfitebor noī tuo dn̄e all'a. p̄s. Cōfitebor. iiii. Cp̄m.

ca. Humiliauit ſemetipſm dominus ieſus/ factus obediens vſq; ad mortē: mortē autē crucis. Propt̄ qđ ⁊ de⁹ exaltauit illū ⁊ donauit illi nomē qđ eſt ſup oē nomē: vt in noīe ieſu oē genu flectat̄: celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ. Deo gr̄. ℟. Magnificate dominū mecum: ⁊ exaltemus nomen eius in id ipſum. Quia ī eo letabitur cor noſtꝝ: et in nomine ſancto ei⁹ ſꝑabimus. ℣. Narrate oīa mirabilia eius: laudamini ī nomine ſcō eius. Quia. Gloria. Et. Hy⁹.

Exultet cor p̄cordijs/ ſonāte ieſu nomine: precellit in delicijs/ oī plenū dulcedine.

Nomē ꝯfortās miſeros/ ieſus q̄ ſanat ſcelera: nomē deterrēs īferos/ nomē fugās mortifera.

Nomē ſonās ſuauiter/ in metro ꝓſa carmine: qđ leuat nos alacriter/ mulcēs ſuo ſolamie.

Nomē excelſuz reſonet/ ieſus in ore oīm: ⁊ cor cū voce conſonet/ vt ſanet omne vitium.

Ieſu ſalus peccantium adeſto noſtris precibus: ſis director errantiū/ ⁊ parce nr̄is actibus.

Nomē tuū nos muniat/ p̄ſeruās a periculis: ⁊ in bonis perficiat/ amotis cunctꝭ maculis.

Tibi chriſte ſit gloria/ fulgēs hoc ſacro nomine: honor tuus ſit latria ieſu benigne domie.

Glīa tibi dn̄e q̄ nat⁹ es d̄ vgīe.

¶ Predictus v. dꝫ in fine hymnorū ꝑ totas octa. qn̄ de oct̄. ſit ſerui. ℣. Oīs terra adoret te deus ⁊ pſallat tibi. ℟. Pſalmū dicat noī tuo dn̄e. an̄. Ego autē in dn̄o gaudebo et exultabo in deo ieſu meo: quia fecit mihi magna q̄ potēs eſt: ⁊ ſanctū nomē eius. all'a. cā. Magt. Oro.

Deus q̄ glorioſiſſimū nomē ieſu xp̄i vnigeniti filii tui feciſti fidelibus tuis ſūmo ſuauitatꝭ affectu amabile: ⁊ malignis ſpiritibus tremendū atq; terribile: ꝯcede ꝓpiti⁹ vt omnes q̄ hoc nomē ieſu deuote venerant̄ in terris: ſctē ꝯſolationis dulcedinē in p̄nti ꝑcipiāt: ⁊ in futuro gaudiū exultatiōis ⁊ interminabilis iubilationis obtineant. P eūdē do. ⁊c. Deinde fiat ſolē. memo. de transfigura. an̄. Hodie ad patris. vt ā. ℣. Adoremus patrē ⁊ filiū. Oro. Deus q̄ vnigenitū. De dn̄ica de trinit. ꝓuati fiat mēo. ſi ꝯtigat. De ſcō donato nulla penit⁹ fiat mēo. Ad ꝯpl'. ā. Miſerere mihi dn̄e: ſcđz iudiciū diligētium nomē tuū. ℣. Cū īuoca. cā. Cui nobꝭ. hy⁹. Alma chorus. ℣. Cuſtodi nos. ā. O rex glorioſe. cā. Nūc dimittꝭ. Ōre hec oīa ad ꝯpl'. poſt hol. ā d mat. Inuit. Honoremus exaltem⁹ nomē ieſu nobile. Exultem⁹ iubilemus ē ſumme diligibile. ℣. Venite. Hy⁹.

Ieſu dulcis memoria/ dans vera cordꝭ gaudia: ſed ſuper mel ⁊ oīa/ dulcis eius p̄ſentia.

Nil canitur ſuauius/ auditur nil iocūdius nil cogitatur dulcius/ q̄ ieſus dei filius.

Ieſu ſpes penitẽtib⁹/ q̃ pius es petẽtib⁹: q̃ bonus te querẽtibus: ſed quid inuenientib⁹:

Ieſu dulcedo coꝛdiũ/ fons vite lumẽ mentium: excedis om̄e gaudium/ ꝛ omne deſiderium.

Nec lingua põt dicere/ nec littera expꝛimere: expertus nouit credere/ q̃d ſit ieſum diligere.

Ieſu rex admirabilis/ ꝛ triũphatoꝛ nobilis: dulcedo ineffabilis/ totus deſiderabilis.

Mane nobiſcũ dñe/ nos tuo replẽs lumine: pulſa noctis caligine/ tua paſce dulcedine. Gl'a tibi dñe/ q̃ nat⁹ es de virgine.

In .i. noc ãn. Hi in currib⁹ et hi in equis nos autẽ in noīe domini dei nr̃i magnificabimur. ps. Exaudiat te dñs. ãn. Memoꝛ ero noīs tui dñe: in oī generatione et gñationẽ. ps. Eructa. ãn. Scdm nomẽ tuũ ieſu dñe ſic ꝛ laus tua in fines terre. ps. Magn⁹ dñs. ℣. Laudabo nomẽ dei cum cantico. ℟. Et magnificabo eum in laude. Lectio .i.

Dum feſtũ feſto ſuccedit: leta mẽs trãſfert ꝛ t̃ra iubilat diffuſis gaudiis plẽis honoꝛe. Heri celebꝛauim⁹ ieſũ in celſo mõt' ꝟtice trãſfiguratũ: hodie i imis terre hũiliatũ. Heri q̃lis apud patrẽ erat ieſ⁹ ꝓdebat coꝛpis ſui cãdoꝛe: hodie celebꝛam⁹ quõ latens diuinitas opat̃ nr̃a ſub hũili natura ſacramenta ſalutis. Heri q̃les eramus ſcdm ſpez ſuo oñdit ſplẽdoꝛe: hodie q̃les ſcdm fidẽ viuũ debem⁹ viuere moꝛe. Heri ſuã nobis charitatẽ ꝯmẽdauit ad pmiũ: hodie miniſtrat̃ ſua charitas ad meritũ. Illa i patria: iſta in via. Illa in gl'ia ꝯſummãte: iſta in doctrina cũ gr̃a miſericoꝛditer coopante. Tu ℟. 1

Tu es ipſe rex me⁹ ꝛ deus meus: q̃ mãdas ſalutes iacob. In te inimicos nr̃os ventilabim⁹ coꝛnu: ꝛ in noīe tuo ſpernem⁹ inſurgẽtes in nobis. ℣. Exurge dñe adiuua nos et redime nos ꝓpt nomẽ tuũ. In te'c. ℟.

In hac ſolennitate chꝛiſtiſſimi noſtra ſpes tota erigitur: fides augetur: charitas diffunditur: ſumme ꝛ indiuidue trinitatis alma maieſtas magnifice cõmẽdat̃. Et iubilantibus celeſtis curie oꝛdinibus in mentis exceſſu famulant̃ etherei ciues. Roſei applaudũt martyꝛes: q2 dũ ieſus eſt in aĩo robur: victoꝛes ſe lectos noſcũt. Et confeſſoꝛes candidi laudãt cum canoꝛe iubilo: dũ ieſus vt mel dulceſcit in oꝛe. Et dũ melos ſuauis ieſus pulſat ꝟgineas aures: filie hierl'm canentes curſitant: hymnidice gaudẽt: cateruatim exultant: ꝛ i ſimul oẽs pmoꝛdia ſalutis dicentes. Ieſu nr̃a redẽptio: amoꝛ ꝛ deſideriũ.

2 Saluos fac nos dñe deus nr̃: ꝛ congrega nos de natiõib⁹. Ut cõfiteamur noī tuo ſcõ: ꝛ gl'iemur i laude tua. ℣. Et ſperẽt i te qui nouerũt nomẽ tuum: qm̃ nõ dereliquiſti queren-

tes te dñe. Ut cõfiteamur. Lc. iii.

Hec eſt illa pꝛeclara feſtiuitas: quã patres diu ſuſpirarũt / longe ante pꝛedixerũt ꝓphete / myſtice ſignificauerũt figure / ac tãdẽ ille ꝑanymph⁹ gabꝛiel celeſtis nũciauit marie. Qđ eñi ex te naſcet̃ ſctm̃ vocabitur fili⁹ dei: ⁊ nomẽ ei⁹ ieſus. Jeſus fons vite ſignatus: qui quatuoꝛ in riuos ſe diffundit ꝑ plateas. Jeſus a deo nobis factus eſt ſapiẽtia / iuſtitia / ſanctificatio / atq; redemptio. In pꝛedicatione ſapiẽtia: iuſtitia in pctõꝝ abſolutione: i ꝯuerſatione ſanctificatio / in paſſione redẽptio. Unde ſcriptũ ẽ. Tres riui fluxerũt a ieſu: verbũ doloris i quo ꝯfeſſio / ſãguis aſpſionis i quo afflictio / aqua emundatiõis i qua ꝯpũctio deſignat̃.

℟. Oſculetur me oſculo oꝛis ſui q2 melioꝛa ſunt vbera tuo vino: fragrãtia vnguẽtis optimis. Oleũ effuſum nomẽ tuũ. Ideo adoleſcẽtule dilexerũt te. ℣. Trahe me poſt te: curremꝰ ſil̃ in odoꝛẽ vnguẽtoꝝ tuoꝝ. Oleũ. Glia. Ideo. In .ij. noc. ã. Deꝰ i noĩe tuo ſaluũ me fac: ⁊ i ꝟtute tua iudica me. ps. Ipm. ãn. Sic pſalmũ dicã noĩ tuo in ſeculũ ſeculi: vt reddã vota mea de die in diẽ. ps. Exaudi deus depꝛeca. ãn. Sit nomẽ eius benedictũ i ſcl'a: q̃ nat⁹ eſt de ꝟgie maria. ps. Deꝰ iudiciũ. ℣. Bñdic aĩa mea dño. ℟. Et oĩa que itra me ſũt nomi ſctõ ei⁹. Lc. iiij.

Hoc eſt nomẽ qđ paul⁹ poꝛtabat coꝛã gẽtib⁹ ⁊ regib⁹ vt lucerna ſuꝑ cãdelabꝛũ. Mirabile eſt enim ac ſuauiſſimũ. Unde qđã ait. Si ſcribas / ſi cõferas: nõ ſapit michi niſi legero ibi ieſum. Si diſputes aut cõferas: nõ ſapit mihi niſi ſonuerit ibi ieſ⁹. Jeſus ergo nomen dulce ⁊ delectabile: nomẽ ꝯfoꝛtãs pctõꝛẽ: ⁊ nomen beate ſpei. Ergo ieſ⁹: eſto mihi ieſ⁹.

℟. In ſemita iudicioꝝ tuoꝛũ dñe ſuſtinuimus nomẽ tuũ: et memoꝛiale tuũ i deſiderio aĩe. Anima mea deſiderauit te i nocte: ſed ⁊ ſpũs me⁹ i pꝛecoꝛdiis meis: te mane vigilabo ad te. ℣. Uere tu es deus abſcõdit⁹ deus iſrael ſaluatoꝛ. Aia mea. Lc. v.

Nec p̃tereat nos huius ſacratiſſimi nomis multa ꝟtuoſitas. Hoc eſt nomẽ quod cecis ꝯtulit viſum / ſurdis auditum / claudis greſſum / ſermonẽ mutis / vitã moꝛtuis / totãq; diaboli poteſtatẽ de obſeſſis coꝛpoꝛibus ꝟtus huius nois effugauit. Nec ꝑfecto minoꝛis excellẽtie ⁊ ſublimitatis: q̃ ꝟtutis. Unde ſcriptũ eſt. Nomẽ ſaluatoꝛis mei: fr̃is mei: carnis mee ſanguinis mei. Nomẽ ſeculis abſcõditũ: ſed i fine ſeculoꝝ reuelatũ. Nomẽ mirabile / nomẽ ineffabile / nomẽ ineſtimabile: imo eo mirabili⁹ quo ineſtimabile: eo magis gratũ quo gratuitũ. ℟. Obſecro aũt vos fratres ꝑ nomen dñi nr̃i ieſu xp̃i.

Ut id ip̃m dicat̃ oẽs: ⁊ nõ ſint
i vobis ſchiſmata. V. Diſcedat
ergo ab iniquitate oĩs qui nominat
nomen dñi. Ut. lc. vi.
HOc autẽ nomẽ impoſitũ
eſt ei ab eterno/ab ãgelo/
⁊ a p̃re ioſeph. Ab eterno:cum
ieſus a potẽtia ſaluãdi ſaluatoꝛ
iterpꝛetat̃. Ab angelo:cum
ab hitu ſaluãdi ſaluatoꝛ dꝛ:qḋ
ei ꝯuenit a ſue ꝯceptiõis pncipio.
a p̃re ſuo ioſeph hoc nomẽ
ipoſitũ eſt:cũ ab actu paſſiõis ⁊
noſtre redẽptiõis future ieſus
6 ſaluatoꝛ appellat᷒ ẽ. R. Jeſus
nazarenus rex iudeoꝝ fili dei
viui miſerere mei:ieſu fili dauid
miſerere mei. Ut videã vo
lũtatẽ dei. Et viſitẽ tẽplũ ei᷒.
V. Aſpice in me ⁊ miſerere mei
ſecũdũ iudiciũ diligẽtiũ nomẽ
tuũ dñe. Ut. Glĩa. Et. In. iii.
noc. An. Adiuua nos de᷒ ſaluta
ris nr̃:⁊ ppt gl̃iaꝫ nois tui dñe
libera nos:⁊ ꝓpitius eſto pctis
nr̃is ppt nomẽ tuũ. P. De᷒ veñ.
An. Cõfitebor tibi dñe de᷒ me᷒
in toto coꝛde meo: et gl̃ificabo
nomẽ tuũ i eternũ. P. Inclina
dñe A. Afferte dño p̃rie gentiũ
afferte dño gl̃iaꝫ ⁊ honoꝛẽ: afferte
dño gl̃iaꝫ noi ei᷒. P. Cãt.
i. V. Nõ nob̃ dñe nõ nobis. Sꝫ
cap. i. noi tuo da gl̃iaꝫ. S. math.
INll. t. Angel᷒ dñi appuit
in ſõnis ioſeph: dicẽs. Joſeph
fili dd noli timẽ accipe mariã
ꝯiugẽ tuã. Et r. Om. oꝛig. l. 7.
Joſeph mariã noluit traduce
re:noluit eã diffamare: ſed voluit
eã occulte dimitter̃. Occul
te eam a ſe dimittere volebat
ſicut pius:ſicut mãſuet᷒:ſicut
miſericoꝛs. Juſte hũiliãs ſe in
oib᷒ cauebat ⁊ timebat ſibimet
illi᷒ tãte ſctitatꝭ ꝯiũctionẽ adhibere.
Idcirco dixit dimittã eã:
⁊ a me lõge faciã eã ⁊ a cognatiõe
mea. Maioꝛ eñ ẽ ei᷒ dignitas:
ſupexcellit ei᷒ ſctitas: nec
mee ꝯgruit dignitati. Hec aũt
eo cogitãte:ãgel᷒ dñi ꝑ viſũ apparuit
illi:dicẽs. Quare dubitas
ioſeph? Quare ipꝛudẽt̃ cogitas?
Quare irrõnabil̃r meditaris?
De᷒ eſt ei q̃ gnat̃. Nõ ei naſcet̃
ex ea de ſpũ ſctõ ẽ:qꝛ ſcꝫ huius
natiuitatꝭ cooꝑatoꝛ ſpũs
ſctũs ẽ. Ille q̃dẽ ẽ de q̃ ſcriptura
ꝓnũciauit dicẽs. Puer nat᷒
ẽ nob̃:⁊ fili᷒ dat᷒ ẽ nobis. Pariet
iſta filiũ ⁊ vocabit̃ nomẽ ei᷒
ieſ᷒. R. Ecce ꝯcipies ⁊ paries 7.
filiũ:⁊ vocabit̃ nomen ei᷒ ieſ᷒.
V. Hic erit magnus ⁊ fili᷒ altiſſimi
vocabit̃:⁊ dabit illi dñs
de᷒ ſedẽ dauid p̃ris ei᷒. Et. l. 8.
VIrgo gnat: et tu ioſeph
hũc gẽitũ vocabis ieſũ q̃
iterp̃tat̃ ſaluatoꝛ. Ipſe ei ſaluũ
faciet ppl̃ꝫ ſuũ a pctis eoꝝ. Vocab̃
idẽ nomẽ ei᷒ hoc qḋ añ fuit
qḋ añ ſcl̃a noiatũ ẽ. Nõ ei tu ei
ipones nomẽ: nec ex te ei vocabulũ
ꝯſtitues: ſꝫ noĩa ⁊ voca exultãdo
ieſũ: id ẽ ſaluatoꝛẽ eũ eẽ
teſtare. Ex tpe ieſum cepiſſe ſaluare
ne ꝯſideres: ſꝫ eẽ antiquiſſimũ
ſaluatoꝛẽ. Ipſe eñ ſaluum
faciet ppl̃m ſuũ a pctis eoꝝ. R.

Cū appꝛopiquaſſet ieſus hieroſolymis: turbe q̄ pꝛecedebant ⁊ q̄ ſequebant̄ clamabāt dicētes oſāna filio dd̄ bn̄dictꝰ q̄ venit ī noīe dn̄i. Rex iſrł oſāna ī excelſis. ℣. O dn̄e ſaluū me fac o dn̄e bene ꝓſperare: bn̄dictꝰ q̄ venit in nomīe dn̄i. Rex iſrael. Lc. ix.

DUo etem̄ ꝑ hoc v̄bū ꝑela ra deſignant̄: qꝛ ⁊ deꝰ fuerit ⁊ dn̄s pꝛius an̄ īcarnationē xp̄s: ⁊ qꝛ populꝰ eiꝰ ab eo ſaluandus iā tūc annūciabat̄. Et ideo dictū eſt. Ipſe ſaluabit populū ſuū a pc̄tis eoꝝ: vt vere deus. Dei em̄ eſt v̄tutis a pc̄tō ſaluare vel peccata dimittere. Iuſte ergo filiꝰ dei hn̄s ꝑpl'm ſuū venit (vt dictū eſt) ip̄m liberare a pc̄tis atq; ſaluare: ſiue ex iudeis ſiue ex gētibꝰ. De quo ip̄e ꝑ ꝓphetā iā fuerat elocutꝰ dicēs. Dn̄s dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu ego hodie genui te. Pete a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā ⁊ poſſeſſionē tuā terminos t̄re. Ipſe ſaluabit ꝑpl'm ſuū a pc̄tis eoꝝ ſāguie videlʒ ſuo cūctos redimēs/ moꝛte ſua de moꝛt' eos liberās ptāte. Tu. ℟. Hec autē ſcripta ſūt vt credat' qꝛ ieſus ē xp̄s filiꝰ dei. Et vt credētes vitā hēat' In noīe eiꝰ. ℣. Cōfitemini dn̄o ⁊ iuocate nomē eius: annūciate int̄ gētes opa eius. Ut creda. Gl'a. In noīe. cā. Te deū. In lau. ℣. Adiutoꝛiū nr̄m in noīe dn̄i. ℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. An. Uocatū ē nomē eius ieſꝰ: qd̄ vocatū ē ab āgelo ꝑuſq̄ in vtero ꝯciperet̄. al'. ps. Dn̄s reg. An. Laud nomē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i qm̄ ſuauis ē ip̄e/ ⁊ ī eternū mīa eiꝰ. all'a. ps. Iubil. An. Bn̄dicā te dn̄e ieſu in vita mea: ⁊ in nomīe tuo leuabo manꝰ meas. al'. ps. Deꝰ deꝰ. An. Iuſti tulerunt ſpolia īpioꝝ ⁊ decātauerūt nomē tuū dn̄e: ⁊ victricē manū tuā laudauerūt parit̄ dn̄e deꝰ nr̄. ps. Bn̄dici. An. Iuuenes ⁊ v̄gies ſenes cū iunioꝛibꝰ laudēt nomē dn̄i: qꝛ exaltatū eſt nomē eiꝰ ſolius. all'a. ps. Laudate. Cap'm.

I. coꝝ. I

OMnibus qui inuocāt nomen dn̄i noſtri ieſu xp̄i in omni loco ipſoꝝ et noſtro: gr̄a vobis ⁊ pax a deo patre nr̄o et dn̄o ieſu xp̄o. Deo gratias. Hyꝰ.

IEſu auctoꝛ clementie/ totius ſpes letitie: dulcoꝛis fōs ⁊ gratie/ vere coꝛdis delicie.

Ieſu decus angelicum/ ī aure dulce cāticum: in oꝛe mel mirificum/ in coꝛde nectar celicū.

Ieſu flos m̄ris virginis/ fauus mire dulcedinis: decus humāi generis/ da lucē veri luminis.

Ieſu ſole ſerenioꝛ/ ⁊ balſamo ſuauioꝛ: omni dulcoꝛe dulcioꝛ/ pꝛe cunctis amabilioꝛ.

Ieſu ſūma benignitas/ mira coꝛdis iocūditas: incōp̄hēſa bonitas/ nos ſtrigat tua charitas.

Rex virtutū rex gl'ie/ rex inſignis victoꝛie: ieſu largitoꝛ gratie/ honoꝛ celeſtis curie.

Te celi choꝛus ꝑdicat/ ⁊ tuas laudes replicat: ieſus oꝛbem letificat/ ⁊ nos deo pacificat.

Gl'ia tibi dñe q̄ natus. ℣. Sit nomē dñi ieſu bñdi. ℞. Ex hoc nūc ⁊ vſq̄ i ſclʒ. an̄. Joſeph fili dauid noli timere accipe mariā ꝯiugē tuā: qḋ eñ i ea natū ē de ſpū ſctō eſt: pariet autē filiū: ⁊ vocabis nomē eius ieſuʒ: ipſe eñ ſaluū faciet populū ſuum a pctis eoꝝ. cā. Bñd. oꝛ. Deus q̄ gl'ioſis. Ad .i. an̄. Vocatū. ps. De⁹ i noīe. ā. Gratias ti. hym. Quicūq̄. cp̄ Regi ſeculoꝝ. ℞. Jeſu xp̄e. cū all'. ℞. Qui de vgine. Ad .iii. an̄. Laud. p̄ Legē po. cp̄. Omnib⁹ q̄. ℞. Laudabo nomē dei cū cantico. all'. al'. ℣. Et magnificabo eū in laude. all'a all'. ℣. Bñdic aīa mea dño. ℞. Et oīa q̄ intra me ſūt nomini ſctō ei⁹. oꝛ. De⁹ q̄ gl'ioſiſſi. Ad vi. ā. Bñdicā te. cp̄. Deſerit. cp̄.

colo.3. Omne qḋcūq̄ facitis in vbo aut i opere: oīa i noīe dñi nr̄i ieſu xp̄i facite: gratias agētes deo ⁊ pr̄i p ipſū. ℞. Benedic aīa mea dño. all'. all'. ℣. Et oīa q̄ intra me ſūt nomini ſancto eius. All'a. ℣. Non nobis dñe non nobis. ℞. Sed nomini tuo da gl'iam. Ad .ix. an̄. Juuenes. ps. Mirabilia. Cp̄ʒ.

2.theſ.3 Denunciamus autē vobis in noīe dñi nr̄i ieſu xp̄i vt ſubtrahatis vos ab oī fratre ambulāte inoꝛdinate: ⁊ non ſcḋm traditionē quā acceperūt a nobis. ℞. Nō nobis dñe nō nobis. All'a all'. ℣. Sed noī tuo da gloriā. all'. ℣. Sit nomen dñi ieſu bñdi. ℞. Ex hoc nūc. oꝛ. Deus qui. Ad .ii. veſ. an̄. Vocatū ē. p̄. q̄ ad veſ. dicāt p totas octa. cp̄. Oib⁹ q̄. ℞. Hec autē ſcripta. hy⁹. Exultet coꝛ. ℣. Oīs terra. ā. Exurgēs autē ioſeph a ſomno fecit ſicut pꝛeceperat ei angel⁹ dñi: ⁊ accepit ꝯiugē ſuā: ⁊ non cognoſcebat eā donec peperit filiū ſuū pꝛimogenitū: ⁊ vocauit nomē eius ieſum. all'. al'. cā. Magt. oꝛo. De⁹ q̄ gl'ioſiſſime.

Nulla fiet mēo. in audientia: neq̄ ſub ſilē. niſi quādo hoc feſ. in ſab. ꝯtige. tūc fiet mēo. de do. ⁊ de trinit. ſub ſilē. vel qñ hoc feſ. in do. ꝯtige. tūc fiat mēo. de do. Ubi tamē non celebꝛat hoc feſ. noīs ieſu hac die fiat plenū ſerui. de. ſ. donato quacūq̄ feſ. extra do. ꝯtige. niſi mēo. b. mar. aut feſ. loci vel alia ſilis ꝯmēo. hoc ipedierit. Silr fiat d aliis feſ. iii. l. infra oct. hui⁹ feſ. ꝯtig. vbi dicte octa. non celebꝛātur cū reg. ch. ¶ Sancti donati epī ⁊ marty. cōm Oīs ponti. Orō.

Deus tuoꝝ gloꝛia ſacerdotū pꝛeſta (q̄s) vt ſancti martyris tui donati atq̄ pōtificis cuius feſta celebꝛamus ſentiamus auxiliū. Per dñʒ. Ad mat. tres l'c. fiant cū inuit. ſimp. l. i.

Beatus donatus nutrit⁹ a ſctō pigmeneo pbr̄o: i diuinis ⁊ humanis literis eruditus eſt. Cū quo iulian⁹ ſubdiaconus oꝛdinat⁹: relecto gradu ad imperiū aſpirauit. Qui tandē pigmeneū come i cuſtodia tenens: patrē ⁊ matrē ſcī donati gladio occidit. Lectio ſecunda.

Donatus vero lectoꝛ habitauit cum hilario monacho: ſeruiēs deo oꝛationib⁹ ⁊ vigilijs. Defūctoq; vrbꝭ ſatyꝛo epiſcopo in locū eius donatus ſucceſſit. Quo miſſā celebꝛāte īpellētib⁹ paganis: calix de manu diacōi coꝛruēs ꝯfract⁹ ē. Quē vir dei donatus edicto crucis ſigno: in ſtatū ꝓſtinū reintegrauit. L. iii.

Denique tētus btūs donatus a quadꝛatiano auguſto: ſimulq; cū illo btūs hilarius iubet̄ ſacrificare. Quibus renuētibus hilari⁹ fuſtib⁹ ceſus ſpm̄ exhalauit. Donatus v̄o oꝛe eius lapidib⁹ ꝯtuſo: ī carcere recludit̄. Ubi cū dñs p eū multa miracula opat̄etur: gladio percuſſus eſt. Cetera de cōi vni⁹ marty.

¶ Scđa die et quotidie infra oct. noīꝭ ieſu vbi celebꝛant̄ cū re. cho. qn̄ fit ſeruit. de oct. niſi in do. hoc modo fiat ſeruit. Ad mat. inuit. hy⁹ āe ꝑi ſicut ī ꝑma die. V̄. ⁊ R̄. ſcđm oꝛdinē noc. dicāt. An̄ lau. V̄. Adiutoꝛiū nr̄m. In laud. hec ſola an. Uocatū. ꝑi ꝯſueti, cū hy⁹. ⁊ V̄. ſicut i. i. die. Quotidie p octa. niſi i do. ⁊ in oct. die. ſup cā. Benedict⁹. et Magn. dr̄ vna de q̄nq; aīs ſup pos. ad. i. veſ. p oꝛdi. cū frequēti repetitiōe earūdē. Simil̄r fiet ad mēo. de oct. qn̄ de aliquo ſancto infra oct. fit ſeruiti. cū V̄. Ois terra. ad veſ. ⁊ Sit nomē dñi. ad mat. mēo. de feſ. iii. le. ꝯtig. ⁊ de ſctō laurētio. poſt feſ. ipſius celebꝛatū. Ad. i. et ad alias hoꝛ. oīa fiāt ſicut i. i. die: pꝛet ā. ſup ſym. Quicūq;. q̄ erit Te ſum. ⁊ oꝛo. Dñe ſcte pr̄. Ad veſ. oīa fiāt ſicut i. i. die. pꝛet R̄. qđ nō dicet̄. ⁊ ā. ſup cāt. Magn. q̄ erit vt ſ. dictū ē. Cōplet. ꝓſas oc. nō mutabit̄: niſi qn̄ de aliquo ſctō agit̄: tūc eñ fiat ſicut i feſ. ſctē trinita. Si dies dñi. īfra oc. ꝯtig. oīa fiāt ſicut īferi⁹ i ſerui. dñi. ifra oct. ſūt notata.

¶ Scđa die de ꝯſtitutiōe nois ieſu. L. i.

Quoniā libet de ꝯſolationis plenitudine ſacri nominis ieſu diutius ꝯtemplādo immoꝛari. Uideam⁹ igitur de incōpꝛehēſibili huius ſacratiſſimi nominis inſtitutiōe q̄bus nēpe literis ītegratur: ⁊ foꝛtaſſis nō videbitur inutile nec deerit deuotis venerabile ſacramētū. Duabus ex ſyllabis ieſus ꝯficitur: paucis tamē literis ſyllabe cōſtituūtur. Sed qđ ī hac lrāꝝ ſerie chariſſime q̄ris? Audi. Si eñ (vt ait ſaluatoꝛ) oēs capilli vr̄i numerati ſūt quos nature aſcribitis: quāto min⁹ litere ſub nūero pauco (ī quaꝝ adunatiōe tāta lꝫ copia plenitudinis ſapiētie ⁊ ſciētie dei celi ⁊ terre: ⁊ oīꝫ q̄ in eis ſunt) īutilis ꝯſideratio putetur? Lec. ii.

Gloꝛiā pꝛebuit vbero ī capillis: arboꝛi ī foliis: nec ē ī obliuiōe coꝝ: q̄to mag' gloꝛiā nō dabit nomini ſuo ī ſacri nominis ieſu literis? In his duab⁹ ſyllabis latet totū qđ q̄rim⁹: qđ adhuc neſcimus q̄d eſt: vſqꝫ ieſus fiat oīa ī oībus. Opa eīm dei ꝑfecta ſunt: nec vnū iota aut vnꝰ apex pꝛeteribit donec oīa fiant: qꝛ oīa nūero pōdere ꝛ menſura fecit ꝛ ſtatuit. Huiꝰ ergo nois itegratio cū operis eſt dei vnū iota nō erit inane. Quare hec oīa dico? Qꝛ litere hebꝛeoꝝ oēs pene interpꝛetabiles ſunt: grece aut latine nō ſic: neqꝫ barbarorū litere. Sicut nēpe diuinitatis maieſtas imēſa dignat̄ ſub exigua carnis maſſa latere: ita ꝛ inūdans ſue bonitas dulcedinis paucis ſub lr̄is ſignari: ad nrꝫ gaudiū meritū ꝛ p̄miū. L. iij.

Sacrū fratres audite myſteriū Noſtre mentis aurib9 reſonet hoc nomē ieſus bn̄dictū quod apud hebꝛeos tribꝰ literis cōpꝛehēdit̄ cū titulo p̄ncipiū vite exēplū ꝯcluſiōe: ꝛ p̄ncipiū eſt cōcluſio. Iſte p̄ncipiū ī die ꝟtutꝭ dei ī ſplēdoꝛibꝰ ſcōꝝ: ante luciferū genitꝰ. Iſte ꝟbū ī p̄ncipio apud deū. Iſte p̄ncipiū in quo creauit deꝰ celū ꝛ terrā: et oīa q̄ in eis ſūt. Iſte eſt q̄ interrogātibus iudeis q̄s eſſet dixit: p̄ncipiū q̄ ꝛ loquoꝛ vobis. Iſte ē cōcluſio ꝛ finis apud eos ī quos fines ſclꝫoꝝ deuenerūt: cū ꝟbū dei p̄ncipiū ſit: caro finis hoīꝫ factum. Iſte caput et finis: q̄ oīa moꝛte ꝯcluſit: cū dixerat ꝯſummatū eſt. Vñ hic ait zacharias ꝓpheta. In diebꝰ illis erit dn̄s vnꝰ ꝛ nomen eiꝰ vnū. Te d̄o. De ſcō cyꝛiaco ſocijſqꝫ eiꝰ mar. oꝛ.

Deus qui nos annua bti cyꝛiaci martyꝛis tui ſocioꝛūqꝫ eiꝰ ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius vt quoꝝ natalitia colimꝰ ꝟtutē quoqꝫ paſſiōis imitemur. P. Ad veſ. de. ſ. romano fiat mēo. cū hac. a. Dixit romanꝰ. V. Gl'ia et ho. oꝛ. Pōa q̄s. q̄re in feſ. eiuſdē. Tū vbi non fiūt octa. nois ieſu cū reg. ch. tūc ad mat. de ſctō cyꝛiaco ſocijſqꝫ eiꝰ fiat. iij. lc. cū inuita. dup. lc. i.

Diocletianꝰ auguſtus fecit ꝯp̄hēdi ſanctū cyꝛiacū romāe eccleſie diaconū cū alijs ſanctis: et in cuſtodia publica recludi. Ubi cū multo tēpoꝛe poſitus eſſet: multas per eum dn̄s virtutes operabatur. Lectio. ij.

Eodē tpe arthemia filia īperatoꝛis a demōio vexabat̄: clamāte demōe ꝑ os eiꝰ. Niſi venerit cyꝛiacꝰ diaconꝰ: nō exibo. Adductꝰ cyꝛiacꝰ mūdauit eā / que mox ī xp̄z credidit: q̄ baptizata eſt ī dei ſeruitio ꝑmanens. L. iij.

Moꝛtuo diocletiano maximianus filiꝰ eius tenuit cyꝛiacū et ꝯmēdauit eū carpaſio vicario ſuo. Ipſe ꝟo iuſſit picē liq̄ri: et ſuꝑ caput cyꝛiaci īfundi. Poſt hec cyꝛiacꝰ in cataſta ſuſpēſus fuſtibuſqꝫ ceſus cū alijs multis capite trūcatꝰ ē. Quoꝝ coꝛpoꝛa marcellꝰ papa ſepeliuit. Cet. de cōi pl'imoꝝ mar. Sācti romani mar. Ad veſ. ſu. cā. Magt'ā. Dixit romanꝰ ad btm̄ laurētiū: video ante te iuuenem pulcherrimū: feſtina me baptizare. ℣. Gloꝛia ⁊ honoꝛe. Oꝛo.

PReſta q̄s oīs deꝰ: vt q̄ btī romani martyꝛ tui natalitia colimꝰ: intceſſiōe eiꝰ ī tui nois amoꝛe roboꝛemur. p. Ad mat. de. ſ. romano vbi nō fiunt oct. nois ieſu cū regi. ch. iij. lc. fiāt cū noc. ꝓpt vigil. to. ſerui. fiat d̄ feſ. vſqꝫ ad miſſā q̄ erit de vigil. l. j.

CVm btūs laurētiꝰ fuiſſet a miſſis decij cōpheſſus ⁊ eidē pñtatus: iuſſit eū decius ī cataſta extēdi ⁊ toꝛq̄ri. Qui dū toꝛq̄ret: ſubꝛidēs ⁊ gratias agēs ait. Bñdictꝰ es dñe q̄ nobis miaꝫ quā meriti nō ſumꝰ ꝓſtitiſti. Da nobis dñe grām tuā: vt cognoſcāt oēs circūſtantes qꝛ tu cōſolaris ſeruos tuos. Eadē hoꝛa romanꝰ miles l. ij. q̄ credidit xp̄o ꝑ v̄ba btī laurētij: ⁊ ait illi. Video ante te iuuenē pulcherrimū cum linteo extergētē mēbꝛa tua. Quāobꝛē adiuro te ꝑ xp̄m ne me derelinq̄s. Hoc audiēs deciꝰ: dixit. Victi ſumus ꝑ artē magicā. Et iuſſit eū de cataſta ſolui: ⁊ hippolyto reddi. l. iij. Veniēs autē romanus cū aqua miſit ſe ad pedes btī laurētij: rogās vt baptizaret. Quo facto deciꝰ dixit. Exhibete eū fuſtibus. Romanꝰ v̄o nō īterrogatꝰ cepit clamare: xp̄ianus ſū. Tūc iuſſit deciꝰ vt ipſa hoꝛa capite puniret. Ductus igit foꝛas muros poꝛte ſalarie: decollatꝰ ē. Cuiꝰ coꝛpꝰ iuſtinus ſepeliuit. Cetera de cōi vniꝰ mar. Cū vbi celebꝛāt oct. nois ieſu cū reg. ch. hac die fiet tm̄ meō. de. ſ. romano: cū pleno ſerui. de tertia die īfra octa. videlꝫ d̄ ſanctificatione nomis ieſu. Lc. j.

NOſtra rurſū replicat gaudia iſta feſtiuitas ſcrā: vt cuiꝰ animꝰ minꝰ refocillabat ī btī nois ieſu itegratiōe: iā adipe ⁊ pinguedie ſanctificatiōis eiuſdē repleat aīa eiꝰ: ⁊ labijs exultatiōis laudet nomen dñi ſctm̄. Ipa nāqꝫ felix nois intꝑtatio ſic nos ī eo ſctificat: vt dignisſima laude ſup oīa ſctificet in nobis. Ieſꝰ v̄o ſalꝰ intꝑtat. Et merito: qꝛ dñi ē ſalus ⁊ ſup populū ſuū bñdictio eius. l. ij.

IIſte eſt verbū qd̄ miſit deus: ⁊ ſanauit oēs de īteritiōibꝰ ſuis. Sic nobis ē ſalus: vt ſuo actu btō pie ſit nr̄i terminus doloꝛis: ⁊ ꝑ deitatē ī glia fruimus felicitate eťne. Caueamus igit charisſimi: ne ſibi degeneres ſimꝰ. Nempe ſicut ꝑ bonos glificat: ita ⁊ ꝑ malos ad eius oppꝛobꝛiū et ꝯtēptū blaſphemat iuſtꝰ ieſus deus nr̄. Sctificemꝰ illū ī nobis vt ⁊ ille nos ſctificet in ſe. Qui nō ſctificat ieſū: nō ſctificabit ab eo. Sanctificamus ieſum in nobis: qn̄ ſciētes eū ſctm̄ timemus eū/ ⁊ ſollicite vigilamꝰ ne foꝛte violemꝰ ſctitatē nomis eius per opera mala. Lcō. iij.

Spirat opa ſalutis: ⁊ exercet. Ieſus īꝑtat ſalutaris: nec ſine merito. Clamemꝰ ꝓide ſingli. Conuerte nos deus ſalutaris nr̄: et auerte irā tuam a nobis.

Si vero ſanguis hircoꝛū aut tauroꝝ et cinis vitule aſpſus inq̄natos ſanctificabat ad emūdationē carnis peccatricis: q̄tomagis ſanguis xp̄i/ queꝑ nobis effudit abunde: q̄ ꝛ per ſpm̄ ſctm̄ ſemetipſum obtulit immaculatū deo pr̄i: emūdabit ſāctificabitq; ꝯſcientiā nr̄am ad ſeruiendū deo viuēti vt digne famulemur ei: ꝛ repꝛomiſſionem accipiāt q̄ vocati ſunt hereditatis eterne. ⁋ Cu. Mēo. de. ſ. romano cū oꝛatione ſupꝛadictā. Hac die veſ. erūt de. ſ. laurē. Ad veſ. ſup p̄s fer. ā. Puer meꝰ noli timere qꝛ ego ſum tecum: ſi tranſieris per ignē flāma non nocebit te. p̄s fer. Capitulū.

2. coꝛ. 9 Qui parce ſeminat/ parce et metet: ꝛ q̄ ſeminat ī benedictionibus/ de bn̄dictionibus ꝛ metet. ℟. Btūs laurētiꝰ dixit. ℣. Gaudeo. hyꝰ. Martyꝛ dei. ℣. Diſperſit. ān. Beatꝰ laurentius dū in craticula ſupꝛapoſitus vreretur ad ipſiſſimū tyrānū dixit/ aſſatū eſt: iam verſa ꝛ manduca: nā facultates eccleſie quas requiris: ī celeſtes theſauros manus pauperum depoꝛtauerunt. Cāti. Magt. Oꝛ.

Da nobis q̄s oīps deus vt triūphū beati laurentij martyꝛis tui/ quē deſpectis ignibus ꝯſummauit ī terris: perpetua celoꝝ luce cōſpicuū digno fidei feruoꝛe veneremur. Per. Mēo. de octa. nominis ieſu ſol. Tūc eat pceſ. ad altare eiuſdē cātando ℟. Meruit eſſe. ℣. Gloria ꝛ ho. Oꝛ. Da nobis q̄s de oīps vitioꝝ. q̄re ī die eiuſ dē a mat. In redeundo de ſctā mat.

⁋ Quarta die de ſctō laurētio. Ad mat. inuit. Regē ſempitnū pnis mentibus adoꝛemꝰ. Qui martyꝛē ſuū digne ꝑ meritis coronauit laurētiū. p̄s Ven. hyꝰ. Martyꝛ dei. In. i. noc. ā. Quo pgrederis ſine filio pr̄? quo ſacerdos ſancte ſine miniſtro ꝑperas? p̄s. Btūs vir. ℣. Beatus laurētius dixit. ā. Noli me derelinquere pater ſcē: qꝛ theſauros tuos iam expēdi quos tradidiſti mihi. p̄s. Quare fremuerunt. ℣. Quid ī me ergo diſplicuit paternitati tue. ā. Nō ego te deſero fili neq; derelinquo: ſed maioꝛa tibi debent̄ ꝑ fide xp̄i certamina. p̄. Dn̄e q̄d. ℣. Btūs ſixtus dixit. ℣. Gl'ia ꝛ hono. l. i.

Poſt paſſionē btī ſixti milites tenuerūt btm̄ laurētiū: ꝛ duxerunt eum ad decium. Qui dixit ei. Ubi ſunt theſauri eccl'ie? Quo nō r̄ndēte: tradidit eū valeriano: dicēs. Exire theſauros ꝛ ſacrificet diis. Nō ſi noluerit diuerſis eū penis īterfice. Valerianꝰ vō tradidit eū hippolyto: q̄ miſit eum in carcerē. ℟. Leuita laurētiꝰ bonū opus operatus eſt: q̄ per ſignū crucis cecos illuminauit. Et theſauros eccl'ie dedit pauperibus. ℣. Cū apud ſedē gl'ioſiſſimi patriarche diaconatus fungeret̄ officio: puritate ino centia vite fortiſſimeqꝫ mortis triumpho apoſtolico ſe conſortio copulauit. Et. Alius ℣⁹. ꝑ hebd. quãdo fiēt medie lc̄. de. ſ. laurentio. ℣⁹. Diſperſit dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculū ſeculi. Et. Lcō. ii.

Beat⁹ laurētius ponebat man⁹ ſup oculos cecoꝝ: ⁊ illuminabāt. Quo vidēs hippolyt⁹: dixit. Oſ̄de mihi theſauros eccl'ie. Cui laurēti⁹ ait. O hippolyte: ſi credideris i xp̄m/ et theſauros tibi oſ̄do: ⁊ vitā eternā ꝓmitto. Credidit qꝫ hippolytus: ⁊ cū familia ſua baptizatus eſt. 2 ℟. Quo ꝓgrederis ſine filio pr̄: q̄ ſacerdos ſctē ſine diacono ꝓpas? Tu nunq̄ ſn̄ miniſtro ſacrificiū offerē ꝯſueueras ℣. Quid in me ergo diſplicuit p̄nitati tue? nunqd degenerē me ꝓbaſti? experire certe vtrum idoneū miniſtruz elegeris: cui cōmiſiſti dn̄ici corpoꝛis ⁊ ſanguinis conſecrationē. Tu. lc̄. 3.

Altera die valerian⁹ fecit hippolytū ſibi p̄ntari laurētiū: ⁊ ait illi. Depone ꝯtinaciā: ⁊ theſauros eccleſie manifeſta. Btūs laurenti⁹ dixit. Da mihi īducias biduo vel triduo: et ꝓferā tibi theſauros. Valerianus dixit ad hippolytū. In tua pollicitatione hēat triduo inducias. 3 ℟. Noli me derelinquere pr̄ ſancte/ qꝛ theſauros tuos iā expēdi: non ego te deſero fili neqꝫ derelinq̄. Sꝫ maioꝛa tibi debēt̄ ꝓ fide xp̄i certamīna. ℣. Nos q̄ſi ſenes leuioꝛ pugne curſū recipim⁹: te q̄ſi iuuenē magnū glorioſioꝛ de tyranno triūph⁹ expectat: poſt triduum me ſeq̄ris ſacerdotē leuita. Sed. Glo. Sed. In iij. noc. ā. Beat⁹ laurēti⁹ oꝛabat dicēs: dn̄e ieſu xp̄e de⁹ de deo: miſerere mihi ſeruo tuo. ꝑ. Cū inuo. ℣. Qꝛ accuſat⁹ nō negaui nomē ſctm̄ tuuz: īterrogat⁹ te xp̄m ꝯfeſſus ſū. ā. Btūs laurenti⁹ dixit: mea nox obſcuꝝ nō hꝫ: ſꝫ oīa i luce clareſcūt. ꝑs. Verba. ℣. Qꝛ ipe dn̄s nouit qꝛ accuſat⁹ nō negaui ā. Dixit roman⁹ ad btm̄ laurētium: video añ te iuuenē pulcherrimū: feſtina me baptizare. ꝑs. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Afferēs aūt vrceum cū aq̄: miſit ſe ad pedes ei⁹. ℣⁹. Poſuiſti domine. Lcō. iiii.

Tunc btūs laurēti⁹ collegit cecos ⁊ claudos debiles ⁊ paupes: ⁊ abſcondit eos ī domo hippolyti. Elapſis vero trib⁹ dieb⁹ btūs laurēti⁹ p̄ntauit ſe decio cū multitudine collecta: dicens. Iſti ſunt theſauri eterni: qui nunq̄ minuūtur. 4 ℟. Beatus laurentius clamauit ⁊ dixit: deū meum colo ⁊ illi ſoli ſeruio. Et ideo nō timeo toꝛmenta tua. ℣. Mea nox obſcurum non habet: ſed omnia in luce clareſcunt. Et. Lcō. v.

Decius igit̄ furoꝛe plen⁹ iuſſit eū expoliari ⁊ ſcoꝛpiōib⁹ cedi: ⁊ laminis ferreis ardētib⁹ latera ei⁹ aduri: ⁊ extēſuz i cataſta plūbat mactari.

Sed ſanctꝰ martyr diuina gloria inflexibilis manebat: letuſq̄
5 gratias agebat. ℟. Strinxerunt corporis membra poſita in craticula. Subijcientibus prunas inſultat leuita chriſti: beate laurenti martyr xp̄i intercede ꝓ nobis. ℣. Carnifices ꝟo vrgentes miniſtrabāt carbōes ſubter cratē ferreā. Sub. Lc. 6.

Poſt oīa tormētoꝝ genera parata: iuſſit decius lectū ferreū afferri in modū craticule: ⁊ beatū laurētiū ligatis manibus et pedibus expoliatū ſuper illū extendi. Qui ait. Ego me obtuli ſacrificiū deo in odorem ſuauitatis: qꝛ ſacrificium deo eſt ſpūs cōtribulatus. Carnifices vero vrgētes miniſtrabant carbones ſubter cratē ferream: ⁊ corpus btī laurētij furcis ferreis ꝯprimebāt. Qui eleuans oculos ad deciū de craticula: dixit. Ecce miſer aſſaſti vnā partem: gira aliā ⁊ māduca. Poſt hec btūs larentius dixit. Gratias ago tibi dn̄e: qꝛ ianuas tuas ingredi merui. Et hec dicēs expirauit. Cuiꝰ corpꝰ hippolytꝰ ⁊ iuſtinꝰ p̄ſbyter ſepelierunt in via tyburtina. ℟.
6 Btūs laurētius dixit. Ego me obtuli ſacrificiū deo. In odorē ſuauitatis. Gaudeo plane: q̄a hoſtia chriſti effici merui. Ego. Glīa. In odo. In. iii. noct. an. Strixerūt corporis mēbra poſita ſup craticulā: miniſtrātibꝰ prunas inſultat leuita xp̄i. ps. In dn̄o cōfido. ℣. Carnifices ꝟo vrgētes miniſtrabāt carbones ſubter cratem ferreā. an. Igne me examinaſti: ⁊ nō ē inuenta in me iniq̄tas. ps. Exaudi dn̄e iu. ℣. Probaſti dn̄e cor meum et viſitaſti nocte. an. Interrogatus te dn̄m ꝯfeſſus ſum: aſſatus grās ago. ps. Dn̄e i vir. ℣. Grās tibi ago dn̄e ieſu xp̄e: qꝛ ianuas tuas ingredi merui. ℣. Iuſtus vt. Secūdū ioannē.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipul' ſuis. Amē dico vobis: niſi granū frumēti cadēs in terram mortuum fuerit: ip̄ꝫ ſolū manet. Si aūt mortuū fuerit: multum fructū affert. Et ꝛ. cap.

Omel'. beati auguſtini. Lc. 7.

Agnoſcit fides vr̄a granū qđ cecidit i terrā ⁊ mortuū multiplicatū ē. Agnoſcit ip̄m hoc granū fides vr̄a: qꝛ ip̄ꝫ habitat i mēte vr̄a. Hoc eīm qđ de ſemetipſo dixerat ieſus nullꝰ ambigit xp̄ianus: ſꝫ plane illo grano mortuo ⁊ multiplicato multa grana ſunt ſparſa i t̃ra. Ex qbꝰ ē btūs laurētiꝰ: cuiꝰ feſtiuitatē hodie celebramꝰ. ℟. In craticula te deum nō negaui: ⁊ ad ignē applicatꝰ. Te dn̄m ieſum xp̄m cōfeſſꝰ ſū. ℣. Accuſatꝰ nō negaui nomē ſctm̄ tuū: īterrogatꝰ. Te. L. 8. 7

De illis aūt granis ſp̄ſis toto orbe terrarū quāta pullulauerit ſeges videmꝰ ⁊ gaudentes ſumꝰ: ſi tn̄ ⁊ nos p illiꝰ grām ad horreum ptineamus. Nec eīm ad horreum pertinet:

quicqd de ſegete ē. Eadē q̄ppe pluuia vtilis ⁊ meritoꝝ: ⁊ triticū paſcit ⁊ paleā. Abſit vt ſimul vtrūq̄ i hoꝛrea ꝯdat: vtrūq̄ in agro nutriatur: et ſimul vtrūq̄ in area trituret. Nūc tēpus eſt eligendi anteq̄ veniat ventilatio ⁊ fiat moꝝ ſeparatio: ſicut in area granuꝫ adhuc mundatione diſcernit: nōdum ventilabꝛo vltimo ſeparante.

8 ℟. Gaudeo plane q2 hoſtia xp̄i effici merui: accuſatꝰ nō negaui nomē ſctm̄ tuū. Interrogatus te xp̄m ꝯfeſſus ſum: aſſatus gratias ago. ℣. Ego me obtuli ſacrificium deo in odoꝛem ſuauitatis. Interrogatꝰ. l. ix.

Audite ꝯ̄na ſctā: q̄ hic eſſe nō dubito: nā ſi dubito ꝯ̄nuꝫ ſcm̄ nō ero. Audite iḡ me imo audite ꝯ̄mū ꝯ̄nū p me. Nō amet aīas vr̄as in hoc ſeculo. Qui amat in hoc ſclo aiaꝫ ſuā pdet eā. Granū loqt: qd moꝛtuū multiplicat: loquit/ audiat/ q2 nō metit. Nō admonuit ipſe fecit. Inſtruxit p̄cepto: p̄ceſſit exēplo. Nō amauit xp̄s i hoc ſclo aīam ſuā: nō amat btūs laurētius in hoc ſclo aīam ſuā: q2 ſi nō cuperet ad celoꝝ palatia migrare: ſupplicia ⁊ incēdia non 9 tolerarent. ℟. Meruit eſſe hoſtia chꝛiſti leuita laurentius: q̄ dum aſſaretur non negauit dominum. Et ideo inuentus ē ſacrificium laudis. ℣. In craticula poſitus deum non negauit: et ad ignē applicatus xp̄m cōfeſſus eſt. Et. Gloꝛia. Et. Hoc ſequens ℟. ſcꝫ O hippolyte. nō dicatur: niſi qn̄ feſ. ſ. hippolyti in do. euene. ⁊ tunc erit. vi. ℟. niſi oct. de noie ieſu ſint cum reg. cho. tunc medie lc. erunt de nomie ieſu. ℟. O hippolyte ſi credideris in dominum ieſum chꝛiſtū. Et theſauros tibi oſtēdo: ⁊ vitam eternā pmitto. ℣. Hi dictis inquit facta recōpēſes: faciā qd hoꝛtaris: cui btūs laurētiꝰ dixit: tu mihi tātūmō p̄be aſſenſuꝫ. Et theſau. Glīa. Et vi. ℣. Diſpſit. In laud. ān.

Laurentius ingreſſus ē martyꝛ: ⁊ cōfeſſus ē nomē dñi ieſu xp̄i. ps. Dñs reg. ān. Laurētiꝰ bonū opꝰ opatꝰ eſt: q̄ p ſignum crucꝭ cecos illuiauit. ps. Iubil. ān. Adheſit aīa mea poſt te: q2 caro mea igne cremata ē p te deꝰ meꝰ. ps. Deꝰ deꝰ. ān. Miſit dñs angelū ſuū ⁊ liberauit me de medio ignis: ⁊ nō ſum eſtuatꝰ. cā. Bn̄dicite. ān. Btūs laurētiꝰ oꝛabat dicens: gr̄as ago tibi dñe: quia ianuas tuas ingredi merui. ps. Lauda. cp̄. Qui parce. hyꝰ. Deꝰ tuoꝝ. ℣. Iuſtus ger. ān. In craticula te deum non negaui: ⁊ ad ignē applicatus te chꝛiſtū confeſſus ſum: pbaſti coꝛ meū ⁊ viſitaſti nocte: igne me examinaſti et non eſt inuenta in me iniquitas. cāt. Bn̄dictus. Oro. 4

Da nobis q̄s oīps deus vitioꝝum noſtroꝝum flammas extinguere: q̄ btō laurētio tribuiſti toꝛmētoꝝ ſuoꝝ icēdia ſupat. p. Mēo. de or. no. ieſu ſolēniter. Ad .i. ān. Laurētius ingreſ. ps Deus in no. Ad .iij. ā. Laurentius bonum. p̄. Legem pone. Cpm. Qui pce. R. ⁊ V⁹. de cōi vnius mar. Ad .vi. ā Adheſit. ps Deſerit. Capitulum.

2. cor. 9 POtēs aūt eſt de⁹ oēm gratiam abundare facere ī vobis: vt in omnib⁹ ſemper omnem ſufficientiā habētes: abūdetis in omne opus bonum: ſicut ſcriptum eſt. Diſperſit dedit pauperibus: iuſtitiā eius manet in ſeculuz ſcli. Ad .ix. ā. Beūs laurē. p̄. Mirabilia. Cp.

2. cor. 9 QUi autē adminiſtrat ſemen ſeminanti: ⁊ panez ad manducandum preſtabit: ⁊ multiplicabit ſemen veſtrū: et augebit incrementa fruguz iuſtitie veſtre. Ad .ii. vel de ſ. lauren. ān. Laurēti⁹ ingreſ. ps feſ. Cpm. Qui parce. hy⁹. De⁹ tuorū. V. Iuſt⁹ ger. ā. Ueni deſiderator bone veni: ſuſcipiant te angeli mei: qm̄ aſſatus non negaſti me/ pbatus ꝯfeſſus es me. cā. Mḡt. aſo vt ſ. Mēo. de ore. ⁊ de ſancto tybur. ān. Inclyt⁹ martyr tyburtius cum nudatis plantis ſuper prunas ardentes incederet: fabiano prefecto dixit: videtur mihi ꝙ ſuper roſeos flores incedam/ in nomine domini mei ieſu chriſti. V. Gloria ⁊ hon. Oratio.

BEati tyburtii nos domine foueant ꝯtinuata preſidia: quia non deſinis propitius intueri: quos talibus auxiliis conceſſeris adiuuari. P. Deinde fiat mēo. de octa. no. ieſu vbi dicte octa. celebrant cū regi. cho. xū pleno ſeruī. in craſtino. Quinta die iſtā ſpdic. oc. fit de deſcriptione nois ieſu. L. j.

GAudia feſti contemplantes dulciſſimi nominis ieſu deſcriptionez pſcrutemur. Ad nrām doctrinā meritiſq; conſolationē aduertēduz eſſe arbitror nō ocioſum quid ſub legis figura pterita factum eſt: quod nobiſcuz gratioſe agitur in re que in eternum eſt permanſura. Legimus vtiq; apud hebreos tetragrāmaton reuerētie ⁊ honoris nomē dei fuiſſe digniſſimū: ſummi pontificis fronti ſupereminēs/ atq; lamina aurea ſculptuz. Hoc litteris quattuor hebraicis ſcriptuz ſancti pcinuere patres magni eē myſterij. Tetragrāmatō nāq; nrā in lingua ſonat: iſte eſt principiū vite. Nec pfecto aliud hoc nomē venerabile ieſus ꝙ principiū vite: hoc ē ſaluatorē eſſe xp̄z ieſū deſignare ꝓhibet. L. ij.

SIgnatur ergo iure ſub ieſus nomine qđ ī figura prefuit ſub altera. O nomen cunctis admirabile: terribile peccatorib⁹: ⁊ peramabile iuſtis. Nec hoc latuit in ſomno iacob: q̄ cum ſcalā vidiſſet terrā celoſq; tangentē ait. O ꝙ terribilis ē loc⁹ iſte. Sacrū myſteriū innuēs: vt malis fieret terribilis: qs ſpū oris ſui īterficeret: q̄ bonis venerat vt angelꝰ cōſilii: ⁊ fieret p̄r futuri ſcl'i xp̄s ieſus q̄ ibi natus eſt vbi ſcalam viderat iacob. Jeſus igitur eſt ſcala celi: quia ieſu ſcanditur celum. Signetur in fronte mentis deuote: q̄ aīa iuſti meri to nūcupat. Lc. iij.

Gaude igitur gaudio magno ſcutifer ieſu xp̄i: q̄ duꝫ gurgite ſancto īmergeris ſacro inūgeris chriſmate/ atqꝫ alta fronte crucis ſigno inſignitꝰ fueris: totus in te deſcribit ieſus. Jmpreſſus aīe character īdelebilis ieſu nomē gratioſe importat. Hinc in apocalypſi ſcriptū ē. Videbūt faciē eiꝰ: ⁊ nomē eiꝰ ſcriptū in frōtibus ſuis. Nō laminā auri typice geſtabat ī frōte pōtifex: iā eternaliter iuſtus quiſqꝫ ſub noīe gerit ī anima. O gēs ſancta/ genus electū/ regale ſacerdotiū/ ppl's acq̄ſitionis: vobis credētibus honor ⁊ virtꝰ. vt virtutes eius ieſu annuncietis de die ī diē donec auferatur luna: qꝛ de tenebr̄ vos vocauit ī admirabile lumē nominis ſui ⁊ gl'ie. Memo. de ſctō tybur. ⁊ alia de ſctō lauren. an̄. Laurētius ingreſ. ōre ī die ſcti laurentij ſup lau. V. Diſpſit dedit paupibꝰ. Oro vt ſ. Hac die ad veſ. meō. de ſ. laurē. A. Puer meꝰ. ōre ad ī. veſ. ſup. pos. V. et oro. vt ſ. ¶ In feſ. ſ. tyb vbi nō celebrāt oc. no. ieſu: ad ma. Inuitat. dup. iij. Lc. fiāt. L. i.

Beatus tyburtiꝰ eruditus eſt ī fide xp̄i a btō ſebaſtiano: et a polycarpo gl'ioſo pb̄ro baptizatus. Qui orōnibꝰ vacās quēdā hoīez de alto lapſū oībꝰ mēbris ſuis quaſſatū dicta ſup vulnera eiꝰ orōe dn̄ica ⁊ ſymbolo: p̄ſtine reſtituit ſanitati. Lc. ii.

Fabianus prefectus cōprehēdēs tyburtiū: iuſſit ante pedes eiꝰ carbones ardētes effundi: et dixit ei. Thura dijs in iſtis carbonibꝰ adijce: aut nudis pedibus ſuper incede. Lcō. iii.

Btūs tyburtiꝰ ſignū crucis faciens: nudiſ pedibꝰ ſup eos igreſſus ē/ dicēs. Videt mihi q̄ ſup roſeos flores icedā: in noīe dn̄i mei ieſu xp̄i. Iratꝰ fabianus: iuſſit eū gladio feriri. Ductꝰ ē itaqꝫ in viā lauicanā tertio miliario ab vrbe: fuſaqꝫ orōne ad deū vno ictu gladij v̄beratꝰ occubuit: ⁊ ibidē ſepultus ē. Ad mat. meō. de ſ. laurē. A. Laurentius īgreſſus. ōre in die ſ. laurentij ſup lauō. V. Diſpſit dedit paupibꝰ. oro. Da nobis q̄s. o. deus. Cetera de cōi vniꝰ mart.

¶ In vbi celebrant octa. nois ieſu cū regi. cho. de ſancto tybur. fiet tātum meō. ¶ Hac die vbi nō celebrant octa. nois ieſu cū reg. cho. erūt veſ. de ſancta maria: cū pleno ſeruī. ī craſtino: niſi do. fuet die tertia. ad q̄s veſ. fiat meō. de ſctō laur. cū hac ā. Puer meꝰ. q̄re ī vigil. ſc pſal. V. Diſperſit de paupe. oro. vt ſ.

¶ Tertia die ad mat. fiat meōria de ſancto laurē. cū hac an̄.

In craticula. Quere in .i. die. ſuper cāt. Benedict⁹. ꝟ. Diſperſit dedit. oꝛo vt s. Si dies do. in tercia die vel in die ſcī hippolyti eueñ. vbi nō fiunt oct. nois ieſu cū reg cho fiāt medie lc. de ſctō laurē. Ceteris aūt diebus tantum memo. niſi in die aſſump. btē marie: tūc eñ nulla fiat memo. de ſctō laurē. ¶ In do. vel in die. ſ. hippolyti ſi do. fuerit. L. i.

Eo tēpoꝛe accepta poteſtate beatus laurētius cepit ꝑ religiōes curioſe ꝗrere / vbicūq; ſancti clerici vel paupꝭ eſſent abſcōditi: ⁊ poꝛtās theſauros ꝓut cuiq; opus erat: miniſtrabat. Qui veniēs ī mōtē celiū: inuenit multitudinē xp̄ianoꝝ ī domo cyꝛiace vidue. Tūc cepit lauare pedes eoꝛuꝫ: et ſanauit cyꝛiacā a multis infirmitatib⁹ capitis ſui. lc. ii

Veniēs etiā in vicū ꝗ dicit' canari⁹: īuenit multos xp̄ianos ī domo marcelli xp̄iani cōgregatos: ⁊ introiēs cū lachꝛymis lauit pedes eoꝛum: ⁊ dedit eis de theſauro quem beatus ſixt⁹ ꝑcipiens tradidit. Et in eadem domo aperuit oculos cuiuſdā ceci noīe creſcenti. lc. iii.

Tunc exiēs idē btūs laurēti⁹: et deferens ea ꝗ neceſſaria erāt ſanctis: venit in vico patrini ī cripta nepotiana: ⁊ īuenit ibi animas ſexagintatres pꝛomiſcui ſexus. Et introiuit cum lachꝛymis ad eos dans pacem oībus: ⁊ inuenit ibi p̄bēm nomīe iuſtinuꝫ: ꝗ fuerat oꝛdinatus a beato ſixto epiſcopo: ⁊ miſit ſe ad pedes eius: ⁊ ceperūt ſe ī pauimento ambo volutare: vt inuicem ſibi pedes oſcularētur. Ibiq; beatus laurentius lauit omnium viroꝝ pedes: ⁊ commendauit ſe beato iuſtino. ℟. de. i. noc. de ſancto laurē. ita tñ ꝙ. vi. ℟. erit. O hippolyte. Tñ vbi celebꝛāt oc. n. ieſu cū re. ch. tūc in. iij. die infra oc. ſācti laurētij fiāt plenū ſerui. de. vi. die infra oc. no. ieſu / vel de do. īfra dictas octa. ſi contingat: cū memoꝛia tantū de ſancto lauren.

¶ Sexta die infra octa. Lcō. i.

Auida mens nominū ieſu dum ſcire ſemꝑ appetit: cogimur inſerere quomodo ieſu ameniſſimū nomē ꝓnunciatū eſt. Pꝛophetā audi. Reuelabitur filius me⁹ ieſus: cū his ꝗ cum eo iocundabuntur. ⁊ ſeqt. Poſt paucos annos moꝛiet fili⁹ me⁹ ieſ⁹ ⁊ ꝯuertet ſcl'z. L. ii.

Satis nāq; ex affectu manifeſta pꝫ hui⁹ diuini oꝛaculi pꝛenunciata veritas. Quid manifeſtius aptiuſve illo pꝛophetico vaticinio: In deo gaudebo: et exultabo ī ieſu deo meo. Qui naſcēdū coꝛꝑis nō viderat oculo: de longe nouit ex noīe patrē et re. Nā diuin⁹ ille eſaias dicit. Ex vtero matris mee vocauit me noīe meo. Vtiq; nō alieno: qꝛ ieſus ſcd̄m carnē ſaluatoꝛ appellat⁹ ē: ꝗ ab eterno ſaluatoꝛ erat ſcd̄m diuinitatē. L. iii.

A ſeculo nõ eſt ignotũ ſacroſctm̃ nomẽ ieſu:cũ a tot tãtiſq3 viris fidei teſtimonio dignis/ ꝓphetice ac mirifice pꝛenũciatũ eſt. Quãq̃ vero in veteri teſtamẽto nõnulli appellati ſunt noĩe ieſus:vt ieſus naue/q̃ ioſue dicebaẗ:ieſus ſidꝛac/ et ieſus fili⁹ ioſedech:eoꝝ tñ nullus futurus erat:q̃ ſaluũ faceret ꝑplm̃ ſuũ a pctĩs eoꝛu3. Tu. Mẽo. de ſctõ laurẽ. ã. In craticula. q̃re in. i. die ſup. cãt. Bñd. Hac die veſ. erũt de ſctõ hippolyto ſociiſq3 ei⁹ mar. Sup ꝑos. ã. Scĩ ꝑ fidẽ. Ꝑi fer. cp̃. Iuſtoꝛu3 aĩe. ꝛꝛ. Expolia. hy⁹. Sctõꝝ meritis. ꝟ. Letamini. ã. Gaudẽt i celis. ã. Iſti ſunt ſcĩ. cã. Mgt. oro. Da q̃s. q̃re in feſ. eiuſdem. Mẽo. d oc. no. ieſu: alia d. ſ. laurẽ. ãn. Veni deſideratoꝛ. q̃re in i. die ad. q̃. veſ. ſup cãt. Mgt ꝟ. Diſꝑſit. oro. vt ſ. ¶ Septima die de ſãcto hippolyto ad mat. ix. lc. Inuit. hym. ãe ꝛ ꝟ. de cõi plurimoꝛum mart. Tres. i. lc. de. i. noc. cõmunis hiſt. plimoꝝ mar. Medie lc. de oc. no. ieſu. ꝟ. et R. ſcdm oꝛdinẽ noct. lc. iiii

Triplici noĩe deuote inſignitũ ꝛ pꝛenũciatũ ſaluatoꝛẽ noſtrum ex euangelio didicimus. Pꝛimo filius dei appellaẗ:ſecũdo xp̃s:tertio ieſ⁹. Vocaẗ etem̃ fili⁹ dei inquãtũ eſt de deo de⁹. Xp̃s/q3 hõ a perſona diuina ꝯtũ ad humanã natura3 aſſumptus. Ieſus/vt deus humanitati coniunctus. Lcõ. v.

Fratres igiẗ chariſſimi q̃ i pl̃uere eſtĩ:expgiſcimini ꝛ laudate. Ecce dñs veniet cum ſalute:venit cum vnguento: venit cum gloꝛia. Neq3 enim ſine ſalute venit ieſus:neq3 xp̃s ſine vnctione: neq3 ſine gloꝛia venit filius dei. Ipſe equidẽ ſalus:ipſe vnctio:ipſe gl'ia. Lc. vi.

Deũ ꝛ dñm nr̃3 ieſu3 xp̃m his modis cognoſcim⁹:noĩe/ natura/natiuitate/poteſtate/ ꝛ ꝓfeſſione. Hũc ieſum ſaluatoꝛẽ ſcĩ ꝑdixerũt ꝓphete:de eo teſtaẗ pater: de ſe ipſe ꝓfiteẗ. Apl'i ꝑdicãt:religioſi credũt:demões cõfiteneẗ:iudei negãt:gentiles in paſſione cognoſcunt. Obmuteſcat ergo oĩs ĩpietas q̄ filiũ dei ieſum xp̃m eſſe negat aut dubitat. Diſcedat impia gẽs iudaica:q̄ dei filiũ ieſum xp̃m incarnatũ ſpnit ꝛ denegat. Accedas o aĩa xp̃iana. Cõfiteamur noĩ ſctõ dñi:ꝛ gloꝛiemur in laude3 ieſu. Cui ẽ honoꝛ ꝛ gl'ia:ꝑ infinita ſcl'oꝝ ſcl'a. amẽ. Tres vltime lc. de ꝓpꝛietate ſcti hippolyti ſocioꝛũq3 ei⁹ cũ ꝓp̃is Rũs ꝛ lau. cũ mẽo. de noĩe ieſu:et de ſancto laurent. ãn. Laurenti⁹ bonum. q̃re in laudi. in. i. die Ad. i. ſup ſymbo. Quicunq3. ã. Te iure. cp̃. Regi ſcl'oꝝ. Ad alias hoꝛ. cetera ſicut infra in feſ. notantur de eodem. ¶ Scĩ hippolyti ſocioꝛũq3 eius mar. vbi non celebꝛantur oc. noĩs ieſu cum re. cho. cũ inde feſ. extra de. cõtig. Ad veſ. ãc ꝛ ꝑi feẗ. Cp̃m.

Juſtoꝛum anime. ⁊ cetera de ꝯ̄i plurimoꝛū mar. cū hac oꝛ̃one.

DA q̄s oīp̄s de⁹: vt bti hippolyti martyꝛis tui ſocioꝛūq̧ eius venerāda ſolēnitas ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutē. p̄. Mēo. de. ſ. laurē. ān. Ueni deſideratoꝛ. q̄re i die ad. ij. veſ. ſup cāt. Mḡt. ꝟ. Diſpſitoꝛo. vt ſ. Deinde dicant̄ mēo. ꝯſuete/ſcʒ de cruce: de ſācta maria: ⁊ de oībus ſanctis. Ad mat. Inuitatoꝛiū. Mirabilem deum. p̄ Uenite. Hymn⁹. Sanctoꝛum meritis. ãe. ⁊ p̄i de cōi plurimoꝛum mart. dicant̄. ꝟ. Letamini. Tres vlt. lc̄. ſine re. ch. lc̄. 7.

POſt tertium diē ſepulture beati laurentii: milites tenentes ſanctū hippolytū: perduxerūt eū ad deciū. Cui decius ait. Nunquid ⁊ tu magus effectus es: q2 ſepeliſſe coꝛp⁹ laurētij diceris? Hippolytus. dixit. Hoc feci: nō quaſi magus ſʒ q̄ſi xp̄ianus. Deci⁹ iratus iuſſit eū denudari: ⁊ lapidib⁹ os ei⁹ tūdi. Hippolyt⁹ dixit: nō me denudaſti: ſed magis veſtiſti. ℟.

7 Btiſſimus xp̄i martyꝛ hippolytus dū baptiſmi grāz accepiſſet a beato laurētio: Ponebat man⁹ ſup ocl'os cecoꝝ: ⁊ illuiabāt. ꝟ. Cec̄ illuiat a ſctō laurētio hipolyt⁹ credidit: ⁊ p̄cipe meruit baptiſmi ſcrm̄. Pol̄. 8.

DEcius dixit. Sacrifica dijs: ne p̄ toꝛmēta moꝛiaris ſicut laurēti⁹. Hippolytus dixit. Exēplū merear fieri vti laurētij: quē tu miſer oꝛe polluto noias. Tūc deci⁹ tradidit eū afflictū valeriano dicēs. Accipe oēs facl'tates ei⁹: ⁊ iterfice eū. ℟. Req̄ſit⁹ a decio ſctūs hippolytus de coꝛpe laurētij vt q̄d ſepeliſſet: rn̄dēs hippolyt⁹ dixit. Xp̄ianus ego ſū: ⁊ xp̄i martyꝛē diligenter ſepeliui. ꝟ. Mirum mihi valde ē vt q̄d oꝛe polluto martyꝛē nominaſti. Xp̄ia. lc̄. ix.

VAlerian⁹ igit̄ exquiſita facultate ſcti hippolyti: oēm familiā ei⁹ xp̄ianā an̄ cōſpectū ſuū fecit adduci. Int̄ q̄s nutricē hippolyti plūbat; cedi iuſſit: donec emitteret ſpm̄. Ceteros vō nūero decē ⁊ nouē in ꝯſpectu hippolyti fecit decollari. Btm̄ vō hippolytū p̄dibus ei⁹ ad colla equoꝝ idomitoꝝ ligati: fecit p̄ carduetū ⁊ tribulos trahi: donec emitteret ſpm̄: taliq̧ martyꝛio migrauit ad xp̄z. Quoꝝ coꝛpa iuſtin⁹ ſepeliuit. Tu. ℟. Expoliauit veſte hippolytū decius qua iduebat̄ i habitu chꝛiſtiano: ⁊ dixit ei. Sacrifica dijs ⁊ acq̄eſce p̄ceptis nr̄is ⁊ viue. Et frue militie palma. ꝟ. Ceſar dixit ad hippolytuʒ: quomodo factus es inſipiēs vt nuditatem tuā nō erubeſcas? Sacrifica. Gloꝛia. Et. ꝟ. Juſti aūt in perpetuum. In. lau. ān. 9

DIxit ceſar ad hippolytū: tu magus factus es. Reſpōdēs hippolyt⁹ dixit ad deciū: nō ſū ego mag⁹: ſʒ ſeru⁹ ſū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. ps. Dn̄s regna. ꝛc.

Dixit hippolytus ad deciū: nō me expoliaſti: ſʒ magis veſtiſti. ps. Jubilate. ā. Ceſar dixit ad hippolytū: quō factus es inſipiens vt nuditatē tuā nō erubeſcas. ps. Deus de⁹ meus. ā. Exēplū merear fieri laurētij btiſſimi martyꝛis. cā. Bñd. ān. Tūc valerianus ī ꝯſpectu hipolyti famulos illi⁹ martyꝛizari p̄cepit. ps. Lauda. Cp. Juſtoꝝ aīe. hy⁹ Rex gl'ioſe mar. ℣. Mirabilis deus. ā. Oꝛauit ſctūs hippolytus voce magna et dixit: gr̄as tibi ago dn̄e mi ieſu xp̄e: qꝛ famlos meos ī ꝯſpectu meo pati video. cā. Bñd⁹. ōro. Da q̄s oīps deus. vt s. Mēo. de noīe ieſu vbi celebꝛant oct. Et mēo. de. ſ. laurē. ā. Laurētius bonū. q̄re ī laud. i. die. Deīde dicātur mēo. ꝯſue. Ad. j. ā. Dixit ceſar. ps Deus ī noīe. ān. Gl'ia tibi tri. ſym. Quicūqꝫ. cp. Dn̄e miſerere. Ad. iij. ān. Dixit hipoly. ps. Legē po. cp. ℟. ⁊ ℣. de cōi plurimoꝝ marty. Ad. vi. ān. Ceſar dixit. ps. Defecit. Ad. ix. ā. Tūc valerianus. ps. Mirabilia te. Si feſtū ſcti hipoly. ī dñ. eueñ. totū ſeruī. fiat de feſt. ⁊ mēo. de dñ. ⁊ de trini. ⁊ p̄ceſ. ante crucē. Ad. i. veſ. ſup pſal. ān. Scti per fidē. ps fer. cp̄. Juſtoꝝ aīe. ℟. Expoliauit. hy⁹. Sctōꝝ merito. ⁊ cet. vt s. Ad mat. tres p̄me lc. cū ſuis ℟. de iij. noc. cōis hiſt. plurimoꝝ mar. Et med. lc. de. ſ. lau. vbi nō dr̄ de octa. no. ieſu. lc. iiij. Eo tp̄e. vt s. cū ℣. ⁊ ℟. de. ſ. noc. ita tn̄ q̄ vi. ℟. erit O hippolyte. Ultime lc. de p̄prietate ſctōꝝ q̄ habētur cum ſuis ℟. ⁊ laud. ſup ꝑaſcri. Veſpe ī ipa dñ. erūt de. ſ. hipolyto ſociiſqꝫ ei⁹. Ad. ij. veſ. ān. Dixit ceſar. ps dñ. cp̄. Juſtoꝝ aīe. hy⁹. Rex gl'ioſe. ℣. Mirabilis deus. ān. Abſterget de⁹. cā. Magt. oro. vt s. Mēo. de. ſ. euſebio: ⁊ de. ſ. laurē. ⁊ de dñ. Si do. nō fuerit dn̄r veſ. de ſctō euſebio: vt infra notatur ī feſ. eiuſd. Si dies dñ. īfra octa. ꝯtig. ⁊ vacaue. a feſ. ſcti laurē. ⁊ ſcti hippoly. ſocioꝝūqꝫ eius hoc mō fiat ſeruī. Ad. i. veſ. ān. Nocatū eſt. Cetera oīa ſicut in. i. die ad. i. veſ. p̄ter ℟. qd̄ nō dicetur. Mēo. de. ſ. tūc ꝯtingente: ⁊ alia de ſctō laurent. ſi dies dñicus poſt feſ. ſancti laurē. contige. deinde de do. de trinita. ⁊ p̄ceſ. fiat ante crucē. Ad matut. lc. i.

NOn latet vos dilectiſſimi deo ⁊ hoīb⁹/ quō nouiſſimis diebus iſtis deus ſuā multiplicauit mīam: vt nobiſcum gratioſe magnificaret letitiā: q̄ nō ſolū aduenit dn̄ator dn̄s: ſed qualis quātuſue fuerat oſtēdit: cū pie ⁊ manſuete manifeſtauit nomen ſuū coꝛā hoībus. Crediderūt patriarche: de xp̄i futura incarnatione certificati patres fuere: quibus p̄fecto hoc de quo agimus deuotū nomen manifeſte nō eſt reuelatū. Jacob xp̄m īcarnandū p̄dixit. Nō auferet (inquit) ſceptrū de iuda: ⁊ dux de femoꝛe ei⁹: donec veniat q̄ mittēdus eſt. Lctō. ii.

Hoc mirabile myſteriū ſꝫ mirabilioꝛ dei bonitas vt gl'ioſū nomē ieſu venerandū a nobis ſua mediante paſſione exalteť: qđ pꝛius fuerat abſcōditū. Vocabulū iſtud ieſu dulce ⁊ gl'ioſū oī adoꝛatu cultuq̄ꝫ digniſſimū: nomē ſup oē nomen: qđ nū decuit ab hoibus appellari neq̄ꝫ ab eis afferri in mundū: ſed ab excellentioꝛi maioꝛiq̄ꝫ natura angelica. Gabꝛiel ergo ad mariā ait. Ecce ꝯcipies ī vtero et paries filiū: et vocabis nomen ei⁹ ieſū. Hoc nēpe nomē nouū: qđ os dñi nō hois noiauit. L. iij.

Quāq̄ eſt legifer deo acceptiſſim⁹ moyſes diuia oꝛacl'a acceꝑat: ⁊ vt amicus ad amicū locut⁹ eſt ei deus: tamē hoc venerabile nomē nō vidit apte. Petenti videre faciē eius ait. Nō potes videre faciē meā ⁊ viuere: ſed poſterioꝛa mea videbis. Popul⁹ iſrael moyſe ſignat⁹: īcarnationē/circūciſionē/paſſionē/⁊ aſcēſionem: q̄ dei poſterioꝛa appellanť re ⁊ noie vidit: quē ille ī rubo ī anterioꝛib⁹ inuiſibilis maieſtas nō potuit cernere viuēs. Noluit ei⁹ nomē noſci ad ſalutis plenitudinē de celis: vſq̄ꝫ dū naſcereť ī plenitudine tp̄is: ⁊ noiareť ī ťris. L. iiij.

In facie noiať de⁹ ego ſum: in poſterioꝛib⁹ ieſus appellatur. Pꝛimū nomē ignoti dei ⁊ timoris. Ieſus nomē ab oibus p̄guſtatū eſt: ⁊ amoꝛis. Ieſus amoꝛ indicibilis: amoꝛ delectabilis: amoꝛ inextinguibilis. Ieſus pc̄ti abluit maculā ne culpa coinq̄net: mētē ſctificat ne reat⁹ ad p̄nā obliget: ad gl'iam iuſtificat. Vñ apoſtol⁹ ait. Abluti eſtis/ſanctificati eſtis/ iuſtificati eſtis/ in noie dñi nr̄i ieſu xp̄i. Hoc ergo nomen dñi q̄cūq̄ꝫ inuocauerit: ſaluus erit. L'c. v.

Veneremur igiť hoc deuotiſſimū nomē ⁊ oia q̄cūq̄ꝫ facimus ī v̄bo aut ope vt ſuadet ap̄l's in noie ieſu faciam⁹. Quippe bene erit oib⁹ inuocātib⁹ eū ī v̄itate: ⁊ volūtatē timētiū ſe faciet: ⁊ depꝛecationem eoꝝ exaudiet ieſus. Ieſū btūs ignatius ſue paſſiōis ī agone inuocauit: ⁊ bñ ſibi erat. Beſtias ferociſſimas ardētiſſimos ignes: ac ceťa genera toꝛmētoꝝ ſupauit: gl'ioſū mēoꝛiale vltra hūanā eſtimationē coꝛde ſuo īſcriptū ſuſcepit de manu dñi ieſu ſēpiťnū. Nāq̄ꝫ coꝛde ꝑticulati ſciſſo: lr̄is aureis īſcript⁹ inueniť ieſus: cui⁹ ob mirabilē gratiā plures venerātur eum fideles. Lec. vi.

Dionyſius atheniēſis huius v̄tute nois cecū illuīauit: euangeliſte ioāni venenū nō nocuit diane ī noie ieſu tēplū deiecit. Ariſtodem⁹ intoxicatos moꝛtuos ſuſcitauit. Claudū ſedentē ī poꝛta petr⁹ ⁊ ioānes erexerūt. Enee palytico petr⁹ greſſū reſtaurauit. Ac thabitā viduā moꝛtuā vite p̄ſtine reduxit viuā. Merito ergo colēdū ⁊ vene randū eſt tam efficax nomē: ad cuiꝰ ꝟtutē grām et ꝯſolationē tot tātaqꝫ ꝯſiſtūt miracl'a. ¶ Tu. ¶ Tres vlti. l'. ꝟ expōe euāg. ſicut in .i. die. In l'. vna. ā. Mēo. de ſctō tūc ꝯtingēte: ⁊ de ſctō lau. ſi iſte dies poſt feſ. ſancti laurē. eue. deīde ꝟ io. ⁊ de t'ni. ꝟ. Uerbo dñi. ¶ Inf. octa. Ad .i. veſ. ſup pſal. vna ſola ān. A ſolis ortu. ⁊ cet. oīa fiāt ſicˉ i .i. die. Mēo. de ſ. hippoly. ſociiſqꝫ eiꝰ. ā. Abſterget deꝰ. ꝟ. Mirabilis deꝰ. orō. vt s̄. Deīde fiat mēo. de. ſ. euſebio. ā. Cōfeſſor dñi. ꝟ. Amauit eū ⁊ oꝛ. Deꝰ q̄ nos. q̄re i feſ. eiuſ. Mēo. de ſctō laurē. ān. Adheſit anima. ꝟ. et orō. vt s̄. Lectio .i.

Confitētibꝰ hoc ſalutiferū ieſu nomē corā hoībꝰ: copioſa merces repꝛomittit' in celis. Ueneremur igitur inuocādo: inuocemꝰ ꝯfitēdo: ⁊ ꝯfiteamur noī ſctō eius qm̄ bonū eſt. Nā q̄ ꝯfitetur: cōfitebit' a dño ieſu xp̄o corā deo patre ⁊ angelis: nō i terra ſꝫ i celis. O vere btā cōfeſſio hoīs: ſꝫ feliciſſima ieſu filiȷ ꝟgis. Illa ꝯfeſſio morientis ⁊ merentis in via. Iſta in eternū viuētis atqꝫ p̄miātis in patria. Illa laudis: iſta retributionis. Illa in ꝑegrinatione: iſta in beata quiete. l'c. ii.

Corde ſimul ⁊ voce ieſum venerari ⁊ opere ne detrectes: qꝛ qui ore aut opere ieſum negat: fidem negat ⁊ eſt infideli deterior. Nec quiſq̄ de fide ieſu requiſitꝰ: celare habet nomē hoc gl'ioſiſſimū. Qui ei ꝓ noīe ieſu mori paratū non ſe inuenerit: nec ſe nouerit fore chꝛiſtianū. Pauli vt teſtant' miracula amputato capite: palpitās liguater ieſum confeſſa eſt: ad cuius noīs cōfeſſionē tres fontes vbi languidi et infirmi ſanantur mirū in modū eruperunt. l'. iij.

Saulus audita voce hac: ego ſum ieſus quē tu ꝑſeq̄ris cecus cecidit: ab anania i ieſu nomie baptizatur: atqꝫ a ſuis oculis ſquāmis cadentibꝰ illuminat'. Gaudeamꝰ igit' euāgelizādo hoc dulce nomē: vt ab ipſo laudemur: ⁊ vaſa gl'ie cū paulo ſimꝰ electa. Nā ſcriptū eſt. Uas electiōis eſt mihi: vt portet nomē meū corā regibꝰ. Hoc deuotiſſimū nomē ſr̄es mēte honoremꝰ dū cogitat': voce dū audit': ꝟbo dū enūciatur: oratiōe dū legit': inſpirata viſiōe/aut ſcriptura dū videtur: qꝛ ꝑfecto omnibus his modis eſſe habet ieſus. Mē die lec. de ſancto euſebio: ſicut in feſ. eiuſdē. Scd̄m Lucā. l'. 7.

IN il. t. Poſtq̄ ꝯſūmati ſūt capi. 2. dies octo vt circunciderett' puer: vocatū eſt nomē eiꝰ ieſus. Et rel'. Omel'. de diuer. tract.

Neqꝫ eñ q̄rere eſt xp̄ianis cur voluerit dñs circuncidi: ꝓpter q̄d circūciſus ē: ꝓpt q̄d paſſus: ꝓpter q̄d tali ac tāto noīe vocatus. Nichil hoꝝ ꝓpter ſe: ſꝫ oīa ꝓpter electos: oīa ꝓpter delicta noſtra. Qđ vocatū ē (iquit) ab angelo: p̄uſq̄ i vtero cōcipet'.

Vocatū plane nō īpoſitū: nēpe hoc nomen ei eſt ab eterno. A natura ꝓpꝛia habet vt ſit ſaluatoꝛ. In natū ē ei hoc nomē: non inditū ab humana vel angelica creatura. Lectio octaua.

Sed qd dicimus ꝙ egregiꝰ ille ꝓpheta hunc ipm̄ petrū multis nominibus appellādum foꝛe pꝛedicēs hoc vnū tacuiſſe videt qd ſolū (vt pꝛemonuit angelus: vt teſtat euāgeliſta) vocatū eſt nomen eius? Exultauit eſaias vt videret hūc diē: ⁊ vidit et gauiſus eſt. Deniqꝫ ⁊ loqbat gratulabūdꝰ ⁊ laudans deū. Puer natus eſt nobis ⁊ filius datꝰ eſt nobis: cuius imperiū ſuꝑ humerū eius: ⁊ vocabitur nomen eius admirabilis: ꝯſiliariꝰ: deꝰ foꝛtis: pat futuri ſeculi: pnceps pacis. Magna qdem noia: ſed vbi eſt nomen qd eſt ſuꝑ omne nomē? Ieſu (quo oē genu flectatur) foꝛte i his oibꝰ vnū illd inuenies: ſed expꝛeſſum quodā modo ⁊ effuſum. Nēpe ipſuz eſt de q ſpōſa i cātico amoꝝ. Oleū inqt effuſum nomen tuū. Re. ix.

Habes vnū i his oibus appellationibus ieſuz: nec oino aut vocari poſſet/aut eſſe ſaluatoꝛ: ſi foꝛte hoꝝ qppiam defeciſſet. Nunqd non hc admirabile eū ſumus ſinguli experti i mutatione vtriqꝫ naturaꝝ? Hoc nēpe eſt ſaluatiōis nr̄e pꝛincipiū: cuiꝰ incipimus reſpuere qd diligebamꝰ: dolere vnde letabamur: amplecti qd timebamus: et ſeq qd fugiebamus: optare qd ꝯtēnebamus. Admirabilis plane q hec opat mirabilia: ſed nichilominꝰ ⁊ ꝯſiliariū ſeſe exhibeat neceſſe eſt i electiōe penitentie ⁊ vite oꝛdiatiōe: ne foꝛte ſit nobis abſqꝫ ſciētia zelus/vbi tāti boni pꝛudētia deſit. Sane opꝰ eſt vt deū quoqꝫ ꝓbemus: in remiſſiōe videlꝫ pcōꝝ: qꝛ nec ſine hac ſalus nobꝭ ꝯſtare pōt: ⁊ nemo pōt dimittere pctā niſi ſolus deus. ¶ Scti euſebij pbri ⁊ ꝯfeſ. ad veſ. aīe ⁊ pſi fer. cp. Iuſtum deduxit. hyꝰ. Iſte ꝯfeſſoꝛ. V. Amauit. an. Confeſſoꝛ dn̄i. Canti. Magnificat. Oꝛatio.

Deus q nos bti euſebij cōfeſſoꝛis tui annua ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius vt cuius natalitia colimus: ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamur. Per. Meō. de. ſ. laurētio. a. Adheſit. Quere in. i. die in lau. Deinde dr̄ mēo. ꝯſuete. Ad matu. īh. r. cum noctur. ꝓpter vigil. lec. i.

Tempoꝛe eo quo liberius de exilio reuocatus fuerat a cōſtātio auguſto heretico vt vna ꝯmuniōe cōtaminaret plebē: euſebiꝰ pbr̄ oꝛbis rome cepit declarare liberiū hereticū: ⁊ amicū cōſtantij. Quo fcō: occupantur eccleſie a liberio. Eiicitur felix de epiſcopatu: ſubrogatur liberius: ⁊ tenetur euſebius. R. Euge ſerue. re. v.

Poſt hec ꝯſtātius impatoꝛ aggredit cū liberio euſebiū pbr̄m dicens. Tu ſolus xp̄ianus es ⁊

vꝛbe roma. Euſebi⁹ dixit. Hic cōfidimus ī dño: qꝛ nos fideles īuenit xp̄s. Sicut ⁊ baptizati ſumus et bñdictionē ſeruauimus quā a beato iulio accepimus. ℟. Juſtus germina. ℣. iu. Liberius dixit. Et nos cuius fungimur vice? Nōne anterioris nr̄i? Euſebi⁹ dixit. Ita eſſes ſi pſeueraſſes ī fide quā ī pſecutiōe ꝑmo tenere viſus fueras. Iratus ꝯſtanti⁹ ſubꝛogatu liberii incluſit euſebiū in quodā cubiculo domus ſue hñs ī latitudine quattuoꝛ pedes: vbi conſtanter ī ōrōne pſeuerās poſt ſeptē mēſes ibidē doꝛmitationē accepit nonodecimo kalendas ſeptēbꝛis. Coꝛpus vō ei⁹ gregoꝛius ⁊ dioꝛius pb̄ri collegerūt / ⁊ ſepelierūt ī cimiterio calixti: iuxta coꝛpus bti ſixti epī ⁊ martyꝛis. ℟. Jurauit dñs. ℣. Juſtus vt palma. In lau. hec ſola añ. Juſtū dedu. minoꝛ. ps. Dñs reg. ꝑm. Juſtus coꝛ ſuū. hy⁹. ꝛc. vnius ꝯfeſ. ⁊ pōti. oro. vt ſ. in co. de. ſ. laurē. añ. Miſit dñs. q̄re in. i. die ī ℞. Deinde ditant̄ meo. cōnuete. Ad. i. añ. Juſtū dedu. ꝑ. Deus ī noīe. Ad. iij. cp. Cuſtodiuit. Ad. vi. cp. Juſtū dedu. Ad. ix. cp̄z. Sapientia vi. Cet. oīa de cōi vnius ꝯfeſ. ⁊ pōtifi. cū ōrōne ſupꝛa dicta fiant vſq ad miſ. q̄ erit de vig. ¶ In vigil. aſſumpci. b. marie virgī ad i. veſpe. ſup pſal. añ. Tota pulchꝛa es amica mea ⁊ macula nō eſt ī te: fauus diſtillās labia tua: mel ⁊ lac ſub ligua tua odoꝛ vnguētoꝛū tuoꝝ ſup oīa aromata: iam enī hyēs trāſiit: imber abiit ⁊ receſſit: floꝛes apparuerūt: vinee floꝛētes odoꝛem dederūt: ⁊ vox turturis audita eſt in terra noſtra: ſurge ꝓpera amica mea: veni de libano veni coꝛonaberis. ps. Laud. pue. añ. Aīa mea liquefacta eſt vt dilectus locutus eſt: queſiui et non inueni illū / vocaui ⁊ non rñdit mihi: inuenerūt me cuſtodes ciuitatis: percuſſerunt me: vulnerauerunt me: tulerūt palliū meū cuſtodes muroꝝ: filie hieruſalē nunciate dilecto qꝛ amoꝛe lāgueo. ps. Laud. do. om. gen. añ. Qualis eſt dilectus meus ex dilectis / o pulcherrima mulierū: amicus meus cādid⁹ ⁊ rubicūdus electus ex milib⁹: leua ei⁹ ſub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit̄ me. ps. Lauda aīa. añ. Talis eſt dilectus meus et ipſe eſt amicus meus filie hieruſalē. ps. Lauda. do. qm̄. añ. Deſcendi ī hoꝛtū meū vt viderem poma ꝯualliū ⁊ īſpicerē ſi floruiſſent vinee et germinaſſent mala punica: reuertere reuertere ſunamitis: reuertē reuertē vt intueamur te. ps. Lauda hie.

IN oibus reqē q̄ſiui cp̄z. Eccl'ia. xxiiij. ⁊ in hereditate dñi moꝛaboꝛ: tunc p̄cepit ⁊ dixit michi creatoꝛ omniū: et q̄ creauit me requieuit in tabernaculo meo.

OR. Super ſalutem. Hy⁹.

O q̄ gl'ifica luce coꝛuſcas / 9

ſtirpis dauitice regia ples: ſublimis reſidēs virgo maria/ ſupꝛa celigenas etheris omnes.

Tu cū virgineo maꝛ honoꝛe/ angloꝝ dn̄o pectoꝛis aulā: ſacris viſceribꝰ caſta paraſti/ natus hinc deꝰ eſt coꝛpoꝛe chꝛiſtꝰ.

Quē cūctꝰ venerās oꝛbis adorat/ cui nūc rite genu flectitur oē: a quo nos petimꝰ te veniēte abiectis tenebꝛis gaudia lucis.

Hoc largire paꝛ luminis oīs/ natū ꝑ ꝓpꝛiū flamine ſacro: q̄ tecū nitida viuit in ethera/ regnās ac moderās ſecula cūcta. Amen. ℣. Exaltata es ſctā. ān. Aſcēdit xp̄s ſup celos/ ⁊ ꝑparauit ſue caſtiſſime mr̄i īmoꝛtalitatis locū: ⁊ hec ē illa pꝛeclara feſtiuitas oīm ſctōꝝ feſtiuitatibus īcōparabilis: ī qua glˀioſa ⁊ felix mirātibꝰ celeſtis curie oꝛdinibꝰ ad ethereū ꝑuenit thalamū: quo pia ſui mēoꝝ īmemoꝛ nequaq̄ exiſtit. Cā. Magt. oꝛo.

Deus q̄ ꝟginalē aulā btē marie ī qua hitares eligere dignatꝰ es: da q̄s vt ſua nos defenſiōe munitos: iocūdos faciat ſue īteſſe feſtiuitati. Qui viui. Mēo. ꝟ oct. no. ieſu. ā. Exurgēs aūt. ℣. Oīs terra. oꝛo. vt ſ. Ad cōplet. ān. Sctā maria ꝟgo īterccde ꝓ toto mūdo: qꝛ gēuiſti regē oꝛbis. ꝓ. Cū īuo. cā. Tu ī no. hyꝰ. Saluatoꝛ. ℣. Cuſtodi nos. ān. Glˀificamꝰ. ꝓs. Nūc di. Hoc cōpl'. dr̄ quotidie ꝑ octa. Ad mat. īuit. Venite adoꝛemꝰ regē regū. Cuiꝰ ad ethereū maꝛ ꝟgo aſſumpta ē celūꝑ. Venite. hy. Quē terra. In .i. noc. ā. Ecce tu pulchꝛa es amica mea: ecce tu pulchꝛa: oculi tui colūbarū. ꝓ. Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Sicut liliū inter ſpinas: ſic amica mea inter filias. ꝓs. Celi eñ. ān. Fauus diſtillans labia tua ſpōſa: ⁊ odoꝛ veſtimentoꝝ tuoꝛū ſicut odoꝛ thuris. ꝓ. Dn̄i eſt terra. ℣. Sctā dei genitrix ꝟgo ſp̄ maria. Lc. i.

Cogitis me o paula ⁊ euſtochiū: imo charitas xp̄i me cōpellit vt exhoꝛtatiōis grā ſermonē faciā de aſſumptione btē ꝟgis marie: vt habeat ſctm̄ collegiū vrm̄ ī die ſolēnitatis munꝰ latini ſermōis: ī quo diſcat infantia vr̄a tenera lactis exꝑiri dulcedinē: et de exiguis eximia cogitare/ vt ſancte deo ꝑ ſinglˀos annos tota hec dies expēdat ī laudē/ ⁊ cū gaudio celebꝛet. Ne foꝛte ſi venerit ī manibꝰ vr̄is illd̄ apocriphū de trāſitu huiꝰ btē ꝟgis/ dubia ꝓ certis recipiat: qd̄ multi latinoꝝ pietatis amoꝛe ſtudio legēdi charꝰ amplectunt. Pꝛecipue cū ex his nihil aliud exꝑiri poſſit niſi q̄ hodierna die glˀioſa ꝟgo migrauit a coꝛꝑe. ℟. Vidi ſpecioſam ſicut colūbā deſcendētē deſup riuos aquaꝝ: cuiꝰ ineſtimabilis odoꝛ erat nimis ī veſtimētis eiꝰ. Et ſicut dies verni circūdabāt eā floꝛes roſaꝝ ⁊ lilia cōuallium. ℣. Que eſt iſta q̄ aſcēdit ꝑ deſertū ſicut ꝟgula fumi/ ex aromatibus myꝛrhe ⁊ thuris. Et. r. q.

MOnſtrat̄ aut̄ ſepulchꝛū eiꝰ cernentibꝰ nobis vſq; ad pñs in vallis ioſaphat medio: q̄ vallis eſt inter mōtē ſion ⁊ mōtē oliueti poſita: quā et tu o paula oc̄lis aſpexiſti. vbi ī honoꝛe eiꝰ fabꝛicata eſt eccl̄ia miro lapideo tabulatu ī q̄ ſepulta fuiſſe (vt ſcire poteſt) ab hoībꝰ ibidē p̄dicat̄: ſ; nūc vacuū eſſe oſtēdit cernentibꝰ. ℟. Que eſt iſta q̄ ꝓceſſit ſicut ſol ⁊ foꝛmoſa tāq̄ hierl̄z: Viderūt eā filie ſyō ⁊ beatā dixerūt ⁊ regine laudauer̄t eā. ℣. Sicut dies verni circūdabāt eā floꝛes roſaꝝ ⁊ lilia cōuallium. Viderunt. Lec. iij.

HEc idcirco dixerī: q2 multi nr̄oꝝ dubitāt vtrū fuerit ſimul cū coꝛpe aſſūpta: an abierit relicto coꝛpe. Quō aūt aut q̄ tpe aut a q̄bꝰ pſōis ſanctiſſimū coꝛpꝰ eiꝰ īde ablatū fuerit: vel vbi tranſpoſitū vtrū ve reſurrexerit/neſcitur. Quāuis nōnulli aſtruere velint eā iam reſuſcitatā ⁊ btā cū xp̄o īmoꝛtalitate in celeſtibus veſtiri. ℟. Iſta eſt ſpōſa inter filias hieruſalē ſicut vidiſtis eam plenā charitate ⁊ dilectiōe. In cubilibus ⁊ ī hoꝛt̄ aromatū. ℣. Iſta eſt q̄ aſcēdit de deſerto delicijs affluēs. In. Glia. In cu. In. ij. noc. an. Emiſſiōes tue paradiſus maloꝝ punicoꝝ cū pomoꝝ fructibꝰ. ps. Eructa. an. Fons hoꝛtoꝝ: puteus aquaꝝ viuentiū que fluunt impetu de libano. ps. Deꝰ noſter refu. a. Venit dilectꝰ meus ī hoꝛtū ſuū vt comedat fructum pomoꝝ ſuoꝝ. ps. Fūdamēta. ℣. Poſt ptū. Lc. iiij.

BEatū quoq; ioānē euangeliſtā huiꝰ btē vgis miniſtrū reſurrexiſſe plurimi aſſeuerāt: q2 ī ſepulchꝛo eiꝰ (vt fertur) nō niſi māna inueniť. S; q̄d hoꝛū veriꝰ cenſeat̄/ambigimus. Meliꝰ tamē deo totū/cui nihil īpoſſibile eſt ꝯmittimꝰ: q̄ aliq̄d temere diffinire velimꝰ auctoꝛitate nr̄a: q̄d nō ꝓbamꝰ.

4 ℟. Oꝛnatā monilibꝰ filiā hieruſalē dñs cōcupiuit. Et vidētes eam filie ſyō btiſſimā p̄dicauerūt/dicētes vnguētū effuſum nomē tuū. ℣. Aſtitit regina a dextris tuis ī veſtitu deaurato: circundata varietate. Et. Lc. v.

DE his quoq; quos cū dño (teſte euāgelio) reſurrexiſſe credimus: vtrū vero redierint ī terre puluerē certū non habemꝰ: niſi q̄ legimꝰ: q2 multa coꝛpoꝛa ſctoꝝ q̄ doꝛmierant ſurrexerunt cū xp̄o: ⁊ venerunt in ſanctā ciuitatem hieruſ̄m: et apparuerūt multis. De quibus nōnulli doctoꝛes ſcrīpſerūt: ⁊ etiā in ſuis reliq̄runt ſcriptis: q̄ iā in illis perpetua ſit ꝯpleta reſurrectio. Fatentur eñ q̄ veri teſtes non eſſent: niſi ⁊ v̄a eſſet eoꝝ reſurrectio.

5 ℟. Sicut cedꝛus exaltata ſum ī libano: et ſicut cypreſſus ī mōte ſyō quaſi myrrha electa Dedi ſuauitatē odoꝛ. ℣. Sicut cinamomū ⁊ balſamū aromatizās. Dedi. Lc. vi.

Unde et btūs petrus dixiſſe legitur: cū de dauid loqueret̄ i teſtimoniū. Et ſepulchꝛū inquit eius apud nos eſt: quaſi nō ſit auſus dicere ꝙ ipſe aut coꝛpus eius apud nos eſt: ſed tm̄ ſepulchꝛū ꝗ cōdit⁹ fuerat. 1 Hinc aiunt reſurrexiſſe/et ipſum cū ceteris ſctis: et ideo vacuū remāſiſſe monumētū vti nunc beate marie cernitur. R. 6 Sup ſalutē ⁊ oēm pulchꝛitudinē dilecta es a dño: ⁊ regina celoꝝ vocari digna es. + Gaudent choꝛi angeloꝝ. Cōſoꝛtes et cōciues nři. V. Valde te nos opoꝛtet venerari: ꝗ tā ſctā ⁊ intacta es ṽgo. Gaudēt. Glia. Cōſoꝛ. In. iii. noc. An. Veni i hoꝛtum meum ſoꝛoꝛ mea ſpōſa: meſſui myꝛrhā meā cū aromatib⁹ meis. Ps. Cātate. i. A. Comedi fauū cū melle meo: bibi vinū meum cū lacte meo. Ps. Dñs regn. exul. A. Surge aquilo et veni auſter: perfla hoꝛtum meum et fluent aromata illius. Ps. Cātate. ii. V. Speciosa facta. Tres ulti. lect. legant̄ [illegible]. S. Luc.

cap.10. In ill. t. Intrauit ieſus in quoddā caſtellū: ⁊ mulier qđ martha noīe excepit illū i domū ſuam. Et huic erat ſoꝛoꝛ noīe maria: ꝗ etiā ſedēs ſecus 2 pedes dñi audiebat ṽbū illius. Et re. Omel. vene. bede pbri. l. 7.

Omnium conditor mundi pro redēptiōe generis humani cū diues eſſet/pauper p nobis fieri voluit: vt ſua paupertate nos diuites faceret. Qui etiam d ſinu patris deſcēdens tm̄ p nobis humiliari dignatus e vt ꝓpꝛiā domū nō haberet/v caput reclinaret. R. Quā pulchꝛa es amica mea: ꝗ̄ pulchꝛ es ⁊ decoꝛa: oculi tui colūba. Abſq3 eo qđ intrinſec⁹ latet. V. Sicut vitta coccinea labia tu ⁊ eloquiū tuū dulce. Abſq3. L. 8.

Qui conceptus eſt de ſpi ſancto intra vterū ṽgi vt deus: ſed natus humiliter v homo. De cuius oꝛtu pſalmiſta loquit̄. Etenī dñs dabit benignitatē: ⁊ terra noſtra dabit fructū ſuū. Dñs nēpe dedit benignitatē: quādo genus humanum a reatu pꝛime pꝛeuaricationis ꝑ vnigenitū ſuū liberare diſpoſuit. Siue certe dedit benignitatē: qꝛ eius ingreſſ ṽginalis vteri: tēplū ſpūſct gratia cōſecrauit. Terra aut noſtra dedit fructū ſuū: qꝛ eadē ṽgo ꝗ de adā coꝛpus aſſumpſerat filiū genuit/diuinitate q deo patri coequalē: ſed ſibi carnis veritate ꝯſubſtantialē. R. Beata es virgo maria dei genitrix ꝗ credidiſti dño: perfecta ſunt i te ꝗ̄ dicta ſunt tibi. Exaltata es ſuper choꝛos angeloꝝ: intercede pꝛo nobis ad dominū ieſum xpm. V. Benedict ⁊ venerabilis es virgo mari que ſine tactu pudoꝛis inuēta es mater ſaluatoꝛis. Exce. L. 9.

Cum ergo pergeret dñs i ciuitates et caſtella: au vicos euangeliū regni annunciādo: intrauit bethaniam vbi erat domꝰ marthe ⁊ marie: vbi etiā dn̄s quatriduanū lazaruꝫ fratrē earū resuſcitauit a moꝛtuis. Martha ergo accepit euꝫ in domū ſuam. Illi nimiꝝ miniſtratura in mundo: cui angeli miniſtrant in celo. Felices illi q̄ dn̄m in domū ſuā ſuſcipere meruerūt. Illi quoqꝫ dn̄m in domū ſuā recipiunt: qui fideliter eiꝰ p̄cepta audiūt/libentiuſqꝫ ope adiplēt. ℟. Felix nāqꝫ es ſacra virgo maria: ⁊ oi laude digniſſima. Qꝛ ex te oꝛtꝰ eſt ſol iuſtitie. Xp̄s deꝰ nr̄. ℣. Oꝛa pꝛo populo/interueni ꝑ clero/intercede pꝛo deuoto femineo ſexu: ſentiant oēs tuū leuamē/quicūqꝫ celebꝛāt tuā aſſumptionem. Quia. Gloꝛia. Xp̄s. Per octa. ℟. Beatā me dicēt om̄es generationes. Quia fecit mihi dn̄s magna q̄ potēs eſt. Et ſanctum nomen eius. ℣. Magnificat aīa mea dn̄m/ ⁊ exultauit ſp̄us meꝰ in deo ſalutari meo. Quia. Gl̄a. Et. ℣. Exaltata es ſancta dei genitrix. In laud. ā. Aſſumpta eſt maria in celuꝫ: gaudēt angeli laudātes bn̄dicūt dn̄ꝫ. p̄. Dn̄s re. ā. Maria virgo aſſūpta ē ad ethereum thalamū: i q̄ rex regū ſtellato ſedet ſolio. p̄s. Iubilā. In odoꝛē vnguētoꝝ tuoꝝ currimꝰ: adoleſcētule dilexerūt te nimis. p̄. Deus deꝰ. ān. Bn̄dicta filia tu a dn̄o: q̄ ꝑ te fructum vite cōicauimꝰ. cāt. Bn̄d. ā. Pulchꝛa es ⁊ decora filia hierl'm: terribilis vt caſtroꝝ acies oꝛdinata. p̄. Lauda. cp̄. In oībꝰ requiē hꝛꝰ. O glioſa femina. ℣. Elegit eā. ā. Que ē iſta q̄ aſcēdit ſicut auroꝛa cōſurgēs: pulchꝛa vt luna: electa vt ſol: terribilis vt caſtroꝝ acies oꝛdinata. cā. Bn̄dictꝰ. Oꝛo.

VEneranda nobis dn̄e huius diei feſtiuitas opem cōferat ſempiternā: in qua ſctā dei genitrix moꝛtē ſubijt tpalē: nec tn̄ moꝛtis nexibꝰ depꝛimi potuit: q̄ filiū tuū dn̄m nr̄m de ſe genuit incarnatū. Qui tecū. Ad. i. ān. Aſſumpta ē. p̄. Deꝰ in no. Ad. iij. ā. Maria vgo. p̄. Legē po. cp̄. In oībꝰ. ℟. Sctā dei ge. ℣. Poſt partum. oꝛo. Veneranda. Ad. vi. ān. In odoꝛem. p̄s. Defecit. Capitulum.

ET ſic i ſion firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in hieruſalē ptās mea. ℟. Poſt partū. ℣. Spōſa. oꝛ. Venerā. Ad. ix. ān. Pulchꝛa. p̄s. Mirabi. Cp̄m. Eccl. 24

ET radicaui in populo honoꝛificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine ſanctoꝛū detentio mea. ℟. Specioſa facta es. Elegit eam. Oꝛo. Venerāda. Supꝛadictus oꝛdo hoꝛarum ſeruetur quotidie per octa. Ad. ii. veſ. ā. Aſſumpta ē. p̄s. Dixit dominꝰ. Confitebor. Beatus vir. De pꝛofundis. Memēto. Ibidē ſicuꝫ pꝛedi. ān. dicantur ſingu lis diebus ad veſ. p oct. cp̄ In oībus re. ℟ Candida virginitas paradiſi chara colōis. Ortus ꝯcluſus florēti ceſpite vernās. Cui merito mundus celebrat Preconia totus. ℣ Que meruit dominum progenerare ſuum. Cui merito. Gloria. Pre. Pro hym dicat̄ ſeq̄ntia.

Letabundus exultet fidelis chorus: alleluia.
Regem regum intacte profudit torus: res miranda.
Angelus conſilii / natus eſt de virgine: ſol de ſtella.
Sol occaſum neſciens / ſtella ſemper rutilans: ſemper clara.
Sicut ſydus radium / profert virgo filium pari forma.
Neqꝫ ſydus radio / neqꝫ mater filio: fit corrupta.
Cedrus alta libani: conformatur hyſopo: valle noſtra.
Verbum ens altiſſimi / corporari paſſum eſt: carne ſumpta.
Eſaias cecinit: ſynagoga meminit: nunq̄ tn̄ deſinit eſſe ceca.
Si non ſuis vatibus credat vel gentilibus: ſibyllinis verſibus hec predicta.
Infelix propera.
Crede vel vetera.
Cur damnaberis gēs miſera?
Quem docet littera
Natum conſidera.
Ipſum genuit puerpa. Amē.

℣ Exaltata es. ā Hodie maria virgo celos aſcendit / gaudete: quia cum xp̄o regnat in eternum. cat Mḡt. oro. Veneranda. Quotidie p oct. v̄z cōpl. ſicut ad .i. veſ. ¶ Quotidie infra oct. niſi ix. hoc modo fiat ſeruič. Ad mat. inuit. In honore beatiſſime marie virginis Iubilemus dn̄o. ps Veń. hy. Quem terra. In p̄mis. ā. Exaltata es ſctā dei genitrix ſup choros angeloꝝ ad celeſtia regna. ps Dñe dn̄s. ā. Sic myrrha. ps Celi eń. ān Paradiſi porte per te nobis aperte ſunt: que hodie glorioſa cum angelis triūphas. ps Dn̄i eſt terra. ā Specie tua. ps Eructa. ān Adiuuabit. ps Deus nr̄. i. Sicut letantium. ps Fundamenta. ān Gaude maria. ps Cantate. i. ā Dignare. ps Dn̄s reg. exul. ā Poſt partū. ps Cātate. ℣ ā Sancta dei genitrix. lc.

Si queratur poſt aſcenſionem domini quid egerit beata virgo maria: vnum pro certo eſt q̄ virgo ſancta corpore et mente permanſit: quam ſane angelus gabriel: ac ſi celeſtis paranymphus intactam cuſtodiuit: et ioānes apoſtolus et euāgeliſta (cui xp̄s eam de cruce commiſit) virgo virginē ſeruauit: ſuiſqꝫ eis deſeruiuit obſequiis. ℟ ℟. i. noc. uiſ. dn̄e re. ii.

Non ēm credendū q̄ eximius ille chorus aploꝝ eā deſeruit: cui iſta poſt reſurrectionem intrans et exiens familiarius contulit de xp̄i incarnatione: tanto ſiquidem verius q̄to ab initio plenius per ſpiritūſanctum cuncta didicerat: et perſpexerat oculis vniuerſa: licet ⁊ apl'i p eūdē ſpiritum ſcm̄ oia cognouerit ⁊ in ꝑēm edocti ꝑuenerint ꝟitatē. L.3.

Hanc ſane beatam ꝟginem: et ſi oēs venerati ſunt diſcipuli eiq; famularentur officio dilectionis: ioānes tamē ampli⁹ ⁊ ſpecialius vſq; ad finē vite: q̄ ſibi ꝯmiſſam accepit i ſuā quaſi matrē filius: cui magiſter de cruce / mulier ecce (inq̄t) fili⁹ tuus / ampliori ſollicitudine famulabat. ℟. Exaltata es. Iſte ℣. dicat quotidie ante lau. In laud. hec ſola ān. Aſſumpta ē. p. Dñs reg. cp̄z. In oibus. hy⁹. O glo'a fe. ℣. Elegit eā. ā. Virgo prudentiſſima q̄ ꝑgrederis ⁊ q̄ſi aurora valde rutilans filia ſion: tota formoſa ⁊ ſuauis es: pl'chra vt luna electa vt ſol. ca. Bñ⁹. oſo vt ſ. Qñ dies do. i. ii. die cōtig. tūc hec ꝑdicta ā. Virgo pru. in die. iii. dicet ſup ca. Benedict⁹. oſo Veneranda. Memo. de. ſ. laurē. ān. Beatus laurētius orabat. Reqre hāc ā. in l. ii. ē. v. ān. ℣. Diſperſit. oſo vt ſ. Nulla die p oc. fiat mēo. d̄ cruce nec de oibus ſctis. q2 oc. ſunt cū reg. cho. Ad. i. ān. Aſſūpta ē. p. Dē⁹ in no. ā. Es ſurre. ſymb. Quicūq;. Ad. iii. ⁊ ad alias ho. ne cp̄. ℟. ⁊ ℣. ſicut in die dicāt. ſil'r ⁊ oſones. Ad veſ. ān. Aſſūpta eſt. ps. Dixit do. cp̄. In oibus. hy⁹. O q̄ gl'i. ℣⁹. Exaltata. ān. Qualis eſt. cāt. Magt. Or. Veneranda. Eodem modo dicuntur veſ. quotidie ifra oc. cū al' āis. ſup cāt. Magt. q̄ mutāt. Mēo. d̄. ſ. lau. ā. Beatus laurēti⁹ dum in. vt ſ. ad. i. veſpe. ſuper cāt. Magt. ℣. Diſperſit. Oratio.

Beati laurētii nos dñe faciat paſſio venerāda letātes: ⁊ vt eā ſufficiēt recolam⁹ efficiat ꝓmptiores. Per. Die iii. ℣⁹. Sancta dei genitrix. L. i.

Non eni pudiciſſima virginitas alicui diſcipulo recti⁹ q̄ virgini cōmendat: vt eſſet inuicem grata ſocietas et floridus aſpect⁹: necnō ⁊ venuſtus ꝯuerſādi vult⁹ vernās alternati pudicitiarū ſplēdore decorat⁹. ℟. de. ii. noc. Lectio. ii.

Una ſiq̄dē ꝟt⁹ ꝟgitas i āmbob⁹: ſ3 alta ꝑportio i maria. Altera ſiq̄dē: q2 fecūdior: ſed ipa ꝟgo: ſ3 alta / q2 et ſi ipa eadēq; i corruptio: tn̄ fecūditas integritati lōge gl'ioſior q̄ ꝟgitas. L.3.

Idcirco ⁊ fecūditas in illa tota deificata ē: ⁊ ꝟginitas. Alioquin nuſq̄ ſcd̄m naturā naſcēdi ꝟginitas vbi fecūditas ꝑdicatur: neq; fecūditas vbi ꝟginitas integra cōſeruat. ā. Talis ē. ca. Bñ⁹. Mēo. de ſcto lau. ān. In craticula. vt ſ. in. i. die ſup cāt. Bñ⁹. ℣. Diſperſit. oſo. Beati laurē. Quocūq; die. oc. ſ. lauren. etiam ſi in do. cōtige. fiat inde memo. tm̄. Ad veſ. ān. Deſcēdi i horꝫ. ā. Magt. Mēo. d̄ ſcto agapito mart. ān. Hic ē vere. ℣⁹. Gloria ⁊ hono. Oratio.

Letetur eccl'ia tua dñe beati agapiti martyris tui confiſa ſuffragiis/ atq̃ ei⁹ pꝛecibus gloꝛioſis et deuota permaneat ⁊ ſecura cōſiſtat. Per.

¶ Die .iiii. V⁹. Speciosa facta es et ſuauis. Lectio pꝛima.

HInc quoq; ioannes quicquid eſt quod genuit maria: euangelizando ſuo cōmendauit eloquio: Vbū quod in pn̄cipio erat verbū: ⁊ verbū erat apud deū: ⁊ de⁹ erat verbū: ip̄m deū genuit btā ⁊ gloꝛioſa virgo maria. ℟. de .iii. noct. ita tn̄ ꝙ .iii. ℟. ſit. Beatam me. Le. ii.

VIrginitas igit̃ longe ſacratioꝛ ⁊ fecūditas (vt ita dicam) multo ineffabilioꝛ ꝙ̃ ſuo poterat ille explicare eloquio. Verūtamē q̄ⁿto virginitati cognatioꝛ virginitas: tanto beatus euangeliſta ceteris eſt excellentioꝛ/ et vicinioꝛ eſt verbo. L. iii.

IN deo quicquid eſt qđ genuit virgo: totum pꝛout potuit homo/ ꝑ ſpm̄ ſctm̄ nobis reſeruauit manifeſti⁹ ⁊ docuit. Cuius etiā ꝯuerſatio poſt aſcēſionem xp̄i ḡnaliter cū ap̄lis fuit: ꝗuſq; diſpgerēt ſicut lucas meminit/ dicēs ꝙ egreſſi a mōte oliueti hieroſolymā venerūt: ⁊ aſcēderūt ī cenaculū: vbi manebāt.

¶ Hac die ⁊ reliq̄s dieb⁹ infra oc. dn̄r āe v̄ noc. ſcꝫ Emiſſiões ⁊ alie. āe q̄ ſequūt̃ ſup. cā. Bn̄d. ⁊ Mḡt nif: in do. dieb⁹ dictis: vꝫ ā Aīa mea ſi neceſſe fuerit. Memo. de ſ. agapito mar. ān. Niſi granum. V̄. Iuſtus germi. oro. vt ſupꝛa. Hac die ad veſpe. fiat memo. de ſancto magno. ā. Iſte ē de mart. V̄ Glia ⁊ hon̄. Oro.

ADeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: ⁊ intercedente beato magno martyꝛe tuo: ab hoſtium nos defende pꝛopitiatus incurſu. P. Sequētibus v̄o diebus infra oc. ſeruet̃ oꝛdo de vſi. ⁊ ℟. ad mat. q̄ in p̄cedētibus trib⁹ dieb⁹. Si dies do. interue. p̄ter ā. ſup cā. Bn̄d⁹. ⁊ Mḡt. Si v̄o dies do. īfra oc. cōtige. totū ſerui. fiat de. ſ. mar. hoc modo. Ad .i. veſ. ſup p̄s ā. Aſſumpta ē. p̄s. Dixit dn̄s. cp̄. In oīb⁹ requiē. No vꝫ ℟. hy⁹ O q̄ gloꝛif. V̄. Exaltata es. ān. Aīa mea. cāt. Mḡt. oro. Veneranda nobis. Meo. de do. de trin̄. ⁊ p̄ceſ. fiat an̄ crucem: niſi aliq̄ do. oīno differat̃/ ꝓpter ꝓlixitatē tp̄is: vel qn̄ dies dn̄icus ſcda die infra oc. ꝯtig. tunc de do de trin̄. ⁊ p̄ceſ. ante cru. oīno differat̃ vſq; ad pꝛimā dn̄icā ſequētē. In reuēūdo de oībus ſctis ā. Saluatoꝛ mūdi. V̄. Letamini. oro. Infirmitatē. Ad ma. inui. Venite adoꝛemus. h. Ve ſi hy⁹ Quē terra. In .i. noct. ān. Ecce tu pulchꝛa. p̄s. Dn̄e dn̄s. Cetere cū ſuis p̄is v̄. ⁊ ℟. ſicut in p̄ma die dn̄r: p̄ter .ix. ℟. qđ erit Candida virginitas. Lectio .i.

BEne āgel⁹ ad mariā vgīnē mittit̃: qꝛ ſp̄ ē angelis cognata v̄ginitas. Pꝛofecto in carne viuē p̄ter carnē: nō terrena vita ē ſꝫ celeſtis. Vn̄ ī carne angelicā gl'iā acq̄rere: maſus ē meritū/ꝙ habere. Lcō.ii. Eſſe enim angelū felicitatꝭ ē: eſſe vero virginem virtutis/dū hoc obtinere viribus nititur cum gratia: quod habet angelus ex natura. Utrūqꝫ tamen ⁊ eſſe virginē vel angelū: diuini munerꝭ ē officiū: nō hūani. Lc.iii. Aue (inqͭt angelꝰ) grā plena. Et bñ plena: qꝛ ꝑ partes ceterꝭ ꝓſtat: ⁊ marie vero ſimul ſe tota infudit plenitudo grē. Lc.iiii. Hoc quippe eſt quod dauid canit. Deſcendit ſicut pluuia in vellus. Itaqꝫ cum ſit de coꝛpore: neſcit paſſionem coꝛpoꝛis. Sic et virginitas cū ſit in carne: vitia carnis neſcit. Lcō.v. Celeſtis plane imber virgineum in vellus placido ſe effudit elapſu: et tota diuinitas nuda ſe cōtulit in carne: qñ ꝟbū caro factū eſt: ⁊ deinde per crucis patibulum expꝛeſſum terris oībus pluuiam ſalutis effudit: ⁊ ſtillicidia gratie celeſtꝭ hūanis ꝓſtitit mētibus. Tu. Lc.vi. Dñs (inquit) tecū. Mira res. Etiā ille erat cū ꝟgine qui ad virginem mittebat angelū: et ꝓceſſit nuncium ſuū deus: ſꝫ a deo nō receſſit: teneri aūt locꝭ nō potuit: q̄ oībus habet᷑ i locꝭ: ⁊ totus vbiqꝫ ē: ſine quo nihil/ et per quem totum. S. Lucam.

IN illo tempoꝛe. Intrauit ieſus in quoddā caſtellū: ⁊ mulier q̄dā martha noīe: excepit illū in domū ſuā. Et re. Omel. beati auguſt. epi. Lc.vii.

Sctm̄ euāgeliū fratres chariſſimi cū legeret᷑: audiuimꝰ a religioſa femina ſuſceptū eē dñz hoſpitio. ab ea que martha vocabatur. Et cum eſſet occupata in cura miniſtrādi: ſoꝛoꝛ eius maria ſedebat ad pedes dñi: ⁊ audiebat verbū illius. Laboꝛabat illa: vacabat iſta. Illa erogabat: iſta iplebat. Lectio.viii. Uerūtñ martha laboꝛās multū: in illa occupatione ⁊ negocio miniſtrādi interpellabat dominū: ⁊ de ſoꝛoꝛe ſua conqueſta eſt ꝙ eam laboꝛātē non adiuuaret. Dñs aūt ꝓ maria rñdit marthe: ⁊ ipſe factus ē aduocatus: q̄ iudex fuerat iterpellatꝰ. Martha (iquit) circa multa es occupata. Poꝛro vnū ē neceſſariū. Maria optimā partē elegitque nō auferet᷑ ab ea. Lc.ix. Audiuimus eñi iterpellationē interpellātis ⁊ ſentētiā iudicis. Que ſnīa iterpellāti rñdit: ſuſpectā defendit. Erat eñi maria itēta dulcedini ꝟbi dei. Intēta erat martha quō paſceret dñz: intēta erat maria quō paſceret᷑ a dño. A martha ꝯuiuiū dño ꝑparabat᷑: i cuiꝰ cōuiuio iā maria iocūdabat᷑. In L. vna ſola ā. dicat᷑. cꝑz ⁊c̄. ſic̄ i. i. die dicāt᷑. Ad. i. ⁊ ad al's ho. oīa fiāt ſic̄ ifra oc. Ad. ii. veſ. oīa fiant ſic̄ i. i. die pͭ ℟. qd nō dꝛ cū hym̄. O ꝙ gloꝛiſi. Deiceps ꝟo nō ſeruet᷑ oꝛdo dieꝝ in ꝟ. ⁊ ℟. ad mat᷑ cātād. ⁊ in lc. legendis: nec i āis. ſup cāt. Bñ. ⁊ Mḡt.

dicēd᷑: ſed ſupꝛadict⁹ oꝛ̄o ꝟ. et ℟. lc. ⁊ aṗ. ſeruet̄ i ſeq̄nti. die. i fra oc. ita tñ ꝙ i die ſune ſꝫ dñc ꝟ. ⁊ ℟. ꝺ i. no. hiſ. ¶ Quīta die Lc. i.

Quia iter ſalut̄ nře ſ in laudibus eſt ſaluatoꝛ̄ hoꝛtoꝛ vos ⁊ cōmoneo i hac ſacra ſolēnitate genitric̄ dei marie: nolite ceſſare a laude. Lc. ii.

Quod ſi virgo es gaude: qꝛ meruiſti eſſe qđ laudas: tñ cura vt ſis q̄ digne laudari poſſis. Si continens es ⁊ caſta/ venerare et laudā: quia aliunde non cōſtat vt poſſis eſſe caſta ꝙ̄ ex gratia dei: que fuit pleniſſime in maria quam laudas. Lctō. iii.

Quod ſi cōiugata es aut peccatrix: nihilomin⁹ cōfitere ⁊ lauda: qm̄ i de mia pfluit oib⁹ ⁊ gr̄a vt laudēt. Et ꝙ̄uis nō ſit ſpecioſa laus i oꝛe pctōꝝ: noli tamē ceſſare a laude: qꝛ ide pmittit venia. ¶ Sexta die. Lctō. i.

Hanc ergo oēs pariter feſtiuitatē btē marie deuotiſſime celebꝛem⁹: qꝛ hec ē dies pꝛeclara i q̄ meruit exaltari ſuper choꝛos āgeloꝝ: ⁊ puenire vltra ꝙ̄ nře hūilitat̄ ē natura. Lc. ii.

Hec eſt inq̄ dies: i qua vſq; ad thꝛoni celſitudinem intemerata mater et virgo pꝛoceſſit: atq; i regni ſolio ſublimata/ poſt xp̄m gloꝛioſa reſedit. Sic itaq; vbiq; confidenter ſancta canit eccleſia: quod de nullo aliorū ſctōꝛum fas eſt credere: vt vltra angeloꝛum vel archāgeloꝝ merita trāſcenderit. Lc. iii.

Hoc q̄ppe pꝛiuilegiū nō nature eſt ſꝫ gratie: q̄ ſuper choꝛos angeloꝛum exaltata deuotiſſime hodie p̄dicat᷑. Qꝛ pꝛeceſſit eā dñs ad celos: vt p̄pararet ei in ethereis ſedibus locū: vt cuꝫ eo regnare poſſet in perpetuū.

¶ Septima die. Lectio pꝛima.

Nulli dubiū eſt illā celeſtē hirl'ꝫ tūc exl'taſſe ieffabili letitia tūcq; iocūdatā eē ieſtiabili charitate: qm̄ feſtiuitas hec q̄ nob̄ hodie reuoluit᷑ ānua illis oib⁹ eſt facta cōtinua. L. ii.

Credit᷑ enī ꝙ ſaluatoꝛ oim totus feſtiu⁹ occurrit ⁊ cū gaudio eā in thꝛono collocauit. Alias aūt quō impleuiſſe creditur: qđ i lege ipſe pꝛecepit. Honoꝛa patrem tuuꝫ et mrēm tuam. L. iii.

Quod patrem honoꝛificauit: ipſe ſibi teſtis eſt: cum ad iudeos ait. Ego gloꝛiā meā nō quero: ſed honoꝛifico patrem. De matre vero euāgeliſta cū rediret a nazareth ait. Et erat ſubditus illis. ¶ In oct. aſſump. btē marie. Ad i. veſp. ſup p̄. hec ſola ā. Tota pulchꝛa. p̄. Dixit dñs. Celi p̄i ꝺ ſctā maria. ℟. cū ſ. ꝟ. oia fiāt ſicut ad i. veſ. i pꝛima die cū oꝛōne Ueneranda. Mēō. de mar. timot. ⁊ ſymphoꝛ. oꝛō.

Auxiliū tuū nob̄ dñe placatus īpende: ⁊ intercedētib⁹ beatis martyꝛib⁹ tuis timotheo ⁊ ſymphoꝛiano dexterā ſuper nos tue ꝓpitiationis extēde. P. Ad mat. ix. lc. fiāt. Inuitat. trip. Tota cantet᷑ hiſ. ſic fe. i. die pꝛeter. ix. ℟. quod eris Candida virginitas. ectio. i.

BEata v̾go maria cunctis tanto venerabilioꝛ q̄to gloꝛioſioꝛ: ⁊ q̄to virtute altiſſimi extollit̾ ad ſublimia: tanto clarioꝛ reſultat in gloꝛia. Plena ſiquidē gr̄a: plena deo: plena virtutibus: nō poteſt poſſidere plen⁹ gl'iaꝫ claritatis eterne: quaꝫ pleniſſime accepit vt mater fieret ſaluatoꝛis. Lc. ii.

Eam nāq̄ viderunt omnes filie ſion ⁊ beatam dixerunt: ⁊ regine laudauerūt eam. Quoniam tantā eā viderunt q̄tā nullus narrando expleuit moꝛtalium. Quāto magis deum qui talem ac tantā eſſe fecit: vt per eam ipſe fieret. Un̄ dauid. Et homo (inquit) natus ē in ea: et ipſe fundauit eā altiſſim⁹. L. iii.

Btā igit̾ talis ac tāta natiuitas: btā ⁊ ſupnoꝝ ciuiuꝫ ſocietas: ⁊ admirabilis charitatis eorum vnanimitas: vbi nemo angeloꝛum: non dico beate virginis marie: verum neq̄ alicui⁹ ſctōꝝ inuidet gl'iaꝫ: ſed totū in altero vnuſquiſq̄ poſſidet qḋ gratis pꝛeſtatur oīb⁹: vt de oībus ⁊ in oīb⁹ gloꝛificet̾ de⁹ / honoꝛetur ⁊ adoꝛet̾ ab oīb⁹. L. iiii.

UBi vero nō ſexus: nō etas: nō dignitas gn̄is: ſꝫ meritoꝝ q̄litas ſola diſcernit̾: vbi pl'imū ſtella a ſtella differt i claritate: q̄uis oēs i ſuo ſint oꝛdine ſuſcitādi. Qḋ ſi ē alia claritas ſol'ꝭ ⁊ alia claritas lune: et alia claritas ſtellaꝝ: vna tn̄ claritas ē q̄ illuſtrant̾ oīa. Lc. v.

Idcirco btā dei genitrix q̄ tātis in terra p̄dicat̾ laudib⁹: nō īmerito credit̾ hodierna die exaltata ⁊ gloꝛificata q̄tū nouit ille qui eā elegit / ⁊ ſua ſapiētia diſponit oīa. Qḋ ſi in domo patris ei⁹ multe māſiones ſunt: credim⁹ ſplēdidioꝛē mr̄i hodie filiū māſionē pꝛeſtitiſſe: quam olī edificauit domū ſubnixā columnis ſeptē: i q̄ nimiꝝ domo parant̾ nuptie eccl'iaꝝ dei: ⁊ federant̾ terrenis celeſtia. L co. vi.

Ideo nāq̄ i vtero v̾ginis ſpōſo imoꝛtali v̾ginitas ꝯſecrat̾: vt ſit totū celeſte ꝯmerciū. Idcirco chariſſimi celebꝛate ſolēniter v̾ginis feſtū: q̄ celeſtē nobis vitā in terris oſtēdit. Quoniā qui nō nubent neq̄ nubentur: erunt ſicut angeli dei i celo. Nec mirū ſi angelis ꝯparat̾ v̾ginitas: q̄ angeloꝝ dn̄o federat̾ copulat̾ nuptiaꝝ. Et ſi q̄libet v̾ginitas tm̄ erigit̾ vt angelis ꝯparet̾: multo magis btā ⁊ gloꝛioſa v̾go: q̄ ſingulari ꝯmēdat̾ p̄uilegio: ⁊ immēſo ditat̾ mercimonio. Tres vlt. Lc. de expōe euāg. Intrauit ieſus. ⁊ legant̾ ſicut f. i. die. Ad lau. oēs āīe dicant̾. cp̄. ⁊c. ſicut i. i. die. Mēo. de marty. oꝛo. vt ſ. Ad. i. et ad alias hoꝛ. etiā ad. ij. veſpe. oīa fiāt ſicut i do. infra octa. cum mēo. ad. ij. veſp. d̄ marty. t imo. et apollinari: cū oꝛatiōe de cōi plurimoꝛum marty. non pōti.

Si oc. aſſumpt. ſab. cõtig. vltīe veſ. fiāt de oct. ⁊ mēo. de do. ſequē. ſcʒ poſt mēo. de mart. Et i do. erūt veſ. de. ſ. bartholomeo ⁊ mēo. de do. ſub ſilē. ſcʒ añ mēo. de ſcō audoeno. Nota ꝙ qñ aſſumpt. nati. purif. ⁊ ꝯcep. i ſab. ꝯtige. nihilominꝰ fiāt ꝯme. in aliq̄ fer. eiuſdē hebd. ſi fer. ꝑcedentes a feſt. ix. lc. vacauerint.

¶ Sctõꝝ timothei ⁊ apollinaris mart. iii. lc. cū ℣. ⁊ ℟. de noc. ꝓpter vig. Cetera oīa de cõi plurimoꝝ mart. vſqꝫ ad miſſā: que erit de vig. ¶ Scti bartholo. apoſtoli dupꝉ. feſt. ad. i. veſpe. et ad matut. dicatur hic hyꝰ.

Bartholomee celi ſidꝰ aureum: milies ſupra ſolis iubar radiās: erige mētes noſtras polo: turbidas egraſqꝫ noſtras ſana conſcientias. A p nue chriſte.

Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus qui huius diei venerādā ſctām ꝫ letitiā in beati bartholomei apoſtoli tui feſtiuitate tribuiſti: da eccle tue q̄s et amare qđ credidit: ⁊ ꝑdicare qđ docuit. Per. Ad ꝑmas veſ. ⁊ ad mat. fiat mēo. de ſancto audoeno epiſcopo ⁊ confeſſore. Orō.

Deus q̄ venerād glīam ſctiſſimi cōfeſſoris tui audoeni aīe ꝯtuliſti: tribue q̄s eiꝰ nos apd te ita ꝑcinꝰs adiuuari: vt cū eo vitā poſſideamꝰ eternā. per. Ad matut. ix. lc. fiant. lc. i.

In inferiorē indiam veniēs aplus dei bartholomeus: ingreſſus ē tēplū i q̄ erat idolū noīe aſtaroth: ⁊ quaſi pegrinus ibi manere cepit. Manente igitur ibi aplo: nulla demon dabat reſpōſa: nec alicui ex his quos leſerat/ poterat ſubuenire. Templū vero erat plenum de languentibus. lc. ii.

Perrexerūt ergo ad aliā ciuitatem vbi alius demō colebat. Querētibꝰ cur deus eoꝝ nō dabat eis rñſa: rñdit demon. Ex ꝑſnte aplo dei bartholomeo loq̄ nō audet. Dicūt ei. Quis eſt iſte bartholomeus? Qui ait. Amicus eſt dei oīpotētis: ⁊ ad hoc venit in iſtam prouinciā: vt oēs deos inde euacuet. l. iii.

Cūqꝫ reuertētes vtiſq̄ aplꝫ q̄ſiſſent per duos dies: quidam plenus demonio clamauit dicens. Apoſtole dei bartholomee incendūt me orationes tue. Cui apls dixit. Obmuteſce et exi ab eo: ⁊ ſtatim liberatus eſt homo. Qđ cū audiſſet rex polemius: miſit ad eū vt veniret ⁊ ſanaret filiā ſuā lunaticā. lc. iiii.

Perrexit igit apls dei ad regē. Et vidēs puellā catenis ꝯſtrictā: iuſſit eam ſolui dicēs. Soluite eam ⁊ leuate ac reficite: ⁊ cras ad me reducite. Fecerūt aūt miniſtri ſicut iuſſit apls. Quo facto non vltra vexauit eam demon. Tunc iuſſit rex ꝑcioſa munera dari apoſtolo/ ſed nō potuit iueniri. l. v.

Cūqꝫ trāſiſſet nox ⁊ aurora aſſurgeret: apoſtolꝰ ſoli regi ap paruit in cubiculo ſuo clauſis hoſtijs/ ei dicẽs. Quare queſiuiſti me cum muneribus terrenis quibus nõ indigeo? Lc. vi. Scire te volo qꝫ dñs nr̄ ieſus xp̄s miſit nos in oẽs ꝓuincias vt demones q̄ in ſtatuis ſunt expellamus: hominesqꝫ qui eis credũt ꝯuertam⁹. Si autẽ credideris ⁊ baptizatus fueris. demonẽ qui vobis dabat reſpõſa faciã vos videre. Rex autẽ hoc ſe facturũ fidel'r ꝓmiſit. L. vij. Altera igitur die ſacrificãtibus cultoꝛib⁹ idoloꝝ: apl'o ⁊ rege pñtibus cepit demõ clamare dicens. Ceſſate miſeri ſacrificare mihi: ne peioꝛa patiami q̄̄ ego: qui catenis igneis ab angelis ieſu xp̄i religat⁹ ſum. Tunc iuſſit apl's demonẽ exire: ⁊ ſimulachꝛũ ꝯfringere. L. 8. Exiẽs igit' ingens egypti⁹ nigrioꝛ fuligĩe: ꝯminuit ſimulachꝛũ. Quo viſo: rex polemi⁹ cũ vxoꝛe et filijs ac omni populo ciuitatis baptizat⁹: cepit apl'o adherere. Qđ cũ põtifices idoloꝛũ ad aſtyagẽ regẽ fratrẽ polemij maioꝛẽ cõquerẽdo nũciaſſent: miſit cũ eis nũcios q̄ apl'z vinctũ ad eũ pe rducerent. L. ix. Cui rex ait. Sicut feciſti fr̄em meũ derelinquere deos ſuos et credẽ deo tuo: ita faciã te derelinquere deũ tuũ ⁊ credere deo meo. Cui apl's ait. Si hoc poteris facere deo meo qđ feci deo tuo: poteris me ad ſacrificium ꝓuocare. Si aũt ego deos tuos cõminuã: et tu crede deo meo. Interea nunciatũ eſt regi deũ ſuũ coꝛruiſſe. Iratus rex iuſſit apl'm fuſtib⁹ cedi: ⁊ ceſuz iuſſit decollari. Cetera de cõi vni⁹ apl'i. Mẽo. de ſ. audoeno. or. vt ſ. Ad ſcdas veſ. R. Ciues apl'oꝝ. Cetera vt ſ. ¶ Scti ruffi mar. or.

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̄is: vt qui ruffi martyris tui interceſſiõibus ꝯfidentes: nec minis aduerſãtiũ/ nec vllo cõturbemur incurſu. P dñ. Ad mat. in. lc. Inuit. dup. Lc. i.

Ruffus patriti⁹ ⁊ excõſul ducatũ agebat rauẽne: cuius vnica filia infirmabat'. Qui audiẽs de noĩe apollinaris ſacerdotis/ miſit ad eũ rogãs vt veniret ⁊ ſanaret eã. At vbi ingreſſus eſt domũ cũ clericis ſuis ſtati defuncta eſt puella. Cui ruffus ait. Utinã in domũ meam non introiſſes. Lc. ij. Beat⁹ apollinaris ait ruffũ. Cõfidẽter age pꝛitie: ⁊ modo cognoſces vtutẽ dñi nr̄i ieſu xp̄i. Cũqꝫ oꝛationẽ ad deũ fudiſſet ait ad eã. Surge ⁊ ꝯfitere ſaluatoꝛẽ tuũ. Que ꝓtin⁹ ſurgẽs clamauit dicẽs. Magn⁹ eſt de⁹ quẽ pꝛedicat apollinaris: ⁊ nõ eſt alius pꝛeter eũ. Baptizata eſt igitur puella cũ patre ⁊ matre ⁊ familia ꝓmiſcui ſexus aĩe trecẽte trigitaquatuoꝛ cũ multis alijs ex paganis. Lc. iij. Ruffus vero patritius timẽs ceſarẽ occulte diligebat beatũ apollinarẽ: et miniſtrabat ei.

Filia aūt eiꝰ ꝯſecrata eſt xp̄o ⁊ permāſit vgo. Idē vō ruffus pōtitiꝰ poſt aliqđ tp̄s ĩ capuana vꝛbe ſexto kal. ſeptēbꝛis ꝓ xp̄i noīe ſuſcepit martyꝛiū. Cetera oīa fiāt de cōi vniꝰ marty. ¶ Scti aug. ep̄i ⁊ ꝯfeſ. atqꝫ doctoꝛ. dup. feſ. Ad .i. veſ. ān. Iuſtū deduxit.

Eccl'i. xlvij.

Dedit dn̄s cōfeſſionē ſctō ſuo: ⁊ excelſo ĩ vbo glīe: de oī coꝛde ſuo laudauit dn̄m: ⁊ dilexit deū q̄ fecit illū. aa. Miles xp̄i. hꝰ. Iſte ꝯfeſ. Amauit ā. Cōfeſſoꝛ dn̄i. cā. Magt. Oro.

Deus q̄ beatū auguſtinū eccl'ie tue in exponendis ſcripture ſacre myſterijs doctorē catholicū ꝓuidiſti: da nobis eiꝰ ſemꝑ ⁊ doctrinis inſtrui: et oꝛatiōe fulciri. ꝑ. Mēo. de ſctō hermete mar. tā ad has veſꝑ. q̄ ad matuti. cum hac oratione.

Deus q̄ btm̄ hermetē martyꝛē tuū virtute ꝯſtantie in paſſiōe roboꝛaſti: ex eius nobis imitatione tribue ꝑ amoꝛe tuo ꝓſpera mundi deſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa foꝛmidare. Per. Ad nat. ⁊ ad alias hoꝛas oīa de cōi vniꝰ cōfeſ. ⁊ pōtifi cū lec. ⁊ cap. infra notatis. Lcō. i.

Eſt ꝓuincia africana ciuitate chartaginēſi honeſtis parētibꝰ ⁊ xp̄ianis btūs auguſtinꝰ ꝓgenitꝰ ē. Qui magna diligētia ſecularibꝰ lr̄is eruditꝰ oībꝰ liberalibꝰ ſciētijs ībutus. Grāmaticā igit ꝑus ĩ ſua ciuitate: ⁊ rhetoꝛicam ĩ chartagine poſtea docuit: ⁊ poſtea apud mediolanum ſcholas rexit. Lcō ij.

In illa vꝛbe tūc ſctūs ambꝛoſius ep̄atū tenebat: ꝑ cuiꝰ doctrinā auguſtinꝰ ab erroꝛis via cōuerſus credidit et baptizatꝰ eſt. Placuitqꝫ ei ꝑcepta gratia ſcholaſticis quos rhetoꝛicā docuit renūciare: ⁊ ad africā ꝓpꝛiā domū remeare. Lctō. iij.

Per trienniū igit ibi deo viuebat ĩ bonis opibꝰ: ⁊ de his que deꝰ ſibi reuelabat pn̄tes ⁊ abſētes ſermōibus ⁊ libꝛis docebat. Factū ē aūt vt ſctō valerio ep̄o iubēte pbr̄ oꝛdinaret. Oꝛdiatꝰ igit ĩ monaſterio cū ſeruis dei ſcđm modū ⁊ regulā a ſanctis apl'is ꝯſtitutā viuere cepit. 4

Sctūs vero valerius oꝛdinatoꝛ eiꝰ vir pius ⁊ deū timēs: ſciens ſe coꝛꝑe ⁊ etate infirmiſſimū: apud ꝑmatē ep̄oꝝ chartaginēſem ꝓtēdēs imbecillitatem coꝛpoꝛis ſui etatiſqꝫ grauitatē: ſecretis lr̄is egit vt ĩ loco ſuo ĩ eadē eccl'ia auguſtinꝰ oꝛdiaret ep̄s: q̄ ſue cathedꝛe nō tm̄ ſuccederet/ ſꝫ cōſacerdos accederet. Qđ et optauit ⁊ rogauit: atqꝫ reſcripto impetrauit. Lctō. v.

Sāctus igitur auguſtinꝰ licet inuitus: eſt ep̄s oꝛdinatꝰ. Qui tunc multo inſtātius ac feruētius maioꝛiqꝫ auctoꝛitate vbū ſalutis eterne in dn̄i pꝛedicabat eccl'ia. Vixit aūt btūs auguſtinꝰ annis ſeptuagita ſex: in clericatu aūt vel ep̄atu ānis fere quadꝛaginta ſeptem. L. vi.

Ultima vō egritudine lecto

ſuo recūbēs: ſeptē pſalmos penitentiales corā ſe deſcriptos hēbat. Quos ītuens legebat et vbertim ac iugiť flebat. Sȝ ne ciuitatꝭ ſue ruinā videret tertio obſidionis menſe q̄nto kal. ſeptēbris migrauit ad dn̄z. tres vlti. l. de expōe euāge. ſ. math.

In ill. t. Dixit ie. disci. ſu. Vos eſtis ſal terre: ꝙ ſi ſal euanuerit in quo ſalietur? Et r̃. Om. excerp. d diuer. tract. l. vij.

Sal appellant apl̃i: qꝛ ꝑ ipſos vniuerſum hoim ↄdit genus. Terre eñ noīe hūana natura ſignificat: ſalis v̄o v̄bi ſapia. Nō autē apl̃os ſuos celeſti ac diuina ſapia plenos ſal terre ſaluatoꝛ noiat: oſtendit fatuos eſſe iudicādos q̄ terrena tm̄ ſapiūt: q̄ tpaliū bonoꝝ vel copiā ſectātes vel inopiā metuentes amittūt eterna: q̄ nec dari pñt ab hominibus nec auferri. Lc. viij.

Notandū aūt ꝙ ſalis naturā infecūditatē terre facit: vnde ⁊ in pſalmo ſcriptū eſt. Poſuit terrā fructiferā i ſalſuginem. Quaſdā vrbes legimus ira victoꝛū ſale ſeminatas: vt nullū in eis germē oꝛiretur. Allegorice aūt hoc bene ↄuenit doctrine apl̃ice: vt deſtructis aduerſarioꝛū munitionib⁹ ⁊ peccati regno deiecto: ſale ſapientie ↄpeſcat vltra in carnis humane terra: ſeculi luxum atq; feditatem germinare vitioꝛū. Lc. ix.

Itē qꝛ ſal ad ↄdiendos cibos carneſq; ſiccādas aptū eſt: rite demōſtrat ꝙ ꝑ p̄dicationē euāgelij fluxus reſtringit voluptatum: et hūana natura excluſis v̄mib⁹ ⁊ putredie pctōꝝ illeſa ſeruat ſuo ↄditoꝛi: ꝑ ei⁹ cuſtodiā mandatoꝝ. Qđ ſi ſal euanuerit: i quo ſalietur. Ad nichilum valet vltra niſi vt mittat foꝛas: ⁊ ↄculcetur ab hominibus: id eſt ſi vos per quos condiendi ſunt quodāmodo populi metu ꝑſecutionū tpaliū amiſeritꝭ regna celoꝝ: q̄ erūt hoīes per quos vobis terroꝛ auferat: cū vos elegerit de⁹: ꝑ quos erroꝛē auferat ceteroꝝ. Ad vi. cā.

Dedit illi dn̄s ↄtrā inimicos potētiā/et ſtare fecit cātoꝛes ↄtra altare: ⁊ ī ſono eoꝝ dul̃ces fecit modos. Ad ix. cā. Eccl'i. 47.

Sapientia laudabit aīam ſuā: ⁊ ī dn̄o honoꝛabit: et in medio ppl̄i exaltabitur: ⁊ in plenitudine ſctā admirabitur. Eccl'ia. xxiiij.

Ad ij. veſ. de. ſ. augu. oia fiāt de cōi vt p̄dictū ē. R. Scte auguſtine xp̄i. V. O ſcte. Ad has veſ. fiat ſol. mcō. d. ſ. ioāne bapt. A. Miſit herodes rex man⁹ ac tenuit ioānē ⁊ vinxit eū i carcerē: qꝛ dicebat: nō lȝ tibi hēre vxorē fr̄is tui. V. Glr̃ia ⁊ ho. Oro.

Sancti ioannis baptiſte ⁊ martyꝛis tui dn̄e q̄s veneranda feſtiuitas ſalutaris auxilij nobis p̄ſtet effectū. Per.

Memo. fiat ſolē. de ſctā ſabina virgi. An. Simile eſt regnū. Or.

Beate ſabine v̄ginis tue ⁊ martyꝛis dn̄e p̄cib⁹ cō-

fidẽtes q̄s clementiã tuã vt ei⁹
meritis et pꝛecibus ad eterna
gaudia peruenire valeam⁹. ꝑ.
Ubi ꝟo dedi. eſt eccľia i hono.
decolla. ſ. ioãnis hoc modo fiãt
veſ. de eo ſup pſal. ã. Perpetuis
nos dñe ſcti ioãnis baptiſte tue
re p̄ſidijs: ⁊ q̄to fragilioꝛes ſum⁹
tãto magis neceſſarijs attolle
ſuffragiis. ꝑi feř. Capitulũ.
ꝑuer. x. Expectatio iuſtoꝛũ letitia:
ſpes autẽ impioꝝ peribit: ⁊
foꝛtitudo ſimplicis via dñi: et
pauoꝛ his q̄ operãtur malũ. ℟.
9 Pꝛeceptrurus. hy⁹. Martyꝛ dei.
℣. Gľia ⁊ hono ãn. Miſit hero
des rex manus. cã. Mağt. oꝛo.
Scti ioãnis bapt ꝟ. Mẽo. de. ſ.
augu. ſolẽniter fiat cũ hac ãn.
Iſte eſt q̄. ℣. Iuſt⁹ ger. oꝛ. vt ſ.
⁊ tunc nichil fiat de. ſ. ſabina.
¶ In decolla. bti ioãnis bapt.
Ad mat. Regẽ p̄curſoꝛis dñm
Uenite adoꝛem⁹. ps. Uen. hy⁹.
Martyꝛ dei. In. i. noc. ãn. Interrogatus
ioannes ab herode
dixit: illicitũ eſt fratris tui cõiugẽ
accipere. ps. Btũs vir. ãn.
Ioãnes baptiſta arguebat herodẽ
ꝓpter herodiadẽ. ps. Quare
fremuerũt. ãn. Arguebat herodẽ
ioãnes ꝓpter herodiadẽ
quã tulerat fratri ſuo philippo
vxoꝛẽ. ps. Dñe qd mul. ℣. Gľia ⁊
Adeſt nobis frẽs (hoꝛ. i.
chariſſimi dies ſolemnis
quẽ ꝯſecrauit bti ioãnis baptiſte
⁊ pꝛecurſoꝛis dñi purpure⁹
ſanguis/ inocẽterq; veritate (q̄
xp̄s eſt) ab impio herode ꝓfuſus
martyꝛio. Qui mirabiliter natus
eſt: ſed mirabilius occiſus.
℟. Miſit herodes rex manus 1
ac tenuit ioãnẽ ⁊ vinxit eum in
carcerẽ: qꝛ metuebat eũ ꝓpter
herodiadẽ. Quã tulerat fratri
ſuo philippo vxoꝛẽ. ℣. Arguebat
herodẽ ioãnes pꝛopter herodiadẽ.
Quã tulerat. Lectio. ij.
Natus eſt i ꝓphetia: i vita
te perẽptus eſt. Naſcẽdo
eñ nũciauit ſaluatoꝛis aductũ
moꝛiẽdo ꝯdẽnauit illicitũ ⁊ iceſtũ
matrimoniũ. Et idcirco
carceris obſcuritate detrudit:
deinde maligne muliercule iſidiis
pꝛeuẽt⁹ capitalẽ ſubiit
ſententiã. ℟. Ioãnes baptiſta 2
arguebat herodẽ Pꝛopť herodiadẽ
quã tulerat frĩ ſuo philippo
vxoꝛem. ℣. Herodes eñ tenuit
ioãnẽ ⁊ ligauit eum: et poſuit
eũ i carcerẽ. Pꝛopter. L. iij.
Decollat⁹ eſt aũt btũs ioãnes
i quodã caſtro arabie
qđ macherõte dr/ ⁊ ſepult⁹ eſt i 4
ciuitate ſebaſtẽ. Caput ꝟo ei⁹
in hieroſolymis humatũ ẽ. Tẽpoꝛibus
ꝟo iuliani pagani ſepulchꝛũ
ei⁹ inuadentes oſſa ei⁹
diſpſerũt/ ⁊ iterũ colligẽtes cremauerũt:
⁊ ſctõs cineres pulueri
ꝯmixtos p agros ⁊ rura diſpſerũt.
℟. Metuebat herodes io- 5
annẽ. Sciens eũ virũ iuſtum ⁊
ſctm. Et cuſtodiebat eum. ℣. Et
audito eo multa faciebat ⁊ libẽter
eũ audiebat. Sci. Gľia. Et.
In. ij. noc. ãn. Dicebat eñ regi 5
ioãnes baptiſta: non licet tibi

habere vxorē fratris tui. ps. Cū inuocarē. ãn. Herodes eñ metuebat ioānē ſciēs eū virū iuſtū ⁊ ſctm̄: ⁊ cuſtodiebat eū. ps. Verba. ãn. Audito eo multa faciebat ⁊ libēter eū audiebat. ps. Dñe dñs nr̄. ℣. Poſuiſti do. lc. iiij.

DEi aūt ꝓuidētia factū ē quoſdã de hieroſolymis monachos oratiõis illuc cauſa ꝑ idē temp⁹ veniſſe. Qui mixta oſſa q̄ poterãt furti ꝯgregãtes/ ad patrē ſuū philippū hieroſolymitanoꝝ ep̄m detulerūt. Caput vero eius ĩ herodis palatio tp̄e martiani ĩperatoris ĩuentū eſt a duobus monachis orientalib⁹ q̄ venerãt adorare ĩ hieroſolymis. Et poſtea ꝓditū ĩ quodã ſpecu ĩ vrna ignobil'r recõditū latuit: donec btūs baptiſta caput ſuū marcello abbati in eodē ſpecu degēti oſtenderet. Quo inuento cepit celebrare decollationē eius q̄rto kalē. 4 ſeptēbris. ℟. Puelle ſaltãti ĩperauit mr̄. Nihil aliud petas niſi caput ioãnis baptiſte: ⁊ cõtriſtat⁹ eſt rex ꝓpt̄ iuſiurandū ⁊ ꝓpter ſimul diſcūbentes. ℣. Ait puella matri ſue/ q̄d petã? at illa dixit: Nichil aliud. lc. v.

IN paſcha nãq; decollat⁹ fuit: ⁊ anno reuoluto poſt myſteriū dñice paſſiõis ꝯpletū eſt. Poſtea ĩuentū caput valerius q̄ poſt iouinianū ĩpauit precepit ꝯſtãtinopolim deportari. 5 ℟. Petiit puella caput ioannis baptiſte. Quo accepto dedit matri ſue. ℣. Puelle ſaltanti imperauit mater: nichil aliud petas niſi caput ioãnis baptiſte. Quo accepto. Lc. vi.

CVmq; theodoſius imperator has baptiſte reliquias vellet cõſtãtinopolim deferre/ amplectēs ſua purpura thecã ĩ qua ſctm̄ caput erat: portēs eã ãte ciuitatē ꝯſtãtinopolitanã: ſeptimo miliario recondidit: ibiq; magnã atq; pulcherrimã edificauit eccl'iam. ℟. Cõtri- 6 ſtat⁹ ē rex herodes ꝓpter iuſiurandū: ⁊ ꝓpter ſimul diſcūbentes noluit eã ꝯtriſtari: ſz miſſo ſpiculatore precepit amputare caput ioãnis ĩ carcere. ℣. Herodes funeſt⁹ p̄cepit interficere et amputare. Caput. Gl'ia. Caput. In. iii. noc. ãn. Cumq; introiſſet filia herodiadis ⁊ ſaltaſſet ⁊ placuiſſet herodi ait illi: pete a me qd̄ vis ⁊ dabo tibi. ps. In dño cõfi. ãn Iurauit herodes puelle: q̄cq̄d eñ a me petieris dabo tibi licet dimidiū regni mei. ps. Dñe q̄s habi. ãn. Ait puella matri ſue q̄d petã? at illa dixit: caput ioãnis baptiſte. ps. Bonum eſt cõfite. ℣. Iuſtus vt palma. Sc̄dz math.

IN illo tp̄e. Miſit herodes kap. 6. rex manus ac tenuit ioãnem: et vinxit eū in carcerē ꝓpter herodiadē vxorē philippi fratris ſui: q2 duxerat eã. Et ꝛ. Omē. venera. bede p̄bri. lc. vii.

Impletū videmus ĩ ioãne qd̄ de illo angel⁹ zacharie p̄riuſq;

naſceretur p̄dixit. Qꝫ precede-
ret āte deū i ſpū ⁊ v̄tute helie.
Ambo nāq; ꝯtinenter viuētes:
ambo habitu īculti:ambo i ſo-
litudine degētes:ambo preco-
nes veritatꝭ:ambo regis ⁊ regi
ne perſecutionē ꝓpt iuſtitiam
ꝑpeſſi ſunt. Ille achab ⁊ ieſabel:
iſte herodis ⁊ herodiadis. Ille
ne ab impijs occideretur igneo
eſt curru raptus i celū. Iſte ne
ab impijs vinceretur: perfecto
martyrij certamīe ſpū celeſtia
7 regna petiuit. ℟. Miſſo hero-
des ſpiculatore p̄cepit amputa
ri caput ioānis i carcere. Quo
audito diſcipuli eiꝰ venerūt et
tulerunt corpus eius:⁊ poſue-
runt illud in monumento. ℣.
Miſit rex incredulus miniſtrū
deteſtabilē ⁊ amputare iuſſit ca
put ioānis i carcere. Quo. l. 8.
QUerit fortaſſe aliq̄s q̄s
ſit iſte herodes/ q̄ſve frat̄
eius/ q̄ etiā herodias:de q̄bus ē
ſermo. Herodes iſte q̄ ⁊ ioannē
decollauit:⁊ i paſſiōe redēptorꝭ
nr̄i pilato aſſenſuꝫ p̄buit: filiꝰ
eſt illiꝰ herodis ſub q̄ dn̄s natꝰ
eſt. Cuiꝰ frater philippus hero-
diadē filiā arethe regis arabū
8 accepit vxorē. ℟. Accedentes
diſcipuli ſcti ioānis baptiſte.
Tulerūt corpus eius: ⁊ ſepelie
rūt illud. ℣. Iuſſu herodis am
putatū eſt caput ioānis in car
cere:quo audito diſcipuli eius
venerunt. Tulerunt. Lctō. ix.
HAnc herodiadē idem āre-
tha poſtmodū ablatam ab
eo dedit herodi:eo q̄ ipſe maio
ris eſſet ꝑteſtatꝭ et fame. Factū
eſt ergo adulteriū publicuꝫ:q̄d
ſicut ꝑfidis cauſa fuit ꝑeundi:
ita fideliſſimo p̄coni nr̄i redē-
ptoris materia fuit triūphādi.
Qui ꝓhibēdo regis iniuſti ſce-
lera:morte q̄dē iniuſta meruit
plecti. Sed poſt mortē guſtū a re
ge iuſtitie:cui teſtimoniū ꝑhibe
bat:iuſtā vite ꝑennis coronam
accepit. ℟. Percepturꝰ iā vic
ſctūs ꝑ labore requiē ꝯſtans in
ꝯfeſſione xp̄iane fidei. Subdit
collū velut agnꝰ māſuetꝰ gla-
dio. ℣. Corpe diſſolui gaudēs
⁊ cū deo viuere. Subdit. Gl̄ia.
Sub. ℣. Ora ꝓ no. btē ioā. In
Herodes enī te- (lau. an̄.
nuit ⁊ ligauit ioānē ⁊ po
ſuit i carcerē ꝓpter herodiadē.
ps. Dn̄s reg. an̄. Puelle ſaltāti
imꝑauit mr̄:nichil aliud petas
niſi caput ioānis baptiſte. ps.
Iubil. an̄. Dn̄e mi rex da mihi
in diſco caput ioānis baptiſte.
ps. Deꝰ deꝰ. a. Da mihi i diſco
caput ioānis baptiſte: ⁊ cōtri-
ſtatus eſt rex ꝓpter iuſiurādū.
cā. Bn̄d. an̄. Miſit rex icredulꝰ
miniſtrū deteſtab[illegible] ⁊ amputa
re iuſſit caput ioānis baptiſte.
ps. Laud. cp. Expectatio. hyꝰ.
Deꝰ tuoꝝ. ℣. Iuſtꝰ ger. a. Miſſo
herodes ſpiculatore/ p̄cepit am
putare caput ioānis i carcere:
quo audito diſcipli eiꝰ venerūt
⁊ tulerūt corpꝰ eiꝰ:⁊ poſuerunt
illō i monumēto. cā. Bn̄d. or.
Scti ioānis. Meo. de. t. ſabina

Ꝟgi. oꝛ. Sc̄te ſabine. Ad .i. añ. Herodes. ps. Deꝰ i no. Ad .iij. ā. Puelle. ps Legē po. cā. Expectatio. ... et ṽ de cõi vniꝰ mar. ad omnes hor. dñr. Ad .vi. añ. Dñe mi. ps Defecit. Capl'm.

IUſtus in eternū nō cōmouebit: impij aūt nō habitabunt in terra. Ad nonā. añ. Miſit. ps Mirabilia. Capl'm.

IUſtus de anguſtia liberatus ē: ⁊ tradet impiꝰ ꝓ eo. Ad veſ. ā Herodes ei. ps i fer. cā. Expectatio. hyꝰ Deꝰ tuoꝝ. ṽ. Iuſtꝰ ger. ā. Accedētes diſcipl'i bti ioānis tulerūt coꝛpꝰ eius: ⁊ ſepelierūt illō. cā. Magt. oꝛ. vt s. Mēo. de ſctis felice ⁊ adaucto. An. Gaudēt i ce. ṽ. Letami. oꝛ.

MAieſtatē tuā dñe ſupplices depꝛecamur: vt ſicut nos iugit ſctoꝝ tuoꝝ felicis et adaucti ꝯmēoꝛatione letificas: ita ſp ſupplicatiōe defendas. p.

¶ Sctoꝝ felicis ⁊ adaucti mart. ad mat. iij. fiāt cū inuit. dup. l'. i

CUm furoꝛ diocletiani et maximiani ſanctos diuerſis penis iterficeret: pbēm ſctē eccl'ie catholice nomine ⁊ opere felicē: impietati ſue oblatū: ad gracchū vꝛbis ꝓfectum dirigi iuſſerunt: vt ſi ſacrificare contēneret puniretur. Cū ergo ductus eſſet ad templā ſirapis et ſacrificare cōpelleretur: exufflauit in faciē ſtatue erecte: que ſtatim cecidit. Item ductus eſt ad alias duas ſtatuas: ſcilicet mercurij et diane: et exufflans in eas ſtatim coꝛruerunt. l'c. ij.

Deductꝰ igit ad ꝓfectū i equuleo ſuſpēſus eſt: deīde extra murū ad arboꝛē excelſam ducitur vt ibi ſacrificaret: q̄ fuſa oꝛōne exufflauit in eā: ⁊ cōtinuo radicitus eſt euerſa. Iuſſus eſt igit in eodē loco decollari: coꝛpus eius inhumatū relinqui. l'c. iij.

Cūq3 ad decollandū duceretur xp̄ianus qdā eidē obuiās clamabat dicēs. Et ego ex eadem lege ſum. Ducti ſunt ergo āboꝛ ⁊ in eodē loco vbi arboꝛ ſteterat pariter decollati ſunt. Et q2 huius nomen ignoꝛabant chꝛiſtiani / eum adauctū vocauerunt: eo ꝙ ſancto felici auctꝰ ſit ad coꝛonam. Tu autē. Cetā de cōi plurimoꝝ mart.

¶ Sctē cuthburge ꝟgi. nō marty. Or.

DEus q̄ eximie caſtitatis pꝛiuilegio famulā tuam cuthburgā multipliciter decoraſti: da nobis famulis tuis eiꝰ ꝑmerente interceſſiōe vtriuſq3 vite ꝓſꝑitatē: vt ſicut eiꝰ feſtiuitas nobiſcū agit i terris: ita ꝑ eius iteruētū nr̄i mēoꝛia apud te ſp habeat i cel. p d. Tres l'c. fiant cū inuit. dup. ⁊ cetera oīa fiāt de cōi vniꝰ ꝟgi. nō marty.

¶ Sctī egidij ab. l'c. l'c. fiāt. or.

DEus q̄ hodierna die btm̄ egidiū cōfeſſoꝛē tuū atq3 abbatē aulā regni celeſtis penetrare feciſti: tribue q̄s vt cuius deuote gloꝛiamur meritis: eiꝰ nos ſentiamꝰ ꝯfoueri ſuffragijs. p. Mēo. de ſ. pꝛiſco. m. oꝛ.

OMĩp̄s ſempiterne de⁹ foꝛtitudo certātiū ⁊ martyꝛū palma: ſolēnitatem hodierne diei ꝓpitius intuere: ⁊ eccleſiā tuā cōtinua fac celebꝛitate letari: vt iterceſſiōe bti p̄ſci martyꝛis tui/ oĩz i te credētiū vota perficias. p. Ad matu. ix. lc. L. i.

SAnct⁹ igitur egidi⁹ natione grec⁹ a p̄claris parentibus oꝛiginē duxit. Docili quoqꝫ puero doctoꝛes ſūmos ſcientia i bꝛeui ſuꝑanti gratia dei nō defuit: eius vitam omni moꝝ honeſtate ꝑoꝛnās. Quadā vero die dū ad eccleſiā ꝑgeret cuidā egro tunicā ſuam tribuit: qua indutus eger pꝛotinus ſanitatem accepit. Lec. ii.

Quidā etiā a ſerpente ꝑcuſſus tumēte cute: fatebat̄ ſeſe moꝛtiferū virus recepiſſe. Quē vir dei fuſa oꝛatiōe ſanitati reſtituit. Quēdā vero demoniacū totā eccl'iā i die dñica ꝯturbantem a demōio liberauit. lc. iii.

Cūqꝫ mira geſta laudū p̄conia ſequerēt̄: ꝓpꝛiā patriā deſerēs tranſfretauit mare: ⁊ ad quēdā locū iuxta rhodanū fluuiū vbi erat antrū/ iuxta cuius introitum fons pura aqua ſcaturiebat peruenit. Med. lc. de ſctō pꝛiſco: niſi qñ hoc feſ. i do. ꝯtig. Et quotiēſcūqꝫ fiunt medie lc. de ſctō pꝛiſco: ſemꝑ dĩr ꝟ. ⁊ ℟ de. ꝯ. noc. vni⁹ mar. Tres vltie lc. legant̄ de ꝓp̄etate ſcti egidii ſiue expoſitiōe euāge. L. 7

TRiēnio igit' māſit hominib⁹ incognit⁹: ſolis herbis et aqua cōtētus. Excepto q̄ dñs ei quādā ceruā pꝛeparauit: que ei lactis alimoniam pꝛebebat. Quā venatoꝛes regis ſagittare volentes: virū dei in bꝛachio grauiter vulnerauerunt. Rex vero hoc intelligens ab eo veniā petiit: ⁊ obtinuit. Lec. viii.

Cūqꝫ virū dei rex frequenter viſitaret: monitu eius duas eccleſias fabꝛicauit. Cōgregatiſqꝫ ibidē viris mult' ſub regula monachali deo famulaturis egidi⁹ licet ab initio renitens abbas illis p̄ficit̄: nō mľto poſt ſacerdotii diademate honoꝛat⁹. Cuius fama ad karolū lc. ix. regem frācoꝝ delata: ip̄m ad ſe vocatū rogauit vt ꝓ ſe oꝛaret. Feceratqꝫ quoddā turpe facin⁹ qd nemini vnq̄ nec ipſi ſancto auſus fuerat confiteri. Pꝛoxīa dñica dū vir ſctūs i miſſa ꝓ iā dicto rege oꝛaret: angelus dñi ſuꝑ altare ſchedulā poſuit: in q̄ ſcriptū erat ip̄m regis pctm̄: ⁊ egidii p̄cib⁹ hoc ei eē dimiſſum: ſi penitēs tātum ab illo deſiſteret. Poſt hec vir ſanct⁹ ad monaſteriū rediēs: cōfirmatis in dei militia frīb⁹ monaſteriiqꝫ reb⁹ diſpoſitis: i dño obdoꝛmiuit. Tñ ſi hoc feſ. in do. ꝯti. fiat totū ſerui. de do. ⁊ nichil de ſctō pꝛiſco: p̄ter mēo. i ipſa do. Feſtū do. ſ. egidii differat̄ i craſti. ꝓpter inceptionē hiſt. et tūc legāt̄. vi. p̄me l'. de ꝓpꝛietate. ſ. egidii: ⁊. iii. vlt. l'. de expōe euāg.

Nemo accēdit lucernā. Ceta d̄ cōi vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ abbat. Trāſla. ſcti cuthberti epiſcopi. Orō.

Preſta nobis q̄s oṗs ⁊ miſericoꝛs deꝰ: vt qui beati cuthberti cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis tranſlationis diē veneramur: per ipſiꝰ ſuffragia pietatis tue ſemper bñficia conſequamur. p. Ad mat. ix. lc. fiant que ſequūtur de alio feſto: niſi facte fuerint in. xl. tūc fiant hic iii. lc. de cōmuni: ⁊ inuit. dupl. ⁊c̄. de cōi vniꝰ cōfeſ. ⁊ pōti. l. i.

Bone indolis adoleſcens cuthbertꝰ cū q̄dā die int̄ pueros luderet: q̄dam puer q̄ſi triēnis ei occurrit: ⁊ cū lachꝛymis ſibi ait. O ſctiſſime ātiſtes cuthberte: nō decet te int̄ pueros ludē: quē dñs magiſtꝝ maioꝛibus natu deſtinauit. lc. ii.

Audiēs puer cuthbertꝰ hec: rediēs domū ſtabilioꝛ ex illo tēpoꝛe eſſe cepit. Et relictꝭ ſcl'i rebus: monaſterialē diſciplinaꝫ ſubijt. Qui cū ſuſcipiendoꝛuꝫ officio deſeruiret: āgelū dñi ſuo vt fert̄ ſuſcepit hoſpitio. lc. iii.

Quadā die dū iuuenē q̄ndam domū ingredi coegiſſet/ pedeſqꝫ eius lauaſſet: ⁊ aquā lauād' manibus dediſſet: panē ad veſcendum deferre voluit: ſed rediēs hoſpitem nō inuenit. Circunſpiciēs autem veſtigia eiꝰ quaſiſſet: nulla penitꝰ īuenit. l. iiii.

Stupefactus igit̄ vidit ſupꝛa menſā tres panes calidos inſoliti cādoꝛ ac mire ſuauitatꝭ: ⁊ dixit. Certo ꝙ angelꝰ dei ſit: quē ſuſcepi. Quo viſo: maioꝛem ex hoc virtutibꝰ operā dedit. lc. v.

Multis igitur virtutibꝰ p̄ditꝰ: ad ep̄atꝰ culmen licet inuitꝰ aſſūptus eſt. Qui cum parochiam ſuam circuiret: ⁊ verbū dei pꝛedicaret: vxoꝛē cuiuſdam comitis ꝓximam moꝛti a comite rogatus: in noīe dñi aſperſione aque benedicte: plene ſanataꝫ reddidit marito ſuo. Lectio. 6.

Alio quoqꝫ tp̄e veniēs q̄dā lōge egritudinis acerbitate tabefactꝰ ad eū acceſſit. Dataqꝫ ſup eū bñdictiōe repulit peſtē: quā medicoꝛū manus pigmentoꝛū compoſitione nequiuerat. l. 7.

Ad quoddā etiaꝫ monaſteriū veniens dum meridianā quietem ſitire ſe diceret: aqua eius palato vinum ſapiebat. Fratres ergo aſtātes ⁊ inde bibentes mirabant̄ adiuicē: dicētes ſe nūq̄ meliꝰ vinū bibiſſe. lc. 8.

Duobꝰ annis ī regimine ep̄ali tranſactis: ſciēs ī ſpū vir domini cuthbertꝰ appꝛopinquare diem ſui tranſitus: abiecit pondꝰ cure paſtoꝛalis. Atqꝫ ad dilectū eremitice conuerſationis agonem ꝓtotius remeare curauit: quatenꝰ ſolita ſibi ſollicitudinis mūdane ſpineta liberioꝛ pꝛiſce compunctionis flamma conſumeret. Lctō. ix.

Cumqꝫ duos fere menſes deſerto q̄etis exultatione tranſiſſet: ſubito arreptꝰ infirmitate: qꝛ tribꝰ hebdomadꝭ ꝯtinuis eadem infirmitate decoctꝰ: fratribus ſuis in dei ſeruitio confirmatis: exitū ſuū dn̄ici coꝛporis ſuſceptiōe muniuit. Et erectis i celum oculis: ſpm̄ exhalauit. Tu. Cetera de cōi vniꝰ cōfeſ. et pōti. Si hoc feſ. nō celebꝛatū in .xl. in dn̄. euen̄. differat in craſti. ⁊ tunc ad .i. veſ. de ſancto cuthberto fiat mēo. de ſctō bertino abba. ā. Similabo. ℣. Juſtum dedu. oſō Om̄s ſempiterne deus. Et tunc fiant mēō. lc̄. de eodē videlicet Egregius vir dei. cū ℣. ⁊ ℟. de .ii. noc. vnius confeſ. ⁊ abbatis. Et pꝰ cāt. Bn̄ꝰ. fiat de eo. mēo. cū hac ān. Iſte eſt qui ante deum. ℣. Juſtꝰ vt palma floꝛebit. oſō. vt ſ.

¶ Sancti bertini abbatis. oſō.

Omnipotens ſempiterne deus qui mirabiliter fulges in electis tuis: quos te habitatoꝛe gloꝛificare voluiſti: da nobis queſumus beati bertini confeſſoꝛis tui atq; abbatis ita digne ſolēnia venerari: vt eius ſuffraganeibꝰ meritis templum tuum mereamur fieri. p.

Ad matut. iii. lc̄. cum noct. lc̄. i.

Egregius vir dei bertinus abbas poſt beati audoeni obitū: multis in dei ſeruitio vixerat annis. Turbāq; monachoꝛū a dn̄o ſibi creditā ſub diſtricte regule iugo mente ſollicita cuſtodiebat: ſciēs quia ſcribitur. Cui plus committitur: plus ab eo exigitur. Lectio .ii.

Largꝰ igit̄ bonoꝛū operū retributoꝛ: almificis eū virtutibus gloꝛificauit: de quibꝰ pauca dicemus. Quidā de equo cadēs ſupꝛa petroſaꝫ coꝛruit terrā: multiſq; eius in coꝛpoꝛe colliſis mēbꝛis femoꝛeq; confracto moꝛtē ſibi adeſſe putabat. Cui vir dei modicū vini bn̄dicti trāſmiſit: q̄ hauſto / mox ſanus effectꝰ ē. Nō multo poſt bertinus migrauit ad chꝛiſtū. Lc̄. iii.

Quidā de longinqua terra q̄ audiendi et ambulandi vſum amiſerat: duobus innitēdo fuſtibus multis peragratꝭ ſctōꝛū locis: tādē ad ſepulchꝛū btī bertini ob gratiā recuperande ſanitatis peruenit. Et facta oſōne cum lachꝛymis nocte reſurrectionis dn̄ice in p̄ſītia fratrū diuina pſallētiū ſanitati reſtitutus eſt. Nō dicat̄ cā Te deū. Cetera de cōi vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ abba.

¶ In vigi. natiui. btē ma. ṽg.

Quacūq; fer. extra dn̄. hec vigi. ꝯtig. ſemper fiat plenū ſeruit. de ſ. mar̄. Et nihil fiat de vigi. niſi tm̄ ieiuniū i eccl'a ſax. Ad i. veſ. ā. Dei genitrix virgo ſemper maria: itercede ꝓ nobis depꝛecamur. p̄s Lauda. pue. ā. Bēā ꝓgenies vn̄ xp̄s natꝰ eſt: q̄ glo'ioſa eſt virgo q̄ celi regē genuit. p̄s Laudate dn̄. o. gē. ā. Sctā maria ṽgo itercede ꝓ toto mūdo: q̄ genuiſti regē oꝛbis. p̄s. Lauda aīa me. dn̄. ā. Sub tuam ꝓtectionē cōfugimꝰ: vbi īfirmi acceperūt ṽtutē: ⁊ ꝓpter hoc tibi pſallimꝰ dei genitrix ṽgo. p̄s.

Lau. ad. q̄ſſ. ho. ā. Btā dei genitrix maria ꝟgo ꝑpetua/ templū dñi/ ſacrariū ſpūſſcti ſola ſine exemplo placuiſti dño ieſu xp̄o: ora pro ꝑplo/ interueni ꝓ clero: itercede ꝓ deuoto femineo ſexu. ps. Lauda hieru. c. hm.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris: ⁊ flores mei fruct⁹ honoris ⁊ honeſtat. ℟. Stirps ieſſe. hy⁹. Aue maris. ꝟ. Sctā dei genitrix. ā. Natiuitas tua dei genitrix ꝟgo gaudiū annūciauit vniuerſo mūdo: ex te eñ ort⁹ eſt ſol iuſtitie xp̄s de⁹ noſter: q̄ ſoluēs maledictionē dedit bñdictionē: ⁊ cōfundens mortē donauit nobis vitā ſempiternā. cā ꝑ Magt. Oro.

Supplicationē ſeruorū tuorū de⁹ miſerator exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis ⁊ virginis ꝯgregamur: ei⁹ interceſſionib⁹ a te de inſtātibus ꝑiculis eruamur. ꝑ. e. Ad xpl. ān. Btā mr̄ ⁊ innupta ꝟgo glorioſa regina mūdi/ itercede ꝓ nobis ad dñz. p. Cū iuo. cp. Tu in no. hy⁹. Saluator mūdi. ꝟ. Cuſtodi nos. ā. Glorificamus te. cā. Nūc di. Hoc ꝯple. nō mutat̄ ꝑ totas oct̄. niſi i exaltatiōe. ſ. cruc. Ad mat. Inuitat̄. Corde et voce ſtr̄ xp̄m regem veneremur. Virginis ⁊ matris iubiletur nobil̄ ort⁹. p. Venite. hy⁹. Quē terra. In. i. noc. ā. Hodie nata ē beata virgo maria ex ꝓgenie dauid: ꝑ quā ſalus mūdi credētib⁹ apparuit. p. Dñe dñ. noſter. ā. Beatiſſime ꝟgis marie natiuitatē deuotiſſime celebrem⁹: vt ipſa ꝓ nobis intercedat ad dñm ieſum xp̄m. p. Celi enn. ān. Qñ nata ē virgo ſacratiſſima/ tūc illuminatus ē mūdus: ſtirps beata radix ſancta et benedictus fructus ei⁹. ps. Dñi ē terr. ꝟ. Sācta dei genitrix. lc. i.

Approbate ꝯſuetudinis ē apud xp̄ianos ſctōrū patrū dies natalitios obſeruare diligēter: ⁊ tunc ꝑcipue ꝟtutes eorū aſſignatas lr̄is in eccleſia recitare ad dei laudē: ex cuius munere ſunt: ⁊ ad inſtrumenta minorum. Inter omnes ſctōs memoria beatiſſime marie virginis eo frequēti⁹ agitur/ atq; feſtiuius: quo maiorem gratiā apud deum creditur inueniſſe. ℟. Hodie nata eſt beata virgo maria ex ꝓgenie dauid: ꝑ quā ſalus mundi credentibus apparuit. Cuius vita glorioſa lucē dedit ſeculo. ꝟ. Beatiſſime virginis marie natiuitatē deuotiſſime celebrem⁹. Cui⁹. lc. 2.

Unde poſt alia q̄dā ipſius antiquiora ſolēnia non fuit contenta deuotio fideliū: quin natiuitatis ei⁹ ſolēne ſuperadderet hodiernū. Hac itaq; die peculiariter i eccleſia recitandus eſſe videretur liber ille qui de ortu ei⁹ atq; vita ſcriptus inueniebatur: ſi nō iudicaſſēt eū patres int̄ apocripha nūerādū. At quoniā magnis ac ſapiētib⁹ viris ita viſuz ē nos alia q̄dā ſʒ nō aliena legentes: eccl'iaſticū morem debitis officiis exeq̄mur. 2. R. Btiſſime virginis marie natiuitatem deuotiſſime celebremus. Ut ipſa ꝑ nobis intercedat ad dñm ieſuʒ xp̄m. V. Cū iocūditate natiuitatē btē marie celebremꝰ. Ut. L. 3.

Beata igitur dñi mr̄ ⁊ ꝑpetua virgo maria priuſq̄ naſcerek oraculis enunciata eſt: et deſignata miraculis. Nata vo ꝓgenie diuinitus ordinata priuilegio virtutū inſignis enituit/ ſaluatorē edidit. A quo glorificata in celo: nunq̄ terrigenis ꝓcinari deſiſtit. 3 R. Stirps ieſſe virgā ꝓduxit: virgaq3 florē. Et ſuper hūc florē requieſcit ſpūs almꝰ. V. Uirgo dei genitrix virga ē/ flos filiꝰ eiꝰ. Et ſup. Glia. Requieſcit. In. ii. noc. añ. Hodie nata ē beata virgo maria ex ſemine abrahe: letātur archāgeli: exultāt oēs ſci: ⁊ ꝯgaudet ōis mūdus. ꝑ. Eructauit. Dignū nāq3 ē vt ei cū ſūma deuotiōe famulemur: ꝑ quā nobis virginitatis inſignia pullularūt. ꝑ. Deꝰ nr̄ refugiū. Bñdicta ⁊ venerabilis es ſācta maria vgo dei genitrix: cuiꝰ natiuitatē celebremꝰ: vt interceſſio ipſiꝰ ſit ꝓ nobis ad dñʒ. ꝑ. Fūdamēta. V. Poſt ꝑtū l. 4.

Propoſitionē ſequatr ordine ſuo narratio. Itāq3 referamꝰ vnū de ꝓparatis oraculis: ac deinde paucis expediamꝰ. Dixit eternꝰ ad veterē: deꝰ ad ſerpētē. Inimicitias ponā inter te ⁊ mulierē: et ſemen tuū ⁊ ſemē illiꝰ. Ipſa cōteret caput tuū. Tu. R. Natiuitas glorioſe vgīs marie ex ſemie abrahe orta de tribu iuda: clara ex ſtirpe dauid. Cuius vita inclyta cūctas illuſtrat ecclās. V. Cū iocūditate natiuitatē btē marie celebremus. Cuius. L cō. v.

Quid ē fratres in hoc loco ſerpētis caput cōterere: niſi principalē diaboli ſuggeſtionē/ id ē cōcupiſcētiā reſiſtēdo ſuperare? Si ergo q̄rat q̄ nā mulier hmōi victoriā opata ſit: ꝑfecto nō repit i linea generationis hūane: donec ꝑueniat ad illā de qua nūc agimꝰ ſctārū ſctā. R. Natiuitas tua dei genitrix virgo: gaudiū annunciauit vniuerſo mūdo. Ex te eñ ortus eſt ſol iuſtitie xp̄s deꝰ nr̄: q̄ ſoluēs maledictionē dedit bñdictionem: ⁊ cōfundēs mortē donauit nobis vitā ſempiternam. V. Felix nāq3 es/ que ſola genitricis dignitatem obtinuiſti: et virginalem pudiciciam non amiſiſti. Ex te. L. vi.

Et ſi interrogetur in quo ſerpentis caput/ vel ipſa cōtriuerit: nimirū in eo q̄ virginitatē ſimul ⁊ humilitatē ſacrificauit deo. Uirginitate nāq3 ſeruata ꝓbat extinxiſſe cōcupiſcentiā carnis: hūilitate q̄ facit pauperē ſpū ⁊ cōcupiſcētiā mētis. R. Ad nutū dñi nr̄m ditātis honorē. Sicut ſpina roſaʒ

genuit iudea mariā. V⁹. Ut vi-
tiū virtus operiret: gr̄a culpam.
Sicut. Gloria. Sicut. In. iii.
noct. ā. Natiuitas ē hodie ſan
cte marie v̄ginis: cui⁹ pulchri-
tudinē reſpexit deus ⁊ viſita-
uit hūilitatē ſuā. ps. Cātate. i. ā.
Iſta ē ſpecioſa electa a dn̄o: cu
ius natiuitatē celebremus: vt
ipſa ꝓ nobis intercedat ad do
minū deū nr̄m. ps. Dn̄s regna
uit exul. ā. Felix nāq̄ es beata
virgo maria: q̄ ⁊ genitricis di-
gnitatē obtinuiſti: ⁊ v̄ginalem
pudicitiam nō amiſiſti. ps. Cāta
te. ii. V. Specioſa. Tres vlt̄. lc.
legant̄ in cappis ſericis. Ini-
tiū ſancti euāgelij ſcd̄m matth.
Liber gn̄atiōis ieſu xp̄i fi
lij dd̄ filij abrahā. Et re.
Om̄. vene bede. p̄ſbyteri. l̄. vij.
Prefationē tot⁹ operis pre-
miſit de quo dictur⁹ erat: id eſt
de xp̄o ꝑ quē aſcendit ad dauid
cui dictū ē. De fructu vētris tui:
ponā ſuper ſedē tuā. Et a da-
uid vſq̄ ad abrahā cui promiſ
ſum eſt. In ſemine tuo bn̄dicē
tur oēs gētes terre: ad quē fuit
principiū ꝓmiſſionis terre. R̄.
7 Btā ꝓgenies vn̄ xp̄s nat⁹ ē: o
q̄ glorioſa ē virgo. Que celi re
gem genuit. V⁹. Felix certe ⁊ oi
laude digniſſima: ſacra virgo
maria. Que celi re. Lectio. viij.
Ideo poſuit eum euangeli
ſta principium narratio-
nis ſue/ ⁊ per ſingulas genea-
logias deſcendit ad chriſtū: vt
in eo id eſt in xp̄o ſeries gn̄a-
tionis terminaret̄. Ideo i xp̄o
initiū libri incipiebat̄: q2 ille ē
p̄ncipiū ſalutis nr̄e ⁊ finis: id
eſt ꝑfectio eterne beatitudinis.
R̄. Corde et aio xp̄o canamus 8
gloriam. In hac ſacra ſolēni-
tate p̄celſe genitricꝫ dei marie.
V. Oēs i vnū cōgregati: collau
dem⁹ dn̄m ieſum xp̄m. In. lc. ix.
Nam ⁊ moyſes librū crea
tiōis celi ⁊ terre ſe ſcri-
pſiſſe teſtat̄ in quo gituri hois
originē texuerat. Mathe⁹ li-
brum gn̄ationis ieſu xp̄i ſe eſſe
ſcripturum ꝓmiſit: in quo ſa-
lus gn̄is hūani oſ̄deret̄: q̄ i no
mine ieſu ſonat: q2 ieſus ſalua
tor interp̄tat̄. R̄. Solē iuſtitie 9
regē paritura ſup̄mum. Stella
maria maris. Hodie ꝓceſſit ad
ortū. V. Cernere diuinū lumē
gaudete fideles. Stella. Gl̄ia.
Hodie. Infra octa. in ordine
R̄. ibidē quotidie dicēdor̄ lo-
co. iij. vi. ⁊ ix. R̄. dicūt̄ iſta tria
ſubſequentia R̄. ſeq̄. ꝑ ordinē.
p̄ter q̄ i do. in q̄ dn̄r alia R̄ia.
Gl̄ioſe virginis marie ortū di
gniſſimū recolamus. Cui⁹ dn̄s
hūilitatem reſpiciens Angelo
narrāte cōcepit redēptorē mū
di. V. Hodie nata eſt virgo ma-
ria ex progenie dauid. Cuius.
Gl̄ia. Ange. R̄. Regali ex ꝓge
nie maria exorta refulget. Cu-
ius p̄cibus nos adiuuari mē-
te ⁊ ſpū deuotiſſime poſcimus.
V. Corde ⁊ aio xp̄o canam⁹ glo
riā: in his ſacris ſolenniis pre
celſe genitricꝫ dei marie. Cui⁹.

Gloria. Mēte. ℟. Natiuitas ē hodie ſancte marie virginis: cui⁹ vita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias. Que ſola fuit digna portare dñm ieſum xpm. ℣. Ipſa eñ quaſi ſyd⁹ eximiū inter fluctus ſeculi labentꝭ gratia priuilegij ſpecialis effulſit. Que. Glia. Que. ℣. Ora p nobis ſctā dei genitrix. An lau. aū. Natiuitas ē hodie ſctē marie virginis: cui⁹ vita inclyta cunctas illuſtrat ecclīas. ps. Dñs regna. aū. Natiuitas glioſe virginis marie ex ſemine abrahe/orta de tribu iuda/clara ex ſtirpe dauid. ps. Iubilꝭ. aū. Regali ex pgenie maria exorta refulget: cuius pcib⁹ nos adiuuari mēte ⁊ ſpū deuotiſſime poſcim⁹. ps. Deus deus. aū. Corde ⁊ aīo xpo canamus gliam: in hac ſacra ſolēnitate precelſe genitricis dei marie. cā. Bñd⁹. an. Cum iocūditate natiuitatē btē marie celebremus: vt ipſa pro nobis intercedat ad dñm ieſum xpm. ps. Lauda. cpm. Ego quaſi. ℟⁹. O glorioſa fe. ℣. Elegit eā. aū. Natiuitatē hodiernā perpetue virginis genitricis dei marie ſolenniter celebremus: qua celſitudo throni proceſſit all'a. cati. Bñdictus. oro. Supplicationē. Ad. i. aū. Nātiuitas ē. ps. Deus i noīe. ℞. Gtas. ſymbo. Quicūq. Ad. iii. an. Natiuitas glorio. ps. Legē po. ℣. Ego qſi. ℣. Sctā de genitrix. ℣. Poſt partū. oro. Supplicationē. Ad. vi. ān. Regali. ps. Deficit. Cpm.

Tranſite ad me oēs q̄ concupiſcitis me: ⁊ a gñationib⁹ meis implemini: ſpūs eñ meus ſuper mel dulcis: et hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum. ℟. Poſt partū. ℣⁹. Specioſa. Ad. ix. an. Cum iocunditate. ps. Mirabilia teſtimonia. Cpm.

Qui audit me nō cōfundetur: ⁊ q̄ operant in me non peccabunt: ⁊ qui elucidant me vitā eternā habebunt. ℟. Specioſa. ℣. Elegit. Supradictus ordo horarū ſeruet quotidie p octa. niſi in die exaltatiōis ſancte crucis. Ad. ii. veſpe. ān. Natiuitas tua. ps. Dixit do. Confitebor. Beat⁹ vir. De profundis. Memento. Et dicant hi pi ad veſpe. quotidie: cum predicta ān. p oc. qñ agit de oc. cp. Ego quaſi. ℟. Solē iuſtitie. p hym. vt ſequentia Letabund⁹. vt ī. i aſſumptio. ℣. Elegit eā. ā. Glorioſe virginis marie ortum digniſſimū recolamus: cuius dñs hūilitatē reſpiciēs angelo narrante cōcepit redēptorē mūdi all'a. cant. Magt. oro. Supplicationē. Ad has veſp. nulla fiat meo. de. ſ. gorgonio in audit. nec etiā ſub ſilentio. Quotidie infra octa. niſi do. hoc modo dicitur ſeruitiū preter ℣. vel ℟. ⁊ ās ſuper Bñd⁹. et Magt. que mutant. ¶ Secūda die infra octa. Ad mat. Inuit. In honore. ps. Veñ. hy⁹. Quem terra. an. Bñdicta tu.

Dñe dñs noſter. ꝛ cete ãe q̄ ſe-
quunť cū ſuis pſ. ſicut i ꝯme.
eiuſdē. ℣. Sancta dei geni. l. i.
B Eata igiť maria ꝑncipa
li ſuggeſtione victa dia-
boli: vitioſuꝫ ei⁹ caput ỽtutis
pede ꝯtriuit: nō tm̄ hoc loco: ſꝫ
eo q̄ maxime triū̄phauit: quo
de ſua mundiſſima carne cor-
porata ſapiētia vicit vſqueq̄ꝫ
malitiā: attigēs a fine vſqꝫ ad
finem fortiter et diſponēs om
nia ſuauiter. ℟. Hodie naľ. 2.
H ec eſt ergo mulier ad quam
diuinū illud intēdebat oracu-
lū. Hāc q̄nqꝫ naſciturā innue-
bat: hāc ſigřariť ītimabat. Ex-
pdito q̄ paucꝭ oraculo vnū q̄ꝫ
2 de miraculis abſoluať. Tu. ℟.
Beatiſſime virginis. Lectio. 3.
A ccepte ſunt a ſcō moyſe ſin
gule virge de ſingulis tribub⁹
iſrael noībus eaꝝ iſcriptꝭ iubē
te deo: ꝛ poſite ſunt in taberna
culo ei⁹. Inter quas vna q̄ fue
rat aarō inuenta ē ſequēti die
germinaſſe/ floruiſſe/ ꝛ frōduiſ
ſe/ ac peperiſſe amigdala. ℟. fe
ria. ſcdꝫ ordinē. ℣. Ora p nobꝭ
ſancta dei geni. In. l. hec ſola
ā. Natiuitas. ꝓ. Dñs reg. Cp̄ꝫ.
Ego quaſi. hy⁹. O gľioſa fe. ℣.
Elegit eā. ān. Dei genitricē ā.
Bñd⁹ ꝛ alie ãe q̄ ſequūť d̄ hiſt.
dicāť ī fra oc. ad Bñd⁹. ꝛ Mgt.
orō. Supplicationē. Mēo d. ſ.
gorgonio marť. ān. Niſi gra-
num. ℣. Iuſtus germina. orō.
S Anctus martyr tuus do-
mine gorgoni⁹ ſua nos
queſumus interceſſione letifi-
cet: et pia faciat ſolēnitate gau
dere. per. Nulla die infra iſtas
octa. fiat memo. de cruce nec d̄
omnibus ſanctis q꞉ ſunt octa.
cum regi. cho. Ad. i. ān. Natiui
tas. ps. Deus in noīe. Te iu-
re ſymb. Quicūq. Ad. iii. ꝛ ad
alias hoř. oīa fiant ſicut in. i.
die notatuꝫ eſt. Ad veſ. ān. Na
tiuitas. ps. Dixit do. cp̄ꝫ. Ego
quaſi. hy⁹. Aue maris. ℣. Ele-
git eam. ān. Beata progenies.
cāt. Magt. Orō. vt ſ. Hoc eodē
modo dicanť matuť. hore ꝛ veſ
pe. p totas octa. niſi in do. pter
℟. ꝛ ℣. ad mať. ꝛ ad ās. ſup cā.
Bñ⁹. ꝛ Mgtā muťāť. ¶ Ter.
die. ℣. Sancta dei genitrix. l. i.
S Ciēs ergo dñs hoc opus
ſuū magni eſſe myſterij:
iuſſit ſeruare virgā ad monu-
mētū. Mouebanť eñ filii iſra-
el preſentia virge ſollicite q̄re
re q̄d ſignificaret tā mirabile
factū. ℟. Natiuitas glo. lc. ii. 4
Q uod longe poſt apire ꝑgens
diuin⁹ eſaias Egredieť (inq̄t)
virga de radice ieſſe: ꝛ flos de ra
dice eius aſcendet: et requie-
ſcet ſuper euꝫ ſpiritus dñini.
℟. Natiuitas tua. Lectio. iii. 3.
A d hec verba tanq̄ audito-
res eius dicerent. O pħť eſaia
obſcure loqueris. Dic nobꝭ q̄s
ipām reꝫ manifeſte. Adiecit cla
ritatē: ꝛ ait. Ecce virgo conci-
piet ꝛ pariet filium: ꝛ vocabiť
nomen eius emanuel. Tu. ℟.
feř. ſcdꝫ ordinē. Cetā oīa vt ſ.

in.ii.die. Super cãt [illegible].ãn. Sancta maria. Ad.ii.veſp.oĩa fiant vt ſ.i.ĩi.die: preter ã. ſup cã. Magt.ãn Sub tuã ꝓtectionẽ. Mẽo de mart. ꝓtho. ⁊ hyacitho. ã. Gaudẽt i celꝭ. v. Let. or.

Beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ prothi ⁊ hyacithi nos q̃s dñe foueat p̃cioſa ꝯfeſſio: ⁊ pia iugiſ interceſſio tueatur. per.do.

¶ Quarta die. v. Specioſa. l.i.

Filiũ quoqz virginis: id ẽ Emanuelem p̃clarꝭ deſcribens eſaias Puer (inquit) natus ẽ nobis: ⁊ filius datꝰ ẽ nobis. Et vocabitᷣ nomẽ eius admirabilis / cõſiliarius / deꝰ fortis / pr̃ futuri ſcłi / ꝓnceps pacis.

7 ℟. Beata progenies. Lectõ.ii.

Multiplicabitᷣ eiꝰ ĩpiũ ⁊ regni eiꝰ nõ erit finis. Qd ergo deus deſignauit miraclo: hoc a ſecretis eſaias ꝓdidit vaticinio. Et qd vates cecinit: ꝯſeq̃ntᷣ rei exi-
8 tꝰ ꝯprobauit. ℟. Corde ⁊ aio. l.3

Nã ſicut illa virga ſine radice ſine quolibet nature vſu artiſve adminiculo fructificauit: ita virgo maria ſine coniugali opere filium ꝓcreauit. Filiũ ſanc flore deſignatuz / ⁊ fructu: flore propter ſpeciem: fructu ꝓpter vtilitatẽ. ℟. fcꝭ. ſcdz ordinẽ. Hac die ⁊ ceteris ſequẽtibꝰ diebꝰ ifra oc. dĩr ãe de noc. ſcz Hodie nata. vt ſ.i.i.noc. et alie ãe. q̃ ſequũtᷣ ſup cãt. Mgt. ⁊ Bñꝰ niſi i do. Mẽo. d mar ꝓt. ⁊ hyacintho. or. vt ſ. Seq̃ntibꝰ do diebꝰ ifra oc. ſeruetᷣ ordo de v. ⁊ ℟. ad matꝭ. q̃ i p̃cedẽtibꝰ tribus diebꝰ ſi dies do. nõ iterue.

¶ Quinta die. Lectio prima.

Nata eſt igitur beatiſſima virgo maria ſicut legimus patre nazareno: mr̃e bethleemita: quas vrbes xp̄i natiuitati vł cõuerſatiõi deſtinatas eẽ ꝓphete nõ tacuerũt. Lc.ii.

Deſcendit aũt ab radice illiꝰ preclari abrahe: cui ſupna ꝓmiſſa fuerat bñdictio viz gẽtiũ i ſemie ſuo. Et ab ſtirpe dauid: quẽ deꝰ ꝓpt notã ſibi ꝓbitatez egregia laud ſublimauit: dicẽs Inueni viꝝ ſcdz cor meũ. l.iii.

De regali nẽpe tribu ſitꝭ ⁊ ſacerdotali duxit originẽ: q̃ ſummũ regẽ atqz põtificẽ erat paritura. Nõ tñ hec idcirco dixerimus qꝫ dñs q̃ pctõres vocare venerat: de dignatꝰ ſit mr̃em ſuã pctõres hẽre cognatos: intᷣ q̃s ſpecioſa velut inter ſpinas liliuz appareret. ¶ Sexta die. Lc.i.

Hec itaqz electa ⁊ inſignis inter filias nõ fortuitu q̃ dẽ aut ſolo placito parentũ vt pleriqz: ſz diuia diſpẽſatiõe nomẽ accepit: ita vt ipa q̃qz vocabuli ſui figura magnũ q̃ddã inueret. Interp̃tatᷣ ei mari ſtella. L.2

Quid ergo myſticũ iterp̃tatio gerat: ꝑ ſilitudiñe oñdamꝰ. Nauꝭ quippe mare tranſeuntibus notare opus ẽ ſtellã haud lõge a ſummo celi cardine coruſcantem: et ex reſpectu illius eſtimare atqz dirigere curſum ſuuz: vt portum deſtinatũ

apprehendere poſſint. Lcō. iii.
Simili modo fratres oportet
vniuerſos xp̄icolas iter fluctꝰ
huiꝰ ſcl'i remigātes: attendere
maris ſtellā hanc/id eſt mariā:
q̄ ſūmo rerꝝ cardini deo ꝓxia ē: ⁊
reſpectu exēpli eiꝰ curſū vite di
rigere. Nō q̄ fecerit nō iactabit
vane gl'ie vēto nec frangetꝰ ſco
pulis aduerſorꝝ: nec abſorbebit
ſcyllea voragine voluptatū: ſ3
pſpere veniet ad portū quietis
eterne. ¶ Si dies dn̄. infra oct. an̄
feſ. exalta. ſ. crucis ↄtige. totū
fiat ſeruiciū d. ſcīa. hoc mō. Ad. i.
veſ. ā. Natiuitas. ps. Dixit dn̄s. cap̄.
Ego quaſi. Nō dr̄ ℟. hyꝰ Aue
maris. Hoc cātus dr̄ ſup hunc
hym̄. ad vtraſq3 veſ. dn̄. infra oct.
⁊ i octa. ſicut ſ. i. die. V̄. Sctā dei
ge. ā. Natiuitas tua. cā. Magt.
oīo. Supplicationē. Mēo. de
dn̄. ⁊ de triſi. ⁊ pceſ. fiat añ cru.
niſi aliq̄ do. dino differat. In
reuertēdo de oibꝰ. ſ. ān Salua-
tor mūdi. V̄. Letamini. or. In-
firmita. Ad mat. tota dr̄ hiſto.
ſicut in. i. die abſq3 ℟. Solem
iuſti, et abſq3 ℟. io Stirps ieſ.
ir, aūt ℟. erit Ad nutū dn̄ tunc
loco ℟ iī. Stirps ieſ. et Ad nu-
tū dn̄r. ii. ℟. fe. ſuo ordine. L. i.
Abraham genuit iſaac:
iſaac autē genuit iacob.
Spūaliter p hos pr̄iarchas ad
noſtrā ſalutem xp̄s veniens in
mundū: et horū omniū in ſeipo
gerens officiū/ in eorꝝ interp̄ta
tione noim noſtrā voluit deſi-
1 gnare ſalutē. ℟. Hodie na. L. ii

In abrahā: q3 ipſe eſt pr̄ oim
credētiū: atq3 oibꝰ clamare lici
tū ē ⁊ dicere: abba pr̄. In iſaac
q3 gaudiū ē oim fideliū: de quo
angelus cecinit. Ecce annūcio
vobis gaudiū magnum: quod
erit oi populo. ℟. Btiſſime. L. 3. 2
In iacob q3 ſupplātator: ⁊ ipſe
ſubneruauit ⁊ ↄtriuit diabolū
vaſtatorē hūani gn̄is: et vaſa
eius dirupit. Moraliter quoq3
interp̄tatiōes noi3 ad nr̄a3 edi
ficationē ptinere mult' modis
noſcūtur. ℟. fer. ſcd3 ordi. L. 4.
Sicut xp̄s vbiq3 nr̄e ſalutis gere
bat cauſam: ita et pr̄iarcharū
noia nr̄m deſignāt ꝓfectū. In
abrahā vt pr̄es ſimꝰ mlt'arꝝ ḡtu
tū: ⁊ hereditario iure mlt'iplica
tionē bonorꝝ poſſideamus. ℟.
In iſaac: vt gau- Natiui. L. v 4
diū habeamꝰ i dn̄o iuxta apl'3.
Gaudete i dn̄o ſemp: iterꝝ dico
gaudete. In iacob vt ſupplāta
tores ſimꝰ vitiorꝝ nr̄orꝝ ⁊ carna
liū deſideriorꝝ: ac diaboli ptātē
imo ſub pede calcemꝰ. ℟. Nati. 5
In iuda: vt ꝓueniamꝰ fa- L. 6.
ciē dn̄i in cōfeſſiōe ⁊ ↄfiteamur
nomi eius: ⁊ laudemꝰ eū i ſcl'a
ſcl'orꝝ. In phares dō: vt diuida
mus nos ab ipſis: actuſq3 nr̄os
ab eorꝝ ſocietate ſecernamus.
℟. fer. ſcdm ordinē. S. Lucā.
In il. t. Loq̄nte ieſu ad tur cap. II.
bas: extollēs vocē q̄dā mu
lier de turba: dixit illi. Btūs vē
ter q̄ te portauit: ⁊ vbera q̄ ſuxi-
ſti. Et r. Om. ve. de. pbr̄i. L. vii.
Magne deuotionis ⁊ fidei hec

mulier oſtēdit: q̄ ſcribis ⁊ pha-
riſeis dn̄m tentātibus ſymul ⁊
blaſphemātibꝰ tāta eiꝰ īcarna
tionē p̄re oībꝰ cognoſcit ſince-
ritate/ tāta fiducia ꝯfitet̄: vt et
p̄ſentiū ꝑcer ꝓuocet calūniā:
⁊ futuroꝝ cōfundat hereticoꝝ
7 ꝑfidiā. ℟. Btā ꝑgenies. ℓ. vij.
N ā ſicut tūc iudei ſpūs ſancti
opa blaſphemādo verū ꝯſubſtā
tialēq; p̄ri dei filiū negabāt: ſic
heretici negādo mariā ſemper
virginē ſpūs ſcti opante v̄tute
naſcituro ex humanis mēbris
vnigenito deo carnis ſue ma-
teriā miniſtraſſe: verū conſub-
ſtātialēq; matri filiū hoīs con-
fiteri non debere dixerunt. ℟.
8 Corde et animo. Lectio nona.
S ed ſi caro v̄bi dei ſcd̄m carnē
naſcētis a carne v̄ginis m̄ris
ꝓnunciat̄ extranea: ſine cauſa
vēter q̄ eū portaſſet: ⁊ vbera q̄
lactaſſent btificarent̄. Qua em̄
ꝯſequētia eiꝰ lacte credat̄ nutri
tus: cuiꝰ ſemine negat̄ eſſe cōce
ptus? Cū ex vniꝰ eiuſdēq; fonti
origine ſcd̄z phyſicos vtrūq; li
9 quor emanare ꝓbet. ℟. Ad nu
tū. In ℓ. vna ſo. ā. dicat̄. cp̄. ⁊ c̄.
ſicut i. i. die. Ad 4. ⁊ ad al'. hoꝛ.
oīa fiāt ſicut īfra oct. Ad. ij. veſ.
oīa fiāt ſicut i. i. die p̄ter ℟. cū
hym. Aue maris. Deīceps v̄o nō
ſeruetur ordo dicēdi v̄. ⁊ ℟. ad
mat. cātādis, ⁊ i ℓ. legēdis nec i
ā. et M̄gt's Bn̄ꝰ. cātādis: ſz ſu
p̄radi. ordo v̄. ℓ. ℟. ⁊ āꝝ ſeruet̄
in ſeq̄nti. fer. īfra oct. ita tn̄ q̄ i.
die lune ſꝫ dicant̄ v̄. ⁊ ℟. de. i.
noc. ¶ In exaltatiōe. ſ. crucis

ad veſ. ān. Dulce lignū/ dulces clauos/ dulce pōdꝰ ſuſtinuit q̄ meruit portare p̄ciū huiꝰ ſcl'i.

M ichi autē ſi fer. cp̄z. abſit gl'iari: niſi i cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: p̄ quē mihi mūdus crucifixꝰ eſt: ⁊ ego mūdo. ℟. O crux viride lignū q̄r ſuper te ꝑpēdit redēptor rex iſrael: o q̄ dulce lignū: q̄ dulces clauos: q̄ dulcia ferēs pōdera. O q̄ p̄cioſuz lignū/ q̄ p̄cioſa gēma: q̄ xp̄z meruit ſuſtinere. v̄. Cuſtodi domine gregē tuū/ quē redemiſti chriſte per lignū ſancte crucis. O q̄. Gloria. O q̄. Hymnus.

I mpleta ſūt q̄ ꝯcinit/ dauid fidelis carmine: dicēdo nationibꝰ/ regnauit a ligno deꝰ.

A rbor decora ⁊ fulgida/ ornata regis purpura: electa digno ſtipite/ tā ſancta mēbra tāgere.

B eata cuiꝰ brachiis/ p̄ciū ꝑpēdit ſeculi: ſtatera facta eſt corporis/ p̄redamq; tulit tartari.

O crux aue ſpes vnica/ hoc exaltationis tempore: auge piis iuſtitiam/ reiſq; dona veniam.

T e ſūma deꝰ trinitas: collaudet oīs ſpūs: quos p̄ crucis myſteriū ſaluas rege p̄ ſcl'a. Amē.

v̄. Hoc ſignū crucis. Et v̄z ℟. ſine all'a. ān. O crux bn̄dicta q̄ ſola fuiſti digna portare regem celoꝝ ⁊ dn̄m ſcā. Magt. Oratio

D Eus q̄ vnigeniti filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i precioſo ſanguine humanū genus redimere dignatus es: cōcede ꝓpitius: vt q̃ ad adoꝛãdã viuificã crucẽ adueniũt a peccatoꝝ ſuorum nexibus liberentur. Per eundẽ dñm. Mẽo. fiat de marty. coꝛnelio ⁊ cypꝛiano ſolẽ. Oꝛo.

Preſta q̃s oĩps deꝰ vt ſicut populꝰ xp̄ianꝰ ad ſctoꝝ ſacerdotũ tuoꝝ coꝛnelij ⁊ cypꝛiãi tẽpoꝛalẽ ſolennitatẽ occurrit: ita ꝑfruat eterna: ⁊ qd̄ voti celebꝛat/ pio ꝯpꝛehendat effectu. p.

¶ Nota ꝙ quacũqȝ fer. feſ. exaltationis ſctẽ crucis ꝯtige. fiat pceſ. ante crucẽ. ad. i. veſ. cãtãdo ã. O crux glⁱoſa/ o crux adorãda/ o lignũ p̄cioſũ ⁊ admirabile ſignũ: ꝑ qd̄ ⁊ diabolꝰ eſt victus: ⁊ mũdꝰ xp̄i ſanguie redẽptꝰ. q̃ finiat ſꝑ cũ aľ. V. Dicite in natiõibꝰ. ⁊ dꝛ R. ſine aľ. oꝛ.

Deus q̃ ꝓ nobis filiũ tuũ crucis patibulum ſubire voluiſti vt inimici a nobis expelleres ꝑtãtẽ: cõcede nobis famulis tuis: vt in reſurrectiõis eiꝰ gaudijs ſẽꝑ viuamꝰ. ꝑ eũd. In redeundo de ſctã maria. ã. Btã dei genitrix. V. Elegit eã. oꝛ. Supplicationẽ. Si hoc feſ. i do. ꝯtig. tũc fiat hic. i. mẽo. de do. de trini. ſub ſilẽtio dũ dꝛ. i. Bñ dicamꝰ. Deinde mẽo. ſolẽniter de mart. ⁊ poſtea fiat pceſ. ante crucẽ. vt ſ. Et miſſa do. i cho dꝛ. Eodẽ mõ fiat tã de mẽo. do. ꝙ de mart. qñ i. q̃ fer. idẽ feſ. ꝯtigit. Veſpe ⁊ matu. de ſctã mar. dñr extra cho. ſicut i p̄dictꝭ fer. ifra octa. ſine aliqua mẽo. Cõplet. ſiľr extra cho. dꝛ ſicut extra oct. cũ hac ã. Btã mr. ſup pſal. Ad mat. vo de. ſ. maria extra choꝝ dicendas. Inuita. hym. ãe ⁊ pſ ſicut i fer. ifra. oct. cũ lc. ſicut i fer. extra oc. videlȝ lc. Sctã maria vgo. cũ alijs lc. ſeq̃n. cũ V. et Rꝰ. ſcdȝ oꝛdinẽ noc. ſicut infra oct. cũ hym. ⁊ p̄s. ſicut extra oct. ã. vo ſup. Bñꝰ ſicut ifra oc. tũ ad. j. de. ſ. maria dꝛ ãn. Natiuitas. p̄s. Deꝰ i noie. p̄. Laud. do. oẽs gẽ. p̄s. Cõfitemini. cp̄. In oibꝰ. R. Aue maria. V. Sctã dei gẽitrix. oꝛ. Supplicationẽ. Ad uĳ. ⁊ ad al. hor. oia fiãt ſic extra oct. cũ ãis cp̄. ⁊ oꝛo. de nati. Ad ꝯpl. de die oia fiãt ſicut i feſ. tri. Ad matu. inuit. Regẽ dñm q̃ ꝑ crucis myſteriũ redemit mũdũ. Venite adoꝛemꝰ. p̄s. Veñ. hyꝰ.

Pange lingua glⁱoſi ꝓliũ certamis/ ⁊ ſup crucis tropheũ dic triũphũ nobilẽ: qualr redẽptoꝛ oꝛbꝭ/ imolatꝰ vicerit. De parẽtis ꝓtoplaſti fraude facta ꝯdolẽs/ qñ pomi noxialis moꝛte moꝛſu coꝛruit: ipſe lignũ tũc notauit dãna ligni vt ſolueret. Hoc opus nr̄e ſalutꝭ oꝛdo depoposcerat/ mltifoꝛmis ꝓditoꝛꝭ ars vt artẽ falleret: ⁊ medelã ferret inde/ hoſtis vnde leſerat. Qñ venit ergo ſacri plẽitudo tẽpoꝛis: miſſus eſt ab arce p̄ris natus oꝛbis cõditoꝛ: atqȝ vẽtre vginali caro factꝰ ꝓdiit. Glia ⁊ honoꝛ deo vſqȝquo altiſſimo/ vna p̄ri filioqȝ inclyto paclito: cui laus eſt ⁊ ptãs/ ꝑ eterna ſecula. Amen. In. i. noc. ã. Adoꝛa

mus te xp̄e et bn̄dicimus tibi:
qꝛ ꝑ crucē tuā redemiſti mūdū.
ps. Dn̄e dn̄s nr̄. an̄. Per ſignū
crucis de inimicis nr̄is libera
nos deus noſter. ps. Dn̄e i virtute.
an̄. Nos aūt gloꝛiari opꝛtet
in cruce dn̄i noſtri ieſu xp̄i.
ps. Dn̄i eſt terra. ℣. Hoc ſignū
crucis erit i celo. ℟. Cū do. l. i.

Tempoꝛe illo poſtq̄ ꝯſtantino
auguſto ꝯtra maxentiū
tyꝛānū ꝑperanti ad bellum
ſignū ſctē crucis celit⁹ fuiſſet
oſtēſum: ⁊ ipſo feliciter obtinēte
triūphū ab helena mr̄e dicti
ꝯſtātini ſctā crux fuiſſet īuēta:
regina ꝯpos voti effecta ita ſalutare
lignū fecit ſecari ꝑ mediū:
vt ⁊ crucē ꝯſtātinopoli deferret
ad filiū: ⁊ crucē hieroſolymis
thecis argēteis ꝯderet ⁊
ſeruaret i loco: ſapiēti vſa ꝯſilio:
ſcꝫ vt vbi fuerat mēbꝗ dn̄icis
aptata ſupplicio: ibidē gl̓ificata
veneraret̄ a populo. ℟.
1 Dulce lignū dulces clauos: dulce
pōdus ſuſtinuit. Que digna
fuit poꝛtare p̄ciū huius ſcl̓i. ℣.
Hoc ſignū crucis erit i celo cū
dn̄s ad iudicādū venerit. Que.

Multoꝝ itaq̄ tp̄m la- l. ii.
bētē curriculo/ cū exigēte
mole peccaminū flagellari ꝑmitteret
dn̄s ꝓp̄l'm ſuū xp̄ianū
ꝑ ſeuitiā paganoꝝ: coſdꝛoe q̄dā
ꝓphan⁹ ⁊ ipi⁹ regnū eſt adept⁹
ꝑſarū. Qui cū ad ſepulchꝛū dn̄i
voluiſſet accedere territ⁹ fugit:
ſed tn̄ ligni ſalutaris ptē aſpoꝛtauit.
2 ℟. Hoc ſignū crucis erit
in celo: cū dn̄s ad iudicādū venerit.
Tūc manifeſta eꝛ̄t abſcōdita
coꝛdis nr̄i. ℣. Cū ſederit filius
hoīs i ſede maieſtat̄ ſue: et
cepit iudicare ſcl'ꝫ ꝑ ignē. Tūc.

Hecerat em̄ ſibi tur- l. iii.
rim argēteā: i qua iterlucentib⁹
gēmis thꝛonū extruxerat
aureū: q̄ filio ſuo tradito regno
i phano huiuſcemodi reſidebat/
⁊ crucē dn̄icā quaſi collegā
poſuerat: ⁊ ſe ab icolis vt deū
coli iubebat. ℟. Adoꝛam⁹ te xp̄e 3
⁊ bn̄dicim⁹ tibi. Qꝛ ꝑ crucē tuā
redemiſti mundū. ℣. Tuā crucē
adoꝛam⁹ dn̄e: tuā gl̓ioſam recolimus
paſſionē. Qꝛ. Gl̓ia. Qꝛ.
In. ii. noc. an̄. Salua nos xp̄e
ſaluatoꝛ ꝑ virtutē ſctē crucis
q̄ ſaluaſti petrū i mari miſerere
nobis. ps. Exaltabo. a. Saluatoꝛ
mūdi ſalua nos: q̄ ꝑ crucē
⁊ ſāguinē redemiſti nos auxiliare
nobis/ te dep̄camur de⁹
nr̄. ps. Oēs gētes. a. Adoꝛam⁹
cruc̄ ſignaculū ꝑ qd̄ ſalutē ſumpſim⁹
ſacramētū. p. Jubilate.
Medie l'c. fiāt de mar. cū hoc ℣.
Exultēt iuſti i cōſpectu dei. l. 4

Tenuit deci⁹ ceſar btiſſimū
papā coꝛneliū cū vniuerſo
clero ſuo: quē p̄cepit per
centū cellas i exiliū depoꝛtari.
Quo facto: multi xp̄iani ad eū
veniebāt: vna cū btō cypꝛiano
ep̄o. Deci⁹ hoc audito: iuſſit eū
capite puniri ſi ſacrificare ꝯtēneret.
℟. Sancti tui dn̄e. l'c. v.
Cūq̄ duceret̄ ad tēplū marti:
cerialis miles rogauit eū ꝓ

vxoꝛe ſua q̄ q̄nqꝫ annis iacuit ꝑalytica. Ad quā vir dei igreſſus fuſa oꝛatione eā ſanauit. Quo viſo: ceteri milites credentes / baptizati ſūt. Deciꝰ hoc audiēs iuſſit oēs capite puniri: ſi ſacrificare ꝯtēnerēt. Et decollati ſunt vna cū beato coꝛnelio ꝑmiſcui ſexꝰ viginti ⁊ vnus: cū ipſo et vxoꝛe ſua / ſub die octauo kalendarum octobꝛis ℟. Verbera carnificum. Lctō. vi.

Cypꝛianꝰ bis exulās ab exilio reuocatus: capite plecti iubet. Ductuſqꝫ ad locum: lacernā et birrū q̄bꝰ idutꝰ erat exuēs: poſuit ad genua ſua. Tunicā ſuā diaconibꝰ tradidit: ⁊ ſpiculatori vigiti aureos dari pꝛecepit. Manuqꝫ ꝓpꝛia oc̄los ſuos texit ⁊ gladio ꝑcuſſus martyꝛiū ꝯſūmauit. ℟. O venerāda martyrū. In. iii. noc. ā. Tuā crucē adoramꝰ dn̄e: tuā gl̄ioſā recolimꝰ paſſionē miſerere nr̄i q̄ paſſꝰ es ꝑ nob̄. p̄s. Notꝰ i iudea. ā. Crux alma fulget ꝑ quā ſalꝰ reddita ē mūdo: crux vicit / crux regnat / crux repellit oē crimē. all'a. p̄s. Cātate. i. ā. Crux fidelis inter oēs arboꝛ vna nobilis: nulla ſilua talē ꝓfert / frōde floꝛe germie: dulce lignū dulces clauos: dulce pōdus ſuſtinēs. p̄s. Dn̄s regna. exul. V̄ꝰ. Adoꝛamus te. Tres vltie l'c. de ꝓpꝛietate hiſt. ſine expōe euā. legantur. L. vii.

Tempoꝛe illo eracliꝰ fide catholicus: arcē tenebat ipſi. Pergēs itaqꝫ filiꝰ coſdꝛoe cōtra eracliū: iuxta danubiū cū ſuo ꝯſedit exercitu. Tādē iſpirāte clemētia ſaluatoꝛ̄ vtriuſqꝫ ꝑncipibꝰ placuit: vt ip̄i ſingl'i i medio pōte flumis dimicaturi ꝯfligerēt: ⁊ cui ſoꝛs victoꝛiā cōtuliſſet / ip̄e ſine dāno vtriuſqꝫ exercitꝰ imperiū vſurparet. ℟. Tuā crucē adoꝛamus dn̄e: tuā gl̄ioſā recolimꝰ paſſionē. Miſerere nr̄i q̄ paſſus es pꝛo nobis. V̄. Adoꝛamus te xp̄e ⁊ benedicimus tibi: qꝛ per crucē tuam redemiſti mūdū. Miſerere. L. 8.

Cūqꝫ ꝑdicta pactio vtriqꝫ ꝑti placuiſſet: i pōte medio ſunt ꝯgreſſi. Tandē fideli ſuo eraclio xp̄s ꝯceſſit de hoſte triūphū. Tūc ip̄e cū ſuo exercitu regna q̄ coſdꝛoe tenuerat circūquaqꝫ ꝑluſtrās: ad ſedē ipſiꝰ ꝑuenit: eūqꝫ ſedētē i thꝛono repꝑit. Quē cū credere i xp̄m noluiſſet / eracliꝰ iterfecit: filiūqꝫ eius ꝑuulū baptizari fecit: ⁊ lignū crucꝭ (qd̄ ipius abſtulerat) aſſumēs hieroſolymā ꝑꝑauit. ℟. O crux gl̄ioſa / o crux adoꝛāda / o lignū p̄cioſū ⁊ admirabile ſignū. Per qd̄ ⁊ diabolꝰ ē victꝰ ⁊ mūdꝰ xp̄i ſanguie redēptus. V̄. Michi aūt abſit gl̄iari: niſi in cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Per. L. ix.

Cūqꝫ ꝑ poꝛtā quā dn̄s itrauit qn̄ ad paſſionē vēit oꝛnamēt̄ impialibꝰ decoꝛatus / equo ſedēs voluiſſet itrare: repēte lapides poꝛte deſcēdētes / clauſerūt ſe iuicē: ⁊ factꝰ ē paries vnꝰ. Cūqꝫ i altū mirātes reſpiferēt: viderēt ſignū crucis i celo flāmeo fulgore fulgētē. Tunc īpator depoſitis īgialib⁹ īſigniis crucē dñi i manu ſuſcipiēs ꝑperat ad portā vſqꝫ progrediens. Mox illo hūiliter appropinquāte duritia lapidū celeſte ꝯſenſit īpertiū: ſtatiqꝫ porta ſe ſurrigens liberū intrātib⁹ patefecit

6 ingreſſuz. ℟. Per tuā crucē ſalua nos xp̄e redēptor: q̄ mortē noſtrā moriēdo deſtruxiſti. Et vitā reſurgēdo reparaſti. ℣. Miſerere nobis ieſu benigne: q̄ paſſ⁹ es clemēter p̄ nobis. Et. Glria. Et. ℣. Dicite i natiōib⁹. ℟. Qz dñs regnauit a ligno ſine all'. In l'. ā.

O Magnum pietatis opus mors mortua tūc eſt: in ligno qn̄ mortua vita fuit. ps. Dñs regnā. Ecce crucē dñi fugite ptes aduerſe: vicit leo de tribu iuda radix dauid all'a. p̄. Iubilate. ā. O crux admirabilis/ euacuatio vulneris/ reſtitutio ſanitatis. p̄. De⁹ deus meus. ān. Sup oia ligna cedrorū tu ſola excelſior: i qua vita mūdi ꝑpendit: in qua xp̄s triumphauit: mors mortē ſupauit i eternū. cā. Bñdā. Crux bñdicta nitet: dñs qua carne pependit: atqꝫ cruore ſuo vulnera nr̄a lauit. ps. Laud. Cp̄m. Mihi aūt. hy⁹.

CRux fidelis inter oēs arbor vna nobilis/ nulla ſilua talem profert fronde flore germine: dulce lignum/ dulces clauos/ dulce pōdus ſuſtinens. Sola digna tu fuiſti ferre ꝓciū ſeculi/ atqꝫ portū ꝑpare nauta mūdo naufrago: quē ſacer cruor perunxit/ fuſus agni corpore. Glria et honor deo⁹. Ois terra adoret. ān. O crux bñdicta q̄ i te pependit ſaluator mūdi ⁊ in te triūphauit rex angelorū. ⁊ dz ſine all'. cā. Bñd⁹. or. De⁹ qui vnigeniti fi. Mēo. ſolēnis fiat de mar. cū oratiōe vt ſ. ad veſ. Deinde de ſctā maria fiat etiā ſolēnis mēo. cū vna ā. de noct. hiſt. nati. q̄ erit alia ab ān. ꝑus dicta ad veſ. de ſācta maria: ac etiā ab ā. poſterius dicenda ad matut. de ſctā maria ſcd̄m ordinē noc. Sz ſi do. ſit dz ā. ſicut i die nati. ſup cāti. Bñd⁹. ſicut i do. ꝑnotat. de do. fiat ſub ſilētio mēo. ⁊ de trini. cū i do. hoc feſtū ꝯtig. ante mēo. de mar. Et cātet tunc miſſa do. in cp̄. vt oportet. Ad. i. ān. O magnū. ps. Deus i noie. ān. Gratias. Hym. Quicūqꝫ. ℟. Ieſu xp̄e. cū all'a. Ad iij. ān. Ecce crucē. ps. Legē po. cp̄. Mihi aūt. ℟. Hoc ſignū crucis erit i celo. cum all'a. ℣. Cum dominus ad iudicādū venerit. ℣. Dicite in nationibus. Orō. Deus qui vnigeniti fi. Ad. vi. ān. O crux. ps. Defecit. Capm.

VErbū enī crucis pereūtib⁹ 1. C ſtultitia ē: his aūt q̄ ſalui fiūt id eſt nobis vt⁹ dei eſt. ℟. Dicite i natiōib⁹. All'a all'. ℣. Qz dñs regnauit a ligno. All'. all'. ℣. Adoram⁹ te xp̄e. or. De⁹ qui vnigeniti. Ad. ix. ān. Crux benedicta. ps. Mirabilia. Cp̄z.

²Nos autē p̄dicam⁹ xp̄m crucifixū: iudeis q̄dē ſcādalū gentib⁹ aūt ſtultitiā: ip̄is autē vocatis iudeis atq̄ grecis xp̄m dei virtutē atq̄ ſapientiā. ℟. Adoramus te chriſte ⁊ benedicimus tibi. Allā. al. ℣ Qui ꝑ crucē. ℣ Oīs terra. Or. Deus qui vnige. Ad. ĉ. vel. ān O magnum. pi fec. cp̄. Mihi aūt. ℟. Per tuā crucē. hy⁹ Crux fidelis inter. ℣ Oīs terra adoret te deus. ā. O crux ſplēdidior cūctis aſtris: mūdo celebris: hoīb⁹ multū amabilis: ſanctior vniuerſis: q̄ ſola fuiſti digna portare talētū mūdi: dulce lignū/ dulces clauos dulcia ferēs pōdera ſalua p̄ſentē cateruā in tuis hodie laudibus ꝯgregatā. ſine allā. cā. Magt. or. vt ſ. Mēo. de ſctā mar. ſolē. fiat cū hac ā. Natiuitas tua. ℣ Sctā dei gēitrix. or. Supplicationē. Deinde fiat ſolēnis mēo. de. ſ. nicomede mar. cū hac ān. Hic eſt vere martyr. ℣ Gloria ⁊ hono. oro.

Adeſto dn̄e ꝑpulo tuo: vt beati nicomedis martyris tui merita preclara ſuſcipiēs: ad impetrandā miam tuā: ſēꝑ ei⁹ patrocinijs adiuuemur. p. Tn̄ ſi do. fuer. fiat mēo. de. ſ. nicomede ſub ſilē. cū mēo. do. Ad ꝯpl. oīa fiāt ſicut i feſ. trinita. Veſpe de. ſ. maria extra chorū dicant hoc mō. Sup pſal. hec ſola ā. Dei genitrix. ps Dixit dn̄s. ⁊ ceti pi. de ſctā maria. cp̄. Ego quaſi vitis. ℟. Ad nutū. hy⁹ Aue maris ſtella. ℣ Sctā dei genitrix. ā Natiuitas tua. cā. Magt. or. Supplicationē. Cōpl. ſilr extra cho. dicat ſicut extra oct. cū hac ā. ſuper pſalm. Btā mr.

¶ In oct. nat. b. mar. ad mat. Inuit. trip̄. hym. āe pi ℣. et tota reliqua hiſto. cātetur ſicut i do. infra octa. p̄notat. Lectiōes tn̄ hoc modo dicūt. l. j.

²Notandū autem ꝙ ipſi progenitores chriſti q̄ i genealogia ei⁹ ponūtur ⁊ annumerati ſunt: nō ſine grādi myſterio ab euāgeliſta aſſumūtur: maxime cū apl's dicat. Oīa in figura contingebant illis. l. ij.

Et ſicut humanā natiuitatem chriſti preceſſerāt tpe: ita quoq̄ teſtimoniū illi dabāt ex prefiguratiōe. Nā null⁹ eoꝝ eſt q̄ nō nomie aut actu icarnationem ſignificet chriſti: et ip̄m eſſe demōſtret q̄ i patriarchis p̄figurat⁹/ ⁊ i ꝓphetis ꝓmiſſus/ atq̄ in apl'is p̄dicatus eſt. ℟ ān. iij

Igit abrahā iterpretat pater multaꝝ gētiū: vel pr̄ vidēs pl'z. Quē ſignificat hoc nomie niſi illū de quo ſibi ita ꝓmiſſuz eſt: In ſemie indt tuo bn̄dicēt oēs cognatiōes tre. Et eſaias ait. Si poſuerit ꝓ pctō aīam ſuam videbit ſemen lōgeuū: ⁊ voluntas dn̄i i manu ei⁹ diriget. l. 4.

Idē etiā ait. Tu indt dn̄e pat redēptor noſter a ſeculo nomē tuum. Abrahā neſciuit nos: et iſrael ignorauit nos. Quō aūt abrahā actu ſignificauerit xp̄z:

testatur illud qd' dñi precepto exiuit de terra sua ⁊ de cognatiõe sua: vt apd' exteros locupletaret̃ ⁊ esset i gẽtẽ magnã. l. v.

Hac em̄ nũc cernim⁹ veracit̃ ĩpletũ: cũ xp̃s relicta terra ⁊ cognatiõe iudeoꝝ / ꝑpulles vt videmus i ꝯ̃ris gẽtiũ. Isaac quoqȝ q̃ iterp̃tat̃ risus vel gaudiũ: significat illũ de quo dixit ad pastores ãgel⁹. Annũcio vob̃ gaudiũ magnũ qd' erit oi ꝑplo. l. vi.

Qui nõ vero actibus suis isaac significet xp̃m / lõguz est p totũ enarrare: cũ pene oẽs act⁹ ei⁹ quos scriptura narrat: ꝯueniãt mysterio ad xp̃z: vt illd' ẽ qd' mactand⁹ ip̃e ad arã portauerat ligna: sicut xp̃s passiõis sue tpe crucẽ ꝓprio gestauit in corpore.

Tres vlt. l. de expõe euãg. scdm lucã. vt s. i dn. īfra oct. legant. R. Ora p nobis. Ad laud. oẽs ãe. dñi. Post mat. fiat mẽo. de scõ nico. de dn. si octa. in dn. xtig. Ad p̃mã et ad ali. hor. oĩa fiant sic̃ īfra oct. Ad. ij. vef. oĩa fiãt sic̃ i p̃ma die: pter R. qd' nõ dicet̃ cũ hyͣ. Aue maris stella. Mẽo. de scã editha ṽgie nõ marty. Or.

Deus q̃ fidelib⁹ tuis castitatis exẽplũ p̃buisti: dũ de virgine filiũ tuũ dñm nr̃m nasci voluisti: scte edithe ṽgis tue p̃cibus nobis ment ⁊ corporis tribue puritatẽ: p quã a te nob̃ ꝓmissã p̃cipiam⁹ felicitatẽ. P eũ. Deide fiat mẽo. d' mar. eufemia cũ socijs suis. Or.

Presta q̃s dñe p̃cib⁹ nostris cũ exultatiõe puentũ: vt quoꝝ diẽ passiõis ãnua deuotiõe recolimus: etiã fidei ꝯstãtiã subsequamur. Per dñz. ¶ Sancte edithe ṽginis. ix. l. Ad mat. l. i.

Interueniẽte scõ vuyntonie põtifice athelwoldo: imo intercedẽte (q̃ for̃ ẽ vt maior) xp̃i dilectiõe: regina wulfridis venerabilis scẽ edithe gẽitrix de mundiali regno et thalamo ṽginali: sancte dei genitricis wyntonie successit mõasterio. Pro auro texta purpura induit nigra tunica: ⁊ p regali diademate fusco velat̃ flammeolo. l. ij.

Que intm̄ ꝓfecit post aditũ religiõis vt magistra efficeret̃ sanctitatis: ⁊ virgineo ꝯtubernio eiusdẽ mõasterij mat̃ p̃ceret. Huc igit̃ trãsferet̃ eius filia editha: de scã radice (vt ṽgula thuris ⁊ oliua speciosa) ꝓpagata. Huc itaqȝ xp̃ianissim⁹ rex edgarus p̃r scẽ edithe aduenit cũ p̃ncipũ patrũqȝ caterua ꝯ̃rliqȝ affluentia / velut ad xp̃i curiã ⁊ diuia spõsalia. Triũphat ciuitas i aduẽtu regio: p̃tez p̃ñc et pacis p̃ncipẽ amplectẽdo. l. iii.

Hic etiã edgar⁹ tãq̃ pign⁹ daturus ad nuptias: vel suas oblatur⁹ p̃mitias accessit: corã dño dat man⁹ supmo arbitrio: fit melchisedech deuotiõe cũ regno: ꝯsulit faciẽ dñi tali officio. Protendit̃ paũmẽto insigne palliũ ad grad⁹ auctricis altaris summe dei genitricis: quasi an thronũ ⁊ pedes diuine maiestadis. Diuerſa infundit opulentia/ tꝑalis et eterna. ¶Tres medie lc. fiāt de matu. de cōi hiſto. pl'ioꝝ mar. cū ꝟ. ⁊ ℟. de. iii. no. niſi ꝗſi hoc feſtū in. ii. fer. tūc cōtigerit: tūc eñ dñr ꝟ. ⁊ ℟. de. i. noc. pl'imoꝝ marty. ¶Tres vltime lec. de ꝓp'etate ſcē edithe legant ſine expōne euāge. l. 7.

Rex coꝛonulas aureas/ armillas/ annulos/ monilia/ variaruq; reruz radiantia oꝛnamenta virgini ꝑpoſuit. Mater vero nigrum ſanctimoniale velū pſalteriū ⁊ calicē cū patena dñice paſſionis ſide ſubiungit. Oꝛant omnes in cōmune vt ꝑfectius oim de⁹ oſtendere dignet quā vitā indocilis etas electiōe libera cōſoꝛtiat. lc. viii.

Virgo ſacra de medio ſplendentiū coloꝝ ſolū velū ⁊ ſctitatis pignoꝛa ſuſcipiēs: cetera ſeculi virginibus intacta reliquit. ¶Tūc rex cū ſoꝛoꝛe de ziuge facta in conuentu angeloꝝ ⁊ hominū/ paruulo xp̄o paruulā ſuam deſpōſauit: vn̄ ſe dñicos ſoceros factos eſſe ꝯgaudebāt. l. ix.

Collecta itaq; in eccleſie gremium virginale collegiū adeo tota vita ei⁹ erat charitas/ benignitas/ ac hilaritas redolēs in oīs: vt nihil aliud ꝙ paradiſus delectabilis: ꝙ odoꝛ agri pleni cui benedixit dñs: eſſe merito videret. ¶Poſt mat. fiat memo. de marty. oro vt ſ. ¶Hac die fiūt veſ. de ſctā editha: ⁊ mēo. de ſctō lāberto epō ⁊ mar. Ceta de cōi vni⁹ ſg. no. mar. ¶Si aliqd feſ. ix. lc. i aliq fer. ꝗtuoꝛ tēpoꝛū ꝯtig. totū ſerui. fiat de feſto: ſz poſt miſſaz de fer. fiat miſſa de ieiunio: vtraq; ad principale altare. Si vō aliqd feſ. iii. lc. in aliq ꝑdic. iiii. tꝑm ſeptembꝛis acciderit: fiāt mat. de feſt. cū noct. ⁊ miſ. de ieiu. cū mēo. d fer. ac miſſa de ieiu. niſi hiſt. Peto dñe. ꝑ hebdo. cātāda ſit: tunc ei nō dicāt ꝟ. ſ. iii. l. ſz d fer. ma. fiāt: vt ꝑtātē hiſt. ⁊ feſt. iii. l. oī no ꝑtermittat ad ſerui. de die: ⁊ ccia. ¶Sci lāberti epi ⁊ mar.

Cpm Omnis pontifex. Oro.

Sancti lamberti martyris tui atq; pōtificis dñe ꝗs nos tibi commēdet oro: ⁊ ſicut hunc diē eius glorioſa decoꝛat paſſio: ita nos ipſius ſemꝑ muniamur ſuffragio. P. Ad matu. Inuitato. ſimplex. iii. lc. lcō. i.

Glorioſus vir dei lābert⁹ aſſumpto epātu i timoꝛe domini ꝑfect⁹ erat: ⁊ ꝗtidie i oīb⁹ opib⁹ bonis augebat. Cū igit ꝑ cuſtodia gregis ſui multa ſupplicia toleraſſet: iſurrexerūt cōtra euz duo peſſimi viri: qui ſeculari potentia tumentes res ſue eccl'ie iniuſte iuaſerūt. lc. ii.

Quoꝝ eoꝝū inſolentiaz nullus ſedare poſſet: amici pontificis ira repleti/ ignoꝛante viro dei eoſdem crudeliter interfecerūt. Erat aūt eis ꝗdā ꝯſāguine⁹ nomine dodo: opib⁹ plen⁹/ ac ſuꝑbia tumid⁹: q necē ꝑditoꝝ ipſi ſcō dei vlciſci aiz appoſuit. l. iii.

Hic igit̃ collecta multitudine armatorum dum vir ſanctꝰ in quadam dioceſis ſue ſede moraret̃: ⁊ matutinale officiū nocte cū fratribus pſoluiſſet: affuit armatꝰ: qui clauſas fores cōfringēs ſup ſctm̄ virū vbi orabat irruit. Sanctus igitur lābertꝰ letali mox ictu iaculatꝰ: beatis meritis ditatū celo reddidit ſpiritum. Cetera oīa de cōi vniꝰ mart. et ponti. Cū ñ xo dies do. in craſtino ſcti lāberti ꝯtig. tūc in ipſa do. erūt veſ. de ſctā mar. cū plēo ſerui. ī craſtio.

Sci mathei apl'i ⁊ euāgeliſ. dupꝑ. feſ. Ad .i. veſ. ā. Placentes deo facti dilecti: qm̄ gr̃a et mīa eſt in ſanctos eius: et reſpectꝰ in electos illius. ps̄ feria. Cp̃z.

Ezech. Similitudo vultꝰ quatuor aialiū: facies hoīs ⁊ facies leonis a dextris ipſorum quatuor: facies autem bouis a ſiniſtris ipſorum quatuor: ⁊ facies aquile deſuper ipſorum quatuor. R̃ m. Quatuor animalia ibant. Hymnus.

Mathee ſācte bino pollēs munere ſedulis xp̄m interpella queſtibus: vt nos in mundi gubernet turbinibꝰ: ne poſt eternus ſorbeat interitꝰ. A ſ nuc xp̄e. ṽ. In oēm terraz. ān. Ecce ego ioannes vidi oſtium apertum in celo: ⁊ ecce ſedes poſita erat in eo: ⁊ ī medio ſedis et in circuitu eiꝰ quatuor aīalia plena oculis ante ⁊ retro: ⁊ dabāt gloriā ⁊ honorē ⁊ bndictionē ſedēti ſup thronū viuēti ī ſcl'a ſcl'orum ⁊ā. Mḡat. Oro.

Da nobis q̄s oīps deus vt beati mathei apoſtoli tui et euāgeliſte (quā preuenimꝰ) vtā ſolēnitas/ ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutē. p. Mē̄o. fiat de. ſ. laudo ep̄n ⁊ cōfeſ. Oro.

Preſta q̄s oīps deus vt qui beati laudi cōfeſſoris tui atq̄ pontificis ſolēnita agimꝰ: eius interceſſione eternā beatitudinem conſequamur. p. Ad ꝯplet. oīa fiant ſicut in feſt. ſctē trini. Ad matut. Inuitat. Regem euangeliſtarū dn̄m Venite adoremus. ps̄. Veñ. hyꝰ Mathee ſctē. In .i. noc. ān. Conuocatis ieſus duodecī apl'is/ miſit illos p̄dicare regnū dei: egreſſi aūt euāgelizabāt ⁊ curabāt vbiq̄. ps̄. Celi enā. ān. Mittēs dn̄s ⁊ alios ad predicandū: dicebat illis. meſſis q̄dē multa: operarij autē pauci. ps̄. Bndicā. ā. Ieſu xp̄i dn̄i gratia credētibus populis doctores ⁊ euangeliſte ſunt ī myſteriū fidei miſſi. ps̄. Eructa. ṽ. In omnem terrā exiuit. Lcō .i.

Erant duo magi zāroes et arphaxat ī ethiopia: q̄ ſe deos eſſe dicebant. Et credebat eis rex eglippus cuz oī populo ſuo: ita vt ex longinquis regionibus ethiopie venirent ⁊ adorarent eos. Faciebāt enī greſſus ſubito hoim figi et imobiles ſtare q̄diu voluiſſent. Viſꝰ hoim ⁊ auditus a ſuo officio refrenabant. Imperabāt ſerpētibus vt percuterent: ⁊ ipſi in cantando curabãt. ℞. In viſione dei vidi: ⁊ ecce vẽt⁹ turbinis veniebat ab aquilone: nubes q̄ magna: ⁊ ignis innoluens: ſplẽdorq̄ in circuitu eius. Et ex medio eorũ ſimilitudo quatuor animalium: ⁊ aſpectus hominis erat in eis. ℣. De medio aũt eius quaſi ſpẽs electri: hoc eſt de medio ignis. Et ex. Lc. ii.

Curã ergo deus hoim gerens contra hos magos miſit dñs beatum matheũ apoſtolũ: q̄ eorũ p̄ſtigia cepit detegere. Omnes eñ quos illi ligebãt: hic in nomine ieſu xp̄i ſoluebat. Quos illi ledebãt: iſte curabat: Infirmos ſanabat dmõeſq̄ fugabat. Et nõ ſolũ eos curabat quos illi ledebant: ſed et oẽs q̄ ad eũ ferebant ab infirmitatibus diuerſis / atq̄ a demonib⁹ obſeſſos. Suſcepit aũt illũ i domũ ſuam eunuchus ille: a philippo diacono baptizatus. ℞. Quatuor facies vni erãt: ⁊ quatuor penne vni: pedes eorũ pedes recti: plãta pedis eorũ vt vituli. Et ſcītille q̄ſi aſpect⁹ eris cãdẽtis. ℣. Sub pēnis eorũ man⁹ hois i q̄tuor ptibus. Et. Lc. iii.

IN diebus illis. Mortuus eſt filius egippi: quẽ cuꝫ magi ſuſcitare nõ poſſent: vocatus eſt ap̄ls. Ingreſſuſq̄ ad defunctum / expandit man⁹ ſuas ad celuꝫ inuocato xp̄i noie: ap̄p̄hẽdẽſq̄ manũ defuncti eũ ſuſcitauit. Quod vidẽs rex / credens in dñm baptizat⁹ eſt cum vxore ſua / ⁊ filia ephigenia: q̄ virginitatẽ ſuã deo dedicauit. ℞. Similitudo vult⁹ aīaliũ facies hois ⁊ facies leonis a dextris ipſorũ quatuor: facies aũt vituli a ſiniſtris ipſorũ quatuor: facies autẽ aquile deſup ipſorũ q̄tuor. Et facies ⁊ pēne extēte deſup erãt. ℣. Due pēne ſingulorũ iungebãt: ⁊ due tegebant corpa. Et. Glia. Et. In ii. noc. ã. Sapiētiã diuini euãgelii eruperũt abyſſũ ⁊ annunciãtes fecũdati rore celeſti mũdo itonãt. p̄. Oēs gē. ã. Labia eorũ ſalutarē diſſeminauerũt ſcientiã: opus ſctm̄ dignũ bñdictiōe plenũ fecerũt miniſterium ſibi traditũ deuote ipleuerũt. p̄. Exaudi de⁹ deprē. ã. Elegit eos ex oī carne: ⁊ dedit illis p̄cepta et legē vite ⁊ diſcipline. p̄. Exaudi deus orā. ℣. Cōſtitu. Lc. iiii.

BAptizato igit oī pplō: cõſtruxit rex eccleſiã: i qua ſedit beat⁹ matheus annis viginti tribus. Ordinauitq̄ epiſcopos ⁊ pb̄ros: ⁊ ceteros ſacri ordinis miniſtros. Mortuo vero rege / regnauit hyrtac⁹ p̄ eo: q̄ cepit agere cũ ap̄lo / vt ephigeniã ſibi copularet coniugio. Cui ap̄ls. Iube (inquit) cõuenire eã cũ pplō: ⁊ audias q̄ta bona loquar de bono cõiugio: quã ſatis deo accepta ſunt cõiugia ſancta. ℞. Facies et pennas p̄ q̄tuor partes hẽbãt. Incedentes nõ reuertebãt: ſed vnuſq̄ſq̄

ibat añ faciē ſuã. ꝟ. Pedes eo-
rū pedes recti: planta pedis vt
planta vituli. Incedētes. l. v.

COngregato igiť pplo ſi-
mul cū ephigenia: cū apo
ſtolus multa de bono cõiugio
diceret adiecit. Si regis ſpon-
ſam regis ſeruus vſurpare vo
luerit: viu⁹ tradať icēdijs. Cu
ergo rex ephigeniã xp̄o dedica
tã/ ⁊ regis celeſtis ſponſã: quō
tuo poteris copulare mrīmo-
5 nio? ℟. Similitudo aſpect⁹ aialiū
vt carbonū ignis ardētium: ⁊
velut aſpect⁹ lãpadaꝝ. Ubi erat
ſpūs ipet⁹: illuc gradiebãť cuꝫ
ambularēt. ꝟ. Et vnūquodq̄ꝫ
eoꝝ ibat añ faciē ſuã. Ubi. l. 6.

IRatus hyrtac⁹ hoc audi-
ens abſceſſit. Cunq̄ꝫ cele
brata ab apl̄o miſſa vnuſq̄ſq̄ꝫ
ad ꝓpria remeaſſet/ apl̄s iuxta
altare remanſit: vt vbi fuerat
corpus dñi ab eo cõfectū/ ibi cõ
ſummaret martyriū. Miſſus ē
igiť ab hyrtaco ſpiculator: qui
apl̄ꝫ expãſis manib⁹ orãtem/
ictu gladii a tergo punxit: ⁊ ſic
martyrē fecit. Quo audito: di-
ſcipuli vti apl̄i martyriū eius
cū gaudio celebrarūt: ⁊ pax fa-
mule xp̄i ephigenie ⁊ vniuerſe
eccleſie hyrtaco mortuo confir
6 mata eſt. ℟. Quatuor aialia
ibãt ⁊ reuertebantur i ſilitudi
nē fulguris coruſcantis: ⁊ erat
in medio Splēdor ignis. Et d
igne fulgur egrediēs. ꝟ. Erat
autem quaſi viſio diſcurrēs in
medio quatuor aialiū. Splen-
dor. Gloria. Et de. In. iii. noc.
añ. Electi ſunt in xp̄o ante mū
di cõſtitutionē: vt eſſent ſancti
⁊ immaculati in cõſpectu dei i
charitate. ꝑ. Cõfitebimur añ.
Sapiētiā eoꝝ narrant oēs po
puli: ⁊ laudeꝫ eoꝝ pronunciat
oīs eccleſia ſanctoꝝ. ꝑ. Domi
nus re. exul. añ. Spū intelligē
tie repleuit eos domin⁹: ⁊ ipſi
tanq̄ imbres miſerūt eloquia
ſapientie ſue. ꝑ. Dñs reg. ira.
ꝟ. Nimis hoñ. S. matheum.

IN illo tpe. Cū tranſiret ie
ſus: vidit hoīem ſedentem
in teloneo matheuꝫ nomine: ⁊
ait illi. Seq̄re me. Et reliqua.
Omelia venera. bede pbri. l. 7.

UIdit ſaluator hoīem: nō taꝫ
corporeo intuitu q̄ interne miſe
rationis aſpectib⁹: id eſt: miſe-
ratus eſt eū pertinaci videlicet
aio hūanis tantū ſtudiis dedi-
tū: ⁊ tēporalibus lucris inhi
antem: necdū euangelico noīe
dignuꝫ. ℟. Cū aſpicerēť aialia 7
apparuit rota vna iuxta ea: q̄-
tuor habens facies. Et vna ſi-
militudo ipſarum quatuor. ꝟ.
Aſpectus rotarum ⁊ opus ea-
rū quaſi viſio maris. Et. l. 8.

QUod ob id vtriq̄ꝫ ſuperna
ꝓuidētia fieri diſpoſuit:
vt nullū enormitas aut innu-
meroſitas ſuorū ſcelerū a ſpe-
rãda venia reuocaret: cū hūc tã
tis mūdi nexib⁹ abſolutū tã ce
leſtē ſtatī cõſpiceret: vt cõicato
cum angelicis ſpiritibus voca
bulo euãgeliſte nominaretur

et eſſet: matheum (inquit) nole. ℟. Statura erat rotaꝝ et altitudō hoꝛribilis/ totūq; coꝛpus plenū oculis. Et aſpectꝰ earū et opera: quaſi ſi ſit rota i medio rote. ℣. Per quatuoꝛ partes ibant ⁊ non reuertebantur cum ambularent. Et rel'. lc. ix.

Mathēꝰ hebꝛaice: latine d̄r donatꝰ. Quod pꝛofecto nomen illi apte cōgruit: qui tātū ſuperne gratie munus accepit. Vocabat̄ ⁊ leui: qd̄ iterpꝛetat̄ additꝰ ſiue aſſumptus. Qꝛ p electionē aſſumptꝰ eſt a dn̄o ⁊ additꝰ ē ad nūerū gradꝰ apl'ici. Vidit ergo dn̄s publicanum: ⁊ miſerādo ait illi. Sequere me. Sequere autē dixit nō tā īceſſu pedum: ꝙ executione moꝝ. Et ſurgēs ſecutus eſt eum. ℟. Cū ambularēt aīalia: ambulabant ⁊ rote iuxta ea. Quocūq; ibat ſpūs/ Illuc pariter ⁊ rote eleuabantur/ ſequentes eū. ℣. Cum eleuarentur animalia de terra: eleuabantur ⁊ rote iuxta ea. Quo. Gloꝛia. Illuc. ℣. Dediſti heredi. In laudibus. an. O ilecti deo ⁊ hominibus ſancti euangeliſte: qui oꝛnauerūt tēpoꝛa chꝛiſti bono odoꝛe vſq; ad conſummationem vite. ps. Dn̄s regna. an. Dederūt in celebꝛationem operis ſcti decus: ideo memoꝛia eoꝝ eſt i benedictione in ſeculū ſeculi. ps. Iubila. an. Ex omni carne laudauerunt nomē ſanctū domini: vt amplificarēt nomē ſctitat̄. ℣. Deꝰ deꝰ m̄. Impleuit eos dn̄s ſpū ſapiētie ⁊ intellectꝰ: iocūditatē ⁊ exultationē theſaurizauit ſup eos. cā. Bn̄dictꝰ. a. Datū eſt opus eoꝝ in veritate: ideo in terra ſua duplicia poſſidebūt: ⁊ letitia ſempiterna erit eis in xp̄o. cāt. Lauda. cp̄m Similitudo. hyꝰ. Exultet celū. ℣. Annunciauerunt opera dei. a. In medio ⁊ i circuitu ſedis dei quatuoꝛ aīalia ſenas alas hn̄tia oculis vndiq; plena: nō ceſſant nocte ac die dicere: ſanctꝰ/ ſctūs/ ſctūs dominꝰ deus oīps: qui erat/ ⁊ qui eſt/ ⁊ qui venturus eſt. cant. Benedictus. Oꝛo.

Beati mathei apl'i tui et euāgeliſte dn̄e p̄cibus adiuuemur: vt qd̄ poſſibilitas noſtra non obtinet: eius nobis interceſſione donet̄. p. Memo. de. ſ. laudo. ep̄o ⁊ ꝯfeſ. oꝛo. vt ſ. Ad. i. an. Dilecti dei. ps. Deꝰ in no. a. Gr̄as. ſymb. Quicunq;. Ad iii. an. Dederūt. p. Legē pone. Cp̄m Similitudo. ℟. ⁊ ℣. de cōi apoſtoloꝝ ad oēs hoꝛ. dn̄e. Ad. vi. a. Ex oī. p. Defecit. Cp̄z.

Similitudo vultus animaliū ⁊ aſpectꝰ eoꝝ q̄ſi carbonum ignis ardentiū: ⁊ quaſi aſpectus lampadarum. Eze. i.

Ad. ix. an. Datū. ps. Mira. cūz.

Hec erat viſio diſcurrēs i medio animaliū ſplēdoꝛ ignis ⁊ d̄ igne fulgur egrediēs: ⁊ aīalia ibāt ⁊ reuertebant̄ i ſimilitudinē fulguris coꝛuſcantis. Eze. i. Ad veſ. a. Iurauit. p. Dixit do, et alie ãe cũ ſuis p̄is de cõi apoſtoloꝝ. Cp̃m. Similitudo. R. Cũ ambularent, hy. Exultet celũ. v. Annũciauerunt. an. Sapientiã antiquorũ exquiſierũt ſancti euangeliſte: ⁊ ꝓphetarũ dictis narrationem ſuam cõfirmauerũt. cãt. Magt. orõ. Vt̃i mathei. Mẽo. ſolen. fiat de ſctõ mauricio ſociiſqꝫ eius. orõ.

Annue q̃s oĩpotens deus: vt nos ſanctoꝝ martyrũ tuorum mauricij/exuperij/candidi/victoris/vitalis/innocẽtij ac ſocioꝝ eorũdẽ letificet feſtiua ſolẽnitas: vt qꝝ ſuffragijs nitimur/natalitijs gl̃iemur. p. Sctĩ mauricij ſocioꝝqꝫ eius mar. ix. lc. orõ vt ſ. Ad matutĩ. lc. i.

Diocletianus quõdã romane reipublice p̃nceps cũ maximiano collega imperium tenuit: q eũdẽ maximianũ ĩ galliã ꝯtra xp̃ianos deſtinauit. Cuius in adiutoriũ: legionem thebeorum ire recepit. Que legio ſex millia ſexcentos ſexaginta et ſex viros validos / et armis inſtructos habebat: qui omnes chriſtiani erant. Lcõ ii.

Maximian⁹ aũt octodorũ venit: ibiqꝫ idolis ſacrificaturus/ iuſſit omnem exercitũ ſuum ad ſacrificia conuenire. Qd cum ad notitiã thebee legionis peruenisset: octodorum p̃teriẽs/ ad locum cui agaunũ nomẽ ẽ: celeriter ꝓperauit. Tu. lc. iii.

Erãt autẽ in eadẽ legione p̃ĩnicerius mauricius: ſignifer exuperius/ ⁊ cãdidus ſenãtor. Hi viri in rebus bellicis ſtrenui erãt/ ⁊ virtute nobiles: ſed fide nobiliores. Dictũqꝫ eſt eis ceſarem iuſſiſſe oẽs milites dijs offerre libamina: et vt ipſi octodorũ redirent. Lectio quarta.

Tunc hi qui legioni p̃erant reſponderũt ſe ad cõmitenda ſacrilegia octodorũ nolle redire. Qd cuz maximiano nunciatũ fuiſſet: ira replet⁹ iuſſit decimũ quẽqꝫ funeſta morte perire. Traduntur ergo neci: quos ordo repit numerãdi. lc. v.

Sctũs vero mauric⁹ paululũ a ſatellitibus regijs ſegregat⁹ cõuocata legione ait. Gratulor virtuti veſtre cõmilitones mei: q amore religionis nullũ vobis p̃ceptum ceſaris formidinez attulit. Gaudentib⁹ quodãmodo aĩs tradi ad necẽ glorioſam cõmilitones vr̃os vidiſtis. lc. vi.

Milites igit̃ xp̃i a ſctõ mauricio cõfortati: equali oẽs aĩo vna voce ceſari renũciãt: dicẽtes. Non inquiras lõgius latẽtes: nos oẽs xp̃ianos eſſe cognoſce. Cũ ergo hec ceſari nunciata fuiſſent: p̃cepit vt iteꝝ decimũ quẽqꝫ trucidarent. lc. vii.

Peragũtur igit̃ iuſſa crudelia: ⁊ reliq̃ vt octodoꝝ veniãt iubẽt ad ſacrificãdũ. Sãct⁹ vero mauric⁹ ceſari nũciauit dicẽs. Milites ſum⁹ (imperator) tui: ſꝫ tñ ſeruitutẽ liberã ꝯfitemur deo: a q̃ vite exordiũ ſumpſim⁹. Sed in hoc ĩpatorẽ nã poſſumus vt auctoꝛē nr̄m negemus deū. Xp̄iani ſum⁹: ꝯſequi xp̄ianos nō poſſum⁹. Inſupabiles hui⁹ legiōis aīos cognoſce. Tela ꝓiicim⁹: fide catholicum pectus eſt firmatū. Occide / ꝯſterne: reſecandas gladiis ceruices pꝛebem⁹ itrepidi. Lc. 8.

¶ Cūq̄ verba legiōis ceſari nūciata eſſent / ille quaſi inſtū ſceleris ꝑpetratum fuiſſet: ire pꝛope exercitū iubet: ⁊ circundari legionem imperat: nullūq̄ de tanto ſanctoꝛum exercitu relinqui. Omnis etas ſine diſcretione a carnificibus perimitur. Maniantē ergo coꝛpa ſctōꝝ: ⁊ deuote deo aīe fideli moꝛtis ꝓfeſſione ꝯmēdanē. Sicq̄ interfecta ē illa plane btōꝝ legio. Lc. ix.

¶ Peracta tādē cede: inē oēs ſctōꝝ pcuſſoꝛes pda diuidiē: ſic vt qcūq̄ legionis illi⁹ militē iugulaſſet: iugulati ſpoliis vteretur. Hec autē tm̄ de numero illoꝝ ⁊ multitudine martyꝝ nobis cognita ſūt noīa: ſcꝫ Mauricii / exupꝰii / cādidi / victoꝛ / inocētii / atq̄ vital'. Ceta vō nobis icognita i libꝛo vite ſunt ſcripta.

Ceta v ꝯi p'ioꝝ in ¶ Scte tecle vgi. iii. lc. cū noc. oīa fiāt de ꝯi vni⁹ vg. non mar. nō vꝛ. ¶ Teſtū. qn̄ feſ. ſ. tecle vg. i ſab. iiii. tpm eueñ. fiāt matuē. de. ſ. tecla ⁊ miſſa de q̄tuoꝛ tpib⁹. ¶ Scti firmini ep̄i et marty. iii. lc. cū ꝯōne de cōmuni. Cetera oīa fiant de cōi vnius marty. ⁊ pōti. Ad matuē. Inuit. ſimpl'. Lc. i.

Firmin⁹ vō cū eſſet decē ⁊ ſeptē fere ānoꝝ: lēis ⁊ catholica doctrīa iſtruct⁹ cepit religiōis ſtudio ꝓficē. Nā ad eccliā hoꝝ ſingul' ihiant itēdēs laudes ⁊ honoꝛes deo ⁊ ſctis ei⁹ reddere ꝑperabat aſſidue. Lctō. ii.

¶ Cūq̄ ꝓficeret annos fere ſeptē i religiōis ſtudiis: ⁊ ſapientie gradib⁹ ad vtutū culmia ꝑmineret: ⁊ honeſt⁹ pbr̄ i ſenectutis ſue tpe aggꝛauat⁹ eſſet: ſepe dirigebat euꝫ ꝑ vicos ⁊ ſuburbana ciuitatis vt pꝛedicationis verbo populū ad deo deuotū ꝯfirmaret: ⁊ ad xp̄iane religionis ſtudium reuocaret. Lc. 3.

¶ Cōſiderās vō honeſt⁹ grāꝫ ſpiritalē i eo eſſe: direxit eū ad honoꝛatū tholoſane vꝛbis ep̄m q̄ eū i ep̄at⁹ gradū ⁊ grām ipo ſid manibus ꝯſecrauit. Cōfeſſus ē igiē xp̄m in martyꝛio btūs firmin⁹ epiſcopus: ⁊ martyꝛizatus eſt in ciuitate ambianēſiū: ſub die decimo calēdas octobꝛ. Ceta de cōi vni⁹ mart. ⁊ pōti.

¶ Sanctoꝝ marty. cypꝛiani ⁊ iuſtine virg. iii. lc. Inuit. dup̄. cū ꝯōne d ꝯmuni. Ad mat. lc. i.

Cypꝛianus vero ep̄s ſanctā iuſtinam virginē pꝛomouit i monaſterio vginū abbatiſſam: ⁊ conſtituit eā matrē in monaſterio vginū. Multos etiā cypꝛianus ꝑ vbū dei illuiabat ⁊ ꝯuertebat augēs gregem xp̄o. Sctūs vō cypꝛian⁹ ep̄s ꝑ epl'as ſuas oēs vt paul⁹ apl's conſolabatur ac confirmabat:

et per ciuitates ſingulas multos cõuertebat ab erroꝛe. Lc. ii.

Malignus aũt ſerpēs vt aſſolet ſcʒ diabolus ꝑ ſuos impios hoīes eutholimio comiti oꝛientis ſuggeſſit: ꝙ cypꝛianus epūs doctoꝛ chꝛiſtianoꝛum ipſe deſtruxit gloꝛiā deoꝝ nr̄oꝝ: ⁊ oēʒ oꝛiētē ſeducit ꝑ magicas artes: cū q̄dā vgine noīe iuſtina: ſuadēs diis non immolare. Lc. iii.

Ducti ſunt igitur cypꝛianus ⁊ iuſtina ad fluuiū q̄ vocat̄ gallus: vt decollarētur. Theognitus vero quidā chꝛiſtianus vidēs cypꝛianū qꝛ ducit̄ decollari: currens oſculatꝰ eſt eū. Ferinus quidā regis cognatus hoc vidēs iratus theognitum iuſſit decollari. Sicq; cypꝛianus theognitus ⁊ iuſtina martyꝛiū ꝯſummauerūt. Cetera de cōi plurimoꝝ mar. ¶ Sctoꝝ coſme ⁊ damiani fratrum mart. iii. l. Oꝛo.

Magnificet te domine ſanctoꝛum martyꝛū tuoꝛuʒ coſme ⁊ damiani btā ſolēnitas q̄ ⁊ illis gl'iaʒ ſēpiternā / ⁊ opem nob̄ tua ineffabili ꝓuidētia cōtuliſti. ꝑ. Ad ma. inuit. dup. Lc. i.

Tempoꝛibus diocletiani ⁊ maximiani impatoꝛū: facta eſt perſecutio xp̄ianoꝛum in ciuitate egea. Sedens itaq; ꝓconſul lyſias pꝛo tribunali: coſmam ⁊ damianuʒ iuſſit pꝛeſentari. Cumq; ſacrificare nollent / iuſſit eos vinctos toꝛqueri ⁊ ſic in mare iactari. Sed ſtatim angelꝰ dn̄i affuit: qui vincula eoꝝ dirupit: et eiecit eos de mari illeſos. Lectio ſecūda.

Audiens iſta pꝛoconſul furoꝛe cōmotus: iuſſit eos in carcerem recipi. Sequēti aũt die iuſſit eos pꝛoduci ignemq; copioſum ſuccēdi: ⁊ i eū ſanctos martyꝛes iactari. Ipſi vero i eo ſteterūt illeſi: ita vt nec capillus eoꝝ exuſtus eſſet ab igne. Lc. iii.

Tūc iuſſit eos in equuleū ſuſpendi et toꝛqueri: crucifixoſq; lapidari: ſed angelus dn̄i eos cuſtodiebat illeſos. Videns autem ꝓconſul ꝙ nihil eis nocere poſſet / turbatus vſq; ad moꝛtem capita eoꝛum amputari fecit. Et ſtatim carnifices accedētes: gladio amputauerunt capita eoꝛum. Et ſic in pace ſanctas animas deo reddiderunt: ſuſcipiētes victoꝛie palmā. R̄. Hec eſt vera frater. Cetera de comuni plurimoꝝ martyꝛum.

¶ Sancti michaelis archangeli. Ad veſ. ſup ꝓs ã. Excelſi regiſ filium collaudāt ciues celici: quē cherubī ⁊ ſeraphī ſctūs ꝓclamant ſeduli ṗi feria. Cp̄m.

Significauit deꝰ q̄ opoꝛtet fieri cito / loquēs ꝑ angelū ſuū ſeruo ſuo ioāni: q̄ teſtimoniū ꝑhibuit vbo dei: ⁊ teſtimoniū ieſu xp̄i in his q̄cūq; vidit. R̄. Te ſancti do. V̄. Cherubi. hyꝰ.

Tibi xp̄e ſplēdoꝛ pr̄is vita vtꝰ coꝛdiū i ꝯſpectu angeloꝝ voti voce pſallimꝰ: altnātes ꝯcrepādo / melos damꝰ vocibꝰ. Collaudemꝰ venerantes oēs celi milites: sꝫ ꝑcipue primatē celestis exercitꝰ michaelē i vtute ꝯterētē zabulō. Quo custode procul pelle rex xp̄e piissime/ oē nephas inimici: mūdos coꝛde ⁊ coꝛpe ꝑadiso redde tuo/ nos sola clemētia. O. Gl'ia pr̄i melodis ꝑsonemꝰ vocibꝰ: gl'iā xp̄o canamꝰ/ gl'iā ꝑaclito: q̄ deꝰ trinꝰ ⁊ vnꝰ extat ante scl'a. Amen. ℣. In ꝯspectu āgeloꝝ psallā tibi deꝰ meꝰ. ℟. Adoꝛabo ad tēplū sctm̄ tuū ⁊ ꝯfitebor noī tuo. añ. Dū sacrū mysteriū cerneret Ioannes: archāgelꝰ michael tuba cecinit: ignosce dñe deꝰ nr̄ qui aperis libꝛū ⁊ soluis signacula eius. all'a. Cāti. Magt̄. Or.

Deus q̄ miro oꝛdie angeloꝝ ministeria hoīūq; dispēsas: ꝯcede ꝓpitiꝰ vt q̄bꝰ tibi ministrātibꝰ i celo sp̄ assistit̄: ab his i terra vita nr̄a muniat̄. p.

Tūc eat ꝓces. ad altare eiusdē cantādo ℟. Fidelis sermo. ℣. Stetit āgelꝰ iuxta arā tēpli. ℟. Hn̄s thuribulū aureū i manu (sua. or.

Beati michaelis archāgeli intercessiōe suffulti: te dñe supplices dep̄camur vt q̄s honoꝛe ꝓsequimur: ꝯtigamus ⁊ mēte. p. In redeūdo d. s. maria. Ad ꝯpl'. oia fiāt sicut i fes. s. triū. Ad mat. Inuit. Cuncta agmina angeloꝝ adoꝛāt regē celoꝝ. Et īter eos egregius michael archāgelꝰ: venite adoremus. ps. Venit. hyꝰ. Tibi xp̄e. In .i. noc. añ. Introibo in domū tuā dñe: ⁊ adoꝛabo ad tēplū sctm̄ tuū. ps. Verba mea. a. Stetit angelꝰ iuxta arā tēpli hn̄s thuribulū aureū in manu sua. ps. Dñe dñs nr̄. a. Ascendit fumus aromatū i ꝯspectu dñi de manu angeli. ps. In dn̄o ꝯfi. ℣. Stetit angelus iuxta arā. lc. i.

Nouē esse angeloꝝ oꝛdines testāte sacro eloq̄o scimꝰ. Angelos/ archāgelos/ vtutes/ ptātes/ ꝑncipatus/ dñationes/ thꝛonos/ cherubin/ ⁊ seraphin. Enūerat̄ nūc angeloꝝ choꝛis: eoꝛūdē misteria subtilit̄ exprimamꝰ. Greca etenī lingua āgeli nūcij vocātur. 1 ℟. Factū ē silētiū in celo dū ꝯmitteret bellū draco cū michaele archāgelo. Et audita ē vox milia miliū dicētiū. Salꝰ honoꝛ ⁊ vtꝰ oīpotēti deo. ℣. Milia miliū ministrabāt ei: ⁊ decies millies centena milia assistebant ei. Salus. lc. ii.

Sciendū est q̄ angeloꝝ vocabulū nomē officij ē/ nō nature. Nā illi scti celestꝭ p̄rie sp̄ q̄dē sp̄us sunt: sꝫ tūc solū angeli vocant̄ cū p eos aliqua nūciāt̄: sꝫ q̄ minima nūciāt āgeli/ q̄ vo sūma nūciāt archāgeli vocant̄. 2 ℟. Stetit āgelꝰ iuxta arā tēpli hn̄s thuribulū aureū i manu sua: ⁊ data sūt ei icēsa m'lta. Et ascendit fumus aromatū de manu angeli i ꝯspectu dñi. ℣. Factū est silētiū i celo ⁊ accepit angelus thuribulū ⁊ impleuit illud de igne altaris. Et. lc. iii.

Hi idcirco ꝑuatis noībus censent̄: vt signet̄ p vocabula etiā ī opatiōe q̄d valeant. Nō eñ ideo ꝓp̄a noīa ſoꝛtiunt᷑: ne eoꝝ ꝑſōe ſine noīb⁹ ſciri nō poſſint ī celo. Sʒ cū ad nos aliq̄d miniſtraturi adueniūt: apd̄ nos etiā noīa a miſteriis trahūt. R̷. Hic eſt michael archangelus p̄nceps militie angeloꝝ. Cuius honoꝛ p̄ſtat bñficia populoꝝ. Et oꝛatio ꝑducit ad regna celoꝝ. V̄. Archangele xp̄i ꝑ grāʒ quā meruiſti te dep̄camur vt eripias nos a laq̄o moꝛtis. Cuius. Glia. Et. In. ii. noc. ā. Michael archāgele veni ī adiutoꝛiū p̄plo dei. ꝑ. Dñe dn̄s n̄r. ān. Michael ꝑpoſit⁹ ꝑadiſi quē honoꝛificāt āgeloꝝ ciues. ꝑ. Exaltabo. ā. Glioſus appuiſti ī ꝯſpectu dñi: ꝓpterea decoꝛē induit te dñs. ꝑs. Dñs gē. V̄. Aſcēdit fu. 3

MIchael q̄s vt de⁹: Lc. 4. Gabꝛiel aūt foꝛtitudo dei Raphael v̄o dr̄ medicina dei. Et q꞉ angeloꝝ noīa interp̄tādo ꝑſtrinximus: nūc ſupeſt vt ipſa officioꝝ vocabula breuiter exequamur. Virtutes eñ vocant᷑ illi ſpūs: ꝑ quos etiā miracula frequēter fiūt. Ptātes etiā vocant᷑ hi q̄ hoc potēti⁹ ceteris ī ſuo oꝛdine ꝑceperūt: vt eoꝝ ditioni v̄tutes aduerſe ſubiecte ſint ⁊ refrenatę: ne coꝛda hoīm tantū tentare valeant quātū volunt.

4 R̷. Venit michael archangel⁹ cū multitudīe angeloꝝ: cui tradidit de⁹ aīas ſctoꝝ. Vt ꝑducat eas ī paradiſum exultationis. V̄. Data eſt ptās archāgelo michaeli ſup aīas ſctoꝝ. Vt. Lc. v.

PRincipat⁹ etiā vocātur q̄ ipſis bonis angeloꝝ ſpiritibus p̄ſunt: ⁊ eis diuina myſteria explēda diſponūt. Dñationes autē vocant᷑ q̄ etiā ptātes ⁊ p̄ncipat⁹ diſſimilitudine alta trāſcendūt. Qui cū mira potentia pꝛeminēt: ꝓ eo ꝙ eis cetera agmina ad obediēdū ſubiecta ſunt dñatiōes vocant᷑. 5 R̷. In tp̄e illo cōſurget michael q̄ ſtat ꝓ filiis vr̄is. Et veniet tēpus quale nō fuit ex eo ex quo gētes eſſe ceperūt vſq; ad tēp⁹ illud. V̄. In tēpoꝛe illo ſaluabit᷑ me⁹ populus: oīs q̄ inuentus fuerit ſcriptus in libꝛo vite. Et. L. vi.

THꝛoni quoq; illa agmīa vocant᷑: q̄bus ad exercēda ſua iudicia ſemꝑ de⁹ p̄ſidet: q̄ tāta deitatꝭ grā replent᷑: vt ī eis dñs ſedeat ⁊ per eos ſua iudicia decernat. Cherubī quoq; plenitudo ſciētie dr̄. Et idcirco cherubī vocant᷑: q꞉ tanto ꝑfectioꝛe ſciētia plena ſūt: q̄to claritatē dei vicini⁹ ꝯtēplant᷑. Seraphī 7 vocant᷑ agmina q̄ ex ſingulari ꝓpinq̄tate ꝯditoꝛis ſui incōparabilr̄ ardēt amoꝛe. Quoꝝ ꝑfecto flāma amoꝛ eſt. 6 R̷. Fidelis ſermo ⁊ oī acceptiōe dign⁹: michael archāgel⁹ q̄ pugnauit cū diabolo. Grā dei ille victoꝛ ī celis extitit. Et ille hoſtis antiquus paſſus ē ruinā magnā. V̄. Gaudēt angeli ⁊ exultāt archāgeli: ⁊ collaudāt xp̄m regē v̄tutes celoꝝ: q꞉ qui ſeducebat oēs

gentes peremptꝰ eſt a michaele
archangelo. Gl̃a. Gl̃ia. Et. In
iij. noc. a. Cōcuſſum ē mare ⁊ cō
tremuit terra vbi archāgelꝰ mi
chael deſcendebat de celo. ps.
Dn̄s reg̃. exul. a. Data ſunt ei
incēſa multa vt adoleret ea āte
altare aureū: qd̄ eſt ante oculos
dn̄i. ps. Dn̄s reg̃. ira. an̄. Lau-
demus dn̄m quē laudāt angeli
quē cherubin ⁊ ſeraphin ſctūs
ſctūs ſctūs ꝓclamāt. ca. Bn̄d. ℣.
18, In ꝯſpectu ange. S. math.
IN il. t. Acceſſerūt diſcipl'i
ad ieſū dicētes. Quiſputas ma
ioꝛ eſt i regno celoꝝ? Et aduo-
cās ieſus ꝑuulū: ſtatuit eū i me
dio eoꝝ. Et ꝛ. Om. b. mari epi.
Si diligēter audiſſ euā- l. 7.
gelicā lectionē: itelligē poteſſ
q̄ miſtris dei reuerētia debeat:
vel q̄ ipſos clericos iuicē hūili
tate ſe opoꝛteat ꝓuenire. Ait ei
dn̄s ꝑcūctātibꝰ diſcipl'is qs eo-
rū i regno celoꝝ maioꝛ eſſet fu-
turus: ſtatuto coꝛā eis puero.
Quicūq; humiliauerit ſe ſicut
ꝑuulꝰ iſte: hic maioꝛ ē in regno
7 celoꝝ. ℟. In ꝯſpectu angeloꝝ
nolite timere vos aūt i coꝛdibꝰ
vr̄is adoꝛate ⁊ timete dn̄z. An-
gelus eni eius vobiſcū ē. ℣. Cā
tate ei cāticū nouū: bn̄ pſallite
ei in vociferatiōe. Ange. l. viii.
Ex hoc itelligimꝰ q̄ hūilita
te ꝑueniꝛ ad regnū: ſimpli
citate ꝑnetraꝛ ad celū. quicūq;
ergo cupit diuinitatis veſtigia
appꝛehēdere: hūilitas ima ſede
tur. Quicūq; vult fratrē ſuum
ꝓuēire regnādo: ꝑus illū ꝓuēiat
obſeqndo. Sicut ait apl's. Ho-
noꝛe iuicē ꝓuenientes. ℟. In 8
ꝯſpectu angeloꝝ pſallā tibi: et
adoꝛabo ad tēpluū ſctm̄ tuū ⁊ ꝯfi
teboꝛ noī tuo dn̄e. ℣. Deꝰ meus
es tu ⁊ ꝯfiteboꝛ tibi: deus meꝰ
es tu et exaltabo te. Et. l'c. ix.
Vincat ergo eū officiis: vt
poſſit vicere ſāctitate. Si
eni te non leſerit f'ris obſequiū
mereꝛ vt diligas. Nō ſi foꝛſitā
leſit magis obſequiū mereꝛ vt
vicas. Hec eni nr̄e xp̄ianitatis
ſūma eſt: vt amātibꝰ viciſſitudi
nē ledētibꝰ patiētiā repēdamꝰ.
Qui ergo fuerit patientioꝛ ad
iniuriā: potētioꝛ ꝯſtitueꝛ i re-
gno. Nō eni ad iperiū ꝑueniꝛ ce
loꝝ: ſupbia/ diuitiis/ ꝓfectura:
ſed hūilitate/ pauꝑtate/ lenita
te. Arcta eni ⁊ āguſta eſt via: q̄
ducit ad regnū. Tā eni anguſta
eſt diuiti poꝛta celeſtis: q̄ eſt ca
melo acus foꝛamē exiguū. Vn̄
ait dn̄s. Faciliꝰ eſt camelū ꝑ fo
ramē acus trāſire q̄ diuitē in-
trare i regnū celoꝝ. ℟. Te ſctm̄ 9
dn̄m i excelſis laudāt oēs ange
li: dicētes. Te decet Laus ⁊ ho-
noꝛ dn̄e. ℣. Cherubin quoq; ⁊ ſe
raphin ſctūs ꝓclamāt: ⁊ oīs ce-
licꝰ oꝛdo dicēs. Te decet. Gl'ia.
Laus. ℣. Aſcendit fumus. ℟.
In ꝯſpectu dn̄i. In laud. an̄.
Dum ꝓeliaretur michael
archangelus cū dracone:
audita eſt vox dicentiū ſalꝰ deo
nr̄o all'a. Dn̄s reg̃. a. Dū ꝯmit
teret bellū draco cum michaele

archãgelo/audita est vox milia miliũ dicẽtiũ salꝰ deo nr̃o. ps. Iubil. ãn. Archãgele michael ↄstitui te ꝓncipẽ sup oẽs aias suscipiẽdas. ps. Deꝰ deus meꝰ. ꝟ. Angeli dñi dñz bñdicite i et nũ. cã. Bñd. ãn. Angeli/archãgeli/thꝛoni/ꝛ dñatiões/ꝓncipatus ꝛ ptãtes/virtutes celoꝛum laudate dñm de celis. all'a. ps. Laud. cpm. Significauit. hyꝰ.

Christe sctõꝝ decus angelorũ/rectoꝛ humani gñis et auctoꝛ: nobis eternum tribue benignus scandere celum.

Angelũ pacis michael ad istã/celitꝰ mitti rogitemꝰ aulã: nobis vt crebꝛo veniãt ꝛ crescant ꝓspa cũcta. Angelꝰ foꝛtis gabꝛiel vt hostẽ pellat antiquũ volitet ab alto/sepiꝰ tẽpliũ veniens ad istud visere nostrũ. Angelũ nobis medicũ salutis/mitte de celis raphael: vt oẽs sanet egrotos/ pitéq; nr̃os dirigat actus. Hinc dei nr̃i genitrix maria/totꝰ ꝛ nobis choꝛꝰ angeloꝝ: semꝑ assistat simul ꝛ btã cõcio tota. Pꝛestet hoc nobis deitas btã/pr̃is ac nati pitéq; sctĩ spũs cuiꝰ reboat i oĩ glĩa mũdo. ꝟ. Laudate dñz oẽs ãgeli eiꝰ. ℟. Laudate eũ oẽs ṽtutes eiꝰ. sine al'. ã. Fctm̃ est silẽtiũ i celo dũ dꝛaco ↄmitteret bellũ: et michael pugnauit cũ eo ꝛ fecit victoꝛiã. al'. cã. Bñ. añ. Deꝰ ꝗ mi. Ad .i. ãn. Dũ ꝓliaret. ps. Deꝰ i no. ã. Gras. cpm. Quicũq;. ℟. Iesu xp̃e. cũ al'. ꝟ. Qui sedes. Ad .iij. ã. Dũ ↄmitteret. ps. Legẽ po. cp̃. Significauit. ℟. Stetit angelus iuxta arã templi. all'a al'. ꝟ. Habẽs thuribulũ aureũ in manu sua. ꝟ. Ascendit fu. oꝝ. vt s. Ad .vi. ã. Archãgele. ps. Defe. cp̃.

A 12. Factũ est ꝓliũ i celo michael ꝛ angeli eiꝰ ꝓliabãt cũ dꝛacone: et dꝛaco pugnabat et angeli eiꝰ: ꝛ nõ ꝓualuerũt: neq; locꝰ iuẽtꝰ est eoꝝ ampliꝰ i celo. ℟. Ascẽdit fumꝰ aromatũ. all'. all'. ꝟ. In ↄspectu dñi de manu ãgeli. ꝟ. In ↄspectu ãge. oꝝ. vt s. Ad .ix. ã. Angeli. ps. Mirabilia. cp̃.

Ap Factũ est silẽtiũ i celo dũ dꝛaco ↄmitteret bellũ ꝛ michael pugnauit cũ eo ꝛ fecit victoꝛiã. ℟. In ↄspectu angeloꝝ psallã tibi deꝰ meꝰ. All'a al'. ꝟ. Adoꝛabo ad templũ sctm̃ tuũ ꝛ ↄfitebor nõi tuo. ꝟ. Laud. dñz oẽs angeli eiꝰ. ℟. Laud. eũ oẽs ṽtutes eiꝰ. cũ all'a. Hac die erũt vesꝑ. de s. hierony. hoc mõ. Ad vesꝑ. sup psal. ã. Iustũ dedu. ps. fer. cp̃. Dedit dñs. ꝛ alia cap. ꝗre i fer. s. aug. añ fer. decolla. s. ioã. bapti. ℟. Miles xp̃i. hyꝰ. Iste ↄfessoꝛ. ꝟ. Amauit eũ. Añ. Cõfessoꝛ. cãti. Magt̃. Oꝛatio.

Deus q̃ nobis ꝑ btm̃ hieronymũ ↄfessoꝛẽ sacerdotẽq; tuũ scripture sctẽ ṽitatẽ ꝛ mystica sacramẽta reuelare dignatus es: p̃sta q̃s vt cuiꝰ natalitia colimꝰ: eiꝰ sp ꝛ erudiamur doctꝛis. ꝑ. Mẽo. d. s. mich. sol. cũ hac ã. Michael/ gabꝛiel/cherubin ꝛ seraphi q̃ nõ cessant clamare quotidie/dicētes: dignus es dn̄e accipe gl'iaz ꝛc̄. V. Laud. dn̄m oēs angeli ei⁹. or̄. De⁹ q̄ miro. Ad ꝯpl'. oīa fiāt sic̄ i feſ. lnt. Ubi v̄o dedicata ē eccl'ia i honoꝛe ſ. michae. archā. tūc erunt veſ. de eo hoc mō. Ad veſp. de ſ. michaele. ā. Dū p̄liaret'. ps̄ fer̄. cp̄. Significauit de⁹. R̄. Fidel' ſermo. hy⁹. Tibi xp̄e. V. Laud. dn̄m oēs angeli ei⁹. ā. Michael gabriel. vt ſ. cā. Magt. or̄. De⁹ q̄ miro. Mēo. de ſ. hierony. ſolē.

¶ In feſ. ſ. hierony. pb̄ri ꝛ ꝯf. atq; doctoꝛis. ix. lc̄. fiat dup. feſ. Ad mat. inuit. Iuſt⁹ floꝛebit ꝯ. Uenite. hy⁹. Iſte ꝯfeſ. āe ps̄ et V. de cōi vni⁹ ꝯfeſſo. ꝛ pōti. l. i.

Hieronym⁹ i oppido ſtridonis qd̄ a gothis euerſum dalmatie quōdā pānonieq; cōfiniū fuit: p̄re euſebio nat⁹ eſt. Ueſtē xp̄i puer rome ſuſcepit: ibiq; lr̄is grec; ac latinis a p̄imeuo erudit⁹ ē. in arte q̄dē grāmatica donatū habuit p̄ceptoꝛē. In rhetoꝛica vero victoꝛinū oꝛatoꝛē. R̄. Euge ſerue. l. ii. Poſtq̄ eni oē mūdanaꝝ lr̄aꝝ ſtudiū adept⁹ eſt: p̄batiſſimoꝛū monachoꝝ vitā factūq; imitat⁹ eſt: voluptatē coꝛpis p̄ēni frāgens ieiunio. Poſt trienniū q̄dā ex clericoꝝ monachoꝝq; oꝛdinibus ꝓ petulātia atq; ingluuie diſcurſantes ad effugandū ab vꝛbe hieronymū (q̄ vtroꝝq; coꝛ ſcribēs vitia rep̄hēderat) inſidias paruerūt. R̄. Iuſt⁹ gerī. iii. Egreſſus igit' romā ad oꝛiētē tendēs ad gregoꝛiū ꝯſtātinopolitane vꝛbis epm̄ p̄fect⁹ ē. Ubi ſctāꝝ ſcripturaꝝ ſtudiis ſufficient' eruditus i ſyꝛiā ꝑrexit. Ad deſerta inde loca letus ꝑgauit: ꝛ poſt quadꝛiēniū inibi ꝯpletū bethleē p̄rexit. R̄. Iurauit dn̄s. Lecta oīa R̄. dn̄e ꝑ oꝛdinem de cōi vnius ꝯfeſſo. ꝛ pōti. lctō. 4.

Bethleē igit' manēs tantū nobis i diuine ſcripture tranſlatiōe ꝑfecit: vt ad hebꝛeorū fontē pene nō egeamus accedere. Lr̄is nāq; grecis latinis atq; hebꝛaicis ſufficient' erud⁹/ oēs veteris teſtamenti libꝛos ex hebꝛeo in latinū ꝯuertit l'. v. Danielē quoq; chaldaico ſtilo locutū/ ꝛ iob iuſtū arabico: i romanā liguā mutauit. Pſalteriū quoq; per ferias diſtinxit: ꝛ vnicuiq; ferie nocturnū dedit: euāgeliū mathei ex hebꝛeo fecit eſſe romanum. Epiſtolas ꝛ euangelia ꝑ anni circulū dicēda: ꝛ cetera ad officiū pertinentia rōnabil'r oꝛdinauit. lc. 6. Nūq̄ hereticis pepcit. Uñ cōtra celſuz/ poꝛphyꝛiū/ iulianū/ auguſtū/ alioſq; ꝯtra xp̄m latrātes magno ſudabat ingenio. Quāt⁹ fuerit iſte ſctūs ex teſtimonio ſcti auguſtini p̄bat'. Nā i libꝛo q̄mo ꝯtra erroꝛem iuliani manichei ſic ait. Nec ſctm̄ hieronymū ꝯtēnendū arbitreris: q̄ ab oꝛiēte i occidentē adinſtar ſolis reſplenduit. Hic v̄o ſctūs explecti octogintaocto annis in dn̄o requieuit. Tres vlt. l. legant de expõe euãg. Vos eſt; ſal tre. in fine cõis vni⁹ abbat. In l'. ã. Iuſtũ dedu. ps. Dñs reg. ⁊ alie ae. q̃ ſequũtur. cp̃. Dedit dñs. hy⁹ ⁊c. de cõi vni⁹ ꝯfeſ. ⁊ põti. cũ cp̃. ſicut i feſ. ſ. augu. Ad. ii. veſ. ãn. Iuſtũ dedu. ꝑi feſ. cp̃. Dedit dñs. Rẏ. Sctẽ hieronyme xp̃i ꝯfeſſo. hy⁹. Ieſu redẽ. v̄. Iuſt⁹ ger. ãn. Iſte ẽ. cã. Mḡt. or. vt ſ. Mẽo. de. ſ. remigio ſociiſq̃ ei⁹ epis et ꝯf. or.

Exaudi q̃s dñe pplz tuũ cũ ſctõꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ remigii/ germãi/ vedaſti ⁊ banõis epõꝝ tibi ꝑrocinio ſupplicãtem: vt ⁊ tpalis vite tribuas nos pace gaudere: ⁊ eternũ reperire ſubſidiũ. p. Mẽo. d. ſ. meloro marty. cũ ã. ⁊ orõne de cõi.

¶ Sctõꝝ remigii/ germãi/ vedaſti ⁊ banõis epõꝝ et ꝯfeſ. Ad mat. ix. l'. iii. i. l'. d cõi pl'ioꝝ ꝯf. ⁊ iii. med. l'. d. ſ. meloro d cõi vni⁹ mar. ⁊ iii. vlt. l'. de expõe euãge. Vos eſtis. Et ſic fiãt. ix. l'. ⁊c. de cõi pl'ioꝝ ꝯf. cũ ꝓdic: orõne ſcz. Exaudi q̃s. Nã hac die eẽt veſ. d ſ. remig. ſociiſq̃ ei⁹: ⁊ mẽo. d. ſ. thoma herfordẽſ. nõ ſan. Orõ.

Deus q̃ eccleſiã tuã beati põtificis thome angelica puritate ⁊ virtutũ gl'ia decorãſti: cõcede nobis famulis tuis vt ei⁹ ſuffragantib⁹ meritis angeloꝝ cũ ipſo mereamur agminibus ſociari. p. Mẽo. de ſãcto leodegario epõ. ⁊ marty. Orõ.

Deus q̃ hodierna die beatũ leodegariũ martyrẽ tuũ atq̃ põtifice gl'ia ⁊ honore coronaſti: tribue nobis ꝑpiti⁹ vt q̃ gl'iaz nõ meremur/ idulgẽtiã ipſo intercedẽte ꝯſequamur. p.

¶ Sc̃i thõe herfordẽ. epi ⁊ ꝯf. Noč. ꝙ hoc feſ. ſ. tho. ẽ feſ. ſynodale: ideo dicent hac die tm̃. l'. de ſctõ leodegario cũ iuit. ⁊ imp. ⁊ cp̃. Dñs põti. ⁊ nihil dicet de ſctõ tho. extra dioce. herfordẽ. Ad matu. de ſctũ thoma. l. ix. l.

Beat⁹ thomas natiõe anglic⁹: angelicus hõ iſte de nobilib⁹ parẽtib⁹ ⁊ catholicis originẽ trahens/ ꝑmeuã etate moꝝ honeſtate ꝓclarus/ ſic i ſtudiis literaꝝ ſollicitus ꝑfecit: vt tã i hũanis ſciẽtiis q̃ i diuinis honorẽ magiſterii ẽ adept⁹. l'. ii.

Hic demũ i eccl'ia herfordenſi paſtor effectus ſemꝑ ſtuduit de virtute i virtutẽ igredi. Qui i ſtatutũ culmine poſitus: i tẽplo dei ſic effulſit: vt merito dici poſſet preſulũ gẽma. Iura ĩo eccl'ie ſue viriliter defendebat: indutus iuſtitia vt lorica. l'. iii.

Hic põtifex curã lepũ gerẽs i elemoſynis ciboꝝ pãnoꝝq̃ ſuis ꝓpriis miniſtrãs manib⁹. In iuſtis opib⁹ ſemꝑ deuot⁹: corp⁹ macerabat ꝓpriũ multo ieiunio. Obitũ ſuũ ſciẽs appropinquare: fratrib⁹ ꝯgregat in vnũ dixit diſſolutionẽ ſui corporis iminere. Sociis ſuis dãs oſculũ pacis emiſit ſpm̃. Medie l'. d ſ. leodegario mart. ⁊ põti. lec. i.

Beat⁹ leodegari⁹ ex nobiliſſima frãcoꝝ ꝓgenie exortus i auguſtodunẽſi vrbe ed dispõnẽte põtifex effect⁹ ẽ. Quẽ ebꝛoin⁹ maioꝛ dom⁹ regie exoſũ habuit: qz nec ei adulabaẽ vt ceteri: nec minas eius timuit. Mortuo autẽ rege: ebꝛoin⁹ pluribus exoſus precib⁹ leodegarii liberatus a morte: i mõaſterio tõſurat⁹ eſt. Sz qz xp̃o militare nõ potuit ſecularia arma arripiẽs: totũ qđ paſſus fuit i leodegariũ vindicare diſpoſuit. lec. ij.

Cũqz hoſtilis ebꝛoini exercit⁹ irrũpere feſtinaret / timens vir ſãctus ne qđ dãni ꝯmiſſus ſibi grex pateretur: apđ clauſtꝗ ſpõte ſeſe oĩb⁹ obtulit iimicis: q̃ mox ab ei⁹ capite oculos eruerũt. ℟. ȝ.

Poſt hec i cuſtodia poſit⁹ fame cruciatur: ꝛ cũ inceſſanter grãs deo agebat. Qđ cũ cognouiſſet ebꝛoinus: labia ei⁹ ſecari fecit. Sed cũ nec ſic a grãꝝ actiõe ceſſaret: iuſſit eũ clam i abſcõdita ſiluarũ duci: et ibi decapitari. Quo factõ a religioſis viris decẽter eſt ſepult⁹. ¶ Tres vlt. ℟. de expõe euãge. Homo qdã pegre. Cetera de cõi cũ p̃dicta oratione.

¶ Sãcte fidis virginis ꝛ mar. iii. lec. Cõ. Dñe deus me⁹. Orõ.

Deus q̃ p̃ſentẽ diẽ btẽ fidis v͛gis martyꝛio facis eſſe ſolẽnẽ: p̃ſta eccleſie tue vt cui⁹ meritis gratulaẽ: ei⁹ p̃cib⁹ adiuuetur. p. Ad matu. inuit. ſimp. l. i.

Sancta fides agenenſiũ ciuitate fuit oꝛiũda: nobilibuſqz parentib⁹ procreata. Iuuenis quidẽ etate tp̃e paſſionis: ſed ſenſu ꝛ ope ſenex apparuit: pulchꝛa facie ſed pulchꝛioꝛ fide. Hanc p̃ſes ſceleratiſſim⁹ noĩe dacian⁹ ciuitatẽ p̃fatã igreſſus ſuis aſpectib⁹ iuſſit p̃ſẽtari. l. ij.

Preſes igiẽ ab illa iterrogauit nomẽ: ꝛ cultũ fidei ſue. Virgo rñdit. Fides vocoꝛ. Preſes dixit. Quis eſt cult⁹ fidei tue? Scã rñdit. Et ab exoꝛdio iuuẽtutis mee xp̃iana ſum: ꝛ dño ieſu xp̃o deuotiſſia mẽte deſeruio. l. ȝ.

Tũc p̃ſes ira acceſus iuſſit lectũ ereũ afferri: ꝛ illã ſup iponi ac ſubtẽ ignẽ ſtrui. Multi autẽ ſcẽ fidis vidẽtes ꝯſtãtiã i xp̃m crediderũt. Poſtea vero ducta eſt btã fides vna cũ beato capꝛaſio / ac duob⁹ frib⁹ p̃mo ꝛ feliciãno: q̃ pariter ſub vna xp̃i ꝯfeſſiõe decollati ſunt. De quoꝝ paſſiõe p̃die nonas octobꝛ nos gaudere voluit xp̃s: cui. eſt honoꝛ in ſecl'a. Et cetera de cõi vni⁹ v͛gis ꝛ mar.

¶ Sãctoꝝ marci / ꝛ marcelli / et apuleii marty. ix. l. de cõi pl'ioꝝ marty. cũ inuita. duplici. Orõ.

Sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ nos dñe marci / marcelli ꝛ apuleii btã merita p̃ſequãtur: ꝛ tuo ſemp faciãt amoꝛe feruẽtes. p. Cetera de cõi pl'ioꝝ mar.

¶ Scti dionyſii ſocioꝝqz eius marty. Ad veſ. ã. Scti p fidẽ. p̃i fer. cp̃. Iuſtoꝝ aĩe. ℟. Vir ſcẽ⁹. hy⁹. Sctoꝝ meritis. ℣⁹. Letamini in dño. ã. Inſignis p̃conis alme tue nobilitati ꝯſonãt voces collaudãtes / vbo ſupplici ꝯſequamur: aue iclyte martyꝛ / ãgeloꝝ ꝯſoꝛs / ap'loꝝ ſoci⁹ / p̃phetaꝝ cõ ciuis: ⁊ martyꝝ coheres: ſancte dionyſi cũ ſociis tuis intercede ꝓ nr̃a oĩmq; ſalute. cã. Mḡt. or.

Deus q̃ hodierna die btm̃ dionyſiũ ꝟtute ꝯſtãtie in paſſiõe roboraſti: q̃q; illi ad p̄dicãdũ gẽtib⁹ gl'iã tuã ruſticũ ⁊ eleutheriũ ſociare dignat⁹ es: tribue nobis q̃s ex eoꝝ imitatiõe ꝓ amore tuo ꝓſpera mũdi deſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa formidare. Ad mat. Inuit. Adoremus regẽ magnũ dñm. Qui i ſctis ſuis ſp̄ eſt mirabilis. ps. Veñ. hy⁹ Sctõꝝ meritis. In i. noc. añ. Sctũs dionyſi⁹ q̃ tradẽte btõ clemẽte bti petri apl'i ſucceſſore/ ꝟbi diuini ſemia gẽtibus eroganda ſuſceperat. ps. Btũs vir. añ. Quo ampli⁹ gentilitatis feruere cognouit errorẽ: illuc itrepid⁹ ac calore fidei armat⁹ acceſſit: ac pariſi⁹ dño ducente ꝑuenit. ps. Quare fremuerũt. añ. Nõ veritus icredule gentis experire feritatẽ: q̃ꝛ ꝟtutem ſuã p̄teritarũ penaꝝ recordatio roborabat. ps. In dño cõfido. v̄. Letamini in dño. lc. i.

Precioſus dñi dionyſius athleta/ poſt paſſionẽ petri ⁊ pauli romã veniẽs: a btõ papa clemẽte honorifice ſuſcept⁹ eſt. Qui dixit ei. In tui ſortem apoſtolat⁹ oẽm galliã ſuſcipe/ opuſq; fac euãgeliſte. Socioſq; ei adhibẽs: data oib⁹ pace dimiſit eos a ſe. R̄. Poſt paſſionem dñi i vniuerſis gẽtib⁹ p̄dicatio ꝯſtitura ſucceſſit: ita vt fide creſcẽte multi mererent̃ fieri ꝯfeſſores. Quos catholica poſtmodũ gaudet eccleſia ꝓmeruiſſe martyres. v̄. Qui cũ imminere ſuas cernerent paſſiões: q̃ dño ieſu xp̄o ducẽte p̄dicauerãt repleti ſpũſancti gr̃a docuerũt. Quos. lc. ii.

Sanct⁹ igit̃ dionyſi⁹ quo ampli⁹ apud gallias feruere cognouit gentilitatis errorẽ: illuc itrepid⁹ ⁊ fidei calore armatus acceſſit: ⁊ pariſi⁹ dño ducẽte ꝑuenit. Vbi cũ maximã xp̄i gr̃az i lucrãdis ꝑ'is fuiſſet adept⁹: eccleſiã ꝯſtruxit: ⁊ officia clericoꝝ dño ſeruientiũ ibi ꝯſtituit: ꝓbataſq; ꝑſõas honore ſcr̃i ordinis ampliauit. R̄. Gr̃as ago tibi dñe/ q̃ infeſtãtis inimici iacula ꝓbationẽ fideliũ tuoꝝ ꝑſtitiſti eſſe ⁊ nõ vulnera: ſ3 tale tuis martyrib⁹ tribuis ꝓ labore mercedẽ. Vt nullum tuoꝝ gaudeat fuiſſe hoſtis ibellẽ. v̄. Quinimo ꝑpetuũ eis largiris triumphũ: vt eccleſie tue ſemꝑ ſint in exemplũ. Vt. lc. iii.

Tantas ꝑ illũ dñs dignabat̃ exercere ꝟtutes: vt rebelliũ corda nõ minus miraculis q̃ p̄dicatiõe obtineret. Dirigit̃ a domitiano ſiſinnius p̄fectus: vt idolis dionyſiũ ſacrificare ꝯpelleret: aut ſecuri ꝑcuteret. R̄. Btiſſim⁹ dionyſius xp̄i martyr tradente btõ clemente erogãda gẽtib⁹ ſemia diuia ſuſcepit. Et quo ampli⁹ gẽtilitatis errorem feruere cognouit: illuc itrepidus/ ⁊ calore fidei armatꝰ acceſſit. ℣. Et patiſſius dn̄o ducente ꝑuenit: nō veritꝰ incredule gētis expetere feritatē. Et. Gl'ia. Illuc. In .ii. noc. A. Eccleſiā illis q̄ necdū ī locis erat: ⁊ ppl'is ille nouā ꝯſtruxit: ac officia ſeruiētiū clericoꝝ ex more cōſtituit: ꝓbataſqꝫ ꝑſōas honore ſcōi ordis āpliauit. Ps. Dn̄e qs hi. An. Cunctꝰ ergo fide ⁊ miam ān̄ponēs: paulatim ſociabat deo quos diabolo ſubtrahebat. Ps. Cōſerua. An. Miroqꝫ modo inermi viro nō valebat plebs armata reſiſtere. ℣. Dn̄i ē ter. ℣. Exultēt iuſti. R. 4.

Tunc ſanctus dionyſius capitur: ⁊ cum ſancto ruſtico ⁊ eleutherio corā prefecto ſiſtitur. Cui prefectꝰ ait. Tu es ne ille ſenex: q̄ deorū culturas euacuas? Cui ſanctꝰ dionyſiꝰ ait. Senex quidē ſum corpore: ſed feruore fidei ⁊ ſalutari confeſſione dn̄i mei ieſu chriſti maneo ſemper nouus: ⁊ nouos ei
4 filios gignere nō ceſſo. ℟. Tātas per illum dominꝰ dignabatur exercere virtutes. Ut rebelliū corda nō minꝰ miraculis q̄ predicationibus obtineret. ℣. In quo lux celeſtis gratie ineffabiliter radiabat. Ut re. R. v.

Prefectus dixit ad beatū dionyſium. Dic cuius numinis te profiteris eſſe cultorē. Tunc hi tres quaſi ex vno ore reſpōderunt. In hoc (inquiunt) manifeſtū ē nos eſſe veriſſimos chriſtianos: cū corde credamus / ore ꝯfiteamur / ⁊ operē pio colamꝰ patrē ⁊ filiū et ſpm̄ ſctm̄: trinū ⁊ vnū deū ac dn̄z. R.
5 Dū ſacrū myſteriū ſctūs dionyſius celebraret in carcere: apparuit dn̄s ieſus xp̄s cū multitudine angeloꝝ. Danſqꝫ illi ſancta dixit: accipe hoc chare meus: qđ mox cōplebo tibi vna cū p̄re meo. ℣. Mecū ei ē maxima merces tua: ⁊ his q̄ audierūt te ſalꝰ in regno meo. Danſqꝫ. R. vi.

Iratus vero p̄fectus iuſſit eos varijs tormētis affici. Et cū nec ſic a laude xp̄i ceſſarent: in carcerē eos recludi fecit. Ubi cū beatus dionyſiꝰ ſacrū myſteriū celebraret: hora q̄ frangebatur panis ſctūs lux tāta reſplenduit ſuꝑ eū: vt oēs q̄ aderāt mirarent. 6 R. Mecū eſt maxima merces tua: ⁊ his qui audierūt te ſalus ī regno meo. Nūc facies fortiter: ⁊ erit nomē tuū in laude. ℣. Dilectio et benignitas quā habes ſemꝑ: ⁊ ꝑ q̄buſcūqꝫ petierꝭ impetrabꝭ. Nunc. Gl'ia. Et. In .iii. noc. A. Tātas ꝑ illū dn̄s dignabat exercere virtutes: vt rebelliū corda nō minus miraculis q̄ predicationibus obtineret. ℣. Exultate iuſti. A. Dū ſacrū myſteriū beatꝰ dionyſius celebraret in carcere: apparuit ei cū multitudine angelorum dn̄s ieſus xp̄s. Ps. Bn̄dicā. An. Danſqꝫ illi ſctā dixit / accipe hoc chare meus: quod mox cōplebo tibi vna cum patre meo. Ps. Deꝰ ven. A.

Iuſtorum anime. Lectio.vii.
IN predicta autē luce ve-
niens dñs ieſus xp̄s: acce
pit panē ſanctum: et dedit illi/
dicens. Accipe hoc chare meus:
quod mox cōplebo tibi vna cuꝫ
patre meo: qm̄ mecum eſt maxi
ma merces tua: et his q̄ audie-
rūt te/ſalus i regno meo. Nūc
facies fortiter: ⁊ erit nomen tu
um in laude. Dilectio ⁊ beni-
gnitas quam habes ſemper: ⁊
pro q̄buſcūqꝫ petieris impetra
7 bis. ℟. Adeſt nāqꝫ beati diony
ſii ſacratiſſima dies: i qua triū
phans agonem expleuit. Et co
ronā victorie accipe meruit de
manu dñi. ℣. Quē dñs poſt ap
ſtolos ſic honorauit: vt oēꝫ gal
liā eiꝰ apl'atu iſigniret: qꝫ eā
ſuo ſāguie ꝯſecrauit. Et. L. viii.
POſt hec adducti ſunt bea-
ti martyres ad preſentiā
prefecti. Qui cū ſacrificare nol
lent: ducti ſunt ad locum decol
lationis. Ubi cū genibꝰ flexis
orōnē fudiſſent: ꝓtenſis ceruí-
cibus vno eodēqꝫ momento de
collati ſunt. Reddenteſqꝫ terre
corpora: beatas aīas celo intu
8 lerunt. ℟. Hic inclytus diony
ſius martyr dñi precioſus: ſuc
cenſus igne diuini amoris cō-
ſtanter ſuſtinuit ſupplicia paſ
ſionis. Et per imanitatē tor-
mētorū ꝑuenit ad ſocietatē an
gelorꝫ. ℣. Cuiꝰ interceſſio nobꝫ
obtineat veniā q̄ ꝑ tormēta paſ
ſionis eternā meruit palmāqꝫ ⁊
ſempiternā coronaꝫ. Et. Lc. ix.
QUorum etiā capitibꝰ ab
ſciſſis lingue dñm fate-
bantur. Ad declarāda q̄qꝫ mar
tyris dionyſij merita: ſctīſſ ca-
dauer ſe erexit: et caput ꝓpriū
brachiis pēdulis cepit vectita
re: ⁊ ad locū vbi nunc iacet por
tauit. ℟. Btūs dionyſius/ru- 9
ſticus/⁊ eleutherius: in hac fi-
dei cōſtātia ꝑmanētes. Redden
tes terre corpa. Beatas aīas ce
lo cū gaudio intulerūt. ℣. Btō
rū aīe ſctōrꝫ dionyſij ruſtici ⁊
eleutherii/relictis glebꝫ: ſecuti
ſūt ſaluatorē. Reddētes. Glʾa.
Btās. ℣. Iuſti aūt in ꝑpetuū.
In lau. ā. Hi ſancti viri a bti
dionyſii nūq̄ ſuſtinuerunt ab-
eſſe pn̄tia: quos in vnā interra
gatio percuſſoris inuenit. Ps.
Dñs reg. āñ. In hac ergo fidei
conſtantia ꝑmanētes reddētes
terre corpa: btās celo aīas itu-
lerūt. Ps. Iubil. ā. Tali nāqꝫ ad
dñm meruerūt ꝓfeſſiōe migra
re: vt amputatis capitibꝰ ad-
huc putarent lingua palpitans
dño ꝯfiteri. Ps. Deꝰ deꝰ. ā. Btā
nimiū ⁊ deo nr̄o grata ſocietas: ī
ter q̄s nec pmꝰ aliē potuit eē nec
tertiꝰ: ſꝫ trinitatē ꝯfitētes tri
no meruerūt corōari martyrio.
cāt Bn̄ꝰ. ā. Et fctā ē comes mul
titudo celeſtis exercitꝰ exanimi
corporis bti dionyſii caput ꝓpri
um deportād: laudās deum ⁊ di
cēs/glʾia tibi dñe. Ps. Laud. Cp.
Iuſtorꝫ aīe. hyꝰ. Rex glorioſe mar
tyꝝ. ℣. Mirabilis deꝰ. ā. Adeſt
nāqꝫ bti dionyſii ſacratiſſima

dies: i q̄ triūphās agonē expleuit: ⁊ coronā victorie accipere meruit de manu dn̄icā. Bnd⁹. Orō. De⁹ q̄ hodier. Ad .i. ā. Hi ſancti viri. ps. De⁹ i no. Ad .iii. ān. In hac. ps. Legē po. Cp̄. R ⁊ v̄. de cōi pl'ioꝝ mar. ad oēs horas dn̄e. Ad .vi. ā. Tali nāqꝫ. p̄s. Defecit. Ad .ix. ān. Et ſctā ē. p̄s. Mirabilia. Ad .ii. veſ. ā. Hi ſcti viri. Hi ſet. Cp̄z. Iuſtorū aie. hy⁹. Rex glīoſe mart. v̄. Mirabilis deus. ān. O btē dionyſi magna ē fides tua: itercede pro nobis ad dn̄z deū nr̄z: vt q̄ q̄litate tibi ſumus diſſimiles/ ſua grā largiente faciat eſſe cōſortes. cāt. Mḡt. orō vt ſ. Mcō. de ſctō gereōe ſociiſqꝫ ei⁹ mar. orō.

PReſta q̄s ōps deus/ vt ſicut ſanctorū martyrū tuorū gereonis/ victoris/ caſſij/ florentii/ ſociorūqꝫ eorū nos natalitia celebranda nō deſerūt: ita iugiter ſuffragia comitentur. p. ¶ Sācti gereonis ſociorūqꝫ ei⁹ mar. R. cū inuit. ſimplici: oīa fiāt de cōi plurimoꝝ m. cū ꝑdicta orōne Preſta q̄s. o. de⁹.

¶ Scti nigaſij ſocioꝝqꝫ ei⁹. m.

DEus q̄ ſanctā nob' (orō. hui⁹ diei ſolēnitatē: i honore ſanctorū martyrū tuorū nigaſij/ quirini/ ⁊ ſcuuiculi cōſecraſti: adeſto familie tue precibus/ et dona vt quorum feſta celebramus: et eoꝝ merito ⁊ auxilio ſubleuemur. p. Ad matut. iij. R. cū inuitat. dup. R. i.

BEatus nigaſius eps/ ⁊ quirinus preſbyter/ ſcuuiculuſqꝫ diaconus: qui a beato clemente cū beato dionyſio ad predicandum in gallias directi fuerant: ad vrbem rothomagenſium voto communi pergere decreuerunt. Quibus ſiſinnius a domitiano ad delendum nomē chriſtianitatis directus ſic ait. Eſtis ne vos ſeductores peſſimi: qui cū ſene illo quez pariſius extinxi: ad euertendum populum veniſtis? Lectio ſecūda.

TUnc ſanctus nigaſius ait. Non ſumus ſeductores: ſed reductores hominū ad cognitionem creatoris ſui. Siſinnius vero ait. Quia ergo cōuertitis ppl'm: conuertite voſmetipſos ad culturā deorū nr̄orū. Qd ſi nolueritis/ i reſpectu oīz q̄s decepiſtis: male ſubacti peribitis de terra. Cui ſcti martyres q̄ſi ex vno ore dixerūt. Ne putes hoīz ſtultiſſime et ſceleſtiſſime nos minis tuis terreri. Qd ſi minaris: diu ē qd optauim⁹. Lcō. iii.

TUnc ſiſinni⁹ fecit eos decollari: ⁊ corpora eorū canibus et auibus derelinqui. Succedēte vo nocturno ſilētio: ſcti apprehenſis ppriis capitib⁹ ꝑuenerunt ad fluuium cui vocabulū eſt etta: et tranſmeato vado (qd nūc vadū nigaſij dr̄) requieuerunt in inſula eiuſdez fluminis ameniſſima: vbi eccl'ia ad eorum honorē ꝯſtructa eſt i poſſeſſione quondam pietie matrone: eoꝝ monitis ad fidē ꝯuerſe.

Cetera de ꝯmuni pl'imoꝝ mar.

¶ Trãſlatio.ſ.edvvardi regis ⁊ ꝯfeſ. dup̄.feſ. Ad veſ.ã. Imagauit eũ. p̃i ſeꝫ. cp̄ Iuſtũ dedu. ℟. Miles xp̄i. hyꝰ. Iſte ꝯf. ꝟ. Amauit.ã. Similabo eũ. Mḡt. oꝛo.

Deus q̃ btm̄ edvvardũ regem cõfeſſoꝛē tuũ eternitatis gloꝛia coꝛonaſti: fac nos q̃s ita eũ venerari in terris: vt cũ eo regnare poſſimꝰ in celis. p. Tũc eat pꝛoceſſio ad altare eiuſdē cãtãdo ℟. Scē edvvarde xp̄i ꝯfeſſoꝛ.ꝟ. Oꝛa ꝓ nob. Oꝛo.

Deus q̃ vnigenitũ filium tuũ dñm nr̃m ieſum xp̄m gloꝛioſo regi edvvardo in foꝛma viſibili demõſtraſti: tribue q̃s: vt eius meritis ⁊ p̃cibus ad eternam ipſiꝰ dñi nr̃i ieſu xp̄i viſionem ꝑtingere mereamur. Qui tecũ viuit ⁊ regnat. In redeundo de ſ.maria. Ad cõple. oĩa fiãt ſicut in feſ.ſ.trin. Ad mat. et ad oẽs alias hoꝛ. oĩa fiãt ſicut d̃ vno ꝯf. ⁊ abba. exceptis lc̃. Lc.i.

PReci oſꝰ athleta dñi ⁊ rex inſignis edvvardꝰ ex antiquis angloꝝ regibꝰ generoſa carnis oꝛigine ꝓdijt oꝛiũdus. Cuius pater etheldꝛedus extitit. Emma richardi ducis noꝛmannoꝛũ filia mater fuit. Editus ergo puer egregiꝰ edvvardus maxima parentuꝫ enutrit diligẽtia: ⁊ in etate tenera ſcti ſpũs infoꝛmat diſciplina. Lc.ii.

Verum ingruente grãdinoſa danoꝝ tẽpeſtate ad auos ſuos in neuſtriã gl'ioſꝰ puer traducit̃/ne tã imani ꝓcella ſeuientiũ fluctuũ citius abſoꝛberet. Qua ceſſante a ducibus ⁊ põtificibꝰ reductꝰ in regno anglorũ xp̄s dñi conſecratur. Lc.iii.

In die feſtiuitatis gl'ioſe pentecoſtes rex edvvardus in eccleſia beati petri apd̃ vveſtmonaſteriũ exiſtens: circa hoꝛã q̃ victima agni paſchalis ꝑcipitur a populo: ꝓrupit in riſum ita vt omnes mirarent̃ per circuitũ. Poſt peracta ſolẽnia: queſita a ſuis tanti riſus cauſa: rex (inquit) dacie cui ſvveyno erat vocabulũ: volẽs infinita claſſe anglie fines inuadere cũ de ſcapha ad nauem pedem extenderet: in mare demerſus miſerabiliter expirauit: quo mihi celitꝰ oſtẽſo in huiuſmodi gaudio tripudiauit mea itẽtio. l.4.

ERat etiã aliq̃n dictus rex in eccl'ia p̃dicta añ altare ſcē trinitatis: ⁊ cũ eo deuotus deo ſeruus comes leofricꝰ. In illa quoqꝫ hoꝛa qua patri ſacerdos imolat filiũ: vidit aſtare ſuper mẽſam dñicã eũdem ieſum chꝛiſtũ. Qui dextera regẽ benedicens extẽſa: ſuã vtriqꝫ manifeſtauit ſpẽm: ſpecioſuſqꝫ viſibilẽ exhibuit maieſtatẽ. Cumqꝫ comes ſoli ſibi viſionem hanc oſtẽſã putãs loco ſe moueret vt dño ſuo tãta gaudia cõicaret: reſpiciẽs eũ rex ꝓmonet vt ſtet quẽadmodũ ſtabat. Sta (inq̃t) ſta ſuſtine ⁊ expecta. En quẽ vides video: ⁊ quẽ viſibiliter cernis viſibilem adoro. Lectio. v.

Duo viri ex anglia hieroſolymā profecti: obuiū habuerūt ſeniorem lactei candoris: reuerēdiq; admodū vultus: qui cum ab eis didiciſſet cuius eſſent regionis incole: quiſve eorū rex eēt: ait illis. Rogo vos fratres ad regem veſtruz reuertimini: eiq; quod per vos mandauero nunciate. Ego ſuz ioānes apoſtolus ⁊ euāgeliſta: ꝗ regē veſtꝝ ꝓpter caſtitatē diligo: qꝛ eū ꝓximum deo cognoſco. Lctō. vi.

Uice legationis mee ad ipſuz fungi vos poſtulo: quem hmōi ſalutari conuenit interſignio. Cum ad celebritatē eccleſie cuiuſdam dedicatiōis exiſteret vt ſub nōis mei titulo dedicari debuiſſet: in peregrini ſpecie eidē regi apparui: ⁊ pro ſancti ioānis amore bn̄ficiuz elemoſyne ſupplicaui: qui ad vocē meam pietatꝭ motꝰ viſceribꝰ: regium quē geſtabat ānulum de digito ſuo extraxit: mihiq; munifica largitione cōſignauit. Lcō. vii.

Huc igitur ob amorē ⁊ deuotionez hominis dei vſq; hodie conſeruaui: eiq; munus remitto cū gloria: infra tēpus modicū dona redditurus gratiora. Nam infra preſentis anni dimidiuz immortali mecum veſtiet̄ ſindone: qui glorioſa carnis prefulget integritate. Lc. 8.

Reuerſiq; ad patriā proſpero itinere legati apl'ici regez adeunt. Introductiq; in cubiculū ſalutationē ex parte apoſtoli premittūt: annulū porrigūt: ⁊ q̄cūq; ſibi iniuncta fuerant ꝑ ordinē exponūt. Quibꝰ auditꝭ: rex ſctūs vehement̄ exultās ait. Grās (inq̇t) ago deo meo ⁊ ſctō eius apoſtolo: ꝗ vos de tā lōginqua peregrinatione reduxit ad patriaz: ⁊ me ad palmā vocare dignatus eſt eternam. Lctō. ix.

Rex vero glorioſus diem ſue vocationis expectabat deuotus: ſeq; ita preparare ſatagebat ad exituz: vt vallari pn̄tia ſctōꝝ mereret̄ angelorū. Anno igit̄ dn̄ice incarnationis milleſimo ſexageſimoquinto i ip̄a nocte qua v̄go puerpera ſine dolore regē celorū intacta progenuit: aduerſa corporis valitudine rex glorioſus affligit̄. Et nonis ianuarii diē clauſit extremū: ⁊ ſecꝰ altare beati petri apoſtoli ſuis dignā exeq̇s meruit ſepulturā. Ad eius tūbā diuerſa fiūt a xp̄o ipſo intercedēte miracula: ⁊ odoris eiꝰ ſuauitas ⁊ fragrantia mēbra reddit inualida celeſti medicamine ſolidata. ℣. Ora ꝓ no. In laudi. cp̄. Iuſtꝰ cor ſuū. Ad. iii. cp̄. Iuſtū dedu. Ad. vi. cp̄. Cuſtodiuit eū. Ad. ix. cp̄m Sapiētia vēdi. Ad. ii. veſ. ān. Iuſtū dedu. minor. ꝑi. fe. cp̄. Iuſtꝰ cor ſuū. ℟. Scē. N. xp̄i cōfeſ. hyꝰ. Ieſu redēp. ℣. Iuſtꝰ ger. ān. Iſte ē qui ante. Oro. Deꝰ ꝗ btī. Mēo. de ſctō calixto pap. ⁊ m̄. orō.

Deus qui nos cōſpicis ex

nr̃a īfirmitate deficere: ad amorē tuū nos misericoꝛditer ꝑ ſcī calixti martyꝛ tui atqꝫ pōtificꝭ exempla reſtaura. ꝑ. Nota ꝙ qn̄ feſ. trāſla. ſ. edvvardi ī ſab. xii. tūc do. ſeqn̄s carebit vtriſqꝫ veſ.

¶ Sancti calixti pape ⁊ mar. Ad mat. iii. ĺc. Inuit. dup. ĺc. i.

TEmpoꝛibus maximiani ⁊ alexandꝛi/ facta eſt inquiſitio ī vꝛbe romana de xp̄ianis: vt cogerēt idolis imolare. Tūc palmatiꝰ cōſul cū multitudine militū venit trans tyberī: vbi erant multi xp̄iani cū beato calixto papa: inter quos erat beatus calopodiꝰ pꝛeſbyter ſenex. Ingreſſi vō decē milites cenaculū/ ſubito ceci facti ſunt: dicentes. Accēdite luminaria: qꝛ locus obſcuratus eſt. Et ait calopodius. Deꝰ ꝗ videt oīa: ipſe cecauit oculos veſtros. Lcō. ii.

Palpātes igit̄ deſcēderunt de cenaculo cecati. Quod vidēs palmatiꝰ timoꝛe ꝑterritꝰ: fugiēs nunciauit hec alexandꝛo. Currēſqꝫ palmatiꝰ ad btm̄ calixtū: cecidit ad pedes eiꝰ: rogās eū vt a cultura demonū eū liberaret. Quo baptizato cū oī domo ſua: alexāder hoc audiēs calopodium gladio feriri fecit: et calixtū incarcerari. Lectio. iii.

Erat aūt ī eadē cuſtodia miles qdā noīe ꝑuatꝰ: vlceribꝰ ⁊ doloribus plenꝰ. Hic miſit ſe ad pedes ſcī calixti: petēs ab eo baptizari. Qui mox vt baptizatꝰ ē: ab oībꝰ vulneribꝰ mūdatus eſt. Hoc audiēs alexander/ fecit militē plūbatꝭ deficere: ⁊ calixtū ꝑ feneſtrā domꝰ ꝓcipitari/ ⁊ ligato ad collū eiꝰ ſaxo: ī puteū demergi iuſſit. Cuiꝰ coꝛpꝰ auſteriꝰ pbr̄ noctu cū clericis de puteo eleuauit: ⁊ ſepeliuit ī cimiterio calopodij via aurelia: pꝛi die idus octobꝛis. Tu. Cetera de cōi vniꝰ mar. ⁊ pōti. cum or. ſupꝛad.

¶ Scī vvulfrāni. epī ⁊ cōfeſ. ix. ĺc. fiant oīa de cōi vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ pōti. etiā cū or. d. xi. ſcꝫ. Da qs oꝑs.

¶ Scti michaelis ī mōte tuba. Ad veſ. ſup ꝑs. aī. Excelſi regis. ꝑi fer. cp̄. Significauit. R. Archāgeli michaelꝭ interuētione ſuffulti: te dn̄e deꝓcamur. Vt quos honoꝛe ꝓſequimur Cōtigamꝰ ⁊ mēte. V. Perpetuū nobis dn̄e tue miſerationis ꝑſta ſubſidiū: qbꝰ ⁊ angelica ꝑſtitiſti ſuffragia nō deeſſe. Vt. Gl'a. Cō. hyꝰ. V. ⁊ ān. ſr̄ cā. Mḡt. cū oīnē ſic̄ ī alio feſ. in cōria de. ſ. vvulfrāno. or vt ē. Ad ma. ix. ĺc. fiāt tota cāter hiſ. ſic̄ ī alio feſ. ꝑter. ix. R. quod erit Archangeli michaelis. Lctō. i.

POſtq̄ gens francoꝛū xp̄i grā inſignita longe lateqꝫ vndiqꝫ per pꝛouincias ſuperboꝛū colla ꝑdomuiſſet. Michael archangelus/ paradiſi pꝛepoſitus: qui pꝛiꝰ oſtenderat ſe velle venerari in mōte gargano/ multis indicijs oſtēdit qualiter debet honoꝛari in loco hoc ꝙ tūba ab incolis vocatur. L. ii.

Hic vero locus olim opaciſſima ſilua claudebatur: ſed poſtea eam flumine oceani vndiq; circundante/ in arene formam eſt redactus. Sed et mare receſſu ſuo deuotis populis bis in die iter prebet: limina petētibus archāgeli michaelis. Lc. iij.

Iam videndū eſt qualiter idē locus angelica reuelatione dedicatus eſt. Poſtq̄ deo amabilis prefati loci epiſcopus authbertus bis fuiſſet ammonitus in ſomnis: vt in dicti ſummitate loci edem in honore ſancti michaelis conſtrueret: contigit taurum cuiuſdaz a fure ibi ad tēpus abſcondi. Tertio ammonitus eſt epūs apertius vt eo loco edem conſtrueret: quo taurus erat abſcōſe ligatus. Lc. iiij.

Cūq; de loci requireret amplitudine & q̄titate: reſpōſum accepit in ſomnis/ edificationis eū debere ſtatuere modū quē videret iuuencū pedibꝰ i circuitu ꝑtriuiſſe. Iuſſūq; eſt vt ſuo dn̄o reſtitueretur taurus. Lectio. v.

Epūs vero de viſiōe certus predictū locum ingreſſus eū purgari fecit et planari. In cuius medio due preeminebāt rupes: quas cū multorū opātiū nō poſſent remouere manꝰ: vir q̄dam noīe bayno celitꝰ admonitus: cū duodecim filijs ſuis dictum locū adiuit: & ſcti michaelis auxilio fretus molē tante magnitudinis remouit: ita vt nulluz pondus ibi eſſe videretur. L. vi.

Cūq; epūs de magnitudine fabrice adhuc dubitaret: nocte media ros iacuit ſup̄ vtricē monti: vbi aūt fundamenta collocāda erāt ſiccitas fuit. Dictumq; eſt epō. Uade & ſicut ſignatum videris/ fundamenta iace. Lc. vij.

Tūc epūs grās agēs deo fabricā i culmie mōti i modū cripte rotūdā: centū vt eſtimatur hoīz capacem ad ſimilitudinē illiꝰ in mōte gargano ꝯſtruxit. Lc. 8.

Poſt hec monitu btī michael miſſi ſunt nūcij ad mōtē garganū: ꝓ pignoribꝰ btī michaelis deferēdis. Qui ab epō loci & abbate venerabilit̄ recepti cauſā ſui aduētꝰ hūilit̄ expoſuerūt. Lc. 9.

Tradūt ei pignora: pſ videlz rubei pallioli qđ ipe btūs michael ſup̄ altare (qđ ipſe manu ꝯſtruxerat) poſuit: & pars marmoris ſupra qđ ſtetit: cuius veſtigia vſq; hodie ſupertāt dicto loco. Authbertus vo epūs dicta munera honorifice ſuſcipiens opꝰ ꝯſūmauit: & officia duodeci clericoꝝ ibi ꝯſtituit. Duas villas de epatu ſuo eis ꝓ ſua tradidit ſuſtētatione. Ad v̄. oēs āe dñr. Ad. i. ā. Dū ꝑliaretꝰ. Deꝰ i no. ā. Te iureſymb. Quicūq;. Lc. Ieſu xpe cū al̄. Qui ſedes. v̄. alias hoc. oīa fiāt ſic̄ i alio feſ. Ad veſp. de. ſ. etheldreda. Orō.

Deus q̄ es ſponſus vginū/ refrigeriū ꝯtinētiuz/ & ſalꝰ oīz te diligētiū: ꝯcede ꝓpitꝰ vt q̄ btē vginis tue etheldrede tranſlatiōis diē veneramur: eiꝰ ꝓcinijs tue maieſtat clementiam sentiamus. Per.

¶ Mēc̄ etheldrede ṽg. nō mar. ix. l'c oia de cōi vni⁹ ṽg. nō ma. cū ꝑdicta ōr̄oe. ¶ Sc̄ti luce euāgeliste. Ad .i. vesp. An. Placētes. p̄i fe. cp̄. Sl'itudo vul. R̄. Quatuoꝛ aīalia. hy⁹ Annuc. V̄. In oēz t̃. Ecce ego cāt. Magt. q̄re hec oia i fes. s. mar. apo. ⁊ euā. Or.

Interueniat p nob' dñe q̄s scūs tu⁹ lucas euāgelista: q̄ cruc' mortificationē iugiē in suo corpe p tui nōis honoꝛ portauit. p. Mēo. de scā etheld. deinde de sancto iusto mart. Or.

Deus q̄ btō iusto talē fortitudinez tribuisti/vt in puerili corpusculo gloriosum pro amore tuo subiret martyriū: ꝯcede propitius vt ipsius intercedētib⁹ meritis ab oib⁹ nos absoluas peccat. p. Ad cōple. oia fiāt sic i fes. s. trin. Ad mat. ix. l'. tota cātel' his. sicut i fes. s. mathei. apl'i. ⁊ euāgeli. tn̄ hym. de cōi vnius apostoli. l'. i.

Gloriosissimus euāgelista iesu xp̄i lucas natione syrus/arte medic⁹: nihilominus discipul⁹ apl'orū fuit: q̄r almificos act⁹ put vidit lucido disertoq; sermone ꝓsecut⁹ ē i breui libello: quē ad charissimū sibi theophilū scripsit: cui⁹ q̄z libri pulchra īchoatio videt' fore scz. Primū q̄dē sermonē feci de oibus o theophile: que cepit iesus facere ⁊ docere. Lectio. ii.

Denique paulū secut⁹ egregiū doctorē gētiū vsq; ad triūphum passiōis ei⁹ (quē cū coapl'o suo petro rome excepat) īdiuidu⁹ comes pegrinatōis ac tribulationis ei⁹ vbiq; ꝯstās ꝑmāsit. Cuius ꝓcipue pegrinatiōis ⁊ sacre doctrine gesta cū gest' alioꝝ annectēs apl'oꝝ: librū vnuz ad laudē nois xp̄i ad mēoriā ipoꝝ ac vniuersalis ecclesie sancte stabilimētum contexuit. Le. iii.

Qui dum eundem gloriosissimū paulū doctorē gētiū seq̄ret p pl'imas terre marisq; tribulatiōes: digne ab eo hmōi testimonio diligētie meruit laudari. Sic ei de eo scribēs corinthijs ait. Salutat vos lucas medic⁹ charissim⁹ me⁹: q̄ ē i dño fidelis Et timotheo illustri viro scribēs dixit. Lucas mecū ē sol⁹. L'. 4.

Et in alio q̄q; epl'e sue loco sic ait de eo: int' reliq̄ salutatiōis ṽba. Eccl'ie dei q̄ ē corinthi: misim⁹ etiā fratrē nr̄z lucā: cui⁹ laus ē i euāgelio p oēs scās eccl'ias. Vere oi oꝛe laudabilis ē iste q̄ meruit a tanto apl'o laudari ⁊ predicari. Le. v.

Laudemus ergo eū cuz illo et nos charissimi: ⁊ ꝯsona voce cordis ⁊ oris veneremur: ⁊ veꝝ medicū a deo missū aiaꝝ ꝓdicem⁹: cuius oia doctrie ṽba nihil aliud resonare videt': nisi aie lāguentis medicinam veram. Lcō. vi.

Ab ipo q̄ pueritie sue tpe cast⁹ ꝑseuerās: neq; vxorē neq; liberos dz huisse. Sz apl'ice ꝓdicatōis op⁹ exercēs: obijt septuagesimo q̄rto etat' sue anno plen⁹ spūssctō. Cui⁹ sacrū corp⁹ i bithinia est hūatū. Sz postea ad ꝯstātinopolitanā vrbē ē trāslatū. Ibi multa ⁊ magna ꝓdigiorū miracula ad laudē nois sui ꝑ merita scti euangeliste opari dignat̄ dñs noster iesus xp̄s. Qui vi. ⁊ regnat cū deo p̄re in vnitate spūssancti deus. ꝑ oia secula seculoꝝ. Amen. S. lucā.

In illo t. Designauit dñs ⁊ alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciē suā i oēm ciuitatē ⁊ locū q̄ erat ip̄e vēturus. Et ꝛ. Om̄. b. grego. Dñs ⁊ saluator nr̄ pa. l. 7. fres charissimi aliqn̄ nos sermonibus aliqn̄ operib⁹ admonet. Ipsa em̄ fctā eius p̄cepta sunt. Qz dū aliqd tacit⁹ facit: qd agere debeam⁹ inotescit. l. 8. Ecce em̄ binos i p̄dicationē discipulos mittit. Qz em̄ duo sūt precepta charitatis: vcz amor dei ⁊ ꝓximi: ⁊ min⁹ q̄ int̄ duos charitas haberi non potest. l. ix. Nemo em̄ ꝓprie ad semetip̄m charitatē hr̄e dz: sz dilectio se i alterū extēdit: vt esse charitas possit. Binos ad p̄dicādū mittit discipulos vt hoc tacite nobis isinuet: qz q̄ charitatē erga aliū nō hz / p̄dicatiōis offm̄ nullaten⁹ suscipe dz. Ad lau. et ad oēs al̄. hor̄. oia fiāt vt s̄ dictū ē: cū orōne hui⁹ diei. Mēo. de. s. iusto. or. vt s̄. Ad. ij. vesꝑ. sr̄ psal. hec sol̄. aā. Dilecti deo Ps. Dixit dñs. ceti p̄i de aplis. cā. Similitudo vul. ℟. Cū ambu. al̄. ve s. dictū est. Et mēo. d vgi. aā. Sit̄e est. ꝟ. Diffusa. orō de cōi vni⁹ vgi. nō marty. scdz pīcā sar: lz hic sequat̄ orō de ꝓprietate. or.

Deus q̄ hodiernā diē venerabilē nobis i btē vginia fredesvvide trāsitu ꝯtulisti: ꝯcede ꝓpiti⁹ vt ipsius intercessiōe transire ad gaudia et̄na mereamur. ꝑ. ¶ Sctē fredesvvide vgi. nō marty. ix. l. oia de cōi vni⁹ vgi. nō mar. cū or. de cōi scdz pīcā sar. ¶ Sctāꝝ. xi. milium vgi. iii. l. fiant cū or. Orō.

Deus q̄ sctām nobis hui⁹ diei solēnitatē ꝑ beataꝝ vginū martyꝝq̄ tuaꝝ gloriosa passione fecisti / adesto familie tue precibus: ⁊ da vt quarū hodie festa celebram⁹ / earū meritis ⁊ intercessiōibus liberemur. ꝑ. Ad mat. inuita. dup. l. i.

Fuit i britānie finib⁹ rex qdā deo deuot⁹: hñs filiā noie vrsulā. Cui⁹ famā gētilis qdā potēs tyrānus audiens: cū muneribus ⁊ blanditiis nō ꝓficeret / minis ⁊ terroribus eā accipere voluit in vxorem. l. ij. Q ōdolēs virgo p̄ri ne sollicitudini: ait. Noli mi pr̄ sup hac re merore ꝯtabescere: sz decē primeue etat vgies mihi ꝓquire: ⁊ tā mihi q̄ singulis eaꝝ mille vgies dētur. Cōparatisq̄ nobis triremib⁹ vndenis: triēnii nobis dēt̄ iducie. Quo fcō b concordi duoꝝ regū studio naues ascendentes basileā applicuerūt: vbi relictis triremib⁹ romā pedeſtres adierunt. Lectio. iij.

P Erluſtratiſqꝫ ibi per aliquot dies ſctōꝝ liminibꝰ/baſilea reuertētes nauibꝰ aſcenſis coloniā vbi nūc corpa eaꝝ requieſcūt ꝑuenerūt. Et barbari q̄ coloniā obſidebāt cognita vͥginali ꝯſtātia ī eas irruētes: oēꝫ illā glorioſam multitudinē crudelit̄ peremerūt. Lecͣ de cōi plurimaꝝ vͥg. Si hoc feſ. ī ſab. ꝯtig. totū fiat ſeruic̄. de feſ. ⁊ cōme. b. ma. ī aliq̄ fer. ꝑcedētei eadē hebd. vbi ꝯuenīētiꝰ poſſit celebꝛari celebꝛet̄. Iſta regula hꝫ intelligi ſi fer. vaca. ꝓ ꝯmēo. celebꝛā. ſi fer. nō vaca. tūc ī ſab. fiat ſerui. de cōmēo. b. ma. Si hoc feſ. ī do. eue. fiat mēo. de feſ. ⁊ meō. l. de vͥgi.

¶ Sancti romani epi ⁊ cōfeſ. iij. lec. cum noc. tm̄. de cōi vnius cōfeſſo. ⁊ ponti. cū hac Oꝛone.

D Eus cui btūs romanus pōtifex ita ſanctitatꝭ grā decoꝛa[illegible] placuit: vt tuoꝝ conſoꝛtiū [illegible] ꝯmereret̄ ſctōꝝ: da eccl[illegible]ꝰ interuētu ꝓpetua [illegible]iā: cuiꝰ depoſitionis diē ꝯgratulādo celebꝛat ſolēnem. Per. ¶ [illegible] ſctōꝝ criſpini ⁊ criſpiniani [illegible] ſ. ꝟ. fiant. Oꝛo.

D Eus q̄ ſctis martyꝛibus tuis criſpino ⁊ criſpiniano ad hāc gloꝛiā veniēdi copioſum munus grē ꝯtuliſti: da nobis famulis tuis nrōꝝ veniam peccatoꝝ: vt ſctōꝝ tuoꝝ intercedētibus meritꝭ ab oībꝰ mereamur aduerſitatibꝰ liberari. p. Mēo. de ſ. iohāne beuerlaco. An. Cōfeſſoꝛ dñi. ꝟ. Amauit eū. Oꝛo de cōi vniꝰ ꝯfeſſo. ⁊ nō pōtifi. l. i.

C Riſpinus ⁊ criſpinianus ſueſſiōis ciuitatē ingreſſi: hoſpitiū ſue peregrinationis elegerūt. Cognitaqꝫ gentilium crudelitate: laboꝛe manuū viuere cupiētes: artē ſutoꝛiā didicerūt. l. ij.

M aximianus hoc audiens: ꝓ eis perquirēdis ricciouarū direxit: quos in ꝑdicta vꝛbe īuenit calciamēta pauperū ſarcientes. Cūqꝫ eos a fide xp̄i nō poſſet reuocare: fuſtibus eos cedi fecit: ⁊ ad ſinguloꝝ colla molas ſuſpendi iuſſit: ⁊ ī fluuio ſub glacie demergi. Lcō. iij.

P Oſt hec in pice/adipe/⁊ oleo feruentibꝰ eos ꝑcipitari iuſſit: quibꝰ oſtēſum eſt eos illuceſcēte die victoꝛes a dño coꝛonari. Maximianꝰ aūt ſatellitis ſui ricciouari vtrūqꝫ gladio feriri iuſſit: ⁊ coꝛpoꝛa canibꝰ derelinque xp̄o cuſtodiēte manſerunt itacta. Lec. de .i. no. Medie lc. de .ſ. ioh. beuerlaco: ſꝫ de cōi vniꝰ ꝯfeſ. et pōti. iii. vlt. lc. de expōe euāg. ſꝫ Deſcēdēs ieſus. Lec. de cōi plurimoꝝ marty.

¶ Apoſtoloꝝ ſimōis ⁊ iude. Ad vtraſqꝫ veſ. ad matut. ⁊ ad. iii. Capm.

S Cimus qm̄ diligentibus deū oīa cooperātur ī bonū: his q̄ ſcdm̄ ꝓpoſitū vocati ſunt ſcti. Rom. Rꝛ. Qui ſunt iſti. hꝫ.

B Eate ſimon et thadee inclyte: cernite noſtros gemitus cū fletibꝰ: quiqꝫ ꝓ lapſu meruimus baratrū: per vos ce loꝝ mereamur aditū. Annue xp̄e. Et dicat in hoc hymno per hoꝛū tibi chara merita. Ceterā de cōi apoſtolo. cū hac Oꝛōne.

Concede q̄s omīps deus: vt ſicut apl'oꝝ tuoꝝ ſimōis ꝛ iude glīoſā natalitia ꝑuenimus; ſic ad tua bñficia ꝓmerēda maieſtatē tuā ipſi ꝓ nobis ꝑueniāt. p. Ad xpl'. oiā fiāt ſic in feſ. ſ. trini. Ad matu. Lcō. i.

Simō chananeꝰ et iudas zelotes/ cū ꝑſidē fuiſſēt ingreſſi: iuenerūt ibi duos magos zaroen ꝛ arphaxat: q̄ a facie ſcī mathei de ethiopia fugerant. Tpe illo dux regis perſaꝝ arſ babylonioꝝ: ꝯtra idos q̄ fines ꝑſide inuaſerant ſuſcepat bellum. Quo deos ſuos ꝯſulente nullū ei dabāt reſpōſum. Lc. ii.

Tūc indoꝝ pōtifices i aliā ciuitatē ꝑrexerūt. Quibꝰ demō ibi manēs ait. Dñ vrī vobis ꝛſilū dare non pñt: qꝛ apl'i dei viui vnꝰ ſimō/ ꝛ alter iudas ibi ſūt. Nulluſq; deus illis p̄ſentibus audet loqui. Tūc dux eos ꝑquiri fecit. Quibꝰ inuentis q̄ſiuit q̄ eſſent/ aut quare veniſſēt. L. 3.

Sctūs ſimō rñdit. Apl'i ſumꝰ ieſu xp̄i: ſalutiſq; vr̄e cauſa venimus vt deū q̄ i celis ē poſſitis cognoſcē. Cui dux vvaradach ait. Om̄ audio deos noſtros nō eſſe auſos vobis preſentibus loqui: vos nobiſ p̄dicite quos belli exitus habituri ſumꝰ. L. 4

Dixit ei ſimō. Hodie intermitte pꝛofectionē: et cras veniēt nūcii pacē nūciantes ꝛ tributū ſolitū referentes. Juſſit ergo dux eps in craſtinū cuſtodiri. Craſtina vō die hora tertia venerūt q̄s ꝑmiſerat cū legati idoꝝ: qui ſicut apoſtoli p̄dixerant nūciantes. Lec. v.

Dux igit duxit ad regē apl'os. Qui rogatu regiſ ꝛ ducis moꝛabāt i babylonia vno āno ꝛ mēſibꝰ tribꝰ/ mīta miracl'a facientes. Intra qd̄ tp̄s vna cū rege ꝛ ꝑmatibꝰ ſuis q̄dꝛaginta milia hoīꝫ baptizati ſūt exceptī mulieribꝰ paruulis. Quo facto fugerūt p̄dicti magi i ciuitatē ſamur: ꝛ oēꝫ ꝑplm ꝯtra apl'os icitauerūt. Quo cū ꝑueniſſent apl'i: L. vi. tēti ſūt ꝛ ducti ad tēplū ſol'. Stabat aūt in vna ede tēpli q̄dꝛiga ſol': ꝛ i alia q̄dꝛiga lune. Factoq; ſilētio dixit ſimō ad ſimul'achꝛū ſol'. Pꝛecipio tibi demō/ exi d ſimulachꝛo ſol': et ꝯminue illud. Qd̄ cū iudas ſimulachꝛo lūe dixiſſet: egreſſi duo ethiopes horribiles vultu/ ꝯfrigētes ſimulachꝛa vlulatū dire voci emittebāt. Tūc oēs pōtifices i apl'os xp̄i irruentes interfecerūt eos. Cetera vide i legēd de expoc euā.

In. iii. n. l. Dl ſe. vſſ. Scd̄m ioā. cap. x.

Iſtis. Hec mando vobis: vt diligatis inuicē. Et reli. Omel. excerpt. ex ꝯmē. btī aug. epi. L. 7

Merito mḡr bonus dilectionē ſic ſepe ꝯmēdat tāq̄ ſola p̄cipiēda ſit: ſine qua nō pñt cetera bona ꝓdeſſe: ꝛ q̄ nō pōt hrī ſine ceteris bonis q̄bꝰ hō efficit bonꝰ. L. 8.

Pro hac aũt dilectione patienter debemus etiã mũdi odia ſuſtinere. Neceſſe eſt eni͂ vt mũdus nos oderit/ q̃s cernit nolle diligere qđ diligit. Sꝫ plurimũ nos de ſeipo dñs ꝯſolatur/ q̃ cũ dixiſſet. Hec mando vobis vt diligatis inuicẽ: adiecit ⁊ ait. Si mũdꝰ vos odit ſcitote qꝛ me priorẽ vobis odio habuit. Re. ix.

Cur ergo ſe membrũ ſupra ṽticem extollit? Recuſas eſſe i corpore: ſi nõ vis odiũ mũdi ſuſtinere cũ capite. Si de mũdo inq̃t eſſetis: mũdus qđ ſuũ erat diligeret. Uniuerſe vtiqꝫ hoc ait eccleſie: quã plerũqꝫ etiã ipſiꝰ mũdi nomie appellat: ſicut eſt illud. Deꝰ erat i xp̃o mũdũ recõcilians ſibi. Itẽqꝫ illud. Nõ venit filiꝰ hois vt iudicet mũdũ: ſꝫ vt ſaluetur mundus ꝑ ipm̃. Cet̃a ad mat. ⁊ ad oẽs alias hor. de cõi aplo. dñe. cũ Scimus qm̃. oro.

Deus q̃ nos ꝑ btõs aplos tuos ſimonẽ ⁊ iudam ad agnitiõez tui nois venire tribuiſti: da nobis eorũ gl'iam ſempiternã ⁊ pficiendo celebrare ⁊ celebrãdo pficere. ꝑ. Ad. q. veſ. R. Ciues apo. vt ſ. i cõi aplo.

¶ Sci quintini mar. ix. l. cum noctur. ppt vigi. oia fiãt đ feſ. ad veſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad alias hor. vſqꝫ ad miſ. q̃ erit de vigi. Or.

Sancti nos q̃s dñe martyris tui q̃ntini veneranda feſtiuitas muniat: ⁊ fragilitati noſtre ſubſidium exoret. Per.

Ad matutinas. Lectio prima.

Sanctus q̃ntinꝰ ad p̃dicandũ verbũ dei i gallias directꝰ/ i vrbe ambianẽſiũ reſedit: ibiqꝫ dñi fidẽ annũciare cepit. Tũc a domitiano directꝰ eſt rictiouarꝰ vt xp̃ianos pũiret. R. ꝗ.

Ueniẽs itaqꝫ rictiouarꝰ ad ciuitatẽ ambianẽſiũ: ⁊ famã q̃ntini audiẽs ꝯprehẽdi eũ fecit: ⁊ ſibi p̃ſentari. Qui dixit. Quid paſſꝰ es vt eũ q̃ ab hoibꝰ crucifixus es colas? Quitinus rñdit. vera nobilitas ẽ recognoſcẽ factorẽ celi ⁊ t̃re ⁊ oĩz creaturaꝝ. R. ꝫ

Nũc rictiouarꝰ ait. Quintine ſacrifica diis: alioq̃n diuerſis te penis faciã interire. Quitinꝰ ait. Fac qđ vis qꝛ minas tuas nõ timeo. Rictiouarꝰ ᵭo iuſſit eũ cedi: ⁊ calcẽ acetũ ⁊ ſinapiũ i os eiꝰ ifundi. Et poſt mltas penas iuſſit eũ decollari. Quo facto colũba candida ex eiꝰ collo exiens celos penetrauit. Cet. đ cõi vniꝰ mar

¶ In vig. oĩz ſctoꝝ. Ad. i. veſ. ã. Sctĩ dei oẽs q̃ eſtis ꝯſortes ſupnoꝝ ciuiũ: itercedite ꝑ nobis. ps. Laud. pueri. ãn. O q̃ gl'ioſuz eſt regnũ: i quo cũ xp̃o gaudent oẽs ſancti/ amicti ſtolis albis ſequũt agnũ quocũqꝫ ierit. ps. Laud. dñ. oẽs gẽ. ã. Fulgebũt iuſti ⁊ tãq̃ ſcintille i arũdineto diſcurrẽt: iudicabũt natiões ⁊ regnabũt i eternũ. ps. Lauda aia mea. ã. Sctm̃ ẽ verũ lumẽ ⁊ admirabile miniſtrans lucẽ his q̃ ꝑmãſerit i agone certaminis: recipiẽt a xp̃o ſplẽdorẽ ſempiternũ: i q̃ aſſidue felices letant. ps. Laud. dn̄. qm̄. An. Oēs electi dei nr̄i memoꝛamini apd deū: vt vr̄is ꝓcibꝰ adiuti mereamur vobiſ adiūgi. ps. Lauda hie.

Ecce ego ioānes vidi cap. angelū aſcendētē ab oꝛtu ſolis habentē ſignū dei viui: et clamauit voce magna quatuoꝛ angelis qbus datum eſt nocere terre ⁊ mari dicens. Nolite nocere terre ⁊ mari neq arboꝛibus: quoadusq ſignemꝰ ſeruos dei nr̄i i frōtibꝰ eoꝝ. R. Laudē dicite deo nr̄o oēs ſcti eius: ⁊ q timetis deū puſilli ⁊ magni. Qm̄ regnauit dn̄s deꝰ nr̄ omps. Gaudeamꝰ ⁊ exultemꝰ ⁊ demus glꝛiã ei. V. Genꝰ electū/ gēs ſctā/ ppl's acqſitiōis mēoꝛes memoꝝ laudate deū. Qm̄. Glꝛia. Gaude. hꝰ.

Jeſu ſaluatoꝛ ſecli/ redēptis ope ſubueni: ⁊ pia dei genitrix/ ſalutem poſce miſeris.

Cetus oēs angelici/ patriarcharū cunei/ ⁊ prophetarū merita/ nobis precentur veniam.

Baptiſta chriſti preuius/ ⁊ claniger ethereus cū ceteris apoſtolis/ nos ſoluāt nexu criminis.

Choꝛus ſacratus martyꝛum/ ꝯfeſſio ſacerdotū: ⁊ virginalis caſtitas/ nos a pctis abluant.

Monachoꝝ ſuffragia/ oēſq ciues celici: annuāt voti ſupplicū: et vite poſcant premiū.

Laus honoꝛ virtus glꝛia/ deo pr̄i et filio: ſctō ſimul paclito i ſempiterna ſecula. Amē. V. Letamini. A. Vbi eſtis ſancti dei oēs q meruiſtis ꝯſoꝛtes fieri celeſtiū virtutū ⁊ ꝑfrui claritatis glꝛia: ideoq ꝓcamur vt mēoꝛes nr̄i intercedere dignemi p nobis ad dn̄ꝫ deū nr̄m. cāti. Magt. Or.

Domie deꝰ nr̄ multiplica ſup nos grām tuā: ⁊ ſctoꝝ tuoꝝ quoꝝ ꝓuenimꝰ glꝛioſa ſolēnia: tribue ſubſeq i ſctā pfeſſione letitiam. p. ¶ Nulla fiat mēo. ad has veſ. nec ad matut. nec ad. ij. veſ. niſi qn̄ hoc feſ. in do. ꝯtig. tunc eni fiat mēo. ꝓuati de do. ⁊ de trinit. ſꝫ nō fiat pceſ. Sil'r fiat ad. ii. veſ. qn̄ hoc feſ. in ſab. ꝯtig. Ad cōpl. an. Sctōꝝ ꝓcibus cūctoꝝ redde ſalutē coꝛpoꝛis ac aie xp̄e tuis famulis. ps. Cū inuo. cap. Tu i no. hyꝰ. Saluatoꝛ mūdi. V. Cuſtodi nos. A. Lucē tuā. cā. Nūc dimittis. Ad mat. inuit. Venite adoꝛemꝰ dn̄ꝫ. Qui i ſctis glꝛioſus eſt. ps. Veni. hyꝰ. Jeſu ſaluatoꝛ ſecli. In. i. noc. an. Adeſto deus vnus oṗs pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſpūs ſctūs ps. Dn̄e dn̄s nr̄. A. Sicut liliū inter ſpinas: ſic amica mea iter filias. ps. Celi eñ. an. Laudemꝰ dn̄m quē laudāt angeli: quē cherubi ⁊ ſeraphi ſctūs ſctūs ſctūs pclamāt. cā. Bn̄dic. V. Letami i do. ¶ Sciēdū eſt ꝙ i hoc feſ. ſeruet oꝛdo ꝓpoſterꝰ i l. legēd. ⁊ R. cātandis ſcđm ad dignitatē l. ⁊ cātoꝝ: ita ꝙ excellētioꝛ perſōa. i. l. legat. Et ita fiet deſcēſus ſic i aliis feſ. dup. fit aſcēſus. Primū R. a duobꝰ excellētioribꝰ cātet ⁊ ita fiat deſcenſus [illegible] ꝯparū oꝛdine ſeruato. Oīa. [illegible] legatur

viij. ℟. cãtet̃ ſicut ibidẽ notatũ
ſit. ix. l. Legat ſac. ix. ℟. iij. ſacer.
cantẽt. ceta in ſuperiori gradu
Bñdictio. In charitate pfecta
ɔfirmet nos trinitas ſancta. &c.
ſ. de trinita. legat̃ ab excel. pſona.

LEgim⁹ i eccl'iaſticis hiſto
riis q̃ ſctũs bonifacius q̃
quart⁹ a btõ gregorio romane
vrbis epatũ tenebat ſuis p̃cib⁹
a foca ceſare ipetrauit donari
eccl'ie xp̃i tẽplũ rome qd ab an-
tiq̃s pẽib⁹ pãtheon vocabat̃: qꝛ
hoc q̃ſi ſimulachrũ oĩ3 videret̃
eſſe deoꝝ. In q̃ eliminata oĩ ſpur
citia fecit eccl'iã ſctẽ dei geni-
tricis atq; oĩ3 ſctõꝝ xp̃i: vt exclu
ſa mltitudie demonũ / mltitudo
ibi ſctõꝝ a fidelib⁹ i memoria ha-
beret̃. S3 fr̃es chariſſimi i oĩm
p̃mordiis ſctõꝝ nos noiare lau
dare ⁊ gl'ificare ɔdecet eũ q̃ cũ
ctos ɔdidit ſctõs: p quẽ oĩa fctã
ſunt / ⁊ p quẽ cũcta ſubſiſtũt ele
mẽta: cui⁹ maieſtas / nec icipit /
nec deſinit i ſcl'a: vt merito oĩs
p̃ncipiũ ac finis creat̃e noiet̃.
Qm̃ ex ipõ: ⁊ p ipm̃: ⁊ i ipſo ſũt
oĩa: ipi honor ⁊ gl'ia i ſcl'a ſecu
1 loꝝ. amen. ℟. Summe trinitati
ſimplici deo vna diuitas / eq̃lis
gl'ia / coeterna maieſtas: pr̃i p̃liq;
ſctõq; flamini. Qui totũ ſubdit
ſuis orbẽ legib⁹. ℣. Preſtet nob'
grãz deitas btã pr̃is ac nati pa
riterq; ſpũs almi. Qui. Bñdic.
Per icceſſiões ſue mr̃is bñdicat
nos fili⁹ dei pr̃is. L. ij. d. ſ. maria.

BEata quoq; dei genitrix ⁊
ſp̃ virgo maria: templũ dei
viui: ſacrariũ ſpũſſcti: virgo ante
ptũ: virgo i ptu: virgo poſt partũ:
p̃ſtis diei ſolẽnitate cũ ſuis virgi
nib⁹ expers nullo mõ credẽda ẽ.
Verũ qꝛ nõ ſolũ hui⁹ ſctẽ geni
tricis dei ſ3 etiã oĩ3 ſctõꝝ hono
ri hec dies dedicata ẽ: nos fr̃es
tantoꝝ p̃rocinia inceſſaꝝ tota
mẽt' ĩtẽtiõe q̃ram⁹: vt eoꝝ p̃ci-
bus ad et̃na gaudia pducamur.
℟. Felix nãq; es ſacra virgo ma 2
ria: ⁊ oĩ laude digniſſima. Qꝛ
ex te ortus eſt ſol iuſtitie: xp̃s de⁹
nr̃. Ora p pplo / interueni p cle
ro / intercede p deuoto feminco
ſexu / ſentiãt oẽs tuũ leuamẽ:
q̃cũq; celebrant tuã ſolẽnitatẽ.
Qꝛ ex. Bñdic. Ad ſocietatẽ ci-
uiũ ſupnoꝝ pducat nos rex an
geloꝝ. Amen. L. iij. de angelis.

OMnipotẽtẽ deũ itaq; fr̃es
laudem⁹ ⁊ gl'ificem⁹: q̃ ſu
perna celoꝝ regna ſpiritibus
angelicis ad laudẽ ⁊ honorem
nõis ſui atq; maieſtat' i ꝑpetuũ
miro ordie collocauit. De q̃b⁹
plura loq̃ ptimeſcimus: qꝛ ſoli
deo ſcire ẽ quõ vel quẽadmodũ
eoꝝ nobis iuiſibilis abſq; ɔta-
giõe ſeu diminutiõe i ſua ſola
puritate ɔſiſtat natura. S3 tñ
nouẽ eſſe ordies angeloꝝ ad dei
iudicia ac miſteria ɔplenda: te
ſtãte ſacro eloq̃o cognouimus.
℟. Te ſctm̃ dñi3 i excelſis lau- 3
dãt oẽs angeli dicẽtes. Te de-
cet Laus ⁊ honor dñe. ℣. Che-
rubi q̃q; ac ſeraphi ſctũs ꝓcla-
mãt: ⁊ oĩs celic⁹ ordo dicẽs. Te.
Gl'ia. Laus. In. ii. noc. ã. Inter

natos mulierū nō ſurrexit maioꝛ
ioāne baptiſta. ℣. Bonū eſt
ꝯfi. Añ. Eſtote foꝛtes ī bello: ⁊ pugnate
cū antiq̄ ſerpēte/et accipietꝭ
regnū et̄nū. al'. ℣. Bñdicā.
an. Iſti ſunt ſcti q̄ ꝑ dei amoꝛe
minas hoīꝫ ꝯtēpſerūt: ſcti martyꝛes
ī regnū eternū exultāt cū
āgelis: o q̄ꝫ p̄cioſa ē moꝛs ſctōꝝ
q̄ aſſidue aſſiſtūt añ dn̄ꝫ ⁊ abinuicē
nō ſūt ſeꝑati. Ps. Deꝰ ueñ.
gen. ℣. Exultēt iuſti. Bñdictio.
Patriarcharū merita: nos ducant
ad regna celeſtia. Lec. iiij.
de patriarchis et pꝛophetis.

EſT adhuc fr̄es q̄ꝺ de hac
eadē tā pulchꝛa atq̄ꝫ p̄clara
feſtiuitate loq̄ debeamꝰ: q̄ nō
ſolū āgelicis ſpiritibꝰ ueꝝetiā
oībꝰ ſctis q̄ ab exoꝛdio mūdi in
terra ſunt ꝓcreati/honoꝛabilit̄
dedicata ꝯſiſtit. Ex q̄bꝰ ꝑmi fuerūt
p̄riarche uiri religioſi atq̄ꝫ
gl'ioſi ī uita ſua p̄res ꝓphetaꝝ
⁊ apl'oꝝ/quoꝝ mēoꝛia nō derelinquet̄:
⁊ nomē eoꝝ manet in
et̄nū: qꝛ deo digni iuēti ſūt. hos
ſequtur electio ꝓphetaꝝ cū q̄bꝰ locutꝰ
eſt deꝰ: ⁊ oſ̄dit illis ſecreta
ſua ut uētura tāq̄ꝫ p̄ſētia agnoſcerēt
4 ⁊ nūciarēt. R. Inter natos
mulieꝝ non ſurrexit maioꝛ
ioāne baptiſta. Qui uiā dn̄o p̄parauit
ī eremo. ℣. Fuit hō miſſꝰ
a deo: cui nomen ioannes erat.
Qui. Bñdi. Apl'oꝝ ītceſſio: nos
ꝯiūgat āgeloꝝ ꝯſoꝛtio. L. v. de apoſtolis.

IMāni athlete dei
electo ꝯcoꝛdat duodenus
apoſtoloꝝ nūerꝰ: quos a ꝑmis
miraculoꝝ xp̄i ꝟtutibꝰ ad xp̄o
nēdum noue fidei fundamentū
erigēdūq̄ꝫ adhuc tenere ſtatū
eccl'ie: diuia ꝓuidētia ex oībus
quos capiebat mūdꝰ elegit: ut ī
oēm terrā ſonꝰ eoꝝ p̄dicatiōis
exiret: ⁊ ī fines oꝛbis terre ꝓcederēt
ꝟba. Qui uere uinee id ē
xp̄o tāq̄ꝫ palmites adheſerunt:
quoꝝ fructꝰ ī ſempiternū ꝑmanens
nō marceſcit: q̄bꝰ ip̄e dn̄s
locutus eſt dicēs. Uos eſtis lux
mūdi. R. Ciues apl'oꝝ ⁊ domeſtici 5
dei aduenerūt hodie. Poꝛtātes
facē ⁊ illuminantes patriā
dare pacē gētibꝰ. Et liberare
ꝑl'm dn̄i. ℣. Audite pꝛeces
ſupplicū uite et̄ne ꝑſcētes pꝛemia:
q̄ ferti ī dextr̄ māipl'os iuſtitie:
q̄ꝫ gaudētes aduenīſtis
hodie. Poꝛtātes. Bñdic. Martyꝝ
ꝯſtantia nos ducat ad celi
gaudia. Lectio. vi. de marty.

APoſtolis ſubiectū eſt triūphale
martyꝝ nomē/ q̄ ꝑ
diuerſa toꝛmentoꝝ genera xp̄i
paſſionē nō laſſeſcētibꝰ mētibꝰ
ꝑcoꝛdioꝝ imitabant̄. Alii ſiq̄dem
ferro ꝑempti: alii flāmis
exuſti. Alii flagellis ꝟberati:
alii uectibꝰ ꝑfoꝛati. Alii cruciati
patibulo: alii pelagi ꝑiculo
demerſi. Alii uiui excoꝛiati:
alii uincl'is mācipati. Alii līguis
ꝑuati: alii lapidibꝰ obꝛuti. Alii
frigoꝛe afflicti: alii fame cruciati.
Alii ꝟo trūcatis manibꝰ
ſiue ceſis ceſis mēbꝛis ſpectaculū
ꝯtumelie ī ꝑl'is nudi ꝑp̄
nomē dn̄i poꝛtātes. R. O con- 6

ſtantia martyꝛū laudabilis: o charitas iextinguibilis: o patiētia iuincibilis: q̄ licz int̄ pꝛeſſuras pſequētiū viſa ſit deſpicabilis. Inueniet i laudē ⁊ glīā ⁊ honoꝛē. In tpe retributiōis. V. Nobis ergo petimꝰ piis ſubueniāt meritꝰ honoꝛificati a pře q̄ ē i celis. Inue. Glīa. In tpe.

In. iii. noc. ā. Sint lūbi veſtri pcincti ⁊ lucerne ardētes i manibus vřis: ⁊ vos ſiles hoibus expectātibꝰ dn̄m ſuū qñ reuertat a nuptiis. Ps. Exultate. i. ā. Uirgines ſctē dei oꝛate p nob vt ſcelerū veniā p vos accipere mereamur. Ps. Eructa. ā. Laudē dicite deo nřo oēs ſcti eius: ⁊ q̄ timetis deū puſilli ⁊ magni: qm̄ regnabit dn̄s deꝰ nř oīps: gaudeamus ⁊ exultemus et demus gloꝛiā ei. Ps. Quā dile. V. Iuſtoꝛū aīe i manu dei ſūt. Bndictio. Scti euāgeliꝫ lectio ſit nobis ſalus ⁊ ptectio. S. math.

cap. 5. IN il. t. Uidēs ieſꝰ turbas aſcēdit i mōtē. Et cū ſediſſet acceſſert ad eū diſcipli eiꝰ. Et apiens os ſuū docebat eos. Et r. Omi. vene. bede pbři. l. 7

Chꝛiſti vo ſacerdotibꝰ atq; doctoꝛibus ſiue ꝯfeſſoꝛibꝰ: huius diei feſtiuitatem nō ignotā eſſe credimus. Qui coꝛda fidelium ſpūalit̄ quaſi imbꝛibꝰ irrigāt celeſtibꝰ: vt pferre felicit̄ imarceſcibilē bonoꝝ opꝝū poſſint fructū. Qui talēta ſibi tradita nō ſolū reddere: verūetiā cū vſura ſine fraude amplificare curauerūt. Qz bonū qđ p grāz ſpiritus ſancti itelligendo didicere: nō ſibimet tm̄ pfuturū: ſz aliis ſubiectoꝝ mētibꝰ ſcdz apli pceptū arguēdo/ obſecrādo/ icrepādo/ curāq; faciēdo iſerere nitebātur. 7 R. Sit lūbi vři pcicti: ⁊ lucerne ardētes i manibus vřis. Et vos ſiles hoibus expectātibus dn̄m ſuū: qñ reuertatur a nuptiis. Vꝰ Uigilate ergo: qꝛ neſcitis qua hoꝛa dn̄s vř venturus ſit. Et. Bndictio. Choꝛꝰ ſanctarū virginū intercedat p nobis ad dn̄m. lc. viii. de vgi.

UIdent mihi qnq; vgies ſignificare ꝯncupitiā cōtinētiā a carnis illecebꝛis. Cōtinēdꝰ eſt em̄ aī appetitus a voluptate oculoꝝ ⁊ auriū: a voluptatē olfaciēdi/ guſtādi/ ſiue tāgēdi. Sz qꝛ iſta cōtinētia ptim coꝛā deo fit/ vt illi placeat iterioꝛi gaudio: ptiz coꝛā hoibus tm̄ vt gloꝛia hūana capiatur: quiq; dicūtur ſapiētes/ ⁊ qnq; ſtulte: qꝛ vtraq; cōtinentia eſt: q̄uis diuerſo fomite gaudeat. Lāpades aūt q̄ manibus poꝛtant: ſūt opa q̄ ſcdz iſtā cōtinētiā fiūt. Dictū eſt em̄. Luceant opa vřa coꝛā hoibꝰ. Iſta lc. legat ab vno ſolo puero i ſuppellicio. Et iteꝝ pcedāt qnq; pueri de veſtiario oꝛdinati i ſuppelliciis ⁊ capitibꝰ velatꝰ/ amicti albis/ ⁊ cereos ardētes i manibꝰ poꝛtātes ad gradū choꝛi tenentes accedāt. Finita itaq; lc. ſit incipiāt ad altare ꝯuerſi R.

8 Audiui vocē de celo venientē:
venite oēs v̄gines ſapiētiſſime.
Oleū recōdite in vaſis v̄ris: dū
ſponſus aduenerit. Et ꝑcātet a
choro: q̄ facto ꝑdic. pueri ſiḱ cā-
7 tēt v̄. Media nocte clamor fa-
ctꝰ ē: ecce ſpōſꝰ venit. Chorus.
Oleū. His finitis eodē mō ⁊ or-
dine quo acceſſerunt vſq; ad ve-
ſtibulū redeāt. Bn̄dictio Sācto-
rū meritis: mereamur gaudia
lucis. De oībus ſanctis. lc. ix.

Ergo agite fratres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatē in q̄ ſcripti ſumus ⁊ decreti ciues. Nō ſumus hoſpites: ſʒ ciues ſctōꝝ ⁊ domeſtici dei: ⁊ illiꝰ heredes: coheredes aūt xp̄i. Huiꝰ nob' ianuas aꝑiat fortitudo: ⁊ fiducia latū ꝓbeat īgreſſum. Cōſideremꝰ ex ꝓ'ſcriptā vrbiſ illiꝰ felicitatē: īq̄tū ꝯſiderare poſſibile ē. Ut ei de ē / ꝯphēdere nullꝰ ſermo ſufficiet. Dicit de ea ī q̄dā loco ſic: q̄ aufugiet ab ea dolor / triſtitia ⁊ gemitꝰ. Quid hac vita beatiꝰ vbi nō ē paupꝑtatis metꝰ: nō egritudis ībecillitas? Nemo ibi leditur: nemo īuidet: cupiditas nulla īardeſcit: nullū cibi deſideriū: nullū honoꝝ pulſat aut poteſtatis ambitio. Nullꝰ ibi diaboli metꝰ: īſidie demonū nulle: terror gehēne procul. Mors neq; corꝑis neq; aīe: ſʒ īmortalitatis munera iocūda. Nulla erit tunc vſq; diſcordia: ſed cūcta ꝯſona / cūcta ꝯueniētia: q2 oīʒ ſctōꝝ vna ꝯcordia. Pax certa ⁊ letitia cōtinua: trāq̄lla ſunt oīa ⁊ q̄eta.

℟. Concede nobis dn̄e q̄s veniā 6
delictoꝝ: ⁊ intercedētibꝰ ſctis q̄ꝝ hodie ſolēnia celebramꝰ. Talē nobis tribue deuotionē. Ut ad eoꝝ ꝯuenire mereamur ſocietatē. V̄. Adiuuēt nos eoꝝ merita: q̄s ꝓpria īpediūt ſcelera: excuſet īterceſſio / accuſat q̄s actio: ⁊ q̄ eis tribuiſti celeſtis palmam triumphi: nobis veniam non deneges peccati. Ta. Glīa. Ut. V̄. Juſti autē in ꝑpe. In lau. ā.

Uidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat: ex oībꝰ gētibꝰ ſtātes ante thronū. ꝑ. Dn̄s regn̄. ān. Et oēs angeli ſtabāt ī circuitu throni: et ceciderūt ī cōſpectu eiꝰ ī facies ſuas / ⁊ adorauerūt eū. ꝑs. Jubil'. ān. Redemiſti nos dn̄e deꝰ ī ſanguine tuo: ex oī tribu ⁊ lingua ⁊ populo ⁊ natiōe: ⁊ feciſti nos deo noſtro regnū. ꝑ. Deus deꝰ. ān. Bn̄dicite dn̄m oēs āgeli eiꝰ: agite diē letitie / ꝯfitemini ei. cā. Bn̄d. ā. Hymnꝰ oībꝰ ſctīs eiꝰ filiis iſrl' ꝑplo appropinquāti ſibi: glīa hec ē oībꝰ ſctīs eiꝰ. ꝑs. Laud. hyꝰ. Ecce ego io. C ꝑin.

Chriſte redēptor oīm / ꝯ[illegible]
ua tuos famulos: be[illegible]
ſemꝑ v̄gis placatꝰ ſcā p̄cibꝰ.
Beata quoq; agmina celeſtiū
ſpirituū: preterita / preſentia /
futura mala pellite.
Uates eterni iudicis / apoſto-
liq; dn̄i: ſuppliciter expoſcimꝰ
ſaluari veſtris precibus.
Martyres dei incliti / confeſſo-

reſqꝫ lucidi: veſtris oꝛationibꝰ nos ferte in celeſtibus.

¶ Choꝛus ſanctarum virginuꝫ/ clericoꝛūqꝫ oīm: ſimul cū ſctīs oibus/ conſoꝛtes chꝛiſti facite.

Gentem auferte perfidā credētiū de finibꝰ: vt xp̄o laudes debitas/ perſoluamus alacriter.

Gloꝛia patri ingenito/ eiuſqꝫ vnigenito: vna cum ſancto ſpiritu: in ſempiterna ſecula. Amē.

℣. Mirabilis deus. āṅ. Te glorioſus apl'oꝝ choꝛꝰ: te pphetaꝝ laudabilis nūerꝰ: te martyꝛuꝫ cādidatꝰ laudat exercitꝰ: te oēs electi voce ꝯfitētē vnanimes btā trinitas vnꝰ deꝰ. cā. Bn̄dꝰ. oro.

OMnipotens ſempiterne deꝰ: q̄ nos oim ſctoꝝ merita ſub vna tribuiſti celebꝛitate venerari: q̄s vt deſideratam nobis tue ꝓpitiationis abundantiam multiplicatis interceſſoꝛibus largiaris. p. Ad .i. āṅ. Vidi turbā. p. Deus in no. Ad .iii. ā. Et oēs angeli. p. Legē pa. rp. Ecce ego io. ℟. De cōi plurimoꝛum martyꝝ ad oēs hoꝛas diu'. Ad vi. ā. Redemiſti. ps. Defecit. rp.

Apoc. 7 AUdiui numerum ſignatoꝛum: centum quadꝛaginta quatuoꝛ milia ſignati: ex omni tribu filioꝛum iſrael. Ad .ix. ā. [illegible] ps. Mirabilia. rp.

Apoc. 7 VIdi turbā magnā quam dinūerare nemo poterat: ex oībꝰ gētibꝰ ⁊ tribubꝰ ⁊ ꝑplis ⁊ linguis/ ſtātes ante thꝛonum in cōſpectu agni/ amicti ſtolis albis: ⁊ palme i manibꝰ eoꝛū. Ad .ii. veſ. ā. Vidi turbā. ps. Cōfitebor. Credidi. In ꝯuertēdo. Eripe me. ii. Lauda hierl'm. rp. Ecce ego ioh. ℟. Iuſti in ꝑpetuū viuēt: ⁊ apud dn̄m eſt merces eoꝝ. Et cogitatio eoꝝ. Apō altiſſimū. ℣. Ideo accipiēt regnū decoꝛis: ⁊ diadema ſpeciei de manu dn̄i. Et cogitatio eoꝝ. Glia laus ⁊ honoꝛ decus poteſtas ⁊ iubilatio: patri ac nato ⁊ ſpūi ſancto. Apud. hyꝰ. Xp̄e redēp. ℣. Mirabilis deꝰ. ā. Saluatoꝛ mūdi ſalua nos oēs: ſancta dei genitrix virgo ſemp maria oꝛa ꝓ nobis: p̄cibꝰ qꝫ ſctoꝝ apl'oꝝ/ martyꝛū/ ꝯfeſſoꝝ/ atqꝫ ſctāꝝ virginū ſuppliciē petimꝰ: vt a mal' oībꝰ eruamur: boniſqꝫ oībꝰ nūc ⁊ ſp ꝯfrui mereamur. cā. Magt. oꝛ. Oīps ſem. ℣.

¶ Finitis his veſ. oīꝫ ſctoꝝ ſtatī icipiāt feſtine veſ. moꝛtuoꝛū i cōuentu. āṅ. Placebo dn̄o i regione viuoꝝ. ps. Dilexi. vltimꝰ ℣. huiꝰ pſ. ſcꝫ Placebo. nō pſallat: ſꝫ ſtati loco āe cantet ſcꝫ verſum ſan. āṅ. Heu me q꞉ incolatus meꝰ ꝓlōgatꝰ ē. ps. Ad dn̄m cū tri. āṅ. Dn̄s cuſtodit te ab oī malo: cuſtodiat aīam tuā dn̄s. ps. Leuaui. ā. Si iniqtates obſeruaueris dn̄e: dn̄e q̄s ſuſtinebit. ps. De pꝛofundis. āṅ. Opera manuū tuaꝝ dn̄e ne deſpicias. ps. Cōfitebor. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue dn̄e aīas eoꝝ. Sub ſilentio di. āṅ. Audiui vocē de celo dicentē: btī moꝛtui q̄ in dn̄o moꝛiūt. cā. Magt. Kyꝛie el. Xp̄e er. Kyrie el. Pať nr̃. et Aue maria ſine ꝓnūciatõe Et ne nos. vʒ iſte ps. Lauda aĩa mea. Finito ps° dicat ſacer. executor officii V. cum oratione loco nec habitu mutato. V. Requiẽ eternã dõa eis dñe. R. Et lux ꝑpetua luceat eis. V. A porta inferi. R. Erue dñe aĩas eorũ. V. Credo videre bõa dñi. R. In terra viuentium. V. Dñs vobiſ. Et cum ſpũ. Oremus.

Fidelium deus omnium cõditor ⁊ redẽptor: aĩabus omniũ fidelium defunctorũ / remiſſionem cunctorũ tribue peccatorũ: vt indulgentiã quã ſemꝑ optauerũt: piis ſupplicatiõib⁹ ꝯſequantur q̃ terminet ſic. Qui cũ deo pr̃e ⁊ ſpũ ſctõ vi. ⁊ re. de⁹: ꝑ oĩa ſcl'a ſclo℞. Amẽ. Nõ dicat hic Dñs vobiſcũ ſed ſtatim idẽ ſacer. dicat. Requieſcãt in pace. Chorus. Amẽ. Deinde dicat̃ ꝯplet. de die. vt ſ. ad. i. vel. aĩi. Sctõrũ p̄cib⁹ ꝯ. Cũ inuocarẽ. Saluator. V. Cuſtodi nos dñe. Lucẽ tuã cã. Nunc dimittis. ¶ Pro corpore preſenti cuiuſcunq̃ fuerit dʒ oĩo iſta. tam ad Placebo q̃ ad Dirige. Oratio maior videlicet.

Deus cui proprium eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: te ſupplices deprecamur pro anima famuli tui N. quã hodie de hoc ſclo migrare iuſſiſti: vt nõ tradas eam in manus inimici nec obliuiſcaris in finem: ſed iubeas illã ab angelis ſanctis ſuſcipi: atq̃ ad regionem viuorũ perduci: vt quia in te ſperauit ⁊ credidit ſanctorum tuorum mereatur ſocietate letari. Per dñm. ¶ In die tricenali de quocunq̃ fuerit vel cõmẽo. vnius defuncti dicat̃ iſta oĩo ad Placebo tantũ. Oĩo.

Deus cui proprium eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: propiciare anime famuli tui: vel famule tue: et omnia eius peccata dimitte: vt mortis vinculis abſolutus vel abſoluta / tranſire mereatur ad vitã. Per. ¶ In anniuerſa. de quocunq̃ fue. dʒ iſta oĩo ad Placebo. tm̃.

Deus indulgẽtiarũ domine: da aĩe famuli tui vel famule tue N. cui⁹ anniuerſarium depoſitionis diẽ cõmemoramus: refrigerii ſedem / quietis beatitudinẽ / luminis claritatem. p. ¶ Pro epis defunctis dʒ iſta ad Placebo. tantum. Oĩo.

Deus qui inter apoſtolicos ſacerdotes famulos tuos pontificali dignitate cenſeri feciſti: pſta q̃s vt quorũ vicẽ ad horã gerebant in terris: eorũ ꝑpetuo ꝯſortio letent̃ i cel. p. ¶ Pro frib⁹ ⁊ ſororib⁹ defunctis dʒ iſta oĩo ad Placebo tm̃.

Deus venie largitor ⁊ humane ſalutis auctor: q̃s clementiã tuã: vt nr̃arũ cõgregationum fratres ⁊ ſorores q̃ ex hoc ſeculo trãſierũt: intercedẽte btã maria ſemꝑ vgĩe: btõ michaele archãgelo cũ oĩb⁹ ſanctis: ad ꝑpetue btitudinis ꝯſortium ꝑuenire ꝯcedas. p. Oĩo gñalis.

vt Placebo tm̄. Fideliū; vt ſ. ſic terminat Qui cū deo. vt ſ. nō dicat Dñs vo. nec Requieſcāt in pa. Sʒ excep. aīe. ani. ſtati ſine inuit. ⁊ ſine pſal. Veſ. icipiatur ān. ſup ꝑ. tm̄ ā. Dirige. nō dicat tm̄ poſt Placebo. vt i. ſ. ⁊ qñ orones ꝓdic. dñe i lc. vt ab hac die aīaꝝ vſqȝ ad. iiii. fer. añ paſcha: tūc or. Fideliū ſic t'minatur Qui cū deo. vt ſ. ſ. Requieſ. i pa. Ꝛ. Amē ſine Dñs vobi. poſt or. ¶ In die aīaꝝ añ mat. pulſat cāpa. more ſo. Ad mat. ſine Dñe labia. ⁊ De' in adiu. ⁊ ſine ꝑo. Vẽn icipiat i ſuperiori gradu ān. ⁊ ſīut. ſr. lc. ā. Dirige dñe de' me' i cōſpectu tuo viā meā. ꝑ. Verba. ā. Cōuerte dñe ⁊ eripe aīaʒ meā: qm̄ nō ē i morte ꝗ memor ſit tui. ꝑ. Dñe ne. i. ā. Neqñ rapiat vt leo aīam meaʒ dū nō eſt ꝗ redimat/neqȝ ꝗ ſaluū faciat. ꝑ. De' de'. ā. A porta iferi. Ꝟ. Erue do. Pr nr. Et ne. nō dicatur Iube dñe. nec Tu autē. Nūqȝ bñdictio a lectore petat in iſtis lectionibus. Lc. i.

PArce michi dñe: nichil eñi ſunt dies mei. Quid ē hō q̄ magnificas eū: aut qd appōnis erga eū cor tuū? Viſitas eū diluculo: ⁊ ſubito ꝓbas illum. Vſqꝫ nō parcis mihi: nec dimittis me vt glutiaʒ ſaliuam meā? Peccaui. Quid faciā tibi o cuſtos hoim? Quare poſuiſti me contrariū tibi: ⁊ fact' ſum mihimetipſi grauis? Cur non tollis peccatū meū: ⁊ quare nō aufers iniquitatem meā? Ecce nūc in puluere dormio: ⁊ ſi mane me qſieris non ſubſiſtā. Ꝛ. Credo ꝙ redēptor me' viuit: ⁊ i nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum. Et in carne mea videbo deū ſaluatorē meum. Ꝟ. Quē viſur' ſū ego ipſe ⁊ nō ali' ⁊ ocli mei cōſpecturi ſūt. Et. Lc. ii.

TEdet aīaʒ meā vite mee: dimittā aduerſuʒ me eloquiū meū. Loquar in amaritudine aīe mee: dicā deo/noli me cōdēnare. Indica mihi cur me ita iudices. Nunqd bonū tibi videt ſi calūnieꝛ ⁊ opprimas me opus manuū tuaꝝ: ⁊ cōſiliū impioꝝ adiuues? Nunquid oculi carnei tibi ſunt: aut ſicut videt hō ⁊ tu vides? Nunqd ſicut dies hoīs dies tui: ⁊ anni tui ſic hūana ſunt tpa? Vt qras iniqtatē meā ⁊ pctm̄ meū ſcruteris. Et ſcias q2 nihil impiū fecerim: cū ſit nemo ꝗ d manu tua poſſit eruere. Ꝛ. Qui lazarum reſuſcitaſti a monumento fetidum. Tu eis domine dona requiē: et locum indulgētie. Ꝟ. Qui vētur' es iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſcłm per ignē. Tu. Lc. iii.

MAn' tue dñe fecerūt me: ⁊ plaſmauerunt me totū in circuitu/⁊ ſic repente precipitas me? Memēto qſo ꝙ ſicut lutum feceris me: et in puluerem reduces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me: ⁊ ſicut caſeum me coagulaſti? Pelle ⁊ carnib' veſtiſti me: oſſibus ⁊ neruis cōpegiſti me. Vitā ⁊ miaȝ tribuiſti mihi: ⁊ viſitatio tua cuſtodiuit ſpiritū meū. ℟. Dñe quando veneris iudicare terrā: vbi me abſcondaȝ a vultu ire tue? Qꝛ peccaui nimis ĩ vita mea. ℣. Cōmiſſa mea paueſco ⁊ ante te erubeſco: dū veneris iudicare noli me condēnare. Quia.

Sciendū eſt ꝙ qñ corpus adeſt preſens cuiuſcūq̄ fue. ⁊ in anniuer. eꝑoꝝ tm̄ ⁊ in die aīaruꝫ repetant. iii. vi. ⁊ ix. ℟. et qñcūq̄ ℟. a duobus cātat. In. ii. noctur. añ. In loco paſcue ibi me collocauit. ꝑs. Do. regit. ā. Delicta iuuētutis mee ⁊ ignorācias meas ne memineris dñe. ꝑs. Ad te do. le. ā. Credo videre bona domini: in terra viuētiū. ꝑ. Dñs illu. ℣. In mēoria. Lc. 4.

Quantas habeo iniquitates ⁊ pctā: ſcelera mea atq̄ delicta oſtēde mihi. Cur faciē tuā abſcondis: ⁊ arbitraris me inimicū tuū? Cōtra foliū quod vento rapitur oſtēdis potentiam tuā: ⁊ ſtipulā ſiccā ꝑſequeris. Scribis eīm cōtra me amaritudines: ⁊ conſumere me vis pctis adoleſcentie mee. Poſuiſti ĩ neruo pedē meū: ⁊ obſeruaſti oēs ſemitas meas / ⁊ veſtigia pedū meoꝝ cōſideraſti. Qui q̄ſi putredo ꝯſumēd⁹ ſū: ⁊ q̄ſi veſti- 4 mētū qđ cōmedit a tinea. ℟. Heu mihi dñe: qꝛ peccaui nimis in vita mea: qđ faciā miſer vbi fugiam niſi ad te deus me⁹? miſerere mei Dum veneris ĩ nouiſſimo die. ℣. Anima mea turbata eſt valde: ſed tu dñe ſuccurre ei. Dum. Lectio quinta.

Homo nat⁹ de muliere breui viuēs tpe: replet multis miſerijs. Qui quaſi flos egreditur ⁊ cōteritur: ⁊ fugit velut vmbra / ⁊ nunq̄ in eodē ſtatu ꝑmanet. Et dignū ducis ſuꝑ huiuſcemodi aꝑire oculos tuos: ⁊ adducē eū tecū ĩ iudiciū? Quis poteſt facere mūdū de imūdo conceptū ſemine? Nōne tu q̄ ſolus es? Breues dies hois ſunt: numer⁹ menſiū ei⁹ apđ te eſt. Cōſtituiſti terminos ei⁹ q̄ ꝑteriri nō poterūt. Recede ergo paululū ab eo vt quieſcat / donec opptata veniat: et ſicut mercenarii dies ei⁹. ℟. Ne recorderis 5 peccata mea dñe. Dū veneris iudicare ſeculū per ignē. ℣. Dirige dñe deus meus: in cōſpectu tuo viaȝ meam. Dum. Lcō. vi.

Quis mihi tribuat vt in inferno ꝓtegas me: ⁊ abſcōdas me donec ꝑtrāſeat furor tuus: ⁊ ꝯſtituas mihi tpˢ ĩ q̄ recorderis mei? Putaſne mortuus hō rurſū viuat? Cūctis dieb⁹ q̄b⁹ nūc milito: expecto donec veniat ĩmutatio mea. Vocabis me ⁊ ego rn̄debo tibi. Opi manuū tuarū porriges dexterā. Tu q̄dē greſſus meos dinūeraſti: ſed parce pctis meis. ℟. Dñe ſcđꝫ 6 actū meū noli me iudicare: nihil dignū in conſpectu tuo egi. Ideo deprecor maieſtatē tuā. Vt tu deus deleas iniquitatem meã. ℣. Amplius laua me dñe ab iniuſtitia mea/ ⁊ a delicto meo munda me: qꝛ tibi ſoli peccaui. Ideo. In iii. noc. ã. Cõplaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuandum me reſpice. p̄. Expectans. ãn. Sana domine aiam meã: quia peccaui tibi. p̄s. Beatus qui intel. ãn. Sitiuit anima mea ad deũ viuũ: qñ veniã ⁊ apparebo ante faciẽ dñi? p̄s. Queadmodũ. ℣. Requiem. l. 7.

Spũs me⁹ attenuabitur: dies mei bꝛeuiabunt: et ſolũ mihi ſupeſt ſepulchꝛ. Nõ peccaui: ⁊ in amaritudinibus moꝛat oculus me⁹. Libera me dñe ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuiuſuis manus pugnet contra me. Dies mei trãſierũt: cogitationes mee diſſipate ſunt/ toꝛquẽtes coꝛ meũ. Noctẽ verterunt in diem: ⁊ rurſũ poſt tenebꝛas ſpero lucẽ. Si ſuſtinuero infern⁹ dom⁹ mea eſt: ⁊ i tenebꝛis ſtraui lectulũ meũ. Putredini dixi. Pr̃ me⁹ es: mr̃ mea ⁊ ſoꝛoꝛ mea vermib⁹. Vbi ẽ ergo nũc pꝛeſtolatio mea: ⁊ patientia mea? 7 Tu es dñe deus me⁹. ℟. Peccãtem me quotidie ⁊ non me penitentem: timoꝛ moꝛtis cõturbat me. Quia in inferno nulla eſt redemptio: miſerere mei deus ⁊ ſalua me. ℣. Deus i nomine tuo ſaluum me fac: et in virtute tua libera me. Qꝛ. l. 8.

Pelli mee cõſumpt⁹ carnibus adheſit os meũ: ⁊ derelicta ſũt tãtũmodo labia circa dentes meos. Miſeremini mei/ miſeremini mei/ ſaltẽ vos amici mei: qꝛ man⁹ dñi tetigit me. Quare ꝑſeq̃mini me ſicut deus: ⁊ carnib⁹ meis ſaturamini? Quis mihi tribuat vt ſcribant ſermones mei? Quis mihi det vt exarẽt i libꝛo ſtylo ferreo: aut plumbi lamina: vel celte ſculpantur in ſilice? Scio ẽi q̄ redemptoꝛ meus viuit: et in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum: ⁊ rurſum circũdaboꝛ pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deum ſaluatoꝛẽ meũ. Quẽ viſurus ſũ egoipſe: ⁊ oculi mei conſpecturi ſunt/ ⁊ non alius. Repoſita eſt hec ſpes mea in ſinu meo. 8 ℟. Requiem eternam dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Qui lazarũ reſuſcitaſti a monumẽto fetidũ: tu eis dñe dona requiem. Et lx. 9.

Quare de vulua eduxiſti me? Qui vtinã conſumptus eſſem: ne oculus me videret. Fuiſſem quaſi non eſſem: de vtero tranſlatus ad tumuluꝫ. Nũquid non paucitas dierum meoꝛũ finietur bꝛeui? Dimitte me vt plangam paululũ doloꝛẽ meum anteq̃ vadam ⁊ nõ reuertar ad terrã tenebꝛoſam: et opertã moꝛtis caligine. Terram miſerie ⁊ tenebꝛarum: vbi vmbꝛa moꝛtis ⁊ nullus oꝛdo: ſed ſempiternus hoꝛroꝛ inhabitat. 9 ℟. Libera me domine de moꝛte eterna: in die illa tremẽda. Qñ celi mouẽdi ſunt ⁊ terda. Dū veneris iudicare ſeculū per ignē. ꝟ. Dies illa dies ire calamitatis ꝛ miſerie: dies magna ꝛ amara valde. Dū. Et dicat vſqꝫ Dū ve. ꝟ. Ardētes aīe flent ſine fine ambulātes ꝑ tenebras: dicūtqꝫ ſingule/ve/ve/ve/quāte ſunt tenebre. Dū ve. ꝟ. Creator oīm rerū deus: qui me de limo terre formaſti: ꝛ mirabiliter ſanguine ꝓprio redemiſti: corpuſqꝫ meum (lꝫ modo putreſcat) de ſepulchro facies in die iudicii reſuſcitari: exaudi/exaudi me/ vt aīam meam ī ſinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dū ve. Deinde repetat ℞. Libera me. qñcūqꝫ corpus adeſt ꝑſens: ꝛ in oībus anniuerſa. ꝛ trigitalibꝰ ꝛ quādo vis. fit ſerui. mortuorū ante paſ. ſemꝑ erit vltimū ℞. Libera me. cū his tribꝰ ꝟ. Dies illa. Nūc xp̄e. ꝛ dr̄ vſqꝫ Dū ve. ꝟ. Quid ergo miſerrimꝰ: qđ dicā vel qđ faciā: dū nil boni ꝑferā añ tātū iudicē. Dū. ꝟ. Nūc xp̄e te petimus miſereꝛ q̄s/ qui veniſti redimere ꝑditos: noli dānare redēptos. Dū. Deīde repetatur ℞. Libera. qđ ꝑ totū annū obſeruet: qñcunqꝫ dr̄ ℞. Libera.

Idē modus ꝛ ordo ſeruet hic q̄ ī anniuer. ep̄oꝝ ꝑ oīa: ꝟ qꝛ anniuer. ſuprad. ē īō. ī aduē. dñi pꝰ. q. veſ. lc. vo ī pulpito legāt. In oī. iiij. ꝛ. vi. fer. ꝑ annū qñ fiunt vigi. mort. cū. ix. ps ꝛ. iii. lc. tm̄: tunc erit. iii. ℞. Libera me dñe de vijs īferni. Qui portas æreas cōfregiſti ꝛ viſitaſti īfernū: ꝛ dediſti eis lumē vt viderēt te q erāt ī penis tenebrarū. ꝟ. Clamātes ꝛ dicētes adueniſti redēptor nr̄. Qui. Nō repetat ℞. Et notād ē qꝛ ſp ī vig. mor. cū. ix. ps ꝛ. iij. lc. tm̄. dr̄ hec ſola ā. ſup ps. añ lc. ſ. Dirige. ꝛ tūc dr̄ hic ꝟ. tm̄. ſ. Cōplaceat tibi dñe vt eruas me. ℞. Dñe ad adiuuādū me reſpice. An̄ lau. vo dicat ſacer. ꝟ. Requieſcāt ī pa. am̄. Iſte ꝟ. dr̄ ſp añ lau. dicto mō niſi ab hac die aiaꝝ vſqꝫ ad. 4. fer. añ paſcha. Nā tūc nō ſeqūt lau. ꝯtinue ſic ī hac die aiaruꝫ. Ab hac die vſqꝫ ad. 4. fer. añ paſcha nō ſequātur lau. ꝯti. ſiue corpꝰ pn̄s fue. ſiue nō: ſꝫ ſp poſt vlt. ℞. ſtati dr̄ Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. ſupra dicto mō. Pr̄ n. ſine Et ne. Deīde dr̄ Exaltabo ī. ſine nota more ſolito: cū ꝟ. ꝛ or. q dicēde ſunt ad l. alio tpe lau. vo tūc dñr pꝰ mat. de die: ꝛ ꝟ. ſ. mat. ꝛ tūc pꝰ cāt. Bñdꝰ dr̄ Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. more ſoli. ꝛ Pr̄ nr̄. ꝛ. ne. cū ps Voce mea. ꝛ. ī cū ꝟ. ꝛ or. q dicebāt ad Placebo. Deinde dr̄ ps Ad te leue. A paſcha vero vſqꝫ ad feſ. oīꝫ ſanctoꝝ dñr Placebo ꝛ Dirige. ꝛ laud. ſtatim poſt veſ. de die ꝛ de ſ. mat. qñ in cōuentu dicunt. In paſcha. tpe dñr. iii. l. cū. iij. ℞. ꝛ. iii. ps. ꝛ cū. iii. ān. ſup ps. añ lc. Miſeūqꝫ noc. dr̄ ꝛ oēs āe ſup ps. ad veſ. ſ. Placebo dñr ꝛ oēs āe ſup ps. ī lc. dñr. Poſt oc. paſ. ī q̄ſūqꝫ fer. inchoet offi. mor. icipiat a .i. noc. ꝛ cōpleant duo ſequē. noc. in eadē hebdo. ſi fieri pōt. Siue aūt poſſit ſiue nō: deinceps nō ſeruet ordo noct. ſꝫ fe. in hoc tpe: ita tñ ꝙ p corpe pñti cuiuſcūqꝫ fue. ꝛ i anniuer. ꝛ i trigint. epoꝝ in predicto tpe ſp dñr ăe pi ꝟ. ꝛ ℞. de .i. noc. Sciendū eſt ꝙ in tpe paſcha. ſp erit ℞. Libera me do. cū his .iii. ꝟ. Dies illa. Quid ergo. Miſe xpe. In die aiarū añ l. ꝟ. Requieſcāt in pace. Amē. In l. ā. Exultabūt dño oſſa hūiliata. ps. Miſerere. ān. Exaudi dñe orōnē meam: ad te oīs caro veniet. ps. Te decet. ān. Me ſuſcepit dextera tua dñe. ps. Deus de⁹. ān. A porta inferi erue dñe aiam meā. cā. Ego dixi. ā. Oīs ſpūs laudet dñm. ps. Laud. ꝟ. Requiē eter. ā. Ego ſum reſurrectio ꝛ vita: q credit in me etiā ſi mortu⁹ fuerit viuet: ꝛ oīs q viuit ꝛ credit i me non morietur in eternū. cāt. Bñd⁹. Kyrie elei. xpe el. Kyrie eleiſon. Pr nr. ſine pnūcia. Et ne. dr ps. Exaltabo te. Deīde dicat ſacer. loco nec hītu mutato. ā. Requiē et. A porta iſer. Credo videre. Dñe exau. Dñs vo. or. Fideliū. tm̄. nec habitu mutato eodē mō p oīa q pnotatū eſt ad Placebo. qb⁹ dictis ſtati dñr mat. i. mat. i cōuē. more ſolito: ꝛ p⁹ i. lcō. vel Cōcede nos. fiat mēo. d m̄. euſtachio ſocijſqꝫ ei⁹ cū ā. Iſtoꝝ ē. ꝟ. Mirabilis d⁹. or.

Da nobis q̄s dñe ſctōrum martyrū tuorū euſtachij cum ſocijs ſuis interceſſione letitiam ꝛ pacē: vt quorū gaudemus triūphis / ꝓtegamur ſubſidijs. p. Non dr ps. Ad te le. nec villa pſtra. fiat i choro hac die: qꝛ q̄ſi feſtiuū feſtū hr. Ad .i. noc. ad alias hor. dr Deus in adiu. nec hy⁹: ſꝫ ſtati icipiat i ſupiori gradu ā. Requiē eternā dona eis dñe: ꝛ lux ꝑpetua luceat eis. ps. Deus in no. Vel imacu. Retribue. Finit pis ſine Glo. ꝛ repetita ā. poſt pos. ſtati ſequitur Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. Pr nr. Et ne no. Sꝫ li. Requiem et. A porta infe. Erue. Credo vide. Dñs vo. or. Fidelū que terminet Qui cū deo. Requieſcāt in pace. Amē. Nō dr Dñs vo. p⁹ orōnē. Hoc mō dñr ꝛ finiūt oēs hore hui⁹ diei. Poſt .i. ꝟ. i cp. iterēt more ſolito: ꝛ poſt lec. de martyrologio dicat ſacerdos ꝟ. Precioſa eſt in conſpectu dñi. cū hac orōne tm̄. Sancta maria mr. q terminet ſic. Qui i trin. pfe. vi. ꝛ reg. d. p. o. ſe. ſe. amen. Dñs vo. Et cū. Bñdi. do. Deo grās. Hac die dñr oēs hor. ante miſ. Si hec cōmemo. aiarū i do. contige. differat vſqꝫ in craſti. ꝛ hiſt. Vidi dñm. inchoet i ipa do. cū memo. tm̄ de mar. euſtachio ſocijſqꝫ ei⁹ ad matut. ꝛ ad miſ. orōnes mort. p⁹ lau. p corpore pñti. Dr Deus cui proprium. maior. In anniuer. vo de quocūqꝫ fue. dr oro Deꝰ cui ꝓpriū. minor. In trigi. vero de quocunqꝫ fue. dr ad laud. Oro.

OMn̄ps sempiterne deꝰ cui nūq̄ sine spe mīe supplicat̄: ꝓpitiare aīe famuli tui vel famule tue: vt q̄ de hac vita in tui noīs ꝯfessiōe decessit: sanctoꝝ tuoꝝ nūero facias aggregari. Per.

¶ Pro ep̄is defunctis ad lau. orō.

DEꝰ cuiꝰ mīe nō est nūerꝰ: suscipe ꝓ aiabꝰ famuloꝝ tuoꝝ pōtificū p̄ces nr̄as: ⁊ lucis letitieq; regiōez i scōꝝ tuorum societate cōcede. P. ¶ Pro frībꝰ ⁊ sororibꝰ ad l. dr̄ ista orō.

INclina dn̄e aurē tuā ad p̄ces nr̄as qbus mīam tuā supplices dep̄camur: vt aīas famuloꝝ famularūq; tuaꝝ quas de hoc seculo migrare iussisti: i pacis ac lucis regiōe cōstituas: et scōꝝ tuoꝝ iubeas esse cōsortes. Et sic terminet. Per xp̄m dn̄z. deinde dr̄ orō pro familiaribꝰ ꝯuati ad placitū: qbꝰ expletis sequat̄ orō gn̄alis i audiētia. orō.

ANimabꝰ q̄s dn̄e oīm fideliū defunctoꝝ orō ꝓficiat supplicātiū: vt eas ⁊ a pc̄tis oībꝰ exuas/ et tue redēptiōis facias eē pticipes. Qui cū deo p̄re. Requiescāt i pace. Amen. Sine Dn̄s vo. Sciendū ē q̄ qn̄ corpꝰ ē p̄ns: nisi fuerit ep̄s vl' alid̄s magnꝰ sꝫ dr̄r q̄tuor orōnes tā ad Placebo. q̄ ad Dirige. sub vna ꝯclusiōe. Prīa ꝓ corpe p̄nti. Scd̄a ꝓ ep̄is. Tertia ꝓ frībꝰ ⁊ sororibus. Quarta gn̄al'. Itē i oībus āniuersariis sꝫ dr̄r q̄tuor orationes tā ad Placebo q̄ ad Dirige. sub vna terminatiōe. Prima anniuersalis. ii. ꝓ ep̄is. iii. ꝓ frībus ⁊ sororibus. iiii. gn̄alis. Simil'r fiat i tricenal'. ita tū q̄ .i. orō fit ꝓ tricenali. Itē qn̄ vigi. mortuoꝝ fiūt cū .ix. āis. ⁊ .iii. lc̄. tn̄: dr̄r .iii. orōnes tā ad Placebo. q̄ ad Dirige. p̄ma ꝓ ep̄is .ii. ꝓ frībꝰ ⁊ sororibꝰ .iii. gn̄alis.

¶ Sc̄e vvenefrede ṽgi. ⁊ mar. ad .i. ves. ā. Hec est ṽgo. Ps. fer. cap̄. Dn̄e deꝰ. R. Regnū mūdi. hyꝰ. Virginis ples. V. Diffusa. Cetā oīa de cōi vniꝰ ṽg. ⁊ mar. scd̄m picā sar. tam ad ves. q̄ ad mat. sꝫ hic seq̄t ā. sup cā Magt. cū orō. ⁊ lc̄. de ꝓprietate. ā. Aue gēma claritatis ad instar carbūculi/ aue rosa paradisi more fragrans balsami / vvenefreda ṽgo felix gl'iosa meritis assistētes tuis festis celi iūge gaudiis. cā Magt. orō.

OMn̄ps sēpitne deꝰ q̄ beatā vvenefredā ṽgitatis p̄mio decorasti: fac nos q̄s eiꝰ itcessiōe mūdi huiꝰ blādimēta postponere: ⁊ cū ipsa p̄nis gl'ie sedē obtinere. P. Ad mat. le. lc̄. fiant. l. i.

VEnerabilis dei seruꝰ beunous a nobilibꝰ viris scꝫ bēgo pr̄e ⁊ ꝑhen mr̄e/ iuxta fabrinā i ꝓuīcia q̄ dr̄ powis oriūdus: a p̄mordiis infantie duos vel tres dies cū noctibꝰ ieiunās ꝑuigil i orōnibꝰ/ vix ad prādiū ab eccl'ia poterat diuelli. Qui parētibꝰ relictis monachꝰ effectus: diuersis i locis eccl'ias cōstruxit: ⁊ fr̄es deo dignos diuinis obseq̄is mācipauit: sibi ꝑ nisā a deo quesiturꝰ mansionē.

Ducēte dño illū ſpū ſctō: ꝑuenit ad pꝛediū cuiuſdā nobiliſſimi viri noīe tenith. Qui filiꝰ vniꝰ ꝑpotentiſſimi ſenatoꝝ a rege ſcl'i cilius nomīe: oī honeſtate ꝯſpicuus apparebat. Ad hūc vir dei cū aduenisset qđ ſecreto voluebat i pectoꝛe / nobili viro aduocato ſecretiꝰ ꝓpalauit. Dñe ad te ſū celeſti iſtinctu deſtinatus: nō ſine certa cauſa tue tuoꝛūqꝫ ſalutis: ſi meis acqeueris ꝑtitiōibus. Peto itaqꝫ quatenꝰ de ꝑoſſeſſiōe tibi a ꝓgenitoꝛibꝰ deriuata: ptē deo ⁊ mihi ꝯcedas: vt tibi eccl'iam fabꝛicē ꝓ te ⁊ oībꝰ xp̄icolis deo ſeruituris. Lc. ii.

Cuiꝰ ꝑtitiōibus vir nobilis quaſi celitus admonitus benigne ānuēs / villā i qua ad eū venerat dei ſeruitijs liberā: ⁊ de ſe ⁊ de oībꝰ ſucceſſoꝛibꝰ eiꝰ ꝯceſſit ab oī expectatiōe ſolutā. Sicqꝫ nutu dei vir ſctūs i bꝛeui aīam illiꝰ obtinuerat: vt ſtatī de illo loco ad aliuꝫ ſua ſupellectilia trāſferret: ⁊ filiā noīe Wenefredā (quā ſue poſteritatꝭ ſpē habebat vnicā) ad xp̄i honoꝛē et ad moꝝ honeſtatem illi ꝯmitteret īfoꝛmādā. Vꝛō dei itaqꝫ baſilice ꝯſtruēde opus diligētiſſime accelerāte: ⁊ xp̄i myſteria dieti deuotiſſime celebꝛāte: ille nobilis vir tenith ex aduerſo nō lōge īde ſua figēs tabernacula: mēte ſyncera xp̄i ſeruitio adherebat cum vxoꝛe deuota. Lc. iii.

Wenefreda dño celeſti dogmate moꝝ iebꝛiata / oīa xp̄i mādata q̄ a doctoꝛe ſuo p̄dicabāt: ardēti deſiderio ⁊ auribꝰ patulis hauriebat: tenaci mēoꝛia recōdebat: i ꝑrio opibus exhibitura qđ tūc i aīo ꝯgerebat. Oēm dño viꝝ abdicare diſpōebat: ſꝫ hoc parētibꝰ ſuis innoteſcere foꝛmidabat. Illos offendere non ſibi idoneū foꝛe credebat: deo fūditꝰ ꝯiūgi ſalutiferū eſſe ſciebat. In hoc igit̄ certamine ſpirituali: v̄ginis animus nō modico diſtrahebat̄ anfractu. Nō immemoꝛ tamē virgo doctoꝛis ſui p̄dicātꝭ renūciare pr̄i ⁊ matri ⁊ xp̄m ſeq̄: eū ꝯſciū ſui audacter fecit eſſe ſecreti. Lectio iiii.

O Pat̄ inq̄t ſctiſſime ipetrā mihi ab vtroqꝫ parēte oēꝫ ſeculi luxū amodo licere abdicare: ⁊ v̄ginitatē meā celeſti ſpōſo itegrā ꝯſeruare. Hec audiēs vir ſctūs: faciliime qđ ꝑtebat obtinuit ab vtroqꝫ parēte. Tū qꝛ illiꝰ fūditꝰ iſhiabat ꝯſilio. Tū etiā qꝛ illos ibuerat diui nectaris plenitudo. Parētes igitur onere depoſito illā nubēdi ſcl'oꝛ ceperūt reꝝ ſuaꝝ opulētiā xp̄i paupibꝰ erogare. Puella deſideriū ſuū adepta: ſe ip̄ extēdēs ad iterioꝛa: ſoli deo ihiās nullaqꝫ admittēs terrena ꝑdibꝰ vbi viri aſſidebat doctrina: ſitibūdo hauriēs coꝛde q̄ de ſpōſi ſui moꝛibꝰ aiebat. Cū aūt i exercitijs q̄ ad ſalutē aīe ꝑtinēt ſtudioſiſſime iuigilaret: cernēs diabolꝰ ī illa ꝯuicia v̄tutē ſuā eneruari: totꝰ ꝯtra eā ꝯſurgere cepit. Lctō. v.

Quadā aūt die dn̄ica ꝟgis parētibꝰ ad eccl'iaz ꝑgētibꝰ vt dei myſteriis ⁊ ſcti viri intereſſent p̄dicatiōibus: ꝟgie vvenefreda quodā corꝑis icōmodo domi remanere coacta: ecce q̄dā iuuēis noīe cardodocꝰ regis alani filius palatiū pr̄is igrediens: eā ſolā repiebat: ſtatimq; de ꝯcubitu ſermonē iſeruit; dicēs ſe regis filiū diuitiꝭ ⁊ honoribꝰ refertū ⁊ illā affluent̄ locupletaturā: ſi ſue volūtati daret aſſēſū. Illa vultu demiſſo rubore ſuffuſa: diſſimulās ai ꝓpoſitū ſimulauit ꝓmo ſe ꝯuīt ferre ꝙ icōptā iueniſſet. Petijt vt ſaltem modicū pateꝛ: donec a thalamo decētiꝰ rediſſet. Hec dicēs ſolūmodo ad horā cucli ab eo q̄rebat. Nō tādē ꝓcus temerariꝰ ꝯceſſit. ℓ. vi.

Illa vō mox thalamū īgreſſa ex altera ꝑte camere ꝟſus eccleſiam iter arripuit; q̄ fuga mox iuuēi inotuit. Ille vō arrepto gladio velocit̄ iſequēs apphēdit eā i deſcēſu cuiuſdā mōt̄ an̄ hoſtiū eccl'ie: ⁊ his ꝟbis eā allocutꝰ eſt. Olī te amaui: ⁊ legalibus amplexibꝰ te mihi ꝯiūgere deſideraui. Quare te petētē cōtēnis? Aut ſtati mihi ꝯſenties: aut vitā iſto gladio ꝯſummabꝭ. Illa ꝓus ad eccl'iā lumīa ꝟtēs ⁊ neminē aſpiciēs: furibūdo cōfidēter r̄ſidit. Regi eterni filio iūcta mr̄imonio: nullū aliū admiſſura ſum dū vixero. Exime gladiū: ⁊ vt placet vte. Nec mine: nec blāditie ſepabūt me ab illius amore. Ille vō extracto gladio: caput eius amputauit. Mox vero vbi caput ꝟgis ad terrā corruit: fons hominibus ⁊ pecoribus ſaluberrimꝰ vberti emanauit. Sine expōe. ℓc. vii.

Corpe vō ꝟgis i loco q̄ ceciderat remanente/caput ipſiꝰ de ꝓcliui ruit i eccl'iā: iter pedes aſtātiū. Qui ſtupefacti et attoniti tā parētes q̄ alij accurrūt q̄ totiꝰ rē certiꝰ cognituri: ꝟgineq; deuotā ꝯperiētes eſſe decollatā/lamētabilē ꝓdiderūt clamorē. Quē vir ſctūs audiēs: ad cetū ꝯuenit aſtātium. Virginem quoq; quā deo ꝯſecraturꝰ erat ꝑemptā cernēs: ⁊ ꝑēptorē illiꝰ gladiū ſuū ꝑ herbā tergētem adhuc madidū cruore ꝯſpiciens: his ꝟbis ipſū eſt aggreſſus. O ꝯplis inq̄t regie dignitatis homicida celeſt; cur nō pn̄itet te tm̄ ſcelꝰ ꝑpetraſſe? Pacē ꝯturbaſti ⁊ eccl'iam tuo ſacrilegio fedaſti: nec diei dn̄ice reuerētiā exhibuiſti. Nūc ip̄z deum meū dep̄cor/q̄tenꝰ q̄ tu indigne ꝯmiſiſti digna recōpēſatiōe recipias. Hic dictꝭ iuuēis ad t̄rā corruens: illico expirauit. Mirūq; dictu: corpꝰ defūcti liq̄factū in ꝯſpectu aſtātium diſparuit: multi aſſerētibꝰ tellure dehiſcēte fuiſſe abſorptū: ⁊ cū ſpū ſuo in baratro demerſum. ℓc. viii.

Dehinc ſanctus caput ꝟgis deoſculans: ⁊ ſuo ordine cōponēs reliquo corpi adegit: ⁊ pallium ſuū ſuperſternens ad altare miſſam celebraturus acceſſit. Qua peracta: ad corpus remeãs hoc ſermõe ad ppl'ꝫ vſus ẽ. Scitote chariſſimi hanc dei vgĩnẽ votũ ſctimõialis feciſſe: ⁊ intcepta morte tp̄s exoluẽdi nõ habuiſſe. Vñ ꝯderet nos humi ꝓcũbẽtes deuotiꝰ deũ ꝓ ea interpellare: multas in poſterũ ꝑ eã habituri ꝯmoditates. Ipſe vero manꝰ ad celũ expandens dixit. Dñe ieſu xp̄e/ ꝓ cuiꝰ amore hec vgo terrena reſpuens celeſtia ꝯcupiuit: q̄q̄ nõ ignoremꝰ ipaꝫ ꝓ tuo noie paſſam/ i celeſtiũ gaudiꝫ finibꝰ repoſitã/ nr̄o vlterius nõ indigere ꝯtubernio: tñ votorũ bonorũ effector clemẽtiſſime ꝑcipe: vt aĩa huiꝰ puelle rediuiua grã tue mĩe nomẽ tuũ magnificet adhuc in tua plebe: et poſt lõga vite ſpacia multiplicato bone cõuerſatiõis fenore: ad te redeat ſpõſum ſuũ vnicũ dei p̄ris filiũ: cum quo ⁊ cũ ſpũ ſctõ viuis ⁊ gl'iaris deꝰ ꝑ ĩfinita ſcl'a ſcl'oꝝ. Cũq3 oẽs rñdiſſẽt amẽ: puella q̄ſi a ſõno educta reſedit: tergẽs et emũdãs faciẽ ſuã a puluere ⁊ ſudore: ſurgẽſq3 eccl'iã ĩtrauit: ⁊ deo grãs ibi libauit. Porro vbi caput ipſiꝰ collotenꝰ beati ⁊ poſtea vtute dĩna ꝯpactũ fuerat: album q̄dã ĩ modũ fili locũ ſectõis ſꝑ obducebat. Nobiles aũt illiꝰ puelle q̄ xx. ix. nũdũ deũ cognouerãt: videntes ĩfauſti iuuenis ꝯfuſionẽ: ⁊ glioſe vgĩs reſuſcitatiõẽꝫ: pedibus sci viri bẽnõi ꝓuoluti: dei myſteriis petierũt ĩbui. Quos ille deuote ſuſcipiẽs ſacri baptiſmatis vnda purificauit: ⁊ diuinis ſermõibꝰ inſtructos i dei ſeruitio cõfirmauit. At dei vgo vvenefreda tota die ſcti viri pedibus adherẽs: illiꝰ ſermõibꝰ ſedula intendebat: ⁊ ſe velare cũ ſuis parẽtibus obnixe depoſcebat. Vir aũt ſcũs corã parẽtibꝰ et multis aliis eã ſacro velamĩe ĩdutã ꝯſecrauit: atq3 regularis ꝓpoſiti diſciplinis pleniſſime ĩformauit. q̄ ſtatĩ totiꝰ vtutis arcẽ aggrediẽs: ĩ breui totius ordis adepta ẽ ꝑitiã. Unde vir admodũ letificatꝰ ꝑẽtes in vnũ conuocatos ⁊ alios dei ſeruos ſic eſt affatꝰ. Uos inq̄t hactenꝰ meis petitiõibꝰ ⁊ cõſiliis ꝓmptos exhibuiſtis: nũc vo ĩ vob' exuberãtibꝰ dei bñficiis ĩcedite vigilãter ꝑ oſtẽſam vobis viam ſalutis. Et q̄m alias vocat me deꝰ: ⁊ me ad p̄ns carituri eſtis: filie vr̄e admonitiõibꝰ ſolerter ĩtẽdite ⁊ exẽplis. Ad vgĩnẽ cõuerſus ait. De meis exercitiis ſuccedere ꝑcepit deus: ⁊ vgĩes ĩ dei ſeruitio hic tecũ manſuras ꝯgregare. Hic vero ãnis ſeptem pactis te diuitꝰ admonitã oportebit aliũ ĩquirere locũ. Cetera de cõ uniꝰ vg. ⁊ mar. ¶ Sci leonar. cõfeſ. ⁊ abbat. ix. lc. fiant. Oro.

Preces nr̄as q̄s dñe celeſti dono ꝓſeq̄re: vt q̄ de bti leonardi cõfeſſoris tui atq3 abbatis p̄cõiniis gloriamur: eiꝰ meritis atq3 ſuffragiis apud te ſẽp adiuuari mereamur. Per. lcō .i.

BEatus igit̃ leonardꝰ tp̄ibus anaſtaſii ĩpatoꝛ̄ ĩ ꝓuicia gallicana: clarꝰ parētibꝰ collateralibus clodouei regis frācie extitit oꝛiūdus. Quē clodoueus quondā paganꝰ: ſed ꝑ p̄dicationē ſcti remigii remenſiū archiep̄i ad fidē conuerſus: de ſacro fōte leuauit. Lectio .ii.

Puer aūt leonardꝰ factꝰ adoleſcēs relicta regali militia: ſpū ſactꝰ diuīo ſeq̄ voluit archiep̄i remigii veſtigia. Cuiꝰ doctrinā ⁊ moꝝ honeſtatē ſeq̄ns: pl'imis miraculis coꝛuſcabat. Lcō .iii.

Hic cū a rege ĩpetraſſet vt oēs q̄s ĩ ergaſtulis viſitaret ſoluerēt: vbicūq̄ ĩcarceratos audiſſet/ ad eoꝝ liberationē ĩpiger currebat. Creſcēteq̄ fama eius m'ti ad eū ꝯfluētes gr̄a recupāde ſanitat̄: redibant ab eo ſani.

Volēs ergo famā L. iiii. hoīm declinare ⁊ ſoli deo ſeruire: adiit ſiluā noīe pauū. Quo cū rex ⁊ regia venādi cauſa aduenīſſent: contigit reginā ꝑtu ꝑiclitari. Cui cū medici nō poſſent ſubuenire: ſatellites ſiluam vlulatibꝰ repleuerūt. L .v.

Vir dei hoc audiēs: mox aduenit. Cūq̄ ꝓ ea oꝛationē ad deū fudiſſet: regina illico et optatū partū habuit: ⁊ remediū a doloribus ſenſit. Quo viſo rex munera pꝛecioſa viro dei obtulit: q̄ oīa vir ſcūs recuſauit. Dedit igit̃ ſibi rex tm̄ de eadem ſilua: quātū vnius noctis ſpacio cū aſello ſuo circūire potuiſſet. L .vi.

Sctūs ergo leonardꝰ ꝯſtruxit ĩ eodem loco oꝛatoꝛiū in honoꝛē btē marie: qđ appellauit nobiliacū: eo q̄ a nobili rege donatū eſſet. Cōgregatiſq̄ ibi fr̄ibꝰ m'lto tp̄e vixit. Ubi ꝓpter aq̄ penuriā: fontē indeficiētis aq̄ a deo ſuis pꝛecibus ĩpetrauit. Multiſq̄ claruit miraculis: ⁊ ĩ dn̄o obdoꝛmiēs/ ĩ eodē loco ſepultꝰ eſt. Tres vlt̄. lc. de expōe euāge. Nemo accēdit lucer. Lec. đ cōi vniꝰ cōfeſ. ⁊ ab.

¶ Sctōꝝ quatuoꝛ coꝛonatoꝝ mart̄. iii. L. oro.

Preſta q̄s oīs deꝰ: vt q̄ glorioſos martyꝛes tuos claudiū: nicoſtratū: ſymphoꝛianū: caſtoꝛiū: atq̄ ſimpliciū/ foꝛtes in ſua confeſſiōe cognouimus: pios apud te ĩ nr̄a ĩterceſſione ſentiamꝰ. P. Ad mat̄. iui. du. L. i.

Tempoꝛe quo diocletianus ꝑexit ĩ pānoniā ad metalla de mōtibꝰ abſcindēda: inter mōtes metallicos ĩuenit claudiū/ nicoſtratū/ ſymphorianū/ caſtoꝛiū/ atq̄ ſimpliciū/ magna peritia artis illiꝰ inbutos: ſed occulte chꝛiſtianos. Quibus inuidentes ſocii: accuſarūt eos q̄ eſſent xp̄iani. Lc .ii.

Imperatoꝛ hoc audiens iuſſit lāpadio tribuno eos audire: ⁊ ĩ quo reatus ĩueniret pena ferīre. Qui iuſſit ſcōs dei ſibi pn̄tari: ⁊ oſtēdit eis oīa gn̄a toꝛmētorū dicēs. Niſi ſtatiꝫ numinibꝰ ſacrificaueritis his penis ꝑibitꝭ. Scti martyꝛes dixerūt. Minas tuas nõ timens⁹. Iratus lampadius iussit eos iam scorpionibus mactari. Lectio tertia.

Eadẽ hora lãpadius arreptus a demonio: expirauit. Hoc audiẽs imꝑator iussit loculos plũbeos fieri: ⁊ sctõs dei viuos inclusos in fluuium precipitari. Quos nicodemus xp̃ian⁹ post quadragita dies leuauit: ⁊ etiã in domo sua reposuit. Cetera de cõi plurimoꝝ martyr. ¶ Sancti theodori martyr. tres l'. fiãt. Or.

Deus qui nos beati theodori martyris tui confessiõe gloriosa circũdas ⁊ ꝓtegis/ presta q̃s eius nos imitatione ꝓficere: ⁊ oratiõe fulciri. Per. Sed'm matu. inuit. simp. lc. i.

Temporibus maximiani ⁊ maximi imperatorum/ tentus est theodorus: ⁊ cũ eo multi alij ad militandũ i legiõe maximinoꝝ. Qui cũ idolis sacrificare contẽnerẽt: adduct⁹ est ad brincã prepositum: ⁊ ait. Ego xp̃ian⁹ sum ⁊ imolari simulachris ꝑceptum non accepi. Lc. ii.

Iratus p̃ses brincas: pluribus eũ tormentis afficit. Sed cũ eũ sic superare nõ posset: dictauit sententiã dicens. Theodorum ꝑcepti imperatoꝝ nõ obtẽperãtẽ: sed i xp̃m credẽtẽ igni iubeo tradi: qd ⁊ factum est. Lectio. iij.

Magnũ est miraculũ/ flãma i specie camere factã: corp⁹ circũuallauit: ⁊ erat quasi nõ corp⁹ ardẽs: sꝫ quasi panis q̃ coquit. Beãs ꝯo martyr erat i medio fãme: et sine afflictiõe laudans deũ: ⁊ ita reddidit celo sp̃z. Cet. de cõi vni⁹ martyr. ¶ Sancti martini ep̃i ⁊ ꝯfes. Ad. i. vespe. ãn. O btm̃ põtificẽ q̃ tot⁹ visceribus diligebat xp̃m regẽ: ⁊ nõ formidabat imꝑij p̃ncipatũ: o martine dulcedo medicamẽtũ ⁊ medice: o sctissima aĩa: quã ⁊ si gladi⁹ ꝑcussoris nõ abstulit: tñ palmã martyrij nõ amisit. ps. i fer. cap̃z. Ecce sacerdos. Rꝫ. Btũs martinus. hy⁹. Iste ꝯfesso. Amauit eum. ãn. O martine o pie: q̃ piũ est gaudere de te: o martine ꝓphetis cõpar/ ap̃lis cõsertus/ ꝑsulum gẽma/ fide ⁊ meritis egregie/ pietate misericordia charitate ineffabili: succurre nobis nũc ⁊ ante deum. Cã. Magt. Or.

Deus qui ꝯspicis q2 ex nulla nr̃a v'tute subsistim⁹/ ꝯcede ꝓpiti⁹ vt intercessiõe bti martini ꝯfessoris tui atq3 põtificis: cõtra oĩa aduersa muniamur. P. Meo de mẽna martyr. Oro.

Presta q̃s oĩps de⁹: vt q̃ bti mẽne martyris tui natalitia colimus: intercessiõe eius in tui nominis amore roboremur. P. Tũc eat ꝓcess. ante altare. s. martini cãtãdo Rꝫ. Martinus abrahe sinu. Ora p no. Oro.

Deus bonitatis auctor ⁊ bonorũ dispẽsator: ꝯcede ꝓpitius vt q̃ bti martini cõfessoris tui atq3 põtificis solẽnitatẽ veneramur: eius patrocinio atq3 suffragio maiestati tue ꝓpitiationẽ ꝯsequamur. P xp̃z.

In redeūdo de ſctā maria. Ad matutī. inuita. ā. Martinus ecce migrat hic pauper celo diues. Quē ſctoꝝ concētꝰ xp̄o pſallēs reduxit: nos celeſtibus hymnis laudemus ī hūc deū. ꝑ. Venite. hyꝰ. Iſte cōfeſſoꝛ. In. i. noc. ān Sctūs martinꝰ obitū ſuū lōge ante ꝓſciuit: q̄ et diſcipulos in vnū cōgregauit atq; ſui diſſolutionē iminere ꝓdixit. ps. Btūs vir. ā. Cū repente viribꝰ coꝛpis cepit deſtitui: tūc meroꝛ ⁊ luctꝰ oīm / vox plāgētiū vnaq; ꝓcātiū: ne paſtoꝛ oues deſeras. ꝑ. Quare fremuerūt. ān. Scimꝰ q̄dē te pater deſiderare xp̄m ſed ſalua ſunt tibi ꝓmia tua: nr̄i potius miſerere quos deſeris pater. ꝑ. Dñe quid mul. ꝟ. Amauit. l. i.

Martinꝰ ſabarie pānoniorū oppido oꝛiūdꝰ fuit: ſʒ intra italiā ticini alitꝰ eſt parētibꝰ nō infimis: gētilibꝰ tamē. Quiq; militie cingulo a ꝑfido iuliano addictꝰ ē: licʒ ſuitꝰ. Ipſe eñ armatā militiā ī adoleſcentia ſecutꝰ ē ſub rege cōſtātio: deinde ſub ꝑfido iuliano iuxta parētū ſuoꝝ nobilitatē: nō tñ ſpōte ſeruebat. Nā cū decē eſſet annoꝝ: iuitꝰ parētibꝰ ad ecclīā ꝯfugit: ſeq; catecuminum fieri poſtulauit. Sʒ vir ſctūs magꝭ elegit deo celeſti ſeruire: q̄ ſub ipatoꝛe militare terreno. ꝶ. Hic eſt martinꝰ electꝰ dei pōtifex. Cui dñs poſt aplo̅s tātā gratiā conferre dignatus eſt: vt in ꝟtute trinitatis deifice mereret fieri triū moꝛtuoꝛū ſuſcitatoꝛ magnificus. ꝟ. Sancte trinitatis fidē martinꝰ cōfeſſꝰ ē. Cui. l. ii.

Hic etiā martinꝰ benignꝰ / patiēs / atq; hūilis: nōdū ī xp̄o regñatus opē ferebat miſeris. Alebat egētes: nudoſq; veſtiebat. Quodā aūt tēpoꝛe cum adhuc eēt catecuminus: mario hyemali frigoꝛe cū nihil hēret ꝓter chlamydē qua īdutꝰ erat: media eiuſdē chlamydis parte abſciſa nudū pauperē quēdā veſtiuit. Qua etiā nocte ſequente dñʒ ieſū xp̄ʒ inť āgelicos exercitus veſtitum aſpexit: audiuit. ꝗ dñʒ voce clara dicētē. Martinꝰ adhuc catecuminus: hac me veſte contexit. ꝶ. 2 Dū ſacramēta offerret beatus martinꝰ. Globꝰ igneus apparuit ſup caput eiꝰ. ꝟ. Dum eñ p̄ces ad deū emitteret: ⁊ pꝛo vniuerſo grege ſibi cōmiſſo depꝛecaret. Globꝰ. l. iii.

Cum aūt eſſet annoꝝ duodeuiginti: ad baptiſmū cōuolauit: nec tñ ſtati militie renūciauit tribuni ſui ꝓcibꝰ deuictus cui contuberniū familiare ꝓſtabat: q̄ trāſacto tribunatus ſui officio renūciaturū ſe ſeclo pollicebat. Qua expectatiōe martinꝰ ſuſpēſꝰ ꝑ bienniū fere poſtea q̄ ē baptiſma cōſecutꝰ: ſolo ſeʒ noīe militauit. ꝶ. 3 Btūs martinus obitū ſuū lōge āte ꝓſciuit: dixitq; fr̄ibus diſſolutionē ſui coꝛpis iminere. Qʒ īdicauit ſe iā ē ſolui. ꝟ. Viribꝰ coꝛpis cepit repēte deſtitui: cōuocatiſq; ī vnū discipulis dixit. Dīlo. Glia. Mz. In .ii. noc. ān. Dn̄e iā sat est q̄ hucusq; certavi: sz quoad ipse iusseris militabo: ac si p̄cis etati bonū ē mihi / hos p q̄b⁹ ti meo ipse custodias. ꝓ. Cū suo. ā. Art⁹ febꝛe fatiscētes spūi servire cogebat: stratuq; suo illo nobili cilicio recubās nec terrā videre iam dignatus celo totus inhiabat. ps. Verba mea. ān. Sinite me inqt celū videre: vt spūs dirigatur ad dn̄m: nichil in me reperiet inimic⁹: sz sin⁹ abꝛahe me suscipiet. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ꝟ. Iustū deduxit. l. iiii.

Relicta tandē militia: hilariū pictavie vrbis epm adiit ꝛ apud eū aliquādiu cōmoꝛatus est. Eo tp̄e ei q̄dā catechumin⁹ adhesit: cupiēs sanctissimi viri instrui disciplinis. Paucis q̄ppe iterpositis dieb⁹ gravi lāguoꝛe coꝛrept⁹ absente scō viro: subita moꝛte p̄uētus 4 est. R. Dixerūt discipli ad beatū martinū: cur nos p̄r deseris: aut cui nos desolatos relinq̄s? Invadēt ei gregē tuū lupi rapaces. ꝟ. Scim⁹ q̄dē p̄r desiderare te xp̄z: sz salva sunt tibi p̄remia tua nec dilata minuent: nr̄i poti⁹ miserē q̄s deser. In.

Reversus post triduū l. v. martin⁹ exanime coꝛp⁹ invenit: 4 ꝛ fusa ad deū ōꝛone eū vite restituit. Qui ꝛ baptizat⁹ ē ab eo: ꝛ postea multis vixit annis. Sub eo tp̄e martin⁹ ad ep̄atū turonēsis ecclīe petebatur. R. Dn̄e si adhuc p̄plo tuo sū necessari⁹ nō recuso p̄pt eos subire laboꝛē. Fiat voluntas tua. ꝟ. Iā enī dn̄e sat ē q̄ hucusq; certavi: sz q̄ad ipse iusseri militabo: ac si p̄ces etati bonū ē mihi. Fi. l. 6.

Iamq; suscepto ep̄atu qualē sibi de⁹ grāz p̄stitit: nō est nr̄e facultatis evolvere. Idē ipse p̄stātissime p̄severabat q̄ p̄ius fuerat. Eadē in coꝛde ei⁹ hūilitas: eadē i vestitu eius vilitas erat. Adeo vero oīa sez maioꝛa sunt i eo: q̄ vt verbis explicari q̄āt. Nā nulla hoꝛa momētūq; p̄terijt: quo nō aut ōꝛoni aut lectiōi vacaret. R. Oculis ac manib⁹ i celū semp itēt⁹. Invictū ab ōꝛone spm̄ nō relaxabat. ꝟ. Nihil enī terreni aliq̄n negocii divino antepōnēs officio: sēpq; semetipm̄ ad ea q̄ supna sunt extēdens. Invic. Glia. Invic. 6

In .iii. noct. ān. Media nocte dn̄ica sctūs discessit: cui celi cives mox obviant: multi audierūt voces in sublimi: q̄ ꝛ vitro puriōꝛ: lacte candidioꝛ: carne quoq; mōstratus est gēma sacerdotū. ps. Dn̄e q̄s ha. ān. Glificati hoīs viderūt gl'iaz q̄ affuerūt: nā caro quā cinis semp obtexerat ita resplēduit: vt q̄dā resurrectiōis dec⁹ ꝛ expecta p̄ferret. ps. Dn̄e i vir. ā. Adest multitudo monachoꝝ ac v̄ginū q̄ speciali glīa p̄cipue flebāt: cū scirēt magis esse gaudēdū si rōnē vis maioꝛis admitteret. ps. Dn̄i est terra. ꝟ. Iust⁹ vt pal. l. vii.

Martinus autem obitum ſuum longe ante preſciuit. Dixitqꝫ fratribus ſuis diſſolutionem ſui corporis imminere. Interea cauſa extitit: q̄ cõdatẽſem diocesim viſitaret. Nam clericis illius eccleſie inter ſe diſcordantibꝰ pacem reformare cupiens: licet finẽ dierum ſuorum nõ ignoraret: ꝓficiſci tñ ob illã cauſam nõ recuſabat. Bonã hãc virtutũ ſuarũ ꝯſũmationẽ exiſtimãs: ſi pacẽ redditã eccl'ie reliq̃ſſet. Igitꝛ aliquãdiu ſctũs martinꝰ ĩ eccleſia ad quã ierat ꝯmoratꝰ/ pace 6 inter clericos reſtituta cũ iã regredi ad monaſteriũ cogitaret: viribus corporis cepit repẽte deſtitui. Conuocatiſqꝫ diſcipulis in vnũ: indicauit ſe iã reſolui.
7 ℟. O beatũ virũ in cuius trãſitu ſctõꝝ canit nũerꝰ. Angelorũ exultat chorꝰ: oĩmqꝫ celeſtium virtutũ occurrit pſallẽtiũ exercitꝰ. ℣. Eccl'ia illiꝰ virtute roboratꝛ: ſacerdotes dei reuelatione glorificantur: quem michael aſſũpſit cũ angel'. Ange. ℟. 8.

Tunc vero meror et luctꝰ oĩm: vox vna plãgentiũ. Cur nos pr̃ deſerꝭ: aut cui nos deſolatos relinquis? Inuadẽt eñ gregem tuũ lupi rapaces. Tunc ille motus his fletibus: vt totus ſemꝑ in dño mĩe viſceribus affluebat: lachrymaſſe ꝑhibetur. Conuerſuſqꝫ ad dominum: hãc tantũ flẽtibꝰ voce reſpondit. Dñe/ ſi adhuc populo tuo ſum neceſſariꝰ: non recuſo ꝓ eis laborẽ: fiat volũtas tua.
℟. O q̃ntus luctus erat oĩm: q̃ta precipue merentiũ lamenta monachorum. Qꝛ ⁊ piũ eſt gaudere martino: ⁊ piũ ẽ flere martinũ. ℣. Sti viri corpus vſqꝫ ad locum ſepulchri hymnis canora turba proſequitꝛ. Qꝛ ⁊. 9. 8

Cumqꝫ in orõnibꝰ ⁊ vigilijs fatiſcentes artus ſpiritui ſeruire cogeret/ nobiliqꝫ ſtratu ſuo in cinere ⁊ cilicio recubans a diſcipulis rogaretꝛ: vt ſaltẽ vilia ſineret ſtramenta ſupponi. Non decet (inquit) filii xp̄ianũ niſi in cinere mori. Et ego ſi aliud vobis exemplũ relinquo: ipſe peccaui. Poſt hec vidit diabolũ prope aſſiſtere: cui ait. Quid hic ſtas cruenta beſtia? Nihil ĩ me funeſti reperies: ſꝫ ſinus abrahe me ſuſcipiet. Et hec dicens: octogeſimo primo etatis ſue anno: media nocte dñica inuictũ ab orõne ſpm̃ dño eleuauit. ℟. Martinus abrahe ſinu letus excipitur. 9 Martinꝰ hic pauper ⁊ modicus Celum diues ingreditꝛ: hymnis celeſtibus honoratꝛ. ℣. Martinus epiſcopus migrauit a ſeculo: viuit in chriſto gemma ſacerdotũ. Martinꝰ. Glia. Celũ. ⁊c. Orã ꝓ no. In laud. A.

Dixerũt diſcipuli ad btm̃ martinũ: cur nos pater deſeris: aut cui nos deſolatos relinq̃s? inuadẽt ei gregẽ tuũ lupi rapaces. ps. Dñs regñ. an.

Dñe ſi adhuc ppl'o tuo ſum neceſſari⁹/ nō recuſo laborem: fiat voluntas tua. ps. Jubil'. añ. O virū ineffabilem/ nec labore victum/ nec morte vincendū: q̄ nec mori timuit: nec viuere recuſauit. ps. De⁹ deus. Ā. Oculis ac manib⁹ in celū ſemper intēt⁹: inuictū ab oꝛone ſpm̄ nō relaxabat all'. all'. cāt. Bñd. ā. Martinus abrahe ſinu let⁹ excipitur: martinus hic paup et modicus: celum diues ingreditur: hymnis celeſtib⁹ honorat. ps. Laud. Cp̄. Ecce ſacer. hy⁹. Jeſu redēptor. v̄. Juſt⁹ ger. ā. O ſpūtus luct⁹ oim/ ſpūta ꝑcipue lamēta monachorū ac virginū chorus: q2 ⁊ piū ē gaudere martino: ⁊ piū eſt flere martinū. cā. Bñdict⁹. oro. De⁹ q̄ cōſpicis. Mo. de ſcīs mēna mar. oro vt ſupra. Ad. i. añ. Dixerūt diſcipuli. ps. De⁹ in no. Ad. iii. añ. Dñe ſi adh. ps. Legē po. cp̄. Ecce ſacer. R̷ ⁊ v̄. de cōi vni⁹ cf. ⁊ pōtifi. ad oēs hor. dñr: ſic̄r et cp̄. Ad. vi. ā. O vir. p̄. Defecit. cp̄. Bñdictōez. Ad. ix. ā. Martin⁹. p̄. Mirabi'ia. cp̄. Cognouit. Ad. ii. veſ. ā. Dixerūt diſcipuli. ꝑi feꝝ. cp̄. Ecce ſacer. hy⁹. Jeſu redēptor. v̄. Juſt⁹ ger. ā. O beatū virū cui⁹ aīa paradiſū poſſidet: vñ exultāt angeli: letant̄ archangeli: chor⁹ ſctōꝝ ꝓclamat: turba v̄ginū inuitat: mane nobiſcū in etnū. cā. Mḡt. o ꝟ bts. Hoc eodē mō dñr veſ. qtidie ꝑ oc. qñ de. ſ. martio fit ſeruitium except. q̄ hec ſup cā. Mḡt. ⁊ Bñdict⁹. mutāt. Quottidie infra oc. ſ. marti. qñ de eo agit: hoc mō fiat ſeruit. Ad mat. Inuit. Martin⁹ ecce. ꝑ. Veñi. hy⁹. Iſte cōfeſ. In. i. noc. ā. Martin⁹ adhuc catecuminus hac me veſte cōtexit. ps. Btūs vir. añ. Scē trinitatis fidē martin⁹ cōfeſſus ē: ⁊ baptiſmi grām recepit. ps. Quare fre. ā. Btūs martin⁹ dixit iuliano: xp̄i ei ſuꝫ miles/ pugnare mihi nō lꝫ. p̄. Dñe qd. añ. Ego ſigno crucis nō clypeo ꝓtectus aut galea: hoſtiū cuneos penetrabo ſecur⁹. p̄. Cū inuo. ā. Cōfido i dño q̄ filia mea ꝑcibus tuis reddita ſit ſanitati. p̄. Verba. ā. Cetraclius cognita dei v̄tute: ad baptiſmi gratiā puenit. ps. Dñe dñs. ā. Dñs ieſ⁹ xp̄s nō ſe (inqt) purpuratū nec diademate renitētē ventuꝝ eē ꝓdixit. p̄. Dñe qs habi. añ. Dū ſc̄a offerret beatus martinus: globus igne⁹ apparuit ſuper caput ei⁹. p̄. Dñe in virtu. añ. O ineffabilem virū: per quē nobis tanta miracula coruſcāt. ps. Dñi eſt terra. v̄. Amauit eū. ¶ Lec. de miraculis vel de vita. ſ. martini legant̄ per totas oc. qñ de eo fit ſeruit. Lc. i.

Accidit aūt dū btūs martin⁹ iter ageret: vt cuiuſdā gētilis corpus (qđ ad ſepulchꝝ ſuꝑſtitioſo funere ferebatur) obuium haberet: q̄ cū videret linteamina corpi ſuꝑſecta vēto volitari: ꝓphanos ſacrificioꝝ rit⁹ agi credidit. Eleuatoq;

crucis ſigno: iuſſit plebez ſtare: omniſqȝ deponere. Cuius mandatum plebs preterire non poterat: donec cognita virtute corporis dedit eis abeundi et tollendi poteſtatem. Ita eos ⁊ cū voluit ſtare compulit: et cum libuit abire permiſit. Tu⁹ et R. ſecundum ordinē noc. dār. lc. ij.

Item dum in vico quodam templū antiquum diruiſſet: ⁊ arborem pinū phano proximā vellet excidere: obſtitit ei loci antiſtes cū turba gentiliū: qui dixit eā ſuccidi non debere: qꝛ demoni erat dedicata. Tūc ait ei vnus. Nos eam ſuccidemus, tu ruentem accipe: ⁊ ſi verū eſt de⁹ tu⁹, euades. Ipſo autē hoc pmittēte: ſuccidūt ipſi leti. Martinus vō eo loco ligatus erat: q̄ arborem caſuram nemo dubitabat. Quā ſup ſe ruentē ſigno crucis oppoſito: diuerſā in partē ruere fecit: q̄ omnes circunſtantes pene proſtrauit. Quo viſo: omnes baptizati ſunt. Lectio. iij.

Cum in vico quodā phano antiquo ignem immiſiſſet: agēte vēto in proximā domū flāmarū globi ferebant. Quod videns martin⁹: tectū aſcēdēs flāmis ſe oppoſuit. Cui⁹ vtute ꝯtra vi vēti reuerſus ignis: tecta inocua nō ledebat. cāt. Te deū. v̄. Ora p. In l'. quotidie hec ſola ān. Dixerūt diſcipuli. p̄. Dñs reg̃. cp̄. hy⁹ ⁊ v̄. ſicut in. i. dic. Hec ſequētes āe dicunt quotidie infra oc. ſup cā. Bñd⁹. ⁊ Mḡt. vel ad memo. de. ſ. marti. cū de aliq̄ feſ. fit ſeruit. ān. Sacerdos dei martine: aperti ſunt tibi celi: ⁊ regnū pr̄is mei. ān. Sacerdos dei martine, paſtor egregie: ora pro nobis deum. ān. Sanctus marti. ān. Cū rep̄c. Alie āe q̄ ſequunt de noc. infra oct. ſācti martini. Quā fit ꝺ eo mēo. ſꝑ fit cū hoc v̄. tā ad veſpe. q̄ ad mat. ſcȝ Ora pro nobis. pter q̄ ad. ij. veſpe. ſ. hugonis: tūc em̄ dicat v̄. Amauit eū. videlȝ ad mēo. de. ſ. martino. or̄. Deus q̄ ꝯſpicis. Mēo. cōſuete dicāt: qꝛ chorus nō regit.

Notandū eſt vbi infra oc. ſ. martini ꝺ eo plenū ſeruitiū fieri nō poterit propter feſt. loci vel propter aliquā aliam rationabilē cām: tūc ān. Martin⁹ adhuc catecu. ⁊ oēs āe ibidem de noc. ſeqn. ſcȝ poſt ān. Sacerdos dei martine apti. ⁊ poſt ā. Sacerdos dei mar. paſtor. Ad mēo. de. ſ. martino dicāt infra octa. ⁊ ſemp cū predicto v̄. ⁊ oꝛone tā ad veſpe. q̄ ad mat. Ad. i. ān. Dixerūt diſcipuli. p̄. Deus i no. Ad. iij. ⁊. ad alias hor. oia fiant ſicut i. i. die. ⁊c.

Scī bricij epī ⁊ ꝯfeſ. Ad veſ. āe ⁊ pſ. i. feſ. Cp. Ecce ſacerdos. Hy⁹ ⁊c. ꝺ cōi vni⁹ cōfeſ. ⁊ pōtifi. cū hac oratione.

Conſerua qs dñe pplm tuum interceſſione beati bricii confeſſoris tui atqȝ pontificis in tuo amore conſiſum: vt mereamur ipſo intercedente cōſortes fieri celeſtiū gaudiorū. Per. Memo. de ſcto martino. ā.

Sacerdos dei mar. paſtoꝛ. De inde memoꝛie cõſuet. dicunt. Ad matut. iii. lc. fiant ſine reg. choꝛi. ℣. Amauit eũ dñs. Lcõ. i.

Bricius cũ eſſet ꝓmeue etatis: beato martino multas inferebat inſidias. Unde cuidã infirmo ſctm martinũ q̄renti: ait. Si delirũ illũ queris: ecce celũ ſolito ſicut amẽs reſpicit. Qd cũ poſtea ſe dixiſſe negaſſet: ait ei martinꝰ. Obtinui apud deuz vt poſt me ep̄s fias: ſed ſcias te in ep̄atu multa aduerſa paſſurũ. Bricius hoc audiens: deridebat euz. Multaqꝫ oppꝛobꝛia martinus paſſus eſt ab eo. Sz nõ mouebat: ſepe illud ꝯmẽoꝛãs. Si xp̄s iudã paſſus ē cur ego nõ patiar briciũ. Rc. ij.

Igitur poſt deceſſuz beati martini adeptꝰ bricius ep̄atũ: oꝛoni vacabat. Qz q̄uis ſupbꝰ eſſet et vanus: caſtus tamẽ erat. Triceſimo autem oꝛdinationis ſue anno: mulier ad quã cubicularij veſtimenta abluẽda poꝛtabant/cõcepit ⁊ peperit: ⁊ omne crimen populi turonoꝛum ſuper ep̄m referunt: volẽtes eũ lapidare. Ille viriliter hoc negans: afferte inquit mihi ĩfantem. Oblatoqꝫ trigita dies ab oꝛtu habente: ait. Adiuro te ꝑ chꝛiſtum/ſi ego te generaui coꝛã cunctis edicas. Qui ait. Nõ es tu (inquit) pater meus. Rc. iij.

Cumqꝫ populus hoc magicis artibus aſcriberet: bricꝰ pꝛunas ardentes in birro ſuo vſqꝫ ad ſepulchꝛum beati martini poꝛtauit. Quibꝰ ꝓiectis veſtis inuſta apparuit: et ait. Sicut hoc veſtimẽtuz ab igne eſt illeſum: ſic coꝛpus meũ a tactu mulieris eſt impollutũ. Pplis vero non credẽtibus multis affectus iniurijs ab ep̄atu deijcit̄: romam petẽs ⁊ pape cũcta referens. Septimo igit̄ anno cũ auctoꝛitate pape in ſede ſua turonis receptus eſt: poſt ſeptem annos in domino quieuit. Cetera de cõmuni vniꝰ cõfeſ. ⁊ põtifi. ℣. Iuſtũ dedu. In laud. añ.

Poſt exceſſum beati martini ep̄i: btũs bricius cathedrã epiſcopalẽ ſuſcepit. ps. Dominꝰ reg. añ. Triceſimo oꝛdinationis ſue anno oꝛit̄ contra eũ lamentabile crimen: nã quedã mulier q̄ cubicularij veſtimenta abluebat cõcepit ⁊ peperit: ⁊ oẽ crimẽ ep̄o obijciũt. ps. Iubila. añ. Illo q̄qꝫ negãte iuſſit afferri ſibi infantẽ: cũqꝫ fuiſſet oblatus triginta ab oꝛtu h̄ns dies: ait ad eũ bricꝰ: adiuro te ꝑ deũ vt ſi ego te gñaui coꝛã cũcti edicas. ps. Deꝰ deꝰ. aũ. Rñdẽs aũt infans coꝛã oĩ pp̄lo btõ viro dixit: tu nõ es (inq̄t) pr̄ meus. cãt. Bñdꝰ. añ. Sctũs bricꝰ ſatiſfaciẽs pp̄lo: pꝛunas ardẽtes ab vrbe in birro ſuo deferẽs: ⁊ ante ſepulchꝛuz bti martini coꝛã pp̄lo ꝓiiciens: veſtimẽtũ ſuũ inuſtũ apparuit. ps. Laudate. cp̄. Ecce ſacerdos. hyꝰ. Ieſu redẽptoꝛ. ℣. Iuſtus ger. Añ. Pplis autē non credētibꝰ/⁊ ab eꝑatu eū ꝓiiciētibꝰ: romā petiit flēs et eiulās atqꝫ dicēs: merito hec patioꝛ: qꝛ peccaui in ſctm̄ dei. ſā. Vñdꝰ. oro. Cōſerua q̄s dn̄e. Mē̄o. de ſctō martino. Ad. i. ān. Poſt exceſſum. ꝑ. Deꝰ i no. Ad iii. ān. Triceſimo ꝑ. Legē potie. cꝑ. Ecce ſacerd. ꝶ. ⁊ V. d cōi vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ pōti. ad oēs hoꝛ. dicunē. Himnꝰ ⁊ cꝑ. Ad. vi. ān. Illo quo ꝛ. ꝑ Deficit. Cꝑm. Bñdictionē. Ad. ix. ān. Sanctꝰ bꝛicius. ꝑs. Mirabilia. cꝑ. Cognouit eū. Si hoc feſtū ſancti bꝛicij in dn̄o. cōtig. totū fit offm̄. d feſ. ⁊ mē̄o. de dn̄ica. Ad. i. veſp. ſup ꝑ. ān. Iuſtū deduxit maioꝛ. di fec. cꝑ. Ecce ſac. ꝶ. Miles xp̄i. hyꝰ ⁊ cetera de cōi vt ſ. oro. Cōſerua q̄s dn̄e. Memo. de ſancto martino: ⁊ poſtea de dn̄o. Deinde de trinita. ⁊ ꝓceſ. ante crucem. Ad matuti. iii. ꝑme lc̄. de ꝓꝑ̄hs lc̄. ſcti bꝛicij cū V. ⁊ ꝶ. de i. noc. cōis hiſt. vniꝰ ꝯfe. ⁊ pōti. Et. iii. medie lc̄. de ſctō marti. cū V. Iuſtū dedu. ⁊ cū ꝶ. de. i. noc. hiſt. ſ. martini. Tres vlti. lc̄. de expōe euāgelii. Hō quidā nobilis. cū V. ⁊ ꝶ. de. iii. noct. cōis hiſt. vniꝰ cōfeſ. ⁊ ponti. V. Oꝛa ꝓ nobis. Ad laudes oia fiant vt ſupꝛa. Ad pꝛimaz. ān. Te iure. ſymbo. Quicunqꝫ. Ad oēs alias hoꝛas oia fiant vt ſ dictum eſt. Ad ſcdas veſpe ān. Poſt exceſſum. ꝑs. Dixit dn̄s. ⁊ ceteri ꝑi de dn̄o. Cꝑm. Ecce ſacerdos. Hyꝰ. Ieſu redēptoꝛ. V. Iuſtus ger. ān. Iſte eſt qui. cā. Mḡt. Oro vt ſ. Si dies dn̄icꝰ in. iii. die vel in die ſcti bꝛicii aut in quarta die eue. fiēt medie lc̄. de. ſ. martino: ceteris autem diebus tm̄ mē̄o. Tū in feſ. ſcti machuti epi. fiant medie lc̄. de ſctō martino q̄cūqꝫ die xii.

Lectiones de. ſ. marti. Lcō. i.

Tetraclius quidā conſularis habens ſeruum demoniacū ad quem nullus auſus fuit accedere: rogauit martinuz ad domū ſuā in qua erat demoniacꝰ deſcendere: q̄ dixit. Si ſeruū videro liberatū: xp̄ianus ero. Quo ꝓmiſſo: martinꝰ ſeruū liberauit: ⁊ tetracliū ihꝫ xp̄z credētē poſtea baptizauit. ii.

Cū martinꝰ domū cuiuſdā ingrederet: in limine reſtitit/ vidēs in atrio demonē. Qui eius iuſſu egreſſus de familia quēdam arripuit: qui dentibus obuios quoſqꝫ laniare cepit. Populo in fugā v̄ſo: martinꝰ i eiꝰ os digitos itulit dicens. Tu ſi potes hos deuoꝛa: q̄ nō valēte cū ꝑ os exiē demō nō poſſet: fluxu vētris eiectꝰ eſt. Lectio. iii.

Dū poꝛtā ciuitatis pariſienſis mertinus ingrederetur: lepꝛoſum defoꝛmē oſculando ⁊ benedicendo a ſua mūdauit lepꝛa: ſꝫ ⁊ fimbꝛiā veſtimēti eiꝰ vel fila cilicii: multos ſanare moꝛbos ſepe cōpertū eſt. Sācti machuti epi ⁊ ꝯf. ix. lc̄. fiāt oro.

Omp̄s ſempiterne deꝰ ꝑti tui preces exaudi: vt inter ceſſiõe bti machuti ꝯfeſſoꝛis tui atqꝫ põtificis (cuiꝰ hodie annuã feſtiuitatẽ recolimus) cũ temporalibus incrementis / eterne ꝓſperitatis capiamus augmentum. Per. Ad matutinas. Lc. i.

Glozioſus confeſſoꝛ xp̄i machutꝰ bꝛitãnica pꝛoſapia generoſus: generoſioꝛ ſanctis extitit moꝛibus. Qui cũ in pueritia literatoꝛie traderetur diſcipline ſub bꝛandano eo tempoꝛe viro ſanctitate ⁊ ſcientia famoſiſſimo: ⁊ ſuperioꝛes ĩduſtria ⁊ inferioꝛes ſe humilitate ſupabat. Nihil quippe voluptati cõſentiens: creber in vigiliis: aſſiduus in oꝛonibꝰ: et in ieiuniis pꝛecipuus perſiſtebat. Lectio. ii.

Interea defuncto regionis illius ep̄o: audita machuti fama / populi vndiqꝫ confluunt: machutum rapiunt: et licet inuitũ / licet obnixe reclamantem / licetqꝫ ſeſe ad hoc opus indignum ⁊ inutilem dicentem: guinimcaſtri tamen vrbis in qua pater eiꝰ comes fuit epiſcopũ faciũt. Lc. iii.

Hoc igitur pondus vt dictũ ẽ inuitus ſuſcipiens: tamen honoꝛem dicit eſſe contumeliam: ⁊ ſublimitate cathedꝛe violentiam ſibi factam. Accerſitis itaqꝫ paucis ſecretoꝛum conſciis naui furti aſcendit: ⁊ ventis ſe pelagoqꝫ committens / pꝛout nutui diuino placeret nauigauit. Tres med. lc. de. ſ. martino cum hoc ℟ Juſſũ de. ⁊ cũ iii. ℟. ſcdm oꝛdi. noc. hiſt. ſ. martini. Lcõ. 4.

Multi ſunt q̄ virtutes beati martini ſcripſerunt: e quibus pꝛimus fuit ſulpitius: qui martino adhuc viuẽte librũ vnum de miraculis eius ⁊ duos poſt moꝛtem ſcripſit: quos dialogos voluit vocitari. Lectio. v.

In quibus nõnulla de virtutibus eremitaruz anachoꝛitarũ de idem ſulpitius inſeruit: ſꝫ in nullo inferioꝛẽ nꝛm potuit reperire martinũ. Paulinꝰ vo nolane vꝛbis ep̄s in quinqꝫ libꝛis illa cõpꝛehẽdit miracula: q̄ poſt eius tranſitũ demõſtrant. Lc. vi.

Ait eñ paulinꝰ: cum energumini per cancellos baſilice aereo vehementer volatu: et ſepe in puteum qui in ip̄a habetur baſilica impulſu demonis iactarentur: inde extracti videntibus ꝑpulis / ſani ſunt reperti. Tres vlt. l. de p̄p̄etate ſcti machuti legãt ſeu expõe euãg. L. 7.

Beato igit᷑ machuto mox dum in altum tẽderet angelica legatio occurrit: et quo tendat: quemve poꝛtum teneat: et a quo ſuſcipi debeat indicauit. Monſtrat enim eũ fines gallicane bꝛitannie petere: et ad inſulã in qua aarõ vir angelice vite erat applicare: ⁊ cũ eo aliq̄ diu hitare mandauit. Quibus incũctant᷑ vt ĩdicata ſunt ĩplet᷑: letat᷑ aarõ de tãto hoſpite: machutus de amica ſocietate. Volat fama per vꝛbẽ: fit cõcurſus ppl'i nouũ hoĩem viſuri / noua verba audituri. Lcõ. 8.

Sed dum sermo predicationis protendit: ecce defunctus qdã ante ecclesiã deportatur. Quẽ vir dei aspiciens accedens ad corpus orauit. Orõne finita simul surgunt: ⁊ sanctus de puluere/ ⁊ mortuus de morte. Baptizatis igitur ciuibus/ machutus velit nolit: ibi eps ꝯsecrat̃. Interea surrexit ꝯtra eũ ppl's dicẽs ꝙ ꝯtra auctoritatẽ mutauit sedẽ suã. Sꝫ nõ mutauit sedẽ: qꝛ nõ auxit cupiditatẽ: lugetq; britãnia exulẽ: quẽ sãctimõia gaudet hẽre hospitẽ. ꝰ. Terra quoq; omni fertilitate priuata: gẽs fame oppressa clamat merito se perire: quia patronum sctm̃ nesciuit retinere. Necessitate cõpulsi virũ dei quidã eoꝝ adeũt/ miseriam exponunt: et vt eis misereat̃ gemitibus dep̃cant̃. Quo reuerso: totiꝰ ꝓspitat̃ integritas p̃o reformat̃. Qui tãdẽ triduo correptꝰ febre: i cilicio ⁊ cinere recubans in celũ totus suspẽsus deo spm̃ exhalauit. ¶ Cetera de cõi vniꝰ ꝯfes. ⁊ põt. ¶ Sancti edmũdi epi ⁊ confessoris. ix. lc. Oratio.

Deus qui largiflue bonitatis consilio ecclesiam tuã beati edmũdi cõfessoris tui atq; pontificis p̃clare vite meritis decorasti: ⁊ gl'iosis letificasti miraculis: cõcede propitius nobis famulis tuis: vt ⁊ ipsiꝰ in meliꝰ reformemur exẽplis: ⁊ ab oibꝰ eiꝰ patrociniis ptegamur aduersis. P. Mẽo. fiat b sctõ machu. pko vt s. ⁊ deĩde memo. de s. marci. Tunc eat processio ad altare s. edmũdi cãtando Rꝫ. Scte edmũde epi ꝯ. Dũ ꝯ canit̃ thurificet sacer. altare s. edmundi: deĩde imaginẽ [illegible] ea dicat sacerdos [illegible] sine Ꝟ. Ora pro nobis. Oratio

Pã enã in nobis eterne saluator tue virtutis operare medelã: vt qui beati edmũdi cõfessoris tui atq; põtificis merita veneramur: ipsiꝰ adiuti suffragiis a cũctis aiaꝝ nr̃aꝝ lãguoribus liberemur. Per. In redeũdo de sctõ mar. Ad mat. lc. i.

Nouũ nr̃is eccl'e gaudiũ/ noui sãcti celebritate leti referimꝰ: grande a celesti collegio de college noui consortio agi festum exultanti animo nũciamus. Gaudet quidem eccl'ia se talẽ ac tantũ ꝓduxisse filiuz: qui ⁊ alios sacro conuersationis dirigat exẽplo: ⁊ percepto iã beatitudinis premio firmã eis spẽ tribuat de salute. Rꝫ. ii. Gaudet celestis patria nobilis hitatoris aduentu: exultant ciues celibes de celebris aggregatione concinnis: de condigno celi consorte nup ipsis adhibito: psallunt sctĩ. Surgite igitur ⁊ vos fidei zelatores: ⁊ vna cum ecclesia matre nostra ingẽti leticia exultate: ꝙ nouellꝰ nobis apud deũ patronꝰ accreuit. Ꝟ. En siqdẽ iste est btũs edmũdꝰ archiep̃s cantuariẽ. Qui salubriter p̃sans ad fctõrẽ suũ facturam affectu diligi naturali: naturãq; lapsam reparatorẽ debẽt recognoscẽ: ꝑmũ creatorẽ et redẽptorem suum affectuose quesiuit. Recte nãq; intentiõis lumen baiulans: ad ipsum creatorem perfectorum operũ ꝓcessit gressibꝰ: salutis semitã aliis ⁊ splendorẽ vite ac doctrine claritatem demõstrãs. Etenĩ vt de suis actibꝰ aliquid referamus/ q̃to maiore ꝓficiebat etate: tãto pleniore cognitione in amore dei exarsit. Et ne feruor spũs socie carnis extingueret ardore/ carnẽ asperitate cilicii edomãs districtus eam macerauit ieiuniis: dũ a multis permissis elegit cibariis abstinere. Lectio. 4.

Sõni quoq; ꝓlixitatem odiẽs/ diuturnis vacabat vigiliis: ⁊ excusso torpore orõni sedule insistebat. Contriuitq; fragile carnis vasculũ: vt in eo thesaurum aïe sibi creditũ cautiꝰ ꝯseruaret. Doctor vero preclarus ac ꝑdicator eximiꝰ/ ⁊ auditorũ mentibꝰ sciẽtie lumẽ infudit: ⁊ pectoribꝰ fidelium amotis vitiorum tribulis semina virtutũ iecit. Lc. v.

Hic iesũ credulitate firma cognoscẽs: studuit se suo nomini coaptare. Ut sicut vocabat edmũdus: sic se vel a criminũ labe mũdum: vel e mundo abdicatum: seu extra mũdi ãplexꝰ positũ operũ testificatione probaret. Lc. 6.

Unde tanq̃ spiritualis omnino edmundus a carnis contagiis in extremis agẽs: ⁊ corpus christi sibi delatum reuerenter adorans: hec verba protulisse demonstrat. Tu es in quẽ credidi: quẽ predicaui: quẽ docui. Et tu testis es mihi: qꝛ nichil volo q̃ qd tu vis: fiat volũtas tua. Tu.

IN. i. t. d. i. discipulis suis parabolã hãc. ẜ. Mat. Ma 25. Homo quidã peregre proficiscẽs vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et. Rõ legatur expositio licet de ꝓ ꝯfes. Lc. 7.

Uerũ cũ adhuc viuẽs dei ecclesiam preclaris illustrasset meritis: beatus edmundus mortis sue sibi claritatis radios nõ subtraxit. Sed cũ functus hac vita verius viueret q̃ vixisset: eam postmodum illustrauit fulgore luminis plenioris. Non enĩ voluit dñs sanctitatẽ mundo supprimi tanti viri: qui sicut pluralitate innotuerat meritorum: sic miraculorum diuersitate pateret: vt qui tota ipsius deuotione coluerat: iam secum regnãs venerabiliter coleretur. Lc. viii.

Nam ⁊ cecis lumen/ claudis restituit gressum: ⁊ alii cuius linguã natura diutina taciturnitate ligauerat: liberam loquendi tribuit facultatem: leprosum quendam mundauit: paralytici membra firmauit: hydropicum q; curauit. His ⁊ q̃pluribus aliis coruscauit miraculis: quorum seriem non duximus presentibus inserendum. Exultet pleno gaudio fertilis cantuaria ⁊ quod ab ecclesie sue arca tant purum granum tranſmiſit ad hoꝛreū ſummi regis. Lctõ. ix.

Vetet ⁊ põtiniacēſe monaſteriū: ꝙ taliū ⁊ tantoꝝ patrū meruit honoꝛari ꝑſētia: dū vnus ibi diu degēs illud ſue vite nobilitauit moꝛibꝰ. Et alter illuc accedens ipſm celo reddita aīa ſui coꝛpoꝛis theſauro ditauit: vt quaſi īpleret qḋ btūs martyꝛ thomas poſt lōgā moꝛā (quā exilij ſui tp̄e in eodē cõtraxerat monaſterio: cū ipſis monachis de multa honoꝛificētia ſibi ab eis exhibita reſpõdere nõ valeret) dixiſſe aſſerit: ꝙ ibi aliquis eſſet ſucceſſurꝰ/ ꝗ dignā ipſis retributionē rependeret ꝓ eodē. Lcta oīa de cõi vniꝰ ꝯf. ⁊ põti. ⁊ tñ mēo. de. ſ. martino. ¶ Scti hugonis epi ⁊ cõfeſ. ix. lc. Orõ.

Deus ꝗ beatū hugonē cõfeſſoꝛē tuū atq̄ pontificē eminētia meritoꝝ et claritate ſignoꝝ excellēter oꝛnaſti: ꝯcede ꝓpitiꝰ vt eius exēpla nos ꝓuocēt/ ⁊ v̄tutes illuſtrēt. p. Mēo. de. ſ. edmūdo ꝯfeſ. cū iſta aᷓ. Iſte eſt. v̄. Iuſtꝰ ger. oꝛ. vt ſ. Deide fiat mēo. de. ſ. aniano epo ⁊ ꝯf. aᷓ. Similabo eū viro. ſꝛs hāc aᷓ. ad. i. veſ. vniꝰ abba. v̄. Iuſtū. oꝛ.

Deus ꝗ nos beati aniani cõfeſſoꝛis tui atq̄ põtificis natalitia glorioſa celebrare cõcedis: tribue q̄s eius nos ſemper et beneficiis preueniri/ et oꝛationibus adiuuari. Per chꝛiſtū. Poſtea fiat memoꝛia de ſancto marti. Ad matu. Lctõ. i.

Sancte recoꝛdatiõis hugo quondā lincolnīēſis epūs de remotis finibꝰ in partibus burgūdie/ nõ ꝓcul ab alpibus extitit oꝛiūdꝰ: nobilitate generis ſatiſ clarus: ⁊ oꝛiginem ducens a parentibus oꝛdinis militaris. Qui ab annis teneris literis addictꝰ: cū decēniū attigiſſet monaſterio traditꝰ eſt diſciplinis regularibus imbuendus.

2 Fctūs v̄o canonicꝰ regularis cū quindecim eſſet annoꝛū/ officium prioꝛatus cuiuſdam celle ſuſcepit: que ſub eius regimine tā in tempoꝛalibus ꝙ̄ ī ſpūalibus floꝛuit elegāter. l. 2.

3 Domare dū voluiſſet amplius carnē ſuā ad oꝛdinē carthuſiēſiū dño diſponēte tranſiuit: vbi cū extraneis ſe benignū ⁊ affabilē exhiberet: poſt modicū tp̄s domus curatoꝛ eſt effectꝰ.

4 Interea rex anglie henricꝰ domū carthuſiēſis oꝛdinis cõſtruxit in anglia: ad cuius regimē virtutibꝰ regiis multiplicati aſſumptus eſt curatoꝛ memoꝛatus. Qui ſanctitatē prioꝛem nouis meritis ampliās regis gratiā obtinuit: ita vt ad eccleſie lincolnie regimen: qḋ idem rex in manu ſua diu tenuerat: rege ꝓcurante per electionem canonicam vocaretur. Lectio. iii.

5 Preſentata igit̄ ſibi electione ait ſe pontificalis officii dignitatē nõ ſuſcipere: niſi prioꝛis carthuſie aſſenſus preueniret. Quo obtēto cū ſibi de vnanimi

ꝯſenſu capituli lincolnie ꝯſtaret: tūc ꝓno ꝯſentiēs eps cōſecrat̃. Nocte vero ſequēti audiuit vocem dicētem ſibi. Egreſſꝰ es in ſalutē ppl'i tui: ⁊ ī ſalutem cū xp̄o tuo. Potēſtatis aūt ſecularis ī eccl'iaꝫ ſeuiend' impetꝰ adeo cōſtāter elidere ꝯſueuit: vt et rerū ⁊ corporis ſui periculū ꝯtēnere videret̃. Unde ⁊ eccl'iā a ſeruitute liberauit: ⁊ iura amiſſa plurima recuperauit. Tres medie lc. de ſ. Aniano cū R. ⁊ V. de .ii. noctur. cōis hiſt. vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ pōti. ⁊c. tn̄ vbi feſ. ſ. hugonis eſt dup. feſtū: nūq̄ fiet med. l. de ſ. ania. et tūc diuidat̃ .iii. ṗme lc. in .vi. l. iiii.

IN illo tp̄e cū hūnoꝝ exercitꝰ a partibꝰ orientalibꝰ ad depopulandā omnem ꝓuinciā exiſſet: ⁊ cum ſceleris coꝝ aduerſus galliā dira ꝓcella detonarent: tūc btūs anianꝰ eps aurelianēſis ciuitatis (vt bonꝰ paſtor) ouiū amore tenebat̃. Qui celeſtis tramitis tenēs ingreſſum/ atq; per omnipotent' infuſionē parācliti q̄ euenire deberent preſcius: imminens ſue plebis excidium/ diuinum nutum exorans ſuo ouili petit ſuffragium: qui ſibi credentibꝰ omnia preſtat. lc. v.

Cum btūs euurciꝰ antiſtes eccleſiā [illegible] aurelianēſem a pauimento [illegible] ſummā eccl'ie fabricā cōſtru[illegible] viſus eſt huiꝰ ſctō aniano eius ſucceſſori poſt multū tp̄is multiſq; epis decedentibus ꝓ vetuſtate fabrice decore/ tectis depoſitis fabricā ipſam altiꝰ ſublimare. Quo incepto eius quidam qui reliquis artificibus preerat: dum per tegmen curreret pede lapſo ita corruit: vt nullo modo potuit reſopire. lc. vi.

Sctūs anianꝰ hoc videns feſtinanter ad eū cucurrit: ⁊ vbi vidit eū vſq; ad mortis crudelitatem deductū: impoſito ſigno crucis ori eiꝰ ⁊ corpi apprehendit manū eius. Qui ſtatim omnino ſanꝰ ſurgens locū de quo ceciderat iterato cōſcendit. Poſtea ſanctus anianus multis virtutibꝰ clarus in dn̄o obdormiuit. Tres vlti. lec. de ꝓprietate ſ. hugōis ſine expoſitione euange. l. vii.

Sanctꝰ iſte hugo dū viueret domos leproſoꝝ ꝑ quas trāſibat ingredi ꝯſueuit: ⁊ cū eo iubēte viri fuiſſent a feminis ſeparati: oīes viros leproſos q̄tūcūq; deformes oſculari ſolebat. l. viii.

Uidens hāc humilitatē wilhelmꝰ quondā lincolnie eccl'ie cancellariꝰ vir vtiq; valde literatus ⁊ bonus: voluit experiri ſi ex hoc ope elatio tangeret animū viri iuſti: dixit ꝫ ei. Martinus leproſum oſculando ſanauit: vos leproſos quos oſculamini nō ſanat'. Qui ſtatim reſpōdit. Oſculū martini carnē leproſi ſanauit: oſculum vero leproſi animā meā ſanat. lc. ix.

Solebat aūt pōtifex ille dū viueret ſepeliendis mortuis diligens humanitatis officiū exhibere: vnde dn̄s retributione cōdigna honorabilē ei tribuit ſepulturã. Eo nãqꝫ die quo corpus eius ſepeliendũ ad lincolniẽſem eccleſiã eſt delatum: rex anglie et rex ſcotie cũ tribꝰ archiep̃is/ barõibꝰ et populi multitudine apđ lincolniã huic ſepulture ſpecialiter cõuenerũt. Mẽo. fiat de. ſ. aniano cũ hac ã. Iſte eſt q̃ añ. ỽ. Iuſtꝰ vt pal. orõ vt ĩ. mẽo. de. ſ. martio. Lec. oĩa ad vtraſqꝫ veſ. ⁊ ad matu. et ad alias hor. de cõi vnꝰ ꝯf. ⁊ põti. Ad. ii. veſp. de ſctõ hugone fiat mẽo. de octa. ſancti martini. ã. O marti. ỽ Amauit eum. Orõ

Concede q̃s oĩps deꝰ: vt btĩ martini ꝯfeſſoris tui atqꝫ põtificꝭ frequẽtata ſolẽnitas/ ad ꝑpetuã pplõ tuo ꝓficiat ſalutem: ⁊ quẽ ſepiꝰ veneramur ĩ terris: ſemꝑ habeamꝰ patronũ in celis. Per. ¶ In octa. ſ. martini ad matu. inuita. hyꝰ añe et p̄i ſicut in die. ỽ. Amauit eum dominꝰ. Tres lec. fiant. Lcõ. i.

Miracula q̃ dñs nr̃ ieſus xp̃s per btm̃ martinũ antiſtitem ſuũ in corpore poſitũ operari dignatꝰ eſt: quotidie ad corroborãdã fidẽ credentiũ cõfirmare dignat̃. Ille nũc exornat virtutibꝰ eiꝰ tumulũ: q̃ in eo operatus eſt cũ eſſet in mundo. Et ille etiam p̄bet ꝑ eũ bñficia xp̃ianis: q̃ tũc miſit eũ p̄ſulem gentibus perituris. ℟. Hic eſt martinus electus dei. Lectio. ij.

Nemo ergo de anteactis virtutibꝰ dubitet/ cũ p̄ſentiũ ſignoꝝ cernit mũera diſpẽſari: dũ videt claudos erigi: cecos illuminari: demões effugari: ⁊ alia q̃qꝫ morboꝝ gñá ipſo medicãte curari. ℟. Dum ſacramenta. Lcõ. iii.

2

Beatꝰ igit̃ martinꝰ apud ſabariã pãnonie ortꝰ: ad ſaluationẽ gentiũ gallicarũ dño diſponente dirigit̃. Quas virtutibus ⁊ ſignis illuſtrãs/ in vrbe turonica ep̃atꝰ honorem inuitus pplõ cogente ſuſcepit. In qua glorioſã agẽs vitã ꝑ q̃nquẽniũ/ q̃nqꝫ bis inſuꝑ geminatis menſibꝰ cũ decẽ diebꝰ octogeſimo etatꝭ ſue anno media nocte dñica q̃euit ĩ pace. ℟. O beatũ virũ martinũ antiſtitem. Qui nec mori timuit: nec viuere recuſauit. ỽ. Btũs martinꝰ obitũ ſuum lõge ante p̄ſciuit: dixitqꝫ fratribꝰ ſuis diſſolutionẽ ſui corporis iminere. Qui. Glĩa. Qui. Si octa. ſ. marti. ĩ ſab. contigerit hoc p̄dictũ ℟. O beatum. ĩ illo anno oĩno p̄termittat̃. ỽ Ora ꝓ. In lau. hec ſol. ã. Dixerũt p̄. Dñs regn. cũ p̄. ⁊ cete. ſicut l. i. die cũ orõne Concede q̃s. ¶ Scti edmundi regis ⁊ marty. ad veſ. ſuꝑ p̄os feſ. ã. Iſte ſctũs. tamen ſi hoc feſ. ⁊ feſtũ ſcti clemens in vna hebdo. ꝯtig. tũc ad has veſ. ſuꝑ p̄os dicit̃ ã. Btũs vir q̃ ſuſ. cp̃. Iſte ſctũs. ℟. Percepturꝰ. hyꝰ. Martyr dei. ỽ. Glĩa ⁊ hon. ãn. Aue rex gentis angloꝝ/ miles regis angeloꝝ: o edmũde flos martyꝝ velut roſa vel lilium: funde preces ad dominum pro ſalute fidelium. cã. Magñ. orõ.

DEus ineffabilis mīe: qui beatiſſimū regē edmūdū tribuiſti pꝛo tuo noīe inimicū moꝛiendo vincere: concede ꝓpitius huic familie tue: vt eo interueniente mereaꝛ in ſe antiq̄ hoſtis icitamēta ſupando extinguere. ꝑ. Tūc eat ꝓceſ. ad altare eiuſdē cātādo ℟. Btūs vir q̄ ſuf. ℣. Oꝛa ꝓ no. or. Pꝛeſta q̄s oīps deus. Quere in cōi vnius marty. In redeūdo de ſcā mar. Ad matut. ix. lc. fiant. Lectio. i.

PRouincie q̄ et anglia nūcupaꝛ p̄fuit ſanct⁹ edmundus ex antiquoꝝ ſaxonū nobili ꝓſapia oꝛiundus: q̄ a pꝛimeuo etatis tp̄e cultoꝛ veraciſſimus fidei extitit xp̄iane. Eodē tēpoꝛe impi⁹ hynguar cum altero hubba nomine conatus eſt in exterminium adducere omnes fines bꝛitannie. Lectio ſecūda.

IDē vero hynguar poſt multoꝝ interfectionē euocās quoſdā plebeios/ quos ſuo gladio credidit eſſe indignos: ſciſcitatus eſt ab eis vbi eoꝝ rex tunc vitā degeret. Audiuit ei ꝙ rex edmūdus floꝛēti etate ⁊ robuſt⁹ viribus: bello ꝑ oīa ſtrēuus eſſet. Qui eo tp̄e moꝛabaꝛ in villa: q̄ egliſdone nominatur. Lcō. iii.

COnſueuit eni eadē danoꝝ nacio nūq̄ palā cū hoſte cōtēdere: niſi inſidiis ꝑacto. Quapꝛopē vnū de cōmilitonibus dirigit ad edmundū: q̄ exploꝛet q̄ ſit ei ſumma rei familiaris. Ipſe aūt cū multo comitatu ſubſequiꝛ: vt iṗꝛouiſuz facili⁹ ſuis legib⁹ ſubiugaret. Mandauerat autē iniq̄ legatiōis baiulo tyꝛānus iiq̄oꝛ: vt icautū talit̄ alloq̄r. L. 4.

TErre mariſq̄ metuēdus dn̄s noſter hynguar terras ſubiugādo ſibi armis/ ad hui⁹ ꝓuincie optatū litt⁹ cū multis nauib⁹ hyematur⁹ applicuit: mandās vt cū eo antiquos theſauros ⁊ paternas diuitias ſub eo regnaturus diuidas: vel moꝛte moꝛieris. Lectio quinta.

AUdito nūcio rex ingemuit/ conſulens vnū de ep̄is ſuis q̄d ſup his r̄ndere deberet. Qui timēs ꝓ vita regis: ad ꝯſentiēdū plurimis exhoꝛtabaꝛ exēplis. Rex paululū ꝯticuit: ⁊ ſic demū poſt multa deuota verba nūcio reſpondebat. Hoc dicas dn̄o tuo. Noueris ꝙ ꝓ amoꝛe vite tēpoꝛalis chꝛiſtian⁹ rex edmūdus ſe nō ſubdet pagano duci: niſi pꝛius compos effectus fuerit noſtre religionis. Lcō. vi.

VIx egreſſo nuncio. Ecce hynguar obui⁹ illi iubet bꝛeuiloq̄o vti. Quo verba regis referente: imperat tyꝛān⁹ circūfundi oēm turbā ſeruoꝝ iteri⁹: ſoluq̄ regē teneāt/ quē ſuis iniq̄s legib⁹ cognouerat iam rebellē. Tūc ſctūs edmūd⁹ capiꝛ: ⁊ vinculis ꝯſtrict⁹ ſiſtiꝛ añ ducē. L. 7.

TAndē fatigatus acri ſtātia ꝑducitur ad arboꝛem vicinā: ad quā aduerſarii eum ligantes ſagittis cōfodiunt: in quo vulnera vulneribus locū dabāt: dum ſacula ſaculis imprimebant. Cūq; nec ſic a laude dei ceſſaret: inter verba oratiōis capite truncatus eſt. l.8.

Dani vero relinquētes corpꝰ caput in ſiluā recedētes aſportauerūt: atq; inter dēſa vepriū fruteta occultarūt. Quibꝰ abeuntibꝰ xp̄iani corpꝰ inuenientes/caput q̄ſierūt: atq; vbi es alij ad alios i ſilua clamātibꝰ/ caput r̄ndit/ her/her/her: qđ eſt/ hic/hic/hic. Nec ea reptere deſtitit/donec oēs ad ſe ꝑduxit. l.9

Huic etiā miraculo dn̄s addidit aliud: dū celeſti theſauro inſolitū cuſtodē dedit. Immanis ſiquidē lupꝰ caput ſanctū iter brachia cōplectēs: ab oībꝰ feris ⁊ auibus intactū cuſtodiuit: et deferētes illud ad corpus vſq; ad locū ſepulchri humiliter ſequebatur. Quo cū corpore ſepulto: lupus nullū ledens ad ſiluā rediit feſtināter. ℟. Perceptꝰ. Cet'a de cōi vniꝰ mart.

¶ Sc̄e cecilie v̄gis ⁊ martyr.

Ad.i.veſ.ſup ꝑs fer. ān. Triduanas a dn̄o popoſci inducias: vt domū meā eccleſiā ꝯſecrarem. Cp̄.vnius v̄gi. ⁊ mart. ℟.
3 Cecilia me miſit. hyꝰ. Virgīs ꝑles. ℣. Diffuſa eſt gratia. ān. Virgo glorioſa ſemper euangeliū chriſti gerebat in pectore ſuo: ⁊ non diebus neq; noctibꝰ a colloquiis diuinis et oratiōe ceſſabat. Cāti Magt. Oratio.

Deus q̄ nos annua beate Cecilie v̄ginis ⁊ martyr tue ſolennitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiā pie ꝯuerſatiōis ſequamur exēplo. Per dn̄m. Ad matuti. Inuita. Xp̄m venerātes. ꝑs. Ven. exul. hyꝰ. Virginis ꝑles. In.i.noc. ān. Cecilia virgo almachium exupabat: tyburtiū ⁊ valerianū ad coronas vocabat. ꝑs. Dn̄e dn̄s noſter. ān. Expanſis manibus orabat ad dn̄m vt eā eriperet de inimicis. ꝑs. Celi en̄. ān. Cilicio cecilia membra domabat: deum gemitibus exorabat. ꝑs. Dn̄i ē t̄ra. ℣. Diffuſa eſt. l.i.

Beata cecilia virgo clariſſima abſcōditū euāgeliū xp̄i ſemꝑ gerebat i pectore ſuo: ⁊ nō diebus neq; noctibus a colloquiis diuinis ⁊ oratione ceſſabat. Hec valerianū habebat ſpōſum: q̄ etiam in amorē eius perurens/ diē cōſtituit nuptiarum. Cantātibus igitur organis cecilia in corde ſuo ſoli deo decantabat dicēs. Fiat dn̄e cor meū ⁊ corpus meū immaculatū: vt nō ꝯfundar. 1
℟. Cātantibus organis/ cecilia virgo in corde ſuo ſoli dn̄o decātabat dicens. Fiat dn̄e cor meum ⁊ corpus meū immaculatū: vt nō cōfundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiuniis orans: ſuā dn̄o pudicitiam cōmēdabat. Fiat. l.ii.

Venit ergo nox: in qua cū ſucceſſiſſet vna cū ſponſo ſuo cubilis ſecreta: ait ad eum. O amātiſſime iuuenis: eſt ſecretum qđ tibi ꝯfitcor. Angelū dei

habeo amatoꝛem: ꝗ nimio zelo
cuſtodit coꝛpꝰ meū. Hic etiā ſi
ſenſerit ꝙ tu me vel leuiter polluto
amoꝛe cōtingas: ſtati circa
te ſuū furoꝛem exagitabit: ⁊
amittes floꝛē tue gratiſſime iuuentutis.
Si autem cognouerit
ꝙ me immaculato amoꝛe diligas:
ita te quoqꝫ diliget ſicut
2 ⁊ me. ℟. Virgo gloꝛioſa ſemꝑ
euangeliū xp̄i gerebat in pectore.
Et non diebus neqꝫ noctibꝰ
ceſſabat a colloquiis diuinis
⁊ oꝛatione. ℣. Cilicio cecilia
membꝛa domabat: deum gemitibus
exoꝛabat. Et non. Lc. iii.

Valerianus igit̄ timoꝛe domini
coꝛreptus: dixit. Si
vis vt credā ſermonibus tuis:
oſtende michi ipſum angelum
dei. Que ait. Si purgatus fueris:
poteris eū videre. Qui ait.
Quis me purgabit: vt videam
angelū. Cui illa. Vade ad vꝛbanuꝫ
ep̄m: hic te purgabit: ⁊ induet
te veſtimentis nouis: cum
quibus mox vt ingreſſus fueris
cubiculum meū: videbis ſanctū
angelum etiā effectū amatoꝛē
tui: ⁊ omnia que ab eo popoſceris
3 impetrabis. ℟. Cecilia me
miſit ad vos. Vt oſtēdatis michi
ſanctū vꝛbanum. Quia ad
ipſum habeo ſecreta que perferam.
℣. Tunc valerianus perrexit:
⁊ inuēns pauperibꝰ dixit:
cecilia me miſit ad vos. Vt oſtēda.
Gloꝛia. Quia. In ii. noc. a.
Viduanis ac triduanis ieiuniis
oꝛans: ſuā domino pudicitiam
cōmendabat. ps. Eructa.
an. Fiat dn̄e coꝛ meū ⁊ coꝛpus
meū imaculatū vt nō ꝯfundar.
ps. Deꝰ nr̄ refu. a. Dn̄e ieſu xp̄e
ſeminatoꝛ caſti conſilii: ſuſcipe
ſeminū fructus quos i cecilia
ſeminaſti. ps. Fundamenta. ℣.
Specie tua ⁊ pulchꝛitudi. L. 4.

Pergēs ergo ad ep̄m valerianus
/ oīa verba cecilie
dixit ei. Ep̄s gratias agens deo
ip̄m baptizauit: ⁊ in fide diligēter
inſtructū remiſit ad ceciliā.
Veniens ergo valerianꝰ indutꝰ
candidis veſtimentis: ceciliam
intra cubiculū oꝛātē inuenit:
⁊ iuxta eā angelū ſtātem / duas
coꝛonas ferentē i manibꝰ ſuis:
roſis ⁊ liliis albeſcētes: quarū
vnam dedit cecilie: ⁊ alterā valeriano:
dicens. Iſtas coꝛonas
mūdo coꝛde ⁊ coꝛpoꝛe ſeruate.
Valeriano quoqꝫ dixit. Tibi
deus conceſſit petitionē tuam.
Qui ait. Peto vt ſaluet̄ frater
meus. Angelus hoc audiens /
ait. Sicut te per famulā ſuam
ceciliā lucratus eſt dn̄s: ita ꝑ te
quoqꝫ tuū lucrabit̄ fratrem ⁊ cū
eo ad martyꝛii palmā attiges.
℟. Btā cecilia dixit tyburtio: 4
hodie te fateoꝛ meū eſſe cognatū.
Quia amoꝛ dei te fecit eſſe
cōtemptoꝛem idoloꝝ. ℣. Sicut
enim amoꝛ fratrē tuum michi
coniugem fecit: ita te michi cognatum
fecit. Quia. Lectio. v.

Cum igit̄ de fide ſermocinarent̄:
ſuperuenit tyburtius
frater valeriani: ⁊ oſculās

caput ſancte cecilie: ait. Miroꝛ
hoc tēpoꝛe roſaꝝ ⁊ lilioꝛū odoꝛ
vnde reſpiret. Cui valerianus
ait. Hūc odoꝛē me interpellātē
ſentire meruiſti: vñ modo cre-
dens angelum videre poteris.
Qui ait. Si poteſt fieri vt an-
gelū dei videā: q̄ moꝛa credēdi?
Cui cecilia. Hodie te fateoꝛ me
um eſſe cognatū: et ſicut amoꝛ
dei michi fratrem tuū coniugē
fecit: ita te michi cognatū fa-
5 ciet ꝯtēptoꝛē idoloꝛū. ℟. Dñe
ieſu xp̄e paſtoꝛ bone: ſeminatoꝛ
caſti cōſilii: ſuſcipe ſeminū fru
ctus quos in cecilia ſeminaſti.
Cecilia famula tua quaſi apis
tibi argumentoſa deſeruit. ℣.
Nā ſpōſum quē quaſi leonē fe
rocē accepit/ ad te quaſi agnuz
māſuetiſſimū deſtinauit. Ceci.
Tunc iuſſu cecilie: va- l.6
lerianus duxit eū ad vr-
banū. Qui in dño gaudēs: ba-
ptizauit eū. Qui etiam poſtea
tantū in fide ꝓfecit: vt angelos
ſepe videret: et eoꝝ colloquiis
multotiēs frueret: et vt multa
miracula deo fauente oparet.
6 ℟. Cilicio cecilia membꝛa do
mabat: deū gemitibꝰ exoꝛabat:
Almachiū exuꝑabat. Tybur-
tiū ⁊ valerianū ad coꝛonas vo-
cabat. ℣. Nō diebꝰ neqꝫ noctibꝰ
ceſſabat a colloquiis diuinis ⁊
oꝛatiōe. Almachiū. Glia. Ty-
burtiū. In. iii. noc. añ. Btā ce-
cilia dixit ad tyburtiū: hodie te
fateoꝛ meum eſſe cognatū: quia
amoꝛ dei te fecit eſſe contēpto-
rem idoloꝛum. ps. Cātate. i. ā.
Credimus chꝛiſtum filium dei
verum deum eſſe: qui ſibi talē
elegit famulā. ps. Dñs reg. ā.
Nos ſcientes ſctm̄ nomen dñi:
omnino negare nō poſſumꝰ. ps.
Cātate. ii. ℣. Adiuuabit eā. l. 7.
Cum igit almachiꝰ vꝛbis
p̄fectus chꝛiſtianos variis
penis afflictos occidere fecit:
tyburtius vero et valerianus
coꝛpoꝛa eoꝝ ſepelierunt. Unde
tenti ⁊ diuerſis penis afflicti: i
carcere recludunt. Cūqꝫ auroꝛa
finem daret: venit ad eos ceci-
lia dicens. Eia milites chꝛiſti:
abiicite opera tenebꝛarū ⁊ in-
duimini arma lucis. Cū ergo
coꝛā p̄fecto p̄ſentatos nō poſ-
ſet cogere/ vt ioui thura pone-
rent: gladio i eos aīaduerti p̄ce
pit. ℟. Ceciliā itra cubiculum 7
oꝛātē iuenit: ⁊ iuxta eā ſtātē an
gelū dei. Quē vidēs valerianꝰ
nimio t'roꝛe coꝛreptꝰ ē. ℣. An-
gelꝰ dñi deſcēdit de celo: ⁊ lumē
refulſit i habitaculo. Quē. l. 8.
His vero duobus fratribꝰ
ꝑ martyꝛii palmā ad celū
trāſmiſſis: fit iquiſitio de eoꝛū
facultatibus. Unde ceciliā tāq̄
valeriani cōiugē teneri pꝛeſes
iuſſit. Quā cum ſacrificare nol
let/ iuſſit in domū ſuam ꝑduci: ⁊
ibidem flāmis balnearibꝰ ꝯcre
mari. Quibꝰ incluſa die itegro
⁊ nocte: quaſi i frigido loco ite-
gra illibataqꝫ permanſit. ℟. O 8
beata cecilia. Que duos fratres
conuertiſti/ almachiuz iudicem

superasti/ vrbanū epm̄ in vultu angelico demonstrasti. ꝟ. Beata es virgo [illegible] gloriosa: et benedictꝰ [illegible] tui. Que. l. ix.

Q[illegible]: iussit preses vt in eisdem balnearibꝰ decollaret. Spiculator cū tertio pcutiēs caput eiꝰ amputare nō potuit: sed semineciā eā reliquit: q꞉ quartā pcussionē decollādꝰ accipe nō debuit. Per triduū autē superuiuēs: puellas suas beato vrbano cōmēdauit: dicēs. Ad hoc triduanas a dn̄o postulaui inducias: vt illas puellas tibi cōmēdarē: et domū meā ecclesie cōsecrarē. Et his dictis reddidit spm̄. Cuiꝰ corpꝰ vrbanꝰ [illegible]: et domū suā ecclesiā [illegible]. ℟. Dū aurora finē [illegible] cecilia dixit. Eia milites xp̄i. Abiicite opa tenebraꝝ et induimini arma lucis. ꝟ. Cecilia vale dicens fratribus: et exhortās eos ait. Eia. Gloria. Abiicite. Orat no. In lau. ā.

C[illegible] cantātibus organis cecilia dn̄o decantabat dicēs: Fiat cor meū immaculatū vt nō [illegible]. ps. Dn̄s regnauit. a. [illegible] quē [illegible] angelū dei habeo amatorē [illegible] nimio zelo custodit corpꝰ meū. ps. Jubilate. an. Ualerianus in cubiculo ceciliā cū angelo orantē inuenit. ps. Deus deus meus. an. Benedico te pr̄ [illegible] qȝ per filiū tuū ignis extinctꝰ est a latere meo. ps. Benedicite. an. Cecilia famula tua dn̄e quasi apis tibi argumentosa deseruit. Laudes[illegible] vniꝰ vgi. et marty. hyꝰ. Iesu corona. ꝟ. Adducētur. An. Dū aurora finē daret cecilia exclamabat dicēs: eia milites xp̄i abiicite opera tenebraꝝ: et induimini arma lucis. pā. Bn̄dictus. Or. Deꝰ q nos. Ad. i. an. Cantātibus. Deus i no. Ad. iii. an. [illegible] ps. Legē pone. Capl'm de cōi vniꝰ vgi. et marty. ad [illegible] hor. Ad vi. an. Ualerianꝰ. ps. Defecit. Ad ix. an. Cecilia. ps. Mirabilia. ¶ Sci clemen tis [illegible] mar. ad vesp. [illegible] ferial. an. Iste sctūs [illegible] Dis [illegible] Martyr dei. ꝟ. Gloria et ho[illegible]. An. Dedisti dn̄e habitaculū martyri tuo clementi in mari in modum templi marmorei: angelicis manibꝰ preparatum: iter pbens populo terre: vt enarrēt mirabilia tua. cā. Magt. Oro.

Deus qui nos annua bti clementis martyris tui atq pōtificis solēnitate letificas: cōcede ppitius vt cuiꝰ natalitia colimus: virtute quoq passionis imitemur. Per. Me. de sancta cecilia. an. [illegible] cecilia que duos fratres conuertisti/ almachiū iudicē superasti/ vrbanum episcopū in vultu angelico demōstrasti. ꝟ. Adducentur regi. Or. vt s. Mē. de sancta felicitate vgi. et marty. [illegible]

P[illegible] q̄s o[illegible] [illegible] felicitatis [illegible]

[illegible] recenſentes: meritis ipſi⁹ ꝓtegamur ⁊ ꝑcib⁹. ꝑ. Ad matu. inuitatoꝛiū. de pl. ⁊ ꝟ. ſingu. noc. de cōi vnius marty. Lc̄. i.

Beatus clemens romane eccleſie epiſcopus diſciplinā beati petri apoſtoli ſecut⁹: ita morū venuſtate pollebat: vt oībus [illegible] cōplaceret. Et quos baptizauit / publice mendicitati ſubiectos eſſe nō ſinebat. Hic domitillā ỽginē neptem domitiani imperatoꝛis: ſacro velo impoſito: virginē conſecrauit: et theodoꝛā ſiſinnii ꝯiugē cōuerſam caſtitatis ꝓpoſitū ꝑſiſteri admonuit. ꝶ. [illegible] ſanct⁹. r. q.

Ingreſſus ſiſinni⁹: clemētē i eccleſiā inſequit. Qui mox oꝛōne clementis: ſurd⁹ ⁊ cecus efficitur. Poſt miſſam beatus clemens rogatu theodoꝛe ad domum ſiſinnii pergēs: fuſa oꝛatione reſtituit ei viſum. Qui videns clementem: iuſſit eū teneri. ꝶ. Iuſtus germinabit. Lc̄o. iii.

Serui putantes ligare clementē: columnas ligauerūt. Poſt hec conuerſus theodoꝛe ſiſinnius cū [illegible] a beato clemēte baptizatus eſt cū eo trecenti triginta [illegible]. Et ſicut per clementem ſiſinnius: ita per ſiſinnium multi nobiles et amici regis nerue conuerſi ſunt ad xp̄m. Traian⁹ imperatoꝛ hoc audiens: iuſſit ſanctum clementē in eremo / que adiacet ciuitati cherſone ⁊ [illegible] relegari. ꝶ. Oremus oēs ad dn̄m ieſum xp̄m: dixit beat⁹ clemens. Ut confeſſoꝛibus ſuis fontis venas aperiat. Ut de beneficiis eius gratulemur. ꝟ. Qui percuſſit in deſerto ſyna petram et fluxerūt aque in abūdantia: ipſe nobis latticem affluentem impertiatur. Ut confeſſo. Gloꝛia. Ut de. Lectio. iiii.

Inueniens autem ibi multos xp̄ianos diutina relegatione dānatos / ait. Nō meis meritis / ad vos me miſit dn̄s: vt particeps factus paſſiōis veſtre etiā conſolationis efficiar. Qui cū ab eis didiciſſet: q̄ a ſexto miliario aquā ſuis deportarent humeris: ait. Oremus oēs ad dn̄m ieſum xp̄m: vt confeſſoribus ſuis fontis venas aperiat. Finita oꝛōne btūs clemens circūſpiciens vidit agnū ſtantē qui dextro pede leuato quaſi locū ſibi oſtenderet. In quo btūs clemens bꝛeui ſarculo percutiens fontem aperuit: q̄ ſuo impetu euomens fluuium fecit. ꝶ. Deſiderium. Lectio. v.

Ad tanti igitur miraculi famam concurrit oīs ꝓuincia: et ꝑ doctrinā clementis conuerſi ſunt ad dn̄m: ita vt in vna die pluſq̄ quingente aīe baptizate ſunt. Infra annum vero facte ſunt ibi a credentibus ſeptuaginta quinq̄ eccleſie: ⁊ omnia idoloꝝ templa deſtructa ſunt. Tunc inſurgentibus paganis: miſſus eſt ibi dux aufidianus. Qui cum videret oēs xp̄ianos moꝛi paratos: ceſſit multitudi ni: et ſolum clementem cogebat ſacrificare. xviii. Domine preueni. Lectio ſexta.

Qui cum a fide moueri nõ poſſet: ligata anchora ad collũ eiꝰ in medio maris precipitatur. Flente igitur ad litꝰ maris multitudine xp̄ianoꝝ: phebꝰ ⁊ cornelius dixerũt. Oremꝰ oẽs ad dñm vt oſ̄dat nobis martyris ſui corpus. Quibus orantibꝰ: receſſit mare ꝑ tria fere miliaria: ⁊ ingreſſi ꝑpl'i ꝑ ſiccũ inuenerũt ĩ modũ tẽpli marmorei habitaculũ a deo paratũ: ⁊ in arca ſaxea corpus beati clemẽtis: ⁊ anchoram iuxta eum poſitã. Reuelatũq; eſt diſcipulis eiꝰ ne eũ tollerẽt: q2 oĩ anno die depoſitionis eiꝰ recedet mare ꝑ ſeptẽ [illegible] ꝑplis ſiccũ p̄bẽs iter. R. Orãte ſctõ clemẽte apparuit ei agnꝰ dei. De ſub cuiꝰ pede fõs viuus emanat. Fluminis ĩpetus letificat ciuitatẽ dei. V. Cumq; orõnẽ cõpleſſet/ ⁊ hinc inde circũſpiceret: vidit agnũ ſtantẽ. De ſub. Gl'ia. Flu. Tres vltĩe le. de expõne euãge ꝑõ q̃dã nobilis legant. R. Dediſti dñe habitaculũ martyri tuo clementi in mari/ ĩ modũ tẽpli marmorei: angelicis manibꝰ ꝑparatũ: iter prebens populo terre. Ut enarrent mirabilia tua. V. Hoc domine ad laudẽ et gloriã nominis tui fieri voluiſti. Ut. R. Phebus et cornelius diſcipuli beati clementis dixerunt ad populum. Oremus oẽs ad dominum vt oſtendat nobis martyris ſui corpus. V. Cumq; veniſſet turba fideliũ: diſcipuli eiꝰ exhortabantur eos dicentes. Oremꝰ. R. Ora pro nobis beate clemẽs. Ut digni efficiamur promiſſionibus chriſti. Vꝰ Tu autem martyr chriſti beate clemens: ora pro nobis. Ut. Gloria. Ut. Vꝰ Ora pro nobis beate clemens. ¶ In laudibus. a.

Non meis meritis ad vos me miſit dominus: ſed veſtre coronis participem me fieri. ps. Dominus regna. an. Orãte ſctõ clemẽte apparuit ei agnꝰ dei. ps. Iubil. an. Vidi ſupra montem agnum ſtantem: de ſub cuius pede fons viuꝰ emanat. ps. Deus deus. an. De ſub cuius pede fons viuꝰ emanat: fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei. cãti. Benedicite. a. Oẽs gentes per gyrum crediderunt chriſtum dñm. ps. Laud. Cpi. Omnis pontifex. hyꝰ Deus tuorum. V. Iuſtus germi. B. Oremus omnes ad dñm ieſum chriſtum: vt confeſſoribus tuis fontis venas aperias. ca. Benedictus. oro. Deus qui nos anno [illegible] de ſancta felicitate vgĩe. Oẽs vt s. Ad primam. a. Non meis. ps. Deus in nomine. Ad. iii. a. Orante. ps. Legem pone. Cap. R. ⁊ V. de cõi vnius martyris ⁊ pontif. Ad oẽs hor. dñe. Ad. vi. a. Vidi ſupra mõtẽ. ps. Defecit. Ad. ix. a. Oẽs gẽtes. ps. Mirabilia. Ad. ii. vel. a. [illegible] di fer. cũ. Oīs pōtifex. hy⁹ Deus tuoꝝ. ꝟ. Juſtus ger. añ. Inuenerunt in modum templi marmorei habitaculum a deo paratum. cant. Mḡt. oro vt ſ. Mēo. de ſctō chriſogono mart. Orō.

Adeſto q̄s dn̄e ſupplicationibus nr̄is: vt q̄ ex iniq̄tate nr̄a reos nos eē cognoſcim⁹: btī chriſogoni martyris tui interceſſiōe liberemur. p. ℭ Scti chriſogoni mar. inuit. ſimp. ꝟ. Gloria et honore. iii. lectio. Lectio .j.

Diocletian⁹ imꝑator in adece partibus poſitus dū interficeret chriſtianos: relatio cucurrit ad eū de oībus xp̄ianis a p̄fectura vrbana. Eo tp̄e in vinculis erat rome iuſſu diocletiani quidā vir dei noīe chriſogonus: q̄ p biēniū multa pro xp̄i noīe perpeſſus fuerat. Tunc reſcripſit diocletianus ad p̄fectum vrbis vt omnes xp̄ianos interficeret: chriſogonū vero ad ſe deſtinaret. Lectio ſecūda.

Cui cū ei p̄ſtaret: ait. Accipe p̄fecture dignitatē: adorās deos nr̄os. Qui ait. Deum celi colo: eius ſimulachra execrās: ⁊ portentuoſa a te p̄miſſas velut lutū abiicio. Irat⁹ diocletianus: iuſſit eum duci ad aquas gradatas: et ibi decollari. Corpuſq; eius iactum eſt ad litt⁹: in quo tres ſorores xp̄ianiſſime: cū zoilo ſcīe p̄bro morabāt. Lc. iii.

Hic igit p̄br̄ corp⁹ btī chriſogoni in locello cōdigno collocauit ⁊ recondidit cū oī diligētia i domo ſua. Indicatūq; eſt ei p reuelationē vbi mare caput ei⁹ iactaſſet. Pergenſq; ad locū ita illud inuenit: quaſi eadē hora fuiſſet abſciſſum. Et afferēs corpori ei⁹ cōpaginauit. Lc.ta d cōi vni⁹ mar. cū polc. orōne Adeſto dn̄e. vt ſ. Si hoc feſt. ſ. chriſogoni ⁊ feſt. ſcti clementis in vna et eadē hebdo. ꝯtige. dr̄ hic de ſctō chriſogono ℟. de .iii. noc. vnius marty. ita tn̄ q ℟. Percepturus. ſit .iii. ℟. niſi q̄n hoc feſt. i dn̄ica contige. tunc enim dicunt ℟. de .i. noc. ℭ ſ. katherine virgi. ⁊ marty. ad veſ. ſup pſ fer. añ. Aue virginum gemma katherina/ aue ſponſa regis regum glorioſa/ aue viua xp̄i hoſtia: tua venerantibus patrocinia implorata non deneges ſuffragia. cpm. Confitebor. ℟. O mater noſtra/ ter ſctā: quaterq; btā. Cum prece deuota famulantū ſuſcipe vota. ꝟ. Iā xp̄o iūcta ſponſoq; tuo ſociata. Cum prece deuota famulantū. Non dicitur vltra: ſed incipit p̄ſa.

Eterne virgo memorie/ quā ſibi deſpondit rex glorie. E. v⁹ Virginis p̄les egregie ſponſuſq; virginis eccleſie. E. v⁹. Tu gaudes hodie de dono gratie. E. v⁹. Et cantas in celo carmen letitie. E. v⁹. Te laudantes in terra reſpice. E. v⁹. Atq; noſtra clementer ſuſcipe. Choris reſpondeat vota. Gloria pa. Cū prece. xc. hy⁹. Virginis p̄les. v⁹. Diffuſa eſt graſia. ā. Incipta ſancte virginis katherine ſolennia/ ſuſcipiat alacrit̃ pia mater eccleſia: aue virgo deo digna: aue dulcis et benigna/ obtine nobis gaudia: que poſſides cū gloꝛia. cā. Magnificat.

Oꝛatio.

Omnipotēs ſempiterne deus qui coꝛpꝰ gloꝛioſe virginis tue katherine ī montem ſinai ab angelis deferri iuſſiſti: concede pꝛopitius eius obtentu nos ad arcem virtutum pꝛouehi: vbi viſionis tue claritatem mereamur intueri. Per.

Tunc eat pꝛoceſſio ad altare eiuſdem cantando R. Virgo flagellatur. Vꝰ. Oꝛa pꝛo nobis beata katherina.

Oꝛatio.

Deus ꝗ dediſti legē moyſi in ſummitate montis ſinai: ⁊ in eodem loco per angelos tuos coꝛpus beate katherine virginis ⁊ martyꝛis tue mirabiliter collocaſti: pꝛeſta queſumus vt eius meritis ⁊ interceſſione ad montem qui chꝛiſtꝰ ē valeamꝰ peruenire. Per eūd.

In redeundo de ſancta maria. Ad matut. Inuitat. Adoꝛetur virginum rex in ſeculoꝝ ſecula. Virgini qui katherine contulit celeſtia. ps. Veni. hyꝰ. Virginis pꝛoles. In. i. noc. ā. Virgo ſancta katherina/ grecie gēma/ vꝛbe alexādꝛina/ coſti regis erat filia. ps Dñe do. noſter. ā. Specie coꝛpoꝛis decoꝛa nimis enituit: ſed fide pulchꝛioꝛ ſpōſo ſuperno placuit. ps. Celi enā.

ān. Traditur ergo a patre do-
ctoꝛibus eximiis imbuēda libe-
ralibus ſtudiis. V. Dñi ē terra.
R. Diffuſa eſt gratia. Lectio. i.
Maxentius imperatoꝛ in
alexandꝛia: iuſſit omnes
regni ſui ſcolas ad tēplū deoꝝ
ſuoꝛum conuenire: ⁊ eis ſolen-
ne ſacrificiū offerre. Erat autē
in eadē vꝛbe ꝗdam puella no-
mine katherina: annis duode
viginti: coſti quondam regis fi
lia: liberalibus ſtudiis erudita.
Hec itaq̃ in palatio patris re-
ſidens: cum audiret mugitum
animaliū: ⁊ quid hoc eſſet didi-
ciſſet/ coꝛde doluit. Tu. R. No 1
bilis ⁊ pulchꝛa pꝛudēs katheri
na puella. Flagrat amoꝛe dei:
ſpernit vaga gaudia mundi. V.
Cui rex carne pater fuerat: re
ginaq̃ mater. Flagrat. Lc. ii.
Tūc virgo ſigno crucis ſe mu
niens: audacter ad conſpectū
imperatoꝛis pꝛorupit. Cui ſic
ait. Salutationem tibi o impe
ratoꝛ pꝛoferre decreret: ſi hec ꝗ
cultibus demonū exhibes crea
tori tuo impenderes: ⁊ ſolam il-
lius maieſtatem adoꝛādam in-
telligeres. Admirans vero im-
peratoꝛ eius ſenſum ⁊ conſtan
tiam: iuſſit eam cuſtodiri. Mi-
ſit igitur nuncios vt oēs rheto
ricos ⁊ grammaticos ad eū con
uocarent. Veniunt itaq̃ quin-
quaginta: qui in omni ſcientia
doctiſſimos ſe aſſerebant. R. 2
Martyꝛium ſitiens: libamina
ceſaris hoꝛrēs. Exclamat chꝛi-

ſtum: preter quē nil venerandum. ℟. Demonis plena ſunt hec (ait) idola tēpla. Excla. ſ. 3. Sedente igitur imperatore pro tribunali: aſſūt oratores: aſtat ⁊ puella confidēs i domino. Et conuerſa ad eos dixit. Ego ancilla dei: fateor me nichil aliud ſcire niſi xp̄m verū deū eſſe ⁊ hūc crucifixum. Cūq̄ plura de fide diſſereret: ſtupefacti oratores obmutuerūt. Quib⁹ imperator ait. Quid vos ignaui ⁊ degeneres velut elingues ſic obmuteſcitis? Unus eorꝫ ait. Scias nos omnes ad chriſtū cōuerti. Irat⁹ igitur imperator: iuſſit eos igne cremari. In quibus illud mirabile cōtigit: ꝙ nec in veſtimentis nec in capillis eorꝫ vlla ignis leſio appareret. ℟. Hec quiquagenos oratores ſuperatos. Dirigit ad celos aurū velut igne pbatos. ℣. Efficiēs teſtes fidei quos pertulit hoſtes. Dirigit. Gl'ia. Dirigit. In .ii. noc. an. Cū eſſet adhuc i annis virgo puerilib⁹: charis orbata parētibus mundi renunciauit opibus. ps. Eructauit. an. Maxentius inſtat impius cum idolorum cultibus: puella voce libera hec ſūt (clamat) demonia: ⁊ deum te chriſte ſolū predicat os virgineum. ps. De⁹ noſter refugiū. an. Ceſar electos conuocat rhetores ⁊ grammaticos aduerſus illam diſputaturos: quos vincens virgo chriſti: fidem docuit / et martyres fide dignos exhibuit. ps. Fundamēta eius. ℣. Speciе tua. Lc. iiii.

His itaq̄ geſtis: iubet tyrānus virginem ſcorpionibus cedi: dehinc in obſcuro carcere claudi: ⁊ ibidem per duodecim dies fame et ſiti cruciari. Contigit autem eum extrema regionis petere. Regina vero cum quodam milite porphyrio nomine: prima vigilia noctiū ad carcerē veniēs vt colloquio virginis potiretur: vidit claritatem magnam: ⁊ angelos dei plagas puelle aromatico vnguēto confouere. ℟. O ꝙ felices: per te ſanctiſſima plures. 4
Quos iubet occidi: pro chriſto turbidus hoſtis. ℣. Cum duce porphyrio: fit martyr ceſaris vxor. Quos iubet. Lectio .v.

Tunc virgo reginam timētē conſolās: ait. Forti animo eſto: quia poſt triduum itura es ad dominū. Cum igitur regina ⁊ dux porphyrius eius ſermonibus exhilarati fuiſſent: procedunt de carcere media nocte parati ad omnia pro chriſti nomine ſuſtinenda. Sed et ducenti milites porphyrio obſequētes: eius monitis ad chriſtum conuerſi ſunt. ℟. Impius hāc ce- 5
ſar ſiſti iubet ante tribunal. Hanc vt peruertat ſicut draco vel leo tertat. ℣. Illa manet conſtans: nil blanda vel aſpera curans. Hanc vt puertat. Lc. vi.

Reuerſus deniq̄ imperator ſuam ſanctam virginem tormē

tis non poſſet ſuperare/ iuſſit
fieri quatuor rotas / quarum
orbes et intimi circuli clauis
prominentibus prefigerentur.
Et due vno ordine voluerent:
⁊ alie due contrario ĩpetu age-
rẽtur. Has inter medias virgo
chriſti expoſita: tacite oratiõis
verba fudit ad dominũ. Et ecce
angelus domini ita molẽ illam
concuſſit: vt parteſ auulſe qua
tuor milia hominum necarẽt.
6 ℟. Virgo flagellatur: crucian
da fame religatur: carcere clau
ſa manet: lux celica fuſa reful-
get. Fragrat odor dulcis: cãtãt
celi agmina laudes. ℣. Spon-
ſus amat ſponſam: ſaluator vi
ſitat illam. Fragrat. Glĩa. Fra
grat. In. iii. noc. ã. Glorioſam
virginem tyrannus flagellari
imperat: ⁊ cruciãdam fame in
carcere recludi: cui eſcam per
columbam chriſtus fecit mini-
ſtrari. Ps. Cantaui. Añ. Illa deo
dum agit gratias/ in tenebris
lux emicat: fragrat odor vincẽs
balſama: adeſt ⁊ concio angeli-
ca lacero corpori celeſtia adhi-
bẽs medicamina. Ps. Dominꝰ
reg. exul. ã. Cum cetu virgineo
adueniens ſaluator ſponſus
ſponſam pie viſitat/ conſola-
tur/ et roborat: cõſtãs eſto (ait)
filia: tecum ego ſum nil paue-
as. Ps. Cantate. i. Vſus. Adiu-
uabit eam. Lectio ſeptima.

Tunc regina imperatori
ſe opponens de ſeuitia
eum redarguebat: et ad fidem
chriſti exhortabatur. Quod au
diens tyrannus iuſſit vt extor
tis primo a pectore ſuis mam
millis/ longo cruciatu torque-
retur: et ſic caput eius ꝗ ceruı-
ce reſcinderetur: vt et carnes
eius feris et volatilibus proi-
cerentur. Quo facto: cum por-
phyrius corpus eius ſepeliſſet
et rex illud cognouiſſet: prece-
pit illum cum militibus ſuis
chriſtum pariter confitentibꝰ
extra ciuitatem duci/ et ibidem
decollari. ℟. Horrendo ſubdẽ- 7
da rotarũ machinamento: Ergo
deum clamat de celis: angelus
aſtat. Ecce repentinam dant
plebſqꝫ roteqꝫ ruinã. ℣. Tã q̃
chaldeis quõdã fornax babylo
nis. Ecce repentinam. Lc. viii.
Poſtera autem die maxentiꝰ
ſedens pro tribunali: ſanctam
virginem iuſſit ſibi preſenta-
ri. Quã cum ſuperare non poſ-
ſet: iuſſit extra portam ciuita-
tis decollari. Que cum ad locũ
paſſionis perueniſſet: orauit ⁊
dixit. Expecto pro te gladium
ieſu rex bone: tu meum accipe
ſpiritum: ⁊ fac miſericordiam
meam agentibus memoriam.
Et ecce vox de celo venit ad eã:
dicens. Veni dilecta mea: ecce
tibi beatitudinis aperitur ia-
nua: et ne ſolliciteris de donis
que poſtulas: quod poſtulas i-
petraſti. ℟. m. Percuſſo gladio 8
dat lac pro ſanguine collo.
Quã manus angelica ſepeli-
uit vertice ſina. ℣. Membris

quod sumus iste sinit
crimibus quadrag xp hic [illegible]

quot stillas setis tot delet crimina metis
demones et peccata sic et fatasmata loca
auertit purgat defendit sanctificat
ansfert multiplicat hec facit unda sacra

virgineis olei fluit vnda ſalubris. Quā manus. Lectio .ix. Facta ergo hac voce: tūc virgo lacteam ceruicem protendens: a ſpiculatore percuſſa eſt. Statimq; lac de corpore eius pro ſanguine effuſum: terram vberiꝰ irrorauit. Angeli quoq; aſſumptum corpus eius in mōtem ſinai deportauerunt. In quo loco innumera ad laudem dei fiunt miracula. De ſepulchro eius riuus olei indeficiēter manare videtur. Sed et de minutis oſſibus que de ſarcophago cum oleo effluunt: vbicunq; aſportantur ſtillat oleū: ex quo peruncta debilium corpora celeri medicina ſanātur. ℟. O mater noſtra. vt ſup. ad veſ. et dicitur hic ſine proſa. ℣. Ora pro nobis. In laudibꝰ ā. Paſſionem glorioſe virginis katherine deuote plebs celebrat fidelis: que ſui memores deo commendat meritis ⁊ iuuat beneficiis. ps. Dominus regnauit. ā. Poſt plurima ſupplicia martyr alma ad decollādum eſt ducta: ad celum manꝰ oculos tendens/ collum ſuum iugulo: orat dans gloriam deo. ps. Iubilate deo. ān. Expecto pro te gladium ieſu rex bone: tu meum da paradiſo ſpiritū: et fac miſericordiam/ meā agētibus memoriam. ps. Deꝰ deus meus. ā. Vox de celis inſonuit: veni dilecta mea/ veni itra thalamum ſponſi tui: quod poſtulas impetraſti: pro quibꝰ oras ſalui erunt. cāti. Benedicite. ā. Quia deuotis laudibus tua ſolēnia pie recolimus: o beata katherina ora pro nobis queſumus. ps. Laudate dominū. cap. Confitebor tibi domine. hyꝰ. Ieſu corona virginum. ℣ſꝰ. Adducentur regi virgines poſt eam. ān. Benedictus dominus rex celeſtis: qui per merita beate katherine virginis medelam languidis preſtat ſanitatis/ ipſius corporis oleo fideliter perunctis. cāticū. Benedictus. Oratio. Omnipotens ſempiterne deus da nobis illā. vt ſ. Ad primā ān. Paſſionem. ps. Deus in nomine tuo. Ad tertiā ān. Poſt plurima. ps. Legem pone michi domine viam iuſtificationum. Capl'a ℟. et ℣. de cōmuni vnius virginis ⁊ martyris ad omnes horas dicunt. Ad ſextā ān. Expecto p te gla. ps. Defecit. Ad .ix. ān. Q deuotis lau. ps. Mirabilia. Ad ſcdas veſperas ān. Paſſionem glorioſe. ſi ſet. Cap'm. Confitebor tibi domine. hymnꝰ. Ieſu corona virginum. ℣ Adducentur regi virgines. ān. Prudens et vigilans virgo qualis es cū ſpōſo illo qui te elegit de mūdo: ꝙ pulchra: ꝙ mirabilis: ꝙta luce ſpectabilis inter ſion iuuenculas ⁊ hieruſalē filias: thalamo gaudens regio/ con-

vis avosnt q mistyrant nocte et dies
en morior & vbi vel qmodo nescio qnado

Puigili cura sep meditare futura
tpora trasibunt et gaudia bona pibunt

ſpecta dei filio. cā. Magt. Oro ut s. Memoria de ſancto lino papa et marty. Oro de cōmuni vnius martyris et pontificis.

¶ Sancti lini pape et marty. Capitulū. Omnis pōtifex. Cetera omnia fiant de cōi vnius martyris et ponti. cum. iii. lc. de cōi. ¶ Lectōꝝ ſaturnini/ et ſiſinnii martyꝝ. iii. lc. fiant cū noctur. ꝑpter vigiliam. Oro.

Deus qui nos beatorum martyrum tuorum ſaturnini/ atqꝫ ſiſinnii concedis natalitiis perfrui: eorum nos tribue meritis adiuuari. Per.

Si hoc feſtum infra aduentum domini contigerit: nichil fiat de feſ. nec etiam memo. niſi tm̄ ad veſperas et ad matutinas beate marie virginis. Ad matutinas. iii. lc. Lectio prima.

Beatus ſaturninus ſenex: cum eſſet in cuſtodia vna cum beato ſiſinnio diacono: veniebant ad eum multi gentiles: ⁊ baptizati ſunt ab eo. Qd audiens laodicius vrbis prefectus/ iuſſit tribunal ſibi ꝑparari: et eos ſibi preſentari. lc. ii.

Ducti ſunt igitur vincti: nudis pedibus coram prefecto. Qui ait illis. Deponite vanas ſuperſtitiones veſtras: et adorate deos immortales noſtros: quos imperatores auguſti noſtri adorāt. Cui ſiſinnius ait. Nos peccatores adoramus dominū ieſum chriſtum dei filiū. Nam demonibus et lapidib9: nunq̄ humiliabimur. Lcō. iii.

Iratus autē laodicius iuſſit militibus vt flāmas ad eorum latera ponerent: et in equuleo truderent. Quo facto: illi alacri vultu gratias deo reddebāt. Iuſſit igit̄ prefectus vt ambo capite punirentur. Depoſiti igitur de equuleo/ ducti ſunt ī via numentana: ſecundo miliario ab vrbe: et ibidem decollati ſunt. Tu autem. Cetera de cōmuni plurimoꝝ martyrum.

¶ Pars eſtiualis tam de tēpore q̄ de ſanctis cum pica ſeu ordinatione nouiſſime recognita/ accuratiſſimeqꝫ caſtigata finit feliciter. Impreſſa Pariſius in edibus Franciſci Regnault Anno domini. M. CCCCC. xxviii. die. xviii. iunii.

Anno dm̄ [illegible]

[illegible] hos versus subscriptos dixit [illegible]
[illegible] ille die [illegible] morietur, et hoc
[illegible] Margarita, [illegible]
[illegible] tempore [illegible] mori [illegible]
[illegible] fiat [illegible] hoc vidit testimonio [illegible]
Mater digna dei, venia [illegible]
Sis tutela rei [illegible] mei
[illegible] dei miserere mei [illegible] alma dei
digna celi regina poli [illegible]
[illegible] mei

¶ Hec ſunt dñice per annuz: in qbꝰ vltimuz ℟. ad matutinas a duobus cantabitur in ſuppelliciis ad gradum chori: ſcz omnibꝰ dominicis ab octa. paſche vſqꝫ ad aſcenſionẽ domini: quãdo de dominica agitur tantuz: Dñica ĩfra octa. aſcẽſionis dñi. ⁊ dominica infra hebdomadaz natiuitatis domini: ⁊ dominica infra octa. epiphanie/ aſſumptiõis/ et natiuitatis beate marie/ ⁊ dedicationis eccleſie.

¶ Hec ſunt feſta ſimplicia cum regimine chori: in quibus vltimum ℟. ad matutinas a duobus cantetur ĩ ſuꝑpelliciis ad gra[illegible] [illegible]ri: ſcz. ſ. Siluestri pa[illegible] [illegible] omnibus feſtis cuz [illegible]ine chori: que contingũt [illegible] octa. aſcenſionis dñi ĩfra octa. dedicationis eccleſie.

¶ Hec ſunt dñice per annum: in quibus ℟. ad primas veſperas a duobus de ſuperiori gradu cantabit̃ in cappis ſericis ad gradũ chori: ſcz dñica prima aduẽtus dñi: ⁊ dñica ĩ ramis palmarũ: ⁊ in feſto ſcti vincentii/ ⁊ ſcti clemẽtis. In oibus vero aliis feſtis ſimplicibꝰ ⁊ dñicis p annum vbi ℟. ad pĩmas veſ. ſi ℟. habeatur: a duobꝰ de. ch. forma loco ⁊ habitibus predictis.

¶ Hec ſunt feſta maiora duplicia in quibus tres vltime lectiones in cappis ſericis legantur in pulpito: ⁊ fiat proceſſio quacunqꝫ die contigerint. Primus dies paſche. Dies aſcẽſionis. Primus dies pentecoſtes. Feſtum ſancte trinitatis. Feſtum de corpore chriſti. Feſtum reliquiarum. Feſtum annũciationis/ aſſumptionis/ ⁊ natiuitatis beate marie. Feſtum dedicationis eccleſie: ⁊ feſtuz loci. In feſto vero omnium ſanctorum/ tres prime lectiones in cappis ſeric. a dignioribꝰ pſõis legãt̃.

¶ Hec ſunt feſta. ix. lec. que nõ habent expoſitionem euangelii ad matutinas ſecundũ vſuz Sar. ſcilicet ſãcti Nicolai/ Lucie vginis/ Thome apl'i/ Fabiani ⁊ ſebaſtiani/ Agnet. vginis/ ſcti Wincẽtii marty. Agathe vgis/ Gregorii pape/ Cuthberti epi/ Bñdicti abbatis/ Aldelmi martyris/ Barnabe apl'i/ Albani martyris/ Joannis et Pauli: licet dñica fuerit/ Margarete vgis/ inuẽtio ſcti Stephani ſociorũqꝫ eiꝰ/ Hippolyti ſociorũqꝫ eius: lꝫ dñica fuerit/ Bartholomei apl'i/ Egidii abbatis: niſi qñ differat̃ a dñica ĩ ſcdaz feriã ꝓpter ichoationem hiſtorie: tũc ei legat̃ euangeliũ Nemo accẽdit lucernã. Exaltatio ſcte crucis/ Edithe vginis/ Mauricii ſociorũqꝫ eiꝰ/ Dionyſii ſociorũqꝫ eiꝰ/ Trãſlatio ſcti edwardi regis ⁊ ꝯfeſſoris/ Michaelis in monte tumba/ Martini epi/ Machuti epi/ Edmundi archiepiſcopi/ Hugonis epi/ Edmundi regis et martyris/ Cecilie virginis/ ſancte Katherine virginis ⁊ martyris.

[illegible]
promissio patriarcharum, regina patriarcharum, doctrix apostolorum, confortatrix marti[rum]

corona virginum sanctorum omnium ora pro me [illegible]
in omnibus tribulacionibus meis corporalibus spiritualibus
[illegible] sola in consolacione in omni tempore tribulacionis

¶ Pro fidelibus defunctis
Ad matutinas.

Circundederunt me gemitus moꝛtis: doloꝛes inferni circundederunt me. Hymnus.

Deitatis paternitas ⁊ eiꝰ filiatio. Spiritus ſancti charitas et ieſu chꝛiſti paſſio. Trinitatiſq; pietas ſint defunctis remiſſio peccatoꝛū: vt claritas detur eis cum gaudio. ℣. Requiem eternā dona eis dñe. Et lux ꝑpetua luceat eis. Oꝛo.

Deus qui hominem de limo terre (vt angeloꝛum impleres ruinas) ad imagineꝫ ⁊ ſimilitudinem tuam foꝛmaſti: et vt ipſum lapſum ad locū perditū reuocares: ī cruce moꝛtem paſſus fuiſti: miſerere queſumus animabus omnium fidelium defunctoꝛum/ iuſtitiaꝫ tuam per miſericoꝛdiam mitigando: ne opera manuum tuarū pꝛopter carnis peccata dānentur: que fragilia et ad peccandum pꝛona creaſti. Qui viuis et regnas deus in ſecula ſeculoꝛum. Amen. Fidelium anime per miſericoꝛdiā dei requieſcant in pace. Amen. Anime eoꝛum in bonis demoꝛentur: ⁊ ſemen eoꝛum hereditent terraꝫ.

¶ Ad pꝛimam.

Circundederunt me. vt ſ. Hyꝰ.

Veni creatoꝛ ſpiritus: mētes tuoꝛum viſita. Per quem mundus eſt conditus/ et omnia ſunt condita. Quia nulla ſe genitꝰ/ dimitte nobis debita. Ita ꝙ nullus perditꝰ ſit pꝛopter ſua merita. ℣. Requiē eternam dona eis domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. cuꝫ oꝛone ⁊ ℣. vt ſ. ¶ Ad terciā.

Circundederunt me. vt ſ. hyꝰ.

Deus a quo ſunt oīa bona/ dona victoꝛiā. Contra omnia vitia viuis: defunctis veniam. Ut poſt hec tranſitoꝛia/ veniamus ad gloꝛiā. Defuncti quiq; gaudia poſſideant per gratiam. ℣. Requiem eternam dona eis domine. Et lux perpetua luceat eis. vt ſ. cū oꝛatione et ℣. ¶ Ad ſextam.

Circūdederunt me. vt ſ. Hyꝰ.

Oſtende nobis faciem tuā ꝓ pꝛemium ſanctoꝛum. Cū venerimus ad diem ire ⁊ iudicioꝛum. Iuſticie ſeuitiam mitigans: dans peccatoꝛum veniam/ atq; requiem in ſecula ſeculoꝛum. ℣. Requiem eternam dona eis domīe. Et lux perpetua luceat eis. ¶ Ad nonam.

Circundederūt me. vt ſ. Hyꝰ.

Uirgo carens crimibꝰ: te pꝛecoꝛ ī auxilio: Ut aſſiduis pꝛecibus/ ſis coꝛā tuo filio. Ut pro cunctis fidelibus/ fiat tua petitio. Cum ſanctoꝛum agminibus/ locet eos cuꝫ gaudio. ℣. Requiē eternā dōa eis domine. Et lux perpetua luceat eis.

¶ Ad veſperas.

Circundederunt me vt ſ. Hyꝰ

Uos depꝛecoꝛ humiliter intuitu pietatis. Omnes ſanctos ⁊ pariter ſāctas/ vt intercedatis Pro cunctis reis taliter ꝗ in fine cum beatis Collocentur benigniter ante thronum trinitatis. V. Requiē eternam dona eis domine. Et lux perpetua luceat eis.

¶ Ad completorium.

Circumdederunt me gemitus mortis: dolores inferni circūdederunt me. Hymnus.

In man⁹ tuas dn̄e cōmendo ſpiritum meū Ut ſicut ſine crimine hominē te credo deum. Qui precioſo ſanguine redemiſti mundū reum. Sic hominem de crimine ſalua qui formaſti eum. V. Requiem eternam dona eis dn̄e. Et lux perpetua luceat eis.

¶ Recommendatio.

Has horas chriſte metricas/ cum bona deuotiōe Tibi dico canonicas/ et cū pia ratiōe. Ut animas catholicas tua miſeratione Efficias glorificas tua ſancta viſione. Benedicamus domino. Deo gratias. Fidelium anime per miſericordiam dei requieſcant in pace. Amen.

¶ Oratio innocētii quinti dicenda poſt horas canonicas.

Sanc~~te et~~ [illegible]

Sancte et indiuidue trinitati/ ieſu chriſti crucifixi humanitati/ ⁊ beate marie virgini ac matri regis altiſſimi: ſit ſempiterna gloria ab omni creatura per infinita ſecula ſeculorum. Amen.

Finis.

¶ Regiſtrum partis eſtiualis.

✠. A. B. C. D. E. F. G.
a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q.
AA. BB. CC. DD. EE. FF.
GG. HH. II. KK. LL. MM.
NN. OO. PP.
Omnes ſunt quaterni preter
PP. qui eſt ternus.

p p
p p p p p

Et Verit
sate m et
dabo t ve
doctri
profi
Troy ven tio
fiat
John
Amen

BRITISH MUSEUM 11 JU 1961